

D. A V G V T I N I

INDEX. TOMVS. I ET. II

L. A. 6 (a-c)

INDEX OMNIUM

QVAE INSIGNITER

AD AVRELIO AVGVSTINO

• • • D I C T A S V N T •

LONGE QVAM ANTEA AVCTIOR,

AC LOCUPLETIOR REDDITVS.

INSUPER MVLTAE QVAE ERANT MANCAE,

multae, & solum inchoatae, tam in indice authoritatum sacrae

scripturae, idest, veteris ac noui instrumenti, quam in lo-

• • • cis aliquot sacrarum scripturarum pugnantibus

conciliatis in Augustino, reformatae,

auctae, & repurgatae sunt.

In fine huius libri s. 78 s. 79 s. 80 s. 81 s. 82 s. 83 s. 84 s. 85 s. 86 s. 87 s. 88 s. 89 s. 90 s. 91 s. 92 s. 93 s. 94 s. 95 s. 96 s. 97 s. 98 s. 99 s. 100

*factum
C. 100
S. 100
S. 100*

*Capitulum
appetit
Inuolatus
Pudendum*

VENETIIS, Apud Damianum Zenarum.

M D LXXVIII.

*Patrum amabilium s. 100 Insulae Hygion empty a sonventu
raconien L. Patm Prodicaton. No. 1627 & cathae
logo inscriptus huius s. 100 No. 1628.*

INDEX OPERVM

DIVI AVGVSTINI

IVXTA LITERARVM

ORDINEM.

- Buſionem gradus duode-
 cim Tom. 9 fo. 178.
 Contra Academicos, li-
 bri tres. to. 1. fo. 140
 De Actis cū Felice Mani-
 chęo, li. duo. t. 6. fo. 159
 Contra Adimantū Mani-
 chęi diſcipulum. ibidem. fo. 55
 De ſecundi aduentus die. to. 2. fo. 104
 De tēpore ſecūdi aduentus incerto ibi. fo. 103
 Contra aduerſarium legis & prophetarum,
 libri duo. to. 6. fo. 188
 In adueſſis conſolatio. to. 2. fo. 112
 De adulterinis coniugiis a Pollentinum, li-
 ber. 2. tom. 6. fo. 271
 De afflictione piorum. to. 2. fo. 189.
 De afflictionibus patiēter ferēdis ibi. fo. 197
 De agone Chriſtiano, lib. 1 to. 3. fo. 252
 De agri dominici cultura. to. 9. fo. 211
 De altercatione Eccleſię & Synagogę dialo-
 gus. tom. 6. fo. 25
 De amicitia, lib. 1 to. 4. fo. 388
 De amicitia vera to. 2. fo. 212
 De anima & eius origine, lib. quatuor to. 7.
 fo. 372
 De anima incorporea. to. 2. fo. 134
 De actu animę ſine corpore. ibid. fo. 35
 De animę immortalitate. to. 1. fo. 191
 De animę quantitate. eodem fo. 195
 De animę pugna. to. 9. fo. 158.
 De animarum origine. to. 2. fo. 29, & f. 213
 De duabus animabus contra Manichęos, lib.
 1. to. 6. fo. 46.
 De animi tranquillitate. to. 2. fo. 167
 Annotationum in Iob, lib. 1 to. 4. f. 441
 De antichriſto tractatus to. 9. fo. 259
 Apocalypſis Ioannis expoſitio. ibi. fo. 141
 De arbore ſcientię boni & mali tractatus.
 eodem. fo. 257
 Ad articulos Auguſtino falſo impoſitos re-
 ſponſio. to. 7. fo. 440.
 Arianorum ſermo. tom. 6. fo. 210
 Contra Arianos. to. 2. fo. 234
 Contra Arianorum ſermonem, lib. 1. tom. 6.
 fo. 213
 De aſſumptione beatę Marię virginis to. 9.
 fo. 195
 Auguſtini regulę. to. 1. fo. 280
 Auguſtini vita per Paſſionum to. 1. in prin-
 cipio.
Baptiſmi contra Donatiſtas, libri. 7. to. 7.
 fo. 119
 De vnico baptiſmo contra Petilianum, lib. 1
 eodem. fo. 159
 De baptiſmo prunlorum. tom. 2. fo. 27
 Ab baptizatus fuerit Petus ibi. fol. 152
 De beatitudine vera. to. 2. fo. 207
 De bene viuendo. to. 2. fo. 26.
 De benedictionibus Iacob patriarchę to. 3.
 fo. 344
 De blaſphemia in ſpiritu ſanctum. t. 2. fo. 8
 De blaſphemiis Manichęorum. to. 2. f. 102
 De boni natura cōtra Manichęos. 1. to. 6. fo. 177
 De bono coniugali contra Iouinianum. to. 6.
 fo. 255
 De bono diſciplinę, ſer. to. 9. fo. 206
 De bono vultutis, lib. 1. to. 4. fo. 365
 Quomodo ad bona homines ſint cogendi.
 to. 2. fo. 256
 Breuiculus collationum cum Donatiſtis. to.
 7. fo. 180
Cantici noui, lib. 1. to. 9. fo. 202
 De cataclyſmo, ſer. ibi. fo. 213
 Categorię decem. to. 2. fo. 96
 De catechizandis rudibꝫ, lib. vnus. to. 2. f. 323
 De catholicę Ecclēſię in cremēto. t. 2. fo. 193
 Ceciliani innocentia. tom. 2. fo. 217.
 Ad charitatis amorem exhortatio t. 2. fo. 202
 De charitatis laudibus, lib. 1. to. 9. fo. 228
 De quatuor virtutibus charitatis, tractatus.
 ibid. fo. 227
 De chordis decem. tom. 2. fo. 199
 Chriſtianus, quomō laudari poſſit. t. 2. f. 196
 De chriſtiana diſciplina. to. 9. fo. 197

INDEX AVTHORITATVM,

- De Christiana doctrina. tom. 3. fo. 2.
De Christiano ornatu. to. 2. fo. 102.
De Circuncellionum immanitate. t. 2. fo. 97.
De ciuitate Dei, libros vigintiduos, quintus
tomus complectitur.
De clericorum singularitate, censura tantu.
tomo. 4. fo. 370.
De Coercenda temulentia & contentione.
tomo. 2. fo. 94.
Cognitionis veræ viæ, lib. 1. to. 9. fo. 182.
Cogendi sunt homines ad bona. to. 2. fo. 250.
De cultura agri dominici, ser. to. 9. fo. 211.
Concio ad cathecumenos, contra ludæos,
Paganos & Prianos. to. 6. fo. 17.
De concordia facienda to. 2. fo. 222.
Confessionum lib. 13. to. 1. fo. 28.
De cōflictu vitorū & virtutū, lib. 1. t. 9. 224.
De coniugis adulterinis, lib. 2. to. 6. fo. 271.
De cōiugali bono contra Louinianū. ibi. 255.
De consensu Euangelistarū, lib. 4. t. 4. fo. 125.
Consolatio in aduersis. tomo. 2. fo. 112.
Consolatio super morte vxoris. ibid. fo. 191.
Consolatio super obitu mariti. ibidem. fo. 9.
De consuetudinibus variis regionum. ibid.
fo. 167.
De contemptu mundi, liber vnus. to. 9. 203.
De contemptu mundi perfecto. to. 2. fo. 47.
De contemptu mundi, & potestate humana
quomodo vtendum. ibi. fo. 99.
De continencia, lib. 1. to. 4. fo. 355.
Contritionis cordis, lib. 1. to. 9. fo. 181.
De correptione & gratia. to. 7. fo. 432.
De correptione Donatistarum, & de mode-
rate coercendis hæreticis. tomo. 2. fo. 61.
De corporum resurrectione. ibid. 203.
De creatione primi hoīs. tractatus. t. 9. 257.
Contra Cresconium Donatistam grammati-
cum, lib. 4. tom. 7. fo. 66.
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum,
lib. 1. tom. 4. fo. 318.
Damnatio Pelagianorum. to. 2. fo. 125.
De decem cordis. to. 9. fo. 199.
De deo diligendo liber 2. ius, qui & medita-
tionum inscribitur to. 9. fo. 160.
De deo non triformi, sed vno. to. 2. fo. 237.
Dialecticæ principia. to. 1. fo. 92.
De disciplina Christiana. to. 9. fo. 197.
De disciplina bono, ser. ibid. fo. 205.
De disciplinis liberalibus. to. 2. fo. 194.
De diuinatione dæmonum, lib. vnus. t. 3. 279.
De doctoris ecclesiastici officio. to. 2. fo. 195.
De doctrina Christiana, lib. 4. to. 3. fo. 2.
De documentis salutaribus, lib. 1. t. 4. fo. 377.
Contra Donatī partem, Psal. to. 7. fo. 2.
De Donatista parricida rebaptizato. t. 2. 230.
De Donatistarum dissidio. ibid. fo. 226.
De Donatistarū immani licētia. ibi. fol. 230.
De Donatistarum schismate. to. 2. f. 225.
Contra Donatistarū pertinaciam. ibid. 218.
De Donatistis vi coercendis ibi. fo. 229.
Post collationē cōtra Donatistas, li. 1. t. 7. 191.
Contra Donatistas epistola to. 2. 208.
De vi corrigendis hæreticis, Col. tra Donati-
stas. tomo. 2. fo. 50.
Dialogus de Ecclesiæ altercatione, & synago-
gæ. to. 6. fo. 25.
Dialogus Orosii. to. 4. fo. 233.
Ecclēsiæ catholicæ incrementum. tomo. 2.
fo. 52 & fo. 193.
De Ecclesia catholica contra Donatistas. ibi.
fol. 217.
De Ecclesiæ ritibus. ibi. fo. 168.
De Ecclesiæ vnitāte, contra Petilianū Donati-
stæ epistolam, lib. 1. to. 7. folio. 164.
De Ecclesiasticis dogmatibus, lib. 1. t. 3. fo. 64.
De electione Eradii. to. 2. fo. 155.
De emerito Donatistarum Episcopo. to. 7.
fo. 203. & fo. 205.
Enchiridion de fide, spe, & charitate, ad Lau-
rentium. tomo. 3. f. 50.
Epicureorū & Stoicorū tractatur. t. 6. fo. 281.
Episcopi institutio. tomo. 2. 206.
Epistolas complectitur tomo. secundus.
Epistolę Bonifacii ad Augustinum, &
Aug. ad Bonifacium, to. 2. f. 242 & 243.
Epistolę Ioannis expositio. to. 9. f. 124.
De essentia diuinitatis, lib. 1. to. 4. fo. 348.
De Euangelistarum consensu, lib. 4. tom. eo-
dem. fo. 125.
De Euangelio mortuis prædicato. t. 2. fo. 132.
Euangelii Ioannis expositio. to. 9. fo. 2.
Excommunicari propter peccatum alicuius
an quis possit, to. 2. fo. 102.
Exhortatio ad amorē charitatis, to. 2. fo. 202.
Exhortatio ad piā vitam, ibid. fo. 193.
Exhortatio ad cōcordiā Ecclesiæ, ibi. fo. 226.
Expositionis epistolę Pauli ad Rom. inchoa-
ta, lib. 1. to. 4. fo. 416.
Expositionis quarundam propositionum ex
epistola ad Romanos, ibid. fol. 422.
Expositionis epistolę Pauli ad Galatas, lib. 1.
ibid. fol. 428.
Fan-

INDEX AVTHORITATVM

- F**antasia intellectus ac memoria episto-
la. to. 2. fo. 100. & 101.
Cōtra Faustū Manichæū. li. 33. tom. 6. fo. 68.
Contra Felicem Manichæum. ibi. fo. 159.
Contra Felicianum Arianū, de vnita. trini.
ibi. fo. 250.
De feria quarta, siue cultura agri dominici,
to. 9. fo. 211.
De fide, ad Perum diaconū, li. 1. to. 3. fo. 69.
De fide & symbolo, lib. 1. ibi. fo. 46.
De fide & operibus, lib. 1. to. 4. fo. 19.
De fide reū inuisibilium, li. 1. to. 4. 351.
De fide contra Manichæ. li. 1. to. 6. fo. 183.
De foelicitate vera. to. 2. fo. 69.
Contra Fortunatum quēdam Manichæorū
presbyterum. to. 6. fo. 51.
Ad fratres in eremo. to. 1. fo. 278.
De fuga in persecutione. to. 2. fo. 240.
Cōtra Fulgētiū Donatistā. li. 1. to. 7. fo. 208.
Gaudētiū Donatistarū Episcopi episto-
la reprehenditur. to. 7. fo. 109.
De Genesi ad literam. li. 12. to. 3. fo. 166.
De Genesi ad literam imperfectus lib. 1. ibi.
fo. 198.
De Genesi contra Manichæ. to. 1. fo. 267.
De gestis cum Emerito Donatistarum epis-
copo. lib. 1. to. 7. fo. 205.
Super gestis eiusdem. ser. ibi. fo. 203.
Grammaticę, lib. 1. to. 1. fo. 83.
De gratia & correptione. to. 7. fo. 432.
De grā hūi & peccato originali, ibi. fo. 549.
De gratia & libero arbitrio, ad Valentinum.
ibi. fo. 423.
De gratia noui testamenti to. 2. fo. 174.
Habitaculi triplicis, liber vnus tom. 9.
fo. 175.
De hæresibus oratio. to. 6. fo. 7.
De hæresib. ad Quāult Deū, li. 1. fo. ibi fo. 2.
De hæreticis coercendis. to. 12. fo. 92.
De hæreticis moderatē coercendis, ibidem.
epist. 50.
De hæreticis vi corrigendis. ibi. fo. 50.
De hæreticis corrigēdis citra mortis pēnā.
ibi. fo. 116.
De hæreticis corrigendis. to. 2. fo. 216.
Hilari epistola ad Augustinū. to. 7. fo. 400.
Homilię quinquaginta. to. 10. fo. 90.
Homilię de tempore. ibi. fo. 125.
Homilię de sanctis. ibi. fo. 255.
De hominis primi creatione, tractatus. to.
9. fo. 257.
De honestate mulierum. to. 9. fo. 229.
Humana potestate quō sit vtēdū. to. 9. fo. 99.
Ianuarii inquisitiones. to. 2. fo. 168.
Idolatrię excacatio. ibi. fo. 45.
De ieiuniis priscorum. ibi. fo. 114.
De ieiunij vtilitate, tractatus. to. 9. fo. 254.
De incarnatione verbi. to. 4. fo. 34.
De infirmorum visitatione. to. 9. fo. 207.
De immanitate Circuncellionum.
tomo. 2. fo. 97.
De impietate malorum. to. 2. fo. 203.
De innocentia Cæciliani. ibi. fo. 217.
De innocentia vera, siue sentētię, to. fo. 346.
& de incens.
De inquisitione rerū diuinariū, to. 2. fo. 136.
De inquisitione trinitatis. to. 3. fo. 345.
In Iob annotationum. lib. 1. to. 4. fo. 441.
De ira cohibenda. to. 2. fo. 207.
De iudaismo, & vocabulo Iudei tomo. 2.
fo. 245.
Aduersus Iudeos, oratio. to. 6. fo. 22.
Cōtra iudeos, Paganos & Arianos, oratio.
ibi. fo. 17.
De non temerē iudicando. to. 2. fo. 197.
Cōtra Iulianū Pelagianū, li. 6. to. 7. fo. 305.
De iureiurando, idolothytis, & vim vi repel-
lendo. to. 2. fo. 211.
De iustitię perfectione. to. 7. fo. 461.
Laudari quomodo possit Christianus.
to. 2. fo. 196.
De laudibus charitatis, liber vnus, tomo. 9.
fo. 228.
Contra legis & prophetarum aduersariū.
lib. 2. to. 6. fo. 120.
De libero arbitrio, to. 1. fo. 208. to. 2. fo. 33.
De liberalibus disciplinis. to. 2. fo. 194.
De locis scripturę variis explicandis, to. 1.
fo. 86.
Locutionum, lib. 7. to. 3. fo. 31.
Magnificat expositio. to. 9. fo. 260.
De magistro, to. 1. fo. 183.
Quatenus mali tolerandi. to. 2. fo. 99.
De malis perperendis, spe vitę celestis, ibi
fo. 195.
De malis huius mundi tolerandis, ibidem.
fo. 213.
De Manichæorum moribus, to. 1. fo. 257.
Contra Manichæi epistolam, quam vocant
fundamenti. li. 1. to. 6. fo. 36.
De mansuetudine Ecclesiastica, to. 2. fo. 217.
Manuale. 1. to. 9. fo. 172.

IN DIVVM AVGVSTINVM

- De Mariæ assumptione, ibi fo. 195.
 Super mariti obitu consolatio. to. 2. fo. 9.
 Contra Maximinum Arianorum episcopū, lib. 3. to. 6. fo. 219.
 Meditationum, lib. 1. to. 9. fo. 151.
 De mendacio ad Consentium, li. 1. to. 4. fo. 2.
 Contra mendacium ad eundem, ibi. fo. 10.
 De mirabilibus sacrę scripturę, lib. 3. tom. 3. folio. 234.
 Monacharum regula, ibi. fo. 152.
 De monachis apostatis, ibi. fo. 103.
 De morib. Ecclesię catholicę, to. 1. fo. 247.
 De morte vxoris consolatio, to. 2. fo. 191.
 De mortuorum cōsolatione, sermones duo, to. 9. fo. 209.
 De cura pro mortuis gerenda, to. 4. fo. 318.
 De mulierum honestate, liber vnus, tom. 9. fo. 229.
 De mundi die supremo, to. 2. fo. 104.
 De mundi contemptu, ibi. fo. 40.
 fo. 47. fo. 98. & to. 9. fo. 203.
 Musicę, lib. 6. to. 1. fo. 108.

Natura boni contra Manichęos, li. 1. to. 6. fo. 177.
 De natura, & gratia, contra pelagianos. to. 7. fo. 137.
 De nocentium supplicio moderando, to. 2. fo. 247.
 De nuptiis, & concupiscentia, ad Valerium comitem, to. 7. fo. 263.

Obedientię, & humilitatis sermo. tom. 9. fo. 205.
 Super obitu mariti consolatio. tom. 2. fo. 9.
 De ocio monachorum, ibi. fo. 111.
 De officio doctoris Ecclesiastici ibidem. fo. 195.
 De opere monachorum, lib. 1. to. 3. fo. 257.
 Opus breuicul. collationum cum Donatistis, to. 7. fo. 180.
 Oratio aduersus Iudęos, tom. 6. fo. 22.
 De orando Deum, to. 2. fo. 185.
 De ordine, lib. 2. tom. 1. fo. 155.
 De ornatu Christiano, tom. 2. fo. 102.
 Orosii dialogus, to. 4. fo. 234.
 De omnibus, liber siue Homilia. to. 9. fo. 233.
 Paganismi irrisio. to. 2. fo. 46.
 Contra Parmeniani Epistolā, li. 3. tomo. 7.
 De pastoribus, lib. 1. to. 9. fo. 229.
 De patientia, lib. 1. to. 4. fo. 361.
 De peccatorū meritis, & remissione, ac de baptismo paruulorū, ad Marcellinum, lib. 3. to. 7. fo. 212.
 De peccato originali paruulorū, to. 2. fo. 213.
 An ob peccatum vnus, alius possit excommunicari. ibi. fo. 102.
 De pelagio & pelagianis. to. 2. fo. 127.
 Cōtra pelagianos Hypognosticō. li. 6. tom. 7. fo. 443.
 Cōtra pelagiāos & Manichęos. to. 2. fo. 119.
 Contra pelagianorum duas epistolas, ad Bonifacium. to. 7. fo. 280.
 De perfectione iustitię contra Cælestium, lib. 1. ibi. fo. 362.
 De perpetiendis malis, spe vitę cœlestis. to. 2. fo. 195.
 De perseuerantię bono, lib. tom. 7. fo. 410.
 Petiliani epistola. tom. 7. fo. 164.
 Contra literas Petiliani Cithensis episcopi Donalib. 3. ibi. fo. 24.
 Petrus an fuerit baptizatus. to. 2. fo. 152.
 De Petro à Paulo reprehenso. ibi. fo. 17.
 De penitentiā vera & falsa, li. vn. to. 4. fo. 370.
 De penitentię medicina, lib. 1. tom. fo. 220.
 De penitentię vtilitate, tractatus. ibi. fo. 222.
 præceptorū dñicorū speculum. c. 3. fo. 300.
 De præceptorum decem conuenientia, & decem plagarum, lib. 1. to. 9. fo. 248.
 De prædestinatione & gratia, lib. 1. tomo. 7. fo. 594.
 De prædestinatione Dei, lib. 1. ibi. fo. 422.
 De prædestinatione sanctorum, lib. 1. ibidē fo. 401.
 De presentia Dei, & quomodo Deus est vbi q̃e. to. 2. fo. 81.
 Contra priscillianistas & Origenistas, lib. 1. tom. 6. fo. 207.
 Prosperi epistola ad August. de reliquiis pelagianę hæreseos. to. 7. fo. 398.
 Possidonius de vita Augustini. to. 1. in principio.
 Potestate humana quomodo vtendum sit. to. 2. fo. 99.
 Psalmorum enarrationes complectitur octauus tomus.
 Psalterium quod matri suę composuit. to. 9. fo. 260.
 De pugna animę tractatus. ibi. fo. 250.
 Varenus mali tolerandi. to. 2. fo. 99.
Questio ex epistola Iacobi ibi. fo. 33.
 Questiones ex cōtra pagāos expositę. ibi. fo. 8.
 Quæ-

ORDINE ALPHABETICO.

- Q**uestionū Evangelicarum, lib. 2. to. 4. f. 111.
Questionū Evangelicarum secundum Mat-
 theum, lib. 1. ibi. fol. 122.
Questionū i vetus instrumentū li. 7. ibi. fol. 18.
Questionū octoginta triū, lib. 1. to. 4. fol. 185.
Questionū sexagintaquinque dialogus, ibi-
 dem. fol. 233.
Questionū veteris ac noui testamenti, libr.
 1. ibidem fol. 240.
De questionibus diuersis, ad Simplicianū,
 lib. 2. to. 4. fol. 214.
De octo Dulcitii questionibus, lib. 1. ibidē.
 fol. 227.
De questionibus curiosis. to. 2. fol. 76.
Ad questiones nouē Paulini. ibi. fol. 88.
Questiunculæ de trinitate. t. 3. f. 343.

Regitudo catholice conuersationis,
 tractatus. to. 0. fol. 249.
De regionū variis consuetudinib. to. 2. fol. 167.
Regula monachorum. ibi. fol. 152.
Regula Augustini. to. 1. f. 280.
Pro reis quomodo intercedendum. t. 2. f. 71.
De religione vera. to. 1. f. 233.
Reprehenditur Petrus à Paulo. to. 2. fol. 12.
De resurrectione corporum ibi fol. 203.
De rerū diuinarū inquisitione ibidē fol. 136.
Retractationum, lib. 1. to. 1. fol. 1.
Rhetorices principia. ibi. fol. 104.
De ritibus ecclesie. to. 2. fol. 168.

Salutarium documentorum, lib. 1. tom. 4.
 fol. 377.
De sacre scripture mirabilibus, lib. 3. tom. 3.
 fol. 234.
Scale paradisi liber. to. 9. fol. 177.
De schismate finiēdo. to. 1. fol. 105.
De seculi vanitate, lib. 1. to. 9. fol. 204.
Contra Secūdinū Manichæū, lib. 1. to. 6. f. 169.
Sententiæ ex Augustini & aliorū libris decer-
 ptæ. tomo 3. fol. 349.
Sententiā viginti vnius, lib. vnus to. 4. fol. 411.
Sermones habet tomus decimus.
De sermone domini in mōte, lib. 2. to. f. 392.
Sermo Ariānorū. to. 6. fol. 210.
Ad Simplicianū, lib. 2. to. 2. fol. 214.
De sobrietate & virginitate, ser. to. 9. fol. 216.
Soliloquiorū, lib. 1. tom. 1. fol. 73.
Soliloquiorū animæ ad Deū, lib. 1. tom. 9.
 fol. 164.
De speculo, lib. 1. ibi. fol. 188.

Speculum peccatoris, tractatus ibi. fol. 218.
Speculum de præceptis dominicis. tomo. 3.
 fol. 300.
De spiritu & anima, lib. 1. ibi. fol. 281.
De spiritu, & litera ad marcellinū, libr. 1.
 ibidem. fol. 266.
De substantia dilectionis, liber vnus tom. 4.
 fol. 353.
De supremo mundi die. ibi fol. 104.
De symbolo fidei ad catechumenos to. 9. fol.
 238.

Temulētia quō coercēda, to. 2. fol. 93.
De tēpore Barbarico, ser. to. 9. f. 214.
De tēpore secundi aduētus incerto. t. 2. fol. 102.
Tolerandi quō sint mali ibi. fol. 99.
De tolerādis huius mūdi malis ibidē. fol. 99.
De tolerāda aduersa valetudine. ibidem
 fol. 207.
Tractatus de eo quod dictum est à Deo ad
 Moysen, Ego sum, qui sum, incerti autho-
 ris to. 6. fol. 283.
De tranquillitate animi. to. 2. fol. 167.
De trinitate & vnitate Dei, liber vnus to. 4.
 fol. 340.
De trinitate, lib. 15. to. 3. fol. 78.
De trinitate incorporea. to. fol. 112.
De trinitatis inquisitione to. 3. fol. 345.
De trinitate ineffabili to. 2. fol. 207.
De trinitate vniū Dei. ibi. fol. 96.
De trinitate, altercatio inter August. & Pa-
 scentium. ibi. fol. 238.
De tristitia pia quā boni ferunt. to. 2. fol. 203.

Vanitas seculi, lib. 2. to. 9. fol. 204.
Ad Valentinū de correptione & grā,
 lib. 1. to. 7. fol. 432.
De variis scripturæ locis explicādis. tom. 2.
 fol. 86.
Vbique est Deus, & quomodo ibi. f. 81.
De vera beatitudine. to. 2. fol. 208.
De vera felicitate. ibi. fol. 69.
De vere innocentia, siue sententiæ Augustini
 tomo 3. fol. 346. & denique
De vera religione. to. fol. 233.
De vera & falsa penitentia, lib. vnus tom. 4.
 fol. 370.
De verbis Apostoli to. 10. fol. 55.
De verbis domini ibi. fol. 22.
De verbi incarnatione, lib. 2. to. 4. fol. 334.
De videndo Deo to. 2. fol. 15.
De viduitatis bono, lib. 1. to. 4. fol. 365.

ORDINE ALPHABETICO.

De virginitate sancta to 6. fo. 162
 Ad virgines sacras to 9. fo. 206
 De virginitate & sobrietate sermo tomo. 9.
 fo. 216
 De vita beata to 1. fo. 167
 De vita Christiana, lib. 1. to 9. fo. 192
 Ad vitam piam exhortatio to 2. fo. 193
 De vita vera cognitione, liber vnus tom. 9.
 fo. 182

De visitatione infirmorum, libri duo ibi. fo. 207
 De vitiorum & virtutum conflictu, li. 1. ibi. fo. 224
 De vnitae ecclesiae contra Petilianum Donatistae
 epistolam, lib. 1. to 7. fo. 164
 Votum continentiae non suscipiendum nisi
 ex coniugum consensu. to 2. fo. 244
 De urbis excidio, tractatus to 9. fo. 255
 De vtilitate credendi ad Honoratum, lib. 1.
 to 6. fo. 29
 De vtilitate ieiunij, tracta. to 9. fo. 254
 De vtilitate penitentiae, tractatus. ibid. fo. 222
 Super vxoris morte consolatio. tomo. 2
 fo. 191

LOCI ALIQVOT SCRIPTV- rarum pugnantes, conciliati in Augustino.

Gene. 1. Vide de consensu Evangelista-
 rum to 4.
 In principio creauit Deus coelum & terram.
 Tit. 1. Ante tempora aeterna. to 1. fo. 267. &
 & to 4. fo. 1206.
 Ecclesiastici 18. Omnia simul creata.
 Gene. 1. Moyses per sex dies opera Dei com-
 memorat. to 3. fo. 186. g
 Gene. 2. Requieuit die septimo.
 Ioan. 5. Pater meus vsq; nunc operatur to. 1
 fo 270. h. & to 2. fo. 31. m. & to 3. fo. 182. h.
 et fo. 352. d. & to 6. fo. 56. e. f. et to 8. f. 339
 l. & to 9. fo. 34. b. &
 Marc. 10. Nemo bonus, nisi vnus Deus
 Luc. 6. Bonus homo de bono thesauro. to 2. f.
 73. a. & to 6. fo. 180. h. & to 7. fo. 466. m.
 Ioan. 15. Omnia quae audiui a patre, nota feci
 ibi. 16. Multa habeo vobis dicere to 2. fo. 84
 d. & tom. 3. fo. 73. m. & fo. 25. & to 10. fo.
 30. c
 Galat. 1. Si hominibus placere vellem
 1. Tim. 4. Nemo iuuentutem tuam contemnat.
 1. Cor. 10. Placete omnibus per omnia, sicut
 & ego. to 2. fo. 95. m. & to 4. fo. 25. f. &

fo. 280. d. to 8. fo. 477. g. h
 Iaco. 1. Deus neminem tentat.
 Deut. 13. Tentat vos dominus Deus vester.
 Ioan. 6. Hoc autem dicebat trans eum. to 2.
 fo. 136. m. & fo. 206. a. & to 4. fo. 41. h. &
 fo. 146. l. & fo. 408. l. & to 7. 412. g. & to.
 9. fo. 69. f. & to 10. fo. 10. e
 Ioan. 1. Deum nemo vidit unquam.
 1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit.
 Matt. 5. Beati mundo corde, quoniam Deum
 videbunt.
 1. Ioan. 3. Videbimus eum sicuti est. to 2. fo.
 159. b. c. to 3. fo. 344. h. & to 4. fo. 257. h.
 & 1. 6. fo. 58. a. b. & fo. 234. b. c
 Matt. 6. Orantes nolite multum loqui.
 1. Thef. 5. Orate sine intermissione. to 2. fo.
 187. d. e
 Exo. 20. Deus reddes peccata patrum in filios.
 Deut. 24. Non morietur pater pro filiis.
 Ezech. 18. Non portabit filius iniquitatem pa-
 tris. to 3. fo. 55. k. l. et to 4. fo. 92. b. & 96. l.
 & sequen. & 244. a. b. & 248. g. h. to 6. fo.
 57. g. & sequen. & to 7. fo. 372. k. & to 8.
 fo. 417. l. m
 Math. 7. Nolite iudicare.
 Psal. 7. Recte iudicate. to 3. fo. 256. l
 2. Thef. 3. Qui non vult operari.
 Matt. 6. Ne solliciti sitis. t. 3. f. 257. g. & sequen.
 Deut. 6. Et in nomine eius iurabis.
 Matt. 5. Ne iuretis omnino. to 4. fo. 89. i. k. &
 fo. 126. ser. 30.
 Oratio dominica.
 Matt. 6. Mattheus septem petitiones posuit.
 Luc. 11. Lucas autem tantum quinque. to 3. in
 Enchi. ad Laurentium. ca. 11. 6.
 Deut. 29. Vos vidistis vniuersa.
 Ibidem. Et non dedit vobis. to 4. fo. 94. c. d
 Iona. 20. Mane quum adhuc tenebrae essent.
 Marc. 16. Ortus iam solis to 4. fo. 106. a. & fo.
 175. f
 Matt. 17. Et post dies sex assumpsit.
 Luc. 9. Post octo dies. to 4. fo. 111. l. & 15. 6.
 M. & fo. 170. h. to 3. fo. 21. B. & fo. 171. l
 Math. 1. Iacob genuit Ioseph virum Mariae.
 Luc. 3. Ioseph, qui fuit filius Heli. to 1. fo. 22
 h. & fo. 27. b. & to 4. fo. 94. l. & 114. g. &
 fo. 135. e. & sequen.
 Matt. 10. Ne quid tuleritis in via, neque virga
 neque peram
 Mafei 6. Et praecepit eis, ne quid tollerent in
 via, nisi virgam tantum to 4. fo. 148. l. &
 sequen.

INDEX LOCORVM PUGNANTIVM

- sequen.
- Gala. 6. Alter alterius onera portate.
- Ibid. Vnusquisq; proprium onus portabit to. 4. fo. 148. K. & to. 10. fo. 81. d. e. & seq.
- Matt. 10. Calceamenta in via non esse portanda.
- Marci. 6. Sed calciautos sandaliis. tom. 1. fol. 148. b.
- Marci. 15. Hora tertia dñm crucifixu habet.
- Ioan. 19. Hora ferme sexta. tom. 4. fol. 170. f. g. & fol. 235. e. & seq. & fol. 256. K. l. & to. 8. fo. 21. m. & seq. tom. 9. fol. 117. h.
- Ioan. 7. Spiritus nondum erat datus.
- Psal. 50. Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
- Luc. 1. Et repleta est spiritu sancto Elizabeth. to. 4. fo. 197. l. & sequen. & fo. 263. l. & to. 9. fo. 56. l.
- Ioan. 14. Pater maior me est.
- Ioan. 9. Ego & pater vnum sumus. tom. 2. fo. 235. d. & to. 4. fo. 203. K. & tom. 3. fol. 86. K.
- Philip. 2. Non rapinam arbitratus es te esse æqualem Deo.
- Ibid. Semetipsum exinanivit formam serui accipiens. to. 4. fo. 203. l.
- Rom. 3. Arbitramur enim hominem iustificari per fidem sine operibus.
- Iaco. 1. Fides sine operibus otiosa est.
- To. 4. fo. 207. f. & sequen. & to. 8. fo. 61. b. c. & sequen. copiose.
- Roma. 3. Arbitramur hominem iustificari per fidem sine operibus.
- Gal. 5. Fides quæ per dilectionem operatur.
1. Cor. 13. Et si fidem habeam, ita vt montes transferam.
- To. 2. fo. 62. h. i. & sequen. copiose.
- Sapient. 11. nihil odisti horum quæ fecisti.
- Rom. 9. & Malac. 1. Iacob dilexi, Esau autem odio habui.
- To. 4. fo. 67. k. l. & fo. 120. b.
- Ioan. 1. In propria venit, & sui eum non receperunt.
- Ioan. 8. Vos propterea non audistis, quia non estis ex Deo.
- To. 4. fo. 120. b. c. & to. 6. fo. 48. a. b.
1. Re. 10. Et insiliuit spiritus domini in Saul.
1. Re. 16. Et spiritus domini malus in Saul.
- To. 4. fo. 22. f. & sequen.
- Gen. 15. Et quarta generatione exient inde.
- Exod. 13. iuxta LXX. Quinta progenie exierunt filii Israel de terra Aegypti.
- To. 4. fo. 234. g. h.
- Sapient. 1. Deus mortem non fecit.
- Ecclesiastici. 1. Mors & vita a Deo sunt.
- To. 4. fo. 248. E.
- Esaia. 53. Qui peccatum non fecit.
2. Cor. 5. Pro nobis peccatum fecit.
- To. 4. fo. 258. b.
- Marci. 16. Sedet a dextris dei.
- Esaia. 6. Vidi dominum sedentem.
- Acto. 7. Stephanus vidit Iesum stantem.
- To. 4. fo. 261. c. d. & to. 10. fo. 187. l. m.
- Leuit. 1. De sacrificijs offerendis lex.
- Ose. 6. Misericordiam volo, & non sacrificium.
- To. 4. fo. 273. c. & seq.
- Luc. 22. Et qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium.
- Matt. 26. Conuertere gladium in locum suum.
- To. 4. fo. 273. f. & sequen.
- Matt. 5. Quicumq; dimiserit uxorem suam, nisi fornicationis, &c.
- Math. 14. & Luc. 19. Qui non odit uxorem.
- To. 4. fo. 398. m. & seq. & to. 6. fol. 56. g. & sequen.
- Mat. 5. Diligite inimicos vestros & benefacite ijs qui oderunt vos.
- Ro. 12. Benedicite, & nolite maledicere.
2. Tim. 4. Reddet illi dominus secundum opera illius.
- Act. 23. Percutiet te Deus paries dealbate.
- To. 4. fo. 403. d.
- Matt. 5. Orate pro persequentibus & calumniantibus vos vt sitis, &c.
1. Ioan. 5. Est autem peccatum ad mortem, non pro illis dico vt roget quis.
- To. 4. fo. 403. f. & to. 1. P. fo. 156. h.
- Matt. 7. Non omnis qui dicit mihi domine, domine, intrabit, &c.
1. Cor. 12. Nemo potest dicere dominum Iesum nisi in spiritu sancto.
- To. 4. fo. 416. m. & to. 3. fol. 121. e.
- Roma. 7. Quod autem operor ignoro.
- Ibid. Peccatum vt appareat peccatum, per bonum, &c.
- To. 4. fo. 424. f.
- Rom. 8. Quos vocauit, ipsos & iustificauit.
- Math. 22. Multi vocati, pauci autem electi.
- To. 4. fo. 425. g.
- Gal. 5. Omnis enim lex in vno sermone impletur, diliges proximum tuum sicut teipsum.

Mat.

Mat 22. In his duobus mēdatis tota lex pendet & Propheta.
 To. 4. fo. 308, m.
 Exo. 20. Honora patrem & matrem.
 Lucā. 9. Sine vt mortui mortuos suos sepe-
 liant.
 Mat. 19. Oīs q patrē aut matrem reliquerit.
 To. 6. fo. 57, f.
 Exo. 20. Ego sum Deus zelans.
 Mat. 5. Estote benigni, sicut pater vester cele-
 stis.
 To. 6. fo. 57, g.
 Exo. 21. & Deut. 19. Oculum p oculo, dentē
 pro dente.
 Mat. 5. Ego. autem dico vobis, non resistere
 malo. To. 9. fo. 58, L, M, & sequē.
 Exo. 25. Constituite tabernaculū, in quo cō-
 morari vobiscum possim.
 Mat. 5. & Esa. 66. Coelum mihi sedes est. To.
 6. fo. 59, e.
 deut. 12. secundū desiderium animae tuae, oc-
 cide, manduca omnem carnem.
 Rom. 14. Bonū est non manducare carnem.
 To. 6. fo. 61, l.
 Esaie. 6. Vidi dñm sedentē in sede altissima.
 1. Tim. 1. Regi autem seculorum inuisibili.
 To. 5. fo. 67, b, c.
 Luc. 24. Palpate, & videte, spiritus enim car-
 nem & ossa non habet.
 1. Co. 15. Caro & sanguis regnū Dei posside-
 re non possunt.
 2. Co. 5. Nos enim iam secundū carnē non
 nouimus Christum.
 To. 6. fo. 80, M, & sequē.
 Phil. 2. Et habitu inuētus vt hō. To. 2. go. 89, B.
 Mat. 5. Oderis inimicum tuum.
 Ibid. Diligite inimicos vestros.
 To. 6. fo. 113, b, c.
 Ioan. 5. Pater nō iudicat quenquam sed om-
 ne iudicium dedit filio.
 Ioan. 8. Ego non quero gloriam meam, est
 qui quatrat vt iudicet.
 To. 6. fo. 242, b, & to. 9. fo. 7, & seq.
 Ioan. 5. Pater non iudicat quenquā, sed om-
 ne iudicium dedit filio.
 Ioan. 8. Ego non iudico quenquam.
 To. 9. fo. 41, h, l.
 Ibid. Multa habeo de vobis loqui & iudica-
 re. To. 9. fo. 74, l.
 Mat. 8. Accelsit ad eū Centurio, rogans eū.
 Luc. 7. Misit ad eum seniores Iudaeorum.
 T. 3. fo. 35, l, & to. 6. fom. 159, e, & sequen. &
 fo. 17, h, i.
 1. Tim. 6. Deus habitat lucem inaccessibile.
 Psal. 33. Accedite ad eum & illuminamini.
 To. 6. fo. 165, g, h, & to. 8. fo. 44, f.
 Ioan. 8. Scimus quia Deus peccatores non
 exaudit.
 Luc. 18. Dñe propitius esto mihi peccatori.
 To. 6. fo. 210, m, & to. 9. fo. 71, h, & to. 10. fo.
 116, K, l.
 1. Ioan. 3. Qui natus est ex Deo non peccat.
 1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatū nō ha-
 bemus, nos seducimus.
 To. 10. fo. 7, h, & fo. 225, d, e, & to. 9. 113, d,
 e, & to. 10. fo. 121, t.
 Nat. 7. Pauci sunt q inueniunt eam.
 Ibid. 8. Multi ab oriente & Occidente ve-
 nient.
 Apoc. 7. Turba multa quam dinumerare ne-
 mo poterat.
 To. 7. fo. 92, h, i, & fo. 105, f, g, & fo. 173, K, l, &
 to. 10. fo. 28, d, e.
 Mat. 12. Qui nō est mecum, aduersum me est.
 Marci 9, & Luc. 9. Nolite prohibere: q enim
 contra vos non est pro vobis est.
 To. 7. fo. 121, k, l.
 Gala 2. Viuo non ego iam, viuit vero in me
 Christus.
 Rom. 7. Scio quia nō habitat in me, hoc est,
 in carne mea, bonum.
 To. 7. fo. 370.
 Eccli. 15. Si volueris, conseruabis mandata.
 Ezech. 36. Faciam, vt in praeceptis meisambu-
 leris. To. 7. fo. 327, d, e.
 Ioan. 6. Non venit filius hominis, vt iudicet
 mundum.
 Ioan. 9. In iudicium veni in hunc mundum.
 To. 7. fo. 432, D.
 1. Tim. 5. Peccantes coram omnibus corripe.
 Mat. 28. Si peccauerit in te frater tuus, corri-
 pe eum inter te & ipsum.
 To. 7. fo. 440, b, & to. 10. fo. 16, f.
 Psal. 115. Omnis homo mendax.
 Apo. 14. Et in ore ipsorum nō est inuentum
 mendacium. To. 7. fo. 432, d.
 Ioan. 1. Non erat ille lux.
 Mat. 5. Vos estis lux mundi.
 To. 7. fo. 466, a.
 Prou. 20. Quis gloriabit castū se habere cor?
 Mat. 5. Beati mundo corde.
 to. 7. fo. 466, b, c.

Psal.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Psal. 61. Semel loquutus est deus.

Heb. 1. Multifarie multisq; modis olim de-
loquutus est.

To. 8. fo. 207, h,

Psal. 68. Appone iniquitatē sup iniquitatem

Rom. 9. Quid ergo dicemus? Nunquid iniqui-
tas est apud deum?

To. 8. fo. 244, m, & fo. sequ. a,

Psal. 77. Corā patribus eorū fecit mirabilia.

Mat. 2. Ne vobis dicatis patrē in terra, vnus
est enim pater vester.

To. 8. fo. 283, m, & fo. seq. a,

Apoc. 6. Quousque domine non vindicas sā
guinem nostrum?

Psal. 57. Lætabitur iustus quum viderit vindi-
ctam impiorum.

Ro. 12. Nō vos ipsos vindicātes charissimi.

To. 8. fo. 291, m, & fo. seq. a,

Psal. 8. Et multum misericors omnibus in-
uocantibus te.

Prou. 1. Quia inuocabūt, & nō exaudia eos.

To. 8. fo. 3 n, m,

Psal. 98. Et adorate scabellum pedum eius.

Deut. 6. Dominum deum tuum adorabis.

To. 8. fo. 364, d, e,

Psal. 144. prope est dominus omnibus inuo-
cantibus eum.

Hier. 11. & prou. 1. Erit enim quum inuoca-
bunt me, & non exaudiam eos.

To. 8. fo. 555, e, f,

Mat. 7. Quærite & inuenietis.

Prou. 1. Quærunt me mali, & non inueniē.

To. 8. fo. 462, l,

Psal. 118. Legem pone mihi domine.

1. Tim. 1. ultio non est lex posita.

To. 8. fo. 445, d,

Psal. 118. In labiis meis pronunciaui omnia
iudicia oris tui.

Ro. 11. Quam inscrutabilia sunt iudicia eius.

Tob. 8. 44, 6,

Zach. 12. Ioan. 19. Videbunt in quem pupu-
gerunt.

Esai. 26. Tollatur impius, ut non videat cla-
ritatem domini.

To. 8. fo. 323, l, k,

Sapient. 5. Sol non ortus est nobis.

Mat. 5. Qui facit solem suum oriri super bo-
nos & malos.

To. 8. fo. 473, l, m, & fo. 544, b,

Psal. 138. Nōne eos q oderunt te domine
odig habui?

Mat. 5. Diligite inimicos vestros.

To. 8. fo. 530, b, c,

Matt. 17. Helias iam venit, & ipse est Ioānes
Baptista.

Ioan. 11. Non sum Helias.

To. 9. fo. 8, b, c,

Ioan. 10. Quem pater sanctificauit, & misit
in hunc mundum, vos dicitis, qā blasphe-
mat, quoniam dixi filius dei sum.

Ioan. 18. Et pro eis sanctifico meipsum

To. 3. fo. 87, b, c,

Roma. 8. Qui proprio filio suo non peper-
cit, sed pro nobis omnibus tradidit illū.

Galat. 2. Christus dilexit nos, & tradidit se-
meipsum pro nobis,

To. 3. fo. 87, f, g,

Gene. 4. Maledictus eris a facie terræ, &c.

Etenim operari necesse est terram quæ steri-
lestibi fructus dabit.

Mat. 6. Nolite cogitare de crastino.

To. 6. fo. 57, a, b,

Exod. 23. Si audieris vocem meam, & facies
quæcunque præcipio tibi, odero odiētes
te, & contristabo contristātes te, præcedet
te angelus meus, & adducet te ad Amor-
reū & Pherezæum & Chananzū & Hie-
busum & Gergæum, & occidēt illos.
deos eorum ne adoraueritis, neque feceri-
tis opera eorum, sed euerfione euerfite il-
los, & delete eorum memoriam.

Luce 6. Diligite inimicos vestros.

To. 6. fo. 64, h,

Ecclesia. 3. Ne tardes conuerf ad dominum.

Ezech. 18. In quacunque die iniquus conuer-
sus fuerit, &c.

To. 10. fo. 49, h, i,

Mat. 3. Ego a te debeo baptizari.

Ioan. 1. Et ego nesciebam eum.

To. 9. fo. 8, col. 4. per totum.

Ioann. 13. Quo ego vado, non potestis ve-
nire.

Ioan. 17. Pater volo, vt vbi ego sum, & ipsi
sint mecum.

To. 9. fo. 55, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z,

Ioan. 3. Non enim ad mensuram dat deus
spiritum.

1. Cor. 12. Secundum mensuram donationis.

Christi.

To. 9. fo. 28, k,

Ioan. 5. Vt in iudiciū nō veniat, sed transeat.

2. Cor. 5. Oportet nos exhiberi omnes ante
tribunal Christi.

to. 9. fo. 42, l,

1. Ioan.

INDEX LOCORVM PUGNANTIVM

1. Ioan. 14. Timor non est in charitate, sed pfecta charitas foras mittit timorem.
- Psal. 18. Timor domini castus per manens. To. 9. fo. 69, f, & sequentem. & fo. 138. g, h, & seq. & tot. 10, fo. 233, a, b, f, & seq.
- Ioan. 14. Qui nā diligit me, sermones meos non seruat.
- Ibidem. Et sermo quē audistis non est meus. To. 9. fo. 94, l.
- Ro. 5. Cōmendat dilectionē suā De⁹ in nobis qm cū adhuc peccatores essem⁹, &c.
- Psal. 5. Odisti domine omnes qui operantur iniquitatem. To. 9, fo. 113, d, e.
- Matth. 6. Ne iustitiam vestram faciatis corā hominibus.
- Nat. 5. Luceant opera vestra bona coram hominibus.
- Tom. 9, fo. 136, b, c, & to. 1, fo. 325, a.
1. Tim. 6. Radix oīum malorū auaritia est.
- Eccle. 10. Initium omnis peccati supbia.
- Tomo. 9, fo. 136, H.
- Psal. 44. Speciosus forma prae filiis hominū.
- Esaie. 53. Et vidimus eum, & nō habebat speciem & decorem.
- To. 6, fo. 22, b, & tot. 9, fo. 13, g, c, d.
- Psal. 104. Latetur cor quarentium dominū, & confirmamini, quērite faciē eius semp.
- Esa. 55. Quērite dominum dum inueniri potest. To. 3, fo. 146, l.
- Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
1. Ioan. 2. Nolite diligere mundum:
- To. 3, fo. 555, a.
- Esa. 66. Cēlum mihi tronus est, terra autem scabellum pedum meorum.
- Esa. 40. Qui palmo mensus est cōelum.
- To. 10, fo. 323, l.
- Psal. 115. Omnis homo mendax.
1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & ueritas in nobis non est.
1. Ioā. 3. Qui natus est ex Deo, non peccat.
- Tom. 4, fo. 19, e.
- Lucā. 12. Cū vadis ad principem cū aduersario tuo, da operam in uia liberari ab eo.
- Mat. 5. Esto consentiens aduersario tuo cito, cum es cum eo in via.
- Tom. 20, fo. 2, c, & sequen.
- Matth. 11. Iugum meum suauē est, & onus meum leue.
2. Ti. 3. Omnes qui pie volūt uiuere in Christo Iesu, persecutiones patientur.
- To. 10, fo. 7, a, b, & fo. 148, l.
- Ioan. 3. Nemo ascendit in cōelum, nisi qui descendit de cēlo, filius hoīs q est i cēlo.
- Phil. 3. Nostra conuersatio in cōelis est.
- Col. 3. Si surrexistis cum Christo q sursum sunt quērite, ubi Christus est in dextera Dei sedet: quē sursum sunt sapite, nō q super terram.
- To. 10, fo. 15, a.
- Mat. 9. Dominus cum publicanis & peccatorib. manducabat dicens, Non est opus sanis medicus, sed male habentibus. Non enim ueni vocare iustos sed peccatores.
1. Co. 5. Scripsi uobis in epistola nō cōmiseri fornicariis. Si qs frater nōiatur i uobis aut fornicator, aut idolis seruies, aut auarus, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cū huiusmodi nec qdē cibū simul sumet.
- Matth. 3. Cuius ventilarum in manu sua, & permundabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem combūret igni inextinguibili.
- Mat. 13. Simile est regnum cōelorum lāgenē missā in mare, & ex omni genere pisciū congreganti, quē cum impleta esset educētes & secus litus sedētes, elegerunt bonos i uasa sua, malos autē foras miserunt.
- Rom. 14. Tu quis es qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat aut cadit.
- To. 10, fo. 122, g.
- Eccl. 24. Qui bibit me adhuc sitiet, & q edit me adhuc esuriet.
- Qui biberit de hac aqua, non sitiet i eternū.
- To. 10, fo. 150, c.
- Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
- Pl. 68. Fiat mēsa eorū corā ipsis in laqueum.
1. Ioan. Est peccatum ad mortem, non dico ut quis pro illo oret. Tom. 10, fo. 155, h.
- Mat. 8. Orate p psequētib. & calūniatib. uos.
- Apoc. 5. Vindica domine sāguinem nostrū, qui effusus est. To. 10, fo. 155, x.
- Matth. 5. Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus.
- Galat. 1. Si adhuc hominibus placerē, Christi seruus non essem.
1. Co. 10. Placere omnib. per omnia, sicut & ergo per omnia placeo. To. 10, fo. 156, b.
- Mat. 6. Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.
- Mat. 5. Sic luceat lux uestra coram hominibus et videant opera uestra bona.
- To. 10, fo. 156, l.

Numc.

INDEX LOCORVM PUGNANTIVM

- Name. 14. Non intrabitis terram pro qua iuravit patribus vestris, sed in solitudine iacebunt cadauera vestra.
 Hier. 26. Repente loquar ad gentem, et pro peccatis suis faciam eis malum, & si per iniquitatem suis egerint penitentiam, & ego penitentiam agam super malo quod cogitavi ut facerem eis, & non faciam. To. 10 fo. 178. K, l
 Ioan. 1. Lazarus mortuus est, sed gaudeo propter vos.
 Ibid. Et lacrymatus est Iesus.
 To. 10, fo. 179. h,
 Gene. 6. Penitet me fecisse hominem.
 Hier. 18. Si penituerit vos de peccatis vestris penitebit & me de omnibus malis quae facturus eram vobis.
 To. 10, fo. 183. d
 Luca. 9. Memento mei dum veneris in regnum tuum.
 Luc. 24. Nos sperabamus quod esset redempturus Israel.
 To. 10, fo. 200. K, l, & sequen.
 Luc. 13. Simile est regnum celorum grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & crevit, & facta est arbor, &c.
 Mat. 17. Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic transi hinc & transibit, & nihil impossibile erit vobis.
 To. 10, fo. 269. f, & seq.
 Exod. 3. Apparuit dominus Moysi in flamma ignis.
 Acto. 7. Angelus apparuit Moysi in rubo.
 To. 10, fo. 225. b, c,
 Psal. 34. Deus quis similis tibi, ne files neque mitescas deus.
 Mat. 11. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde.
 To. 10, fo. 261. g, & sequen.
 Deu. 21. Maledictus omnis qui pedit in ligno.
 Roma. 6. Mortuus est & vetus homo noster confixus cruci cum illo.
 Rom. 8. De peccato donauit peccatum.
 2. Co. 5. Eum qui non nouerat peccatum, peccatum pro nobis fecit. To. 6. fo. 95. b, c,
 Deut. 23. Oderis inimicum tuum.
 Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
 To. 6, fo. 77. b, c,
 Exo. 21. Oculum pro oculo, dentem pro dente.
 Mat. 5. Ego autem dico vobis non resistere malo sed si quis te percusserit in unam maxillam prebe ei & aliam. To. 6, fo. 144. e,
 Sapient. 1. Deus mortem non fecit, nec letatur in perditione viuorum.
 Ecclesia. 11. Bona & mala, vita & mors, diuitiae & paupertas a domino deo sunt.
 To. 6, fo. 123. f
 Ioan. 9. Scimus quia peccatores deus non exaudit.
 Luc. 18. Deus propitius esto mihi peccatori.
 To. 6, fo. 210. m
 Ioan. 14. Quem mittet pater in nomine meo.
 Ioan. 16. Mittam eum ad vos.
 To. 6, fo. 216. m
 Ioan. 14. Veniemus ad eum & apud eum mansionem faciemus.
 Ioan. 16. Nisi ego abiero paracletus non veniet ad vos. To. 6, fo. 218. d
 1. Tim. 1. Regi seculorum immortalis inuisibili.
 Ioan. 1. Deum nemo vidit unquam.
 1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit nec videre potest.
 Ioan. 6. Non quia patrem vidit quisquam nisi qui est a Deo hic vidit patrem.
 Mat. 18. Angeli eorum semper vident faciem patris.
 1. Ioan. 3. Filii dei sumus, & nondum apparuit quod erimus. Scimus enim quia cum apparuerit similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est.
 Tomo. 6. fo. 234. b, c, & seq. & fo. 247. f, & sequen. & viuere.
 Exo. 33. Non potest quisquam Deum videre.
 1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit neque videre potest.
 Ioan. 8. Abraham pater vester exultauit ut videret diem meum, vidit & gaudens est.
 Gene. 32. Vidi dominum facie ad faciem, & salua facta est anima mea.
 Tom. 6. f. 228. K, l
 Luca. 2. Et erat subditus illis.
 psal. 8. Minuisti eum paulominus ab angelis.
 Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt.
 1. Co. 15. Cum omnia fuerint filio subiecta, tunc & ipse filius subiectus erit illi, qui sibi subiecit omnia.
 Tomo 6. fo. 238. i,
 Eccle. 10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabitantes.
 Mat. 23. Quae dicunt facite, quae autem faciunt, nolite facere. Dicunt enim & non faciunt.
 Tom. 7. fo. 9. a, b,
 Mat. 5. Acceperis alapa, para alteram maxillam.
 Ioan. 18. Si male dixi, exprobra de malo: si autem bene, quid me cedis?
 Acto.

IN DIUVM AVGVSTINVM

Acto. 23. Percutiet te deus paries dealbate.

Thomo. 4.

fo. 6. i

Matth. 6. Nolite cogitare de crastino.

Ioan. 13. Christus loculos habuit.

Acto. 11. Apostoli procurarunt multa fratrum indigentem.

To. 4. fo. 7. l

Matth. 18. Corripe inter te & ipsum solum

1. Tim. 5. peccatum coram omnibus argue.

Tom. 4. fo. 19. a

Roma. 14. Bonum est non manducare carne neque bibere vinum.

1. Tim. 4. Omnis Creatura Dei bona est, & nihil abiiciendum quod cum gratiarum actione accipitur.

To. 4. fo. 20. c

Ro. 3. Homo iustificatur per fidem sine operibus.

Iacobi. 2. Inanis est fides sine operibus. To. 4. fo. 207. f. & sequen.

Mat. 26. Tristis est anima mea usque ad mortem

Ioan. 10. potestatem habeo ponendi animam meam & iterum sumendi eam.

Ioan. 15. Maiorem dilectionem nemo habet ut animam suam ponat quis pro amicis suis

to. 4. fo. 209. K. l

Sapient. 11. Nihil odisti eorum quem fecisti

Roma. 9. Esau autem odio habui.

Tom. 4. fo. 220. c, d

Gen. 1. Egredere omnia que fecit deus erant valde bona

Marci. 10. Nemo bonus nisi solus deus

Mat. 13. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona.

Tom. 4. fo. 237. h, i

Deute. 6. Audi Israel, dominus deus tuus, Deus vnus est.

Gene. 3. Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est.

Tom. 5. fo. 237. b

psal. 50. Auerte faciem tuam a peccatis meis

psal. 26. Ne auertas faciem tuam a me.

Tom. 8. fo. 270. a, b

Eccle. 12. prohibitum est dari peccator, & suscipere peccatores

Luce. 6. Omnia petenti te tribuere.

Rom. 12. Si esurierit inimicus tuus ciba illi.

Tom. 8. fo. 382. k

psal. 44. Speciosus forma pre filiis hominum.

Esai. 53. Vidimus eum non habentem speciem neque decorem.

Philipp. 2. Semetipsum exinanivit formam seru accipiens.

Tom. 8. fo. 387. b, c, d

(eum.

psal. 109. Iurauit dominus est non penitebit

Matth. 5. Nolite omnino iurare.

Tom. 8. fo. 424. f, g

psal. 118. Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt

1. Ioan. 1. Si dixerimus qui peccatum non habemus nos ipsos seducimus.

Tom. 8. fo. 438. K

Matth. 7. Nolite iudicare, ut non iudicemini.

Ioan. 7. Nolite secundum faciem iudicare, sed iustum iudicium iudicate.

Zach. 7. Iudicium iudicate.

2. Timo. 4. Argue, obsecra, increpa.

Tom. 10. fo. 227. D. & sequen.

1. Ti. 1. Venit Iesus in hunc mundum saluos facere peccatores, quorum primus ego sum.

1. Co. 15. Ego sum nouissimus Apostolorum.

Tom. 10. fo. 65. H. & seq.

Deute. 28. Si aure audieris vocem domini Dei tui benedictus es in agro tuo, benedictus es in prato tuo, benedictus fructus ventris tui, & fructus terrae tuae & generationes iumentorum tuorum, & grex ouium tuarum, benedictus es in introitu tuo & egressu.

Mat. 16. Si quis vult me sequi abneget semetipsum sibi, & tollat crucem suam & sequatur me.

Marci. 8. Quid enim prodest homini si vniuersum mundum lucretur, animam vero suam detrimentum patiat. Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?

Tom. 6. fo. 65. g

Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt.

psal. 150. Omnis spiritus laudet dominum.

1. Ioan. 4. Omnis spiritus qui non confiteretur Iesum Christum in carne venisse ex Deo non est

Tom. 10. fo. 88. b

Matth. 16. Beatus es Simon Bariona.

Vade Retro Satan.

Tom. 10. fo. 89. l, m. & fo. 200. h

Leui. 26. Si ambulaueritis in lege, & precepta mea custodieritis, dabo pluias tempore suo, & producet terra fructus suos, & arbores pomam, & vindemiam tuam messibus succedant & cetera.

Matth. 10. Nolite portare aurum neque argentum neque nummos in zonis vestris.

Luce. 12. Stulte hac nocte animam tuam expectam, quem preparasti, cuius erunt?

Tom. 6. fo. 44. M. & fo. sequen. a

Ioan. 11. Qui credit in me licet moriatur uiuit.

Omnis qui uiuit & credit in me, non morietur in aeternum.

Tom. 10. fo. 90. c

Ego

ego sum qui ciuitas. & amicis meis, & pau-
pertatem inimicis meis.

Mat. 5. Beati pauperes spiritu, quoniam ip-
sorū est regnum cēlorum.

Tomo. 6. fo. 65. K, l (penderit.

Deut. 21. Maledictus omnis qui in ligno pe-

Mat. 19. Si vis perfectus esse tolle crucē tuā,
& sequere me. To. 6. fo. 66. d, e

Num. 15. De homine quem lapidari deus ius-
sit qui sabbato inuētus est lingua colligere

Matth. 12. Hominis manum aridam sanauit
dominus die sabbati. To. 6. fo. 66. f,

Si vis perfectus esse, vade vende oīa q̄ habes.

Matth. 19. Difficile diues intrabit in regnum
cēlorum. Facilius intrabit camelus per fo-

ramen acus, quā diues in regnū cēlorū.

1. Ti. 6. Præcipe diuitibus huius mundi, non
superbe sapere, neq; sperare in incerto di-
uitiarum, sed in Deo uiuo qui præstat no-
bis omnia abundanter ad fruendum. To. 2
fo. 123. a

Ioan. 12. Qui amat animam suam perdet eā.

Ephe. 9. Nemo vnquam carnem suam odio
habuit. Tomo. 10. fo. 112. e,

Ioā. 9. Veni vt faciam opera eius q̄ misit me

Ioan. 16. Omnia quę habet pater mea sunt.

Tom. 10. fo. 116. e, & sequentibus.

Matth. 11. inter natos mulierum non surre-
xit maior Ioanne.

Ioā. 1. Qui venit post me maior me est cuius
non sum dignus corrigiam calciamenti
soluere To. 10. fo. 117. C. & seq.

psal. 127. Vxor tua sicut vitis abundans in la-
teribus, domus tuā. Filii tui sicut nouellę

Mat. 19. Sunt Eunuchi qui se castrauerunt
propter regnum cēlorum. To. 6. fo. 66. g,

pro. 6. Imitare formicam, & intueri dilige-
tiam eius, quia ab æstatis tempore vsq; ad

hyemen colligit sibi alimoniam.

Mat. 6. Nolite cogitare de crastino. Tomo. 6
fo. 66. g, h

Osee 9. Da illi ventrem vacuū, & vbera ari-
da mortifica semē vētris ipsorū ne pariāt.

Ioanne. 7. Flumina aquę viuę fluent de ven-
tre eius.

1. Co. 3. Lac vobis potum dedi non elcam.

1. The. 2. Factus sum paruulus in medio ve-
strum, tanquam si nutrix foueat filios suos

Gala 4. Filioli quos iterum parturio donec
formerur Christus in vobis. To. 6. fo. 67. K

Amos 3. Non est malum in ciuitate quod nō
fecerit dominus.

Mat. 7. Arbor bona fructus bonos facit, mala
autem arbor fructus malos facit, Tom. 6.

fo. 67. K, l

Esaia. 45. Ego sum Deus qui facio pacem, &
constituo mala.

Roma. 11. Vides ergo bonitatem, & seuerita-
tem Dei, In eos quidem qui ceciderunt se

ueritatem, in te autem bonitatem, si per-
manserit in bonitate & car.

Mat. 5. Beati pacifici, quia filii Dei vocabunt
Tom. 6. fo. 67. a

Roma. 1. De filio suo qui factus est ei secun-
dum carnem.

2. Cor. Itaque non a modo neminem noui-
mus secundum carnem, & si noueramus

secundum carnem Christum se nunc iam
non nouimus.

Tom. 6. fo. 80. g, & sequentibus

AUTHORITATES SA-
crę scripturę. D. Aurelio Augustino

expositę (parim secundum ordi-
nem librorum Veteris ac No

ui testamenti digestę.

Geneseos enarratio in summa exponit

Tomo primo de Genesi cōtra Mani-
chæos per libros duos. to. 2. de Gene. ad lite-

ram imperfectus. Eodem, de Genesi ad lite-
ram per totum, Et to. 4. in libro Quæstionū

super Genesim per totum.

Item Caput primum exponitur tomo. 10
sermone. 134.

Item ex c. 1. In principio creauit Deus cę-
lum & terram, to. 1. de Genesi cōtra Mani-

chæos, lib. 1. capitibus. 1. 5. & 7. to. de Gene.

ad lit. imperfectus, ca. 2. & 3. eodem, de Gen.

ad lit. libro. 1. ca. 1. to. 4. in lib. 65. quæstionum

quæstione 21. to. 6. contra Adimantū Mani-
chæi discipulum ca. 1. to. 1. li. 11. Cōfessionū

cap. 3. & 5. lib. 12. ca. 17. 20. & 28. to. 6. cōtra

aduersarium legis & prophetarum lib. 1. c. 2
& 3. to. 4. de Dulcitii quęst. q. 8. eodem, de

qu. veteris ac noui testamēti q. 3. 106. & 122

Terra autem erat inanis, & vacua, to. 1.
de Genesi contra Manichæos lib. 1. cap. 7. to.

3. de Genesi ad literam imperfectus ca. 4. to.
2. lib. 12. Confessionum cap. 21. to. de Genesi

ad literam lib. 1. cap. 13.

Tenebrę erant super faciem abyssi. to. 1. de
Gene. contra Manichæos lib. 1. cap. 3. Eodem,
lib. 12.

lib. 12. Confessionum cap. 3. & 17. to. 6. cōtra
aduersarium legis & prophetarum li. 1. ca. 8.
to. 9. in li. Soliloquiorū animæ ad deum, ca. 3
spiritus domini ferebatur super aquas, t. 1
de Genesi contra Manich lib. 1. ca. 5. to. 3. de
Ge. ad lite. li. 1. ca. 7. to. 1. lib. 13. Confessionū.
6. 7. & 8. to. 3. De Gene. ad literā imperfectus
ca. 5. in fine. to. 4. in lib. 65. quæst. q. 22. Eodē,
de octo Dulcitii quæstionibus, quæstione. 8
ibid. de incarnatione Verbi. ca. 17. to. eod. in
quæstio. veteris testamēti, quæstio. 41. & 106
Dicitq; Deus, fiat lux. Et facta est lux. to. 3.
de Gene. ad literam imperfectus ca. 5. Eodē,
de Gen. ad literā, lib. 1. ca. 2. & 9. & 17. & lib.
4. ca. 21. & 22. to. 4. in lib. 65. quæst. q. 23. to. 6
contra Faustū, lib. 22. ca. 10. Eod. contra ad-
uersarium legis & prophetarū, lib. 1. cap. 11.
& 12. to. 9. Soliloquiorū animæ ad deū, ca. 3
Vocauit Deus diē lucem, & tenebras no-
ctem. to. 1. de Gene. contra Manich. lib. 1. c. 9
to. 3. de Gene. ad lite. imperfectus, ca. 5. & 6.
Eodem, de Gene. ad literam lib. 1. cap. 10.

Factum est vespere & mane dies vnus. to.
3. de Genesi ad literam. lib. 1. cap. 17.

Fiat firmamentum in medio aquarū, & di-
uidat aquas ab aquis, to. 3. de Gen. ad lit. im-
perfectus. c. 8. Eod. de Gene. ad lit. lib. 2. ca. 1. & 6

Congregentur aquę quę sub cēlo sunt in
locum vnum: & appareat terra arida, to. 1. li.
13. Confessionū, ca. 17. to. 3. de Gene. ad lit.
imperfectus ca. 10. Eod. de Gene. ad lit. lib. 1.
ca. 12. ibid. lib. 2. cap. 11. to. 6. contra aduersa-
rium legis & prophetarum. lib. 1. cap. 13.

Protulit terra herbam virentem, to. 3. de
Gene. ad literam. lib. 2. ca. 12. & lib. 3. cap. 11
& 18. & lib. 5. ca. 4. Eodem, de Genesi ad lite-
ram imperfectus, cap. 11

Fiant luminaria in firmamento cēli, to. 1.
lib. 13. Confessionum, cap. 18. to. 3. de Genesi
ad literam imperfectus. ca. 12. Eodem, de Ge-
nesi ad lit. lib. 2. cap. 13

Et sint in signa & tēpora & dies & annos,
to. 3. de Genesi ad literam imperfectus. ca. 13.
Eodem, de Genesi ad literam lib. 2. cap. 14.

Producant aquę reptile animæ viuentis,
volatile super terram, sub firmamento cēli,
3. de Genesi ad literam imperfectus ca. 14. &
15. Eod. de Gene. ad literā lib. 3. capite primo.

Fecit Deus bestias terrę iuxta species suas
iumenta & omne reptile terrę in genere suo,
tom. 3. de Ge. ad li. imper. ca. 6. no. 100

Fecit Deus duo luminaria magna, & cate-
ra. to. 3. de Genesi ad literam libro. 2. cap. 16.

Educat terra animam viuentē sūm genus
suū, & c. to. 3. de Gene. ad literā li. 3. c. 11. & 12

Faciamus hominē ad imaginē & similitu-
dinem nostram. to. 1. de Genesi contra Mani-
chos, lib. 1. cap. 17. to. 3. de Genesi ad literā
imperfectus cap. 16. Eodē, de doctrina Chri-
stiana, li. 1. cap. 22. ibidem de Trinitate li. 12
cap. 6. & 7. Item lib. 14. ca. 18. Eod. de Genesi
ad lite. lib. 3. cap. 19. & lib. 6. cap. 18. & 12. Ibi-
dem de fide ad Petrum ca. 1. Eod. to. de Spiri-
tu & anima cap. 36. to. 4. lib. 83. quæst. quæst.
51. Eodem, lib. 65. quæstio. quæst. 18. Ibid. de
quæstio. vete. ac noui testa. quæst. 21. & 45. to.
6. contra Adiman. Mani. discipulū ca. 5. Eod.
contra Faustū, lib. 24. ca. 2. ibid. cōtra sermo-
nē Arrianorū, ca. 16. t. 9. de Cognitione verę
vitę, cap. 33. eod. de creatiōne primi homi-
nis pē totū, t. 10. de Verbis domini, ferm. 63

Præsit hō piscibus maris & volatilibus cę-
li, & c. to. 1. de Genesi contra Manichęos, li. 1
cap. 18. & 20. ibid. lib. 13. Confessionum, ca.
23. Eod. de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 20.
to. 9. in Ioannis epistolam, tractatu octauo,

Crescite & multiplicamini, to. 1. de Genesi
cōtra Manich. lib. 1. ca. 19. Ibid. 13. Conf. ca.
24. t. 3. de Gen. ad lit. li. 3. c. 13. & 21. t. 6. de Bo-
no cōiugali, ca. 2. to. 7. contra Pelagiū & Cę-
lestium de pec. orig. lib. 2. c. 35. Ibi. d. nuptiis
& concupiscentia, lib. 2. cap. 9.

Vidit Deus cuncta q̄ fecerat, & erāt valde
bona, to. 1. de Genesi cōtra Manichęos, lib. 1
ca. 8. & 21. Eod. lib. 13. Cōfessio. 28. & 29. to.
3. de Ge. ad lit. lib. 3. ca. 23. & 24. Ibid. lib. 11.
cap. 21. t. 6. contra aduersariū legis & pphe-
tarū, lib. 1. ca. 7. to. 9. solilo. aīæ ad Deū, cap. 5

Producatur terra animā viuentem in genere
suo. tom. 3. de Genesi ad lite. lib. 3. ca. 11. & 12

Germinet terra herbam virentem, & af-
ferentē semē, & lingua fructifera, to. 4. in dia-
logo ad Orosium, quæst. 38

Ex ca. 2. Perfecti sunt cēli & terra, to. 3. de
Genesi ad lite. lib. 6. cap. 11.

Requieuit. Deus die septimo, t. 1. de Gene.
cōtra Manich. li. 1. ca. 23. t. 3. de Gene. ad lit.
lib. 4. capitibus. 1. 2. 8. 9. & 10. 11. 12. 13. 14.
15. 16. 17. & 20. to. 4. in lib. 65. quæst. q. 42.
to. 6. contra Adimantum Manichæi discipu-
lum, ca. 2. to. 9. de Origine animę, lib. 1. ca. 9.
Eodem, in euangelio Ioannis tractatus. 17.

Con.

Confirmavit opera sua in sex diebus,
to. 3. ad Gene. ad literam, libro. 6. cap. 11.

Eodē, de Mirabilibus sacre scripture, lib.
1. cap. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 1. 2. cap. 8.

Omne virgultum agri, &c. to. 3. de Gene.
fi ad literam lib. 5. ca. 2. 3. & 4.

Non enim pluerat dominus Deus super ter-
ra, to. 3. de Gen. ad lite. li. 3. ca. 2. 2. & li. 5. c. 6.

Fons ascēdebat de terra, ad irrigandū ter-
rā, to. 1. de Gen. cōtra Manichēos, lib. 2. ca.
5. & 24. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 5. cap. 6.

& 7. to. 3. lib. 6. 5. quæstio. quæst. 30.

Formavit Deus hominem de limo terre,
to. 1. de Gene. contra Manichēos lib. 2. ca. 7.

to. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. ca. 1. Eodem, de
Spiritu & anima cap. 14.

Inspiravit in faciē eius spiraculū vite, to.
1. de Gene. cōtra Manichēos, lib. 2. cap. 8. to.

3. de Gene. ad literā li. 7. ca. 2. 3. 4. & 16. Eo-
dē, de Spiritu & anima, ca. 14. & 42.

Plantavit dominus Paradisum, & posuit
ibi hominē, to. 3. de doctrina Christiana, lib.

3. cap. 36. Eodē, de Gene. ad lite. lib. 8. cap. 1.
& 10.

Lignum sciētiæ boni & mali, to. 3. de Ge-
ne. ad lit. lib. 3. cap. 6.

Flumē divinum est in quatuor partes. Ibi-
dem. cap. 7.

Tulit ergo dñs hominē, & posuit eum in
paradisū voluptatis, to. 3. de Gen. ad lit. lib.

3. ca. 8. to. 4. lib. 6. 5. quæstio. quæstio 31.

Factus est homo in animā viventem, to.
3. de Genesi ad lite. lib. 7. cap. 16.

Ex omni ligno comederis paradisi, & li-
gno autē sciētiæ boni & mali nō, to. 3. de Ge-
ne. ad lit. lib. 8. c. 13. 17. & 27. to. 4. in quæf.

vete. ac noui testamenti quæst. 1. 27. to. 10. de
Verbis domini, sermone 34.

In quacūq; die comederis ex eo, mortē
moriēris, to. 3. de Gen. ad literā. lib. 8. cap. 17.

& 18. to. 4. in lib. 6. 5. quæst. quæst. 32. to. 7. de
Pecca. meri. & remissio. lib. 1. cap. 2. to. 9. de Ar-

bore sciētiæ boni & mali, per totum.

Eua de costa. Adq; fabricata, quid obum-
breto. 10. sermon. 158. & 153.

Adduxit eam ad Adamū, ut videret qd
vocaret eā, to. 3. de Gene. ad literā lib. 6. cap.

5. & lib. 9. cap. 12. & 14.

Non est bonum hominem esse solū, to.
3. de Genesi ad lite. lib. 9. cap. 1. & 2. to. 4. in
lib. 6. 5. quæstionum, quæst. 45.

Cumq; obdormisset, tulit vnam de costis
eius, to. 3. de Gen. ad literā, lib. 9. ca. 13. to. 6.

cōtra Faustū, lib. 1. 2. cap. 8. to. 9. in euāgelio
Ioan. tract. 15.

Hoc nunc os ex ossibus meis, to. 1. de Ge-
ne. cōtra Manichēos, libro 2. cap. ca. 13.

Et vocauit Adamus nomen vxoris suæ vi-
rago, to. 7. de Nuptiis & cōcupiscen. lib.

2. cap. 4.

Relinquet hō patrē & matrē, & adhære-
bit vxori suę, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 6. ca.

3. & to. 4. in lib. 6. 5. quæstionū, quæst. 46. Eo-
dem, in dialogo ad Orosium, quæstio. 46.

Erunt duo in carne vna, to. 10. in 2. sermo-
ne Natalis domini.

Ex ca. 3. Sed & serpens erat calidior cun-
ctis animantibus, &c. to. 3. de Genesi ad lite.

lib. 11. ca. 1. 2. 3. 4. & 29.

Serpens dixit ad mulierem: Cur pręcepit
vobis Deus, &c. to. 3. de Genesi ad literā, lib.

11. ca. 27. to. 4. in dialogo ad Orosiū, quæst.

43. Eodem, in quæstio. veteris ac noui testa-
ment. quæst. 31.

Britis sicut dii scientes bonū & malum,
to. 5. lib. 14. cap. 13.

Aperti sunt oculi amborū, to. 3. de Gene-
ad literā, lib. 11. ca. 31. to. 4. in lib. 6. 5. quæstio.

nū, quæst. 34. Eodē, in dialogo ad Orosium,
quæst. 34. to. 5. lib. 14. ca. 17. to. 7. de pecca.

meri. & remissio. lib. 1. cap. 22. Eodem, de
Nuptiis & concupiscen. lib. 1. cap. 5. Ibidē,

contra Pelagi. Hypo. libro. 4.

Nudi erant, & non confundebantur, &c.
to. 5. lib. 14. cap. 17.

Padenda foliis ficulneis texerunt, to. 7. de
pecca. orig. cōtra Pela. & Celesti lib. 2. ca. 34.

Eodē, de Nuptiis & cōcupiscencia, lib. 2. ca.
9. circa finē. Ibidem, cōtra duas epistolas Pe-

la. lib. 1. cap. 6.

Cumq; audissent vocē domini Dei deam-
bulātis in paradiso, &c. to. 2. de vidēdo Deo

ad Pauli. cap. 11. to. 3. de Gen. ad literā, lib. 11.
cap. 33. Eodē. lib. 2. de Trinitate. cap. 10. to. 4.

in lib. 6. 5. quæstionū, quæstio. 35. to. 6. con-
tra Adiman. Mani. discipulū, cap. 9. Ibidē, in

dialogo ad Orosium, quæstio. 35.

Adam vixit, to. 3. de Trinitate, libro. 2.
cap. 10. Ibidem, de Gene. ad lite. lib. 11. cap.

34. to. 5. lib. 13. cap. 15. & 22. to. 4. lib. 8. 3.
quæstio. quæst. 65. to. 10. sermo. 26. ad fratres
in eremo.

INDEX AVTHORITATVM

Mulier q̄ dedisti mihi dedit mihi fructum
& comedit. to. 10. ser. 3. in Annūciatione, to.
4. de Genesi ad literam, libro. 1. cap. 35.

Maledicta terra in opere tuo, to. 1. de Ge-
nesi contra Manichæos, lib. 2. cap. 20. tom. 3.
de Gene. ad lite. lib. 1. cap. 38.

Spinas & tribulos pariet tibi. to. 1. de gene
si contra Manichæos, lib. 1. cap. 13. tom. 3. de
genesi ad literam, lib. 3. cap. 18. to. 9. de quar-
ta feria, cap. 2.

Terrā manducabis, omnibus diebus vitæ
tuæ, to. 1. de gene. cōtra Manichæos, lib. 2. ca.
18. to. 3. de Agone Christiano, ca. 2. Eodem,
de genesi ad lite. lib. 11. cap. 36.

Multiplicabo erumnas tuas & conceptus
tuos, tomo. 3. de gene. ad lite. lib. 1. cap. 39.
In sudore vultus tui vesceris pane tuo, to.
4. in li. 83. quæst. quæst. 67.

Terra es, & in terrā ibis, to. 3. de Trinitate,
lib. 13. cap. 12. Eodem, de Genesi ad lite. lib.
11. cap. 38. to. 7. de pec. meri. & remiss. lib. 1.
cap. 2.

Ecce Adam factus est tanquā vnus ex no-
bis, to. 1. de Genesi contra Mani. lib. 2. ca. 2.
to. 3. de Ge. ad lit. lib. 11. cap. 39.

Fecit dominus Adæ & vxori tunicas pelli-
ceas, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 39.

Adam de paradiso eiectus, &c. to. 3. de Ge-
nesi ad lite. lib. 11. cap. 40. to. 7. de pec. meri.
& remiss. lib. cap. 34.

Posuit Deus ante paradisum voluptatis
Cherubin, tomo. 1. de Genesi contra Mani-
chæos, lib. 2. cap. 23. tom. 3. de Genesi ad lite.
lib. 11. cap. 40.

Ex cap. 4. Munera Cain Deus nō respexit:
Abel autem respexit, tomo. 4. de vera & falsa
pœnitētia, cap. 15. Eodē, in dialogo ad Oro-
sum, quæstio. 47. tomo. 6. contra Faustum li-
bro. 12. cap. 9. tomo. 9. contra literas Petilia.
lib. 2. cap. 5.

Vbi est Abel frater tuus, dixit dñs; to. 4. in
quæstio. veteris ac noui testamenti quæstio.
90. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 10.
tomo. 9. de quarta feria, cap. 3.

Cain Abel interfecit, tomo. 4. in dialog. ad
Orosium, quæst. 48.

Vox sanguinis fratris tui clamet ad me, to-
mo. 4. in quæstio. veteris & noui testamenti,
quæstio. 68. Eodem, in dialogo ad Oro. quæ-
stio. 49. tomo. 6. contra Adi. Mani. discipu.
cap. 4.

Maledictus eris super terrā, tomo. 6. con-
tra Adi. Manichæi discipulum, cap. 4. ibidē,
contra Faustum, lib. 12. cap. 11.

Cognouit Cain vxorē suā, & concipiēs
peperit Enoch, tomo. 5. lib. 15. cap. 8.

Posuit mihi Deus semen aliud, tomo. 7. de
nuptiis & concupiscentia, lib. 2. cap. 8.

Ex cap. 5. Enoch p̄ circūcisionē, Deo vt
trāsferetur principaliter nō placuit, to. 4. in
quæst. veteris ac noui testamenti, quæstio. 44.
to. 7. de peca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 3.

Enoch septimus ab Adā cū Deo ambula-
uit, & nō apparuit, to. 4. in dialogo ad Oro-
sum quæstio. 50.

Ex cap. 6. Penitet me fecisse hominē, to. 4.
in lib. 83. quæstio. qōne. 52. to. 5. li. 17. cap. 7.

Nō ē cum suis per aquā & lignum libera-
batur, to. 4. in dialo. ad Oro. quæst. 51. to. 6.
cōtra Faustum, lib. 12. cap. 14.

Arca ex lignis imputribilibus facta erat,
to. 4. in dialogo ad Orosium quæst. 52. to. 9.
in Euangē. Ioan. tracta. 6.

Arca ad vnū cubitū desuper consummat,
to. 4. in lib. quæstio. sup. Gene. quæstio. 34. &
5. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 16.

Arca in longitudine habuit trecentos cu-
bitos, in latitudine quinquaginta & in auti-
tudine triginta, to. 4. in dialogo ad Orosium
quæstio. 53.

Ex cap. 7. Post dies septem ego pluam su-
per terrā quadraginta diebus, to. 4. in dialo-
go ad Orosium, quæst. 54. to. 6. contra Faustū,
lib. 12. cap. 17.

De omni genere animalū atq; volatiliū
imponda bina inducuntur in arcā, & munda
septena, tomo. 4. in dialo. ad Orosium,
quæstio. 56.

Eratque sexcentorū annorum quando di-
lunii aque inundauerunt super terrā, to. 5. in
dialogo ad Orof. quæst. 55. to. 5. in li. 15. c.
14. to. 6. contra Faustum, li. 12. cap. 18.

Quadraginta dieb. & quadraginta nocti-
bus, pluam super terram, to. 4. in dialogo ad
Orosium, quæst. 14. to. 6. contra Faustū, lib.
12. cap. 17.

Rupti sunt omnes fontes abyssi, to. 3. de
mirabilibus sacre scrip. lib. 1. cap. 6.

Quindecim cubitis altior fuit aqua super
montes, tomo. 4. in quæstio. super Genesim,
quæstio. 10. Eodem, in dialogo ad Orosium,
quæstio. 57. to. 5. lib. 15. cap. 27.

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex cap. 8. Adduxit spiritum super terram, & imminuta sunt aquae, to. 3. de Mirabilibus sacra script. lib. 1. cap. 7.

Requieuit arca mense septimo, to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 19.

Aperiens Noe fenestram arce, emisit corvum, to. 4. in dialo. ad Orosium, quæst. 59. Eodē, in quæst. super Genesim, quæst. 3. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 20. to. 9. in Euan gelio Ioanis, tracta. 6.

Emisit quoque columbā & reuersa est, to. 4. in quæst. super Genesim, quæst. 14. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 20. to. 9. in Eua gelio Ioan. tract. 7.

Egredere de arca tu & vxor tua, to. 4. in dialogo ad Orosium quæst. 58. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 21.

Ex cap. 9. Cepit Noe plantare vineam, to. 4. in dialogo ad Oro. quæsto. 60.

Noe inebriatus nudus iacuit, qd figurat, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæst. 60. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 23. to. 10. sermone. 153.

Cham pater Chanaā vidēs verēda patris, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæstione. 61.

Cham maleficio, to. 10. sermone. 150.

Ex capite. 11. Erat autē terra labii vnus, & sermonū eorundē, to. 3. in libro. Locutio. de Gene. cap. 11. to. 4. in lib. quæst. super Gene sim, quæstione. 20. to. 5. lib. 16. capite. 4.

Descendit autē dominus vt videret & ciuitatē & turrem quam edificabāt filii Adā, to. 4. in lib. quæst. super Gene. quæstio. 22. to. 5. lib. 16. cap. 5.

In regione Chaldeorū natus est Abrahā, to. 5. lib. 16. cap. 12.

Ex ca. 12. Egredere de terra tua, & cognatione tua, de domo patris tui, &c. to. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 10. & 11. to. 4. in dialog. ad Oro. quæst. 62. Eodē, in lib. quæst. super Genesim, quæst. 25. to. 5. lib. 16. capite. 15. Ibidem, lib. 17. cap. 2. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 25. to. 10. serm. 1. & 4. primę dominicę Epiph. Et primo serm. Sexagesimæ.

Dic obsecro quod soror mea sis, to. 4. in lib. quæstio. super Gene. quæstio. 26. to. 5. lib. 16. cap. 19.

Ex ca. 13. Fratres enim sumus, to. 3. in lib. Locu. de Gene. lib. 1. cap. 13.

Homines autem Sodomitę pessimi, to. 3. de Mirabilibus. sa. scrip. lib. 1. cap. 10.

Leua oculos tuos in directū, & vide a loco

in quo nūnces. to. 5. li. 16. cap. 21.

Omnem terram quam conspicias tibi dabo, & semini tuo, ibidem.

Ex cap. 14. Melchisedech sacerdos Dei summi, to. 4. in quæst. veteris ac noui testamenti, quæst. 109.

Ex cap. 15. Sume mihi vaccā triennem, & capram trimam & arietem annorum trium, to. 5. lib. 16. cap. 24. to. 10. in. 2. ser. dominicę in quinquagesima.

Credidit Abrahā Deo, & reputatū est illi ad iustitiam, to. 10. feria secunda post primā dominicam quadrag. ser. 1.

Abrahā de vernaculo suo dicit: Hic meus heres erit, to. 6. contra Faustum, libro. 2. capite. 32.

Ex cap. 16. Sara vxor Abrahę nō genuerat sibi liberos, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. cap. 11.

Agar passa est persecutionē a Sara. to. 2. de Correc. Dona. ad Banificium.

Angelus dñi inuenit eā iuxta fontē. in solitudine, to. 3. de Mirabi. sacre scrip. li. 1. ca. 13.

Ex cap. 17. Eris pater multarum gentium, to. 5. lib. 6. cap. 12.

Masculus cuius pputii caro circumsa nō fuerit, delebitur anima illa de populo suo, to. 5. lib. 16. cap. 27. to. 7. de Nup. & concu. lib. 2. cap. 11.

Sara nonagenaria pariet, to. 3. de mira. sac. script. lib. 1. cap. 12.

Ex ca. 18. Apparuit autem ei dñs in cōualle Mambra, to. 2. de vidēdo Deo ad Pauli. capi. 6. to. 5. lib. 16. capi. 28. to. 5. cōtra Maxi mi Arria. Episcop. lib. 3. ca. 26. to. 10. ser. 70.

Cumq; leuasset oculos apparuerūt ei tres viri stantes prope eum, to. 3. de Trinita. lib. 2. capite. 11.

Loquar ad dominū meum, cum sim cinis & puluis, to. 3. spiritu, & anima. cap. 53.

Ex cap. 19. Venerunt duo angeli Sodomitę vespere, to. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 12. to. 6. cōtra Maxi. Arri. Episcop. lib. 3. cap. 26. to. 10. sermo 70.

Loth ab omni sodomitarū cōtaminatione purus, to. 4. in lib. qstion. sup. Gene. qstio. 45. to. 6. cōtra Faustum, libro. 2. capite. 47.

Habeo duas filias quę necdū cognouerūt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis, to. 5. contra mendacium, cap. 9. ibidem, in lib. quæst. super Gene. quæstio. 42.

INDEX AVTHORITATVM

Non potero facere rem donec illuc egre-
diaris, to. 7. contra Gauden. epist. li. 2. ca. 22.

Respicens vxor eius post versa est in sta-
tuam salis, to. 5. lib. 16. ca. 30.

Infantes in Sodomis simul cum parenti-
bus creinati sunt, To. 4. In li. quæst. vet. ac no-
ui testa. quæst. 13.

Loth cum filiabus concubuit, quid figu-
rat, to. 6. contra Faustum, li. 2. cap. 4.

Ex cap. 20. Abraham Sarā dixit fororē
suā esse, to. 4. In li. quæst. super Gen. quæst. 48.

Venit Deus ad Abimelech p somniū no-
cte, to. 4. in li. quæst. super Gen. quæst. 49. to. 7.

de Nupt. & concupiscen. lib. 2. cap. 13. & 15.

Domine num gentem ignorantem & iu-
stam interficies, to. 4. in li. quæst. vet. ac no-
testa. quæst. 67. to. 7. de Nuptiis & concupis-
cen. cap. 13. & 15.

Ex cap. 21. Ellice ancillam & filium eius,
to. 4. in li. quæst. super Gen. quæst. 51. to.
5. lib. 15. cap. 2. to. 7. in ser. S. August. sup ge-
stis cum Emerito, to. 9. in Euangelio Ioan-
nis, tractatibus, 11. & 12.

Caput. 22. exponitur to. 10. in primo ser.
dominicæ. 4. post octauam Epi. & ser. 71. Et
ad fratres in Eremo ser. 40.

Item ex ca. 22. Talit ligna holocausti &
posuit super Isaac, to. 3. de Trini. li. 2. cap. 6.
contra Faustum, lib. 12. cap. 25.

Nunc cognoui q timeas dominum, to. 4.
de Trini. & vnita. Dei, ca. 3. Eodem, de h. sē-
tia dini. fo. 234. F. fo. 6. contra ser. Arria. c. 25.
Ibidem, contra Maxi. Arria. Episc. lib. 1. ca.
1. li. 3. cap. 19.

Vidit post tergū arietem inter vepres hæ-
rentem cornibus, to. 6. de Mira. fa. scrip.
ca. 14. to. 6. contra Maxi. Arri. episc. lib.
3. cap. 26.

In semine tuo benedicentur omnes gētes
to. 4. de Fide rerū inuisibilū, ca. 3. to. 4. li. 22.
c. 3. to. 6. contra Faustū lib. 12. cap. 6. & 41.
Tentauit deus Abraham & cetera to. 10. ser-
mo: 72.

Ex ca. 24. Abraham dixit ad seruum senio-
rem, pone manum sub femur meum, to. 4. in
li. quæst. super Gen. quæst. 62. to. 6. contra Se-
cundinum Mani. ca. 25. to. 7. contra Pela. &
Coelesti. li. 2. cap. 28. to. 8. sermo 75.

Abrahā misit seruū suū vt peteret vxorē
filio suo Isaac, to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 43.

Ex cap. 25. Rebecca gen. inos habebat in-

clusos in vtero, to. 4. lib. quæst. super Gen.
quæst. 62. & 63. to. 5. li. 16. cap. 35. to. 10. ser-
mo. 78.

Collidebant in vtero eius paruuli, to. 9. in
Euan. Ioan. tracta. 11. Eodē, de Symbolo ad
cathed. li. 2. ca. 2. to. 10. sermone. 78.

Maiores seruiet minori, to. 5. lib. 16. ca. 35.
& 42. to. 10. ser. 78.

Iacob antequam nasceretur manū emi-
sit, quid significat, to. 4. de Cathed. rudi-
bus, capite. 3.

Esaū factus est vir gnarus venandi & ho-
mo agricola, to. 5. libro. 16. c. 37.

Ex cap. 26. In semine tuo benedicent om-
nes gentes terræ, sup. cap. 22.

Ex c. 27. Isaac maiorem bñdicere voluit,
& pro illo nesciens benedixit minorem, to.
5. lib. 16. c. 37.

Iacob patrem suū matris medio, falle-
re videtur, cum se dixit esse Esaū, to. 4. con-
tra mendacium, cap. 10.

Iacob non Esaū benedictionem accepit,
to. 4. de Mēda. ca. 5. Eodem in quæst. ve. ac no-
testa. quæst. 11.

Ex ca. 28. Noli accipere coniugem de ge-
nere Chanam, to. 5. li. 16. ca. 38.

Vidit Iacob in somnis scalam stantem su-
per terram, & cæcū nē illius tangens cœlū:
angelos quoque Dei ascendentes & c. Ibi-
dem. Et to. 6. contra Faustum lib. 10. cap. 26.
to. 10. serm. 79.

Tulit de lapidibus qui iacebant, & suppo-
nens capiti suo, dormiuit in eodē loco, to.
3. de Trini. lib. 2. cap. 6. to. 6. contra Faustum,
li. 12. cap. 26.

Terram in qua dormis, dabo semini tuo,
eritq; semen tuum benedictum sup. cap. 22.

Ex cap. 29. Quomodo Iacob accepit Ra-
chel, ad puteum, to. 16. ser. 80.

Serui alios septem annos pro Rachel, to.
6. contra Faustum, lib. 22. cap. 53.

Ex c. 30. De virgīs Iacob & colore diuer-
so in pecoribus, to. 3. de Trini. li. 3. cap. 8.

Dormiat tecum hac nocte pro mandrago-
ris filii tui, to. 6. contra Faustum. lib. 22.
cap. 53.

Ex cap. 32. Nequaquam Iacob appellabif
nomen tuum, sed Israel, to. 5. li. 16. c. 39. to.
6. contra Maxi. Arri. episc. li. 3. cap. 26.

Vididominam facie ad faciem, to. 2. de vi-
dendo Deo ad Pauli. ca. 5. to. 6. contra Ma-
xi.

INDEX AVTHORITATVM

Arri episco. li. 3. c. 5. to. 9. de visitatione
in firmorum, lib. 2. ca. 2.

Tetigit angelus neruum femoris eius to.
lib. 16. cap. 39. to. 10. ser. 80.

Ex cap. 37. Ioseph. à fratribus suis veditus
fuit, quid figurat to. 6. contra Faustum, li. 12.
cap. 28.

Ioseph historia exponit, to. 10. serm. 81.

Iudas cum nuru concubuit, singulare my
sterium, tom. 6. contra Faustum, lib. 21. cap.
63. & 83.

Misit aut Iudas hędun per pastorem suū
vt reciperet pignus q dederat mulieri, to. 6.
Contra Faustum, lib. 22. cap. 86.

Thamar habitum deposuit, ibidem.

Ex ca. 38. Iudas cum Thamar nuru sua cō
cubuit, to. 6. li. 2. cōtra Faustum, ca. 83. 84.
& sequentibus.

Caput 39. exponitur pro parte, to. 10. ser-
mo. 83.

Ioseph intellexit somnium regis, qđ signi-
ficarent septem spicę & septem boues, to. 3.
de Gene. ad lite. lib. 12. cap. 9.

Caput 42. exponitur, to. 10. ser. 82.

Caput 43. exponitur, to. 10. ser. 82. Ex ca.
45. Osculabatur singulos, & per singulos fle-
bat, irriguis fletibus pauēū colla perfudit,
to. 10. ser. 83.

Ca. 49. exponitur, to. 3. de inq̄sitione Tri-
nita. in interrogatione de benedictione filio
rum Iacob, per totum.

Congregamini & audite filii Iacob, vō
annunciē vobis q̄ ventura sunt, ibidem.

Beniamin lupus rapax, mane rapiet prę-
dā & vespere diuidet elcas, to. 10. in lib. 50.
homi. homi. 14.

Iuda te laudabūt fratres tu, manus tuę in
ceruicibus inimicorū, to. 5. libro. 16. ca. 41.

Non auferes sceptrū de Iuda, & dux de se-
more eius, to. 6. cōtra Faustum, lib. 22. ca. 85.

Lauabit in vino stolam suā, & in sangui-
ne vūc pallium suum, to. 4. de essentia diuini-
tatis, fo. 234, A.

EXODVS.

Exodi enarratio in summa exponit, to. 3.
in locutionibus de Exodo, to. 4. in lib. quęst.
sup Exodū, to. 9. in speculo de Exodo.

Item ex ca. 1. Populus in Aegypto seruiuit
regi durissimo, to. 4. de Catechi. rud. cap. 20.
to. 10. sermo. 84.

De Aegyptiorum paleis, to. 10. ser. 85.

Mortuus est Ioseph, & filii israel crene-
runt, & c. to. 10. sermo. 84.

Benefecit Deus obstetricibus, & creuit
populus, to. 4. Cōtra mendaciū, ca. 15. & 16.

Ex ca. 2. Mosi natiuitas, & quō missus est
in fiscellam, to. 10. sermo. 86.

Moses fratrē defendēs occidit Aegyptiū,
to. 6. Cōtra Faustū, li. 22. c. 9. to. 4. in li. quęst.
super Exod. quęst. 2.

Moses accepit vxorē Aethiopiā, to. 10.
sermone. 86.

Ex cap. 3. Apparuit Mosi dñs in flamma
ignis de medio rubi, & videbat qđ rubus ar-
deret & c. to. 3. de Trinit. li. 2. ca. 13. Eodem de
Mira. fa. scrip. li. 1. ca. 16. to. 6. de eo qđ dictū
est, Ego sum q̄ sum. Ibidē, Cōtra Maxi. Ar-
ri. episco. lib. 2. cap. 26. to. 9. In Euange. Ioan.
tract. 3. to. 10. fo. 325. B. & sequentibus.

Vadā & videbo quare rubus ardeat & nō
comburatur, to. 10. ser. 86.

Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit
Moses, Domine non sum eruditus, & tardus
sum ad loquendum & c. Ibidem.

Solue calciamenta de pedibus tuis, locus
n. i. quo stas, terra sancta est to. 10. In primo
ser. de Apostolis.

Ego sum Deus patris tui, to. 3. de Mirabi-
li. fa. scrip. lib. 1. cap. 16.

Ego sum Deus Abrahā, Deus Isaac, to. 3.
de Trinit. lib. 3. ca. 10. to. 5. Cōtra Faustū, li. 16.
cap. 24. to. 9. in Euangelii. Ioan. tractatibus,
11. & 12.

Educā te de terra illa, in terrā quę fluit la-
cte & melle, to. 9. in Euang. Ioan. tract. 25.

Moses Aegyptios expoliauit, to. 6. Cōtra
Faustum, li. 22. ca. 76. 72. 73. & 91.

Postulabitis vasa aurea, argētea ac vestes,
to. 4. in lib. 83. quęst. quęst. 53.

Dñs pręcedebat eos in columna ignis,
to. 3. de Trinit. lib. 2. ca. 14.

Ego sum q̄ sum, to. 3. de Ge. ad lite. li. 1. c.
16. to. 5. lib. 12. ca. 2. to. 9. in Euang. Ioā. tract.
38. Eodem de Spec. ca. 28.

Ex ca. 4. Proiecit virgā, & versa est in co-
lubrum. Figurat Christum, to. 6. Contra Fau-
stū, lib. 12. cap. 28. to. 10. sermo. 86. Eodem,
fo. 395. f.

De manu Mosi leprosa & virga in colu-
brū versa, to. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. ca. 17.

Misit Moses manum suam in sinum suū
& promisit eam leprosam, to. 10. ser. 86.

INDEX AVTHORITATVM

Aqua vertitur in sanguinē, to. 3. de Mira. fa. script. lib. 1. cap. 18. tom. 10. fol. 325. H. I. Leuauit Moyses Sephoram vxorem suam &c. to. 10. ser. 86.

Ego indurabo cor Pharaonis. Infra ca. 7. & to. 7. de Prædici. & gratia. cap. 6. tomo. 10. ser. 88. & 89.

Ex cap. 5. mandauit Deus eiecturū se eos de Aegypto, in terram chanaam, to. 4. in lib. quæst. super exo. quæst. 16.

Viam triū dierū ibimus in desertū vt sacrificemus dño Deo nostro, tom. 10. ser. 90.

Ex ca. 6. ecce ego glaciū vocē sum & quō exaudiet me Pharaō. to. 4. in lib. quæstio sup Exodum, quæst. 16.

Ex ca. 7. ego indurabo cor Pharaonis, Su. ca. 4. to. 4. in li. qst. sup exo. quæst. 18. 22. & 24.

Tolle virgam tuā, & proice, su. cap. 4. to. 10. ser. 87. & 153.

Virga fit serpens & deuorat Aegyptiorū serpentes, to. 10. ser. 87.

Aquæ in sanguinem versæ, to. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 18.

Magi Pharaonis etiā miracula fecerūt. to. 3. de Trini. li. 3. ca. 8. to. 4. in lib. 83. quæst. qst. 29. eodē lib. 21. sententiarū, sententia. 4.

Aegyptiis decem memorabiles plagæ illa te sunt, cū populū Dei dimittere nollēt to. 5. lib. 6. ca. 43. & lib. 18. ca. 52. to. 10. ser. 37.

Percutiam virga aquā fluminis, & vertetur in sanguinem to. 3. de mira. fa. script. lib. 1. cap. 18. to. 10. ser. 87.

Ex ca. 7. Percutiam populos ranis, & ebulliet fluuius ranas, to. 10. ser. 87.

Percute puluerē, & sint cynifes in vniuer sa terra Aegypti. Ibidem.

Percutit Aegyptus musca grauissima lb. Ex ca. 9. Mors pecudum, vesicæ turgentes, tonitrua, & grando. to. 10. ser. 87.

Indurauit dñs cor Pharaonis Supra cap. 7. lib. 4. & 7.

Ap hoc te exicitauit, v ostendā in te potētiam meā, & vt annūciēs nomē meū in vniuer sa terra, to. 3. in Enchiri. ad Laurentiū, ca. 99.

Ex cap. 10. Venit locusta, veniunt & tenebræ. to. 10. ser. 87.

Ex ca. 12. Agnus legalis, to. 10. ser. 50. & 181. ca. 12.

Sanguinem dixit nō esse manducandum, sed esse fundendū, tom. 6. Contra Adi. mani. discip. cap. 13.

Aspergite sanguinē sup luminare, & vtrū que possem, to. 4. in li. quæst. ve. ac no. testa. quæst. 84. to. 6.

Contra Faustum, lib. 12. cap. 30. tom. 9. in euang. Ioan. tract. 50.

De primogenitorū occisione t. 10. ser. 87.

Ex ca. 13. Dominus præcedebat eos p diē in columna nubis &c. to. 3. de Trini. li. 2. ca. 14. to. 10. ser. 90.

Ex ca. 14. Diuisa est aqua, & ingressi sunt filii Israel per mediū sicci inarū to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 20. to. 9. de quatuor vir tutibus charitatis. to. 10. ser. 80.

Quid clamas ad me, to. 10. ser. 90.

Electos ascēsores ternos demersit in mare rubrum. Ibidem.

Ex ca. 15. Cātemus dño gloriose. n. honorificat⁹ est &c. to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 1. c. 31.

Venerunt in Marā h., nec poterāt bibere aqua. Ibi. ca. 22. to. 10. ser. 91.

Ex ca. 16. Manna. to. 10. ser. 91.

Quomodo Manna fiebat vermīs. Ibidem.

Ex ca. 17. Percuties petrā & exibit. ex illa aqua, to. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. ca. 24. to. 9.

de. Vtili poeniten. ca. 1. to. 10. ser. 92.

Extensio manuum moisi quid obumbrat, to. 10. in li. 50. homi. homilia. 27.

Exeas de deserto Sin, & venias in Raphi dim, to. 10. ser. 93.

Bibit de petra populus, & statim inuit bel lum contra Amalech. Ibidem.

Moses vocat Iesum, & dixit ei: Elige tibi viros & pugna contra Amalech. ibidem.

Ex cap. 16. Sina fumabat totus &c. tom. 3. de Trini. lib. 2. ca. 15.

Mc. es intrauit in nebulam, to. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 15.

Moses velata facie loquebat. filiis Israel, to. 3. de Spir. & lit. cap. 17.

Ex cap. 20. ego sum Deus aus fortis, zelotes, to. 6. Contra Adi. Mani. discip. ca. 11. to. 3. in Ench. cap. 46.

Ego sum Deus visitans iniquitatē patrum in filios in tertā & quartam generationem eorum. Ibidem. cap. 7. to. 4. in lib. quæst. vete. ac noui test. quæst. 14.

Memento vt diem sabbati sanctifices, to. 9. in euang. Ioan. tract. 3.

Requieuit Deus die septimo supra Gene. cap. 2.

Honora patrem tuum, & matrem tuam.

SACRAE SCRIPTURAE

tuam. to. 6. contra Adi. Mani. disci. ca. 6

Non occides to. 5. lib. 1. cap. 20

ex cap. 2. 1. Sigs percussit mulierē pgnā
tē & abortum fecerit &c. to. 4. in li. quæstio.
vete. ac noui test. quæstio. 23. ibidem in lib.
quæstio. super Exod. quæst. 80

Oculum pro oculo, dentem pro dente.
to. 6. contra Adi. Mani. disci. capite. 9

ex cap. 22. Qui immolat diis occidatur.
to. 5. li. 19. cap. 23.

ex cap. 2. Odis inimicum tuum to. 6.
contra Faustum li. 19. cap. 24

Maledictus qui non reliquerit semen sup
terrā, to. 4. in quæstio. vete. ac noui test amen
ti, quæstio. 7. to. 6. contra Faustū, lib. 4. c. 13

ex capite. 24. Seniores Israel viderunt lo
cum, ubi steterat Deus Israel tom. 3. de Trin.
lib. 2. cap. 15

ex cap. 25. Constituite mihi sanctuariū:
in quo commorari vobiscum possum to. 6.

Contra Adi. Mani. disci. cap. 10

ex cap. 30. Delabro aeneo, in quo Aaron
& filii eius suos debebant lauare pedes, to.

10. Ad fratres in eremo. sermo. 38

ex cap. 31. Videte vt sabbatum meum cu
stodiatis, supra cap. 20

Dedit dominus Moyse duas tabulas lapi
deas, scriptas digito Dei. to. 9. in euan. Ioan.
tract. 33.

ex cap. 32. Moysē absente populus idolū
fabricauit: Quid figurat to. 6. contra Faustū,

lib. 2. cap. 92

Vitulum Moyses igne combusit, Ibidē.

ex ca. 33. Loquebatur dominus Moyse fa
cie ad faciem, tom. 4. in quæstio. vete. ac no
ui testa. quæstio. 71.

Os ad os dñs Moyse loquebat, to. 3. de Tri
nit. li. 2. ca. 16. eodem, de Gen. ad lit. lib. 12. c.

27. to. 9. de Symbo. ad catechum. lib. 4. ca. 3.

Si inueni gratiam in conspectu tuo ostē
de mihi faciem tuā. to. 2. de videndo Deo, Ad

Pauli. ca. 8. 11 & 13. to. 3. de Gen. ad lit. libr.
12. ca. 27. to. 6. contra Maxi. Arri. episco. li. 1.

ca. 3. eodem, li. 3. ca. 26. to. 9. in Euang. Ioan.
tract. 3 & 53. sup. Gen. 1. ca. 3. & 15.

Nō videbit me homo & viuet, to. 2. de Vi
den. Deo ad Pauli. cap. 13. to. 4. in li. quæst. su

per Iudicum, quæstio. 54. to. 7. cōtra duas
epistolas Pela. lib. 4. ca. 11. to. 9. In Solilo. ani

mē ad Deum ca. 1.

Posteriora mea videbis, faciem autē meā

videre non poteris, tom. 3. de Trinita. lib. 2.
cap. 17. to. 4. de essentia diui. fo. 233. L. to. 10
ser. 181. ca. 12

Miserebor cui misertus ero, to. 3. in Ench.
ad Laurentium, ca. 98. to. 10. de Verbis Apo
stoli sermo. 20

est locus penes me, & stabis supra terrā,
to. 3. de Tri. li. 2. c. 17. to. 10. ser. 181. capite. 12

ex cap. 34. Descendit Moyses de monte fa
cie gloriosa, to. 4. in quæstio. vete. ac no. te

sta. quæstio. 8. to. 6. contra Aduer. le. & pro
phetarum, lib. 2. cap. 17

LEVITICVS

Leuitici enarratio i summa exponitur, to.
3. in lib. Locutionum de Leuitico per totū,

eodem, in speculo de Leuitico, tom. 4. in li.
quæ. super Leuiticum.

Item ex ca. 1. Ponet super caput hostiæ ma
nus, & acceptabilis erit, to. 9. in Euan. Ioan.
tract. 41.

Vinū & omne quod inebriare potest nō
bibes tu & filii tui, to. 6. de sãcta virgini. c. 1.

Separate mundum ab immūdo, & nemo
manducet carnem cameli, to. 6. Cōtra Adi.

Mani. disci. cap. 15. Ibidem, contra Faustū,
lib. 6. cap. 7

De immundis animalibus ad esum, tom.
10. in lib. 50. homi. homi. 45

Sancti estote, quoniam ego sanctus sum.
to. 7. de bono per se. cap. 2

ex ca. 17. Anima carnis in sanguine est, to.
6. contra Aduer. le. & propheta. li. 2. ca. 6

ex ca. 19. Diliges amicum tuum sicut te
ipsum sup. Exod. cap. 23

Nō augurabimini, nec obseruabitis som
nia, to. 9. de rectitudine catholic. cōuersat.

Non maledices furdo, neque corā ceco
pones offendiculum, to. 10. ad fratres in ere

mo. sermon. 38.

ex ca. 23. Anima quæ non fuerit afflicta in
die hac peribit, tom. 9. de specu. peccatorum

capit. 6.

NUMERI

Numerorum enarratio in summa exponi
tur, to. 3. in libro. de Numero per totū

eodem, de speculo, Numeri. to. 4. in quæst.
super Numeros.

Item ex capite. 11. Vulgus promiscuum
flagrauit desiderio carnum, to. 3. de

SACRAE SCRIPTURAE

Mira fa. scrip. lib. 1. cap. 27.

Spiritus Moysi in 70. seniores distribuit, & aliis duobus qui in castris resederant. Ibi dem. lib. 1. cap. 9.

Ex cap. 12. De Aethyopissa Moysi vxore. tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. c. 28.

Si fuerit propheta inter vos, in visione illius dominus cognoscatur. tom. 3. de Gen. ad lite. lib. 12. cap. 27.

In columna nubis dominus precedebat eos per diem, & cetera. supra. Exod. c. 13.

Ex ca. 13. De exploratoribus, & de Botro. to. 10. ser. 10.

Ex ca. 14. Senior populus mortuus est in deserto, & iunior in terram repromissionis ingressus est to. 10. serm. 102.

Non intrabitis terram pro qua iuraui patribus vestris, sed in solitudine iacebunt cadauera vestra. ibidem.

Ex cap. 16. Chore & aliorum casus. to. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. ca. 29.

Rebelles consumpti igni. Ibidem. ca. 30.

Dathan & Abyron terra deglutiuit, to. 2. in Epist. 164. ad Emerit. tom. 4. in quaest. sup. Nume. quaest. 28.

De thuribulis, to. 10. sermo. 98.

Ex c. 17. Virga Aarō floruit to. 3. de Mira. sacrae scrip. lib. 1. c. 31. to. 10. sermo. 99.

Ex ca. 20. Moyses petram virga percussit, & fluxerunt aquae, tom. 6. contra Faustum. li. 16. ca. 17. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 26. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 27. Eodem, serm. 3. Annūciationis dominice, supra. Exod. ca. 17.

Aquae contradictionis, tom. 3. de Mira. sacrae scriptu. lib. 1. ca. 32.

Num de Petra hac vobis aqua poterimus euicere to. 4. in quaest. sup. Num. quaestio. 19.

Ex ca. 21. Prosternebatur in eremo populus Israel moribus serpentum, to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 12.

De serpente eneo. to. 3. de Mira. sacrae scrip. li. 1. c. 33. tom. 10. sermo. 101. & 10. 308.

Moyses exaltauit serpentē in deserto, to. 7. de pecca. me. & re. capite. 32. to. 9. in Euāge. Ioan. tracta. 12. de verbis Apostoli serm. 14.

Ex cap. 22. De Balaam, Balaac & asina Balaam. tom. 10. sermo. 103.

Aperuit dominus os asinae Balaac, & locuta est, tomo. 3. de Mirabi. sacrae scripturae libro. 1. capite. 34. tomo. 4. de diuer. quaestio. ad Simpli. li. 2. quaest. 1. to. 10. serm. 103.

DEUTERONOMII.

Vide tom. 3. in lib. locu. de Deuter. per totum. ibidem, de mira sacrae scripturae lib. 1. c. 35. ibid. de speculo Deutero. to. 4. in li. quaest. 5. super Deutero.

Item ex capite 3. Nedixeris in corde tuo, quis ascendit in coelum, to. 3. de spiritu & litera ad Marcelli. ca. 9.

Ex ca. 4. Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus emulatur, tom. 6. contra Adi. Mani. disci. cap. 13.

Ex cap. 5. Obserua & sanctifica diem quē praecepit tibi dominus. ibidem. cap. 16. supra Exod. cap. 29. auth. 3.

Honora patrem tuum & matrem tuam, supra Exod. 20. c. autoritas. c. 4.

Ex capite. 6. Dominus Deus vester Deus vnus est, tomo. 3. de Trinitat. li. 5. capite 11. to. 6. contra serm. Ariacapite. 1. ibidem, contra M. xi. Aria episcop. lib. 3. ca. 23. to. 10. in sermo. dominica ante festum Natiuitatis dñi.

Diriges dominum Deū tuum ex toto corde tuo, tota anima tua, to. 9. in Solilo. animae ad Deū, ca. 18. infra Matth. 22. autoritate. 7.

Dominum Deum tuum timebis, & illi soli seruias, to. 3. de Trinitat. li. 1. cap. 6. tom. 6. contra Aria. ser. cap. 29.

Non in solo pane viuit homo. & cetera, tom. 3. de mirabil. sacrae scrip. lib. 1. cap. 23.

Ex cap. 9. Populus tuus quem eduxisti de Aegypto, fecerunt sibi vitulum conflatilem supra Exo. c. 32. Autho. 1. & 2.

Ex cap. 10. Iacob in Aegyptum descendit cū. 75. animabus, to. 3. de Trinitate, li. 7. c. 4.

Ex cap. 12. Idola cōminuite. supra Exod. cap. 2. Autho. 2.

Quod praeceptum tibi, hoc tantū facito domino nec addas quicquam, nec minuas. to. 6. contra Faust. li. 17. cap. 2. & 6.

Ex cap. 13. Dominum Deum vestrum time. supra. ca. 6. autho. 3.

Tentat vos dominus Deus vester, tomo. 1. de Gen. contra Mani. li. 1. ca. 22. to. 4. de sermone domini in monte, lib. 2. ibidem in li. 83. quaestio. q. 60. ibid. de consensu Euang. li. 2. cap. 30. tomo. 4. in lib. quaestio. super Gen. quaest. 57.

ex cap. 14. Ne comedatis quae immunda sunt, supra Levitici, ca. 1. auth. 3.

ex cap. 17. In ore duorum aut trium testium stat omne testimonium to. 6. contra Faustū, lib. 16.

lib. 16. cap. 13. to. 9. in *quan.* Ioannis tract. 36. circa finem.

Ex ca. 18. Prophetam suscitabo eis, de medio fratrum suorum. Ibidem, ca. 15. 18 & 19.

Ex cap. 19. Oculum pro oculo, dentem pro dente, supra Exod. 21. autho. 2.

Ex ca. 21. Maledictus a Deo est qui pendet in ligno. tom. 6. contra Adi. Mani. disci. cap. 21. Ibid. contra Faustum, li. 14. cap. 1. & 2. to. 6. de actis cum Felice Mani. li. 2. cap. 11.

Ex cap. 24. Quicumque dimittit uxorem, det ei librum repudii to. 6. contra Faustum, li. 19. cap. 26.

Ex cap. 25. Frater iussus est fratris uxorem ducere. Ibid. lib. 3. ca. 10.

Maledictus qui non excitat semen in Israel, to. 6. de bono coniugali, cap. 22. supra Exod. cap. 23. autho. 2.

Ex cap. 28. Videbit vitam suam pendentem & non cedit to. 6. contra Faustum, li. 16. cap. 5.

erit vita tua quasi pendens ante te, to. 6. de alterca. eccle. & synago.

Ex cap. 29. Adduxit vos quasi quadraginta annis per desertum, & non sunt trita vestimenta vestra to. 6. de bono coniugali, ca. 2. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 9. cap. 3.

Vestibus Israelitarum, &c. to. 7. de pecc. meri. & remissio. li. 1. cap. 3.

Ex cap. 32. Utinam saperent & intelligerent, ac nouissima prouiderent to. 9. de specu. pecca. ca. 1 & 3.

Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus preter me. to. 6. contra Maxi. Arria. epi. lib. 3. cap. 23. & supra, cap. 6.

Ex cap. 33. Qui appropinquant pecibus eius, accipiant de doctrina illius to. 4. de essentia diuinitatis, to. 23. m.

I O S U E
Iosue enarratio in summa exponitur, to. 3. in lib. Locutio. de Iosue. eodem, de mira. sac. scriptu. li. 2. capit. 1 & 3. ibidem, de speculo Iosue, tom. 4. in lib. questio. super Iosue.

Item ex ca. 1. Moyse succedit Iesus Naue, to. 5. lib. 18. cap. 11.

Quod iusto Dei iudicio filii Israel terram repromissionis receperint, to. 10. sermo. 105.

Parate vobis cibos ad diem tertium, tom. 10. sermo. 106.

Ex cap. 2. Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico. to. 10. sermo. 106.

lib. 16.

De Raab Hierichuntina meretrice, tom. 4. contra mendacium, cap. 15 & 17. tom. 10. sermo 106.

Ex ca. 3. Populus transito Iordane, terram repromissionis ingreditur, to. 10. sermo. 106.

Ex cap. 4. Tulit autem Iesus duodecim lapides, & posuit in Iordane, to. 10. sermo. 106.

Ex ipso Iordane, tulit alios duodecim lapides, & fixit in loca castrorum ibidem,

Ex cap. 5. Vestes non detritæ to. 3. de mira. sacre scripturae, li. 2. cap. 2.

Ex cap. 6. Post hæc ad ciuitatem Hierico ventum est, & murieus ad clamorem populorum & sono tubarum usque ad fundamenta deiecti sunt, to. 10. sermo. 106.

Sacerdotalibus tubis Hierico muri corruerunt. Ibidem.

De subuersione Hierico. to. 3. de mirabil. sacre scripturae, lib. 2. cap. 2.

Ex cap. 10. De statione solis & lunæ, to. 3. de mirabil. sacre scripturae, li. 2. cap. 4.

Ex cap. 24. Erichtonii regis Atheniensium nouissimis annis Iesus Naue mortuus est, to. 5. li. 18. cap. 12.

I V D I C V M.

Iudicum enarratio in summa exponitur, to. 3. in li. Locutio. de Iud. eodem, de mirabil. sacre scripturae, lib. 2. c. 5. to. 4. in questio. super Iudicum.

Item ex ca. 4. Mulier plena fiducia, hostis temporalis ligno transfigens, fidem ecclesie figurat, tom. 6. contra Faustum, li. 12. cap. 32.

Ex cap. 6. Gedeonis historia exponitur, to. 10. sermo. 108.

Vellus complutum area sicca quid figurat, to. 6. contra Faustum, li. 12. ca. 32. tom. 7. contra Peti. Dona. episco. ca. 5. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 2 & 108.

Ex cap. 11. Lepte filiam quæ patri occurrat, occidit, to. 5. li. 1. cap. 11.

Ex cap. 13. Sampsonis historia exponitur, tom. 10. sermo. 107.

Qui cum mirabiliter fortis esset, putatus est Hercules, to. 5. li. 18. cap. 19.

De Sampsonis fortitudine in capillis, to. 3. de mira. sacre scripturae, li. 2. cap. 6.

Ex cap. 14. Irruit Spiritus domini in Sampson, & dilacerauit leonem quid figurat, to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 32.

Ex ca. 16. Sampson seipsum cum hostibus ruina domus oppresit, to. 5. lib. 1. ca. 21 & 26.

INDEX AVTHORITATIVM

PRIMVS REGVM.

Primus regnorum liber enarratur, to. 3.
 de mira. fa. scrip. lib. 2. ca. 7. & 8.
 Caput secundum in summa exponitur,
 to. 5. lib. 17. ca. 4. & 5.
 Itē ex c. 2. Arcus fortū superatus est, & in
 firmi accincti sunt robore, to. 5. li. 17. cap. 4.
 Pleni panibus minorati sunt, & esurien-
 tes transierunt terram. ibidem.
 Exultavit cor meum in domino, dilatatū
 est os meum super inimicos meos. ibidem.
 Dominus mortificat & vivificat, deducit
 ad inferos & reducit. ibidem.
 Dominus pauperem facit & ditat, humi-
 liat & exaltat. ibidem.
 Et in coelis tonabis. ibidem.
 Samuel autem adhuc puerulus, succin-
 ctus erat ephod. to. 4. in quā. veteris ac novi
 testamenti quā. 46.
 Ex ca. 4. Arca capta & restituta, to. 3. de mi-
 rabi. fa. scrip. li. 2. ca. 7.
 Ex c. 7. Obtulit Deo sacrificiū Samuel, to.
 4. i. quā. 10. veteris ac novi testamēti, quā. 46.
 Fragore coeli fugati hostes, to. 3. de mira.
 fa. scrip. lib. 2. ca. 8.
 Ex c. 10. Et infiliat in te spiritus dñi, to. 4.
 de diuer. quā. 10. ad Simplicianū, li. 2. quā. 1.
 Ex ca. 11. Saul rex primus, to. 3. de mira.
 sacræ scrip. lib. 2. c. 9.
 Ex ca. 15. Poenitet me quod constituerim
 Saul regem, t. 4. de diuer. quā. 10. ad Simpli-
 cianum, quā. 12. super Genesim. c. 6.
 Ex ca. 16. Homo videt ea quæ patent, do-
 minus autem intuetur cor. to. 4. de quæ. vete-
 ris ac novi testamenti. quā. 18.
 Ex c. 17. David & Goliath monomachia,
 to. 10. in li. 50. homi. 3.
 De David Isai patre suo & Goliath spu-
 rio, tomo. 10. sermo. 197.
 Ex ca. 19. Saul prophetans, to. 3. de mira.
 fa. scrip. lib. 2. ca. 9.
 Ex ca. 21. Panes propositionis David mā-
 ducauit, quos non nisi sacerdotibus manu-
 care licebat, quid significat, to. 6. contra Fau-
 stum, lib. 12. cap. 33.
 Ex ca. 23. Divina mihi in phitone, & susci-
 ta mihi quem dixerō tibi to. 4. ad Simplicia.
 lib. 2. quā. 3. ibidem, de octo Difficili quā.
 quā. 6. to. 3. de mira. sacræ scripturæ, lib. 2.
 cap. 11. tomo. 4. in quā. 10. veteris ac novi te-
 stamenti. quā. 17.

SECUNDVS REGVM.

Ex cap. 6.
 Extendit Oza manum ad arcam Dei, & te-
 nuit eam, quare morte percussus, to. 3. de mi-
 ra. sacræ scrip. li. 2. ca. 12.
 Ex cap. 6. Cum David multa prospera p-
 uehissent, cogitavit Deo facere domū, quæ
 a rege Salomone filio eius postea fabricata
 est, tomo. 5. lib. 17. cap. 8.
 Cumq; completi fuerint dies tui, & dor-
 mieris cum patribus tuis suscitabo semē tuū
 post te, to. 5. li. 17. cap. 8.
 Si inique aliquid gesserit, arguam eū in
 virga virorum, & in plagis filiorum homi-
 num. ibidem. cap. 9.
 Ingressus ē rex David, & sedit cōtra dñm
 & c. to. 4. ad Simplicianum, li. 2. quā. 8.
 Incipe & benedic domui serui tui, vt sit
 in sempiternū coram dñ, to. 5. lib. 17. c. 12.
 Ex ca. 11. De Davidis adulterio historia in
 summa enarratur, to. 10. in li. 5. homi. 2.
 Ex ca. 22. David correptus per Nathā, di-
 xit, peccaui. & c. to. 8. contra Faustū, lib. c. 67.
 & 97. tomo. 10. in li. 50. hominum 2.
 Ex cap. 18. David filium suum Absalō oc-
 cifum defleuit, tomo. 7. contra Gaudenii epi-
 sto. lib. 2. cap. 14.
 Ex ca. 22. Ascendit fumus de narib. eius,
 qd representat. to. 4. de essen. diu. fo. 234. col. 2.
 Ex ca. 24. perambula omnes tribus Israel,
 a Dan vsque Bersabee, & numera populū.
 to. 3. de mirabi. sacræ scripturæ. lib. 2. ca. 13.
 De plaga Dei, & de arca Arrenę Hiebusæi
 & c. tomo. 10. sermo. 198.
 TERTIVS REGVM.
 Videtom. 3. de mirabilibus sacræ scriptu-
 ræ. lib. 2. cap. 14. & 15.
 Item ex cap. 1. Salomon filius tuus regna-
 bit post me, & sedebit in folio meo, tomo.
 5. lib. 17. cap. 20.
 Ex cap. 2. Semei sedit in Hierusalē annos
 tres, to. 4. de quā. super Leuiti. quā. 24.
 Semei occisus est, to. 4. de Amicitia. c. 13.
 Ex ca. 3. De duabus meretricibus, & Salo-
 monis iudicio. to. 10. ser. 200.
 Ex ca. 11. Salomon simulachrorum cultu
 putavit esse aliquid vilitatis to. 3. de Genesi
 ad literam lib. 11. ca. 24.
 Ex cap. 12. Roboam respuit cōsiliū salu-
 bre, quare demum deletus est de regno. to. 7.
 de gratia & libero arbitrio ad Valen. ca. 21.
 Ex

MVSACRAE SCRIPTURAE

Ex ca. 13. ecce altari scindeſ, to. 3. de mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. cap. 15. to. 10.

Ex ca. 17. Helias à coſpectu ſuit nutritus. to. 3. de mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. cap. 15. to. 10. ſermo. 201.

Helias à vidua paſcit. ibidē, ca. 6. to. 10. in lib. 50. Ho. homi. 18. Bodē, ſer. 146. & 201.

Helias ſuſcitauit filiū mortuum viduę. to. 6. contra Fauſtum, lib. 12. cap. 34. to. 2. de mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. cap. 16.

Teſtis huius viduę. cū qua ego habito, maſeciſti occidendo filium to. 4. ad Simpliciā. lib. 2. quęſt. 5.

Ex ca. 18. Helias orauit vt dominus daret pluuiā ſuper terram, & multa quę ibidē cōplectuntur. to. 10. ſer. 201.

De holocauſto in mōte Carmelito. 3. de Mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. c. 18.

Ex ca. 19. Helias iunauit p quadraginta dies, to. 3. de Mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. c. 19.

Ex cap. 22. Achab deceptus fuit à pleudo-prophetis. to. 4. in lib. 83. quęſtio. quęſt. 54.

QVARTVS REGVM.

Vide to. 3. de Mirabil. ſa. ſcripturę. lib. 2. cap. 70. & ceteris.

Item ex cap. 1. De igne deſcēdente ſup qn quagenarios, to. 3. de Mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. cap. 30.

Ex ca. 2. Helias in curru igneo fuit raptus. to. 3. de Mirabil. ſacrę ſcript. lib. 2. cap. 13.

to. 7. de peccam. meri. & remiſſi. lib. 1. cap. 3.

Helifus veniens in Bethet caluus, 3. pueris illudebatur, to. 3. de Mirabil. ſa. ſcript. lib. 2. c. 22. to. 6. contra Fauſtum, lib. 12. ca. 35. to. 10. ſer. 202.

Ecce commoratio ciuitatis bona, ſicut & tu domine vides, ſed aquę multę & ſteriles ſunt, to. 7. contra Fulgen. Dona. artic. 19.

Caput quartum exponitur in ſumma. to. 10. ſer. 206.

Ex ca. 4. Helifus baculū per ſeruū mittit ſuper mortuū. quid figurat. tom. 6. contra Fauſtum, lib. 12. ca. 35. to. 10. de verbis Apoſtoli, ſer. 11.

Helifus ſtando in faciem pueri, ſuſcitauit eundē, to. 7. de Aia & eius orig. li. 3. ca. 5.

Caput quintum enartat. to. 10. ſer. 207. & 208. Bodē, ad fratres in Eremo, ſermo. 32.

Ex ca. 5. Naamam lepra, to. 3. de Miraſa-

crę ſcriptu. lib. 2. cap. 24.

Ex c. 6. De ferri ſupernatione. Ibid. c. 25. Victoria per Helifū. to. 3. de Miraſa. ſcriptu. lib. 2. cap. 26.

Ex ca. 17. Iſraelitarum calamitas. ibidem cap. 27.

Ex c. 19. Angel. 180. milia occidit d. exer. citu Sennacherib. to. 3. de Miraſa. ſcript. lib. 2. cap. 27. & 28.

Ex ca. 20. Conuertit Ezechias faciem ſuā ad parietē cum lachrymis, to. 3. de miraſa. ſcript. lib. 2. c. 28. to. 9. de Viſi. infr. lib. 2. cap. 2.

Ex c. 25. Capta eſt illa ciuitas. & multa pars eius, & ducta eſt in Babyloniam. to. 3. de miraſa. ſcripturę. lib. 2. ca. 29. to. 4. de catechizandis rudibus, cap. 21.

ESDRAS.

Vide to. 3. de Mirabilibus. ſacrę ſcripturę. lib. 2. cap. 33. & 34.

Super omnia vincit veritas, to. 4. in quęſt. veteris ac noui teſtamenti, quęſtione. 109.

TOBIAE.

Ex c. 4. Si multū tibi fuerit, tribue abundanter. to. 9. de cōſpectu vitio. & virtutū, cap. 17.

Eleemoſyna ab omni peccatō & morte liberat. to. 9. de recti. catho. conuerſationis.

Ex ca. 6. De piſce qui aſcendit ad Tobiam. to. 10. in 4. ſer. Petri & Pauli.

Caput 12. Vtūq; exponit. to. 10. ſer. 226.

Itē ex c. 12. Qñ orabas cū lachrymis, obui. li. orationē tuā domino. to. 2. de grā noui teſtamenti, c. 29. to. 9. lib. 2. meditato cap. 3.

Videbar vobis cū mād. caf & bibere. &c. to. 2. de ſex quęſtio. contra Paga. quęſtio. 1.

Aliqua ex libro Iudith exponuntur. to. 10. ſer. 228. & 229.

IOB.

Vide to. 4. in lib. annotationum in Iob, p totū, fol. 296. col. 2. to. 10. ſer. 223. 224 & 225.

Itē ex cap. 1. Angeli venerunt ante cōſpectū Dei, & inter eos aſſuit Satan. de videndo Deo, ad Paulinā. to. 2. fo. 110. d. & fo. 12. e.

Ex ca. 3. Suſtinentiā Iob. audiſtis, & finem domini vidisti, de gratia noui teſtamenti, ad Honorat. 2. fo. 122. b. & de ſymb. fidei ad Catechu. to. 6. lib. 1. cap. 3.

Ex ca. 6. Animę eſurienti etiā amara dulcia eſſe videntur. infra Prouer. 27.

Ex ca. 17. Vita hominis militia ſup terrā. to. 1. lib. 10. confeſſionū, c. 28. to. 5. lib. 21. ca. 14. to. 9. in Solilo. ani. ad Deū, cap. 15. & 16.

Parce

INDEX AVTHORITATVM

Parce mihi domine, nihil. n. sunt dies mei
to. 9. in Solilo. animæ ad Deum, c. 2.

Ex ca. 9. Si venerit ad me, nō videbo eum:
si abierit, non intelligā de videndo Deo. ad
Paulinam, to. 2. ca. 6. circa finem, & 12.

Terra data est in manus impij, to. 2. de gra
tia noui testamen. ad Hono. ca. 16.

Ex ca. 10. Manus tuæ fecerūt me & plasma
nerunt me. to. 1. in lib. Solilo. c. 2.

Ex c. 14. Hō natus de muliere, breui viuēs
tpe, to. 9. in lib. Solilo. animæ ad Deū, c. 2.

Multis miseris replet. t. 9. in manuale, c. 8.

Quid potest facere mundū de immundo?
to. 9. in lib. meditationum, ca. 36.

Ex ca. 19. In carne mea videbo Deū. to. 5.
lib. 2. cap. 29. to. 10. in 2. sermo. de. Natiuita
te domini.

Ex ca. 23. Viam eius custodiui, & nō decli
maui ex ea. to. 7. de perf. iusti. cōtra Cēl. 3. o. 8. e

Ex ca. 24. Ab aquis niuiū. transibūt ad ni
mum calorem. to. 9. de triplici habita. c. 2.

Ex ca. 25. Nunquid iustificari potest hō
cōparatus Deo. to. 6. de sancta virgi. cap. 48
to. 2. de natn. & gra. cōtra Pela. ca. 7. to. 7. cō
tra Pela. & Cēle. de peccato origi. li. 2. c. 3. 2.

Homo putredo & filius hominis. vermis,
to. 2. de gra. no. test. ad Hono. c. 8.

Ex cap. 28. Ecce timor domini ipsa est sa
piētia. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli
nū, cap. 11.

Ex ca. 34. Qui regnare facit hominem hy
pochritam propter peccata populi. to. 6. de
nat. bo. aduer. Mari. ca. 32.

Ex ca. 28. De cuius vtero egressa est gla
cies, to. 4. de essen. diuini. fo. 233. l.

Ex ca. 40. Hoc est initium figmenti domi
ni quod fecit vt illudatur ab angelis eius, to.
3. de Genesi ad literam, lib. 1. ca. 20. to. 5. li.
11. ca. 15. & 17.

PSALMORVM.

Vide tom. 8. per totum, & to. 3. in specu
lo de psalmis.

Primum psalmū exposuit. to. 4. in quēst. ve
teris ac noui testamēti, quēst. 110. per totum.

Item ex psal. 1. Et in cathedra pestilentie
non sedit. to. 4. in quēst. veteris ac noui testa
menti, quæst. 110.

Non impij non sic, sed tanquam puluis.
Ibidem.

Nouit dominus viā iustorū. to. 2. in epist.
2. ad Valen.

Ex psal. 2. Assiterūt reges terræ & princi
pes cōuenerunt in vnū, to. 4. de cōsensu Euā.
li. 3. c. 16. to. 2. de corr. Donati. ad Benif. c. 13.

Qui habitat in coelis irridebit eos. to. 7. de
anima & eius origi. lib. 1. cap. 14.

Dñs dixit ad me, filius meus es tu, ego ho
die genui te. to. 3. in enchiridio ad Lauren. c.
49. to. 4. in quēst. vet. ac noui testamēti quē
stio. 34. to. 6. de quinque hæresibus, cap. 4.

Et nunc reges intelligite, erudimini q. in
dicatis terrā, to. 7. contra literas, Petilian. li.
2. ca. 9. 2. ibid. contra 2. Gauden. epist. lib. 2. c.
27. to. 10. sermo 94.

Seruite dño i timore. to. 7. de natu. & gra
tia, cōtra Pela. c. 33. to. 9. de bono discipli. c.
3. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 13.

Apprehendite disciplinā, nequādo irasca
tur dominus & pereatis de via. to. 7. cōtra li
teras Peti. li. 2. ca. 9. 2. ibid. de natu. & gra. con
tra Pela. c. 33. to. 9. de bono discip. c. 5. ibid.
de speculo peccatoris c. 6.

Ex psal. 3. Ego dormiui & somnum cepi.
to. 5. lib. 17. c. 17. & 18. to. 9. in Euange. Ioan.
tracta. 47.

Dñi est salus, to. 9. in euan. Ioan. tract. 34.

Ex psal. 4. Cū iuocarē exaudivit me Deus
iustitiæ meæ, to. 1. lib. 9. cōfessi. ca. 4. ibidē ex
ponit istum psalmum quasi per totum.

Filii hominum vsquequo graui corde, vt
quid diligitis vanitatē & queritis mendaciū,
to. 10. ser. 12. & 14.

Scitote quoniā mirificauit dominus san
ctum suum. to. 10. ser. 14.

Itascimini & nolite peccare. to. 6. contra
Fautū. lib. 2. ca. 92. to. 10. de verbis dñi. ser.
35. Modem. in lib. 50. ho. homi. 42.

Sacrificate sacrificium iustitię, & sperate
in domino, to. 1. de Magistro. cap. 1.

Signatum est super nos lumen vultus tui
domine. to. 9. in euan. Ioan. tract. 40.

In pace i idipsum dormiā & requiescam
to. 9. lib. 1. medita. ca. 37.

Ex psal. 5. Mane astabo tibi & videbo. to.
4. in lib. annotationum in Iob. cap. 7. to. 9. in
eua. Ioan. tract. 34.

Odisti omnes qui operātur iniquitatem,
perdes omnes qui loquuntur mendaciū, to.
4. de menda. ad Consen. cap. 6. Ibidē contra
menda. ad Consen. ca. 1. to. 9. in Euang. Ioā.
tract. 110. Ibidem in lib. Solilo. ani. ad Deum,
cap. 27. to. 4. de patientia, cap. 22.

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex psalm. 6. Turbatur est à furore oculus meus, to. 10, in lib. 50. ho. homi. 42.

Ex psal. 7. Concepit dolorem, & peperit iniquitatem, to. 3, de Trinita. li. 9. c. 9.

Ex psal. 8. Ex ore infantium & lactentiū perfecisti laudem, to. 6, contra Iudæ. Paga & Aria. ca. 10.

Minuisti eum paulominus ab angelis. to. 6, contra sermo. Aria. ca. 5, tom. 9, in Solilo. aīa ad Deum, c. 7, to. 4, de Trinita. & vniū. Dei c. 8, to. 6, contra Iudæ. Paga & Aria. c. 8, Ibidem contra Maxi. Ari. episco. li. 3, ca. 25.

Omnia subiecisti sub pedibus eius. to. 9, in Solilo. animæ ad Deum, ca. 20.

Ex psal. 9. Patientia pauperum non peribit i finē, li. 14, c. 29, t. 4, de patiētia, c. 29.

Exurge domine non preualeat homo, to. 10, de verb. do. ser. 3. 1.

Orphano tu eris auctor, to. 9, in Euange. Ioan. tracta. 75.

Tibi derelictus est pauper, to. 10. ser. 110.

Desiderium pauperum exaudiuit dñs, to. 9, de cognitio. veræ vitæ, ca. 39.

Ex psal. 10. Parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent, to. 2, ad inquisitiones lanuarū, li. 2, ca. 6, fo. 117, c.

Palpebræ eius interrogant filios hominū, to. 4, de essen. diuini. fo. 333, f.

Qui diligit iniquitatem, odit animam suā to. 9, in Euange. Ioan. tract. 87, to. 3, in sentē. senten. 1.

Ex psal. 11. In circuitu impij ambulanti, li. 12, ca. 13. & 17.

Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum, ibid. ca. 14.

Ex psal. 12. Viquequo domine obliuisceris me in finem, to. 9. in manua. ca. 31.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam, to. 9, in li. Solilo. animæ ad Deū, c. 17.

Ex psal. 13. Dominus de coelo respexit super filios hoīum, to. 3, de Trinita. li. 15. cap. 2.

Omnes declinauerūt, simul inutiles facti sunt, t. 9, de tēpore Barbarico, c. 1, & ifra Ro. c. 3, auth. 3, t. 7, de perfect. iusti. cōtra Cēlest. in autho. quæ militant contra eum, arti. 3.

Sepulchrum patens est guttur eorum to. 7, contra literas Petilia. li. 2. c. 15.

Venenū aspidū sub labiis eorū. Ibid. c. 14.

Ex psal. 14. Qui ingreditur sine macula, habitabit in tabernaculo tuo, to. 7, de perfect. iustitia contra Cēlestium in responsio. 16.

Qui loquitur veritatem in corde suo, t. 4, de menda. ad Consen. ca. 16, Ibid. contra menda. ca. 6.

Ex psal. 5. Bonorū meorum nō egredere domine, to. 2, de Gene. ad literam, lib. 8. c. 11, t. 6, aduer. Iudæ. c. 9.

Propter hoc latatum est cor meum. to. 5, li. 17, ca. 18.

Ex psal. 16. Ego clamaui, quoniam exaudivisti me. Ibid. li. 11, ca. 14.

Satiabor cum apparuerit gloria tua, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 102, Ibi. in Solilo. animæ ad Deum, ca. 13.

Ex psal. 17. Diligam te domine fortitudo mea, Ibid. ca. 1.

Tu illuminabis lucernam meam domine & c. to. 10, de verb. domini, ser. 8.

Dilatasti gressus meos subtus me. to. 4, in quaestio. super Exo. quaestio. 107.

Populus quem non cognoui seruiuit mihi, t. 5, lib. 17, ca. 16.

Ex psal. 18. Celi enarrant gloriam Dei, to. 4, in lib. annota. in Iob, ca. 37, Ibid. de consensu Euan. li. 1, ca. 30.

Dies diei eructat verbum, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 62.

Non sunt loquelæ neque sermo. to. 7, cōtra literas Petilia. li. 2. cap. 32.

In sole posui tabernaculum suum. Ibi. t. 9, in epistolam Ioan. tract. 1, & 2, Ibi. de cantico no. ca. 5.

Tanquam sponsus dominus procedēs de thalamo suo, to. 4, de cōsensu Euan. li. 1, c. 30.

Occursus eius usque ad summum, t. 7, cōtra literas Petilia. lib. 2, cap. 32.

Nec est qui se abscondat a calore eius, t. 4, de consensu Euan. li. 1, ca. 20.

Timor dñi sanctus permanens in seculū seculi, t. 2, de gratia noui testa. ad Hono. c. 21.

Delicta quis intelligit, to. 4, in quaestio. super Leuit. quaestio. 20.

Ab occultis meis munda me domine, to. 1, de libe. arbi. lib. 3. cap. 10. tomo. 9, in manua. cap. 5.

Ex psal. 20. Quoniam præuenisti eū in benedictionibus dulcedinis, to. 7, contra duas epistolas. Pela. ad Bonifa. lib. 2, ca. 9.

Psal. 21, quasi p. totū exponit August. t. 2, de gratia noui testa. ad Hono. ca. 6, 7, 8, & c.

Itē ex psalmo. 21. Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti. Ibidē ca. 6.

INDEX AVTHORITATVM

In te sperauerunt patres nostri, t. 9, de 4. vir
tutibus charitatis.

Ego sum vermis & nō homo, to. 2, de sex
quæstio contra Paga. quæstio. 6. ibidem de
gratia no. test. ad Hono. c. 8, & to. 9, in Euan.
Ioan. tract. 1. to. 10, ser. 18. 2, ca. 2,

Eoderūt manus meas & pedes meos, dinu
merauerunt omnia ossa mea, to. 5, li. 17. c. 17

Partiti sunt vestimēta mea, & sup. vellem
meā miserūt fortē. t. 9, in Euāg. Ioā. tra. 1. 18.

Ex psal. 22. Dominus regit me, & nihil mi
hi deerit, to. 7, contra literas Petili. li. 2. c. 47.
to. 9, li. 1, medita. c. 35.

Psal. 23. exponitur, t. 4. in quæst. vet. ac no.
testa. quæst. 11, per totum.

Itē ex ps. 23. Quis ascēdet ī mōtē dñi. Ibi.
Attollite portas principes vestras. Ibidē

Ex psal. 24. Delicta iuuetutis meæ & igno
rātiās meas ne memineris. t. 7, de peccatorū
meri. & remiss. li. 1, ca. 24, & 36.

Dulcis & rectus dominus, to. 9, in Euang.
Ioan. tract. 33. infra psal. 33, autho. 2.

Vniuersa vię domini, misericordia & ve
ritas, to. 3, in sententiis senten. 28.

Oculi mei semper ad dominum, quoniā
ipse eueller de laqueo pedes meos, to. 9, de
honestā. mulie. c. 5, in fine.

Innocentes & recti adhæserunt mihi, t. 9,
de vita Christiana, ca. 10.

Proba me domine & tenta me, to. 10, ser.
1, san. Laurentii.

Non sedi cum concilio vanitatis, t. 7, li. 3,
contra epist. Parme. ca. 5.

Ex psal. 25. Domine dilexi decorē domus
tuę, to. 5, li. 22 c. 21. t. 9, li. 1, medita. ca. 20. t.
4, de saluta. documen. c. 47.

Ex psal. 26. Vnam peti a domino, to. 9 in
Euang. Ioan. tract. 3.

Faciēta tuam domine requiram, t. 9, ī So
lilo. animæ ad Deum, ca. 36, & 37.

Adiutor meus es tu, ne derelinquas me, t.
7, de gratia & libe. arb. ad. Valen. c. 6.

Credo videre bona domini in terra viuē
tium, to. 4, de saluta. documen. ca. 47.

Viriliter age & confortetur cor tuum, t.
10, in lib. 50. ho. homi. 11.

Ex psal. 28. Dominus diluuiū inhabitare
facit & sedebit dominus rex in eternū, to. 2,
de pręsentia Dei, ad Dardanum. c. 18, in fi.

Ex psal. 29. Quoniam ira in indignatione
eius to. 7, contra Pelag. Hypog. in li. 6.

Ad vesperum demorabitur fletus, t. 10, in
18. sermo. Natiuita. domini.

Nunquid confitebitur tibi puluis, to. 4, in
quæstio. vet. ac noui testa. quęst. 38

Ex psal. 39. Quoniā defecit in dolore vi
ta mea to. 9, in manua. c. 15.

Quam magna multitudo dulcedinis tuę,
quam abscondisti timētibz te, to. 5, li. 21. c.
24. to. 9, li. 1, medita. c. 37.

Proiectus sum a facie oculorum tuorum, t.
4, li. quæst. super Gen. quæ. 54. to. 9, li. 1, medi.
cap. 39.

Ex psal. 31. Beati quorū remissę sūt iniqui
tates, & quorū testa sunt peccata, t. 4, li. quæst.
sup. Gen. quæst. 161. super exodum, quęst. 108

Beatus vir cui nō imputauit dominus pec
catum, t. 2, de perfectio iusti. contra Cœle
sti. in responsio. 15, ratioci.

Conuersus sum in crumna mea, dum cō
figitur spina, to. 9, de vililita. poeni. c. 11

Dixi confitebor aduersum me iniustitiā
meā dño. tom. 4, de saluta. documen. cap. 56.

Nolite fieri sicut equus & mulus, to. 9 in
Euan. Ioan. tract. 15. Ibid. in epist. Ioā. tract.
8 to. 3, de fide ad Petrum, ca. 24.

Ex psal. 32. Verbo domini cęli firmati sūt,
to. 1, lib. 11. confess. ca. 6, & 7, to. 4, de essen.
diuini fo. 233. 39.

Psal. 33 in parte exponitur to. 10 de ver
bis dñi. ser. 39. Eodem, in li. 50. ho. homi. 1.

Trem ex psal. 33. Accedite ad eum & illu
minamini, to. 5, li. 22, ca. 29, to. 6, aduersus su
daos, ca. 9

Gustate & videte quoniam suauis est do
minus, to. 5, li. 21 c. 24 to. 9 in Solilo. aīx ad
Deum, c. 22 to 3, de spiritu & anima, c. 58.

supra Psal. 24, autho. 2.

Declina a malo & fac bonū, ingre pacē.
t. 4, de continen. c. 7. infra psalm. 36 autho. 6.

Oculi dñi super iustos to. 4, de essen. diui
nita. f. 233, e. t. 9, sup. Magnificat ī principio.

Ex psal. 35. Veritas tua vsque ad nubes, t.
1, li. 13 confessio. c. 15.

Homines & iumenta saluabis domine, t.
9 in Euange. Ioan. tract. 30, & 35

In lumine tuo videbimus lumē, t. 9, in So
lilo. animæ ad Deum, c. 36, ibid. ī manua. c. 7.

Ex psal. 36. Declina a malo & fac bonū, su
pra psal. 33, auth. t. 4, in li. quæst. sup. Leuit. quę
stio. 20. to. 9, de cognitio. verę vitę, cap. 37.

Custodi innocentiam & vide æquitatem,
to. 9.

to. 9, de vir
Verune
to. 10, in 1.
Ex psal. 3
gregabit ea
Ex psal. 30
Iuro fecis t.
Beatus q
in li. 50. ho.
Ex psal. 40
sana anima
Marcel. ca.
tra Pelagi
Inimic
monetur
Ex psal.
uus ad fo
ad Deum
Abyssu
tritione co
Ex psal. 42
sā meā, t. 4
correct. De
Ioā. tract. 2
Ex psal.
to. 3, de Ge
Vendidi
4, in quæstio
Exurge
sen. diu. 9, 1.
Ex psal. 4
bonū, ibidē
vide to. 5, li.
Lingua
bentis, ibidē
Speciosu
aduer. lu
Propter
iulianum, to.
Populi su
regis, to. 3, d
Vixit te
Euan. Ioan.
Ibidem, de
6, contra M
Audi fili
tuum, & c. 1
Ex psal. 4
tatē Dei, 7.
Vacare &
tom. 1, de ve

SACRAE SCRIPTURAE

to. 9. de vita Christiana. 10.

Veruntamen in imagine pertransit homo
to. 10. in 1. ser. septua.

Ex psal. 38. Theaurizat, & ignorat cui co-
gregabit ea. to. 3. de Trini. lib. 15. ca. 14.

Ex psal. 30. Eduxit me de lacu miserie, & de
luto fecit. t. 5. li. 18. c. 35. t. 9. in manua. ca. 24.

Beatus qui intelligit super egenum. to. 10.
in li. 50. ho. homi. 39.

Ex psal. 40. Ego dixi domine miserere mei,
sana animam meam. to. 3. de spiritu & lite. ad
Marcel. ca. 27. & 30. to. 2. de natu. & gratia, co-
tra Pelagia. ca. 19.

Inimici mei dixerunt mala mihi, quando
moriatur. to. 5. lib. 17. ca. 18.

Ex psal. 41. Quemadmodum desiderat cer-
uus ad fontes aquarum. to. 9. in Solilo. anime
ad Deum. ca. 35.

Abyssus abyssum inuocat. ibi. & t. 9. de co-
tritione cordis. ca. 9.

Ex psal. 42. Iudica me Deus, & discerne cau-
sam meam. t. 4. de consen. Euan. li. 2. ca. 20. to. 2. de
correct. Dona. ad Bonifa. 7. to. 9. in Euang.
Ioan. tract. 22. & 43. in fine, & in prin. tra. 52.

Ex psal. 43. Manus tua gentes disperdidit.
to. 3. de Gen. ad lite. li. 6. c. 12.

Vendidisti populum tuum sine precio. t.
4. in quaestio. super iudicium, quaest. 17.

Exurge quare obdormis dñe, to. 4. de es-
sen. diu. fo. 234. l.

Ex psal. 44. eructauit cor meum verbum
bonum. ibidem. fo. 233. K. cuius expositione
vide to. 5. li. 17. ca. 16.

Lingua mea calamus scribæ velociter scri-
bentis. ibidem. g.

Speciosus forma præ filiis hominum. to.
aduer. Iudæ. cap. 4.

Propter veritatem & mansuetudinem &
iustitiam. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 33.

Populi sub te cadent in corda inimicorum
regis. to. 3. de Trini. li. 11. ca. 6.

Vnixit te Deus tuus oleo latitæ. tom. 9. in
Euan. Ioan. tract. 7. to. 4. de incar. verbi. lib. 2.
Ibidem. de fide rerum inuisibilium. ca. 3. to.
6. contra Maxi. Ari. epi. lib. 3. ca. 16.

Audi filia & vide, obliuiscere populum
tuum. & c. to. 10. in primo sermo. 60.

Ex psal. 45. Fluminis ipetus latificat ciui-
tatem Dei. t. 7. contra Cresco. Grama. li. 2. ca. 14.

Vacate & videte quoniam ego sum Deus.
tom. 1. de vera religio. ca. 35.

Ex psal. 46. Quoniam rex omnis terræ Deus, psal-
lite sapienter. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 13.

Ex psal. 47. Ciuitas regis magni. t. 5. li. 17. c. 16

Ex psal. 48. Homo cum in honore esset non intel-
lexit, comparatus est iumentis insipientibus, t.
1. de quantitate anime. ca. 28. to. 3. de Gen.
ad lite. li. 6. c. 12. & li. 7. ca. 9. & 10. to. 5. lib.
22. ca. 24. tom. 7. de anima & eius origine,
lib. 3. ca. 11. Ibidem contra Pela. & Cælest.
de peccato origi. li. 2. ca. 40. to. 9. de conue-
ni. 10. precepto. & plaga. Aegypti. ca. 5. tom.
3. de spiritu & anima. cap. 35.

Psal. 49. pro parte exponitur to. 10. in li.
50. ho. homi. 28. & 28. Eodem sermo. 220.

Ex psal. 49. Deus manifeste veniet, Deus no-
ster, & non filebit. to. 5. lib. 20. ca. 24. to. 9. in
Euang. Ioan. tract. 4. & 37.

Aduocauit coelum desursum & terram dis-
cernere populum suum. to. 5. li. 20. ca. 24.

Congregate illi sanctos eius. ibidem.

Immola Deo sacrificium laudis. to. 6. ad
uersus Iudæos. cap. 6.

Quare tu enarras iustitias meas, & assu-
mis testamentum meum per os tuum. to. 7.
contra epistolam Permenia. li. 2. ca. 9. Ibidem
contra Cresco. Gramma. lib. 2. ca. 29.

Psal. 50. pro parte exponitur. to. 10. in li.
50. ho. homi. 21. & 27.

Ex psal. 50. Secundum magnam misericordiam
tuam. to. 4. in quaestio. vete. ac noui testa. quæ-
st. 11. Huc psalmum ibidem exponit per totum.

Asperges me dñe hyssopo & mundabor. t.
3. de doct. Christiana. li. 2. c. 16. & 41. t. 9. in
Euan. Ioan. tract. 119. to. de quarta feria. c. 5.
to. 4. in quæst. vete. ac noui testa. quaestio. 112.
Laabis me, & super niuem dealbabor.
to. 9. de quarta feria. cap. 5.

Auerte faciem tuam a peccatis meis. to.
4. li. quæst. sup. Exo. quæst. 150. to. 9. in epi-
stolâ Ioan. tract. 9. ibidem. lib. 2. medita. c. 12.
t. 4. in quæst. vete. ac noui testa. quaestio. 112.

Cor mundum crea in me Deus, & spiritum
rectum innoua, & c. to. 2. de origi. anime. fo.
23. c. to. 1. li. Solilo. ca. 1. to. 4. in quaestio. ve-
te. ac noui testa. quaestio. 112. & to. 3. in Enchi-
ad Lauren. cap. 31.

Et spiritum rectum innoua in visceribus
meis. to. 1. de quantitate anime. ca. 33.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,
tomo. 7. contra 2. epistolas pelagia. libr. 4.
cap. 11. tom. 9. in Euange. Ioan. tracta. 4. t. 4.

SACRAE SCRIPTURAE

in quæst. vete. ac noui testam. quæst. 112, to. 7. contra Pela. Hypogno. lib. 5.

Docebo iniquos vias tuas, to. 7, cōtra Cresco. Gramma. lib. 3, ca. 46.

Domine labia mea aperies, &c. to. 9, in Solilo. animæ ad Deum, ca. 7, to. 4, in quæst. vete. ac no. testa. quæst. 112.

Quoniam si voluisses sacrificiū dedissem. to. 5, lib. 10, ca. 5.

Sacrificium deo spiritus contribulatus, to. 7, contra Cresco. Gramma. lib. 2, ca. 12.

Ex psal. 51. Sicut nouacula acuta fecisti dolum &c. t. 10. de verbis domini, sermo. 6.

Ex psal. 55. Miserere mei dñe, qm̄ concitauit me hō, t. 10. de verbis domi. sermo. 21.

Pro nihilo saluos facies illos, to. 4 de patiē. cap. 20.

Incolēt & abscondēt, ipsi calcaneū meū obseruabunt, to. 4, in lib. qd. super Gen. qst. 15.

Ex psal. 56. Filii hominū demes eorū arma & sagittæ, to. 7, cōtra literas Petilia. li. 2, ca. 14.

Ex psal. 58. Misericordia eius pueniet me, to. 7, de natu. & gratia, contra Pela. ca. 32. Ibi dem, contra duas epistolas pelagia. ad Bonifa. lib. 2, ca. 9.

Ex psal. 59. In idumæā extendā calciamentū meū, to. 4, de essentia diuinitatis, f. 218, h.

Ex psal. 61. Nonne deo subiecta erit anima mea, ab ipso enim salutare meū, to. 10, in lib. 1, hō. homi. 14.

Diuitiæ si affluant, nolite cor apponere to. 2, de orando deo, ad Probam, c. 3.

Semel locutus est deus, t. 3, de spiritu & litera, ad Marcel. ca. 33, to. 5, li. 5, ca. 9, to. 6, cōtra Iude. paga. & Aria. ca. 6.

Reddes unicuique secundum opera sua, to. 7, contra pelag. Hypogno. lib. 3.

Ex psal. 63. Exaudi deus deprecationē meā cū deprecor, to. 9, de Spec. pecca. c. 7, i fine.

Ex psal. 64. Ad te omnis caro veniet, to. 4, de continen. cap. 4.

Exaudi nos deus salutaris noster, to. 9, in Solilo. animæ ad Deum, c. 3, i fine.

Vistasti terram, & inebriasti eam, to. 4, lib. quæstio. super Gene. quæst. 144.

Ex psal. 65. Omnis terra adoret te, to. 4, de continen. ca. 14.

Sicut deficit fumus deficiant, to. 10, ser. 109.

Ex psal. 67. pluiam voluntariam segrega- bis Deus, to. 3, de Trini. lib. 4, cap. 1.

Ascendit in altum, captiuam duxit captiui-

tatem, to. 4, de essen. Trini. fo. 234, b.

Dedit dona hominibus, to. 9, de Symb. au- cathecume lib. 2, to. ca. 7.

Accepisti dona in hominibus, t. 3, de Trini. libi. 15, cap. 19.

Deus noster Deus saluos faciendi, to. 5, lib. 17, cap. 18.

Visi sunt gressus tui Deus, to. 4, de essen. diuini. fo. 234, a.

Increpa feras arūdinis, t. 9, le ouibus, c. 14.

Ex psal. 68. Quæ nō rapui, tunc exoluebā, to. 3, de Trini. li. 13, ca. 14, to. 9, in Euāg. Iōā tract. 79.

Neque absorbeat me profundum, to. 10, in lib. 5, hō. homi. 16.

Dederunt in escam meam fel, & in fici mea potauerunt me aceto, to. 5, li. 7, ca. 19, to. 9, i Euang. Ioan. tracta. 37.

Fiat mēsa corā ipsis in mūscipulā, & in re- tributionē, to. 5, li. 17, c. 19, to. 6, aduer. Iu. ca. 5, & to. 10, i primo ser. feria. 6, post cineres.

Quærite Deū, & viuet anima vestra, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 63.

Ex psal. 70. Quoniam tu es patientia mea to. 3, de Trini. lib. 15, cap. 17.

Ex psal. 71. Suscipiant montes pacem popu- lo, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 1.

Dominabit a mari usq; ad mare, & a flumi- ne &c. to. 7, contra literas Petilia. lib. 2, ca. 58.

Liberabit pauperem a potente, to. 7, cōtra pela. hypog. lib. 5, in principio.

Qui facit mirabilia magna solus, tom. 3, in quæst. de tri. fo. 233, h.

Ex psal. 72. Vtunq; exponitur, to. 10, ser. 236.

Ex psal. 72. Bonus est dominus rectis cor- de, t. 9, in Euang. Ioan. tracta. 25.

Mihi adherere deo bonū est, to. 4, in li. 83, quæst. quæst. 54, to. 5, li. 10, ca. 18, & 25, ibidē lib. 12, ca. 9, tom. 9, lib. 1, meditatio. cap. 37.

Deiecisti eos dum alleuarentur, to. 5, lib. 14, cap. 13.

Perdidisti omnes qui fornicātur abs te, to. 9, in epistolam Ioan. tracta. 9.

Ex psal. 73. Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terre, to. 7, lib. 17, c. 4.

Ex psal. 74. Cum accepero tēpus, ego insti- tias iudicabo, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 28.

Ex psal. 75. Vouete, & reddite dño Deo ve- stro, to. 6, de adulterinis coniugiis, lib. 1, ca. 24, to. 3, de fide ad petrum, cap. 3, in fi.

Ex psalmo. 76. Nunquid in perpetuum obliuiscē-

obliuiscetur
in ira mīse-
in li. Enchi-
Ex psal. 7
aque, to. 3
de supra Ex
Panem angē-
9, in Euan. I
scrip. li. 1, ca
te. quæst. 10
ex psal. 7
eorum, to. 1
ex psal. 79
ca. meri. & r
Ostende
diu. fo. 233
Fiat man
to. 7, de bo. p
ex psal. 80
Iud. to. 4, li. q
ex psal. 81
omnes, to. 5, l
tracta. 48, to. 3
ex psal. 82
to. 7, contra l
Psal. 83. V
50, hō. homi
Ite ex psal. 83
dñe, to. 2, ad in
15, to. 5, li. 2, c
105, to. 9, lib.
lioquis anim
c. 16, & 17, lbi
6, to. 3, de spiri
de vani. sec. cap
Melior est d
tripli. habita ca
ex psal. 84. A
dominus, to. 3
Ventas de te
fesio. c. 18, to. 9
Dñs dabit be
fructū suū, to. 7
Ex psal. 85. T
vni. Dei. cap. 13
Ex psal. 86. F
to. 4, lib. quæst. l
Quam glorio
to. 9, in manual
& anima, ca. 37
cathec. li. 2, c. 1

INDEX AVTHORITATVM

obliuiscetur misereri Deus, aut continenb.
in ira mife. suas. to. 5, li. 21. ca. 18. & 26. to. 3.
in li. Enchi. ad Lauren. cap. 112

Ex psal. 77. Percussit petram, & fluxerunt
aquæ, to. 3, de mira. fac. scrip. lib. 1. ca. 24, vi-
de supra Exod. 17

Panem angelorum manducauit homo, to.
9, in Euan. Ioan. tract. 13, to. 13, de mira. fac.
scrip. li. 1, cap. 23, to. 4, in quest. vet. ac no.
te. quest. 40, to. 1, de li. arb. lib. 3, ca. 10.

ex psal. 78. Redde vicinis nostris in sinum
eorum, to. 10, ser. 110.

ex psal. 79. Deus cōuertere nos, to. 7, de pec-
ca. meri. & remiss. lib. 2, cap. 5

Ostende nobis faciem tuā, to. 4, de essen.
diui. fo. 233, F. sup. Exo. 33, auth. 3

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ,
to. 7, de bo. perseue. cap. 7

ex psal. 80. Dilata os tuum, & implebo il-
lud, to. 4, li. quest. super Exod. quest. 9

ex psal. 81. Ego dixi diu esis & filii excelsi
omnes, to. 5, li. 9, ca. 23, to. 9, in Euan. Ioan.
tract. 48, to. 3, de fide & Sy. bo. cap. 9.

ex psal. 82. Imple facies eorū ignominia,
to. 7, contra literas Petilia. li. 1, cap. 29

Psal. 83. Vt cumq; exponitur, to. 10, in lib.
50, ho. hom. 33, & 50.

Itē ex ps. 83. Beati q; habitāt in domo tua
dñe, to. 2, ad inquisitio. Iamua. epist. 119, cap.
15, to. 5, li. 2, ca. 30, to. 9, in Euan. Ioan. tract.
105, to. 9, lib. 1, med. ca. 26, & 37, ibid. in so-
lio quis animę ad Deū, c. 35, ibi. in manua.
c. 16, & 17, ibid. de triplici habit, c. 1, 4, &
6, to. 3, de spiritu & anima, c. 50, & 65, to. 9,
de vani. sec. cap. 2, Ibidem de specu. cap. 29.

Melior est dies vna in atriis tuis, to. 9, de
tripli. habita. cap. 4

ex psal. 84. Audiam quid loquatur in me
dominus, to. 3, de Gene. ad literam, li. 9, c. 2.

Veritas de terra orta est, to. 1, li. 13, con-
fessio. c. 18, to. 9, in Eua. Io. tract. 41, in princ.

Dñs dabit benignitatē, & terra nra dabit
fructū suū, to. 7, de pec. me. & remiss. li. 2, c. 17

Ex psal. 85. Tu Deus solus, to. 4, de Trin. &
vni. Dei, cap. 13

Ex psal. 86. Fundamenta eius in montibus
to. 4, lib. quest. super Exo. quest. 11

Quam gloriola dicta sūt de te ciuitas Dei
to. 9, in manuali, c. 17, & 24, to. 3, de spiritu
& anima, ca. 3755, & 60, to. 9, de Symb. ad
catechu. li. 2, c. 12, li. 3, cap. 11, lib. 4, cap. 10.

Ex psal. 88. Iuravi Dauid seruo meo, vsq;
in æternū pparabo semen tuū, to. 5, li. 17, c. 9

Misericordiā meā non dispergam ab eo.
to. 9, lib. 1, medita. ca. 2

Tu vero repulisti, & ad nihilum reduxisti
to. 5, lib. 17, cap. 10

Vsq; quo dñe auertis in finem. Ibid. ca. 1.

Vbi sunt miserationes tuæ antiquę domi-
ne? Ibidem.

ex psal. 90. Ipse liberauit me de laqueo ue-
nantium, to. 9, in solilo. animę ad Deū, ca. 16

in fine. Ibidem de honestate mulierū, cap. 2.

Scapulis suis obūbrabit tibi, to. 4, de essen.
diuini. fo. 233, K

Angelis suis mandauit de te, vt custodiāt
te in omnibus viis tuis, to. 9, in solilo. animę
ad Deum, cap. 23.

Ex psal. 91. Vir insipiēs non cognoscet, &
stultus nō intelliget hęc, to. 9, de spec. cap. 8

Ex psal. 92. Dominus regnauit decorē in
durus est, tom. 3, de spiritu & anima, cap. 35.

Ex psal. 93. Dominus scit cogitationes ho-
minum, quoniā vane sunt, to. 4, de salutar.
doca. cap. 34

Secundum multitudinem dolorum meo-
rum consolationes tuę, to. 5, li. 18, cap. 51

Ex psal. 94. Ipse est mare, & ipse fecit il-
lud, to. 5, li. 11, cap. 34 to. 10, de verbis Apo-
stoli. serm. 11

Ex psal. 95. Cantate domino canticū nouū,
cantate dño omnis terra, tom. 5, lib. 8, c. 24.

to. 9, in lib. cantici noui, cap. 1, in principio.
to. 10, de verbis Apostoli, ser. 20

Annunciate de die in diem, to. 4, li. quest.
super Exo. quest. 98

Ex psal. 97. Psallite domino in cythara,
to. 10, ser. 222

Ex psal. 98. Moyses & Aaron in sacerdoti-
bus eius, tom. 4, li. questio. super Leuit. que-
stio. 23

Ex psal. 99. Domine refugiu factus es no-
bis, to. 10, de verb. domini, serm. 4, to. 3, de
Trini. lib. 5, ca. 16

Ex psal. 100. Misericordiam & iudiciū cā-
tabo tibi domine, to. 9, in euan. Ioan. tract. 36

Ex psal. 201. Opera manuum tuarum sūt
cēli, ipsę peribunt, tu autem permanes, to. 5,
lib. 20, cap. 24

Mutabis eos & mutabunt, tu autē idē ipse
es, to. 6, de natu. bo. con. Manic. 19, & 24, ibi
cōtra aduersar. le. & prophe. lib. 1, capite. 6.

SACRAE SCRIPTURAE

Anni tui non deficient, to. 1, lib. 11, cōfes
sionum, cap. 13

Ex psal. 102. Benedic anima mea dño, &
oīa quæ intra me sunt, to. 9, li. 1. medita. c. 27
Noli obliuisci omnes retributōnes eius,
to. 3, de spiritu & litera, ca. 33

Qui coronat te in misericordia. Ibidem.

Qui propitiat oībus iniquitatib. tuis, to.
3, de Trini. li. 14, ca. 17. to. 4. de cōtinētia, c. 7

Qui replet in bonis desiderium tuū to. 3,
de Trin. lib. 14, ca. 14 in fine

Ex psal. 103. Cōfessionem & decorem in
duisti, to. 4 de essen. diuinita. fol. 234. A.

Quis facis angelos tuos spiritus, & mini-
stros tuos ignem vrentem, to. 5, li. 15, ca. 23,
to. 3, de mira. fac. scrip. lib. 1. cap. 16.

Qui fundauit terrā sup stabilitatē suā, to.
4, li. quæst. sup. Gen. quæ. 132, infra, psal. 135.

Omnia in sapientia fecisti, to. 5, li. 11 c. 32

Draco iste quem formasti, ad illudendū
ei. Ibidem, ca. 15 & 17.

Auferes spiritum eorum, & non deficiēt
& c. to. 3, de Gen. ad lit. li. 10. cap. 8

Ex ps. 104. Quærite faciem eius, to. 4, de
saluta. docu. cap. 56

Nolite tangere Christos meos, tom. 4. in
lib. quæst. super Iosue, quæst. 23

Ferum pertransiuit animā eius, tom. 4. in
quæst. vete. ac noui testa. quæst. 73

Ex ps. 108. Os peccatoris & os dolosi sup
me apertum est, to. 7, cōtra Pela. Hypo. li. 6.

Episcopatum eius accipiat alter, to. 7. cō-
tra literas Peti. li. 2. ca. 8

Ex ps. 109. Dixit dominus domino meo,
sede a dextris meis, donec ponam inimicos
tuos scabellum pedū tuorum, & c. to. 4, in li.
83, quæst. quæst. 60, to. 3, de Tri. li. 1, ca. 8. to.
5, li. 17. ca. 17. to. 6. cōtra ser. Aria. cap. 12. to.
4, de essen. diuini. fq. 233. H.

Ex vtero ante luciferum genui te, to. 4. in
lib. annotationum in Iob, ca. 38. to. 3. de Tri-
ni. li. 1. ca. 12. to. 9, in euan. Ioan. tract. 3. to.
3, de mira. fac. scrip. lib. 3. ca. 5, to. 4 de essen.
diuini. fo. 233. L. Ibidē de Trini. & vnta. Dei
capite, 1. Ibidem, in dialog. ad Oro. quæstio.
1. tomo. 6. contra Max. libro. 3, capite. 18, to.
10. in libro. 50. homi. homil. 43.

Iurauit dominus & non poenitebit eum.
to. 5, lib. 17, c. 17. to. 4. in li. q. super Exo. quæ-
stio. 124, to. 6, contra aduersa. leg. & proph.
lib. 1, cap. 20. tom. 6, aduersus Iudæos, ca. 9.

Tu es sacerdos in æternū secundum ordi-
nem Melchisedech. to. 5, li. 16, cap. 22.

Ex ps. 110. Magna opera domini, exquisita
& c. to. 3. in Enchi. ad Laur. ca. 100.

Ex ps. 111. Potens in terra erit semē eius.
to. 4. de octo Dulcitii quæstio. quæstio. 4.

Ex ps. 112. Suscitans a terra inopem, & de
stercore erigens pauperem, to. 5, li. 57. ca. 4.

Ex ps. 113. Omnia quæcunque uoluit fe-
cit, to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 94.

Cœlum cœli domino, terram autē dedit
filiis hominum. to. 1. lib. 12, confess. cap. 2.

Ex psal. 115. Omnis homo mēdax, tom. 4.
in expositione epistolæ Pauli ad Gala. ca. 1,
to. 4, contra mendacium, c. 20, to. 9, in euan.
Ioan. tract. 39, in fine, to. 10, ser. 151.

Quid retribuā dño, pro oībus quæ retri-
buit mihi, to. 5, ca. 18. to. 9. lib. 1. medita. c. 7,
& li. 2. cap. 9. Ibidē, de symbolo ad cathecu.
li. 2. cap. 6. tom. 4, de saluta. docu. cap. 54. to.
9, de conte. mundi, ca. 6, to. 10. ser. 151

Calicem salutaris accipiam, to. 4, li. quæst.
super Exod. quæst. 98. super Leuiti. quæst. 35,
to. 10, sermo. 151

Preciosa in conspectu domini mors san-
ctorum eius, to. 5, li. 13. cap. 7

Dñs mihi adiutor, & ego despiciā inimi-
cos meos, to. 9, de symbo. ad cathec. li. 2. c. 1.

Confitemini domino quoniam bonus,
to. 10. in li. 50. ho. homi. 46

Ex ps. 117. Lapidem quē reprobauerunt
ædificātes, hic factus est in caput anguli, to.
4. lib. quæstio. super Iosue, quæst. 30. to. 6, ad-
uers. Iudæos, cap. 8

Hæc dies quam fecit dominus exultem.
Ibidem in primo ser. Resurrectio.

Ex ps. 118. Viam mandatorum tuorum cu-
curri, tom. 4. in dialo. ad Oro. 53.

Da mihi intellektū & scrutabor legē, & cu-
stodiā illā, t. 7. de pdest. & gra. c. 11. Inclina
cor meū i test. tua, to. 7, de bono pseue. ca. 8

Auerte oculos meos ne videant vanitatē.
to. 9, de honest. mulier. cap. 5, to. 7, cōtra Pe-
la. & Cœlest. de gratia Christi, li. 1. ca. 15.

Bonitatē & disciplinā & scientiam doce
me, to. 10. in lib. 50. ho. ho. hom. 4

Omnis cōsummationis vidi finem, to. 9,
in epist. Ioan. tract. 10

Præuaticātes reputaui omnes peccato-
res terrę, to. 5, li. 16. cap. 27.

Gressus meos dirige secundum eloquiū
tuum.

INDEX AVTHORITATVM

tuum.to.10.de verbis Apostoli fer.12
 Redime me a calumniis hominum . ibid.
 Septies in die laudē dixi tibi, to.3. de do-
 ctrina Christ.li.3.ca.35.to.5.lib.11.cap.31.
 Pax multa diligentibus legē tuam, to.9.in
 epist. Ioan.tracta.1.
 Ex psal.120. Leuauī oculos meos in mon-
 tes, to.9.in euang. Ioan.tracta.
 Per diem sol nō vret te, neq; luna per no-
 ctem.to.9.in epist. Ioan.tracta.1.
 Ex psal.121. Hierusalē quē ædificatur vt
 ciuitas, to.3.de trin.lib.3.cap.2.
 Ex psal.123. Anima nostra, sicut passer ere-
 pta est de laqueo venantiū, to.9.in lib. Soli.
 animę ad Deum, cap.16.in fine.
 Adiutorium nostrū in nomine domini.
 to.9.de simbo.ad Catechu.lib.2.cap.1.
 Ex psal.125.euntes ibant, & flebant.to.10.
 in primo ser.plurimorum martyrum.
 Ex psal.126. Nisi dñs ædificauerit domū,
 in vanū laborāt, &c.to.5.li.17.ca.12.in fine.
 Ex psal.131. Sacerdotes tui in diuini iusti-
 tiam.to.7.cōtra literas Petilia.lib.2.cap.30.
 Ex psal.132. Sicut vnguentū in capite, qđ
 descendit in barbā barbā Aaron.ibidē c.104.
 Ex psalm.135. Qui firmavit terram super
 aquas, supra psal.103.auth.3.to.3.de Gene.
 ad literam, lib.2.cap.1.
 Eduxit Israel de mediis eorū in manu po-
 tenti.ibidē, lib.6.cap.12.
 Ex psal.137. Quoniam excelsus dominus
 & humilia respicit, & alta à lōge cognoscit,
 to.6.de sancta virginita.cap.32.
 Ex psal.138. Mirabilis facta est sciētia tua
 ex me.to.3.de Trini.lib.15.cap.7.in fine.
 Quō ibo à spiritu tuo, &c.si ascendero in
 cælum, to.3.de trinita.li.2.ca.5.to.9.in euā.
 Ioan.tracta.36.to.9.de poeni, medita cap.5.
 to.10.in lib.50.ho.homi.27.
 Imperfectū meū viderunt oculi tui, to.3.
 de baptis.cōtra Denati.lib.1.cap.15.circa fi-
 nē, to.9.in Soliloq. animę ad Deū, cap.14.
 Proba me Deus, & scito cor meum, to.4
 de essen.diuiui.fol.234.F.
 Ex psal.140. Pone domine custodiam ori-
 meo, to.4.de continen.cap.1.& 2.
 Non declines cor meū in verba malitię.
 Ibidem, cap.2.
 Corripiet me iustus in misericordia to.7
 contra lite.Petilia, lib.2.cap.103.
 Oleum autem peccatoris nō impinguet

caput meum.to.4.in lib.83.quæst. quæstio.
 49.to.7.contra lite.Petilia lib.3.ca.33.to.7.
 contra Cresco.gramma.lib.2.cap.23.lib.4.
 ca.15.to.2.de gratia noui test.ad Ho.ca.31.
 to.10.in lib.50.ho.homi.12.
 Ex psal.141. Educ de carcere animā meā.
 to.9.in Solilo. animę ad Deum, cap.35.
 Exaudi me domine in tua iustitia, &c.to.
 10.in 2.ser.domini.5.post Epiph.
 Ex psal.142. Aīa mea sicut terra sine aqua
 tibi.to.1.lib.3.confess.cap.16.
 Psal.143. pro parte exponitur, to.10.de
 Verbis domini.ser.35.
 Item ex psal.143. Homo vanitati similis fa-
 ctus est, to.3.lib.17.cap.11.& li.20.cap.2.
 Domine inclina cœlos tuos & descende.
 to.4.de essentia diuini.fol.234.C.
 Dexterā eorum dexterā iniquitatis.to.4.
 lib.quæst.super Deut.quæst.48.
 Ex psal.144. Miserationes eius sup omnia
 opera eius, to.9.li.1.medi. cap.2.
 Prope est dñs oībus inuocantibus eum.
 to.9.in Soliloqu. animę ad Deum, cap.1.
 Ex psal.146. Magnus dñs noster, & magna
 virtus eius, to.9.in Euang. Ioan.tract.39.
 Sapiētīę eius nō est numer⁹.t.5.l.12.c.18.
 Pullis coruorum inuocantibus eum. to.4
 in lib.annota.in Iob, cap.38.in fine.
 Ex psal.147. Lauda Hierusalem dominū,
 quoniam confortauit, &c. posuit fines tuos
 pacem.to.5.lib.19.cap.11.
 Ex psal.148. Aquę quę super cēlos sunt.
 to.1.lib.13.cōfess.cap.15.to.3.de Gene.ad li-
 te.lib.3.cap.1.
 Laudate dominū de terra. Ibidē. lib.9.c.1

PROVERBIORVM SALOMONIS.

Vide.to.3.in speculo, de prouerbiis.
 Itē ex cap.1. Abscondamus in terrā virū
 insontem iniustē.to.5.lib.17.cap.20.
 Ex cap.3. Honora Deū de tua substantia,
 to.9.de vita Christiana, cap.12.
 Disciplinam domini fili mi ne abiciās,
 to.9.de bono discip. cap.1. Ibi. de visita. in fir-
 mo. lib.1. cap.4.
 Quem diligit dominus, corripit. to.4.in
 lib.83.quæst. quæst.82. infra Hebręo.12.
 Lignū vitę est his q. apprehenderint eā,
 to.6.cōtra aduer.leg. & prophe.lib.1.cap.15.
 Ex ca.4. Omni custodia serua cor tuum.
 to.9.de honestate mulie. cap.5

INDEX AVTHORITATVM

Ne declines ad dexterā neq; ad sinistram, to. 4. lib. questio. super Deutero. quest. 48. to. 2. in epist. 2. ad Valentinum.

Vias q̄ a dextris sunt, nouit dominus, to. 7. de pecca. meri. & remis. lib. 2. cap. 35. to. 4. lib. quest. super Deu. quest. 48.

Ex c. 5. Ab aqua aliena abstinete, & de fonte alieno ne bibatis, to. 9. in epist. 10. tract. 6.

Bibe aquā de cisterna tua, tom. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 2. ca. 14.

Ceru grauiſſima, & grauiſſimus hinnulus to. 4. in lib. 83. quest. 71.

Ex c. 6. Vade ad formicā d̄ piger, & disce sapientiā, to. 6. contra Adi. Mani. dife. ca. 24.

Nunquid homo potest abscondere ignē in sinu suo, ut vestimenta illius nō ardeant? to. 9. de honestate mulierum, cap. 3.

Ex cap. 7. Honora dominū, & valebis. supra. cap. 3. autho. 1.

Ex ca. 8. Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terrā, to. 6. de natu. bo. aduer. Mani. cap. 32.

Ante omnes cēlos genuit me, to. 3. de Trini. lib. 1. cap. 12.

Ex ca. 9. Sapientia ædificauit sibi domum to. 5. lib. 17. ca. 4. & 20. to. 4. in quest. vete. ac noui test. quest. 52.

Iniciū sapientię timor domini. to. 5. in li. 83. qu. qu. 36. infra ecclesiastici. 1. auth. 2.

Mulier stulta & clamorosa sedet in forib. domus sue, vt vocet trāseuntes, to. 9. in eua. Ioan. tract. 97.

Ex ca. 10. Qui pitif mēdaciis, pascit vētos to. 7. cōtra Cresco. Grā. li. 3. c. 9. in fine.

In multiloquio non deerit peccatū. Ibid. lib. cap. 1.

Anni impiorū minuentur, to. 3. in quest. vete. ac noui test. quest. 33.

Ex ca. 13. est quasi diues cū nihil habeat, & quasi pauper cū in multis diuitis sit, to. 9. de 12. abusionum grad. grad. 8. in fine.

Sunt qui se diuites affectant nihil habētes &c. fo. 10. ser. 212.

Egestas & ignominia ei q̄ deserit disciplinā to. 4. in quest. vete. ac noui testa. quest. 14.

Ex ca. 14. In corde prudentis requiescit sapientia to. 4. de essen. diuini. folio. 23. C.

Ex ca. 15. Victimæ impiorū aominabiles dñs, to. 7. contra epist. Parme. lib. 2. cap. 6.

Ex ca. 16. Hom. est animā preparare, to. 7. cōtra duas epist. Pela. li. 2. ca. 8. Diminatio in

labiis regis, to. 4. de essen. diuini. fo. 23. G. Ante ruinam exaltabitur spiritus, to. 5. lib. 14. cap. 13.

Ex ca. 17. Omni tēpore diligit, q̄ amicus est. to. 4. de amicitia, cap. 15. in fine, & ca. 18.

Ex ca. 20. Quis pōt dicere mundū est cor meū, to. 6. de sancta virginitate, cap. 48.

Ex ca. 22. Diues & pauper obuauerunt sibi, to. 4. in quest. vet. ac noui test. quest. 32.

Noli esse amicus homini iracundo, to. 4. de amicitia. cap. 12.

Ex ca. 23. Quando federis vt comedas cū principe, sapienter intellige quę apponūtur tibi. to. 9. in euan. Ioan. tract. 47. & 48.

In auribus insipientiū neloquaris. to. 7. contra Cresco. Gram. lib. 4. cap. 65.

Præbe mihi fili cor tuū, to. 9. de quatuor virtutibus charitatis.

Ex ca. 24. Septies in die cadit iustus, to. 5. lib. 13. cap. 31.

Ex cap. 25. Si esurierit inimicus tuus ciba illius, &c. to. 3. de doct. Christ. li. 3. can. 6. to. 10. ser. 168.

Ex ca. 26. Vir linguosus nō iustificabitur, to. 4. de amici. cap. 14. in fine.

Ex ca. 27. Laudet te alienū, & non est tuū, to. 9. in euang. Ioan. tract. 36. & 58.

Meliora sunt vulnera diligentis, quā fraudolenta oscula odfētis, to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. ca. 103. to. 4. de amicitia, cap. 27.

Ex ca. 30. Quis colligit ventos in sinu? to. 2. de sex quest. 5. contra Pag. epi. 49. quest. 5.

Auarus similis est inferno, to. 4. de saluta. documen. cap. 30.

Catulus leonis fortior iumentis, to. 6. cōtra Faustum, lib. 2. cap. 42.

Caput 31. exponitur. to. 10. ser. 217. & 218.

ECCLESIASTES.

Ex cap. 1. Vanitas vanitatum & omnia vanitas, to. 5. lib. 20. cap. 3.

Pueruſi difficile corriguntur, to. 7. contra Parmenia. epist. lib. 2. cap. 16.

Qui addit scientiā, addit & laborem to. 3. de spiritu & anima, cap. 49. in fine.

Ex ca. 2. Sapientis oculi in capite eius. to. 5. lib. 20. cap. 5.

Ex ca. 4. Vē soli: q̄ ceciderit, nō habebit subleuantem se. to. 3. de amicitia. cap. 5.

Ex cap. 5. Si quid uouisti Deo, ne moreris reddere supra psal. 75.

Ex cap. 7. Noli esse iustus multum. tom. 9. in

in euang.
ac noui te
Fecit dñs
Ex cap.
ram. Ibid.
Ex cap.
dignus sit.
Melior
in quest. v.
Sicut p
queo, sic h
in fine.
Ex ca. 1
& cuius
lib. 17. ca.
Musce
nem suau
tica. 14.
Ex cap.
& spiritus
lib. 10. cap.
Deum
et omnis h
Ex ca. 1
de amicitia
Nigra sū
Christia. lib.
Annunti
to. 10. de ve
Ex c. 20
15. ca. 22. to.
& 5. to. 10. d
Leua ein
lius amplex
sta. 99. to. 4.
Amore le
Deum, cap.
En ipse st
vifia. infirm
Vox turtu
10. in lib. 50.
Capite no
ser. 107.
Ex ca. 4. H
7. de baptis.
contra Cres
Lau ped
sta. 56. & 57.
Ex ca. 6. Se
ta cōcubina.

SACRAE SCRIPTURAE

in euang. Ioan. tracta. 5. to. 4. in quaest. vete.
ac noui testa. quest. 15

Fecit dñs hominē rectū. to. 5. li. 14. cap. 11.
Ex cap. 8. est alia vanitas quē fit super ter-
ram. Ibidem lib. 20. cap. 2.

Ex cap. 9. Nescit hō vtrū amore aut odio
dignus sit. to. 3. de spiritu & anima. ca. 59.

Melior est canis viuus, leone mortuo. to. 4.
in quaest. vete. ac noui testamen. quaestio. 36.

Sicut pisces capiuntur hamo, & aues la-
queo, sic hō. to. 3. de agone Christiano, ca. 1.
in fine.

Ex ca. 10. Vē tibi terra cuius rex puer est,
& cuius principes manē comedunt. tom. 5.
lib. 17. cap. 20.

Musce morituræ exterminant confectio-
nem suauitatis. to. 7. contra Fulgen. Donat. ar-
tica. 14.

Ex cap. 12. Reuertatur pulvis in terrā suā,
& spiritus ad Deū suum. to. 3. de Gen. ad lit.
lib. 10. cap. 9.

Deum time, & mādata eius obserua, hoc
est omnis homo. to. 5. lib. 20. cap. 3.

CANTICORVM

Ex ca. 1. Osculetur me osculo oris sui. to. 4.
de amicitia, cap. 6.

Nigra sum, sed formosa. to. 3. de doctrina
Christia. lib. 3. cap. 32. to. 10. ser. 201.

Annuntia mihi quem diligit anima mea.
to. 10. de verbis domini, ser. 30.

Ex c. 2. Ordinauit in me charitatē, to. 5. li.
15. ca. 22. to. 4. de substantia dilectio. cap. 4.
& 5. to. 10. de verbis domini, sermo. 7.

Leua eius sub capite meo, & dextera il-
lius amplexabit me. to. 9. in euang. Ioan. tra-
cta. 99. to. 4. de amicitia, cap. 7.

Amore longueo. to. 9. in Solilo. animę ad
Deum, cap. 1.

En ipse stat post parietē nostrum. to. 9. de
visita. infirmo, lib. 2. cap. 2.

Vox turturis audita est in terra nostra. to.
10. in lib. 50. ho. homi. 33.

Capite nobis vulpes paruulas, &c. to. 10.
ser. 107.

Ex ca. 4. Hortus cōclusus, fons signatus. to.
7. de baptis. cōtra Donat. lib. 5. ca. 27. Ibidē
contra Cresco. gramma. lib. 2. ca. 14. & 15.

Laui pedes meos. to. 9. in euang. Ioan. tra-
cta. 56. & 57.

Ex ca. 6. Sexaginta sunt reginę, & octogin-
ta cōcubinę, & adolescentularum nō est nu-

merus. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 55.

Dentes tui sicut greges ouiu, to. 3. de de-
ctri. Christia. lib. 2. cap. 6.

Vna est colūba mea. to. 9. in euā. Io. trac. 5.
Ex ca. 8. Quę est ista quę ascendit de deser-

to. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 6.
Fortis est vt mors dilectio. to. 2. de senen-
tia Iaco. Aposto. ad Hierony. epist. 29.

SAPIENTIAE

Ex c. 1. Spiritus sanctus disciplinę effugiet
fictum. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. c. 26.

Spiritus domini repleuit orbē terrarū. to.
2. de pręsentia Dei, ad Dardanum, cap. 5.

Aures zeli audi omnia. to. 4. de essentia di-
uini. fo. 233. f.

Os quod mēitur, occidit animā. to. 4. de
mendacio. ca. 5. & 16. to. 7. de natu. & gratia
contra Pelag. cap. 15.

Deus mortē nō fecit. to. 9. in in Solilo. ani-
mę ad Deū, cap. 24. to. 7. de prędestina. Dei,
cap. 4. & 5.

Ex c. 2. Inuidia diaboli mors intrauit ī or-
bē terrarum. to. 7. de baptismo contra Dona-
tist. lib. 4. c. 8. & 9. ibid. de pec. meri. & remis-
sionis. lib. 1. ca. 9. to. 9. in euāg. Ioā. tract. 12. ibidem
de conflictu vitiorum & virtutū, ca. 6.

Ex ca. 3. Aestimata est afflictio exitus illo-
rum. to. 4. in lib. quaest. de Exo. quaest. 143.

Qui abiicit disciplinā, infelix est. to. 9. de
bono disciplinę, cap. 5.

Ex c. 4. Iustus si morte pōccupatus fuerit,
in refrigerio erit. to. 9. de vita Christiana, c. 2.

Raptus est, ne malitia mutaret intellectu
eius. to. 7. de prędestina. sanctorum, cap. 14.

Ex ca. 5. Tunc stabunt iusti in magna con-
stātia aduersus, &c. to. 2. de correctio. Dona-
tist. ad Banisa. cap. 24. to. 7. cōtra. 2. Gauden.
episto. lib. 2. cap. 27. & 29.

Ex cap. 6. Multitudo sapientiū sanitas est
orbis terrarū. to. 3. de doctrina Christia. lib.
4. cap. 5. in fine.

Ex ca. 7. Attingit aut vbiq; p p suam mundi-
tiam, to. 6. de natu. bō. aduer. Manichę. c. 20.

Vapor est quidam virtutis Dei. to. 4. de in-
carna. verbi, lib. 1. cap. 13. & 14.

Candor est lucis aternę. to. 9. in euā. Ioā.
tracta. 9. to. 3. de Trinita. lib. 4. ca. 20. to. 10.
da verbis domini, ser. 38. & 190.

Ex cap. 8. Attingit ergo ā fine vsque ad fi-
nem fortiter. to. 1. de lib. arbi. lib. 2. ca. 11. to.
2. de pręsentia Dei, ad Dardanum, ca. 5. & 6.

INDEX AVTHORITATVM

Soritus sum animā bonam.to.3.de Gen.
ad lite.lib.10.cap.7.& 17

Sciui quoniam nō possem esse continēs,
nisi Deus det,to.1 lib.10. confelsionum,ca.
29 & 31.to.4.de continentia, cap.1.

Ex c.9. Corpus qđ corrupit, aggrauat
aiam.to.5,li.13,c.16.li.19.c.4.to.9. li.1 me-
dita.c.37.to.7.cōtra Pelag. Hypogno. lib.5.

Ex c.11. Omnia in mēfura, numero, & pō-
dere disposuisti.to.4.li.21.sēntē sent.18.to.3
de Gen.ad lite.li.4.ca.3.4.& 5,lib.5, cap.22.
to.7.cōtra Pelagia.Hypog lib.6.to.4, in dia-
logo.Orosii,quāst.39.

Diligis omnia quę sunt & nihil eorū quę
fecisti,odisti.to.4. ad Simplicianū, lib.1. qst.
2, to.6, contra Adimantū Manichęi disci.c.
17.to.9.in euan.Ioan.tract.110.

Ex cap.12.Semen illorum erat maledictū
ab initio,to.7,de nuptiis & concupiscen.ad
Valer.lib.2, cap.8.

Ex ca.15. Si peccauerimus, tui sumus,to.
4.de fide & ope.ca.22.

ECCLESIASTICI.

Ex ca.1. Timenti Deū, bene erit in extre-
mis.to.4.in li.83. quęst. quāst.36.to.9. de cō-
fli.vitio. & virtu.cap.3.

Iniquum sapientię timor domini.su. Pro-
uerb.6.autho.2.to.9.in epist. Ioan.tracta.9.

Fili concupiscens sapientiā, cōserua iusti-
tiam, & Deus prębebit illā tibi, to.6.contra
Faustum,lib.22.cap.53.

Ex ca.2. Vā duplici corde.to.9.in Euang.
Ioan.tracta.7.

Ex ca.3. Honora patrē tuū vt superueniat
tibi benedictio.supra Exo.20.autho.5.

Quanto magnus es, humilia te in omni-
bus,to.6.de sancta virginitate,ca.31.

Altiora te ne quęsieris, to.6. ad Orosium
contra Priscillianistas, cap.11

Ignē ardentē extingnit aqua, & eleemosy-
na resistit pecc.to.9.de rectitu.catho.cōuersa.

Ex c.4. Nō cōtradicas verbo veritatis nul-
lo mō,to.7.cōtra epist. Parmenia.lib.3. ca.6

Ex ca.5. Nō tardes conueri ad dominū,
to.4.in quęst. sup. Math. quęst.11.tom.10.in
lib.50.homi.ho.3.eodem,ser.102.

Ex ca.6. Multi pacifici sunt tibi, & cōsilia-
rius tibi sit vnus de mille to.4.de saluta. do-
cumen.ca.6.

Amicus medicamētum est vitę.tom.3.de
amici.cap.5.

Ex cap.7. Vindicta carnis impij ignis &
vermis.to.5.lib.21, cap.9.

Noli esse iustus multū. to.3. de sententiis
excerpt.ex August.nu.365.

Memorare nouissima, & i eternū nō pec-
cabis.to.9.de specu.peccatoris, cap.3.4.& 5

Ex ca.10. Initū omnis peccati, superbia
to.1, de Musica,lib.6.ca.13.to.3. de Gene.ad
lit.lib.11.ca.15.to.7.de natu. & gratia, cōtra
Pela.ca.29.to.5,lib.12.ca.6.to.9.in euan.10.
tract.25.lbid.in epist. Ioan.tract.8.

Ex c.11. Bona & mala, vita & mors a Deo.
to.4.in quęst. vetę ac noui test. quęst.34.to.3
de sententiis excerpt.ex August.num.304.

Ex c.12. Altissimus odio habet peccatō.
6.cōtra Adimantū Manichęi discipulū, c.17

Da misericordiā, & ne suscipias peccato-
rē.tom.3.de doctrina Christia.lib.3. ca.16.

Iustifica animam, tuam, to.4.in quęst. vetę
ris ac noui testa. quęst.22

Ex c.15. Nō est speciosa laus in ore pec-
ca.69. cōtra epist. Parmeni.li.2.ca.12.to.9,
li.11.medic.33. i bi in Solilo. aię. ad Deū. c.19

Ex ca.17. Deus creauit de terra hominē:
secundū imaginē suā, fecit illū super Ge-
ne.1.autho.14.

Creauit ex nihilo adiutorium simile sibi.
supra Gen.2 autho.14, & 15.

A mortuo, quāsi nihil perit cōfessio. to.
20.de verbis domini. ser.8.

Ex ca.18. Qui viuit in eternū, creauit om-
nia simul.to.3.de Gen.ad lit.lib.5.ca.23.lib.
6.ca.3.to.3.de mira. sa. scriptu. lib.1.ca.1.

Post concupiscētiās tuas non eas.to.7.de
nuptiis & concupisc.ad. Vale. lib.1. cap.26

Ex c.19. Qui spernit modica, paulatim de-
cidit.to.9.de decē. chordis. c.11.to.4. de salu-
ta.docu. cap.34.

Ex c.21. Fili peccasti, nō adicias iterū.to.
7.de nuptiis & cōcupiscē. ad. Valer. li.1.c.26

Ex c.24. Qui edūt me adhuc esuriēt: & q-
bibūt me, adhuc sitiet, to.3. de trini. li.15.c.2

In tribus placuit spiritui meo, &c.to.10.
sermo.169.

Ex ca.25. A muliere initū factum est pec-
cati, & per illā omnes mortuū. to.7. de pec-
ca. me. & remis. lib.1. cap.15.

Ex c.26. Mulierebria ira est magna, & cō-
tumelia eius & turpido non tegetur.to.9,
in sermo. de sobrie. & virgi. cap.3.

Ex cap.27. Sultus vt luna mutatur, tom.2.

ad

ad inquisiti-
Qui den-
to.4. de am-
ex ca.28
to.9, lib.2,
ex ca.29
amicum, to-
ex cap.3
Deo, to.3, li-
76, to.5, li-
ex c.11
nec sperauit
lib.50. homi-
Ad mēs-
oportet p-
ex ca.3
na, quasi
tris sui, to-
Qui bap-
motuū, qu-
contraliter
contra Crel-
Dona in-
supra Prou-
ex ca.26
& respice
to.5, lib.17,
ex ca.37
lis est, to.3, d-
ex c.39
de supra Gen-
ex ca.40
to.7, contra P-
Enchirad Lau-
ex ca.42
mulier benef-
ma, cap.11 in-
ex ca.44
tus est in par-
tiam, to.3, de
Item ex ca-
suū, & asinu-
tem me non c-
c.6, to.9, cōtra
Cum exten-
diam vos, to.9,
Lauaminij
cap.19 tom.10
quadragēsimę
ex ca.21. De-

ad inquisitiones Ioan. 6. 117, A

Qui denudat arcana amici, perdit fidem,
to. 4. de amici. ca. 13

ex ca. 28. Relinque fratri tuo nocenti te,
to. 9. lib. 2. medi. ca. 12

ex ca. 29. Perde pecuniā propter fratrem, &
amicum, tom. 4. de amici. ca. 25

ex cap. 30. Miserere animæ tuæ placens
Deo, to. 3. in enchiridio ad Lauren. ca.
76, to. 53. li. 2. ca. 27, to. 10, ser. 102

ex c. 31. Beatus vir q. post aurū nō abiit,
nec sperauit in pecuniæ thesauris, to. 10, in
lib. 50. homi. homi. 9

Ad mēsa magnā sedisti, scito qm talia te
oportet pparare, to. 10, in 1. ser. pluri. marty.

ex ca. 34. Qui offert sacrificium ex rapi-
na, quasi qui victimat filium in cōspectu pa-
tris sui, to. 4. de saluta. documen. ca. 53

Qui baptizatur a mortuo, & iterū tangit
motuū, quid proficit lauatio illius? tom. 7,
contra literas Perilia. lib. 1. ca. 11, & 15. Ibid.

contra Cresco. Grām. li. 2. cap. 24. 25. & 27.

Dona iniquorum nō probat altissimus.
supra Prouerb. 15

ex ca. 36. Miserere nostri Deus omnium,

& respice nos, & immitte timorem tuum.
to. 5. lib. 17. cap. 20

ex ca. 37. Qui sophisticē loquitur, odibi-
lis est, to. 3. de doctri. Christia. li. 2. cap. 31

ex c. 39. Opera domini vnuerla bona val-
de. supra Gen. ca. 1. autho. 17

ex ca. 40. Graue iugum super filios Adā

to. 7. contra Pelagia. Hypog. lib. 5. tom. 3. in
Enchi. ad Lauren. cap. 66

ex ca. 42. Melior est iniquitas viri, quam
mulier benefaciens, to. 3. de spiritu & ani-
ma, cap. 11. in fine.

ex ca. 44. Enoch placuit Deo, & transla-
tus est in paradysum, vt det gentibus sapien-
tiam, to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 3

E S A I AE.

Item ex ca. 1. Cognouit bos possessorem
suum, & asinus praesepe domini sui, Israel au-

tem me non cognouit, to. 9. de bono discip.
c. 6, to. 9. cōtra iudæos, Pag. & Aria. cap. 13.

Cum extenderitis manus vestras, nō exau-
diam vos, to. 9. de uita Christiana. cap. 11

Lauamini, mundi estote to. 1. li. 13. confes.
cap. 19 tom. 16. in vlt. ser. primę dominicę

quadragesimę.

ex ca. 2. De Sion exhibit lex, & verbū do-

mini de Hierusalem, to. 5. li. 18. ca. 50

ex ca. 3. Popule meus, qui te beatū dicūt,
ipsi te decipiunt, to. 4. in li. 83. quęst. quęst. 59

ex c. 5. Ipse iudicabit extrema terrę, to. 5,
lib. 17. ca. 4

Væ qui trahitis iniquitatē in funiculis va-
nitatis, tom. 9. in euan. Ioan. tract. 10

Vē vobis q. dicitis bonū malū, & malū bo-
nū, to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 13. & 19.

ex c. 6. Vidi dñm sedētē sup. soliu excelsū
& eleuatū, to. 6. cōtra Adiman. Manichęi di-

scipulū, c. 28. to. 2. de vidēdo deo, ad Pau. c. 9

Sāctus, sāctus, sanctus dominus Deus exerci-
tuum, tom. 3. de fide, ad Petrum diaconū, c. 1

Vir pollutus labiis ego sum, tom. 9. lib. 1.
medi. cap. 33

Oculos eius claudē, ne forte videat ocu-
lis suis, tom. 7. contra Pelagianos Hypo. li. 6.

ex c. 7. Si nō credideritis, non permanebi-
tis, to. 9. in Euan. Ioan. tra. 27. to. 10. de verbis

domini, ser. 5. 1. & de verbis Apost. serm. 27

Ecce virgo concipiet, & c. to. 20. in 2. ser.
Natiuita. domini. ser. 4

Butyrum & mel comedet. tom. 4. in li. an-
nota. in Iob, cap. 20

ex ca. 8. Antequam puer sciat vocare pa-
trem, & c. to. 10. in 4. ser. Epiphanię.

Ex cap. 9. Erit principatus super humerū
eius, to. 10. ser. 71

ex ca. 10. Reliquiæ saluę fiēt, to. 5. li. 17. c. 5

ex c. 11. egredietur virga de radice Iesse,
& flos de radice eius ascendet, 1. 9. de Symb.

ad Catech. li. 3. c. 4. to. 10. in primo serm. An-
nunciationis Marię.

ex c. 14. Qñ cecidisti de cēlo Lucifer, q.
mane oriebaris, to. 3. de Ge. ad lit. li. 1. c. 14

Sedebo in mōte testamēti in lateribus aq-
lonis, to. 3. de mirab. sacre scrip. lib. 1. cap. 2

ex ca. 26. Tollatur impius, ne videat glo-
riā Dei, to. 2. de viden. deo. ad Pauli, ca. 6. cir-
ca finem, to. 6. contra ser. Aria. ca. 11

Viuūt mortui tui, interfecti mei resurgēt,
to. 5. li. 20. c. 21, to. 9. de conso. mortuorum,
lib. 2. cap. 2

Terra impiōrū cadet, to. 5. li. 20. lib. 2. ca. 2

ex c. 29. Populus iste ore suo & labiis glo-
rificat me, cor autē eius lōge est à me, to. 6. cō-
tra Faustū. li. 2. c. 5. to. 4. de saluta. do. c. 38

ex cap. 38. Ecce ego adiciam super dies
tuos quindē annos, tom. 3. de Gene. ad
lit. lib. 6. cap. 17

INDEX AVTHORITATVM.

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine aīa meae, to. 1. lib. 2. confes. c. 1.

Ex c. 40. Omnis caro fanū, to. 4. in li. 83. quāst. quēst. 61. to. 9. in Euā. Ioan. tract. 7. to. 10. de verbis domini, ser. 16. & 45.

Exalta vocē, & noli timere, to. 6. de quinque hāresibus, cap. 6.

Quis appendit tribus digitis molem terrę, to. 9. in Soliloq. animę ad Deum, cap. 28.

Ex ca. 42. Dedi spiritum meum super eū to. 7. de aīa & eius origine, ad Renatum, li. 1. cap. 14.

Tacui, semper silui, nunqd semper tacebo, to. 9. de ouibus, ca. 3. to. 4. in quāstio. vete. ac noui testamenti, quāstio. 1.

Ex ca. 45. Ego dominus & non est alter, formans lucem, & creās tenebras, faciēs pacem, & creans malum, to. 6. contra Adimantū Manichæi discipulū, ca. 27. Ibidem, cōtra Epist. Manichæ. ca. 38. Ibidem, contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. ca. 23. to. 7. de prędestinatione Dei cap. 4.

Ex ca. 46. Redite pręuicatores ad cor, to. 9. in euan. Ioan. tractatu. 18.

Ex ca. 48. Misit me pater & spiritus eius, to. 10. in 2. ser. Natiui. domini.

Ex c. 51. Nolite timere opprobriū hoīum tom. 2. de sex quēst. contra Paganos, quāst. 6.

Ex cap. 52. Gratis venundati estis & sine argento redimemini, to. 4. in lib. quāstionū. super Iudi. quāstio. 17. to. 9. in euan. Ioānis, tractatu. 41.

Quam pulchri sup mōtes pedes prędicātis pacē, to. 6. contra Faustū, lib. 32. cap. 10.

Recedite, recedite, exite inde, pollutū nolite tangere, to. 7. contra epist. Parmeniam, li. 3. ca. 4. Ibidem, In breuicu. in colla. tertii diei, loco. 4. to. 10. de verb. domini, ser. 18.

Ecce itelliget seruus meus, exaltabitur & eleuabitur, to. 5. li. 18. cap. 29.

Cap. 53. Pro parte exponitur, to. 10. in li. homi. homi. 36.

Item ex ca. 53. Quis credidit auditui nostro & brachiū domini cui reuelatū est ibidem, ca. 19. to. 6. contra sermo. Aria. cap. 12. to. 9. in euan. Ioan. tractatu. 48. & 53.

Generationē eius quis enarrabit te. 9. in euāgelio Ioānis, tractatu. 13. ibidē de symb. ad Cathecumēnos, li. 1. cap. 3. & lib. 2. cap. 3.

Ex ca. 54. Lauda sterilis quę non parit, to. 4. in quēst. vete. ac noui testamen. quāst. 40.

erunt omnes docibiles Dei, to. 7. cōtra Pelagi. & Cēlestium, de gratia Christi, lib. 1. c.

13. Ibidem, de prędicti. sanctorum, cap. 8.

Ex ca. 55. Quęrite dominum dum inueniri potest, to. 9. in solilo. animę ad Deum, ca. 31. ibi. in manua. ca. 4.

Ex cap. 56. Domus mea domus orationis vocabitur, to. 4. in quāst. vete. ac noui testa. quāst. 44.

Ex ca. 57. Spiritus a facie mea egredietur, & flatus ego faciam, to. 3. de Gen. ad lit. li. 7. ca. 3. & lib. 10. c. 6. to. 7. de anima & eius origine, ad Rena. lib. 1. c. 14.

Caput. 58. pro parte exponitur, to. 10. in li. 50. ho. ho. 7. eod. ser. 106. & 172.

Item ex ca. 58. Frange esurienti panē tuū, to. 4. de salutari. documen. ca. 5. & cap. 31. to. 10. in lib. 50. hom. ho. 18. eodem. ser. 1. in sabba. post cineres.

Ex ca. 59. Iniquitates vestre diuiserunt inter vos & Deum vestrum, to. 9. in. euan. Ioā. tractatu. 41.

Ex ca. 64. Oculi nō vidit Deus absq; te, quę pręparasti expectantibus te. to. 9. li. 2. meditatio. ca. 18.

Ex ca. 66. Cælum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum, to. 6. contra Adimant. Mani. disci. cap. 10. to. 4. de essentia diuinita. fo. 233, L.

Omnia hæc manus mea fecit, to. 4. de essentia diuinita. fo. 233, H.

Ossa vestra quasi herbę germinabunt, to. 5. li. 20. ca. 21.

egredientur, & videbunt cadauera uiro- rum, qui pręuicati sunt, ibidem, cap. 22.

Vermis eorum nō morietur, to. 4. ad Orisum contra Priscilianistas ca. 6. to. 5. lib. 21. ca. 9. to. 3. de spiritu & anima, ca. 56.

HIEREMIAE

Ex cap. 1. Ollam succensam video a facie aquilonis, to. 10. Ad fratres in erē. ser. 12.

Priusquam te formarem in vtero. noui te. to. 3. de Gen. ad literam, lib. 6. cap. 8. & 9.

Ex ca. 8. Pax, pax, & ecce nō est pax, to. 10. in primo ser. de Apostolis.

Ex ca. 9. Mors ascendit p fenestras vestras, to. 9. de honestate mulierum, cap. 4. in fine.

Qui gloriatur, in domino gloriatur, to. 7. de bono perseverantia, cap. 14.

Ego sum dñs, qui facio misericordiā & iudiciū & iustitiā in terra, to. 5. lib. 17. cap. 4.

Ex

SACRAE SCRIPTURAE

Ex ca. 10. Scio domine, quia nō est hominis via eius, &c. Corripe me domine, to. 7. de peccatorum meritis & remissione, li. 2. c. 17
ex ca. 13. Ecce faciet dominus nouum super terram Foemina circundabit virum, to. 10. ser. 5. Natiui domini.

ex ca. 15. Facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium, to. 7. contra literas Petilia, lib. 2. cap. 102

Si separaueris preciosum à vili, quasi os meum eris, to. 1. li. 13. confess. ca. 20

ex ca. 16. Ego mittam piscatores multos, dicit dominus, & piscabuntur eos, to. 9. de vtilitate ieiunii.

Domine fortitudo mea, & robor, & refugium meum in die tribulationis, to. 4. de consensu. euan. li. 1. cap. 26

ex ca. 17. Maledictus homo qui cōfideat in homine, to. 3. in enchi. ad Laurentiū ca. 14. to. 6. cōtra Faust. li. 13. ca. 8. to. 7. contra Parme. episc. li. 2. ca. 4. ibi. contra literas Petilia. li. 1. ca. 3. ibidem de gratia & liber. arbit. ad Val. ca. 4. to. 4. de continentia, capite. 4

Præuū est cor hominis & inscrutabile, quod cognoscet illud, to. 6. cōtra Faustū, li. 13. c. 8.

Perdix fouet quæ non peperit. ibi. cap. 12. to. 9. de pasto. cap. 12

Sana me domine, & sanabor, to. 9. libr. 1. medi. ca. 36

Confundantur qui me persequuntur, to. 6. contra Faustum, li. 13. ca. 16

ex ca. 18. Sicut lutū in manu figuli, ita vos in manu meā, to. 4. de elsēt. diuinitatis fo. 233, H

ex ca. 23. Cælū & terram ego implebo, to. 5. li. 22. ca. 29. to. 23. de præsen. Dei, ad Dar. ca. 5. to. 9. in euan. Ioan. tract. 36, & 40. 3. li. de Trinit. cap. 5

Quid paleis ad triticum dicit dominus, to. 7. cōtra epist. Parme. li. 3. ca. 3. ibi. contra Donati. post colla. cap. 10

Qui furantur verba mea, to. 3. de doctrina Christiana, li. 4. ca. 29

Ex ca. 26. Repente loquar ad gentem, ut pro peccatis suis faciam eis malum, &c. to. 10. ser. 102

ex ca. 31. Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. ca. 12

Ecce dies veniēt & feriā domui Israel, & domui Iuda fœdus nouum. ibi. c. 19. in fine.

Dabo legem meam in visceribus eorū, to.

3. de spir. & litera, ad Marcelli. c. 20. & 21.

Et ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum, ibidem, cap. 22

Non docebit ultra vir proximum suum ibidem, cap. 24. & 28. circa finem

ex c. 32. Eduxisti populū tuū Israel de terra Aegypti, in manu robusta & brachio extēto, to. 4. de essentia diuini. fo. 233. G. in fine.

Fugite de medio Babylonis, ut saluet vnusquisque animam suam, to. 5. li. 18, ca. 18

THRENORVM.

ex ca. 1. Os eius ad iracundiā prouocauimus, to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 233. G

ex cap. 4. Spiritus vultus nostri Christus dñs, cui diximus quod in mēbra eius viuemus in gētibus, to. 4. de incarnatio. verbi, li. 2. cap. 1

EZECHIELIS.

ex ca. 11. Auferam cor lapideum de carne eorū, & dabo eis cor carneū, t. 6. cōtra Fau. li. 18, c. 4. to. 7. de gra & libe. ar. ad Valēti. c. 4

ex ca. 16. Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa, to. 9. in euan. Ioan. tracta. 42.

Hæc fuit iniquitas fororis tuæ Sodomæ, saturitas panis, to. 9. de cōflictu vitio. & virtutum, cap. 20

Iustificasti Sodomam, to. 6. contra Faustum, li. 22. ca. 61.

ex ca. 18. Patres comederunt vnam acerbam, supra Hieremiæ, ca. 31. autho. 1.

Anima quæ peccauerit, ipsa morietur, to. 7. cōtra Dona. post colla. ca. 7. tom. 4. in lib.

quæstio. super Deut. quæst. 42. ibidē, in quæstio super Iosue, quæst. 1. 8. & 9. to. 6. contra aduer. leg. & Proph. li. 1. ca. 16, tom. 7. cōtra Iulia. Pela. li. 6. ca. 4. & 12. to. 9. in Apocalyp. Ioan. tract. 3. to. 3. de spiritu & anima, c. 56, & in sententiis sententia. 4

Filius non portabit iniquitatē patris, nec pater iniquitatem filii, to. 7. cōtra Dona. post colla. ca. 7. to. 4. in quæst. super Deut. quæst. 42. ibid in quæst. super Iosue, quæ. 1. & 9.

Cū auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, animā viuificabit to. 9. in euan. Ioan. tracta. 33

Non lætaberis in perditione morientiu, tom. 9. in li. 1. meditatio. ca. 39

ex ca. 28. Tu signaculum multitudinis, & corona dēoris, t. 3. d. Ge. ad literā, li. 1. c. 25.

ex cap. 33. Ille in iniquitate sua morietur sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram, to. 5. li. 1. cap. 9

Qua-

INDEX AVTHORITATVM.

Quacunque hora peccator ingemuerit, & conu. fuerit, &c. to. 4. de vera, & falsa pen. ca. 17. to. 9. de cōflictu vitiorum, & virtu. c. 15.
 ex ca. 34. Lac comedebatis, & lanis operiebamini, &c. to. 9. de pasto. cap. 23. & 4.
 Dispersi sunt oues mex eo quod non esset pastor. ibid. ca. 8.
 ex c. 36. Sāctificabo nomē meū magnum, qd figurat. t. 3. de doctri. Christiana, li. 3. c. 34
 Adducā vos in terram vestram, &c. habitabitis in terra quā dedi patribus vestris. Ibi.
 Porta hāc clausa erit & non aperiatur, to. 10, in 2, ser. Na. do. & ser. 14
 ex ca. 44. Vinum non bibit omnis sacerdos, to. 6. de sancta virginitate, ca. 1
DANIELIS.
 Vide t. 3. d. mira. fac. scri. li. 2. c. 30. 32. & 34
 ex c. 2. Abscisus est lapis de mōte sine manibus, to. 9. i. euā. Io. tract. 7. & 9. Ibi. i. epist. Io. tra. 1. to. 6. cōtra iudeos, Paga. & Ari. c. 12
 De tribus pueris missis in fornacē ignis, tom. 10. ser. 240
 ex ca. 3. Angelus autem domini descendit cum Azaria & sociis eius in fornacem, tom. 3. de mira. fac. scrip. lib. 2. cap. 31
 Lux & tenebrę laudabunt dominum, to. 6. de natu. boni. aduer. Manich. c. 16. to. 7. cōtraliteras Petilia. li. 2. ca. 92
 Deus est qui consolatur humiles, tom. 6. contra ser. Aria. ca. 19. circa finem
 Ex ca. 5. Apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum, to. 3. de Gen. ad literam, li. 12. cap. 11
 ex cap. 6. Daniele rex in lacum inuitus misit, to. 7. contra lit. Petilia. lib. 2. ca. 92. to. 3. de mira. fac. scrip. lib. 2. ca. 32
 ex c. 7. Vestimentū eius cādidū quasi nix, & capilli capitis ei⁹ quasi lana mūda, t. 4. de essē. diuinita. fo. 233. E. to. 3. li. 2. de Trin. c. 18.
 ex c. 9. Cū venerit sāctus sāctorū cessabit vnctio vestra, to. 6. cōtra Iude, pa. & Ar. c. 12
 Vsq; ad antiquum dierum peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum, to. 6. cōtra Faust. li. 12. c. 44. to. 3. lib. 2. de Trin. ca. 18
 Horruit spiritus meus, to. 5. li. 20. cap. 23.
 Ex ca. 12. Veniet tempus, quale non fuit ex quo gentes esse exeperant, ibid.
 ex c. 13. Susanna casta, duobus falsis testibus accusata fuit, to. 9. in euāg. Ioan. tra. 36, tom. 10. serm. 242
O S E E.

ex ca. 1. Vade sume tibi vxorem fornicariam, & fac tibi filios fornicationum, tom. 6. contra Faustum, li. 22. ca. 80. & 89
 Et congregabuntur filii Iuda, & Israel pater, to. 5, lib. 18. ca. 28
 ex ca. 2. Desponsabo te mihi in fide, to. 10. ser. 8. Nati. domini,
 ex cap. 3. Quia dies multos sedebunt filii Israel sine rege, & sine principe. ibid.
 ex ca. 6. Viuificabit nos post duos dies, in die tertia suscitabit nos. Ibi. to. 10. ser. 90
 Misericordiam, non sacrificiū volui, to. 6. contra Faustum, li. 20, c. 16, to. 5. li. 10. cap. 5
 ex c. 13. Absorpta est mors in victoria, to. 7. de pec. meri. & remiss. li. 3. ca. 11
I O E L I S.
 ex c. 1. Iohel, Michras, & Ionas, nouo testamē. cōgruētia pphetauerūt, t. 5. li. 18. c. 30
 ex ca. 2. Ois qui inuē cauerit nomen dñi, saluus erit, to. 2. in quēst. Hilarii, quēst. 2, fo. 82, L. & to. 10, de verbis Apostoli, serm. 15.
 Cōuertimini ad me in toto corde vestro, to. 10, ad fratres in cre. ser. 30
A M O S.
 ex ca. 1. Amos in diebus Osie regis pphetasse se scribit, to. 5, lib. 18, ca. 27
A B D I A E.
 Quę in Abdia, in Naum, & Abacuch, de salute mundi in Christo prænunciata repariantur, to. 5, lib. 18, ca. 31
 In monte Sion erit saluatio, ibidem
 Ascendent saluatores in montem Sion iudicare montem Esau. ibidem
I O N A E P R O P H E T A E
 ex ca. 2. Erat Ionas in ventre ceti, tribus diebus & tribus noctibus, tomo 4, in quēst. Euang. lib. 1, cap. 7, tomo 2, de sex quēstio. contra Paga. quēst. 6, tom. 5, lib. 18, cap. 44
 tom. 9, de symbolo ad cathecumēnos, lib. 4, capite 6. tomo 10, sermo. 153
 ex ca. 3. Adhuc quadraginta dies & Niniue subuertetur, to. 5, li. 18, ca. 44
 Viri Niniuite poenitentiā egerunt in hac vita, to. 5, lib. 21, cap. 24
E X M I C H E A.
 ex ca. 4. erit in nouissimo dierū mons domus domini pręparatus in vertice mōtiū, to. 5, lib. 18, cap. 30
 ex cap. 5. Et tu Berthelem Effrata paruulus es in mñib. iuda, ibi. & t. 10. i. ser. epiphanię
 ex ca. 6. Curuabo genu Deo excelso &c. tom.

MYSTACRAE SCRIPTURAE

10. 10. ser. 236. & 237.

Ex ca. 7. Inimici hominis domestici eius,
10. 5. lib. 16. cap. 5.

NAV M.

Ex cap. 2. Ascendit qui dispergit corā te, q
custodiat obsidionem, 10. 5. lib. 59. cap. 3. 1.

Quē ī Naū & abdia & Abac. de salute mū
di in Christo pñunciata reperiuntur; ibidē.

ABCVCH.

Ex ca. 2. Iustus ex fide vivit, 10. 5. lib. 15. c.
4. to. 7. contra 2. episto. Pelagia. ad Bonifa. li.

1. cap. 3. & libro. 3. cap. 5.

Ex ca. 3. Domine opus tuū, in medio an
norū vivifica illud, 10. 6. contra iudæos, c. 14.

In medio duorum animalium cognosce
ris, 10. 5. lib. 18. ca. 3. 2. to. 5. contra iudæ. pa. &
Aria. cap. 13.

Deus ab Aphrico venit, & sāctus de mō
te vmbroso, ibidē. to. 9. de pasto. ca. 15. & 16.

Stetit & mensus est terram, 10. 4. de essen
tia diuinitatis. fo. 234. d.

Elevatus sol, & luna stetit in ordine suo,
10. 5. lib. 18. cap. 32.

SOPHONIAE.

Ex ca. 2. Horribilis dominus sup̄ eos & at
teruabit omnes Deos terre, 10. 5. lib. 18. c. 33.

De Christo & vocatione gentiū, quā Hie
remias & Sophonias pphetico spiritu sunt
p̄fati, ibidem.

AGGAEI.

Ex cap. 2. adhuc vnum modicum, & ego
commouebo cōelum & terrā & mare. to. 4.

lib. 18. cap. 35.

Meum est aurum & meum est argētū, to.
10. in lib. 50. homi. homi. 30.

Si tetigerit inquinatus in animam horum
aliquid, si inquinabitur, to. 6. contra Fulgen.
Dona. artic. 16.

Omnis qui acceperit illo, inquinabitur,
to. 7. contra Dona. post. colla. cap. 10.

ZACHARIAE.

Ex ca. 1. Conuertimini ad me, & ego con
uertar ad vos. to. 7. de gratia & libe. arti. ad
Valentinum, cap. 5.

Ex ca. 2. Dixit mihi angelus, qui loqueba
tur ad me. to. 3. de Gene. ad literā, lib. 9. ca. 2.

ibidem, in enchirid. ad Laurentium, cap. 5. 9.

Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi
mei, to. 5. lib. 20. cap. 30.

Ex c. 3. Iudi. verū iudicate. to. 10. ser. 202.

Ex ca. 9. Tu quoq; in sanguine testamenti

tui emisisti vinctos tuos. to. 5. lib. 58. cap. 35.

Ex ca. 12. Fingēs spiritū ho. in eo. to. 7. de
aīa & origine eius, ad Renatū lib. 1. cap. 14.

In die illa quēram conterere omnes gen
tes, quē veniunt contra Hierusalem. to. 5. lib.

20. cap. 30.

Ex ca. 14. Exibunt aquae vinē de Hierusa
lem, medium earum ad mare Orientale, &
medium earū ad mare nouissimum. to. 7. cō
tra Fulgen. Donati. arti. 5.

MALACHIAE.

Ex ca. 1. Iacob dilexi, esau autem odio ha
bui, to. 4. ad Simplicianum lib. 1, quāstio. 2.

to. 3. in Enchiridio ad Laurentium, cap. 98.

Cæca & lusca offertis mihi, non hæc susci
piam de manibus vestris. to. 4. in quēstio. ver.

ac noui testamen. quāstio. 5.

Ex cap. 3. Statim veniet ad templum suum
dominator, quē vos quāritis. to. 5. li. 18. c. 35.

Quis poterit cogitare diē aduentus eius?
to. 5. lib. 20. cap. 25.

Sacrificiū iudæ placebit domino. ibidē
cap. 26.

Ego dominus & non mutor. to. 4. de essen
tia diuinitatis. fo. 233. D. to. 5. lib. 20. cap. 26.

Ex c. 4. Memēote legis Moyfi serui mei,
quam mandavi ei in Oreb. ibidem, cap. 28.

Ecce ego mittam vobis Hehā Tresbitem
antequam veniet dies domini. ibid. ca. 26.

Conuerter cor patrum ad filios. ibidem.

1. MACHABEORVM.

Ex ca. 2. Abraham in tentatione fidelis in
uentus est. supra Gene. 12. auth. 1.

Daniel ī sua simplicitate liberatus de ore
leonum. supra Danie. cap. 6.

2. MACHABEORVM.

Ex ca. 7. Nescio qualiter in vtero meo ap
parui, neque enim spiritum & animā do
naui vobis. to. 7. de anima & origine eius, ad

Renā lib. 1. cap. 14 & 15.

Ex ca. 14. Razias à lege domini sui nō est
auersus. to. 7. contra secundā Gauden. epist.

lib. 2. cap. 23.

MATTHAEI.

Vide to. 4. in quēst. euan. lib. 1. per totum.

ibidē de consen. euan. per quatuor lib. ibidē,
in quēst. euan. secundum Matth. per totum.

to. 3. in speculo de euang. secundum Matth.

Itē ex ca. 1. Liber generationis Iesu Chri.

tom. 4.

INDEX AVTHORITATVM

tomo 4, fo. 204. h. 1,
 Jacob genuit Ioseph. to. 4, de consen. euā
 gelista. lib. 2. cap. 3.
 Christi generatio sic erat. to. 10. f. 48, b, c
 Cū esset despōsata. Istud euag. exponitur
 to. 10. in 14. ser. Natiuitatis domini.
 Quod in eanātū est, de spiritu sancto est,
 to. 2. de prāsēntia Dei, ad Darda. ca. 16. to. 3.
 in Enchi. ad Lauren. cap. 37. & 38.
 Ecce angelus apparuit illi in somnis. to. 3.
 in enchi. ad Lauren. ca. 59.
 Noli timere accipere Mariam coniugem
 tuā. to. 7, de nuptiis & cōcupiscen. ad Vale.
 lib. 1. ca. 11, to. 7. cōtra Iulia Pelag. lib. 5. ca. 9.
 Caput 2. exponit tom. 10. ser. 199. & 300.
 Ex cap. 2. Stella Magorū. to. 3. de mira. sa-
 cre scriptu. lib. 3. cap. 4.
 Ite & interrogate diligenter de puero, vt
 & ego veniens adorē eū. to. 6. cōtra Iudæos,
 Paganos, & Arianos, cap. 10.
 Per aliā viā reuersi sunt in regionē suā.
 to. 3. de trinitate, lib. 4. cap. 12.
 Occidit pueros qui erāt in Bethlehē à bi-
 matu, & c. to. 4. in quēst. euang. super Matth.
 quēstio. 1.
 Ex cap. 3. Pœnitētiā agite, appropinqua-
 bit. n. regnum cōlorū. to. 9. de tempore Bar-
 baricom. cap. 2. infra, cap. 4. autho. 3.
 Vox. clamantis in deserto. serm. 1. Natiui.
 Ioan. Baptista. & primo sermone decollatio-
 nis eiusdem.
 Facite dignū fructū pœnitētię. to. 5. lib. 2. 1:
 ca. 27. to. 4. de verā & falsa pœnitentiā, c. 2. to.
 10. in vlt. ser. primę dñicę in quadragēsi.
 Potēs est Deus de lapidibus istis suscitare
 filios Abrahę. to. 10. ser. 24. Natiui. domini.
 Iam securis ad radicē arboris posita est
 tomo 6, de contritione cordis; c. 4.
 Veniet ferens ventilabrum in manu sua,
 & mūdabit aream suā. to. 7. contra Donat.
 post colla. cap. 10.
 Hoc euangeliū totū exponitur to. 10, de
 verb. dō. sermo. 63. Eodem ser. 2, infra octa.
 Epiphanię.
 Christus à Ioāne baptizatus fuit in Iorda-
 ne, to. 3. de mirabili. sacre scriptu. lib. 3. ca. 5.
 Spiritus sanctus in columbę specie descē-
 dit. to. 9, in epist. Ioannis, tractatu. 7. circa fi-
 nē. to. 3. de trinitate, lib. 3. 5. & 6.
 Hic est filius meus dilectus, in quo mihi
 complacui, tomo 4. de consen. euange. lib.

2: cap. 14. to. 6. contra ser. Aria. cap. 13:
 Ex ca. 4. Ductus est Iesus in desertū à spiri-
 tu to. 5, lib. 9, cap. 21. to. 3, de mirabi. sacre
 scripturę, lib. 3, cap. 6.
 Cū ieiunasset quadraginta diebus & qua-
 draginta noctibus. to. 4, de salutaribus docu-
 mentis cap. 54.
 Dic vti lapides isti panes fiant tom. 10 de
 verb. domini. ser. 41.
 Pœnitētiā agite, appropinquabit enim
 regnum cōlorum, supra cap. 3, to. 1. lib. 13.
 confesionum, cap. 12, to. 9. de pœniten. me-
 dici. cap. 2.
 Venite post me, faciā vos fieri piscatores
 hominū. to. 4, de fide & opibus, c. 17 in fine.
 Capitulū quintū exponitur per totū. to. 4
 de ser. domini in monte, libro. primo.
 Ex cap. 5. Videns Iesus turbas, ascendit in
 montem, tomo 4, de ser. domini in monte,
 lib. 1. in principio.
 Beatitudines istę exponūtur tom. 10. ser.
 321. & 327.
 Beati pauperes spiritu, quoniā ipsorū est
 regnum cōlorū, to. 9, de 12. abusionum gra-
 dibus, gradu 8, tomo 10, serm. 110.
 Beati qui lugent, quoniā ipsi consolabun-
 tur. tomo 9, lib. 1. meditatio cap. 36. ibidē, in
 lib. scalę paradi. cap. 6. ibidē de confictu vi-
 tiorum & virtutum. cap. 21.
 Beati qui sitiunt, & esuriunt iustitiā, quo-
 niam ipsi saturabūtur, tomo 9: in euangelio
 Ioannis tractatu 26.
 Beati mundo corde, quoniā ipsi Deū vi-
 debūt, to. 4, de ser. domini in mōte, lib. 1. to.
 6. cōtra epist. Manichæi, ca. 42. to. 2. in com-
 monito. ad Fortu. ibidē, de viden. Deo, ca. 5.
 11. 12. 14. & 15. to. 9. in epist. Ioan tract. 7. ibi-
 dem in Soliloq. animę ad Deū, can. 34. ibi-
 dem, de speculo. cap. 27.
 Beati pacifici, quoniā filii Dei vocabuntē,
 to. 4, de ser. domini in mōte, lib. 1. to. 7. cōtra
 literas Petiliani, lib. 2, cap. 68. per totum.
 Beati qui persecutionē patiūtur propter
 iustitiā, quoniā ipsorum est regnū cōlo-
 rum to. 1, de vera religio. cap. 6. to. 7, contra
 Parme. epist. lib. 1. cap. 7. ibidē contra literas
 Petilia. lib. 3. cap. 7. ibidē contra Cresco. Grā-
 ma. lib. 3. ca. 59, & 63. ibidem contra Dona.
 post colla. ca. 17. ibidē cōtra Gauden. epist.
 lib. 2, cap. 12. ibidem in sermone super gestis
 cum Emerito Donatistę episco.

Vos

INDEX AVTHORITATVM

Vos estis sal terræ to. 4. de ser. dñi in monte, lib. 1. to. 9. in euang. Ioannis tractatu. 23.

Vos estis lux mundi. ibidem.

Nō potest ciuitas abscondi supra montē posita, to. 6. lib. 16. contra Faustum. c. 17.

Nemo accēdit lucernam, & ponit eā sub modio, to. 4. de ser. domini. in mōte, lib. 1. to. 6. de quinque hærētib; cap. 7. to. 10. de verbis do. ser. 39.

Sic luceat lux vestra corā hominib; vt videant opera vestra bona, to. 5. lib. 5. ca. 16. to. 10. de verbis domini. 2. & fo. 224. m.

Nō veni soluere legē, sed adimplere, to. 6. cōtra Faustū. lib. 17. cap. 5. & 6. in fine lib. 19. ca. 2. to. 4. in q̄st. vet. ac no. testa. quēst. 69.

Amen dico vobis, donec transeat celū & terra, iota vnum, aut apex vnus. &c. to. 4. de ser. do. in monte, lib. 1.

Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis, minimus vocabitur ī regno celorū, to. 9. in epist. Ioan. trac. 7.

Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur, &c. to. 10. de verb. do. ser. 3.

Nisi abundauerit iustitia vestra plusquam Scribarum & Phariseorum, &c. to. 6. contra Faustum, lib. 17. ca. 5. to. 7. contra literas Pelia. lib. 2. ca. 6. 1. to. 4. de fide & operibus. c. 26. to. 5. lib. 20. cap. 9. to. 10. ser. 205.

Nō occides, supra Exo. 20. auctori. sexta. Non periurabis. tom. 10. de verb. Apolto. sermo. 28.

Qui irascitur fratri suo reus erit iudicio, to. 9. de conflictu vitiorū & virtutum, cap. 9.

Qui dixerit fratri suo racha, reus erit cōcilio, to. 9. in euā. Ioan. tract. 5. 1.

Qui dixerit fratri suo fatue, &c. to. 10. de verbis domini, sermo. 4.

Si offers munus tuū ad altare, &c. to. 10. de verbis domini, ser. 16.

Elto cōsenties aduersario tuo. to. 4. de saluta. docu. ca. 64. ibidē in quāst. veteris ac noui. testamen. quāst. 70. to. 10. de ver. do. ser. 5.

Ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex te ministro. & sic in carcerē mittaris. to. 4. de saluta. documen. cap. 64.

Qui viderit mulierē ad concupiscendum eā, to. 9. de honestate mulierū, ca. 4. in fine, & ca. 5. to. 10. de verbis domini ser. 16.

Mulier excepta fornicationis causa, nō est dimittenda, to. 4. in lib. 83. quēst. quāst. 73. to. 6. de bono coniugali, cap. 7.

Ego dico vobis non iurare omnino. to. 4. de mendacio, ad Consen. cap. 15.

Nō potes vnū capillū albū facere vel nigrū, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. ca. 2. 1.

Sit sermo vester, est est, non nō. ibid. c. 5. to. 3. in enchi. ad Laur. c. 17. & 22.

Si q̄s te percusserit in vnam maxillam, pbe illi & alteram, to. 4. de mendacio ad Consentium, cap. 15. to. 6. contra Faustum, li. 22. cap. 76. & 79.

Qui vult tecū in iudicio contēdere, & tunicā tuam tollere, dimitte ei & pallium. to. 3. in Enchi. ad Lauren. c. 78. to. 10. in lib. 50. ho. mil. homi. 1.

Audistis quis dictum est antiquis: Diliges proximū tuū, & odio habebis inimicū tuū &c. euangeliū illud exponitur. to. 10. in primo ser. fe. 6. cinerum. Eodem, sermo. 168. a.

Diligite inimicos vestros. to. 6. cōtra Adimant. Manichei disci. ca. 17. to. 9. de cōfliktu vitiorū & virtutum, cap. 7. tomo. 3. in li. Enchi. ad Lau. cap. 73. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 6. Eodem, ser. 170.

Qui solem suum oriri facit sup bonos & malos. to. 4. de salutaribus documen. cap. 46.

Attendite ne iustitiā vestram faciatis corā hominib; vt videamini ab eis. tom. 4. in ser. dñi in monte, lib. 2. to. 9. in epist. Ioan. tracta. 6. to. 10. de verbis domini ser. 2.

Capitulum sextū exponitur to. 4. in serm. domini in monte, lib. 2. to. 10. sermo. 182.

Item ex cap. 6. Canete ne iustitiam vestrā faciatis coram hominib; to. 10. fo. 324. m.

Nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua. to. 9. in euā. Ioā. tract. 5. 1. ibid. in epist. Ioā. tract. 6. to. 10. in 20. ser. fe. 6. Cinerum. Eodē, ser. 182.

Orationem dominicā exponit to. 2. de orando Deo ad Probam, ca. 11. to. 10. de verbis do. ser. 29. Eodē. in li. 50. ho. ho. 42. ibidē, 127. 135. & 182.

Itē in ofo. do. Pater nī q̄ es in coelis, tom. 2. de præsētia Dei ad Dar. cap. 9. & 13. to. 7. in ser. Augu. super gestis cum Emerito.

Sanctificet nomen tuū de spiritu & litera ad marcelli. c. 16. to. 7. cōtra duas epist. Pela. ad Bonifa lib. 4. ca. 6. ibid. de correctio. & gratia, ca. 6. ibidē. de perseveran. bono. lib. 2. c. 2. to. 2. de orando Deum ad Probam cap. 11.

Adueniat regnum tuum. tomo. 7. de anima & eius origine ad Vincen. victo. li. 3. c. 11.

Fiat

Fiat volūtas tua sicut in coelo & in terra. to. 7. cōtra duas epist. Pelagia. ad Bonifa. lib. 4. ca. 9. ibidem, contra Iulianū pela. lib. 2. ca. 1. ibidē, de p̄dīstina. sanctorum. cap. 8. ibidē de bono perseveran. lib. 2. cap. 3.

Panem nostrum quotidianum & nobis hodie. to. 3. in lib. locutio. de gene. ca. 39. to. 9. in lib. Soliloq. animę ad Deū, cap. 23. to. 7. de bono perseveran. lib. 2. cap. 4. to. 10. in lib. 50. ho. hom. 14.

Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitorib. nostris. to. 3. in li. Enchi. ad Laurentiū, ca. 73. to. 7. cōtra Parme. epist. li. 2. c. 10. ibi. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. cap. 4. & 10. ibid. cōtra Cresco. Gramma. lib. 2. cap. 38. to. 5. li. 2. ca. 22. 27. to. 7. de bono pseue. lib. 2. cap. 5. to. 3. de Ecclesiasticis dogmati. ca. 32. 36. & 37. to. 9. de vtili. p̄ni. ca. 2. to. 3. de sent. decerpt. ex Augu. ca. 38. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 27.

Et ne nos inducas in tērationē. to. 7. de natura & gratia cōtra Pela. cap. 58. & 67. ibi. cōtra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 9. ibi dem, de bono perseveran. lib. 2. cap. 6.

Sed libera nos a malo. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. ca. 4. to. 4. de saluta. documē. ca. 58. to. 10. de verbis Apostoli sermo. 30.

Si dimiseritis hominibus peccata eorū, dimittet & vobis pater vester. to. 3. in enchi. ad Lauren. cap. 74.

Si non dimiseritis hominibus, nec pater vester dimittet vobis. to. 9. de cōflictu virtū. & virtu. cap. 9. ibidem, de rectitudine catho. licę conuersationis.

Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocritę tristes &c. euangeliū illud exponit, to. 4. to. 274. m & sequentibus. to. 19. ser. 172, & 182.

Vnge caput tuū, & faciem tuā laua to. 10. in 2. ser. ferie sextę Cinerū. Eodem ad fratres in ere. ser. 41.

Tu autē cum orabis, intra in cubiculum tuū, & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito, tomo. 10. in primo & 2. sermo. ferie sextę Cinerum. Eodem. sermo. 182.

Thesaurizate vobis thesauros in celis. to. 9. de contemptu mundi cap. 6.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. to. 3. de opere monachorum. cap. 26.

Si oculus tuus nequā fuerit, totū corpus tuum tenebrosū erit. to. 7. contra Iulia. Pelagia. lib. 4. cap. 3.

Nemo. pōt duob. dominis seruire. to. 9. f. Solilo. aīe ad Deū. c. 2. to. 4. de ser. domini in mōte, l. 2. f. 276. C. vide infra Lu. 6. aut. 4.

Nolite solliciti esse aīę vestrę, qđ mādūce tis. to. 3. de opere monachorū, ca. 2. 24. & 26.

Primū querite regnum Dei, & iustitiam eius. to. 7. de anima & eius origine, ad Vincen. victo. lib. 3. cap. 11. to. 4. de saluta. documē. cap. 28.

Nolite solliciti esse in crastinū. to. 6. cōtra Adimant. Mani. disci. ca. 24. f. per author. 17.

Nolite iudicare, & non iudicabimini. to. 10. sermone 202.

Ex ca. 7. In quo iudicio iudicaueritis, iudicabimini. to. 2. de sex quęst. cōtra Paga. quęstio. 4. to. 9. de rectitu. catho. connerla.

Qua mēsurā mensi fueritis, remetiet vobis, to. 2. de sex quęst. contra Paga. quęst. 4.

Quid vides festucā in oculo fratris tui, trabē autem in oculo tuo non consideras? to. 10. de verbis dñi, ser. 16. eodem, in li. 50. homi. homi. 5. & 40. ibidem sermo. 202.

Nolite sanctum dare canibus, to. 6. de adulte. coniugiis ad Pollen. lib. 1. cap. 26. & 27. to. 9. in Apocalyp. Homilia, 7.

Petite & dabitur vobis, to. 1. li. 12. cōfess. ca. 1. to. de spiritu & litera ad Marcel. cap. 32. to. 10. de verbis domini sermo. 5. Euangeliū istud totaliter ibidē exponitur, infra Luc. 11. autho. 3. & Ioan. 16. autho. 6.

Querite & inuenietis. to. 9. de scala paradisi, cap. 2. infra ad Philippen. 2. autho. 7.

Pulsate & aperietur vobis, to. 9. in lib. 1. medita. cap. 39. ibidē, in Solilo. aīe ad Deū, cap. 57. ibidem, de scala paradisi. cap. 2.

Acta est via quę ducit ad vitam, spatiofa qđ ducit ad pditionē, to. 9. de triplici habita. cu. ca. 4. to. 10. In sententiis sentētia 19. infra Luc. 14. artic. 1. to. 9. de 4. virtuti. charita.

Attendite a falsis prophetis, qui veniūt ad vos in vestimentis ouium, to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 4.

A fructibus eorū cognoscetis eos. to. 4. de ser. domini in monte, lib. 2. to. 5. lib. 16. ca. 2.

Nunquid colligit de spinis vvas? to. 9. in euang. Ioā. tract. 46. ibidem, de pasto. ca. 10.

Omnis arbor bona, bonos fructus facit, to. 6. contra Adiman. Mani. disci. cap. 26. to. 7. contra literas Petilia. lib. 3. cap. 44. ibidē, cōtra Iulā. Pela. lib. 1. cap. 3.

Arbor mala, non fert bonos fructus. to. 7. contra

contra Pela.
1. c. 18. & 19.
li. 2. c. 26. ibi.
3. to. 4. de v.
Non po.
cere, to. 3. i.
Non om.
intrabit in
documen.
Discedi
quātē, to. 6.
2. c. 4. to. 9.
Qui au.
milabit v.
Donā. li. 6.
lib. 1. to. 6.
Qui a.
ber desce.
Ex c. 8.
prosum, to.
stio. 4.
Centuri.
10. de verb.
gellum lo.
Accessit.
6. contra Fa.
sensu Euan.
Homo su.
6. li. 22. con.
Audia si.
dico vobis,
to. 6. contra
contra adue.
Puerum q.
descendit, to.
tom. 10. ser.
Multi ab.
recumbent.
eiciuntur, &
2. to. 10. in te.
Vulpes fo.
nidos &c. to.
5. to. 10. de ve.
de sancta vir.
Dimitte n.
10. 3. de trinit.
to. 4. in quęst.
duabus anim.
sermo. 67. &
lia lib. 2. cap.
Christus

contra Pela. & Coelest. de gratia Christi li. 1. c. 18. & 19. ibidē de nuptiis & concupiscē. li. 2. c. 26. ibidem contra Iulianū Pela. li. 4. c. 3. to. 4. de vera & falsa poenitentia, c. 2.

Non potest arbor bona fructus malos facere, to. 3. in enchi. ad Lauren. c. 15

Non omnis qui dicit mihi domine, dñe intrabit in regnum coelorum, to. 4. de salu. documen. ca. 38

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatē, to. 6. contra aduersa. leg. & Prophe. li. 2. c. 4. to. 9. in euang. Ioan. tract. 49.

Qui audit verba mea hæc & facit ea, assimilabit viro sapiēti, to. 7. de baptismo cōtra Dona. li. 6. c. 24 to. 4. de ser. domini in mōte, lib. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 12. c. 90

Qui edificat domū suā super arenā, imber descendens delicit, to. 9. de ouibus, c. 14.

Ex c. 8. Extendens Iesus manum, tetigit leprosum, to. 4. in quæst. super Matthe. quæstio. 4.

Centurionis Euangelium exponitur, to. 10. de verbis domini serm. 6. Eodem, in euangelium Ioan. tract. 46

Accessit ad eum Centurio, rogans eū, to. 6. contra Faustum, li. 33. c. 7. & 8. to. 4. de cōsensu Euan. li. 2. ca. 20

Homo sum sub potestate constitutus, to. 6. li. 22. contra Faustum, c. 74

Audijā fide Centurionis Iesus dixit, Amē dico vobis, non inueni tantam fidē in Israel. to. 6. contra Faustum, li. 22. ca. 13. & 14. Ibi. contra aduers. leg. & Prophe. lib. 1. ca. 7.

Puerum Centurionis sanauit, non tamen descendit, to. 4. in quæstio. Euan. li. 1. ca. 18. tom. 10. ser. 74.

Multi ab oriente & occidente venient & recumbent cum Abraham, filii autem regni eiicientur, &c. to. 6. contra Faustum, li. 33. c. 2. to. 10. in tertio sermone Epiphaniæ.

Vulpes foueas habent, & volucres coeli nidōs &c. to. 4. in quæstio. super Matthe. quæst. 5. to. 10. de verbis domini, sermone, 7. to. 6. de sancta virginitate, ca. 51

Dimitte mortuos, sepelire mortuos suos, to. 3. de trinitate, li. 4. ca. 3. to. 5. li. 20. ca. 6. & 15. to. 4. in quæstio. super Matthe. quæst. 6. to. 6. de duabus animabus, ca. 2. to. 10. de verbis dñi sermo. 67. & 18. tom. 7. contra literas Petilianæ lib. 2. cap. 7

Christus in nauicula dormiebat to. 4. de

essētia diuinitatis. fo. 234, in to. 10, ser. 221.

Euāgelium istud exponit to. 10. fo. 317, c. d, Surrexit Christus, & imperauit uentis & mari, to. 9. in Euang. Ioan. tract. 49.

Demonēs petierunt ut in porcos ire possent, to. 9. in episto. Ioan. tract. 6

Ex ca. 9. Venit in ciuitatem suā, & ecce offerebant ei paralyticum, to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 25.

Quidam de Scribis intra se dixerunt, hic blasphematur, to. 3. de Trinit. lib. 15. ca. 10

Cōfide fili, remittuntur tibi peccata tua, to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 25

Nemo mittit vinum nouum in utres vetes, alioqui rumpuntur utres, & vinum effunditur, & utres pereunt, to. 10, ser. 185. & 186

Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, to. 9. de symbolo ad cathecum. lib. 2. cap. 10

Cum transiret inde, vidit hominem sedentē in teloneo, to. 6. contra Faustum, li. 17. c. 1. & 4. to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 26. to. 7. contra Cresco. Gramma. li. 2. ca. 9

Non est opus medico valentibus, sed male habētibus, to. 4. de vera & falsa poeni. cap. 5.

Misericordiam volo, non sacrificium, supra Osee. 6. aut. 2.

Nō veni vocā iustos, sed peccatores, to. 9. in Euā. Ioā. tra. 7. to. 7. de pfectio. iustitiae, in respōso. 5. ratiocina. infra Luc. 5. auth. 5.

Nemo imittit cōmissurā pāni rudis, in vestimentū vetus, to. 6. cōtra Faustū, lib. 7. ca. 2.

Non est mortua puella, sed dormit, to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 28. to. de verbis domini, sermo. 44

Ex c. 10. In uiam gentium ne abieritis, to. 4. in quæst. vete. ac no. test. quæst. 77

Nolite possidere aurum, neque argentū, neque pecuniā, &c. to. 4. de cōsensu Euā. li. 2. c. 30. to. in quæst. vete. ac no. test. quæst. 104.

Excute puluerem de pedibus vestris, to. 4. in quæst. super Matthe. quæstio. 7

Amen dico vobis, tolerabilius erit Sodomitis in die iudicii, &c. to. 7. de baptis. cōtra Dona. lib. 1. ca. 5. & lib. 4. ca. 19.

Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupōrum, to. 6. in 2. disputa. contra Fortu.

Estote prudentes sicut serpentes, to. 4. de salu. do. c. 28. t. 3. de Doctrina Christiana, li. 2. cap. 16. to. 4. de quæst. super Mattheū, quæstio. 8.

Estote.

INDEX AVTHORITATVM.

Estote simplices sicut colūbe, to. 4. i. quæst. super Matt. quæst. 8.

Nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini, to. 3. de doct. Christia. li. 4. c. 15, to. 10. sermo. 2. de Apostolis.

Non n. uos estis qui loquimini, sed spiritus, &c. to. 1. lib. 13. confes. ca. 31.

Qui perseuerauerit usque in finē, hic saluus erit, to. 7. de bo. perseuer. li. 2. ca. 1. & 2. infra, cap. 24. autho. 1.

Quum persequantur vos in ciuitate ista, fugite in aliam, to. 1. de vita August. cap. 30.

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, to. 4. in qstio. Matt. quæst. 2. tom. 10. de verbis Apostoli, sermo. 17.

Nolite timere eos qui occidunt corpus aīam occidere non possunt, to. 5. li. 1. ca. 12. & li. 13. c. 2. to. 6. li. 14. cōtra Faustū, c. 12. to. 10. de verbis Apostoli ser. 18. to. 9. in Euāgelīū Iōā. tract. 47. vide Luc. 12. autho. 1.

Nonne duo passerēs affe uenēunt &c. to. 3. de Agone Christia. ca. 8.

Passer non cadit super terram, sine patre vīro, to. 3. de Geo. ad literā, li. 5. c. 21, in fine.

Vestri capilli capitis omnes numerati sūt to. 10. de verbis domini sermo. 6.

Qui me confessus fuerit corā hominibus, confitebor & ego eū coram patre meo, to. 4. de vera & falsa pœnitentia, cap. 5.

Non veni pacem mittere in terrā, to. 4. in quæstionibus super Matt. quæstio. 3.

Qui amat patrē aut matrē plus q̄ me, non ē me dign⁹, to. 4. de salutarib. documētis, c. 2.

Qui dederit calicē aquæ frigidæ, &c. to. 10. ser. 1. in sab. post Cineres.

Cū audisset Iōānes in vinculis opa Chrī, mittēs duos de discipulis suis ait illi; Tu es qui vēturus es, an alium expectamus? to. 10. ser. 1. Natiuita. Iōan. Baptiste, & ser. 2.

Ex ca. 11. Quid existis in desertum videre arundinē vento agitatā? to. 9. in Euāgelio Iōannis, tractatu quarto.

Ioannes fuit plus quā Propheta, to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. ca. 27.

Inter natos mulierum non surrexit maior Iōanne Baptista, to. 6. cōtra aduersariū legis & prophetarū, li. 2. c. 5. to. 9. in Euāg. Iōā. tractatu 13. to. 4. in quæst. vetē. ac nō. testa. quæst. 26. to. 10. i. li. 50. hom. ho. 44. Eodē, i. primo sermone. Natiuitatis. S. Iōannis Baptiste.

Regnum celorū vim patitur, to. 4. de ser.

domini in monte, li. 1. Ibidem, in quæstio. Euā. li. 2. ca. 37. to. 9. in manuali, c. 16. to. 10. ser. 1. Natiuit. Iōan. Baptiste.

Vē tibi Corozaim, vē tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factæ essent virtutes &c. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 94.

Confitebor tibi pater domine cœli & terræ, to. 4. in quæst. vetē. ac nō. testa. quæst. 100.

Ibidem in quæstio. Euāgeliorum sup. Matt. quæst. 9. to. 10. de verbis domini, ser. 8. & 9. totum illud Euāgelium illic exponitur, Eodē, ser. 1. dominicæ. 5. post octa. Epiphaniæ.

Nemo nouit filiū, nisi pater, to. 4. in quæst. Euā. li. 1. c. 1. to. 3. de Trini. li. 7. cap. 3.

Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos &c. Euāgelīū istud in sūma exponitur to. 10. de verbis Apostoli ser. 12. ibidē in li. 50. hom. ho. 34. Eodē, Ad fratres in exēmo, ser. 61.

Tollite iugum meū super vos, to. 4. de salut. documentis, ca. 7. to. 7. contra Pelag. Hypognos. lib. 5.

Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, to. 6. de sancta virginitate, ca. 35. & 36. to. 9. in Euāg. Iōan. tract. 35. to. 4. de salut. docu. ca. 32. to. 10. in lib. 50. hom. homi. 34.

Iugum enim meū suauē est, & onus meū leue, to. 1. de musica. lib. 6. cap. 14.

Ex ca. 12. Discipuli esurientes, cœperunt sabbato vellere spicas &c. to. 4. in quæst. Euā. quæst. 2. li. 1. Eodē in quæstio. super Matthæum, quæst. 2.

Harundinem quassatam non confringet, & lignum fumigans non extinguet, to. 4. in quæst. Euāg. lib. 1. cap. 3.

Oblat⁹ est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, ibidem, cap. 4.

Si ego in beelzebub eiicio dæmonia, filiū vīri i quo eiiciū? to. 4. de qst. Euā. li. 1. cap. 5.

In spiritu sancto eiicio dæmonia, to. 4. in li. expositionis epist. ad Romanos inchoat. fo. 282. col. 4. K, l, to. 6. cōtra ser. Arria. c. 14. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. l.

Nemo potest intrare i domū fortis, & valēius diripere, nisi prius alligauerit fortē to. 10. ser. 197.

Veniens vera fortitudo alligauit fortē, to. 9. contra Iudæos, Paganos, & Arianos, ca. 1.

Qui non est mecum, contra me est, to. 7. de pecc. meri. & remiss. lib. 1. cap. 23.

Qui non congregat mecum, spargit, to. 6. contra

cōtra Faustū
contra Don
Est pecc
hic, neq; in
exposition
292. h. 82
mali. 4. c. 8.
facium, ca.
Aut faci
nam, &c. to.
1. to. 6. con
4. to. 7. con
de verb. do
Progeni
ge. lib. 1. ca.
Ex ver
tali. 9. ca.
Genera
rit. to. 2. de
6. to. 3. de
dei, ad Care
Sicut Ion
& tribus no
li. 1. ca. 6. to.
quæst. 6. in
Cū immu
&c. to. 4. in q
Erunt no
priorib. to. 4
Quicunq;
in celis est, il
dñi in monte
ehg. c. 25. l.
Ex ca. 13. E
to. 9. de quarta
Alia cecide
fructum, aliū
Euāg. li. 1. c. 9.
Quidam vi
stio. Euāg. qu
Audientes n
seuerantia, ca.
Cum autem
micus eius, &
dio tritici, & a
thæum quæst.
Cum autem
cisset appa
super Matt. qu
Zizaniorum
1. sermo. de Mo

cōtra Faustum, li. 12. c. 16, to. 7. de baptismo
contra Donatist. li. 6. ca. 3. 1

Est peccatū in spiritum sanctum, qđ neq;
hic, neq; in futuro seculo dimittetur, to. 4. in
expositione epist. ad Romanos inchoatę, fo.
292. h. & sequen. to. 7. contra Crescon. Grā
ma. li. 4. c. 8. to. 2. de correctio. Dona. ad Boni
facium, ca. 29, to. 10, de verb. domi. serm. 11.
Aut facite arborem bonam, & fructū bo
num, &c. to. 4. de serm. domini in monte, li.
1. to. 6. contra Felicem Manicheum, lib. 2. c.
4. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. ca. 6. to. 10,
de verb. domini, ser. 12.

Progenies viperarum, to. 4. in quęst. Euan
ge. lib. 1. ca. 6.

Ex verbis tuis iustificaberis, to. 3. de trini
ta. li. 9. ca. 9. in fine.

Generatio mala & adultera signum quę
rit, to. 2. de sex quę. contra Paganos, quęstio.
6. to. 3. de trinit. li. 4. ca. 6. to. 9. de symbolo fi
dei, ad Catechu. lib. 4. ca. 6

Sicut Ionas fuit in vētre ceti tribus diebus
& tribus noctibus, &c. to. 4. in quęst. Euan.
li. 1. ca. 6. to. 6. de sex quęst. contra Paganos,
quęst. 6. infra Lucę. 11. ca. autho. 7

Cū immundus spiritus exierit ab homine
&c. to. 4. in quęst. Euan. li. 1. ca. 8

Erunt nouissima hominis illius peiora
priorib. to. 4. de fide & operibus, ca. 25

Quicumq; fecerit voluntatē patris mei q
in cęlis est, ille meus frater, &c. to. 4. de ser.
dñi in monte, li. 2. tom. 6. de fide cōtra Mani
cheos, c. 25. Ibid. de sancta virginit. c. 3 & 5

Ex ca. 13. Exiit qui seminat seminare, &c.
to. 9. de quarta feria. ca. 2

Alia ceciderunt terram bonam, & dabant
fructum, aliud centesimum, &c. to. 4. in quę.
Euāg. li. 1. c. 9. to. 6. de sancta virginitate, c. 45

Quidam videntes non vident, to. 4. in quę
stio. Euan. quęstio. 14

Audientes non audiunt, to. 7. de bono per
seuerantię, ca. 14

Cum autem dormirēt homines, venit ini
micus eius, & superfeminavit zizania in me
dio tritici, & abiit, to. 4. de quęst. super Mat
thæum quęst. 11

Cum autem creuisset herba & fructum fe
cisset, tūc apparuerunt & zizania. to. 4. de q.
super Mat. quęst. 12.

Zizaniorum parabola exponitur, to. 16. in
2. sermo. de Mortuis.

Inimicus homo superfeminavit zizania,
to. 10, de uerbis domini ser. 18. eodē ser. 233

Sinite utraq; crescere usq; ad messem, to.
7. contra epist. Parme. li. 1. c. 7. li. 2. c. 2. Ibidē.
contra literas Petiliani, li. 3. c. 1. 2, & 3, ibidē
contra Cresconiū Grammaticum li. 2. c. 30.
35 & 39, to. 2, in epist. ad Donatist. & epist.
contra Dona. to. 7. contra Dona. post colla.
ca. 5. 6. 8. 10, circa finem, & 20

Colligite primū zizania, to. 4. in quę. euā.
lib. 1. c. 10. Ibidē in quęst. euan. secūdū Mat.
q. 12. to. 10, de uerb. do. ser. 18. eodē, ser. 233

Granū sinapis cū creuerit, maius est om
nibus oleribus, to. 4. de quęst. euan. li. 1. c. 11.

Mulier abscondit frumentum in farinę sa
tis tribus, de quęst. euan. li. 1. ca. 12.

Qui seminat bonum semen, est filius ho
minis, ta. 5. li. 20. ca. 5

Fulgebūt iusti sicut sol. t. 9. de cognitione
verę vitę, c. 46. Ibidē de vanitate seculi, c. 2

Thesaurum in agro absconditum, to. 4. in
quęst. euan. lib. 1. ca. 13

Simile est regnum cęlorum homini nego
ciatori, tom. 4. in quęstio. super mathæum,
quęst. 13

Ibi erit fletus & stridor dentium, to. 1, de
vera religione, c. 54, to. 2. de gratia noui testa
men. ad Honorat. ca. 23, to. 9. de triplici ha
bitaculo, cap. 2

Omnis scriba doctus in regno cęlorū, &c.
to. 4. in quęst. super Math. quęstio. 16

Vnde huic hęc sapientia & virtutes, to. 4,
in quęst. euan. lib. 1. ca. 14.

Fratres eius Iacobus & Ioseph, &c. to. 4,
in quęst. super Matheum, q. 17

Ex ca. 14, Tulerunt reliquias, duodecim
cophinos fragmentorum plenos, to. 4, in li.
83. quęstio. quęst. 61, tom. 6, contra Felicia.
Aria cap. 11

Viderunt Christum supra mare ambulan
tē, to. 4, in quęst. euan. li. 1, c. 15, to. 6, contra
ser. Aria ca. 15, to. 9, in euan. Ioan. tract. 2, to.
3, de mirabi. sacre scripturę, li. 3. ca. 8

Domine, saluum me fac, pereō, to. 9, de cā
ticu nouo, ca. 2, to. 10, de verb. domini. ser.
13, & 14, eodē, in 2. ser. cathed. sancti Petri.

Ex cap. 15, Munus quodcunq; ex me, tibi
proderit, to. 4, in quęst. euan. lib. 1. ca. 16

Non quod intrat in os coinquinat homi
nem, sed quod de ore procedit, tom 6 con
tra Adimantum Manichei discipulum, c. 15.

INDEX AVTHORITATVM

tom. 4, de menda. ad Consent. ca. 16. to. 6. cō-
tra Faustum, lib. 16, cap. 3, to. 3, de trinitate,
li. 15, cap. 10, to. 4, de continentia, ca. 2.

Omnis plantatio, quam non plantauit pa-
ter meus cēlestis, eradicabitur, to. 4, in quēst.
euan. lib. 1, cap. 17

Cecus cecum ducens, ambo in foueā ca-
dunt, tom. 9, de pasto. cap. 10

Cananeū euangelium exponitur, tom. 10,
ser. 74, & to. 4, de qu. euang. li. 1, cap. 18

Non sum missus nisi ad oues quę perie-
runt domus israel, to. 9, in euang. iohannis tra-
cta. 3 i & 47

Non est bonum sumere panem filiorū, &
dare canibus, to. 4, de fide & operibus, ca. 16
Ibid. de octo Dulcitii qu. quęst. 1

Catelli edunt de micis quę cadunt de mē-
sa dominorum suorum, to. 9, de scala para-
disi, ca. 4, in fine

O mulier magna est fides tua, to. 4, de fide
& operibus, cap. 16

Sanata est filia eius, ex illa hora, to. 4, in q.
euang. lib. 1, cap. 18

Mutos, furdos, & cēcos, & debiles, proie-
cerunt ante pedes domini, ibid. cap. 19

Ex cap. 16, Facto vespere, dicitis serenum
erit, ibidem, cap. 20

Intuemini, & caute a sermōto Phāriseo-
rum, tom. 4, de consen. euan. li. 2, cap. 52, to.
10, de uerb. do. ser. 45.

Tibi dabo clauēs regni cēlorum, to. 3, de
doctrina christiana, li. 1, cap. 18

Quodcunq; solueritis super terram, &c.
tom. 10, de uerbis domini, serm. 6. 8

Istud euangelium exponitur, to. 10, de uer-
bis Apostoli, sermo. 3 i

Tu es Christus filius dei uiui, to. 10, de uer-
b. dom. ser. 13. eodem ser. 15 i

Tu es Petrus, & super hanc petram ēdifi-
cabo ecclesiam meam, ibidem, & de uerbis
Apostoli, serm. 16

Filius hominis uēturus est in gloria sua cū
angelis suis, & tunc reddet unicuiq; secundū
opera sua, tom. 10, ser. 18 i, cap. 8

Reddet unicuiq; secundum opera sua, to.
7, contra pelag. Hypogno. lib. 3

Ex ca. 17, post dies sex assumpsit Iesus, Pe-
trum, Iacobū, & Iohannem, & transfiguratus
est ante eos, to. 4, in q. euang. lib. 1, cap. 7, tom.
3, de doctrina Christiana, li. 3, ca. 35, to. 4, de
consen. euan. li. 2, cap. 56, to. 9, in euan. Ioh.

tract. 17, to. 3, de mira. sacre script. li. 3, ca. 10

Ecce apparuit illis Moyſes & Helias, cum
eo loquentes, to. 6, de quinq; haresibus, c. 7.

Domine, bonum est nos hic esse, to. 9, in
lib. Soliloq. animę ad Deum, ca. 22, ibidem,
de scala paradi. cap. 7

Helias uenturus est, & restituet omnia, to.
4, in quēst. euang. li. 1, cap. 2 i

Sępe cadit in ignem, & crebrō in aquam.
Ibid. ca. 22

Si habueritis fidem sicut granum sinapis,
& dicetis huic arbori moro, eradicare, &c.
Ibid. c. 29, to. 9, in euang. Ioh. tractatu 40, in
fra. Luc. cap. 17, autho. 1

Dicetis monti huic tolle te in mare, to. 4,
de q. euang. cap. 19

Hoc genus non eiicitur nisi per ieiunium
& orationem, to. 10, ser. 230

De tributo didragma, to. 10, de uerbis Apo-
sto. serm. 6

Ergo liberi sunt filii, to. 4, in quęst. euan.
lib. 1, ca. 23, tom. 10, de uerb. Apostoli, serm. 6

Ex cap. 18, Qui scandalizauerit unum de
pusillis istis &c. de quęst. euan. lib. 1, cap. 24

Vē homini per quēn ueniūt scandala, to.
9, de rectitudine catholice conuersationis.

Angeli in cēlis semper uident faciē patris
mei, to. 2, de uidēdo deo, ad Pauli, can. 9, to.
6, contra Maximi. Xria. episcop. li. 3, cap. 9.

Si peccauerit in te frater tuus, &c. tom. 6,
contra aduer. leg. & prophet. li. 1, cap. 17, to.
10, de uerb. do. ser. 16

Quę solueritis super terram, soluta sunt
& in cēlo, to. 10, in li. 50. ho. homi. 23

Remittendum est, nedum septies, sed sep-
tuagies septies, to. 4, de cōsensu eua. li. 2, ca. 4

Oblatus est ei unus, qui debebat ei decem
millia talentorum, to. 4, in q. euang. li. 1, cap.
26, to. 7, de baptismo contra Donatist. lib. 1.

capite. 12, tom. 10, de uerb. domini, serm. 16
ex ca. 19, Quos deus coniunxit homo non
separet, tom. 9, in euan. ioh. tract. 9

Mulier excepta fornicationis causa, nō est
dimittenda, supra ca. 5, auth. 22

Non omnes capiunt uerbum istud, sed q.
bus datum est, to. 4, de continentia, cap. 1

Magister bone quid faciam, ut uitam æter-
nam habeam, to. 10, ser. 233

Si uis ad uitam ingredi, serua mādāta dei,
to. 9, in euan. ioh. tract. 22, to. 10, de uerbis
domini, ser. 17, ibid. ser. 113 & 205

Si

Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quae habes, &c. to. 1. li. 13. confession. ca. 19. to. 7. contra literas Petilian. 2. c. 104. to. 10. in li. 50. ho. homil. 34.

Habebis thesaurum in caelo, to. 9. de cognitione veræ vitæ, ca. 47. ibidem, de cõtemptu mundi. ca. 6.

Dives difficile intrabit in regnũ cœlorum to. 4. in quæst. Euan. li. 1. cap. 26.

Facilius est camelum per foramen acus trãsire, quàm diuitem intrare in regnũ cœlorũ, to. 2. de orando Deum, ad Probam. ca. 1. infra, Luc. 18. auth. 3. to. 2. in quæst. Hilarii, epist. 89. quæst. 4. per totum.

Amen dico vobis, q̃ vos qui secuti estis me, in regeneratione, &c. to. 5. li. 20. ca. 5. to. 7. contra duas epist. Pelagia. ad Bonifacium lib. 3. ca. 3. & lib. 4. ca. 11. ibidem, contra Iulianum Pelag. lib. 2. fo. 211. 13g.

Omnis qui reliquerit domum, aut agros p̃p nomen meum, &c. to. 2. epist. 89. fo. 85. e, f. to. 7. contra literas Pelagiani.

Ex. ca. 20. Singuli acceperunt singulos denarios, to. 6. de sancta virginitate, ca. 26. to. 7. de bono perseverantiæ. ca. 8.

Euangelium istud de operariis in vineam conductis exponitur totaliter, to. 10. de verbis domini ser. 59. Eodem, ser. 227.

Multi sunt vocati, pauci vero electi, tom. 4. ad Simplicianũ, li. 1. q. 2. to. 7. contra Cresco. Grammaticum li. 3. ca. 66. & li. 4. ca. 53. to. 5. li. 18. ca. 48. to. 4. de vera & falsa poenitentia, ca. 6. to. 7. de prædestinatione, & gratia ca. 11.

Potestis bibere calicem quẽ ego bibiturus sum? to. 4. in quæst. Euan. li. 1. ca. 27.

Sedere ad dexteram uel sinistram, non est meum dare vobis, to. 3. de trinitate, li. 1. c. 12.

Domine fili David, miserere nostri. to. 9. in lib. Soliloq. animę ad Deum, ca. 2.

Cæcos illuminant, egrediens ab Hiericho. to. 4. in quæst. euang. li. 1. ca. 28. & li. 2. cap. 48. to. 10. de uerb. domi. ser. 18. eodem, infer. 1. feria 4. post dominicam in sexagesi.

Ex. ca. 21. Sedens super asinam & pullum. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 42.

In arbore fic, nihil nisi folia inuenit. to. 4. in quæst. euang. li. 2. c. 51. to. 10. de uerbis dñi, ser. 44.

Parabola de uinea & hẽrede exponitur, tom. 6. cõtra Aduersar. leg. & prophet. li. 2. c. 4. to. 10. de verb. do. ser. 69.

Qui ceciderit super lapidẽ istum, confrin-

getur, to. 4. in quæst. euang. li. 1. cap. 30.

Ex cap. 22. Simile est regnum cœlorum homini regni. ibidem, cap. 31.

Hęc parabola exponitur, tom. 12. ser. 247. Amice, quomodo huc intrasti, nõ habens vestem nũptialem? to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 19. to. 7. contra Donatist. post colla. ca. pi. 20. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 9.

Ibiterit fletus & stridor dentium, supra, c. 13. autho. 13.

Reddite quę sunt Cæsaris Cæsari, & quę sunt Dei deo. to. 3. in sententiis, sententia 15. to. 10. in 7. ser. ad fratres in Eremito. eodem de verb. domini, ser. 19. to. 7. contra Parmenia. epist. lib. 1. ca. 7. ibidem, contra Cresconium Grammaticum, lib. 1. cap. 19. to. 3. de fide ad Petrum, ca. 45. infra Luc. 20. autho. 1. to. 6. li. 2. contra Faustum, cap. 74.

Erant apud nos septem fratres, & primus vxore ducta, defunctus est, &c. to. 4. in quæst. euang. li. 1. cap. 32.

Non est deus mortuorum, sed viuientium to. 9. in euan. Ioan. tract. 49.

Erunt sicut angeli dei in cœlo, to. 9. de vanitate seculi, c. 2. ibidẽ, de rectitu. cath. cõuersa.

Diliges dominum Deum tuũ ex toto corde tuo, &c. to. 1. de vera relig. ca. 46. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 22. ibidem de spiritu & litera, ad Marcellum. ca. 36. tom. 9. in euang. Ioan. tract. 18. ibidem de quarta feria, cap. 6. ibidem, lib. 2. meditatio. ca. 2. ibidem, in 1. Soliloq. animę ad Deum, ca. 18. to. 4. de substantia dilectio. ca. 5. ibidem, de quæstio. vete. ac noui test. quæst. 111. to. 10. in libr. 50 ho. homilia. 37. & 38.

Diliges proximum tuum sicut teipsum, to. 1. de vera religione, cap. 46. to. 3. de Gene. ad literã, li. 12. capite 6. & 11. to. 6. in euan. ioan. tract. 17. ibidem de vita Christiana, ca. 10. & 26. ibidem de uita Christiana, lib. 2. cap. 4. to. 3. de spiritu & anima, cap. 35. to. 4. de amicitia, ca. 20. ibidem de substantia dilecti. ca. 25.

In his duobus, mādatis vniuersa lex p̃deret, to. 4. in quæst. euang. li. 1. cap. 33. to. 5. lib. 19. ca. 14.

Quid vobis videt de Christo, cuius filius est? Dicunt ei David, &c. to. 10. ser. 234. & 235.

Ex cap. 23. Super cathedram Moyse sederunt scribere omnia quęcunq; dixerint vobis, facite, tom. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 27. to. 6. contra Faustum, lib. 16. capite 29. to. 9. in euang. Ioannis, tract. 46. to. 7. de

INDEX AVTHORITATVM

baptismo contra Donatistas, li. 4. ca. 11. Ibidem, contra literas Petilia. lib. 2. cap. 6, & 51 tom. 9, de pastori. ca. 4. & 10, to. 10, de verb. do. ferm. 49

Alligant onera graua & importabilia. to. 3, de opere monachorum, ca. 29, to. 7, cōtra literas Petil. li. 2. ca. 61

Decimas dabant Pharisei, to. 10. ser. 105 Nolite uobis vocare patrem in terris. to. 3, de Fide, & Symb. ca. 4

Vnus est enim magister vester, & vnus pater, to. 7. in breuicul. in collatiōe tertii diei, loco. 3, to. 9, de cognitiōe verę vitę, cap. 36

Va vobis qđ clauditis regnū cēlorū ante homines, to. 9. de reſtitudi. catho. conuerſa.

Quid maius est aurū, an tēplū qđ sanctificat aurū, to. 4, in quęst. Euan. lib. 1. capite. 34

Vę vobis Phariseis qui decimatis mentā & rutam, & omne olus, to. 3, in Enchir. ad Lauren. cap. 10

Duces cęci excolantes culicem, camelum autem glutientes Ibidem, ca. 35. Eodem de quęst. Euan. li. 1. cap. 35.

Va vobis Scribę & Pharisei, qui mundatis quod de foris est, to. 9. de conflictu vitiōrū & virtutum, ca. 4

Mundate quę intus sunt, to. 4. de continētia, cap. 2

Serpentes genimina viperarū, quomodo fugietis ā iudicio gehennę, to. 7, contra literas Petiliani, lib. 2. cap. 14

Ecce ego mitto ad vos scribas, & sapientes & prophetas, & ex illis occidetis, &c. Ibidem, cap. 14

A sanguine Abel iusti, vsque ad sanguinē Zacharię, to. 3, de mir. sacre scrip. li. 1. ca. 3

Quotiens volui congregare filios tuos, quęadmodū gallina congregat pullos suos, to. 4, in quęstio. Euan. li. 1. ca. 36, to. 3, de Genesi ad literā, li. 1, ca. 8. to. 9, in euan. Ioan. tract. 15, to. 3, in Enchiridio ad Lauren. cap. 96, to. 10, de verbis dom. ferm. 29

ex ca. 24. Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit, to. 4, in li. 83, quęstio. quęst. 61, to. 7, de corrept. & gratia. fo. 291. col. 3, cap. 6, supra, ca. 10. auth. 10.

Va autem pręgnantibus, & nutrientib. in illis diebus, tom. 10, de verbis do. ser. 20

Orate ne fiat fuga vestra in hyeme aut sabato. to. 4, in quęst. euan. li. 1, cap. 37. Ibid. de consensu euan. li. 2. cap. 77

Sicut fulgur exit ā Oriente, & paret vsq; in occidentem, &c. to. 4, in quęstio. euan. li. 1, ca. 38

Vbicunque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilę. Ibid. cap. 42

Ab arbore fici discite parabolam. Ibidē, cap. 39

De die autem illa & hora, nemo scit neq; angeli, nisi solus pater, tom. 1, de Genesi cōtra Manichę. 1. li. 1, c. 23, to. 4, in li. 83, quęst. quęst. 60, to. 3, de trinitate, 1. ca. 12, tom. 10, de verb. do. ferm. 21

ex cap. 25. Caput. 25. exponit. to. 4, li. 83, quęst. quęst. 59

Simile est regnum cęlorum decę virgini bus, to. 4, in li. 83, quęst. quęst. 59, i principio to. 2, de gratia noui test. ad Hono. c. 33. & 37

Euangelium istud exponitur, to. 10, de verbis do. ser. 22. & 23.

Prędętes acceperunt oleum in vasis suis, to. 2, de gratia noui test. ad Hono. ca. 31, & 37, supra psal. 44. auth. 6

Morā autem faciente sponſo, dormitaue runt omnes & dormierunt. Ibidem, cap. 22

Media aut nocte clamor factus ē. Ibid. c. 34

Amē dico vobis, nescio vos, to. 4, in li. 83 quęst. quęst. 90, & 66, t. 2, de gratia noui test. ad Hono. ca. 35, & 37. Ibid. in 2. epist. ad Valenti. fo. 34. H. tom. 4. in li. quęst. super Gene. quęst. 152. infra. Lucę 13. auth. 2

Euge serue bone & fidelis, supra multa te constituam, tom. 9, in Euan. Ioan. tract. 25

Euāgelium istud de iudicio exponitur, tom. 10, de verbis Apostoli, ser. 19. Eodē in li. 50, no. hom. vltima. ca. 10, Ibid. in primo ser. sepuag. & in primo ser. de mortuis.

Cum venerit filius hominis in maiestate sua, &c. congregabunt ante eū omnes, to. 3, de trini. li. 1. ca. 13, to. 9, de vani. secu. cap. 3

Venite benedicti patris mei, to. 9 in Euāg. Ioā. tract. 68, to. 4, de trinitat. & vnita. dei, c. 7

Esuriui, & dedistis mihi manducare. to. 5. lib. 17, cap. 18

Discedite ā me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diab. tom. 9, de gratia noui test. ad Hono. ca. 23, tom. 4. de fide & operibus, capit. 15, tomo 5, libro. 1, capit. 23, tomo. 6, ad Oro. contra Priscillia. & Origen. capit. 5, & 6. Ibidem, contra aduer. leg. & proph. libro 2, capite. 16, tomo. 4. de 8. Dulci. quęstio. quęstio. 1, tom. 3, de mirabil. sacre scrip.

scrip. li. 4. de salig. Quand nec mihi dunt de & ope conu. cap. Ex ca. 2. geneos. Non bi huius, &c. Omne hac nocte Tristis contra F. Pater iste to. 2. Spirin infirma. Quig. to. 3, de ag. stum, li. 22. lib. 3, c. 1. stamen. qu. Petrus aut. stio. euan. Expueru. ceciderunt. Petrus neg. Ibidem cap. Ex ca. 27. ram peregr. Ager ille. ria, cap. 3, & Judas abiē. De Iuda. Si filius E. euan. Ioan. Pegerun. rem quicqu. de catacly. Ex ca. 28. bus diebus. to. 3, de Gen. tract. 5, o. 10. Vide to. 3. Item ex. quo mihi co. Erat in de. draginta no.

scrip. li. i. c. 1. to. 9. de vita Christiana. ca. 10. to. 4. de salu. docu. ca. 49

Quandiu uni ex minimis meis nō fecistis, nec mihi. to. 9. de visita. infirmorum. li. i. c. 3

Ibunt hi in supplicium eternū to. 4. de fide & operi. c. 15. to. 3. de fide ad Petrum diaconū. cap. 45. to. 9. de vita Christiana. ca. 10.

Ex ca. 26. Illi constituerunt ei triginta argenteos. to. 4. in quēst. euang. li. i. ca. 41

Non bibam modo de generatione uitis huius, &c. to. 4. de quēst. euang. li. i. ca. 43

Omnes uos scādalum patiemi in me in hac nocte. to. 10. ser. 121, & 124

Tristis est anima mea usq; ad mortē. to. 6. contra Felicia. Aria. ca. 15

Pater mihi possibile est, trāseat a me calix iste to. 2. de orando deum, ad probam, ca. 14

Spiritus quidem promptus est, caro autē infirma. to. 4. de salu. docu. c. 64

Qui gladio percusserit, gladio morietur to. 3. de agone Christiana. c. 29. to. 6. cōtra Falsum, li. 22. cap. 70 to. 4. de consensu euang. lib. 3. c. 5. ibidem in quēstio. uete. ac noui testamen. quēst. 104

Petrus autem a longēsecutus est. to. 43. in quēstio. euang. lib. i. ca. 46

Expuerunt in faciem eius, & colaphis eū ceciderunt. ibidem, c. 4

Petrus negauit Christum coram omnibus. Ibidem. cap. 45. to. 6. de quarta feria. cap. 5

Ex ca. 27. Emerunt agrum figuli in sepulchram peregrinorum to. 10. ser. 114

Ager ille sanguinis est. to. 6. de quarta feria, cap. 3. & 4

Iudas abiēslaqueo se suspēdit, to. 5. li. i. c. 17

De Iuda Ischarioth, to. 10. ser. 128

Si filius Dei es, descende de cruce. to. 9. in euang. Ioan. tract. 37

Pregerunt milites crura, ut non relinquerent quicquā usq; in mane, quid figurat, to. 9. de cataclysmo, ca. 4

Ex ca. 28. ecce ego uobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationē seculi. to. 3. de Gen. ad lite. li. 6. ca. 8. to. 9. in euā. ioā. tract. 50. to. 6. de quinque hēres. ca. 6

M A R C I

Vide to. 3. in speculo de euan. Marci

Item ex ca. 1. Tu es filius meus dilectus in quo mihi cōplacui. uide supra Mat. 3. auct. 7

Erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. supra mat. 4. auct. 2

Penitemini, & credite euangelio. supra Mat. 4. auct. 3

Erat prādicans in synagogis eorum. to. 4. de consensu euang. li. 2. ca. 19

Sciebant enim ipsum esse. to. 4. in quēst. uete. ac noui testa. quēst. 66

Ex ca. 2. Nudauerūt tectum ubi erat, & paralyticum in lecto ante dominum miserūt. to. 9. de passo. ca. 6

Quid ista cogitatis in cordibus uestris? supra mat. 9. auct. 2

Discipuli eius ceperunt progredi, & euellere spicas. sup. mat. 12. auct. 1

Ex ca. 3. Quomodo potest Satana Satana ellicere? to. 4. in lib. 83. quēst. quēst. 79

Qui facit uoluntatem patris mei, frater meus est sup. mat. 12. auct. 16

Ex ca. 4. Granum synapis cum seminato fuerit, & natum fuerit, fit maius omnibus oleribus. sup. mat. 13. auct. 7

Ex cap. 5. mitte nos in porcos, dixerunt spiritus immundi. supra mat. 8. auct. 16

Puella non est mortua, sed dormit. supra mat. 9. auct. 10. to. 10. de uerbis domini, ser. 44

Ex ca. 6. Vnde huic hęc omnia, sapientia & uirtutes? to. 4. in quāst. euang. lib. i. cap. 14

Præcepit eis ne quid tollerent in uia. to. 4. de consens. euang. lib. 2. ca. 30

Calciari eos scandalis. ibidem

Cum sero factum esset. to. 4. de consens. euang. lib. 2. ca. 47

Ex cap. 7. populus hic labiis me honorat, cor autē eorum lōge est a me. supra Esaie. 29

Adducunt ei surdum & mutum. to. 10. fo. 319. l. & sequen.

Ex ca. 8. Cum turba multa esset cum Iesu, ne haberent quod manducarent. Exponitur to. 10. ser. 209

Ex cap. 9. Omnia possibilia sunt credenti. to. 4. in quēst. uete. ac noui testamen. qu. 115

Ex ca. 10. Quicumq; dimiserit uxorem, & aliam duxerit, adulterium cōmittit. to. 6. de adulte coniugiis lib. i. ca. 11. 12. & 22

Nemo bonus, nisi solus deus to. 6. de natu. boni, aduersus manich. c. 39. to. 4. de incarn. uer. li. i. c. 15. ibidē de trini. & unita. dei, c. 13

Ex ca. 11. De ficulnea are facta. to. 10. ser. 74

Domus mea, domus orationis uocabitur omnibus gentibus, supra Esa. 56

Ex ca. 12. Reddite q̄ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei Deo, to. 7. contra epist. Parme.

INDEX AVTHORITATVM

me lib. 1. ca. 7. sup. Matt. 22. autho. 4.
 Ego sum Deus Abrahā, deus Isaac, & De^o
 Iacob, sup. Exo. 3. aut. 3.
 Audi Israel, diliges dominum Deum tuū
 ex toto corde tuo, & c. sup. Deuter. 6. anth. 2.
 & Matt. 22. aut. 8.
 Et cap. 13. Qui autem sustinuerit in finē,
 hic saluus erit: supra Mat. 10. aut. 10.
 Ex cap. 16. Post hac autem duobus ambu-
 lantibus ostensus est, to. 10. ser. 146.
 Recumbentibus vndecim discipulis, & c.
 Euangelium istud exponitur, to. 10. fo. 318,
 & sequen. eodem, ser. 181, c. 7. in fi.
 Qui crediderit & baptizatus fuerit saluus
 erit, to. 10, de blasphem. in spiritum sanctum, f.
 9. m. Eodem de verbis domini, ser. 111.

I V C AE.

Vide to. 4. in qu. euan. li. 2. per totum, &
 to. 3. in specu. de Euan. Lucā.
 Item ex ca. 1. Erant ambo iusti ante Deū.
 to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. ca. 13. Ibi
 dem, contra Pelag. & Cgle. de gratia Christi,
 li. 1. ca. 48. to. 10. in li. 50. homil. homilia. 44.
 Exaudita est deprecatio tua, to. 4. in qu. eua.
 lib. 2. cap. 1. to. 10. in li. 50. homil. homilia. 44.
 Ioannis Baptiste natiuitas, to. 3. de mira.
 fa scriptu. lib. 3. ca. 1.
 Precedet ante illū in spiritu & virtute He-
 li. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 4. to. 4. in qu. 21.
 yete. ac noui testa. quæst. 26.
 Missus est, exponitur to. 10. ser. 2. Annun-
 cia. Eodē in 14. ser. Nati. domini.
 Et regni eius non erit finis, to. 6. de nat. bo-
 ni, aduersus Mani. c. 22. to. 5. li. 2. ca. 1. to. 6.
 ad Orosi. contra Priscillia. cap. 7.
 Quomodo fiet istud, quoniam virū non
 cognosco, to. 6. de sancta virgi. ca. 4. to. 10. in
 lib. 50. ho. hom. 44.
 Virtus altissimi obumbravit tibi, to. 4. in qu.
 yete. ac noui testa. quæst. 51. to. 10. in lib. 50.
 ho. hom. 44.
 Exultauit infans in utero meo, to. 2. de præ-
 sentia Dei ad Dardanum, ca. 10.
 Magnificat aīa dominum, to. 9. super
 magnificat to. 10. in 2. ser. Assūptionis Marię.
 Promisit nobis seipsum, sicut iurauit patri-
 bus nostris, to. 9. li. 2. medita. cap. 17.
 Ex c. 2. Et in terra pax hominibus bonę vo-
 luntatis, to. 5. li. 14. ca. 8. to. 6. contra ludæos

Pag. & Aria c. 10. to. 10. in li. 50. ho. homi. 8.
 Christi natiuitas enarratur, to. 3. de Mira.
 sacre scriptu. li. 3. ca. 2.
 Pastores loquebantur adinuicem. Ibidem
 cap. 1. & 3.
 Parentes Iesu, vt facerent secundū consue-
 tudinem legis, obulerunt par turturum, & c.
 to. 4. li. quæst. super Leuit. quæst. 40.
 Quia viderunt oculi mei, salutare tuū, to.
 6. contra aduersa. leg. & præph. lib. 1. ca. 11.
 to. 4. de continen. ca. 4.
 Et in signum cui contradicetur, to. 4. libr.
 quæstio. super Nume. qu. 36.
 Tuam ipsius animam gladius doloris per-
 trāsibit, to. 4. in qu. veteris ac noui testa. qu. 73.
 Cum esset Iesus annorum duodecim, & c.
 Istud euang. exponitur, to. 10. fol. 317.
 Descendit cū eis, & erat subditus illis, to.
 6. contra Maximi. Aria. episc. lib. 3. cap. 18.
 Ex ca. 3. Vt putabatur filius Ioseph: q. fuit
 Heli, & c. to. 4. in qu. euan. li. 2. ca. 5. & 6. ibidē,
 de consensu euang. lib. 2. ca. 1. in fine, & 3.
 Venerunt autem & publicani ad Ioannē,
 vt baptizarentur, & dixerūt illi: Magister qd
 faciemus? Dixit illis, Nihil amplius exigatis,
 quā q. constitutum est vobis, to. 10. de ver-
 bis domini, ser. 19.
 Interrogauerunt illum & milites. Quid fa-
 ciemus & nos? Neminem concutatis, neq;
 calumniam faciatis, sed contenti estis te stipē
 diis vestris, to. 6. contra Faustum, lib. 2. cap.
 74. to. 10. de verbis domini, ser. 19.
 Ex ca. 4. Dominum deū tuū adorabis, & il-
 li sēc'i seruiēs, supra Deute. 6. aut. 3.
 Ex c. 5. Ascendens Iesus in nauiculam Pe-
 tri, rogauit eum a terra reducere pusillū, to. 4.
 in quæst. euan. lib. 2. ca. 2.
 Reterumpebatur præ multitudine pisciū.
 to. 4. in lib. 83. quæst. 81.
 Vade, ostende te sacerdoti, to. 4. in quæst.
 Euang. li. 2. ca. 3.
 Paralyticum per tectum submiserunt. Ibi-
 dem, ca. 4. supra Marci. 2. autho. 1.
 Non veni vocare iustos, sed peccatores ad
 poenitentiam, to. 7. de pecca. meri. & remiss.
 li. 1. ca. 17. supra Matt. 9. aut. 8.
 Quare discipuli tui non ieiunant, & c. to. 4.
 in quæst. euang. li. 2. ca. 18.
 Ex cap. 6. Dexteram manū aridam. Chri-
 stus sanauit. Ibidem. ca. 7.
 Descēdes cum illis, stetit in loco cāpestri:

10.4. de consensu euange. li. 2. ca. 19

Ve vobis qui non ridetis, quia flebitis. to. 9

de conflictu uirorum & uirtutum, ca. 21

Diligite inimicos uestros, t. 6, contra Adamantum mani. disc. c. 57. to. 10, de uerbis domini, ser. 15. eodem, in li. 50, ho. ho. 29, supra mat. 5, aut. 26

Qui aufert quæ tua sunt, ne repetas, to. 3

in enchi. ad Lauren, ca. 78

Dimittite, & dimittetur vobis. to. 5, li. 21.

c. 27, to. 4, de salu. docu. c. 28

Date & dabitur uobis to. 4, in qu. euan. li.

2. ca. 8. to. 10, de uer. domini, ser. 15

Nūquid potest cecus cæcū ducere? Ibid. c. 9

Similis est homini qui fodit in altū, & po-

fuit fundamentū supra petram. Ibidem, c. 10

Ex ca. 7. Centurio misit ad Iesum seniores

Iudæorum, rogātes de puero. to. 9. contra Fau-

stū, lib. 33. c. 7. & 8. supra Mat. 8. autho. 2.

De iuene suscitato a Christo extra por-

tam Naim. to. 10, de uer. domini, ser. 44

Lamentauimus & non plorastis. to. 4, in q.

stio. euan. lib. 2. ca. 11

Peccatricis historia exponitur. to. 10, in li.

50, ho. ho. 23

Cui plus dimittitur, plus diligit. to. 1. li. 4.

confes. ca. 7, to. 10, in li. 50, ho. ho. 23

Ex c. 8. exiit qui seminat seminare semen

suum. to. 10, in primo ser. de Apo.

Qui habet aures audiendi, audiat. to. 7, de

bono perseuerantiz. ca. 14

Nemo lucernam accedens, operite eam. to. 7,

ser. to. 4, in quæst. euang. li. 2. ca. 12

In regione Gerasenorum, curauit dñs

aliquē, i quo erat legio demoniorū. Ibid. c. 13

Archisynagogi filia a Christo suscitata. to.

10, ser. 74

Quis est qui me tetigit. to. 9, in euan. ioan.

tract. 28, to. 4, contra menda. ad Consentiu,

ca. 13, to. 10, de uer. domini, ser. 6. eodem, ser.

72, 15, 2, & 155

Ex ca. 9. Qui voluerit animam suam saluā

facere, perdet eam. to. 3, de spiritu & aia, c. 9

Trāsfiguratus est ante discipulos suos, to.

3, de doctrina Christiana. li. 3. c. 33. sup. mat.

17, autho. 1, to. 4, in qu. euan. li. 1. ca. 7

Nemo mittēs manum ad aratrum, & aspi-

ciens retro, aptus est regno dei. to. 9, de recti.

catho. conuersa.

Ex cap. 10. Designauit dominus & alijs se-

ptuagintaduos. to. 4, in quæst. euan. li. 2. c. 14.

Euangelium istud exponitur, to. 10, ser. pri-

mo, de Apostolis.

Tyro & Sydoni remissius erit in die iudi-

cii. to. 7, de bono perseuerantiz, cap. 9, & 10

Et tu Capernaū quæ usq; ad cælum exal-

tata es, uique in infernum deprimeris. to. 10.

ser. 1. de Apost.

Qui vos spernit, me spernit, &c. to. 10, de

uerbis domini, ser. 24

Homo quidam descendebat ab Hierusale

in Hiericho. to. 4, in qu. euan. lib. 2, ca. 19, to.

7 contra Pelag. Hypog. li. 3, to. 3, lib. 1. de do-

ctri. Christiana, c. 30, to. 10, de uerb. domini,

ser. 47. Ibidem de uerbis Apost. ser. 2

Samaritanus misericordia motus, accessit

ad vulneratum, sacerdos autem præterit. to.

9, in enā. ioan. tract. 43, to. 10, de uerbis domi-

ni, ser. 26, & 27. eodem, de uerbis Apost. ser. 2

Martha excepit illum in domum suā. to. 4.

in quæst. euan. li. 2, ca. 20, to. 10, de uerbis do-

mini, ser. 26, & 27, ibidē de uerbis Apo. ser. 15

Maria optimam partē elegit. to. 3, de trini-

lib. 1. c. 10, to. 10, de uerbis domini, ser. 26, &

27. eodem, de uerbis Aposto. ser. 15

Ex ca. 11. Domine, doce nos orare. to. 9, in

euang. ioan. tracta. 7, to. 10, de uerbis domini,

ser. 28

Amice, accommoda mihi tres panes. to. 4

in qu. euang. lib. 2. ca. 21, to. 10, de uerbis do-

mini, ser. 29, ibidem, ser. 171

Petite, & accipietis. querite, & inuenietis.

to. 2, de orando deum ad Probā, ca. 8, supra

mat. 7, aut. 4, to. 10, ser. 171

De pane, pisce & ouo, lapide, serpente &

scorpione. to. 4, de quæst. euang. lib. 2, cap. 22

Si in digito dei eicio dæmonia. tom. 4, in

qu. euang. lib. 2, cap. 17, to. 6, contra Faustum,

li. 32, c. 12, to. 4, de catechizant. rudi. ca. 20, ibi-

dem, de essentia diuinita. fo. 233. Ibidem, in

quæst. ueteris ac noui testamen. quæst. 92

Beatus uenter qui te portauit. to. 9, in euā.

ioan. tract. 10

Erunt nouissima hominis illius, peiora

prioribus, to. 4, de fide & operibus, ca. 25

Sicut fuit ionas in ventre ceti. to. 43, in qu.

vete. ac noui testa. q. 64, supra mat. 12, auth. 13

Nemo accendit lucernam & ponit eā sub

modio, sed sup. candelabrū &c. to. 10, f. 354, 1.

Vide ne lumē quod in te est, tenebrę sint.

to. 4, in qu. euang. lib. 2, ca. 15

Nunc uos Pharisei quod foris est pa-

ropidis

INDEX AVTHORITATVM

ropfidis lautis &c. to. 4. de q. Euang. li. 2. ca. 16. to. 10. de verbis domini, ser. 30. Ibi totū istud Euangelium exponitur.

Quod superest, date eleemosynam, & oīa vobis munda erunt, to. 7. contra Cresco. Grāmati. li. 2. cap. 12. to. 3. in Enchiri ad Lauren. c. 72, & 75. to. 9. de conflictu vitiorum & uirtutum, ca. 17. to. 10. de uerbis domini, ser. 30.

Vulpes foueas habent & aues cœli nidos &c. to. 10. de uerbis domini, ser. 7.

Sine mortuos sepelire mortuos suos. to. 10. de uerbis domini, ser. 7.

Persequar te domine, sed permittite mihi primū renūciare his qui domi sunt. Ibidē.

Va vobis legisperitis, q. tulistis clauē sciētiæ, & cat. to. 4. in q. euan. li. 2. c. 23. to. 6. contra aduer. legis & prophē. li. 2. ca. 5.

Duodecimum caput Lucæ exponitur. to. 10. ser. 196.

Ex ca. 12. Anima plus est quam esca, & corpus quā uestimentum. to. 4. de quæst. Euang. lib. 2. cap. 24.

Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c. to. 7. de gratia & lib. arbit. ad Valea. cap. 18. supra Mat. 10. author. 13.

Hominis diutius cuius possessio attulit vberes fructus. Parabola hæc exponitur. to. 10. in li. 50. ho. hom. 48.

Sylte, hac nocte reperunt animā tuā a te. to. 4. de saluta. do eu. c. 53. to. 10. de uerbis Apost. ser. 19. Ibidē, in li. 50. ho. homi. 7. & 47.

Nolite in sublime exolli. to. 4. in quæst. Euang. lib. 2. ca. 29.

Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes, &c. Ibidem, ca. 25. to. 4. de cōtinentia, ca. 7. to. 10. de uerbis domini, sermo. 39.

Quis putas est fidelis seruus & prudēs &c. to. 4. de quæst. Euan. li. 2. cap. 26.

Si n. qd nimitū ē &c. to. 4. de q. euā. li. 2. c. 28.

Ignem veni mittere in terram. to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 93.

Cum uideritis nubem orientē ab Occasu. to. 4. in quæst. euan. lib. 2. ca. 27.

Cū vadis cum aduersario ad principē &c. to. 10. de uerbis domini, ser. 1. eodē, in li. 50. ho. homi. 5.

Ex ca. 13. De ficulnea cuius miseram sterilitatē tertius annus arguebat. to. 3. de trini. li. 4. c. 4. to. 10. de uerbis dñi, ser. 31. eodē, ser. 15.

Mulier decem & octo annos habens in infirmitate, to. 3. de trini. li. 4. ca. 4. to. 10. de uer

bis domini, ser. 31.

Tria fata farina quid obumbrent. to. 10. de uerbis domini, ser. 31.

Domine si pauci sunt qui saluantur. to. 10. de uerbis domini, ser. 32.

Simile est regnū cœlorū grano synapis &c. to. 10. in 2. ser. S. Laur. & ser. 4. eundem festi.

Contendite intrare per angustā portā. to. 9. de tempore Barbarico, ca. 8. supra Mat. 7. autho. 7. to. 10. de uerbis domini, ser. 32.

Nescio uos unde sitis. to. 4. in qu. vete. ac noui testa. qu. 110. supra Mat. 25. aut. 5.

Ecce euoco dæmonia, & perficio sanitates. to. 4. de consensu euan. li. 2. ca. 76. circa finē.

to. 7. contra Iulia, Pelagia lib. 6. ca. 8.

Ex ca. 14. Hydropicum, animali quod in puteum cecidit, comparauit. 4. in quæst. euā. ge. li. 2. ca. 29.

Inuitatis dic ut ueni. Ibidem, ca. 30. to. 4. de fide & operibus, ca. 17. to. 7. contra. 2. Gauden. epist. li. 2. ca. 17.

Homo quidā fecit cœnam magnā, istud Euang. exponit. to. 10. de uerbis dñi, ser. 33.

Compelle intrare. to. 2. de correc. Donati. ad Bonif. ca. 16. to. 7. contra. 2. Gauden. epist. lib. 2. ca. 17.

Qui se humiliat, exaltabitur. to. 7. de gestis cum emerit. Donati. episc. fo. 163. col. 1. & 2.

Quinq; iuga bonū emi. to. 9. de 4. feria, c. 1.

Si quis uenit ad me, & non odit patrē suū & matrē, &c. to. 4. de ser. dñi in monte, lib. 1.

Quis ex uobis uolens turrim edificare, nō ne prius computat sumptus. to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 31.

Sāt infaturatū. to. 4. de quæst. euan. li. 2. c. 31.

Ex c. 15. Quem perditam quærit, donec inueniat: & cū inuenit, imponit in humeros suos. to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 65. Ibidem, in quæst. euan. li. 2. cap. 3. to. 9. lib. 1. medita. c. 8. & 15. to. 7. contra Pelagia. Hypogno. li. 3.

Gaudiū erit in cœlo super uno peccatore penitentiam agente. to. 11. 5. confes. ca. 3. to. 9. in Solilo anime ad deum, cap. 27.

Drachmam perditā mulier quærit. to. 1. lib. 10. confes. ca. 118.

Homo quidā duos habuit filios, adoleſcentior peregrē profectus est. to. 5. in q. euā. ge. li. 2. ca. 33. to. 10. de uerbis domini, ser. 35.

Parabolā de filio prodigo, uide. to. 9. de tēpore Barbarico, ca. 7. in principio. to. 10. Ad fra. in Ert.

SACRAE SCRIPTURAE.

Iam non sum dignus vocari filius tuus, to.
4 de vera & falsa penitentia, cap 3
Mortuus erat, & reuixit, t. 2. de correctio.
Dona ad Bonif. c. 25, to. 9, in Euā. lo. tract. 19
Ex ca. 16. Villicum iniquitatis a villicatio
ne eiecit, to. 4, in quest. euā. li. 2. ca. 34
Facite vobis amicos de mammona iniqui-
tatis, ut cum defeceritis, &c. to. 5. lib. 2. 1, cap.
27, to. 7, contra Iulia. Pelagi. li. 4. cap. 4, com.
10, de verbis domini, ser. 35
Si in alieno fideles nō fuistis, quod vestrū
est quis dabit vobis, to. 4, in q. euā. li. 2. c. 35
Nemo seruus potest duobus dominis ser-
uire, ibidem, ca. 36, supra Mat. 6. autho. 16
Regnum celorum uim patitur, supra Mat.
11. auth. 4
Omnis qui dimittit uxorem suam, mecha-
tur, to. 6, de adulterinis coniugiis, ad Pollen.
li. 1. ca. 11. 12, & 22, 80, lib. 2. cap. 9
Homo quidam erat diues, qui inducebatur
purpura, to. 4, in q. euā. li. 2. ca. 38, to. 9,
de contemptu mundi, cap 7
Parabola de diuite epulone & Lazaro mē-
dico exponitur, to. 2, epist. 89, quāst. 4, to. 10
de verbis domini, ser. 24 & 25, eodē, de uer-
bis Apost. ser. 19, ibidē, in li. 5 o. ho. homi. 7.
Ibidem ser. 110, & 227
Crucior in hac flamma, to. 5, li. 2, capite
3, & 10
Diues Lazarus ad fratres suos mittit petiit
ad Abrahā, to. 4, de cura p. mortuis agē, c. 14
Ex cap. 17. Adage nobis fidem, to. 4, in q.
Euā. li. 2, cap. 39, supra Mat. 17, auth. 6
Ite ostendite uos sacerdotibus, ibidem, c.
40, to. 4, de uera & falsa poeniten. cap. 18, to.
9, de uisita. infir. li. 2. cap. 4
Regnum Dei intra uos est, to. 9, de cogni-
tione uerae uite, cap. 44
In illa hora qui fuerit in tecto, & uasa eius
in domo, &c. to. 4, in q. euā. lib. 2. ca. 41
Qui in agro, similiter nō redeat retro, ibi-
dem, cap. 42
Memores estote uxoris Loth ibidem, cap.
33, to. 9, de confli. uitio. & uirtutum, ca. 16,
super Genē. 16, autho. 5
In illa nocte erunt duo in lecto vno, to. 4, in
quāst. euā. li. 2. ca. 44
Ex ca. 18. De iudice iniquo parabola ex-
ponit, to. 4, de q. euā. li. 2. ca. 45, to. 6, contra
Adi. Ma. disc. c. 17, to. 10, de uerbis dñi, ser. 36
Phariseus gratias agebat superbē, to. 7, de

pecca. meri. & re mi. lib. 2. ca. 5, to. 10, de uer-
bis domini, ser. 36, ibid. in li. 5 o. ho. hom. 44
Difficile, qui pecunias habent, regnū Dei
intrabunt, supra Mat. 19, autho. 7
Facilius est camelū per foramen acus tra-
sire, quā diuitem in regnū celorum, to. 6,
4, in quāst. euā. lib. 2. cap. 47, supra Mat.
19, autho. 8
Cecus illuminatus est, cum appropinqua-
ret Hiericho, to. 4, in quāst. euā. lib. 1. cap.
48, supra Mat. 20, auth. 6
Ex ca. 19. De Zachæo historia exponitur,
to. 10, de uerb. domini, ser. 35, eodē, de uer-
bis Apost. ser. 8, ibi. de tempore, ser. 110
Venit filius hominis querere, & saluū fa-
cere, quod perierat, to. 7, de pecca. meri. &
remissio. lib. 3, ca. 5, infra. 1. ti. 1. autho. 4
Homo quidam nobilis abiit in regionem
longinquam, to. 4, in quāst. euā. li. 2. ca. 26
Videns ciuitatem, fleuit super illam, to. 9,
li. 1. medita. cap. 36
Domus mea, domus orōnis vocabit̃ supra
Dico autem uobis q. si tacuerint, lapides
clamabūt, to. 10, in 24, ser. Natiui. dñi, Esa. 56
Ex cap. 20. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæ-
sari, & quæ sunt dei deo, to. 9, in euangelio
Ioan. tract. 40, super Mat. 22. autho. 4
Neq. ultra mori poterunt, to. 4, in q. Euā
ge. li. 2. cap. 49
Dixit dominus domino meo, sede a dex-
tris meis, supra Psal. 109, autho. 1
Ex cap. 21. Capillus de capite uestro non
peribit, to. 5, lib. 2. ca. 12. 14, 15, 19, & 20, to.
10, in lib. 5 o. ho. ho. 14
In patientia uestra possidebitis animas ue-
stras, to. 10, in li. 5 o. ho. hom. 14
Cælum & terra transibunt, uerba autem
mea non ibidem, li. 2 o. cap. 24
Attendite, ne grauet̃ corda uestra in era-
pula & ebrietate, to. 1, lib. 10. conse. c. 31, to.
9, in ser. de sobrietate & uirgini. ca. 1. to. 9, de
conflictu uitiorum & uirtutum, ca. 20
Ex ca. 22. Intrauit autem Satanas in iudā,
to. 9, in euā. Ioan. tract. 62
Orate, ne intretis in tentationem, to. 4, in
quāst. euā. li. 2. ca. 50
Sinite usq. adhuc, to. 4, de consensu euā.
lib. 3. ca. 5
Et cōuersus dominus respexit Petrum, to.
7, contra Pelag. & Celest. de graua Christi,
lib. 1. cap. 45

Ex

INDEX AVTHORITATVM

ex cap. 23. Pater dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt, to. 9. in euan. ioan. tra. 3. 1. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum, to. 6. contra ferm. Aria. ca. 9. tom. 4. de trini. & unita. dei, ca. 6. & 7.

Hodie mecum eris in paradiso, t. 3. de Gene ad lite. lib. 12. ca. 34. tom. 7. contra Cresc. Gram. li. 2. cap. 9. tom. 2. de presentia Dei ad Dardanum, cap. 2. & 3. to. 9. in euange. ioan. tra. 1. 11. t. 6. cōtra Felic. Ari. c. 15. to. 10. se. 144.

Ex ca. 24. In diluculo uenerunt mulieres, to. 4. in li. qu. super Iudicum, quēst. 46.

Ipsē finxit se longius ire, to. 4. in quēst. euā. li. 2. ca. 5. 1. ibid. contra mēda. ad Cōsē. c. 13.

Euang. illud de duobus discipulis euntibus in Emaus exponit, to. 10. ser. 140. & 144.

In fractione panis aperti sunt oculi eorū. to. 3. de Gene. ad lit. li. 11. c. 3. 1. to. 7. de nuptiis & concup. ad Valer. li. 1. ca. 5.

Christus partem piscis assi, & fauū mellis corā discipulis manducauit, to. 2. de sex q. contra pag. qu. 1. to. 3. de mira. sacre scriptu. ca. 4. in fin.

Euangelium de parte piscis & fauo mellis exponitur, to. 6. contra Faustum, li. 11. ca. 6. tom. 10. sermo. 145. & 147. & fo. 3. 17. col. 2.

Sedete in ciuitate, quousq; induamini virtute ex alto, to. 9. in euan. ioan. tract. 99.

I O A N N I S.

Vide to. 9. in euan. ioan. per totum, & to. 3. in speculo, de euan. eiusdem.

Caput primum exponit, to. 4. in qu. vete. ac nou. test. quēst. 122. per totum, to. 10. ser. 2. Nati domini.

Item ex c. 1. In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, to. 3. de trini. li. 1. c. 6. 1. 6. ca. 2. to. 2. de gratia noui test. ad Hon. ca. 3. to. 9. in euan. ioan. tracta. 36. & 40. to. 4. in quēst. ueteris ac noui test. q. 122. to. 10. de uerbis domini, ser. 3. 8. eodem de uerbis Apostoli, ser. 31. ibidem, ser. 3. oct. Epiphanię.

Omnia per ipsum facta sunt, to. 9. in euā. ioan. tract. 8.

Sine ipso factū est nihil, to. 6. de natura boni aduer. Mani. ca. 24. in fin. 25. & 26. to. 9. in lib. Soliloq. animę ad deum, capite 4. & 5.

Quod factum est, in ipso uita erat, to. 3. de Gene. ad lite. li. 5. cap. 13. & 14.

Tenebrę eum non comprehenderunt, to. 3. de trini. li. 4. ca. 2. to. 2. de uidendo deo, ad pauli, ca. 9. to. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 2.

cap. 25. tom. 2. de gr. noui test. ad Hon. cap. 3. Non erat ille lux, to. 9. in euan. ioan. tract. 14. & 33.

Illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum, to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. capite 25. to. 3. in Enchiridion. ad Lau. cap. 103. to. 9. in Soliloq. animę ad Deū ca. 1. 17. & 34.

In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eū non cognouit, to. 10. de uerbis dñi, ser. 3. 9. eod. ser. 24. Nati. dom.

In propria uenit, & sui eū non receperūt, to. 2. de gratia noui test. ad Hō. c. 3. circa finē.

Dedit eis potestatem filios dei fieri, to. 4. de consensu euan. li. 2. ca. 3.

Et uerbum caro factum est, to. 4. in li. 83. qu. quēst. 80. to. 3. de agone Christiano, cap. 21. ibidem de doctrina Christ. li. 1. ca. 13. to. 6.

contra Faustum, li. 13. ca. 10. to. 3. de tri. li. 13. cap. 1. 2. li. 5. cap. 11. to. 4. de consensu euan. li. 2. ca. 3. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1.

cap. 3. 1. lib. 2. ca. 2. 4. to. 2. de gratia noui test. ad Hon. ca. 4. & 36. to. 6. contra ser. Aria. c.

9. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 3. 4. to. 9. in euā. ioan. tract. 40. to. 4. de trinita. & unita. dei, ca.

7. ibidem, in dialog. ad Orosi. qu. 4.

Et uidimus gloriam eius, gloriā quasi uñi geniti a patre, to. 3. de trinit. lib. 13. c. 19. to. 6.

contra Manich. epist. ca. 37.

De plenitudine eius omnes accepimus, to. 9. in euang. ioan. tract. 13.

Lex per Moysen data est: gratia & ueritas per Iesum Christum facta est, to. 6. cōtra Faustum, li. 22. capite 6. & libro 17. capite. 6.

Quam nemo uidit unq; to. 6. contra Adimantum Manichxi. discipulum, c. 9. to. 2. in cōmonito. August. ad Fortuna. fo. 107. M. &

sequen. ibidem, de uidendo Deo ad Paulinā, cap. 5. 7. 10. 11. in fine, to. 4. de essentia diuinitatis, in principio, to. 9. de symbolo ad Cate-

chumenos, li. 4. c. 3. to. 4. in qu. ueteris ac noui test. qu. 71. to. 3. de inquisitione trinitatis fo. 233. H. to. 6. cōtra Max. Aria. epi. li. 3. ca. 9.

to. 10. ser. 2. Natiui. domi. eodem, ser. 23.

Et ego nesciebam eum, to. 4. de consensu euang. lib. 2. capite 15. De hoc euange. habes expositionem, to. 10. de uerbis domini, ser.

63. to. 10. in li. 50. ho. gomi. 22.

De Nathanaele, Cum esses sub ficu. uidi te to. 10. de uerbis domi. ser. 40.

Ex capite 2. Nuptię factę sunt in Cha-

na Galilee. to. 4. de consensu euang. li. 2. ca. 17

Euangelium de nuptiis exponitur to. 10. dominica. 2. post epipha. ser. 1

Quid mihi & tibi est mulier? to. 3. de fide & symbolo. ca. 4. to. 9. in euang. ioan. tracta. 8. ibidem. de symbolo. ad Cathec. li. 2. c. 5

Aquam in vinum conuertebat ibidem tract. 9. to. 10. de verbis domini. ser. 41

Quadraginta & sex annis edificatum est templum hoc. to. 4. in li. 83. q. qu. 5 ibidem. in dialo. ad Orosi. q. 26. to. 3. de trinita. li. 4. c. 5

ex cap. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto. to. 4. ad Simplicia. li. 1. qu. 2. to. 7. de baptismo. contra Douatist. 6. cap.

12. ibidem. de pecca. meri. & remiss. li. 1. ca. 17. 29. 20. & 30. li. 2. ca. 27. to. 2. de praesentia Dei. ad Dardanum. ca. 14. 15. & 16. 17. de anima & eius origi. ad Vincen. Victo. li. 3. capit.

te. 11. to. 10. de verbis Apost. ser. 14

Quod natum est ex carne. caro est. to. 7. contra epist. Parmenia. ti. 2. ca. 11. to. 3. de fide & symbo. cap. 9

Spiritus ubi vult spirat. to. 4. ad Simplicia. li. 1. qu. 1. to. 3. de mira. sacrae script. ca. 34

Si terrena dixi vobis. & non creditis. & c. tom. 4. in qu. veteris ac noui test. qu. 1. 9

Nemo ascendit in celum. nisi qui de celo descendit. to. 3. de agone Christiano. c. 25. to. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 1. cap. 31. to. 9. in euangelio ioan. tract. 12. 27. & 31. to. 10. de verbis Apost. 14. eodem. ser. 174. & 234

Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto. & c. supra Num. c. 11. author. 2. to. 10. de verbis Apost. ser. 14. eodem. ser. 107

Qui credit. non iudicatur. to. 3. de agone Christiano. c. 27. to. 20. de verbis Apo. ser. 14

Qui non credit. iudicatus est. to. 4. de fide & operibus. c. 23. to. 2. de uidebo deo ad Paulinam. ca. 11. to. 10. de verbis Apost. ser. 14

Qui facit veritatem. venit ad lucem. tom. 4. in li. annota. in Iob. cap. 6

Qui credit in filium habet uitam aeternam. to. 10. de verbis Apost. ser. 14

Qui incredulus est filio. & qui non credit in filium. non habet vitam. & c. ibidem.

Non potest homo accipere quicquam. nisi fuerit illi datum de coelo. to. 7. contra epist. Parmenia. li. 2. ca. 15. to. 10. sermo. 8. de Natiuit. domini. & sermo. 2. Natiuit. sancti Ioannis Bapti. & in primo sermone decollati eiusdem

Qui habet sponsam. sponsus est. to. 10. de

verbis Apost. ser. 31

Illum oportet crescere. me autem minui. to. 4. in lib. 83. qu. 5. qu. 5. 8

ex ca. 4. Quod Iesus plures discipulos facit & baptizat quam Ioannes. ibidem. qu. 62

Samaritana euang. exponitur to. 4. in lib. 83. q. qu. 64. to. 9. in expositione euangelij secundum ioan. tract. 15. to. 10. ser. 92. eodem sermone primo. de Apostolis.

Hora diei sexta venit dominus ad puteum. to. 4. in lib. 83. qu. 5. qu. 5. 64

Domine da mihi hanc aquam. ut non sitiam to. 9. de scala paradisi. ca. 10

Vade. & voca virum tuum. & ueni huc. to. 6. contra Faustum. lib. 23. ca. 87

Deus spiritus est. to. 4. de essen. diuinita. fo. 233. b. c. to. 9. de speculo. c. 2. to. 3. de fide & symbolo. cap. 9

Propheta in patria sua honorem non habet. to. 9. in euang. ioan. tract. 24

ex ca. 5. Vnus semper sanatur in piscina. post aquae motum. to. 9. in euange. ioannis. tracta. 12. to. 10. de uerbis domini. ser. 42

ecce sanus factus es. noli amplius peccare to. 4. de fide & operibus. cap. 20. to. 9. de uita Christiana. ca. 13. infra. ca. 8. author. 2

Pater meus usque modo operatur. & ego operor. to. 6. contra Adimantum Manichaei discipulum. cap. 2. to. 3. de Genesi. ad lite. li. 4. ca. 11. & 12. & lib. 5. cap. 20. to. 7. de spiritu & anima. cap. 41. to. 4. in dialo. ad Orosi. q. 42. to. 3. de inquisitione trinita. fo. 234. a. ibi dem de sententiis decerpt. ex August. ca. 277

Non potest filius a se facere quicquam. to. 6. contra ser. Arian. ca. 14. & 23. to. 3. de trinita. li. 15. ca. 14. to. 10. in li. 50. ho. homi. 32

Quaecumque facit pater haec eadem & filius ibidem. cap. 15

Iudicium dedit omne filio. Qui uerbum meum audit. & credit ei qui misit me. habet uitam eternam. & in iudicium non uenit. sed transiit a morte. in uitam. to. 10. li. 50. homi. 22. euang. ibi exponitur.

Sicut pater suscitauit mortuos & uiuificauit. to. 10. de uerb. dni. ser. 44. eod. in li. 50. ho. ho. 22

Sic ego testimonium perhibeo de me. to. 10. de uerbis domini. ser. 43

Pater non iudicat quemquam. to. 3. de trinita. 1. ca. 13. tom. 6. contra ser. Aria. ca. 14. to. 9. in euang. ioan. tract. 99. to. 4. de trinita. & unitate Dei. cap. 8.

Amen

INDEX AVTHORITATVM

Amen dico vobis, quia venit hora & nūc est, quando mortui audient, &c. to. 5. li. 20. c. 6, to. 10. de verbis domini, ser. 4

Sicut pater habet vitam in semetipso, sic dedit filio, to. 6. contra ser. Aria. ca. 17, to. 3. de trinit. li. 15. ca. 26. Eodem in sententiis, senten. 366. to. 10. de verbis domini, ser. 63. ibidem in lib. 50. homi. homi. 22

Ille erat lucerna ardēs & lucens, to. 10. ser. 1. Natiuit. Ioan. Baptista.

Neq; vocem eius audistis, to. 5. cōtra Adimantum Manichei discipulum, c. 9. to. 4. in quēst. veteris ac noui testa. quēst. 71

Scrutamini scripturas, to. 10. de verbis domini, ser. 45

Si enim crederetis Moyſi, crederetis forſi tā & mihi, to. 6. cōtra Faustum, li. 16. ca. 20. 22, & 26. to. 10. de uerbis domini, ser. 45

Ex ca. 6. Hoc autem dicebat tentans eum, to. 10. ser. 72

Panes quinq; hordeacei, quibus dominus turbas cibauit, qd significant, to. 4. in li. 81. q. qu. 61. to. 3. de mir. sacrae scriptu. li. 3. ca. 9

Descendi de cēlo, non vt faciam volūtātē meam, sed voluntatem eius qui me misit, to. 6. contra ser. Aria. ca. 7 & 18. to. 4. de trinita. & vnitae Dei, ca. 6

Nemo potest venire ad me, nisi pater, qui me misit, traxerit eum, to. 7. cōtra duas epist. Pelagia. ad Bonif. li. 1. ca. 3 & 19. Ibidem de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 5. to. 6. cōtra ser. Aria. ca. 30. to. 7. de prādest. sanctorū, c. 8

Omnis qui audiuit a patre, & didicit, venit ad me, to. 7. contra Pelag. & Cōlestiū, de gratia Christi, li. 1. ca. 14. ibid. de prādest. sanctorū, ca. 8. ibidē de bono perseverantia. c. 14

Durus est hic ser. to. 10. de uer. Apol. ser. 2 Patres uestri māducauerunt manna in deserto, & mortui sunt, to. 6. de vtilita. penitē. c. 1. to. 10. in lib. 50. ho. hōmi. 27

Caro mea vere est cibus, &c. euangelium istud exponitur, to. 10. de verbis dñi, ser. 46

Qui māducat meam carnem & bibit meū sanguinem, &c. to. 5. lib. 21. ca. 24. to. 10. de blasphemia in spiritum sanctum, fo. 10. f. & sequē. eodem, de verbis domini, ser. 11. & 46

Domine, ad quem ibimus, verba vitę eterne habes, to. 9. de quarta feria, ca. 6

Omne quod dat mihi pater ad me venit &c. euangelium istud totaliter exponitur to. 10. in lib. 50. homi. homi. 22

Nonne ego vos cōdecim elegi, to. 4. in lib. quēst. super Gen. quēst. 117

Ex c. 7. Mea doctrina non est mea, sed eius qui me misit, t. 3. de trin. li. 1. c. 12. & li. 2. c. 3

Nolite iudicare secūdū faciē, to. 10. de verbis Apol. ser. 9. eodem, ser. 202

Si quis sitit, veniat ad me, & bibat, to. 7. contra Cresconium Grammaticum lib. 2. c. 13, & 14. to. 9. lib. 1. medita. ca. 37

Spiritus non erat datus, quia Iesus nondū erat glorificatus, to. 3. de trinita. lib. 4. ca. 20. to. 4. in li. 83. quēstio. quēstio. 62. to. 9. in euāge. Ioannis, tracta. 52, & 63. to. 4. de trinita. & vnitae Dei, cap. 4

Ex ca. 8. De muliere adultera euangelium exponitur to. 9. in expositio. secūdū Iōāne, tract. 33. & to. 10. de verbis dñi, ser. 47, & 95

Nec ego te cōdemnabo, c. 6. de adulterinis coniugiis, lib. 2. ca. 6, & 7

Vt de, noli amplius peccare, t. 4. de vera & falsa poeniten. ca. 13. supra, cap. 5. autho. 2

Vos de deorsum estis, ego non, to. 4. de patientia, cap. 19

Vos de hoc mundo estis, ego non, to. 7. cōtra Iulianum Pelagianum, lib. 6. c. 1

Principium qui & loquor vobis, to. 3. de trinita. lib. 5. cap. 13

Si manseritis in verbo meo, uere discipuli mei eritis. Istud euangelium totaliter exponitur, to. 10. de verbis domini, ser. 46

Veritas liberabit vos, to. 3. de trin. li. 4. c. 18

Qui facit peccatum, seruus est peccati, to. 5. lib. 19. ca. 15

Si filius uos liberauerit, uerē liberi eritis. Ibidē, lib. 14. ca. 11. to. 7. contra duas epist. pelag. ad Bonifa. li. 1. ca. 2

Non a me ipso ueni, sed ille misit me, to. 6. contra ser. Aria. ca. 3, & 4

Vos ex patre diabolo estis, to. 6. cōtra Adimantum Manichei discipulū, ca. 5. to. 9. de utilit. penitē. ca. 1. to. 4. in queteris ac noui testa. q. 80. 90. & 98. to. 6. cōtra Iudeos, Paganos, & Aria. ca. 2. to. 10. de verbis Apol. ser. 14

Ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 11. c. 16. & 23. to. 7. contra literas peritiani, lib. 2. c. 13. to. 5. li. 11. ca. 13. to. 6. contra Adimantum Mani. discipulum, ca. 5

Qui loquitur mendaciū, ex propriis loquitur to. 9. in euang. Ioan. tracta. 5

Abraham exultauit ut uideret diem meum

meū, &c. to. 7. de peccato xiniū Ariani supra Gene.

Ex c. 9. De Expositione

10. in li. 50. hōmi.

Scimus quod dicit to. 7. cont.

dem, de bapti.

Ego in hūden, uideant

10. de uerbi.

De pasto.

ver. do. ser.

Ex ca. 10.

7. contra li.

Omnes to.

larrones to.

dem, contra

Poetiam

&c. to. 3. de

Opera qe

hec testimo.

tra Faustum,

Ego & pat.

quēst. quēstio.

& li. 5. c. 3, &

euang. Ioan. tr.

log. ad Orosiū

Quem pat.

mundum to. 3.

Ex ca. 11. Si

fendit. to. 9. in

De Lazaro

de mirabi. fac.

verbis domini

50. homi. hon.

Lazarus pe

iacuit. to. 4. in

Lazare, tibi

sa poeniten. ca.

Lazarum d

Ibidem ca. 10

Qui credit

uiuet. to. 10. de

Caiphas cu

to. 4. ad Simpl

ad Ili. 1. c. 2

Ex c. 12. Q

qui autē odit

meū, &c. to. 7. contra pelagium & Celestium, de peccato originali. li. 2. c. 27, to. 6. cōtra Maximinū Arianorū episcopū, li. 3. ca. 22, vide supra Gene. 18. auth. 1, & 2, to. 10. ser. 70

Ex c. 9. De cēci nati illuminatione, to. 9, in Expositione secundū Ioannem tracta 44. to. 10, in li. 50. homil. homil. 43, Eodē, ser. 104.

Scimus quoniam deus peccatores nō exaudivit to. 7, contra epist. Parmeniam, li. 2. ca. 8. Ibidem, de baptismo contra Donatū, li. 5, ca. 21.

Ego in hunc mundum veni, ut qui non uident, uideant. to. 9, in euan. Ioan. tract. 33. to. 10, de verbis domini, ser. 47

De pastore, mercenario & fure, to. 10, de ver. do. ser. 49, & 50

Ex ca. 10. Oves vocem meam audiunt. to. 7, contra lite. petilia. li. 2. c. 73

Omnes quotquot uenerunt, fures sunt & latrones. to. 6 cōtra Faustū, lib. 16, c. 21. Ibidem, contra aduer. legis & propheta. li. 1. c. 4

Potestatem habeo ponendi animā meam, &c. to. 3, de inquisitione trinitatis. fo. 234, a

Opera quae ego facio in nomine patris mei, haec testimonium perhibent de me. to. 6. contra Faustū, lib. 12. ca. 1

Ego & pater unum sumus. to. 4. in lib. 83. quēst. quēstio 69, to. 3. de trinita. lib. 4, ca. 9.

& li. 5. c. 3, & 9. & li. 6. c. 3, in fine, tom. 9, in euan. Ioan. tract. 36. 3771, & 78, to. 4, in dialog. ad Orosiū, quē. 3, to. 10, de uerb. do. ser. 51

Quem pater sanctificauit, & misit in hunc mundum to. 3, de trinita. li. 2, ca. 5

Ex ca. 11. Si quis ambulauerit in die, nō offendit. to. 9, in Solilo. animae ad deum, ca. 17

De Lazaro & aliis mortuis suscitatis. to. 3. de mirabi. sacrae scriptu. li. 3. ca. 11. to. 10, de verbis domini, ser. 8, 44, & 52. eodem, in li. 50, homil. homil. 27. ibidem, ser. 104.

Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit. to. 4, in lib. 83. quēst. quēstio 65

Lazare, tibi dico, surge. to. 4. de vera & falsa poeniten. ca. 3. in fine.

Lazarum discipulis tradidit soluendum. Ibidem ca. 10

Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit uiuet. to. 10, de uer. Apost. ser. 33

Caiphas cum esset pōtiffex, prophetauit. to. 4. ad Simplicia. li. 2. quē. 1, to. 3, de Gene. ad lit. li. 12. c. 22. & 4. in li. q. sup. Iudicū, q. 49

Ex c. 12. Qui amat aīam suam, perdet eā: qui autē odit animā suam in hoc mundo in

uitam aeternā custodit eam. to. 3, de doctrina Christia. li. 3, c. 15, to. 10. in li. 50, ho. hom. 37

Nunc princeps huius mundi eiicitur foras. to. 3, de agone Christiano. cap. 1, to. 9, in epist. Ioan. tract. 4

Cum exaltatus fuero a terra, omnia trahā ad meipsum. to. 10, in 3. ser. Annunciationis dominicae.

Ambulate dum lucem habetis, ne tenebrae uos comprehendant. to. 1, de uera religione c. 42, to. 9. in euan. Ioannis, tract. 12.

Qui credit in me, credit in eum qui misit. to. 10, de uerbis domini, ser. 53

Sermo quem locutus sum, iudicabit eum. to. 3, de trini. lib. 1, ca. 12

Ex cap. 13. Vos mundi estis, sed non omnes. to. 7, contra lite. Petilia. li. 2. c. 22

Surgit a cena, & ponit uestimenta sua. to. 10, ser. 127

Cena domini exponitur. to. 10, ad fratres in Eremo, ser. 28

Cum recubisset ille supra pectus domini in conuiuio. to. 9, in euan. Ioannis, tract. 18

In hoc cognoscent omnes, quod mei discipuli estis, &c. to. 4, in lib. 83. quēst. quēst. 71. ibidem, de saluta. docu. ca. 52

Animā meā ponā pro te. to. 9, de feria. 4. c. 5

Ex ca. 14. in domo patris mei mansiones multae sunt. to. 6. de sancta uirginitate, ca. 26, in fine. to. 7, de anima & eius origine, li. 3. c. 11. ibidem, contra Pelagia. Hypogno. lib. 5.

Ego sum uia, ueritas, & uita. to. 2, de doctrina Christiana, li. 1, c. 34. ibidem, de trinitate, li. 1. c. 12. ibidem in sententiis, sententia 268

to. 2, de sex quē. contra Paganos, quēst. 2. to. 9. in euan. Ioan. tra. 13. & 39. ibidem in Solilo. animae, c. 1, & 4. ibidem, de Cataclysmo, c. 5. to. 4, de incarnat. uerbi, ca. 9. to. 9. de uisita infirm. c. 2. to. 6, de Epicure & Stoicis. ca. 8.

in fine. infra, ad Philippen. 1. auth. 1, tom. 10, de uerbis domini, ser. 54, & 55. eodem, in li. 50. ho. hom. 34

Ostende nobis patrem, & sufficit nobis. to. 9, in euā. iōā. tract. 37, to. 3. de tri. li. 1. c. 8.

Qui uidet me, uidet & patrem. to. 10, de uerbis domini, ser. 18

Verba quae ego loquor, a me ipso non loquor. to. 6, de quinq; haeresibus, ca. 6, to. 10, de uerbis domini, ser. 55

Rogabo patrem, & alium paraclitum mitam uobis. to. 4, in quēst. uete. ac noui testa-

men-

INDEX AVTHORITATVM

men. questio. 97

Qui diligit me, diliget a patre meo, & ego diligam eū. to. 3. in sententiis, sententia. 363.

Venimus ad eum, & mansionem apud eū faciemus, to. 6. cōtra sermonem Arrianorū, ca. 3. to. 4. de trinita. & vnita. Dei, cap. 11.

Quem mittet pater in nomine meo. to. 6. contra sermonem Arrianorum, ca. 4.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, to. 9. de ouibus, ca. 13. to. 4. in quest. vete. ac noui testamenti, quest. 92. to. 10. de verbis domini, serm. 57. Eodem, ser. 166 & 169.

Nō turbetur cor vestrum neq; formidet. to. 10. de uerbis domini, ser. 58.

Si diligeretis me gauderetis utiq; quia uado ad patrem, to. 10. de uerbis domini, ser. 58. Ibidem, ser. 177.

Pater maior me est, to. 3. de fide & symbo. c. 9. to. 4. in li. 83, quest. 69, to. 3. de trinita. li. 1. ca. 7. & 11. to. 4. de trinita. & vnita. Dei, cap. 2. Ibidem, in dialo. ad Orosium, qu. 4. tomo. 6. aduersus Iudeos, cap. 8. Ibidem, contra Maximi. Arria episc. li. 3. ca. 24, & 25.

Ecce, venit princeps huius mundi, & in me non habet quicquam, to. 3. de trinita. li. 13, cap. 14. tom. 4. in lib. questio. super Deutero. quest. 53.

Ex cap. 15. Ego sum vitis & uos sarmēta. to. 10. de uerbis domini, ser. 59.

Sine me nihil potestis facere, to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 29. to. 7. contra Pelagium & Celest. de gratia Christi, lib. 1. ca. 26. 27. 29. & 45. Ibidem, contra duas episto. pelag. ad Bonifa lib. 2. cap. 8.

Manete in dilectione mea, to. 3. de spiritu & anima, cap. 16.

Maiorem hac dilectionē nemo habet, &c. to. 9. in epist. Ioan. tra. 6.

Omnia quęcunq; audiui a patre meo nota feci uobis, to. 10. de uerb. Apo. ser. 10.

Iā non dicā uos seruos, sed amicos meos. to. 1. de Gene. contra Manichę li. 1. ca. 7. to. 4. de amici. ca. 5. & 23.

Non vos me elegistis, sed ego elegi uos. to. 7. de prędestinatione sanctorum, lib. 1. c. 17. to. 4. de patientia, ca. 20. 21, & 22, to. 10. Ad fratres in Ere. ser. 39.

Si non uenissem, peccatum non haberet. to. 2. de correctio. Donatista ad Bonifa. c. 29. to. 7. contra duas epistolas pelagio. ad Bonif. lib. 3. ca. 3. to. 9. in episto. Ioan. tra. 6. to. 10.

de blasphemia in spiritu sanctum. fo. 9, l. Eodem, de uerbis domini, ser. 11.

Cum uenerit paracletus quem ego mittā a patre, to. 3. de trinita. lib. 4. ca. 20.

Ex cap. 16. Ego ueritatem dico uobis, expe dit uobis ut ego uadam, to. 10. de uerbis domini, ser. 60.

Si non abiero, paracletus non ueniet. to. 7. de pe. ca. meri. & remissio. lib. 2. cap. 32.

Ille arguet mundum de peccato. to. 7. contra duas epist. pela. li. 3. ca. 3. to. 4. in questio. uete. ac noui testa. quest. 89. to. 10. de uerbis domini, sermo. 60. & 61.

Multa habeo uobis dicere, sed nō potestis portare mō. to. 4. contra mendacium. ca. 10.

Non enim loquitur a semetipso. to. 3. de trinita. li. 2. c. 3. to. 4. de trinitate & unitate Dei, ca. 3. & 10. to. 3. de senten. decerp. ex August.

De meo accipiet, & annūciabit uobis, to. 4. de trinita. & unita. dei ca. 10.

Omnia quęcunq; habet pater mea sunt. to. 10. ser. 2. Natiuita. domini.

Non potest ille uenire, nisi ego abiero. to. 10. ser. 188.

Petite & accipietis, ut gaudium uestrum plenum sit. tomo. 9. in manuali, cap. 36 supra Matt. 8. author. 4. Lucę 11. autho. 3. tom. 10. sermo. 171.

Exiui a patre, & ueni in mundum, to. 3. de trinita. lib. 1. cap. 10, & lib. 2. cap. 5.

Pater mecum est. 6. de qnq; habentibus, c. 6.

Ex ca. 17. Hęc est uita æterna, ut cognoscāt te solum Deum. to. 3. de spiritu & litera, cap. 33. Eodem de trinita. lib. 6. cap. 9. Ibidem, in senten. senten. 37. to. 10. sermo. 112.

Ego te clarificaui super terram. to. 6. cōtra ser. Arria ca. 23. & 31.

Ex ca. 18. Abierunt retro, & ceciderūt in terram. to. 9. in euange. Ioan. tra. 47.

Ex ca. 19. Non haberes in me potestatem, nisi datum esse tibi desuper, to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quest. 1.

Erat autem hora quasi sexta. to. 4. de cōse. Euang. lib. 3. cap. 13.

Inclinato capite emisit spiritum. to. 3. de spiritu & anima. cap. 34.

Tunica desuper contexta. to. 9. in euā. ioā. tra. 13.

Lancea latus eius aperuit. to. 9. in manuali cap. 23.

Videbunt in quem transfixerunt. tom. 9. in

in euang. ioā.
Scriptis au
zatenus Rex
De Ioseph
to. 10. ser. 13
Positus est
symb. ad Cat
ex ca. 20
nescio ubi p
noli me ca
26. to. 3. de tr
verbis domi
Accipite
ad lile. 1. 10.
to. 5. li. 13. c
Quorū
eis. to. 10. in
Christu
fis. to. 10. ser
Thomā
to. 6. contra
156. & 159
Quandū
qui non uide
Ioan. tra. 79
ex ca. 21
re. to. 4. in lib
Petre amas
to. 5. lib. 1. 5. c
59. & 62. euang
ser. 149. & in u
Manifestau
beriadis. euang
Sic eum vo
ad te, in me se

AD
Vide to. 4. f
Roma in cho
expos. quatu
Item to. 4. a
quas questio
li ad eosdem
Rom. capu
to. 10. ser. 143
Item ex cap
David secund
to. 10. fo. 223.
Reuelatur
in pietatem

in euang. ioh. tracta. 19. & 21. Iam. 1. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Positus est in monumento nouo. to. 9. de symb. ad Catechume. li. 3. ca. 6. to. 10. ser. 133

ex ca. 20. Tulerunt dominum meum, & nesci ubi posuerunt eum. to. 5. li. 4. cap. 2.

noli me tangere. to. 9. in euang. ioh. tracta. 26. to. 3. de trini. li. 1. ca. 9. & li. 4. c. 3. to. 10. de

verbis domini. ser. 60. eodem ser. 153. & 155

Accipite spiritum sanctum. to. 3. de Gene. ad lite. li. 10. ca. 5. ibidem de Trini. li. 4. cap. 20

to. 5. li. 13. ca. 24. to. 9. in euang. ioh. tracta. 74.

Quorum remisistis peccata, remittuntur eis. to. 10. in li. 50. ho. ho. 23

Christus apparuit discipulis ianuis clausis. to. 10. ser. 140

Thomam dubitantem Christus non spreuit. to. 6. contra Faustum. lib. 16. ca. 33. to. 10. ser. 156. & 159

Quia uidisti me Thoma, credidisti: beati qui non uiderunt & crediderunt. to. 9. in euang. ioh. tra. 79. to. 10. ser. 159

ex ca. 21. Mittite in dexteram nauis re. to. 4. in lib. 87. quast. quast. 57. & 81

Petre amas me. to. 9. de utilia. peniten. cap. 1. to. 5. li. 15. c. 7. to. 10. de uerbis domini. ser. 59. & 62. euangelium istud exequitur. to. 10. ser. 149. & in uigilia S. petri & pauli.

Manifestauit se iterum Iesus ad mare Tyberiadis. euang. istud exponitur. to. 10. ser. 140

Sic eum volo manere donec ueniam, quod ad te, tu me sequere. to. 10. ser. 149

AD ROMANOS.

Vide to. 4. fo. 279 col. 2. in exposit. epist. ad Roma. inchoata, per tot. & fol. 283. col. 1. in exposit. quarunda. ppositionu ex epist. ad Ro.

Item to. 4. ad Simplicium. lib. 1. quastio. 1. aliquas quastiones soluit ex eadem epistola, pauli ad eosdem. to. 9. in speculo epist. ad Rom.

Rom. caput primum pro parte exponitur to. 10. ser. 143

Item ex cap. 1. Qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem. to. 4. fol. 209. d. & to. 10. fo. 223. i. K.

Reuelatur ira Dei de celo super omnem in pietatem. to. 10. ser. 143

Iustus ex fide uiuit sup. Abacuch. c. 12

Inuisibilia Dei a creatura mundi per ea quae facta sunt, cognoscuntur. to. 9. in Solil. anime ad Deum. ca. 21. to. 10. de uerbis domini. ser. 55. ibi. ser. 143

Cum cognouissent deum non sicut deum glorificauerunt, & c. to. 10. ser. 143. to. 5. li. 8. c. 9

Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. to. 10. de uerbis domini. ser. 8. & 55. ibidem ser. 143

Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis. to. 3. de fide & symbol. c. 7. ibid. de spiritu & lite. ad Marcelli. ca. 12. to. 10. ser. 134

Masculi relicto naturali usu foeminae, exarserunt in desiderijs suis in inuicem. to. 9. de nuptijs & concup. li. 2. cap. 19. & 20

ex cap. 2. in quo alterum iudicas, te ipsum condemnas. sup. Mar. 7. autho. 1

Secundum duritiam tuam & impenitens cor, thesaurizas tibi iram, & c. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. ca. 29

Reddet unicuique secundum opera sua. supra Mar. 19. autho. 3

Non est acceptio personarum apud deum. to. 4. de saluta. docu. c. 38

Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt. to. 4. de fide & operibus. cap. 23. & 24

Non auditores, sed factores legis iustificabunt. to. 3. de spiritu & litera. ad Marcell. c. 26

Gentes, quae legem non habent, naturaliter ea quae legis sunt faciunt. to. 6. contra Faustum. li. 19. ca. 2. to. 3. de spiritu & litera. ad Marcelli num. cap. 20 27 128. & 29

Quanto quis sublimior est, tanto magis peccat cum cadit. to. 4. in qu. uete. ac noui test. quast. 102

ex cap. 3. ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. to. 3. in enchirid. ad Lau. ca. 34

to. 7. contra duas epist. pelagi. ad Bonifa. li. 1. cap. 8

Nunc sine lege iustitia manifestata est. to. 3. de spiritu & lite. ad Marcelli. c. 9. to. 7. contra pelagi. & Celest. de peccato origi. li. 2. ca. 25

Omnes homines peccauerunt. to. 7. de natu. & gratia. contra pelag. ca. 41. supra psal. 13

autho. 2

Iustificati gratis per gratiam ipsius. to. 3. de spiritu & lite. ad Marcell. cap. 27. to. 7. contra pelag. & Celest. de gratia Christi. li. 1. cap. 31

INDEX AVTHORITATVM

Arbitramur hominem iustificari per fidē
sine operibus legis. t. 3. in lib. 83. quæst. quæst.
76. to. 4. de fide & operi. c. 14. Et to. 7. de nat.
& gratia, contra Pelagia. ca. 4.

Ex ca. 4. Credenti in eum qui iustificat im-
pium, reputatur fides ad iustitiam. t. 9. in Euā.
Ioan. tranct. 29.

Et signum accepit in circumcisione, signa-
culum iustitiæ. to. 6. contra Faustum, lib. 16.
cap. 29.

Emortuum corpus Abrahæ. to. 4. lib. quæst.
super Gene. quæstio. 35

Resurrexit propter iustificationē nostrā.
to. 9. lib. 1. medita. cap. 37

Ex c. 5. Gloriamur in tribulationibus, sciē-
tes quia tribulatio patientiam operatur. to. 4
in lib. 83. quæst. quæstio. 79. to. 3. de doctrina
Christiana, lib. 4. cap. 7

Charitas Dei diffusa est in cordibus no-
stris. to. 3. de spiritu & lite. ad Marcelli. c. 32,
in fine. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 15.

Cum inimici essemus, reconciliati sumus
deo per mortem filii. to. 3. de trini. lib. 13. c.
16, to. 9. lib. 2. medita. cap. 16

Salui erimus ab ira, per ipsum, to. 7. cōtra
Iulia. Pelag. lib. 6. c. 12.

Per vnum hominem peccatū intrauit in
mūdū, & per peccatum, mors. t. 7. de pecca-
meri. & remiss. li. 1. c. 9. to. 6. contra Prisci. c.
11, to. 7. contra duas epist. Pelag. li. 4. c. 4, ibi-
dem, contra Iulia. Pelagia. li. 1. ca. 2. li. 6. cap.
12, to. 3. in Enchiri. ad Lauren. c. 26. 46. & 51
Ibidem, de Ecclesia. dogma. ca. 34. Eodem de
Gene. ad lite. li. 10. c. 11, to. 4. in Gra. ad Oros.
quæst. 4, to. 10. de verbis Apostoli, serm. 14.

Mors regnavit ab Adam, vsq; ad Moysen.
to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. ca. 11.

Per obediētiam vnius hominis liberamur.
to. 3. de Gene. ad lite. li. 10. ca. 14, to. 7. de pec-
ca. meri. & remiss. lib. 1. ca. 18, lib. 3. ca. 4, &
10. to. 6. contra ser. Aria. ca. 7

Lex subintrauit, vt abundaret delictum. to.
4, in lib. 83. quæst. quæstio. 66. to. 3. de spiritu
& lite. ad Marcelli. ca. 6

Ex cap. 6. Quicumque baptizati sumus in
Christo, in morte eius baptizati sumus. to. 7,
contra Iulia. Pela. lib. 6. ca. 1. to. 3. in Enchi. ad
Lauren. ca. 52,

Vetus homo noster simul crucifixus est,
to. 4. de fide & operibus. ca. 10.

Quod enim mortuus est peccato mor-

tuus est semel. to. 6. li. 2. contra Maximū. c. 2.

Nō regnet peccatū in vestro mortali cor-
pore. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 41, to. 10. de
verbis domini, serm. 43. Ibid. de verbis Apo-
ser. 12. Eodem, in lib. 50. homi. homi. 21.

Humanum dico ppter infirmitatem car-
nis uestre. to. 10. de verbis Apost. sermone. 17
Sicut exhibuistis mēbra vestra seruire ini-
quitati, &c. to. 10. de verbis Apost. serm. 17.

Cum serui essetis peccati, liberi estis iusti-
tiæ. libidem.

Stipēdium peccati mors, gratia autē vita
æterna. to. 3. in Enchiri. ad Lauren. ca. 107, to.
7. de gratia & libe. arbi. c. 8, & 9. Ibidem de
corruptio. & gratia, cap. 13.

Caput. 7. exponitur. to. 4. in lib. 83. quæst.
quæstio. 66.

Item ex ca. 7. Mulier quæ sub viro est, vi-
uente viro, alligata est legi. to. 4. in lib. 83. q.
quæstio. 66.

Frates mei, & vos mortificati estis legi,
&c. Ibidem.

Cum essemus in carne, passiones peccato-
rum, quæ per legem sunt operabantur in mē-
bris nostris, vt fructum ferrent morti. to. 10,
de verbis Apost. sermo. 4.

Lex peccatum est abscit. to. 4. ad Simplicia.
lib. 1. quæst. 1.

Sine lege peccatū mortuum est. to. 4. in
li. 83. quæst. quæstio. 66. Ibidem ad Simplicia.
lib. 1. quæstio. 1.

Adueniente mandato, peccatum reuixit.
Ibidem.

Scimus quoniā lex spiritalis est, ego au-
tem carnalis. to. 4. in liq. 83. quæst. quæstio. 66.
to. 7. contra duas epist. Pela. lib. 1. cap. 10. to.
10. de ver. Apost. ser. 12.

Non qđ volo bonum ago. to. 10. de verbis
Apost. ser. 12. Eodē, ser. 3. secundę dominicę
post Epipha. Et ser. 2. tercię dominicę post
Epipha.

Velle adiacet mihi, perficere autem bonū
non inuenio. to. 4. ad Simpli. li. 1. quæ. 1. to. 7.
de natu. & gratia, cōtra Pela. c. 50, & 51. Ibid.
de nuptiis & concu. li. 1. c. 29, & 30, ibid.
contra duas epist. Pela. li. 1. c. 10, & 19, ibidē
contra Iulia. Pela. lib. 3. ca. 26, to. 9. in Solilo.
animę ad Deum, cap. 24.

Condelector legi Dei, secundū interiorē
hominem. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 41, to.
10, ser. 2. dominicę quartę post octa. Epi-

Vide

Vide alia
gnantem leg
quæst. to. 3.
de pecca. m
contra Iulia

Quis me
justo. 7. cōt

Ibidem con
Mente ser

cati. to. 10. d
Ex ca. 8. L

Iesu liberau
& concupis

Qui enit
piunt, qui

Spiritus, to

Miser De
peccati. to.

ca. 15. li. 8.
de ver. domi

Sapere sc
ritu & ltera

& gra. con. P
Corpus q

catu. to. 3. d
Si em car

baptis. contra
lutarib. docu

ni. ser. 43. ibi

Quot quo
funt. to. 9. d

chi. ad Lauren

ni. ser. 43. ibi

Nō accepist

to. 2. de gratia

Acceptis f

mus abba pater

spiritus noster

ritui nostro q

bis Apost. ser. 13.

Existimo n.

nēs huius tēpo

lib. 83. quæst. qu

Spe salui faci

to. de verbis Ap

Spes autē, qu

ro. de verbis Ap

Quid oremu

2. de orando D

Ipse spiritus

inennarrabilibus

Vide aliam legem in mēbris meis repugnātem legi mētis meae, to. 4. ad Simpli. li. 1. quēst. 1. to. 3. de Gen. ad lit. lib. 9. cap. 10. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 39. Ibidē. contra Iulia. Pela. li. 2. fo. 2. 10. facie prima

Quis me liberabit de corpore mortis huius? to. 7. cōtra duas epist. Pela. lib. 1. cap. 11. Ibidem contra Iulia. Pela. lib. 6. cap. 11.

Mente seruiō legi Dei, carne autē legi peccati. to. 10. de ver. Apo. ser. 6

Ex ca. 8. Lex enim spiritus vitę in Christo Iesu liberauit me a lege pec. to. 7. de nuptiis & concupisc. lib. 1. cap. 32.

Qui enim carnis sunt, quę carnis sunt sapiunt, qui autē secundum spiritum, quę sunt spiritus, to. 10. de ver. Apo. ser. 6

Misit Deus filiū suū in similitudinē carnis peccati, to. 6. cōtra Faustū, lib. 14. ca. 5. li. 16. ca. 15. li. 18. ca. 6. lib. 2. cōtra Max. ca. 2. to. 10. de ver. domini, ser. 48. Eo. de ver. Apo. ser. 14

Sapere scđm carnē, mors est. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 4. to. 7. de natu. & gra. con. Pe. cap. 17.

Corpus quidē mortuum est propter peccatū, to. 3. de Gen. ad lit. lib. 6. cap. 22.

Si fm carnē vixeritis, moriemini, to. 7. de baptis. contra Donat. lib. 6. cap. 19. to. 4. de salutarib. documē. ca. 64. to. 10. de verbis domini, ser. 43. Ibidē. de verbis Apo. ser. 13

Quotquot spiritu Dei agūtur, hi filii Dei sunt, to. 9. de pug. animę, per totū, to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 64. to. 10. de verbis domini, ser. 43. Ibidē. de verbis Apo. ser. 13.

Nō accepistis spūm seruitutis in timore, to. 2. de gratia noui testa. ad Honora. cap. 21

Accepistis spiritū filiorū in quo clamamus abba pater, to. 10. de verbis Apo. ser. 13. spiritus noster non reddit testimonium spiritui nostro qā sumus filii Dei, to. 10. de verbis Apo. ser. 13.

Existimo. n. qđ nō sunt cōdignę passiones huius tēporis ad futuram gloriā, to. 4. in lib. 83. quęst. quęst. 67. to. 5. lib. 6. ca. 18.

Spe salui facti sumus, to. 5. lib. 19. ca. 4. to. 10. de verbis Apo. ser. 23.

Spes autē, quę videtur non est spes, tom. 10. de verbis Apo. ser. 23.

Quid oremus sicut oportet, nescimus, to. 2. de orando Deum, ad Probam, cap. 14.

Ipse spiritus postulat p̄ nobis gemitibus inenarrabilibus, to. 6. cōtra ser. Arria. cap. 25.

to. 4. de trini. & vnita. Dei, ca. 3. to. 2. de orando Deum, ad Probam, cap. 15.

Scimus, quoniam diligentibus Deū oīa cooperantur in bonum, to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 17. Ibidē, contra duas epist. Pelagi. ad Bonifa. lib. 2. cap. 9.

Quos p̄sciuuit, hos & p̄destinauit, to. 7. de p̄desti. Dei, ca. 3. in fine. Ibidē, cōtra Pela. Hypogno. lib. 10. to. 10. de verbis Apo. ser. 16.

Vt ipse sit primogenitus ī multis fratrib. to. 6. contra epist. Manichæi, cap. 37

Si Deus pro nobis, quis cōtra nos? to. 10. de verbis Apo. ser. 16.

Proprio filio suo nō pepercit Deus, &c. to. 5. li. 16. c. 32, to. 7. de nuptiis & cōcupisc. lib. 2. ca. 33 to. 4. de saluta. docu. ca. 52.

Quis accusabit aduersus electos Dei? to. 3. de doctri. Christia. lib. 3. ca. 3.

Quis nos separabit a charitate Christi? to. 1. de moribus Ecclesię catho. lib. 1. ca. 11. to. 7. de gratia & libe. arbi. ca. 17.

Quorū patres ex quibus Christus secundū carnem, to. 10. in 2. ser. Nati. domini.

Ex ca. 9. Qui sup̄ omnia est benedictus, to. 6. contra Fau. li. 19. ca. 15 to. 3. de trini lib. 2. ca. 13. to. 10. in 2. ser. Natiui. domini.

Nōdū natus, nihil boni nec mali agit, to. 4. ad Simplicia. lib. 1. quęst. 2. p̄ totū, to. 7. cōtra Pela. & Cęle. de peccato. origi. lib. 2. cap. 31.

Nō est iniquitas apud Deū, to. 4. ad Simplicia. lib. 1. quęst. 2. to. 9. in in euang. Ioan tract. 53

Miserebor cui misertus sum, to. 10. de verbis Apo. ser. 20.

Nunquid iniquitas est apud Deum? Absit, tomo. 3. in Enchiri. ad Lauren. cap. 98. & 99.

Non volentis neq̄e currentis, sed misērentis Dei est, to. 4. ad Simplicia. li. 1. quęst. 2. to. 3. in Enchi. ad Lau. cap. 32.

Cuius vult miseretur, & quę vult indurat, to. 3. in enchiri. ad Lauren. cap. 98. & 99, to. 9. lib. 2. meditationum, cap. 15. to. 7. de p̄de. stina & gratia. cap. 4. & 6. tomo. 10. de verbis Adostoli, ser. 20.

O homo tu quis es vt respōdeas Deo? to. 4. in lib. 83. quęst. quęst. 68. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 99.

Aliquos facit tanquam vasa misericordię, alios vt vasa irę, to. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 2. cap. 16.

Ex capite 10. Aemulationem Dei habent, sed non secundum scientiam to. 9. in euang.

INDEX AVTHORITATVM

ge. tractatu. 93. .tomo 10. de verbis domini sermo. 45.

Ignorantes iustitiam Dei, & suam constitutere volentes, &c. Ibidem, tract. 26. to. 10. de verbis Apostoli. sermo 13.

Finis legis Christus est ad iustitiam omnium credendi, ibidem, tract. 55. to. 6. contra aduersaria. le. & prophete. lib. 2. capite. 7.

Corde creditur ad iustitiam, ore confessio fit ad salutem. to. 4. contra mendaces. cap. 6.

Quomodo audient sine predicante. to. 4. in lib. annot. in Iob. cap. 6.

Ex ca. 11. Reliquie secundum electionem gratie Dei salutem facte sunt, to. 4. de patientia. ca. 20. to. 10. de verbis domini. ser. 7.

Cum esses oleaster insertus es in oliuam bonam. to. 10. ser. 3. Epiphania.

Fracti sunt rami, ut ego in serar. to. 2. de gratia noui testam. ad Honorem. cap. 20.

Altum sapere noli, sed time. to. 6. de sancta virginitate. ca. 3. 8. to. 7. contra Pelagium. Hypo. lib. 6.

Secundum Euangelium quidem inimici, & cetera, to. 7. de predestinatione. sancto. cap. 16.

O altitudo diuitiarum sapientie & scientie Dei. to. 6. de natu. boni. aduer. Mani. cap. 9. & 31. to. 9. in Soliloquio ad Deum, ca. 28. to. 7. de bono perseverantia. lib. 2. cap. 11.

In comprehensibilia sunt iudicia eius. to. 7. de gra. & libe. arbi. ad Valentinum. ca. 22. & 23.

Quoniam ex ipso & per ipsum & in ipso sunt omnia. to. 3. de fide & symb. ca. 9. to. 6. de natu. boni. aduer. Mani. ca. 27. & 28. to. 3. de Trinitate. lib. 1. cap. 6.

Ex ca. 12. Nolite conformari huic seculo, to. 5. lib. 2. cap. 16.

Sicut in vno corpore multa membra habemus &c. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifacium. ca. 25.

Benedicite & nolite maledicere, to. 6. contra Faustum lib. 16. cap. 22.

Gaudere cum gaudentibus, & flere cum fleentibus. to. 4. de saluta. docum. cap. 52.

Si esurierit inimicus tuus cibus illum: si sitit, potum da illi, hoc non facies, carbonem ignis congeres super caput eius. to. 10. sermo. 168.

Ex cap. 13. Qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit, tomo 10. de verbis domini sermo. 6.

Non enim sine causa gladium portat, to. 7. contra epistolam Parmenii. lib. 1. cap. 7.

Qui diligit proximum, legem impleuit, to. 4.

de saluta. docum. ca. 22. to. 9. de laudibus charitatis, in principio, ibidem, de perfectione iustitiae, contra Coelestem. in respon. 8. ratiocina.

Plenitudo legis, est dilectio, to. 5. contra Faustum, lib. 17. cap. 6.

Nox precessit, dies autem appropinquauit. to. 6. contra Iudeos, Paga. & Aria. cap. 1.

Abiciamus opera tenebrarum &c. to. 3. de spiritu & litera, ca. 6. in fine to. 4. de salutaribus. docum. ca. 59. to. 6. contra Iudeos. Paga. & Aria. cap. 1.

Non in comestationibus, &c. to. 1. lib. 4. confessionum. ca. 12.

Ex cap. 14. Bonum est non manducare carnem neque vinum bibere. to. 1. de moribus Marci. lib. 2. cap. 14.

Omne quod non est ex fide peccatum est, to. 7. contra duas epistolam Pelagii. lib. 1. cap. 3.

AD CORINTHIOS.

Ex ca. 1. Christum Dei virtute & Dei sapientiam. to. 2. de Trinitate. lib. 7. cap. 1.

Infirmam mundi elegit Deus, ut fortia quaeque confundat. to. 1. lib. 4. confess. ca. 4. to. 4. in li. quaest. super Nume. quaest. 50.

Non gloriatur omnis caro in conspectu eius. to. 7. de correptione. & gratia, cap. 12.

Ex ca. 2. Non iudicavi me scire aliquid inter vos. nisi Christum lesu. to. 4. de fide & op. ca. 10. Sapientiam loquimur inter perfectos, to. 9. in euang. Ioan. tracta. 98.

Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, &c. to. 9. lib. 2. meditat. cap. 18. ibidem de triplici hab. ca. 1.

Quis hominum scit, qui sunt homines, nisi spiritus hominis. to. 9. in euang. Ioan. tract. 32. & 33.

Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, to. 10. in lib. 50. hom. hom. 14. Eodem. ser. 134.

Animalis homo non percipit, qui sunt spiritus Dei, to. 6. contra Faustum, lib. 32. ca. 18. to. 2. de praesentia Dei, ad Darda. ca. 12. to. 9. in euang. Ioan. tract. 98, to. 10. de verbis domini. ser. 11.

Spiritualis omnia iudicat, to. 3. de Gen. ad litteram, lib. cap. 24. Eodem, de Fide ad Petrum cap. 4.

Lac vobis potum dedi non escam, to. 10. ser. 2. Petri & Pauli.

Ex ca. 3. Fundamentum aliud nemo ponere potest, praeter illud, &c. to. 4. de fide & op. c. 15. & 16. tom. 3. in Enchiridion. ad Laurentium. ca. 68.

to. 4.

INDEX SACRAE SCRIPTURAE.

to. 4. de 8. Dulci. quæstio. quæst. 1. to. 4. ser. de mortuis.

Spiritus Dei habitat in vobis, to. 2. de præsentia Dei, ad Darda. ca. 9. & 13. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 56

Templum Dei sanctum est, quod estis vos. to. 6. contra. epist. Manichæ. ca. 39

Omnia vestra sunt, superiora & inferiora. to. 9. lib. 2. medita. ca. 3

Ex ca. 4. Nolite iudicare donec veniat dominus, qui & illuminabit, & cætera, to. 9. in euang. Ioan. tracta 90

Quid habes, quod non accepisti, to. 7. de pec. meri. & remisio. lib. 2. ca. 81. tom. 9. li. 2. medi. c. 15. to. 7. de prædestina. sancto. c. 4 to. 2. in quæst. Hilarii, quæst. 2. fo. 83, b, c,

Imitatores mei estote, &c. tom. 3. de ago. Christia. cap. 6

In virga veniam ad vos, to. 7. contra. epist. Parmeli. 3. cap. 1

Ex ca. 5. Tradere huiusmodi hominem Satanæ in interitum carnis, &c. to. 7. contra. li. teras Peti. lib. 2. ca. 10

Expurgate vetus fermentum &c. exponitur to. 7. li. 3. contra. epist. Parme. ca. 2. to. 3. li. 4. de doctri. Chri. ca. 21

Scripti vobis, ne commisceamini fornicariis, aut avaris, to. 7. contra. epi. Parmeli. 3. c. 2

ex cap. 6. Neque ebrii in regnum Dei possidebunt, to. 7. de baptis. contra. Dona. lib. 4. ca. 19. tom. 9. de rectitudi. catho. conuersa.

Nescitis quia corpora vestra membra Christi sunt, to. 10. de verb. Apostoli sermo. 18

Non possunt simul esse membra meretricis & Christi, to. 5. lib. 21. ca. 25

Qui adhæret meretricivnum corpus est, to. 3. de Trinita. lib. 6. cap. 3

Qui adhæret domino, vnus spiritus est, tom. 9. in euang. Ioan. tract. 14. to. 3. de Trini. lib. 6. cap. 3

Fugite fornicationem, to. 9. de consuetu. vitio. & virtu. cap. 24

Nos templa Dei viuimus, tomo. 2. de præsen. Dei, ad Darda. ca. 18. tom. 10. de verb. domi. serm. 16

ex cap. 7. Vir non habet potestatem sui corporis, similiter nec vxor, to. 6. de bono coniuga. ca. 6. & 24. to. 5. lib. 16. ca. 25. tom. 6. de adulte. coniugi lib. 1. ca. 2

Nolite fraudare inuicem &c. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 78

Dico autem non nuptis & viduis, to. 4. de bono viduitatis, cap. 2

Melius est eos nubere, quam vri. ibi. ca. 8

De virginibus præceptum non habeo, cõsiliu autem do. to. 6. de sancta virginita. ca. 13. in fine, & 14

Solutus es ab vxore, non quæras vxorem, ibidem, cap. 15

Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi, ibidem, cap. 16

Præterit figura huius mundi, to. 5. lib. 20. cap. 24

Si quis fidelis habet vxorem, infidelem, & hæc consenserit habitare cum illo, non dimittat eam, tomo. 6. contra. Adimantum Mani. discip. cap. 3

Vt sit sancta corpore & spiritu, tom. 4. de bono viduita. cap. 6

ex cap. 8. Scientia inflat, charitas vero edificat, to. 6. contra. Fauſtū, li. 15. ca. 8. to. 7. contra. Cresco. Gramma. li. 1. ca. 25. to. 5. lib. 9. cap. 20. to. 7. contra. duas episto. Pelag. lib. 4. cap. 5. ibidem contra. Pelag. & Cœlesti. de gratia Christi, lib. 1. cap. 26. tom. 9. in euang. Ioannis, tracta. 27

Si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolo recubentem, nonne conscientiam eius cum sit infirma &c. to. 10. de verbis dominis, serm. 6

ex cap. 9. Quis militauit stipendiis suis vnquam, to. 3. de opere mona. ca. 15

Si nos vobis spiritalia seminamus, & cætera, ibidem, ca. 8

Omnibus omnia factus sum, &c. tomo. 4. contra. menda. ca. 12

Omnes quidem currunt, &c. tom. 7. de pfectio. iusti. fo. 307, 1.

Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, to. 9. de cantico nouo ca. 3. tom. 10. de verbis Apostoli ser. 19. to. 3. de Ago. Chri. stiano, cap. 6

ex ca. 10. Patres nostri in nube fuerunt, & mare transferunt, to. 9. in euan. Ioan. tracta. 11. tom. 10. in lib. 50. homi. homi. 27

Petra autem erat Christus, to. 6. contra. Fau. li. 16. c. 17. to. 3. de Gen. ad lit. li. 8. cap. 4. Eodẽ de Tri. lib. 2. ca. 6 to. 9. in euan. Ioannis tract. 30. tom. 10. in lib. 50. homi. homi. 27

Oia hæc in figura contigebat, to. 4. in lib. viginti vnus sētētia. sētētia. 2. to. 6. contra. Fau. ſtū, lib. 16. ca. 28. lib. 18. c. 6. li. 22. c. 24. tom. 4

INDEX AVTHORITATVM

in quæstio. vete. ac noui testa. quæstio. 84. to. 10. li. 50. homi. homi. 27
 Qui autem stat, videat ne cadat, tom. 7. de bono perseveran. ca. 8
 Tætatio vos nō apprehēdat, nisi humana, to. 4. in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 99
 Fidelis Deus non permittet vos tentari su pra id quod potestis, to. 3. de spiritu & lite ra, cap. 21
 Vnus panis & vnum corpus multi sum⁹, to. 5. li. 21. c. 25, to. 2. de correctio. Donatist. ad Bonifa. c. 30. Ibi. de præsentia Dei, ad Dar da. capite. 9
 ex cap. 11. Vir est caput mulieris, to. 6. de adulte. cōiugiis, li. 2. c. 4 to 4. in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 24
 Vir nō debet velare caput suum, qm̄ ima go & gloria Dei est, to. 3. de Trin. li. 7. c. 6. & li. 12. c. 7. Ibid. de spiritu & anima, c. 34. in fi ne. tom. 4. in dialog. ad Orosium, quæstio. 18
 Omnia autē ex deo, to. 7. de anima & eius orgi. li. 1. ca. 17
 Vir si comam nutriat, ignominia est illi. to. 3. de ope. monach. 31
 Oportet hæreses esse, vt qui probati sunt, manifesti fiant, to. 1. de Ge. contra Manichæ. li. 1. c. 1. Ibid. de vera religione, ca. 8, to. 2. de correctio. Donatist. ad Bonifa. ca. 2. to. 7. con tra Pela. & Cœlest. de pecca. origine. libro. 2. cap. 22. to. 10. serm. 98
 Probet autem se ipsum homo. to. 4. de salu ta documen. 33
 Qui manducat indignē, iudicium sibi mā ducat, to. 9. in euan. Io. tract. 6, & 26
 ex ca. 12. Nemo dicit dominus Iesus, nisi in spiritu sancto, tom. 4. in expositione epistolæ ad Roma. inchoa. ca. 2
 Vnicuique datur manifestatio spiritus ad vtilitatem, to. 9. in euan. Ioan. tract. 32
 Alii datur sermo per spiritum sapientiæ &c. to. 1. lib. 13. confessio. ca. 18
 Deus temperauit corpus, to. 6. contra Fau stū, li. 2. cap. 9. to. 10. li. 50. homi. homi. 15.
 Si patitur vnum membrum compatiun tur omnia membra, & si glorificatur vnum membrum, congaudent omnia membra, to. 10. in li. 50. homi. homi. 15
 Aemulamini charismata meliora, to. 6. de sancta virginita. ca. 45
 ex ca. 13. Si habuero omnem fidem, chari tatem autem non, nihil sum, to. 7. de baptis

contra Donatist. li. 1. cap. 8
 Si tradidero corpus meum, ita ut ardeā, & cetera. Ibid. ca. 8. & 9. to. 7. super gestis cū Emerito. in princip. to. 9. in euāgelii Ioānis tract. 6. & 9. to. 4. de patientia, ca. 22
 Charitas non agit perperam, tom. 5. li. 21. cap. 27
 Charitas non inflatur, non æmulatur, to. 10. in lib. 50. homi. homi. 34
 Non querit quæ sua sunt, to. 2. de gratia noui testamen. ad Hono. ca. 24. & 25
 ex parte cognoscimus, & ex parte pphe tamus, to. 6. contra Felicē Manichæ. li. 1. c. 12 to. 3. de mira. sacre scripturæ, ca. 7
 Videmus nunc per speculum in enigma te, & cetera, to. 3. de Trini. li. 15. c. 8. to. 2. in Euangelium Ioan. tract. 101
 Tunc autē facie ad faciem cernitur, to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 65. to. 2. in commonito. ad Fortuna. fo. 107. g. Ibidē de vidēdo deo, ad Pauli. ca. 2. to. 9. lib. 1. medita. ca. 22
 Nunc autē manēt fides, spes, charitas, tria hæc, maior autem horū est charitas, to. 3. in enchi. ad Lauren. c. 117. to. 10. in primo ser. dominicæ in quinquagesima.
 ex c. 14. Si orē lingua, spiritus meus, orat, to. 3. de Gen. ad literam, lib. 12. c. 8. eodem, de Trini. li. 14. ca. 16
 Nolite pueri effici sēsis, sed malitia par uuli estote, tomo. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 61.
 ex cap. 15. per vnum hominem mors, & cete. tom. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 2. ca. 30. lib. 3. ca. 4. to. 2. de origi. animæ, ad Hier. episto. 28. Ibidem de præsentia Dei episto. 52. tomo. 7. contra Pelagia. & Cœlest. de pec ca. origi. libro. 2. cap. 21. 24. & 26. Ibidem, contra Iulia. Pelag. libro. 6. cap. 1. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 3. & 75. tomo. 4. in dia lo. ad Orosi. quæstio. 4. supra ad Roma. 5. au tho. 5
 Sicut in Adam omnes moriuntur, & cæ. to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. ca. 12. tomo. 5. lib. 20. cap. 20
 Cum tradiderit regnum deo, to. 3. de Tri nita. lib. 1. ca. 8. & 10. to. 6. ad Oro. cōtra Pri fcillia. ca. 7
 Cum autem ei omnia subiecta fuerint, tunc & ipse subiectus erit, tom. 4. in lib. 83. quæstio. quæstio. 69. tomo. 6. contra sermo. Aria. cap. 33

Quotidie

Quotidie
 fratres, to.
 Corrupt
 na, to. 7. con
 ca finem.
 Inspiciens
 piis & conc
 Alia est gl
 sta virginita
 lib. 2. ca. 16. lib.
 to. 9. de cogn
 Seminatu
 ritale, to. 3. d
 3. de fide. &
 ad Lauren.
 Primus
 homo de c
 Dei ad Dar
 si. quæstio. 4
 Sicut por
 temus & cele
 18. Eodē, de
 Caro & fa
 bunt, to. 3. in
 col. 1. ibidē d
 6. cōtra Fau
 sale. & proph
 Lauren. ca. 91.
 Omnes res
 tabimur, to. 5.
 Petrum, cap. 3
 bolo, cap. 6
 Resurrectio
 de sex quæst.
 Vbi est mor
 quæst. quæst. 7.
 lib. 3. ca. 11. to.
 ca. 3. to. 7. de p
 in respon. 14. 15.
 Abiortpa est
 83. quæst. quæst.
 Ex ca. 16. om
 tomo. 7. de grat
 len. cap. 17.
 2. AD
 Ex ca. 2. Boni
 contra Iulia. Pel
 Ioan. tracta. 50.
 Ex o. 3. Nō in
 lis cordis carnal
 18. cap. 4.

Quotidie morior propter vestram gloriam fratres, to. 10. de verbis Apostoli ser. 28.

Corrumpunt bonos mores, colloqua praua, to. 7. contra Donat. post colla. ca. 20, circa finem.

Inspiciens, tu quod seminas, &c. to. 7. de nutritis & concupiscen. lib. 2. ca. 14.

Alia est gloria solis, alia lunae, to. 6. de sancta virginitate. cap. 26. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. ca. 16. ibidem, de spiritu & litera, ca. 28 to. 9. de cognitione. verget vitæ, ca. 46.

Seminatur corpus animale, & surget spirituale, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 6. ca. 19. to. 3. de fide. & symbol. cap. 6. Eodem, in Enchi. ad Lauren. cap. 91.

Primus homo de terra terrenus: secundus homo de coelo, celestis, to. 2. de presentia Dei ad Darda. ca. 14. to. 4. in dialogo, ad Oro. si. quaestio. 4.

Sicut portauimus imaginem terreni, sic portemus & celestis, to. 3. de Trinitate lib. 14. cap. 18. Eodem, de Genesi ad literam lib. 6. cap. 19.

Caro & sanguis regnum Dei non possidebunt, to. 3. in argumen. de fide & symb. fo. 32 col. 1. ibidem de ago. Christiana. fo. 172. col. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 11. ca. 3. ibidem, contra aduersariale. & prophete. lib. 2. ca. 6. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 91. to. 4. in lib. 65. quaest. quaest. 20.

Omnes resurgemus, sed non omnes immutabimur, to. 5. lib. 20. cap. 20. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 3. & 29. ibidem de fide & simbolo, cap. 6.

Resurrectio mortuorum, in ista oculi, to. 2. de sex quaest. contra Paga. quaest. 1.

Vbi est mors aculeus tuus, to. 4. in lib. 85. quaest. quaest. 7. to. 7. de peccata meri. & remiss. lib. 3. ca. 11. to. 2. de correct. Dona. ad Bonif. ca. 23. to. 7. de perfectione iusti. contra Celesti. in respon. 14. ratiocina.

Absorpta est mors in victoria, to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 70. to. 10. ser. 161.

Ex ca. 16. omnia vestra cum charitate fiant. tomo 7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap. 17.

2. AD CORINTHIOS.

Ex ca. 2. Bonus odor Christi sumus, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. ea. 25. to. 9. in euang. Ioan. tracta. 50.

Ex c. 3. Non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus, to. 6. contra Faustum, lib. 18. cap. 4.

Non sumus sufficientes quid a nobis cogitare, sed sufficientia nostra ex Deo est. to. 7. contra duas epist. Pela. ad Boni. li. 2. ca. 8. libidâ. de bono. perseue. lib. 2. ca. 8. & 13.

Litera occidit, spiritus viuificat, rom. 3. de spiritu & litera, ad Marcel. ca. 4. 5. & 14. to. 6. contra aduersariale. & pphe. lib. 2. c. 7. to. 10. de verb. Apostoli, ser. 3. to. 3. de doctri. Christiana. lib. 3. cap. 5.

Quod si ministratio mortis in literis formata lapideis, & cetera, ibidem, ca. 7.

Non poterant intendere filii Israel in faciem Moysi, ibidem.

Velamen super cor eorum positum est, to. 9. in euangelium Ioan. tracta. 9.

Cum conuersus fueris ad Deum, auferetur velamen. to. 4. in quaest. veteris ac noui testamenti. quaest. 8.

Nos autem reuelata facie, gloriam Dei speculantes, to. 3. de Trinitate lib. 15. ca. 8. to. 2. de videndo Deo, ad Pauli. ca. 2.

Ex ca. 4. Deus huius seculi excæcauit mentes infidelium, to. 6. contra Faustum, lib. 2. 1. c. 9. circa medium.

De tenebris lumen clarescit, to. 4. in quaest. euang. lib. 1. ca. 7. in fine.

Habentes autem eundem spiritum fidei, to. 7. contra Pela. & Coele. de peccata orig. li. 2. cap. 24. & 25.

Ex si exterior homo noster corrumpitur, sed interior renouatur de die in diem, to. 4. li. 83. quaest. quaest. 51.

Per fidem renouatur homo, to. 7. de perfectione iustitiae contra Coele. in respon. 4. ratiocina.

Ex ca. 5. Quandiu sumus in corpore peregrinamur a domino, per fidem enim ambulamus, &c. to. 3. de doct. Christiana, li. 1. cap. 37. ibidem de Trinitate, lib. 14. cap. 2. to. 10. de verb. Apostoli. serm. 20. Legatione fungimur pro Christo, to. 10. lib. 30. homo. homi. 49.

Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, &c. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 59. ibidem de salu. docu. ca. 62. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 110. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 34. & 35. Eodem, ser. 181. ca. 8.

Vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, to. 7. lib. 20. cap. 6.

Neminem nouimus secundum carnem, to. 6. contra Faustum, libro. 11. ca. 14. & 7.

Iam non nouimus secundum carnem, to. 2. de videndo Deo, ad Pauli. cap. 14.

INDEX AVTHORITATVM

Vetera transferunt, noua uenerunt, to. 9. de cā
tico nouo, cap. 1.

Deuserat in Christo mundū reconciliās
sibi, to. 10. ser. 120.

Qui nō nouerat peccatum, to. 7. cōtra Pe
la. & Celest. de pecca. orig. lib. 2. ca. 32. Ibid.
contra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib. 3. ca. 6.
to. 2. in 2. epist. ad Valē. fo. 34. h. to. 6. lib. 2. cō
tra Maximum, ca. 2. to. 3. in Enchi. ad Laurē.
cap. 4. to. 10. de uerbis domini. ser. 48. Eodē
de uerbis Apostoli, ser. 63.

Ex cap. 9. Os nostrū patet ad uos, cornu
strum dilatum est, to. 4. in dialogo ad Oro
sum, quæst. 33

Nolite iugum ducere cū in fidelibus. to. 5.
contra Dona. post colla. ca. 30

Vos estis templum Dei uiui, supra. i. Cor.
3. authorita. 3

Inhabito in illis, & inambulabo inter
eos, to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 234. d

Ex cap. 7. Tristitia seculi mortem operat,
de consola. mortuo. lib. 1. ca. 3. in fine.

Ex c. 9. Qui ministrat semē semināti, to. 9.
& panem in escam subministrat, to. 10. lib.
50. hom. hom. 27.

Ex ca. 10. In p̄mptu habentes vlcisci om
nē inobedientiam, to. 2. de correct. Dona. ad
Bonifa. ca. 16.

Ex ca. 11. Respondi uos vni viro. to. 6. de
sancta uirginitate, ca. 2. to. 9. in euang. Ioan.
tracta. 16.

Satanas transfigurat se in angelū lucis, to.
3. de Gene. ad literā, lib. 12. cap. 13. Eodē, de
spiritu & anima. cap. 28.

Quis infirmatur, & ego nō infirmor, to. 7.
contra. 3. Gauden epist. lib. 2. ca. 14.

Ex ca. 12. Scio hominem raptū vsq; ad ter
tium coelum, to. 3. de Genesi ad literā, lib. 12.
ca. 23. 4. 28. & 34. to. 7. de anima & eius ori
gi. lib. 4. cap. 8.

Ter dominū rogauī, ut discederet a me sti
mulus carnis, to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 7.
& 8. to. 10. de uerbis domini, ser. 54.

Uirtus i infirmitate perficitur, to. 3. de Ge
nesi ad literā, lib. 3. cap. 15. to. 7. de natura &
gratia, contra Pela. cap. 27. Ibidē, contra Pe
lagia. & Celest. de gratia Christi, lib. 1. ca. 12.
to. 9. de uisit. infir. cap. 4. to. 4. in quæst. ueteris
ac noui testamenti, quæstio. 119.

AD GALATAS.

Vide to. 1. in lib. expositionis epist. ad Gala

tas per totum. fo. 287. colum. 3

Item ex cap. 1. Si quis uobis euāgelizauē
rit prēter id quod accepistis, anathema sit. to
mo. 6. contra Faustum lib. 17. cap. 3.

Ex cap. 2. Deus personam hominis nō ac
cipit supra ad Roma. 2. Authorita. 4.

Gentes iudaizare cogebat. tomo 7. contra
Cresconium Grammaticum, libr. 2. cap. 32.

Non iustificabitur ex lege omnis caro, to
mo. 7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen.
cap. 10.

Viuo iā non ego, uiuit uero in me Chrs,
tomo 9. in euange. Ioannis, tracta. 22.

Ex cap. 3. Iustus ex fide uiuit, supra Aba
cuch. 2.

Factus est pro nobis maledictum, to. 9. cō
tra Faustum, libr. 14. cap. 4. ibidem, cōtra Fe
li. Mani. lib. 2. cap. 11.

Sed conclusit lex omnia sub peccato, & c.
to. 19. de uerbis Apostoli ser. 3.

Si. n. data esset lex quæ posset uiuificare,
omnino ex lege esset iustitia. Ibidem, ser. 13

Lex pedagogus noster erat in Christo le
su. ibidem.

Ex ca. 4. Cum uenit plenitudo temporis,
misit Deus filiū suum, to. 6. contra Faustum,
lib. 23. cap. 7. to. 3. de Trinitate, lib. 2. ca. 5. li.
4. cap. 19. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. cap.

28. to. 3. de gratia noui testamenti, ad Hono
ra. cap. 3. to. 9. in euangelium Ioan. tract. 8.
& 28. cap. 31. to. 7. de bono perseveran. cap.

3. to. 9. de symbo. ad Cathecu. lib. 4. cap. 3.
to. 10. de uerbis domini, ser. 63. Eodem, ser.
mo. 193

Cum cognoueritis Deū, imo cogniti sitis
a Deo to. 4. de Trinitate & unitate Dei, ca. 10.

Timeo ne forte sine causa laborauerim
in uobis, tomo 2. ad inquisitio. Ianuar. epist.

119. cap. 7.

Filioli mei quos iterum parturio, donec
formetur Christus in uobis, to. 6. cōtra Fau
stum lib. 24. cap. 1.

Scriptum est quoniā Abrahā duos filios
habuit, & c. to. 5. lib. 5. cap. 2.

Multi filii desertæ magis quā eius quæ ha
bet uirum, to. 4. de consensu euange. lib. 1. c.

31. to. 2. de correctio. Donatist. ad Bonifa. ca.
pit. 8

Qui secundum carnem natus fuerat per
sequebatur eum qui secundum spiritum. to

mo. 9. in euangelium Ioannis tractatu. 11

Ellice

INDEX SACRAE SCRIPTURAE.

Ellice ancillam & filium eius. supra Ge. 21

Caput. 5. ad Galatas pro parte exponitur.

to. 10. de verbis domini, sermo. 43. Eodem, de verbis Apostoli, serm. 3. ibidem, ser. 2. dominice tertia post Epiphaniam.

Item ex ca. 5. Fides quæ per dilectionem operatur. to. 3. de spiritu & litera, ca. 32

Vos in libertatem vocati estis. to. 9. in euāgelium Ioannis, tracta. 41

Caro concupiscit aduersus spiritum. tom. 6. contra Faust. li. 12. ca. 21. to. 3. de Gen. ad literam, li. 10. ca. 12. to. 7. de natura & gratia, contra Pela. c. 53. 54. & 56. ibidem, contra literas Peti. li. 2. ca. 68. to. 5. li. 15. ca. 5. & 7. li. 19. ca. 4. tomo. 7. contra duas episto. pela ad Bonifa. lib. 4. cap. 9. ibidem, contra Iulia. pela. li. 2. cap. 1. li. 6. cap. 5. tom. 9. in euan. Ioan. tracta. 41. ibidem, lib. 2. meditationum, ca. 13. tom. 4. de continen. ca. 8. omi. 9. de vi. ieiunii. tom. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 24. to. 10. de verbis domini, serm. 43

ex cap. 6. Si preoccupied fuerit homo in aliquo delicto, to. 4. in li. quæst. super Leuiticum, quæst. 20

Alter alterius onera portate, to. 4. in l. 83. quæstio. quæst. 71. Ibidem, de consensu euan. li. 2. ca. 30. to. 9. in euan. Ioan. tract. 17. to. 10. de verbis Apostoli, serm. 21 & 22

Operemur bonū ad oēs, maxime ad domesticos fidei. to. 4. de saluta. docu. cap. 46

Abstine gloriarī nisi in cruce domini nostri Iesu Christi, to. 4. de fide & operibus, ca. 10. Ibidem, li. quæst. super Exod. quæst. 154. tom. 9. in euāgelium Ioan. tract. 43. tom. 10. fol. 324. a, & sequentibus.

AD EPHESIOS.

Ex ca. 1. Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, tom. 4. ad Simplicianum, lib. 1. quæst. 2. to. 7. de prædestina. sanctorum, c. 17. & 18. ibidem, contra pela. Hypognost. lib. 6.

Instaurare oīa in Christo, quæ in calis & in terra sunt, to. 3. in enchi. ad Laurē. ca. 62

In quo prædestinati sumus secundum propositum eius. to. 7. contra pela. Hypog. lib. 6.

ex ca. 2. Secundum principem potestatis aeris huius, spiritus qui nunc operatur in filios diffidentia. to. 4. in lib. 83. quæstio. quæstio. 79

Eramus natura filii iræ sicut & ceteri. to. 7

contra Pela. Hypog. lib. 5

Gratia salui facti estis per fidem. tom. 3. in enchi. ad Lauren. cap. 30. & 31. to. 7. contra pelag. Hypog. lib. 6

Hoc non ex vobis, sed donum Dei est. to. 7. de prædestina. & gratia, cap. 8

Ex ca. 3. Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationib. meis. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 7

Vt possitis comprehendere quæ sit longitudo, latitudo, &c. to. 2. de gratia noui testamenti, ad Hono. c. 26. & 36. Ibidem, de yidēdo Deo, ad Pauli. ca. 14. tom. 9. in Euan. Ioan. tract. 118

tom. 3. de doctrina Christiana, lib. 2. ca. 41. tom. 10. in lib. 50. homi. homi. 3

ex ca. 4. Vnus dominus, vna fides, vnum baptisma. to. 7. contra Cresco. Grammaticū, lib. 1. ca. 28. & 29

Dedit dona hominibus. to. 3. de trinit. li. 15. cap. 19

Deponite veterem hominē, &c. to. 4. in li. 83. quæstionum, quæst. 64. to. 3. de trinit. li. 14. ca. 16. infra ad colossen. 3. autho. 3

Renouamini spiritu mentis vestre. to. 3. de Gen. ad literam, li. 3. ca. 20. lib. 6. ca. 24. 27. & 28. eodem, de spiritu & anima, ca. 10.

Deponentes mendaciū, loquimini veritatē vnusquisque cum proximo suo. tom. 4. contra mendacium, cap. 6

Nolite locū dare diabolo. to. 10. serm. 27

Nolite contristare spiritum Dei. tom. 3. de Genesi ad literam, lib. 4. cap. 9. to. 4. de trinit. & vnita. Dei, cap. 10

Ex ca. 5. Hoc autē scitote intelligentes quod omnis fornicator aut immundus & auarus, &c. to. 10. in lib. 50. homi. ho. vltima, ca. 10.

Eratis aliquando tenebræ, nunc autem lux in dño. to. 3. de ago. Christiano. c. 3. to. 6. contra aduer. leg. & prophe. li. 1. c. 11. & 12. to. 9. in euā. Ioan. tract. 2. ca. 11. & 22. to. 7. de perfect. iusti fo. 308. i, K, tom. 10. serm. 90

Surge qui dormis, & exurge a mortuis, to. 3. de trinit. li. 4. cap. 3. to. 7. de natura & gratia, contra Pela. ca. 23. to. 9. in euā. Ioan. tract. 22

tom. 10. de verbis domini, serm. 44.

Videte fratres quomodo caute ambuletis, &c. tom. 10. de verbis Apostoli, serm. 24.

Eodem, in lib. 50. ho. homi. 1. & 10.

Nolite inebriari vino, in quo est luxuria, to. 4. de saluta. documen. cap. 37

Exhiberet sibi eccle. nō habentē maculā

E 4 neque

INDEX AVTHORITATVM

neq; rugam to. 10. de verbis Apostoli, ser. 29
Nemo vnquam carnē suam odio habuit,
to. 6. contra Faustū, li. 2. ca. 7. to. 9 in euan.
Ioan. tract. 2. to. 10. in li. 50. ho. ho. 37

erunt duo in carne vna. tom. 9. in euang.
Ioan. tract. 9. to. 10. in 2. ser. Nati. do. Eodem,
sermo. 234

ex ca. 6. Non est nobis colluctatio aduer-
sus carnem & sanguinē, sed aduersus princi-
pes & potestates, &c. to. 6. cōtra Secundi. Ma-
ni. ca. 10. to. 10. de verbis domini, ser. 8. eodē
ser. 1. dominicā quintę post octa. Epiphanię
Spiritalia nequitia in cōlestibus, to. 3. de
Ago. Christiano. c. 4. in fine.

Calciami pedes in pręparationem Euange-
lii pacis, to. 6. contra Faustū, li. 3. 2. cap. 10.

Pax fratribus & charitas cum fide magna
a Deo patre, &c. to. 10. li. 50. hom. hom. 17

AD PHILIPPENSES.

ex c. 1. Siue occasione, siue veritate Chri-
stus nuncies, to. 3. de doctri. Christiana, li. 4.
ca. 27. to. 10. de verbis domini, serm. 49

Mihi viuere Christus est, & mori lucrū,
tom. 9. de conso. mortuo. lib. 1. cap. 5. supra
Ioan. 14. autho. 2

Desiderium habēs dissolui & esse cū Chri-
sto, to. 9. in Solilo. animę ad Deum, ca. 1. Ibi-
dem, in manua. ca. 8

ex ca. 2. Qui cum in forma Dei esset, non
rapinā arbitratus est esse se equalē Deo, to.
9. in euangelium Ioan. tract. 17. to. 4. de Trini-
tate & vnitae Dei, ca. 2. & 6. tomo. 3. de fide
ad Petrum, cap. 2. Eodem, de Trinitate, lib.
5. cap. 2. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 31.
Ibidem, ser. 2. Nati. domini, & serm. 2. do-
minicę primę post octa. Epiphanię. Ibidem
sermo. 235

Semetipsum exinascuit, formam serui ac-
cipiens, to. 6. cōtra epist. Mani. ca. 36. to. 3. de
trinita. lib. 17. ca. 3. to. 7. de pecca. meri. & re-
missi. li. 1. ca. 26. to. 3. de sentē. decer. ex Aug.
ca. 327. to. 3. de fide ad Petrum, ca. 2

Habitu inuentus vt homo, to. 4. in li. 83.
quęstionum, quęstio. 73.

Factus obediens vsque ad mortem, to. 6.
contra ser. Aria. ca. 6. tom. 9. in Euangelium
Ioan. tracta. 36. tom. 5. li. 14. cap. 15

Cum timore & tremore salutem vestram
operamini, tom. 7. de natura & gratia, cōtra

Pelag. c. 33. Ibid. contra Pelag. & Coelest. de
gratia Christi, li. 1. c. 5. tom. 10. serm. 94

Deus operatur in nobis velle, &c. to. 3. de
spiritu & litera, ca. 2. & 33. to. 5. li. 22. c. 7. to.
7. contra Pelag. & Coelest. de gratia Christi,
lib. 2. ca. 4. 5. 10. & 25. to. 4. in lib. quęstio. su-
per Exod. quęstio. 167. Ibidem, contra duas
epist. Pelag. ad Bonifa. lib. 1. cap. 10. & 19. li.
2. ca. 8. to. 3. in enchi ad Lauren. cap. 32. to. 7.
de prędesti. & gratia, ca. 11. Ibidem, de bono
perseueran. li. 2. cap. 13

Oēs quę sua sunt quęrunt, non quę Iesu
Christi, to. 9. in euāgelium Ioan. tract. 46. &
51 circa medium, supra Matth. 7. autho. 5

ex ca. 3. Nos enim sumus circūcisio, qui
spiritui Dei seruim⁹, to. 10. de verbis Aposto-
li, ser. 15. quasi totum caput illic exponitur.

Secundum iustitiam quę ex lege est q̄ fue-
rim sine querela. Quę mihi lucra fuerūt, hęc
propter Christum damna esse duxi, &c. to.
10. sermo. 2. dominicę quintę post Epipha-
niam.

ex c. 4. Gaudete in domino semper, iterū
dico gaudete, to. 10. de Verbis dñi, serm. 37

Pax Dei quę exuperat omnē sensum, cu-
stodiat corda vestra, tom. 2. de viden. Deo ad
Pauli. cap. 18. tomo. 3. in enchiri. ad Lauren.
cap. 63

Scio abundare, & penuriam pati. tomo.
de bono coniugali. cap. 21

AD COLOSSENSES.

ex ca. 1. Qui eripuit nos de potestate tene-
brarum, to. 7. de nuptiis & concupiscen. li. 1.
cap. 20

In quo habemus redēptionē, & remissio-
nē peccatorum, to. 4. in li. 83. quęst. quęst. 74

Qui est imago inuisibilis, primogenitus
omnis creaturę, to. 10. serm. 190

Ipsē est primogenitus ex mortuis, to. 10.
sermo. 161

Ex cap. 2. Videte ne quis vos decipiat per
philosophiam, tom. 10. de moribus Eccle.
catho. ca. 21

In ipso inhabitat omnis plenitudo diuini-
tatis corporaliter, tom. 2. de pręsentia Dei
ad Darda. cap. 19. tom. 3. in sententiis, sentē-
tia. 293

Expolians principatus & potestates, to.
6. contra Faustū, lib. 16. ca. 29

Ex

Ex cap. 3. Si confurxistis cū Christo q̄
fursum sunt quærite, to. 10. serm. 141

Quæ fursum sunt sapite, to. 4. in li. 83
quæst. quæst. 29, to. 3. de Gen. ad literam, lib. 6.
cap. 12. circa finem, to. 10. serm. 141

Mortificate mēbra vestra, quæ sunt super
terram, to. 7. de pecc. meri. & remiss. lib. 1.
ca. 6. Ibidem, contra Iulia. Pelag. lib. 6. c. 5. to.
9. in epist. Ioannis, tract. 9

Expoliantes vos veterem hominē cū acti
bus suis, to. 1. de morib. Ecclē. cathol. c. 19
to. 3. de Trini. li. 14. ca. 16. to. 6. cōtra Faustū,
li. 2. ca. 1. & 2. to. 3. de Gen. ad literam, li. 3.
ca. 20. supra ad Ephe. 4. authorita 3

1. AD THESSALONICENSES.

ex ca. 3. Ne forte tentauerit vos is qui ten
tat, to. 4. in li. quæst. super Gene. quæst. 57

Ideo consolati sumus fratres ī vobis, to.
3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 4

ex ca. 4. Sciat vnusquisque vas suum pos
sidere in sanctificatiōe & honore to. 7. de nu
ptiis & concupiscen. li. 1. ca. 8. ibidem, cōtra
Iulia. Pelag. li. 4. cap. 10. li. 5. cap. 7

A deo dedicistis, vt diligatis inuicem, to.
7. contra Pelag. & Cōlest. de gratia Christi,
lib. 1. cap. 13.

Nolumus vos. ignorare de dormientibus
to. 9. in euangelium Ioannis, tract. 49. to. 10.
de verbis Apostoli. serm. 32

Dñs in iussu, & in voce archangelī, & in
tuba Dei descendet, to. 6. contra serm. Aria.
ca. 11 & 13. to. 9. in euan. Ioan. tract.

19. to. 4. de Trini. & vnita. Dei, ca. 8

Deinde nos qui viuimus, qui relinqmur,
simul rapiemur, cum illis, to. 5. li. 20. ca. 20.

ex ca. 5. Dies domini sicut fur in nocte ue
niet, to. 4. li. 83. quæst. quæst. 59

Corripite inquietos. cōsolamini pusilla
nimes, to. 7. cōtra literas Petilia. li. 3. c. 4. Ibi
dem, de correptio. & gratia, ca. 15. & 16

Sine intermissione orate, to. 2. de orando
Deum, ad Probam, ca. 9. to. 6. de hæresibus,
ad Quoduult. Deum, num. 57

Spiritum nolite extinguere. to. 7. contra
epist. Parmē. lib. 2. ca. 13

Omnia probate, & quod bonum est tene
te, to. 7. de natu. & gratia contra Pelag. ca.
pite. 39

2. AD THESSALONICENSES.

ex ca. 2. Nisi venerit discissio primum, &

cætera, to. 9. de Antichristo, in principio.

Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur
in suo tempore, to. 5. lib. 20. ca. 19

Quem interficiet dñs Iesus spiritu oris
suis, to. 3. de fide ad Petrum, cap. 11

Cuius aduentus secundum operationem
Satanæ, erit in omni virtute. Ibidem

ex ca. 3. Non enim est fides, to. 7. contra
Iulia. Pelag. lib. 6. cap. 12

Si quis non vult operari, non manducet,
to. 3. de opere monachorum, cap. 1

1. AD TIMOTHEVM.

Ex ca. 1. Finis præcepti est charitas, to. 3.
de doctrina Christiana, li. 1. c. 40. to. 9. de lau
dibus charitatis, in principio, to. 3. in enchi.
ad Lauren. ca. 121. Scimus quia bona est lex,
si quis ea legitime vtatur, to. 7. de baptis
mo contra Dona. li. 5. ca. 8. Ibidem, contra
Cresco. Gramma. li. 1. cap. 24

Iuxta lex non est posita, sed iniustis, to. 3.
de spiritu & litera, ca. 10

Qui prius fui blasphemus, & persecutor &
iniuriosus, sed misericordiam consecutus
sum, to. 10. li. 50. hom. hom. 14

Christus venit in hunc mundū peccato
res saluos facere, to. 7. de pec. meri. & remiss.
li. 1. ca. 27. per totum, supra Lucæ. 19. autho.
1. to. 10. de verbis Apostoli, serm. 8. 9. & 10.

Regi seculorum immortalī, inuisibili, so
li Deo, honor & gloria, to. 2. in cōmo ad
Fort. fo. 108, e, f,

ex ca. 2. Qui omnes homines vult saluos
feri, to. 3. de spiritu & litera, ca. 33. to. 6. con
tra aduers. leg. & propheta, li. 1. ca. 14. to. 3.
in enchi. ad Lauren. c. 97. & 103. to. 7. de cor
rep. & gratia, ca. 14. & 15. ibidem, contra Pe
lag. Hypog. li. 6. to. 7. ad articul. August. falso
impositos, art. 2

Vnus est mediator Dei & hominum, hō
Christus Iesus, to. 1. li. 10. cōfess. cap. 42. & 43.
to. 6. contra Faustū, lib. 16. cap. 15. to. 5. lib.
9. cap. 15. & 17. in fine, lib. 11. ca. 11. to. 7.
contra Pelagianū & Cōlest. de peccato ori
ginali, lib. 2. cap. 24. & 28. to. 3. in Enchi
ridion ad Lauren. ca. 108

Leuantes puras manus sine ira, & c. to. 6.
10. serm. 93

Adā primus formatus est, deinde Eva, &
cætera, to. 3. de Gen. ad lite. li. 1. ca. 42

Ex ca. 3. Qui episcopatum desiderat, opus
bonum desiderat, to. 5. li. 19. cap. 19

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex ca. 5. Honora viduas, quę vere viduę sunt, tom. 9 de vita Christiana. ca. 15

Vidua quę in delitiis viuit, mortua est to. 4. de bono viduitatis, cap. 21

Peccantes coram omnibus argue, to. 7. de correptione & gratia, cap. 16

Neque cōmunicaueris peccatis alienis, to. mo. 7. contra Epist. Parme. li. 2. cap. 21. Ibidē, contra literas Peti. li. 2. cap. 106

Caput. 6. primę ad Timō. exponitur, to. 10. de verbis dñi, ser. 5. Eodē, li. 50. ho. ho. 13

Item ex c. 6. Radix omnium malorum est cupiditas, tom. 6. in secunda disputa. contra Fortu. to. 3. de Ge. ad lite. li. 1. cap. 15. & to. 10. li. 50. hom. hom. 8. Ibidem, ser. 205

Qui solus hēt immortalitē, to. 6. de natura boni, aduer. Manichæ. c. 39. to. 3. de Trini. ca. 1. & 6. Ibid. de Gen. ad lite. li. 7. ca. vlti. to. 2. de origi. anime, ad Hiero. episto. 28. circa princi. to. 9. de cogni. veræ vitæ, c. 31. to. 3. de inquisitio. Trini. fo. 233. h. to. 6. cōtra Maximi. Aria. episco. lib. 2. ca. 4

Lucē habitat in accessibilem, to. 9. in manuali, ca. 30

Quē nullus hominum vidit vnquam. to. 3. de Trini. li. 1. ca. 6. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. b.

Diuitib. seculi præcipe, nō sublimē sapere, to. 5. lib. 1. cap. 10. to. 10. lib. 50. ho. ho. 13 Eodem ser. 205. & 212.

Diuites sint ī opib. bonis, facile tribuant, cōmunicent, &c. to. 10. sermo. 205. & 212.

Est autem quęstus magnus pietas cū suffi cientia, tom. 10. serm. 205

1. AD TIMOTHÆVM.

Ex ca. 1. Non dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis & dilectionis, supra ad Roma. 3. autho. 7

ex ca. 2. Nemo coronabitur, nisi qui legitime certauerit, to. 9. de arbore scientiæ boni & mali, to. 10. ad fratres in Ere. serm. 8

Noli verbis contendere, ad nihil enim vtile est, & cetera, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 28

Cognouit dominus qui sunt eius, tom. 7. de baptis. cōtra Don. li. 5. c. 27. to. 5. li. 20. c. 7. & 8. tom. 9. in euan. Ioan. tracta. 45

In domo magna nō solū sunt vasa aurea, sed etiam lignea, tom. 7. de Baptismo, contra

Don. lib. 4. ca. 12. Ibidem, cōtra Dona. post colla. cap. 20

Seruum dñi non oportet litigare, sed mansuetum esse in omnibus, tom. 9. de conflictu vitorum & virtutum, cap. 10

ex ca. 4. Qui iudicaturus est viuos & mortuos, to. 5. li. 20. ca. 1. to. 3. in Enchi. ad Laurē. cap. 54. & 55

Prædica verbum, iusta oportune, importune, to. 7. cōtra Cresco. Grāma. li. 1. c. 6. to. 9. de pasto. ca. 7. in princi. to. mo. 10. in li. 50. homi. homi. 5

ex ca. 6. Bonū certamen certavi, cursū cōsummaui &c. to. 10. in li. 50. homi. homilia. 14

AD TITVM.

Ex ca. 1. Deus ante tēpora æterna, to. 4. in li. 83. quęst. quęst. 72. to. 5. lib. 12. ca. 16. to. 6. cōtra Trisicil. & Origenist. ad Oro. cap. 6

Oīa munda mūdis, coinquinatis autē nihil est mundū, to. 6. cōtra Faustum, li. 6. c. 3. li. 3. 1. ca. 4. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 31.

Confitentē se nosse Deū, factis autē negat, to. 4. in expositio. episto. ad Roma. incoha. fo. 282. l. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. ca. 29. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 31

ex c. 2. In oībus, te ipsum præbe exemplū bonorū operū, &c. tom. 9. de pastor i, cap. 4

HEBRÆORVM.

Ex cap. 1. Qui cum sit splendor gloriæ & cetera, tom. 4. de incarna. verbi. li. 1. c. 12. to. 10. sermo. 190

Omnēs sunt administratorii spiritus, to. 9. lib. 2. medita. cap. 3

Ex ca. 3. Iesus heri & hodie, ipse & in secula, to. 10. serm. 9. Natiuita. domini.

ex ca. 4. Viuus est ser. Dei, & efficax, &c. to. 5. li. 20. ca. 21. tom. 9. lib. 1. medita. cap. 37

Omnia nuda & aperta sunt oculis eius, to. 4. de essen. diui. fo. 233. i. K,

ex ca. 5. Filius meus es tu, ego hodie genui te. supra psal. 2. autho. 3

Ex ca. 6. Non rursum iacentes fundamentum penitentię ab operibus mortuis, to. 4. de fide & operibus, cap. 11

ex ca. 9. In priori quidē tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum, to. 7. contra epist. Parme. li. 2. ca. 7. & 8. tom. 4.

in

in libr. quæst. super Exod. quæstio. 112. 129. & 133.

Neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed p proprium sanguinē introiuit semel in sancta, æterna redemptione inuēta, to. 3. de fide ad Petrum, cap. 1.

Testamentum testatoris morte firmatur, to. 4. in libro. 83. quæstio. quæst. 75

Ex cap. 10. Vmbram habens lex futurorū bonorum, tomo. 6. de bono coniugali c. 20.

Iustus ex fide uiuit, supra Abacuch. 2.

Ex cap. 11. Fides est sperandarum substantia rerum argumentum nō apparentium, to. 10. in lib. 50. hom. hom. 32.

Sine fide impossibile est placere Deo, to. 6. contra Iulian. Pelag. lib. 4. cap. 3. to. 3. de fide ad Petrum, in prologo.

Obturerunt ora leonum, to. 4. de consens. Euangel. lib. 3. cap. 96

Ex ca. 12. Quem dominus diligit, castigat, to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 82. to. 9. in euang. Ioan. tracta. 8. to. 4. de patien. cap. 14. to. 9. de recti. catho. conuersa.

Ex ca. 13. Honorabile connubiū in omnibus, & thorū immaculatus, to. 7. cōtra. Pelag. & Cælest. de peccato originis. lib. 2. ca. 34

ACTORYM.

ex cap. 1. Māsit cum eis quadraginta dies, to. 9. in euang. Ioannis tract. 64.

Sic ueniet quemadmodum uidistis eū cū tem in cœlum, Ibidem tract. 36. & 76.

Apparuerunt illis dispartitę linguę, ibidē tract. 6.

Ex ca. 2. Factus est repente de cœlo scous aduenientis spiritus uehementis, tomo 3. de Trinita. libro 2. cap. 5. & 6.

Agite pēnitentiā, & baptizetur vnusquisque uestrum, to. 4. de fide & operi. ca. 8. & 11

Saluamini à seculo isto prauo, Ibidē ca. 12

Ex ca. 3. Petrus & Ioannes ascendebant in templū, ad horam orationis nonā, to. 10. de uerbis Apostoli, ser. 26

Pēnite mini, & deleantur peccata uestra, supra Mat. 4. aut 4.

Ex ca. 4. Erat illis cor vnū, & anima vna, to. 9. in euang. Ioan. tracta. 14. 18. & 39.

Nec quisquā eorum quę possidebat, aliquid suū esse dicebat, tomo 3. lib. 5. cap. 8.

to. 10. de uerbis Apostoli ser. 26.

Ex ca. 5. Ananias cū uxore sua quare occisus est, to. 3. de mira. sac. scrip. lib. 3. ca. 16. to. 10. de uerbis Apostoli. ser. 25.

Ex ca. 7. Exi de terra tua, & de cognatione tua, & ueni in terrā quā monstrauero tibi supra Gen. 12. authorita. 1.

Fugit aut Moyses, in uerbo isto, to. 7. cōtra Iulian. Pelag. lib. 6. cap. 12.

Stephanus intendens in cœlū, uidit Iesum stantē, & cetera, to. 4. in quæst. ueteris ac noui testamenti quæst. 88

Stephano dulces erant lapides torrentis, to. 9. in Solilo. animę ad Deū, ca. 22.

Ex ca. 8. Credo filiū Dei esse Iesum Christum, to. 4. de fide & operibus, cap. 9 & 12.

Ex ca. 9. Saule Saule, qd me psequeris, to. 5. lib. 17. cap. 9. to. 9. in Episto. Ioā. tracta. 10. to. 10. de uerbis Apostoli. ser. 9. Eodē, in lib. 50. ho. ho. 14. & 17.

Ex ca. 10. Vidit cœlum apertū Petrus, & descendens uas, & cetera, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 11. 14. circa finē, & 32. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 45.

Ex capi. 13. Inueni Dauid filium Iesse, & cetera, tomo 3. de octo Dulci. quæstio. quæstio. 5

Vobis oportuit loqui primū uerbum Dei sed qā idignos uos iudicatis uitę eternę, ecce conuertimur ad gentes, to. 10. ferm. 198

Ex cap. 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare, & cetera, tomo. 9. lib. 2. medietate, cap. 16.

IACOBI.

Ex cap. 1. Nolite plures magistri fieri, to. 1. in prologo.

Si qs uestrum indiget sapientia, postulet a Deo, tomo. 6. de sancta uirginitate. cap. 42.

Beatus uis qui suffert tentationem, tomo. 9. de recti. cath. conuersa.

Deus neminem tentat, to. 4. de consens. euāge. lib. 2. ca. 30. ibidem, lib. quæst. super Gen. quæst. 57. tomo. 10. de blasphem. in spiritum sanctum, fo. 10. e

Omne donum de sursum est, & c. to. 6. de sancta uirginitate, cap. 41

Apud quem nō est transmutatio, to. 5. lib. 11. cap. 21. to. 5. de specu. cap. 30.

Ex ca. 2. Offendens in vno, factus est omnium reus, tomo. 2. de senten. Iaco. ad Hiero. episto.

INDEX AVTHORITATVM

episto. 29. tomo 4. de vera & falsa pœnitētia, cap. 14. tomo 10. in 3. sermone. ferię Cinerum.

Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecerit misericordiam, tomo. 5. lib. 12. cap. 22. & 25.

Fides sine operibus mortua est, to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 75. ibid. de fide & operi. cap. 14. 15. & 25.

Dæmones credunt & contremiscunt, to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 6. to. 10. de verbis Aposto. ser. 16.

Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiā, tomo 9. de quatuor virtutib. charita.

Ex ca. 3. Linguam nullus hominū domare potest, to. 6. de natura & gratia cōtra Pela. ca. 15. & 16. to. 10. de verbis domini serm. 4.

Ex cap. 4. Petitis, & non accipitis, to. 9. in Euange. Ioan. tract. 73. in principio.

Amicitia huius seculi, inimica est Deo, to. 9. de vanitate seculi cap. 1.

Deus superbis resistit, humilibus aut dat gratiā, tomo 9. de obediē. & humili. cap. 2.

Resistite diabolo, & fugiet à vobis, tom. 7. de natu. & gratia, contra Pela. 58.

Ex cap. 5. Ante omnia nolite iurare, tom. 10. de verbis Aposto. ser. 28.

Si qs infirmatur in vobis, inducat presbyteros Ecclesię, vt orent super eum, to. 9. de visitatione infirmorum, lib. 2. cap. 4.

Confitemini alterutrum peccata vëstra. Ibidem.

I. PETRI.

Ex ca. 1. Omnis caro fēnū, to. 10. de verbis domini, ser. 16. & 40. Vide supra Esa. 40. Verbū domini manet in eternū. Ibidem.

Deposita ergo omni malitia & omni dolo & adulatione, & inuidia, & detractiōe, tanquam modo geniti infantes, rationabile & innocens lac concupiscite, tom. 10. in lib. 50. ho. ho. 20.

Ex ca. 2. Ipsi tanquam lapides viui superędificamini domos spiritales, to. 2. de pręsentia Dei ad Dardanum, cap. 18.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, &c. to. 9. de quarta feria, ca. 5. Ibidem, de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 9.

Ex ca. 4. Christo igitur passo in carne, &c. tomo 4. de fide & operibus, cap. 10. tom. 10.

in lib. 50. homi. homi. 20. Charitas operit multitudinē peccatorū, to. 9. in epist. Ioannis. tract. 1.

Ex ca. 5. diabolus tanquā leo rugiens, circuit, quęrens quē deuoret, to. 9. in Euangeliū Ioan. tract. 10. to. 4. in quæst. veteris ac noui testamenti, quęstio. 2.

II. PETRI.

Ex cap. 1. Audiuimus vocē delatam de cęlo. Hic est filius meus dilectus, &c. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 27.

Ex ca. 2. Si Deus angelis peccantibus non pepercit, &c. to. 5. lib. 1. ca. 3. & lib. 2. ca. 23. to. 7. de natura boni aduer. Mani. cap. 33.

Hi sunt fontes sine aqua & nebula turbidis, to. 4. de fide & operibus, cap. 24. & 25.

Si enim refugientes coinquinationes mūdi in cognitione Dei nostri, &c. ibidem. cap. 25. in principio.

Ex cap. 3. Venient in nouissimis diebus in deceptione, to. 5. lib. 20. cap. 10.

Adueniet atq; dies domini vt fur. supra. i. ad Thessa. 5. authorita. 1.

Mundus aqua inundatus perit, to. 5. li. 20. cap. 25.

III. IOANNIS.

Vide to. 9. in epist. Ioan. per totum.

Item ex ca. 1. Deus lux est, & tenebrę in eo nō sunt, tom. 2. de gratia noui testamenti ad Hono. cap. 22.

Si dixerimus quia peccatum nō habemus &c. to. 6. de sancta virginitate, cap. 48. & 49. to. 7. de natura & gratia cōtra Pela. ca. 34. to. 2. de sentē. laco. Apost. ad Hiero. epist. 29. to. 7. cōtra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 1000. 9. in euang. Ioan. tracta. 41. to. 3. de Ecclesia. dogma. cap. 35. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 29.

Ex cap. 2. Si quis peccauerit, aduocatū habemus apud patrē Iesum Christum to. 6. cōtra ser. Aria, cap. 19.

Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ipse ambulauit & ipse ambulare, to. 9. de vita Christiana. cap. 14. in prin.

Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc, to. 10. in li. 50. hom. homi. 40.

Nolite diligere mundū, neque ea quę in mūdo sunt, to. 1. de musica, lib. 6. ca. 14. to. 9. de duode. abuso. gradibus, gradu. 7. to. 4. de salu. documen. cap. 13. tom. 9. de cotemptu mundi,

SACRAE SCRIPTURAE

mundi, c. 5. Ibid. de vanita seculi, ca. 1

Si quis diligit mundum, non est charitas patris in eo, to. 10. in lib. 5. o. ho. hom. 33

Quicquid est in mundo, aut est concupiscentia carnis, &c. to. 1. de vera religione, ca. 36. to. 9. in solilo. animæ ad Deum, ca. 12. to. 10. ser. 3. 1. ad fratres in Eremo.

Mundus peribit & concupiscentia eius, to. 4. de saluta. documen. c. 25. to. 10. ser. 3. 1. ad fratres in eremo.

Filioli, nouissima hora est, to. 3. de doctri Christia. lib. 3. ca. 36

Nunc Antichristi multi facti sunt, to. 6. contra aduersa. legis & proph. li. 2. ca. 12. to. 9. de Antichristo in principio.

ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis, to. 7. de bono perseveran. capite. 8. circa principium & finem.

ex ca. 3. Scimus quoniam cum apparuerit, videbimus cum sicuti est, to. 2. de videndo deo, ad Pauli. cap. 15

Ab initio diabolus, peccat to. 5. li. 11. cap. 13. & 15.

Omnis qui natus est ex deo, non peccat, to. 7. de natura & gratia, contra Pelag. ca. 14

Qui odit fratrem suum, homicida est, to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, ca. 7. Ibidem, de rectitudine catholic. conuersation. to. 10. in li. 50. homilia. homilia 40. & 42.

ex ca. 4. Nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint, to. 10. de verbis Apostoli, ser. 30

Omnis spiritus qui confiteretur Iesum Christum in carne venisse ex Deo est, to. 10. de verbis Apostoli, ser. 31

Charitas ex deo est, & omnis qui diligit, ex deo natus est, to. 7. contra Pelagia. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 21

Deus charitas est, tomo. 3. in quaestiu. cunctis de trini. fo. 233. Ibidem, de fide & symbolo, ca. 9

Quoniam ipse prior dilexit nos, tomo. 7. contra Pelagia. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. c. 26. to. 9. in li. Solil. animæ ad Deum, cap. 19

Perfecta charitas foras mittit timorē, to. 4. in li. 83. quaestio quaestione. 36. to. 5. lib. 14 cap. 9. tomo. 19. serm. 214

ex ca. 5. Mandata eius grauiora non sunt, tomo. 7. de natura & gratia, contra Pelagian. cap. 69

Est peccatum ad mortem, non pro illo dico ut roget quis, tomo. 7. de correption. & gratia, cap. 12. tomo. 10. in primo serm. sextæ ferriæ Cinerum.

APOCALYPSIS.

Vide to. 9. in Apocalypsi per totum Item ex ca. 3. Ego quos amo, arguo & castigo. supra Prouer. 3. autho. 3

ex cap. 4. In circuitu sedis quatuor aialia, to. 9. in Euangelium Ioannis, tractatu, 36

ex ca. 6. Vindica domine sanguinem nostrum qui effusus est, tomo. 10. sermo. primo sextæ ferriæ Cinerum. eodem, sermone quarto, in festo sanctorum Innocentium.

Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ, tomo. 10. sermo. quarto in festo sanctorum Innocentium.

ex ca. 7. Stabant antethronum in conspectu agni amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Ibidem.

Salus Deo nostro, qui sedet super thronum & agno. Ibidem.

Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ibidem.

ex cap. 10. Accipe librum de manu angelii, tomo. 4. in quaestio. veteris ac noui testamenti, quaest. 72

ex ca. 12. Stabat draco in conspectu mulieris quæ paritura erat, tomo. 9. de symbolo ad Cathedra. li. 4. cap. 1

ex c. 14. Beati mortui, qui in domino moriuntur, tomo. 5. lib. 20. cap. 9

ex ca. 17. Aquas quas vidisti, super quas fedet fornicaria illa, &c. tomo. 6. contra Fulgē. Dona. ar. 12

ex cap. 20. Vidi angelum descendentem de coelo, habentem clauem abyssi, to. 5. lib. 20. cap. 7

Misit illum in abyssum. Ibidem.

Donec consummantur mille anni. Ibid. & 13.

Oportet illum solui modico tempore. Ibidem, cap. 8. & 9

Qui non adorauerit bestiam, &c. Ibidem, cap. 9

Cū consummati fuerint mille anni, soluet Satanæ de carcere suo. Ibidem, cap. 11.

Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni. Ibidem cap. 14

INDEX AVTHORITATVM.

Ex cap. 21. Vidi coelum nouum, & terrā nouam, tom. 5. lib. 20. cap. 17

Vidi sanctam ciuitatem Hierusalē de coelo descendentem. Ibidem.

Absterget Deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, &c. Ibidem.

Ecce noua facio omnia, to. 9. de cognitio ne verę vite, cap. 41

Ciuitas illa nō eget sole, neque luna, to. 9. in manuali, cap. 17. in principio.

Ex cap. 22 Ego sum & c. to. 10. in 2. ser. de Natiuitate domini.

F I N I S.

I N
Q

mone,
Aaron dissipat
Aaron figurab
cem.
Aaron holoca
quare,
Aaron incensu
cum,
Aaron medius
43. l. m
Aaron quō face
Ab Aaron coep
to. 4. 69. m. &
Aaronis sacerdo
196. k.
Aaron pōtēfex fl
quid represe
Aaron centum
303. c. f
Aaronis virga, st
Aaron virga, cr
Aaronis virga fl
mit, to.
Aaronis virga M
Sicut virga Aar
ducere potui
naturę iura g
Abba, pater Heb
Abba pater, cur
& 43. l. to. 8.
Abaddon quid
Abel,

INDEX OMNIUM

QUAE INSIGNITER

A DIVO AVGVSTINO

DICTA SVNT,

*Iuxta ordinem literarum digestus, per F. Florentium
Bourgoinum Franciscanum.*

- AARON. tomo. 5. folio. 1. column. 4. Abel luctus interpretatur. to. 5. 138. f
- Aaró erráti populo ad idolū fabricandum non consensit iductus, sed celsit obstrictus, Idē dicit de Salomone, to. 5. 125. d
- Aaron dissipavit populū Israel, to. 4. 37. m
- Aaron figurabat Christum verum pontificem. to. 10. 117. c
- Aaron holocausta pro peccatis obtulit: & quare, to. 5. 304. l
- Aaron incensum domino offerens, placavit eum, to. 10. 176. m
- Aaron medius inter Moysen & pop. tom. 4. 43. l m
- Aaron quō sacerdos in ēternum, to. 4. 55. K.
- Ab Aaron coepisse summum sacerdotium, to. 4. 69. m. & sequentibus.
- Aaronis sacerdotiū quō mutatū, to. 6. 75. l & 196. K.
- Aaron pōtīfex stans inter vivos & mortuos, quid representat, to. 10. 176. m
- Aaron centum viginti trib. annis vixit, to. 4. 303. e. f
- Aaronis virga, to. 3. 239. d. 249. l. to. 10. 177. d
- Aaron virga, crux Christi, tom. 10. 177. d
- Aaronis virga floruit, fronduit, & nuces protulit, to. 10. 124. f. & 131. d. & 177. f
- Aaronis virga Mariā figurabat, to. 10. 124. g
- Sicut virga Aaron contra naturam nuces producere potuit, sic virgo filium Dei cōtra naturā iura generare, to. 10. 124. f
- Vide Virga.
- Abba, pater Hebraice, to. 2. 240. h. to. 10. 70. a
- Abba pater, cur simul posita, tomo. 4. 164. K, & 434. i. to. 8. 289. l. to. 10. 70. a
- Abaddon quid significet, to. 9. 144. h
- Abel, to. 3. 236. e. f
- Abel luctus interpretatur. to. 5. 138. f
- Abel primus iustus occidit, to. 5. 184. e
- Abelis occisio qd praefigurabat, to. 5. 136. d
- Abel iustitię humanę primatum tenuit, to. mo. 3. 152. f. & sequen.
- Abelis sacrificium cur acceptū, & Cain reiectum, to. 4. 242. K, & sequentibus, tom. 5. 82. m, to. 6. 88. h, i, to. 9. 132. c
- Abel iustus & peccator. to. 7. 243. c. d
- Sanguis Abel quō clamet de terra, tomo. 8. 116. d. e
- Abel Christum significat, to. 5. 173. d
- Abel & Seth mortem Christi & vitam praefigurant, to. 5. 138. f
- Abel, q fuit peregrinus in mundo, significat ciues coelestis ciuitatis: Cain autem qui ciuitatem edificauit, ciues huius seculi. to. 5. 130. e
- Abeloiar heretici, ex filio Adā nominati, vxoribus non miscebantur: liberos adoptabant, & to. 68. i. K
- Abenezar, idest, lapis adiutorii, to. 5. 252. l
- Abeona dea, to. 5. 35. m
- Cur melius est abiectum esse in domo domini, quam in tabernaculis peccatorū sublimari, to. 8. 305. m
- Abigail vxor Nabal, Dauid flexit iratum, to. mo. 10. 321. c
- Abimelech Philistinorum rex, tom. 5. 105. g
- De Abimelech ignorātia, qualis ī domo sua feminarum exiterit clausura, to. 7. 328. k. l
- Abimelech, interpretatur patris mei regnū, to. 8. 74. m, & fo. sequentibus, b. & 164. f
- Abiit, stetit, & sedit quō differant to. 8. 4. e
- mater ablaetare volens paruulum quid facit. to. 8. 57. k
- ablaetari super matrē, quid sit, to. 8. 503. g. h
- Ablaetandi quomodo sint pauuli spiritaliter tomo. 9. in Euangel. Ioann. tractat. 98. 105. c
- abolitio

INDEX IN DIVVM AVGVSTINVM

- Abolitio peccati.
 Abominatio ab omen dicta est. tomo. 1. i. g.
 Abominati dici solent, exheredat. tomo. 8. 7. b.
 Abortivi foetus. to. 3. 6. 7. a
 Abortus procuratio. ta. 70. 266. l. k.
 Nulla mulier potiones ad abortu accipiat.
 como. 10. 247. d
 Abortivi foetus vtrum resurgant in iudicio
 generali. tomo. 5. 190. 1. & sequentibus.
 Vide, Resurrectio.
 ABRAHAM. tomo. 5. 83. a, & sequenti-
 bus. to. 10. 160. a. b.
 Abraham fuit de genere Sem. to. 10. 180. c.
 Gente Chaldaeus. to. 5. 92. d
 Abraham, interpretat pater excelsus, to. 5. 15. 2. l.
 Abraham quare egressus de Mesopotamia, to.
 4. 136. m, & sequentibus
 Quid egrediens signet. tomo. 6. 86. f, tomo. 10.
 15. 1. K.
 Cum quibus. to. 5. 147. b, & sequen.
 Quare no nominetur in egressu, Nachor fra-
 ter ipsius. Ibidem.
 Vtru exiit viuo adhuc patre suo. to. 5. 148. g.
 Quo anno etatis fuit, to. 5. 149. f.
 Tempus exitus Abraham de Charrat. 5. 148. f,
 Obedientia precepti Dei in exitu. to. 10. 15. 1
 K, & 160. e, f, & sequen.
 Abraham promissio carnalis & spiritalis, to. 5.
 148. l, & 189. f, & l.
 Quo tempore facta promissio. to. 5. 148. f, g
 De secessione Loth & Abraham, q illis salua
 caritate complacuit, tomo. 5. 149. f, K,
 Abraham patruus ppius Loth. to. 6. 145. b, &
 136. a.
 Abraham duxit vxorem Sarai, quae creditur
 fuisse Iesca filia Arae fratris sui. to. 5. 147. b
 Abraham vxorem suam Saram, qualiter so-
 rorē dixerit, castitatem vxoris Deo com-
 mittens. to. 5. 149. g
 Abraham quo vicerit reges, Loth liberauerit,
 & a Melchisedech bndictus sit, to. 6. 150. b
 Quercus pri. abrahę habi. fuit, to. 10. 160. g
 Abraham quomodo viderit Deum sub quercu
 Mambrae, to. 3. 89. g, h, tomo. 6. 247. l &
 sequen. copiose.
 Abraham tres vidit, & vnū adorauit, tomo.
 4. 31. f, g. tomo. 6. 18. a. 248. co. 2. per totū.
 Abraham credidit Deo, & iustificatus est. to.
 5. 150. g.
 In praputio existens. to. 5. 150. c.
 Iustificatio eius & gloria. to. 4. 422. g. h
 Vtru ex fide iustificatus an ex opib. t. 3. 61. a, b
 Fidei sue signū circūcisionem accepit, to. 4.
 244. k. to. 5. 151. e, f.
 Sacrificiū abraham & visio fornacis, vacca-
 trima, sol occubens, aues nō diuise, clyba-
 nus ardens, vespera, sopor, qd signent, to.
 8. 394. k. to. 10. 153. d, e, & sequentibus.
 Abraham predixit dominus de tribulatione fi-
 liorum suorum in Aegypto: & quid signifi-
 cauerit visio fornacis. to. 5. 150. f, g,
 Abraham mendacium excusatum, to. 4. 14. h, i
 to. 6. 130. l.
 Abraham ancillā tenebat non libidine abu-
 tendi, sed officio generandi. tomo. 9. 23. d,
 Abraham quare nō peccauit in concubitu concu-
 binę. t. 5. 151. c. to. 6. 130. f, & 204 & 138. c.
 Promissio facta abrahę super filio suo. to. 10.
 160. & 162. f,
 Abraham semen quo p. omittitur vt arena ma-
 ris & stelle cœli. to. 5. 150. c,
 Abraham non tanquam dissidens dixit. Nun-
 quid centenarius generabit? Et cū hoc ad-
 mirans Sara ridendo dubitauit, sed cōfir-
 mata est per angelum, to. 5. 153. h,
 Abraham promissio facta, p Christi aduentū
 completa. to. 4. 299. e,
 Abraham castitas nō inferior Ioannis virgini-
 tate. to. 6. 164. h, & sequenti.
 Quicqd dicit scriptura de Abraham, & factū
 est, & prophetia est, tomo. 10. 163. b,
 Mutatio nominis Abrahę in Abraham quid to.
 10. 34. K. l.
 Abraham interpretatur pater multarum gen-
 tium. to. 5. 107. l,
 Quare post mutationem, alterum nomen so-
 lum retinuit Abraham, & Iacob ambo no-
 mina. to. 10. 34. l,
 Abraham nomen & Sarę quare mutatum est.
 tomo. 5. 150. l.
 Abraham sub tribus temporibus tria sortitus
 est nomina. to. 10. 298. K.
 Abraham & Sara cum ob vnius sterilitatem,
 ob vtriusque autem senectutem generare
 nō possent, munus fecunditatis adepti sunt
 to. 5. 151. m, & sequentibus.
 Abraham hospitio carens, transēutibus offert
 hospitium. to. 10. 160. h,
 Abraham tres angelos suscepit hospitio. to.
 10. 212. e.
 De tribus viris vel angelis, in qbus ad quer-
 cū Mambrae apparuisse Abraham dominus
 manife-

manifestat
 15. 2. b, to. 10.
 Abraham tres vi
 Abraham credi
 bus aliqd diu
 bat vt uni dñō
 etiam & Loth
 Abraham pmissi
 c. to. 4. 13
 Abraham credi
 didit occisi
 Charitatem o
 9. 22. 7. l, to
 Abraham a 50.
 Differentia a
 & ad Loth
 Abraham fecit
 mur suū. to.
 8. 13. 4. & 20
 In abrahę lum
 Maria.
 Abraham spiri
 tū de semine
 Abraham trans
 Abraham corpus
 Ibid. f, & to.
 Centenarius er
 tomo. 10. 298. l
 De puero Abrah
 cam.
 Puer abrahę, ver
 Tentatur abrahę
 & 163. 5. f,
 De obedientia &
 nem imoland
 te Sarę. to. 5. 1
 Abraham fides in c
 cramentis. to. 3.
 Abraham deuoti
 diu, quo suscep
 Abraham cū nau
 Abraham Deo in
 uerat.
 Quod abraham d
 mysterium tri
 Quare Deus ius
 lare. to. 8. 57. 5. b
 In monte Caluar
 abrahę voluit
 Abraham aliud co
 mittebat.

IN. DIVVM AVGVSTINVM

manifestatur, to. 3. 8. h, & sequen. tom. 5.
152. b, to. 10. 161, d
Abrahā tres vidit, & vnū adorauit. to. 10. 160,
Abrahā credidit tres angelos ēē hoīes, in q
bus aliqd diuinū cognoscebat, & oīs loq
bat vī uni dño, sicut & prophetis fiebat. Sic
etiam & Loth fecit. to. 5. 152. b, & sequen.
Abrahę pmissio facta de Christo. to. 2. 236,
c. tom. 4. 131
Abrahā credidit Deo filiū suscepturus, cre
didit occisurus, to. 10. 162, g,
Charitatem oīa credentē abrahā habuit, to.
9. 227. a, m, tom. 10. 146, c,
Abrahā a 50. vsque ad 10. descēdit. to. 8. 7, a,
Differentia apparitionis diuinę ad Abrahā
& ad Loth facta. to. 10. 171, d,
Abrahā fecit iurare seruum suum super fe
mur suū. tom. 6. 260. c, tomo 7. 268, a, to.
8. 134, & 260. f, to. 5. 70. f, to. 10. 164, a,
In abrahę lumbis aliter fuit Christus, aliter
Maria. to. 2. 216, h, i
Abraham spiritu prophetico nouerat Chri
stū de semine suo nasciturū. to. 10. 185, b
Abraham transiualis. to. 4. 30, d,
Abrahę corpus emortuū, quō accipiendū.
Ibid. f, & to. 5. 152, m, tom. 7. 326, e,
Centenarius erat Abraham cū genuit Isaac,
tom. 10. 298, i,
De puero Abrahā qui missus est ad Rebec
cam. to. 10. 165, a,
Puer abrahę, verbū ppheticū. to. 10. 163, b,
Tentatio abrahā, to. 10. 162, e, & sequenti.
& 163, e, f,
De obedientia & fide abrahę, qua p oblatio
nem imolandi filij pbatu est, & de mōr
te Sarę. to. 5. 199, h, & sequen. to. 17. 22,
Abrahę fides in oblatiōe Isaac, & eius rei sa
cramēta, to. 3. 351, h, i, to. 8. 57, f, & sequē.
Abraham deuotus eo voto suscepit parrici
diū, quo suceperat filium, to. 10. 163, e, f,
Abraham cū natura pugnans, to. 10. 163, g,
Abraham Deo immolare filium suū decre
uerat. to. 5. 8, h,
Quod abraham die tertio venerit, ostendit
mysterium trinitatis, to. 10. 161, m,
Quare Deus ius sit abrahę filium suum imo
lare. to. 8. 57, f, to. 10. 173, g,
In monte Caluarię, vbi Chrs crucifixus est,
abrahā voluit imolare filium. to. 9. 28, h
Abraham aliud corde gestabat, aliud filio p
mittebat. to. 9. 227, m
De ariete quē abraham obtulit pro filio. to.
3. 238, f, g
Abrahā pueris dicēs, post quā adorauerim,
reuertemur ad vos, nō ē mētī. to. 9. 228, 2
Abrahā filium offerēs, typum Dei patris ha
buit Isaac Dei filii. to. 10. 162, a & 165, d
Quod Deus pro toto mundo parauerat iā
abrahā i filio suo disposuerat, to. 10. 163, h
Abrahę deuotio filiū immolare iubebat, pie
tas prohibebat. Ibidem
Abraham credebat filium suum resuscitādū
to. 5. 155. i, to. 162, c, & f,
Abraham laudatus, quā voluit filium obidiē
ter occidere. to. 5. 153, e,
Abraham est forma & norma obediētię. to.
10. 298, i,
Abraham fuit pius obtemperando Deo, to. 9.
227. m, to. 10. 162, g,
Abrahā quo anno emerit agrum sepulture
Sarę, & quod ea emptiōe factus sit, posses
sor terrę Chananeę. to. 5. 133, m,
Abraham mortua Sara, quare acceperit se
cundā vxorem Cethurā, & quid mysterii il
lud habeat. to. 3. 133, b, c,
Itē quod virtuo se mulierib. vtebatur. Ibid. g
Abraham licet promissione generali virtutē
acceperit de anu, tñ de Sara generare nō
poterat, & de Cethura iuencula poterat
to. 159, m,
Abrahę vxores alix a Sara, & vxores dicun
tur, & cōcubinę. sed Sara vxor solū fuit,
& quid significetur in his. to. 5. 133, b, c,
Abraham vidit nepotes suos, & natos Iacob,
& Esau, ante mortē per quīdecim ānos,
vixit autem centum septuagintaquinque
annis. tom. 5. 257. c,
Senectus abrahę. to. 7. 216, b, 329.
Abraham cum esset annorum. 155. mortuus
est. to. 5. 154, d,
De articulo temporis in abrahā, a quō san
ctę successionis nouus ordo contexitur.
tom. 5. 147, m,
Abraham pater est omnium gentium, quę
fidei eius vestigia consequuntur, to. 4. 30, i,
K, to. 5. 148, m, to. 8. 58, f, & 94, R, to. 10. 160,
Abraham pater noster, propter imitationē
fidei, to. 3. 122, h, to. 9. 68, b,
Abrahę semen, omnes fideles. to. 2. 144, m,
& 168, & sequen. to. 4. 32, a, g, to. 6. 13, i
Abraham nominis Christiani & fidei radicē
habeat. to. 10. 2. 60, f
E Abraham

Abraham iustificatus ex fide, tom. 10.163.a,
Fides Abrahæ, to. 3.358.h, to. 10.160.h & se-
quen. & 162.g
In Abrahæ duobus filiis significantur duo te-
stamenta. to. 5.153.h
Abrahæ filii. to. 8.306.i
Abrahæ duo filii, allegorice, to. 4.436.m, to.
6.30.e
Qui quis imitatus fuerit Abraham, filius est
Abrahæ to. 8.576.g
Ex abraham cœpisse gentem Hebræorū, to.
4.124.c.d. Retract. to. 1.11.d
Abrahā diuitiis opulentissimus pauper erat,
q̄a humilis erat, tom. 8.309.c to. 10.184.c
Deus quare potius se dicebat Deū Abraham
Isaac, & Iacob, quam caterorum prophe-
tarum, to. 9.22.g.h
Abrahā qualem diem domini Iesu vidit, ex
quo gauisus est. to. 9.70.d, to. 10.161.h
Abrahā & Lazarus, an in inferno fuerint, to.
2.81.h, i. K to. 3.233.l, m
Sinus abrahæ q̄s sit, to. 1.56.l, m, to. 2.81. h.
& 132.e, to. 3.201.h, & 222.l, m, to. 4.118.
i, to. 6.158.a, to. 10.184.c
Abraham fuit propheta antequā ægyptiū ha-
berent aliquam sapientiam, tom. 5.179.f
Abrahæ nomen falso iactant iudei to. 2.
246.l, tom. 8.142.R, to. 9.67.l
Abrahæ, to. 5.144.g
Abraxas, Basilidis hæretici, to. 6.4.l
Absalon persequens patrem suum, typus ho-
stium ecclesiæ, to. 2.67.g
Absolū interpretat̄ p̄ris pax, & qd̄ significat qd̄
patre persequit̄, to. 8.5.e, & 18.c, & 544.l
Absalon moriēdo in sua impietate, cor pater-
num persequutus est, to. 7.113.g
Absconditio, ambulatio, percontatio, quid si-
gnificent, to. 1.277.f
abscondere à cōspectu Dei, qd̄ est, Ibid. & seq.
abscondere, & ostēdere Dei, qd̄ sit, to. 4.349.b
abscondere quomodo Moyses & Aaron ius-
si sunt, to. 4.82.m
abscondi in abscondito vultus Dei, quid sit,
tom. 8.59.b
Nec est qui se abscondat a calore eius, expo-
nitur, to. 10.183.a.b
Hoc est absente esse, sensu abesse, to. 8.367.e
Absolvere quid, to. 10.183.e
Absolvere vel pugnare non potest qui ha-
bet immundum spiritum, to. 4.90.b.e
absolutio peccatorum p̄ ecclesiā dari pōt,

suscitari autem ipse peccator non missus
tutus clamante domino potest, to. 8.377.k
absolueri & ligandi potestatem dominus
Ecclesiæ in Petri persona tradidit, to. 9.80
g, h, Vide Petrus.
Absorbere viuos quid sit, to. 8.481.d, e
Quod absorbes, in corpus tuum trahis, to.
8.86.g
Aliud est absorbere viuentes, aliud morien-
tes, to. 8.213.h
Abstinentia carniū & vini, to. 1.261.c, & se-
quentibus, Vide, Cibus.
Abstinentia vera & delicata, Ibidem, f
Abstinentiæ ciborum finis triplex, to. 1.261,
m, & fo. seq. a
Abstinentia Manicheorum suppositio, to.
1.262.b
Abstineri a carnib. veluti inmundis, est cōtra
fidē & apostolicā doctrinā, to. 2.173, i, K
De abstinenti potētia & impotētia, to. 2.
153.m, & sequen.
De abstinentiæ discretione, to. 2.153.l
Abstinentia falsa, quę non parit corpori, to.
2.84.f, & 63.K
Abstinentia, to. 3.74.l
Abstinentiæ meritum, to. 3.68.h
Abstinentia matrimonii, carnis, &c, to. 3.74.l
Abstinentia irrationabilis, to. 4.87.d, e
Inter abstinentem & vescemem nihil interē
se Iovinianus credidit, to. 6.10.f
Inter abstinentes a cibis, interesse, Eodē, fo.
153.c, in fine.
Abstinentia, orationes & ieiunium, per bre-
uissimas angustias perducunt ad paradisi
delicias, to. 10.153.m,
Immortalitatem Christus p̄ abstinentiam re-
parauit, quam prius Adam per gulā ami-
serat, to. 10.165.m
Abstractum plus est quam concretum, to. 9.
64.K
abundantium in seculo, exempla diuersa, to.
10.299.b
abundantur multis loquendi consuetudo, to. 1.
69.l, & m,
abusio rerū culpanda, nō res ipsæ, to. 1.213,
habuit proprie quid, to. 4.187.e
Et bonis male uti possumus, tom. 1.221, a, b
Duodecim abusus mundi, to. 9.178.m, & se-
quentibus,
Quomodo tenebrę super abyssum, to. 1.73.
i, to. 3.159.h, i, to. 5.95.b
abyssus

abyssus sit ho-
abyssus quid,
abyssus in ec-
abyssus, cor
abyssus, p̄p̄
abyssus dicit̄
quomodo
409.f
abyssi sunt al-
ad abyssum q
abyssus est p̄
prehensibil
rā multitu
abyssi no m
mortalium
minum.
Quod signi-
quo quid
to. 8.88.m
abyssus quon-
in voce ca
De abyssis ter-
Diabolus dicit̄
abyssus, popu-
Triplis abyss-
abyssus multa
academici dic-
dētes ei in se-
cabat, & co-
academici,
academici vni-
an academici
to. 1.148.f, g
academici pri-
Eodem, 100
academici qua-
Eodem, 154
academici tertia-
dem m
academiā suā
mo. 278.f
academici iudei
academica phil-
151.R
Contra academ-
sequentibus.
Quando scripti
academici co-
to sciri.
Non posse inue-
academici plus

IN DIVVM AVGVSTINVM

abyssus fit homo. to. 1. 80. m
 abyssus quid, to. 6. 126. i, to. 8. 125. f
 abyssus in ecclesia, & montes. to. 8. 88. b.
 abyssus, cor hominis. to. 8. 125. f
 abyssus, predicatorum verbi. Ibidem, g
 abyssus dicitur immensa aquarum copia: &
 quomodo fit amictus terrae. to. 8. 391. b,
 409. f
 abyssi sunt altitudines aquarum to. 8. 280. f
 ad abyssum quæ pertinent. to. 8. 574. f
 abyssus est profunditas impenetrabilis inco-
 prehensibilis, & maxime dici solet in aqua-
 rum multitudine. to. 8. 125. f, & 574. f
 abyssi nomine significantur latentia corda
 mortalium, & profunde cogitationes ho-
 minum. to. 8. 514. h
 Quod significat profunditatem peccatorum,
 quo quisque peruenit contemnendo Deum.
 to. 8. 88. m
 abyssus quomodo abyssum inuocat & quomodo
 in voce cataractarum. to. 8. 121. f
 De abyssi terræ reduci quid sit. to. 8. 255. c.
 Diabolus dicitur rex abyssi. to. 9. 145. a
 abyssus, populus malus. to. 9. 148. l
 Triplicis abyssi distinctio. to. 9. 182. d. e
 abyssus multa. to. 10. 61. R
 academici dicti sunt discipuli Platonis, suce-
 dentes ei in schola eius, quæ academia vo-
 cabatur: & eorum duo sunt genera. to. 5. 68. e
 academici. to. 2. 78. f
 academici unde vocentur. to. 5. 68. e
 an academici dissimularint se scire verum.
 to. 1. 148. f, g
 academici primus in philosophia honos.
 Eodem. 100. a, & sequentibus.
 academici quare dissimularint suam sententiam.
 Eodem. 154. h. i. k. & 155. d
 academiarum tertia princeps Carneades. Ibi-
 dem. m
 academiā suā Plato Xenocrati reliquit to-
 mo. 2. 78. f
 academici iidem qui Platonici. Ibidem.
 academia philosophia quomodo inuenerit. to. 3.
 151. R
 Contra academicos libri tres. to. 1. 140. c. &
 sequentibus. Retracta. fo. 1. d
 Quando scripti to. 2. 250. m & seq.
 academicorum communis sententia, nihil cer-
 to sciri. to. 1. e, & 1. & 42. d & 145. l
 Non posse inueniri veritatem. to. 1. 147. m
 academici plus quā par est laudati to. 1. 11. R

academici accusantur. to. 1. 147. i. R
 Contra academicorum rationes Dei auxilio
 opus est. Ibidem, k. l. m
 academicorum placita. to. 1. d. & 145. f
 academia noua & vetus. to. 1. 146. b, c
 Contra novos academicos. to. 1. 146. d. 151. 146. a
 academicorum sententia verisimilis, rideatur
 to. 1. 46. d. & sequentibus.
 academicorum friuolæ rationes. Ibidem. h. i
 academicorum verba peculiariora. Ibidem, &
 & sequentibus.
 academica philosophia, to. 3. 151. R. to. 5.
 107. b. & 187.
 Tullius de academicis. to. 1. 160. c.
 Quod diuersa sit academia nouæ ambiguitas a
 constantia fidei Christianæ. to. 5. 171. m
 academici veteres fuerunt usque ad Polemonem,
 quantum scilicet a Platone: sed academici
 noui a successore Polemonis incepterunt,
 qui noui dicebant omnia incerta esse, sed, vete-
 res dixerunt aliqua certa esse. to. 5. 187. l
 aduersus academicos nouos disputat, ostendens
 Ecclesiam sanctam habere certam scientiam
 de aliquibus, sed dubitationem nihilominus
 in quibusdam, to. 5. 194. d
 Non est verum nihil percipi posse. to. 1. 151
 g. academici dissimularint se scire ve-
 rum to. 1. 148. e
 Quomodo probabile inductum ab academi-
 cis. to. 5. 154. m
 Minus esse mali esse indoctum, quam indo-
 ctum cum academicis. to. 150. e
 academicorum opinio de incertitudine: & quomodo
 dicantur academici. to. 5. 37. i
 academici & peripatetici consentiunt beatitu-
 dinem esse in hac vita, & etiam Stoici: & ta-
 men dicunt mortem etiam sapientes posse
 sibi inferre, ut fugiant mala quæ hic eos pre-
 munt. to. 5. 189. i
 acce, Faustuli vxor to. 5. 174. c
 acarnanorum anni. to. 5. 135. a
 accessus ad Deum, to. 131. m 173. a. to. 3. 344. i
 & fo. seq. b.
 accedimus ad Deum per poenitentiam. to. m. 8
 78. d. e
 Puritate affectuum. eodem. fo. 196. g
 Non pedibus, sed affectibus aliquis accedit
 ad Deum, vel recedit. to. m. 8
 552. a
 Accedendum est ad Christum ut illumine-
 mur, non ut tenebremur. to. m. 8. 78. c.

INDEX

Tunc accedis ad Deum, si humiliaveris te p
poenitentiam. Ibidem, d, e
Accedit ad Deū, nō pede, sed fide. to. 8. 283. l.
Non per spacia locorum, sed per affectū vel
amorem accedit quis, vel recedit a Deo.
to. 8. 350. a. & 367. c.
Accedere ad cor altū, quid sit. tom. 8. 315. h.
Accessus ad Deū. to. 3. 200. b. to. 10. 47. h.
Deus nō est acceptor personarū. to. 9. 193. l.
Accidens non competit in deum. to. 3. 150.
g. h. to. 10. 139. m.
Accidēs separabile & inseparabile. r. 3. 105. h.
Accidens speciale. to. 6. 252. b.
Accingere quid sit. to. 8. 133. j. & 340. c.
Accipitrem necat panis. to. 1. 259. a.
Mos. acclamandi. to. 2. 155. a.
Accusationum duo genera. to. 1. 147. K.
Accusationis ordo. to. 2. 154. d.
Magis nocet qui crimen celat, quā qui ac-
cusat. Ibidem.
Accusatio quomodo iudicatur legitima, to.
5. 2. e. f. & 65. i. K.
Accusando te, misericordiam Dei promere.
bis. to. 8. 337. a.
Multi accusant in altero, qđ in proprio cor-
de cogitant facere. to. 8. 225. h. k.
Accusare diabolū, aut fatum de opere ali-
quo, criminisum est. to. 8. 337. h.
Potus aceti. to. 4. 173. q.
Acerum Christo in cruce oblatū, quod gustar-
e noluit, qđ significet, to. 8. 241. m. & 243.
f. to. 9. 119. a. & sequent. to. 10. 187. a.
Acindini p̄fecti factum, to. 4. 299. m.
Achab rex, quātumcunque malus, peniten-
tiam statim egit. to. 10. 155. b.
Achab deceptus fuit a spiritu malo, ut iret ad
bellum. to. 4. 191. b.
Achab quomodo punitus, r. 4. 26. k. l. & 78.
i. & 248. g. h.
Achaz rex. to. 5. 174. e.
Achimelech quid interpretatur, & qđ figu-
rat. to. 8. 165. f.
Achillem fabula ferūt inuulnerabilem, tom.
2. 30. c.
Achior dux Ammonitarum. to. 5. 148. d.
Achis rex Geth. to. 8. 74. i.
Achis interpretatur, quomodo est. Ibidem.
m. & 76. b. & 78. f.
Achis quomodo legitur dici Abimelech. to.
8. 74. m. & 229. b.
In p̄sona regis Achis, error & stultitia signā

tur. to. 8. 75. g.
Achitophel interpretatur, fratris ruina, to.
8. 13. d.
Non acquirere de malo. to. 10. 30. c.
Actaon venator. to. 1. 38. m.
Agere, concupiscere est. to. 10. 60. b.
Actiones nostras omnes ad Deū referre de-
bemus. to. 2. 112. f. g.
Actiones corporales rectas esse dicimus, si
eis regendis intellectuale mentis p̄sue-
rit, to. 3. 130. e. f.
Actiones humanā in hunc finem currere de-
bēt, ut vel diuinā imaginis in nobis simili-
tudo reformetur. vel huius vitæ necessita-
ti consulatur. to. 3. 295. f.
Actiones subordinatæ quatuor sunt in habi-
tudine ad legē. to. 4. 159. b. c. d. & sequent.
Actionem quadruplicem homo habuit. to. 4.
199. f. & deinceps. l.
Actionis in motu qui non respicit initium,
nō prospicit finē: unde necesse est, ut me-
moriam respicienti, prospiciens cōnectat
intentio. to. 5. 52. i.
Agere p̄prios motus Deus permittit res cō-
ditas, eas administrando. to. 5. 63. i. K.
Agit etiā Deus multa per angelos, sed nō ni-
si ex seipso beatificat angelos. Ibidem. K.
Actio animę quæ tendit, ad quietē, securita-
temque, non quæ augeat inquietū laborē
qualis esse debet. to. 8. 433. d.
Actionum humanarū omnium necessitas.
to. 7. 303. l.
Ex nobis male agere, ex Deo bene agere ha-
bemus. to. 9. 136. e.
Quorū actus indigni Deo sunt, indigni no-
stra Dei dicuntur. to. 10. 161. K.
Actus bonus siue opus bonū, ex circumstan-
tiis vitiosus siue vitiosum redditur. to. 4.
13. i. to. 7. 335. a. b.
Actibus malis nunq̄ locū dedisse magnū &
gloriosū est, sed multo fortius est nunq̄ fal-
sis suspicionibus laborasse. to. 9. 207. a. b.
Non qđ volo, ago: sed qđ odi illud facio: ex
ponitur, to. 10. 59. e. f. & sequētib.
Actus apostolorum, liber authenticus, & in
Ecclesia legendus. to. 9. 19. c.
Acta apostolorū Manichæi curdānant, to-
mo, 630. b. & sequentibus, & 115.
Aculeus mortis, quid, tomo. 2. 260. e, tomo,
7. 236. k. & 298. m, tomo 8. 11. tomo. 10.
145. h.

ad

ad aliquid
ADA M
tam viro
Adam Greg
cat,
Quomodo
Dei.
Factus est p̄
nouissim
nitur,
Adam & Eu
Adam prim
patre nul
tomo 10
Adam vel
solus.
Adam non
Adæ & Eu
& leg. p
Qua arate
tomo 3. i
Adam cur n
Adæ & Eu
i. & leque
Adæ & Eu
to. 1. 278. l
Adam Pelagi
non peccat
Adæ corpus,
to. 4. 245.
Adæ corpus,
Adæ stola dar
Adam an spiri
c & 303. b.
Tria sunt Adæ
Quomodo loc
Adæ ecstatis cu
Adam. per mul
Adæ mulier faci
Et qua forma fa
Cur de latere vi
Adamo quare
quā os.
Eua, quid sibi
Adam dormieba
sic in cruce
cum apertus
Cur dormiē, &
Mulier a qua ini
aperto facta e
Costa Adæ an nō

IN DIVVM AVGVSTINVM

ad aliquid. **to. 1. 106. K.** & sequenti.
A D A M interpretatur hō, & est commune
 tam viro quam mulieri, **tomo 5. 137. c.**
Adam Græcis literis, quid spiritualiter signifi-
 cat, **to. 8. 257. i. to. 9. 21. g.**
 Quomodo factus est Adam ad similitudinē
 Dei. **to. 9. 136. i.**
 Factus est primus Adam in animā vivētem,
 novissimus in spiritum vivificantē: expo-
 nitur, **to. 2. 160. g.**
 Adam & Eva quomodo nati, **to. 6. 39. c.**
 Adam primus homo nō est natus, sed factus
 patre nullo, nulla matre, sed Deo operāte
tomo 10. 131. K.
 Adam vel primus homo quare factus fuit
 solus. **to. 5. 110. & infra,**
 Adam non fuit filius hominis, **tomo. 10. 301. i.**
 Adā & Eux creatio, & quando, **to. 3. 192. c. f.**
 & seq. plura.
 Qua ætate aut statuta conditus fuerit Adam,
tomo. 3. 194. d.
 Adam cur non infans creatus, **tomo 7. 223. b.**
 Adē & Eux creatio, dona, peccatū, **to. 4. 299.**
 1. & sequen.
 Adē & Eux origo secundum Manichæos
to. 1. 278. b. to. 6. 7. m. & 39. c. & 182. l. m.
 Adam Pelagiani mortalem crediderunt, et si
 non peccasset, **tomo 6. 11. b. to. 7. 444. a.**
 Adā corpus, quale, **tomo. 3. 195. K. & sequē.**
b. to. 4. 245. K.
 Adā corpus, & nostrum diuersa, **to. 3. 196. f.**
 Adā stola data. **Ibidem. f.**
 Adam an spiritū sanctum habuerit, **to. 4. 295.**
c. & 303. b. c.
 Tria sunt Adā facta habitacula, **to. 9. 175. m.**
 Quomodo locutus sit Deus Adē, **to. 3. 209. h.**
 Adē ecstasis cur immissa, **to. 3. 211. g.**
 Adam, per mulierem infirmus factus, **Ibidem. f.**
 Adē mulier facta pp sobo, **to. 3. 208. c. & seq.**
 Et qua forma facta sit, eodē **209. b.**
 Cur de latere viri. **Ibidem, f. g.**
 Adamo quare potius caro pro osse data est
 quā os. **to. 9. 29. K. Adā sopito iūcta**
 Eva, quid sibi velit, **tomo. 1. 276. r. l.**
 Adam dormiebat, cū extracta ab eo mulier.
 sic in cruce Christus mortuus, pende-
 bat cum apertus est eius latus, **to. 10. 255. a.**
 Cur dormiēti, & nō vigi, extraxit, **to. 8. 185. i.**
 Mulier a qua initium peccati, ex latere Adā
 aperto facta est, **to. 255. a.**
 Costa Adē an nō eo vigilāte poterat educi,

& fieri Eva. **to. 9. 19. g.**
 adā quare vitam vocaverit ipsam Euam. **to-**
mo. 1. 249. c. d.
 Stola data Adē. **to. 3. 196. f.**
 adam primo immortalis. **to. 3. 66. c.**
 adam in quo statu erat antequam peccaret.
to. 4. 212. a. b.
 adam libera voluntas. **to. 3. 76. b.**
 Adā p libe. voluntatis arbi. regebat corpus
 suū ante peccatū, sed nō post, **to. 2. 10. m.**
 adam in paradiso poterat omnia q̄ volebat,
 viuebat sine vlla egestate, cibis aderat ne
 esuriret, potus ne sitiret, lignū vitę ne illū
 senectū dissolueret. **to. 5. 129. f.**
 adam beator erat in paradiso, in statu inno-
 cētię, q̄ aliq̄s iustus in hac vita, sed quātū
 ad sp̄s boni futuri beator est q̄libet iust⁹,
 quātūcūque tribulatus, **to. 5. 97. g.**
 adam non senuisset si non peccasset, & hoc
 ex diuina gratia. **to. 5. 117. c.**
 adam ante peccatum non habuit necessitatē
 moriendi, **Ibidem. & 118. a.**
 Ad adam animalia quare, & quomodo ad-
 ducta. **to. 3. 209. c. d. & h.**
 an adā & Eux datū sit p̄ceptū **to. 3. 205. i.**
 Cur adam in mūdo positus mandatum vel
 legem accepit, cū ipse dominium cetero-
 rum haberet **to. 4. 303. d.**
 adam cur prohibitus sit à re bona, **tomo. 8.**
255. m.
 adā quomō locutus sit Deus, **to. 3. 205. i. K.**
 & **207. h. & 223. b. c.**
 adam vitrum sapiens fuerit vel stultus, **tomo.**
1. 14. g.
 adam comparatur stulto, **tomo. 4. 194. a.**
 Lapsus adā. **to. 3. 53. b. & 67. f.**
 Reparatio **Ibidem. 35. g.**
 adā & Eux tentatio, & transgressio, **to. 3. 217.**
 1. & sequen. **to. 4. 378. h.**
 adam à diabolo elusus est, cuius filii nūc dia-
 bolum elidunt, **to. 10. 278. d.**
 Adam primus accepit serpentis morsum cū
 veneno. **to. 10. 71. f.**
 adam per gulę intemperantiam gloriam im-
 mortalitatis amisit, **to. 10. 165. m.**
 adam non vscendi libidine soluit p̄ceptū
 Dei. **to. 10. 29. h.**
 adam se vnus arboris delectatione vēdidit.
tomo. 178. d.
 adam à semetipso malū fecit, quod fecit, **to-**
mo. 9. 105. h.

- Quod adā peccans prius reliquerit Deū, q̄
relinqueret a Deo: & primā fuisse animā
mortē, a Deo recessisse. to. 5. 115. d. e.
adam superbia cecidit. to. 9. 136. h.
adam rapere voluit diuinitatem, & perdidit
felicitatem. to. 8. 240. d.
adam avaritia cecidit, cui Deus non sufficit.
tomo. 9. 136. i.
adā sicut Deus fieri voluit, vt nullus ipsi do-
minaretur, to. 10. 26. h.
adam quomodo seductus, & quō Eua, tom.
5. 125. e. f. to. 3. 224. c.
adam plus peccauit quam Eua, quia sciēs &
prudens. to. 5. 125. c.
adam sociali necessitudine credendū est par-
uisse blanditiis vxoris, vt Salomon mulie-
ribus, & Aaron populo. to. 5. 125. d.
Cur cecidit. to. 18. 145. h. i.
Qd̄ peccauit nō obediendo, tom. 8. 249. m.
adam non nisi intēperantia prouocātes Eua
cognouit. to. 10. 165. m.
adam nō accepisset cōsiliū serpentis, si non
defecisset a Dei dilectione. tom. 4. 378. h.
an adam & Eua præsauerint calum suū, to-
mo. 3. 220. f.
Quomodo aperti sunt oculi amborum. to. 3.
222. K. l.
adam si nō peccasset, quales fuissent nuptiæ,
& liberorū ppagatio. to. tertio. 208. c. &
sequenti, to. tomo 6. 256. f. tomo. 1. 23. i. to
mo. 7. 271. i. & sequenti & 273. h. i. & 270.
m. & sequen.
Itē qualis fuisse corporū mutatio, tomo. 3.
208. f.
adam vbi est? to. 5. 115. e. & 118. c.
Quare interrogatus p̄us adā, to. 3. 223. e. d.
adē & mulieris excusatio superba. Ibidē. e. f.
adam excommunicatus. Ibidem. m.
Si adam humiliter se excusasset, & in autho-
rē suū culpā nō retorisset, a paradiso nō
exulasset. to. 10. 264. g.
adē peccatum. to. 3. 53. b. c.
Et quomodo multifarium Eodē. 55. K.
adē expulsio, quid allegorice, tomo. 1. 249. f.
De poenis Adæ & Eue inflicis, to. 1. 248. m.
& sequent. 3. 223. h. i.
adam quamdiu ieiunauit, in paradiso fuit,
sed vbi comedit, eiectus est, tomo. 10.
159. b.
adam quæ habuit, & quæ perdidit. tomo. 4.
386. i. k. r.
- adam imaginē Dei perdidisse peccato, quo
modo accipiendum, tom. 1. 22. m. & 270.
c. & tomo. 296. d.
Labor adē & cultura terrę quid, to. 1. 277. c.
f. to. 3. 223. i. k. r.
Adæ labor, quid per allegoriam, tomo. 1.
277. e. f.
adam diuina sententia morti est adiudicatus
& cum tota posteritate damnatus exilio.
tomo 10. 264. k.
adam si non peccasset, vtrum fuisset moritu-
rus. tomo 1. 147. g. & tomo 7. 212. l.
adam veniē redditus est: & quare, tomo. 10.
179. l.
Adam filios & filias procreasse, tomo. 1.
243. c.
adam vnum filium malum, & alterum bonū
genuit. tomo. 9. 258. g.
Adam necessitate fuit pater & socer eiuf-
dem: & Eua vxor eius virique sexui filia
rum fuit, & socrus & mater. tomo. 5. 137.
h. i.
Adam vtriusque generis pater. tomo. 5.
137. b.
In adam omnes peccatores sumus, tomo. 2.
49. c. sequentibus.
adæ peccatum in posteros, tomo. tertio.
67. f. g.
Ex adam adam, & super adam multa pecca-
ta nascuntur. tomo. 8. 510. l.
Quicquid audiuit, secutum est in nobis, to-
mo. 8. 506. a.
Quod in adam fuit culpe, id in nobis est na-
tura. tomo. 10. 71. i.
Nullum erat propter adæ delictum salutis
Remedium, nisi Chrs aduenisset de celo:
tomo. 10. 129. f.
Peccatum adē in posteros, tomo 3. 67. f. g. to
mo. 10. 79. m. & 145. col. 2. per totum.
In adā omnes moriunt, to. 2. 32. l. & 146. h.
In adam peccasse quid. eodem. 33. d. e.
Ex adam massa perditionis. to. 2. 49. l.
Ex adam trahi peccatum originale. to. 1. 27.
h. & 230. d. e. to. 2. 130. c. & sequentibus.
adā & Eue peccata quomodo fiant nostra,
tomo. 1. 230. b. c.
adæ peccatum ipsi soli obfuisse, non generi
humano, secundum Pelag. to. 2. 196. c. d.
tomo. 7. 256. b. c. & 415. b.
adā filiorum graue iugum, to. 7. 241. h. 245.
d. & 264. K.

adam

IN DIUVM AVGVSTIN VM.

Adam quot annis vixit. tomo. 5. 134.e.
 Caluarie locus, vbi immolatus Isaac, Chri-
 stus crucifixus, adam sepultus. tomo. 10.
 192.c.d
 Adā i inferno, & indeliberatus. to. 132. d.e.
 Adam Christus, Eva ecclesia. tomo. 1255.K.1
 Ad duo, terrenus & coelestis, graphicè de-
 scribuntur. tomo. 1. 139. & sequen. & 252.
 d.e & 273. b. tomo. 2. 84. g. h. tomo. 3. 139. g.
 & 353. R. 1. & 354. e. f
 Differentia primi Adam & secundi. tomo.
 10. 178. d. e. & 239. K. 1. 240. e. f
 Adam Christi figura. tomo. 10. 130. e.
 Adā forma futuri exponitur. tomo. 2. 358. K. 1
 Cōparatio Christi ad adā. to. nono. 245. a.
 Comparatio adā, & Iob, & vxorum ip-
 sorum. tomo. 10. 237. b.
 Adam non imitandus, sed Christus. tomo. 4.
 378. i.
 Adam pater omnium gentium. tomo. 9. 19. f
 & K.
 Et de quatuor literis vocabuli adam, ibidē,
 K. & 21. f.
 Adamiani hæretici, ex adam dicti, tomo. 6.
 Nudi inter se versantur. Ibidem. l.
 A damas perhibetur non vinci ferro, igne,
 vel alia re; nisi hirci sanguine. Et positus
 iuxta magnetem, non permittit ipsum fer-
 rum attrahi a magnete. tomo. 5. 214. f.
 Adamantius, dictus Origenes. to. sexto. 6. c.
 Adduci ea dici solent, quæ ambulare possunt
 tomo. 8. 258. f. in fine.
 A deodatus filius Augustini. tomo. primo,
 168. h.
 Ingenium, & præmatura mors. Eodem.
 57. h.
 Adeona dea. tomo. 5. 35. m. & 56. f
 Adeps frumenti, quid sit. tomo. 8. 298. i. K. &
 570. a.
 Adipem omnem boum & ouium & capra-
 rum non edere, quid sit in lege. tomo. 4. 78
 i. & sequenibus.
 Adhærere Deo, nisi dilectiōe, amore & cha-
 ritate, non valemus. tomo. 1. 250. &
 251. f.
 Deo hærendum, non mundo. tomo. 4.
 257. R.
 Inhærere debemus Deo. tomo. 5. 82. d
 Qui adhæret domino per confessionem vo-
 luntatis, vnus spiritus est. tomo. 6.
 231. m.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, expo-
 nitur, tomo. 4. 384. i. & sequenti. tomo. 5.
 89. f
 Adhærere Deo, causa est beatitudinis; sed nō
 adhærere Deo, causa est miserie. tomo. 5.
 103. h
 Adhærere Deo, facit angelum beatum, & e-
 ius beatitudinis est causa. Et quod vitium
 malorū angelorū, scilicet quod non adhe-
 rent Deo, manifestat eorum naturam bo-
 nam esse. Ibidem. g.
 Adhærere Deo quam magna sit salus, vt ei vi-
 uat, inde sapiat, & cætera. Ibidem. K.
 Quo glutino adhæret anima Deo, tomo. 8.
 212. m.
 Quantumcunque proficiat quis, necesse est
 cum carnis affectu adhærere terrenis. to-
 mo. 8. 444. i
 Non nos corporibus nostris, quando cum
 domino erimus, sed ipsa potius nobis ad-
 hærebunt, nos autem Deo. tomo. 8. ibi-
 dem. K
 Adhæsiō illa, de qua dicitur, adhæsit paui-
 mēto anima mea, quæ sit. Ibidem. g. & i.
 Adhærere terrenis, mori est animæ. Ibi-
 dem. i.
 Cōtra adimantum scripsit augustinus. tomo.
 6. 55. c. & sequen.
 Adimanti auctoritas apud Manichæ. tomo.
 6. 75. e. f.
 Adimantus Manichæi, quum viueret secta-
 tor. tomo. 6. 206. K
 Adimplere, quid. tomo. 4. 307. i
 Adinuentio quid sit. 8. 410. e
 Adinventiones hominum incertæ. tomo. 5.
 90. c.
 De adiutorio Dei. tomo. 3. 211. f. 347. K
 Et quomodo repetendum. tomo. 4.
 91. d.
 Adiutor Deus. tomo. 4. 87. i
 Qui adiuuat, etiam per se aliquid agit. to-
 mo. 8. 291. K
 Quomodo pater Deus adiuuat filium. tomo.
 8. 418. m. & fo. sequenti. a.
 Omnes sancti adiuuantur a Deo, sed intus.
 tomo. 8. 172. b.
 Nisi adiuuet Deus bona opera nostra, im-
 pleri non possunt a nobis. tomo. 8.
 212. k
 Deus adiutor est in bonis, & redemptor in
 malis. tomo. 8. 32. d.
 F 4 adiut o-

- adiutorium Dei. to. 10. 69. i
Coniunx ad quid creata in adiutorium viri.
to. 3. 208. c. d
adiutorium duplex. to. 7. 438. e. f
Sic opitulari Deus assuevit suis, vt vbi defe-
cit humanū consilium, illic intercedat di-
uinum adiutorium. to. 10. 172. K
adiutores diaboli. to. 10. 170. f
admetus rex. to. 5. 172. m
aliter Deus operatus est primo, aliter nunc
administrat omnia. to. 3. 189. K
Vide Deus.
admiratio de rebus inspiratis. to. 1. 140. e. f
to. 2. 68. i. K
Miratur Deus opera sua, per tropū. Ibidē, i
admiratur Christus fidem credentium. Ibi-
dem, k. to. 6. 190. K. I
admiracionis causē. to. 2. 135. K. I
admiratio pro laude ponitur. Ibidem, l
admiracionem subtrahit paulatim assidui-
tas experiendi, vt patet de calce & adamā-
te, to. 5. 214. f
administrat Deus res & naturas variis mo-
dis, to. 5. 61. g & sequentibus.
admirantes Deū diligunt, & diligentes ipsū
admirantur. to. 9. 260. l
adolescētia augustini & vitia eius descripta.
to. 1. 31. a & sequen.
adolescētia seductilis. to. 1. 32. g
adoleſcentior, nomē est comparatiuū, & bñ
intelligi i cōparatiōe maioris, to. 8. 463. h
adolescētia cōditio. to. 10. 249. c, d, & sequē-
adonai, significat dominum. to. 6. 99. e
adoptionis lex. to. 1. 21. h
adoptio, generatio spiritalis, t. 2. 73. b, i 74. g, i
adoptandi consuetudo, apud veteres. to. 4.
2. 135. e, tom. 6. 70. a
adoptio filiorum Dei. to. 4. 135. g. h. & 403.
m. tom. 6. 70. a. b. & 115. g. h
adoptionis & naturæ filii, quomodo diffe-
rant. to. 4. 346. a
adoptio filiorum Dei, duplex. to. 7. 291. g. h
adoptabat lex nō solū viuos, sed & mortuos,
& quomodo. to. 1. 21. h
adoptati filii Dei sumus. to. 10. 44. b. c
Solutus Deus adorandus. to. 1. 247. i. K. tom. 3.
304. c, to. 10. 191. g
Contra adoratores, siue adulatores partium
mundi. to. 1. 247. m
adorari nō vult Deus corporaliter, sicut nō
videri to. 2. 9. c
adorationis honor etiam hominibus reddi-
tus. tom. 4. 49. m
adorare Deum in spiritu. to. 4. 315. g
adoratio Christiani. tom. 5. 62. h
adorant Christiani sanctos & imagines, non
eodē modo sicut pagani idola. to. 5. 132. K
adorare & honorare differunt. to. 6. 216. e. f
Nihil adorādū est nisi solus Deus. t. 8. 83. h. i
Vtrum eadem adoratio humanitati Christi
& deitati debeatur. tom. 8. 364. e. f
Caro Christi quare a catholicis adoretur.
tom. 10. 48. f
adorare i tēplo, & ad tēplū, differūt. to. 8. 9. c
adorare Deum alienum, quam malum sit to.
8. 297. m
adorantes idola, confundentur. tom. 8. 358.
d. e
Quod in multis similes illis efficiātur. to.
8. 194. h. i
adorare Deum in mōte sancto eius, quid sit.
to. 8. 366. f
adorare scabellum pedum eius, quid sit. to. 8.
364. d. e
Cur adorari nolint sācti angeli, aut iusti ho-
mines. tom. 8. 343. g. h
adoratores veri. tom. 9. 31. a
Homines ab adoratione Dei deuenerunt ad
adorationem hominum, ab homine ad ir-
rationalia. tom. 10. 199. g. h
adraftus Cyzicenus Mathematicus. to. 10. 5.
217. f
aduena, est omnis homo nascendo, & inco-
la viuendo, quoniam compellitur migra-
re moriendo. tom. 4. 78. b
aduena estis, expositum. Ibidem
aduena, est migraturus, non perpetuo man-
surus. tom. 8. 112. K. & 442. c
Aduentus Christi.
Differentia lata inter primum Christi adue-
tum, & secundum. tom. 10. 235. l. m
aduētus domini. to. 2. epistolis. 78. 79. & 80
per totum.
aduētus primus & secundus Christi. tom.
10. 193. l
aduētus duo iudicii, duo ē pcones. to. 9. 8. c
Christus primo aduētu venit quēſiturus ho-
spitium, in secundo veniet daturus regnū.
tom. 10. 202. b
aduētus Christi prior, duplex, to. 4. 197. i. K
aduētus spiritus sancti, duplex. Ibidem
aduētus Christi, duplex. tom. 9. 7. K
aduētus

IN DIVVM AVGVSTINVM

Aduentus Christi primus manifeste per Da-
nielis hebdomadas p̄dicatur, to. 1. 108. e. f
aduentus Christi duos credimus, vnum oc-
cultum, alterum manifestum, to. 8. 19. c. d
Vnum miserantis, alterum iudicantis, tom.
8. 39. f
Oēs iusti qui p̄nunciabant aduentū eius,
ad eius mēbra pertinebant, tom. 8. 204. i. K
Vtrumque aduentum multi p̄cones p̄-
cefferunt, tom. 8. 362. b
Ideo oculus aduenit, tom. 8. 169. d
Qui aduenit oculus, veniet manifestus. Ibi
dem. g
Quæ fuerit causa aduentus domini in carne,
tom. 8. 159. l
aduentus eius durus est duris, mitis piis, Eo-
dem. 362. a
Cum aduenit, quid accepit, & quid dedit, to-
mo. 8. 574. e. f
Cum angelis mansit, & ad nos venit, tomo.
8. 485. d
Christus cur aduenerit, tom. 1. 237. l. m
aduentus Christi coepit primo gentibus ma-
nifestari cum Magi ad eum adorandum
venerunt, tom. 10. 138. b
aduentus Christi seculo debitus erat, tomo.
10. 127. l
aduentus Ch̄i p̄cipua causa, tom. 4. 324. i
Quid ante eius aduentum tot seculorum
homines egerint, tomo. 2. 58. K
Ideo tunc hominibus aduenit Christus. Ibi-
dem. 59. e
aduentus Saluatoris, vitæ nostræ remedium,
tomo. 10. 143. b
Priusquam aduenit in carne Christus, in spi-
ritu venit visis congruis alloquens quos
volebat, tom. 2. 104. f
Melodia cēlestis in aduentu Christi, tomo.
10. 124. K. l
Christus aduentu suo ingū captiuitatis antiq̄
soluit à ceruicibus nostris, tomo. 10. 128. a
Christus primo aduentu venit occultus, se-
cundo veniet manifestus, to. 10. 235. l. m
Quod Christus dedit in primo aduentu, ex-
acturus est secundo, tomo. 10. 168. f
Qui aduentum domini primum non co-
gnouerit non potest se p̄parare ad se-
cundum, 205. l
aduentum Christi & dāmones nouerunt,
tomo 9. 14. r
Primus Christi aduentus factus est latenter.

secundus vero manifeste fiet. to. 10. 194. l.
De secundo Christi aduentu, tom. 10. 235. l.
Aduentus domini diligendus & expectan-
dus, tomo. 2. 105. c. & K. 11. sup. l. 11. v. 1.
Aduentum domini diligentibus magna foe-
licitas, 11. sup. l. 11. v. 1. Ibidem.
Aduentum domini, quis diligit, Ibidem. l. 1.
Aduentus iudicii signa, tomo. 2. 104. f. & 107.
f. & sequen. copiose,
Aduentus domini tempus cognoscere, non
est vtile. tom. 2. 104. b. c. l.
Vtrum tempus aduentus determinetur ex
verbis apostoli tom. 2. 91. f. & 92. f. g.
Dies aduentus Christi hominibus ignotus
est, 11. sup. l. 11. v. 1. tom. 10. 318. K. l.
Aduentus secundi tempus incertum, tom. 2.
103. K. & sequen. copiose, tomo. 8. 7. K. l.
Aduentus eius, quomodo tardus vel longe
futurus est. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766.

Sermo

- Sermo Dei aduersarius nostræ volūtatis. to. 10.2.c. & 92.b.c
- Aduersarius tuus cui consenties, dum fueris in via, quis sit. tom. 8.84.i. & fo. 327.a.b. & fo. sequenti, f
- Aduersarius cum quo concordandum est in via, Christus est. tom. 9.73.b
- Lex diuina noster dicitur aduersarius, tom. 9.204.l
- Aduersarius noster diabolus. to. 3.252.b, e
- Aduersarii multi. tom. 4.297.m
- Qui sunt nostri aduersarii. tom. 10.148.a.b
- Aduersarius noster i via, nō est diabolus, sed ser. Dei to. 10.2.d.e. & sequenti. & fo. 92.c
- In quo cōcordamus aduersario nostro precepto Dei. tom. 9.201.h.i
- Concordare cum aduersario in via, quid. tom. 10.2.e
- Aduersarium bonis operibus percutere, to. mo. 10.12.f.i
- Quare diabolus nobis sic aduersatur. tomo. 9.240.f
- De aduersariis nominis Christi, quibus in vastatione vrbis propter Christum. Barbari pepercerunt victis. to. 5.2.a.b, & sequenti. aduersa. tom. 3.347.c
- De aduersitatibus quas soli mali metuunt, & quas semper passus est mundus, dū Deos coleret. tom. 5.20.b.c
- Aduersitas nulla confringit, quem foelicitas non corrumpit. tomo. 8.302.d
- Aduersa & prospera vtraque cauenda sunt. tomo. 8.269.K
- Aduersa sepe non aufert Deus a iuis, propter eorum salutem. tom. 9.15.e.f
- De aduersitate temporalī. tom. 10.184.i
- Aduersitates, quæ nobis eueniūt, nobis ipsis sunt imputandæ, & non Deo. to. 10.184.i
- Aduersæ res ad quid homini prosint, tom. 10.101. & sequen.
- In aduersis consolatio. tom. 2.112.i. K & fo. 118.b & 199.h. & sequen. & fo. 199.fo. & sequenti.
- Adulatio, oleum peccatoris. tomo. 2.183.g. & 205.f
- Adulatio pestilens. tom. 3.349.c.d
- Adulatoris lingua plus persequitur, quā manus intersectoris. tom. 8.246.f
- Adulatio quid. tom. 10.100.h
- Adulator, quis. to. 4.313.c
- Adulatores dicuntur venditores olei. tom. 2.183.h.i. & 205.fo. tom. 10.111.f
- Adulatio est inimica amicitie. to. 2.196.b.c
- Adulatio. tom. 3.349.c. in fine.
- Adulatores blāda facie decipiūt animas, & perpetua morte perimunt. tom. 4.371.m
- Adulatores. tomo. 5.4.h
- Adulatiūm lingue ligant animas in peccatis. tom. 8.23.a
- Adulatores cur cauendi sint. tomo. 8.118.i
- Si non amas adulatorem, non timebis comminatorem. tom. 8.187.c
- Contra vitium adulationis, & quid sit adulatio. tomo. 8.158.b. & 157.K. & 158.b
- Scriptura nemini adulatur. tom. 10.46.f
- Adulator non diligit, sed odit. tomo. 9.140.i
- Adulatores perstringit. tom. 10.90.K
- Adulterium ynde malum conuincatur. tomo. 1.209.g.h
- Adulterium committit qui vxorem alienam concupiscit. Ibidem, i
- De adulterinis coniugiis. tomo. 6.271. fol. & sequenti.
- Adulterio purgato per penitentiam, fieri potest reconciliatio coniugii. tomo. 6.277.l
- Contra adulteros lex Cæsar. Ibidem, K
- Adulterium non excusat procreandorum filiorum causa. Ibidem 278.c
- Adulterium in coniugio. tomo. 7.319.g
- Cum adulteris ponere portionem, quid sit. tomo. 8.158.a
- Sicut adulter letatur corrupta carne, sic diabolus letatur de corrupta mente. tomo. 8.113.c
- De adulteris. tomo. 10.246.fo. g.
- Si adulteri fidem haberent, iudicium Dei formidarent. tomo. 10.2.6.m
- Prima adulterii tela oculorum sunt, secunda verborum. tomo. 10.169.c
- Mulier, siue adultera, siue concubina, meretrix vocatur. tom. 10.296.h
- Non probari quōd dii adulterium Paradisi punierint, quōd in Romuli matre, non vlti sunt. tom. 5.21.d
- Non potuisse offendi Deos Paradisi adulterio, quod inter ipsos traditur frequentatum. tom. 5.15.i. & sequen.
- Adulterium foeminarum non puniebatur poena mortis, sed stuprum virginum poena defossionis. tom. 5.22.K
- Adulterium Dauid. tomo. 3.18.e. tomo. 10.101.c

IN DIVVM AVGVSTINVM

101. c. & sequentibus.
 Penitentia de adulterio. tomo. 10. 120. a.
 Ioseph, certā de virgine Maria adulterii sus-
 picionem conceperat tomo. 10. 16. h.
 Iudeorum astutia, in praesentatione adulterę
 ad Christum. to 9. 57. f.
 Adultera, peccatoribus discedentibus mās-
 cum iudice sine peccato tomo. 10. 175. d.
 Adulterę Christus ignovit, to. 6. 277. h.
 Adulterium committit omnis qui dimittit
 vxorem suam, & ducit alteram to. 6. 272,
 c. d. & sequenti. & 275. e. f.
 Adulteris vxoribus viri ignoscant, eodē. 277
 g. & sequentibus. i.
 Adulterā coniugem occidere, nō licet Chri-
 stiano. Ibidem. i. K.
 Adulterorum filii, bonum opus Dei. to. 7.
 275. l. & 219. c.
 Adulteri multi. tomo. 9. 16. f.
 Adulter serpens antiquus. tomo. 8. 75. c.
 De muliere deprehēsa i adulterio, Ser. to. 10
 39. g. & sequēti. & 174. K. l. & sequētib.
 Opus & factura Dei nullo modo adulterari
 debet. to 10. 250. a.
 Aduocatus licite vēdit patrociniū. to. 2. 75. c.
 Aduocati forēses taxati. to. 2. 75. c. & sequen.
 Aduocatum habemus apud patrem, & carie-
 ra, exponitur. tomo. 4. 310. b.
 Aduocatus noster & filius, & spiritus sanctus.
 tomo. 6. 216. m. & sequentibus.
 Christus aduocatus est noster apud patrem.
 to. 9. 125. d.
 Aduocatus & iudex noster, idem. tomo. 10.
 114. c. & 187. m. & 211. R. & 225. b.
 Aedificantium duo genera. to. 9. 15. g. h.
 Quicquid in templis manufactis agit, in
 nobis spiritali edificatione completur. to-
 mo. 10. 252. a.
 Quę sint fundamenta nostri ædificii spirita-
 lis. tomo. 10. 324. R.
 Aedificatio habet laborem, dedicatio exulta-
 tionem tomo. 10. 254. c. & 324. g.
 Vide, Dedicatio.
 Aedificatio domus post captiuitatē, dedica-
 tio eius. to. 10. 56. u. & sequentibus.
 Aedificatio quę fit dedicatio, & quomodo
 Ibidem. i. & sequentibus copiose.
 Aedificare in Christo tomo. 4. 416. c.
 Aedificatio corporis Christi, est Ecclesia. to.
 5. 234. g.
 Aedificare proximū loquendo, est opus bo-

num facere. tomo. 10. 47. c.
 Omne quod non edificat, in periculum ver-
 titur dicentium & audientium. tomo. 10.
 279. R.
 Aedificare stipulam, fœnum, & lignum. to-
 mo. 5. 224. f. & sequentibus.
 Aedificare supra petram, & super harenam,
 quid sit. tomo. 2. 48. f. tomo. 4. 416. d.
 Aedificare super fundamentum, aurum, ar-
 gentum, lapides preciosos, quid sit. tom.
 4. 24. b. & sequentibus. tomo. 5. 224. f.
 Aedificatio spiritalis. tomo. 3. 349. m.
 Vide in litera E. Aedificium.
 Aeger, homo. tomo. 10. 46. e.
 Aegrotorum genera duo. tomo. 10. 18. f.
 Aegrotatio generis humani. tomo. 10. 49. l.
 Humanum genus, magnus egrotus iacens
 ab Oriente vsque in Occidentem. tomo. 10
 49. l. & sequentibus & 64. R.
 Vnumquodque animal egrotans quærīt sibi
 necessarium. tomo. 10. 305. h. i.
 Agridudines ligaturis non curentur. tomo.
 9. 15. e.
 Aegrotant periculosius, qui mentem feбри-
 bis perdiderunt. tomo. 10. 4. h.
 Officium erga destitutos. & egrotantes. tomo.
 10. In possidonio de vita August.
 Vide in litera E. egrotare.
 Aegeria nympa. tomo. 5. 64. h.
 Aegestas aliquando beata, tomo. 10. 3. d. &
 fo. sequentibus e.
 Aegialeus rex. tomo. 5. 169. g.
 Aegis, scutum Iouis. tomo. 4. 130. c.
 Aegyptus imago coeli, secundum Trimegi-
 strum. tomo. 5. 72. l.
 Aegyptus magis in meridie quam Aphrica.
 tomo. 10. 43. l.
 Distantia terrę sanctę, & Aegypti. to. 168. h.
 Aegyptus figura huius seculi. tomo. 4. 40. a.
 tomo. 9. 53. a.
 Aegyptus olim idolis & superstitionibus de-
 dita. tomo. 10. 43. l. m.
 Aegyptus tempore Augustini multos sanctos
 & sanctas habuit, mundum penitus
 contemnentes. tomo. 10. 43. l.
 Quare Deus populum suum in Aegyptum
 induxit, vbi tācum affligi permiserit. to-
 mo. 9. 193. R.
 Aegyptii. tomo. 5. 83. a.
 Aegyptiorum dominatio. tomo. 10. 100. l.
 Seruitus Aegyptiaca. tomo. 10. 170. a. b.

Intea

- Lutea opera Aegyptiorum, mysticè quid, to-
mo. 10. 100. l. 1. & 2. b. 1. non erit
Aegyptium extinguere, quid sit, tomo. 10
173. c.
- Aegypti plage. to. 5. 156. d. 184. f. to. 10. 171. c
- Aegyptus percutitur primogenitorum affe-
ctu. to. 10. 172. i.
- Aegypti, peccata. to. 10. 173. b
- Ex aegypto fugere. to. 10. 146. i
- Ex aegypto Israelitarum transitus, quid deno-
tet. to. 4. 21. c
- Egredi aegyptum, spiritualiter intelligendum,
tom. 8. 129. e
- Aegyptii merito spoliati ab Hebræis tomo. 6
138. e. f.
- Et quid mystice, to. 3. 14. i. K. to. 6. 143. g. h
- Aegyptii, deceptione digni, to. 4. 191. f
- Ex aegypto liberati, duce Christo, to. 4. 194.
l. to. 8. 129. e
- Aegyptum egressi filii Israel, quinta genera-
tione, to. 4. 224. g
- Aegyptii in mare rubro extincti sunt, to. 5. 167
d, tom. 10. 172. d. e. & l.
- Dii Aegypti homines mortui. to. 5. 73. c
- Aegyptiorum simulachra. to. 7. 159. a
- Aegyptii supersticiosissimi. to. 4. 215. l. m
- Aegyptiorum superbia ranis, & muscis doma-
ta. to. 9. 136. K
- Aegyptii de sapientiæ nomine gloriati sunt. to
mo. 5. 68. e
- In aegyptum quando profectus Ioseph cum
Maria, to. 4. 137. h. i
- Aegyptus, Vide in litera E.
- Aemulatio & invidia quid differant, tomo. 4
439. R
- Charitas non emulatur, non inflatur, tomo.
10. 45. i
- Aemulius. Vide in litera E.
- Aeneas errores tomo. 130. b
- Aeneas fugiens, penates aduexit. to. 5. 86. e
- Aenigma quid. to. 8. 147. b
- Aenigmatista qui. to. 4. 85. l
- De ænigmate & tropicis loquutionibus, to.
3. 149. k. & sequent.
- Aeolus ventorum rex, tom. 5. 2. l
- to. 6. 211. k
- Aequalitas filii Dei, to. 4. 190. g. h
- Quum omnia Deus fecerit, quare non æqua-
lia fecit, to. 4. 179. k
- Aqualitas personarum diuinarum, to. 9. 246
m, to. 10. 190. e. & sequent.
- Aqualem Deo Christus nõ se faciebat, sed ei
æqualis natus erat. to. 9. 34. d
- De æqualitate patris & filii in diuinis, cõtra
Aerium & Eunomium plura, to. 10. 47. i.
& sequen. copiose.
- In quacunq; virtute filius est æqualis patri,
in oibus aliis est æqualis, to. 10. 142. f, g,
- Deus pater nõ inuidet filio suo, vt ipse sit æ-
qualis, to. 10. 44. g
- De patris & filii in diuinis æqualitate, to. 10
47. c, d. & sequen.
- Patris, filii & spiritus sancti nõ sunt diuersæ
separabiles dignitates, to. 9. 241. k. & 245
i, & sequen.
- Filium probat Augustinus æqualẽ patri, to.
9. 36. h
- Christus quia Deus, æqualis est patri: q̃a ve-
ro hõ. minor est patre, to. 10. 134. m; Vide
Persona, & Trinitat.
- Aequalia quare non fecerit omnia Deus, to
mo. 4. 189. K
- Aequales erimus angelis. to. 10. 59. g
- Appetitus æqualitatis domini sui, deiecit ho-
minem. to. 10. 127. b. c
- Similitudine rerum visibilibus, rẽ inuisibile
& inenarrabile & incomprehensibilem,
inquantũ potuit, & res ipsa p̃misse, æqua-
litatẽ patris & filii in diuinis, Apostolus
explanare conatus est, to. 10. 48. d
- Aequalitas. Vide in litera E.
- Aequitas vnde dicta, to. 1. 132. f. in fi.
- Aequitas simulata, duplex est iniquitas, tom.
8. 214. f
- Aequitas statet Dei & modius qua unicui-
que remetietur, to. 10. 24. d, & sequentib.
- Aequitas, Vide in litera E.
- De æquiuocis multiuocis, & similibus, to. 1
97. d & sequen.
- Aerarium Vide in litera E.
- Aesculanus Deus. to. 5. 35. a
- Aesculapius, to. 5. 26. m, & 74. d
- Aestas prosperitatẽ significat, hyems aduersi-
tatem, to. 6. 66. h. i. tom. 8. 125. K
- Aetates hominis considerandæ, tom. 1. 239. f
- Aetates spiritales septem. Ibidem, g
- Aetates mudi quare inæquales, tom. 1. 272. f
- Aetates mundi septem, to. 1. 271. l
- Aetates mundi sex, to. 3. 99. i. tom. 4. 110. h. &
236. f. to 5. 242. d. to. 6. 88. f. tom. 9. 18. m,
& sequenti.
- Secundum quatuor etates, quatuor gradus
ad

ad felicitatẽ
Aetas spiritalis
Aetas sexta qu
Aetates gener
collata. to. 1
Aet
æternitas Dei n
a, & ibidẽ, m
æternũ quom
30. d. & 46. f
æternitas vera
eternũ & imm
æterna, æterni
æternũ qd in
æterna nõ car
æternitas.
Cõparatio æ
In æternitate
æterna vita qu
Sperare ætern
æterna dignita
Aetern
Aether quid.
æther & aer di
æther Ioui da
æthiopissa vx
æthiopia duple
æthiopes nigri
æthiopissa Moy
ficabat
aer corpus est,
to. 2. 79. a
æther & aqua.
aer spiritus.
aer lunoni dan
aerem crassum
to. 10. 3. 160. i
aer crassior vnd
aer terra superi
aere superior ig
aerem appellat
m, & sequen
aer superior &
aer caliginosus
a. b. & 10. 6. 1
aerẽ impressio
3. 76. a. & 19
aer feruetus
pulsus, vento
aerea aiala den
to. 3. 176. l. m

IN DIVVM AVGVSTINVM

ad foelicitatem. to. 3. 64. g
Aetas spiritalis. to. 4. 32. c
Aetas sexta qualis Chrs venerit. to. 4. 33. i. d.
Aetates generis humani & hominis vnus,
collata. to. 1. 272. m. to. 4. 191. b & 104. i.
Aetas. Vide in litera E.
aeternitas Dei nescit tēpora. to. 1. 8. g. & 68.
a, & ibidē, m, & 248. h. to. 4. 185. f. in fine
aeternū quomodo accipiatur. to. 3. 37. g. to. 4.
30. d. & 46. l. 55. l
aeternitas vera Dei est. to. 3. 350. a
eternū & immortale differunt. to. m. 4. 185. g
aeterna, aeternitatis partic. sic aia. Ibidem, i
aeternū qd in scripturis. to. 5. 22. i. to. 9. 45. d.
aeterna nō carnaliter cogitāda. to. 8. 130. f.
aeternitas. to. 3. 346. f. & 350. a, 355. c
Cōparatio aeternitatis ad tēpus. to. 9. 176. e.
In aeternitate stabilitas. to. 10. 32. i.
aeterna vita quanti ematur. to. 10. 53. l.
Sperare aeterna. to. 10. 182. g. & seq.
aeterna dignitate priora. to. 4. 409. e. f.
Aeternitas. Vide in litera E.
Aether quid. to. 4. 130. c, 108. g
aether & aer differunt. to. 5. 71. c
aether Ioui datur. to. 5. 32. a
aethiopiſſa vxor Moyſi. to. 3. 152. h
aethiopia duplex Ibidem, i
aethiopes nigri, mysticē. to. 8. 267. b. c
aethiopiſſa Moyſi coniuncta, ecclesiam signi-
ficabat. to. 10. 170. K
aer corpus est, & secundū quosdā se gignit.
to. 2. 79. a.
ear & aqua. to. 3. 175. m.
aer spiritus. to. 5. 42. b
aer Iunoni datur. to. 5. 32. a
aerem crassum aque nomine designari. to. 1.
270. to. 3. 160. e. l
aer crassior vnde generetur. to. 3. 163. g.
aer terra superior Eodē, 170. b
aere superior ignis Ibidem, b
aerem appellari coelum. Ibidē, d 175.
m, & sequen to. 6. 180. e
aer superior & inferior. to. 3. 176. g
aer caliginosus dēmonū carcer. Eodē, 176.
a, b. & to. 6. 180. e.
aerēq impressiones quomodo generent. to.
3. 176. a. & 191. K. l. & seq.
aer feruefactus in balneis, vrit, cuius etiā im-
pullus, vento flante, sentitur. to. 5. 218. a
aerea aialia, dēmones, to. 1. 93. c. & 158. l.
to. 3. 176. l. m.
Christus in aere immolatus est, vt aer mūda-
retur. to. 10. 193. a.
aeriani heretici nō orandū pro mortuis cen-
sent. to. 6. 8. e
aetiani ab Aetio, qui Eunomiani, ab Euno-
mio. Aetii discipulo. to. 6. 8. e. f
Disimilem p omnia patri asserunt filium. &
filio spiritum sanctum Ibidem
aetiologia siue etymologia. to. 3. 159. c. to. 6.
29. m. & sequen
affectiones animi. to. 1. 77. m. & 102. h
affectus animi ad malum, vnde sit. to. 1. 212.
m, & sequen.
affectus quid sit to. 294. i & 349. g
affectus quatuor. to. 3. 282. c, d
to. 10. 294. h.
affectus humani diuersitas, to. 3. 349. g
affectū, nō vocē, audit Deus. to. 4. 326. l
affectionibus prauis & turbulētis resistimus
veritate & virtute. to. 5. 75.
afficitur, & mutabile est omne qd aliqd pati-
tur, & sic ostēdit Deum non affici. to. m. 5.
108. g
affectiones, vel passionēs, siue perturbatio-
nes animi, apostolus carni attribuit. to.
mo. 5. 120. h
affectiones bonas vel malas, voluntas causat
bona vel mala. to. 5. 123. g
affectiones de amore boni procedētes & de
charitate, dici possunt virtutes & nō vitia
vt quidam putant. to. 5. 123. k
Sine affectionibus mentem perturbantibus,
& cōtrariationē accidentibus, viuere, nō
est huius vitē: sed talis impossibilitas in
beatitudine erit vbi nullū peccatū esse po-
terit. to. 5. 123. a. b.
affectiones has licet habeamus humanæ. cōdi-
tionis infirmitate, nihilominus si simus
absq, ipsis, non recte viuimus, cū dolere
& affici oporteat circa quāda to. 5. 123. g
affectione nulla inclinati, humanitatē potius
amittūt. quā veram assequantur trāquilli-
tatem. Ibidem
affectiones quō fuerint in Christo Ibidem,
& to. 4. 350. i. 5
affectus malus punitur, cui etiā effectus nō
succedit, vt patet in edificantibus turrim
Babylonis. to. 5. 144. c
Vtrum passionēs futurę sint in patria. Et quę
ibi futurę, quę non. Ibidem. d. & seq
Superbientes in moderatione affectuū, qua-
les.

I N D E X

- les. to. 5. 124. c. & seq. sunt. ibidem
- Affectones tres sūt ī corpore humano. to. 8. Agar afflicta est a domina sua Sara propter
179. superbiam. to. 9. 141. o
- Affectantes mala, bona inuenire nō possunt, Afflictio agar non vocatur persecutio, ludus
tomo. 8. 47. k. ē Isaac cum Isaac, sic. Et afflictionem
Vbi affectus, ibi misericordia. to. 9. 75. i. hereticorum figurat, quā nō est persecu-
Sine affectionibus nullus uiuit. to. 8. 229. e. tio to. 9. 23. d. e. Vide in Sara.
- Non minor fuit affectus Ioseph ab Arima- Agareni q̄ sint, & quos significet. to. 8. 297. h
tia, quam Mariæ. ta. 10. 195. c. Agenoria dea. to. 5. 33. e. & 41. i.
- Affinitates futurae, etiam si Adam non peccal- Ager, pro mundo. to. 1. 27. f. to. 2. 229. d. to.
set. to. 1. 17. c. 10. 105. e
- Affinitas spiritalis verior est carnali. to. 2. 41. h Agri nomine, ecclesia figuratur. to. 8. 399. e
Affinitas tēporalis nihil prodest, si salus aeter- & 418. g
- na contemnitur. to. 2. 231. b. Ager domini, mundus est. to. 8. 577. h
- Affinitatis gradus. to. 4. 76. m. Erūt duo in agro vno, vnus assumetur, alter
Cur ifates & inocētes hic affligant. to. 1. 232. f relinquetur. to. 7. 508. m
- Afflictio piorū. to. 2. 57. h. & seq. to. 3. 352 Significat cor hominis vel bonum vel malū.
K. 350. a. to. 8. 522. i. K
- Affligimur p̄ peccata. nris to. 1. 189. k. & seq Ager figuli, pretio pro Christo dato emptus
Afflictiones tēporarię patienter ferendae. to. quid significet. to. 10. 185. i & 192. e
2. 197. g. h. & 199. Agricole unde. to. 5. 81. m
- Afflictionibus erudimur. to. 2. 186. f. g. Agricola, trinitas. to. 9. 96. c
- Afflictio necessaria. to. 3. 347. K. & 338. d. & Agricole prepositi ecclesiarum. to. 8. 90. g
- h. quam mali. to. 5. 3. d. Agricola nō Deus. to. 8. 227. a. b. to. 10. 188. e
- Qui fert patienter afflictionem diuinā, si iu- Hereticos & schismaticos praecidit agrico-
stus est, coronā accipit, si peccator, iudul- la ab Ecclesia. to. 9. 126. i
- gentiam. to. 10. 245. l. Agricole. sepe aduersus Deū tonantē mur-
Deus duabus de causa permittit hominem a murant, grandem timētes, forilegos cō-
diabolo affligi. lidem. sulunt, oprant famē, quo possint vendere
Afflictio Agar, utrū persecutio. to. 9. 23. e. quod seruant. to. 8. 252. m
- Quid afflictio populi Iudaici, post mortem Agricultura in paradiso. to. 2. 203. b
- Ioseph, designet. to. 10. 169. l. m. Agriculorum labor honestus & sanctus to. 3
Precatio in afflictione to. 9. 158. l. 260. i
- Africa. to. 5. 149. c. Agriculturam Manichæi damnant. to. 6. 7. i
- Africanæ hereses. to. 1. i. Possido. de vita Au- Agricultura, omnium artium innocentissi-
gust. cap. 5. e. a. Ibidem
- Africę deuastatio. to. 1. Ibidem cap. 28. to. 2. Homines ante agriculturam quomodo uiue-
100. d. to. 5. 29. K. bant. to. 5. 60. a.
- Afri temulenti & cōtentiosi. to. 2. 57. l. & 94. Agriculturam adinuenit Sterces, & vt fimo
f. g. & seq. Vide, Aphr ca. aaliū agri fecūdarent docuit, q̄ ab eius
Africanus scripsit de Genealogia Christi in noīe stercus dictū est, vñ & hunc quidā ster-
Matthæo & Luca. to. 1. 21. h. cutium vocatum ferunt. to. 5. 172. K
- Agab. ppheta. to. 2. 87. e. f. & 89. d. t. 10. 182. l Itē alius quidam Homogyrus nomine, pri-
αγαπῶν. to. 6. 120. f. mus ad aratrū boues iunxit, q̄ & vt Deus
αγαπῶν. to. 1. 86. f. tēplo & sacrificiis honoratus ē. to. 6. 147. c
- Agar data est Abrahæ. a. Sara tom. 5. 151. b. & Agens ppheta, de Christo & de ecclesia ap-
131. de. e. tiori breuitate prophetat. to. 5. 178. e
- Agar & filius eius. to. 5. 131. h Aginesis. to. 2. 255. K
- Agar & Hismael significauerunt carnales ve- Agnetis & Crispinæ martyria, quarum alte-
teris testamenti. to. 5. 153. b. ra virgo, altera coniugata. to. 10. 45. h
- Agar & Cethura, vxores & cōcubinę dicte Agnoscere Dei, seruare est. to. 8. 547. c
- Agno-

Agnoſcat ſe pri-
quis ſit q̄
Qui Deum per-
ſcere, illos
ſcere.
Agonistici qui
Agnus paſchal
6. 155. K. 151
Agnus in lac
Agni paſchalis
4. 211. b. &
Et eius myſte
Agnus Dei,
Agni, diſcipu
Quod ſep i
te ſunt, ſec
Quare agnus
latus eſt.
Agnus occiſi
gnat.
Agnus alter
ſtoli aut ſan
Agrippinus, p
alz Dei, prote
alz Dei quæ d
alz Chriſti, pul
a quibus prote
alz aīe quæ ſu
alz orationum
alz anime qui
ſunt.
Sub tegmine al
8. 88. d. & 18
alz quatuor an
dici veteris
Alz quatuor an
ſignant.
Dux alz magn
ta.
A laorum irru
vita Auguſt.
Chriſtus alapa
qua mundu
A laicus Goth
Quod in alza e
luerunt temp
Alza ciuitas, ab
re Salomoni
ceps non La
ges appellati
De impietate b

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ibidem
sua Sara propter
to. 9. 14. 1. o
persecutio, ludus
c. Et afflictionem
ne nō est persecu
Sara.
ificet. to. 8. 297. b
to. 5. 33. e. & 4. 1. i
f. to. 2. 219. d. to.
atur. to. 8. 399. e
to. 8. 577. b
affluetur, aliter
to. 7. 508. m
bonum vel malū.
isto dato emptus
to. 185. l & 192. e
to. 8. 1. m
to. 9. 96. c
rum. to. 8. 99. g
7. a. b. to. 10. 188. e
præcidit agrico
to. 9. 126. i
eū tonariē mur
res, foris legos cō
possint vendere
to. 8. 212. m
to. 2. 203. b
us & sanctus to. 3
amnant. to. 6. 7. l
um innocens si
Ibidem
quomodo vive
to. 5. 60. a
erces, & ut simo
locuit, q̄ ab eius
hunc quidā ster
to. 5. 172. K
rus nomine, pri
xit, q̄ & ut Deus
ratus ē. to. 6. 147. c
& de ecclesia ap
to. 5. 178. e
to. 2. 255. K
ria, quarum alte
to. 10. 45. h
to. 8. 543. c
Agnoscat se prius homō q̄s sit, vt agnoscat
quis sit qui eum fecit. to. 9. 246. i
Qui Deum per literas sacras designat agno
scere, illos ī iudicio dedignabit De⁹ agno
scere. to. 10. 289. m
Agonistici qui dicantur. to. 8. 510. e
Agnus paschalis, typus Christi to. 4. 45. e. to.
6. 155. K. l. to. 8. 355. l. m
Agnum in lacte coqui. to. 4. 52. l. & 59. e
Agni paschalis immolatio, & mysterium. to.
4. 211. b, & seq. to. 9. 213. l
Et eius mysteria quid figurabant. Ibidem
Agnus Dei, Christus. to. 9. 14. h
Agni, discipuli. Ibidem.
Quod sēp ī maculatus, nō cui maculā abla
te sunt, sed quia nunq̄ cōtraxit. to. 8. 214. b
Quare agnus nō die, sed ad vesperum immo
latus est. to. 205. K
Agnus occisus, vel Christum, vel martyres fi
gnat. to. 9. 143. b
Agnus aliter dictus est Christus, quam apo
stoli aut sancti alii. to. 9. 14. h
Agrippinus, p̄decessor Cypriani. to. 7. 127. h
alē Dei, protectio. to. 2. 157. g. h. to. 4. 34. K
alē Dei quā dicantur. to. 8. 389. i
alē Chri, pullos p̄tegūt. to. 8. 194. R. & 140. l. m
a quibus protegant. to. 8. 330. l. m. & 486. i
alē aīe quā sunt, & quē. to. m. 389. l. & 394. i
alē orationum, quē sint. to. 8. 128. e
alē animā quibus volat a facie Dei irati, q̄
sint. to. 8. 527. d. & 577. c
Sub tegmine alarū Dei sperare, quid sit. to.
8. 88. d. & 184. b, & 233. R
alē quatuor animalium, testimonia possunt
dici veteris testamenti. to. m. 9. 142. l. m
Alē quatuor animalium. xxiii. seniores de
signant. Ibidem.
Dux alē magnā Ecclesię, sunt duo testamen
ta. to. 9. 146. b
Alanorum irruptio. to. l. in Possidonio de
vita Augusti.
Christus alāpā patiens, nos patientiā docuit,
qua mundum viceremus. to. 9. 115. g
Alaricus Gothorum rex. to. 1. 25. c
Quod in alba ciuitate religiones ritusq̄ va
luerunt templorum. to. 2. 58. R
Alba ciuitas, ab A scanio condita est, tempo
re Salomonis apud Latinos, ex qua de in
ceps non Larinorum, sed Albanorum re
ges appellati sunt. to. 5. 163. R
De impietate belli, qd̄ albanis Romani iatu

lerunt, & de victoria, dominādi libidine
adepta. to. 5. 23. l
Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
Alba euerfa. to. 5. 23. R
Albicerius diuinator Carthagiensis, homo
flagitiosissimus. to. 1. 142. l
Albor ī cute, lepra est, non cādor. to. 8. 267. l
Albula fluuius, nūc Tyberis. to. 1. 274. f. & to.
3. 203. m
Alchimus. to. 5. 182. b
alec, variis generis apud authores. to. 184. d
alexander magnus epistolā scripsit ad Olim
piadē matrem, in qua tempora regnorū
describuntur. to. 5. 106. a,
Alexāder magnus, penē totū mūdū habuit,
partim vi & armis, partim terrore. to. 5. 181. l
alexander subiugauit Iudeos iā de Babylo
nia liberatos, sine vastatione, & hostias in
templo Dei immolauit, putās eum cū diis
esse colendum. to. 5. 182. a
Alexander Macedo. to. 2. 143. i, tom. 5. 31. g
Alexander rex & pontifex, crudeliter ī suos
regnasse traditur. to. 5. 182. c
Alexandra, regina fuit Iudeorum. Ibidem.
De alexandro vetere heretico. to. m. 2. 14. i,
& 14. f.
Alexander ararius, frater ad mortem. to. 10.
155. R
Alexandrinus, chirurgus mirabilis. to. m. 5
229. b
Alienū crimen, non maculat nescientem,
tom. 2. 52. f. g
alienum est, omne quod malē possidetur. to.
2. 75. e. f
alienigena, & allophyli qui. to. 4. 70. h. alieni
qui dicantur. to. 8. 171. m, & 550. c, d
alienus est, si quis tuorum nihil ubi prodest.
to. 8. 149. f
alienus vnde Christus factus sit fratrib. suis.
to. 8. 241. R
alienigenę qui sint. to. 8. 300. b
Facinus vltimum est, inuadere aliena tom. 6
170. h
Apud Deū non interest, vtrum vi an circū
uentione possideatur alienum. to. 10. 20. i
alimenta, medicamentorum vice. to. m. 1
64. l
De alimentis quęstio. to. 4. 189. i
alimenta sunt corporis medicamenta, qbus
corpus glorificatum, sanitate īmortalita
tis vigoratum, non indigebit. to. 5. 20. h. i
Alipius.

I N D E X.

- Alipius cōciuis & auditor Aug.to. 1. 45, e, f
Alipiū à Circensiu infania cōuertit, Ibidē, d.
Alipius capitur infania gladiatorum. tom. 1.
45, e,
Alipius, vt fur apprehenditur. Ibid. g.
Alipii integritas. to. 1. 45, K, & sequen.
Alipius, in errore apostatarum, tom. 1.
50. c. d.
Alipius, nomen Christi abhorruit. Eodem,
56. a.
Alipius baptizatur cum Augustino. Eodem,
53, K,
Alipius Episcopus to. 2. 11. g. h.
Alipius, to. 5. 229. m,
Alius & aliud, in diuinis differunt, to. 5. 96. f.
Allegoria quadruplex. to. 1. 245, m,
Allegoria celat mysterium, to. 1. 269. d.
Allegoria, to. 2. 171, c, to. 3. 159, c,
Allegoria proprie, loquutio figurata, to. 3.
17. g
Allegoria quid, to. 3. 149, K, & 159, c, 26. 29,
m, & seq. to. 3. 89, K,
Allegoria nō ubiq; locū habet. to. 4. 41. h, i,
Allegorizantes Priscillianistæ. tom. 6. 9, c,
Allegoria historiæ Exodi. to. 6. 30, d, & 86, K,
to. 8. 261. l. m.
Allegorizandi ratio. tom. 8. 18 b,
Allegoria fici. Eodem, 68, f,
Allegorica interpretatio auium, & pisciū, &
ceterorum animantium, to. 15. 80. K,
Alleluia, quare cantatur tempore Paschali.
to. 2. 172, a, & e, to. 3. 425. c.
Alleluia non translatur, to. 2. 229. d. & tom.
3. 91.
Alleluia, quid interpretatū dicatur, to. 8. 402
e, f, & 572, e, f, tom. 9. 136. a, tom. 98. h, &
104. i,
Cur geminetur in titulis Psalmorum, to. 8.
411. c.
Vtrū cū duo alleluia in psalmis ponuntur
vnū ad finē psalmi. superioris, & alterū ad
principiū alterius pertineat. to. 8. 407. c.
Licet secundū antiquam Ecclesiæ cōsuetu-
dinem, non sine sacramento certis diebus
cantetur, omni tamē tempore cogitare de-
bemus, tom. 8. 40. c.
Qui cantare possunt alleluia, to. 10. 98, h
Alligato diaboli, & solutio antichristi tem-
pore, quomodo & quando erit, tomo. 5.
200. b, & m,
Vide, Diabolus.
Allophyli & alienigenæ qui, to. 4. 78 rh, to. 8.
179, i, & 201, i to. 10. 107, l.
Alogia, & aloga, quid. to. 2. 115. K
Alogiani hæretici qui to. 66. K
Ioan. Euangelium respuunt, & apoc. ibidem
Alpes. to. 5. 26. b
altare contra altare leuatum à schismaticis,
tom. 2. 220. g. & 232. h
Ad altare psalmi cantati, to. 1. 22. l
Altare Dei inuisibile, to. 3. 50. b, to. 8. 41. m,
Altare Dei, populus Dei. to. 4. 53. d
Altare. to. 4. 396. g
Altare Deo optimum, est cor mundum, to.
7. 247. f
In templo Salomonis, duo erant altaria, vnū
intus, alterum foris, to. 10. 154. b
In altari à Salomōe dedicato, quotidie ignis
ardebat, to. 10. 254. c. in fine
Non est inuentus in terra Iudæorum locus
dignus altari. to. 10. 226. b,
Altare Dei triplex to. 10. 121. l
Cor vniuscuiusque, altare dicitur, aut Dei,
aut aduersarii to. 5. 68. i. to. 10. 254. c
Ad altare Dei accedere. to. 10. 121. l.
Ecclesiam altare designat to. 9. 145. a
Altare cœleste qui amplectantur, & qui non
to. 8. 41. m
Ad altare inuisibile quo nō accedit iniustus,
ille solus accedit qui ad istud visibile se-
curus accedit. to. 8. 127. h. i.
Altitudo quid sit. to. 1. 196. g
Altitudo in scripturis, qd significet, to. 2. 172
g. & 182. f. g
Altitudo in Latina lingua, quid significet,
to. 1. 196. g. to. 10. 41. g. & 62. i
Sic altissim⁹ est De⁹, vt nō sit ab illo lōge mi-
seria nra, & gemitus noster. to. 8. 184. c
Altus est, nec eum attingit elatus sed ab hu-
milibus contingitur, to. 8. 260. m.
Quod intus altus sit, & spiritaliter, nec per-
uenit anima vt eum contingat, nisi transie-
rit se. to. 8. 503. f.
Alti, dicuntur superbi to. 179. b
Altior Deus to. 5. 61. K
Amalech, dī parturiēs, vel dolēs, tom. 8. 17. f
Quod interpretatur populus lingens. tom.
8. 300. b
Amalech populum Dei vexans, quid figura-
bat. to. 9. 123. h. i
Bellum contra Amalech, to. 10. 174. h
Amalechitæ & dæmōes, ad crucis signū vin-
cuntur.

IN DIVVM AVGVSTINVM

cuntur. to. 3. 103. e, f
 amalechitas brachiorum extensione supera
 re, to. 10. 100. m
 amalech, mystice quid to. 10. 105. e, f
 amaritudinem habebis, quocunque in terre-
 nis rebus, cor conuerteris, to. 8. 310. i
 Qui deum amaricant. to. 8. 10. g
 amaricantes in sepulchris, qui sint, to. 8. 230.
 K in fine.
 amaricantes qui dicantur to. 8. 281. m & 243
 e & 514. a
 Melior est amaritudo modica, in faucibus, q̃
 æternũ supplicium in visceribus, to. 9. 200. l
 Genera ambiguitatum, duo. to. 1. 95. a
 ambiguitas, ex æquiuocis varia. ibi d
 ambiguitas sermonis, qua ratione expedia-
 tur, to. 3. 16. i
 ambiguitas & obscuritas videntur: eodẽ 25. l
 ambiguum & obscurum, differunt, to. 1. 91. i
 ambigua in Latinis exemplaribus, inspicien-
 da & iudicanda ex Græcis, to. 85. m
 ambitioforum miseria to. 1. 44. m
 ambitio transit, to. 2. 249. b
 ambitio virtutis premia possidet, to. 5. 44. l
 Ambrosius laudatus, to. 1. 42. i. & 43. d Et in
 Possido, de vi. Augusti.
 Ambrosio audito, quomodo Aug. respuerit
 to. 1. 42. K. to. 2. 165. a
 Ambrosius quomodo dilectus a matre Au-
 gustini. to. 1. 43. b
 Ambrosij occupationes, studia, coelibatus.
 Ibidem, d
 Ambrosij lectio tacita. Ibidem, e, f
 Ambrosium persequitur Iustina Ariana, to.
 1. 57. i. k
 Ambrosij & Augustini de vasis dominicis 26.
 flandis, sententia to. 1. in Possido, de vita
 Augusti.
 Ambrosij morituri verbum piissimum. Ibi-
 dem.
 Ambrosius Origenem sequutus, to. 2. 17. i.
 in fine.
 Ambrosius quic scripserit, to. 2. 39. g
 Ambrosij de consuetudinibus Ecclesiarum
 responsio, to. 2. 18. m & 167. h
 Ambrosius euangelicus disputator, to. 2. 162.
 ibi. c. 8.
 Ambrosio quatenus fauet Augusti, to. 2. 165. a
 Ambrosij dictio submissa. to. 3. 28. c. d
 Temperata. Ibidem, f
 Et grandis. Ibidem, h
 ambrosium Episcopum demones confesi-
 to. 4. 174. i
 ambrosium laudat Pelagius, to. 7. 255. d. &
 259. a. & 311. d
 ambrosij testimonia, de peccato originali.
 to. 7. 262. f. & 303. c & seq. & 306. d. e,
 & 316. g
 De gratia & auxilio Dei to. 7. 303. f
 De vi legis. Ibidem, 301. h
 De perfecta iustitia. Ibidem, & seq.
 De uidendo deo, to. 2. 155. g. & seq. & perto-
 tam epistolam.
 ambrosianæ quadrige, to. 7. 316. b. c &
 327. m
 ambrosius consulit quid legendum, to. 1.
 37. g
 ambrosius dissentit Aug. to. 7. 237. h. i
 ambrosius Mediolani Episcopus, tempore Au-
 gustini. to. 10. 94. h
 ambulare quid, to. 10. 74. i
 ambulatio super aquas, to. 3. 251. d. to. 9. 213.
 g. h. to. 10. 13. i. & sequen.
 Diuinum verbum ambulans super aquas, san-
 ctificauit eas. to. 9. 213. g
 Qui dicuntur ambulantes, to. 10. 298. b
 ambulare dei, to. 4. 200. d
 Deambulat deus in nobis, to. 10. 56. h
 Per quid ambulemus in Christo, to. 10. 47. b
 Per hominem Christum ambulans, peruenit
 ad deum. to. 10. 47. b
 ambulare in Christo, to. 20. 82. i
 ambulare secundum spiritum, to. 7. 263. b. to
 10. 61. K
 Secundum carnem ambulare, quid to. 10.
 61. K
 ambulare per species, quid, to. 10. 80. d
 ambulare bene, quid, to. 10. 47. b
 Qui sint qui ambulant in lege domini, to. 8.
 437. m
 ambulare nostrum, est seruire in itineribus
 bonorum operum, to. 8. 71. h
 Optimus est, qui & viam tenet, & in ea bene
 ambulat. to. 8. 61. d
 ambulare in lege domini sine querela, to. 10.
 73. b, & seq.
 ambulandum in humili, ut uenias ad excelsa.
 to. 10. 46. e
 De eo quod Apostolus ait: Videte quomodo
 caute ambuletis, nõ ut insipiens, sed ut sa-
 pientes: redimẽtes tempus, quoniam dies
 mali sunt.

Homilia. to. 10. 94, m, & seq. & habetur ferè
 tota eodem. to. 83, c, & seq.
 Qui in tenebris ambulant. to. 9. 126, b
 In circuitu impij ambulant: exponitur. tom.
 6. 107, c
 Manus ambulare, quid. to. 10. 116, b
 Ambulare debent simul religiosi, & stare: &
 de disciplina in ambulando. to. 2. 153, a,
 b, & g
 Amen qui dicantur. to. 7. 255, K
 Amen & Halleluia non translata. to. 2. 239,
 d, tom. 3. 9, l
 Amen, interpretat verū. to. 6. 99, e, to. 9. 66, h
 Amen iuramentum est Christi. to. 9. 66, h
 Quid amigdalæ significant. tom. 10. 177, c, d
 Tres amigdalæ testē, qd significēt. to. 10. 177, c
 amittere, quomodo sit emere. to. 10. 83, e
 amare, quomodo sit alienari. tom. 1. 22, c
 amare, quid sit. to. 4. 188, a
 De amore ordinato & inordinato, & quali-
 ter creator, qualiter creaturæ amāx. &
 ibi plura de ordinē amoris. to. 5. 141, l, m
 Quid amandum. tom. 1. 19, b, & 173, c, to. 2,
 179, K, & seq. to. 4. 188, a
 amari nihil, nisi aliquo modo cognitum. to.
 3. 115, K, & 122, m, & seq.
 Nemo profus amat incognita. to. 3. 122, m,
 & seq. f
 Quædam amasse, possedisse est. to. 3. 120, c,
 & seq.
 amari debet vita beata super omnia, alijs nō
 habetur, & qd omnia amata sunt propter
 illam. to. 5. 129, f
 amat aīa mea amante se: exponit. to. 10. 157, e
 amor quare amatur. to. 6. 101, c, d
 Amate, sed quid ametis videte. to. 8. 61, g
 Qui non amat, frigit, obrigit. Et quid sit
 amandum. to. 8. 68, m
 Ille amat & non delet, qui habet quod amat.
 to. 8. 103, K
 ama & time: ama quod promittit, time quod
 minatur. to. 8. 130, f
 Amare iustitiam. to. 10. 79, i
 Quatenus amandi consanguinei, vxor, & tē-
 poralia, vt non noceat eorum amor amo-
 ri Christo debito. to. 5. 224, l
 Et qualiter talia in persecutione ab Christū
 dimittuntur. Ibidem
 Amat temporalia plus quā se, hi qui ppter
 ipsa tormentis se exponunt: & ideo mali
 sunt. to. 5. 5, e

Stultum est amare magis anulum, quā spō-
 sum annuli datorem. to. 9. 127, i
 Malum est amare condita, deferendo cōdito
 rem. to. 9. 127, h
 Amat quis tepidus eum quem se cogitat ne-
 cessario deserturum. to. 5. 111, f
 Magis amat qui obiurgat, quā qui adulat,
 to. 2. 12, b, & 205, f
 Amatores seculi & operarij iniquitatis, timent
 sibi videntes spē suæ ruinæ. to. 6. 148, l
 AMICITIA quid sit. to. 1. 150, a, to. 2. 212,
 m. to. 4. 388, e, & 391, c
 amicitia vera inter quos sit. to. 4. 388, f, g
 amicitia triplex. Ibidem, i
 amicitiam natura iniecit, Ibidem, l
 amicitia vera. Ibid. 390, d
 amicitia puerilis. Ibid. f
 amicitia spiritalis. Ibidem
 amicitia ex quibus procedat. Ibid.
 amicitia fons, amor dei. Ibid. h
 amici delectus. Ibid.
 amicitia dissoluendæ causā. Ibidem, K &
 sequentibus.
 ad amicitia quā minus idonei, to. 4. 391, m
 ad amicitia quatuor requiruntur, Ibid. 391, c
 amici probatio. Ibid.
 amicitia fides. Ibid. d
 amici quæstus. Ibid.
 amicus qualis eligendus. to. 4. 391, e
 amicus quomodo arguendus. Ibid. f
 amicitia cultus. Ibid. g
 In amicos beneficentia. Ibid. i
 amicitia vis. to. 6. 255, e
 amicitia vera unde manat. to. 2. 69, e, f
 anīor amicitia debet esse gratuitus. to. 10. 94,
 K & 113, c
 De amicitia cultu. to. 4. 261, g
 amicitia humanæ cum diuina comparatio.
 to. 1. 37, e
 amicitia seculi & Dei quibus constant. tom.
 4. 377, m
 amicitia seculi, inimicitia est dei. to. 10. 304, c
 Amicitia regulæ quæ. to. 10. 113, c
 amicitia quædam carnalis. to. 10. 113, b,
 & sequen.
 Multi amicitias maiorū optarunt, & maiora
 pericula incurrerunt. to. 8. 5, h
 amicitia firma. Ibidem
 Tuli verba de amicitia, tomo 2. 191, b, &
 212, m

Ignoti

Ignoti quatenus
 recipiendi
 In amicitiam re
 Amicitia ration
 Amicitia vera n
 commodis, se
 to. 2. 69, e, f
 Amicitia fructus
 4. 389, m
 Amicitia inter eg
 Etea est amicit
 Quod amicitia
 sit, dum a per
 necesse sit. to.
 Amicitia Orestis
 Per amicitiam a
 80, m
 Amicitia simulata
 conatur infer
 perferunt patie
 ter, experiri ma
 sario grauitat
 Amici delectus.
 Consideratæ & i
 ceptiones qui
 & sequen.
 amici probatio.
 amici comparand
 amicorum unitas
 Mutua inter amic
 amici quomodo
 amicum quem di
 amicos coniuncti
 10. 146, f
 amicus dimidium
 amicus est alter ip
 & 107, g
 amicorū omnia c
 390, e
 amicorum solatio
 amicum nihil esse
 Fides amico seruā
 Beneficentia in a
 amatur plus animi
 to. 9. 56, d
 amici multum ual
 mo. 10. 491
 Amicus gratis ama
 propter aliud.
 Tu amas amicum,
 cos to. 10. 244, e

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ignoti quatenus & quomodo in amicitiam recipiendi to. 10. 80. m. & seq.
In amicitiam receptus quis. to. 10. 81. a
Amicitia rationis to. 10. 113. c
Amicitia vera non est pſanda temporalibus commodis, ſed gratuito amore potiſſima. to. 2. 69. e, f
Amicitie fructus & voluptas. tom. 13. 7. d, to. 4. 389. m
Amicitia inter equos cohabitantes to. 10. 113. c
Et ea eſt amicitia conſuetudinis.
Quod amicitia bonorū ſecura eſſe non poſſit, dum a periculis preſentis vite trepidari neceſſe ſit. to. 5. 190. c, & ſequen.
Amicitia Oreſtis & Pyladis to. 13. 7. a
Per amicitiam aliquis cognoscitur. tom. 10. 80. m
Amicitia ſimulata quidam multa & peſſima conantur inferre bonis: que ſi ſuſtinent & perferunt patienter, uel caueant prudenter, experti mala ipſa, nihilominus neceſſario grauiter cruciantur. to. 5. 190. f
Amici delectus. to. 4. 390. h, i, & ſeq. e
Conſideratæ & inconfideratæ amicorum re- ceptiones quid efficiant. tom. 10. 80. m & ſequen.
amici probatio. to. 4. 391. c
amici comparandi. to. 1. 163. d, e
amicorum unitas. to. 1. 167. i
Mutua inter amicos. to. 4. 292. k
amici quomodo amandi. to. 1. 173. d
amicum quem dicimus. to. 10. 81. a
amicos coniunctio animorum facit. tomo 10. 146. f
amicus dimidium animæ. to. 1. 37. b
amicus eſt aliter ipſe. ibidem, & tom. 2. 18. g, & 207. g
amicorū omnia communia. to. 1. 46. f, to. 4. 390. e
amicorum ſolatia. to. 2. 185. m, & ſeq.
amicum nihil eſſe ſine amico. ibid. 186. a, b
Fides amico ſeruanda. to. 2. 252. e, f
Beneficentia in amicos. to. 4. 392. i
amatur plus animus amici quàm corporis. tomo. 9. 563. d
amici multum ualent ad bona & ad mala. tomo 10. 49. i
Amicus gratis amandus eſt, propter ſeſe, nō propter aliud. to. 10. 113. c
Tu amas amicum, ſi oderis quod nocet ami- cos to. 10. 244. g

Ille veraciter amat amicum, qui Deū amat in animo. to. 10. 254. f
Nemo amicus eſt hominis, niſi prius fuerit veritatis. to. 2. 69. e, f
amici correctio. to. 4. 392. l
amicis veris debent conſilia manifeſtari & cordis arcana. to. 2. 10. i
amici non debent prodere amicis aliorum peccata. ibidem
amicus de via quis. to. 10. 25. m, & ſeq.
Quod de amicis potētiſſimis multi preſum- pſerint, ceciderunt illi de quibus preſume- bant, & inuoluerunt eos qui de ſe preſum- pſerant. to. 8. 507. d
amicus recti non eſt, quando mallet, ſi fieri poſſet, id quod rectū eſt non inberi. to. 13. 3. e
amicis optare ſalutem temporalem, non eſt indecens. to. 2. 156. h
Opranda non eſt amicis longa uita, ſed quod illis ſit utile. to. 9. 125. g
De amicis quaſtuofis. to. 4. 391. d
De eo quod ſcriptū eſt, Facite vobis amicos de māmōna iniquitatis. to. 10. 29. l, & 184. f, g
Vide, Mammona.
Amici dei qui. to. 1. 267. m
Per quid vocamur amici Dei: & hoc nobis maxima gloria. to. 4. 378. a
amicus dei efficitur, qui inimici ſit amicus. to. 10. 257. b
amicus huius ſeculi, inimicus eſt dei. to. 9. 107. c
amicus quomodo arguendus. to. 4. 391. f
Vtiliora ſunt vulnera amici, quàm volūtaria oſcula inimici. to. 10. 186. k
amicus ſæpe creditur eſſe, qui inimicus eſt: inimicus, qui amicus eſt. to. 5. 190. c
amicos quāto plures habemus, tanto magis timemus, non ſolum de morte corporis, ſed & animæ. ibidem
amico mortuo dolor habitus, tanto facilius ſanatur, quanto animus dolentis erat me- lior. ibidem, d
amicis bonis mortuis gratulemur, cernētes eos a multis erutos malis, licet de morte triftati fuerimus. ibidem
amicum nō poteſt quis amare fideliter, quē cogitat deſerturum, aut cui ſe futurum no- uit inimicum. to. 5. 213. d
amicos, ſiue amicitias, parabant Romani dā- do munera magis quam accipiendo. tom. 5. 16. b
amicos facit nobis angelos ſimilitudo bo-

ne voluntatis. to. 5. 22, e
 Amicos deos credentes habere philosophi,
 inciderunt in demones impios, to. 5. 191, f
 Amomum Assyrium ulgò nascitur. to. 2. 4
 Amon, populus turbidus, uel populus mero
 ris interpretatur. to. 8. 300, b
 Degriniquos amauit, ut ab eis redamaretur.
 to. 9. 135, e
 Amati sumus a deo. to. 10. 46, R
 Christus minus nos amat adhuc miseros q̃
 beatos. to. 9. 123, l
 Deus nos amat, & odit. to. 10. 46, g, h
 Amandus est deus pro amore eius, ita ut
 si fieri potest nos ipsos obliniscamur. to.
 10. 46, g
 Amare Deum, est diligere seipsum. to. 5.
 83, l, m
 Deus quare amandus, & quomodo. tom. 10.
 113, c, & sequen.
 Deus gratis est amandus. to. 10. 162, l & 242
 c, & sequen.
 Quantum deus uelit a nobis amari. to. 9. 163, f
 Amando, non ambulando itur ad Deum. to.
 2. 71, f, g
 Minus deum amat qui cum eo aliquid amat,
 quod non propter eum amat, to. 9. 168, a
 Quisquis seipsum & non deum amat, non se
 amat. to. 9. 122, d
 Non amatur Deus, nisi de Deo. tom. 10. 74, c
 Amans deum, facile que sunt mundi deserit.
 to. 9. 66, b
 Filium non amamus nisi & patrem. tom. 9.
 108, c
 Creator quomodo non malè amari possit.
 to. 5. 140, m
 Amando bonum, meliores efficitur. to. 10.
 85, 1, i
 Amor duplex potest esse in vno homine: sci
 licet, quo amatur non amandum, & quo
 amatur amandum. Amor bonus facit audi
 re malum, quo proficiente malus amor
 deficit. to. 5. 101, d
 Amor & dilectio indifferentes & in bono &
 in malo apud sacras literas inueniuntur.
 licet philosophi quidam aliter dixerint.
 to. 5. 122, l, R
 An et ipsum amorē, quo & esse & scire diligi
 mus, diligere debeam⁹, quo magis diuinæ
 trinitatis imagini p̃pinquemus. t. 4. 101, d
 Amore fertur animus, sicut corpus suo pon
 dere, siue deorsum grauitate, siue sursum

leuitate nitatur. Ibid. e
 Amores duo fecerunt ciuitates duas: terrenā
 scilicet, amor sui usque ad contemptum
 Dei, & cœlestem, amor Dei usque ad cō
 temptum sui. to. 6. 130, a
 Amor bonus uel malus facit affectiones bon
 as uel malas. Et q̃ p̃siones nihil aliud
 sunt q̃ amor. to. 9. 122, R, sequen.
 Amor quid. to. 1. 254, l, to. 3. 293, l, to.
 4353, b, to. 10. 77, m
 Amor. to. 3. 303, f, g, to. 5. 101, d, & 122, R
 Amor unde proueniat. to. 1. 38, R
 Amoris ordo, & gradus. tom. 10. 112, i
 Amores diuersi, & eorum gradus. to. 10. 112.
 m, & sequen.
 Duo sunt amores, mūdi & Dei. to. 9. 127, d
 Amores duo, duas fecere ciuitates. to. 5. 130,
 Interroget se quisq; quid amet: & inueniet
 unde sit ciuis. to. 8. 216, b
 Amor bonus malus. to. 3. 349, e, to. 4. 353, m,
 & seq. to. 5. 123, k
 Amor & cupiditas, tom. 3. 120, b, to. 4. 353, a
 Opus amoris & timoris. to. 3. 351, K
 Amor non improbat, modo in Deo fiat.
 tom. 1. 38, K
 Amor curfus est, & miser est qui nihil amat,
 to. 8. 61, f, g
 Amor curfus est. to. 8. 115, a
 Omnis amor habet uim suam, nec potest ua
 care, sed si uis nosse qualis sit, uide quo du
 cat. to. 8. 473, f
 Omnis amor ascendit uel descendit. tom. 8.
 477, i
 Amor utilis. to. 10. 112, h
 Ad mutuum amorem inuitatio. to. 2. 18, e, f
 Amores honesti. to. 10. 113, a
 Amor sciendi. to. 3. 122, b, c, & seq.
 De substantia dilectionis & amoris. t. 4. 353,
 m, & sequen.
 amorem & dilectionem, indifferenter in bo
 no, & in malo apud sacras literas inueni
 ri. to. 5. 122, i
 amor contemnendus. to. 10. 112, K
 amoris seculi, & amoris patriæ cœlestis cō
 flictus. tom. 9. 225, l, m
 amor seculi & dei quomodo concurrat. to.
 10. 109, h, & seq.
 Amor mundi, & amor Dei quid efficiant.
 to. 10. 46, f, & 110, a, b
 amor carnalis nunquam excludere debet cœ
 lestem. to. 4. 380, k
 Nemē

Nemo nisi per
 dere.
 De amore tri
 las ad cœle
 Amor quant
 lor in am
 Amor omnia
 10. 8, d, & a
 Quos quis fin
 line vrente
 Amoris nexu
 Deus hom
 oēs essent.
 AMOR ve
 Amor cœle
 Amor dei. t.
 Ad amorem
 Amor erga D
 Ad amorem
 Amoris dei
 Amor dei, fons
 Ad dei amorē
 Amor dei erga
 Amor dei, cœ
 Amor Christi
 uicis.
 Amor illorum
 ctiones rectas
 Amor boni facit
 cognitio boni
 Amor cœlestis ci
 non pōt nos
 fecisse mirabi
 Amore diuino si
 nia illa, etiam
 diuilius.
 Qui amat deum,
 10. 8. 45, d
 Cū malè ama mu
 amamus, & n
 10. 8. 44, k, l
 Cum id amamus
 proculdubio c
 Ita amabis quod
 Dilce amare in c
 neat, quod ab i
 à quo ipse faci
 Amor cultus quis
 Quid sit gratis an
 Erubescant qui si
 aliis.

IN DIUVM AVGVSTINVM

Nemo nisi per amorē potest deo vicem red-
dere. to. 9. 174, a

De amore tribulationum, & spe quæ per il-
las ad coelestia inuitat. to. 10. 283, b

Amor quantus est in possidendo, tantus do-
lor in amittendo. to. 5. 50, e

Amor omnia efficit facilia & prope nulla. to.
10. 8, d; & 149, a

Quos quis sine amore illiciente non habuit,
sine vrente dolore non perdet. to. 5. 224, h

Amoris nexu homines coniungerentur,
Deus hominem vnum formauit ex quo
oēs essent. to. 5. 110, a

AMOR verus. to. 1. 176, a

Amor coelestium. eodem. 205, c, d

Amor dei. to. 10. 14, e, & 46, f, & 79, i, & 110, a, b

Ad amorem æternum gradus. to. 3. 118, g

Amor erga Deum. to. 3. 456, i, to. 4. 379, e

Ad amorē dei exhortatio. to. 1. 3. 253, a, & 285, k

Amoris dei stabilitas. to. 4. 380, k

Amor dei, fons amicitie. ibid. 390, h

Ad dei amorē omnia referenda. to. 1. 138, i

Amor dei erga creaturas. to. 3. 167, h, i

Amor dei, scripturę summa. to. 3. 6, d

Amor Christi & Ecclesię, allegoricus ex cā-
ticis. to. 3. 311, k

Amor illorum dicitur rectus, qui omnes affe-
ctiones rectas habent. to. 10. 512, k

Amor boni facit hominem bonum, sed non
cognitio boni. to. 5. 101, d

Amor celestis ciuitatis, dum nobis inhaerit,
non potest nos extollere, cū alios videamus
fecisse mirabilia, p terrenis. to. 5. 44, & seq.

Amore diuino sic inardescunt angeli, vt om-
nia illa, etiam ipsi sibi vilescant respec-
tu illius. to. 5. 2, m

Qui amat deum, debet odisse quod ille odit.
to. 8. 345, d

Cū malē amamus, deus propitiū negat qđ
amamus, & iratus dat amati quod amat.
to. 8. 44, k, l

Cum id amamus quod vult deus vt amemus
proculdubio daturus est Eodem, l

Ita amabis quod deus amat. to. 8. 134, i

Dilce amare in creatura creatorem, ne te te-
neat quod ab illo factum est, & amitas eū
a quo ipse factus es to. 8. 115, h

Amor castus quis sit. to. 8. 266, c

Quid sit gratis amare deum. to. 8. 513, a

Erubescant qui sic amant eum, vt inuideant
aliis. to. 8. 77, i

Vt tali amori, qui suspicatur aliqd pulchri-
qđ ille a quo est omne pulchrū. to. 8. 129, a

Amādu est charitate & gratuito. to. 8. 172, d

Quod propter se amandus sit. to. 8. 83, g

Quid amas vt Deum non ames? to. 8. 292, l

Christi erga nos amor, amore indignos. to.
10. 46, R

Quid amor diuinus fecerit propter homi-
nem. to. 0. 174, d

Nulla plaga debet ab amore Christi separare
to. 10. 306, l

Amor castus quis. to. 10. 79, i, & 94, l

Amor verus. to. 1. 176, a, to. 10. 113, i

Adhortatio ad amorem spiritualium, cum de
hortatione voluptatum huius seculi. to. 3.
285, i, k, & seq. to. 94, l, m

Homines amādo Deū, efficiunt dii, amando
mundū, efficiuntur mundus. to. 10. 135, b

Sicut amor immundus inflamat animā ad
terrena cōcupiscēda: sic amor sāctus ad su-
pna eleuat, & ad æterna inflamat. to. 8. 473, a

Amor proximi. to. 4. 379, g, f

Vide, Charitas & dilectio.

Amor fratris, ex deo est. odium ex diabolo.
to. 10. 211, g

Amor erga parentes, & liberos temporales.
to. 1. 244, a

Serpentes, leones, & lupi, amant filios suos.
to. 10. 113, a

Feræ amant filios. to. 10. 152, d, e

Qui non amat filios vel vxorem, leone peior
est. to. 10. 152, e, & 155, m, in fine.

Peruersus amor. to. 10. 112, f, m, & seq.

Amor malorū tartareus est: viscū habet quo
deiciat in profundum, non pennas quibus
leuet i celū. to. 8. 134, i, k & 173, f, & 535, b

De amore pueris, quo uolūtas ab incommuta-
bili bono ad bonū cōmutabile defert. to. 5. 117, n

Amor prauus cupiditas, sed rectus charitas
vocatur to. 8. 23, i, k

Quisquis amat carnaliter, necesse est vt cū zē-
lo pestifero amet. to. 8. 77, h

Amores turpes quantas molestias habeant,
to. 8. 384, h

Amatores lubrici non curant reprehensores
veraces, ut sint formosi fallaces. to. 8. 68, b

Amor malus, vel cupiditas, præcipitat in ea qđ
non sunt agenda, & metus malus reuocat
ab his quæ sunt agenda. to. 5. 234, e

Amor peruersus causat innumerabilia mala:
sed ad hunc amorem capescendum ostē-
dit

- dit multa data adiutoria diuinitus & etiā
humanitus. to. 5. 236, l, m
amor inordinatus parētū in filios. to. 294, c
Amōres lubrici & inhonesti, taxantur. tom.
10. 77, f, K
amor illicitus est cauendus to. 10. 152, e
amor huius mundi. to. 1. 133, f, to. 10.
46, f, g, & 110. a, b
amor seculi. to. 10. 14, e, & 33, k, l
Amor mundi separat nos a charitate. tom. 9.
127, d, e, f
amor huius vitæ caducæ to. 10. 33, m
amor mundi mala religio to. 10. 21, c
amor temporalium. to. 1. 175, d, & 213, d, e
amor terrenarum rerum, visum spiritaliū.
to. 1. 175, d, to. 10. 29, a, b
amor huius mundi, parit inimicitiam Dei.
to. 10. 250, d
amor laudis & gloriæ. to. 1. 211, d, & 213, e
amor vanæ gloriæ, in philosophis. to. 2. 76, a
amor excellētiæ, superbia vocatur. to. 10. 45, i
Et is inuidet. ibid.
amor nostri to. 1. 175, c
amor sui, vbi laudandus. to. 3. 5, d
Vide dilectio.
amorrai, quid interpretentur, & quos figu-
rent. to. 8. 514, a
amos propheta. to. 3. 24, d
amos, Esaias, Michæas, & Ionas, simul pro-
phetabant tēpore Osie regis: & non tantū
populo iudæ, sed & gentili. to. 5. 175, c, & g
amphibologia quid faciat. to. 3. 9, a
amphion cithara suauitate, lapides mulsit &
attraxit. to. 5. 171, g
amplitudo, quid Ciceroni. to. 4. 125, k
amulius. to. 5. 24, c, & 173, b
Amynta, rex decimus octauus Assyriorum.
to. 5. 171, c
anabaptismus quare vitatur. to. 7. 130, i
Anabaptismos. to. 8. 107, g
anachoretarum vita. to. 1. 255, g
analogia quid. to. 3. 159, c, to. 6. 29, m
anania, præceptor Pauli. to. 3. f. 2, e to. 4. 120, i
anania & Saphira, auaritia perierunt. to. 9.
195, c
anania quid interpretetur. to. 10. 85, c
ananiæ condemnatio. to. 10. 83, l
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte
damnauit. to. 10. 282, d, e
anania baptizauit Saulum, & fecit de lupo
agnum to. 10. 275, g
anania baptizauit Saulum, & fecit Paulum.
to. 10. 267, f
De Anastasio episcopo Romano. tom. 2. 29,
1, & 226, d
Anastasio Papa to. 7. 40, g
Anathema maranatha, quid significet, & tur-
vtrunque ponitur. to. 2. 240, h
anathema, vnde processerit. to. 4. 84, d, & g
anathema, & anathemate quid. ibid. g, h
Si quis alicui articulorum discredat, anathe-
mafit. to. 10. 192, g, & seq.
anatomici incisores. to. 5. 235, c, & f
anatomici medici. to. 7. 387, m, & seq. f
anaxagoras, mentem dixit deum. to. 2. 79, b
circa finem.
anaxagoras. to. 5. 65, g
anaxagoras, dixit solem esse lapidem ardentē
propter quod factus est reus. to. 5. 180, e
anaximander philosophus, quo tempore cla-
ruerit to. 5. 65, g & 175, b
Anaximenes, de deo. to. 1. 60, b, to. 2. 79, b
anaximenes physicus. to. 5. 65, g
anaximenis opinio de deo refellit. to. 9. 169, m
Anchises. to. 5. 20, l
ancilla dei nos sumus. to. 8. 478, f
ancones. to. 4. 54, a
anconisci & anconici. to. 4. 61, k
ancus Martius, morbo interiit. to. 5. 24, h
Ancus Martius. to. 5. 177, l
andragatius. to. 5. 49, e
De Andrea apostolo nuge. to. 6. 187, l
Andreas & Petrus tunc Christo inhaferunt,
quando de naui eos vocauit, non autem
quando a Ioanne missi, dixerunt ubi habi-
tas? to. 9. 15, a
De sancto Andrea. to. 10. 255, b
Androgyni to. 3. 179, Q
anebuntes ægyptius. to. 5. 84, d
andromache prius nupta Pyrrho, tādē ser-
uo datur. to. 5. 23, e
Angelus.
an sint angeli. to. 9. 183, i, K
Quantis angelos non uideamus esse, tamen
nonimus ex fide & reuelatione. to. 8. 390, b
angelorum definitio. to. 9. 183, k, l
angelorū nomē largē usurpatum. to. 1. 13, g, h
angelos habere animas, nusquam inueniri.
ibidem, & 16, g, & 22, b
angelorum conditio. to. 3. 220, g, h
angeli quādo creati. to. 3. 159, d, & 160, f, g, &
122, m, to. 5. 95, a, & seq. copiosè. to. 6. 126, h
angeli

angeli quando
angeli creati
De opinione
anteriori
De Platonico
angelos qu
esse human
to. 5. 11, b
Deo quod
firmamēti
angelos fig
exultant
angeli, si dic
secundum
pro filio
ra, de ho
non dicat
angeli simul
ita tām
& viuent
ter beatu
quidam ang
excellētiā
culdubio n
nalem uitā
angelos sanct
nō quidē de
sempiterna
certos esse n
angeli facti sun
tēpus pprie
angeli tempore
cut & tempus
non sunt, sed
ta esse non po
angelorū esse n
immortalitas nō
angeli mouentur
ni nō possunt
non est dicen
rum esse.
angeli an fuerint
bonis post ma
felicitatis sempit
angeli in primo
praesentiam, bea
angeli habuerūt
cipio lue creat
fecerat, qui &
audidorem, &
liorē, quando

angeli quando creati, incertum. to. 4. 33. 5. f
 angeli creati sūt ante celū & ter. to. 8. 32. 8. R
 De opinione eorū qui angelorū creationē
 anteriore voluisse q̄ mundi. to. 5. 102. d
 De Platoniorum opinione, qua putauerūt
 angelos quidem a deo conditos, sed ipsos
 esse humanorum corporum conditores.
 to. 5. 111. b, & seq.
 De eo quod quidam putant, in conditione
 firmamēti aquarum discretarum nomine
 angelos significatos: & quod quidā aquas
 existimant non creatas. to. 5. 103. a & seq.
 angeli, si dicantur facti ante celum & terram
 secundum quosdā, ut accipiatur principiū
 pro filio dei, in quo factum est celū & ter-
 ra, de hoc non est vis faciendā, dū tamen
 non dicat angelos deo coeternos. to. 5. 85. e
 angeli simul vt facti sunt, lux facti sunt, non
 ita tātum creati, ut quo quo modo essent
 & viuerent, sed etiam illuminati vt sapien-
 ter beateq; uiuerēt. Ab hac illuminatione
 quidam angeli, non solum nō obtinuerūt
 excellentiā sapientis beateq; vitę. quę pro-
 culdubio non nisi æterna est, sed & ratio-
 nalem uitam to. 5. 96. a
 angelos sanctos in sublimibus coeli sedibus,
 nō quidē deo coeternos, sed tantū de sua
 sempiterna & uera felicitate securos &
 certos esse nemo ambigat to. 5. 102. f
 angeli facti sunt ante omne tēpus accipiēdo
 tēpus, pprie & cōsuetudinarie. to. 5. 107. g
 angeli semper fuerūt, quia omni tempore, si-
 cut & tempus fuit. & tamen deo coeterni
 non sunt, sed creati: & sine angelis tempo-
 ra esse non potuerunt. ibid. h
 angelorū esse non mensuratur tempore, cū
 immortalitas nō transeat in tempore. ibid. k
 angeli mouentur in tempore, & ideo coeterni
 nō possunt esse creatori, in cuius motu
 non est dicendum fieri, uel fuisse, uel futu-
 rum esse. ibid. l
 angeli an fuerint impares in primo statu: aut
 bonis post malorū casum certa sciētia suę
 felicitatis sempiternę accesserit. to. 5. 97. h
 angeli in primo statu habuerunt aliq̄, est nō
 pręsciam, beatitudinem. ibid. k
 angeli habuerūt bonam uoluntatem in prin-
 cipio suę creationis, quam uoluntatē deus
 fecerat, qui & excitādo eam in bonis fecit
 audiuorem, & ex seipso implēdo fecit me-
 liorē, quando scilicet sibi adhæserunt. to.

5. 105. g. & seq.
 angelos quoq; scilicet cū bona uoluntate, i.
 cum amore casto quo illi adhererēt, crea-
 uit: simul in eis condens naturā & largiēs
 gratiam: unde sine bona uoluntate, i. dei a-
 more, nunq̄ sanctos angelos fuisse credē-
 dum est. ibid. h, i
 Ex quo accipitur documentum manifestum
 q̄ angeli fuerunt creati in gratia, & nō in
 puris naturalibus.
 angeli quauis non sint expressi illo senario
 numero dierum, nihilominus creati sūt:
 & intelligūtur vel nomine celi, uel nomi-
 nelucis to. 5. 95. a
 angeli, nuncii dei. to. 3. 152. c, & 190, &
 angelus, Latine nuncius. to. 5. 178. h
 to. 6. 103. e, to. 9. 46. lr & 84. e
 angelus, officii nomen est, non nature, quia
 nomen eius est spiritus. to. 8. 391. a
 Multo utilius qui Latine nuncii nuncupan-
 tur, angeli vocantur q̄ dii. to. 8. 517. f
 Vocabula angelorum. to. 3. 571. k
 De una bonorum malorumque angelorum
 natura. to. 5. 103. g
 Natura angelica sē se simplex est. to. 4. 303. g
 angelorum natura bona est, & uoluntas re-
 cta, demonum natura bona, uoluntas per-
 uersa. to. 5. 101. i
 angeli boni dicuntur lux, mali uero tenebrę,
 quando lux diuisa est a tenebris. ibid.
 angelica natura nulla est melior, sed pręce-
 dit dignitate omnia cetera quę deus con-
 didit to. 5. 97. a
 angeli an sint æterni. to. 5. 107. g
 angeli boni & mali differunt. to. 1. 236. h,
 to. 5. 103. g
 In celestibus apparatibus esse sedes, domina-
 tiones, principatus, potestates, to. 6. 210. a
 angelicas uirtutes inter se differre: quid autē
 differant, nescit Augustinus. ibid. a, b
 angelorum multitudo, castra dei, & militia
 celi dicta. to. 4. 36. l
 angelorum populus. to. 4. 41. i
 angeli, aquę super celestes. to. 1. 79. m
 angeli scriptura non indigent, nec uerbo bi-
 dem. 79. a
 angeli non reconciliant Eodem. 67. i
 angelica sublimitas. to. 226. m
 angelorum panis. ibid. 227. b
 angelorum differentia. Eodem. 236. h
 angeli, natura mutabiles. ibid.

Angeli seruiunt deo liberaliter. *ibidem*, K
 Qui facit angelos suos spiritus, exponitur.
 to. 140, b;
 Angeli animantia. *ibidem*, to. 2. 166, g
 Corpora Angelorum. to. 2. 156, c, to. 3. 57, R
 Angeli, & omnes celestes virtutes corporeę.
 to. 3. 65, f
 Corpus Angelicum inferius est quàm anima
 to. 8. 557, c, in fine.
 Quòd boni & mali vrantur materia ista cor-
 porali quantum cuiq; potestas est: sed lō-
 gè amplior est potestas bonis quàm malis
 to. 8. 286, l
 Angeli non possunt mereri, quia dicit liberū
 arbitriū inuertibile esse. premiū sicut ver-
 tibili comparatur meritum. to. 5. 105, m
 angelorum numerum dicit se ignorare. to. 5.
 123, b
 angelorum etiam malorum natura, humane
 est preferenda. to. 9. 113, f
 angelorū obedientia, & ministeria. to. 3. 110, i
 angeli nullam possunt creare naturam. *ibid.*
 R, & 249, f; to. 4. 44, g
 angeli plantatores tantum & rigatores. to. 3.
 210, l, & sequen.
 angeli deo creati quomodo seruiant, ignora-
 mus. *ibidem*, 210, b
 angelorum potentiā omnis homo desiderat
 sed non iustitiam. to. 8. 355, a
 angelus quomodo & quid possit operari in
 mente hominis. to. 8. 439, e, f
 angeli boni iussa diuina nonnunquam malis
 angelis reuelant. to. 3. 174, k, l
 angelos in cēlo pugnasse est incredibile. to. 9.
 145, m
 Creatura corporea subdita est angelis. to. 3.
 206, d
 angeli nomine, deum intelligit. to. 6. 12, b
 Quod angeli non sint perituri igne quo mū-
 dus incenditur. to. 8. 382, e
 angeli & homines duo ex fonte æterno. to. 9.
 260, K
 Argumentū qđ angelus sit creatus in gratia.
 De angelorum societate diuersa, quarū vna
 fruatur deo, altera tument typho: vna san-
 cto amore flagrat, altera amore immūdo
 fumat: vna in celis, altera in aere: vna tran-
 quilla, altera turbulenta, &c. to. 5. 102, h
 angelorū societates duę, & diuersę, & dispa-
 res, non incongruè intelligunt lucis & te-
 nebrarum nominibus nūcupat. *ibid.*, R

angelorum potentie, prescientia, virtus,
 potestas operatio, cognitio, &c.
 Angelorum scientia. to. 3. 126, e, & l, m, to. 5.
 81, m, & 101, h
 angelorū scientia quō nata. to. 185, m, & seq.
 angelorum contemplatio. *ibidem*, l
 angelica mens. *ibidem*, 185, a
 angeli quomodo cognitionem rerum acce-
 perint. *ibidem*, d, & sequen.
 angelicę mentis celeritas. to. 3. *ibid.*, R, l
 angeli quomodo deo subditi, & angelis creatu-
 ra corporea subditi. *ibidem*, 206, d, e
 angelica creatura quomodo adiuuatur, & ad-
 iuuat. to. 3. 207, f, g
 Angelorum prescientia. to. 3. 220, e
 angelorum conditio. *ibidem*, g, h
 Oia in uerbo cognoscunt ab ange. to. 5. 101, i
 De notitia angelorum. to. 9. 185, i, k
 angeli dei naturam in cēlo inuestigare non
 possunt. to. 10. 285, c
 Libera voluntas angelorum. to. 3. 68, f
 angelorum iustitia. to. 6. 207, d & sequen. &
 210, m
 In angelis est uita quę continet, sentit, & in-
 telligit, sed nutritorio auxilio nō indiget.
 to. 5. 67, b, c
 angeli nollent esse Archangeli propter uolū-
 tatis quietationem quam omnes beati ha-
 bent. to. 5. 241, l
 angelis bonis omnis corporalium, tempora-
 liumq; rerum scientia, qua instantur dæ-
 mones, uilis est: nō quod earū ignari sint,
 quia respectu charitatis diuinę qua inar-
 descunt, omnia alia & etiam seipsos con-
 temnunt. to. 5. 80, m
 angeli boni certius ista temporalia & muta-
 bilia nouerūt, quā eorū causas in uerbo dei
 conspiciunt quibus causis quędam probā-
 tur, quędam reprobantur, omnia ordinā-
 tur. *ibidem*
 angeli nunquam falluntur de istis temporalibus,
 quia vident in æternis atq; incommu-
 tabilibus dei legibus: sed dæmones fallunt
 quia de temporalibus per temporalia conie-
 cturant. to. 5. 80, a
 angeli sancti non p verba sonantia deū discūt,
 sed p ipsam presentiā immutabilis verita-
 tis, hoc est verbū eius vnigenitū. to. 5. 101, h
 angeli trinitatem personarum & vnitatem es-
 sentię diuinę melius cognoscunt, quā
 nos ipsi nobis cogniti sumus. *ibidem*

Angeli

Angeli melius
 bo quo facti
 per hoc &
 verumamen
 enim, & ali
 Angeli sancti
 nitatē, ita co
 scendi foeli
 Angeli sancti
 itis, id est p
 consilium
 æterna in il
 Angelorum
 recedunt a
 tur tanquā
 Angeli quo
 loquit ang
 loquuntur
 Angeli audiu
 ministris ei
 commuab
 beati
 Angeli nō sunt
 est quicquid
 solus in con
 Angelorū
 Angeli sancti be
 Angeli beati su
 Angelorū stabili
 to. 3. 171, k, &
 Angelos non eni
 to. 3. 72, g, &
 Angelorum feli
 Angelorum libe
 Angelorum tub
 inferiora
 Boni Angeli
 Angeli sunt cert
 Angelicę beatit
 deo: licet mi
 adherere deo
 an Sancti Angel
 tur, eundem
 thorem per s
 tate diffusa
 an eius beatitud
 nō in sempe
 qui in veritat
 se credendun
 an ita vniu felici

IN DIVVM AVGVSTINVM

Angeli melius cognoscunt creaturam in ver-
bo quo facta est, quam in ea ipsa sciunt: ac
per hoc & seipsos ibi melius q̄ in seipsis,
verumtamen & in seipsis sciunt: facti sunt
enim, & aliud sunt, quā ille qui fecit. Ibid.
Angeli sancti sicut habent permanendi aeter-
nitatē, ita cognoscēdi facilitatē, & requie-
scendi foelicitatem. to. 5. 102, c
Angeli sancti mouent in Deum motibus san-
ctis, idest piis cogitationibus, quibus ab eis
consultitur immutabilis veritas, tanq̄ lex
aeterna in illa eorū curia superna. t. 5. 145, f
Angelorum motus ipse stabilis est, quia nō
recedunt a diuina veritate, ad quam mouē-
tur tanquam ad fontem vitæ. Ibidem
Angelis quomodo loquatur deus. Non. n. sic
loquit angelis deus, quomodo nos inuicē
loquimur nobis, uel deo, uel angelis. Ibid. g
Angeli audiunt non corpore aure, sed mētis
ministri eius & nuncii qui eius veritate in-
commutabili perfruuntur immortaliter
beati. to. 5. 86, a
Angeli nō sunt suæ potentie, quia solus deus
est quicquid habet, & ideo simplex est, &
solus incommutabilis. to. 5. 95, e
Angelorum perfectio, foelicitas,
stabilitas, &c.
Angeli sancti beatitudinem possident. to. 1. 4, e
Angeli beati sunt bono aeterno. to. 5. 80, m
Angelorū stabilitas & chori, siue vocabula.
to. 3. 57, i, k, & 68, e, 76, a
Angelos non eiusdem naturæ esse cum deo.
to. 3. 72, g, & 76, a
Angelorum foelicitas. to. 3. 68, f
Angelorum libera volūtas. Ibidem & 73, h, i
Angelorum substantia superiora appetit nō
inferiora. to. 4. 303, g
Boni Angeli. to. 4. 335, f, to. 5. 79, f
Angeli sunt certi de sua foelicitate. to. 5. 102, f
Angelice beatitudinis causa fuit adherere
deo: sicut miserie aliorum causa fuit non
adherere deo. to. 5. 103, h
an Sancti Angeli quem habent creatorē na-
turæ, eundem habeant bonę voluntatis au-
thorem per spiritum sanctum in eis chari-
tate diffusa. to. 5. 117, e, & sequen.
an eius beatitudinis, quā sancti angeli ab ini-
tio sui semper habuerūt, etiā illos spiritus
qui in veritate non steterūt particeps fuis-
se credendum sit. to. 5. 96, a
an ita vnius foelicitatis omnes angeli sint crea-

ti, ut neq; lapsuros se possent nosse qui lap-
si sunt, & post ruinam labentium perseue-
rantia suæ præscientiam acceperint qui
steterunt. to. 5. 97, h
Quę causa sit beatitudinis angelorum bono-
rum, & quę causa miserie Angelorum ma-
lorum. to. 5. 117, l
Angelis pmanentibus in summo bono, deus
dedit tanq̄ ipsius permanentionis præmiū,
ut de sua pmanentione certi essent. to. 5. 121, h
Angelorum perfectio. to. 10. 59, g
Angeli confirmati in charitate. to. 10. 59, k
De duabus Angelorum societatibus diuersis
atq; disparibus, quę nō incongruē intelli-
guntur lucis & tenebrarum nominibus nū-
cupatę. to. 5. 102, m
Angelorum ministeria & ami-
cicia erga homines.
Angelis bonis & malis quomodo utat deus.
to. 3. 286, l, & sequen.
Angeli offerunt deo orationes nostras. to. 2.
183, a, & 187, e, to. 9. 160, l
angeli quoq; proximi nobis: & quomodo di-
ligendi. to. 3. 6, i, k
In Angelis cura dei erga nos. to. 3. 253, a
Angelorum ministeria & operationes circa
mortuos. to. 4. 321, d, & seq. c
Minister Angelus. to. 4. 396, R
Angeli ministri nostri. to. 2. 160, l
Angeli mittuntur a deo ex aliqua causa, per
quos agit. to. 5. 81, k
Ang. mittunt a deo ad faciendā uict. t. 5. 34, m
Angeli beati non sunt mediū inter nos & deū
to. 5. 78, c
angeli etiā in scriptura sancta dicuntur dii.
Eodem, g, & h. Vide, Dij.
Angelorum edictis data est lex. to. 5. 85, e
In angelis persona vnius dei, non quidem p
suam personam, quę est inuisibilis: sed cer-
tis iudiciis deus per subiectam creaturam
visibiliter apparuit. Ibidem.
Per angelos ab initio prædicatū est sacramē-
tum incarnationis: & passionis Christi: il-
lis quibus decuit prædicari. to. 5. 64, l
De ministerio sanctorum angelorum quo p
uidentia dei seruiant. to. 5. 86, a
angelorū amicos non facit similitudo bonę
vol. & ipsis sanctis beatificamur. t. 5. 74, m
angeli boni & homines boni sunt una socie-
tas propter cōmunem finem. to. 5. 240, k
angeli sine difficultate nos adiuuant: quoniā
spiri-

spiritibus motibus puris & liberis non laborant. to. 5. 102, e
 Angeli a deo fuerunt creati, & i creatione aliarum rerum aliquod ministerium deo prae-buerunt cetera facienti: sed cuiusmodi ministerium, nescitur. to. 5. 111, i
 de amicitia sanctorum angelorum erga nos. to. 5. 190, e
 angeli dicuntur nostri, quia nos iam suos ci-ues habere ceperunt. Sic & Christus nos-ter est. to. 5. 240, R
 In angelis sanctis diffusa est gratia, & chari-tas per spiritum sanctum qui datus est eis sicut & nobis. Ibidem.
 angeli beati attendunt nos peregrinos, & mi-ferantur: & iussu domini auxiliantur no-bis, ut ad illam patriam communem ali-quando redeamus. to. 8. 210, g
 angeli mittuntur ad nostram directionem. t. 9. 160, l
 angeli nuntii sunt domini tom. 10. 133, g, & 122, b
 angeli dati sunt nobis in custodiam nostram. to. 9. 169, a, b, to 10. 309, m, & sequenti.
 Exempla super custodia & visitatione ange-lorum. to. 10. 302, d, e
 angeli sunt custodes nostri, & vota nostra de-ferunt ante conspectum diuinæ maiesta-tis. to. 10. 126, e
 Angelorum apparitiones, & adorationes. angelorum corpora, & apparitiones. to. 1. 20, d, to. 2. 157, c, to. 3. 57, K, l
 angelos apparere hominibus, & loqui, quo-modo intelligendum. to. 2. 135, K
 angeli quomodo mittantur, quomodo ue ho-minibus appareant. to. 3. 93, f, g
 Eadem de re plura, eodem, 96, g, h
 angeli quando apparuerunt Abraham & aliis, mandebant, sed non alebantur. to. 5. 117, l
 Tres angeli, triformen intelligentiā scrip-turarum designant. to. 9. 146, l
 angelus quare volebat in via Moysen occide-re. to. 4. 245, e
 angelos, quos sancti patres receperunt holpi-tio, ut patet de Abraham & Loth, putabāt esse homines, quia eis officia humanitatis impendebant. to. 5. 152, c, & sequen.
 angeli comederunt vere, non phantastice, q-uisibiliter & tractabiliter apparebant, nō tñ necessitate sed potestate: ut Christus post resurrectionē uerē comedit. t. 5. 117, l

De angelo descendente de celo, & habete ca-thenam, & claudente draconem idest dia-bolum, & claudere annis mille. to. 5. 187, i
 Qualiter ascendant & descendant super filiū hominis. to. 8. 135, b, c
 angeli ad Christum in obsequiū mitti potue-runt: non in adiutorium. to. 8. 184, f
 Quomodo uel quando manibus portauerint Christum. to. 8. 333, m
 angeli descendebant ad Christum, q- in terra erat, ad quem ascēdebant qui etiam in ce-lo erat. to. 10. 167, b
 Quomodo angeli ascēdūt & descēdūt ad filiū hominis. to. 10. 167, b, c, d, & 35, a & f,
 angeli alternis carminibus ascēdente Chri-sto resonabant, to. 10. 214, h, i
 angeli confortant Apostolos tristes de disces-su magistri sui. to. 10. 224, a
 angelus amictus nube, saluator noster est to. 9. 145, b
 angelus in sole stans, prædicatorem in Eccle-sia signat, to. 9. 149, d
 angelos diligimus & honoramus. to. 1. 247, K
 Nec eis templa construimus. Ibidem.
 angeli nos quoq; diligunt. Ibidem. 245, l
 angeli nec boni nec mali colendi. to. 2. 59, h
 angelorum cultura. to. 2. 92, K
 angeli quidam signis mirabilibus excitāt ad colendum vnum deum, quidā autem seip-sos, primis autē credendum esse apparet, nō secundis, qui sunt dæmones. to. 5. 86, c
 angeli quidam uetauerūt sibi fieri honores Deo debitos, in adorando uel sacrifican-do ab eis qui sic fieri credebant. to. 5. 87, g
 angelos adorantes prohibentur, & c. ibidem.
 angelis tēpla erigere, num piū sit to. 6. 223, g
 angelos solum scriptura viros appellare. to. 6. 248, f
 Sicut boni angeli respuunt sibi deferri hono-rem diuinū, ita & mali desiderant sibi glo-riam dei. to. 8. 343, g, & seq.
 Sicut mali irascuntur si non coluntur, sic bo-ni indignantur si pro deo colantur. Ibid. l
 angeli to. 3. 190, g, & sequē.
 angeli vnius dei. to. 5. 87, g
 angeli boni & mali, opera quædam habent similia. to. 3. 222, h
 alia Angelorum, alia dæmonum oracula. to. 3. 280, l

angeli

IN DIVVM AVGVSTINVM

Angeli quomodo potuerint cōcumbere cū filiabus hominum. tom. 4. 28, m, & seq. 17
 Angelorū opera, ministeria, & eius nominis ad alia translatio. tom. 3. 57, m
 Ecclesia angelorum & nostra. tom. 3. 57, m
 angeli indifferenter Ecclesiam significant. tom. 9. 143, m, & 144, e
 angeli celorum prepositi sunt super potestates aereas, & inde procedit verbum quod hic fit. tom. 8. 401, e
 De his quę sanctis angelis & hominibus pos sunt esse communia. tom. 5. 73, m
 Omnes angeli populorum, interiores homines in animo viuentes. tom. 9. 147, c
 Homines etiam sanctissimi, quandiu in hac vita viuūt, angelis nō equādī. tom. 10. 59, K, l
 angelorum confortes sancti. tom. 2. 60, K, & 82. 1, f, to. 3. 53, e, f, & 221, d, e
 angelorum ministerio congregabuntur electi in iudicio. tom. 5. 210, h
 angeli non possunt dicit creatores animalū. tom. 4. 111, e, & 112, m
 angeli quęcūque terrena animalia rapere possunt, & constituere vbi volum sine labore. Exemplum de Abacuc. tom. 5. 210, h
 angeli sancti puniunt sine ira, quos accipiūt æterna dei lege puniendos: & miseris sine miserie compassione subueniunt. tom. 5. 107, 6, K, & 108, m
 angelis vnde tremor in iudicio. tom. 10. 193, m, & sequenti. tom. 10. 193, m
 angeli in aduentu Christi crucis vexillū deferent, Christum preuenientes. tom. 10. 193, m
 adueniens Christus ad iudicium, mittet quatuor angelos ad. 4. angulos terre. tom. 6. 307, m
 angeli dicti sunt filii Seth, qui non fuerūt angeli nisi mystice, sed homines. tom. 5. 140, e
 Christus in forma serui, infra angelos fuit. tom. 5. 78, e
 angelus dictus est Christus. tom. 6. 12, b
 angelus magni consilij Christus. tom. 3. 90, h, to. 4. 32, i, to. 8. 78, f
 angeli dei dicti sunt homines iusti. tom. 4. 28, a, to. 5. 140, e, to. 6. 70, d, e, tom. 8. 25, f
 Christiani Boniprædicatores. tom. 9. 16, h. In fine.
 angelus dictus est Ioannes Baptista. tom. 4. 28, a
 Quod angeli dicantur oues tom. 8. 18, i

Angeli mali. tom. 3. 57, m
 Angeli exterminatores, & eorum ministeria. tom. 1. 243, m
 angelorum malorum seruitus. Eodem. 247, l
 De malis angelis error Manicheorum, eodē. tom. 2. 65, b
 angelos infimos animaliter viuere, audacter dictum. tom. 1. 20, i
 angeli transgressores vnde in hanc detrusi caliginem. tom. 3. 176, a, b, & 220, e, f
 angelica ruinæ causa. tom. 3. 212, a
 angeli mali an statim ceciderint post creationem. tom. 3. 212, a
 angeli mali vbi facti. tom. 3. 212, a
 angeli mali bonis subditi. tom. 3. 212, a
 angeli quare post lapsum penitentiā assequi non potuerūt sicut homines. tom. 3. 234, b, c, & 344, b
 angeli mali peccādo facti sunt. tom. 5. 180, e, f
 angelorū casus. tom. 3. 53, d, & 233, m, & 150, a
 Et quod homines pii succedūt in locum angelorum electorum. Ibid. 3. 7, e, to. 9. 160, l, m
 angelorum pars, quæ lapsa est, restaurabitur ex hominibus, vt sic ciuitas illa supna nō fraudetur suorum numero ciuium: quin etiam fortassis & vberiore lateat. tom. 5. 226, i
 Casus angelorum & hominis. tom. 3. 150, m
 Vide, Diabolus, Dæmon. tom. 5. 96, a
 angeli quomodo erant tenebræ. tom. 5. 96, a
 angeli peccauere. tom. 5. 101, h
 angeli desertores. tom. 5. 120, f
 angelicam naturam deus condidit veritabilē, quæ melius iudicans de malis benefacere, quā mala esse non finire. tom. 5. 226, h
 angeli ante peccatum qualiter fuerunt participes illius sapientiæ diuinę, definire quod potest? Non enim habebant talem vitam, qualem sancti angeli habent, quia scientes timor, nescientes error beatos esse vtique, non sinebat. tom. 7. 96, a
 angeli simul vt facti sunt, ei a quo facti sunt adhererunt: eoque sunt isti ab illorum societate discreti, quod illi in eadem uoluntate bona manserunt, isti autem ab eo deficiendo mutati sunt, mala scilicet voluntate. tom. 5. 205, g
 angelorum bonorum & malorum appetitus contrarij, non fuerunt ex diuersis principis siue naturis, cum sint omnes angeli ab vno deo, sed fuerunt ex diuersis voluntatibus, dum alij communi bono & beatifico adhæ-

adheserunt, alii velut bonum suum ipsi si
bi essent, à communi bono & beatifico ad
propria defluerunt. to. 5. 103, g. & seq.
226, g. & sequen.
Angeli mali, habentes elationis fastum pro ex
cellentiſſima eternitate: vanitatis altu pro
certiſſima veritate: studia partium pro in
diuidua charitate: superbi, fallaces, inuidi
effecti sunt. to. 5. 103, h.
Angeli mali ab eo qui summe est auersi, &
ad seipsos conuersi, peccauerunt per sup
biam. to. 5. 104. R.
Angelus a deo per superbiam ad se conuer
sus, & quodā quasi tyrānico fastu eligens
gaudere de subditis, magis q̄ esse subditus
de spiritali paradiso cecidit. to. 5. 123, c.
Angeli minores subuersi sunt a principe suo.
Ibidem.
Angeli mali aut minorem acceperunt diuinā
gratiam, quā illi qui perſisterūt in ea: aut
si equalem, isti amplius adiuti peruenerūt
ad beatitudinem, illis mala voluntate ca
dentibus. to. 5. 147, h.
Angeli q̄ ante peccatum fuerunt in gratia,
non solum ex his argui potest, sed etiā ex
hoc q̄ de spiritali paradiso angelus ceci
dit, in quo erat primus homo, & fruebāt
bonis spiritalibus. Ibidem, & 123, c.
Angeli cum sint spiritus, utrū possint corpo
raliter coire cum feminis, aere corporati.
Et dicit hoc non audere definire, quā
multi fide digni dicant ab expertis se audi
uisse, incubos mulieribus sepe fuisse im
bos. Dicit hoc etiā à sanctis angelis re
moueri omnino. to. 5. 140, a.
Quod angeli corpora non habeant, videtur
cum dicit, quia natura spiritus sunt: sed nō
audeat temere definire, an aliqui spiritus ele
mento aereo corporati, possint hanc pati
libidinē, ut quomodo valeāt sentientibus
foeminis misceantur. Ibidem.
Angeli, propter peccatū, detrusi sunt in ima
huius mundi: qui est eis velut carcer, vsq;
ad vltimam damnationem. to. 5. 102, h.
Angeli mali, vel demones, precipitandi sunt
in mortē secundā, post diē iudicii. to. 5. 120, f.
Sunt angeli irracundi, quos iā non propter
iustitiā, qua non gaudent, sed propter ma
liciam pēna humana delectat. to. 8. 159, m.
Angelis malis Deus vtitur, non solum ad pu
nitiendos malos, verum etiā ad proban

dos bonos. to. 8. 277, k.
Si per angelos malos deus infixit plagas egi
ptiis, vtrum etiā aquam in sanguinē ver
terit, & ranas per eosdem fecerit, quorum
similia etiā magi fecerūt. Ibidem. 287, a.
Etiā quā mirabiliter de creaturis facta sunt,
malis angelis tribuere non audeamus, habe
mus tamen sine dubitatione in scripturis
quod eis tribuere possimus. Eodem, d, e.
Angelus cadens de sublimi habitatione celo
rū, factus est diabolus, & accepit quēdā
locū suū in hoc mari magno. to. 8. 400, R.
Vnde, & quod deiectus sit. to. 8. 574, g.
angelus mali graui. hōie peccauerūt. to. 113, g.
Angeli ci haereticī, angelos colunt. to. 6. 6, m.
Angelos animarū creatores voluerunt Se
leuciani. Ibidem. 6, i.
Angulus de utroq; pariete gaudēs. to. 8. 198, i.
Angulus in edificio quid. to. 6. 8, i.
Angularis lapis Christus. to. 6. 142, f.
Angustia pro tristitia. to. 3. 42, k.
Ibi angustia, vbi premeris. to. 8. 65, h.
Melius est post paucas angustias beari, quā
post breuem letitiā damnari. to. 10. 23, b.
Angusta via. to. 3. 347, i.
In loco angustia tria sunt. to. 10. 63, a.
Animus, Anima. to. 1. 198, e, t. 3. 281, a.
Animus, vel anima, quid sit, & quid sit ani
ma melius. to. 8. 71, d, e.
Animus & anima idem sunt. to. 3. 290, g.
De animo humano. to. 3. 294, b.
Animus, melior hominis pars. to. 3. 129, d, e.
Animus maior. to. 3. 196, f.
Animam Varrō dicit deum. to. 5. 57, d.
De spiritu & anima. to. 3. 281, m.
Animus seipsum intelligit. to. 3. m, Ibid. 282, b.
Animus vita est, sic vita carere non potest. to.
3. 193, k.
Animus nec in corpus cōuertit. to. 1. 194, c, d.
Animus non est temperatio corporis. to. 1.
d. 193, l; & sequent.
Animus incorporeus quantum valeat. to. 1.
198, e, f.
Animus incorporeus cernit incorporea. to.
1. Ibidem, d. 193, h. o. 193, o. 193, p.
Animus ad incorporeorum amorem excitā
tus. to. 3. 122, b.
Animi extensio. to. 1. 72, a.
In pueris motu grandescit corpus, non ani
mus. to. 1. 200, l.

Animi

Animi vires.
Animus a
Animus sentit
to. 1. 156, g.
animus ratio
ditas regit
animi arguit
to. 3. 401, i.
Anima renat
De animi tran
animi nostri
sentiantur.
to. 3. 288,
Animorum
corum.
animi egri
animi huma
quentid
animus non
to. 2. 192,
Non in animis
4. 33, d, e.
animus quare
Error animi.
animi appetit
animus male
animi pars inf
frenari debet
mulier viro.
animi, vel animi
quidam conf
nem.
animus rectis
ipsum vincit
Veritas qua e
ipsa est, nihil
Vita substantia
quo mirabil
Nec si per sub
mū, ob id int
animus nec per
traria, et ani
De anima & ei
& seq. Retra
Difficilis de ani
Quaſto de ani
anima origo du
Et quomodo de
to. 1. 131, to
De animarum o
155, R. to. 2. 1

IN DIVVM AVGVSTINVM

- Animi vires. to. 3. 282, c
 Animus a sensibilibus abducens. to. 3. 243, f
 Animus sentit nihil omnino fieri sine causa. to. 1. 156, e
 animus rationalis regit, sed irrationalis cupiditas regitur. to. 5. 128, d
 animi æquitas melior, quã corporis sanitas, to. 3. 401, i
 Animæ renascentia. to. 3. 4, K
 De animi tranquillitate. to. 2. epist. 116
 animi nostri motus quomodo a spiritalibus sentiantur, & ab iis afficiantur. to. 2. epist. to. 3. 188, f
 Animorum coniunctio, maior est quàm locorum. to. 1. 245, e
 animi ægritudo. to. 3. 350, m
 animi humani mutabilitas. to. 4. 222, i, & sequenti, d
 animus non mutatur, vnde desinat esse animus. to. 2. 192, m
 Non in annis, sed in animis est perfectio. to. 4. 382, d, e
 animus quare ad bonum tardus. to. 1. 53, g, h
 Error animi. to. 1. 173, b
 animi appetitus quomodo sit cõtinẽd. to. 10. 21, m
 animus malè conscius. to. 3. 349, d
 animæ pars inferior, contra rationẽ insurgens, frenari debet, & cogi sequi spiritui, tanquã mulier viro. to. 5. 132, a
 animæ, vel animi, partes vitiosas philosophi quidam confessi sunt esse iram atque libidinem. to. 6. 127, h
 animus rectissimè dicitur sensus, quando se ipsum vincit. to. 5. 128, g
 Veritati, a qua est animus quod est, quatenus ipsa est, nihil contrarium. to. 1. 117, c
 Vita substantia & immutabilis, animus, nec si quomodo mutabilis, ppea mortalis fit. to. 1. 91, g
 Nec si per substantia ad defectum tendit animus, ob id interit. to. 1. 193, f, g
 animus nec per falsitatem perit, veritati contrariã, etsi animi est eã veritas. to. 1. 94, a, b
 De anima & eius origine lib. 4. to. 7. 73, b, c
 & seq. Retract. to. 1. 27, c
 Difficilis de anima questio. to. 2. 260, l, m
 Questio de anima. to. 3. 196, h
 animæ origo dubia. to. 2. 256, a
 Et quomodo de hac Augustinus adhuc hæsitat. to. 1. 11, i, to. 3. 216, 2, b
 De animarum origine variz sententiz. to. 1. 155, R, to. 2. 10, R, & 30, i, R, & 134, g, & to. 3. 65, f, g, 212, f, & 294, c
 anima, an ex propagine, vel ex noua insufflatione. to. 7. 73, f, & 382, h
 anima creata a deo. to. 1. 199, 2, 198, d, om. 3. 212, d, e, to. 7. 73, e
 an anima ex nihilo. to. 3. 197, b, & 212, d, & m, & 202, b, to. 6. 108, l, to. 7. 73, e
 Quod non sit de substantia dei, probatur. to. 8. 128, g
 Quod sit res spiritalis, incorporea, & vicina substantiæ dei: inuisibile quiddam, regit corpus, mouet mēbra, dirigit sensus, præparat cogitationes, exerit actiones, capit rerum infinitarum imagines. to. 8. 55, 7, c
 Quod non possit dici esse ex terra, propter id quod scriptum legitur, &c. to. 8. 442, c
 Vtrum potius facta, an ficta debeat dici. to. 8. 430, a
 anima vnde sit facta, & quid sit. to. 3. 199, g
 animæ origo queritur. Ibidem, m, & seq. & 212, m, & sequenti.
 anima, vtrum a seipsa sit. to. 4. 185, m
 Quod anima de nihilo fiat. to. 3. 292, b
 animæ causalis ratio. to. 3. 200, k
 animæ quando creatæ. to. 3. 193, d
 anima facta ad imaginem & similitudinem Dei. to. 3. 292, l
 animam aliquid esse. to. 1. 195, e
 anima quid. to. 3. 283, k, & 284, l
 Quod sit ventus, non quo corpus propellen-
 tes sentimus, sed vita quẽdã qua uiuimus. to. 8. 522, c
 animæ natura, & quomodo non sit deus. to. 10. 88, g
 animæ liberũ arbitrium, & origo. to. 4. 334, d
 aia nõ est corpus, sed spiritus. to. 1. 27, c & seq.
 an materia aliqua spiritalis fuerit animæ, to. 3. 197, c, d & sequen. copiose
 an corpus fuerit materia animæ. Ibid. f, g
 animã non esse ex corporeo elemẽto. Ibid. l
 anima incorporea non inconuenienter dicitur illuminari luce incorporea simplicis sapientiæ Dei. to. 5. 96, h
 animæ natura simplex est. to. 1. 195, m
 anima incorporea. to. 2. 30, c. to. 3. 198, l
 anima pro uniuerfa natura incorporali ponitur. to. 1. 13, i
 animarum non ideo diuersæ naturæ, quia diuersæ uoluntates. to. 4. 189, K
 animarum differentiz. to. 1. 226, h, animæ duæ. to. 6. 8, b
 De anima duæ opiniones. to. 3. 212, f
 anima

anima intelligibilis & intellectualis. to. 4. 212, c
 De animarum numero. to. 1. 206, i
 animarum fons to. 2. 31, 3. 10, 3. 213, h, & fol.
 215, b
 aliud est anima, aliud est ratio. to. 10. 124, c
 anima & spiritus idē. to. 3. 65, h, to. 9. 260, m
 anima & spiritus hominis to. 7. 393, h, i
 aīam spiritus nōe generaliter dici. ibid. K, l
 anima intellectiua quid sit. to. 9. 183, h
 an anima habeat rationem seminis occultā.
 to. 3. 216, l
 animæ substantiam non crescere aut decre-
 scere. Eodem. 217, f
 animæ dimensio. to. 3. 284, f
 Quod corpus, non animus per ætatem gran-
 descat. to. 1. 199, a, b
 De animæ quantitate. to. 1. 280, b, & sequen.
 Retracta. 2. m
 anima quomodo sit in loco. to. 3. 286, m
 De animæ conformatione. to. 4. 189, i
 anima rectrix. to. 3. 350, b, in fine
 anima quomodo cognoscitur. to. 1. 176, f
 anima a nobis videri non potest. to. 9. 487, a
 Animæ dignitas & præstantia.
 Animæ dignitas. to. 3. h. to. 3. 289, m
 animæ præstātia to. 3. 199, d, e, & 298, g, & se-
 quē. 6. 46, m, & plura in seq. t. 10. 322, d, e
 anima quatenus deo similis. to. 1. 195, a
 In anima quomodo sit imago trinitatis. to. 3.
 125, m, & seq. & 141, m & sequē & 143, b
 animæ peccatricis, etiā damndę, dignitas
 to. 1. 224, c, & sequentib.
 anima quatenus deo similis to. 1. 195, b, c
 anima confertur ad res cōditas, & deum. to.
 1. 207, g, & sequenti.
 Per quid anima vnitur deo. to. 3. 285, i
 anima non est pars Dei, nec eiusdem naturę
 cū deo. to. 2. 30, b, to. 3. 197, k, l, to. 5. 67, l,
 to. 10. 88, g
 anima deo minor. to. 10. 46, g
 anima munda verē templum dei. to. 4. 186, h,
 to. 10. 323, b.
 anima quomodo æterna, bona, sapiēs, pul-
 chra, casta fiat. to. 4. 168, k
 animę cum deo comparatio. to. 3. 291, d
 anima supra omnia corporea. to. 1. 195, c, d
 anima carni præponitur. to. 10. 112, e
 animæ, ad ea de quibus corpus constat, com-
 paratio. to. 3. 265, g
 Quod sit melior quā corpus. to. 8. 123, e
 Quælibet anima uilis excellentissimo corpo-

re excellēti or inuenitur, & nō meritis, sed
 natura. to. 8. 556, a
 Quāuis peccatrix vituperabilis sit, laudabi-
 lior tñ est omni corpore laudabili. ibidē
 aīa magnū bonū, & nō sūmē bonū. to. 10. 69, b
 Anima in diuino amplexu fecundatur virtu-
 tibus. to. 5. 82, K
 anima, perfecta ut anima. to. 10. 156, b
 Animę perpetuitas immortalitas,
 & immutabilitas.
 De immortalitate animæ. to. 1. 191, d, & se-
 quentib. Retract. 9, d, & 47, h
 Liber obscurus. ibid. 9. d
 animæ immortalitas. to. 1. 47, h, & 177, a, &
 180, a, & sequen. c. to. 2. 30, b, to. 3. 65, g,
 & 141, c, d, to. 5. 112, i, to. 9. 210, l
 Quod facta sit a deo & immortalis. t. 8. 118, a
 Quod anima sit immortalis, ab adiacente im-
 mortali. to. 2. 191, d
 anima non est simpliciter, sed secundum qd
 immortalis. to. 10. 322, b
 anima si credit, immortalis est ad vitam: si nō
 credit, immortalis est ad pēnam. t. 9. 244, i
 animę natura, p id quod immortalis est cre-
 ta, sine qualicunq; vita esse non potest. Sū-
 ma mors eius, est alienatio a uita dei in æ-
 ternitate supplicij. to. 5. 55, f
 animæ sunt perpetuę. to. 9. 186, m
 Quomodo anima est immortalis. to. 3. 22, c
 anima beatissima esse non potest, nisi fuerit
 de sua æternitate certissima. to. 5. 91, c, d
 animæ immortalitatem & Pythagoras cre-
 didit. to. 1. 154, i
 Plato de immortalitate animę. to. 5. 8, h
 animæ immortalitatem quidam appetens, se-
 cecidit. Ibidem
 Philosophi huius seculi animam immortālē
 dixerunt. to. 5. 181, a, b, to. 8. 325, e, to. 10.
 197, m, & 199, f, g
 Animam in aliam rem nō mutari. to. 1. 191, f
 to. 3. 198, g, & 212, c, d, to. 9. 37, b, & 64, m
 Anima iudicat de omni tpece corporali, ac
 per hoc est melior omni corpore: & est
 mutabilis cum melius iudicet post exerci-
 tiū quā ante, ac per hoc non est corpus
 nec est eiusdem naturę cum deo: qui om-
 nino est immutabilis to. 5. 67, b
 Anima prægnantis: quanuis sic uel sic affecta
 seum tenerū aspergere variis coloribus
 possit, ut in uirgis Iacob patet, ipsam ta-
 men naturam solus Deus facit. to. 5. 111, i
 Mutabilitas

Mutabilitas ani-
 rum.

Animæ uita qu-

5. 119, d, to.

animæ uita &

anima uita est c-

dens. to. 9. 37

anima uita est al-

10. 322, c

anima cum secū-

vinar.

Cura animæ n-

De cura animę

rum relucen-

Compunctio

to. 10. 83

De salute anim-

Animę vires

13. 10

Animę uis infini-

198, e, f

Virtutes in anim-

286, d, e, &

animæ virtutes

animę virium c-

anima dat vitan-

la habent offi-

Animæ vires. to.

290, g, h

animæ virtum, eu-

latio.

In anima viti g-

anima non est su-

est simplex: qu-

quicquid est,

Item qd sit suę p-

dicit voluntat-

cendit ut diligit

animæ gradus se-

idem.

animæ rationali

gentiam, & vo-

anima quomodo

& 199, h, i

anima nunquid

anima si æterna

anima omnes an-

do accipiend-

Retracta. 2. m

animæ uim lom-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Mutabilitas animarum, exemplo Apostolorum. to. 10.200.h

Vita animæ.

Animæ uita quæ. to. 3.350. R. 178, d, e, & to. 5.119, d. to. 10.77, d & 86, d.

animæ uita & mors. to. 3.296, m

animæ uita est corporis, non autem sua sed deus. to. 9.37, e. & 186, R. to. 10.69, c

animæ uita est alicui, & habet vitam suam. to. 10.322, c

animæ cum secundum seipsam uiuit, an recte uiuat. to. 10.69, c, & sequentibus.

Cura animæ ne a deo deferatur. to. 9.178, c

De cura animæ. to. 10.303, b. & seq. animarum resuscitator dominus. to. 9.77, g

Compunctio cordis, sanitas est animarum, to. 10.283, i

De salute animæ. to. 10.304, m

Animæ vires, potentia, lumen, clementia, cognitio, visio, &c.

Animæ uis infinita. to. 1.161, i. & 196, h. & 198, e, f

Virtutes in anima. to. 3.198, f, g, 382, c, d, & 286, d, e, & sequen. i, K

animæ virtutes. to. 4.380, i, animæ virium consideratio. to. 9.16, m,

animæ dat vitam. potentiæ vero animæ diuersa habent officia. to. 10.124, c,

Animæ vires. to. 3.282, c, d. Item. 288, i. & 290, g, h,

animæ virium, eum choris angelorum, collatio. to. 3.282, f,

In anima uisigia triplicitatis a quo. ibidem, g

animæ non est suæ vires uel potentiæ, quia non est simplex: quia simplex est ipse qui habet quicquid est, ut solus deus. to. 5.36, f

Item quod sit suæ potentiæ, argumentum, quia dicit voluntatem illustrari ut uideat, & accendit ut diligit, to. 5.124, k

animæ gradus septem. to. 1.206, k, & sequen. idem. to. 3.298, m & seq.

animæ rationali dedit deus mentem, intelligentiam, & voluntatem, to. 5.43, c, d

animæ quomodo crescat & sentiat. to. 1.199, i, & 199, h, i. to. 3.217, f, g

animæ nunquid ex se sciat. to. 1.200, k

animæ si æterna. ibid.

animæ omnes artes secum attulisse, quomodo accipiendum. ibidem.

Retracta. 2. m

animæ uim somnus non adimit. to. 1.194, f

anima an per se moueatur. to. 4.185, c

anima repugnans sensibus to. 1.137, b

anima quicquid agit, tota agit. to. 3.286, c, d

Tria esse in anima, quæ sunt vnus, mentem, notitiam sui, & amorem. to. 3.119, c

Licet anima sit vnus nature, tres tamen diuersas habet dignitates. to. 9.25, e

anima vtrum per se moueatur. to. 4.185, c

animæ liberum arbitriū. & origo. to. 4.334, d

animæ pro virium uarietate uaria nomina. to. 3.289, f

Definitio virium animæ. to. 3.291, i, k

an insit in anima uis diuinationis. to. 3.227, e, f

animæ raptus. to. 3.231, K, L

Cur vna anima sit alia docilior. to. 9.187, b

anima alloquitur, docetur, & confirmatur. to. 3.298, d, & sequenti.

anima quō uiuificat & uiuificatur. to. 9.37, e

anima. capax omnium. to. 3.283, R

animæ lumen. to. 3.232, g

anima a deo recedens. to. 3.292, m

anima auertens se a lumine iustitiæ, quanto magis querit quod inueniat contra iustitiā, tātō plus a luce repellit, & in tenebro

sa demergitur. to. 7.215, i

Si ad suam lucem attenderit, tenebratur: si ad lucem dei, illuminatur. to. 8.363, i

Infelix est si a corpore suo petat consilium. to. 8.556, m, & 557, c, in fine

Quod hæc, quibus anima occupatur sub ea facta sint, si hæreat superiori, inferiora calcabit: si recedat a superiori, ista ei in superlicium uentur. to. 8.557, e

In medio quodam loco anima rationalis constituta, legem accepit, hæreere superiori, regere inferiorem: & regere non potest inferiorem, nisi regatur a meliore. ibidem.

Quod obligata terreno amore, quasi uiscera habeat in penis, uolare non potest, nisi munda ab affectibus seculi. to. 8.176, R

anima dedita temporalibus, semper exardescit cupiditate, nec satiari potest quia multiplici erumnosa cogitatione distenta, simplex bonum uidere non finitur. to. 8.8, c

anima amore mouetur, tanquam ad locum quo tendit. to. 8.24, i

Quod per seipsam aliquid supra se conspiciat, & per seipsam videat: quia ut ipsa non rit se, uidet se. to. 8.123, f, 124, g

Non atinuit quod supra se est, nisi effuderit se supra se. ibidem, h, & 198, e

Totum

I N D E X

Totum quod pulchrum est in anima, virtus
& sapientia est: sed nec sapit sibi, nec valet
sibi, nec ipsa sibi, lux est: nec virtus: quia a
fonte veritatis recedens tenebratur, accen-
dens illuminatur. to. 8. 196, a
Anima carnalis foemina comparatur, intelle-
ctus viro. to. 3. 354, f, g, tom. 9. 30, d, e,
In malis cogitur anima corpori inferuire. to.
10. 204, m
Anima instar oculi omnia videt, seipsam aut
non videt. to. 9. 187, a
Quo ordine anima prouehitur ad cognitio-
nem sui. to. 1. 166, c, d,
Sensus anime qbus percipit Deu. to. 1. 174, l
Anima an fuerit praescia futuri. to. 3. 200, c
Visionum anime tria genera. to. 3. 287, l, m
Visionum anime alia genera. Eodem. 287, b
Anime imagines falsae, & visus multiplex. t.
3. 287, h, i, & sequenti. anime quomodo
sciant. to. 4. 322, d
Vnde anima tanta videt in somnis. to. 9. 186, m
Omni anime in seuit Deus initia intellectus
& sapientiae. to. 10. 32, l
Anima corpori colligata. to. 1. 194, K, to. 2. 30, c, to. 6. 40,
K, l, to. 9. 187, a
Anima quare vbique sentiat in corpore. to.
1. 204, g, h
Diuiso corpore, quomodo no diuidatur ani-
ma. to. 1. 205, d, e
Anima an a corpore patitur, & quomodo
sentiat. to. 1. 33, a, & sequenti.
Anima no posse in corpus mutari. t. 1. 194, g
Nec somno nec huiusmodi corporis affe-
ctione, anime uim minui. to. 1. eodem, f,
& sequenti.
Anima, an cum carne creetur, an a deo mit-
tatur. to. 3. 216, a, b
Anima quomodo latuerit, & postea carni in-
serta sit. to. 3. 200, a, b
Anima an compulsa ad corpus sumendum.
Ibidem, d
Anime coniunctio cu corpore, to. 3. 289, a, b
Anima & corporis amicitia, tom. 3. 284, a,
& 289, a, b
De corpore & anima. to. 3. 293, h
Anima domina corporis. t. 3. 350, b, in fine.
to. 6. 167, a
Aliud anima, aliud organa corporis. to. 3. 199, f
Anima requies in hac vita. to. 3. 346, h

Anima quomodo non diuidatur, corpore
diuiso. to. 1. 205, d
Animarum numerus. Ibidem. 1
Anima in homine, operatio varia. Ibidem.
Anima vitur corpore, tanquam seruo, vel in-
strumento. to. 5. 85, i
Anima data est corpori nostro, vt bona fa-
ciat. to. 5. 91, d
Fieri potest vt anima melior inferius corpus
inhabitet, deteriusq; superius. to. 5. 70, K,
in fine & sequenti.
De natura humane anime, creata ad dei ima-
ginem. to. 5. 110, c
In anima est dolor carnis, & ex carne. Item
quod dolor, tristitia, & huiusmodi sunt in
anima. to. 5. 126, g
Anima dolet sine corpore, non e converso: &
de triplici dolore anime. to. 5. 114, K
Anima non recte imperat corpori, si deo ser-
uiens non subiicitur. to. 6. 197, g
Plus pro anima quam pro corpore laboran-
du est. to. 9. 249, g, to. 10. 309, f, g
Anima non tantum afficitur ex carne, veru
et his motibus agitat ex seipsa. to. 5. 122, c
Anima quomodo corporibus adheret, & ani-
malia fiunt, omnino est mirus modus, &
comprehendi ab homine non potest, & hoc
ipse homo est, sic etiam mirum dicit mo-
dum esse, quo spiritus alligant ignibus æ-
ternis. to. 5. 218, a
Anima vno cum corpore mirabilis, quo-
modo prestat nobis materiam diuine lau-
dis, to. 5. 148, h, & sequenti, & fo. sequenti
1. & sequenti.
Anima omnis in corpore defectum patitur,
to. 8. 299, f
Quod anima tua sit melior corpore tuo: quia
cum fuerit iusta, sit postea immortale cor-
pus tuum. to. 8. 72, d
Sic vitur corpore, quomodo cytharista psal-
terio. to. 8. 147, a
Qualia onera patitur anima cum in corpo-
re corruptibili agit vitam. to. 9. 381, e, f
Anima secundum quasdam suas partes infe-
riores perturbatur motibus secularibus,
& cupiditate quadam terrenorum deside-
rioru non semper eam partem quae mens ra-
tionalis vocatur. to. 8. 55, d
Anima dicitur in quantum est vita corporis:
spiritus autem, in quantum est substantia
spiritualis. to. 3. 65, h, to. 9. 160, m

An

an lux diei & caligo noctis animę quid con-
ferant vel noceant. tom. 9. 187. f.

Sicut Deus ubique totus est, vivificans, om-
nia movens, ita anima in toto corpore.
tom. 9. 257. d. e.

Anima in corpore, quinario numero cen-
setur. tom. 10. 22. g.

Anima quomodo sit mortua cum vivat cor-
pus. tom. 10. 86. d.

Anima & corporis ornamenta. tom. 10. 104. i.

Anima & carnis differentia. tom. 10. 112. e.

Anima humana omnium creaturarum na-
tura participat. tom. 10. 303. b.

In bonis cogitur animę inferre corpus to-
mo. 10. 304. m. & sequenti.

Anima inuisibilis, melior est corpore visibi-
li. tom. 10. 199. f. g.

Corpus humanum visibile, per animam in-
uisibilem videtur. tom. 10. 19. f.

Anima hominis. tom. 10. 19. f.

De anima opiones duę tractatę, anima ex
traduce, an singula singulis creentur. to-
mo. 1. 9. h. & 27. c. tomo. 3. 212. f. g. & sequen.

Anima hois quomodo creetur to. 3. 65. f. g.

Anima infunditur. tom. 10. 112. e. Ibidem. h.

Anima imago Dei. to. 3. 69. a. & 292. l. m. to-
mo. 4. 350. a.

Anima & spiritus, idem sunt in homine. to. 3.
65. h. & 200. h. i. & 283. l. & 294. g.

Anima rationalis & intellectualis to. 3. 35. 2.
tom. 5. 82. f.

Atque gradus, etiam in hoie, tres sunt. to. 5. 61. g.

Animam talem creavit Deus ad, quod per
rationem atque intelligentiam omnibus
esset prestantior animalibus. Et animam il-
lam dicit flatum, quam siue tunc insuffla-
do, siue prius fecerat. tom. 5. 110. c.

Factus est homo in animam vivam, cur di-
tutum sit. tom. 3. 199. b. tom. 5. 118. d.

Anima hominis qualis. tom. 5. 110. c.

Singulorum animę singula. tom. 2. 21. i.

Animę duę non sunt in homine. to. 2. 65. g.

Anima mulieris vnde. tom. 3. 211. h. i.

Questio de anima mulieris, difficilis. tom.
3. 213. m.

Anima cur datur mox morituris. tom. 2. 31. b.

De anima & baptismo infantium, opinio-
nes. tom. 3. 215. l. & sequen.

De universalis via animę liberandę, quā Por-
phyrius malę qrendo nō reperit, & quā
sola grā Christiana referavit. tom. 5. 92. a.

Anima bonam aut malam fortiri, quomodo
intelligendum. tom. 3. 213. i. & sequenti.
& 215. b. c.

Varia animę in homine operatio. tomo. 1.
206. i. k. anima vna credentium, quomodo
accipiendum. tomo. 3. 135. i. R. 355. i.

Nihil infirmius est anima nostra, posita in
mediis tentationibus seculi. tom. 3. 22. f.

Anceps est inter confessionem infirmitatis,
& audaciam presumptios, ideo in utro-
que periclitatur. tom. 8. 60. k.

Alia quā sit pregnans, vel lactans. to. 8. 118. a.

De anima nostra quicquid vult Deus facit,
quia in manu eius est. tom. 8. 81. f.

Quod decora esse non possit, nisi confessa
ei fuerit fœditem, qui semper pulcher
est. tom. 8. 339. a.

Quomodo eripatur, sicut passer, de laqueo
venantium. tom. 8. 482. d.

Quo semper sit in manibus. tomo. 8. 458. e.

Anima iusti, sedes est Dei. tom. 8. 142. i.

Anima agitur, transitur, transitura ad con-
temnenda terrena. tom. 8. 363. g.

Quid amplius habeat anima humana quam
pecoris. tom. 8. 48. m.

Animam propriam possunt homines pone-
re, sumere autem non. tomo. 9. 75. i.

Animam ponere, mori est. tom. 10. 17. R.

Animam multi habent mortuā. to. 10. 17. R.

Anima vniuscuiusque non est discernenda
nobilitate, sed opere. tom. 10. 126. i.

Anima pia, mater Christi. tomo. 6. 256. l. m.

Anima fidelis est factuarium Dei, to. 9. 169. i.

Pater, filius, & spiritus sanctus simul habitāt
animam fidelem, tom. 9. 241. i.

Anima debet servire Deo. to. 10. 36. e.

Tria sunt animę nostrę necessaria. tomo. 10.
152. m.

Anima verbo Dei est pascenda. to. 10. 154. d.

Anima nostra aut a legitimo rege regitur,
aut a tyranno vastatur. to. 10. 169. m.

Anima suam amare vel odire, quid sit. tom.
9. 81. e.

Cōfidentia animę amātis Deū. to. 9. 174. b. c.

Amor animę suę. tom. 9. 174. b. c.

Animā pro fratribus ponendā subtiliter ex
scripturis concludit Augustinus. tomo. 9.
74. i.

Minus est omne, quod animare potest, pre-
ter Deum. tom. 10. 46. g.

De eo quod dominus dicit in Evangelio,
H Qui

Qui amat animam suam, perdet illam. tom. 10. 1. 12. e. & sequenti.
Et quomodo simul vera ista sententia.
Nemo unquam carnē suā odio habuit. Ibid.
Animam nostram amare & odire quatenus debeamus. tom. 10. 1. 12. m. & seq.
Propter domesticas occupationes, nō est negligenda anima. tom. 10. 1. 53. m.
Plus amanda est aīa quam corpus. tom. 10. 1. 74. c. d.
Anima Christi.
Anima Christi unde sit. t. 2. 34. g. to. 3. 1. 25. d.
Anima Christi nō ex traduce Adam. Ibid. g.
An Christi in lumbis abrahe, secundū animam. Ibidem. h. i.
Animam rationalem Christus habuit, ut ceteri homines. tom. 8. 48. m.
Idē probatur & officiis naturalibus, & scripturarum testimoniis. Ibidem. 49. b.
Aīa Chři q̄b. malis repleta fuerit. to. 8. 316. h.
Quarentes animam Chři cur culpentur, cū alibi arguantur non requirētes eā. to. 8. 78. h. & 105. e. f. & 117. f. & 246. a & 341. l. i. fin.
Anima Christi quare tristis. tom. 10. 1. 85. K.
Quare Christi anima tristis veniebat ad mortem. tom. 10. 2. 76. g. h.
Animā suā quō posuerit Christus. t. 9. 75. g. h.
Animam Christi nūquam dimisit diuinitas. Ibidem. h.
Error circa animam Christi. tom. 10. 2. 01. h.
Errores circa animam. tom. 10. 2. 01. h.
De animę origine opiniones tres. to. 3. 212. a & tom. 4. 334. d.
anima non ex traduce. to. 2. 11. c. & 29. i. & 33. c. & 215. a to 3. 211. i. k. & fo. seq. d. to. 3. 210. c. to. 7. 236. f.
De origine animę, quęstio obscurissima. to. 2. epist. 157. to. 3. 196. h. i.
animę ē coelo lapsę. tom. 19. h. tom. 2. 29. i.
Errores circa creatiōē aīarū. to. 10. 223. b.
animam quidam dixerunt esse aeream, nō valentes cogitare incorporea. tom. 5. 96. h.
Vera de animabus opinio. tom. 6. 50. f.
animas hominum fuisse ante corpora, Plato docuit. tom. 3. 133. i.
Contra argumentum Platoniorū quo animam hu manam asserunt deo esse cōgēnam. tom. 5. 91. h. & sequenti.
Opinio quorundam reprobata, dicentium animas ante corpus conuersatas in cēlo. to. 10. 63. b. & sequenti.

an, iuxta Platonē, aīa peccauerit ante hāc vitam to. 1. 211. f. to. 2. 33. e. to. 7. 216. h.
Animā dixit hominem Plato, corpus vero organum vel domicilium. tom. 1. 248. K.
Animas ante corpora fuisse, & pro meritis operum in corpora mitti, error notatus. tom. 1. 9. h. to. 3. 194. h. i. & 213. h.
animas ob delicta alibi commissa, in corpora detrudi, iuxta Platonem, tom. 7. 216. h.
animas reuolui vsq. ad corpora bestiarū, dixit Plato, sed differentiā posuit iter aīam sapientis & aliorum. to. 5. 91. c. & 117. a.
animas quidam Platonici ex terrenis corporibus, moribundisq. membris esse dixerunt. tom. 5. 214. l.
De opinione Platoniorum, qua putant animas hominum demones esse post corpora. tom. 5. 77. m.
animam esse quintū corpus, dixit Aristoteles, Plato vero, nullum. to. 5. 234. d.
animas peccasse scribit Origenes, & ideo corpora mundi producta fuisse, quibus quasi carceribus alligarent, sed error est, de quo plurimū admirať Aug. to. 5. 102. h.
anima nō est ex Dei substantia, contra Manichęos. to. 1. 266. c. & 273. m. to. 2. 30. i. & seq. b. c. to. 3. 197. K. l. & 198. K. & 292. a & seq. tom. 4. 31. f. & fo. 350. a. to. 6. 208. h.
aīam ex traduce & corporeā, Tertullian⁹ putauit. t. 2. 214. d. e. to. 3. 217. d. fo. 6. 10. g. h.
Post mortem verti in dāmonem. Eodem. to. d. & i.
animam ex transfusione generari, Luciferiani dicunt. Eodem. 10. e.
Error opinionum de anima. tom. 3. 123. c.
animę quando creata. to. 3. 193. d. e.
animas non esse filias angelorum, to. 3. 212. m. & seq. d. e.
animam ex atomis esse, & in easdē post mortem solui, Lucretius scripsit. tom. 6. 31. h.
animam ex substantia Dei Manichęi asserūt to. 1. 14. i. K. to. 6. 9. b. & 46. m.
Et Priscillianistę. to. 4. 12. K. to. 6. 9. b. Gnostici item. tom. 6. 4. m.
animę duę Manichęis. to. 1. 235. m. to. 6. 6. e. & 49. a. & 76. m.
animarum demigratio secundū Manichęos, to. 6. 6. c. & 73. c. d. & seq. b. c.
animarum resurrectio secundū Manichęos. Ibidem. 71. K.
animarum creatores, angelos dixerūt Seleuciani.

iani.
animā nō esse
animas sceler
in quęcunq
dem. & 12.
De duabus ani
6. 46. m. Ret
Quod animę
65. g. & 294
De opinione e
generum es
bus, in dām
bus terreni
animę parte
tale, qua c
gines, dici
gicas colē
aptā suscep
vidēdos De
animā non po
pore, philo
disputat
Philosophi d
ta, in carcer
197. m. & se
Errores vari p
infelicitate
198. a. 199. i.
Error Pythagor
immundarū
Constituto erro
beatitudinem
to. 10. 199. R.
animę quō reuo
animarū curcu
dū esse impos
tionem.
aīę quō intellig
reueni, ac vi
Obliuio miseriar
beatas ad cor
philosophos,
Iupiter vel Hec
est anima mu
A
Eritus animę a
Tremēdus est a
animarum locu
dicium futur
animarū locus
aīa corpore exu

tiani. anima nō esse imaginē Dei, hæresis. to. 6. 9. d
 animas sceleratorū cōverti in demones, &
 in quæcunque animalia, existimantes. Ibi
 dem, & 12. d
 De duabus animabus, contra Manichæos. to.
 6. 46. m. Retract. to. 1. 14. i
 Quod animæ dux non sint in homine, to. 3.
 65. g. & 294. d. tomo. 6. 46. m
 De opinione eorū qui rationales aīas trium
 generum esse dixerūt, id est, in diis cælesti
 bus, in dæmonibus aereis, & in homini-
 bus terrenis. to. 5. 69. b.
 animæ partem non intellectualem, sed spiri-
 talē, qua corporaliū rerum capiunt ima-
 gines, dicit Porphyrius, per quasdam theur-
 gicas cōsecrationes idoneam fieri, atque
 aptā susceptioni spiritū & angelorū, ad
 vidēdos Deos. to. 5. 2. m. & seq.
 animā non posse esse beatam nisi exuto cor-
 pore, philosophi cōtendunt, cōtra quos
 disputat. to. 5. 108. b.
 Philosophi dixerunt animas propter pecca-
 ta, in carcere post mortem detineri. to. 10.
 197. m. & sequen. & 199. h
 Errores varii philosophorū, de felicitate vel
 infelicitate animarū post mortem. to. 10.
 198. a. 199. i. R.
 Error Pythagoreorum, de transitu animarū
 immundarum. to. 10. 199. i
 Confutatio errorum philosophorum, circa
 beatitudinem animarum post hanc vitam.
 to. 10. 199. R. & sequen.
 animæ quō reuoluantur, opinio, to. 5. 91. c.
 animarū curcūmitem, quē isti ponunt ostē-
 dit esse impossibilē, per beatitudinis aīa
 tionem. to. 5. 109. b
 aīe quō intelligant à corpore solui, & iterū
 reuerti, ac visā referre. to. 9. 187. g. h
 Obluio miseriarum seculi, faciebat animas
 beatas ad corpora velle reuerti secundū
 philosophos. to. 10. 199. i. R.
 Iupiter vel Hecate, secundum philosophos,
 est anima mundi. to. 10. 200. a. b
 Anima exuta.
 Exitus animæ à corpore. to. 9. 210. l
 Tremēdus est aīe a corpore exitus. to. 9. 252. i
 animarum locus post mortem, vsque ad iu-
 diciū futurum. to. 3. 63. m
 animarū locus an corporalis Eodē. 202. h. i
 aīa corpore exuta, quo ferat, to. 3. 332. g. h.

anima quo reuertatur, quo corpus, to. 1. 9. h
 to. 2. 10. b. & 33. c. & 214. f. g. to. 3. 213. l.
 animarum sedes occulte. to. 4. 319. d. e
 De animarum secretis receptaculis, in quibus
 requiescunt corporibus exuta. to. 5. 106,
 i. & sequenti.
 animarum receptacula non erunt nisi eter-
 num gaudium, & æternum supplicium,
 to. 5. 121. R.
 animarum diuersa receptacula, to. 9. 78. d
 animæ vita post mortem. to. 4. 84. d
 animæ exuta. to. 6. 193. k

Vide de mortuis.

De philosophis qui animæ separationem à
 corpore putant esse pænalem, cum Plato
 inducat summum Deum diis minoribus
 promittentem, quod nunquam sint corpori-
 bus exuendi. to. 5. 115. g.
 anima soluta corpore, qualis. to. 1. 208. l
 Status aīe decedentis a corpore. to. 9. 219. i
 Mortuorum animæ non sentiunt res viuen-
 tium. to. 4. 322. l
 aīe quō sciant quædā viuentium. to. 4. 322. c
 De impietate eorum, qui asserunt animas sū-
 mæ veræq; beatitudinis participes iterū
 atq; iterū p circumitus temporū ad eadē
 miseras laboresq; redituras. to. 5. 109. b
 animæ defunctorum vtrum sciāt vel curent
 quæ geruntur circa viuos. to. 8. 417. a.
 Quæ nō reuoluant in pecora. to. 8. 564. c. d
 animas cum corporibus mori dicentes, to-
 mo. 6. 10. g.
 anima rapta, visione spiritali & intellectu-
 ali, to. 3. 227. k. l
 Vtrum oblatio, quæ fit pro quiescētibus, ali-
 quid eorum conferat animabus. to. 4. 229
 h. & 418. i. & sequenti.
 animabus defunctorum an prosit aliquid se-
 pultura, quæ fit in memoriis sanctorū. Eo-
 dem. 229. h. & 318. h.
 Animæ sanctorum, & damnatorum.
 De animabus bonis, ac malis. to. 6. 49. a.
 aīe iustæ a corpore separatio. to. 9. 205. a
 animæ sanctorum ante passionē. to. 3. 69. K
 animæ sanctorum post ascensionem. Ibidē
 animæ peccatorum in inferno. Iquidē.
 animæ iustorum ante resurrectionem Chri-
 sti vbi. to. 4. 119. b
 animæ piorum in sinu Abraham secure expe-
 ctant iudicii diem. to. 8. 92. h
 Quomodo animæ beatæ sunt nūc in cælo, &
 H 2 quo

quomodo future sint resumptis corpori-
bus. to. 187. l.
Quomodo anime beatę possunt audire pre-
ces viuientium. Ibidem. g.
anima beata. to. 5. 9. f.
anime piorum a corpore separate, in rege-
sunt impiorum autē, penas luunt, donec
sufficiant ad eternam vitam, illorum vero
ad eternam mortem, quę secunda dicit,
reuiuiscant. to. 5. 113. l.
Animabus beatorum melius esse cū corpo-
ribus suis incorruptilibus, quę deside-
rant & expectant. to. 5. 113. a. & 117. d.
Animę beatorū nō desiderant corpora sua
nisi impasibilia, aduersus Platonem, &
Virgilium. to. 5. 23. 6. m.
Aīa martyru quo adsint piclātibus, negat
se posse definire Augustinus, to. 4. 3. 2. e. f.
Aīa beatę quo norunt seipsas. to. 3. 144. b.
Aīa piorum non separantur ab Ecclesia. to.
mo. 5. 202. R.
De actu animę sine corpore deq; visis pro-
digiosis. to. 2. episto. 101.
Anima an suscitari possit sacris magicis. to.
mo. 4. 23. col. 4. & fo. sequentibus. col. 1.
Animę defunctorum quomodo viuentibus
apparent. to. 4. 321. c.
Animę mortuorum non sentiunt res viuē-
tium. to. 4. 321. m.
Animę piorum requiescunt in pace. Ibidem.
m. sequentib.
Animę vniuersalis liberatio, est in fide Chri-
stiana. to. 5. 62. a.
In die cōmōrationis animarum fidelium
defunctorum: sermones tres. to. 10. 272. i.
aīę parentū quo coluntur. to. 5. 5. l. & sequēt.
animę peccatrices, & daminatorum.
animę reatus unde. to. 1. 238. f. g. to. 3. 3. e. f.
anima quibus rebus seducitur. to. 1. 238. K.
animarum medicina. Ibidem. to. 299. b. c.
Vide infra, animę medicina.
Quar ē dānādas aīas curat Deus. to. 112. 24. c.
Etiam in anima impiorū est aliqua Dei ima-
go. to. 3. 141. c. d.
Quod peccatrix anima numeros agat & nu-
meris agatur. to. 1. 139. i.
anima quantumcunque vitiosa pręponitur
omni corpori sicut aurum fōrdidum om-
ni argento. to. 5. 76. e.
anima sua culpa lapsa, sola dei misericordia
liberatur. to. 2. 3. e. f. to. 3. 211. e. f.

anima a Deo recedens. to. 2. 292. m.
animę in commoda prosequitur, in peditio-
nem vsus sensitiuę, & partis intellectiue,
& huiusmodi, propter quem beatitudine
in hac vita impossibile ostendit. to. 5. 75. t.
anima, licet immortalis sit in se, nihilominus
mori cū a Deo deserit. to. 5. 5. f. & 112. i.
aīa tanto minus subditur Deo quāto minus
Deū in ipsis suis cogitationibus cōcipit.
& tāto minus aīę subdit caro, quāto ma-
gis aduersus spūm cōcupiscit. to. 6. 188. h.
Pagani anima, fornicaria est, Christiani ma-
li adultera. to. 10. 253. c.
anima quomodo corruptibilis & mortalis.
tomo. 3. 49. h. & 201. h. i.
animarum perditio lugēda. to. 4. 385. m.
Quę animę tradēda sint bestiis. to. 8. 168. m.
anima viuens mortua. to. 9. 75. e.
Misericordia aīę, q̄ Christū nō amat. to. 9. 172. i.
Tortores aīę duo, timor & dolor. to. 10. 35. i.
animę a duobus occiditur. to. 10. 49. f.
anima peccatrix olle gneę comparatur. to-
mo. 10. 99. a.
animę virginitas in quo corrumpatur. to. 10. 111. e. f.
adulterę animę peccatrices. to. 10. 113. f.
anima hominis febricitat curis, vt sacculus
impleatur nummis. to. 10. 150. h.
Nō nisi p carnē anima peccat. to. 10. 240. h.
animę infidelium quomodo moriuntur. to. 10. 213. h.
De miseria animę. to. 10. 310. e.
animę peccatricis & peccatorum in fine di-
sceptatio. to. 9. 205. a.
aīa peccatricis a corpore separatio. Ibidem.
animę quę a Deo excidit, quis transitus. to-
mo. 10. 46. g.
animę quę post baptismum peccant, an
aliquando exeant de gehenna. to. 4. 227.
m. & sequent.
animā ab inferno reuocare, solius diuinę
potentię est. to. 10. 179. m.
animas eruit Christus de inferno, quanquā
ibi nunquam fuerint. to. 8. 313. f. g.
Animę brutorum.
animę vegetabilis. to. 11. 57. h. i.
Ne in animam quidem irrationalem ratio-
nalis anima conuertitur. to. 1. 194. f.
Pecora habent animas. to. 10. 204. m.
anima quādoque non scdm id q̄ rationalis,
sed scdm id quod animas corpus animale-
dici-

IN DIVVM AVGVSTINVM

dicitur. to. 8. 410. h.
 animę brutorum. mortales. to. 3. 65. g. h.
 aīa q̄ pprie in animāte dicatur. to. 4. 185. b. c.
 De his qui sola rationalia animantia partes
 esse vnius Dei asserunt. to. 5. 33. e.
 anima muscę. pręstantior sole. to. 6. 47. e.
 Anima. in genere.
 animę vita & mors. to. 3. 49. g. h. & 141. c. d.
 & 271. h. i. & 296. m. 350. K. l. to. 5. 200. i.
 to. 5. 186. g. h. to. 10. 5. b.
 animę lumen Deus. tom. 3. 232. g.
 Medicina animę est credere in Deū. tom. 1.
 239. b. c. to. 10. 50. b. & sequentib. & 194. i.
 animę causa omnis religio. to. 6. 32. d.
 aīa nō sic suscitatur q̄uo corpus. to. 8. 254. d.
 Quod resuscitata, absente Deo, non viuat, li-
 cet corpus viuat. to. 8. 94. m.
 anima vestitus. tom. 10. 116. e.
 Gaudium animę. to. 9. 173. f.
 Bonę animarū affectiones, ab illa diuina lu-
 ce, q̄ nō afficiūt, afficiunt. to. 10. 142. d. e.
 Desiderium & sitis animę in Deū. to. 9. 171.
 e. & 172. g. h. i.
 animam violans reus erit sanguinis Christi.
 to. 10. 189. a. b.
 anima de quibus dicitur, & quę animę.
 nomine appellantur.
 anima pro vita. to. 1. 193. k. to. 3. 33. K. & 43.
 d. & 41. c. to. 4. 74. g. h. & 76. a. & 399. c. d.
 & 411. h.
 anima pro homine, per synedochen. to. 3. 37.
 m. in fine & fo. sequent d. & 43. d. e. & 112.
 h. to. 4. 40. i. & 209. R.
 anima dicitur spiritus nomine. to. 3. 213. i. k.
 aīa dī carnis nomine. to. 3. 49. f. g. & 213. d. e.
 anima dicitur cordis nomine. to. 3. 213. f.
 anima pro corpore. tomo. 2. 215. i.
 anima terra dicitur. to. 3. 159. g.
 anima quomodo dicatur sanguis. to. 6. 59. k.
 l. & 202. m. & sequent.
 anima nauicula dicitur. to. 10. 160. c.
 animaduersio vindicantis est. to. 8. 270. a.
 animātia bruta q̄uo cognoscāt. to. 1. 203. b. c.
 animalium cognitio necessaria. tom. 3. 10. h.
 i. & sequen. & 171. g. h.
 animal irrationale vtrum beatū esse possit.
 to. 4. 185. b.
 animantia pernicioſa cur creata. to. 1. 270. K.
 animalia terrestria, & aquatica. to. 3. 176. i. R.
 animalia aquatica. to. 3. 235. R.
 animalia duplicia. Ibidem

animantes foliugę, & gregales. to. 5. 118. m.
 animalium benedictio. to. 3. 277. h.
 animalium tria genera: immortale rationale,
 vt Angelus: rationale mortale, vt hō, irra-
 tionale mortale. vt brutū, to. 5. 78. a.
 animalia p̄cedūt nos in multis, licet oīa p̄ce-
 damus per rationem. to. 5. 69. g. h.
 animalia quę minus habent molis, plus ha-
 bent admirationis. Ibidem
 animalia cūcta mortalia, inter que hō prin-
 cipatum tenet, dixerunt Platonici facta a
 diis, iussu vel permissu summi Dei. tom. 5.
 111. m.
 animalium ponit Plato tria genera, in quibus
 est anima rationalis. f. Deos, homines &
 dęmōnes in aere. to. 5. 69. b.
 animalia quędam nō solum viuunt in igne
 & aquis calidis absq; dolore, imo etiā ve-
 getantur illis elementis suę naturę cōue-
 nientibus. to. 5. 215. f.
 animalia quędam sic habent sexum, vt tamē
 non generant. to. 5. 142. a.
 animalia bruta quędam, licet de putrefactio-
 ne nascātur, nihilominus generant ex cō-
 cubitu. vt muscę, & huiusmodi. Ibidem.
 animalium fœtus diuersi coloris possunt dę-
 mōnes procurare, diuersa obiciēdo phā-
 tasię. to. 5. 169. d.
 animalia, etiam noxia, erant in paradiso ter-
 restri, ipsis tamē hominibus subdita & in-
 noxia. to. 5. 125. d.
 aīalia oīa nō fuerūt in arca Noe. to. 5. 142. e.
 animalia in insulis post diluuium fuerunt &
 poterant ibidē nasci de terra, propter mi-
 nisterium. to. 5. 145. i.
 animalia subdita hominibus, dicit subito
 efferata fuisse, dominis suis fugientibus
 ab eis ex terrore. to. 5. 28. f.
 animalium immundorum prohibitio, quid si-
 gnificet. to. 10. 117. m. & seq.
 animalia munda & immunda. to. 10. 111. h.
 De animante rationabili. to. 5. 33. e.
 Et quod sola sint partes Dei. Ibidem
 aīaliū rationaliū triplex diuisio. tom. 5. 69. b.
 animantia quare adducta ad Adā. to. 3. 209. d.
 In medio duorum animalium, &c. exponi-
 tur. tomo. 5. 177. c.
 Quatuor animalia Apocalypsis quid signifi-
 cent. to. 9. 142. j.
 Christus quatuor animalium figuram in se
 ex pressit. to. 10. 207. f.

INDEX

Aial beatissimū sempiternū dixerūt Platoni
ci esse mundū, solē & stellas. to. 10. 90. m.
Anna, gratia eius interpretatur, & quid signi-
ficet. to. 5. 158. a. & deinceps
Annę duę memorabiles. to. 2. 189. d. e
De Annę cantico matris Samuelis, per quē
significatur Ecclesia Dei, & ciuitas, pphe-
tico locuta spiritu. to. 5. 158. l.
Annę canticum exponitur. Ibidem.
Anna mox natum Iesum vidit. to. 5. 72. a
Anna vidua agnouit virgi. mat. to. 10. 128. l.
Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim
videre Christum puerum. tom. 10. 131. m
Christus quare ad Annam primum ductus
est. to. 9. 115. b.
Annas & Caiphas vicissim suos annos age-
bant. Ibidem. h
De annulis suspensis, & virtute magnetis. to.
5. 214. g.
Annulorum aureorum tres modij Carthagi-
nem misit. to. 5. 44. b.
Quod annunciat, longe positis annuncia-
tur to. 8. 31. f.
In festo annūciationis dominicę sermones
tres. to. 10. 62. l. & sequen.
Anni stant in vita ęterna, hic autem transeūt
& pereunt. tom. 5. 159. g.
Annus quot diebus constet. to. 3. 173. c
Annus bissextus. Ibidem
Anni vitę humanę. to. 4. 29. h.
Non in annis, sed in animis est perfectio. Eo-
dem. 382. d. e.
Anni seculi quot sint. to. 3. 28. b
Cur pro magno apud homines, & ante Deū
pro nihilo habeantur. Ibidem
Cum multi intra septuaginta annos gerāt in
firmisimam & erumnosam senectutē, &
sepe vltra octoginta annos senes mirabi-
liter vigere probentur, cur dicitur dies an-
norum. to. 8. Ibidem. d. e.
Anni nostri, quos hic ducimus, in gemitib.
sunt non in claris vocibus to. 8. 56. m
Quod nō addantur crescentibus, sed subtra-
hantur: exemplum, to. 8. 224. g. to. 10. 2. e
Anni nostri quia mutabiles sunt, anni ęterni
cogitandi. to. 7. 279. k. l
De anno solari, de alio anno lunari, item de
bissexto. to. 5. 134. m
De annorū numero diuerso durationis mū-
di, secundū nos & Hebręos. tom. 5. 134. f
De annorū discrepantia inter nostros codi-

ces, & Hebręos circa vitam hominū ante
diluuiū, cui⁹ cām dicit se ignorare. ibid. h
De parilitate annorū, qui iisdem quibus nūc
spaciis, & in prioribus seculis cucurrerūt
to. 5. 135. k.
De falsitate eius historię, q̄ multa milia an-
norum pręteritis tēporibus adscribit. to-
mo. 106. m
Annorum numerum continet ordo perso-
narum, qui dirigit ab Adam vsq; ad Noe,
& à Noe vsque ad Abrāam.
Anni ab Adam vsque ad diluuiū. to. 5. 138. a
Cur Deus dicat, Nō pmanebit spūs meus in
hominibus istis, quia sunt caro: anni illo-
rum centum viginti, & cętera. to. 4. 303. e
Anni mille & lxxxii. fluxerunt a diluuiō vsq;
ad Abraham, secundū vulgatam ęditio-
nē. In hebręis autem codicibus lōge sunt
pauciores. tom. 5. 146. b.
Annos decē antiquitus valuisse pro vno de
nostris, quidam dixerunt. Et ideo nō tan-
tum vixerunt primi homines quantum in
scriptura sonare videtur. Hanc opinionē
destruit. tom. 5. 134. m & sequen.
An in dinumeratione annorum, Hebręorū
magis quam septuaginta interpretū sit se-
quenda autoritas. Ibidem.
De discretia qua inter Hebręos & nostros
codices videntur annorum numeri disso-
nare. to. 5. 134. e. & sequen.
De Aegyptiorū mēdacissima vāitate, quę
antiquitati scientię suę centū milia ascri-
bit annorum. tom. 5. 180. b
Anni quadraginta sex templi extructi, allego-
rice. to. 3. 99. l. m
Anni Aegyptiorum breues, quaternis mensi-
bus finiuntur. to. 5. 106. h. & 145. b
Archadum anni. to. 5. 135. b
Annus magnus, quē vulgo Platonis vocant
to. 3. 163. b
Annorum numerum, quo mundus durabit
qdam frustra cōputant, cū nostrum nō sit
nosse tempora vel momenta. to. 5. 185. e
Per annos. 365. dixerunt antiq̄ idolatrę de-
dere durare religionem Christianam.
Ibidem. k & sequen.
Vtrū possint dici anni sine annis. to. 8. 109. h
Anni mille, quō sint ante Deū sicut dies he-
sterna quę pręterit. to. 8. 328. m
Anni Dei in generatione generationum qui
sint. to. 8. 381. g. h
Anni

Anni, qui non
47. d. e
Anni nostri v
Anseres edac
Anteus terrā
to. 5. 171. l
Ante dī dup
to. 5. 111. l
Antena arbor
Antropomor
buebant.
Antromorph
Contra antro
165. h
Vide, Vac
Leuius pecc
to. 6. 41. g
Anticatego
Quid de ant
dixerit.
Tēpus aduen
Non venia
omnium re
mano.
Christi salua
christus.
Enoch & Heli
antichristum
In cōceptione
vtrum mat
antichristus in
in peccato
antichristus in
Ibidem. f
antichristus na
159. d
Diabolus totam
circundabit,
que possideb
antichristus in l
tur, & conue
antichristus om
tom. 9. Ibidem
antichristus per
& innumera
antichristus glo
tom. 9. 44. a
antichristus ido
259. d
antichristus mi
partes mundi

IN DIUVM AVGVSTINVM

Anni, qui non deficiunt, quales sint. tom. 8.

475. d. e

Anni nostri veniunt ut eant. to. 10. 2. f

Anseres edaces. to. 6. 44. c

Antaeus terrae filius, quem necavit Hercules.

to. 5. 171. l

Ante de dupliciter, scilicet aeternitate & tempore

to. 5. 111. l

Antena arbori suspensa crux Christi. to. 10. 14. g

Antropomorphite heretici, Deo corpus tri-

buebant. tom. 6. 8. d

Antropomorphitas perstringit. tom. 1. 149. R

Contra antropomorphitas. tom. 2. 157. h. &

165. h

Vide, Vadiani.

Leuius peccant Manichaei *ἀνθρωπομορφίται*.

to. 6. 41. g

Anticategoria. tom. 7. 95. i. & 94. i

Quid de antichristi aduentu Apostolus pra-

dixerit. to. 2. 106. g. h. to. 5. 206. e

Temptus aduentus antichristi. tom. 9. 159. g. h

Non veniet antichristus, nisi prius discessio

omnium regnorum fiat ab imperio Ro-

mano. to. 9. Ibidem. i

Christi saluatoris aduentum praevenerit anti-

christus. to. 10. 193. l

Enoch & Helias prophetae, mittentur ante

antichristum praedicaturi. to. 9. 259. l

In concceptione antichristi diabolus simul in

uterum matris eius intrabit. tom. 9. 259. e

antichristus in peccato totus concipietur, &

in peccato nascetur. to. 9. 259. d

antichristus in Babylone nascetur. tomo. 9.

Ibidem. f

antichristus nascetur de tribu Dan. tomo. 9.

259. d

Diabolus totam antichristi matrem replebit,

circundabit, obumbrabit iterius exterius

que possidebit. tom. 9. Ibidem. e

antichristus in Betsaida & Corozaim nutrie-

tur, & conuersabitur. to. 9. 259. f

antichristus omnes artes magicas docebit.

tom. 9. Ibidem.

antichristus per artem magicam mirabilia

& innumera stupenda faciet. to. 9. 159. f. g

antichristus gloriam suam est quaesiturus.

tom. 9. 54. a

antichristus idololatriam renouabit tom. 9.

259. d

antichristus mittet praedicatores ad quatuor

partes mundi. to. 9. Ibidem. f

antichristus templum Hierosolymitanum in

staurabit. to. 9. 259. f

antichristus locis per quos Christus ambulavit

destructis, filium Dei se nominabit. t. 9. ibi.

Super omnes Deos gentilium extolletur an-

tichristus. to. 9. 259. K

Plerique Christiani, etiam electi, visis anti-

christi mirabilibus, dubitabunt an ipse sit

Christus. to. 9. 259. g

Omnes Iudei confugient ad antichristum.

to. 9. Ibidem. K

antichristus veniet facturus contraria Chri-

sto, imò quae Christus fecit destructurus.

to. 9. 259. c

antichristus regnabit per tempus & tempo-

ra, & dimidium temporis. i. tribus annis &

dimidio. to. 5. 109. i. K. to. 9. 149. i

antichristum Christus veniens interficiet spi-

ritu oris sui to. 5. 203. h

Diabolus tempore antichristi soluetur. to. 9.

149. a. & c

Per antichristum diabolus solutus, in omni

sua virtute, mirabiliter quidem, sed men-

daciter operabitur. to. 5. 206. K

antichristus, vel diabolus per eum seducet

gentes, etsi iusto Dei iudicio, tamen mali

gno suo concilio. Ibidem.

antichristi signa & prodigia, utrum mendacia

dicant, quae sensibiles sunt illis, vel quia ad

mendacia trahant, tunc melius apparebit p-

pter quod horum dictum sit. Ibidem.

antichristus in quo templo sedere debeat, vel in

destructo, scilicet edificio Salomonis, vel

Ecclesia, ad determinat Augustinus. tom. 5. 206. f

antichristi aduentus sciri non potest. ibid. h

antichristi moram qua tardat venire, innuit

Thessalonicenses scivisse, sed nos nesci-

mus. to. 5. 185. g & 206. g

antichristum dicit secundum quorundam opi-

nionem debere reuelari imperio Roma-

no cessante, quod aperte tunc Apostolus

dicere noluit, ipso imperio in suo vigo-

re manente. to. 5. 208. g & seq.

antichristi persecutio. to. 5. 185. c

De antichristi persecutione qua soluetur dia-

bolus. tom. 5. 201. m. & seq.

antichristi terrore, muneribus, & miraculis

eriget se in fideles. to. 9. 259. g

antichristi tribulatio tribus annis & dimidio

durabit. to. 9. Ibidem. h

antichristus post tres annos & dimidium pra-

H 4 dicatio-

I N D E X

- dicationis Enoch Helix, eos occidet. to-
 mo. 9. 2. 9. l
 antichristus excitabit persecutionē in Chri-
 stianos vbique terrarum. Ibidem. m
 Tormenta antichristi in Christianos. to. 9.
 259. f. & m
 Antichristi tēpore taliserit tribulatio, qualis
 non fuit ab initio mūdi. tom. 9. ibidem. g
 An ante tēpus psecutiōis antichristi mille āni
 ānumerādi sint. tom. 5. 203. h. & deinceps
 Antichristi tribulatio signata est in timore
 Abrahā, quem habuit circa solis casum. to.
 5. 150. fg
 Antichristum occidet Christus. tom. 5. 185. e
 Antichristus. tom. 5. 151. m, to. 10. 38. l
 Antichristus, magnus. tom. 6. 206. h
 Antichristi, omnes contra disciplinā Chri-
 stianam viuentes. to. 7. 143. f. & 147. m. &
 155. e. tom. 9. 128. l. m
 Antichristus, idest, contrarius Christus. to.
 9. 128. f
 De antichristo tractatus. tom. 9. 259. e
 De antichristo prophetice exponitur, Cōsti-
 tue domine legislationem, &c. cum versi-
 bus sequentibus. tom. 8. 25. l. m
 Antichristus vim habebit in imperio, dolū
 in miraculis. ibid. 16. e. in fi.
 Vnusquisq; ex voluntate sua est antichristus,
 vel cum Christo. tom. 9. 128. h
 Antichristi multi praecefferunt. to. 9. 152. d
 Qui cōtra iustitiā viuit, antichristus est. Ibi
 Antichristus dicitur contrarius Christo. to-
 mo. 9. 128. f
 Antichristus pseudopropheta nuncupatur.
 to. 5. 204. m & seq.
 Antichristus, refuga vocatur. tomo. 5. 206. g
 Antichristus iniquus nuncupatur. to. 5. 206. i
 Antichristus dicitur homo peccati, & filius
 perditionis. to. 9. 259. f
 Antichristus filius diaboli dicitur, i quo erūt
 oēs thesauri malitiā absconditi. Ibid. K
 Anticipatio in scripturis. tom. 3. 40. e
 Vide, Prolepsis.
 Antiochus, Platonius, soeneus. to. 1. 154. a
 Philonis auditor. Ibidem. 146. c
 Antiochus Ascalonita, ex vetere Academia.
 to. 1. 154. a
 Antiochus rex Syrię. to. 5. 182. b
 Antiochię primō appellati sunt discipuli
 Christiani. to. 7. 80. i
 Antiphrasis in scriptura. to. 3. 19. b. to. 4. 15. K
 An inferiorem partem terrę, quę nostrę ha-
 bitationi contraria est, antipodes habere
 credendum sit. to. 5. 146. g
 antiquissimos homines sacrificasse, non ta-
 cet scriptura. to. 5. 137. m
 antiquarius quis. to. 10. 37. g
 Antisthenes, Cynicę sectę author. to. 5. 180. g
 antonius eremita to. 3. 2. c. i fine
 antonii vita apud Treueros reperta. t. 1. 53. a
 De antonio monacho Aegyptio, ibi. 53. m,
 Antonio reuelauit dominus fugiendum es-
 se ocium. to. tom. 286. a
 anubis, idolum Romanum. to. 1. 50. m
 apparere quid i scriptura diuina. to. 2. 160. f
 apparitio Samuelis. to. 3. 244. i
 Vide Samuel.
 apparitiones spirituum. Eod. 228. g. h
 apparitiones Dei quomodo fiāt. to. 4. 53. fg
 & 57. e. to. 6. 58. b. c
 Dubitatio de apparitionib. diuinis. t. 3. 88. a
 Deū apparere p substantiā suā, sicuti est, nō
 nisi mūdis corporib. dignat. to. 10. 325. b
 apparitiones. to. 4. 174. c
 apparuit Christus post passionem, in Hiero-
 solymis, & in Galilęa. to. 4. 38. g. h
 Christus primō Magdalenę fienti apparuit.
 to. 10. 195. a
 Cogitationes Apostolorū super apparitio-
 ne Christi terrēnæ erant. to. 10. 201. e
 apparere Christo i sancto, qd to. 10. 165. b. c
 apparuit Deus inuisibilis patribus visibiliter
 nec species qua ipse videbatur, erat Deus,
 licet in ipsa videretur. to. 5. 85. e
 apparet Deus sine vlla sui mutatione, non p
 id quod ipse est, sed per id quod sibi su-
 biicitur. to. 5. 152. c
 Quod nos apparebimus Deo in sancto desi-
 derio, vt appateat nobis in potētia & glo-
 ria. to. 8. 211. b. c
 Deus nō in omnibus apparet, sed eis qui nō
 uerunt opera eius intueri. tom. 8. 230. m
 appellare quando licet. to. 2. 65. x
 appetere vel appeti velle, criminofum est. t.
 2. 153. a. b
 appetuntur ardentius quę vetantur. tomo. 2.
 168. f. in fine & g. in principio.
 appetus, qui sentiunt in carne, voluptatem
 praeedit. to. 5. 126. h
 Appetitus omnis Deus est finis. to. 5. 82. x
 Appetitus proprii boni, est in corporibus in-
 sensibilibus, licet non sit amor. to. 5. 102. m
 appetit

IN DIUVM AVGVSTINVM.

appetit homo naturaliter aut voluptate, qua
delectabiliter mouetur corporis sensus,
aut quietem, qua fit vt nulla molestia qf-
que corporis patiat. to. 5. 186. h

apelles heresiarcha, vñ dicti appellat. 6. 5. g

Bonum Deū & malum finxit. ibid. & 206. 1.

Christum non verum hominem fuisse. to. 6. 5. f

aper de sylua quid sit. to. 8. 293. g

apis mellis copia, non frustra pennas habet.

to. 2. 181. a

apes non habent sexum maris vel foeminæ.

to. 5. 142. a

apex. to. 4. 395. m

Quid sit Deū ab aphrico venire. to. 9. 234. d. e

De api rege arguorum, quem ægyptii Sera-

pin nominatū, diuino honore coluerunt.

to. 5. 169. b. & seq.

apis bos ægypti, & chorea sacerdotum. ibi-

dem.

Apocalypsim respuunt alogiani hæretici to

mo. 6. 6. k

Apocalypsim esse Ioannis euangelistę. to. 6.

266. a. to. 9. 60. l

Apocalyp. Pauli apocrypha. to. 9. 105. f

In apocalypsi multa dicuntur obscura, vt mē-

tem legentis exerceant, & ibi sunt pauca, ex

quorum manifestatione alia indagentur

cum labore. to. 5. 205. m

Apocrypha vnde. to. 4. 84. h. to. 6. 140. k

Apocrypha nullius ponderis. to. 6. 79. a

Apocryphę scripturę continēt fabulas, in q-

bus etsi aliqua inueniatur veritas, tamen

propter multa falsa nulla est canonica au-

thoritas. Et ostendit quomodo earū ori-

go non innotuit patribus, & ideo eas esse

apocryphas celsuerunt. to. 5. 223. g

Apocrypha multa sunt indicata, & remota

canonica auctoritate, diligenti examina-

tione, quę dicta sunt ab hæreticis, & con-

scripta nomine prophetarum vel aposto-

lorum. ibidem

Apocrypha etiam legebat Augustinus, & in

uenit al. quando ea respondere sanę fidei.

tom. 10. 21. k

Apollinaris hæreticus, vnde apollinaristę.

tom. 6. 6. f

Apollinaristę Christum dicunt corpus non

animam sumpsisse. to. 1. 31. d. to. 2. 120. k. l

to. 4. 78. c. & 108. g. & seq. to. 6. 8. e. & 212.

g. tom. 7. 378. h. tom. 9. 75. f

Apollinaristę quid senserint de incarnatione

Christi. to. 3. 64. a. to. 8. 49. k

Aduersus apollinaristas. to. 4. 208. f

Apollinaris. to. 2. 14. i. & 29. i

Apollinaristę quid de Christo sentiant. to.

8. 48. l. m

Apollinarum error. to. 9. 75. f

Cofutatio erroris apollinaris. to. 10. 223. h. i

Error apollinaris, dicentis Christū esse verū

Deum, & non hominem. tom. 10. 223. h

Error apollinaris, dicētis Christum minus

de humanitate accepisse. tom. 10. 222. m

Apollo verus. tom. 1. 150. f

Apollo, sol. to. 5. 59. d

Apollinis quadruplex oraculū de Christo.

to. 5. 195. d. & seq.

Apollo citharista Delphicus. to. 5. 52. g

Apollo Delphicus. tom. 5. 170. e

Apollini Delphico instituti sunt ludi musici.

tom. 5. 171. g

Apollinis oraculum ambiguum. to. 5. 26. m

Apollo Cumanus. tom. 5. 22. h

Apollonii miracula. to. 2. 5. h. & 8. g. & 61. l

Apophthegma Augustini ī calamitatibus. In

posido. de vita. tom. 1

Apostatica radix. to. 3. 62. b

Apostauerunt primò angeli, cum principe

suo diabolo. to. 5. 140. c

Apostatę, vxori Loth cōparant. l. 10. 294. g

Apostolorum auctoritas. to. 2. 24. g

Apostolorum prædicatio in omnem terram

tom. 1. 205. b. c. & seq.

Apostolicę literę in primis legēda. t. 2. 2. b. c

Apostoli an fuerint baptizati. tom. 2. episto-

la. 108.

Apostolorum post Petrum catalogus. tom.

2. 126. e

Apostolis permillum esse non laborare. to.

3. 259. g

Apostolorum libertas viuendi de Euange-

lio. ibid. f. & seq.

Apostoli non laborantes, an peccarint. tom.

3. 262. b

Apostoli dicti arietes gregis. tom. 2. 119. g

tom. 8. 221. h

Apostoli, lumen mundi. to. 2. 174. e

Firmamenta Ecclesię, columnę to. 2.

123. a

Boues. to. 9. 20. l

Patres. to. 8. 137. e

Nubes. to. 8. 124. l. & 280. k. & 322. c

Cœli

INDEX.

- Coeli. to. 4. 132. h. t. 8. 30. a. & 70. d. & 231. b.
Piscatores hominum. to. 8. 219. i
Coles. Ibid. 221. g
Canes. to. 8. 235. c
Principes. Ibid. e
Duodecim portæ Hierusalem. to. 8. 136.
d. to. 10. 275. i
Montes. to. 8. 78. i. & 231. b. & 276. l
Iudices. to. 6. 24. f. to. 10. 275. K
Sal terræ. to. 10. 275. l.
Lapides preciosi. Ibid.
Ossa Dei. to. 2. 178. a
Apostoli & prophetæ, quomodo fundamen-
ta. to. 8. 299. f. & 315. b. & seq.
Apostoli nihil à Christo diuersum docue-
runt. to. 4. 128. f. g
Apostolorum genera quatuor. to. 4. 240. K
Apostolus, missus interpretatur. Ibidem, &
tom. 9. 84. e
Apostolorum cura in pauperes. to. 4. 430. a
Apostolorum traditiones in ecclesia. to. 7.
23. h & 139. f. & 143. m
Vocatio apostolorum. to. 4. 141. l
Apostolus dñs Pau. p. antonomasia. t. 7. 283. c
Christus apostolos ex Iudeis sumpsit. to. 10.
163. l. & seq.
Deus filius apostolos de mundo elegit cum
patre, quos ipse homo accepit a patre.
tom. 9. 110. i.
Apostoli discedente Christo, multa nodum
portare poterant. to. 9. 103. c. d
Apostoli Christum cōprehensum, nō mō car-
ne, sed mente reliquerunt. tom. 9. 108. i
Apostoli, post Christi resurrectionē, quod
dimiserunt repetunt, tanquam obliti qđ
audierant. tom. 9. 120. h
Apostoli, Christo sepulto, retrocedere non
poterant. Ibidem, i
Apostoli post resurrectionē Christū viden-
tes, nondū Ecclesiam videbant, sed caput
eius sponsum eius videbant. to. 10. 317. K
Imminente Christi passione apostoli Deum
negabāt, quē repleti spiritu sancto in ip-
sis et tormentis confitebant. to. 10. 220. h
Apostoli a Christo ascendente pignus acce-
perunt. to. 10. 214. m
Quare Christus apostolis dicebat, Cum ad-
huc vobiscum eram, &c. to. 10. 317. i
Apostoli quare accepto spiritu sancto om-
nium gentium linguis locuti. to. 10. 103. d
Apostoli, accepto spiritu sancto, Christum
quem patienter refugerunt, refugium ha-
buerunt. tom. 9. 108. i
Apostoli prius sup. miraculis Christi admi-
rantes, recepto spiritu sancto ceperēt Chri-
stum laudare. to. 10. 220. g. h
Apostoli, aduentu spiritu sancti, facti sunt
vires noui. tom. 10. 221. a & K
Multi præter apostolos vna cum ipsis reple-
ti sunt spiritu sancto to. 10. 220. i. & f. seq. 2
Apostoli, ex quibus tribus fuerint. to. 8.
234. g
Quibus sint vasa mortis & sagittæ acutę. to.
8. 15. b
Apostoli quid reliquerint. to. 8. 397. h
Quod desperabant de Christo. to. 8. 240. a
Eorum tristitia in passione domini, non erat
acceptabilis. to. 8. 243. c
Apostolos elegit Deus, humiliter natos, in-
honoratos, illiteratos, ut quicquid magnū
esset & facerent, ipse in eis esset & face-
ret. tom. 5. 183. i. K
Apostolum Iudam voluit habere inter eos,
& quare. Ibidem
Per apostolos piscatores ineruditos, Deus
ex omni genere tam multos pisces, etiam
ipsos philosophos, cepit. tom. 5. 123. h
Apostoli sedebant in iudicio cum Christo.
to. 5. 200. m
Apostoli fuerunt luminaria parata verbo,
accensa spiritu sancto. to. 5. 184. m
Apostolos firmos, quare elegerit Christus.
to. 8. 222. b. c
Apostoli pleni spiritu sancto, vocabantur pas-
sim ebrii. to. 10. 220. i. & f. seq. K
Apostoli de mundo generatione erant, rege-
neratione non erant. to. 9. 111. g
Apostoli vnum erant in natura sua, sicut pa-
ter & filius vnum erant in sua. Ibid. d
Qui laborauerint añ apostolos. to. 10. 274. K. l
Verba apostolorum, qui viderunt, firmē sūt
tenenda. to. 9. 124. g. h
Christus apostolis futura nunciabat, vt post
crederent non quæ nūciabat, sed eū Deū
quem se esse dicebat. tom. 9. 95. i
Spiritus sanctus loquutus per apostolos. to.
10. 87. K. l
Apostoli orbem terrarum Euangelio reple-
uerunt. to. 5. 91. d
Apostoli nihil à Christo diuersum docue-
runt. to. 4. 129. f. g
Apostoli in cœna fuerunt ordinati sacerdo-
tes.

IN DIVVM AVGVSTINVM

tes. to. 10. 291. f.
 Apostolis non prohibitum est manibus vi-
 ctu querere, mō apostolatus nō impedia-
 tur. to. 9. 120. i
 Petrus & Paulus, p̄ ceteris Apostolis, quadā
 fidei virtute p̄cellunt. to. 10. m. 267. lim.
 Apostolus in quo sit imitāndus. to. 3. 253. hi.
 Apostolus quare primo dixerit, Non amula-
 tur, & postea. Non inflatur. to. 10. 45. i. k.
 Apostoli verba peruertentes. to. 10. 368. g.
 Apostoli & miracula. to. 3. 251. c.
 Apostoli mortuos suscitauerunt, sed nō vir-
 tute propria. to. 10. 179. h.
 Quid de sanctis Apostolis, cū in hac vita es-
 sent sentiendum. to. 10. 50. k
 Apostoli carnis concupiscentias habuerūt.
 to. 10. 59. fg
 Apostoli erant vasa electa, sed adhuc fragi-
 lia. Ibidem. K.
 Apostolos testimonium perhibere de Chri-
 sto, quid sit. to. 9. 101. b
 Communitas Apostolorum. to. 10. 314. m
 Apostolorum memoria. to. 5. 5. i
 In festis Apostolorū: Sermo. 2. to. 10. 274. g.
 Apostoli, p̄ ceteris, quare sint honorādi.
 to. 10. 275. i. k. & sequen.
 Sedes Apostolica. to. 2. 226. a & 144. e
 Apostolici hæretici, nihil cōcedūt propriū.
 abstinēt a coniugibus. Encratitici similes.
 to. 6. 6. m
 Qui & apotactitæ appellantur. Ibidē.
 apostrophe to. 4. 57. c
 apotactitæ hæretici qui to. 6. 6. m. & 8. e
 Vide, Apostolici.
 apotheca, quid significet. to. 3. 263. g
 ἀποθήκη to. 3. 174. h. i
 Quid nō apprehēderit Paulus q̄n dixit. Ego
 me nō arbitror apprehēdisse. to. 10. 74. f.
 Aprilis mensis, vnde sic dictus. to. 6. 108. l.
 apringius proconsul. to. 2. 217. c
 Liber de apto & pulchro. to. 1. 38. l.
 aptum, cui ex aduerso est ineptum, quasi re-
 ligatum pendet aliunde. to. 2. 6. b
 apuleius magus. to. 2. 5. h. & 8. g. & 61. l
 apuleius apher. to. 5. 68. e.
 apuleius Madaurensis. to. 5. 69. d.
 aquæ & terræ creatio. to. 3. 168. g
 aquæ super cœlestes. Angel. to. 1. 79. m. to. 3
 171. d. e.
 Quur solus spiritus feratur super aquas to-
 mō. 1. 78. c

an spiritus, q̄ sup aquas ferebat, spiritus fac-
 ctus intelligatur. to. 4. 302. m. & sequen.
 aquarū congregatio. to. 1. 269. b. to. 3. 162. g
 & 168. e. f. & to. 172. g. to. 6. 191. g.
 aquarum diuisio. to. 2. 269. a. to. 3. 162. c
 aquæ supra firmamentum. to. 1. 269. a. to. 3.
 162. c. & 170. K. & sequen.
 Deus meditatem aquarum sup cēlos impo-
 suit & meditatem abyssis demersit. to. 10.
 165. R.
 Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt vi-
 sibiles demones, vel populos, vel aquas,
 p̄ superiores vero angelos. to. 5. 105. a
 aquas quidam nagauerunt a Deo factas. to. 5
 103. a
 aqua siue inferior, siue superiur, vtique aqua
 est. to. 5. 32. b
 aquarum natura fluida & grauida, super cœ-
 los est: sicut etiam phlegmatis sedes, q̄
 est humor fluidus & frigidus, & ideo gra-
 uis est in capite: contra illos qui dicebant
 per aquas illas angelos non intelligi. to-
 mō. 5. 103. b
 Aquæ. to. 3. 163. d. e
 aquarum natura duplex. to. 2. 175. g
 Liquor omnis ex aqua. to. 3. 239. b.
 Quomodo circundet terram, quasi vestimē-
 tum. to. 8. 230. i
 aquā Deo cōternā dicētes hæretici. t. 6. 9. d
 aqua secundum naturā, vertitur in lapides.
 to. 3. 240. d
 aqua in sanguinem. to. 3. 237, b. to. 9. 248. g.
 to. 10. 171. g. & 176. i
 Aqua tunc in sanguinem vertitur, si de rerū
 causis carnaliter sentias. to. 8. 286. h. i.
 Eadem aqua maris rubri, alios abluit, alios
 obruit. to. 9. 216. R
 aquæ edulcatæ. to. 3. 240. i
 aquæ quomodo dulcescant. Ibidem. l.
 aquas dulcescere, iniecto ligno. to. 10
 100. m
 aqua amara, legis literam figurat. to. 10. 11
 173.
 De amara aqua, & manna. Ibidem.
 aqua ex petra. to. 3. 240. c
 aquæ contradictionis. Ibidem. m
 ad aquam contradictionis probari qd sit. to.
 8. 296. c.
 aquā extraxit Moyses virga, qua duo ligna
 crucis significat. to. 9. 50. b.
 aqua baptismi, per spiritum efficax. to. 1. 79. h
 aqua

INDEX

- aqua baptisimi. to. 7. 28. i. & 179. l.
aqua Christum lauando, lota est. to. 10. 135. h. & 138. h.
Christus oibus aqs benedictionē dedit; qñ in Iordanis alueū descendit. to. 10. 136. h.
Christus suo baptisimate omnes aquas consecrauit. to. 138. h.
aqua sacramenti, & aqua spiritus, quid designent. to. 9. 134. b. c.
aqua sacramenti, & aqua significans spiritū sanctum, differunt. Ibidē
aquam, quam in vinum Christus conuertit, quare non effudit, & vinū aliunde eduxit. tom. 9. 18. m.
aqua in vinū conuersa, quid signet. to. 9. 18. h. to. 10. 35. d. & 42. m. & seq.
De conuersione aque in vinum, ser. to. 10. 35. c. & sequent.
Iesus ambulans super aquas to. 4. 152. i. R.
Triplex est aqua saluatoris. to. 10. 299. g.
aqua putei, quā hauriebat samaritana, est voluptas seculi; hydria autem, est cupiditas. to. 9. 30. c.
aqua viua. Ibidem. a.
aqua viua, quam Christus Samaritanæ promittebat, quid est. Ibidem. b. c.
aquæ signficata, in sacris literis. to. 9. 134. c.
Aquæ nomine, coeli ac terræ significatur. to. mo. 1. 77. d. e.
aquæ nomine aerem crassum designari. tom. 1. 270. h. to. 3. 164. e. f.
aquæ nomine, spiritus sanctus. to. 1. 276. m. to. 3. 19. K. to. 4. 197. c. d. to. 7. 12. l. & 75. d. & 179. l. to. 134. b.
Item spiritus malignus. to. 7. 179. m. & seq. to. 9. 134. a. b.
Per aquas, populi designantur. to. 2. 85. d. to. 3. 16. R. to. 7. 12. l. & 52. b. & 77. h. & 178. i. to. 8. 47. a. & 295. m. to. 9. 134. c.
aquam intelligi in bono & in malo. tomo. 7. 179. R.
aqua mendax. homines mendaces. to. 7. 77. g. b. & 178. i.
aqua vitæ, salutaris. to. 8. 65. h.
Congregata in vtre quid significet. tomo. 8. 71. g. h.
aqua sine substantia, quæ sit. to. 8. 482. k.
aquare decursus, qd significet. to. 7. 4. f. g.
aqua multæ sunt varietate doctrine; Dei autem vna est. to. 8. 65. h. & sequenti.
aqua decurrens quid significet. tomo. 8. 190. d.
Quod significet prosperitatem seculi. tom. 8. 225. a.
Quomodo aquæ intrauerint ad animā Christi. to. 8. 238. a.
Facere operationem in aqs multis, quid sit. to. 8. 413. f.
aquis superiora coeli protegi, quid sit. to. 8. 388. l. m.
aquare nomine charitas significatur. Ibidem. & 389. m.
aquæ fugientes ab increpatione Dei, quid significet. to. 8. 392. c.
Quomodo inter medium montium pertranfire dicantur. Ibidem. h.
aquare strepitus, quare nunc clarius nunc pressius. to. 1. 156. a.
aquæ potus etiam interdictus. eodē. 57. m.
aqua aut abluit, aut rigat si effundatur: & significat Christum. to. 8. 35. c.
In aquis huius mudi ambulare. to. 8. 115. K.
Quod aqua quosdam absorbeat, quosdā trāfire faciat. tom. 8. 481. h. i.
Quomodo stabunt super montes, cū iam super mōtes steterint. to. 8. 391. c.
Aquare ab aqua dicti quod aquā solam offerant in calicē. to. 6. 9. R.
aquilarum oculos sol vegetat. to. 1. 259. b. & 267. b.
aquila. to. 5. 181. c.
aquila quomodo renouet inuentū suū: & quid figuret. tomo. 8. 229. m. & sequent. m. 382. a. b.
Ideo querit te maior aquila, quia cœpisti leporem. to. 8. 482. c.
aquilarum pulli quomodo a parentibus p-bantur. to. 9. 61. a.
Aquila significat Ioannem Euangelistam. tomo. 127. b. & 183. R.
aquila in medio coeli volans, quid sit. to. 9. 144. c. & f.
Aquila, doctor Hebraicus. to. 5. 140. f.
aquilo spiritaliter p diabolo. to. 2. 181. h. to. 4. 449. h. to. 8. 144. h.
aquiloni in canticis dicitur, vt exurgat. tomo. 2. 181. h.
aquilonis latera. to. 8. 144. i.
aquilo cōtra meridiē est, & significat diabolum, & regnū eius. to. 8. 144. h. & 323. l.
Quomodo ab aglone nubes coloris aurei. tomo. 8. 144. i.
De aris Paganorum euertendis, Augustini sententia.

IN DIVVM AVGVSTINVM

sententia. to. 10. 6. f. & nisi à quo dari potuit, reddi nō potest: to. 5. 125. c.

ara Dei, Ecclesia Dei est. to. 9. 143. i. arbitrium magis est liberum, quando pecca- re non potest. to. 5. 241. l.

ara testantur statuas pro. numinibus accipi. to. 7. 319. h. arbitrium seruum. to. 7. 319. h.

to. 10. 5. m. Per Arabiam gentes figurantur. to. 8. 259. K. arbitrium liberū sibi nō sufficit. Ibidē. 240. i.

Arabici heretici animas cū corporibus mo- ri dixerunt. to. 6. 13. g. Liberū arbi. ē in impio manet. to. 7. 281. e.

Et in fine seculi vtrunq; resurgere. Ibidem. Per arbitrium voluntatis tentationes huius vitæ superare non possumus sine adiuto- rio Dei. to. 8. 327. m.

Aralius, rex assyriorum. to. 5. 169. e. f. Liberum arbitrium homini à deo datum. to. 10. 96. h. Et quale. Ibidē.

Aranea filium texrinę suę corpore velut in tegro parit. to. 2. 136. l. Omnes creature rationales, ab initio crea- tionis, libero sunt donatę arbitrio. to. 10. 147. f.

Nihil Aranea tabidius. to. 8. 111. e. & 478. i. In nobis Deus posuit quicquid à nobis req- uirit. to. 10. 277. R.

arbitr. medius est ad componēdā causā. to. 8. 400. a. b. De libero arbitrio & gratia, plura to. 10. 66. i. & sequentibus copiose.

In cruce, Chrs fuit ver⁹ arbit. to. 10. 188. m. Arbitrium liberum. De libero arbitrio. to. 1. 267. b. to. 2. 170. d. to. 3. 53. f. & 63. i. & 65. i. & l. & fo. seq. b. c. & K. & 200. d. & 254. c. & 275. k. & 294. d. & 349. g. & fol. seq. l. to. 4. 185. m. & 214. b. & 368. m. to. 5. 125. c. to. 6. 163. c. & fol. seq. a. to. 7. 297. d. to. 10. 61. f.

De verb. Apostoli. Peto nō infirmari in tri- bulationibus meis pro vobis, quæ est glo- ria vestra: Et de libe. arbi. ser. to. 10. 62. f.

Liberum arbitrium quid. to. 7. 446. c. Cui ascribendum, cum non peccamus, libe- ro arbitrio an gratiæ Dei. to. 10. 69. a.

Pręscientia Dei non obstat libero arbitrio. to. 10. 98. m.

to. 10. 224. m. & fol. seq. Et quod omnia nostra gratiæ dono, & mise- ricordię Dei tribuenda, non meritis no- stris. to. 10. 97. g. & sequen. vsq; in fin.

Liberū arbitriū, cā peccati t. 1. 48. b. & 236. i. Libertas ad malum. to. 10. 98. m.

Liberum arbitrium nostrū, causa est pecca- ti nullo autē pacto Deus. to. 9. 83. h. Liberum arbitrium ad malum habemus. to. 10. 66. c. d.

adā p. libero volūtatis arbi. regebat corpus suū an peccatū, sed nō post. to. 2. 10. l. m. Ad malē agendū liberam habemus volunta- tē, ad bene agendū nō. to. 10. 69. g. & seq.

Liberum arbitrium ad recte agendum datū. to. 10. 66. c. d. Liberum arbitrium non tam extollēdum, vt dicat quis siue Dei adiutorio se iustum es- se. to. 10. 96. g. h.

Quid datum est liberum arbitrium, ad ma- lum flexile. to. 1. 214. b. Leberum arbitrium, non adiutum à Deo fa- cile labitur. to. 9. 203. i.

Nimialiberi arbitrii extollentia. to. 7. 223. g. Liberum arbitrium sine Deo. to. 10. 66. d. e.

arbitrium, electio. to. 3. 394. d. Liberum arbitrium nihil valet sine Dei gra- tia. Ibidem. i.

arbitrium hominis ad mortem. to. 2. 351. l. Deus hominē fecit rectum, sed arbitrio no- stro facti sumus mali. to. 10. 3. l. m.

arbitrium liberum perdidimus in Adam. to. 10. 2. 150. f. Homo per se cadere potuit, per se autem re- surgere non potuit. to. 10. 218. K.

arbitrium captiuum. to. 2. 159. b. to. 3. 53. f. Liberum arbitrium ad nos vulnerādum no- bis valuit, ad sanandū nō valet. to. 10. 68. h.

Peccatum & recte factū, vtrum in libero sit voluntatis arbitrio. to. 4. 186. l. Per liberum arbitrium homo se vendidit. to. 10. 67. g.

Qualis homo sit factus à Deo, & in quam sortem deciderit suæ voluntatis arbitrio. to. 5. 115. c.

arbitrium voluntatis tunc vere est liberum, cū vitis peccatisq; non seruatale datum est à Deo qđ amissum est proprio vitio,

Per

I N D E X

Per liberū arbitriū perit homo. to. 10. 117. i.
 Error Manic. tollētis libe. arbi. to. 10. 223. c.
 Vide liberum arbitrium, & voluntas.
 Arbores sapiūt Manichæis. to. 1. 264. R.
 Tilon, Indię insula, arbores pducit quę nun
 quam foliis nudantur. to. 5. 216. c.
 Arbor in paradiso vetita, cur dignoscantia
 boni & mali appellata. to. 5. 180. fig. to. 8.
 268. m. & seq. to. 10. 29. h.
 Arbor vetita. tomo. 5. 115. e.
 Arbor scientię. tomo. 10. 29. h.
 Arbor paradisi non fuit mala, licet in ea fuit
 malum repertum. tomo. 9. 257. R. l.
 Arbor in paradiso, de qua Adā comedit bo-
 na. tomo. 10. 29. f. & seq.
 Arbor quare interdicta fuerit. to. 5. 117. e.
 De arbore sciē. boni & mali trac. to. 9. 257. h.
 Arbores lignaq; fructifera paradisi, signant
 virtutes & mores. to. 5. 117. f.
 Arbor bona facit bonos fructus. to. 4. 315. f.
 tomo. 6. 67. l. m.
 Et quō mala faciat bonos fructus tomo. 4.
 415. f. to. 6. 67. l.
 Arbor aīa est, fruct⁹ opat. 4. 415. f. to. 7. 29. l. m.
 De eo q. scriptū est, Aut facite arbore bonā,
 & fructum eius bonum, &c. Sermo. tomo.
 10. 13. b. & sequenti.
 Facite arborem malam, & fructum eius ma-
 lum: admonitio est ne fiat, non pceptū
 vt fiat. to. 10. 13. b.
 Arbor bona, bona hoīs volūtas: & arbor ma-
 la, voluntas mala. tomo. 7. 312. f. & sequen-
 tibus & 337. a. & sequenti.
 De arbore ficulnea, quę per trienium fructū
 non ferebat: & muliere octodecim annis
 infirma. to. 10. 27. h.
 Circumfossi o arboris in Euangelio, est hu-
 militas pœnitentis. to. 10. 13. d.
 Arbor ficulnea, genus humanum. tomo. 9. 215.
 d. tomo. 10. 27. h. & 204. g.
 Arbor sterilis, non faciens fructū genus ho-
 minum est non faciens pœnitentiā. Ibidē.
 Christus infructuosz maledixit arbori. to. 10.
 37. h. & 164. d. & 204. f.
 Hyems arbores nō pbat, sed qstas. t. 6. 53. c. d.
 Arbor anima. to. 4. 415. f.
 Arboris similitudo. to. 10. 33. i.
 Arca Noe.

De arca atque diluuiō: nec illis esse consen-
 tiendum, qui solum historiā recipiunt si-
 ne allegorica significatione, nec illis qui

solas figuras desūduns, repudiata histo-
 rica veritate. to. 5. 141. i. & seq.
 De cataclysmo, & arca Noe. tomo. 10. 146.
 a. b. & 160. l.
 arca Noe capacitas, structura. to. 4. 28. b.
 arce ostium. to. 5. 141. e.
 arca mensura, quid representat. Ibidē.
 arca centum annis fabricata, quid significet.
 tomo. 6. 85. l.
 arca septimo mense requieuit, quid in my-
 sterio. Ibid. R.
 Arcam quare coniunctim exeant, qui disun-
 cti intrauerāt. to. 6. 85. 2.
 arcam diluuii quomodo exposuerit Philo.
 tomo. 6. 86. i. & sequent.
 arca Noe, cur de lignis quadratis & impu-
 trilibus facta fuerit. to. 8. 316. c.
 De arce glutino, & magnitudine, quę potuit
 Geometricos cubitos habere secūdū Ori-
 genem, vbi sex de nostris vnum valere di-
 cunt. to. 5. 142. l.
 arce ligna imputribilia, qd signēto. 9. 13. g.
 In arcam intrabant animalia, nutu Dei venie-
 tia, non hominis actū. Et de animalibus q
 ibi fuerunt, vtrum quę solum generāt ex
 coitu. to. 5. 142. a.
 In arca septena fuerūt aīalia de mūdīs, de im-
 mundis aut bir: q factū non est, nisi p p
 mysticum intellectum. to. 5. 142. l.
 In arca poterūt esse alimēta, quę oībus ani-
 malibus conuenirent. quā conuenientiā
 fames vel Deus facere potuit. to. 5. 142. b.
 arca Noe, & quę facta sunt in ea significant
 Ecclesiam Dei. to. 5. 141. e.
 Per arcam significatur crux Christi per quā
 saluamur a diluuiō: cuius arca longitudo
 ad similitudinē corporis humani, sexies
 tantum habet quam latitudo, & decies tā-
 tum quam altitudo. Ibid.
 Per arce ostium, existens in latere per quod
 intrabāt animalia, figuratur vulnus cruci
 fixi, per quod ingredimur vitam: quia de
 ipso vulnere profluxerunt nobis sacramē-
 ta nouę legis. to. 5. 141. e. f.
 arca lignis quadratis cōpacta, significat sta-
 bilem vitam sanctorū, & cetera quoque,
 quę in eiusdem arce constructione dicū-
 tur, Ecclesiasticarū signa sunt rerū. Ibid.
 arce mansiones, quę appellant bicamerata
 & tricamerata, significant fidem, spem, &
 charitatem: vel fructum tricesimum, sexa-
 gesi-

gesimum, & ce-
 dicina matrici
 ma virginalis
 Arca tria habui
 merarū. Linf
 quę arca gub
 culo, ne naufr
 Quid figurabat,
 lum contineb
 Arca Noe Christi
 Arca Noe. Eccle
 seq. tomo. 5. 14
 110. e. tomo. 9
 Vide in Noe.
 Triplex est arca
 Arca sanctificati
 Arca testamenti
 signa dabantur
 bus testamenti
 hibeatur.
 Arca facta a patre
 Arca facta a filio.
 Arca ualeūe, Io
 Arca capta & rel
 Arce circuitio.
 ficat.
 arca testamenti,
 arcades.
 arcana Deo nota
 arcana scripturaz
 archelaus.
 archesilas.
 archesilas.
 archisynagogi fi
 10. 164. c. & f
 Quid filia archi
 archirelinus.
 archontici, siue
 à principaliō
 dicunt.
 arcus federis. to.
 arcus fortis. Iffir
 arcus nomine, f
 telliguntur.
 In arcu domini
 vala mortis.
 arcus Dei exten
 dum in præsē
 arcus domini in
 190. e. & 200.
 Arcum tendere.

IN DIVVM AVGVSTINVM

gesimum, & centesimum; ut inferior sit pu-
dicitia matrimonii, superior vidualis, supre-
ma virginalis. to. 5. 141. g.
Arca tria habuit solaria, vel tres ordines ca-
merarum. infimum, medium, & supremum,
quæ arca gubernata est diuino gubernacu-
lo, ne naufragium pateretur. Ibidem
Quid figurabat, quod omnia genera anima-
lium continebat. tom. 8. 393. b.
Arca Noe Christum signabat. tomo. 9. 19. h.
Arca Noe, Ecclesiæ typus. tomo. 2. 13. c. &
seq. tomo. 5. 141. d. & seq. tomo. 7. 145. K. &
110. e. tomo. 9. 11. l. tomo. 7. 17. e. f.
Vide in Noe.
Triplex est arca Ecclesiæ. tom. 10. 161. b.
Arca sanctificationis Dei, quæ sit. to. 8. 563. h.
Arca testamenti dicta est, in qua lex erat, quæ
signa dabantur & responsa inde, in qui-
bus testimonium diuinæ voluntatis per-
hibebatur. tom. 5. 88. m.
Arca facta à patre. tom. 10. 109. a.
Arca facta à filio. Ibidem.
Arca trāseūte, Iordanis siccatur, & c. to. 5. 88. a.
Arca capta & restituta. to. 3. 244. e. to. 5. 88. a. b.
Arce circuitio, prædicationem verbi signi-
ficat. tom. 2. 170. d.
arca testamenti, quid significet. tom. 5. 87. a.
arcades. tom. 5. 172. i. & seq.
arcana Deo nota. tom. 1. 60. g.
arcana scripturæ. tom. 3. 348. f.
archelaus. tom. 5. 165. h.
archefilas. tom. 2. 78. f.
archefilaus. tom. 5. 187. m.
archisynagogi filia. tomo. 4. 146. m. & seq. to.
10. 164. c. & seq.
Quid filia archisynagogi designet. to. 10. 164. c.
architriclinus. tom. 10. 143. c. d.
archontici, siue archontiaci, hæretici, mūdū
à principalioribus angelis creatum esse
dicunt. tom. 6. 5. f.
arcus fœderis. to. 3. 236. c. to. 6. 85. b. & 196. m.
arcus fortium ifirmat. ē, & c. exponit. to. 5. 158. c.
arcus nomine, scripturæ sanctæ figuratæ in-
telliguntur. tom. 8. 24. b.
In arcu domini duæ sunt sagittæ ardentes, &
vasa mortis. tom. 8. 15. b.
arcus Dei extensus est in comminatione, nō
dum in præsentatione. tom. 3. 200. K.
arcus domini intensus, minæ sunt eius. to. 9.
190. e. & 200. K.
Arcum tendere, & conueri in die belli, qd

fit. tom. 8. 183. f.
arcus prauus, significat animi intentionem.
arcus iniquorum, insidiæ ipsorum. to. 8. 93.
e. & 140. e. & 214. a.
arcus in manu Dei, sunt præcepta eius. to. 9.
216. e. e. Ardea ciuitas oppugnatur. to. 5. 23. i.
Non minus ardebunt, quia cum multis arde-
bunt. tom. 10. 122. i.
area dominica, Ecclesia dicitur. tomo. 1. 233. f.
area, Ecclesiam significat. to. 8. 12. m. & 40. g. h.
Nihil in ea agitur, nisi ut fructus ab integu-
mentis purgentur. tom. 8. 16. i.
Qui aream longius attendit, paleam solam
putat, nec peruenit ad discretionē grano-
rum, nisi spiritu oris sui. tom. 8. 40. g. h.
arena maris, multitudo hæreticorum. to. 9. 146. c.
areuna Hiebusæi, quid sit. tom. 10. 226. a. b.
argentum, pro omni pecunia. tomo. 4. 102. l.
argentum, pro eloquio. tom. 5. 153. K.
argentum, igne examinatum, probatū septu-
plum, quid significet. to. 8. 25. g. & 232. c.
Probat argentum, qui sint. tomo. 8. 177. K. l. &
236. l. m. & 414. c.
argentinus Deus. tom. 5. 35. a.
argui, ab argo dicuntur. tom. 5. 169. i.
a carnalibus ad spiritualia nulla argumen-
tatio. tomo. 10. 32. f.
Nō oēs qui arguunt, emendantur. to. 8. 102. c.
Qui arguitur corripitur. tom. 8. 263. c.
argui in iudicio non vult, quisquis in hac vi-
ta sanari desiderat. tom. 8. 111. b.
Omnes arguentur qui nō habent fundamē-
tum, quod est Christus. to. 8. 111. c. & 102. e.
Proditor est qui eū q in se occulte peccauit,
coram omnibus arguit. tom. 10. 16. h.
De eo qd scriptū est, Ipse arguet mūdū de
peccato, de iustitia, & de iudicio, Ser. to.
10. 50. i. & sequenti.
Qui arguit palam, pacē facit, Si peccauerit
in te frater tuus, & Peccantē corā omni-
bus argue, exponuntur. to. 10. 16. h. & seq.
Argus, post obitū, Deo haberi cepit. to. 5. 169. i.
Quid arida, quid mare. tomo. 1. 79. b. c.
arida, pro terra. tom. 3. 35. c. d.
aries, cēleste signum. tom. 2. 170. h.
aries, quem Abraham obtulit pro filio, vn-
de allatus. tom. 3. 238. f. g.
Et quid adumbret. tomo. 5. 153. R. & seq. to. 6.
58. f. & 249. l. to. 8. 57. g. tomo. 10. 162. a.
aries in sacrificiis, Christum præfigurabat,
tomo. 6. 109. a.

arietes

- Arietes sunt duces Ecclesiarum. tom. 2. 119. g. to. 8. 221. g. & 225. e
- Arietes duces sunt gregum, & prepositos Ecclesiarum significat. tom. 8. 24. K
- Arietes quoniam induant exultatione. to. 8. 221. g
- Arietum filii, qui sunt. tom. 8. 47. m. & 260. K
- Aries quid significet. tom. 5. 151. h
- aries triennis, quid. tom. 10. 153. e
- Arion Methymneus. tom. 5. 6. f
- Ariopagus, unde dicatur. tom. 7. 119. a
- Quid Varro tradat de nuncupatione Areopagi, & de diluvio Deucalionis. to. 5. 170. K
- Areopagite unde dicantur. Ibidem
- Aristippus. tom. 5. 75. a
- Aristobolus rex & pontifex factus est, assumpto diademate. tom. 5. 182. b
- Aristobolus victus ducitur. Ibidem, d
- Aristoteles discipulus Platonis, vir excellentis ingenii & eloqui, Platonem tamen impari condidit sectam peripatericam, & in suam hæresim multos congregavit, viuo adhuc præceptore suo. tom. 5. 68. d
- Aristoteles. tom. 6. 159. c
- Armatura Christianorum. tom. 2. 14. f
- Arma lucis. tom. 4. 385. g
- Armatura Christianorum aduersus hæreticos. tom. 6. 111. g. h
- Arma Dei nos ipsi quomodo sumus. to. 8. 80. b
- In armis Dei non aliquid fixum accipi oportet, quasi res ipsa aliud esse non possit. Ibidem.
- Prius arma nostra comburenda sunt igni, quam armetur Deus armis. Evangelicis. tom. 8. 140. e. f
- Quæ sint arma iustitiæ a dextris & sinistris. tom. 8. 111. b. & 350. h
- Arma publicam oppugnationem significat. tom. 8. 140. e
- Duo sunt genera armorum diaboli, valde fortia. tom. 9. 240. g
- Armentarium Augustinus hortatur ad contemptum vitæ præsentis, ac rerum terrenarum, & ut votum quod Deo promissum reddat. tom. 2. 49. R. & sequen.
- Arphaxat. tom. 3. 216. m. in fine.
- Arphaxat filius Sem. to. 5. 146. m
- Arre desponsationis Christi. tom. 9. 162. a.
- Cum Arianis conflictatio. tom. 1. in Possidendo. de vita Augusti.
- Arianorum superstitio. tom. 1. 235. f
- Ariana hæresis. tom. 2. 99. b
- Inter arianorum & Donatistarum hæresim, quid intersit. tom. 2. 62. g
- Ariani hæresis de filio. tom. 2. 99. b. tom. 3. 354. R. l. tom. 9. 92. c. d
- Ariani solum Deum patrem inuisibilem dicunt, tom. 2. 157. d. & 160. i
- Arii argumenta impugnant. tom. 3. 105. f. & 108. h. & sequen. R
- Arianos perstringit. tom. 2. Episto. 150. tom. 3. 64. a. tom. 10. 20. l. & 33. d. e
- Ariana hæresis impugnatur. tom. 2. epist. 174 to. 4. 264. h. & sequen. to. 6. 13. a in fine, & seq. & 11. e. & seq. & 13. d
- Contra arianos. tom. 6. 13. a & 18. d. & 21. b
- Contra arianum baptismum. tom. 6. 16. m
- Ariani spiritum sanctum blasphemantes, arguuntur. tom. 2. 63. l. tom. 6. 21. c. d. & 215. K. l.
- Arianorum sermo. tom. 5. 210. d
- Contra sermonem arianorum. Ibidem & 212. d. & seq. Retract. tom. 12. 6. R
- Ariani dicunt Christum corpus non animam sumpsisse. tom. 6. 12. R
- Ariani, ab ario, diuinam substantiam separant. tom. 6. 8. c.
- Ariani rebaptizabant catholicos. Ibidem. c. d
- Semiariani, qui. Ibidem
- Arianus arguitur. Ibidem. 8. m
- Contra Arianos, Sabellianos, & Iudeos, prophetie de Christo discussæ. Ibidem 12. b. c & seq. copiosè. b. c
- Ariani cum Donato. tom. 7. 86. i
- Ariani volentes disputare de eo quod non poterant intelligere, miserunt in ecclesiam tres deos, dum gradus in diuinitate faciunt. tom. 8. 502. d
- Exclamatio in arianos. tom. 9. 216. i
- Arianorum incommoda. tom. 9. 244. a
- Arianus & Photinianus inter se diuisi. to. 9. c
- De reprehensione Arianorum, Serm. to. 10. 31. K. & sequen.
- Contra arianos disputatio uehement. to. 10. 32. d. & seq. copiosè.
- Arianorum hæreseos scopus. Ibidem, d
- Arianorum argumenta. tom. 10. 42. d. e. & sequen. copiosè.
- Ariani similitudines adhibent, pro asstruenda sua opinione, & iisdem cogunt etiam catholicas similitudines adhibere. tom. 10. 32. h
- ariani melioris conditionis faciunt homines alicuius filium, quam filium Dei. tom. 10. 44. d. e
- arianorum & Sabellianorum hæreses contra-

IN DIVVM AVGVSTINVM

rix. to. 10. 47. d. & seq. Artes omnes animam secum attulisse. tomo
Ariani & Eunomiani in heresi consentiunt. 1. 9 m
to. 10. 47. k Artes liberales omnes per se intellexit Augu-
Et ipsorum malitia. ibid. 48. c. d stinus. ibi dem. 39. f
Arianorum venenatus syllogismus contra artes liberales quis assequi valeat. to. 1. 166. m
Ecclesiam. to. 10. 48. c artis mechanice, in scripturis vsus. to. 3. 13. i
Et ibidem responso. Que artes humane amplectendę. eodē. 14. g
Ariani negabant quod Iudei confitebant, de artes liberales non contemnendę. ibi. x
filio dei. to. 9. 34. d ars, quid. to. 5. 35. m
Arianorum error. t. 9. 75. g. & 87. d. & 92. c. In arte diuina clarius cognoscunt angeli crea-
to. 10. 108. l. & seq. turam, quam in seipsa. to. 5. 101. h
Confutatio erroris arianorum. to. 9. 203. d. & Ars diuina non errat in monstris. t. 5. 145. b. c
248. a. to. 10. 222. l. & fo. seq. h artem habebat mens diuina omnium produ-
Ariani ex quibus uerbis domini argumenta cendorum. to. 5. 111. d
tur filium minorem patre to. 9. 34. R Ars videndi, dī virtus. to. 5. 186. h & 236. K. l
Arianos confundit Augustinus, filii patre mi artes bonę possunt per virtutem, non per fal-
norem dicentes. to. 9. Ibidem. m lacem ambitionem ad honorem, & glo-
Arius Christum, in quantum deum, dicit nō riam, & imperium peruenire. to. 5. 45. K
fuisse equalem patri. to. 9. 203. d artium scientias variarum, deus humanis in-
Spiritus sanctum non creatorem, sed creatu genitiis creauit, quas concessit adiuuandū
ram contendunt ariani, Eunomiani, & Ma vitam nostram. to. 5. 64. i
cedoniani. to. 10. 9. e ars magica, a diabolo tradita & inuenta est.
Ariani dei filium in diuinis, creaturam asse- to. 5. 111. l. m
runt. to. 10. 47. m Artes magicę operantur in virtute dæmo-
Ariani filio dei ingrati calumniantur enim num, to. 5. 70. h. i
eum ex eo unde nos redemit. to. 10. 47. l ars non potest esse sine impostura. tomo. 8.
Arii error circa æqualitatem personarum. t. 78. h
16. 140. m. & seq. ars non habet vitium, nec nouit. to. 8. 84. b
Error arii circa Christi cum patre æqualita- Quicquid in arte delectat, artificem comen-
tem. to. 10. 214. a dat. to. 8. 45. f. in fine.
Arianorum heresis de inæqualitate persona- artifice, cur sæpe mendaces sint, & periuri.
rum, confutatio. to. 9. 213. a & 214. c. d to. 8. 251. l
Ariani dicunt filium esse patre minorem. t. 9. 239. b artibus nephandis, cælum appetere, maledi-
Disputatio in arianos de æqualitate persona- ctum magnum est. to. 8. 23. c. in fine.
rum. to. 9. 243. a. b Hoc ipsum in illis maxime puniendū est, qui
Contra arianos, de filio dei. to. 10. 88. l. & se- artem nequitie delegerunt, unde uitam
quentibus. transigant, & inde volunt se pascere unde
Contra arianos, de trinitate & vnitate dei. to offendatur deus to. 8. 496. d
10. 55. b. & sequen. Regula artis dei. to. 10. 2. 2. d
Error arii, dicentis Christum esse hominem Vide, Disciplinę.
perfectū, & nō deū perfectū. to. 10. 223. h artificū labor honestus & sanctus. t. 3. 160. i
Error arii, de æqualitate spiritus sancti, quia artifex summus. eodem 249. b
specie columbę apparuit. to. 9. 243. a artificiatum melius cognoscitur in arte, q̃ in
Disceptatio in arianos, super æqualitate per- seipso. to. 5. 101. h
sonarum. to. 19. 142. a. b. & sequen. artemonii cuiusdam heresis, a Paulo Samosa-
Meretrix, quæ infantem diuidi uolebat, ari- teno instaurata. to. 6. 6. d
nam hæresim; figurabat. to. 10. 226. c artotyritę heretici, qui. to. 6. 6. K
Hæresis ariana meretrice crudel. t. 10. 226. g Horum sacrificium, panis & caseus. ibid.
Confutatio hæresis arianæ. to. 10. 226. e. f arundo quassata, quid signet to. 4. 111. g
Arrogantia non ita caueatur, ut ueritas relin- arundo ori Christi cum potu admota, scrip-
quatur. to. 9. 70. d turam designat. to. 9. 119. b
I arundo

I N D E X

Arundo aurea, Ecclesia est. t. 9. 50. d, & h
 Alaph, synagoga siue congregatio interpre-
 tatur. to. 8. 260. k, & 264. e, & 277. K, 289,
 1, & 295, g
 Asaph homo. erat hoc nomine appellatus,
 cui ideo Psalmi inscribuntur. to. 8. 292, i,
 & 265. g, & m, & fo. seq. i
 Asbeston lapis arcadiæ, qui semel accensus,
 nunq̃ extinguitur. to. 5. 214, c
 Ascades, assyriorum rex. to. 5. 171, d
 Ascanius, æneæ filius. tom. 5. 23, e, & 123, h
 Ascensio Christi. to. 3. 47. d, e, to. 9. 80. i, tom.
 10. 206. a
 Ascensio Christi quomodo ad nos pertineat
 to. 3. 57. e, f
 Ascendere & descendere dei. to. 4. 349. b
 Ascensio Christi, fuit grande miraculum. to.
 5. 229. K, l
 Christus ascendit ad cælum propter bonos
 & malos. to. 8. 14. d, b
 Non sic ascendit ad cælum vt deferat quod
 habet in terra. to. 8. 106. h
 Quomodo ascenderit in iubilacione & voce
 tubæ. to. 8. 142, d
 Tunc ascendit ad patrem, quando nobis in-
 notescit æqualis patri. to. 8. 210. h
 Quod ascenderit non deferens, quia ueniens
 non recessit. ibidem, g
 Quod ascenderit prior ante nos, & nos in il-
 lo. to. 8. 250, m
 Non ascendit, nisi qui descendit. to. 8. 44, m
 Christus ascendit angelorum suffultus obse-
 quio, non tamen necessariq̃. to. 8. 334. k
 Solus ascendit, q̃ solus descendit. to. 8. 477. i, k
 Quomodo ascenderit super occasum. tom.
 8. 230. g
 Ascendisti in altū, cepisti captiuitatem: quo
 modo intelligendum est. to. 8. 234, g
 Quid sit ascendere cælum coeli ad Orien-
 tem. to. 8. 237, e
 Christus Magdalene dixit, Ascendo ad pa-
 trem meum, & patrem vestrum, & nō no-
 strum. to. 9. 120. c
 Deus, quod propter hominem sumpsit, leua-
 uit in cælum. to. 9. 247, l
 Ascendit in altum captiuam duxit, &c. locus
 explanatus. to. 10. 36. e
 Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit:
 locus declaratus. to. 10. 51. a, b, & 71, b, c
 In vigilia ascensionis domini, sermo. tomo
 10. 213, b

In festo ascensionis domini, sermones se-
 ptem. to. 10. 313, e, & seq.
 De eodem festo. fo. 318, c, & seq.
 Ideo Christus ascendit in cælum, vt nos de-
 super protegeret. to. 10. 213, f
 Ascensio Christi, catholicæ fidei confirmatio
 fuit to. 10. 213, m
 Ascensio domini, gloriific. nra est. t. 10. 213, i
 Nullum vitium nostrum ascendit cum medi-
 co nostro. to. 10. 253, i
 Deus eleuatus est in cælum, cum militiq̃ cē-
 lestis obsequio. to. 10. 213, m
 Christus in ascensione eleuat, & eleuatur. to.
 10. 213, m, & seq.
 Verba Apostolorum, ad Christum ascenden-
 tem. to. 10. 214. l
 Modus ascensionis Christi. to. 10. 214, g, h
 & 215, a, b
 In Christi ascensu, omnia cælestia gaudent.
 to. 10. 214. h
 Ascēsus Christi mirabilis & delectabilis fuit
 to. 10. 215. a
 Cum Christo non ascendit superbia, aut ali-
 ud vitium. to. 10. 216, i
 Ascēsus Christi p̃sentibus discipulis. to. 224, a
 In die Pentecostes, nō ascendit Christus ad
 cælum, vt quidam putauerunt. to. 10. 219, i
 De ascensu Helix, in curru igneo. t. 3. 167, K
 Ascensio ad deum. to. 3. 351, K, l
 Vide accedere.
 Ascensio corporum in cælum, p̃baf polsi-
 bilis per rationes. tom. 5. 190, i, K
 Ascensio ubi nobis dispositi sint, & quō. to.
 470. c, d, & 490. d
 Christus descendit ad te, ut fieret tibi conual-
 lis plorationis: mansit in se, ut esset mons
 ascensionis. to. 8. 467. c
 Ascendēdū est ab exemplo humilitatis Chri-
 sti, ad diuinitatem ipsius. ibidem
 Vt ascendamus, descensum est ad nos. ibi-
 dem, d, e
 Qui sint ascēdētes & descendentes. Ibid. g, h
 Cū Ceperit hō disponere ascensum in cor-
 de, incipit pati linguas aduersantium. Ibi-
 dem, h, i, & 481, f, g
 Ascensio non potest nobis esse vtilis, nisi pri-
 mō humiliati a conualle, nobis ascenden-
 dū esse meminerimus. to. 8. 469. l
 Ascendere debemus corde, in affectu bono,
 in fide, spe, & charitate: in desiderio per-
 petuitatis ac vitæ æternæ. ibid. m
 Ascensio

Ascensio inter
 non penit
 bus, scilicet
 Quod non sit
 affectibus
 Tanto plus al
 mo. 8. 304
 Ascendit ama
 8. 310, h
 Ascendens
 scendens
 ascendit ad
 qui p̃fici
 amando de
 scendis.
 Ideo de asc
 in Adam
 lem in h
 ascendere d
 tatis, non
 tur in hoc
 ascendimus a
 ascensio i
 ascendere in
 ibidem, b
 Si spiritaliter a
 gere debem
 ascensionis im
 8. 469, l
 Per altera parte
 In cælum ascen
 Electi ascensio
 Modus ascenden
 tionem.
 Electi ascensio
 173, d, e
 Nunc ascendam
 ascendamus c
 ascēte heretici, a
 asclepius.
 asia, est provinci
 tabilis contin
 asia, elatio interp
 asina Balaam.
 asinis stulti & in
 asina lubigalis,
 asina pullum, sig
 ibidem.
 asini sint Christi
 asinus adductus
 & mansuetum

IN DIUVM AVGVSTINVM

Ascensio interior, non sit pedibus. nō scalis,
non pennis: & tamen si attendas, sit pedi-
bus, scalis, & pennis. to. 8. 107, g
Quod non fiat corporis pedibus, sed cordis
affectibus. to. 8. 480, i
Tanto plus ascendis, quāto plus amaueris. to
mo. 8. 304, d
Ascendis amando, descendis negligendo. to.
8. 310, h
Ascendendo, venit homo ad angelos, qui de
scendendo incidit in latrones. to. 8. 313, R
ascendit ad Hierusalem & cēlestem omnis
qui p̄ficit, descendit oīs q̄ deficit. to. 7. 489, e
amando deum, ascendis: amādo seculam de
scendis. ibidem.
Ideo de ascensione cogitare debemus, quia
in Adam omnes descendimus ab Hierusa-
lem in Hierico. to. 9. 488, c
ascendere debemus affectu pietatis, & chari-
tatis, non intueri homines qui prosperan-
tur in hoc seculo to. 8. 483, g
ascendimus ad cēlum, si cogitemus deum, q̄
ascensus in corde fecit to. 7. 477, a
ascendere in corde, est in deum proficere.
ibidem, b
Si spiritaliter ascendimus spiritaliter intelli-
gere debemus. ibidem, c
ascensionis impedimentum, superbia. tomo.
8. 469, l
Per alterā partem ascēdere. quid. to. 10. 42, e
In cēlum ascendere. to. 10. 71, e
Electi ascensores terni. to. 10. 173, e
Modus ascendendi ad diuinę maiestatis agni-
tionem. to. 10. 137, f, g
Electi ascensores Pharaonis, qui sint. to. 10.
173, d, e
Nunc ascendamus in cēlum corde, ut tandē
ascendamus corpore. to. 10. 213, i
ascit̄ hēretici, ab vtre sic appellati. to. 6. 8, R
asclepius. to. 5. 62, K, & sequenti.
asia, est prouincia, mediam partem terrę habi-
tabilis continens. to. 5. 149, b
asina, elatio interpretatur. to. 9. 141, f
asina Balaam. Vide Balaam.
asinis stulti & indomiti cōparati. to. 4. 449, e
asina subiugalis, synagoga. to. 9. 81, c
asina pullum, significare populum gentiū.
ibidem.
asini sint Christiani. to. 8. 77, g
asinus adductus ad Iesum, populū humilem
& mansuetum designat. to. 8. 65, b, & 77, g

Asina & pullus. to. 4. 156, b
asina, Ecclesia. to. 10. 179, e
Duo pueri cum asina, populus Iudeorum. to
mo. 10. 161, m, & seq.
asina Abraha, Iudeorum synagogā designat.
to. 10. 162, a
asperum. to. 1. 102, l
aspiratio exprimenda. to. 1. 31, i
aspis gaudet luce. to. 1. 255, f
aspidis prudentia contra incantatorem, qd
nobis demonstrat. to. 8. 188, a, b, & seq.
Quomodo cum vetustate grauatur, pellē de-
ponat: & percutiēti corpus offerat, vt ca-
put seruet. to. 8. ibidem, d, e
aspidi, surdi comparantur, verbum dei non
audientes to. 8. 188, a, b
aspides, insidiosis. eodem, 189, l, m
assaracus. to. 5. 138, i
Minus errat assentiens, quam suspendens sen-
tentiam. to. 1. 153, b
Temeritas asserēdi vitā. to. 3. 158, m, & 170, g
assumpsit deus totū hominē, quia perfectus
deus & perfectus homo. to. 5. 89, a
assur ciuitas, vnde Assyrii. to. 6. 143, c
Assur edificauit Ninuiem. ibidem.
assur, figuratē p̄ diabolo poni solet. to. 8. 300, c
assyrii. to. 5. 47, l
assyriorum regnum quinque milia excedit
annorum. to. 5. 106, a
Et de eodem regno. to. 5. 168, e
assyriorum primus rex fuit Belus, secundus,
Ninus, qui regnabat quando Abraham na-
tus est. ibidem
Nullum maius fuit Imperio Assyriorum, pri-
mis tēporibus, nec ita diffusum. Ibidem, f
assyrię caput, erat Babylon. to. 5. 149, c
assyriorū regnū quantum durauit. to. 5. 31, K, l
assyriorum regnum innuit quasi totam asiā
occupasse, cum gentes adhuc rudes essent
ad resistendum. to. 5. 174, d
assyriorum regnum, post annos ferme mille
trecentos quinque, ad Medos translatum
est. to. 5. 31, a, b, & 173, b
assyriorum & Chaldeorum regnum, idem
fuit: in cuius regni Babylonia captiuatus
est populus Iudeorū: in quo regno Abra-
ham Nini temporibus natus est. to. 5. 168, f
assyrii nati sunt de assur, qui nominatur in-
ter filios Sem, maioris filii Noe, qui etiā
regnum Nemroth obtinuerunt. to. 5. 13, e
assyrii dirigentes interpretantur. to. 8. 192, K
I 2 astaroth,

I N D E X

- Astaroth, idolum. to. 4. 102, K
Astarte, idolum. to. 4. 102, K
Asterisci, quid signent. to. 2. 17 g, h, to. 4. 40, b
to. 8. 232, l
Asteriscos vocant stellulas. to. 4. 181, f
Asterisci, qualia signa dicantur. to. 8. 232, l
Astra noluerunt factorem suum aspicere crucifixum. to. 10. 196, f
De astrologia. to. 1. 40, l
Astrologica vaticinia. ibidem.
Astrologorum vanitas eleganti similitudine taxata. Ibidem, 40, b
Astrologia vanitas detestata. tom. 1. 36, g, h
& 40, b, & 48, g, & sequenti. & 143, a, b
Astrologia fabulis, Manichæorum libri plenius. tomo. 1. 41, h
Astrologia inuentio. to. 1. 165, R
Constellationum ratio discussa. tom. 1. 48, R
& sequenti. to. 3. 11, h, to. 4. 189, a
De fausto Manichæo, & de astrol. to. 1. 40, l
Astrologi quid senserint in ponendo fatum. to. 5. 39, h, i
Astrologi multa vera dicunt, non ex inspectio-
ne alicuius artis, sed instinctu malorum
spirituum, to. 5. 40, c
Et quod Atlas perhibetur fuisse magnus astro-
logus. to. 5. 170, m
Astronomiam innuit primo ægyptios habuisse
se ab Ifide. to. 5. 180, l
Astronomia, & alia tales scientie, magis ad
exercenda ingenia, quam ad illuminandas
vera sapientia mentes hominum solent ua-
lere. ibidem.
Contra astrologos vanos, inuectio. to. 8. 64, d
Astutia in bonum to. 2. 34, b
Astuti proprie. to. 3. 218, a
Astutia vulpium nomine appellata. tomo.
6. 270, a
Astuti sicut serpentes. to. 8. 188, b, c, d
Astutia sine simplicitate, superbia est. tomo.
10. 280, c
Asylum facinorosorum. to. 4. 128, a
Asylum lunonis. tom. 5. 3, f
Asylum constituitur a Romulo & Remo. to-
mo. 5. 11, e, & 45, c
Asylum Romæ constructum, liberans noxios
confugientes ad se, significabat remissionem
peccatorum, quæ fit in Ecclesia. tom. 5. 46, c
Athanasius & Io, a lunone puniunt. to. 5. 47, d
Athanasij sententia, de Psalmis cantandis in
Ecclesia. to. 1. 65, c
De videndo deo to. 2. 157, d
Athanasius fugit Constantium Imperatorem.
to. 2. 241, d
Athanasius contra Arrianos. to. 7. 86, i, R
Athenæ, Minervæ consecrata. to. 2. 212, h
Athenienses quomodo admirati sint, loquen-
te Paulo to. 8. 276, c
Athenienses in Græcia multum claruerunt,
plus tamen fama quam re quæ etiam non
parvam habuit gloriam ex literis & philo-
sophis. to. 5. 198, e
Atheniensium ciuitas, a quo nomen accepit.
to. 5. 170, m
Atheniensium ciuitati nomen a Minerva est
quæ Græce Athena dicitur. to. 6. 170, e, f
Athenienses, tempore David regis, destiterunt
habere reges, post interitum Codri: & ma-
gistratus habere coeperunt administrandæ
reipublicæ. to. 5. 173, i
Atheniensium Paulus loquitur. to. 5. 68, d, & 185, l
Athenienses. to. 5. 168, c
Quando Atheniensium ciuitas sit condita: &
quam causam nominis eius Varro perhi-
beat. to. 5. 170, e, f
Athenienses quando magistratus habere ce-
perunt. to. 5. 173, K
Athletæ. to. 7. 38, l
Athleta Christi verus. to. 5. 123, a
Atlantici. to. 5. 67, c
Atomi Epicuri. to. 2. 79, h, & 80, g, & sequenti.
& 204, l, & 208, a
Atria, ampliora spatia domus sunt. tomo. 8.
512, c, d
Atria domini quæ sint. to. 8. 302, f, & 305, m
Atrii nomine præfens Ecclesia significatur.
to. 8. 355, c
Quod significet futuram beatitudinem. to.
8. 369, i, k
Atrium dicuntur qui videntur esse in eccle-
sia & foris sunt. to. 9. 145, d
Atys pulcher adolescens. to. 5. 52, R
Atys flos. to. 5. 62, e
Quam interpretationem de abscissione Atys,
Græcorum sapientium doctrina repererit
to. 5. 62, e, & sequenti.
Avaritia quid. tomo. 1. 229, R
In auaros. to. 1. 205, a, b, to. 8. 110, d, e, & c.
Avaritiam quatenus tolerauit Cyprianus. to-
mo. 2. 52, g
Avaritia fons malorum. to. 3. 219, b, & 349, m
Avaritiæ vanitas. ibidem. 348, g
Avaritiæ.

Avaritiæ malu
Avarus, inf
Radix omni
9. 136, h, to
Avaritia plur
plurimis qu
stum.
Ab avaritiâ lo
to. 5. 17, c
Avaritia non
peruersi, an
quæ incom
at.
Avarus pote
autem no
Avarus fruct
nam mun
propter
Avari, rapio
siam.
Avaritia, idol
dem. 13. 2
Avaritiæ & ha
Avaritia in la
Avaritia est p
Avaritia non e
Avaritia quicq
Eodem. 109
Non omnis aua
bona & opti
Quod ad omnes
8. 83, g, & 114
Avaritiæ remedi
Aliud iubet deus
niti contra de
Ideo inimicatur
Avaritia durior
Noli velle ab au
Cui arguit incipi
Avaritia crescit
Avaritiæ nomen e
appetit. q. 1. 4
Apostolus genus
cui dicebat: Ra
ritia.
Avaritiâ impedit
dem, m
Quod deus avar
368. l
Avarus ministr
Avarus nimis est

IN DIVVM AVGVSTINVM

Avaritiæ malum. to. 4. 380. c
 Avarus, inferno similis. ibid. d
 Radix omnium malorum avaritia. to. 5. 4. b, to.
 9. 136. h, to. 10. 148. e & 303.
 Avaritia plures allicit q̃ peritia, ut patet de
 plurimis qui artificiosi sunt propter quæ
 stum. to. 5. 56. h
 Ab avaritiæ sordibus purgat amor sapientiæ.
 to. 5. 37. c
 Avaritia non est avari vitium, sed hominis
 peruersi, amantis aurum iustitia derelicta
 quæ incomparabiliter auro debuit antepo
 ni. to. 5. 206. e
 Avarus potest pecuniam magnam habere nō
 autem non egere. to. 5. 58. b
 Avarus fruitur nummo, & vitur deo, qm̃ nō
 nummum propter deū impendit, sed deū
 propter nummum colit. to. 5. 110. f
 Avari, raptores, &c. non pertinent ad eccle
 siam. to. 7. 133. i
 Avaritia, idolorum seruituti comparata. ibi
 dem. 134. a
 Avaritiæ & hæresis comparatio. ibid. b
 Avaritia insatiabilis. to. 114. e, f
 Avaritia est porta mortis. to. 8. 20. g
 Avaritia non est opus dei. to. 8. 496. c
 Avaritia quicquid mali habet, vanitatis est.
 Eodem. 109
 Non omnis avaritia vituperabilis est, sed est
 bona & optima. to. 8. 336. e
 Quod ad omnes terminos se extendat. tomo
 8. 83. g, & 114. e, f
 Avaritiæ remedium. to. 8. 479. a
 Aliud iubet deus contra avaritiam: aliud aua
 ritia contra deum. to. 8. 187. c
 Ideo inimicatur deo, quia, &c. to. 8. 360. d
 Avaritia duriora iubet q̃ Christus. to. 8. 496. a
 Noli velle ab avaritia possideri. ibid.
 Cū arguit incipit odire & criminari. ibid. b
 Avaritia crescit copia. to. 8. 480. g
 Avaritia nomē est generale, cum plus quisq;
 appetit, q̃ sat est. to. 8. 446. k.
 Apostolus genus significabat per speciem,
 cū dicebat: Radix omnium malorum aua
 ritia. ibid. l
 Avaritia impedit ne gratis colatur deus. ibi
 dem, m
 Quod deus avarus sit salutis nostræ. tomo 8.
 368. l
 Avarus ministrū lucris sui facit deū. to. 8. 5. g
 Avarus nimis est, cui non sufficit deus. ibi
 dem.

dem. 171. f
 Cum accusas avarum, ille accusat deum. to.
 496. b
 Avari debemus esse vitæ eterne. to. 8. 336. e
 Avarus dum colligit, colligitur: & dum vult
 esse prædo, fit præda. to. 8. 110. e
 Avaris ipsa foecunditas molesta est. tomo 8.
 523. h, i
 Quod vocem habeat pietatis, sed excusatio
 nem iniquitatis. to. 8. 506. R
 Quod velit habere plenam arcam, & inanem
 conscientiam. to. 8. 171. g
 Avaritia tollit ab homine securitatem. to. 9. 140. c
 Avarus omnis, cæcus est. to. 9. 198. g
 Qui propter avaritiam seruant, palliant se, vt
 quasi propter filios seruent. to. 9. 202. a
 Avaritiæ incommoda. to. 9. 226. a, b
 Avaritiæ morbus nunquam melius compe
 scitur, nisi cum dies mortis sine fine medi
 tatur. ibidem. c
 Spiritus avaritiæ, & spiritus luxuriæ, diuifi
 sunt aduersum se. to. 10. 9. b, c
 Avaritia amat vnitatem. to. 10. 20. m
 Avarorum in pauperes insidia. to. 10. 8. &
 sequentibus.
 Avarorum & cupidorum cōceptio. Eod. 21. a, b
 In raptores, avaros, & concussores, inuectio,
 ibidem.
 In diuitum avaritiam inuectio amara. tomo
 10. 24. b, c
 Avaritia diuitum inexplibilis. to. 10. ibidē, c
 Tenaciter sua seruantes, qualiter a scriptura
 increpantur. to. 10. 78. l
 Avarorum poena. to. 10. 79. b, & 93. f
 Avaritiæ onus, q̃ graue. to. 10. 81. f, g
 Avaritiæ & pigritiæ contrarii motus homi
 nem discerpunt. ibidem, g
 Avaritiæ sarcina. to. 10. 81. f, & seq.
 Avaritiæ & pigritiæ discrimen. ibid. g, h
 Avari taxantur. to. 10. 107. h, & seq.
 Vermes avaritiæ. to. 10. 173. l
 Avaritiæ profunditas nō patet oculis, sed sca
 tet animis. to. 9. 198. g
 Parabola avari, augentis horrea pro vna die.
 to. 20. 23. 2. h, i
 De avaritia vitanda. to. 10. 224. l
 Quare Christus dixit, Abstinet ab omni aua
 ritia. to. 10. 224. m, & seq.
 Nouit Christus, non nos, quantum sit cauē
 dum ab avaritia. to. 10. 225. b
 Contra avaros. to. 10. 241. g

Auarus est deus ad salutē nostrā. to. 10. 278, i
 Avaritia nouerca est, & summa inimico iusti-
 tia. to. 10. 294, m
 Omnia vitia in homine senescunt, sola avari-
 tia iuuenescit, to. 10. 303, h
 Detestatio auarit. to. 119, f, & seq. & 303, h
 Avaritia insatiabilis, to. 10. 303, h Nihil aua-
 ro sufficit, cui deus non sufficit. to. 10. 305,
 c, & sequenti.
 Audacia vires ministrat. to. 1. 201, c, d
 Auditores & electi q. apud Manich. to. 2. 102, l
 Audire, pro obedire. to. 4. 94, d
 Auditus bonus & malus. to. 8. 87, b
 Audire veritatem nihil est, si non sequitur
 fructus. Eodem. 229, b
 Venit audiri, ut audiatur. to. 2. 98, f
 Obedientius audiri cuius vita orationi re-
 spondet. to. 3. 30, f, & seq.
 Auditores bonorum sunt pauci, malorū au-
 tem multi. to. 5. 39, c, & sequen.
 Domine audiui auditionē tuā & timui, & c.
 exponitur. to. 5. 177, c
 Audire pro obedire, credere, & vsq; in finē
 perseverare. to. 5. 200, R
 Auditus malus quis sit. to. 8. 87, b
 Audiendo credimus, & credēdo videbimus.
 to. 8. 136, R & 146, d
 Audire coram deo, est intelligere. to. 8. 27, m
 in fine, & seq.
 Audire, & auribus percipere, si differant. to. 8.
 146, g, h,
 Qui audiunt, foeliciores sunt, quā qui lo-
 quuntur. to. 8. 162, h
 Qui bene audit, & non bene operatur, valde
 male digerit. to. 8. 396, h
 Qui sint q. nō audiūt qđ loquūt. Eod. 147, a
 Qui uisite audiri, prior te audi. to. 8. 158, m
 Audire & facere, est supra petram edificare.
 Ibidem. 192, h
 Auditui dari exultationem & lætitiā quid
 est. to. 9. 48, K
 Audire verbum dei, securius quā prädica-
 re. Eodem. 86, c
 Nihil nobis prodesset Christus, si videretur
 a nobis, & non audiretur. to. 10. 23, i
 Audire vocem filii, quid. to. 10. 54, c
 In aure audire. to. 10. 76, g, & sequenti.
 Debet prius audire deum, qui vult exaudiri a
 deo. to. 10. 306, d
 Aures dei. to. 4. 348, f
 Aures mouent quidā homines, vel singulas,

vel ambas simul quando volūt. to. 5. 129, e
 Auris dei, non membrū corporeum est, sed
 potentiam esse, qua audit, debemus acci-
 pere. to. 8. 22, R
 Aures cordis, non corporis requirit deus to.
 8. 146, f
 Quomodo aures nostrę ad voces nostras, sic
 aures dei ad cogitationes nřas, to. 8. 573, h
 Deus inclinat aurem, si tu non erigas cerui-
 cem. to. 8. 309, a
 Non ad diuitem, sed ad egenum & inopem
 inclinat aurem suā. Ibidem, b
 Sicut aures corporales ad os hominis, sic cor
 hominis ad aures dei. to. 8. 469, h
 Interioris hominis aures requirit Christus.
 tom. 10. 17, l
 Aures duplices. to. 10. 17, l, & 18, e, f, 106, d
 Quare Petrus aurem serui principis abiecit.
 to. 10. 186, l
 Auentinus mons. to. 5. 15, e, 25, e
 Auersio causat vitium nō conuersio ad crea-
 turam. to. 5. 117, d, e
 Auersio a deo qui summē, & conuersio ad
 seipsos, qui non summē, est causa miserie
 angelorum. to. 5. 104, R
 Deus tunc dicitur auertere faciem suā cū
 non dat animę noticiā sui. to. 8. 25, i, R
 Qui nō vult a se auerti faciem dei, vult auer-
 ti faciem dei a peccatis suis. to. 8. 162, K, l
 Quod auertendo faciem peccata delectat, ad-
 uertendo scribat. Ibidem,
 Tu a peccatis tuis noli auertere faciē, si uis ut
 ab ipsis auertat faciē suā deus to. 8. 135, K
 Deus auertit ab eo quod tu fecisti, ne auertat
 ab eo quod ipse fecit. to. 8. 270, b
 Aues aeris auxilio volant. to. 1. 270, h
 Aues quadrupedes. to. 1. 129, a Retract. 1. 22, c
 Auim quidam voces, pecorumq. & aliorū
 quorumlibet hominū, sic imitantur atq;
 exprimunt, ut nisi videantur, discerni om-
 nino non possint. to. 5. 129, m
 Aues descendentes super corpora, quę diui-
 fa erant, quid significant. to. 5. 150, i
 Quid significet quod aues dāt vocem de me-
 dio petrarum. to. 8. 395, a
 Aues cęli, spirituales quasdam animas signifi-
 cant. to. 8. 364, i, K, & sequen.
 Aues volātes in medio cęli, sunt Ecclesia mi-
 litans. to. 9. 148, m, & 149, d
 Nihil aufertur homini, nisi ille iusserit vel p
 miserie qui donauit: spiritualia non aufert,
 nisi

nisi prius
 Auferre aliter
 datur ut no
 Quid portaru
 augures in co
 augurationes
 auguria nihil
 sunt falsa en
 De auguris.
 Quotiam C
 rat custodi
 oportet.
 Quantū cum
 predicen
 Qui auguri
 rit, quant
 derit.
 Augurius ph
 augustinus vi
 to. 1. 28, g
 augustiniana
 i in principi
 augustinus vice
 augustinus in
 scripta.
 augustinus pater
 Eodem. 30, l
 augustinus adole
 nolo consum
 tibus.
 augustinus pegri
 augustinus paria
 37, c, d, In Po
 Relatio Calisti
 & quibusdam
 10. 3. 13, a, & i
 Quod plus Aug
 baninum, qu
 ad literas Augu
 deus vrbatur
 augustinus furum
 Quid Augu. am
 Ob pile lulum, A
 renum.
 augustinus puer
 icens baptisim
 augustinus accu
 libidinoso cor
 Lucta spiritus &
 54, m

IN DIVVM AVGVSTINVM

nisi tu prius dimiseris. to. 8. 43, g, h
 Auferre aliter intelligi non potest, nisi ut per
 datur ut non sit. to. 8. 25, 8, c
 Quid portarum vrbis ablatio. to. 10. 18, 1, R
 augures inconstantes. tom. 1. 143, a
 augurationes vanæ. to. 4. 33, m
 auguria nihil profuerunt Romanis, q̄ inueta
 sunt falsa eis victis, to. 5. 37, e, & sequenti.
 De augurijs. to. 10. 245, f, & sequen.
 Qui totam Christianam religionem deside-
 rat custodire, omnia auguria contemnat
 oportet. ibidem, R
 Quantumq; augures vel diuini nobis vera
 prædicent, non est illis credendum. Ibid. i
 Qui augurijs & alijs superstitionib. credide-
 rit, quantumvis bonum faciat, nihil illi p-
 derit. ibidem, m
 Augurijs philosoph. doctissimus. t. 1. 102, m
 Augustinus.
 augustini vita, in libris confessionum suarū.
 to. 1. 28, g, & sequen.
 augustini vita per Pelsidonium descripta, to.
 1 in principio.
 augustini vitæ compendiu. Eodem. 168, e, f
 augustini infantia, pueritia, & studium, de-
 scripta, to. 1. 28, m, & sequen.
 augustini parentes, moribus & fide dispares.
 Eodem. 30, l, & 32, e
 augustini adolescentia, & q̄ in ardore libidi-
 noso consumpta. Eodem 21, a, & sequen-
 tibus.
 augustini pegrinatio. studiorū cā. Eod. 32, d
 augustini patria, Tagastense oppidum. Ibid.
 37, c, d, In Pelsidonio.
 Relatio Calisti de conuersione, perseverantia
 & quibusdam dictis sancti Augustini, to.
 10. 313, a, & i
 Quod plus Augustinus curauerit vitare bar-
 barismum, quam vitia morum. to. 1. 31, k
 ad literas Augustinus cogeatur, quo tamen
 deus utebatur bene. to. 1. 30, m
 augustini furtum. to. 1. 32, h, 33, b
 Quid August. amauerit in furto. to. 1. 33, b, c
 Ob pilæ lusum, Augustinus neglexit iussa pa-
 rentum. to. 1. 29, l, k
 augustinus puer morbo corripitur, reuela-
 scens baptismum differt. ibi. k, l
 augustinus accusat adolescentiam in ardore
 libidinoso consumptam to. 1. 31, a, b
 Lucta spiritus & carnis in Augustino tom. 1.
 14, m

Quibus studiis potissimum Augustinus sit de-
 lectatus. to. 2. 30, a
 augustinus, quomodo amore captus. Eodem
 33, e, & 36, e
 augustinū versatur in foro, inter caufidicos
 Eodem, 34, i
 augustinus Hortensius Ciceronis excitauit ad
 ardore philosoph. Ibid. l, & 53, d, & 168, e
 augustinus sacras literas fastidit, ppter sim-
 plicitatem stili, to. 1. 34, m & sequentibus.
 Augustinus a Manichæis, quomodo captus.
 Ibidem, & in Pelsidonio
 augustinus nouem annis Manichæus fuit. Eo-
 dem. 252, c, & 281, i
 Et quomodo euaserit. to. 6. 29, e
 augustinus quandiu, & quomodo alios sedu-
 xerit. Eodem. 30, c
 augustinus rhetoricam docet. ibidem, d
 augustinus astrologiæ deditus. to. 1. 36, g
 augustinus spiritalia capere nō potuit, præ
 corporalibus. Eodem. 39, b
 augustinus prædicamenta per se intellexit, &
 oēs artes liberales. Ibid. 40, e, & in Pelsid.
 augustinus alienatur a secta Manichæorum,
 Romam proficiscens Eodem. 41, h, i
 augustinus febri correptus, periculose labo-
 rat. to. 1. 41, a, to. 2. 81, d
 augustini error ante susceptam euangelij
 doctrinam. to. 1. 42, e
 augustini de incarnatione Christi error. ibi-
 dem, d, & sequen.
 augustinus qualiter contulerit cum catholi-
 cis. eodem, g
 augustini discipulorum impudentia & fraus
 eodem. 41, k, & 42, h
 augustinus docturus rhetoricam it Mediola-
 num. Eodem, 42, i
 ab Ambrosio episcopallyter susceptus. Ibid. e
 augustinus audito Ambrosio, paulatim ab er-
 roribus respicit. Ibid. R, & in Pelsidonio
 augustinus, nec Manichæus, nec catholicus.
 to. 1. 43, m
 augustinus inanis gloriæ sectator. Et de misē-
 ria ambitiosorum. to. 1. 44, m
 augustinus deliberat de instituenda vita. Eo-
 dem. 46, m
 Inter augustinum & Alipium contentio de
 matrimonio & coelibatu. to. 1. 46, e
 augustino uxor queritur. ibidem, e
 augustinus quō cepit agnoscere deū incor-
 pore iure iectis imaginib. corporeis. Eod. i, B
 I 4 augustini

I N D E X

Augustini somniū de separatione creationis
a creatura, & de vniuersitate. Ibidem. 48, e
Augustinus miserē torquetur inquirens vn-
de sit malum. Ibidem. & 49, m
Augustino quomodo diuina misericordia
iubuerit. Ibidem. 49, b
Augustinus quā in libris Platonis inueni-
rit, consentanea doctrinē christianē. Ibid.
augustino clarius innotescunt diuina. Ibid. f
augustinus quid senserit de Christi incarna-
tione. Ibidem. 42, d, & sequen. & 50, b, c
aug. quid in sacris libris inuenit, non in-
uentum in Platonis. Ibidem. 51, f
augustinus Paulum Apostolum legit prę cæ-
teris. Ibidem.
augustinus accēsus amore diuinorū, ad Sim-
plicianum ire statuit. Ibidem, h, i, & seq.
augustinum quē remorabantur a conuersio-
ne. Ibidem. 52, g
augustinus audit Potitianum vitam Antonii
narrantem, sed displicuit. Ibidem, k, l, m,
& sequentibus.
augustinus in horto quid fecerit. Ibidem. 54, e, f
In augustino lucta spiritus & carnis. Ibidem, m
Somnium matris de filio. Ibidem. 55, m
Quale responsum mater Augustini accepe-
rit a quodam episcopo, de ipsius conuer-
sione. Ibidem. 56, b, c
augustinus vocis admonitu quomodo totus
conuersus. Ibidem. 55, c
augustinus deserit rhetoricā professionem.
Ibidem, g, & In Possidonio.
augustinus Ambrosium consulit, quid legen-
dum. Ibidem. 57, g
augustinus Mediolani baptizatur ab Ambro-
sio. Ibidem. 10, f, & 29, k, & 57, g In possido-
nio. Ibidem. 2, 118, m & 165, a
anno ætatis suæ. Ibidem. 30, 10, 313, a, & e
augustinus quē Mediolani viderit. Ibidem. 57, i
augustini colloquium cum matre, de regno
cælorum. Ibidem. 58, f
augustinus quō luxerit mortē matris. Ibidem, l
De exequiis itē maternis. Ibidem. & fo. seq. co. 1
Augustini conuersi confessio, qualis tunc fue-
rit ipse. Ibidem. 60, g, & seq.
augustinus varias carnis cupiditates confite-
tur. Ibidem. 68, i, & sequenti.
augustinus postremo, ad Christum verū me-
diatorem confugit. Ibidem. 67, l, m
augustinus ad uerbi ministerium se accingit
veram scripturarum intelligentiam a deo

postulans Ibidem. 68, b, & sequentibus.
augustinus raptus ad presbyteri gradum. Ibidem.
1. In Possidonio.
augustini pugna cum Manichæis, Donatistis
& Pelagianis. Ibidem.
Cum Arianis. Ibidem.
augustini scripta gratiosa. Ibidem.
augustinus designatus episcopus, viuo Vale-
rio. Ibidem. & to. 3, 38, b, c, & fo. seq. a, b
Per Augustinum, pax & profectus Ecclesiæ.
Ibidem. 1. In Possidonio.
augustinus insidiis Circumcellionum peti-
tus. Ibidem. 1. Ibidem.
Item Donatistarum. Ibidem. 2, 52, c
august. in causis audiendis, qualis. Ibidem.
In increpando, qualis. Ibidem.
Augustinus pro reis, quomodo intercesserit
apud magistratum. Ibidem.
augustinus erga episcopos, clericos, & in ui-
ctu qualis. Ibidem.
augustini liberalitas erga pauperes. Ibidem.
august. in re domestica qualis. Ibidem. Item de
conuictu fœminarum Ibidem.
augustini & Ambrosii in bonis Ecclesiasti-
cis, vasis item dominicis dispensandis. sen-
tentia. Ibidem.
augustini officium erga destitutos & egrotā-
tes. Ibidem.
augustini luctus, ac preces, morbus item ex-
tremus. Ibidem.
august. precibus Energumeni liberati. Ibidem.
aegroti sanati. Ibidem.
augustinus uixit annis septuaginta sex. Ibidem.
augustini mos, penitentia in morte, & sepul-
tura. Ibidem.
augustini laus ingenua. Ibidem.
augustini opera hereticorum factiones ex-
tingē. Ibidem. 2, 28, e
augustinus antiquæ fidei conditor. Ibidem, g
augustinus sanctus & eruditus. Ibidem. 2, 1. K
augustini laus ab eruditione. Ibidem. 35, b, &
d, & 199, a
augustinus seruus seruorum. Ibidem. 148, f
augustinus, Valerii episcopi auctoritas. Ibidem. 1. In
Possidonio. Ibidem. 2, 38, b, & 40, b, c
augustinus omnia dimisit. Ibidem. 2, 124, K
augustinus senex, Eradium successorem suū
designat. Ibidem. 2, epist. 110 fo. 155
augustinus veniam petit ab episcopo quodā
quem hteris asperioribus offenderat. Eo-
dem 155, k, l
augustinus

Augustinus in sa-
scire, q̄ scire
Augustini fides
augustinū facili-
veritate an c
Augustinus, Ho-
Ibidem 2, 42
Augustinus Gi-
to. 3, 92, b, c
augustinus sup
fuit iuuenis.
augustinus, qu
que negoci
augustinus ma-
nibus olim
augustinus se
tur Eodem
augustinus dis
Augustinus nō
re, quemada
Eodem, 378
aug. senex, a iuue
augustinus clem
fo. 2, 97, h, i
& 3, 192, j
augustinus leni
augustinus civilita
augustinus orat p
1. Epist. 158, &
augustinus negoc
tor.
augustinus labores
augustinus scripsi
Epist. & Homi
augustinus anno
infans adhuc in
augustinus cum m
159, d, & seq. h
augustinus quātū
matris lux.
augustinus regula t
l, & sequentib
augustinus quante
to. 2, 9, f, g
augustinus qualē l
rum.
august. quo anno
augustinus euang
thoritas Ecclesi
Quod melius in b
eos voluerit intel

& sequentibus.
teri gradum, to.
hais, Donacis tis
ibidem.
ibidem.
ibidem.
pus, vino Vale
& folet, a, b
fectus Ecclesiz,
tillionum peti
to. i. Ibidem.
to. o. 5. 2, c
qualis. In Poldid.
Ibidem.
bdo intercesserit
ibidem.
lericos, & in ui
ibidem.
peres, ibidem.
s, ibid Item de
ibidem.
nis Ecclesiasti
ilpenlandis, sen
ibidem.
tutos & egrotā
ibidem.
porbus item ex
ibidem.
ni liberati. Ibi.
ibidem.
aginta sex. Ibi.
n morte, & sepul
ibidem.
ibidem.
m factiones ex
to. 2. 2. 8, e
ditor ibidem;
tus, to. 2. ibid. i. K
Eodem, 35, b, &
to. 148, f
αυτοψο, to. 1. In
38, b, & 40, b, c
to. 2. 124, K
iuecessorem suū
epist. 110 fo. 15.
episcopo quodā
s offenderat. Eo
augustinus

Augustinus in sanctis scripturis plura se nescire, $\bar{\eta}$ scire fatetur. Eodem. 173. R. 174. l
Augustini fides. Eodem. 235, c
augustinu facile posse vinci, sed videris vtrū veritatis an clamore. Eodem. 237, g
Augustinus, Hebraicam linguam ignoravit. Ibidem 242, d
Augustinus Græcam linguam leuiter attigit. to. 3. 92, b, c
augustinus superbus & garrulus disputator fuit iuuenis. to 6. 29, g
augustinus, quomodo vitæ præsentis spe, atque negociis implicatus. ibidem, h, i
augustinus malè faustus victor in disputationibus olim contra Christianos. to. 6. 50, f
augustinus se contra ignorare ingenuè fateatur. Eodem 210, c
augustinus dialecticus. to. 7. 68, a, b
Augustinus nō erubescit a præsbytero discere, quemadmodum nec presbyter a laico. Eodem. 378, c
aug. senex, a iuvene paratus discere. t. 2. 104, c
augustinus clementia in hæreticos. to. 1. 248, f, to. 2. 93, h, in fine & i, & 138, h, in fine, & j, & 192, j, K, & 230, a, b, & to. 7. 286, e
augustini lenitas erga malos, to. 1. in Possi.
augustini ciuilitas erga idolatras. t. 2. 45, e, f
augustinus orat pro homicidis hæreticis. to. 2. Epist. 158, & duabus seq.
augustinus negotiorum forensium examinator. to. 3. 265, K, l, & sequenti.
augustinus labores innumerabiles. Ibidem.
augustinus scripsit libros. CCXXXII. præter Epist. & Homilias. to. 1. 28. R. to. 6. 2, K
augustinus anno ætatis suæ trigésimo tertio, infans adhuc in Christo. t. in Possidonio.
augustinus cum matre sua philosophat. Eod. 159, d, & seq. h, i, & 166, a, & sequenti.
augustinus quātū tribuat meritis precibusq; matris suæ. Eodem, R, & 168, h
augustini regulæ tres monasticæ. eodem. 277 l, & sequentibus.
augustinus quantum scripsit suis tribus velit. to. 2. 9, f, g
augustinus qualē lectorem velit librorū suorum. to. 3. 93, c, d
august. quo anno salutis floruerit. to. 2. 112, f
augustinus Euangelio non credidisset, nisi auctoritas Ecclesiæ eum cōmouisset. t. 6. 37, a
Quod melius in barbarismo, contra grāmatis eos voluerit intelligi, quàm in sua disertiu

dine auditors deferere. to. 8. 99. e
 Maluit vt eum reprehenderent grammatici,
 quam vt eum non intelligerent populi. to.
 8. 529. c
 Non timuit detractiões to. 8. 330. k
 Quod in errore lectoris maluerit sequi volū
 tatem dei, q̄ suam in proposito. t. 8. 525. i
 Quod duos in die fecerit sermones, tomo. 4.
 170. h. i
 Testatur se fecisse sermonem de aduētū do
 mini ad iudiciū. to. 8. 565. g. & m
 Quod iam senex, non dedignatus sit et mini
 sterio & studiis adolescentium ocioforū
 aliquid discere. to. 8. 391. d
 Querela Augustini, quod in audiendis iudi
 ciis improborū, impeditus sit a perscrutā
 dis mandatis dei, ibidem. 558. h
 Quod in exequiis cuiusdam fidelis exposue
 rit psalmum. Eodem. 391. k. l
 Quod psalmorū dicta, nō tātū aure & corde
 sed & stilo a fratrib. excipiebant. t. 8. 164. l
 Quod iubētibz fratribz & coepiscopis,
 exposuerit psalmos. Eodem. 80. m. in fine,
 & 92. m, & 531. g
 Quod psalmum. 131. iussu cuiusdam episco
 pi exposuerit. to. 8. 504. a
 Quod hortatu uenerabilis patris & episcopi
 sui. N. exposuerit psal. eod. 315. h, & 350.
 l, & 391. R
 Quod iussu episcopi Seueri tractauerit psal
 mos. to. 8. 353. l
 Augustinus non exposuit omnes psalmos p
 ordinem, sed modo hunc, modo illū, &
 post redactē sunt expositiones in ordinē.
 to. 8. 383. i, 393. d. e
 Quod omnes psalmos quos codex psalterii
 tenet, partim exposuerit dictando, partim
 sermoinandos & cur psalmū. 118. expone
 re distulerit to. 8. Ibidem. 436. h
 Excusatio eius de expositione eiusdem psal.
 to. 8. 466. l
 augustinus cum adhuc puer erat, suspicabaz,
 cum audiret tonitrua, quasi vehicula de
 stabulo procedere to. 8. 280. R
 Quod sit trans mare baptizatus, & qui cum
 eo. to. 8. 101. m
 Videtur Augustinum fuisse monachum. Eo
 dem. 186. k, & 187. c
 augustinus quantum praterita sua mala non
 negat, tātō magis deum, qui sibi hac igno
 uit, laudat. to. 8. 101.
Seuerior

INDEX

- Seuerior fuit in malo suo quod dannauit, q̄
hæreticus qui in eo hoc vituperauit. Ibid.
Quantum gaudebat de gratia dei, tantum de
suis præteritis timebat, & de cōtinua pugna
sua aduersus cogitationes malas. Ibidem
Quod laborauerit contra hæreticos, disputā
do, conuincendo, conueniendo, terrēdo,
tamen omes diligendo. to. 8. 113. f
Suspicientur de eo homines quod volūt, siue
bonus siue malus sit, tamen ab Ecclesia nō
recessit. Ibid. g
Hoc dicit in Ecclesia catholica, vt spes sua nō
sit in homine. Ibid.
Etsi de loco quasi sublimiore loquebat, timo
re tñ fuit sub pedibus audientiū. t. 8. 23. r. b
Non eum tam delectabant voces laudantiū
quā deuotio cōfitemium, & facta recto
rum. Ibid.
De eius humilitate in p̄dicatione to. 8. 389. f
Non ideo loquebatur in populo, vt accla
marent, vel laudarent, nec ut honores, lau
des, aut utilitates temporales impetraret.
Eodem. 541. e
Quod maluerit audire q̄ loqui. to. 8. 534. f
Non semetipsum commendabat subditis, sed
subditos deo. Ibid. 577. d. e
Humilitate iacebat sub pedibus subditorum
suorum. to. 8. 489. i
Licet ex officio disp̄sationis subiectos suos
custodierit, voluit tamen cū eis vmbra ala
rum dei custodiri. Ibid. l. k
Sæpe passus est insidias hæreticorū. t. 8. 469. k
Cum quanto tremore ad populum loqueba
tur. to. 8. 162. i
Id quod dixit, nulli præscripsit ad meliorem
intellectum. Eod. 90. g. h
Blanda Augustini suorū admonitio. t. 10. 28. e
Augustinus sollicitudinis & curę suę subdi
tos, ipsosmet subditos testes citat. t. 10. 42. g
Augustinus sæpe petitus mala consilia. Ibid. h
Augustinus per Simplicianum Liguriensem
in fide est edoctus. to. 10. 281. g
Augustinus cum Simpliciano per annum cū
dimidio conuersatus, in fide est edoctus.
to. 10. 313. c
Promotio Augustini ad sacerdotium. to. 10.
280. g. & m,
Promotio Augustini ad episcopatū. to. 313. e
Augustinus factus episcopus, vixit cum regu
larib. secūdū regulā apostolicā. t. 10. 284. g
Augustini paterna vigilātia, cum loqueretur
Christianis imbecillioribus de scripturis,
ne eos offenderet, vel occasionem daret
blasphemie. to. 10. 3. f. g
Augustinus reprehensus q̄ nō corripere pec
cantes, sed indignē. to. 10. 16. i
Augustini cura de subiecto sibi populo. to.
10. 42. h. i
Augustini publica confessio, & pro offensis,
vt sibi remittantur deprecatio. to. 10.
103. k. l
Augustini humilitas. Ibid. k
Augustinus in Aethiopia prædicans, uidit
diuersa monstra. to. 10. 299. i. R
Augustinus Romæ scolastex annis, tempore
Theodosii senioris, gloriose rexit. to. 10.
313. c
Augustinus monachorum institutor. to. 7.
61. c. in fine.
Augustinus anno 33. ætatis suæ solitariam vi
tam incepit. to. 10. 297. g
Conuersatio Augustini in eremo cum 122.
fratribus. to. 10. 313. d
Vndecim discipuli August. Ibidem. i. k
Augustini conuersatio cum fratribus suis. to.
10. 314. a. b
Modus uiuendi Augustini cum regularibus.
Ibidem, c
De obitu ac commendatione sancti augusti
ni. to. 10. 313. e. f
Augustinus, durante Vandalorum obsidione
obiit. to. 10. 313. f
De trāslatione corporis sancti Augustini, de
Sardinia ad Papiam. Ibid. g
Comparatio August. ad Abrahā. t. 10. 298. i. k
Augustinus, & Hieronymus.
Augustini & Hieronymi disputatio de Petro
reprehenso a Paulo. to. 2. 10. per totum,
& sequentibus.
Augustinus probat nouum testamentum, a
Hieronymo castigatum. Eod. 14. d
Translationem ex Hebraica veritate nō pro
bat. Eod. 11. h. i. & 13. a. b
Iod. 16. R
Augustinus prolixus, & suboscuro Ibid. 16. c
Augustinum monet Hieronymus, ne senem
iuuenis prouocet. Eod. 18. a. e. h
Amor Hieronymi in eundē. Eod. 97. R & 36. e
to. 2. 18. g. h
Augustinus cedit Hieronymo in cognitione
scripturæ. Ibidem. 20. e
Augustinus deplorat discordiam inter Rufi
num

IN DIVVM AVGVSTINVM

num & Hieronymum. ibidem
 Aug. Hieronymo in multis inferior. t. 2. 25. d
 Augustini & Hieronymi de hebdomadibus
 Danielis sententia. Eod. 103. i. k, & seq.
 Augusti imperatoris edictum contra Dona-
 tistas. to. 2. 71. K
 angustus mensis, pro Sextili. to. 3. 11. g
 aulus Gellius citatur. to. 4. 30. d, in fi.
 aulus Gellius. to. 5. & seq.
 aurinus. to. 5. 35. a
 aurum, argentum, lapides preciosos edificare
 quid sit. to. 4. 24. b, t. & 298. d, & seq.
 De auro & argento quod ab Aegyptiis filii
 Israel acceperunt. to. 4. 191. b, c
 aurum de puro argento sordidatur. to. 4. 410. c
 Multi ut aurum acquirant, fidem perdunt.
 to. 8. 482. m
 Ille aurum habet, qui novit uti auro: qui autem
 uti non novit, habetur non habet, possi-
 detur non possidet. Ibid. 482. m
 Esto dominus auri, non servus, quia & aurum
 fecit deus, & te super aurum. Ibid.
 Quod melius sit sordidum aurum, quam plum-
 bum purgatissimum. to. 8. 556. a
 Aurum non est vile auaro, sed bene utenti.
 to. 8. 515. i
 auri viriditas, quae sit, & cur inter scapulas
 non in pectore. to. 8. 232. c, d
 auri nomine sapientia intelligitur. to. 8. 259. l
 aurum, hypocrisis. to. 9. 147. l
 aurum quid. to. 10. 112. j, K
 aurum & argentum, in quo genere bonorum.
 to. 10. 107. g, h
 Post aurum non ire. tom. 10. 79. e
 Auri mala. to. 10. 84. a, b
 aurum & argentum, res iudicis iusti sunt. Ibid. c
 Deo eo quod in Aggeo scriptum est, Meum
 est aurum, & meum est argentum: Homi-
 lia. to. 10. 107. d, e, & seq.
 aures vocabatur Iosue to. 10. 105. b
 De falsitate auspicii, quo Romani regni for-
 titudo & stabilitas visa est iudicari. t. 5. 37. e
 auster spiritaliter, quid signet. to. 2. 181. h
 auster ventus est calidus, glaciem liquefaciens
 to. 8. 487. h
 Regina austri. to. 10. 148. d
 automedon auriga nobilis. to. 1. 24. h
 auctoritas divina & humana to. 1. 163. d, e
 auctoritati divinae non tribuendum, quod
 arte demonum fit. ibid.
 auctoritati cum ratione credendum. to. 1. 95. a
 author & rationis beneficentia Eod. 239. c
 auctoritate & ratione, quomodo utendum
 in disceptationibus. to. 1. 248. f, g, & 253. d
 auctoritas doctorum Ecclesiae. Eodem. 163.
 b. to. 2. 95. m
 auctoribus quantum tribuendum. to. 2. 157.
 i, circa finem.
 Deus author naturarum, non vitiorum. tom.
 4. 115. c
 De auctoritate canonicae scripturae divino
 spiritu condita. to. 5. 193. f
 auctoribus quibuscunque non est creden-
 dum indistincte, immo nec ipse Augusti-
 nus vult temere credi cuncta quae posuit.
 to. 5. 216. f
 auctoritati divinae credere debet humana fra-
 gilitas: & magis debet credere angelis im-
 mortalibus, qui nobis fidem revelaverunt,
 quam sermonibus to. 5. 91. l
 Sine veritate non valet auctoritas. t. 9. 196. c
 auxilium dei. to. 3. 353. a. to. 7. 22. m,
 & seq. & 241. f
 Pro auxilio divino, precatio. to. 1. 172. g
 & sequenti. 210. d, e to. 4. 385. l
 auxilium non est querendum nisi a domino
 to. 8. 81. h, i
 azimorum primus dies qui. to. 2. 81. R
 azimorum solennitas. to. 9. 76. c, d
 azima Christianorum. to. 6. 255. k, l
 Diebus azimorum contaminatio erat alieni-
 genae domum intrare. to. 9. 215. l
 azima quid. to. 10. 61. d

B

Baal & Baalim. tomo. 4. 102. i, K
 Baalhamen. ibid. i
 Baalbereth & Baalim, idola. ibid. 105. K
 Verba domini ad Heliam.
 Reliqui mihi septem milia, & c. exposita. to.
 10. 7. a
 Babylonia interpretatur confusio, to. 4. 33. r.
 m, to. 5. 144. a, to. 6. 27. a, to. 9. 145. a
 Babylonem non condidit vxor Nini, ut dixe-
 runt quidam, sed instaurare potuit. t. 5. 169. h
 Babylon fuit initium regni Nemroth, de stir-
 pe Cham, quam civitatem mirabilem ipse
 edificavit, in qua esset sicut in metropoli.
 to. 5. 143. d
 Quod in Babylonia turrem voluerunt aedifi-
 care mirabilis altitudinis, siue turre, quae
 singulari numero significarentur. tomo 5.
 114. m, & seq.

Babylon

I N D E X

- Babylon appellata est confusio, quia ibi confudit deus labia omnis terræ. to. 5. 144. a
- Babylon fuit caput regni Assyriorum, in quo primo regnavit Belus, secundo Ninus, filius eius. to. 5. 49. c
- Babylonia quasi prima Roma. tom. 5. 169. g
- Babylonia captivitas. tomo. 3. 247. a
- Captivitas babylonica & in ea gesta quid significent. to. 1. 331. m
- In babylonia populo Israelitico captivato prophetaverunt illis Malachias, Aggeus, Zacharias, & Esdras. to. 5. 168. i
- In babyloniam transmigratio, allegoricè. to. 6. 87. d, e
- Babylonia ciuitas est mater omnium impiorum. to. 8. 46. a, & 205. l. & seq.
- De babylonis medio esse fugiendum, quomodo sit intelligendum. to. 5. 172. l
- Babylon p. Cain inchoata est in intimis Persidis regionibus, q̄ diuturno tempore caput exulit sup̄ ceteras gētes. t. 8. 205. d, & 217. a
- Quod significet societatem omnium impiorum, ab Oriente, ab Occidentē: & ipsa habeat regnum terrenum. to. 8. 46. b
- Quod ad eam oēs iniqui ptineant. to. 8. 316. i
- Babylonia interpretatur confusio: & significat mundum. to. 7. 489. h, i, & 518. c. tom. 10. 137. K
- De babylone exire, quid sit: & quomodo exeat de ea. to. 8. 217. c
- Multum interest inter medium & exteriora babylonix. to. 8. 519. l, m
- Babylon quomodo sit filia babylonis. tomo. 8. 521. h
- Sicut persecuta est nos paruulos, ita paruuli eius vicissim elidantur ad iram vt moriantur. ibid. i,
- Quomodo babylonix duplum reddatur. to. 8. 578. c
- Babylon impia, diaboli congreg. t. 9. 146. K, l
- Babylon præcipuè superborum raptorum luxuriosorum & huius mundi imaginem gerit. tom. 9. 148. f
- Babylonis ædificatio. to. 10. 288. i
- Bacchanalia. to. 2. 46. h, to. 5. 53. g
- Bacche mulieres. to. 5. 172. m
- Bacchanalia instituta sunt Liber. ibid.
- Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. tomo. 6. 135. f
- De Balaam & balach. tomo. 179. c, & seq.
- Balaam in arte magica, & carminibus noxiis præpotens erat. ibid. c
- deus Balaam inuocare demones. phibet. ibid. e
- Balaam quid. ibid.
- Balaam prohibetur, ne eat ad Balach, vt maledicat Israel. to. 10. 179. b, c
- Balaam auaritia. to. 4. 45. a, b, & seq.
- Balaam, quare iuit vt malediceret Israel. to. 10. 179. e
- Balaam magus demones vidit, Asina autem angelum uidet. ibid.
- Balaam asina quomodo locuta, to. 3. 211. e, & 222. h, 242. a, to. 4. 222. n
- Vide, Asinus.
- Afinorum non ideo miranda est sapientia, quia semel vna insipientiam prophetę redarguit. to. 2. 27. h, i, & 145. d, e
- Balaam prophetia. to. 4. 310. e
- Balaam laudabilis & culpabilis erat. to. 10. 179.
- Balaam scribas & phariseos denotabat. ibid. f
- Balach, primus rex Edom. to. 4. 37. a
- Balach ad Balaam mittit vt maledicat filiis Israel. to. 10. 179. e, & seq.
- Balach adulation. ibid. d
- Balach, exclusio vel deuoratio interpretatur. ibidem, f
- Baleus, Assyriorum rex decimus. to. 5. 169. m
- Balneis vnde nomen inditum. to. 1. 59. b
- Balnea menstrua. to. 2. 154. g
- Balnearum vltus conceditur. ibid.
- Baptismus.
- Baptismi aquam per Spiritum sanctum efficax. to. 1. 78. h, to. 2. 27. c, & seq.
- In baptismo susceptorum fidei visio. tomo. 2. 28. l, in fine & g
- Baptismi efficacia in culpis remittendis. eod. 67. a, b, to. 10. 173. a
- Baptismus, sacramentum Christianæ societatis. to. 2. 22. i, K
- Baptismus prima peccata soluit. to. 1. 13. m, & fo. seq. m, & 56. k, tomo. 2. 67. a, b, & 73. c
- Baptismus circuncisioni successit. to. 2. 152. m, & seq.
- Baptismus sanguinis. ibidem. 152. a, b, tomo. 3. 68. i, & 249. f, to. 7. 324. a, b
- Baptizasse Christum quomodo accipiendū. to. 2. 152. a, b
- Baptismi consideratio, & fructus. to. 4. 77. g, h
- Baptismi & circuncisionis collatio. to. 2. 249. d, e, to. 3. 353. K, to. 7. 136. f, g
- Baptismus mundationem conscientie præfigurans, quando euacuabitur. to. 2. 249. d
- Baptismi mysterium. to. 3. 56. c, & 268. h
- Baptismi

IN DIVVM AVGVSTINVM

Baptismi donum, cōtra peccatum originale
& actuum. to. 3. 57. c
Sine baptismo nemo saluabitur. to. 3. 74. i. &
76. c. & seq.
Baptizati oleo quare unguuntur. to. 3. 175. h. i
baptismi gratia. to. 3. 354. d
baptismus. to. 3. 55. i. & 77. g. h. & 288. h. &
292. d. & 354. d
baptizatus esset pro lauisset to. 3. 59. c
baptizandi cur exorcizentur & exufflentur.
to. 3. 66. b. to. 7. 262. c. 267. d. e. & 275.
Non baptizari. to. 3. 79. c
baptismus quando & quibus dandus. to. 4. 19
h. i. & 20. e. f
baptizandos tam fidei opera quam fidem do
cendos. to. 4. 20. h
Ante baptismum scire & agere vitam Chri
stianam, necesse. ibid. m
baptismus spadonis. to. 4. 21. b
baptizandus ne qui uitam impiam mutare
noluit. to. 4. 22. k
baptismus fidei opera precedant. ibid. m
baptizandorum catechismus ibid. 22. a
A baptismo num merito repellantur obstina
ti in peccatis. to. 4. 25. g
A baptismo prohiberi non noui. ibid. 25. l
baptizandi quæ facere debeant ibid. e
Ad baptismum Apostoli grauib. peccatis
obnoxios non admiserunt ibid. 26. d
baptismo Christianorum vita respondeat.
to. 27. e. & seq.
Contra eos qui omnes ad baptismum circa
discrimen adittebant to. 4. 19. h
baptismus quando, & quibus dandus. to. 4. 20. e
Baptizandos tam fidei opera quam fidem docen
dos. to. 4. ibidem. h
baptizabat Iesus plures quam Ioannes, & cetera
exponitur. to. 4. 197. i. & seq.
Baptismus non debuit cessare: & quare. to. m.
4. 308. l
De baptismo sanguinis. to. 5. 113. b
baptismus deser omnia peccata. to. 5. 8. K
Baptismo sanguinis purgatur quis ab omni
bus peccatis, etiam non baptizatus bap
tismo fluminis: & ille maior est isto. to. m.
5. 113. h. i
baptizato Christo in iordane, innotuit reli
gio & doctrina Christiana, per corporale
eius presentiam. to. 5. 185. l
Propter baptism. sacramentum, quiddam mira
culose curati sunt ab infirmitate corpora

li: ut patet de Constantio baptizato & mu
dato a lepra. Item sancta Otilia, cæca nata,
visum recepit. to. 5. 230. e. & seq.
Post baptismum remanet mors & pena mul
tiplex. to. 5. 112. c
an hi qui inter hereticos baptizati sunt, & de
teriores postea male uiuendo facti sunt:
uel hi qui apud catholicos renati ad hære
ses aut schismata transferunt: uel hi qui a
catholicis, apud quos renati sunt, non rece
dentes, crimino se uiuere persisterunt, pos
sint priuilegio sacramentorum remissione
eterni sperare supplicii. to. 5. 223. l
De baptismo error Manichæorum. to. 6. 8. b
baptismum in aqua non recipiunt Seleuciani.
ibidem, i
baptizatos semel in Christo, non posse relabi in
peccatum: error iouiniæ & Pel. 6. 9. f. & m
baptismatis figura fuit circūcisio. to. 7. 360. d
baptismus per diluuium signatur. to. 6. 84. e
Per nubem, & mare rubrum. Eod. 86. k. l
baptizandi erunt catechumeni in periculo
mortis. Item qui pro se respondere non
possunt. to. 6. 776. co. 4. per tot.
pro baptismo Christi, omnia dura atq; hor
renda perferenda Christianis. to. m. 6. 141.
K. & 156. e
Relapsus a baptismo. to. 6. 17. h
Nec baptisma nec baptizandi potestate amit
tunt recedentes ab Ecclesia. to. 7. 13. h. i. &
seq. & 120. j. & seq.
baptizare potest laicus in necessitate to. m.
7. 13. l. 14. m
baptizare utrum possint qui nunquam fue
runt Christiani. ibid. to. a
baptismus non omnibus prodesse. to. 7. 27. b
& Lo. c. & f
baptismus vnus bonorum & malorum. to. 7.
39. m. & seq.
baptizatos ab hæreticis, quomodo recipiant
catholici. to. 7. 53. c
Baptizati sanctificatio unde, contra Donati
stas. to. 7. 61. e. f
baptizat sacerdos ministerio visibili, Chri
stus inuisibili gratia. to. 2. 228. R. & 230. l.
to. 7. 63. f. g. & 228. e
baptismus non alius, sed idem huic utilis, il
li inutilis, to. 2. 228. K. & sequen. l. to. 7. 71.
i. K. & 81. e. f
baptismus, sacramentum est nouæ viz. to. 7.
74. c

I N D E X

- In baptismo deus abluit, non homo. to. 7. 63
 g, & 76, c, & 81, f
 Baptizare possunt & boni & mali. to. 7. 76, e,
 to. 9. 10, g
 baptizari a mortuo quomodo accipiendum
 to. 7. 77, l
 De baptismo, cypriani sententia. to. 2. 55, h, i
 & sequen. to. 7. 71, c, 79, l, m, & 81, c
 De baptismo contra Donatistas. to. 7. 119, h,
 sequenti. Retracta. to. 1. 23, f
 Baptismus extra Ecclesiam acceptus. to. 7.
 120, m
 baptismum accipere potest in extremo posi-
 tus, etiam ab haeretico ibidem
 baptismus an generet filios apud schismaticos.
 eodem. 122, d
 In baptismo an semper peccata remittantur.
 Ibidem. 132, l
 Qui sine charitate baptizatur, quatenus acci-
 piat remissionem peccatorum. to. 7. 123, i
 Et de fictis accendentibus ad baptismum. ibi-
 dem, & sequentibus.
 baptismi sanctitas pollui non potest. to. 7. 130, i
 baptismi integritas & sanctitas ibidem. 131, a
 baptismus accipi potest extra Ecclesiam, sed
 non prodest. eodem. 133, h, i
 baptismus non corrumpitur. to. 7. ibidem, i
 baptismus ubique Christi est. to. 7. 133, m,
 136, k
 baptismus & male datus, & male acceptus
 per se bonus. eodem. 136, i
 Baptisma commune bonis & malis. to. 7. 81.
 e, f, & 137, g, 246, d, e
 baptismus nec in pessimo deterior. eod. 138, l
 baptismi vicem implet martyrium. ibidem.
 139, c, d
 baptismus ubi non necessarius. ibid. c
 baptismus non omittendus. ibidem, e
 baptizando, qui per se respondere potest non
 ualet akerius confessio. ibidem, h
 baptismus & pietas. ibidem, h, 178, e, f
 baptismum legitimum habent haeretici, sed
 non legitime. to. 7. 131, h, i
 baptismus solius Christi est. to. 7. 142, e, f, to.
 9. 29, e, f
 baptisma potest esse sine spiritu. to. 7. 145, c
 baptisma vnum. ibidem, f
 baptismus Christi, etsi nullius malitia uiolentur,
 apud haeticos tamen caret effectu. Ibidem, m
 baptismum & malus dat malo. ibidem. 146,
 f, & sequentibus
 baptismi sanctificationem non impediunt uer-
 ba erroris per imperitiā prolata. t. 7. 150, a
 baptismus uerbis Euangelicis consecrandus
 ibidem, c
 baptismus necat eodem. 153, g
 baptisma bifariam accipi. to. 7. 156, g
 Idem baptismus quomodo prodest, & obest.
 to. 7. 157, e
 an non baptizatus baptizetur. ibidem. 158, d, e
 baptismus ludicre & mimicē acceptus an
 approbandus sit. ibidem, & sequentibus.
 De unico baptismo contra Petilianum. to. 7.
 159, i, & seq. Retractationum. to. 1. 25, i
 baptismum dant & accipiunt boni & mali.
 to. 7. 178, d
 Per baptismum quomodo euacuetur pecca-
 tum in paruulis, similiter & in adultis &
 quid inde consequentur utilitatis. eodem.
 223, d, e
 Ex baptizatis nati, quare baptizantur. t. 7. 230,
 i, & sequen. b, c, & 235, e
 Ex baptizato nascitur baptizandus, quemad-
 modum ex circumciso incircuncisus. to.
 7. 233, f
 a baptismo initium renouationis. eodem.
 224, c
 baptismus abluit quidem peccata omnia, sed
 non aufert infirmitatem. to. 7. 261, l, g
 Et quid baptismus tribuendum. ibid. h, 365, f, g
 Baptizari in morte Christi, quid sit, ex Chry-
 sostomo. eodem. 310, m
 Baptismus regeneratio, renascentia. eodem.
 362, a
 baptizati non carent concupiscentia. eodem
 365, g
 baptizatus omni peccato caret, non omni
 malo. ibidem.
 baptismus praedestinati. to. 7. 385, e
 baptizati in unitate charitatis in Ecclesia,
 sunt salui. to. 7. 128, g, h
 Non est remissio sine baptismo. to. 7. 169, k
 Haeretici & mali Christiani, dare & accipe-
 re possunt sacramentum baptismi. to. 7.
 169, g
 baptismus omnibus necessarius. t. 7. 217, c, d
 De baptismo. to. 7. 323, k
 baptismi figura fuit mare rubrum. to. 8.
 408, i, k
 In baptismo omnia peccata dimitti, figurali-
 ter ostenditur. to. 7. 281, l, m, & 295, m
 Cur

Cur Christus baptizatus non habuit
 Quod in baptismum peccatorum.
 Cum nouerimus ex caritate, & ad remissionem
 non ob aliud cum nisi ut solui propter
 Cum in baptismum cur adhuc remanet
 to. 8. 43, a
 Quod baptismus est ipsa gratia non est
 8. 281, d, e
 Quod unus atque ram, aliis ad n
 baptismus Christi cit desertorem
 baptizatus ipse Christus baptismum suum ne
 quare,
 baptizari quare uol
 nomine, non au
 9. ibidem, b, c
 baptizare concess
 aliis ministerial
 tue. to. 9. 10, c, d
 Apostoli quare non
 ma meū, bene au
 baptizabant Apostoli
 non autem ipse
 In baptismum non me
 tus Christi opera
 baptizatus que Chr
 malos ministros
 baptismus non meli
 a malo ministro
 baptismus sine char
 dest. to. 9. 13, b
 baptismus Simon
 mo. 9. 13, e, f
 In baptismum quatuor
 rari.
 Baptismus Christi,
 baptismi uirtus non
 Accedunt uerbum ad
 mentum.
 baptizabat Christus
 rem ministeriali
 baptismum Christi a
 Ibidem, e

IN DIVVM AVGVSTINVM

Cur Christus baptizari voluerit, qui sordes non habuit. to. 8. 33. 4. d

Quod in baptismo fiat remissio omnium peccatorum. to. 8. 12. 2. h

Cum nouerimus ex baptismo Christi solui peccata, & ad remissionem peccatorum ualere non ob aliud cum infantibus matres currunt nisi ut soluat propago peccati. to. 8. 161. c
Cum in baptismo omnis reatus sit dimissus, cur adhuc remanet peccandi desiderium. to. 8. 439. a

Quod baptismus omnibus sit communis, sed ipsa gratia non est communis omnibus to. 8. 281. d, e

Quod unus atque idem baptismus aliis est ad uitam, aliis ad mortem. to. 8. 518. a

baptismus Christi ornat militem, & conuincit desertorem. to. 8. 113. d, e

baptizat ipse Christus per ministros to. 9. 10. a
baptisma suum nemini tradidit Christus: & quare. to. 10. 9. 10. b

baptizari quare uoluit solum Christus in suo nomine, non autem Pauli, Petri. &c. to. 9. ibidem, b, c

baptizare concessit Christus Apostolis, & aliis ministerialiter, non autem authoritative. to. 9. 10. c, d

Apostoli quare non aliquando dixerunt baptisma meum, bene autem Euangelium meum to. 9. 10. f
baptizabant Apostoli ante mortem Christi, non autem ipse Christus. to. 9. 11. e

In baptismo non merita ministrorum, sed uirtus Christi operatur, to. 9. 11. a, b, & 12. e, f
baptizat & que Christus & per bonos & per malos ministros. ibid. 12. f

baptisma non melius aut peius a bono quam a malo ministro. ibid. f

baptisma sine charitate nihil homini prodest. to. 9. 13. b

baptismus Simoni mago nihil profuit. to. 10. 9. 13. e, f

In baptismo quatuor hominum genera generari. to. 9. 22. i. k

Baptismus Christi, quid. to. 9. 29. f
baptismi uirtus non in aqua. to. 9. 96. d

Accedit uerbum ad elementum, & fit sacramentum. ibid.

baptizabat Christus effectiue, discipuli autem ministerialiter. to. 9. 29. d, e

baptismo Christi aqua necessaria & uerbum. Ibidem, e

Baptismus omnia dimittit peccata. to. 9. 13. 1. d
baptismus gratis de celo descendit. to. 9. 141. g

Munera gratuita creationis & recreationis. to. 9. 161. c, d

baptismo peccata abluuntur. to. 9. 195. d
Verbum & aqua faciunt sacramentum baptismi. to. 9. 213. g

Aqua baptismatis non solum corpus, sed & animam abluunt. ibidem

baptismus omnia peccata delet. to. 9. 220. g, & sequentibus.

baptismus signabatur per transitum maris rubri. to. 9. 22. i, & 223. f

Propter omnia peccata baptismus inuentus est. to. 6. 240. c, & 245. l, m

baptismus, unus est introitus omnibus ad uitam. to. 9. 240. e, f

Promissio Christianorum in baptismo. to. 9. 249. f

Qui superstitionibus utitur, baptismi perdit sacramentum. ibidem, l, m

Qui crediderit, & baptizatus fuerit &c. exponitur. to. 10. 10. e, f

baptismum quomodo mundet per fidem. to. 10. 27. c

Ad recens baptizatos oratio Augustini, ne se ab haereticis seduci patiantur. to. 10. 51. e, f

baptismatis effectus. to. 10. 61. l, & 64. f
Ante baptismum adulti catechumeni poenitere debent. to. 10. 104. l, m

baptismi nostri efficacia. to. 10. 135. h, & sequentibus.

baptismatis Christi ratio. ibidem, m
baptismus Christi to. 10. 138. f, & dein.

Dominica infra octauas Epiphaniae domini de baptismo Christi, Sermo primus. ibid.

In baptismo Christi maiori penes munere uinda quam Maria ditata est. to. 10. 138. f

Mariae & unde baptismatis comparatio. Ibidem.

baptizatus habet eum quibus pugnet. to. 10. 145. b, c

In baptismo Christi potius purgantur fluenta, quam purgant. to. 10. 138. i, & m

Per baptismum omnia peccata delentur. to. 10. 152. b

baptismatis fonte, celo vicina portatur Ecclesia. to. 10. 161. a

Nisi Ecclesia ad aquam baptismi uenisset, Christo sociata non esset. to. 10. 165. d

baptizatus est populus Israel in mari & nubes. to. 10. 173. g

baptismi

I N D E X

- Baptismi gratia, vacuatur quisque omnibus malis. to. 10. 170. c
 Baptizatus est populus Christianus in aqua & spiritu. to. 10. 173. g
 De non differendo baptismo. to. 10. 174. a, b, & sequen.
 Baptismum vnum docet Christus. ibid. d, e
 Ad baptismi sacramentum quomodo perueniatur. to. 10. 180. a, b
 Baptismi sacramentum in quo consistit. to. 186. d
 Qui baptismi sacramentum desiderat, quid petit. to. 10. 186. e
 Cum peccato accedentes ad baptismum, gratia dei non recipiunt. ibidem, e, f
 ad baptismi sacramentum per poenitentiam mundati veniant. ibidem, f
 Baptismus quare signetur signo Christi. to. 10. 188. d
 Extra baptismum nullus saluatur. tom. 10. 190. g
 Baptismus Christi nobis est sepultura. tom. 10. 192. e
 Baptizatus factus est membrum Christi, to. 10. 209. g, h
 Ad baptizatos, ut bonos non malos in Ecclesia imitentur. ibidem
 Baptisma vnum de fide tenendum est. to. 233. b
 Baptisma tam maioribus quam minoribus celebrandum. ibidem.
 Baptismus paruulorum.
 Paruulos, etiam si non baptizentur, habere vitam eternam, Pelagii dogma. to. 2. 83. l, & 120. b, c, & 146. c, d, & g, h, to. 7. 36. a, b
 Baptismus paruulorum non est superfluous. to. 2. 27. c, & seq. & 120. d, to. 3. 216. b, to. 7. 139. f, & 235. f
 Baptizantur recte pueri, in fide offerentium & Ecclesie. tom. 1. 232. f, g, to. 2. 28. e
 Paruulorum non baptizatorum damnatio. to. 2. 31. k, l, & 31. e, & seq. & 120. d, & 146. d & sequentibus. to. 3. 76. c, to. 7. 238. a, b
 Infantes non baptizati, leuissimum quidem, sed tamen damnantur. to. 7. 215. k, & 353. h
 De baptizandis paruulis Cypriani decretum. to. 2. 32. b, to. 7. 234. h, i
 Baptismus infantum & senum. to. 3. 55. i
 Pueri baptizandi. tom. 3. 66. c, d, & 214. b, & 292. d
 Baptismo infantes seruari. Eodem. 244. g
 Cur anima infantis non baptizati condemnatur. ibid. i
 De anima, & baptismo infantum, opinio- nes. ibid. l, m
 In baptizandis paruulis consuetudo Ecclesie non spernenda. to. 3. 217. b, to. 7. 139. l
 De pueris non baptizatis q. to. 3. 292. d
 Profectus eorum qui infantes baptizantur. to. 7. 137. c
 De baptismo paruulorum contra Pelagianos tom. 2. 120. c, & seq. to. 7. 212. k. Retracta. to. 1. 24. h
 Inscrutabile, cur infantes alii discedant frustrati baptismum, alii non. to. 7. 216. h
 Baptismi paruulorum ratio. Eod. 234. f, g
 Et quod de paruulis, in peccato originali natis, veteres nihil dubitarint. ibid. m, & seq.
 Etiam infantes non baptizatos, esse in potestate diaboli. Eodem. 267. d
 De baptismo paruulorum, Ioannis Chrysostomi sententia. Eod. 310. i
 Baptismus paruulorum to. 7. 234. g
 Fides offerentium pueros ad baptismum, predest pueris ipsis. to. 9. 220. h
 Quare dominus permittat baptizari vnum ex infantibus, & alium ante baptismum suffocari. to. 10. 67. c, d
 De baptismo paruulorum, Augustini tempore ortae questiones. to. 10. 70. c, d
 Cypriani, de baptismo paruulorum, sententia. to. 10. 72. c, d, & seq.
 Vtrum infans baptizari debeat ante octauum diem, quia infans octauo die circumcidebatur. to. 10. 72. f & seq.
 Filii suscepti in baptismo, sunt sicut filii erudiendi. to. 10. 234. a, & h, i
 Baptismus Christi.
 Christus baptizatus a Iohanne. to. 3. 56. a, & 250. k, l, to. 4. 47. f, g, & 306. b, to. 10. 135. h
 Dominus quare a Iohanne voluerit baptizari to. 4. 253. l, m, to. 10. 51. h, i, & 138. i
 Quare pater testimonium in Christi baptismate perhibuit. to. 10. 139. a
 In Christi baptismate tota celestis curia, pra admiratione, laetata est. ibid. a
 Christus baptizatus est, non sibi, sed nobis. to. 4. 311. i, to. 10. 138. m, in fine.
 Baptismus Ioannis.
 Alius baptismus Ioannis, alius Christi. tom. 2. 56. f, g
 Baptismus Ioannis ceptum non cessauit, sed additum est ei quod decrat. to. 4. 309. f
 Baptismi Ioannis effectus. ibidem, g
 Baptisma Ioannis imperfectum. to. 4. 294. b
 baptismus

Baptismus Ioan
 de. & 177. a
 Baptismus Ioan
 Baptisma Ioan
 tionem, nisi
 Post baptismum
 Paulus.
 Nec baptismus
 Baptismus Ioan
 ptismus Pau
 Baptizabat dor
 ibidem. to. 9.
 Baptismus Ioan
 De baptismo I
 Baptizari qua
 mo 9. 81. &
 Baptisma Ioan
 accepit, sicut
 Baptismate Ioan
 tus.
 Baptisma Ioan. C
 sed denuo oportu
 Baptisma Ioannis
 cepit, cum ad
 Christus bapti
 Christus cum inn
 baptismum Ioan
 138. l, m & seq.
 Baptismus Ioannis
 sed vituperamen
 Ioannes baptizauit
 tereur minorem
 Reb
 Contra anabaptism
 51. h, i. & epist. 17
 Rebaptizare heret
 to. 2. 41. a, b.
 Rebaptizare catholic
 lus est.
 Qui sunt habendi pr
 Baptismus non repe
 h. & 354. f. to. 4. 9
 m. & 10. h. & 123
 Rebaptizant catholic
 Et Donatistae.
 Contra rebaptismu
 Rebaptizari non des
 Rebaptizatos venia
 Anabaptismus quar
 Baptismi iteratione
 dem. 149. e

IN DIUVM AVGVSTINVM

Baptismus Ioannis. to. 64. l. & 81. m. & 139
d. e. & 177. a.
Baptismus Ioā. & Chri. to. 7. 141. l. & 160. g.
Baptisma Ioānis nō dedit peccatorū remif-
sionem, nisi in spe. Ibidem. 14. b.
Post baptismum Ioānis quare baptizauerit
Paulus. Ibidem. c. & 177. a. b.
Nec baptismus Ioā. iterabatur. Eodē. 142. d.
Baptismus Ioānis quare dicatur, & non ba-
ptismus Pauli, & c. to. 7. 177. a. b.
Baptizabat dominus plures quam Ioannes.
Ibidem. to. 9. 11. f. & 29. e.
Baptismus Ioannis quid profuerit. to. 9. 8.
De baptismo Ioā. & Chri. copiose. to. 9. 9. h. i.
Baptizari quare voluerit Christus a seruo. to.
mo 9. 8. l. & 26. a.
Baptisma Ioannis sicut nomen ante ipsum
accepit, sic nec post. to. 9. 9. l.
Baptisma Ioannis quare Christus baptiza-
tus. Ibidem.
Baptisma Ioan. Chri. sufficit, nō autē ceteris,
sed denuo oportuit baptizari. to. 9. 9. m.
Baptisma Ioānis quare nō solus Christus ac-
cepit, cum ad hoc baptizabat Ioannes vt
Christus baptizaretur. to. 9. 29. b.
Christus cum innumerabili multitudine ad
baptismum Ioannis profectus est. tom. 10.
13. 8. l. m. & seq.
Baptismus Ioannis non auferebat peccata
sed vitam emendabat. Ibidem. l.
Ioannes baptizauit Christum, cum se profi-
teretur minorem. to. 10. 207. c.
Rebaptismus.
Contra anabaptismum Donatistarum. to. 2.
55. h. i. & epist. 172. & 173.
Rebaptizare hereticū omnino peccatū est
to. 2. 241. a. b.
Rebaptizare catholicum, immanissimum sce-
lus est. Ibidem.
Qui sint habendi pro baptizatis. tom. 3. 67. a.
Baptismus non repetendus. to. 3. 74. R. & 77.
h. & 354. f. to. 4. 96. i. & 420. c. tomo 7. 14.
m. & 10. h. & 123. a. b.
Rebaptizant catholicos Ariani. to. 6. d. e.
Et Donatistę. Ibidem.
Contra rebaptismum Ariani. to. 6. 16. m.
Rebaptizari non debēt heretici. to. 7. 71. a. b.
Rebaptizatos veniā mereri posse. Eo. 128. g.
Anabaptismus quare vitatur. Eodem. 130. i.
Baptismi iterationem natura exhorret. Eo-
dem. 140. e.

Ostendit Augustinus quomodo aliter dixe-
rit Cyprianus, aliter Donatistę, baptisma
iterandum. to. 7. 124. m.
Cypriani opinio. to. 7. 125. b.
Nec Ioā. baptismus iterabatur. to. 7. 142. d.
Quod venientibus ab hereticis, non sit iterā-
dus baptismus, similitudine ostenditur. to.
mo 8. 37. h. i.
Rebaptizare non debet episcopus, cum au-
dierit confessionem fidelis Christiani qa-
cum audierit, quod non sit, dat illi tan-
quam quod non habeat, vt quasi ipse sit
extra culpam: quia secundum vocem eius
facit. to. 8. 113. d. e.
Baptizari quare denuo tenebantur baptizati
a Ioanne, non autem ab ebrioso luxurio-
so, & c. to. 9. ii. d. e.
Rebaptizati moriuntur ab aquis. tom. 9. 143.
b. & 144. f.
Contra anabaptistas. to. 9. 10. i.
Baptizauerunt Apostoli post Ioannem, quo
modo accipiendum. to. 9. 11. d. e.
Baptismus siue per bonum siue per malum
ministretur, reiterari nō debet. Ibidem. f.
Baptizatus ab hereticis, in vnitatem Eccle-
się adductus, non rebaptizatur. to. 10. 12. d.
Rebaptizationis gurgis. to. 10. 44. 2.
Barba in facie hominis est ad decorem, non
ad necessitatem, cum mulier debiliore vi-
ro careat ipsa. to. 5. 238. f.
Barba Aaron, quid. to. 7. 52. g. to. 8. 509. g. h.
Barba significat virtutem & fortitudinem. to.
mo 8. 76. e.
Barba non intelligitur nisi in perfectis. tom.
8. 510. a.
Barbarorum irruptio to. x. in 1. in Possido-
nio. tomo 2. 100. d. & 189. h.
Barbari feroces, pro Christo mites appa-
runt. to. 5. 2. b. c.
Barbarorum crudelitas. to. 10. 184. l. m.
Barbarismus quid. tom. 3. 9. c. in fine.
Bardesanes heresim Valentini factatus pri-
mum, deinde nouam condidit fatum asse-
rens. to. 6. 6. l.
Vnde Bardesane, alias Bardesanistę. Ibidem.
Baruch. tom. 5. 177. m.
Balan interpretatur siccitas: & quid sit con-
ueri vel conuertere ex Balan. tomo 8.
234. m.
Quod interpretatur confusio. tomo 8. 515.
b. & 518. b.

INDEX

De basilicis Apostolorū, quæ oēs ad se con-
fugientes à barbaris defenderunt. to. 5. 3. f.
Basilides hereticus quid distet a Simonia-
nis to. 6. 4. l.
Basilides negavit mundū a Deo conditū, sed
a trecētesimo sexagesimo qnto cēlo. Chri-
stū item crucifixū negavit, sed eius loco
Simonem Cyreneum. Ibidem
basilides primus ausus est dicere, Deū quem
Iudæi colunt, nō fuisse verum Deum. to.
6. 206. i.
basiliscus rex est serpētum. to. 8. 335. c.
basilii magni de ieiunio sententia. to. 7. 308. f.
bastarna, vehiculi genus. to. 2. 167. a. b.
bathanus, siue Bathanarius Aphricę comes.
to. 5. 215. h.
Beatitudo, Beatus.
Quid beatissimum faciat. to. 1. 14. e.
Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibid. f.
beatitudinem possident Angeli. Ibid. f.
beatissimi possessione, qui sint, magna quæ-
stio. Ibidem.
Animal irrationale vtrum beatū esse possit.
to. 4. 186. b.
De beata vita. to. 1. 167. a. & sequē. Retracta.
fo. 9. k.
De beata vita & summo bono, quæstio. to. 1.
144. h. i. & sequen.
beatitudinem appetunt omnes. to. 1. 39. R. &
seq. & 113. a. & 143. b. c. & 146. i. to. 8. 71. b.
Beata vita, vtrum in memoria sit. to. 1. 63. k.
& seq.
beata vita, vere in gaudium. Ibid. 63. b.
beata vita, qd. & vbi. Ibid. & to. 2. 128. g. h.
beatam vitam in veritatis inquisitione confi-
stere. to. 143. h. i. & sequen.
beatus qui Deum habet. to. 1. 166. d.
Beata vita, quę. to. 1. 212. i.
beati cur pauci euadant. Ibid. 212. b. ū.
beatus nemo absque sapientia. Eodem. 217. g.
beatus vere quis. to. 1. 248. g. to. 3. 135. c. to. 4.
211. a. b. to. 8. 61. e. f.
Aliud bene, aliud beate viuere. to. 1. 248. m.
& sequen. & 250. c. d.
Vitam beatam philosophi perperam docue-
runt. to. 2. 69. e. f.
beata vita quomodo impetranda. Ibid.
An beatus sit qui secundum suam vult vo-
luntatem. tom. 2. 186. g. h. to. 3. 135. c. d. to.
mo 4. 211. b.
beatum esse, quid to. 2. 188. R. l.

beatitudinis appetitus. to. 3. 53. b.
beate viuere, an omnes velint, & norint. Eo-
dem 135. a. & sequen.
De beatitudine varię philosophorum sentē-
tię. Ibidem
beatius bona velle quæ nō habeat, quam ha-
bere quicquid vtiq; vis. Ibidem e. f.
beatus nō vult, nisi qđ licet optare. Ibid. f.
beati sumus hic fide & spe. to. 19. c. & 63. l. t.
3. 136. i. R.
beatitudo vera cōsistit in immortalitate. Ibi-
dem. R.
beata vita, perfecta cognitio Dei to. 1. 172. e.
beati quomodo Deum videbunt facie ad fa-
ciē. to. 2. 9. R. l. & seq. m. epist. 11.
beati, æquales angelis Dei. to. 2. 156. col. 1. p.
totum. to. 3. 53. e. 76. c. d.
beatorum visio post mortem. to. 3. 210. i.
De quatuor virtutibus, an & quomodo sint
in beatis. to. 1. 139. e.
beati ex prædestinatione. to. 3. 77. g.
beatitudinis distantia, & equalitas. to. 3.
355. c.
beatitudo sic est in animo, vt in corpore sa-
nitas.
beatitudo Christianorū interna. to. 4. 394. c.
beatorum iocunditas. tom. 8. 317. a.
beatorum corporum gloria. to. 9. 188. e.
Beata non potest esse nisi creatura rationa-
lis. to. 5. 103. h.
beatus quomodo dicatur, non solum Deus,
sed & angeli. Item primus homo ante
peccatū similiter iustus in hac vita. to-
mo. 5. 96. a. & sequen.
beator erat primus homo ante peccatū, qđ
sit homo iustus & penis subditus. sed quo
ad aliquid est beator homo iustus illo.
tom. 5. 97. g.
beatitudinē quodāmodo habemus in pace
bonę vitę: sed hæc beatitudo illi quam fi-
nalē esse dicimus comparata, prorsus mi-
sera reperitur. to. 5. 191. g. & 194. e.
beata vita hominis Deus est, vt aīa vita cor-
poris. to. 5. 197. i.
beatitudinis nostrę fons est Deus, & omnis
appetitionis finis. to. 5. 82. K.
beata potest esse rationalis creatura, nō ex se
ipsa, sed ex Deo: hoc enim adepto, beata
est, quo nō adepto, misera est. to. 5. 103. i.
beatum facit hominem finis bonus, qui est
summum bonum. Ibid. h.
Beato-

Beatorū quo Deus
sua vita, victusque
Beatificat Deus si
homines, quantu-
los.
Beati sunt firmi De-
veritate, sunt san-
higritinitatem.
Ille qui nō alio, sed
io miser non pō-
tere non potest.
Beatitudinis angel-
sed miserię ang-
rio est intellige-
Deo, & sic et de ha-
Beati sunt anima, si g-
to. 5. 7. d.
Beatus nemo est, q-
amat.
Beatitudo non est si-
cet sine tritit-
Beatitudinem perf-
creationis habet
Beatitudo finalis, q-
non habet est pa-
Beatitudo æterna,
pit, nō quia poss-
tuncq; finitur,
decedentib. aliis
plenere, sed q-
hominibus ad ip-
sācti angeli per-
Beatissima vita esse
rit æternitate cer-
Beatus & mortalis n-
qui contrarium f-
Beata vita, si nō ama-
Beatitudinem om-
quā diuersi in di-
tonici autem, in p-
minis dixerunt a-
5. 187. i. & sequen-
Beatitudinis appetit-
didit Deus.
Beatum esse illum, q-
tem, quod est cor-
Plato.
Quod nisi beata sit c-
explere non pote-
si Deo adhereat.
Beatitudinem destru-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Beatorū quō Deus sic fuit, & quō Deus ipsis
sit vita, victusque communis. to. 5. 241. K
Beatificat Deus sicut angelos p seipsum, ita
homines, quāvis hominibus mittat ange
los. tom. 5. 63. K
Beati sunt firmi Dei eternitate, sūt certi Dei
veritate, sunt sancti Dei munere, & innuit
hic trinitatem. to. 5. 83. l
Ille qui nō alio, sed seipso bono beatus est,
iō miser non pōt esse, quia seipsum amitte
re non potest. to. 5. 103. i
Beatitudinis angelorū cā est, adhærere Deo,
sed miserie angelorū malorū cā ex cōtra
rio est intelligenda, qđ est non adhærere
Deo, & sic ē de hominibus dicitur. Ibidem.
Beata sit anima, si gratiæ Dei non sit ingrata
to. 5. 57. d
Beatus nemo est, qui non fruitur eo quod
amat. to. 5. 67. b
Beatitudo non est sine amore & gaudio, li
cet sic sine tristitia & timore. to. 5. 124. d
Beatitudinem perfectā angeli à principio
creationis habuerunt. tom. 5. 96. a
Beatitudo finalis, quæ finem consummentem
non habet est pax æterna. to. 5. 191. h
Beatitudo æterna, æternitatis nomen acce
pit, nō quia post longitudinē tēporis quā
tūcunq; finiat, nec ita, vt aliis moriēdo
decedentib. aliis succedentibus oriēdo
pseueret, sed qā ciues ī ea immortales erūt,
hominibus adipiscētib. qđ nunquam
sācti angeli perdidērūt. to. 5. 226. f. & seq.
Beatissima vita esse nō potest, nisi de sua fue
rit æternitate certissima. tom. 5. 96. e
Beatus & mortalis nemo potest esse, licet ali
qui contrarium senserint. to. 5. 91. e
Beata vita, si nō amat, nō habetur. to. 5. 229. f
Beatitudinem omnes homines appetunt,
quā diuersi in diuersis esse posuerūt, Pla
tonici autem, in participatiōe diuini lu
minis dixerunt animam fieri beatam. to.
5. 187. i. & sequentibus copiose.
Beatitudinis appetitum naturaliter nobis in
didit Deus. tom. 5. 115. a
Beatum esse illum, qui viuīt secundum virtu
tem, quod est consequi finem boni, dixit
Plato. to. 5. 67. b. & frquen.
Quod nisi beata sit creatura, indigētiam suā
explere non potest, quæ beata non est, ni
si Deo adhæreat. to. 5. 103. K
Beatitudinem destruebant philosophi, dicen

tes, circumitū tēporū esse & animarū, qđ
reprobat multipliciter. t. 5. 107. m. & seq.
Beatam animam esse nō posse dixerunt Pla
tonici, nisi omni exutam corpore, contra
quos disputat. to. 5. 115. g
Non ergo ad beatitudinem cōsequendā om
nia fugienda sunt corpora, sed corrupti
bilia, molesta, grauiā & moribūda, cōtra
quæ erunt dotes corporis. to. 5. 116. d
Beatitudinem dixerunt aliqui esse hominis
a corpore, alii ab anima, alii ab vtroque.
Sed contra beatum dixerunt Platonici
hominem, Deo fruētem. to. 5. 187. i
Beatam vitam hominis, dixit Varro esse &
ceteri Academici, quæ virtute fruitur, &
aliis animi, & corporis bonis, sine quibus
virtus esse non potest, Beatissimam vero,
si prorsus omnibus bonis aīæ & corpo
ris, vt nullum omnino bonum desit. tom.
5. 188. k
Beatam vitam etiam socialem perhibent ef
se, quæ amicorum bona propter seipsa di
ligat, sicut sua, eisque propter seipsos hoc
quod sibi. Ibidem, m
Beatitudinem fatentur Stoici sapiētem habe
re in hac vita, aduersus quos Augustinus.
tom. 5. 189. i
Nec beatitudo, nec sumum bonum est in
hac vita, vt posuerunt Varro, Academi
ci, Peripatetici, Stoici, & plures Philoso
phi. Ibidem K
Beatitudinē in hac vita philosophi victi cer
tis rationibus dicerent nō esse, si crede
rent veritati, sicut victi malis ingrauescen
tibus cum sibi ingerunt mortem, cedunt
infelicitati. to. 5. 188. l
Quod beatitudo non sit in virtute, ostendit,
quia in continuo bello est cum vitis. to.
5. 188. g
Beatitudinem non tenemus iam presentem,
sed expectamus futuram, sicut & futuram
salutē. Vnde spe futuri seculi iā sumus bea
ti, sicut & saluati. Quam beatitudinem ip
si philosophi, quoniam non videntes no
lunt credere, hic sibi conantur falsissimā
fabricare, quanto superbiore, tanto mēda
ciore virtutes tom. 5. 189. a. & seq.
Beatitudinem etiam in sociali vita non esse
ostēdit, qā multa incōmoda ex societate
contingunt, vt patet, in iudiciis falsis, in
sociali amore, vbi multæ latent insidie ali
quando,

I N D E X

quando, & multus sequitur dolor de ip-
 forum morte. to. 5. 189. & e. seq.
 Beatus quis non esset, etiam si ut uellet uiue-
 ret, dummodo turpiter. tom. 5. 129. a
 Beatissimam vitam futuram nemo pōt nega-
 re, in cuius cōparatione vita hāc misera
 est, quantislibet abūdet bonis. to. 5. 194. h
 Beatorum animā desiderabiliter ac patiēter
 expectant corpora sua, & quod caro ipso
 rū requiescit in spe, argumentum, quod
 virtus est in eis. to. 5. 117. d
 Beati q. certitudinaliter sciant penā dānato-
 rū, cū Deus erit omnia in omnibus, sicut
 ēt Propheta prāsciuerūt, iō dicunt egres-
 si ad videnda cadauera eorū mali aut tūc
 eorum delicias ignorabunt. to. 5. 208. f. g
 De beatorum prāmio diuerso, ubi etiā dicit
 quod nullus superiori inuidebit, nec aliquis
 beatus velit esse qđ nō accepit, sicut nec
 digitus manus. Et post, Sic itaq; habebit
 dñm alius alio minus, ut hoc quoq; do-
 nū habeat, nec velit amplius. to. 5. 241. K. l
 m, Beatitudo hominis. to. 5. 67. l
 Beatus quis est non amando, sed fruēdo. Ibi
 dem, m, & seq.
 An homines, cum sint mortales, possint vera
 beatitudine esse felices. to. 5. 68. m
 Ad consequendam vitā beatam, quę partici-
 patione, est summi boni, nū tali mediato-
 re indigere hominē, qualis est dēmō, sed
 tali, qualis est unus Christus. to. 5. 78. b
 Verā beatitudinē, siue angelis, siue hominib.
 per vnū Deū tribui, ēt Platonicos defi-
 nisse, sed vrū hi quos ob hoc ipsum colē-
 dos putant vni tm Deo, an ēt sibi sacrifica-
 ri velint, esse quērēdum. to. 5. 81. i. & seq.
 Beatos esse omnes homines velle. Ibidem
 Beati, quare tom. 5. 82. R. l
 Vita beata in vno Deo solo est. to. 5. 85. c
 De comparatione beatitudinis iustorū, nec
 dum tenentium promissionis diuinę p-
 mium, & primorum in paradiso hominū
 ante peccatum. to. 5. 96. f. & seq.
 De vera beatitudine, quam temporalis vita
 non obtinet. to. 5. 129. c
 De beatitudine pacis aternę, i qua sāctis fi-
 nis ē, id est, vera perfectio. tom. 5. 191. h
 Populus beatus, cuius est dominus Deus ip-
 sius, &c. to. 5. 197. i
 Vita beata. to. 5. 124. f
 De promissione aternę beatitudinis sancto

rum, & perpetui supplicii impiorū. t. 5.
 Beatitudo est omnium bonorum summa &
 cumulus. to. 8. 5. e
 Beatitudinē oēs cōcupiscūt, sed quomō ad
 eā pueniatur, plurimi nesciūt. to. 8. 437. K
 Beatitudinē oēs amant, siue malē siue bñ vi-
 uētes, sed nō cōtingit oībus quod volūt,
 nisi illis qui iusti esse voluerint. to. 8. 72. e
 Sicut beatitudo animā promittitur, sic car-
 ni resurrectio. to. 8. 210. g.
 Beatitudinē oēs hēnt singuli beati. t. 8. 303. a
 Nullus vnquam vel potest, vel potuit, vel po-
 terit inueniri qui nolit esse beatus. tom. 8.
 437. R
 Omnes habendo aliquid, volunt esse beati,
 sed fieri non potest, ut res deterior te fa-
 ciat esse beatum. to. 8. 72. f. g
 Melius est beatum, quam miserum esse. Ibi.
 Si vis esse beatus, in animo tuo quære quid
 sit melius. Ibidem. g. h
 Beatos, sola veritas facit. tom. 7. 8. i
 Beatum esse tam magnū bonū est, ut & hoc
 boni velint & mali, & ideo mali sunt ma-
 li, ut sint beati. tom. 8. 72. e
 Beatū esse, & bñ esse, si differant. to. 8. 493. f
 Beatus quisq; vocatur, quādo qđ amat, ha-
 bere videtur. to. 8. 41. K
 Beati erimus possidendo Deū. to. 8. 72. i. R. l.
 Beatus dicitur aliquis, aut agendo, aut haben-
 do. tom. 8. 303. l
 Si vis esse beatus, esto i via immaculatus. to.
 8. 437. i. K
 Verē beatus est, non si id habet quod amat,
 sed si id amat, quod amandū est. to. 8. 44. R
 Non est aliud beatorum genus, q. scrutantur
 testimonia Dei, quam qui ambulant in le-
 ge domini. to. 8. 437. m
 Quomodo beati sint qui scrutantur testimo-
 nia Dei, cū videamus homines eius scru-
 tari testimonia non beatos, quia non im-
 maculatos. Ibidem. 286. a
 Quod spe sint beati, non quia scrutātur, sed
 quia iuueturi sunt quod exgrūt. Ibid. c. d
 Beatus nullo modo es, nisi intelligas iubila-
 tionem. to. 8. 322. f. g. & 367. R. l.
 Non sunt beati, nō quorum remissa sunt pec-
 cata, non in quibus inuēta nō sunt. to. 8.
 62. l. m. & fol. seq. g
 Beati eritis sola re meliore quam vos estis. to.
 mo. 8. 72. f
 Beati, qui i acturi sint. tom. 8. 44. R. & 317. b
 Totum

Totum negotiū
 Deo frui.
 Omnes qui be-
 agunt aliqui
 Ocium beatorū
 fit.
 Beati sunt cū C-
 stus, non cum
 In vita beata ma-
 liores erimus
 Vitę beatę con-
 Vitę beatę exco-
 Triplex beatorū
 Beatorum vita
 amare.
 Quo similes
 videbimus
 Beatitudinis e-
 R. l. & 252.
 Beatitudinis de-
 Exhortatio ad
 Beatus, q. s. 10.
 Beatitudinis fut-
 De eo quod scri-
 aurum non
 nīr thesauris,
 & sequen.
 De eo quod Prop-
 intelligit super-
 die mala, &c. H
 beatitudo.
 Tota scripturā
 uindinē celeste
 beatitudo mundan-
 beatitudo non po-
 beatitudo fidem p-
 c. & 140. R
 beatus est qui recte
 to. 15. m.
 Beati sunt quorum
 quantur.
 Beata vita esse non
 to. 185. h
 Nulla res terrena fa-
 Volentes beati esse
 bus sint miseri.
 Nemo hic beatus
 beatitudo hic para-
 tell.
 Tres admirationes
 tudine.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Totum negotiū beatorū, est laudare Deū, & Deo frui. Ibidem. 303. a. b.
 Omnes qui beati dicuntur, habent aliqd, & agunt aliquid. to. 8. 304. R.
 Ocium beatorum, & actio quietorum, quæ fit. tom. 8. 425. c.
 Beati sunt cū Christo, damnati vbi est Christus, non cum Christo. to. 9. 113. m.
 In vita beata magis Deū diligemus, quia meliores erimus. to. 9. 123. R.
 Vitæ beatæ conditiones. to. 9. 154. g. h.
 Vitæ beatæ excellentiæ. to. 9. 164. c.
 Triplex beatorum cognitio. to. 9. 177. a.
 Beatorum vita est laudare Deū, & sine fine amare. to. 9. 204. g. h.
 Quō similes Deo erimus in beatitudine, & videbimus eum sicuti est. tom. 9. 130. f. f.
 Beatitudinis excellentiæ. to. 9. 174. g. h. & 203. R. l. & 252. l. m.
 Beatitudinis delitiæ. to. 9. 243. R. l.
 Exhortatio ad beatam vitam. to. 9. 252. R. l.
 Beatus, q. s. a. 10. 30. f. & seq. & 57. R. & 69. d. e.
 Beatitudinis futuræ gloria. to. 10. 55. b.
 De eo quod scriptū est, Beatus vir qui post aurum non abiit, nec speravit in pecuniæ thesauris, &c. Homilia. to. 10. 94. f. & sequen.
 De eo quod Propheta dicit in psal. Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala, &c. Homilia. to. 10. 113. l.
 Beatitudo. to. 10. 125. g. h.
 Tota scripturarum series, nos ad verā beatitudinē cēlestem adhortatur. to. 10. 139. c.
 beatitudo mundanorum. Ibidem.
 beatitudo non potest ignorari. Ibidem. b. c.
 beatitudo fidem præsupponit. to. 10. 139. c. & 140. R.
 beatus est qui recte credendo bene viuit. to. 10. 152. m.
 Beati sunt quorum os dominus aperit vt loquantur. to. 10. 170. l.
 Beata vita esse non potest nisi æterna. to. 10. 185. h.
 Nulla res terrena facit beatū. tom. 10. 198. m.
 Volentes beati esse, res querunt homines quibus sint miseri. Ibidem.
 Nemo hic beatus esse potest. to. 10. 199. a.
 beatitudo hic parari potest, possideri nō potest. to. 10. 277. b.
 Tres admirationes angeli super animæ beatitudinē. to. 10. 305. l.

Nemo inueniri potest, qui beatus esse nō velit. to. 10. 322. h.
 In festo omnium sanctorum. Ibidem & seq.
 De octo beatitudinibus. Ibidem.
 Bebius & Numitorius, vincti tracti, sparsi visceribus interierunt. to. 5. 29. f.
 In beelzebub, &c. to. 4. 149. l.
 belotus siue belocus, Assyriorū rex nonus. to. 5. 169. f.
 beluarum domitores. to. 1. 210. h. & fo. seq. a.
 beluæ marinæ, quantæ magnitudinis esse perhibentur. to. 2. 62. a.
 beluis, in quo melior sit homo. to. 4. 211. h.
 belus, fuit primus rex Assyriorū. to. 5. 168. e.
 bellum, & belli patrocinium. to. 2. 7. f. & 8. b.
 Pro bello. to. 2. 50. a. in fine.
 In bellicis periculis, quid agendum Christiano. to. 2. 100. h. & seq. & 189. h. i.
 Abellcis rebus abstinentiam pro viribus. to. 2. 100. Bn.
 bella nulla sunt gesta, vt victores, ppter deos eorū quos vicerant, parcerent victis. to. 5. 2. g. & sequen.
 bello iusto fauet Deus. to. 2. 243. e.
 bellum bonum. to. 3. 348. i.
 belli tempore humana præsidia fidelibus nō contemnenda. to. 4. 36. l. m.
 Bella iusta, quæ sint. to. 4. 97. tom. 6. 138. R. l. & sequen.
 bellum spiritale. to. 4. 199. d. & seq.
 bellantibus causa iustitiæ, gratuita est victoria, & pax inde proueniens optabilis, quæ hæc bona sunt & dona Dei. to. 5. 131. m. & sequen.
 Bellat terrena ciuitas, quæ bonū nō habet sufficiens, & quæ victrix eē iā captiuata peccatis, & post victoriā supbius extollit, quæ tamen victoria mortalis est. Ibidem.
 bella & lites oriuntur ex amore temporalium rerum. Ibidem.
 bellando desiderat quis puenire ad quandā pacē, pro rebus infimis: quō pp hanc pacem periculosa bella requirit. Ibidem.
 Bellū qui mouet pacis intentione, etiam pacem frangit vt pacem habeat secundū suā voluntatem. to. 5. 192. l.
 Bellum quis mouet vt quiescat aliquādo, siue quæ timeret ne rursus exurgat. to. 5. 190. a.
 In bello succumbens potius vult seruire quæ interire, secundū naturam. to. 5. 168. d.
 De bello damnatorum grauissimo, vbi nec

natura cedit dolori, nec dolor naturę. to.
5.198.b

De bello intestino vitiorū & virtutū, quod
non finit nos perfectam habere pacē: pro
pter quod dicit beatitudinē nō posse hic
haberi. to. 5. 196. K

De bello vitiorū & virtutū periculosissimo
multipliciter: ī quo tribuēda est victoria
nō nobis, sed Deo: in quo nō sic vincim⁹
q̄n nobis venialia infint. t. 5. 219. e. & seq.

Bellum contra vitia suscipiendū est, & gerē
dum acriter, ne ad damnabilia peccata p
ducatur. Ibidem.

Bellorū vtriusq; testa. ratio. t. 6. 139. a. & seq.

Bella p̄cipua, dñi auxilio peracta. to. 3. 249. l.

Bellū esse sine aliqua pace nō pōt. to. 5. 92. l.

Libido dominādī, causa belli. to. 5. 24. a

Bellis & tribulationibus cōsuevit diuina p
uidencia mores hominū corruptos corri
gere. to. 5. 9. f.

Bella sic crudelia nunq̄ dracones vel leones
inter se habuerūt sicut homines. t. 5. 110. b

Bello carere cupimus, & ad capefcendā or
dinatissimā pacē vbi firmissima stabilita
te potioribus inferiora subdant, igne diui
ni amoris accendimur. to. 5. 220. f.

Bellare cū vitiis melius est q̄ captuari a vi
tiis sine pugna, etiā si nulla spes nobis ef
set pacis eternę. Ibidem.

Bellorū euentus, & terminus in diuino arbi
trio, & iudicio vel misericordia est. to. 5.
47. b. & 168. d

Bellis ciuilibus se affligebat populus Iudæo
rum, sicut diuina sinebat puidencia, vt ira
Dei vel misericordia patesceret, donec
eius indignatione crescēte subuerteretur
a Chaldeis. to. 5. 168. g.

Bella prospera & aduersa, temporibus indi
cū se alternauerūt, sicut se habebāt pecca
ta populi, & misericordia Dei. t. 5. 156. e. f.

Bella p̄sp̄rata sunt in manib. populi Hebrei
nō tā p̄p̄ ipsorū merita, q̄ p̄p̄ peccata il
lorum qui debellabantur. Ibidem.

Idem dicit de Romanis. to. 5. 34. g.

In bello Deus est virtus nostra, qui in pace
est p̄m̄ium. to. 5. 164. f.

De bello iusto, quod exercet sapiens: Et sub
dit, Iniquitas partis aduersę, iusta bella in
gerit gerenda sapienti. Et homo condole
re debet talibus, alio qui humanum sensū
perdit. to. 5. 190. a.

Bellum non est sine peccato. Nam cū iu
stum geritur bellum, pro peccato ecōtra
rio dimicatur. Et omnis victoria malorū
est diuino iudicio. to. 5. 193. g.

Bellant & pugnant mali contra bonos, non
autē boni contra bonos. to. 5. 189. e.

Bella gerentes, Deo authore, nō sunt rei ho
micidiorū quę subsequuntur. to. 5. 8. f.

Bellum iustum, est pro defensione patrię, nō
pro cupiditate dominandi: & exēplificat
de Romanis impetitis ab hostibus finiti
mis. to. 5. 220. o.

Belligerare, & perdomitis hostibus dilata
re regnum, malis videtur foelicitas, bonis
vero necessitas. to. 5. 34. g.

Bellum nullum suscipi debere ab optima ci
uitate, dixit Cicero, in libro de republi
ca, nisi aut pro fide, aut pro salute ciuita
tis. to. 5. 229. c.

Quod in bellis non sit discretio cognatorū,
vt sibi parcant. to. 5. 23. c.

De diuersitate linguarū, qua societas homi
num dirimitur: & de miseria bellorum,
etiā quę iusta dicunt. to. 5. 190. m. & seq.

Belli incommoda. to. 5. 26. e.

Bellorum mos. to. 5. 3. k. & 3. b.

De connexionē bellorum, quę aduentum
Christi, plurima & grauissima p̄cesserūt.
to. 5. 29. b. c.

Tempora exitusq; bellorum ex Deo p̄dere
iudicio. to. 5. 48. b. & seq.

In bellis & in vrbium euersione, quę asperę
gesta sunt, de belli consuetudine accidunt.
to. 5. 9. b. & seq.

In bellis & in vrbium euersione, quę clemē
ter gesta sunt de potentia pueniunt nomi
nis Christi. Ibidem.

Bellum primum finitimis regionibus intulit
Ninus primus rex Assyriorū. to. 5. 31. R. l.

Bella inferre finitimis, & inde in cetera p̄ce
dere, ad populos sibi nō molestos sola re
gni cupiditate contereere & subdere, quid
aliud quam grande latrocinium nominā
dum est? Ibid.

Bellum Samniticum. to. 5. 48. c.

Bellum seruile gladiatorū. to. 5. 27. a. b.

Bellum seruile Sicilię. Ibid.

Bellum fugitiuorum gladiatorū. to. 5. 46. b.

Bella socialia, quid sunt. to. 5. 18. f. g. & 28. f.

De diuersis generibus bellis, quę post cōditā
eđem Concordiæ sunt sequuta. to. 5. 28. a.

Bella

Bella vrbana Ro

Bellum Punicum

Bello Punico p̄

to. 5. 26. g.

Bellū Punicū se

De afflictione b

vtriusq; parti

bellum Punicum

Romanos ex

Bello punico te

mo. 5. 44. f.

Quantę clade s

triuicint, tru

tis.

De bello Puni

nos, vbi tot

modū adu

mitterentur

Bellans hano

carē Hispano

ues seiplos oc

ia manus veni

In bellis duobus

norum milia

In bello miles m

dam finem

trans ciuilia be

segermano suo

De bello multipli

mala, & inducit

qui bellis diceb

nomen Christi.

Bellum Mithridati

De discordia ciuili

nes excitauerunt

Bella ciuilia.

Bellorum ciuiliū

De bellis inettinis,

deque bello Mar

38 f. & seq. vique

Bella ciuilia crudeli

libus amariora, q̄

sta, sed p̄p̄a oio

Bellare vñ sunt dan

homines ad bella

quia iā se retraxe

De bellis Gallorū &

manos, & de mal

mani a propriis c

Bellū spiritus aduer

natura humana in

IN DIUVM AVGVSTINVM

Bella vrbana Romanorum. tomo. 5. 28. f
 Bellum Punicum. to. 5. 16. e. & 26. a
 Bello Punico primo, nihil miserabilius, &c. to. 5. 26. g
 Bellū Punicū secundum. tomo. 5. 16. e. & 25. d
 De afflictione belli Punici secūdi, quā vires vtriusq; partis cōsumptæ sūt. to. 5. 26. a. b
 bellum Punicum secundum, per annos. 18. Romanos extenuauit. to. 5. 48. c
 Bello punico secūdo, nihil miserabilius. tomo. 5. 44. f
 Quāq; clade s Romanos sub bellis Punicis triuerint, frustra deorum præsidiis expetitis. to. 5. 26. e. f
 De bello Punico inter Hānibalem & Romanos, vbi tot Romani ceciderunt, vt tres modii annulorum aureorum occisorū mitterentur Carthaginem. tomo. 5. 26. b
 Bellans hannibal aduersus Saguntinam ciuitatē Hispanorum, ita illos arctauit, vt ciues seipsos occiderent igne & gladio, ne in manus venirent inimicorum. ibidem. g
 In bellis duobus fermē septuaginta Romanorum milia ceciderunt. to. 5. 48. c
 In bello miles mortuū spolians, cum iā nudatum fratrem suum agnouisset esse, detestans ciuilia bella, occidit seipsum, ibidē se germano suo socians. to. 5. 20. R
 De bello multiplici, vbi Rōmani p̄p̄si sūt mala, & inducit in testimoniū contra eos qui bellis dicebāt Romanos saugari p̄p̄ aomen Christi. to. 5. 47. b. c
 Bellum Mithridaticum. Ibidem
 De discordia ciuili, quam Grachię seditiones excitauerunt. to. 5. 28. h. & seq.
 Bella ciuilia. to. 5. 18. d. & seq.
 Bellorum ciuiliū initium. tomo. 5. 22. h
 De bellis intestinis, quę vastauerūt Romam, deque bello Mariano, atque Syllano. to. 5. 38. f. & seq. vsque ad fo. 29. f
 Bella ciuilia crudelia, omnibus bellis hostilibus amariora, qbus respublica nec afflicta, sed p̄dita oīno iudicata est to. 5. 29. b
 Bellare visū sunt dæmones ī cāpo magno. vt homines ad bella suo puocarent exēplo, quia iā se retraxerant ex cā. tomo. 5. 19. i. K
 De bellis Gallorū & Gothorum contra Romanos, & de malis quę passi sunt ipsi Romani a propriis ciuibus. to. 5. 29. a
 Bellū spiritus aduersus carnē, nullū esset, si natura humana in sua steteret rectitudine, nūc vero q pacē felix cū Deo habere nolunt, secū pugnat infelix. to. 5. 23. 3. e. f
 Cū bella crebescant, aliis pro veritate, aliis p falsitate certantibus q ergo bella abstulit Deus vsq; ad fines terræ? tomo. 8. 148. d
 Bellum, quale & contra quos nobis indicat. tomo. 8. 274. g
 In die belli conuerti quid sit. tomo. 8. 283. h
 Bellorū duo sūt genera, & quę to. 8. 548. e. f
 Consolatio defunctorū in bello. to. 9. 388. K
 Bellāt orationib. viri spiritales. to. 2. 25. 2. a. b
 Bellum contra vitia, fortem facit athletam. tomo. 9. 201. b. c
 Maximū bellum est aduersus peccata. to. 9. 213. e. f
 In quo bello consistat vita tota sanctorum. to. 10. 145. h
 Bellerophō, Chymera, & Pegasus. to. 5. 179. f
 Bellona dea. to. 5. 26. f. & 31. e
 Bema Manichæorum. to. 9. 38. h
 Benedictio sacerdotis. to. 2. 52. i. in fine
 Quare Deus bñdixerit homini, piscibus, & volatilibus, & nō aliis creaturis. to. 1. 81. f
 Benedictiones Iacob patriarchæ. to. 3. 344. c
 Benedicere, pro maledicere. tomo. 4. 15. k. & 103. e
 De oraculo & benedictione, quam Isaac nō aliter quam pater ip̄sū merito eiusdem ac dilectione accepit. to. 5. 154. f
 De benedictione Iacob, per quā benedictio Christi ostenditur. Ibidem. l
 De benedictione quam Iacob ī iudam filiū suū promissit. tomo. 5. 156. l
 Benedicere Deum, quid sit. to. 8. 42. h
 Benedicendus Deus omni tēpore. to. 3. 348. f. g. to. 8. 76. d
 Benedictio Dei. to. 2. 226. m. & seq.
 Benedictio in multiplicatione, solet maximē & proprie intelligi. to. 8. 229. K
 Benedictio Dei, vita æterna est. tomo. 8. 418. k
 Omnes bene viuētes, benedictione domini benedicunt. tomo. 8. 498. a. b
 Quæ sit benedictio dñi ex Sion tomo. 8. 494. l
 Esto vnum & benedictio Sion ad te perueniet. to. 8. 512. g
 Quod multis modis velint homines benedici a Deo, & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to. 8. 226. 6
 Vt benedicant, qui benedicunt Deum, præsinitum est eis. to. 8. 95. i

ne, nūc vero q pacē felix cū Deo habere nolunt, secū pugnat infelix. to. 5. 23. 3. e. f
 Cū bella crebescant, aliis pro veritate, aliis p falsitate certantibus q ergo bella abstulit Deus vsq; ad fines terræ? tomo. 8. 148. d
 Bellum, quale & contra quos nobis indicat. tomo. 8. 274. g
 In die belli conuerti quid sit. tomo. 8. 283. h
 Bellorū duo sūt genera, & quę to. 8. 548. e. f
 Consolatio defunctorū in bello. to. 9. 388. K
 Bellāt orationib. viri spiritales. to. 2. 25. 2. a. b
 Bellum contra vitia, fortem facit athletam. tomo. 9. 201. b. c
 Maximū bellum est aduersus peccata. to. 9. 213. e. f
 In quo bello consistat vita tota sanctorum. to. 10. 145. h
 Bellerophō, Chymera, & Pegasus. to. 5. 179. f
 Bellona dea. to. 5. 26. f. & 31. e
 Bema Manichæorum. to. 9. 38. h
 Benedictio sacerdotis. to. 2. 52. i. in fine
 Quare Deus bñdixerit homini, piscibus, & volatilibus, & nō aliis creaturis. to. 1. 81. f
 Benedictiones Iacob patriarchæ. to. 3. 344. c
 Benedicere, pro maledicere. tomo. 4. 15. k. & 103. e
 De oraculo & benedictione, quam Isaac nō aliter quam pater ip̄sū merito eiusdem ac dilectione accepit. to. 5. 154. f
 De benedictione Iacob, per quā benedictio Christi ostenditur. Ibidem. l
 De benedictione quam Iacob ī iudam filiū suū promissit. tomo. 5. 156. l
 Benedicere Deum, quid sit. to. 8. 42. h
 Benedicendus Deus omni tēpore. to. 3. 348. f. g. to. 8. 76. d
 Benedictio Dei. to. 2. 226. m. & seq.
 Benedictio in multiplicatione, solet maximē & proprie intelligi. to. 8. 229. K
 Benedictio Dei, vita æterna est. tomo. 8. 418. k
 Omnes bene viuētes, benedictione domini benedicunt. tomo. 8. 498. a. b
 Quæ sit benedictio dñi ex Sion tomo. 8. 494. l
 Esto vnum & benedictio Sion ad te perueniet. to. 8. 512. g
 Quod multis modis velint homines benedici a Deo, & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to. 8. 226. 6
 Vt benedicant, qui benedicunt Deum, præsinitum est eis. to. 8. 95. i

Vt benedicat anima nostra dominū, Deus benedicat nos. to. 8. 226. m
 Cū benedicit nos dominus, nos crescimus, & cū benedicimus dominum, nos crescimus, quia vtrumq; nobis prodest. Ibidem
 Qui maledicit domino ipse minuetur, & q benedicit, ipse augetur. Ibidem. 226. a
 Prior est in nobis benedictio dñi, & consequens est, vt bñdicamus dominū. Ibidem
 Cur dño bñdicere debeamus. tom. 8. 383. h
 A benedictione Dei nunquam interiora nostra filere debent. Ibidem. i
 Benedictio iusti, est gloriari & inhabitari a Deo. to. 8. 10. h
 Benedicere Deū in Ecclesiis, est sic viuere, vt per mores cuiusque benedicatur Deus to. 8. 42. h
 Quidā voce bñdicunt, quidā moribus. Ibid
 Benedictio, est ab animo benedicientis, non ab ipsa vanitate. to. 8. 153. c
 Quid sit benedicere ore, & corde maledicere. to. 8. 206. K
 Si vis benedicere dominum, fac verbū, fac voluntatem eius. to. 8. 386. c
 Ibi nō benedicat, vbi nō dominat. Ibidem. f
 Cum coeperis in bona vita benedicere dominū, omnia opera eius eum benedicūt, non merita tua. Ibidem.
 Qui benedicit Deū in discordia, ore benedicit, corde maledicit. to. 8. 511. b
 Quid sit benedicere Deum p singulos dies. to. 8. 551. l. & seq. a. b
 Quid sit benedicere Deum in omni tempore. to. 8. 67. d
 Qui sint qui benedicunt dominum in omni tempore. to. 8. 76. d. e. & 153. g. h
 Quid sit benedicere Deum in noctibus. to. 8. 205. e
 Qui benedicturi sunt Deū sine defectu, hic incipiunt benedicere. Ibid. d
 Noli gloriari si lingua benedicas, & vita ac moribus maledicas. Ibid. e
 Benedicēdus dominus omni tempore, in p speris & aduersis tom. 10. 26. g
 Benedic primum, exponitur. to. 10. 56. c
 Benedicti regula, quicquid sufficit habet. to. 9. 227. e. f
 Beneficentia in corpus proximi. to. 1. 353. g
 Voluptas & utilitas ex beneficio in proximum collato. to. 1. 82. l. m
 Beneficentia in animam proximi. to. 1. 254. i
 Beneficentia. to. 3. 384. h. i
 Beneficentia in omnes. to. 4. 368. h
 Beneficentia in amicos. Eodem. 392. i
 Quæstio maxima gentilium & Christianorum, Quare beneficia Dei ad impios & gratos, flagella Dei etiā ad iustos & pios perueniant. to. 5. 12. a
 Quibus propriè beneficiis Dei, excepta generali largitate sectatores veritatis vtantur. tom. 5. 63. K
 De beneficiis multiplicibus nobis a Deo collatis. Ibid.
 Quanto quis maior a Deo beneficia acceperit, tanto illi obligatior. to. 9. 162. g
 Bñficia cōseruationis diuinæ. to. 9. 167. i. K
 Nulla est hora vel momentum, quo diuino beneficio non vtamur. Ibid. m
 Bñficia Dei sūt semp memorādū. to. 9. 181. b
 Quid pro beneficiis Deo debeamus. Ibid. e
 Beneficium nullum præstat homo Deo, sed accipit. to. 10. 32. d
 Bñficia Dei cogitata, qd faciāt. to. 10. 159. m
 Beneficia Dei in nos collata. Ibid.
 Acquirens beneficium muneribus adulationibus, aut fauore, symoniacè acquirit. to. 10. 176. m
 Deus multa nobis, nullis præcedentibus meritis, contulit beneficia. to. 10. 174. d. e
 Beneficia in inimicos. to. 10. 210. h. i
 Beneficia, quæ saluator dominus inchoauit, spiritus sanctus consummauit. to. 10. 220. c. in fine.
 benefacere Deus semper paratus, sed hominum malitia prohibetur. to. 10. 235. i
 beneuolentia mutua commendatur. tom. 2. epist. 62
 beneuolentia. to. 3. 351. K
 beniamin adolescentulus, in mentis excessu, quem significet. to. 8. 246. f. in fin.
 beniamin, interpretatur filius dexteræ. tom. 8. 292. m
 beniamin, quare detineatur in Aegypto. to. 10. 168. i. K
 Vbi Dei benignitas supplet, quæ desūt baptismo. to. 7. 139. f
 benignitas Dei. to. 9. 162. h
 benignitas Dei, in tolerantia peccatorum nostrorum maxime relucet. tom. 9. 207. l. m
 Etiam nolentibus Deus subuenire cupit. to. 10. 3. d
 Et inuitus in reos vindicat si rei indulgentiā miserantis

IN DIVVM AVGVSTINVM

miserantis non contemnant. Ibidm
berecynthia, quę & Cybele, Deorū mater. t.
5. 12. f.

berecynthia dea, quales sacerdotes habet.

Ibidem, & seq.

berecynthia, quomodo parit Cynocephalū.

to. 5. 15. g.

berilli notitia vtilis. to. 3. 10. R.

berfabee, interpretatur puteus facietatis. to.

6. 14. 2. m.

berfabee adulteriū cū David. tom. 8. 159. b.

In bestiis, num ratio & scientia. tom. 1. 203. h.

1. & sequen.

bestiæ quomodo cognoscant. Ibid. 204. b. c.

bestiæ domitę hominibus seruiunt. Eodem,

210. h. & seq.

beluis, ratione antecellit homō. Ibid. 1. 270. c.

bestiis & homini communia. eod. 210. l.

In bestiis, potestas hominis. Eodem, 270. c.

bestiis dominari, allegoricē. Ibidem. e.

bestiæ & pecora, differunt. tom. 3. 164. b. &

177. b. c. & sequen.

bestiarum inter ipsas discordia. Eodē. 178. m.

bestiæ, feri homines. to. 4. 103. c.

bestiæ, ne lædant & interimāt homines. to. 7.

309. e. f.

bestiæ multę & aues, excedūt homines, quo

ad corporalia. to. 5. 69. g. An omne bestia

rū genus etiā remotissimę a terris insulę,

ex eo numero acceperunt, qui in arca di-

luuii inundatione seruatus fuit. to. 5. 145. i.

bestia de qua dicitur i Apo. cal. est ciuitas in

fidelium, imago uero eius, est congregatio

falsorum Christianorum, se fideles simu-

lantiū, & infideliter viuentiū. to. 5. 202. l.

bestiam hanc vel imaginem non adorant, q

ei non subiiciuntur, criminis sui votum

in se recipientes, quia nec in fronte per p

fessionem, nec in manu per operationem.

Ibidem m.

bestię sylus, gentes significant. tom. 8. 393. a.

in fine.

Quomodo potabunt aquas pertranseuntes

inter mediū montium, & non manen-

tes. Ibidem. d.

Homines non sunt tradendi bestiis deuoran-

di. to. 9. 240. l. m.

bethel, ante Luza dicta, & Vlaurus. to. 4. 36. f.

In bethem Christus nascitur. tom. 4. 332. f.

tom. 9. 55. b.

bethsan, eadem est quę Scythopolis. to. 4.

4. f. in fine.

Bibliotheca Augustini.

to. i. in Posid.

Ptolæmæi Philadelphi bibliotheca insignis.

to. 5. 181. m.

Quomodo Christus biberit de torrente in

via. to. 8. 429. a & 177. K.

Quod bibendo humorem foris positū i mē-

bra mittamus.

tom. 8. 206. h.

Non oēs bibunt eundē potū in hoc mūdo,

sed aliqui feces, aliqui vinum. tom. 8. 272. h.

Nullus in conuiuio cogat aliū bibere, quā

oportet.

to. 9. 250. e.

bibere aquā de petra, qd sit. tom. 10. 174. f. g.

bibere de vva spiritali.

to. 10. 178. b.

bigas, quos equos vocamus. to. 5. 188. R.

binarius numerus, bipertitam charitatem si-

gnificat.

to. 9. 33. f.

bisextus, vnde proueniat.

to. 5. 134. m.

bitumen quid sit. tom. 6. 84. f. g. to. 7. 166. f.

blandimenta aliquando a viduabus plus eli-

ciunt, quam tormenta. to. 10. 20. i.

blasphemia quid.

to. 1. 260. i. R.

blasphemare peius est quē peierare. tom. 4.

19. h.

Pagani, Deum blasphemantes. to. 5. 6. facie. 2.

Familia Christi quid respondere debeat in fi-

delibus, cū exprobrant qd eā in furore ho-

stinum non liberauerit Christus. to. 5.

10. e. & seq.

Cū blasphematur Deus, de malo opere tuo

blasphemamus Deum. to. 8. 561. l.

blasphemant, qui dicūt omnia regi casibus.

to. 8. 574. h. i.

Ne blasphemetur Deus Israel, decretum Nabu-

chodonosor.

to. 9. 23. g.

blasphemat Christus lingua & vita. to. 9. 51. m.

Quæstio, cū & pater & filius peccata dimit-

tant, cur sola in spiritum sanctū blasphe-

mia non dimittatur. tom. 10. 111. f.

Spūs blasphemia. to. 10. 9. c. d. & i. R. & sequē.

Euā in patrem blasphemia dimittitur. to. 10.

11. e. f.

blasphemiæ hæreticorum, præcipuē Ariano

rum.

to. 10. 44. d. e. & sequē.

Ethnicorum blasphemix & argumēta cōtra

fidē Chri, tēpore Augustini. to. 10. 49. l. m.

Paganorū blasphemix in Ecclesiam Christi,

quia nemini pœnitenti sinum claudit. to.

10. 105. l. m. & seq.

Vide peccatum in spiritū sanctū, & Verbū.

bonifacius Romanę Ecclesię episcopus. to.

1. 27.

I N D E X.

1.27.g
 bonifacius Episcopus. comes. tom. 2. 27.b.
 62.c. & 99.R.1
 bonifacio præsbytero crimen intentum. to.
 2. epist. 137.2
 Bonum.
 bonorū tria genera to. 1.9.g.h. & l. to. 5. 67.c
 bonum duplex. to. 10.3. & sequen.
 Multa sunt genera bonorum. tom. 10. 143.l
 bonum quid. to. 10. 13.f
 bona sunt valde omnia quæ sunt. t. 1. 50.h. &
 236.d.e. & 267.l & 273.g. to. 3. 350.l
 Oīa bona licet quibusdā nō apta. to. 1. 50.R
 Ordo bonorum ab vno Deo. tomo. 6. 48.g
 Boni per se & participatione differentia. to.
 1. 259.e.f
 Omnia quæ boni specie nos ad vitia inuitāt
 in solo Deo esse vera & perfecta. to. 1. 32.l
 bonum nostrum quod est. tomo. 5. 82.R
 bona à bono Deo facta. to. 5. 200.i
 bonum omne a Deo. tom. 3. 260.e.f
 bonorum diuersitas. tomo. 3. 355.f
 bonum incorruptibile. Eodem. 350.l
 bona solida. Eodem. 358.d
 Inter bonum & malum non sunt indifferen
 tia. to. 2. 16.d
 bona & mala futura, cur scriptura nobis præ
 nunciat. Eodem. 197.K
 Quomodo idem, malum sit & bonum. tom.
 3. 51.i.R
 Et de natura contrariorum. Ibidem. l
 Mala quomodo ex bonis. ibidem, m
 bonorum & malorum causa. to. 3. 53.a
 boni & mali discrimen, experientia docet.
 tom. 3. 205.c.d
 bonū mali subsidio non indiget. Eodē. 219.i
 Bona amplectenda, & mala fugienda. Eodē.
 196.b. & sequen.
 bonum appetendum, & necessarium, disse
 runt. to. 4. 411.R. l
 bona æterna & temporalia. to. 3. 352.b
 bonum idem & malum, ex variis causis tom.
 4. 13.f.g
 bonum & malum a Deo. Eodem. 56.l
 bona malorū admixtu dulciora. Ibid. 213.g
 Tria pessima totidem optima Eodē. 383.a
 boni & mali potestas a Deo. to. 4. 128.l. to.
 6. 180.d.e
 Boni & mali dignoscentia. tomo. 6. 198.i.R
 Nondū natos nihil egisse boni vel mali. to.
 7. 261.d

Ex bonis mala orto sunt. Eod. 312.d. & seq. b
 boni & mali pugna in membris nostris. Eo
 dem. 321.a
 In suo quidque genere bonum est to. 6. 47.e
 De natura boni cōtra Manichæos. to. 6. 178.
 i. & sequen.
 bonum incommutabile, Deus est. to. 3. 352.b
 to. 6. 178.i. to. 7. 228.h
 bona omnia ex Deo. tom. 1. 11.g. & 221.a &
 d. 237.f. to. 3. 66.m. 275.e. & sequen. to. 6.
 178.i.R. & 178.c
 bonis quoq; malè uti possumus. to. 1. 221.a
 bonis magnis nemo malè vitur. Ibid. f
 Ad bonum neminem cogēdum esse, Dona
 tistæ existimant. to. 2. 250.K
 In bonis perseverantia a Deo. tomo. 2. 65.R
 bonum incōmutabile & simplex, est Deus.
 tom. 5. 99.i
 bona qdā dedit Deus hominibus. to. 5. 192.a
 Bona aliqua sunt meliora aliis, a terrenis vi
 delicet ad cœlestia, & a corporalibus ad
 spiritualia, & ob hoc sunt inæqualia, ut es
 sent omnia. tom. 5. 99.f
 bona pŕesentia sunt cōmunia bonis & malis,
 & quare, sed futura bona tātūmodo bonis
 proprie, ut malis mala. tomo. 5. 3.d. & 198.g
 Vbi ostendit iudicium occultum in istis.
 bono communi cōtempto, & diuina volun
 tate, homo pŕimus punitur. tom. 5. 117.h
 bonum commune spernentes angeli, mise
 ri facti sunt. to. 5. 103.h
 bonum cōmune pŕæferendum est proprio,
 Exemplum in Marco Regulo, & Romanis.
 to. 5. 6.h. & 45.b
 bonum castitatis, vel huiusmodi, non est bo
 num, nisi cum sit secundum fidem summī
 boni, to. 5. 115.R
 boni adepti & boni relictī testimoniū est
 dolor. tom. 5. 192.m
 De bonis nobis concessis à Deo, qui bonus
 est solus, in quibus nostrum nihil est, nisi
 peccatum. to. 5. 140.m
 Vnde corruptio boni. to. 6. 45.2
 bona quædam, etiam legitima obesse. to. 7.
 70.c.d. & 209.R. to. 9. 13.b. & 88.e.f
 bona partim sunt temporalia & terrena, par
 tim cœlestia & æterna. tom. 8. 87.f
 Est bonū aliud alteri, & omnes creaturæ ha
 bent quoddā bonum integritatis suæ, &
 perfectionis naturę suæ. to. 8. 382.l
 Electio bonorum a Deo. tom. 9. 161.g
 bona

Bona cœlestia, nul
 intelligere, vel
 Bonum priuatum
 bum facit.
 Duorum bonorū a
 non boni & mal
 Inuisibilia bona pŕ
 Omnia sua volunc
 ter vitam. to. 10.
 183.11.b
 Bona Dei non vitu
 vltis.
 Quale bonū homi
 Omnia bona sunt,
 te faciant bonu
 Bona sunt habenda
 num.
 Bona Ecclesiarum,
 sunt.
 Boni & mali finis.
 Finis.
 Boni finē alioq; phi
 pore, alii in anim
 Summ
 Summum homini
 181.K. & sequ
 Summum homini
 in mente.
 Summum bonū, &
 Cornelium Cel
 Ad summū bonum
 mo. 1. 219.j
 Summū bonū nem
 219.a.
 A summo bono q
 de sit.
 Summo bono noc
 Boni per se, & part
 dem. e.f.
 Nihil expectendū,
 summum bonum
 quatenus auoca
 Deus summum bo
 De summo bono
 tiones.
 Bonum summum
 Epicurej posue
 Stoici aut in alic
 Bonū summū quic
 lupræ, quidā v
 Bonum, quo ange

IN DIVVM AVGVSTINVM

Bona coelestia, nullus carne vestitus dicere,
intelligere, vel cogitare pōt. to. 9. 163. h.
Bonum priuatum vbi homo acquiescit, sup
bum facit. tom. 8. 504. h.
Duorum bonorū adinuicem est cōparatio,
non boni & mali. to. 10. 46. b.
Inuisibilia bona p̄stātiora vsibilib. to. 76. a.
Omnia sua volunt homines habere bona p̄
ter vitam. to. 10. 104. e. & 201. a. & 228. h.
i. & 311. b.
Bona Dei non vituperanda, sed eorū malus
vltus. to. 10. 107. K.
Quale bonū hominis querendū. to. 10. 13. g.
Omnia bona sunt, vnde facias bene. nō quæ
te faciant bonum. to. 10. 243. m.
Bona sunt habenda quæ faciant hominē bo
num. to. 10. 259. e.
Bona Ecclesiarum, patrimonium pauperū
sunt. to. 10. 287. h.
Boni & mali finis. to. 3. 237. h.
Finis. to. 5. 67. b. & 95. i. k.
Boni finē. aliqui philosophi posuerūt in cor
pore, alii in animo, alii in vtroq; to. 5. 186. g.
Summum bonum.
Summum hominis bonum. tom. 1. 140. h. &
218. i. K. & sequen.
Summum hominis bonū, in Deo verius, quā
in mente. tom. 1. 1. i. tom. 2. 78. f.
Summum bonū, & summū malum, iuxta
Cornelium Celsum. to. 1. 176. l. m.
Ad summū bonum per similia excitamur. to
mo. 2. 19. j.
Summū bonū nemo amittit inuitus. Ibidem
219. a.
A summo bono quod homo defleatur vn
de sit. to. 1. 22. m. & seq.
Summo bono noceri nō potest. to. 1. 257. d.
Boni per se, & participatione differentia. bi
dem. e. f.
Nihil expetendū, nisi quatenus conducit ad
summum bonum, nihil horrendum, nisi
quatenus auocat. to. 1. 17. i. r.
Deus summum bonum. to. 1. 249. d. e.
De summo bono philosophorum cōcerta
tiones. to. 2. 78. c. d. & seq.
Bonum summum Plato dixit Deum esse sed
Epicurū posuerūt in voluptatib. carnis:
Stoici aut in aīo esse dixerūt. to. 5. 76. c.
Bonū summū quidā Socraticorū dixerūt vo
luptatē, quidā vero virtutem. tom. 5. 65. e.
Bonum, quo angeli beati, De illis est; a quo

creati sunt. to. 5. 80. a.
bonum summum & totum est habere Deū
in patria. to. 5. 82. l.
In bono summo malum esse nō potest. to. 5.
104. b. & seq.
Boni summi amplexu in corporeo anima ve
ris fecundatur virtutibus. to. 5. 82. K.
Bonum summū solū simplex, & ob hoc im
mutabile, qđ est Deus, ab hoc bono crea
ta sunt oīa bona, sed non simplicia, & ob
hoc mutabilia. to. 5. 96. e. f. & 163. K.
Tripartitā summi boni definitionem Varro
ponit, quarum tamen vna sit eligenda. to.
5. 123. R. l.
De tribus sectis summum hominis bonum
querentibus, quā eligendam Varro defi
niat, sequens veteris Academię Antiocho
autore sententiam. to. 5. 123. b. c.
De summo bono, & summo malo qđ Chri
stiani sentiant cōtra philosophos, qđ sum
mū bonū in se sibi esse dixerūt. to. 5. 188. c. d.
Vita eterna summum bonū. Ibidem. d.
Solutus Deus summe bonus, to. 6. 45. b.
Quid vel quale sit summū bonū. to. 9. 163. g.
Comparatio summi boni, ad cetera bona.
Ibidem. g.
Solum summum bonum, est animæ suffi
cientia. to. 9. 174. l.
Summū bonū appetendum est. to. 9. 175. g.
Vide, Beatitudo, Felicitas.
Bona & bonitas Dei.
Deus vnice bonus. to. 3. 115. f. & seq.
In originali bono, duo sunt. to. 5. 234.
Bonitas Dei, est causa rerum totius mundi.
tom. 5. 99. e.
Bonitas Dei, & iustitia quōo relucet in bonis
& malis, qđ nobis dedit in hac vita. Ibid.
De bonitatis diuinę fonte, qua ab eo ema
nant oīa bona. to. 5. 234. h.
Bonitatis possessio, nō sit minor pp confor
tis accessum; imo tanto maior est quanto
cōcordius, possidet sociorum charitas in
diuidua. to. 5. 132. c. & seq.
An inter dāmones, qbus dii superiores sunt
sit aliqua pars bonorū, quorum p̄sidio
ad veram beatitudinē possit humana ani
ma peruenire. to. 5. 75. h.
Bonum simplex, ipsum est bonū, quo cūcta
sunt bona. to. 8. 44. a.
Quod bono nullo indigeat Deus, qđ ipse est
summum bonum, & ab ipso est omne bo
num

INDEX

- summ.** to 8.254.K. Duo bona Christi. to.10.31.f.
Qd ille bonus, & summe bonus, & de se fi-
bi bonus, & ipse nostrum summum bonum: & in
de recedendo non sumus nisi mali. ibid.155.b
Ita proprium est Deo, quod bonus est, ut si bonum
velis appellare, Deum intellige. to. 8.435.h.
Quale sit illud bonum de quo dictum est, Ne-
mo bonus, nisi solus Deus. to. 8.382.m.
Cum Christus dixerit, Nemo bonus, &c. non
se discreuit, sed vniuit. to. 8.132.b.
Qd bonus sit dominus, sed bonus non ut sunt
bona que fecit bona valde: quia multo me-
lior quam fecit, quam ea que fecit. to. 8.311.k
Qd ille bono suo bonus sit non aliunde partici-
pato bono, nec adher. alteri bono. Ibid. l
Sic bonus est Deus, ut istis non indigeat quo
sit bonus. ibidem
Oia cum additameto bona dicunt, dominus autem ni-
hil melius dicit, quam bonum. Ibidem, m
Bonum bona faciens, sicuti est proprie, sic &
bonum est proprie. ibidem. 511.a.b
Cum queras bonum tuum, illum quere quod
est melius animo tuo. to. 8.72.d
Quod summum bonum sit bonum hominis:
nihil illi deest cui summum bonum, bo-
num est. tomo. 8.382.l.
Omnne bonum nostrum Deus est. to. 8.308.d
Non facile inveniuntur qui bona interiora
diligant. tomo. 8.8.b
Bona domini, dulcia & immortalia, & incomparabi-
lia, seipiterna & incommutabilia. to. 8.46.f.
Quare sint bona Hierusalem. to. 8.497.h.i.
Talia bona desiderata, quare videas omnibus
diebus vite tue. to. 8.495.c
Quare sint illa bona. Ibidem, d
Quare sint bona domus Dei. to. 8.541.f.
Cur non de bono priuato, sed communi gau-
dere debeamus. to. 8.504.g.h.
Bonitas proprie vocatur delectatio, quare in
spiritualibus deputatur. to. 8.451.c
Cur psalmista oret, Bonitatem doce me qui iam
dixerat, Bonitatem fecisti cum seruo tuo &
cur addiderit, disciplinam, & scientiam. Ibid. d
Bonitas non docetur si non detur, & non dici-
tur nisi delectet. to. 8.452.e.f.
Diuina bonitas magis relucet in creatione
nature rationalis, quam aliarum creatu-
rarum. tomo. 9.165.i
Bonitas Dei erga nos. tomo. 10.3.c.
Bona Dei instanti in nobis crescunt, in quan-
tum peccata nostra minuuntur. to. 10.10.i
- D**uo bona Christi. to. 10.31.f.
Christi erga homines bonitas: & quid pro no-
bis passus, nobis contulerit. to. 10.31.h.i.
& 74.m. & sequen.
De eo quod psalmista dicit, Bonitatem & di-
sciplinam & scientiam doce me. Homilia.
to. 10.92.h. & sequen.
Bonitas, disciplina, & scientia quid coniuncte
possunt: & quod separate noceant. Ibidem,
h.i. & sequen.
Bona externa.
Bona externa felicem non faciunt. to. 140.f
Bonorum externorum cupiditas. to. 1175.
c. & sequen.
Bona externa quomodo admittenda. ibid. g.h
Bonitas temporalibus quatenus utendum. to. 1.
213.d.e. & seq. to. 2.100.h.i.
Valde bona, quare postremo additum. to. 1.
82.b.c. to. 3.179.l.m. & seq. to. 10.144.a.
Externa commoda non propter se, sed propter
alia vera bona possunt admitti, verius quam
expeti. to. 1175.g.h.
Bona terrena & bonis & malis cur dantur. to.
2.100.h. & 175.m. to. 8.226.c. & seq.
Bona temporalia dona Dei sunt. to. 8.87.e.f.
Bona terrena auferuntur iustis, ut probentur:
& malis, ut crucientur. to. 2.100.h. & 112.
i. in fine, & R.
Bona terrena non sunt preponenda celestibus.
ibidem, & 123.d.e
Bona temporalia quomodo contemnenda.
to. 3.355.a.b.
Bona temporalia & aterna quomodo differ-
rant. to. 3.352.b.
Bona temporalia. tomo. 5.3.d.
Bonitas carnalibus solis, mali perfrui volunt. to.
5.211.f.
Ex bonis, que sunt in hac vita, manu ducimur
ad cogitandum celestia bona. to. 5.235.f.
Bona terrena in veteri testamento, quod in no-
uo significant. to. 5.38.g.
Bonitas terrenis inhiantes. ibidem
Bona exteriora, vel corporalia nolunt Stoici
bona, sed potius commoda corporis appe-
lare: quia scilicet nullum bonum dicunt homi-
nis esse, nisi virtute, Platonici vero, & Pe-
ripatetici, dicunt ipsa esse bona, sed parua
& exigua. to. 5.75.l.m
In bonis temporalibus videns psalmista pecca-
tores abundare, dicit se pene lapsum fuisse
sed post cognoscens illa bona quasi fuisse
fornia-

IN DIUVM AVGVSTINVM

omnia se reprehendit, & solū cœlestia q̄
rit dicens, Quid enim mihi est in cœlo, &
à te quid volui super terram. to. 5. 89. d. e
Bona temporalia contemnenda sunt p̄pter
nis. to. 5. 85. K I
Bona ista inferiora, si plus amant cœlesti-
bus vel sola ipsa bona credantur, necesse
est vt miseria consequatur. tomo. 5. 131. b
Bonum suum habet hic terrena ciuitas, sed
insufficiens propter quod in seipsam sæ-
pe diuiditur litigando. to. 5. 131. a
Boni proprii cupiditas, cum nulli sufficiat,
est cā diuisionis hoīum, & bellorum. Ibidē.
Bona multa cōcessit Deus ad pacē hāc mor-
talē seruādā, scilicet cibū, vestitū, lucē, &
huiusmodi, eo modo vt si quis eis bñ vta-
tur, transeat ad pacem aternā, si vero ma-
le & hanc perdat & illam. to. 5. 192. a
Bona, non sunt bona, virtute carenti & ma-
lè eis vnti. tom. 5. 183. m
Boni maioris desertio & pprii amplexio,
peccatum causat, non amor minoris bo-
ni. to. 4. 121. c. & 139. l
De bonis quibus etiam hanc vitam damna-
tioni obnoxiam, creator impleuit. to. 5.
234. g. h. & deinceps.
Quod sint inferiora bona, quæ aliis & aliis
bona sunt, & omnia in nō genere facta
sunt bona. to. 8. 382. m
Bona ista sunt & non sunt, non enim stant,
sed labuntur, & fluunt. to. 8. 695. b
Ideo nō cōferūt verā felicitatem, quia nō ex-
tinguūt in satiabilem cupiditatē. to. 8. 409. h
Quod sint mala deserto illo à quo facta sūt.
to. 8. 383. l
Non ideo non à Deo sunt, quia & malis præ-
stantur. to. 8. 681. i
Sicut sunt communia malis cum bonis, ita
etiam mala communia sunt bonis & ma-
lis. to. 8. 126. c. d
Quod ea Deus quibusdam det bono eorum
quibusdam malo eorum, secundum alti-
tudinem iudiciorum eius. to. 8. 172. f
Quod aliquando det bonis, aliquando non
det, aliquando det malis, & aliquando nō
det. tom. 8. 183. h. & 225. c
Sunt alia bona quæ dat Deus inimicis suis,
& alia quæ non seruat nisi amicis. Ibidem
225. c. & 262. m
Sunt quedam media bona & mala, quæ dat
bonis & malis, bonis tamen seruat seipsū

malis ignem sempiternum. tom. 8. 181. h.
& 305. d
Dei sunt omnia bona terrena, & ne tibi qua-
si magna videantur quæ donari possunt
& malis, maiora tibi seruauit. tom. 8. 212.
f. & 261. b. c
Quod ea det Deus bonis & malis, & se aut fo-
lū nō nisi bonis. to. 8. 294. a. b. & 311. c. d
Noli p̄ magno expectare ab eo bonū, qđ dat
nō bono. Nā si p̄ magno ea daret, malis
non daret, & cur det ea malis. to. 8. 265. i
Cur Deus bona ista temporalia permixta es-
se voluerit bonis & malis, exemplo ostē-
ditur. tu. 8. 226. d
Bona ista temporalia habenda sunt in vīu tā-
quam sinistra, sed aterna in desiderio. to.
8. 471. a. b
Quod boni habeant bona ista terrena, quo-
modo capillos. to. 8. 165. m
Quæcunq; bona Dei accipiunt inimici Dei,
ab illo accipiunt, & cum ab aliis petunt
& accipiunt, ab illo accipiunt. to. 8. 226. d
Quicunque ea propter supplementa neces-
satis, vel propter aliquam infirmitatē de-
siderat, non nisi ab illo desideret, qui fons
est omnium bonorum. ibid.
Qui præsentia rerum bona à dæmonibus q̄-
runt, impii sunt. to. 8. 261. a. b
Qui ea querunt ab alio q̄ ab vno vero Deo.
duplīter peccant. to. 8. 37. f. g
& sequen. d. e. & 210. i. R
Quod omnia det Deus, licet multi ista ea a
dæmonibus petant, & non habeant, Et rur-
sus, multi non petunt a dæmonibus, ha-
bentq; ea, & multi petunt a Deo, & non
habent. to. 8. 472. d
Boni. cum vident bona terrena, propter quæ
seruiebant, Deo abundare his q̄ Deo non
seruiunt, nutant & propè labuntur. tom.
8. 261. b. c
Sicut non præstantur nisi à Deo, ita nec au-
ferri possunt nisi eo iubente aut permit-
tente. to. 8. 43. h. & 46. b
Exemplum. de Iob. to. 8. 49. e. f. 81. c
Ideo aufert ea, vt, &c. to. 8. 227. e. f
Cum bonus ea perdiderit, adest consolator
qui abstulit, quando malus perdiderit, nō
habet foris quod teneat, non habet intus
vbi requiescat. ibid. f. g
Bonorum temporalium condiciones. tomo.
8. 246. c

Bona

I N D E X

- Bona externa non sunt computanda pro auxilio celestium. to. 9. 252. b. c.
- Bona temporalia, & à bonis & à malis haberi possunt. to. 10. 4. a
- Bona temporalia, corporalia, siue carnalia bona sunt. ibidem.
- Bona temporalia, bonis bona, malis mala. tom. 10. 13. e
- bona externa homini, quid absque bonis interius. tom. 10. 13. f
- bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. ibidem.
- Oia q̄ eripi possunt, bona non sunt. to. 10. 280. c
- Boni.
- bonus esse nemo potest. to. 1. 12. i. R. 229. m.
- tom. 3. 66. K
- boni semper sui similes. to. 3. 18. e
- bonū & iustū hōsem operat̄ Deus. t. 3. 204. h
- bonus nemo, nisi ex malo. to. 3. 350. h
- bonorum bona opera in abscondito sunt. Eodem. 350. c. in fine.
- bonorum profectus, in tentatione ibid. e
- boni in speciem. Ibidem, K
- bonis etiam irascitur dominus. tom. 4. 96. d
- bonus aliter Deus, aliter homo. tom. 2. 73. a.
- tom. 6. 181. i
- Nemo bonus per se. tom. 3. 66. k
- boni qui, incertum. to. 3. 350. c
- boni quomodo purificentur. to. 5. 3. e
- Neque bonus vir merito dicitur q̄ scit quod bonum est, sed qui diligit. to. 5. 11. d
- Speciosus corpore, bonus vocatur, secundū consuetudinem scripturæ. Com. 5. 140. e
- bonorum paucitas, & rursum multitudo. tom. 7. 92. h. i. & 105. f. g. & 173. l. m
- boni ubique boni. tomo. 7. 124. h
- Ille bonus est, qui quando potest mala facere non facit. tom. 8. 342. g
- Quanto magis bonus es, tanto magis oneratus iniquitati. tom. 8. 93. a
- Quisquis bonus est, non putet se solum bonum. to. 8. 40. h
- Omnes boni hic latent, quia bonum eorū intus est, & absconditū ī corde. Eodē. 160. b
- boni pauci sūt & ignoti, mali multi & cogniti. Ibidem. 357. l
- Quod modo separentur à malis non loco, sed affectu. tom. 8. 12. l
- Quod bonis multa bona præstentur a malis. tom. 8. 349. f
- Vt quisque fiat bonus, à mortalitate & malitia incipit. to. 8. 205. c. d
- Quis homo bonus. to. 10. 253. f. g
- boni, vasi pleno odoramentis & aromatibus assimilantur. tom. 10. 184. i. K
- Benefacere.
- Non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum, exponitur. tom. 5. 146. c
- bona opera quō debemus multiplicare vel bñ viuere, pp̄ summū bonū habendum, & summū malum vitandum. to. 5. 188. d
- bona opera nostra q̄ Deo ascribimus, reputant nobis ad meritū. to. 5. 241. i & sequē.
- bona nulla facere quis potest, absque diuino auxilio, nec vlla mala nisi diuino iustio iudicio permittatur. tomo. 5. 198. e
- Nihil boni ex nobis, ne extollamur. t. 7. 228.
- Totum bonum quod habemus, ab artifice nostro habemus. tomo. 8. 369. h
- Ab illo sit bonum tuum, à quo recedens fecisti malum tuum. to. 8. Ibidem. i
- Quicquid boni ī te est, ex Dei iustificationibus est. to. 8. 41. a. b
- Bonū te fecit humilitas, superbia malū. Ibid.
- Magni interest cū boni aliqd̄ facimus, cuius rei contemplatione faciamus. Eodē. 447. c
- Non poteris facere bonum, nisi declinaueris a malo. to. 8. 549. e
- Si non est qui faciat bonum, non est vsq; ad vnum, quis ergo ille qui gemit inter malos to. 8. 170. a. & sequentibus.
- bonum est facere bene coram hominibus, sed non vt videaris. to. 9. 136. a
- bonitas & iustitia nostra a Deo. tomo. 10. 30. a. b
- Deus est, qui bonos nos faciat, non nos ipsi. to. 10. 65. l
- Quid sit homini facere bonum. tomo. 10. 243. e
- Timendum est benefacere propter laudem hominum. to. 9. 137. b
- Quid est bonum quod Apostolus nō potuerat perficere cum vellet. tomo. 10. 143. R
- Nullum bonum irremuneratū. to. 10. 153. d
- Qui bene coacti faciunt, Simoni Cyrenæo similes sunt. tomo. 10. 294. R
- Si quid boni agimus, ad hoc nos hortatur angelus bonus. to. 10. 310. a
- Vide Opus, & Misericordia.
- Boni & mali.
- bonos, an contaminent mali in Ecclesia. to. 1. 23. e. & tom. 1. 209. R. & 221. m. & sequenti.

quen. & 224. c.

Bonos a malis

Et bonis & malis

& 239. h. i.

Boni tpe expe

rū. Ibidem. 2

Boni, quomodo

243. m. 10. 3. 3

Bōi malos, & m

Magnis bonis n

Bonū mali subfi

In malis bonum

Boni admonen

pigrescente

Quod boni pe

tur.

Boni & mali in

92. m. & seq

Bonorum pia

to. 1. epist. 10. 1

De bonis, & de n

Bonis & malis di

dum, & opul

Per bonos & mal

boni & mali, i vi

Boni cur non sem

to. 4. 101. c. d. m

Bonorum & mal

Bonorum numer

piorum auctus

Boni ī cōparatiō

Inter bonos iacet

nione sacrame

bonorū maior est

Bonus nullus erit

nō omnis mal

De bonorum pug

Quo in questio

& malorū phil

laur, ducetas o

Marcus Varro

Quo bonū aliqñ

nū, & sic refug

Bonum malo qu

bono, quando

Boni & mali, diff

Quis bonū faci

Nemo malus fac

lus non facit b

Pauciores boni

Quisquis bonus

quoniam & 224.c. & 229.g. in fine, & d.
 Bonos a malis cōsuetudo separat. to. 2. 224.d.
 Et bonis & malis vititur Ecclesia. to. 1. 235.g.
 & 239.h.i.
 Boni saepe expelluntur per seditiones malo-
 rū. ibidem. 235.
 Boni, quomodo exercentur per malos. to. 1.
 243.m. to. 3. 347.K
 Bōi malos, & mali bonos sp̄ psecuti. t. 5. 34.i
 Magnis bonis nemo male vititur. to. 1. 221.f.
 Bonū malī subsidio non indiget. to. 3. 219.i.
 In malis bonum. to. 3. 449.a.
 Boni admonentur, ne desidia malorū & ipsi
 pigrescentes corrumpantur. to. 3. 65.a.b.
 Quod boni peccatis alienis nō contaminen-
 tur. to. 7. 101.d.e
 Boni & mali in Ecclesia. to. 2. 124. b. c. to. 6.
 92.m. & seq. Vide Ecclesia.
 Bonorum pia tristitia ex impietate malorū.
 to. 2. epist. 145. to. 8. 248.d.
 De bonis, & de malis bñfacit De⁹. t. 3. 254.i.k
 Bonis & malis diuina prouidentia ad punien-
 dum, & opitulandum. to. 4. 186.a.
 Per bonos & malos agit sp̄s dñi. to. 4. 107.c
 boni & mali, i virga ferrea regunt. t. 4. 135.l.
 Boni cur non semper triumphant de malis.
 to. 4. 101.c.d. m. l. m.
 Bonorum & malorum creatio. tom. 3. 218.f
 Bonorum numerus, semper de numero im-
 piorum auctus. to. 3. 350.a.
 Boni i cōparatione malorū, pauci. to. 6. 92.a
 Inter bonos latet mali, cōiuncti eis commu-
 nione sacramentorum. to. 5. 11.g
 Bonorū maior est num. q̄ malorū. t. 5. 99.k.l
 Bonus nullus erit q̄ pri. malus nō fuerit q̄uis
 nō omnis malus bonus erat. to. 5. 131.f.
 De bonorum pugna & malorū. to. 5. 135.d.
 Quo in questione, quā de finibus bonorū,
 & malorū philosophica disputatio venti-
 lauit, ducēras octoginta, & octo sectas eē
 Marcus Varro perspexerit. to. 5. 186.f.
 Quo bonū aliqui credit malum & malū bo-
 nū, & sic refugit, & appetit. to. 5. 237.h
 Bonum malo quandoq; nocet, sic & malum
 bono, quandoq; prodest. to. 9. 88.f
 Boni & mali, differēter puniunt. t. 9. 193.e.f.
 Quis bonū faciat ex malo. to. 10. 3.m
 Nemo malus facit bonū, & ideo homo ma-
 lus non facit bonum. ibidem
 Pauciores boni quam mali. to. 10. 19.l
 Quisquis bonus est, non putet se solum mo-

do bonum esse. to. 10. 236.l
 Quisquis malus est, non putet neminem bo-
 num esse. ibidem
 Omne quod bonū est, per bonos homines
 agit Deus: quod impium est, per malos
 exercet diabolus. to. 10. 170.f.
 Sub specie boni, multa mala fiūt. to. 10. 281.l
 Bonorū & malorum diuersitas. to. 10. 184.i.
 Bona & mala, quę versant in seculo, nec bo-
 ni solum habent, nec mali. to. 10. 248.a
 Borborite hēretici, alias Gnostici. to. 6. 4.a.
 Bubulus simus. to. 1. 262.h.
 bos lassus fortius figit pedem: prouerbiū. to.
 2. 18.e. in fine & seq.d
 bos Serapis colebat in Aegypto. to. 5. 169.c
 boues primo iungēs ad aratrū, translatus est.
 inter Deos. to. 5. 169.i
 Quod homines dicantur boues. to. 8. 18.i
 boues triturantes qui sint. to. 8. 225.e.
 bos & boues, qd significēt mystice. to. 9. 20.l
 Quinque iuga bouum, quid. to. 10. 28.h.i.
 boues, homines a fide remoti. t. 10. 28.i. i fine
 Cognouit bos possessore suū, & asinus prae-
 sepe domini: exponitur. to. 10. 128.R.
 botrus vūq; Christus. to. 8. 16.R.l
 borri, verba bona, & bona pcepta. t. 10. 42.g
 Quid duo, ferentes botrum designent. to. 10.
 177.i. & seq.
 brachium Dei, dicit Christus. to. 4. 133.b. &
 348.g. to. 7. 167.f. to. 8. 127.i. & 354.g. to.
 9. 83.a. & 261.f
 brachium domini, quid pstitit. to. 8. 254.g
 brachium piscatorum, quale sit. to. 8. 93.f.
 Omne tempus vitę nostrę, studiū est ad cor-
 leste brauium. to. 10. 158.R.
 breuitas, obscuritatem parit. to. 1. 22.a
 breuatio hebdomadarum Danielis, quō in-
 telligenda. to. 2. 167.c. d. & seq.
 breue est, quicquid finem habet. to. 8. 204.l
 bruti fraus erga Collatinū. to. 3. 15.h. & 25.
 b. & seq.
 brutus proprios filios morte punit. ibidē, c
 brutus, primus consul, interficitur. ibidē. d. e
 burda. to. 2. 98.m. & 227.m
 C
 Acus monstrū, occiditur ab Hercule.
 to. 5. 191.a. & seq. K. ἀκούων. to. 3. 36.g
 Casus Angelorum, & hominis.
 Cecidit homo sponte, sponte resurgere nō
 potuit. tom. 1. 11.h. & 222.l. tom. 3. 53.f.g
 tomo. 4. 200.R.l
 Casus

INDEX

- Casus hominis, qua ratione reparatus. to. 1.
227. a. & sequent.
- Casus angelorum. tom. 3. 53. d
- Lapsus, & reparatio totius hominis. tom. 1.
236. f. Vide, Lapsus & homo.
- Lapsus Adæ. to. 3. 67. f
- Cadere quid. tom. 5. 203. c.
- Cadaver, à cadendo, dicitur caro exanimis
& sic etiā animæ p peccatū cadētes, pos-
sunt dici cadauera. Ibidem.
- Cadauera. to. 5. 208. c. & sequ.
- Cadunt populi ante Christū, ubi erigebant
se contra Christum. tom. 8. 13. d
- Per quid homines cadant a Deo. to. 8. 470. f
- Non cadunt malē, qui Deū in corde habent.
Ibidem. 30. h
- Casus maioriū, sit terrore minoriū. to. 8. 159. h
- Quod non regant casibus oīa. to. 8. 263. e. f.
- Quomodo septies in die cadit iustus, & re-
surgit. to. 7. 465. c
- Caducarii qui. tom. 1. 170. i
- Cæcilianus, Episcopus Carthaginensis. to. 2.
63. i. R. to. 6. 8. l.
- Cæciliani causa cū Donatistis & innocētia.
to. 1. 25. i. K. to. 2. 5. c. d. & seq. Et 63. i. R. l
& 63. e. & 209. l. m. & sequē. Et 218. a. b. &
seq. plura. Et 227. e. & seq. com. 6. 9. l. tom.
7. 90. m.
- Cæcilianus, opera Lucillę, damnatur à Do-
natistis. to. 2. 222. f. to. 7. 4. i.
- Pro cæciliano sententia Constantini Augu-
sti. to. 7. 93. e.
- Cæcilianus p̄fēs. tom. 2. 96. e. f.
- Cæcilianus, ad Donatistas exire nolēs pro-
pter insidiarū factionem, ab Episcopis se-
ptuaginta in cōcilio Bagaitano condem-
natur. to. 8. 96. b. & 98. f
- Cæcilianus damnatus. to. 10. 82. c. d
- Cæcilianus absoluitur. tom. 1. 24. c.
- Cæcilius. tom. 2. 254. e. f
- Cæcus illuminatus Mediolani to. 1. 14. c
- Cæcitas ex parte cōtigit in Israel, donec ple-
nitudo gētiū intraret: exponit. to. 2. 90. m
- Cæcorū visiones, vnde. to. 3. 229. R.
- Cæci, mystice quid. to. 4. 112. 2
- Cæcos esse cum luce. to. 3. 397. c.
- Cæcitas, oculi vitium. tom. 5. 22. h
- Cæcitate vel aorasia, quomodo percussī sūt
Sodomitę. to. 5. 235. c.
- Excæcatio infidelium. tom. 6. 121. f. g. 123. e. f
204. m. & seq. tom. 7. 270. e.
- Cæcus frustra p̄fēs est rebus quas non vi-
det, immo rectius absens, quam p̄fēs
esse dicitur. to. 8. 378. d. e
- Cæcitas mentis, damnum est intelligētiæ ve-
ritatis. tom. 8. 121. k.
- Cæcum te confitere, & illuminari merebe-
ris. to. 8. 222. g.
- Cæcus euāgelicus, typus generis humani to-
mo. 9. 70. h. i
- Cæcitas peccati. to. 9. 71. i. A.
- Ex cæcat Deus hominem, cū eū deserit, de-
merente mala voluntate. to. 9. 82. e.
- Cæcitas, hæreditaria nostra p̄na to. 19. 116. f.
- Deus non solum terret cæcum ducentē, sed
& cæcum sequentem. tom. 9. 232. a.
- De cæco illuminato. to. 10. 116. e. f. & seq. &
152. e. & seq.
- Cæco per lutum, de sputo factum, oculos re-
formauit Christus. to. 4. 310. l.
- De illuminatione cæci nati, ac totius mundi
cæcitate: Homilia. to. 10. 116. e. f.
- De duobus cæcis sedentibus secus viam, &
clamantibus, Dñe, miserere nostri fili Da-
uid: sermo. to. 10. 17. g. & sequenti.
- Cæcū a natiuitate, quare illuminauerit Chri-
stus. to. 10. 179. h. h.
- Cæci duo sanati. to. 4. 147. f. & 155. l
- Duo cæci, iuxta viam sedentes, quid adum-
brarint. tom. 10. 18. g. h. & 41. i
- Excæcatio Sampsonis. tom. 10. 181. l
- Cæcitas ex parte Israel, facta est. to. 10. 43. f.
- Cæcitas Iudæorum occulta est manifesta au-
tē, quę sit, &c. to. 8. 244. i
- Ad hoc excæcandierant, vt cæcati illumina-
rent. humiliati cōfiterētur, cōfessi illumi-
narentur. to. 8. 222. g. & 223. d
- Cæcitas Iudæorum. tom. 10. 111. m.
- Cæcus luce illuminatur, cum resurgit à po-
to. to. 10. 319. m.
- Duplices cæci. to. 10. 17. K. l. & seq. g
- Cæci facti sunt, adueniēte dño, vidētes: id est
qui se videre exultabant. tom. 9. 71. i. R.
- Cæcitas, vindicta aīę à Deo auerſę to. 32. d
- Ceram fluere à facie ignis, qd. to. 8. 190. e. f.
- Comitatus Cæsaris. to. 1. In possidonio.
- Cæsar quid senserit de generali hostium con-
suetudine, victas ciuitates euerentiū. to-
mo. 5. 3. b.
- Cæsar, Pompeii socer. to. 5. 23. c.
- Cæsar Augustus, q̄ fuit tempore Christi re-
staurauit rempublicam. to. 5. 27. a. & 29. c
- Cæsar

IN DIVVM AVGVSTINVM

caesar Aug. & eius bella civilia. to. 5. 19. b. c.
 caesar Augustus, primo antoniū impugnat,
 postea sororem suam cum orientali im-
 perio ei dat.
 caesares sunt nominati omnes q. successerūt
 Cēsari Augusto: sicut à Silio filio Ae-
 neq. cognominati Silii. to. 5. 173. i
 caesaris & catonis laudes, & cōparatio. to. 5.
 43. g.
 caesaris clementia. to. 5. 47. l
 caesaris cadauer. to. 10. 303. R
 Quod caesar praecepit, tolerandum & feren-
 dum est. to. 10. 29. g
 De eo quod scriptum est, Reddite quae sunt
 Dei Deo, & quae sunt caesaris caesari ferm.
 to. 10. 20. e & seq. & 175. c.
 cain ex cōiunctione maris & femine natus:
 exponitur. to. 5. 136. d
 cain, prior omni natusū est: & quare genera-
 tionis sue tēpus respectu posteriorū non
 scribitur, sicut Seth fratris sui. Ibidem.
 cain interpretat possessio. to. 5. 137. b
 cain sacrificium to. 5. 82. m
 De cain & Abel, offerentibus diversa sacrifi-
 ciato. 5. 132. R
 cain munera, quare reprobata. to. 10. 83. l
 cain quomodo viderit Deū to. 2. 163. e
 cain peccatū quare arguit Deus to. 5. 132. m
 De causa & pīnacia sceleris cain, quē à fa-
 cinore concepto, nec Dei sermo reuoca-
 uit. Ibidem. R
 cain occidit fratrem, quia nō habebat chari-
 tatem. to. 132. b
 Per cā q. fratrē suū occidit, oñdit, q. ciuitas
 mūdi ciuitatē Dei persequitur. to. 5. 136. d
 cain homicidio damnatus est. to. 9. 195. b
 cain negavit quod cōmisit. to. 5. 126. d
 cain, quia negavit parricidiū quod cōmisit
 aeterna pēna damnatus est. to. 10. 179. l
 cain ciuitatem condidit. to. 5. 131. f.
 Quae rō fuerit, vt cain, iter principi generis
 humani, conderet ciuitatē. to. 5. 133. f.
 cain condidit ciuitatē terrenam, quia nō ha-
 bebat coelestem. to. 5. 138. K
 cain primo natus terrenam cōdens ciuitatē,
 postremo Abel, qui fuit peregrinus, signi-
 ficat qd. primo natus est ciuis huius secu-
 li, & post ciuis Hierusalem coelestis. Item
 quod prius est quisque malus, & postea
 bonus. to. 5. 130. d. e. & 133. b. c
 cain potuit esse primus rex in ciuitate quā

fecit. to. 5. 139. c
 cain, an tunc primo cognouit vxorē suam,
 quando genuit Enoch. Et utrū primoge-
 nitus suus fuerit, & quo nomine filii sui
 primā ciuitatē nominauit. to. 5. 133. h
 Filius Cain, hoc est, filius possessionis. to. 5.
 139. d.
 cain generationes quid. to. 5. 138. R. & seq.
 De eo quod Cain successio in octo ab Adā
 generationibus clauditur, & i posteris ab
 eodem pater Adam, Noe decimus inueni-
 tur. Ibidem.
 In cain generationibus, quare femina nomi-
 nantur, & non in generatione Seth fratris
 sui. to. 5. 137. c
 Cain genus totum in diluuiū absumptum
 est. Ibidem. K
 Cain generationes finiuntur in foemina. to.
 5. 138. e
 Cain, ad hominū ciuitatē pertinet. to. 5. 130. e
 Cain parricidā supplicium. to. 7. 31. b.
 Cain non est occisus. to. 116. d
 Quid sit qd. Cain accepit signū a dño ne oc-
 cideret. Ibidem. 122. 196. c. d. & 285. b.
 Cain, typus iudeorum to. 2. 89. b. to. 5. 133. d
 to. 6. 83. h. & sequen. copiose to. 8. 116. d
 & 122. e & 196. c
 Successores cain persequentur Ecclesiā vs-
 que ad finem mundi. to. 9. 19. c. & f.
 Caiiani heretici, Cain & Iudam honorabāt,
 Sodomitas, item & schismaticos. to. 6.
 5. e.
 caiiani blasphemant legem, & resurrectionē
 negant. Ibidem.
 cainan. to. 5. 134. m. & sequen.
 caiphē prophetia to. 3. 102. h & 230. b. to. 4.
 107. c. d. & 157. b. & 222. &
 Quae mane apud caiphā cū Christo acta.
 to. 4. 167. f.
 calligonus eunuchus. to. 7. 213. f.
 calach edificatio. to. 5. 43. d
 calamitas Israelitarum. to. 3. 2. 7. i
 Puer plorans, propheta suae calamitatis. to.
 10. 95. c.
 calamus, pro scriptura. to. 8. 236. R
 calamus quassatus, quid. to. 5. 213. l
 calcaneū obseruare, quid sit. to. 8. 48. e. f.
 & 180. l. m
 calceamentum quid mystice signet. to. 6.
 4. 148. b
 calceamenta Dei. Eodem. 3. 49. a
 L calceau

calceati utroque pede cōtionatores, i mŷte
rio. to. 6. 155. K
calceamētū, Euāg. Chŷi ſignificat. to. 8. 201. i
Quæ ſint calceamenta. to. 10. 275. C.
calix quid in ſcripturis. to. 3. 19. R
calix in malo, quid ſignificet. to. 8. 25. a
calix in manu dñi, vini meri plenus mixto,
quid ſit. to. 8. 272. e. & g.
calicē ſalutaris accipere, quid ſit. to. 8. 281. b
& 434. b
calix humilitatis & paſſionis. to. 9. 52. g.
calix paſſionis, Chriſto a patre datus, qd ſit
to. 9. 114. m
calix quid. to. 10. 18. d
calix aquæ frigide. to. 20. 158. a
calphurnius. to. 2. 10. f
caluicies nō eſt irridenda. to. 8. 301. R. l
calumniortibi. to. 2. 54. b
calumniari, qd in Græco dicat. to. 8. 461. d
calumniatoris nomine, qui humiliatur, dia-
bolus intelligitur. to. 8. 257. i
calumniæ ſuperborū, quibus humilitas Chri-
ſtiana deſpicit, multæ ſunt, ſed illa eſt ma-
xima, &c. to. 8. 461. d.
calumnia non facit hominem reū, niſi apud
iudicem hominem. to. 8. 462. a. c
calumniatores Chŷi, ſeipſos ore, p̄prio occi-
derunt. to. 8. 189. h
De calce mirū dicit, qd occultū ignē cōcipit
& eū p̄ſeruat, p̄p qd viua dicit: aqua aut
inſuſa i qua alia frigefcūt, ſerueſcit, oleo
vero minime, cum tamen ignis fomen-
tum ſit. to. 5. 22. 4. & ſeq.
camelum glutientes. to. 4. 112. g
camelū p̄ foramē ac⁹ trāſſi, qd ſit. Eo. 121. h. i
Bicamerata, tricamerata. to. 5. 141. g
camillus. to. 5. 60. b. & 83. f
camilli exilium. to. 5. 15. h
camilli reuocatio, gloria, & mors. Ibidem
camill⁹ occidit, qd quō Diana dolet. 5. 23. i
caminum dixit ſcriptura, linguam adulator-
is. to. 8. 246. f. & g. in fine.
caminus tribulationis. Ibidem. f. g
campi Elyſei. to. 5. 91. e
campi ſyluæ, vel ſatluum, qui ſint. to. 8. 505.
m. in fine & ſeq.
Qd ſint pop. iuſti, p̄p æqualitatē. 8. 221. f.
campeſtria, vnde dicantur. to. 5. 127. b
cāpeſtria & cāpeſtrati. to. 7. 278. m. & 184. R
Chanaan dicitur vniuerſa terra promiſſio-
nis. to. 4. 98. l

chanaā, motus eorū interpretat. to. 5. 143. l
chanaan, interpretatur humilis: & quid ſigu-
rat. to. 8. 404. d. In principio.
Chananaa humilitas, & fides. t. 4. 25. f. & 153
d. to. 6. 267. i
chananaa mulier gentium perſonam gerit.
to. 4. 419. b. to. 10. 18. h
De Chananaa to. 10. 163. i
chananaa gentilis, & nō Iudæa erat Ibidem.
Quare Chriſtus differebat exaudire chana-
naa. to. 10. 163. i. & ſeq.
Quare Chriſtus chananaa appellabat canē.
to. 20. 164. f
chananaa, perſeuerādo, ex cane facta eſt ho-
mo Ibidem. g
chananaa, filii cain, expulerūt filios Sē e ter-
ra promiſſionis, & eam incoluerunt. to.
10. 180. b. c
chananaa, duplici crimine rei inuēti, potue-
runt iure a terra promiſſionis expelli. Ibi-
dem. c. d
cancer, res nullis medicamentis ſanabilis. to.
5. 230. h
cancris tres ſpecies to. 5. 232. a
candidati, ſancti to. 4. 404. R
canes, Apoſtoli to. 8. 235. c
Per canes olim iuratum. to. 1. 204. i.
Canes nō ſemp in malo. to. 2. 89. d. & 89. b. c
canum natura. Eodē. 179. e
canis, pro homine extremo & contemptibi-
li. to. 3. 36. m. to. 4. 105. d
canes, nequiſſimi homines. to. 4. 118. i
canes, gentes. Ibidem. i. & 305. f. to. 8. 195. i
canes, dicti veritatis oppugnatores. t. 4. 414. f
De cane rabioſo, quō morſu ſuo hominē in-
rabiem vertat. to. 5. 237. c
canum imaginatio. to. 6. 40. m
canum mortuorum alligatio in tormentis.
to. 7. 105. a. b
Sunt canes laudabiles, nō deteſtabiles, fidē
ſeruantes domino ſuo, & pro eius domo
cōtra inimicos latrantes to. 8. 235. c
Non ſolū dentes canum, ſed lingua lauda-
t quod figuratiter oſtēditur. Ibidem de. e.
Sunt canes reprehenſibiles a propheta. Ibidem.
canes ſunt, qui canino more, & neſcientes
contra quos. to. 8. 36. h.
canes dicuntur, qui lapides colunt, ſimula-
cha lapidea adorant. to. 10. 135. d
canonici, ſacrę ſcripturæ libri. to. 3. 8. f. &
ſequenti.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ex canonica scriptura fidem cōcipimus. to.

5.194.e

canonicas appellamus scripturas, novas &

veteres, vnde fides concepta est. ibidem

canonica scriptura nulli cedit. to. 7.125.g h

canonicorum regularium, & eremitarū san

cti Augustini, eadem est vita, & ea aposto

lica. to. 10.291.b

cantus Ecclesiasticus instituitur. tom. 1.57.i

Modulatio & utilitas cantus Ecclesiastici. Eo

dem. 65.d.e. to. 2.173.g

canticum graduum. tom. 1.78.f

cantandum quid. Eodem. 282.m

canticū nouū, laus Dei. to. 2.174.i. to. 3.348.h

Non omnis qui labiis personat, cantat canti

cum nouum. to. 2.179.i

cantat veraciter, qui synceriter amat. Ibi. cā

ticum Israelitarum. to. 3.239.h

De cantu, vel harmoniaca musica David, &

de sonorum concordia, in quibus est spi

ritualis delectatio. to. 5.164.l

De cantu vel cantico gloriæ, quo dicit nihil

esse iucundius celesti ciuitati. tom. 5.242.b

canticum canticorum, est quædam volupras

sanctarum mentium in coniugio illius re

gis & reginæ ciuitatis, quod est Christus

& Ecclesia. Et ibi dicit quod Salomon ip

sūm fecit. to. 5.167.b

cantare scienter, non aui, sed homini diuina

voluntate concessum est. tom. 8.30.l

Nemo cantat Deo digna, nisi ab illo accepe

rit quod cantare possit. ibid. 80.a

cantandum est corde, non carne. to. 8.217.e

cantat Deo, qui viuunt Deo. Eodem. 230.g

Multi cantāt ipsum, a quo prohibentur can

tare. to. 8.141

cantare & psallere quid sit. tom. 402.f

cantare est edificare. to. 8.353.a

Quomodo bene cantandum sit Deo, ne au

res eius offendantur. ibidem.

cum cantaueris voce, silebis aliquando, sic

canta vt nunquam sileas. ibidem. 561.R. &

573.i

Si quis cantauerit transfiliens gaudeat se esse

quod cantauit. to. 8.107.f

cantare debemus amatorīa patrie nostræ, nō

vetera, quia via noua, uiator nouus, canti

cum nouum. to. 8.228.b

Ipsa cantatio confessio est, confessio pecca

torum tuorum, & uirtutis Dei. ibid. c.d

Aliquando cantāt amādo & desiderādo, ali

quādo cum tribulatiōe, & aliquādo exul

tando, cum spe cantant. tom. 8.480.

cantatio labiorum tuorum, exigitur de cor

detuo. Eodem. 153.g. in fine

Vide ne bñ cantes, & male uiuas. to. 8.159.K

Ille Deo cantat, qui ore confitetur. Ibi

de m. 185.b

Verū omne canticum psalmus sit, an potius

omnis psalmus canticū, an sint quædā cāti

ca quæ nō possint dici cantica. tom. 8.7.g

canticum cum cithara, est bene loqui & bñ

facere. Eodem. 337.d. & 361.f

cantica graduum quot sint, & quare sic vocē

tur. to. 8. Ibidem 580.a

cāticum est omne quod ore profertur, & si

gnificatur intelligentia mētis to. 8.229.c

canticum graduum, est canticum ascensio

nis nostræ. to. 8.480.i

canticum graduum Salomonis, quid sit. to.

8.489.e.f

Non potestis probare quæ cantatis, quā ve

re cantetis, nisi coeperitis facere quod cā

tatis. Ibidem, 469.h

Quale canticum nos doceat Deus, tomo. 8.

336.h.i

canticum diuinitum, de canticis Sion quale

fit. Ibidem. 520.K

canticum pauperum de canticis Sion, quid

fit. ibidem. l

canticum nouum, gratia noua. tom. 8.552.a

canticum vetus, testamentum vetus, canti

cum nouum, nouum est testamentum. to

mo. 8.570.b

Qui vult cantare canticum nouum, diligit

æterna non terrena. ibidem

canticum nouum non pertinet ad homines

veteres, quia illud non dicunt nisi pertinē

tes ad testamentum nouum. to. 8.69.c

cantare canticum vetus vel nouū, quid sit.

tom. 8.353.a.b

Quisquis se a communione sanctorum se

parat, non cantat canticum nouum. ibid.

570.R

Qui cum omni terra non cantat canticum

nouum, non cantat. ibidem. l

canticum nouū, in toto orbe terrarum, nō

in parte cantatur. tom. 8.361.a.b

canticum nouum, ad nouum hominem, ve

tus ad veterem pertinet. ibidem. 113.l

cantus vetus, cupiditas carnis, cātus nouus,

charitas. Eodem. 353.a

L 2 Turpi

Ex

Turpitudines cantionū, animos humanos il
lectos eneruant. to. 9. 199. m
Cārica canticorū, enigmata sunt. to. 9. 233. g
Vetus homo canticum vetus, non nouū, can
tare satagit. to. 9. 260. e. f
cantate domino canticum nouum, &c. expō
nitur. to. 10. 56. m. & 79. l
Canticum nouum, nil habet nisi amorem no
uum. to. 10. 254. f
cātores theatricos nescire artem. to. 11. 10. c
cantantium consuetudo, mendis librorū pa
trocinatur. to. 3. 9. d. e
cantandum sciēter. to. 8. 30. l
cantus quid. to. 1. 240. c
capernaum, metropolis Galilæe. to. 4. 145. e
capillorū ornatus, phibet. to. 102. i. & 152. b
capilli nostri numerati. to. 3. 253. m
capilli Dei. to. 4. 348. e
capilli nostri. to. 10. 6. c. d
capillus capitis vestri nō peribit. to. 5. 234. b
capilli resurgentium non peribunt, vel quā
tū ad quantitātē, vel numerositatem, & quō
etiam mystice intelligi possunt. ibidem. c
capilli, sperflua sunt corporis, sed ide deter
gendi sunt pedes domini. to. 8. 536. m
Quōd significant superflua rerum terrena
rum. to. 8. 165. m
De eo quod ait dominus in Euangelio, Ca
pillus de capite vestro non peribit, Homi
lia. to. 10. 97. e. f. & seq.
capilli, superflua possessiones. to. 10. 103. g
Quid capilli quid arma Sampsonis. to. 10.
181. R. l. e
capitolium construxit Tarquinius rex Ro
manorum, interfecto socii, sui præde
cessoris, quod Sylla coepit, licet non Gal
lis. to. 5. 23. m. & 24. i
capitolium perianthes liberatur a Gallis
tom. 5. 18. g
capitolium a seruis & exilibus occupatur,
& incenditur. to. 5. 25. h
Et ibi de morte Herdonii ducis.
capitolium arsit. to. 5. 18. f
cappadocia debet equas, quæ vento concipi
unt. to. 5. 215. c
capra, quid signet. to. 5. 150. h
capra nomine, significatur ecclesia de genti
bus. to. 8. 394. R
capra triennis, quid. to. 10. 153. e
captiuos Deus non deserit, quos nouerit esse
suos. to. 2. 190. e. f

Captiuitas Babylonica, & in ea gesta quid si
gnificent. to. 3. 240. a. to. 4. 221. m. & seq.
captiuitas Romana. to. 4. 331. c
captiuitas. to. 5. 3. f
captiuitas nō est timenda Christianis, & exē
plificat de Daniele, & tribus pueris, quia
semper Deum suum habent. to. 5. 6. f
Quod eo tempore, quo impletis septuagin
ta ānis, Iudeorū est resoluta captiuitas, Ro
mani quoq; a dominatu sunt regio libera
ti. to. 5. 175. R
captiuitas nra primat. 8. 253. R. l. & 006. h. i
captiuitas filiorum Israel in Babylone, & re
ditus eorum, quid significant. to. 8. 406. h.
i. & 519. c. d. & 56. e
De prima captiuitate filiorum Israel, & qd
significant. to. 8. 248. h. i
Qui sint primi vel secundi captiui ibidem. i
R. & 253. R. l.
Nō est illius iniusta captiuitas, qd deseruit Im
peratorē, & diuertit ad desertorē. to. 8. 253. a
Quōd captiuitas filiorum Israel temporalis,
nostram captiuitatem præfigurabat. to. 8.
217. l. & 306. h. i
Remissa iniquitate, a captiuitate liberaris.
Ibid. Qui sint qui nos aliquādo captiuos
duxerunt. to. 8. 519. m. & seq.
Quōd ipsi captiuatores nostri, etiam latro
nes dicantur. Ibidem. 519. a
Cōtra captiuatores nostros, oportet nos lu
ctam habere. Ibidem, b
captiuatores nostri, quæ verba cantionum
aliqui interrogent de nobis. Ibidem, c. d
Quæ sit captiuitas de qua nos Christus rede
mit. to. 8. 485. d. e
Vnde facti simus captiui. Ibidem.
Quid sit captiuitatē conuerrere. to. 8. 487. g
captinare captiuitatem, quid sit. to. 8. 234. h
Cur non sit foelix captiuitas, si ad bonū ho
mines possint capi. Ibidem
Quōd homines tenebantur captiui sub dia
bolo, & dæmonibus seruebant, sed redē
pti sint sanguine Christi. to. 8. 354. h
Homo quomodo ex libero in diaboli capti
uitatem venundatus sit, & iterum libera
tus. to. 10. 25. i. R
Exultatio captiuorum in inferno. to. 10.
197. c. d
Captiuauit captiuitatem Christus. to. 10.
36. c. i
De capite tonso, & comato. to. 3. 181. b. c
Capitis

capitis non vel
caput Dei.
Hō duo capit
Triceps quare
capita dracon
caput homini
5. g. h. & 3. 8.
caput erigere,
b. e. signum.
capita dracon
Reclinatio
caput Ecclesia
to. 10. 43. b
caput non po
cui sit cap
corpus Ec
Sicut bonorū
est diabol
De excellētia
Vbi caput, ibi
caput omniū
quomodo Chr
Quomodo cap
gendo conc
Qd sit sup oēs
Quod hinc cap
hæreat corpu
Quo caput & co
Sicut Christus ca
lieris.
Quo caput præce
ramus.
Vide Ecclesia
carbo, consil.
carbones ignis
to. 4. 427. l
carbones desolat
runt. Ibid.
De carbonibus m
sine frangenti
te vincuntur,
tur: & sic ignis
uat. to. 5. 214. e
carbones nigri, p
ad hos accesse
tuis reuixerunt
carbones ignis in
tur, in alios vt
carbonibus ignis
Dei.
carbones vastato

IN DIVVM AVGVSTINVM

capitis non velandi mysterium. Ibid.
caput Dei. to. 4. 348. e
Hō duo capita habens, & cætera. to. 5. 145. b
Triceps quare Cerberus. to. 5. 162. g
capita draconum, quæ sint: & cæ. to. 8. 268. a
caput hominis, pro mente poni solet. to. 8.
5. g. h. & 38. l. 143. f. g.
caput erigere, leuitatis est indicium, & sup
bię signum. to. 8. 104. b
capita draconis, sunt reges. to. 9. 145. R
Reclinatio capitis. to. 10. 5. a
caput Ecclesiæ Christus. to. 2. 69. b. & 83. R.
to. 10. 43. b. c. & seq.
caput non potest dici vbi corpus nullū est,
cui sit caput, & quō Christus sit caput &
corpus Ecclesiæ. to. 8. 131. h
Sicut bonorū caput est Christus, sic malorū
est diabolus. to. 8. 132. d
De excellētia capitis ad cæ. mēbra. Eod. 48. l
Vbi caput, ibi cætera mēbra. to. 8. 50. c
caput omniū iustorū, qui ab initio fuerunt,
quomodo Christus. to. 8. 99. b
Quomodo capita inimicorum suorū resur
gendo conuulsit. to. 8. 235. l
Qd sit sup oēs inimicos nostros. Eodē. 45. e
Quod huic capiti, cōnexionē charitatis, ad
hæreat corpus Ecclesiæ. tom. 8. 53. i
Quō caput & corpus vnum sint. Ibidem.
Sicut Christus caput est Ecclesię, ita vir mu
lieris. to. 9. 199. h
Quō caput præcessit, & mēbra secutura spe
ramus. to. 10. 254. m
Vide Ecclesiā, Christum, & Corpus.
carbo, consul. to. 5. 18. f. & 29. b. & seq.
carbones ignis cōgregare super caput, qd.
to. 4. 427. l
carbones desolatoris, ad pœnitentiam refe
runtur. Ibid.
De carbonibus mirū esse dicit, qui cū leuif
sime frangantur & conterant, nulla æta
te vincuntur, nullo humore corrumpun
tur: & sic ignis corrumpens alia, eos pfer
uat. to. 5. 214. e.
carbones nigri, peccatores significāt: sed cū
ad hos accesserit flāma charitatis, ex mor
tuis reuixerunt. to. 8. 533. c
carbones ignis in alios veniunt vt accedan
tur, in alios vt disciantur, Ibidem.
carbonibus ignis, significari indignationem
Dei. tom. 8. 291. c
carbones vastatores, vel desolatorii, q sint:

& quare vastatores. to. 8. 498. R. l
Extincti carbones, mortui dicunt: ardentes,
viui appellant Ibid. m. & seq. a
Carbunculi notitia utilis. to. 3. 10. k
Carcer, pro tenebris ignorantia, to. 2. 134. d
Carcer, pēnē tenebrarum to. 4. 396 R
Carcerem merita faciunt. to. 8. 341. f
Vtrum nomine carceris mundus iste possit
intelligi. Ibidem. & g.
Aliqui dixerunt carcerem istū corpus hoc
esse, sed intellectus iste vacillat aliquantu
lum. Ibidem. h. i
Non corpus tuum est carcer tuus, sed corru
ptio corporis tui. Ibidē.
Gaudenti homini & carcer latus est, & tristi
præterit angustum. Ibidem. g. h
In carcere longe differunt reus & visita
tor to. 9. 127. g
cardea dea. to. 5. 32 g. & 52. g
cardinales Donatisti. to. 7. 121. h
cariatharbæ, eadē est q̄ & Hebron. to. 4. 101. a
Κάρπινος. to. 1. 263. 2
carneades philosoph⁹ tertię Academię prin
ceps to. 1. 144. 145. l. & 147. e. & 154. & Et
to. 2. 256. c
Caro.
caro. to. 3. 223. d. & 547. i
caro quid. tomo. 4. 315. f. g
carnem natura non esse malam. to. 4. 348. f.
to. 10. 69. a
Quod carnis substantia non sit mala. sed pec
catum ipsum sit malum, ostēdit mediator
Christus, ipsam sine peccato assumēs, & c.
to. 5. 88. a
carni dedit Deus originē, pulchritudinē, va
letudinē, salutē, cōcordiā, & c. to. 5. 43. d.
carnis naturam accusare in peccatis. quæ bo
na est, vt accusant Manichæi, pessimū est.
to. 5. 121. c
caro vnde. to. 10. 60. e. f.
carnium origo fabulosa, secundum Mani
chæos. tomo. 6. 74. l
carnem a diabolo conditam, Patritiani asser
uerunt. tom. 6. 8. i. in fine
Priscillianistæ. Ibidem. 9. c
Et alii. Eodem 206. K.
carnes abominantur Encratitæ. tomo. 6. 5. h.
Manichæi. Eodem. 7. R.
Priscilianistę. Eodem. 9. c.
caro, vtrum Dei opus sit, cum irrisione Ma
nichæorum. tomo. 10. 8. h

INDEX

- Quod caro non sit opus diaboli. Ibid.
 caro uiuificatur à Deo, de anima. to. 10. 8. c. d
 carnum & vini abstinentia. to. 1. 198. c. d. &
 260. c. d. & sequen.
 carnum esus non coninquinat, ceteris pari
 bus. to. 1. 261. m. & sequen.
 carnis esu, cur Mani. interdicat. Ibid. 162. b
 carnes cur immunde Manicheis. Ibid. 163. a
 to. 6. 73. d. e
 carnum superstitiosa abstinentia. to. 2. 173. i
 in fine, & K.
 A carnibus & vino quatenus abstinentiū, cō
 tra Manichæos. to. 6. 61. l. & sequen.
 carnes comedere prohibentes, quomō intel
 ligendum. to. 5. 91. c. d
 A carnibus cur abstineāt fideles, t. 6. 152. l. m
 De populo carnes postulante in solitudine.
 tom. 3. 239 g
 carnis humanæ imbecillitas. to. 2. 10. m. & se
 quentib.
 caro humana valde bona. to. 5. 68. i. k.
 caro aduersarius noster, cui oportet consen
 tire cito. to. 4. 397. a. b
 caro appellat totus hō in scriptura, a parte
 totū significans. to. 5. 120. b. & sequen.
 carnem appellat scriptura diuina, nō solum
 hominum, sed etiam piscium, & huius
 modi. Ibidem.
 caro, est pars vilior hominis. to. 9. 197. l
 caro nostra, iumentum nostrum est, iter agē
 tibus in Hierusalem. to. 9. 202. l.
 caro nostra vinculum nostrum, & carcer no
 ster est. to. 9. 254. h. i.
 caro nostra miseranda potius, quam cauē
 da. to. 10. 7. f
 caro nostra subiacet alienę potestati sed ca
 pilli nostri sunt numerati creatori. tomo.
 10. 322. a. b
 Pulchritudo carnis, feno comparatur. to. 4.
 380. k. fo. seq. i. & sequen.
 caro, quare fenum dicta. to. 10. 16. m
 Omnis caro fenum, &c. exponitur. to. 10.
 35. i & sequen.
 Qua ratione sapiētia carnis inimica est Deo.
 to. 4. 312. h
 In carne quō simus vel nō simus. to. 8. 433. f
 In carne esse q d to. 10. 58. g. & 62. a. b.
 Et quomodo, qui in carne sunt, Deo placere
 non possunt. Ibidem.
 Non esse in carne. to. 10. 62. b. c
 Viuere secundum carnem, quid sit. to. 4. 378
 to. 5. 120. a. & 128. c
 cor impenitens, quandiu quis in hac carne
 uiuit, nō potest iudicari. to. 10. 11. a
 Si secundum carnem vixeritis, moriemini,
 exponitur to. 10. 36. i
 Qui de sola carne cogitat, bestiis sunt simi
 les. to. 10. 154 f
 Ambulare secundum carnem. to. 10. 61. K
 In carne fidentes. to. 10. 72. k
 Fidere in carne quid. Ibidem. m
 caro concupiscit aduersus spiritum &c. to.
 3. 242. c. to. 4. 315. i. k. to. 5. 188. g. to. 10. 36
 f & sequenti. & 57. a. & seq. & 60. l. m. &
 sequen.
 caro concupiscit, quō dictum. to. 3. 214. d. e
 An caro concupiscat sine anima. Ibidem. f
 caro non est causa peccati, inquantum cor
 ruptibilis. to. 5. 120. f
 A carne accidere pafsiones vel perturbatio
 nes, idest, cupiditatem, latinam, & tristi
 tiam, Virgilius scribit, quasi Platonica ex
 plicans sententiam: sed error est. Ibidem.
 h. & 121. c
 Ex carne corrupta aliqua existūt indicatiua
 vel incitamenta peccati, nō tamē omnia:
 cum etiam diabolus eis carens, peccatis
 non careat. to. 5. 121. h
 caro corruptibilis nō fecit animam peccatri
 cē, sed aia peccatrix fecit esse corruptibi
 lē carnē: loquit de primo hō to. 5. 120. c.
 caro non repugnat naturaliter rationi, sed ex
 vitio. Ibidem. h
 caro non concupiscit per se, nec dolet, sed
 anima vtrunq; in carne facit. tomo. 5. 128
 i. & sequen.
 carnis voluptatē, p̄cedit appetitus quidā
 qui sentitur in carne: dolorē autem non
 p̄cedit motus, qui ante dolorē sentia
 tur in carne, sed est in anima motus talis,
 q̄ p̄cedit tristitiā aliquando. Ibidem.
 Et ibi de dolorē carnis.
 cupiditas carnis triplex. to. 1. 67. :
 carnis rebellio. to. 4. 387. e
 Rebellio carnis vnde. to. 7. 129. e & se.
 carnem quomodo odisse cōueniat. to. 2. 5. b
 caro domanda. to. 4. 381. i. to. 10. 69. f
 Spiritus an odiat carnem. to. 10. 62. e. f
 Quid concupiscentias carnis perficere. to.
 mo. 10. 145. a
 Per tres mortuos, quos suscitauit De², itelli
 gēda est cōcupiscētia carnis. to. 9. 259. a. b
 Qualis

Qualis & quatuor
 to. 10. 293. d
 Deus in nobis
 cupiscere
 Nō est maior
 cōcupiscit
 Carnis cupiditas
 249. c
 Et quomodo
 Spiritus & car
 tudinaria.
 Carnis pugna
 4318. a. to.
 Stimulus carnis
 to. 10. 45. l
 Manifesta su
 tom. 4. 12
 Carnis oper
 Opera carnis
 Carnalis delect
 xanda.
 Carnis incom
 Caro spiritui
 5. 117. d
 Caro bene ob
 8. 57. c. d
 Caro quō debe
 Carnē secundū
 Carne feruere D
 Caro velut anch
 ut domina ref
 Labor ex angust
 tate.
 Caro exultat in
 Per carnis afflic
 cidatur.
 Precatio aduersu
 Quomodo intel
 ne vna. tom. 10
 Caro vna sit in pe
 tom. 10. 15. e
 Sicut in permix
 ro, sic fit in pe
 ris, & meretric
 Homo & Deus si
 10. 11. 5. c
 Carnalis persequ
 51. f. g
 Carnalis homo
 Carnales dicti, e
 215. l. & 220.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Qualis & quanta est concupiscentia carnis.
to. 10. 293. d

Deus in nobis habitat, & tñ p mittit caro cõ
cupiscere aduersus spiritum. to. 10. 36. h

Nõ est maior homini miseria, quã q̃ caro
cõcupiscit aduersus spiritũ. to. 10. 219. d

Carnis cupiditates vincendæ. to. 3. 347. l. &
249. c

Et quemodo. to. 10. 37. b

Spiritus & carnis pugna, & victoria vicissi-
tudinaria. to. 10. 62. c

Carnis pugna, vsque ad huius vitę finẽ. tom.
4. 358. a. to. 10. 145. g. h

Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus.
to. 10. 45. l

Manifesta sunt opera carnis, & c. exponitur.
tom. 4. 120. d. e

Carnis opera, quare sic nominant. to. 5. ibi.

Opera carnis. to. 10. 56. h. & 165. f

Carnalis delectatio est frenanda, non rela-
xanda. tom. 10. 101. e

Carnis incommoda. tom. 10. 304. c. d

Caro spiritui seruans, spiritalis dicitur. to.
5. 117. d

Caro bene obediens, famula est animę. to.
8. 557. c. d

Caro quõ debet seruire animę. to. 10. 36. e

Carnẽ secundũ animam viuere. to. 10. 69. c

Carne seruire Deo. tom. 10. 72. i

Caro velut ancilla gubernetur, & anima vel
ut domina reficiatur. tom. 10. 154. f

Labor ex angustia carnis, dilatatio ex chari-
tate. tom. 10. 8. f

Caro exultat in Deum. tom. 10. 109. l

Per carnis afflictionem mentis infirmitas oc-
ciditur. to. 10. 293. K

Precatio aduersus carnis mala. tom. 4. 387. i

Quomodo intelligitur, Et erunt duo i car-
ne vna. tom. 10. 125. b. & 142. R. & 242. l

Caro vna fit in permixtione viri, & vxoris.
tom. 10. 152. e. f

Sicut in permixtione viri, & vxoris fit vna ca-
ro, sic fit in permixtione illicita amato-
ris, & meretricis. ibidem. e. f

Homo & Deus sunt duo in carne vna tom.
10. 125. c

Carnalis persequitur spiritalem. tomo. 2.
51. f. g

Carnalis homo, & spiritalis. tom. 4. 201. h

Carnales dicti, etiam renati per fidem. to. 4.
215. l. & 220. a

Sunt carnales, qui malẽ intelligunt Christũ.
to. 4. 316. d. in fine.

Caro, est etiam Ecclesia. to. 4. 370. m. & seq.
to. 6. 187. b

Carnales, etiam sancti. to. 7. 370. f

Carnalia sapientes, spiritalia cogitare, ne-
queunt. tom. 9. 183. a

Carnales totum per oculos, nihil per ocu-
los mentis intelligunt. to. 9. 102. f

Homines, filii Adam, carnales erant; nunc fi-
lii Dei sunt spiritalis effecti. ibidem. g

Carnales facile decipiuntur ab hæreticis. to.
10. 32. d

Carnalis, quis. to. 10. 59. l

Carnales inter se diuiduntur, spiritalis vero
nunquam. tomo. 10. 153. f. g. & to. 5. 150. i

Carnales a Dei & proximi amore facili-
ter parantur. tom. 10. 153. g

In homine carnali tota regula intelligendi,
est consuetudo cernendi. to. 10. 202. d. &
207. m

Exclamatio in carnem. tom. 10. 304. d. e

Caro quomodo accipitur in scriptura.
tom. 1. 274. R. l

Carnis & sanguinis nomine, quid intelliga-
tur. to. 121. d. tom. 5. 120. c. tom. 10. 7. f. g

Caro dñ hõ. to. 2. 275. i. R. l. to. 3. 37. d. c. & 54.
m. to. 4. 209. i. R. & 207. l. to. 6. 213. g. & 220. a

to. 7. 377. c. d. to. 8. 48. i. to. 16. 58. g

Per carnem omnem, intelligitur omnis ho-
mo. to. 7. 377. c. d

Per carnem intelliguntur consanguinei. to.
3. 9. a

Caro dicitur anima. tomo. 3. 49. g. & 214. d

Caro p corruptione, mortalitateq; carnis. to.
6. 80. f. g. & l. & 105. i. K. & 205. m. & seq.

caro carnalis affectus. to. 7. 269. f. to. 8. 43. e. f

Carnis nomine, appellati sunt homines. to.
8. 48. i. & 184. a

Caro mulierem signat, cum dicitur, Neque
ex voluntate carnis. to. 9. 5. f

Caro dicitur vxor, spiritus vir. ibidem. g

Peccatum quare appellatur caro. tomo. 10.
40. l

Caro nostra, eadem erit in resurrectione. to.
1. 16. h. i. & 18. a. to. 6. 80. m

Carnis instauratio, quocunq; modo interie-
rit. to. 3. 59. c

Carnis resurrectio, quõ accipiẽda to. 3. 49. g

Retra. to. 1. 16. h. to. 3. 60. m. & seq. 257. e

Retracta. to. 1. 21. d. to. 6. 80. l. & sequen.
L 4 Retra-

INDEX.

- Retracta. to. 1. 16. g
 caro & sanguis regnum Dei non possidebunt
 exponitur. to. 3. 257. e. Retract. to. 1. 16. i.
 & 21. e. to. 6. 60. a. & 79. e. l. m & 105. l. &
 202. m. & seq. to. 7. 163. d
 Interitus carnis quid. to. 4. 313. R
 Quod caro sanctorum, quæ nunc requiescit
 in spe, in meliorem reparanda sit qualita-
 tem, quam fuit primorum hominum ante
 peccatum tom. 5. 117. c. & 236. i. & seq.
 In carne mea videbo Deum, &c. exponitur.
 to. 5. 241. d
 carnis resurrectio credenda est to. 10. 188. e
 carnis nostræ resurrectio nos reparabit in
 æternum. to. 10. 190. g. h. Vide, Resurre.
 caro Christi, vita fidelium. tom. 3. 354. i
 caro Christi, non per seipsam mûdat nostrâ
 animam & carnem, sed per verbû a quo
 suscepta est. to. 5. 88. m
 caro Christi, caro vera, non peccatrix caro,
 sed similitudo carnis peccati. to. 6. 66. e. &
 94. b. c. to. 7. 265. e. & 294. c. & 352. e. t. 10.
 40. R. & 61. f. g. & 71. f. g. & 69. m
 carnem Christi, sine anima, Ariani volue-
 runt. to. 6. 213. e. f
 carnis xpi creator, est spûs sctus. eo. 141. f. g
 De carne xpi, Hilarii sententia. to. 7. 306. c.
 Veram carnem, nõ falsam, Chrs habuit
 to. 8. 106. b. c
 Per carnem suam dominus duo genera fa-
 ctorum operatus est, miracula, scilicet,
 & passiones. to. 8. 186. f. g
 Iô ois caro ad Deû veniet, quia carnẽ Chri-
 stus ex vtero virginali assumpsit. to. 8. 218. i
 Omnis caro, idest, omnis generis caro ad
 eum veniet. Ibidem
 Christus de Adam tantum carnem accepit,
 non autem peccatum. tom. 9. 8 i
 Christus solus carnem hominis, sed nõ pec-
 catum habere potuit. to. 9. 97. K
 carnem Christi quomodo deferere non po-
 tuerunt pf, & spiritus sctus. to. 10. 124. d. e
 Opera magis probant Christum in carne ve-
 nisse, confitentes, quàm linguarum stre-
 pitus. to. 9. 134. f. g
 caro Iesu, caro est Mariæ. to. 9. 196. i
 Deus sumpsit carnem, & non est mutatus in
 carnem. to. 9. 241. l
 Christi caro, diaboli muscipula. to. 10. 10.
 40. m. & sequenti. a
 Non poterat Dei caro de femineo vtero nisi
 si sine generante prodire. to. 10. 128. b
 caro Christi vt honoretur, uerbum caro fa-
 ctum est. to. 10. 152. R
 Christus in sua carne, non solum delicta fa-
 ctorum, sed etiam cupiditates animorum
 aboleuit. to. 10. 182. a
 Nisi manducauerint homines carnem filii
 hominis, &c. exponitur. tom. 2. 258. i
 carnem quomodo dat nobis suam dominus
 manducare. to. 9. 50. l
 caro quõ non pdest quicquam. to. 9. 51. b
 Qui manducat meam carnem, &c. exponi-
 tur. to. 10. 10. f
 Modus manducandi, carnẽ dñi. Ibidem. f. g
 comestitionis carnis & sanguinis dominici,
 premium. to. 10. 39. a. b
 Quomodo caro domini comedatur non in
 iudicium. ibidem. c
 carnem Christi manducare quid. to. 9. 50. h.
 to. 10. 55. h. i
 carpocrates hæresarcha, vnde carpocratia
 ni. to. 6. 4. a
 Christum purum hominem, utroque paren-
 te prognatum existimauit. ibidem
 Resurrectionem corporis simul cum lege
 abiiciebat. ibidem. b
 Negabat mûdû a Deo factû. ibidẽ. & 206. i
 Carthaginẽsum, fœda licentia. tom. 1. 41. K
 carthago Aphricæ caput. to. 2. 219. f. & seq. g.
 carthago euerfa plus Romanis nocuit, quã
 aduersa. to. 5. 27. m
 carthago destructa fuit a Scipione, a Roma-
 nis missa, i tertio bello Punico. to. 5. 27.
 g. & 27. a. & seq. Et qualiter. ibidem.
 De carthagine, siue bello cum Romanis, &
 strage virorumque, & quomodo Sagun-
 tum ciuitatem destruxerunt. tom. 5. 26. f.
 Vide bellum.
 carthago, secundum quosdam, Tharsis. tom.
 8. 144. b
 carthago, excellẽs negotiationibus. ibidem.
 carthago quibus nominibus appellata sit, &
 quis eam condiderit, & quod primordia
 regni eius nauibus floruerunt. ibidem
 carthago, regnum Veneris. to. 8. 366. h
 Genium carthaginis. to. 10. 5. l. m
 carthago Augustini tempore, christiana. to.
 10. 26. m
 Quid significant decem formellæ casei. tom.
 10. 225. f. g
 cassiciacum rus, schola Augustini. to. 1. 56. l

IN DIVVM AVGVSTINVM

castellum, pro villa. tom. 4. 177. b
 Si castigare corpus nostrum curemus, sancto
 rum societate obtinere poterimus. to. 10. 217. g
 De Castino consule. to. 2. 293. l. m.
 castitas vera. to. 1. 209. b. to. 2. 191. h. to. 3. 374
 c. to. 4. 4. g. h. & 9. b. & seq.
 castitate quomodo deprecatur Augustinus.
 to. 1. 53. d
 castus, qui. Eodem. 170. l
 castitas falsa Manicærorum. to. 1. 10. g. & 247. e
 castitas, quomodo fugit de moribus. tom. 2.
 163. b c
 castitas nec in corpore potest violari, cuius
 etiam membra possunt separari. to. 2. 191
 h. & 241. i
 De castitate, pudicitia, aliis que virtutibus.
 to. 4. 9. b. c
 castum, castitate castum est. tomo. 4. 9. b. &
 186. i
 casta fit aia, castitatis participatione. Ibidem.
 castitas Lucretiæ commendatur. tomo. 5. 7. i
 castitatis virtus non perditur, violenter cor-
 rupto corpore, sed violato proposito. to.
 5. 7. e. & seq.
 castitatem virginum Deus a Barbaris viola-
 ri permisit, aut superbientes humiliando,
 aut ut humiles per superbiam non eleua-
 rentur. to. 5. 11. a. & seq.
 castas foeminas Imperator Romanus iubet
 servare suos, in debellatione adversariæ
 civitatis. to. 5. 3. K. & seq.
 castitas & probitatis tanta est vis, ut omnis
 vel penè omnis eius laude moveatur hu-
 mana natura, nec usque adeo sit turpitudi-
 ne vitiosa, ut totum amittat sensum hone-
 statis. to. 5. 19. c
 castitas non est bona, nisi quando est secun-
 dum fidem summi boni, & exemplificat de ca-
 stitate philosophorum gymnosophistarum
 & aliorum errantium. tom. 5. 138. l
 castitatem tenuisse qua vacat ab opere gene-
 randi, nemo ante diluvium legitur. ibidem
 castitas matrimonialis, virginis, & vidua-
 lis, significatur per cameras ordinatas in
 arca Noe, secundum infimum, medium,
 & supremum in quibus saluantur anima-
 lia. to. 5. 141. b
 castitatis integritas, coniecit Ioseph innocen-
 tem in carcerem. to. 5. 169. a
 De castitate matrimoniali. Abraham, utente
 viriliter foeminis. to. 5. 151. b

castus, ceteris paribus, melior est coniuga-
 to, alias non. Et exemplificat de Isaac, &
 Abraham. tom. 5. 154. g
 Gloria castitatis, testimonium conscientiae.
 tom. 5. 6. m
 castitas conjugalis patriarcharum, non infe-
 rior virginitati christianorum. to. 6. 261. i
 R. l. & seq.
 castum cor ad Deum, quale sit, exemplo osten-
 ditur. tom. 8. 182. i. K
 castificat se, qui voluntatem suam Deo adiun-
 git. to. 9. 130. i
 Vxor adulteri casta, habet Christum caput,
 & non maritum. to. 9. 200. R. l
 Quæ virum castum, & mulierem castam fa-
 ciant. ibidem, m
 castorum regula. to. 10. 39. e
 Elizabeth longævam castitatem agens, meruit
 secundam posteritatem. tomo. 10. 126. g
 Qui castitatem non habet, portare Christum
 non potest. to. 10. 130. g
 Deus per casta virginis membra venit in ter-
 ram, ut ostenderet Deum esse castitatis au-
 torem. ibidem
 Qui amat castitatem in vxore, amet eam in
 se. tom. 10. 169. e
 Maritus plus amat vxoris castitatem, quam
 carnem. ibidem
 castitas amplexanda. ibidem. e. f
 castitas Ioseph. ibidem. f
 castitas Susannæ affuit in iudicio, quæ Eux
 defuit in paradiso. to. 10. 187. e
 castitas, cum Dei adiutorio, ante omnia cu-
 stodienda est. to. 10. 247. e
 Ad sacramenta accessuri, castitatem diuturnam
 servent. ibidem. f
 De castitate & munditia. to. 10. 250. h
 castitas, angelica est vita. ibidem
 Assuescat iuuenis castitatem, ut sit dignus sa-
 pien. Dei. ibidem. i
 Quotidiana est pugna castitatis, & durior,
 & rara victoria. to. 10. 252. b
 Sine castitate opera monachorum nihil va-
 lent. tom. 10. 285. K
 Qui sunt dicendi casti, vel continentes. ibidem. l
 castitatis excellentiæ. ibidem. R. l
 Tarpeiæ Romanæ castitas. tom. 10. 102. l
 castitatis & fornicationis comparatio. to. 10.
 309. d. & l. Vide continentia.
 castor, Pollux. tom. 5. 37. a. & 172. g
 casu nihil fieri in mundo. tom. 4. 186. l
 castum

INDEX

- anim & Fortunam providentia Dei tollit. tom. 8. 65. h. i
 cataphryges, tropi species. tom. 3. 19. b
 cataphryges heretici, a regione dicti, quos Montanus induxit. to. 6. 4. h
 cataphryges secundas nuptias pro fornicatione habent. ibidem. & 156. h
 cataphryges, spiritum sanctum in se non apostolos, missum, delirant. to. 3. 256. K. to. 6. 4. h. & 156. h
 Sacramenta funesta habent. tomo. 6. 4. h
 Ad cataphrygas Tertullianus descivit. to. 4. 365. b. c. tom. 6. 10. i
 cathari heretici, qui. tom. 6. 5. m
 cathari secundas nuptias non admittunt, penitentiam negant. ibidem
 cathari & novatiani appellantur. ibidem
 catharistae qui fuerint apud Manichaeos. tomo. 6. 7. i
 De catechumenis defunctis. tom. 3. 68. i
 catechismus baptizandorum. tom. 4. 22. m. & sequentibus.
 catechumeni quando baptizandi. Ibidem. 22. fg
 De catechizandis rudibus. to. 4. 323. m. & seq. Retracta. tom. 1. 12. b
 catechumenis sacri libri quomodo exponendi. tom. 4. 324. f
 Ad catechismum fidei accedens, qualiter sit instruendus. tom. 4. 325. a
 catechismi exordium. Eodem. 325. c
 catechizandi docti, quo tractandi. to. 4. 325. d
 Grammatici & rhetores quomodo accipiendi. Ibidem. i
 Aduersus catechistae remedia. Ibidem. l
 catechistae error quo sanandus. tom. 4. 327. d
 Hilaritas in catechismo. ibidem. g
 catechumeni fastidio, quomodo medendi. Ibidem. h. i
 catechista quomodo suum animum debeat extimulare. ibidem. m
 catechistae oratio pro personarum diuersitate temperanda. to. 4. 328. d
 catechistae orationis formula. Ibidem. f
 concio ad catechumenos, contra Iudaeos, Paganos, & hereticos, to. 6. 17. d. & sequens.
 catechizandi quomodo Pagani. Eodem. 90. R. & sequentibus.
 catechumeni, etiam in periculo mortis baptizandi. Eodem. 276. R. & sequens.
 catechumenus Augustinus diu. tomo. 6. 32. m
 catechumenorum sanctificatio. tom. 7. 229. a
 catechumenus catholicus heretico baptizato praefertur. tom. 7. 138. a
 catechumeni quantum debeant gratiam sancti lauacri desiderare. to. 8. 122. g
 In catechizando cur prius ignis adhibetur. tom. 8. 225. a
 catechumeni quandiu sunt, super illos sunt peccata eorum. to. 9. 240. c
 catechumeni non dum baptizati, in utero tantum matris Ecclesiae sunt cruce signati. Ibidem. e
 Ad catechumenos, siue audientes, sermonem detorquet de corpore & sanguine dominici. to. 10. 39. a. & seq.
 catechumeni baptizabantur in Paschate. Ibidem. b. c
 catechumenus, bene viuens, si ante susceptum baptismum decedat, damnatus. to. 10. 80. e. f
 competentibus & catechumenis non licet habere concubinas, quas postea in matrimonium ducant. to. 10. 119. l
 Quid agat Augustinus categoriis. tomo. 1. 97. g. h
 catena magna in manu angeli, potestas omnis carnis in manu Christi. tomo. 9. 148. l
 cathedra Moysi, sana doctrina tomo. 3. 30. g
 Cathedra Moysi, cathedra Christi tom. 7. 42. f to. 8. 103. a
 Cathedra pestilentiae. tom. 8. 4. c
 Christus cathedram in coelo habet, & scholam in terra, in qua docet. tomo. 9. 199. a
 Super cathedram Moysi, &c. exponitur to. 10. 41. R. & sequens.
 Christus dicens, cathedra Moysi sedent, &c. non misit credentes ad Iudeos, ut a Iudeis instruerentur. Ibidem. h. i
 Cathedra loquitur de Episcopis & praedicatoribus. tom. 10. 42. f
 In catholica sola, perfecta veritas ex utroque testamenti consensu. to. 1. 251. b
 catholicum inde dicitur, quia totum tenet. to. 2. 53. d. e. & 231. b. to. 8. 221. m
 Catholicum, quid Donatistis. tom. 7. 183. m
 Catilinae oratio. to. 132. R. & 193. g
 Catilina habet quaedam communia cum apostolis. Eodem. 260. c. d
 Catilinae coniuratio. to. 5. 21. c
 Catilinae coniurationem, Tullius consul oppressit. to. 5. 96. c
 Catilina laxatur. to. 2. 34. b
 De catilinae falsis virtutibus. ibidem.
 Catilina. tom. 5. 3. h
 Catilina infelix. to. 5. 18. m
 Catonis lapidum dictum. tom. 3. 11. f
 Cato

IN DIVVM AVGVSTINVM

Cato quomodo vxorem suam alteri tradide-
rit. to. 4. 20. i. to. 6. 260. a. b. to. 7. 354. K. l.

Cato seipsum Vticę occidit, victoriam im-
peratoris impatienter ferēs, & ei subici no-
lens. to. 5. 9. k

Et per hoc ostendit beatitudinem nō esse in
hac vita. to. 5. 189. R.

Cato quanto magis gloriam fugiebat, tanto
magis eum sequebatur. to. 5. 44. R.

Catonēs plures. to. 5. 9. R. l.

Catonis filius. Ibidem

Marcus Cato. tom. 5. 43. h.

Catulus hausto veneno moritur. tom. 5. 29. f

Catuli leonum rugientes, & quærentes, quid
sint. to. 8. 373. l

Quod sint spiritalia nequitia in celestibus.
Eodem. 398. e

Quomodo orto sole in cubilibus suis con-
gregentur. Ibidem. i

In cauda, posteriora intelligunt. to. 8. 189. d

Caudæ equorum, sunt hæreticorum præpo-
siti. tomo. 9. 144. h

Caudæ mulierū, hæreticorū principes sunt.
to. 9. 145. a. b

Quid caudæ vulpium alligatę. to. 10. 181. h

Caudinę fruce. to. 5. 26. R

Nihil sine causā. to. 1. 156. g. to. 2. 138. l

Causa prima Deus. to. 93. K. & 348. d. to. 4.
185. i

Causa originalis omnium à Deo. to. 3. 95. l. m

Causę superiores & inferiores. to. 3. 211. c

Nihil, sit si causā efficiēs nō pcedat. to. 5. 42. a

Est cā fortuita, natur. & volūtaria. to. 5. 42. a

Non sunt causę efficientes eorū quę fiunt,
nisi voluntarię illius naturę, scilicet q̄ spi-
ritus vitę est, Dei nepes: quia in eius volū-
tate summa potestas est, quę creatorū spi-
rituū voluntates bonas adiuuat, malas iu-
dicat, omnes ordinat: & quibusdā tribuit
potestatem, quibusdā non. Ibidem

Causa rerū quę facit, nec fit, Deus est, alię ve-
ro causę, & faciūt & fiunt, sicut sunt om-
nes creati spūs, & maxime rationales: cor-
porales autē causę quę magis fiunt, quam
faciūt, nō sunt inter causas efficientes an-
numeradę: quoniam hoc possunt, quod ex
ipsis faciūt spiritū voluntates. Ibidem, c

Causis æternis quę sunt in Deo, quādā pro-
bantur, quędā reprobantur, omnia ordi-
nantur. to. 5. 80. a

Causam deficientē habet mala voluntas, nō

Cato

efficientem. to. 5. 105. d

Causa triplex rerū, ostēdit in pductione ip-
sarū. Causa efficiens ostēdit in hoc, Di-
xit Deus. Causa formalis, Fiat lux, & facta
est lux. Causa finalis, Et vidit Deus q̄ esset
bonū. Vnde si q̄rimus quis fecerit, Deus
est. Si per quid: Dixit, Fiat: & facta est.

Si quare fecerit, quia bonū est. to. 5. 99. c

Causas latentes in natura habent omnia cor-
poralia. to. 5. 99. c

Secundū causas naturales vel inferiores sta-
tutum, quod euenire debeat, Deus mutat
sed nō præsentiam. to. 5. 124. a

causa causę non præiudicat, nec persona per-
sonę. to. 7. 192. i. R. & 196. d. e

causę in festiuitatibus, nec dicendę, nec au-
diendę sunt. to. 10. 25. i. m

Cautio. to. 5. 122. b

Cautius, siue Catius, Deus. to. 5. 35. m

Cedar interpretat laue tenebrę. to. 8. 469. d

Cedendū aliqñ furori psequentiū. to. 9. 79. i

Cedit Paulus. to. 9. 74. d

cedri Libani, altitudines sūt mūdi. t. 9. 293. f

Qđ significant religiosos, & fideles, ac po-
tentes huius seculi. to. 8. 397. g

Quod significant superbos. to. 8. 47. a

Kē. e. u. u. a. to. 3. 260. i

Celsinus. to. 1. 144. d

Celsitudo peruersa, quid. to. 5. 125. K

Celsus de sectis philosoph. scripsit. t. 6. 3. c

Censurę Ecclesiasticę modus. tomo. 7. 17. a.

De Centauris, qui dicebantur homines ad-
mixti equis. to. 5. 171. R.

Centuplum repromittitur in Euangelio. to-
mo. 2. 123. g

Centenarii numeri perfectio. Ibidem.

Quo intelligendū sit quod eis, qui diluui-
o pependierant, dominus dixerit: Erūt dies
eorū centū viginti anni. to. 5. 141. b

Centenarius numerus aliquando ponitur p
vniuersitate, secundū illud Cēuplum ac-
cipiet in hoc seculo. to. 5. 201. e

Centū quinquagintatrium piscium nume-
rus, quid significet. to. 9. 121. d

Centum quinquagintatrium numerus pro-
gressione vnius ad septemdecim cōstitui-
tur. Ibidem. f. g

Centum quinquaginta tres pisces, in secun-
da piscatione capti, significant omnes sal-
uandos. to. 10. 203. e

Centurionis accessus ad Iesum. t. 4. 139. b. c

Centu-

INDEX

- centurio mirans. to. 4. 173. f
 ceturio bñficiū a saluatore accepit. to. 4. 307. c
 centurio humilitatis exemplum. to. 6. 266. h
 ceturionis & Reguli diuersa fides. to. 9. 32. e. f
 Dr puero ceturionis, & verbis eius, indignū
 se præsencia domini iudicantis. Serm. to.
 10. 4. m. & seq.
 ceturionis cor intrauit Christus, nō domus
 parietes. Ibidem, & sequenti. a
 Quid significet, quōd dominus nō intrauit
 corporaliter domū Ceturionis. to. 10. 5. a, b
 Centurio gētilis, in Euāgelio, Ecclesia Chri
 sto ex gentibus credituram præsfigurauit,
 Christo non viso. Ibidem
 centurio. to. 10. 18. h
 centurio, per humilitatem, meruit suum ser
 uum sanari. to. 10. 16. 164. i
 centurio corde recepit dominum. Ibidem
 cerberus quare triceps. to. 5. 171. l
 cercopithecī. to. 5. 145. b
 cerdoniani duo principia inter se pugnātia
 finxerunt. to. 6. 5. f
 Christum nō esse filium Dei. Ibidem, g
 bonū Deū & malum fingunt. Ibidē & 206. i
 Resurrectionem negant. Ibidē. 5. g
 Vetus testamentum respuunt. Ibidē
 Cerebri consideratio. to. 3. 198. m. & seq.
 cerebri pars anterior origo sēsū. Eod. 199. c
 cerebri tres ventriculi. Ibidem. d
 A cerebro sentiendi motus. to. 3. 229. i
 cerebri vis. Eodem. 286. f
 ceremoniæ, a carento appellatæ. to. 1. 25. m
 Ceremoniæ Iudeorum, pestifere Christiani
 nis. to. 2. 16. m. & 16. e. & 22. R
 ceremonias legis ablatas per graciā Euange
 lii, pbat Paulus vbique. Ibidē. 16. a
 ceremoniæ non sunt inter indifferentia. to.
 mo. 2. 17. e
 ceremoniæ Iudeorū vmbre sunt futurorum.
 to. 2. 22. a. & seq & 246. K. to. 3. 272. i
 ceremoniæ superstitiosæ laxatæ. tom. 2. 91. h.
 & sequen.
 De ritibus variis Ecclesiæ. tom. 3. episto. 118
 & 119.
 In ceremoniis, contentiosa obstinatio, & su
 perstitiosa timiditas. to. 2. 167. i
 ceremoniæ multæ irrationabiles. to. 4. 87. e.
 ceremoniæ, & tabernaculū, & alia omnia,
 significabant q̄ in Christo impleta credi
 mus, implenda confidimus. tomo. 5. 64. m
 Quare ceremoniæ veteris legis in Ecclesia
 legantur. to. 10. 118. a
 cyprianus iussa proconsulis Aspasii sup ce.
 remoniis, abnegauit. to. 10. 321. i. K
 ceres dea. to. 5. 32. d
 De sacris Cereris Eleusine. to. 5. 60. g
 cerinthus hæresiarcha, vnde cerinthiani, qui
 & chiliastæ dicuntur. to. 6. 5. b
 Mundum ab angelis factum dicunt. Ibidem.
 Iesum hominē tantū fuisse, nec resurrexisse,
 sed resurrectorum dicentes. Ibidem
 circumcisiōne obseruant, & alia. Ibidem
 Mille annos post resurrectionē voluptatib.
 corporeis tribuit. Ibidem
 cerynthi & Hebionis hæresim perstringit. to.
 2. 16. R & 17. e
 certitudo nulla, s̄m Academicos. to. 5. 37. e.
 Nihil certum est in hac vita, siue bonū, siue
 malum, nisi mors. to. 8. 111. h
 De sola morte certi sumus in hac. vita. tom.
 10. 21. g.
 Tene certū, dimitte incertum. to. 10. 115. h
 ceruicati dicuntur superbi. to. 8. 497. h
 ceruus animal est insignis velocitatis, serpē
 tes necās, & peremptis serpētibus ad fon
 tes acius currens. to. 8. 122. K. l
 ceruorum mira solertia, inuicem portando,
 peragrandō flumina. Ibidē. m & 498. g. h.
 & to. 4. 205. b
 ceruorum nomine spiritales significātur. to.
 8. 397. m
 ceruorum mirabilis natura. to. 10. 80. i
 cet^o iussu diuino deglutiuit Ionā. to. 3. 210. l
 ceti magni, spiritaliter. to. 1. 272. c
 ceti costæ. to. 2. 61. i. R
 cethuræ filii, hæreticorum typus. to. 4. 336. a
 cethuram accepit Abraham, post Saræ mor
 tem. to. 4. 152. b.
 cethura & filii eius, qd representent. Ibidem. f
 chaldei. to. 5. 84. g. & 94. a
 caldeorum regio. to. 5. 147. m
 Seuitia chaldeorum in sanctos pueros. tom.
 10. 245. c. d
 cham interpretatur calidus. to. 5. 143. K
 cham peccans maledicitur in filio significat
 hæreticos, & quare: & etiam hominē ma
 ledictum in opere suo. Ibidē.
 Ex cham filio Noe, nati dicuntur Aegyptii
 & Aethiopes. to. 5. 147. i
 cham, pater chanaam, cōditor Aegypti fuit.
 to. 8. 405. m.
 cham maledictus est, quia patri non obe
 diuit.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

diuit. to. 9. 105. l
 Chamæleon quō colorē mutat. to. 3. 126. b. c
 Chaos ex nihilo, & ex hoc oīa. to. 1. 168. e. f.
 Character dominicus. to. 7. 61. l. m. & 146. a
 & 203. b. to. 9. 13. d
 Charitas.
 Charitas Dei erga nos. to. 1. 67. l. m. to. 9. 160
 m. & seq. copiose.
 Charitas Dei, ipse Deus. to. 3. 154. g
 Charitas Dei, qua nos facit dilectores suos.
 Eodem. 376. f. in fine
 Charitas Dei, præcipua causa aduētus Chri
 sti. tom. 4. 325. i
 Charitas Dei plena, ubi. t. 1. 10. i. to. 7. 463. h. i
 Charitas perpetuo manet. to. 1. 16. h. & 244.
 m. to. 3. 7. f. & 116. i. & seq.
 Charitate Deo connectimur. to. 1. 250. b. to.
 4. 354. c
 Charitatis ardor. tom. 1. 10. R
 Charitas, morum Christianorum regula. to
 mo. 1. 256. d
 Charitas in proximū. to. 1. 207. i. to. 4. 411. m
 Charitas quid. tom. 2. 35. 1. R
 Charitas mutua, cōmendatur. to. 2. epist. 62.
 Charitas, summus Dei cultus. Eodē. 179. i. &
 sequen.
 Charitas donum Dei. Eodem. 202. a. b. to. 3.
 354. c. to. 4. 424. m. to. 9. 33. d. e
 Charitas, plenitudo legis. to. 2. 202. b. to. 3.
 351. g. to. 4. 428. c. & 438. m
 Charitas, scopus totius scripturæ. to. 2. 173.
 R. l. to. 3. 6. d. e. & 17. l. m.
 Charitatē solā præcepit scriptura. to. 3. 17. e
 Charitas est motus vel affectus animi. to. 1.
 250. a. tom. 3. 17. e. f
 Ad charitatē inferēdā quæ faciāt. to. 3. 17. f. g
 Charitatis & misericordiæ ordo Eodē. 59. d
 Charitas quomodo maior fide ac spe. Eo
 dem. 64. f
 Ad charitatem referuntur omnia præcepta
 legis. Ibidem. i
 Charitas omnia credit Deo. tomo. 3. 276. c
 Charitas & patientia, ex Iob. Eodē. 311. l. m
 Charitas virtus peculiaris piorum. to. 3. 344.
 R. l. & 346. g
 Charitatis lex. Ibidem. 347. a
 Charitas, lex, prophetæ & Euangelium, Eo
 dem. 452. c
 Charitatis excellentia. Eodē. 354. e. to. 7. 429. f
 sequen. copiose. tom. 9. 56. a
 Charitas verā. to. 3. 118. c. d. & 355. m
 Charitas inexhausta. Eodem. 338. R
 Charitatis præceptū tria iubet. to. 3. 5. f. g. 35. o. i
 Sine charitate spiritus sancti dona nihil pro
 deffe. tom. 4. 223. h. i
 Charitas nusquā nō īculcanda. Eodē. 324. f. g
 Charitas finis præcepti. Ibidem, & 428. c
 Charitatis geminus funiculus. tom. 4. 354. d
 Charitas ordinata. Ibidem, f
 Charitas mutua. tom. 4. 383. c
 Charitas in abfentes. Eodem. 377. m
 charitas erga inimicos. t. 4. 403. c. d. t. 9. 137. c
 A charitate Dei nihil separare potest credē
 tes. to. 4. 277. i. R
 Charitatis cōseruatio, humilitas. Eodē. 431. d
 Charitas, ignis. to. 5. 82. i
 Chritas Dei diffusa est in cordibus, p spiri
 tū sctū, q datus ē, & c. exponit to. 5. 105. f
 Charitas. to. 5. 122. i. K
 Charitatis ordo perturbatus. tom. 5. 140. m.
 De charitate angelorum, qua mouentur in
 Deum, cuius charitatis respectu omnia
 eis vilescunt. to. 5. 80. m
 De charitate Apostolorum, qua ardebāt, ne
 timore frigidi essent. to. 5. 184. l
 Charitas est forma qua diligens anima refor
 matur. Et quid in anima faciat charitatis
 ignis. to. 5. 83. h
 Non sustinuerunt martyres passionē tā grā
 des, nisi in eis charitas spiritus sancti habi
 tasset, innuit. to. 5. 229. i
 De charitatis amore quomodo amē & quo
 modo trahat amantem. tom. 5. 101. d
 charitas vel amor pximi, quāto maior, tāto
 bonitatis possessio amplior. t. 5. 131. c. & se.
 Ad charitatē ampliandā, dicit, matrimonia
 interdicta fratrum & sororū. to. 5. 137. i
 Extra charitatem bona facta, quomodo re
 muneret Deus temporaliter. apparet in
 Romanis. to. 5. 45. K
 Sine charitate nihil prodest. to. 7. 122. a. b. &
 sequen. & 253. l. m
 Charitas deest schismaticis. eod. 23. c
 Charitas si deest, nasci in Ecclesia nihil pro
 deff. Ibidem. d
 Sola charitas non datur extra catholicam.
 Eodem. 132. e. f
 Charitas leue facit iugum. Eodem. 248. a
 Charitas, gluten est. to. 8. 212. a
 Charitas dei in tribus, charitas proximi in
 septem consistit. Eodem. 68. l
 Charitatis suæ mēsurā Chrs dixit, & nobis
 indixit.

I N D E X.

- indixit. Ibidem. 183. e 226. d. in fine. c
- Non est vera charitas in eo qui ingratus est spiritui sancto p quem diffunditur in cordibus nostris. to. 8. 257. c
- Ideo maior est fide & spe, q̄a & c. Eod. 336. K
- Charitas aq̄s cōparatur. to. 8. 388. a & 391. m
- In omnibus scripturis supereminētissimā viā, supereminētissimum locum charitas obtinet. Ibidem 388. m
- Major est charitas Dei in nos, quā nostra in Deū. to. 8. 390. a. b
- Charitas Dei & p̄ximi, q̄ donatur a Deo, in stāter orare debet vt augeatur. t. 8. 45. 2. d. e
- Exerceri debemus in charitate, vt redeamus ad charitatem. tom. 8. 469. g
- Charitatis fortitudo magnificētius nō pōt exprimi q̄ vt morti cōparetur. to. 8. 476. f
- Quāto maior est in vnoquoq; charitas, tāto minus ei dominat̄ ini quitas. to. 8. 462. b.
- Quanto maior est in te charitas, tanto amplius te torquet quem toleras. to. 8. 366. d
- Tantum proficis in charitate, & incipis sentire Deum, quātum accedis ad similitudinem Dei. to. 8. 367. c
- Charitas est fons proprius, cui non communicat alienus. Eodem. 389. l
- Præceptum charitatis super cēlos, super omnes libros, quia ei subdunt̄ omnes libri, & militant omnes lingue sanctorum. Ibid.
- Charitas alienum opus facit esse suum, & si in illa nō fuerimus, nihil prodest quicqd aliud habuerimus. Ibidem. 476. c
- Sit charitas iste te, & scientiæ plenitudinem consequeris. to. 8. 292. l
- Sic charitas violenta est ad saluādum, quomodo mors ad auferendum violentissimā. to. 8. 146. a
- Qui nō habent charitatem, graues sunt sibi, qui aut̄ habent, portant se. Eodē. 498. g. h
- Charitas portat onera proximorum, sed nō premitur talibus oneribus. Ibidem. h. i
- In charitate latitudo, in odio angustia est. to. 8. 512. d
- Charitas quæ est, vt a cæteris, quæ appellantur charitates, segregetur, & distinguatur. to. 8. 539. a. b
- Charitatem de corde puro non habent ad se latrones, & mali. Ibidem b. c
- Charitas descripta ab Apostolo, duo habet præcepta. Ibidem
- Charitas nos vnum facit cum Christo. to. 8. 226. d. in fine. c
- Charitas dicitur amor Dei & proximi. eod. 61. f. g
- Nō solū in nosip̄os, sed etiā in eos q̄ foris sūt, exhibere debem⁹ charitatē. to. 8. 73. d
- Qui charitatem habere incipit, intromittit quomodo ramus oliuæ a columba in arcam. to. 8. 36. g
- Qui charitatis vulnere nō fuerit vulneratus, ad verā sanitatē nō pōt puenir. t. 8. 103. R
- Charitas non p̄mittit te non præstare quicquid potes, etiam inimicis. Eodem. 63. i
- Charitas vbi fuerit, necesse est vt operet̄. Ibidem. 63. i
- Charitas compagem facit, & puenit ad claritatem. to. 8. 55. f
- Charitas semper redditur, & semper debet. to. 8. 76. a
- Semp nos debitores facit, quia illa vna est, quæ & si quotidie redditur, semper debetur. to. 8. 101. i
- Multi dona habere possunt, charitatem habere non possunt. to. 8. 388. a
- Charitas Christi maximē declaratur in diuisione hereditatis. tom. 8. 153. m
- Charitas nostra dicitur esse radix. eod. 166. e
- Charitas quanta erogat, non finitur: & si nō inuenit quod det, dat beneuolentiam, præstat consilium, si potest. to. 8. 95. g
- Semper habet vnde det, cui plenum pectus est charitatis. Ibidem. d. e
- Charitas omnibus necessaria. to. 9. 13. R
- Charitatis duo præcepta. to. 9. 33. e
- Charitatem habens, omnia habet. to. 9. 57. a
- Charitas innouat. to. 9. 89. i
- Charitas, fructus naturæ. tom. 9. 98. K
- Charitas perfecta, est paratura esse mori p̄ fratre. to. 9. 131. i
- Charitas extinguit delicta. to. 9. 125. b
- Præuatio dilectionis Dei, radix est omnium peccatorum. to. 9. 131. f
- Charitatem, præ cæteris mandatis, commendauit dominus. Ibidem. g
- Charitas perfecta quæ. to. 9. 131. i
- Charitate satiari, est calicem salutarem accipere, & nomen domini inuocare. Ibidem. h
- Charitas, vt perficiatur, nascitur. to. 9. 131. i
- Charitatis opera, ad hominū laudē, faciētes, conuincunt non habere charitatē. Ibidem. K
- Sine charitate nihil habetur, nihil agitur. to. 9. 131. m

charitas

Charitas sola dilu-
boli.
Caritas, margar-
Sine charitate
Charitas magis
nec negotia
Charitas vbi in-
In quo opere, &
ritas Dei, & fu-
Summa charita-
mam suā p̄ a
charitatis viola-
cit, nō est ex
Si q̄s petat à D
catur nō ha-
charitatem no-
carne veni-
charitas lauda-
Iesum opus ve-
ritatem.
charitas facta
scernit.
charitas, quō p
aut cetera m
charitas in col-
charitas sequit
negligere corre-
ritatem,
charitatis operā
bent, charitas
Ordo charitatis
charitatis & sup
charitatis condi-
Deus charitas &
Quo cognoscer
te profecerint
charitas sola im-
charitas a timor
paulatim exp
Disciplina chari-
charitatis condi-
163. e. & 229
charitatis sermō
charitatis est ani-
In duobus prece-
det, & proph
charitas magis
charitas nihil a
charitas totius
Merces charita-
& 228. d

IN DIVVM AVGVSTINVM

Charitas sola discernit itē filios Dei, & diaboli. to. 9. 132. a
 Caritas, margarita preciosa. ibidem
 Sine charitate nihil p̄sunt omnia. to. 9. 132. a
 Caritas margarita preciosa est, quam inuenit negotiator. ibidem
 Caritas ubi incipit. to. 9. 142. f.
 In quo opere, & qua veritate agnoscit charitas Dei, & fratris. ibidem. i
 Summa charitatis in hac vita p̄fectio, est animam suā p̄ amicis exponere. to. 9. 132. i
 charitatis violatio, est peccatum: qđ qui facit, nō est ex Deo. to. 9. 131. m. & 133. c
 Si q̄s petat à Deo, & nō accipiat, an recte dicatur nō habere charitatem. to. 9. 133. c. d
 charitatem non habens, negat Christum in carne venisse. to. 9. 134. g
 charitas laudata placet, vt seruēt. to. 9. 135. i.
 Iesum opus venire non erat, nisi p̄pter charitatem. to. 9. 134. l
 charitas facta hominum & intentiones discernit. to. 9. 52. 5. g
 charitas, quō pedes, manus, aures, oculos, aut cetera membra habeat. ibid. i
 charitas in columba demonstrata. to. 9. 135. l
 charitas sequit̄ more columbino. ibidem. l
 negligere correptionem, nō est habere charitatem. to. 9. 135. K
 charitatis opera non semper permanere debent, charitas autem semper. to. 9. 136. e
 Ordo charitatis. to. 9. 136. e. f. & seq.
 charitatis & supbia cōparatio. ibi. m. & seq.
 charitatis conditiones. to. 9. 136. m
 Deus charitas & dilectio est. to. 9. 137. m
 Quo cognoscendum est quantū in charitate profecerimus. to. 8. 138. a
 charitas sola implet legem. to. 9. 33. e
 charitas a timore incipit, quā ipsa crescens paulatim expellit. to. 9. 138. f.
 Disciplina charitatis quē sit. to. 9. 140. k
 charitatis conditiones vel proprietates. to. 9. 163. e. & 229. b
 charitatis feruor. to. 9. 167. m
 charitatis est animę pulchritudo. to. 9. 139. b
 In duobus preceptis charitatis tota lex pendet & propheta. to. 9. 140. i
 charitas magis cōfert, q̄ recipiat. to. 9. 192. h
 charitas nihil aliud quā dilectio. to. 9. 198. a
 charitas totius boni summa est. to. 9. 207. h
 Merces charitatis oīa credentis. to. 9. 227. m & 228. d

charitate omnia sūt facilia. to. 9. 228. l
 De quatuor virtut. charit. to. 9. 227. f. & seq.
 De laudibus charitatis. Eodem. 226. k
 Caritas tolerans quæ sit. to. 9. 227. h. i
 Quid ad charitatem omnia tolerantem attinet. ibidem. i. R
 charitas omnia sperans. to. 9. 228. c
 Filii Israel per charitatem, omnia sperantē, Aegyptū sunt egressi, deserta peruagati, & terrā desideratam ingressi. ibidem. d
 Christus charitatem omnia sustinentē, prae ceteris habuit. to. 9. 228. e
 charitas omnia sustinens. ibidē
 Chr̄s quē p̄ charitate sustinuit. to. 9. 228. e. f.
 Tene charitatē, & in ea inuenies oēm scientiā. to. 9. 228. K. & m
 Homo est templū Dei, in quo habitat charitas. to. 9. 229. l
 charitas omnium bonorū radix est. ibidem
 Quid sit charitas. to. 9. 229. a. to. 10. 27. f
 charitas multos priscorū cōiūxit. to. 9. 229. b. c
 charitas Dei ex omnibus animabus fecit vnā animam. to. 9. 228. m
 Perfecta charitas, perfectū donum spiritus sancti. to. 10. 10. l
 Feruor charitatis à spiritu sancto, qui peccatis refrigescit. ibidem
 Vniuersa inuicem habet, qui charitatem nō habet. to. 10. 19. i
 charitatis laus. to. 10. 22. k. l. & 45. i
 charitas Dei diffusa est in cordibus nostris: exponitur. to. 10. 36. d
 De charitate: & quomodo possideatur. ibid.
 Omnes virtutes, & oīa Dei bona sine charitate, nihil profunt homini. to. 10. 42. m. & seq. Et ibi plura de charitate.
 charitatem habere. to. 10. 43. a
 charitas vincit omnia, & sine qua nihil valent omnia. to. 10. 45. i
 charitas quare non infletur. ibidē. i. R
 charitas aliquādo molesta est, sed vt sonat. to. 10. 50. a. b
 Sine spe & charitate nemo in Christū recte credit. ibidē. l
 Latitudo charitatis. to. 10. 56. h. & 62. l
 charitas adeo donū Dei, vt & Deus dicatur. to. 10. 69. a
 charit. laus, & qđ possit charitas. to. 10. 74. c. d
 charitatis bona. to. 10. 75. d
 Peribunt fides & spes, manebit sola in perfectione charitas. ibidem. d. e

Alē

charitas

- Ale charitatis. to. 10. 81. K.
 Charitas quā facile habeatur. to. 10. 92. l. m.
 Amaritudo cupiditatis, & dulcedo charitatis quē. to. 10. 93. k.
 Et quō hęc duo sibi inuicē opponunt. ibidē.
 Ex carnalis corporis humani cōstitutione, doceri charitatem. to. 10. 98. b. c. & seq.
 Per charitatē omnia singulorum dona, omnibus communia sunt. ibidem. c. d.
 Duę charitatis alæ. to. 10. 105. K.
 Germanissima & sincerissima charitas q̄. to. 10. 110. i. R. Et ibi plura de charitate.
 Charitas non emulatur, &c. ibid. k.
 Charitatis perfectio, & opus. to. 10. 122. a.
 Finis legis est charitas. to. 10. 141. b.
 Sicut radix omnium malorum est cupiditas, ita radix omnium bonorum charitas. ibidē. c.
 Charitas separatos, spiritaliter cōgregat. to. 10. 143. d.
 Dominica secūda, post octauas Epiphanię, Sermo secūdus, de charitate. to. 10. 143. d.
 Laus veræ & integrę charitatis. ibid. e.
 Charitatis, ex effectu commendatio. to. 10. 141. c. d.
 Charitatis gesta mirabilia. ibidē. d. e.
 Charitas oēs status, & tempora illustrauit. ibidem.
 Sine charitate diues pauper est, & cū charitate pauper diues est. to. 10. 35. f. & 143. e.
 Charitatis magnę sunt diuitiæ. to. 10. 143. e.
 Si charitas in quantumlibet diuitiis abundante nō fuerit, nihil boni ex illis facere poterit. ibidem.
 Charitas intelligit quantum animę referuet in cœlo, & quantum corpori seruet in mūdo. ibidē. f.
 Charitas omnibus virtutibus est sublimior. to. 10. 143. f.
 Charitas oleo comparatur. ibidem.
 Qui charitatē voluerit habere in alio sēculo hāc sibi faciat patronū in mūdo. ibidē. g.
 Charitas vera. to. 10. 143. g. & seq. g.
 Charitas dulcis & suavis est. to. 10. 143. i.
 Charitas sola esse non potest vbicunque sit. to. 10. 152. m.
 Charitas oīa bona largit abundē. to. 10. 143. i.
 Charitas est finis præcepti. to. 10. 144. f.
 Charitate quid dulcius. ibidē. f. & seq.
 Qui habet charitatem Deus in illo manet, & ipse in Deo. ibidē.
 Radix omnium bonorum est charitas. to. 10. 144. g.
 Charitas etiam vsque ad inimicos protenditur. ibidem. f.
 Radix charitatis in cœlo plantata est. ibidē.
 Charitatis quatuor virtutes. to. 10. 145. l. m. & sequen.
 Virtus charitatis, quæ omnia tolerat, quō acquiratur. to. 10. 146. b.
 Qualis debet esse charitas peregrinantium. to. 10. 150. a. b.
 Charitas ædificati exponitur. to. 10. 45. k.
 Charitas humana, etiam licita, cōmunis est fidelibus & infidelibus. to. 152. c. d.
 Charitatis humanæ diuisio in licitam & illicitam. ibidem. c.
 Impossibile est vtrāque charitatē humanā habere. to. 10. 152. f. g.
 Qui charitate humana nō afficitur, inter homines censendus non est. to. 10. 152. d.
 Charitatis diuisio, in diuinam & humanam. ibidē. c. & seq. f.
 Ordo charitatis, in rebus externis ibid. g. h.
 Charitas distinguit inter filios Dei, & filios diaboli. ibidē. m.
 Charitas quare maior fide & sp̄. to. 10. 153. b.
 Charitas obtinet principatum in oībus præceptis Dei. ibidē. c.
 Sine charitate nihil Deo placere pōt. to. 10. 153. c.
 Charitas est primum sanctorum in cœlo. ibidē. g.
 Nullum medicamentum charitate salubrius est. to. 10. 157. a.
 Charitas est vnū præceptum, in quo qui defecerit factus est omnium reus. ibidē. i.
 Charitas dñi circa genus humanū. ibidē.
 Per concordiam charitatis pro mēbris omnibus clamat. to. 10. 167. a.
 Charitatis dulcedo sic cor nostrū obtinere debet, vt in nobis locū non possit habere odii amaritudo. to. 10. 157. c.
 Diuersa est futura spes charitatis, propter diuersa merita charitatis. to. 10. 200. c.
 Qui non vult talem habere charitatem, qualem Chr̄s p̄cepit, ex omni parte Hierusalem portas clausas inueniet. to. 10. 211. a.
 Sine charitate nullus vnquam videbit Deū. to. 10. 211. c.
 Qui charitatē habere noluerit, quæ cōscientia ad dominum, qui est charitas, accedere præsumit. ibidē.
 Sine

Sine deo est,
 10. 211. g.
 Charitas, in p̄
 sed augeretur
 Sine charitate
 bit.
 Negociū iustit
 to. 5. 194.
 Charitas dei
 Ordo charitat
 Tāta est posses
 12 fit & om
 De pietate &
 Radix nostra
 charitatis vn
 modo h̄r
 Eadem charit
 mum. to. 1
 charemon.
 chebron.
 cherubin, sede
 plenitudo se
 cherubin cult
 10. 193. d.
 Chirographa p
 deleta.
 chirographum p
 Eodem 3. 10. h
 chirographi p
 nes.
 chorda decem, d
 8. 68, R.
 De decem chor
 chore quid si
 8. 181, R. l.
 chore, & aliorum
 chore, Christus, to
 f. l. & 30. 15. l.
 chore filii, Christi
 Chore interpretat
 Eod. 12. 1. b. & 2.
 Pro filiis Chore q
 13. 1. f. l. 144. c.
 Quid nomine cho
 401. l. & 305. f.
 Cur chore & duc
 sorbit, & pop
 cœlo ignis ilap
 chorus concordia
 tate consistit.
 chorus est contē

IN DIVVM AVGVSTINVM

Sine deo est, qui non habet charitatem. tom. 10. 211, g, in fine.
 Charitas, in partes distributa, non minuitur sed augeur. to. 10. 229, e
 Sine charitate nemo gloriam æternam intra bit. to. 10. 309, e
 Negociū iustū suscipit necessitas charitatis, to. 5. 194, g
 Charitas dei est pferēda mūdo. to. 10. 278, f
 Ordo charitatis. to. 10. 291, l
 Tāta est possessio charitatis, vt & singulis to ta sit & omnibus integra. to. 10. 229, f
 De pietate & charitate. to. 10. 300, k, l
 Radix nostra, charitas est. to. 10. 211, e
 charitatis vnitas, preponenda est terrenę cō modo hereditatis. to. 10. 315, h
 Eadem charitate diligimus deum, & proximum. to. 10. 319, g
 charemon. to. 5. 85, g
 chebron. to. 5. 150, b
 cherubin, sedes est glorię Dei: interpretatur plenitudo scientiæ. to. 8. 292, l, & 211, e, f
 cherubin custodiēs paradysum, dominus est. to. 10. 193, d
 Chirographa peccatorum, sanguine Christi deleta. to. 7. 231, l
 chirographum paternum, quod scripsit Adā Eodem 310, h, i
 chirographi paterni debitores, omnes homines. ibid. i
 chordæ decem, decem pcepta, mysticē. to. 8. 68, R
 De decem chordis. to. 9. 199, b, & seq.
 chordę quid sint, & quid significant. tom. 8. 181, R, l
 chore, & aliorum casus. to. 3. 241, i, k
 chore, Christus. to. 8. 122, i, & 137, h, i, & 141 K, l, & 301, k, l, & 305, f
 chore filii, Christiani. Ibidem.
 Chore interpretatur caluicium, vel caluaria. Eod. 122, i, & 288, e, & 131, f, & 301, K, l
 Pro filiis Chore quid sit. to. 8. 137, h, i, & 131, F, l, 144, c
 Quid nomine chore figuretur. t. 8. 165, m, & 401, l, & 305, f, & 349, g
 Cur chore & duces ipsius terra viuentes absorbit, & populum illis consentientē ē cēlo ignis illapsus consumpsit. to. 8. 176, b
 chorus concordiam significat, quę in charitate consistit. to. 8. 349, f
 chorus est consensio cantantium. to. 8. 577, g, in fine.
 chorus laudat deū, quando. & c. to. 8. 581, R
 chrisimatis mysterium. to. 3. 354, i, to. 4. 128, c
 chrisma, vnctio. to. 10. 39, i
 Christus.
 christi nomen, a chrisimate. to. 3. 354, i, t. 4. 34 a, b, & 128, c, t. 5. 165, f, to. 6. 22, c, & 86, g, & 243, c, to. 8. 43, d, & 153, l, m, & 577, f, t. 9. 57, f, to. 10. 39, i, & 194, g, & 215, i.
 Christus Iesus, nomen dispensationis. to. 2. 236, m
 Christus, Hebraice Melsias, Gręce Christus a chrisimate, Latine vnctus dicitur. tom. 8. 43, d, & 392, e
 christus est nomen sacramenti, to. 9. 128, k
 Christi.
 Christi multi per gratiam, to. 4. 100, m, & sequentibus.
 christi, reges Iudæorum dicebantur. Eodem. 10. c, & 168, d, to. 8. 404, f
 christi dicuntur omnes fideles, propter mysticum chrisma. to. 5. 203, e
 Quomodo quidam christi appellabantur, an tequam esset vnctio, ex qua hoc nomē impositum est regibus. to. 8. 404, l
 christus quis. to. 10. 88, K
 Christi nomina & officia.
 De christo quę dicuntur in scriptura, sanē accipienda. t. 2. 137, R, & seq. & 170, g, h, 235 c, & seq. to. 3. 81, d, & 82, l, K, & seq.
 christus multa dixit se esse, quę per similitudinem accipienda sunt. to. 9. 75, b
 Attributa christi. to. 9. 170, g, h
 christus tribus modis in scripturis nominatur. to. 10. 141, f, & seq.
 christus, est uerbum, anima, & caro tom. 10. 203, m
 christus, secundus Adam. to. 1. 276, K, l, Agnus to. 2. 170, f
 christus agnus dei. to. 3. 89, l, m
 christus magni consilii angelus. tom. 3. 90, h
 in fine. to. 4. 42, i
 christus dictus est angelus. to. 5. 178, h
 christus angelus. to. 6. 12, b, to. 8. 76, f, to. 9. 46, l
 christus est arbor circa fluuium transplantata. to. 9. 127, g
 Aries rubricatus. to. 4. 54, a
 christus, botrus vug. to. 8. 16, K
 christus, brachium dei. to. 4. 133, b, to. 9. 83, a
 christus, Chore. to. 8. 122, h, i
 M colonus,

Colonus, Christus est. to. 10. 13, d
 Christus, consiliarius. to. 6. 12, m
 christus, David appellatus est. tom. 4. 233, k
 christus, dialecticus. to. 2. 67, h
 christus, dies: horæ, discipuli tomo. 9. 78, b
 christus inus docet. to. 1. 190, e, f
 christus docet, homo admonet. Eodem, 190, a
 Christus, doctor fidelium to. 6. 16, m
 christus, dux noster ex Aegypto. Eodem. 188, e, f
 christus, ab effectu rerum, nomen Emanuel accepit. to. 10. 125, m
 christus, figulus. to. 10. 185, m
 christus, finis legis. to. 3. 380, b, tom. 3. 114, h
 & 121, g to. 9. 140, e
 christus, finis fidelium. to. 3. 358, d
 christus est fons vitæ to. 10. 174, c
 christi & fullonis comparatio. tom. 10. 87, g
 christus fundamentum fidei. tom. 3. 50, a, b, tom. 4. 243, a
 christus, est fundamentum cordis, quando nihil ei præponitur to. 5. 124, d
 christus, fundamentum primum, & maximū to. 8. 315, m
 christus gallina. to. 9. 194, K, J, & 350, m, to. 10. 25, k, l, & 109, l
 Gentes & idolatræ scorpiones, quos tamen gallina christus comedit, & in corpus suū Ecclesiam, traiecit. tom. 10. 26, k, & sequen b
 christus, gloria, & splendor, εὐφροσύνη. to. 2. 96 i, to. 4. 336, h
 christus granum sinapis. to. 10. 111, k
 christus quomodo est granū in terram missum. tomo. 10. 203, a, b
 christus, hereditas & testator. tomo. 6. 92, i
 christus, hereditas bonorum. to. 9. 6, c, tom. 10. 30, g
 articipes christi. tom. 5. 164, e
 Qui christum possidet pietate, omnia possidet. to. 10. 46, R
 christus, hostia erat, & sacerdos. tomo. 10. 102, m
 Vide Infra, christus sacerdos.
 christus, illuminator. tom. 10. 126, f
 christus, inspector cordium. to. 10. 7, R
 christus instaurat omnia. to. 3. 57, a
 christus intercessor efficax. to. 1. 59, d, & 67, K, l, to. 2. 30, f
 christus, iudex viuorum & mortuorum. to.

3. 48, g, & 56, f, g, & 354, h, to. 9. 205, g
 Christus, iudex. tom. 4. 396, f, tomo. 9. 14, f, & 214, h, i
 Vide infra, christi iudicium: & in litera, i, Iudicium.
 christus, lapis unctus a Iacob to. 3. 202, f, g, to. 6. 86, g, to. 8. 133, i, K
 Lapis angularis. to. 4. 332, k, l, to. 6. 142, f, g, & to. 10. 70, a
 christus dictus est lapis offensionis. to. 9. 128, l
 christus lapis angularis, fecit vtrumq; populum, gentilem & Iudaicum, vnum. to. 10. 136, e, f
 Quare christus dictus est lapis angularis. to. 10. 138, b, c
 Lapis reprobatus ab ædificantibus. to. 3. 302, g, to. 6. 24, f
 Lapis excisus sine manibus. to. 8. 135, a, b, & 373, e, to. 9. 7, m, & 17, l
 christus, leo de tribu Iuda. to. 2. 17, a, & d, to. 3. 18, i, to. 8. 159, g
 christus leo & serpens. to. 10. 111, c
 Quare christus dictus est leo & agnus. to. 10. 213, f, g
 christus, liberator. to. 1. 30, b, to. 4. 24, g
 christus lignum vitæ dicitur. to. 5. 211, d
 christus, lumen animarum. to. 8. 210, e
 christus lumen, Ioannes lucerna. tomo. 10. 88, d, e
 christus, lumen. tomo. 10. 152, h
 christus lux gentium. tom. 6. 25, l, & 220, g
 Lux mundi. to. 9. 58, e
 christus quomodo maledictum. to. 4. 432, e, to. 6. 66, d, & 24, a, b, & seq.
 christus, manus & virtus dei. to. 6. 214, l
 christus, manna. to. 5. 86, K
 christus, nubes & columna. ibidem
 christus mediator. to. 3. 1, m, & 205, d, e
 Vide, Mediator.
 Quomodo christus est mediator dei & hominum, & quomodo a demonibus liberatus. to. 5. 78, c, & 93, e, to. 9. 113, a
 christus, antequam mediator: diabolus, mortis. to. 3. 100, h
 Inter christum & diabolum nulla medietas. tomo. 7. 220, g
 christus, medicus. to. 1. 59, d, to. 8. 88, m, to. 10. 61, k, & 18, c, d, & 45, l, & 46, e, & 49, l, m, & 68, g
 Medicina. to. 3. 4, f, g
 Quo-

Quomodo christus
 231, f, & seq.
 christus mortuus
 mo lapide,
 l. to. 8. 188
 Christus, mu
 christus nego
 dum venit
 nores: haui
 tem subire,
 christi opera c
 vide opera
 christus, omis
 christus panis
 christus, pan
 christus, para
 christus parie
 uertere.
 christus, pass
 christus, pass
 Quomodo di
 christus nostra
 christus quom
 g. to. 6. 94, d
 christus pellica
 moriendo, &
 376, f, g
 christus, petra, l
 mo. 202, f, g
 Quid dictus est
 hac visibilia
 mur. tomo. 8. 1
 christus est petra
 gularis.
 christus, principi
 christus, propheta
 m, & 46, R
 christus, propheta
 6103, b, c
 christus quoq; pr
 christus, rex & fac
 d, & 135, k, &
 christus, rex secul
 167, a, b
 christus quomo
 d, & to. 9. 81, a
 christus non sol
 genium.
 christus rex, est
 rector piorum
 christus sacerdos
 christus, sacerdos

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quomodo christus gregem curauit. tom. 9.
231. f. & sequen.

christus mons magnus qui creuit ex mini-
mo lapide, tomo 6. 19. a. & 23. R. & seq.
1. to. 8. 188. c.

Christus, mundator. tomo. 7. 81. f.
christus negociator celestis, in hunc mun-
dum uenit accipere contumelias, dare ho-
nores, haurire dolorē, dare salutem: mor-
tem subire, & dare uitam. tomo. 7. 53. h
christi opera cum patre. to. 3. 354. d
vide opera, & Trinitas.

christus, ovis pascalis. tom. 3. 202. f. in fine
christus panis angelorum. to. 1. 227. b. t. 9. 23. k
christus, panis comunis. to. 10. 25. e & 151. g
christus, paracletus. to. 9. 93. l
christus paries est, ad quem nos oportet con-
uertere. to. 9. 208. g

christus, passer. to. 10. 109. R

Quomodo dicitur pastor & ianuatur. 8. 315. a

christus nostra pax. tom. 6. 14. e

christus quomodo factus peccatum. to. 3. 55

g. to. 6. 94. d, e, & 229. g, h, to. 10. 61. h, i

christus pellicanus est nascendo, necticorax

moriendo, & passer resurgendo. tomo. 8.

376. f, g

christus, petra, lapis, to. 1. 17. h, to. 2. 133. e, to

mo. 202. f, g, to. 6. 86. k, to. 9. 222. h

Quod dictus est petra, agnus, & leo, ut per

hæc visibilia ad inuisibilem informare-

mur. tomo. 8. 132. d

christus est petra fundamenti, & lapis an-

gularis. to. 10. 325. e

christus, principium. to. 9. 64. a, b, & 203. e

christus, propheta. tomo. 6. 19. b, tomo. 9. 30.

m, & 46. R

christus, propheta, similis Moyfi. Eodem. to.

6. 103. b, c

christus quoq; proximus noster. to. 3. 6. K, l

christus, rex & sacerdos. tu. 4. 120. R, & 128.

d, & 135. R, & 136. b, & 195. m

christus, rex seculorum. tomo. 6. 28. l, m &

167. a, b

christus quomodo rex Iudeorum. to. 8. 213.

d, e, to. 9. 81. a

christus non solum rex Iudeorum, sed &

gentium. to. 6. 117. m

christus rex, est ultor impiorum regum, &

rektor piorum. tomo. 10. 136. c

christus sacerdos. tomo. 5. 91. l

christus, sacerdos & sacrificium to. 3. 72. m,

to. 5. 87. i, to. 8. 43. d

christus sacerdos, secundum ordinē Melchi

sedech. to. 4. 346. m, to. 5. 150. c, to. 6. 25. K

christus. tomo. 10. 30. b

Nulla salus sine Christo. tomo. 10. 70. h

christus salutare dei. to. 2. 170. l, to. 4.

100. m, to. 5. 241. d, to. 6. 191. e, to. 8. 93. h,

& 117. m

christus uerē Samaritanus. tomo. 9. 69. d, e

christus sanctificat Apostolos in seipso. tomo.

9. 111. l

christus dicitur sanctus, & sanctus sancto-

rum. tomo. 9. 196. f

christum esse sapientiam dei. tomo. 3. 255. m

christus, seruus tomo. 2. 240. k

christus sinapi comparatur. tomo. 10. 270. c

christus est arbor sinapis: omnes martyres

vel sancti sunt rami. ibid. d

Quomodo christus reficiat sitientes, & labo-

rantes. tomo. 10. 81. f

christus, sol iustitiæ. tomo. 2. 169. a

Quod dicitur sol, petra, ovis, leo, non pro-

prietate, sed similitudine. tomo. 8. 330. a,

& 343. c, & 397. b, c

chrs quomō factus est spes nra. to. 8. 202. d, e

christus etiam patriarcharum scopus. tomo. 1.

50. g, tomo. 2. 59. e, f, & 121. i, k & 131. l, &

213. h, i, & to. 4. 330. g

Quomodo christus est splendor lucis æter-

na, & imago inuisibilis dei. to. 10. 222. e

christus sponsus. to. 1. 38. i, in fi. to. 6. 19. h, &

20. f, & 27. d, & 132. g, tomo. 7. 168. g

christum cum audis, noli sponsum a spon-

sa separare. tomo. 8. 83. m

christus, sponsus Mariæ. tomo. 10. 127. i

christus sponsus & sponsa tomo. 10. 142. h

Quod christus est substantia populi sui. to-

mo. 5. 163. c, d

christus nobis factus est turris fortitudinis.

tomo. 8. 202. f, g

christus, uapor uirtutis dei. tomo. 4. 336. d

christus, uerbū patris quare dicatur. t. 3. 46. g

christus est uerbum dei, & non uerbum ho-

minis. tomo. 10. 201. f, g

christus apud patrem ueritas & uita assumen-

do hominem factus est uia, tomo. 10. 47. b

Vide infra, Via.

chrs uermis, & nō homo. to. 2. 176. h, & seq.

christus uermis, bifariā intelligitur. Eod. 62. c

Quomodo christus est uermis. tomo. 10. 215. i

christus solus uia ad salutem. tomo. 1. 50. a, b

INDEX

- Christus est uia, veritas, & uita. to. 9. 43. c, & 58. m, & 214. c
- Christus, uia. to. 10. 109. l. m, & 173. a
- Christus, perfectissima uictima. to. 3. 101. d
- christus nobis uicit. to. 10. 21. h, i
- christus in se uinci maluit, ut uictor esset in cunctis. to. 10. 187. d
- Virga efficitur Christus nobis. tom. 10. 177. h
- christus, uirtus & sapientia dei. Eodem 31. m, & 74. e, f, & 101. e, f, & 173. c, d, t. 4. 111. m
- Vita nostra, Christus. to. 10. 6. e
- Christus est uita, mors est diabolus. Eod. 31. c
- christus uitis uera, & agricola. tom. 9. 96. a, b
- Et per similitudinem. ibidem
- Vitulus saginatus. to. 4. f. 17. l
- christus dicitur vitulus. to. 10. 161. f
- christus unigenitus, & primogenitus quomodo. to. 3. 47. K. l, to. 4. 91. l, to. 6. 45. c. & 168. b, & seq. Vide Filius.
- Christus quomodo unctus spiritu sancto. to. 3. 157. h, i
- Figure & promissiones Christi.
- Passio Christi prophetatur in psal. 21. tom. 2. 175. a, b, & sequen.
- christi regnum Sibyllæ etiam prædixerunt. to. 2. 212. c, d, to. 4. 129. K, & 417. h, i, tom. 6. 12. l
- Christi hereditas, Ecclesia catholica & possessio christi, termini terræ. to. 2. 221. e, f, & 225. K, l, & 229. l, m, & seq. & 249. a, b
- christi promissio Abraham facta. t. 2. 226. c
- christum & Ecclesiam, discimus in scripturis. to. 2. 228. h, & l, & m
- Triphariam scripturæ uidetur loqui de christo. to. 3. 86. i, & seq.
- De christo prophetia. to. 4. 33. l, m, & 36. a, & 48. i, k, & 52. m, & 59. e, & 95. l, m, & 333. i, R, to. 7. 92. e, f
- christi mors & gloria prædicta. to. 4. 132. i, & sequen.
- christus, missus, & exhibitus. to. 4. 131. R, l
- christum adumbravit natiuitas iacob. to. 4. 324. g
- Quod sacramentum redemptionis christi nullis retrò temporibus defuerit, semperque sit diuersis significationibus prædicatum. to. 5. 63. l
- christus fuit uerus Salomon promissus Dauid patri suo. to. 5. 162. m, & seq.
- christum uerum reges figurabant. prophetica unctione. to. 5. 163. k
- De psalmo tertio, & quadragesimo, & quinto decimo, & sexagesimo septimo, in quibus mors & resurrectio domini prophetatur. to. 5. 164. l, & seq.
- Sapientia liber passionem Christi apertissime demonstrat. tom. 5. 166. h
- christi passio & resurrectio, prænuntiata. to. 5. 175. h
- christus natus est impleta prophetia iacob. to. 5. 182. d
- Quæ Porphyrius dicat, oraculis deorum, responsa de christo. to. 5. 195. d, & sequen.
- De christo filio dei, prophetia discutuntur, contra Iudeos, Arianos, & Sabellianos. to. 6. 12. b, & sequen. & 19. m, & sequentib.
- De christo prophetia, ex libris Etnichorum. Eodem. 20. f
- De Sibyllinis uarietibus. ibidem. g, h
- christum prædictum a prophetis Hebræis copiose contra Manichæos. to. 6. 82. l, & sequen.
- christus summus pontifex noster, quomodo præfiguratus. to. 7. 10. R
- De christo obscurius loquuti prophetae, quæ de Ecclesia. tomo. 8. 57. e
- christum Iudei, sub uelo non uident. Eodem. 218. a
- christi typus, Abraham. to. 6. 86. f
- Isaac. tom. 3. 88. a, to. 6. 86. f, to. 8. 57. f
- Aaron. to. 10. 117. c
- Item figuratus fuit per lapidem adiutorii. to. 5. 155. c, d
- Item figuratus fuit in benedictionem iacob. Ibidem. f
- christus aries pro Isaac immolatus. to. 6. 86. f, to. 8. 57. f
- Lapis iacob. tom. 3. 202. g, to. 6. 87. h
- Ioseph. to. 6. 86. i
- Vide Ioseph.
- Virga Moysi. to. 6. 86. R
- Iesus Naue. tom. 6. 86. a, 103. & seq.
- Botrus in ligno pendens. tom. 6. 86. a, & 88. b
- Samson. Eodem 87. b
- David. ibidem. c
- Helias. ibidem
- Helisæus. ibidem. c, d
- Salomon. tom. 6. 92. m
- Vide christi nomina & officia, & in indice singulas has dictiones.
- Prophetia de natiuitate christi. tom. 9. 244. i
- christus a patre & spiritu sancto, ad nostram redemptionem destinatus est. to. 10. 125. f

Triduana

IN DIUVM AVGVSTINVM

Triduana mors Christi, per prophetas promissa, est impleta: **tomo. 9. 247. i**

Aduentus.

christus cur aduenerit. **to. 1. 237. l, m, to. 10. 41. h, i**

christus & in iuuetute, & in senectute uenit. **tomo. 1. 20. d, & seq.**

Ante christi aduentum, pios seruatos fuisse per christum. **tomo. 2. 59. d, e, 121. h, i, & 139. i, k**

Ante Christi aduentum, sancti etiam ad inferos descendebant: & quomodo inde liberati. **tomo. 2. 132. d, e**

christi aduentus in carne & spiritu. Eodem **133. e, f**

christi missio, eius incarnatio fuit. **to. 3. 354. R. to. 6. 212. i. to. 9. 61. d**

christus, cur tam serus aduenerit in carne. **tomo. 4. 260. e, to. 7. 405. R**

christus quare tanto post venit, & non in principio peccati hominis. **tomo. 4. 189. l**

Retractionum. **to. 1. 20. d**

christus cur non ante uenerit. **to. 4. 314. c, & sequen. to. 9. 55. e**

christi aduentus precipua causa, dilectio. **to. 4. 324. i**

christus qualis uenerit aetate sexta. **to. 4. 331. d**

christu Iudæis precipue missum. **to. 4. 428. g**

christus quare uenit, & quid boni attulit generi humano, cum uideantur peiora esse in rebus humanis, quam antea. **to. 8. 519. d**

christi aduentus duplex. **tomo. 9. 7. k, l**

christus tanto occultior uenit, quanto humilior. **ibidem. R**

christus non diceretur manifestus venire, nisi occultus uenisset. **tomo. 9. 7. k, l**

christus quomodo dicitur occulte uenisse & manifeste uenturus. **to. 9. 52. i**

christus primum uenit saluare, dein iudicare. **to. 9. 60. h, i**

christi aduentus quantum credentibus salutaris, tantum non credentibus exitialis fuit. **to. 9. 99. i**

christus a Iudæis speratus, non fuit cognitus quia humilis uenit. **to. 9. 128. K**

Proximus christus factus est nobis misericordia. **to. 10. 31. d**

Quomodo christus uenit ad nos, & nobiscum est, & ad nos uenturus est. **tomo. 10. 14. h, i**

Misericordia est, qua christus uenit a patre ad nos: iustitia, qua a nobis ad patrem re-

cessit. **to. 10. 30. m**

Et quare illa precipue dicat iustitia **to. 10. 51. a**

christus quare in mundum hunc uenerit. **to. 10. 64. d, & seq.**

christus uenit propter peccatores. **to. 10. 64. m**

christus, aduentu suo, rescidit peccatorum chirographum. **tomo. 10. 128. a**

christus in mundum uenit, & mundus eum non agnouit. **to. 10. 128. f**

christus ex sublimibus in infima & abiecta descendit. **ibidem. h**

Quæ erunt propria Christi, in quæ uenerat. **tomo. 10. 135. b, c**

Qui receperunt Christum. **ibidem. e**

christus quomodo ad nos uenerit. **to. 10. 187. h**

christus uenit ad miseras nostras, & eas tolerauit. **to. 10. 198. m**

Vbi Iudæi legebant. Christu uenturu, ibi legebat quia erat occisuri Chrm. **to. 10. 243. a**

christus in hunc mundu descendit, suas scripturas pbaturus & confirmaturus. **to. 10. 306. b, c**

christus non uenit ut diuidat, sed ut colligat. **to. 10. 319. h**

Quod dixit ueritatem, & pertulit iniquitate, allaturus æquitatem. **to. 8. 134. d**

Ignem attulit, & gladium **to. 8. 200. g, h**

christus habuit duo bona, & nos duo mala. **to. 10. 31. f**

christus quid sui nobis donauerit, & quid nostri acceperit. **ibidem. f, g**

christus uenit triste legificare seculu. **to. 10. 129. i**

Christus deus, & equalis patri.

christum esse uerum deum. **to. 1. 159. a, to. 3. 90. i, & 255. R. to. 6. 28. i, & seq.**

christus dei imago, & similitudo. **to. 20. d, e & 244. h, to. 3. 48. R, to. 4. 335. l, & 346. a**

christus deus immensus, quomodo claudipouerit utero uirginis, & plura de incarnatione Christi. **to. 2. 2. c, & sequen. tomo. 6. 146. i**

In Christo diuinitatis plenitudo corporaliter, quomodo intelligendum. **to. 2. 85. d, e to. 3. 226. f, & 353. i**

christi diuinitas. **to. 3. 75. h**

In christo duæ naturæ, & una persona. **Ibidem. i**

christus æternus deus, ex uirgine natus. **to. 3. 65. b**

christus non creatura, sed creator. **to. 1. 196. m, & seq.**

christus figura substantiæ paternæ. **to. 4. 335. a**

Oculo humano non cernitur christus. to. 9.

27. s.
christus hoc est, quod deus pater. to. 44. c. d.
christus vnus substantia cum patre: & quid
dictum sit vnus substantia. Ibidem
christus vnum cum patre. tom. 10. 5. 1. b.
christus est super omnia Deus benedictus.
to. 10. 12. 5. c.

christus est æqualis patri. Ibidem, d.
christus Iesus heri & hodie, &c. exponitur.
to. 10. 12. 8. i.

Deus erat in Chro, &c. exponit. to. 10. 188. f. g.

Christus creatura minor patre.

Minor patre christus. to. 2. 4. f. tom. 4. 3. 42. R.

343. l.

christus quomodo creatura. tomo. 2. 82. x. l.

Subiectio christi, est traditio regni. tomo. 4.
309. c.

christus etiam minor parentibus. to. 9. 95. f.

christus reliquerat patrem, quem secum ha-
bebat. to. 9. 108. i.

christus, secundum carnem, minor spiritu san-
cto. tomo. 10. 11. e.

christus æqualis patri, & minor patre. to. 10.

47. i. K, & seq. & 142. b.

christus, secundum quod homo, minor est patre:

& quæ sunt creaturæ, tolerat. to. 10. 125. d. e.

christus incepit esse in eo quo minor est pa-
tre. to. 10. 131. h.

christus, secundum humanitatem, est in æqua-

lis patri, secundum diuinitatem vero, est il-

li æqualis. tom. 10. 142. d. e.

christus est inæqualis patri in vna parte, & in

altera æqualis. ibidem, g. h.

Tradita omnia christo a patre. tom. 10. 148. i.

christus, diuersis rationibus, minor & æqua-

lis est patri. tom. 10. 214. f.

Christus deus, æternus, & vni-

cus dei filius.

christus, filius Dei natus, non factus. tomo. 1.

209. g.

christi incarnatio, & amplitudo regni eius.

to. 4. 45. h, & sequen.

christus non factus, nec creatus. to. 3. 80. i. k.

christus quomodo predestinatus filius dei.

to. 4. 17. l, & seq. to. 7. 407. e, f, & 417. l, to

mo. 9. 109. l, m.

christum demones confessi. to. 6. 12. a, b.

christus verus dei & hominis filius. Eodem

69. 8, &c. & 72. d, e, & 213. b, c.

christus de patre natus, sine temporis die, de

matre vero est natus hodie. to. 10. 131. i.

christus est vnus filius patris, & nobis vni-

cus saluator. tomo. 10. 187. i.

christus est vnus, idemque communis filius

dei & Mariæ. to. 10. 215. K.

christo diuinitatem falso tribuisse apostolos,

error. to. 1. 21. e.

Christus deus & homo.

christus vnus, Ecclesia, deus, hō. to. 7. 219. b, c.

christus & deus & homo. to. 1. 23. 7. m, tom. 2.

81. g, h, & seq. & 235. g, h, to. 3. 48. l, & 54.

m, & seq. & 354. l.

christus deus & homo, vna persona. to. 2. 80.

i, k, 137. R, & seq. to. 3. 139. h, to. 6. 213. a, &

seq. & 232. i, K, to. 9. 37. m, 51. b, 91. g, & 95. g.

christi hypostasis, quæ cōplectatur. to. 2. 137.

R, to. 4. 343. d, & to. 6. 18. f, in fine, & seq.

& 213. e, f.

De eodem christo diuersa prædicantur, ob

diuersas naturas hypostases. to. 3. 84. h, &

54. l, m, & seq. & 75. h, i, & sequen.

christus factus est particeps mortalitatis no-

stre, ut nos participes faceret diuinitatis

suæ. to. 5. 340. f.

Quod verus homo, verus deus erat, in nullo

fallax, in nullo falsus: quia ubiq; verax, ubi

que veritas. to. 8. 145. j, in fine, & m.

christus, non homo tantum, sed & deus: quia

deus ante carnem, deus in carne, deus cum

carne. ibidem. 142. f.

christus sic hō erat, vt & deus esset. to. 8. 183. e.

christus noster est, & patris. Eodem. 508. h.

Quod fuit recens homo, sed sempiternus

Deus. to. 8. 296. f.

In christo aliud apparebat, aliud latebat: cu-

rabatur eger homo per id quod videri po-

terat, vt postea capax fieret visionis eius

quæ latendo differebatur, non negando

auferetur. Ibidem. 410. m.

christus se non demonstrauit in terra, sed de-

monstrauit solam carnem suam. to. 8. 104. g.

Quod habuit verū corpus mortale. to. 8. 84. e.

circa finem.

christus duplicis naturæ, vna æqualis patri, al-

tera minor. tom. 9. 95. e.

christi humanitas, quomodo cogitanda: di-

uinitas item. to. 9. 65. d, e.

christus, in quantum homo, apparebat, patie-

batur. tom. 9. 119. e.

christus æternus in diuinitate, & temporalis

in carne. to. 9. 127. b.

christus

christus in qu-

parem: inq-

tes.

christus æter-

temporalis

christus assu-

quod erat

christus quæ

paupertas

christus, fir-

delium, e-

christus, in

singulis, d-

tionali.

Et ibidem

Deus, & hu-

stus.

In Christo

est, naturæ

christus, de-

christus inu-

homo.

Licet christus

rit, non tan-

nus est.

christus deus

ret deus,

christi deitas no-

assumitur.

christus suscep-

scipiamus in

christus non cō-

mo, sed vnica-

christus accepit

rendo quod e-

christus iacebat i-

lis,

christus manens

suscepit nostr-

tate.

christus inter ho-

nem videntib-

Ibidem. f.

christus est patri-

tor. Ibidem. h.

christus occultab-

bat quod factu-

esse cepit christ-

se deus.

christus secundum

non secundum

IN DIVVM AVGVSTINVM

christus in quātum homo, pro nobis exorat
patrem: in quantum deus, nos exaudit orā
tes. tom. 9. 108. b

christus æternus, tēporalis factus est, vt nos
temporales faceret æternos. to. 9. 127. f. g
christus assumpsit quod non erat, non amisit
quod erat. tom. 9. 237. c

christus quomodo simul in maiestate dei, &
paupertate hominis. tomo. 10. 7. i

christus, firmitatem suam cum infirmitate fi
delium, commutauit. to. 10. 14. i, in fine.

christus, in tribus simul dicitur christus &
singulis, deitate, humanitate, & anima ra
tionali. to. 10. 47. l

Et ibidem, singulorum trium spiritalia.

Deus, & humanitas filij assumpta, vnus chri
stus. tomo. 10. 47. l

In Christo vna persona, & duæ substantiæ, id
est, nature nō confusæ, sed vnitę. Eod. 48. a

christus, deus & homo. to. 108. h, & 109. d

christus inuisibilis deus, factus est visibilis
homo. tomo. 10. 126. k

Licet christus infirma pro infirmis pertule
rit, non tamen maiestate aut potentia mi
nutus est. to. 10. 126. d

christus deus factus est homo, vt homo fie
ret deus. ibidem. h

christi deitas non minoratur, cum infirmitas
assumitur. tom. 10. 129. g

christus suscepit hominem in se, vt deum su
scipiamus in nobis. Eodem. 130. d

christus non cōfusione nature factus est ho
mo, sed vnitate personæ. tom. 10. 131. f. g

christus accepit quod ipse non erat, nō amit
tendo quod erat. ibidem. h

christus iacebat in pannis, qui regnabat in cę
lis. to. 10. 133. m

christus manens apud patrem in diuinitate,
suscepit nostram infirmitatem in humani
tate. Eodem. 134. e

christus inter homines homo, offerens homi
nem videntibus, deum seruans credētibz

Ibidem. f

christus est patris reuelator, & matris crea
tor. ibidem. h

christus occultabat quod erat, & demonstra
bat quod factus erat. Eodem. 135. a

Esse cœpit christus homo, & non destitit ef
se deus. to. 10. 141. k, & seq.

christus secūdm quod homo occisus est &
non secundum quod deus. tom. 10. 187. i,

K, & 101. e

Duplex est in christo substantia. tomo. 10. 214. a

De christo secundum quod deus, & secundū
quod homo. tom. 10. 224. h

Christus pro iudeis orauit in homine, qui
exaudiuit cum patre. tom. 10. 256. d

Errores circa diuinitatem & hu
manitatem Christi.

christum virum fuisse sapientissimum, Paga
ni fatentur, sed deum negant. tom. t. 22. d,

to. 4. 30. f, & sequentibus.

christum phantasma putarunt Manichei. to. 2. 102. l, tom. 4. 111. m, to. 6. 7. m

christum negans esse christum, nō magis ne
gat, quā si se negaret esse christianum. tom. 9. 115. c

christus non phantasma. tom. 3. 65. b. tomo. 4. 111. m

christus cōmenticius Manicheorū. to. 6. 69. c

christum hominem negantes. tom. 9. 90. c, d

Errores hæreticorum de christo. to. 9. 212. k, l

Hæreticus dicit christum solum fuisse spiri
tum: fidelis, spiritum & carnem. tomo. 10

Et ibi errores de humanitate vera chri b, c.

Error quorundam confundentium humani
tatem & diuinitatem christi. to. 10. 222. m

& sequen.

Christi humanitas, corpus, mens
spiritus, anima.

christus num recte dicatur homo domini
cus. tom. 1. 17. f

Vide homo.

christus quomodo creatura. to. 2. 82. R, to. 3. 47. i, k, & 78. b

Et q̄ aliundē quam de genere Adæ, potuerit
deus hominem suscipere. ibidem

christi anima, vnde sit. t. 2. 134. g, to. 3. 215. d

Gratię indicium christi humanitas. tomo. 3. 54. a, b

christi corpus, anima, spiritus, siue mens. to. 3. 47. a, & 255. R, to. 9. 214. f. g

christi humanitas. to. 3. 70. k, & 75. g, h, & l, m, & 355. a, b

cur deus factus homo, & passus. t. 3. 294. c, d

christum corpus induisse verum. Ibidem. k, l

christum non solum habuisse corpus homi
nis. Ibidem. k, & fo. seq. b

christi corpus non fuisse imaginarium. tom. 3. 255. c, to. 4. 185. f

Christi corpus semper mansisse idē. t. 3. 25. 6. f
 Idemque sublatum in coelum. ibid. g
 christus homo. to. 3. 355. b
 christus quare in homine apparuerit, & spiri-
 tus sanctus in columba. tom. 4. 189. l
 Inter christum hominem, & ceteros homi-
 nes, discrimen. to. 4. 199. b, in princ.
 christus totū hominem assumpsit. to. 5. 89. a
 christus quomodo homo. to. 5. 93. e
 christus nihil minus, sed plus quam ceteri
 homines habuit: & quid. to. 8. 49. a
 christus omnia habuit, quæ hominis sūt, præ-
 ter peccatum. ibidem, b
 christus quomodo cilicio indutus to. 8. 84. d, e
 Quod suscepit duo quæ noueramur, ut ostē-
 deret nobis qd̄ nō noueramur. ibid. 243. a
 In Christo non sola caro erat, sed & caro, &
 anima, & verbum. to. 8. 310. d, e
 christus, secundum humanitatem, accepit po-
 testatem in celo, & in terra. tom. 9. 143. d
 Morienti salutare est de Christi humanitate
 loqui. to. 9. 208. g
 christus Lazarum fleuit, ueram ostendens hu-
 manitatem. to. 9. 210. e
 christus quare in carnem venit, & nasci ho-
 mo dignatus est. to. 10. 27. m
 Homo, Christus Iesus. tom. 10. 28. g
 Homo Christus, nostræ naturæ. Eod. 63. i
 In Christi corpore, tota uita nostra consistit.
 tom. 10. 123. d
 christus ut uideretur nobiscum, hominem
 visibilem se fecit. tom. 10. 126. m
 christus, cessantibus naturæ legibus, nouus
 homo in nouam uitam solo deo operan-
 te perficitur. to. 10. 127. c
 Naturæ iura per Christum mutantur, in ho-
 mine. tom. 10. 128. i
 christus hominem induit, ut hominem doce-
 ret. to. 10. 188. f, g
 christus uerus homo factus, omnes angustias
 pertulit humanas. to. 10. 192. g
 christus factus est quod fecit, ne periret qd̄
 fecit. to. 10. 202. a
 Christi caro.
 Christi carnis excellentia. to. 3. 71. e
 christus uerbo & carne commixtus. to. 3.
 101. l, & 104. k
 christi caro ex iustis & peccatoribus origi-
 nem ducit. to. 4. 46. R, & 91. m
 christus quomodo carnem acceperit, in car-
 nem non mutatus. to. 4. 126. m

Quare Christus post tot tempora tandem in
 carne apparuerit. to. 7. 305. R
 christus quomodo in similitudine carnis
 peccati. to. 7. 294. c, & 355. e
 Quod particeps factus est infirmitatis nostræ
 non iniquitatis. tom. 8. 194. l, m
 Quomodo legitur habere peccata & delicta
 qui peccatum non fecit. t. 8. 35. l, & 103. l
 Christus, in quo nō erat peccatum, uenit au-
 ferre peccatum quod non fecisset, si fuis-
 set in peccato. to. 9. 130. i
 christus similitudo erat carnis peccati, non
 caro peccati. to. 10. 40. R, & sequen.
 confiteri Christum in carne uenisse. to. 10.
 89. a, b, & sequen.
 christi caro deitas, & crux. tom. 10. 124. h
 christus nobiscum uenit carnis infirmitate,
 & non iniquitate. to. 10. 129. e
 Hæretici omnes negant Christum in carne
 uenisse. to. 10. 89. f
 Item pagani, Iudæi, mali Christiani. ibidem
 christum contemnebat Porphy. negans esse
 Deum, propter carnem, crucem, & huius-
 modi: propter quæ non cognouit ipsam.
 to. 5. 88. l, & seq.

Christi conceptio.

Christi humanitas, gratiæ iudici. to. 3. 54. a, b
 christus quomodo conceptus de spiritu sancto.
 ibidem, c, d
 Et non filius spiritus sancti. ibidem, & 344. m
 christus natus de spiritu sancto. to. 3. 54. l, m,
 & fo. seq.
 christus quomodo & in utero matris fuerit,
 & in coelis. tom. 4. 189. k
 christus erat simul totus in coelo, & totus in
 uirginis uero. to. 9. 186. h
 Mytheria incarnationis Christi. to. 9. 241.
 l, to. 10. 300. h
 Mirabilia incarnationis Christi. to. 9. 247. b
 Virgo fide concepit Christum, & non libidi-
 ne. to. 10. 8. R
 conceptio duplex. to. 10. 21. c, & sequen.
 Quare Christus de foemina sine uiro. to. 10.
 35. d
 Vtrum christus, ante uirginis conceptum.
 tom. 10. 63. R
 christus non de substantia spiritus sancti, sed
 de potentia conceptus est. tom. 10. 125. f
 christus, qui terra, mari, & celo non capitur
 intra unius corporis membra recipitur.
 tom. 10. 127. c, d

In

In Christi conce-
 vxor auricu-
 Nulla potuit fi-
 cōcipiens,
 christus post
 re omnia d
 130. a
 Modus conc
 130. i, & l
 conceptionis
 tus sanctus
 christus qua d
 nis, in ipsa
 133. b
 christus conc
 & natus est
 christus sine
 145. f
 conceptionis
 tio. 10. 2
 Maria uirgo co
 Christi genera
 Viraque christ
 lis est.
 christus solus
 176. l
 Verbum, quom
 k, & 199. f, &
 christi natu-
 249. d, tom. 6.
 christus cur ex vi
 & sequen.
 christi natu-
 170. 6. 185. R,
 christus quare de
 185. e
 christus natus est
 tom. 5. 29. c
 christus per Mar
 165. i
 christi, de patre,
 re dantes hære
 christi concepti
 6. 25. 1. c, & 26.
 Alter christus, a
 230. h
 christus cur infla
 10. 7. 223. b
 Mirabilia natali
 Mytheria natu-

IN DIVVM AVGVSTINVM

In Cristi conceptione, maritus est sermo, & vxor auricula. to. 10. 129. i

Nulla potuit fieri grauedo virgini christum concipienti, nulla tristitia parturienti. ibid. christus post matrem, de matre factus est, ante omnia de patre non factus est. eodem. 130. a

Modus conceptionis Christi, & ordo. to. 10. 130. i, & l

conceptionis Christi, solus author est spiritus sanctus to. 10. 215. i christus qua die conceptus est in vtero virginis, in ipsa resurrexit ab inferis. to. 10. 133. b

christus conceptus est in æquinoctio verno, & natus est in æquinoctio hyberno. ibid. christus sine peccato concipi voluit. to. 10. 145. f

conceptionis Christi, & Ioannis comparatio. to. 10. 265. K

Maria virgo credidit, & concepit. to. 10. 318. f Christi natiuitas.

Christi generatio duplex. to. 10. 315. b, to. 9. 24. f

Vtraque christi natiuitas, incomprehensibilis est. to. 9. 247. a

christus solus natus est ex uirgine. to. 10. 136. l

Verbum, quomodo caro factum. to. 2. 137. i, R, & 199. f, & to. 3. 4. f, & 54. l

christi natiuitas. to. 3. 47. i, & seq. & 55. c, & 249. d, to. 6. 18. f, g

christus cur ex uirgine natus. to. 10. 3. 139. i, & sequen.

christi natiuitas incommutata. to. 3. 255. R, l, to. 6. 185. R, l

christus quare de femina natus sit. to. 10. 4. 185. e

christus natus est tempore Augusti Cæsaris. to. 5. 29. c

christus per Mariam homo est factus. to. 5. 165. i

christi, de patre, natiuitati initium a tempore dantes hæretici. to. 6. 8. e, & 212. e

christi conceptio, & natiuitas spiritalis. to. 6. 151. c, & 262. l, l

Aliter christus, aliter nos nascimur. to. 10. 7. 230. h

christus cur infans natus est, secus atq; Adā. to. 7. 223. b

Mirabilia natalis christi to. 9. 24. e

Mysteria natiuitatis christi. to. 10. 9. 24. f, &

244. i, R

Christus natus est ex Maria uirgine. to. 9. 247. a christi humana natiuitas, humilis & excelsa fuit. to. 9. 139. c

christus, non nolens, in tempore natus est. ibi dem, e

Quomodo christus natus est de uirgine. to. 9. 241. l, & 244. i, R

christus factus de foemina, sine viro. to. 10. 35. d

Scriptura vtrunque dicit: christum ex uirgine, & muliere natum. to. 10. 52. d

christus mirabiliter procreatus est. to. 10. 126. l

christus ea veritate carnis, qua nos, natus est non tamen eo quo nos more conceptus, & natus est. ibidem

christus ex uirgine conceptus, & natus, sua natiuitate coniugia non damnauit. ibid. m

christus procedit ex Mariæ vtero. to. 10. 127. f

christus quare natus. eodem. 128. a, b

christus prælegit ciuitatem, vterum, & diem in qua nasceretur. to. 10. 128. R

christi pulchritudo, ubique patebat in natiuitate sua. ibidem, m

christus quare ex uirgine carnem suscepit. to. 10. 130. m, & seq.

Natus est christus, non sibi, sed nobis. to. 10. 133. R

christus, quia vnigenitus, fratres non habet, omnes tamen dignatus est vocare fratres. to. 10. 10. 134. g, h

christi prærogatiua in incarnatione, & natiuitate. ibidem, h

christus nascendo nobis aduenit, nobis uiuendo militauit, nobis militando confluxit. to. 10. 135. h

christus nascens, accepit uirtutem Damasci, & spolia Samariæ. to. 10. 137. b

christi & Adæ ortus diuersus. to. 10. 165. a

christi natiuitas, & egestas. to. 10. 202. b

christus non sibi, sed nobis natus, sicut non sibi, sed nobis passus. to. 10. 216. b

christus natus est de spiritu sancto, & Maria Virgine to. 10. 9. 239. b

christum matrem habuisse, a quibusdam negatur. to. 2. 42. m, & seq.

Christi infantia.

christi pueritia. to. 4. 135. e, f

christi infantia, caruit ignorantia. to. 10. 7. 231. g

Præse-

I N D E X

- Præsepium fuit primum christi cunabulum.
to. 10. 127. l
- Pannis christi infantie, facta sunt emplastra
naturæ. tomo. 10. 132. l
- In præsepi christus dignatus est poni & qua
re. ibid. b
- christus in cunabulis manifestatus est iis qui
propè, & iis qui longe. to. 10. 136. e
- Pastores angelo nunciante, magi stella de-
monstrante, ad christum perducti sunt, ibi
dem, g
- Iudei, de ciuitate natiuitatis christi interroga-
ti, dicunt Bethlehem. tom. 10. 136. d
- Oblatio Christi Simeoni. tom. 10. 128. K, l
- christus adhuc in manib. matris portabatur,
& iâ dominus orbis agnoscebat. ibid. l, m
- Qui christum humilem adorauerunt, inue-
nerunt excelsum. eodem. 129. a
- christus inimicitias Herodis fugiens, portan-
tibus parentibus Aegyptum petit. tom. 10.
137. c
- christi a magis visitati, & Salomonis a regi-
na visitati differentia. tom. 10. 138. d
- christus duodecim annorum, remansit in tē-
plo. tom. 10. 316. l
- Christi parentes, & cuius filius sit.
christus quare se toties filium hominis appel-
lat. tomo. 2. 176. h, i, tom. 4. 134. c
- christi anima, non ex traduce Adâ. t. 3. 216. g
- christus quomodo fuerit in lumbis Abrahæ.
ibidem, h, i, & seq.
- christus ex utroque genere, & regum, & sa-
cerdotum. to. 4. 135. d, e
- christus semen Abrahæ. tomo. 4. 433. i
- christus, quomodo sit filius David, dominus
item. to. 4. 159. l, m, & 417. i, K, & 429. l. m
- christus, quare dicatur filius David. tomo. 4.
305. i
- christus vnigenitus, & primogenitus quomo-
do. tom. 6. 171. g, h
- christus naus est de semine Sem, filii Noe.
tom. 5. 142. l
- christus intelligitur per David, de cuius se-
mine carnem assumpsit. tomo 5. 163. b,
& sequentibus.
- christus dicitur filius ingenuorū, to. 5. 167. a
- christus factus est filius hominis, vt filios ho-
minum faceret filios Dei. to. 5. 219. b
- christus cur de bonis, & malis nasci voluerit
to. 6. 237. g, h
- christus, radix Iesse. tomo. 7. 167. b
- christus filius synagogæ. to. 8. 133. a
- Quod cæci, confitendo christum filium Da-
uid, illuminari meruerunt. eodem. 420. d
- christus interrogando Iudæos, quomodo sit
filius David, non se negauit filium, sed mo-
dum, quo id fieret, inquisiuit. ibid. e
- Quomodo sit filius David, & dominus, testi-
monii scripturarum declaratur. Ibidem
f, & 75. d, e
- Quomodo in eo quod sit filius, David, etiam
factus est dominus David: exemplo osten-
ditur. tomo. 8. 421. g
- Christus secundum carnem filius est David,
secundum diuinitatem creator est David.
Ibidem, b, & 551. R
- Quare filius sit David. tom. 8. 183. i
- Qui dicit Christum non esse filium David,
cōtradicit Euangelio. to. 9. 420. b
- Generaciones a Christo vsq; ad Adâ, septua-
ginta septem, & e conuerso. tom. 10. 15. e
- Christus, filius David. tomo. 10. 18. K
- Christi generatio sic erat exponit to. 10. 48. c
- Christus, & filius dei, & filius hominis, tom.
10. 71. c
- Tu es Christus filius dei viui, & c. exponitur.
tomo. 10. 88. l
- Christus partem habet in cælis, & matrem in
terris. tom. 10. 133. a
- Iudæi dicebant Christum esse suum, quem ta-
men occiderunt. to. 10. 129. a
- Christus generationem suam temporalem
fecit hominibus vtcunque enarrandam.
tom. 134. b
- Iudæi adhuc sperant Christum ex David ven-
turum. to. 10. 242. b
- De Christi parentibus. to. 10. 316. l
- christus parentibus subditus erat, & non so-
lum parenti matri. tom. 10. 317. b
- Vita, doctrina, miracula.
- christi uita epilogata. tom. 1. 237. m
- In his quæ Christus interpretatus est, non ef-
se liberam hominum diuinationem. tom.
2. 62. c
- christi doctrina per totum orbem confirma-
ta. to. 1. 205. a
- Fatigatū fuisse Christum ex itinere, quid est.
tomo. 9. 29. i. to. 10. 174. b, c
- christus propter nos egere uoluit, vt habe-
beremus vbi seminaremus. to. 9. 202. c, d
- Quid Christus pro nobis fecerit. tomo. 9.
239. b, c

Christus

IN DIVVM AVGVSTINVM

christus suscepit mala nostra, vt nobis tribue-
ret bona sua. tom. 10. 185. R.
christi uita tota cum labore fuit. to. 10. 293.
m, & sequen.
christus baptizat a Ioane. to. 3. 56. a, & 249. K.
christus, quare baptizatur. to. 8. 334. d.
Ioannes non dubitauit de christo. to. 4. 306. d.
& sequen.
christus mundus ablui voluit, vt ablueret im-
mundos. tom. 10. 135. m.
christus propter humilitatem, & non ppter
iniquitatem baptizari voluit. to. 10. 266. R.
christus, an baptizauerit, to. 2. 152. a.
christi tentatio, & ieiunium. to. 3. 253. a.
christi miracula recensentur. ibidem. c.
christi tentatio, nostra eruditio. to. 3. 348. m,
to. 8. 41. c, & 332. c.
christus quando voluit tentari a Satana, nos
transfigurauit in se. ibidem. 202. c.
christi ieiunium, & sitis, spiritaliter, to. 8. 241. l.
christus tentatus trifariam. tomo. 9. 127. m.
christus quadraginta diebus & noctibus ieu-
nauit. to. 10. 159. b.
christus, post quadraginta dierum ieiunium,
de diabolo triumphauit. tom. 10. 158. l.
christus, per abstinentiam, quæ Adam amisit
reparauit. tom. 10. 165. m.
Ieiunauit Christus, & quare. Ibidem.
christus ideo dicebat, Non sum missus, nisi
ad oues domus israel, quia ibi solum cor-
poraliter apparuit. to. 9. 75. a.
christus, quomodo Iudæis cognitus. tom. 10.
164. b, & sequen. copiose.
christus suam præsentiam solis Iudæis exhi-
buit. Ibidem.
Non magna felicitas homini Christi præsen-
tia corporalis, si non habitauerit in pesto-
re. tom. 5. a.
Et ibidem de hoc exempla. a, b.
christus differenter egit cū hominib. to. 6. i.
christus non contempsit secularia hominū
instituta. tom. 10. 142. m.
christus non dedignatus est hominum con-
uersationem. ibidem.
christus quomodo tributū soluerit, & mor-
tem. to. 10. 61. g.
christus varius in responsis, to. 4. 414. l.
christi interrogationes, quomodo accipien-
da. to. 6. 196. m, & sequen.
christus aliquando secundum sensum homi-
num loquebatur. to. 10. 36. a.

Et ibi quomodo ad captum nostrum se sub-
miserit. ibidem. a, b.
christus sæpe vsus est præterito tempore pro
futuro. to. 9. 110. b, c, & g, & 111. g.
Loquitur aliquando Christus vt deus, ali-
quando ut homo. to. 10. 125. b, c.
christus ad nostram doctrinam respōdet, &
interrogat. to. 9. 116. d.
christus, in adultera, interrogatores interro-
gauit, & iudices iudicauit. to. 10. 175. c.
christus Phariseum obiurgando, ei pepercit.
to. 10. 27. c.
christus in quo dæmones eiicit. tom. 10. 11. l.
Si christus potuit super fluctus marisambu-
lare, potuit ianuis clausis, coenaculum in-
trare. to. 10. 208. e.
christum ascendisse ad diem festum quasi in
occulto, quid significet. to. 9. 52. l, m.
christus, quare se absconderit a iudæis, cum
lapidare uellent. to. 9. 70. g, h.
christus, quare quæritur. to. 10. 71. m.
christus, quare orat. to. 8. 48. h, i.
christus orat pro fidelibus, vt ubi est, illi sint
secum. tomo. 9. 113. l, m.
christus orauit pro apostolis credentibus, &
pro omnibus per eos credituris, to. 9. 111.
m, & sequentibus.
christi patientia. to. 10. 146. R.
christus ubi non respondebat, sicut ouis file-
bat: ubi autem respondebat, sicut pastor
docebat. to. 9. 117. c.
christus quando siluit, & quando non filebit
tom. 10. 106. c, d, & g, h.
chrsus orauit p psecutorib. suis. to. 10. 244. m.
christus vna voce prostrauit Saulum, & ere-
xit Paulum. to. 10. 163. m.
Christus reliquit patrem & matrem, ut adhe-
reret vxori Ecclesiæ, to. 3. 154. e. to. 6. 83. h.
to. 8. 134. a, to. 9. 19. f.
Euangelio demonstrauit Christus initia uia-
rum & operum dei. to. 10. 48. b.
christus fecit miracula multa, tomo. 5. 182. i.
christi primum miraculum. to. 6. 19. g.
Miracula Christi calumniantes, prephetias
de ipso intelligere non possunt, tom. 9. 60. b.
christum multa dixisse & fecisse, quæ scripta
non sunt. to. 9. 77. d.
christi facta, & facta, & signa sunt. Ibi. e.
Miracula christi. to. 9. 242. c.
Christus talia opera faciebat, per assumptū
hominem, ut ex ipsorum claritate patris
& filij

I N D E X

& filij diuinitas agnosceret. to. 10. 126. m
 christus miracula sua corporaliter & spirita
 liter operatus est. to. 10. 179. g
 Libros de Christo scribendos mundum nō
 capere, hyperbolicum est to. 9. 124. a
 christus ipse nihil scripsit. to. 1. 22. d, to. 4. 127
 d, & sequentibus.
 christum scripsisse magica, quidam fingunt
 to. 4. 127. i
 christū ex libris Platonis profecisse, cōmē
 tum Platoniorum. to. 2. 39. g, to. 3. 9. d
 christum laudant, & dæmones, & Pagani to.
 4. 129. f
 christo cesserunt dii, qui loui cedere nolue
 runt. to. 5. 37. d
 Pagani in Christi laude fallūt, to. 9. 106. m

Christi affectiones, infirmitas, mor
 talitas, paupertas, deformitas,
 & horum opposita.

Motus, Christus suscepit. to. 5. 123. b
 Quomodo Christus assumpsit passiones &
 affectiones nostras, in incarnatione. Ibid.
 christi infirmitas. to. 8. 194. K, l
 christi infirmitas, & fortitudo. to. 9. 29. g, h
 Vide, Incarnatio.
 christus quare suscepit infirmitatem natu
 re. to. 10. 17. g
 christus nature humane suscepit infirmita
 tes. to. 10. 126. R
 christus dominus, visitauit seruos suos per
 infirmitatem. to. 10. 129. e
 Humiliata est Christi virtus, vt pietas auge
 retur. to. 10. 130. f
 christus, quasi nullius virtutis, contemptus
 est in terra. to. 10. 243. c, d
 christus mortalibus natus est mortalis. to. 10.
 318. f
 christus, quā pauper nasci voluerit. to. 10.
 72. d
 christus & diues & pauper. to. 10. 35. f, g, &
 184. g
 christus qui diuites facit, pauper efficitur. to.
 10. 128. i
 Exinanitio Christi. to. 1. 141. l
 christus cum diues esset, factus est pauper.
 to. 184. g, h
 christus pauper fieri voluit, ut diuites paupe
 res haberent quibus darent. to. 9. 198. c, d
 christus hospes voluit esse in terra, per quem
 facta est terra. to. 10. 201. l

christus sua paupertate nos ditauit, sua infir
 mitate nos sanauit, & sua morte nos uiuifi
 cavit. to. 10. 264. c
 christus diues, ppter nos pauper factus est,
 ut nos ditaret. to. 10. 133. g, & seq.
 Quomodo christus dicitur speciosus forma
 & deformis to. 9. 139. c, d
 Iudæis Christus fœdus, & sine decore. to. 10.
 43. e, f
 Qui amat suæ Ecclesiæ decorus. Ibidem.
 Deformitas & speciositas Christi. to. 10.
 80. d, e
 Deformitas Christi, pulchritudo nostra. Ibi
 dem, e
 christus sine specie & decore. to. 10. 111. K, l
 christus ubique pulcher. to. 10. 128. m
 In Christo nobis maxima humilitas commē
 datur: viam nobis fecit per humilitatem,
 quia per superbiam recefferamus a deo.
 to. 8. 74. a
 christi humilitas. to. 9. 7. a
 Veritas, iustitia, & mansuetudo in christo.
 to. 10. 39. K, l
 christus, quantum mitis & humilis fuit. to. 10.
 261. h, i
 causa humilitatis Christi, quæ. to. 10. 109. m
 Dominatio Christi ad omnes extēditur, bo
 nitas vero ad quosdam tm. to. 9. 260. m
 christus non minus fuit potens & sapiens in
 reformando, q̄ informando. to. 10. 273. m
 Per Christum omnia. to. 10. 66. g, h
 christus vnus iustificat. to. 7. 214. f, & sequen.
 Solus Christus verē iustus. to. 7. 226. c
 In christo omnes thesauri scientiæ & sapien
 tiæ sunt reconditi. to. 4. 316. m
 christus quomodo nesciat diem nouissimū.
 to. 8. 91. & 90. c
 christus singulis diuersus efficitur, prout indi
 get is qui operatur. to. 10. 177. h
 Eget Christus, quando eget pauper. to. 10.
 248. i
 De illis omnibus uide supra, Christi infirmi
 tas.

Passio, mors, sepultura.

Christus, qua ratione hominem liberauit. to.
 1. 227. a, & sequen.
 christus quo modo in sacramento quotidie
 immolatur. to. 2. 28. b
 christus pro nobis semel immolatus est, &
 quotidie a nobis in sacramento immolaf.
 Ibidem, & to. 8. 276. l

christi

Christi passio, p
 & 23. e
 christus patitur
 to. 8. 320. d,
 christi passum
 to. quidam
 christi passio,
 erua, sepultura
 quomodo
 christus passus
 patris.
 christus morte
 70. b
 christi passio,
 R. to. 4. 20.
 christus, per
 Per passionem
 liberauit h
 Ecur deus fac
 christum filium
 ratum.
 christi sudor, q
 christi mors in
 morti
 christi crucifix
 christi mors, &
 & sequen.
 christi passio, sec
 stas. to. 4. 170.
 christus pro omni
 christus crucem p
 gna ad mltim
 christus spinis cor
 harentem corn
 tum ab Abrahā
 lo Christo imple
 mus, implendi
 de cremonis
 quæ per Christi
 tur. to. 5. 64. m
 christus passus est
 quo etiam an
 christus habuit po
 cessitatem, lre
 to. 5. 118. e
 christum occider
 baptismo eoru
 christi crucifixio
 christus quomod
 & 94. m, & seq
 christus uoluntat

IN DIVVM AVGVSTINVM

Christi passio, precium nōdi. tom. 2. 224. b
& 232. e

christus patitur in membris suis. to. 2. 176. e,
to. 8. 320. d, & 324. l, m

christū passum esse anno quadagesimo sex-
to, quidam putarunt. to. 3. 12. d, e

christi passio, mors, & sepultura. tom. 3. 47. d
crux, sepultura, resurrectio, ascensio Christi

quomodo ad nos pertineant. tom. 3. 56. f
christus passus & mortuus, bona voluntate

patris. to. 3. 62. d
christus mortem gustavit, & deglutiuit. to. 3.

70. b
christi passio, & mors spontanea. tom. 3. 101

R. 5. to. 4. 209. a
christus, perfectissima uictima. to. 3. 101. d

Per passionem & mortem Christi, cur deus
liberauit hominē, & nō aliter. to. 3. 137. b, c

Et cur deus factus homo & passus. to. 3. 254. c
christum filium Dei, passione non fuisse mu-

tatum. to. 3. 255. e
christi sudor, quid adumbret. to. 3. 348. f

christi mors indebita, liberauit obnoxios
morti. to. 3. 138. l, & 354. b

christū crucifixum scire, quid sit. to. 4. 21. d
christi mors, & gloria prædicta tom. 4. 132. i,

& sequen.
christi passio, secundum quatuor Euangeli-

stas. to. 4. 170. b
christus pro omnib. mortuus est. to. 4. 314. f, g

christus crucem portauit, ut Isaac portauit li-
gna ad uictimę locum. to. 5. 153. k

christus spinis coronatus, figurat per arietē
hærentem cornibus inter uespres, immola-

tum ab Abraham. ibidem, l
In Christo impleta credimus, impleta cerni-

mus, implenda confidimus. Et præmittit
de caeremoniis Iudæorū, & tēplo, & aliis

quæ per Christum implenda figuraban-
tur. to. 5. 64. m

christus passus est octauo calendas Aprilis,
quo etiam annunciatu fuit. to. 5. 186. a

christus habuit potestatem moriendi, non ne-
cessitatem, licet habuerit corpus animale.

to. 5. 118. e
christum occidentium peccata, lota sunt in

baptismo eorum. to. 5. 113. i
christi crucifixio prædicta. tom. 6. 27. c

christus quomodo maledictus. tom. 6. 66. d,
& 94. m, & sequentibus copiose.

christus uoluntariē passus. to. 6. 185. n, & seq.

to. 9. 21. R, l
christum pro peccatis nostris mortuum. to.

7. 218. 1 K
christus cur mori voluerit. to. 7. 232. a

christus semel mortuus est. to. 8. 34. g
christus passus in nobis. to. 8. 210. b, c, to. 9. 41. b

christi passiones nō in solo christo, imō pas-
siones Christi, nō nisi in Christo. to. 8. 204. f

christus in nobis moritur, & resurgit. tom. 8.
210. d, e

christus soluit templum suum. Eodē. 223. a, b
christus, granum tritici, mortuum & multi-

plicatum. to. 8. 245. h, to. 9. 81. c
christus de torrente huius seculi bibit. to. 8.

190. d, & 481. h, i
christum non fuisse sub fati necessitate. to. 9.

55. e & 62. g, h
christus quomodo posuerit animam suam

9. 75. c, & seq.
christum occidere volunt Iudæi, gentiles ui-

dere. to. 9. 81. d,
christi passio præcedit glorificationē. ibid. e

christi perturbatio, quid nobis significarit.
to. 9. 87. m, & seq.

christus quare crucifixus. to. 9. 104. h, i
Passionis christi commemoratio. to. 9. 151.

m, & sequen.
Christus sub Pontio Pilato crucifixus est. to.

245. a, b
Procuratio mortis Christi, p Iudæos. ibi. b, c

christus a Iudæis occiditur, ut gentes redimā-
tur. ibidem, c

christus in morte orauit pro crucifigentibus
eum. to. 9. 131. i, to. 10. 194. b, c, & 256. d, e

christus, quando voluit, omnia consumma-
uit in cruce. to. 9. 119. c

christi mortis uera testimōia. Ibid. e, & 247. h
christi poenę in passione. to. 9. 117. a

Tormentorū genera in passione christi. to.
9. 247. g

christi morte, non meritum nostrum, sed mi-
sericordia eius commendatur. to. 9. 113. f

christi sanguis fusus est, in remissionem etiā
peccati quo fusus est. to. 9. 191. b

Quare oportuit Christum pati, & resurgere.
to. 9. 126. K

Mors Christi, pro nobis, omnibus aliis bene-
ficiis præstat. to. 9. 163. c

christus morte sua factus est lapis offensionis
resurrectione uero sua mons magnus. to.

223. e, f

Christus

Christus ostendit nobis in cruce, quod tolerare, in resurrectione quid sperare debeamus. to. 9. 239. f
 Christi mors carnalibus est lac, spiritualibus cibis. to. 9. 104. g, h, & seq.
 Mors Christi, & uita nostra, unde. to. 5. 4. f, g
 Tempore passionis Christi, nihil ignominiosus morte crucis. to. 10. 18. e
 Dominus cautionem, quam diabolus habebat contra nos, crucifixit. to. 10. 25. i, K
 Christus quare elurietur, defecerit, uulnerari se passus sit, denique cur mortuus sit. to. 10. 35. d, e
 Mors christi, nostra redemptio. to. 10. 40. i
 Solus christus sine peccato inuentus est, & in peccato mori uoluit. to. 10. 49. h, i, & seq.
 christus impios amauit, & pro impiis mortuus est. to. 10. 46. K
 Seuire in Christum. to. 10. 49. m
 communio passionum Christi. to. 10. 74. b, & seq. copiose.
 christi mors & sepultura. to. 10. 111. m, & seq.
 christum hora sexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum. to. 8. 141. m
 to. 9. 117. h
 christus, quicquid passus est, hoc pro salute nostra. to. 10. 126. K
 christus pro impiis mortuus est, exponitur. to. 10. 110. e, f
 Præstura Christi. to. 10. 142. K, l
 christi passio, exponitur. to. 10. 146. K, & sequen.
 christus, quare occisus. to. 10. 146. l
 christus sine sanguinis sui effusione potuit genus humanum reformare. to. 10. 147. g
 Christus iudicatus est, & uicit. to. 10. 149. f, g
 christus crucifixus est in eo loco, in quo Adaiacebat sepultus. to. 10. 162. c, d
 Quod Adam iuste debebat, christus iniuste mortem suscipiendo persoluit. to. 10. 178. e
 christus operatus est ut fortis, passus ut infirmus. to. 10. 181. f
 Tunica christi, quæ uon fuit diuisa, est charitatis. to. 10. 182. i, K
 christus totum mundum redemit, qui plus dedit, quæ totus mundus ualeret. to. 10. 185. i
 chlamyde coccinea, quare induatur christus. ibidem. l
 christi non passus est hostes suos uulnerari. to. 10. 186. l
 Passio christi & eius resurrectio, quid nos

doceant. to. 10. 187. l
 Christus quare habuit manus extensas in cruce. Eodem. 118. i
 Traditus est Christus. to. 10. 88. R
 christus pro solo homine mortuus est, ea tamen quæ non senserunt, beneficium præstiterunt obsequium. to. 10. 189. a
 comprehensio Christi a Iudeis. ibidem. f, g
 christus in orto capitur. ibidem. g, h
 christus pro seruorum maleficiis morte puniatur. ibidem. l
 christus ea sustulit, quæ maximè displicent humanæ infirmitati. to. 10. 190. g
 christus accepit mortem de nostro, ut daret nobis uitam de suo. Eodem. 200. i
 Discipuli a magistro edocti, non potuerunt habere fidem latrōis in cruce pēdētis. ibi. R
 christus ideo mortuus est, ut nos uiuificaret, & resurrexit, ut nos suscitaret. to. 10. 196. f
 christus, quare crucifixus extra ciuitatem. to. 10. 193. a
 christus in cruce maximum operatus miraculum. ibidem. c
 christus non necessitate, sed libera uoluntate omnia tormenta, etiam ad mortem usque sustinuit. to. 10. 196. k
 christus innocens affligitur, ut noxius libera retur. to. 10. 197. g
 christus pro peccato mori uenit, sed peccatore non uenit. to. 10. 198. i
 christus malum nostrum tulit, ut nobis det bonum suum. Eodem. 199. b
 Si mors christi pro nobis facta est, quanto magis uita eius. to. 10. 223. m
 Quare christus tale genus mortis elegerit. to. 10. 215. l
 In corpore humano nos. Christi mors uiuificauit, nos resurgendo erexit, nos ascendēdo consecrauit. to. 10. 214. c
 christus, nec cruce, nec sepulchro, nec inferno deuinci potuit. ibidem. g
 Quare christus noluit precipitari, lapidari, aut capite truncari. Eodem. 215. m
 Quare christus in patibulo se pati elegerit. ibidem. l, & fo. seq. b, c
 Simpla mors christi, profuit duplici morti nostræ. to. 10. 216. c
 Quicquid generis tormentorum passus est christus, pro contraria sananda nostra infirmitate passus est. ibidem. d
 christus mortuus est, ut peccatorum indulgentiam

gentiam largi
 Iudei christum
 quod sanum
 christus extra
 credat solū
 In passione de
 bantur.
 Mirabilia in n
 ostendeban
 Precatio ad ch
 S
 christi sepulch
 Triduum mor
 c. to. 4. 111.
 christi sepulch
 In morte chr
 in sepulch
 christi sepulch
 Quid tres no
 Ibidem. d, e
 Quare christu
 iacuit in sep
 Quare christus
 caro christi ex
 mansit in sep
 m. Errores ei
 christi morte eu
 christum dignē
 bus suis, & ide
 cu. Prophyrius
 respondisse, &
 ximum esse, i
 perhorrescant.
 christum crucifix
 eius loco Simo
 Item Simoniani.
 Item Manichæi.
 christi diuinitate
 reici
 christum nō verē
 Manichæi fingunt
 christum passibile
 mentia. Manich
 christum quoridi
 Manichæi.
 Descen
 christi descensus a
 l. & sequen.
 christus quomod
 to. 2. 13. b, & seq.
 et quos inde libe

IN DIVVM AVGVSTINVM

gentiam largiretur. • Ibidem 217. i, R
Iudæi christum ridentes, caput movebant,
quod sanum non habebant. to. 10. 25. 6. d, e
christus extra muros urbis immolatus est ne
credat solū oblatu. p. Iudæis. to. 10. 193. b
In passione domini cœlestia & terrena tur-
bantur. to. 10. 188. m
Mirabilia in morte christi, gloriam patientis
ostendebant. to. 10. 216. c
Precatio ad christum. to. 9. 15. 8. c, & seq.

Sepultura Christi.

christi sepultus dī p synecdochē. to. 9. 360. b
Triduum mortis christi. to. 1. 62. a, to. 3. 21. b
c, to. 4. 111. h, i, & 175. i, R
christi sepulturæ mysterium. to. 3. 182. h, i
In morte christi, aīa erat in inferno, corpus
in sepulchro, ipse vero ī paradī. to. 9. 113. m
christi sepultura. to. 9. 245. d
Quid tres noctes sepulture christi designēt.
Ibidem d, e,

Quare christus vno die & duabus noctibus
iacuit in sepulchro. to. 10. 216. c

Quare christus sepultus est. ibidem. d
caro christi exanimis, usq; ad tertium diem
mansit in sepulchro incorrupta. to. 2. 23.
m, Errores circa passionē, & mortē Xpi.
christi mortē euacuant Pelagiani. to. 2. 129. g
christam dignē fuisse passum pro iniquitati-
bus suis, & ideo ipsum deum non esse, di-
cit Prophyrius Apollinē deū interrogatū
respondisse: & tamen deum Hebræorū ma-
ximum esse, ita ut ipsum etiam numina
perhorrescant. to. 5. 195. e, f

christum crucifixum negant Basilidiani, sed
eius loco Simonem cyrenæum. to. 6. 4. l

Item Simoniani. ibidem. R

Item Manichæi. Eodem 185. m

christi diuinitatem passibilem dicentes, he-
retici. to. 6. 9. d

christum nō verē passum, nec verē mortuū,
Manichæi fingunt. ibidem. 95. i

christum passibilem natum ē terrā, qualis de-
mentia Manichæorū. to. 6. 117. m, & seq.

christum quotidie nasci, pati, ac mori dicūt
Manichæi. to. 6. 186. f

Descensus ad inferos.

christi descensus ad inferos. to. 2. 81. g, h, 31.
l, & sequen.

christus quomodo soluerit inferni dolores.
to. 2. 132. b, & seq. to. 3. 233. l

Et quos inde liberarit. to. 2. 132. d, & seq.

Quando christus sepultus est, ibi nec anima
fuit. to. 10. 187. R

christus apud inferos. to. 10. 196. l, m
Et quare descenderit ad inferos. Ibidem, &
216. d, e

christus inferis timorem & admirationem
incussit. to. 10. 196. l, m, & sequen.

christus, facta præda in inferno, viuis exit
de sepulchro. ibidem. 197. d

Error circa descensum chri-

sti ad inferos.

christo descendente ad inferos, omnes inde
liberatos, hæretici estimantes. to. 6. 9. d
Resurrectio.

christi resurrectio, nihil hominis perire na-
turæ indicauit. to. 1. 237. a

christus post resurrectionem quomodo a q-
busdam, & non agnitus sit, & agnitus. to-
mo. 2. 87. k, & 92. a

christus quomodo post tres dies dicatur re-
surrexisse. to. 3. 21. b, c, & 47. d, & 99. a, to.
4. 255. g, h, to. 9. 245. d, e

christi resurrectio, & ascensio. to. 3. 47. d, e
christi resurrectio, sacramentum renouatio-
nis nostræ, & eius quæ in fine futura est
euigilationis exemplum. to. 3. 100. l

christi cibis post resurrectionem. to. 3. 250. l
christi glorificatio. to. 4. 196. i, k, to. 9. 81. d
& 88. m, & sequentibus.

Quod christus post resurrectionem come-
dit & bibit, & etiam angeli, non alimento-
rum indigentia, sed ea potestate qua pote-
rat. to. 5. 117. l, m, & 235. c

christus, post resurrectionem manducauit
eum discipulis suis: & quare. to. 5. 117.
l, m, to. 10. 208. a

christus non apparuit post resurrectionem
discipulis in claritate corporis sui, quia
hoc non sustinuisset humanus & infirmus
aspectus. to. 5. 335. c

christi resurrectio prædicta. to. 6. 17. g. h
christum surrexisse, propria fides est chri-
stianorum. to. 6. 106. m

christi resurrectionem tota trinitas operatā.
to. 6. 215. f, g

cōr solus christus surrexit. to. 7. 232. b
christi resurrectio, mane to. 8. 198. R

christi potentia maximē apparuit in resurre-
ctione. ibidem. 223. k

christus resurgens apparuit discipulis suis
Ibidem.

christum

- Christum post resurrectionem nemo impio-
rum vidit. to. 9. 94. g
Christi resurrectio, cetera alia opera sua lu-
peravit. to. 9. 100. R
Christi manifestationes, post resurrectione,
quomodo numerade. to. 9. 121. m, & seq.
christi corpori non obstituerunt ostia clausa.
tom. 9. 120. d
Non solus pater filium suscitavit, sed & filius
seipsum. to. 10. 7. d
Christus, quare cum cicatricibus resurrexit.
tom. 10. 28. K, l
Et quare eas servat in celo. Eodem. 3. 17. f
christus quare resuscitatu suu corpus subtra-
xit ab oculis credentiu. to. 10. 50. e, & seq.
christi resurrectio, pmiu patenti. to. 64. R
Domini resuscitatio, quid nobis presterit.
to. 10. 72. l
Virtute resurrectionis Christi agnoscere ma-
gna res. to. 10. 73. m, & fo. seq. a
Christus mori voluit & resurgere, ne de re-
surrectione dubitemus. to. 10. 78. e, f
Tertia Christi manifestatio discipulis, quo-
modo intelligatur. to. 9. 121. m, & seq.
christus in fractione panis agnoscitur. to. 9.
126. f, & h
christus seipsum suscitavit. to. 10. 147. l, m
christus post resurrectione vivebat, spe mor-
tua in discipulis. to. 10. 198. e
Discipuli sciebant christum mortuu, sed du-
bitabant suscitatum. ibidem, h
Eux mortem nunciati, cito creditu est Mag-
dalenę vitam resurrexisse, non est creditu
tom. 10. 200. f, & seq.
De manifestatione Christi ad mare Tyberia-
dis. to. 10. 203. b
christi resurrectio, per Ionam figurata est. to.
10. 204. c, d, & 205. g, h
christus, quomodo ad discipulos ianuis clau-
sis intrauit. to. 10. 206. g
christus, post resurrectionem sua non solum
se cernendum prebuit, sed & palpandu.
to. 10. 207. m
Diei resurrectionis Christi fructus. tom. 10.
209. d, e
Resurrectio domini, spes nra to. 213. i, R
Simpla Christi resurrectio, duplex resurre-
ctioni nostre profuit. to. 10. 216. c
Sicut in passione Christi mysterium pietatis
est, ita in resurrectione operatio potesta-
tis. ibidem, e, f
Tanto tempore legimur de resurrectione do-
mini, quanto passionem eius fleueramus
to. 10. 219. R
christus omnibus sensibus manifestare vo-
luit suam resurrectionem. to. 10. 317.
confutatio erroru, de veritate resurrectionis
& humilitatis Christi dubitantu. Ibid. g, h
Christi ascensio.
Christi ascensio predicta. to. 6. 28. h
Ascensio Christi in celum. to. 10. 318. i, K
Exrema verba Christi, descendentis ad celum,
sunt nobis mente tenenda. Eod. 319. d
Christi ascensionem angeli predicaverunt.
to. 8. 142. d, e
christo ascendente corporaliter, pater, filius
& spiritus sanctus affuerunt spiritualiter. to.
9. 102. e, f
christus reliquit mundum, quando corporali-
ter discessione ascendit ad patre. to. 9. 107. g
christus abscessit corporaliter ab oculis, ut
diuinitas adveniret cordibus. to. 10. 211. i
Quomodo solus Christus ascendat in celum
to. 10. 51. a, b
Quomodo solus Christus, qui de celo descen-
dit, ascendit in celum. to. 10. 71. c, d
christus, quare spolia reportavit ad celum. to.
10. 214. g, h
christus in celum ascendens, membra sua co-
mendavit. to. 9. 140. m, & seq.
Christus proficiens voluit dare, qd in om-
nibus rediens desiderabat invenire. to. 10.
211. g
christus in corpore suo levavit nos. tom. 10.
311. m
christus ascendit in celum, sedet ad dexteram
patris. to. 2. 82. m, & 110. b, to. 9. 80. i
christus sedet ad dexteram patris, quomodo
accipiendu. to. 3. 48. f, & 256. g, h, 6. 214. l
Quomodo Christus homo sedeat ad dexteram
patris. to. 9. 245. g, to. 10. 187. l, m. Et qua-
re. to. 10. 216. f
christus oravit pro nobis, orat in nobis, orat
a nobis. to. 8. 309. x
christus interpellat pro nobis, & omnes mar-
tyres qui cum illo sunt. to. 8. 314. e
filium hominis quomodo dicebat Christus
in celo, cum dixit, Nemo ascendit in celu
nisi qui de celo descendit, filius hominis q
est in celo: & alibi, Cum videritis filium
hominis ascendentem vbi erat prius. to. 9.
51. a, b, to. 10. 242. i, K

chri-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Christus in cœlo rogātes. to. 9. 107. d. e
 Quomodo Christus sit in cœlo sedens a dex-
 tris Dei. to. 9. 187. l
 Christus quomodo nō sit vbique, & rursus
 sit vbique. to. 2. epist. 57. & 56. R. & m
 Christus sic ascendit in cœlum, vt non dese-
 rat terram. to. 6. 14. g. h.
 Christi caput in cœlo est, pedes in terra. to-
 mo. 8. 335. l. m
 Christus adhuc in terra iacet, & patitur in
 suis membris. to. 9. 141. a
 Scientia spiritali Chr̃s ubiq; est. to. 10. 34. g.
 Christus & hic sit; nudus est, & c. & in cœ-
 lo exaltatus. to. 10. 41. c
 Ire Christum ad patrem, & recedere à no-
 bis, quid. to. 10. 47. m
 Christus q̃uo in cœlo, & simul in terra apud
 nos. to. 10. 31. f. g. & 35. b. & f. & 71. e &
 73. h. & 148. d. & 167. a
 Item angeli quomodo descendant, & ascē-
 dāt ad filiū hominis. to. 10. 35. b.
 Christus ascendit in cœlum, & non recessit
 à nobis. to. 10. 12. 13. h
 Christus hominē portauit ad cœlū, & Deū
 misit ad terras. to. 10. 22. c
 Christū in carne sedere ad dexteram patris,
 negarunt Seleuciani. to. 6. 8. i
 Christus veniet indicare.
 Christus ṽeturus est iudicare viuos & mor-
 tuos. to. 9. 244. h
 Christus venturus est iudicare viuos & mor-
 tuos, q̃uo intelligat. to. 9. 139. l. & 245. h
 Christus ad iudicium cū gloriosa cruce ve-
 niet. to. 10. 93. k. l
 Christus in potestate nostra posuit, qualiter
 in iudicio iudicemur. to. 10. 277. i
 Christus post resurrectionem non est visus,
 nisi a suis; in iudicio ab omnibus est vidē-
 dus. to. 10. 318. l
 Christi imitatio.
 Christi tota vita, disciplina morū fuit. to.
 1. 237. a
 Christi mansuetudo. to. 1. 248. y
 Vide supra Christi vita, & c.
 Christi humilitatis, exēplum. to. 2. 78. f. to 3
 116. m. & 249. m. to. 6. 267. b. to. 8. 89. l. to.
 9. 81. a & 82. f
 Vide supra, Christi infirmitas.
 Via ad Christum. to. 3. 4. i.
 Per Christum viuendi exēplū nobis datū.
 to. 3. 47. k. to. 4. 186. m. & 189. R.

Ad Christū inuitatio. to. 3. 78. b. & seq.
 Christi imitatio. to. 3. 112. b. c. & seq. & 349.
 m. to. 6. 266. c. d.
 Per Christum a scientia peruenimus ad sa-
 pientiam. to. 3. 139. l.
 Christū lumen verū sequamur. to. 3. 354. k.
 Christus imitandus, non Adam. to. 4. 38. i.
 Christus dat nobis exēplū patiēdi. t. 5. 76. R.
 Christi humilitas. to. 8. 183. l. & fo. sequen. l
 Christus non remaledixit. to. 8. 89. l
 Christus crucifixus est, vt humilitatem do-
 ceret. to. 9. 4. h.
 Quid discamus à Christo. to. 10. 8. f. g.
 Exemplum Christi prae oculis semper est ha-
 bendum. to. 10. 126. e. f.
 Mors Christi, omnes operas nostras deberet
 excitare. to. 9. 163. b. c
 Nō erubescat exercere Christianus, qd̃ exer-
 cere dignatus est Christus. to. 10. 165. i. R.
 Christus hospes & pauper factus est, vt nos
 ad misericordiam inuitaret. to. m. 10. 201.
 m. & sequen.
 Christus in cruce pendens, docuit nos, ora-
 re pro inimicis, in nos etiam sauientibus.
 to. m. 10. 212. a. b
 Ideo Christus pati voluit, vt nobis patien-
 tię suę demonstraret exemplum. to. m.
 10. 215. i.
 Ideo Christus resurrexit, vt nobis exēplū
 resurrectionis ostenderet. to. 10. 213. e. f.
 Nulla virtus, vel aliud quoduis bonum, sine
 Christo nobis inesse potest. to. m. 10. 300. d
 In eo qd̃ Christus natus est, & mortuus est,
 cōditionē nostram nobis ostendit. to. 10.
 262. b. c
 In eo quod Christus resurrexit, & ascendit
 in cœlū, mercedis exēplū praeuit. Ibid.
 Christiani.
 Christiani vbi primum sic dicti. to. 1. 13. R.
 to. 7. 80. i. to. 9. 104. c.
 Post ascensionē Christi, apud Antiochiam,
 primū ceperunt appellari discipuli Chri-
 stiani. to. 9. 115. c
 Christiani sumus gr̃a Dei. to. 1. 25. c. r. 2. 125. g
 Christiani fuerūt, etiā patriarchae. to. 1. 67. l.
 to. 59. e. f. & 121. h. i. R. & 129. i. R. & 213. i.
 R. l. to. 4. 330. h. & 364. l. m. to. 7. 293. e. f.
 Christiani prohibiti a scholis, lege Iuliana.
 to. 1. 52. g
 Christiani, chatolici, & orthodoxi, quare
 dicti. to. 1. 235. g

De ordine, & vario fructu christiana vitæ. to. 1. 83. h.
 christianorum perfectorum vita describitur. to. 1. 255. g. & seq.
 christianorum, in ciuitate simul viuentium, mores laudati. Ibidem. m.
 Ex malorum christianorum moribus, non vituperandam Ecclesiam. to. 1. 256. e.
 christianorum angusta ditio. to. 1. 84. e. f.
 christiani verè Israelitæ, & Iudei. to. 2. epist. 100.
 christiani Iudaismum non seruent. Ibidem.
 christiani Iudaizantes qui. Eod. 2. 46. h.
 christianorum carnalium exitus, & seditiones. to. 1. 235. h.
 christianos regeneratio, & non generatio efficit. to. 2. 259. K. l.
 christianis quatenus liceat vtiliteris prophetis. to. 3. 14. h. i.
 christiani nomine tenus. Eod. 5. o. b.
 Et titulus fidei an sit profuturus. Eodem. 5. 8. f.
 christiano quid credendum. to. 3. 50. f.
 christiani male viuentes. Eodem. 177.
 E. christianis, quare non christianus nascatur. to. 4. 259. c. to. 7. 235. g.
 Paulum manifeste laborem præcepisse christianis. to. 8. 258. m.
 Vide, Labor.
 christianorum omnium vna respublica. Eodem. 264. c.
 christiani omnes, sacerdotalis & regie dignitatis consortes. Eodem. 354. i. in fine.
 De corrigendis malis christianis. to. 4. 19. K.
 christiani an isti pergressi sunt numerum Iudeorum. to. 4. 304. c.
 Postulatur duplici genere pro christianis to. mo. 4. 3. 10. b.
 christiani vere, qui. to. 3. 329. k.
 christiani mali, fugiendi. Eod. 333. c. d.
 christiani subditi sunt potestatibus sublimitatibus. Eod. 427. l. m.
 christianis erant infesti Ro. & tamen infideles, in vastatione urbis, ipsis christianis perpercerunt propter Christum. to. 5. 2. c.
 christianis detrahentes. Ibidem.
 Fingentes se christianos. Ibidem. d.
 christianorum diuitiæ, sunt virtutes victus, & amictus, & huiusmodi. to. 5. 4. b.
 christianus non debet se extollere. to. 5. 46. i.
 Deus verus, quæ christiani colunt. to. 5. 63. h. i.
 Quæ sit inter philosophicas artes, religio excellentia christiani. Eod. 68. d. e.

christiani male viuentes, figurant in medio filio Noe chã, à Noe maledictio. to. 5. 143. l.
 christiani sunt semen Abraham, licet secundum carnem, ex gentilibus nati sint. to. mo. 5. 149. l.
 De habitu & moribus populi christiani. to. 5. 194. e.
 Habitus, vel victus mutatio, non facit christianum, sed falsorum dogmatum expulsio. Ibidem.
 Christum pium & sanctum fuisse virum. Porphyrius Hecaten respondisse ait: christianos tamen pessimos atque ita facto eos malos esse: quare Porphyrius hoc comfinxerit. to. 5. 196. g.
 christiani viuentes infideliter, figurantur per imaginem bestiarum. to. 5. 204. m.
 christianæ religionis, vel ecclesiæ cultus, inchoata in Hierusalem. to. 5. 185. m.
 christiani origo, radix, & caput Christus. to. mo. 7. 25. g. & 8. 1. i. R.
 christiani vere, & pseudochristiani, qui. Eod. 87. m. & feb. to. 8. 95. l. m.
 christiani mali peius viuunt omnibus Paganis & Iudeis. to. 8. 56. a.
 christianus occidi non potest. Eod. 204. R.
 christianorum honore, impiorum corda torquetur. Ibidem.
 christianorum magistratus. Eodem. 205. e. f.
 222. e. f.
 christianorum spes quæ: & quare christiani sumus. to. 8. 210. g. h.
 christianus populus, Iudeorum populo prælatius. Eodem. 283. h.
 christianus similis debet esse lapidi quadrato. to. tom. 8. 316. c.
 christiani mali omnibus peiores sunt, ideo comparantur inutilibus sarmentis vitis. Ibidem. 56. a. m. o. 211. m. 212. m.
 Multi fieri volunt christiani, & phibentur malis moribus christianorum. Ibidem. c. d.
 Quod ecclesia per malos christianos operari iustinet, & ab his inimicitias sumit. Ibidem. a. b. & 58. d.
 Cum omnes christiani dicuntur, & qui bene viuunt, & qui male, confusio est. Ibidem. e. f.
 Incipe viuere ut christianus, & vide si tibi non obiciatur nomen christianum a christianis, sed nomine, non vita, non moribus. Eodem. 59. m.
 Ideo quidam fieri nolunt christiani, quia sibi sufficere putant bona de vita sua. to. 8. 61. a.
 christi-

I N D I V V M A V G V S T I N V M

christianum nomē nō potuit mortuo Chrō,
 sicut inimici volebant, sed seminatū est p
 passionē martyrum, vt continuo seges
 Ecclesiæ exurgeret. *tomo. 8. 219. f. & seq.*
 christiani, cur à Christo nominantur, & nō
 Pauliani vel Petriani, cum ab ipsis p Euā
 gelium sint geniti. *tomo. 8. 136. f. g*
 Quare christiani sumus. *tomo. 8.*
210. g. h
 christiani & christianum nomen, nō deerit
 vsque in finem seculi. *Ibidem. 254. g*
 contra eos qui dicunt abundare pressuras &
 mala in mundo, temporibus christiano
 rum. *Eodem. 295. d*
 christiani nihil læserunt regna terrena. *Ibid.*
465. m
 Qui non est verax, christianos non videt fi
 ctos. *Eodem. 468. a. b*
 Quod multi sunt malē viuētes christiani,
 inter quos qui voluerit viuere vt bonus
 christianus, parit verba aspera, *to. 8. 330.*
K. l. & 333. h
 Honore christianorum, corda torquentur
 impiorum. *Ibidem. 204. R*
 Non ideo quis esse debet christianus, vt abū
 der hic felicitate terrena, *tomo. 8. 499. b*
 Ideo quidam fieri nolunt christiani, quia ex
 culant se p malos christianos. *to. 8. 42. h. i*
 christiani, Samaritanis similes, qui solo ver
 bo Christo credunt, *tom. 9. 32. c*
 christiani, veri filii Abrahæ. *tomo. 9. 68. b*
 christiani multi vocantur, & non sunt. *tom.*
9. 130. c
 christianū vocari, & nō esse, inutile est. *Ibid.*
 christiani verbo, & nō facto, de cælo cadūt.
tom. 9. 143. i. K
 cur quis christianus nuncupetur. *to. 9. 192. i*
 Nemo dignus nomine christiani, qui non
 sequitur Christum ducem, *ibidem.*
 Vecordia eorum qui christiani nominis ho
 norem sibi arrogant, & virtutibus carent.
tomo. 9. 193. g
 christiani virtutes præcipuæ. *Ibidem. g. h*
 christianorum vita. *Eodem. 194. d*
 Qui de futuro seculo non cogitat, nondum
 christianus est. *tomo. 9.*
199. K
 Parum est vocari christianum, & non facere
 opera christiani. *tom. 9.*
202. c. d.
 Gaudens nomine christiano, gaudeat cum

tremore & obedientia. *tomo. 9.*
221. d
 Inter omnia christianorum certamina, sola
 dura sunt prælia castitatis, *tom. 9.*
229. f
 Quod christiani sumus, propter nos est, qd
 vero præpositi sumus, ppter alios est. *Ibi*
dem, m. & sequen. a
 Nomen christiani non prodest, vbi non se
 quitur factum. *tom. 9.*
132. g
 christianus est templum spiritus sancti. *tom.*
9. 239. m
 Quid spernere, & quid diligere christianus
 debeat. *tomo. 9. 240. h*
 conuersario christianorum inuicem. *tomo.*
9. 249. f. & sequen.
 Non sufficit vocari christianum, si opera nō
 faciat christiani. *ibidem. g*
 Recto christiano nec auguria, aut quæ vis
 figmenta nocere possunt. *tomo. 9. 250. K*
 christiani ab Oriente & Occidente vocati.
tom. 10. 5. f
 Qui christianorū sanctificationem blasphe
 mant, spiritum sanctum blasphemant. *to*
mo. 10. 9. d
 Quare christiani facti simus. *tom. 10. 33. K. l*
 Tria potissimum christiano in hoc seculo
 meditanda. *ibidem. l. m*
 Populus christianus, & Iacob, & Israel. *Eo*
dem. 34. l
 Arma christianorum. *tom. 10. 37. a. b*
 christiano quæ cogitanda. *tom. 10. 51. e*
 Quare facti sumus christiani. *tomo. 10. 53. g*
 christiani veri non sunt in carne. *tomo. 10.*
61. b. c
 christianum esse. *tom. 10. 79. f. & seq.*
 christiani sumus, sed non cum impiis. *tom.*
10. 66. K
 Primorum christianorum feruor & chari
 tas. *tom. 10. 83. h*
 christianus bonæ fidei, & bonæ spei, quid fa
 ciat. *tom. 10. 87. i*
 Quid christiano saluberrimum ad cogitan
 dum. *tom. 10. 78. g*
 Institutio vitæ hoīs christiani. *to. 10. 91. d. e.*
 christiani nomine, opere uani, *tomo. 10.*
100. m
 De prædicatione temporum christianorum,
 in diuinis scripturis, Homilia. *tom.*
10. 111. a. b

christianus aut probatur, aut emendatur. to. 10. 118. h.
 Vita verè christianæ institutio, to. 10. 121. e.
 Christianus quis dicatur. to. 10. 130. g.
 Qui Christum non habet in se, christianus dici non potest. ibidem.
 Non est christianus, qui contra Christi præcepta venire contendit. tom. 10. 130. g.
 Christiani dicuntur fratres. tomo. 10. 155. i.
 Quis reddit Chro mala p bonis? to. 10. 168. f.
 Christianus solutus est a litera legis, tom. 10. 173. g. h.
 Pugna christiani. tom. 10. 174. R.
 Non potest esse concors cū Christo, qui est discors cum christiano. to. 10. 210. f.
 Christianus non est, qui in Christi ecclesia non est. tom. 10. 217. e.
 De christiano nomine to. 10. 233. l. & 234. f.
 Quare christiano nomine gloriamur. ibidem. g.
 Nulli sufficit nomen christianū, nisi opera christiani faciat. tom. 10. 233. l. & 234. h.
 Qui opera christianis contraria facit nō ad remedium sed ad iudicium, christianum nomen & baptismi sacramentum suscipit. tom. 10. 234. R.
 Boni christiani, nullis tormentis separantur à Christo. to. 10. 245. i.
 Non decet christianum seculi lucris inhierere. to. 10. 250. e.
 Quæ decent christianum, ibidem, e & seq.
 Christiani nominis dignitas sola non facit christianum. tom. 10. 273. a.
 Christus dedit nobis pignus, to. 10. 278. a. b.
 Christi gratia.
 Per Christum & eius spiritum, inseparabiliter iungimur Deo. to. 1. 244. a.
 Christi gratia nullæ genti, nullo seculo unquam defuit. tom. 2. 5. g. e. f.
 Christus plenus gratia, cur dictus, tomo. 3. 157. h.
 Christo ministrare quid sit. tom. 9. 81. g.
 Christi gratia, regnum mortis destruit, tom. 7. 213. m. & seq.
 Christi gratia, & prædestinatio, to. 7. 407. d. e & sequenti.
 De gratia Christi, contra Pelagium, tom. 7. 249. d. & sequen.
 Christi membra, etiam interfectores eius. to. 9. 63. f. g.
 Christi præsentia. to. 9. 71. b.

Christus quare elegit nos. tomo. 9. 98. i.
 Christus non meritis nostris nos elegit. to. 9. 99. a.
 Christus quicquid pro nobis fecit, voluit tomo. 9. 239. f.
 Quid à Xpo expectare debeamus. t. 9. 242. g.
 In Romanos idololatrias, & i Xpū blasphemias, inuestio, to. 10. 26. K. l. & sequentib.
 Xpus, & lex, quid nobis præstiterint. to. 10. 68. g.
 Christus, prius dilexit homines, cum adhuc in peccatis essent. tom. 10. 157. e.
 Christus qui tantum nobis contulit, scit quātum reposcat. tom. 10. 168. f.
 Christus caput, corpus Ecclesia.
 Christus caput Ecclesie. to. 2. 69. b. & 83. R. & 169. h. i. to. 3. 47. l. to. 4. 132. K. & 324. h. & 330. h.
 corpus Christi. tom. 3. 354. i.
 Christus totus, caput & ecclesia, to. 7. 109. d. e. & 110. a. tom. 8. 53. l. & 55. f.
 Quid significatū sit i Abel, & Seth, & Enos, qd appareat ad Christum & corpus eius, id est, Ecclesiam pertinere. tomo. 5. 138. e. f.
 De his quæ in quadagesimo quarto psalm. ad Christum & Ecclesiam pertinentia, aut aperte dicuntur, aut tropicè. to. 5. 164. d. & seq.
 Christus est caput & corpus, & ideo in se transfert membrorum suorum, id est, fidelium personam. tom. 5. 166. c.
 Quod Christus sit caput & corpus Ecclesie, testimoniis comprobatur. to. 8. 173. k. l. & 183. f. & 192. l. & 216. h. & 238. i. K.
 Christus unus est, & oēs christiani membra eius. tom. 8. 480. K.
 Vnus Christus, christiani multi, quia vnus homo Christus, caput & corpus, tomo. 8. 492. h. i.
 Quod aliquando ex persona membrorum suorum aliquando ex persona sua, tāquā capitis, loquitur. tomo. 8. 544. c.
 Christi cū præsentia Ecclesia spiritalis & corporalis. to. 9. 110. d.
 corpus Christi, Ecclesia. to. 10. 5. e.
 Christus & Ecclesia, vnum corpus, to. 10. f. g. & 38. e. f.
 Christus, caput & corpus. tom. 10. 38. e. f.
 Christus, ecclesie caput. tom. 10. 41. b. Et ibi plura de capite.
 Christum prædicat Christus, id est, Ecclesia sua.

fu.
 Sacramentum co.
 Christus vnus
 caput nostrum, Q
 Christus, quare c
 Christus caput, B
 Christus caput m
 poru.
 In Chri corpore,
 Christus modo o
 oatur a nobis.
 caput & corpus
 to. 10. 142. h.
 caput Ecclesie e
 terra.
 Christus secūdu
 est in coelo: se
 in terra.
 christianismus, vera re
 christiana religio,
 bus, sed & apud
 R. Vide, de patri
 christianismus vera
 christianismi sum
 440. a. b.
 Christi Euangeliza
 Christi religio diffi
 Christus vbique præ
 Euangelizatus est Ch
 ls. tomo. 10. 155.
 In Christo pastore
 Pagani Augustini te
 sperum successu
 Christi.
 chrysippus,
 chrysippus Stoicus,
 tomo. 7. 69. m.
 chrysostomum sequi
 tentia Origenis,
 Petrum.
 chus.
 chusi interpretatur fil
 cibus sum grandium
 fol. sequenti. b.
 cibi autus in curis.
 cibus medicamenti vi
 641.
 Non cibi immuditia,
 da. ibidem. 5. a. &
 cibi an ad corpus v
 tomo. 2. 168. i. K.

IN DIVVM AVGVSTINVM

- fua. tomo. 10. 45. d
Sacramentum corporis Christi. Ibidē.
Christus vnus nobiscū factus est. to. 10. 5. 1. b
caput nostrum, Christus. to. 10. 75. h
Christus, quare caput nostrum, to. 10. 76. i
Christus caput, Ecclesia eius copus. ibidem.
Christus caput mēbrorum, & vniuersi cor-
poris. to. 10. 98. e
In Chri corpore, vita nra cōsistit. to. 10. 123. d
Christus modo orat pro nobis in nobis, &
oratur a nobis. to. 10. 246. d
caput & corpus Ecclesie, vnus est Christus.
to. 10. 142. h.
caput Ecclesie est in cōlo, & membra in
terra. tomo. 10. 183. K
Christus secundum quod est caput Ecclesie,
est in cōlo: secundum quod corpus, est
in terra. tomo. 10. 167. a
chriianismus, vera religio. to. 1. 6. 1. R. & 237. g
christiana religio, nō solū nostris tempori-
bus, sed & apud antiquos fuit. tomo. 1. 13.
R. Vide, de patriarchis.
christianismus vera philosophia. to. 1. 154. b. c
christianismi summa. tomo. 2. epist. 209. to.
4. 420. a. b.
Christū Euangelizare, quid sit. tomo. 4. 2. 1. c.
Christi religio diffusa. to. 4. 13. 1. a. b
Christus vbique pradicatur. Ibidem h
Euangelizatus est Christus, & bonis & ma-
lis. tomo. 10. 155. m
In Christo pastore fiducia. 4. 385. d.
Pagani Augustini tempore, omnem non p-
pterum successum reiciebant in fidem
Christi. to. 10. 49. m. & sequenti.
chrysippus, tomo. 5. 75. a
chrysippus Stoicus, disputator acerrimus.
tomo. 7. 69. m
chrysostomum sequitur Hieronymus, in sen-
tentia Origenis, qua Paulus reprehendit
Petrum. tomo. 2. 14. i. R.
chus. tomo. 5. 153. d.
chusi interpretatur silentium. to. 8. 13. d
cibus sum grandium, vox Dei to. 1. 49. g. &
fol. sequenti. b.
cibi auiditas in curis. Eodem. 145. R.
cibus medicamenti vice sumendus. Eodem
64. l
Non cibi immūditia, sed cupiditatis timen-
da. Ibidem. 65. a. & 249. d & in Pōsid-
cibus an ad corpus vel animam pertineat.
tomo. 2. 168. 1. K
cibus animę, & fames. Ibidem. l
cibus Augustini, qualis. Eodem. 262. g. & in
Pōsidonio.
cibus animę, verbum Dei. Eodem. 227. b. c
ciborum religio. to. 1. 256. a. & seq. to. 2. 91.
h. & sequentibus.
In ciborum delectu, superstitioniores, frater
ne admonendi. to. 1. 256. d. e
Tribus causis abstinetur a certis ciborū ge-
neribus. Eodem. 261. g
ciborum delectus. to. 2. 175. 1. R. to. 3. 68. f. g.
to. 6. 106. b. & sequen. to. 9. 93. e
cibos & nuptias damnantes. to. 3. 68. g
cibi & potus abstinentia. ibidem. 76. 1. K. 10-
mo. 6. 61. c. d
Et merita ex abstinentia. tomo. 3. 68. g
cibus domini quis. tomo. 4. 197. c
ciborum luxus. Eodem. 383. l
cibus animę, & ieiunium. ibidem
cibus spiritalis. Eodem. 408. d
cibus domini post resurrectionē. to. 3. 151. l
Non cibi genere, sed auaritate immodesta
quisque culpandus est: & exemplificat de
Elau. tomo. 5. 154. i
cibus vel alimētum corporis, est quoddā si-
bi medicamentum. tomo. 5. 107. h
cibi non sunt damnandi. tomo. 6. 61. 1. m. &
sequentibus.
cibi vius vel abstinentia, qualis esse debeat.
tomo. 4. 116. c
cibus in vituperatione non est, sed luxus. to-
mo. 6. 176. 1
A cibis quibusdam, cur abstineant fideles.
tomo. 6. 152. m. & sequen.
cibus noster, Deus, solus reficit, & non defi-
cit. tomo. 8. 163. e. in fine.
cibus, Christus: quō fit lac. tomo. 8. 75. c.
Si non vis esse cibus serpentis, noli esse ter-
ra. tomo. 8. 40. 1. h
Quis sit cibus superbōrū, & cibus piorum.
Eodem. 372. g
cibi dulces, qui sint. Ibidem. 176. m
In cibo panis deuorare populum Dei, quid
sit. Eodem. 170. a
cibus & potus, quem Christus dixit sumen-
dum ad vitam eternam habendam, quid
est. tomo. 9. 50. f
Solidus cibus, est separatio boni a malo. to-
mo. 9. 104. l & 105. c
Lac & cibus noster, est Christus. tomo. 9
128. d.

Ventris ingluuiei & parsimonie ciborum pugna. to. 9. 226. f. g.
Eundem cibū & potum sumpserunt patres in deserto, quem nos, si spiritaliter & non corporaliter sumerent. to. 9. 222. i
cibus noster celestis quis, & quid ad eū capiendum parandum. to. 10. 54. c
cibus eiecit Adam a paradiso. to. 10. 159. b
Dies singuli absque nimietate ciborum, sunt transeundi. Ibidem. d
cibi parandi ad diem tertium. to. 10. 181. d. e
cibus sempiternus qualis. to. 10. 191. R
cicatrices vulnerum, cur Christus retinuit. tomo. 2. 61. l. tomo. 10. 17. h. i
cicatrices apparebūt in corporibus martyrum gloriosis, non tanquam vitia, sed veritatis indicia, to. 5. 135. e
ciceronis linguam, ferē omnes mirantur, peccatus non item. to. 1. 34. R
ciceronis Hortensius excitauit Augustinum ad ardorem philosophiæ. Ibidem. & 53. d. 82. 168. e
Alios item. Eodem. 135. d. e
ciceronis quæstio de virtutibus. Retract. to. 1. 19. i
cicero, etsi sapiens, non tamen in omnibus probatur.
cicero, inclutus orator. to. 2. 31. R. l.
ciceronis studium non damnat Augustinus. tomo. 2. 76. c. in fine.
cicero, Ro. author eloquii. to. 3. 26. l
Et magnus author eloquentiæ. to. 3. 148. f
cicero dicitur locutor nobilis. to. 5. 121. d
ciceronis sententia, de virtutibus animi. to. 4. 187. g. h. Retracta. tomo. 19. b
cicero augur. tomo. 5. 48. i
cicero. to. 1. 163. b
cidara. to. 4. 55. i. & 70. a. & 75. b.
cilicium ad peccati expiationem pertinere. tomo. 4. 136. c
cilicium quomodo vestimentum Christi. tomo. 8. 241. m
Quod significat carnis mortalitatem ppter similitudinem carnis peccati. Ibidem. 84. e
cilicium Christi. Ibidem. & f. & i. R
Quintus cincinnatus tomo. 5. 46. R.
cingere, accingere, & præcingere si differat tomo. 8. 340. c
cineris nomine poenitentia designatur. to. 8. 571. f. g.
cinerem manducare tanquam panem, quid

fit. tomo. 8. 375. h
circensium ludorum infania. to. 144. b. c. & 53. a
circensium spectaculum, tomo. 5. 15. g
circumcelliones, Donatistæ sunt, & eorū furor. tomo. 1. in possidonio, tomo. 2. 54. b. & 64. h. h. sequentibus. tomo. 6. 9. a
circumcellionum insidiis, petius Augustinus. tomo. 1. in Possidonio.
circumcelliones multi conuersi. to. 2. 50. b
circumcellionum mira crudelitas. tomo. 2. 98. m. 98. c tomo. 7. 87. g. h. & seq. c. f
circumcelliones mortem sibi consciscere conueuerunt. tomo. 6. 9. a
circumcelliones qui, & vnde sint, to. 7. 7. f. g
circumcelliones, vnde nomē acceperint. to. 7. 115. g. to. 8. 508. m. & to. seq. d. e
circumcellionum scelera. to. 8. 7. g. h
De circumcellionum crudelitate in catholicos. tomo. 8. 24. g. h. & 178. c
circumcisio carnalis, vmbra erat futuri. tomo. 2. 258. b. c.
circumcisio, loco baptisimi. tomo. 2. 58. m. to. 7. 273. f. g
circumcisio, alia carnis, alia cordis. to. 4. 246. l. m. tomo. 3. 194. a. b
circumcisio & baptisimus, comparantur. tomo. 2. 249. d. e. to. 3. 353. R. to. 6. 318. m
circumcisionis sacramentum quare Abraham fidei suæ signum accepit. to. 3. 244. R. & 304. K. tomo. 6. 74. h. i
circumcisio quare præcepta octauo die. tomo. 4. 247. l. m
circumcisio & præcepta quare data sunt populo. tomo. 4. 304. R
circumcisio vsque ad Christum. to. 4. 308. R
circumcisionem accepit Abraham. in Christo promissa. Ibidem. R. l
Non circumcisio Iudæum facit, sed natiuitas, sub Dei creatoris deuotione progenita. tomo. 4. 314. i
Arbiter circumcisionis & pputii venit Christus. tomo. 4. 314. a
circumcisio Abraham datur, & dicitur testamentum domini. to. 5. 151. & seq.
circumcisio imperata est quando de Sara pmissus est filius supra naturā, vt significetur vocatio gentium, quæ est per gratiā, non per naturam: quæ quidem gratia, quæ ad omnes pertinet, ideo iussu sunt circumcidi, non solum filii Abraham, sed & serui & vernaculi. Ibidem.
Circum-

Circumcisio
De masculo, quæ
cuncisus, per
tum Dei dis
Circumcisio
Circumcisio sp
Circumcisio
to. 6. 63. g.
Circumcisio c
dem. 74. h
Circumcisio car
to. 6. 74. K
Incircumcisio
to. 6. 105. K
Circumcisio p
Incircumcisio
to. 7. 328. g.
Circumcisio
261. d. to. m.
Circumcisio no
Circumcisio car
matis.
Circumcisio figu
l. 83. 61. d
Circumcisio carni
sio cordis est
Circumcisio quare
bro præcepta.
De verbis Apostoli
cisio, qui spiritui
72. h. & sequen.
Nos sumus circum
quid dictum.
Quare Hebræorum
cuncidebantur.
Quare cultellis pe
noli Hebræorum
Pastores & magi p
sionis & pputii
Christus suscepit
circumcisionem
Circumcisio, quare
198. i. K
Signum veteris test
gū noui testam
Circumcisio tempo
posuerunt, dicit
numero polli ci
& inducunt illu
celo nouum.
De circuiui quæ p

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Circuncisio quid significet. ibidem
De masculo, qui non octauo die non fuerit cir-
cuncisus, perit anima eius, quia testamen-
tum Dei dissipauit. ibidem. h. i
Circuncisio veteres non saluati. to. 6. 73. a. b
Circuncisio spiritalis. ibidem. b. c
Circuncisionem spiritalem christiani tenet.
tom. 6. 63. g
Circuncisio cordis, in carne adumbrata. Eo-
dem. 74. h
Circuncisio carnis, signaculum iusticie fidei.
tom. 6. 74. K
Incircuncisio, carnis expoliatio figurata est.
to. 6. 105. K. & seq. to. 7. 37. g. to. 9. 54. g. h
Circuncisio paruulorum. tom. 7. 261. c
Incircuncisio paruulorum damnatio. to-
mo. 7. 328. g. h
Circuncisionis cultellus, cur petrinus to. 7.
261. d. tom. 9. 54. h
Circuncisio noui testamenti. ibidem
Circuncisio carnis, precepta in signo baptis-
matis. tom. 7. 318. m
Circuncisio figura fuit baptismatis. to. 7. 273.
f. & 361. d
Circuncisio carnis signaculum est fidei, circunci-
sio cordis est pp ipsam fidem. to. 8. 272. i
Circuncisio quare septimo die, & in tali me-
bro precepta. tom. 9. 54. g. h
De verbis Apostoli, Nos enim sumus circun-
cisio, qui spiritui Dei seruimus, &c. to. 10.
72. h. & sequen.
Nos sumus circuncisio, nos sumus iusticia,
quid dictum. ibidem. i
Quare Hebreorum infantes octauo die cir-
cuncidebantur. ibidem. l
Quare cultellis petrinis circuncidebantur par-
uuli Hebreorum. ibidem. K. l
Pastores & magi primitie fuerunt circunci-
sionis & preputii. tom. 10. 128. K
Christus suscepit circuncisionem, ablatus
circuncisionem. Eodem 129. a
Circuncisio, quare octauo die fiebat. to. 10.
198. i. K
Signum veteris testamenti, circuncisio, si-
gnum noui testamenti crux. to. 10. 324. a. b
Circuitum temporum quidam Philosophi
posuerunt, dicentes omnia redire eodem
numero post circulationem magni anni,
& inducunt illud Salomonis, Nihil sub
coelo nouum. tom. 5. 208. m
De circuitu que ponunt Philosophi in ani-

mabus & rebus, ponentes aternitate mu-
di. tom. 5. 108. d. & seq.
Circuitus temporum ponentes, tollunt bea-
titudinem, & miseriarum plenitudinem po-
nunt, unde hos multipliciter destruit. to.
5. 109. b. & seq.
Et si circuitus tales essent, non solum pru-
dentes tacerentur, verumetiam doctissi-
mi nescirentur. ibidem. c
In circuitu Dei, qui esse dicatur. to. 8. 322. g
Circuitus, temporalium rerum cupidita-
tem significat, quae septem dierum repetito
circuitu tamquam rota voluitur. to. 8. 25. h. i
Qui circumeunt, & non intrant Ecclesiam,
rotam temporis amant. tom. 8. 57. h
Circuitus est impiorum, ubi iur sine fine.
tom. 8. 533. a. b
Circumfodere. tom. 10. 27. i
Circumstantie personae, loci, temporis, &
huiusmodi requiruntur, sine quibus opus
est vanum. tom. 5. 133. l
Cithara differt a psalterio. to. 8. 68. g. & 127. i
R. & 128. d. & 256. i
Distinctio citharae & psalterii, & cur nun-
quam legatur cithara decem chordarum
sicut psalterium decem chordarum. to.
8. 68. g. & 127. i
Quid significet quod cithara ab inferiore so-
num reddit. tomo. 8. 68. h. & 186. e. f. &
281. i
Cithara est caro Christi humana patiens. to.
8. 186. f. g
Quod significet carnem, ideo ab inferiori
sonum reddit. tom. 8. 256. i
Qui citharizat, ubique Deum laudet. to. 8. 68. i
Cithara carnem Christi, passioni coniuncta
significat. tom. 9. 143. c
In cithara tria sunt. tom. 10. 124. e
Ciuitates duae Dei, & huius mundi. to. 1. 25.
e. to. 2. 247. m. & seq. to. 4. 330. e. to. 8. 205.
l. m. & seq.
Ad ciuitatis aeternae amorem exhortatio. to.
2. 247. m. & sequen.
Ciuitas quomodo florere debeat. ibidem
Ciuitas quid. tom. 2. 7. h. & 70. b
Ciuitates duae post iudicium. tom. 3. 64. a
Ciuitas bonorum & malorum. tomo 3
220. c. d
Ciuis, hospes. tom. 3. 347. i
Ciuitatis aeternae aeterna sunt gaudia. ibidem
m. in fine.

INDEX

Ciues terreni, & caelestes. tom. 3. 50. f.
ciuitates duæ, Hierusalem, & Babylon. to. 3.
351. f. to. 4. 327. f.
ciuitas supra montem posita. tom. 4. 394. g.
De ciuitate Dei, libri xxii. tom. 5. habet Re-
tracta. tom. I. 13. c. d.
Deus ciuitatis conditor. tom. 5. 1. b.
ciuitas Dei gloriosissima. ibidem. a.
ciuitas Dei, in hoc seculo, inter impios per-
grinatur. tomo. 5. 1. a.
Inimici ciuitatis Dei. ibidem. b.
ciuitas terrena. ibidem. b.
ciuitatem desiderans beatam, debet euitare
societatem demonum. tomo. 5. 19. e.
ciuitas Dei sempiterna. tomo. 5. 45. l.
ciuitas Dei, mudi dilectorib. odio sua. ibidem.
De mercede sanctorum ciuium ciuitatis eter-
nae, quibus utilia sunt Romanarum exem-
pla virtutum. ibidem.
ciuitatis status, harmonie musicae compara-
tur. tomo. 5. 17. e.
ciuile. tomo. 5. 51. i.
ciuitas est hominum multitudo, aliquo so-
cietatis vinculo colligata, quæ vera vir-
tute beata redditur. tom. 5. 51. f. & 133. i.
ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinens
ad ciuitatem diaboli, secundus Abel, per-
tinens ad ciuitatem Dei, & quid hoc signi-
ficet. tom. 5. 130. e.
ciuitates destruunt per peccata, quibus irre-
tuntur, quibus expulsi pacem habent. to-
mo. 5. 10. R.
ciuitas Rom. multo magis destructa est in p-
uersitate morum suorum ciuium, quam
in ruina facta ab hostibus. tom. 5. 1. z. b.
ciuitatum subuersio est ex impetu aquarum,
vel ignium, vel terremotuum, & huiusmo-
di. tomo. 5. 30. R.
ciuitas terrena, quæ non est sempiterna, hæt
hic finem suum quem appetit & intendit,
quod quia non sufficit ad tollendum an-
gustias, in septimam bellando diuiditur, & q-
rit esse victrix gentium, cum sit captiua vi-
ctorum. tom. 5. 131. m. & seq.
ciuis, locusque Romæ quid sit. tom. 5. 45. a.
ciuitatis terrene, proprium est Deos colere
quibus a diuantibus regnet in pace terre-
na. tom. 5. 132. m.
De ciuitate terrena, tractat scriptura sacra, p-
pter caelestem. 133. f.
ciuitates sunt aliquando liberæ, ab euentibus

bellorum ciuiliū, sed nunquā ā per-
 culis. tom. 5. 189. e. & sequ.
 ciuitas terrena habet initium, & finem ter-
 renum. tom. 5. 138. e.
 ciuitas terrena, est imago ciuitatis cęlestis.
 tom. 5. 131. g.
 ciuitas Dei, seruatur frequenter leges ciuitatis
 terrenę, q̄ nō sunt cōtra diuinum cultū,
 & valent ad pacē to. 5. 193. m. & sequen.
 ciuitatis terrenę totum genus in diluuiō ab-
 sumptum est, sed reparatum ex filiis Noe.
 tom. 5. 138. K.
 ciuitates bonorum & malorum, inuicē sūt
 permixtę, donec vlt. mo iudicio diriman-
 tur. tom. 5. 11. g.
 ciuitates duas fecerūt amores duo. t. 5. 13. o. a.
 ciuitatis terrenę ciues, parit p̄ctō vitiatā na-
 tura, cęlestis vero ciuitatis ciues, parit ā
 peccato naturam liberans gratia. tomo. 5.
 130. m.
 ciuitates solū duę sunt, vna bonorum, alia
 malorum. to. 5. 120. m. & 121. m. & 124. f.
 ciuitas cęlestis, aliter vitatur pace, & rebus
 mundanis, quām terrena. tom. 5. 194. m.
 ciuitas superna, parit hic ciues suos, in quib.
 peregrinatur quoad omnes suos congre-
 get resurgentes. to. 5. 13. i. g.
 ciuitas terrena generatur in coniugio, sed cę-
 lestis regeneratur. tom. 5. 136. c. & sequen.
 ciuitas, si audiret pręcepta diuina vnuerſali-
 ter terras vitę pręsentis ornaret sua felicità-
 tem respub. & vitę ęternę culmen beatifi-
 cime regnatura conſcenderet. tom. 5. 16. l.
 ciuitas ex lummis, mediis, & infimis interie-
 ctis, ordinatur. tom. 5. 17. c.
 A ciuitatis legibus, debet paterfamilias do-
 mus suę pręcepta ſumere. tomo. 5.
 193. l.
 De ciuitate terrena incipiente a Cain homi-
 cidā, & terminante vſq; ad Lamech homi-
 cidā, & de ciuitate Dei quę ostenditur eē
 in spē & in fide mortis & resurrectionis
 Christi, figurata in morte Abel, & ī Seth,
 natō loco eius. tom. 5. 139. h. & sequen.
 ciuitas cęlestis, dum peregrinatur in terra,
 ex omib. gentibus ciues euocat, atque in
 omnibus linguis peregrinam colligit ſoci-
 etatem, ſiue ciuitatem. tom. 5. 194. b.
 ciuitas Dei, peregrinās in mundo, ſignifica-
 tur in arca. tom. 5. 141. e.
 ciuitas vna Dei, vnum templum, & vnum ſā-
 crificium

IN DIVVM AVGVSTINVM

crificium. tom. 5. 106. K
 ciuitas cælestis, significata per Isaac quomo-
 do pacem habeat & amorem, & cor vñu.
 tom. 5. 13. m
 ciuitas significatur aliquñ nomine tēpli, vel
 domus, in scriptura diuina. tomo 5. 13. 8. i
 ciuitatem Hierusalem, vidit Ioannes deicen-
 dentem. tom. 5. 205. K
 De ciuitatis cælestis mirabili distancia, à ciui-
 tate terrena. to. 5. 45. m. & 93. b. & 142. c
 Pro ciuitate cælesti omnia relinquentes, &
 quæcunque sustinentes, non magnum est.
 tom. 5. 45. b. & seq.
 In ciuitate superna, nullus moritur. to. 5. 45. l
 ciuitas superna, incomparabiliter clarior est
 terrena. tom. 5. 20. f
 ciuitas Dei, quæ. tom. 5. 93. a
 ciues esse debemus, ciuitatis supernæ. ibid. b
 ciuitatis sanctæ origo, informatio, & beati-
 tudo. to. 5. 100. c
 ciuitates, id est, societates. tom. 5. 103. h
 ciuitates angelorum & hominum. ibidem.
 ciuitas Dei, Ecclesia est. tom. 5. 115. g
 ciues sanctæ ciuitatis Dei. tom. 5. 123. k
 In superbia & humilitate, discernitur ciui-
 tas Dei à ciuitate diaboli. to. 5. 125. l. & se-
 quentibus.
 Gratiæ parit ciues cælestis ciuitatis tomo. 5.
 13. i
 Natura vitata, parit ciues terrenæ ciuitatis.
 Ibidem.
 ciuitas, nihil aliud est, quam hominum mul-
 tudo, aliquo societatis vinculo colliga-
 tata. tom. 5. 133. i
 Generationes Seth & Cain, duas ciuitates
 præfigurant. tom. 5. 136. c
 ciuitas terrena, vsque in sui finem, carnales
 habitura est generationes. tomo. 5.
 137. d
 ciuitas terrigenarum, & regeneratarum. to.
 5. 139. e
 Progenies duæ, duas insinuant ciuitates. Ibi-
 dem.
 ciuitatum, vna in re huius seculi, altera i spe
 Dei. tom. 5. 139. i
 ciuitas Dei plantatio. tom. 5. 147. m
 ciuitas dæmonicola. tom. 5. 180. e
 Finis ciuitatis Dei. tomo. 5. 191. i
 ciuitas terrena, non viuut ex fide. tomo. 5.
 194. m
 ciuitas cælestis, viuut ex fide. ibidem.
 ciuitas cælestis in hac peregrinatione, utitur

pace terrena. tom. 5. 194. b
 Christus, conditor ciuitatis supernæ. tom. 5.
 228. a
 ciuitas, est vbi rex, vbi curia, vbi ministri, vbi
 plebs inuenitur. tom. 8. 20. a
 ciuitas, propriè in hominibus inhabitantibus
 intelligitur. tom. 8. 474. a. b
 ciuitas, cum sine additamento ponitur, ciui-
 tatem Dei vel Ecclesiam significat. tom. 8.
 259. m. in fine. & seq.
 ciuitas circumstantiæ, quæ sit. tom. 8. 59. c. &
 195. l & 201. i
 ciuitas cōtradictionis, quæ sit. l. ibidem. 175. f
 Qui fiat muri huius ciuitatis. ibid. h. i
 ciuitas Dei quæ sit, & qui ciues eius. tomo. 8.
 143. e
 Quomodo ex latere Aquilonis colligatur.
 ibidem. h. i
 Non scandalis, sed charitate circundāda est.
 tom. 8. 146. m
 Quæ sit virtus huius ciuitatis. ibidem
 Rex ciuitatis Hierusalem, se fecit nobis viā,
 vt ad ciuitatem perueniremus. Eod. 315. i
 Quomodo fundamenta huius in montibus.
 to. 8. 315. k
 In ciuitatibus terrenis, alia est fabrica & diffi-
 ciorum, alii sunt ciues, illa ciuitas in suis
 ciuibus ædificatur, qui sunt lapides viuui.
 tom. 8. 316. c
 ciuitas cælestis ex quibus constet. ibi-
 dem. h. i
 Quid sit, homo factus est in ea, & ipse funda-
 uit eam altissimus. tom. 8. 317. l
 ciuitas Dei ex quibus constat, & à quibus
 custoditur. ibidem 336. i. & seq.
 ciuitas Dei, est Ecclesia sancta, & lex huius
 est charitas, quæ Deus est. tom. 8. 363. i
 Quod ædificatur ex viuuis lapidibus, & quod
 sit fundamentū eius. ibi. 361. i. & 361. a. b
 ciuitas Dei, ab Abel, ciuitas diaboli, à Cain
 exordium sumpsit. tom. 8. 390. a
 Et qui ciues aut reges earum. tom. 8. eodem.
 205. l. m. & 205. a. b
 Duæ istæ ciuitates permixtæ sibi corpore, &
 corde separatæ, currunt per ista volumi-
 na seculorū vsque ad finem. Eodē 528. c
 ciuitas Hierusalem, in Babylonia captiua te-
 netur, non tamen tota. ibidem
 ciues Hierusalē, si in republica ciuitatis Ba-
 byloniæ paci consulunt, & fideliter ver-
 santur, non eos finit Deus pure in Babylo-
 nia. ibidem. e. f

Quod

I N D E X

Quod modo in ciuitate Babylonica etiam
ciues vtriusque permixti sunt, & inuicem
se angariant. tom. 8. 164. d
Inueniuntur etiam ciues Hierusalem, admi-
nistrare aliquid in terra. ibidem. h
Quod vna est ciuitas celestis sancta quæ con-
stat ex, &c. Eodem. 204. h
Quod hæc duæ ciuitates aduersantur sibi vsq;
in finem seculi, donec fiat separatio. to. 8.
205. a. b. & 217. a
ciuitas terrena maior est tempore, nō subli-
mitate, non honore. Eodem. 205. a. b
cur illa maior est etate, ista dignitate. ibi. c. d
Quo Cain solus ædificauerit ciuitatē, & qđ
significat qđ vbi prius nō erat ciuitas, & di-
ficauit, & ciuitas Hierusalē non ibi ædifi-
cata est, vbi non erat ciuitas, sed erat ciui-
tas primo qđ appellatur Hiebus. ibi. 217. a
ciuitas mala ab initio vsq; in finem currit.
& bona ciuitas mutatione malorum con-
ditur. tom. 8. 205. d. e
Quod ciues malæ ciuitatis, administrant ali-
quando actus bonæ ciuitatis, exēplo ostē-
ditur. ibidem
Quod ciues bonæ ciuitatis, quandoq; admi-
nistrat quosdam actus malæ ciuitatis. ibi.
ciues Hierusalē & Babylonie, vnde modo
distinguantur. tom. 8. 217. b. c
ciuitates duas, faciunt duo amores. ibidem.
ciuitas cœlestis purgatis omnibus ciuibus
suis, erit nullo admixto seditioso aut tur-
bulento. ibidem. 5. 66. b
Ciuitates diaboli, quæ sint & quādo destruē-
tur. tom. 8. 20. m
Nulla est ciuitas omnis animæ immundæ ca-
pax, nisi diaboli ciuitas. tom. 9. 148. e
ciuitatem superborum, Cain fratris sui san-
guine fundauit. tom. 9. 149. c. & f
Ciuitas in monte constituta, est Ecclesia. to-
mo. 9. 150. c
ciuitatis Dei, prærogatiue. tom. 9. 154. & se-
quentibus.
Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias fla-
gellat. tom. 9. 256. c
Duæ ciuitates. tom. 10. 29. l
Mundi ciuitas, quomodo destruenda. to. 10.
180. m. & sequent.
Terror diuinus in ciuitatem Constantinopo-
lim. tom. 9. 256. l. m
Nunquam quis ciuis cœlorū erit, qui ociosi-
tatem amauerit. tom. 10. 286. m
clamor in scripturis, signat impudentē ini-

quatē. to. 3. 22. l. in sue & 41. i. K. to. 4. 43. h
clamor cordis. tom. 4. 48. m. tom. 8. 60. f
clamorem, pro manifestis peccatis scriptu-
ra ponit. tom. 4. 45. l. l
Infantes in vtero matrū clamantes. to. 5. 30. l
Ego clamaui, quoniam exaudisti me, expo-
nitur. tom. 5. 97. m
clamare bñ, & clamare inaniter. to. 10. 12. a
clamare ad Christum, quid. tom. 10. 18. R. &
19. b. c
Et qui clament. ibidem
clamantes iuxta viam. tom. 10. 18. l
clamare operibus debemus. tomo. 10. 19. c
Perseuerare in clamando. ibidem. e
clamor cordis. tom. 10. 69. m. & seq.
Clamare ad Deum. tom. 10. 77. f
De eo qđ Esaias dicit, clama, ne cesses, quasi
tuba exalta vocem tuam, &c. Homil. to.
10. 93. a. & seq. & 181. a
Clamare ad Deum sine voce. tom. 10. 173. b
Clamare debemus. tom. 10. 181. a
Multi clamant voce, & corde muti sunt, &
multi tacent labiis, & clamant affectu. tomo.
8. 469. h
Clamor cordis, magna ē cogitatiois ītētio,
qđ cū est in oratiōe, magnū exprimit deside-
rantis & petentis affectum, vt non de spe
reteffectum. ibidem. 463. R
Tunc in toto corde clamatur, quando aliud
de non cogitatur. ibidem.
Qui desiderat etsi lingua tacer, corde cla-
mat, qui non desiderat, quolibet amore
& clamore aures hominū feriat, mutus est
Deo tomo. 8. 315. i
Multi clamant ad dominum, pro rebus trā-
sitoris, vix quisquam propter ipsum do-
minum. Eodem. 277. l. m
Verē tunc clamanti tibi Deus intendit, quā-
do ipsum quæris, non quando per ipsum
aliud quæris. ibidem. m. & seq.
Aliud est clamare aduersus Deū, aliud hym-
num dicere. tom. 8. 221. h
Clamare ad Deum ore meo, non ore alieno,
quid sit. ibidem. 225. g
Clamor cordis, feruor est charitatis. tomo.
8. 104. l
Clamor ad Deum non est vocis, sed cordis
ibidem. 60. f
Qui hominibus silet, Deo sicut clamor so-
nat. tom. 8. 5. h
Clamare debemus, magna cordis intentio-
ne. tom. 8. 7. l
Clamor

Clamor corporis
guttur.
Multi ad domum
sed voce co
clamor tuus, c
Quis est qđ cla
Non clamaret
in multis vi
Quod heredit
clamat a fin
Quid sit clam
clarificatio do
sequentibus
clarificare, gl
cis. tomo. 6
Chrī, multoti
2. b. c.
clarificatum
absente Iud
ctione.
Glorifico & cl
ritas.
Spiritu sanctus
uit. tom. 9. 1
Pater, quomodo
Christus, nisi re
fuisse, nec par
clarificat patrē fil
ter clarificauer
Quomodo filius
petit clarificari
109. h. & sequ
De clarificatio vi
claud, qui.
De claudo ab vter
sam a Petro san
82. m. & sequ
claudicatio Iacob
Quid pes Iacob c
dicans, figuret.
claves Ecclesie. to
mo. 6. 194. h. to
claves non vni, se
mo. 9. 80. h
claves ligandi & c
accepti in Petr
claus ab ysa. pot
claves regni cœle
mo. 10. 190. d
claves Ecclesie,
regia.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Clamor corporalis auditur, spiritualis intelli-
gitur. tomo. 8. 10. g.
Multi ad dominum clamant, non voce sua,
sed voce corporis sui. ibidem. 540. i.
clamor tuus, cogitatio tua. ibidem.
Quis est q. clamat a finib. terre. Eod. 477. l. m.
Non clamaret a finibus terræ vnus, nisi esset
in multis vnus. tomo. 8. 176. c.
Quod hereditas illa quæ est per oēs terras,
clamat a finibus terræ. eod. 202. b.
Quid sit clamare a finibus terra. Ibid. 179. d.
clarificatio domini, to. 4. 191. i. R. to. 9. 88. m.
sequentibus.
clarificare, glorificare honorare, idem Græ-
cis. tomo. 6. 218. e.
Chr̃s, multotiens clarificatus a patre. tomo. 9.
2. b. c.
clarificatum filiū hominis dicebat Christus
absente Iuda, futurā designans ī resurre-
ctione. tomo. 9. 89. a.
Glorifico & clarifico idē, sicut gloria & cla-
ritas. tomo. 9. 109. b. c.
Spiritus sanctus, quomodo filium clarifica-
uit. tomo. 9. 106. h.
Pater, quomodo clarificat filium. to. 9. 108. m.
Christus, nisi resurrexisset, nec clarificatus
fuisset, nec patrē clarificasset. to. 5. 113. k. l.
clarificat patrē filius prædicatione, quē pa-
ter clarificauerat resurrectione. Ibidem.
Quomodo filius clarificauit patrem, a quo
petit clarificari, vt illum clarificet. tomo. 9.
109. h. & sequentibus.
De claudiano viro illustri. to. 2. 71. a.
claudi, qui. tomo. 4. 112. a.
De claudio ab vtero matris, ad portā specio-
sam a Petro sanato, historia tractata to. 10.
82. m. & sequentibus. copiose.
claudicatio Iacob, qd p̃figurari. to. 10. 34. i. R.
Quid pes Iacob claudicans, & quid nō clau-
dicans, figuret. tomo. 10. 167. l.
clauēs Ecclesiæ. tomo. 3. 4. i. in fine & 73. d. to-
mo. 6. 194. h. tomo. 10. 105. l. m.
clauēs non vni, sed vnitati dedit Christus. to-
mo. 9. 80. h.
clauēs ligandi & soluendi, vniuersa Ecclesia
accepit in Petro. ibidem. g.
clauis abyssi, potestas popul. to. 9. 148. l.
clauēs regni cœlorum, quare datę Petro. to-
mo. 10. 190. i. & sequentibus.
clauēs Ecclesiæ, certiores sunt quam corda
regia. tomo. 13. 123. b. c.

clauem scientię, Paulus a Christo accepit.
tomo. 10. 267. m.
clauium cœlorum commissio facta est Pe-
tro tomo. 10. 190. i. R.
clauem potentię Petrus a Christo accepit.
tomo. 10. 267. m.
clementia Dei. tomo. 3. 347. h.
clementia, quid ciceroni. tomo. 4. 187. i.
In quo consistat clementia. to. 10. 289. a. b.
cleombrotus se præcipitavit. lecto Phædo-
ne Platonis. tomo. 5. 8. h.
clericorum laus. tomo. 1. 255. m.
Ad clericatum post poenitentiā, nullus ad-
mittatur. tomo. 2. 68. f. g.
clericatus impedimenta. tomo. 3. 68. h.
cur in cleris duo testa. intelligunt cū testa.
Græce non ita dicatur. tomo. 8. 23. c. & f.
cleros Græce, fors diei Latinè: hinc clerici
appellantur qui sunt in Ecclesiastici mini-
sterii gradibus ordinati. ibidem. f. g.
clericus & negociator. to. 10. 20. i.
clerici mercatores. ibidem.
clerici milites. tomo. 10. 20. h. i.
clerici, Augustini tempora, dimissas & fluē-
tes habebant tunicas. ibidem.
cingulum clericorum. ibidem.
Clerici mali, vellent aliqua eradere & dele-
re ex Euangelio: quod cum non possunt,
conātur pervertere. tomo. 10. 41. k. l.
clericus comam nutriens, & capillos radere
erubescens, non de Dei, sed mudi sorte esse
testatur. tomo. 9. 20. 4. e.
Clerici & sobrii esse, & ebrios arguere te-
nentur. tomo. 10. 240. f.
De communi vita clericorum. tomo. 10. 314.
l. & sequentibus.
Non decet clericum cum mulieribus sede-
re, vel fabulari. tomo. 10. 296. h.
De obseruantia clericorum. to. 10. 208. g. h.
De vita & moribus clericorum. to. 10. 299. l.
Ad fratres in eremo, de vita clericorum. to-
mo. 10. 313. l. m.
Maius est onus quam honor, in clericatu. to-
mo. 10. 314. k.
Clericus regularis profitens, duas res profi-
teretur: sanctitatem interius, & clericatum
exterius. ibidem.
Nemo clericorum regulariū, potest aliqd
dicere esse suum. tomo. 10. 314. m. & se-
quentibus.
Quid clibanus in somnio Abrahæ. tomo.
10.

INDEX

- to. 153. f.
 Cloacina dea. to. 5. 35. h. & 54. g.
 coagulare, in bono accipitur, & malo: & q. d.
 significet. to. 3. 45. 2. i.
 De codicibus emendandis. to. 3. 10. f. g.
 codrus, rex Atheniensium, amore patriæ li-
 berandæ mortuus est. to. 5. 173. h.
 cœlibatus apud Christianos, non præferatur
 nuptiis Patriarcharum. to. 6. 260. g. h.
 cœlibes. tom. 1. 86. f.
 cœlestiani, iidem Pelagiani. to. 2. 18. e. to. 6. 6
 a. & 10. K.
 cœlestius Pelagianus excommunicatur. to. 1
 25. i.
 cœlestius Pelagianns. to. 2. 12. i. j.
 Acta aduersus Cœlestium & Pelagium. to. 2.
 epist. 9. cum duabus seq.
 cœlestiana hæresis, Augustini diligentia op-
 pressa. Eodem. 20. e.
 contra Cœlestium & Pelagium. to. 7. 249. d.
 cœlestii error, de traduce peccati. Eod. 256.
 c. & sequen.
 De sententia pontificis in Cœlestiū. ibid. g.
 cœlestii damnatio. Eodem. 257. g. & 287. h. i.
 cœlum rapiunt indocti. to. 5. 54. e.
 cœlorum regnum. Eodem. 58. f.
 cœlum & terra omnis creatura. to. 1. 69. b. &
 274. f. & i.
 cœli & terræ nomine mundus significatur.
 to. 249. h. to. 4. 46. e. 207. a.
 Rursum quid cœli & terræ nominibus signi-
 ficatum. to. 1. 74. K. & 76. c.
 cœlum terra maius. Eod. 73. h.
 cœlum & terra duplex. ibidem. d.
 cœlum cœli domino, quid. ibidem. 73. R. m.
 & 75. f.
 cœlum cœli, cœlum intellectuale. ibidem. c.
 cœli & terræ nomine, spi ritales & carnales
 in Eccle. to. 1. 89. h. to. 3. 170. a. to. 8. 24. m.
 cœlum, scriptura, nubes, prædicatores. tom.
 1. 79. a.
 cœlum, sicut pellis, extensum. quid allegori-
 ce. to. 1. 79. l. m. to. 3. 152. d. e.
 cœli sicut liber, plicabuntur. to. 1. 79. l. m. to.
 8. 343. f. g.
 Orbium cœlestiū concentus. to. 2. 43. f.
 cœlum, locus Dei præcipue. to. 2. 85. g. to. 3.
 344. l. m.
 Cœlorum secreta discutere non est fragilita-
 tis nostræ. to. 3. 48. e.
 Cœlum dicitur aer. tom. 3. 171. e. & 175. a. &
 253. d. to. 6. 180. f.
 cœli figura. to. 3. 172. c.
 Et de motu cœli. ibidem. f.
 cœli cœlorum, quomodo dicatur. to. mo. 3.
 175. a.
 cœlos periisse aquis diluuii. ibidem.
 cœlum tertium, quod Paulus raptus, quid fue-
 rit to. mo. 3. 225. f. & sequenti. & 232. c. &
 233. f. g.
 An vere viderit cœlum. ibidem. 225. b.
 cœli multi, secundum quosdam. to. mo. 3.
 232. d. e.
 cœlum primum, secundum, & tertium qd.
 Eodem 233. c.
 Ad cœlestia mentem excitemus. Eodem.
 297. h. i.
 cœli, id est, Apostoli, enarrauerūt gloriā dei.
 to. 4. 132. h. to. 8. 30. a. & 70. d.
 cœlo tegitur, qui non habet vnam. to. mo. 4.
 319. b.
 cœli fragore, hostes fugati. to. 3. 244. g.
 cœli siccitas. ibidem. 244. a.
 cœli, in scripturis sanctis. to. 4. 394. e. f.
 cœlum thorus Dei. to. 4. 400. e. & 409. a.
 cœli nomine, sanctę animę. Eodem. 401. g.
 & 407. i. to. 8. 155. f.
 cœlum, quia violentia rapiatur. to. 4. 398. m.
 to. 8. 316. i.
 In cœlo maximus & minimus. to. 4. 398. m.
 cœlo recondere thesauros, quid. to. 4. 410. c.
 Sententia quorundam de tertio cœlo. tom. 3.
 233. f. g.
 cœlum, spiritus. to. 4. 407. c.
 cœlum, iustus. to. 4. 407. i. to. 8. 24. m.
 cœli corda iustorum. to. 4. 407. k.
 cœlū in duas partes diuiditur. to. mo. 5. 57. f.
 cœlum quidam palatum vocauerunt. ibid. l.
 cœlum, pater Saturni. to. 5. 60. c.
 cœlicolę, vnde, tom. 5. 81. m.
 cœlestia luminaria, sunt animalia beata &
 sempiterna secundum Platonicos. tom. 5.
 92. a. & sequen.
 De cœlo aereo pereunte incēdio ignis extre-
 mi. to. 5. 205. b. & sequentib.
 cœlorum ordo, firmitissimus. to. 5. 217. l. l. p. f.
 peribunt tu autem permanebis, & c. expo-
 nitur. to. 5. 209. c.
 cœlum Angelos representat. ibidem. g.
 Aduocabit cœlum iustum, & terram discer-
 nere populum suum: exponitur. Ibi
 dem, cœlum,

IN DIVVM AVGVSTINVM

coelum, sanctos significat. ibidem
 coelos trecentos sexaginta quinque Basili-
 des haereticus asserbat. to. 6. 4. l.
 In coelestibus apparatibus esse sedes, domi-
 nationes, principatus, potestates. Eodem
 210. a. b.
 caeli quot sint, in quorum tertium se raptum
 commemorat Apostolus. tom. 7. 25. 9. d.
 caeli, pro libris. tom. 8. 17. c. & 343. f.
 In caelo mansiones multae. to. 7. 38. g. h. Vi-
 de, Mansiones.
 Quo caeli facti sunt in intellectu. to. 8. 51. 7. i.
 coelum nubibus contegi, quid sit. to. 8. 56. 4. i.
 coelorum nomine, animae sanctae intelligun-
 tur. to. 8. 4. R.
 coelorum nomine libri utriusque testamen-
 ti significantur. tom. 8. 17. c.
 Quod figurent Evangelistas. Eod. 29. f.
 caeli dicuntur sancti, eleuati a terra, portantes
 dominum, & quam gloriam domini enar-
 rent. to. 8. 30. a. & 476. m.
 coelorum nomine iusti & Apostoli significan-
 tur, & quomodo verbo domini firmati,
 & spiritu oris eius omnis virtus eorum.
 tom. 8. 70. e.
 caeli, cur domino indigent. ibidem. a.
 Quomodo caeli sint supra se, uel quot sint,
 vel quibus modis distincti, quibus incol-
 lis impleti, & qua dispositione regantur
 nullum est a nobis inueniri, satagamus ta-
 men peruenire. ibidem. b. c.
 coelum supra nubes est, & sursum, ubi est ha-
 bitatio angelorum. tom. 8. 186. g. h.
 Qui coelorum nomine intelligatur. to. 8. 70.
 d. & 155. f. g.
 coelum quomodo aduocetur sursum, cum
 sit semper sursum. Eodem. g.
 caeli, quando annuncient iustitiam. ibid. e.
 Quomodo caeli distillauerint a facie Dei.
 to. 8. 230. m. & seq.
 caeli & coelum non aliud, sed hoc ipsum
 est. ibidem. 231. b. c.
 Quid coelorum restat post coelum caeli. to.
 8. 237. f.
 Quomodo inclinentur caeli, ut descendat
 Deus. ibidem. 5. 6. K.
 caeli tunc consentiuntur mirabilia Dei, & c. to.
 8. 337. g.
 caeli quo fecit dominus, qui sint, & quos si-
 gurent. to. 8. 196. e. & 363. g. h.
 cum sint opera manuum Dei, utrum peribunt

igne futuri iudicii. tom. 8. 381. b.
 Vis esse celum Dei, purga te a terra. to. 8. 358. c.
 centurionis humilitas & fides, Eodem. 111.
 & 143. m.
 Quod iusti ita sint coelum, ut sint caeli, eode
 476. l. m.
 celum intelligitur firmamentum, sed per fi-
 guram liber legis. tom. 8. 342. h.
 Quando extenditur sicut pellis, aut quando
 plicabitur ut liber. ibidem.
 Deus tam facile extendit coelum, quomodo
 tu pellem, nec tamen extendit quomodo
 tu pellem. to. 8. 399. f. g.
 Quid sit caelum extendere sicut pellem. ibi-
 dem. g. h. & 391. m.
 Quomodo caelum plicabitur ut liber. ibid. e.
 400. K. l.
 Superiora caeli aquis protegi, quid sit. ibid.
 Non sic in caelo est Deus, quasi subtrahendo
 lo ruinam sine sede formidet. Eod. 430. h.
 Quomodo habitet in caelo. ibidem 478. c.
 Quale sit celum illud. ibidem.
 caelum caeli domino, quid sit. tom. 8. 432. h. i.
 caelum, ecclesia est. tom. 9. 146. g. & tom. 10.
 115. f.
 celum, ubi. tom. 10. 25. g.
 celum, qui. ibidem.
 In caelis esse, quid. ibidem.
 Sanctificatum est celum, quia diabolus est
 deiectus. tom. 10. 25. g.
 coelum, quare apertum in Christi baptisma-
 te. tom. 10. 135. m.
 caelum in nobis anima est, terra vero cor-
 pus. tom. 10. 196. c.
 celum triplex. tom. 9. 188. a. b.
 De cena domini, plura. tom. 2. episto. 118.
 per totum.
 cana suprema. tom. 4. 161. R.
 cenae dominicae non quotidie communicat
 Orientates. tom. 4. 408. c.
 Maria virgo non interfuit ultimae cenae Chri-
 sti. tom. 9. 112. a.
 De eo quod scriptum est, homo quidam fe-
 cit cenam magnam, sermo. to. 10. 28. f. g.
 & frequentibus.
 Homo cenam magnam faciens, Christus Ie-
 sus. ibidem. g.
 Nos non solum vocati, sed & ducti & coa-
 cti ad cenam sumus. tom. 10. 28. g.
 Primi serui missi, ad inuitandum & conuo-
 candum ad cenam, Prophetae sunt, secun-
 di

I N D E X.

di Apostoli. ibidem.g.h
 Inuitati ad cenam. to.10.28.g
 canam repudiare. ibidem
 Iudæi Christum occidentes, nobis canam
 præparauerunt. tom.10.28.g
 Apostoli & prædicatores canâtes, iâ ructan
 do nos ad canâ inuitauerunt. Eodem. 29.c
 Ad Christi cenam qui veniant tom.10.29.d
 Hæretici ad canam, id est, unitatem fidei co-
 gendi. ibidem.d.e
 In cena domini, sermo. tom.10.291.a
 Christus dedit corpus suum in cena to.10.
 291.c. & h
 Gentes de vicis, hæretici de sepibus ad cenâ
 Christi veniunt. tom.10.29.e
 cenobitarum vita, & laus. tom.1.255.i
 cani vsus, in medicamentis. tomo.1.259.a
 coertio, instructio. tomo.1.254.k
 corui, qui. tom.10.321.R
 coeternum & coruum differunt tom.10.32.
 i.k. & 33.d
 corua inueniri, generans vnum, & generatū
 aliud, in hoc seculo. tom.10.32.R
 Ad cōmunionē catholicam, nemo cogatur
 inuitus. tom.2.230.c & l. & m
 cogendi quomodo sint etiā homines ad bo-
 na. tom.2.epist.204
 Mali quatenus cogēdi ad bonū. Eodē. 2.g.h
 cogendus nemo ad fidem, inuitus. to. 7.45.f
 cogendi quatenus inuiti. ibidem.114.m
 cogitare, a cogendo. tom.1.62.l
 cogitationes liberae. tom.1.247.l
 cogitationibꝯ malis non assentiendum. to.
 1.276.a.b.c
 cogitatio & obliuio Dei tom.3.153.l
 cogitationes nostras an aliquando videre
 possumus to.4.190.f. Retractionum.to.
 1.19.b
 cogitationes mortalium timida to.5. 107.g
 cogitatio prima, & reliquæ cogitatiois quæ
 tom.8.275.i. & seq.
 cogitatio & recogitatio Dei. tomo.5.141.d
 cogitationes bonæ a Deo, malæ non temp
 a diabolo. tom.3.69.l.m
 cogitationes latere diabolū ibidem.l
 cogitationis nimie vis. to. 3.127.f. & seq. &
 199.f. & 220.c. in fine.
 cogitandi varia ratio. tomo.5.128.f
 cogitationes, loquutiones sunt cordis. tom.
 3.150.b
 cogitamus multa in hac vita. tomo.5.141.g

ibidem.g.h
 bi adinuicem. tom.5.241.i
 cogitationes cordis Dei, quæ sunt. to.8.72.d
 Nullum mare tam profundum est, quam est
 cogitatio Dei, vbi mali florent, & boni la-
 borant. tom.8.8.337.h.i
 Vt comprehendatis cogitatioes Dei, quæ sa-
 pientes sunt, relinquit cogitatioes homi-
 num, quoniam vanæ sunt. ibidem.346.b
 A cogitationibꝯ decidere, quid sit. to.8.10.e.f
 Non potest fieri vt habeat mala facta, qui ha-
 bet cogitationes bonas. tomo.8.573.g. h
 cogitationes mentis esse possunt, quarū nō
 sunt opera corporalia, nullū aut opus bonū
 cuius nō sit i mēte cogitatio. to. 8. 229. d
 cogitatio qñ cōfitebitur Deo, & reliqꝯ cogi-
 tationis diē festū agent. to.8.275.i. 286.R
 Qui malum cogitat, etsi nihil mali alicui fa-
 ciat, facit plurimū sibi, & in semetipsum
 impius est. tom.8.343.f
 In cogitatione quisqꝯ innocens aut reus est.
 ibidem.459.l.m
 Qui in cogitatione miser est, vbi felix erit
 ibidem.
 De cogitatione, facta procedunt bona vel
 mala quomodo de interiori palatio quic
 quid iusserit imperator. tomo.8.573.g.h
 Deus cognoscere dicitur, quia cognoscen-
 tes facit. tom.8.130.l. & 194.i.k
 Non sic cognoscit Deus, quomodo homo
 aut Angelus. tom.8.157.c.d
 Deum nemo cognoscit, nemo ignorat. tomo.
 8.271.a 272.b
 cognoscere, in scripturis, pro placere aut
 approbare ponitur. tom.8.371.a
 Deus omnia cognouit, antequam fecit. ibi-
 dem. 157.c & seq.
 cognita per artē di iudicatur. tomo. 8.84.b.c
 Immisor malarum cogitationum, an sit dia-
 bolus. tom.9.85.d
 cogitatio alia Dei, alia hominis. to.10.31.g
 In hoc mundo, quid cogitandum. tomo.10.
 35.m
 cogitatio, parens operationis. tomo.10.98.i
 Mortes malarum cogitationum. tomo. 10.
 150.h
 Quicqd boni cogitauerit homo, subito cor
 de percussus sciat, quia hospes ille de cæ-
 lo venit. tom.10.212.h
 Remedium aduersus malas cogitationes. to-
 mo.16.178.b. & 312.d.e

De

De cogitationibꝯ
 Paralytica cogit
 conuersione.
 10.311.a
 cogitationes al
 niunt de terr
 cognationis gr
 cognatio spiri
 262.R.
 Decognitione
 cognatio nostra
 cognoscendi cu
 Ad cognitionem
 uehitur.
 Anima quomo
 cognoscere qu
 cognitio rerum
 f.g. & fo. seq
 cognitio sui, ne
 & fo. seq. c.
 Per agnitionem
 mur,
 cognitio rerum,
 ad cognitionem
 & sequen.
 cognitio creatur
 Alter p. lenius, ali
 to.3.120.i.R
 cognitio nō semp
 cognitio privatio
 uat. to.5.105.d
 cognitio, qua ange
 cit diem vnu
 mamentum, faci
 cept. tomo.5.95.i
 cognoscuntur quæ
 per speciei priv
 cognitio p. prii stat
 cibidem, qui se
 5.123.f
 Et cognouit vxore
 Quod spiritali cog
 tur, inimica sunt
 mo.6.46.R
 cognoscere, pro cre
 cognitio sine chari
 9.127.d
 Locus in canticis c
 cognoueris tem
 mulieres, &c
 cognitio nostra n

IN DIVVM AVGVSTINVM

De cogitationibus. to. 10. 3. 12. d
 Paralytica cogitatio est, de craftina cogitare
 conuersione, & hodiernam negligere. to.
 10. 3. 11. a
 cogitationes ascendentes in corda nostra, ve
 niunt de terra. to. 10. 3. 17. f. g
 cognationis gradus. to. 4. 76. m. & seq.
 cognatio spiritalis, carnali preferenda. to. 6
 262. R.
 De cognatione nra egredi, qd. to. 10. 15. 1. m
 cognatio nostra, sunt peccata nostra. Ibidē
 cognoscendi curiositas. to. 1. 66. i
 Ad cognitionem sui, quo ordine anima pro
 uehitur. to. 1. 166. c. d
 Anima quomodo cognoscitur. to. 1. 177. f
 cognoscere quid, & sentire quid. to. 1. 202. m
 cognitio rerum naturalium, nō beat. to. 2. 51
 f. g. & fo. seq. a. b
 cognitio sui, necessaria. to. 3. 98. h. & 294. K
 & fo. seq. c.
 Per agnitionem infirmitatis nostrae perfici
 mur. ibidem. 98. R
 cognitio rerum, in verbo Dei. to. 3. 184. d. e
 ad cognitionem sui, tres gradus. ibid. 295. m
 & sequen.
 cognitio creaturę inuisibilis. to. 3. 356. l
 Aliter p. sensus, aliter incorporea cognosci.
 to. 3. 120. i. R
 cognitio nō semp. oris a sensibus. to. 5. 67. g
 cognitio priuationis, est quędam ignoran
 tia. to. 5. 105. d
 cognitio, qua angelus seipsum cognoscit fa
 cit diem vnum: qua autem cognoscit fir
 mamentum, facit secundum: & sic dein
 cept. to. 5. 95. i
 cognoscuntur quādam per species, quā dā
 per speciei priuationem. to. 5. 105. d.
 cognitio pprii status, ad sietum reduxit Al
 cibiadem, qui se credebatur esse beatū. to.
 5. 123. f.
 Et cognouit vxorem: exponitur. to. 5. 133. i
 Quod spiritali cognitioni, q̄ spiritalia viden
 tur, inimica sunt carnalia phantasmata. to.
 6. 46. R
 cognoscere, pro credere. to. 9. 113. a
 cognitio sine charitate, saluos nō facit. to. 9.
 127. d.
 Locus in canticis canticorū explanatus, Nisi
 cognoueris temetipsam, o pulchra inter
 mulieres, &c. to. 10. 51. g
 cognitio nostra nunc, & futura to. 10. 75. f. g

Modus cognoscendi seipsum, vel alterū inui
 dem. to. 10. 286. e
 cognitio Dei perfecta, vita beata. to. 19. K. &
 172. e
 Sola Dei cognitio. beat. eodē. 40. b
 cognoscimus Deū hic in enigmate. to. 1. 60. m
 Et alia de cognitione Dei. ibidem 60. a. & se
 quentibus.
 De cognitione Dei, & beatitudine, plura. to.
 1. 63. K. & sequ.
 Quę ad cognoscendū Deum necessaria. to.
 1. 175. b. c
 cognitio diuina. to. 1. 173. d. e
 cognitio Dei, quibus animis contingat. to.
 1. 199. h. i
 cognitio Dei certa, quando perficietur. to. 1
 246. d. to. 3. 118. 1. R
 Quomodo cognoscit Deus quomodo crea
 tura. to. 1. 72. b
 Vacādum vt Deū cognoscas. to. 1. 241. a
 A Deo foelix cognitio. to. 3. 144. R. l
 Simplicissima Dei cognitio. to. 3. 153. R
 Quę retardēt a cognitione diuinorum. to.
 1. 50. l. m.
 cognoscit omnia Deus. to. 4. 302. l
 cognoscere Dei, quid sit. to. 4. 195. i. & 349. f
 Prima cognitio Dei, scire quid non sit. to. 3.
 115. d
 cognitio Dei perfecta in vita futura. to. 7.
 286. d. e
 cognoscimus Deum, & nō nisi cogniti. to. 2.
 127. d. to. 3. 118. i. R. & 181. f.
 cognitio Dei per creaturas. to. 3. 269. i
 cognitio nominis Dei. to. 3. 20. c. Vide
 Beatitudo.
 De cognitione diuinę claritatis. to. 9. 184. b
 cognitio Deū quo consistat. to. 9. 170. e
 f. & seq. & 171. l
 cognitio beatifica. to. 9. 176. i. & sequentib.
 cognitione Dei nihil melius est. to. 10. 185. c
 Non cognoscit dominū, qui cōditionis suę
 non agnoscit officium. to. 9. 206. m
 Quo cognoscendus sit dominus. ibidem. m
 coherencia quę sint. to. 1. 100. c
 coitus fugiendus. to. 1. 175. f. & 175. d
 Sine coitu plura animalia procreantur, quę
 tamen coeundo pariunt. to. 2. 58. f.
 Quando Adam, & Eva congressi primo sint
 to. 3. 208. e
 coitus, quando peccatū. to. 6. 257. a. b
 coitus honestus. to. 7. 260. m
 A pro-

INDEX

Apropriis vxoribus abstinédū. to. 10. 123. m
 Calaphizari. to. 10. 45. K. l
 Colarbasus hēressarcha, & qd sēserit. 6. 5. d
 Collatinus, Lucretiē maritus. to. 5. 7. i.
 Collationis habite cū Donatistarum episco-
 pis, breuiarium to. 2. epist. 152. Retracta.
 to. 1. 25. b. & in Possidonio.
 Breuiculus collationum cō Donatistis. tom.
 7. 170. a. & seq. Retractatio. to. 1. 25. a
 collator nō sit assentator. to. 2. 205. f. Ad mu-
 tuā collationē iurat Proculianus episco-
 pus, p schismate cōponēdo. t. 2. epist. 147.
 Maximinus episcopus. epist. 203.
 Collatio Augustini cū Fortunio Donatista-
 rum episcopo. to. 2. epist. 163.
 Cum Palcentio Ariano. epist. 174. & 178.
 collationes, pacifice cum diuinā scriptura
 rum authoritate fiant. to. 2. 250. g. h.
 collatio plus proficit. to. 7. 95. K. l
 Collatio quid. to. 10. 185. m
 collationem Donatistā recusarunt. to. 7. 88.
 m. 188. a
 Vide disputatio.
 Quomodo ex multis colligamur in vnum.
 tomo. 3. 100. c. d
 Quid fractum colligare. to. 9. 231. a
 collina dea. to. 5. 32. f. & 34. K.
 Colles eminentiora loca dicuntur, minus ta-
 men quam montes. tom. 8. 490. d
 Quod significant iustos. tom. 8. 221. f
 Quomodo incipiāt pacē. t. 8. 257. & 484. b
 Non est nobis colluctatio aduersus carnē &
 sāguinē, & c. exponit. to. 10. 148. b. & seq.
 Collyrium spiritale to. 9. 5. h. i
 colimus numē, & colimus agrū. to. 1. 77. R
 colēdus sol? De. to. 1. 207. g. & seq. & 239. d
 De cultu vnius Dei, dissensio. ibid. d. e
 Latriam nec hominibus piis, nec angelis bo-
 nis exhibendam, multo minus saxis & de-
 monibus. to. 2. 60. l
 cultus diuinus quibus constet. to. 3. 50. m
 Dēmonum cultus vnius Dei cultui cessuros
 prādictum a prophetis. to. 2. 81. e. f.
 De vno solo Deo colēdo. to. 302. m. & seq.
 De Deo colēdo. to. 3. 312. R. & seq.
 Actio pia est Deū colere, & eius grā contra
 vitia interna pugnare. to. 3. 353. i. in fine.
 cultus Dei charitas. to. 2. 79. R
 coli pro Deo nō vult Ecclesia. to. 3. 57. h.
 coli oportere vnumquemque Deū, quomo-
 do seiple colendū esse prāceperit, socra-

tis sententia. o to. 4. 129. l.
 Deos victos colere. to. 5. 2. l. m
 cultus deorum, abusus. to. 5. 6. i.
 cultores deorum nulla probitatis prēcepta
 a diis suis acceperunt: & in sacris eorum
 turpia queq; celebrabant. to. 5. 12. e. f.
 Deus vnus colendus q̄ creauit oīa. t. 5. 38. c
 Quis Deus colendus. to. 5. 39. l
 De vero Dei cultu, a quo Platonici, quanuis
 creatorē vniuersitatis intellixerint, deua-
 runt, colēdo angelos siue bonos siue ma-
 los honore diuino. to. 5. 81. k
 Deitati debitus cultus. ibidem. l
 colere homines. ibidem. m
 Deus deorum colendus. to. 5. 82. h
 De cultu diuino multa sunt vsurpata, q̄ ho-
 noribus deferuntur humanis. to. 5. 81. R
 coli se nolunt quicunque angeli, sed solum
 Deum. to. 5. 87. g
 Totū quod recte colitur Deus homini cre-
 dendū est prodesse, non Deo. tom. 5. 82. d
 Propter cultum vnius Dei, data est lex, cū si-
 gnis mirabilibus. to. 5. 86. a
 cultus Christianæ religionis incepit a Hie-
 rusalem. to. 5. 185. m
 cultus soli Deo debitus, vno verbo Latine
 nominari nō pōt, & ideo Græce dicimus,
 λατρείαν. to. 5. 81. b
 cultus Deo debitus, est ipsum diligere. ibi-
 dem. R
 cultus Dei in sacrificiis est antiquus. ibid. l.
 cultor Dei nō legitur aliquis fuisse a benedi-
 ctione duorum filiorū Noe, vsque ad A-
 braham. to. 5. 144. i
 cultus Dei verus apud paucos. to. 6.
 32. f
 Si colis Deum, coleris ab eo. tom. 8.
 558. c
 contra eos qui ad hoc colunt Deū cum sciāt
 se esse mortales, nec in istis delitiis semp
 viuere, sed vt ista omnia eis in finem vitæ
 suppetant. to. 8. 45. K
 contra eos qui Deum colunt propter vitam
 spiritalem, & demones propter ista tem-
 poralia. ibidem. 46. b
 colimus Deum tanquam dominum, colit
 nos Deus tanquam terram suam. tomo. 8.
 72. R
 Deus colendus est propter se. to. 8. 171. f
 Qui colit Deum ad mercedem, castum cor
 nondum habet. to. 8. 182. i
 Quod

Quod gratis sit
 mo. 8. 24. l
 Nō ideo colēdū
 culo q̄ hic n
 Quod non sit
 demonia p
 animā & c
 ipse vtrunq
 Cur qui colu
 meliores ta
 nibus quæ r
 Qui colit Deu
 colit sed id
 Qui ideo Deu
 dū carnem
 Cultus Dei nō
 quæ dat De
 Qui colit Deu
 litatis rerū
 & avaritiæ
 Non est colendū
 ralia.
 Exiguitas te vt
 tēporalia, sed
 Nihil colendum
 Colimus Deum
 Deus colit nos, &
 cultura Dei in nos
 colimus nos Deum
 Et quod vltimum
 Ibidem.
 Propter quid cole
 Grati Deum cole
 colimur & colim
 colonus & coloni
 coloni, ynde
 colonus, sanctus.
 colonus, Apostolu
 colophonius.
 Quid per collum.
 De columbarum c
 columba, spiritus s
 & sequent. tom.
 10. f. & 111. & i
 Et quod verum co
 tomo. 3. 255. b. c.
 Columbe simplici
 columbe natura.
 columba & turtur
 & innoxia.
 columba reuerfa a

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quod gratis fit colendus exemplo Iob. to-
mo. 8. 24. l.
Nō ideo colendus est, vt habeas in futuro se-
culo q̄ hic necesse est relinquere. t. 8. 140. f.
Quod non fit colendus propter animam, &
dēmonia propter carnē, quia Deus fecit
animā & carnem, & qui vtrunque fecit,
ipse vtrunque pascit. to. 8. 110. K.
Cur qui colunt Deum propter res spirituales,
meliores tamen sunt his qui eas a dēmo-
nibus quærunt. eodem. 261. a. b.
Qui colit Deum propter terrena, nō Deum
colit sed id quod diligit. tomo. 283. l.
Qui ideo Deum colunt, vt bene eis sit secun-
dū carnem, mortui sunt. Eodem. 264. a. b.
Cultus Dei non est referendus ad alia bona
quę dat Deus. tomo. 8. 407. b.
Qui colit Deum causa emolumentis, vel vi-
litis rerū temporalium, mercenarius est,
& avaritię seruus. ibidem. 448. m.
Non est colendus solum propter ista tempo-
ralia. tomo. 8. 87. f.
Exigitur a te vt gratis Deū colas, nō q̄ dat
temporalia, sed q̄ pręstat æterna. t. 8. 129. e.
Nihil colendum nisi Deus. tomo. 9. 189.
Colimus Deum, & quomodo. to. 10. 30. d. h.
Deus colit nos, & quomodo. ibidem.
cultura Dei in nos. tomo. 10. 48. g.
colimus nos Deum, & ipse nos colit. ibidē.
Et quod vltimum horum probatione eget.
Ibidem.
Propter quid colendus Deus. tomo. 10. 95. b.
Gratis Deum colere debemus. to. 10. 118. e.
colimur & colimus. tomo. 10. 188. e.
colonus & colonia quid sint. tomo. 4. 81. m.
coloni, vnde. ibidem.
colonus, sanctus. tomo. 10. 27. i.
colonus, Apostolus. tomo. 20. 13. d.
colophonius. to. 5. 60. i.
Quid per collum. tomo. 10. 234. m.
De columbarum collo. tomo. 1. 152. e.
columba, spiritus sanctus. to. 2. 81. h. R. & i.
& sequent. tomo. 3. 87. i. & sequen. tomo. 9.
10. f. & 111. & 135.
Et quod verum corpus columbæ formatū.
tomo. 3. 255. b. c.
Columbę simplicitas. to. 4. 69. f. to. 9. 10. h.
columbe natura. tomo. 4. 69. f.
columba & turtur, vtraque avis est simplex
& innoxia. tomo. 5. 159. i.
columba reuerſa ad Noe, quid sit. to. 6. 77. l.

m. tomo. 8. 494. m.
columba pro signo dilectionis ponitur, &
in ea gemitus amatur. tomo. 8. 174. l.
columba de argentata quæ sit. ibid. 232. c.
columbas vendere in templo, quid sit. eodē
501. c.
columba a molestiis quærīt auolationem,
sed non amittit dilectionem. to. 8. 174. l.
columba super Christum descendit eo bap-
tizato. tomo. 9. 9. c.
Spiritus sanctus quare sępius per columbā
significetur. tomo. 9. 11. i.
colūbę specie, spiritus sanctus descendit sup
Christum ad Iordanem. to. 10. 51. i.
Trinitas de cęlo columbam fecit. to. 10. 53. e.
Quomodo spiritus sanctus in specie colum-
bę apparuit. tomo. 9. 243. e.
Gemitus Columbinus. tomo. 10. 17. a.
colūba ab arca missa, quę est reuerſa, quos
signat. tomo. 9. 11. l.
columbæ qui in Ecclesia. ibidem.
columbas vendere quid sit. tomo. 9. 20. i.
columba fel non habet. tomo. 9. 135. l.
Quare colūba apparuit in baptismo Chri-
sti. tomo. 10. 139. a.
columna nubis & ignis. tomo. 2. 137. l. tomo. 3.
88. a. b. fo. sequentibus h. i.
columnas terrę confirmare, quid sit. tomo. 8.
271. hi. i. & 539. c.
Quid tertiam partem terrę comburi. tomo.
9. 144. e.
Commemoro pro commonefacio, tomo.
7. 423. l.
comminantur magi Soli & Iſidi. to. 5. 85. g.
committi & committentes, quid dicatur. to-
mo. 8. 240. a.
commixtus. tomo. 3. 101. l. & 104. R.
Legitima commixtio hominis, culpa non
vacat. tomo. 10. 126. l.
commodius scribere. tomo. 2. 2. b.
commoda & incōmoda, quæ bonis ac ma-
lis plerunque communia sunt. to. 5. 3. d.
Qui circa proximos debitam negligit chari-
tatem, commouere non poterit diuinam
pietatem. tomo. 10. 212. m.
communicatio dominici corporis, apud
sepulchra martyrum. tomo. 1. 43. c.
Ad communionem schismatici an cogendi
sint. eodem. 10. f.
communio eucharistię. tomo. 3. 354. i. to-
mo. 4. 20. g. h. 381. g.

Orientalis non quotidie communicant coe
na dominica. Eodem 408.e.
communicant boni & mali. tomo. 6. 92. m.
& sequentibus. 7. 141. i. k.
communicare pro consentire. tomo. 7. 16. l. i
& 155. R. & 193. d
communio vera corporis, & sanguinis Chri
sti. tomo. 9. 49. m. & seq. & 51. m
crede & manducaſti. to. 9. 48. a. & 49. b Vide
Eucharistia.
communicare, quid in Paulo. tomo. 10. 4. i
Quid sit communicare malis. to. 10. 19 g
Et obiter locus apostoli ad ephesios, declara
tur, Nolite communicare, &c.
communicare quid. tomo. 10. 93. l.
Tempore Augustini cōmunicabant sub vtra
que specie. tomo. 10. 234. c
communio malorum non maculat, sed con
sensio factorum. tomo. 2. 83. h
Non sunt suspendēdi a fidelium communio
ne quibus mors proxima timetur. tomo. 9.
209. R. l.
Cōmunionem Ecclesiasticā declinantes mu
nus salutis eternae amittunt. tomo. 10. 145. i
cōmunionem Ecclesiasticā dignus quis. ibidē.
Nemo à communionem prohiberi potest, ni
si publico crimine laboret. to. 9. 221. h
Quē sit sanctorū communio. to. 10. 217. f. g
Quibus vestigiis imitari debemus sanctos,
ut eorum communionis participes si
mus, ibidem, h
Quanta aviditate desiderandum sit sancto
rum cōmunioni associari. to. 10. 216. h. i
commune, immundum vocat. tomo. 1. 261. a
commune bonum praeferendum proprio,
exemplo Marci Reguli. tomo. 5. 6. h.
communis boni amorē, Furius Camillus in
gratā patriā a Gallis liberauit. to. 5. 45. f.
communis boni amorē, Decii se occiderūt.
ibidem, h
commune bonū praeponentes Romani pri
uato, protulerunt quaecūque possidebāt:
excepit singulis aureis annulis, & bullis,
ut possent milites stipendiare. to. 5. 27. c
communia sunt omnia iure diuino non hu
mano. to. 2. 50. m. & sequen. l. & 57. l
communia sunt omnia in societate iustorū
to. 2. 67. i. R
In communitate quomodo sit viuendum.
to. 2. 153. K.
cōmuni luce priuati demones, priuatas con

sequuntur potestates. tomo. 5. 93. b
commune bonum, quia angeli dimiserunt,
sibi ipsis adherentes, ideo ceciderunt. to
mo. 5. 105. g. h
Non communis boni, sed proprii amor cau
sat bella. to. 5. 168. d
communitas Apostolorum, & discipulorū
Christi post pentecosten. to. 5. 164. a
commutatio in melius, vel in deterius est. to
mo. 8. 238. l
comam nutrire, quid signet. to. 3. 266. c
comes dignitatis nomen. tomo. 4. 251. f. to.
6. 26. g.
comitatus Caesaris. to. 1. In Possidonio
comitatus. to. 2. 193. c
comestio Christi, post resurrectionem suā:
& de comestionibus angelorū nō in phā
simate, sed vere factis. to. 5. 117. l. m
comœdiarum descriptores non possunt re
cipi nisi ab his quorum moribus con
ueniunt. to. 2. 248. b. c
comœdiē. to. 5. 13. a
comparatiuum non semper auget. to. 7. 64.
i. & 106. K
comparationes humane, fallunt. tomo. 9.
42. c
comparatio decem plagarū Aegypti ad Ro
manas calamitates. to. 5. 83. a.
cōparantes semetipsos sibi in ipsis, semetip
sos non intelligunt: exponit. to. 5. 109. g.
comparatio non debet fieri inter aliquos ho
mines, nisi pensatis omnibus conditio
nibus: to. 5. 154. h
comparatio decem persecutionum Ecclesie,
per decem Imperatores. to. 5. 184. c
comparatiuum. to. 7. 94. h
Christi comparatio ad patrē in coelis, & ad
matrem in terris. to. 10. 278. c
compassionis dolor piorum, de malorum
moribus, prodest. to. 5. 184. d
compassionē nō habens de malis, quē fuit,
humanum perdidit sensum. tomo. 5. 190. a.
compedes sapientie quando ferreæ, aut quā
do aureæ. to. 8. 57. f. g
compedes sapientie, quæ sint. tomo. 8. 328. l
compedes sapientie, in ornamentum vertū
tur. to. 8. 268. g.
Sunt compedes disciplinae Dei, & timoris
eius, quibus sancti cōpediti erāt, sed ipsis so
latis euolabant, & in coronas conuerte
bantur. to. 8. 377. h. & sequi
com-

compedes animæ,
Quod sint infirmit
bilias corporis
compediti dicuntur
colligati sunt, qu
ornamenta verum
compedes nostræ, q
sint.
compentes, qui di
cto. 2. 20. g. & 32
Quid compentes
Quid compentes
186. f. g
Ad cōpentes, to.
compunctio, quid
compungi, duobus
Qui nolunt modo
medicinalem, ha
tom. 8. 191. m. &
compunctio cordis
torum, in dolore
Non compungi, qui
compunctionis effi
De compunctione
Quid sit compuncti
compunctio ex hum
compunctionem, q
to, significauit lau
234. a
Si non compungitur
eodem.
Naudiz concilium
concilium contra ha
concilium Carthagi
nos.
contra Donatistas, eo
1. 2. b
concilium Milenitan
gianis.
conciliorum authori
mo. 6. 36. d
concilium Zertense,
2. 208. f
concilium contra ebr
concilium Ariminen
re tentauit.
conciliorum authori
thoritatibus pende
conciliorum pronin
maioribus concili
nulli cedit.

IN DIVVM AVGVSTINVM

compedes animæ, quæ sint. tom. 8. 245. g
 Quod sint infirmitas corporalis, & corrupti-
 bilitas corporis. tom. 8. 291. d. e
 compediti dicuntur qui præceptis sapientiæ
 colligati sunt, quæ patienter subleuata, in
 ornamenta vertuntur. ibidem. e. f
 compedes nostræ, quas soluit dominus, quæ
 sint. tom. 8. 560. c
 competentes, qui dicti. to. 1. 16. h. to. 2. 213.
 d. to. 4. 20. g. & 321. b to. 10. 186. d. e
 Quid competentes observare debeant. ibi. f
 Quid competentes fugere debeant. to. 10.
 186. f. g
 Ad cōpetentes. to. 10. 206. R. l. & sequenti.
 compunctio, quid sit. tom. 3. 274. h
 compungi, duobus modis dicitur. to. 8. 8. m
 Qui nolunt modo habere compunctionem
 medicinalem, habebunt postea pœnalem.
 tom. 8. 191. m. & sequen.
 compunctio cordis, dicitur stimulus pecca-
 torum, in dolore pœnitendi. to. 8. 418. h
 Non compungi, quid sit. tom. 8. 54. h. i
 compunctionis efficacia. to. 10. 283. i
 De compunctione cordis. tom. 10. 310. i. R
 Quid sit compunctio cordis. ibid. m
 compunctio ex humilitate nascitur. ibidem
 compunctionem, quam habemus de pecca-
 to, significauit lancea percussoris. tom. 10.
 254. a
 Si non compungitur, quare pectus rûditur,
 eodem. 254. m. in fine
 Numidæ concilium. tom. 1. 25. b
 concilium contra hæreticos. tom. 2. 98. a
 concilium Carthaginense contra Pelagia-
 nos. tom. 2. epist. 90
 contra Donatistas. eod. 143. f. Retracta. tom.
 1. 25. b
 concilium Mileuitanum, de cohibēdis Pela-
 gianis. tom. 2. epist. 92.
 conciliorum autoritas. tomo. 2. 167. f. g. to
 mo. 6. 36. d
 concilium Zertense, contra Donatistas. to.
 2. 208. f
 concilium contra ebrios. to. 2. 94. i. K
 concilium Ariminenſe Homouſion reice-
 re tentauit. tom. 6. 237. a. b
 conciliorum autoritas, ex scripturarū au-
 thoritatibus pendet. ibidem
 conciliorum prouincialium decreta, cedūt
 maioribus conciliis, canonica scriptura
 nulli cedit. to. 7. 125. g. h
 concilium vitatum. tom. 7. 88. l
 Sententia concilii Bagaiensis. tom. 7. 89. m
 concilium Carthaginense de hæreticis bapti-
 zandis. ibid. 125. f
 concilia minora cedunt maiorib. eod. 84. l
 Cyprianus in concilio Carthaginensi. ibid. b
 Dissensurus à concilio, præfatur libertatē a
 Cypriano concessam. tom. 7. 147. K
 De concilio Maximinianistarum. to. 8. 73.
 e. f. & 96. g
 De concilio apud cauernam Sufis, propter
 Primiani Carthaginensis episcopi causā,
 & quo tempore fuerit celebratum. ibid. h
 De concilio Bagairano, in quo dānati sunt
 Maximinianistæ. tomo. 8. 98. f. g & 190. b
 concinit, qui consonat, qui autem non cōso-
 nat, non concinit. tom. 8. 263. d
 Ante concionem orandus est Deus doctori
 Ecclesiastico. tom. 3. 25. g
 concionatori non tantum preces, sed & stu-
 dium est necessarium. ibid. h. i
 Eadem Ecclesiastę necessaria, quæ oratori.
 Ibidem. l. m
 conceptus noster, in peccatis. tom. 2. 84. l
 conceptiones coniunctorum & singulariū.
 tom. 2. 253. m. & seq.
 conceptio virginea. ibid. 253. a. b
 Qui cōceptus est de spiritu sancto. to. 3. 47. R
 In conceptu animalium, vis picturarum. to.
 4. 35. l
 conceptio & perfectio corporis humani
 eodem. 192. m.
 conceptio & natiuitas spiritalis. eod. 217. a
 concipere nō potest femina geminos filios,
 diuerso tempore. tom. 5. 39. h. i. & 40. f. g
 concipiens vnum femina, non potest alterū
 concipere via naturæ. to. 5. 40. i
 concipere potest mulier, vel generare pro-
 uectę ætatis de iuvene, sed de seniore nō
 potest. tom. 5. 152. m
 concepit Rebecca sterilis, ad orationem vi-
 ri sui Isaac. to. 5. 154. d
 Christus non potest dici conceptus in ini-
 quitate. to. 8. 161. c
 Maria non carnaliter cōcupiscendo, sed spi-
 ritualiter credendo, concepit. eodem.
 233. m
 In conceptione trahitur iniquitas ex Adam.
 tom. 8. 161. b
 Non ideo concipiuntur homines in iniqui-
 tate, & in peccatis in ytero matris alunt,
 quia

INDEX.

quia peccatum est misceri coniugibus,
sed quia illud quod fit, utique fit de carne
poenali. ibidem. c
Melius est sterilem remanere, quam de ince-
sto concubitu concipere. tom. 8. 201. f
Omnes homines concipiunt. tomo. 10. 21. b
Concipiunt aliqui de Christo, aliqui a dia-
bolo. ibidem
Ad concordiam adhortatio. tom. 2. 29. i. &
sequen. b. c
Concorditer est viuendum. tom. 2. 153. R
Ad concordiam commendanda, ex vno propaga-
tum est oëgenus hominum. tom. 8. 110. b
Concordia fraterna multum valet, ad propi-
tandum Deum. tom. 7. 128. e
Tunc secum mali concordant, quando in p-
niciem iusti conspirant. tom. 8. 93. a
Secut est concordia membrorum, sic erit &
hominum. tom. 8. 50. r. c. d
Concordia fratrum non corrumpitur pro-
pter aliquos falsos. ibid. 508. m. & sequē.
De fraterna concordia, & offensionis relaxa-
tione. to. 10. 114. b. c. & sequent.
Concordia Marci, & Lucae, super duobus di-
scipulis euntibus in Emmaus. to. 10. 201. i. K
Non potest habere concordiam cum Christo,
qui discors voluerit esse cum christiano.
tom. 10. 325. l
Concubine Augustini. tom. 1. 47. g
Concubina & vxor, quomodo differant. to. 4. 35. e
Concubinam potuit habere maritus, de licē-
tia vxoris propriæ. tom. 5. 151. b
Concubinæ, in veteri testamento, aliquādo
dicebantur vxores. tom. 5. 153. b. c
christiano vtrum liceat habere concubinā.
tom. 10. 119. l
Concubinas habere, nunquam licuit, nec li-
cebit. tom. 10. 246. R
Qui concubinas ante coniugium habere p-
sumit, peius facit quam qui adulterium
committit. tom. 9. 25. i. h. tomo. 10. 246. R
Quid facere debent curati concubinariis pu-
blicis obstinatis. tom. 10. 246. l
Concubitus fugiendus. tom. 1. 175. f
Immundum fieri hominem ex concubitu co-
iugali, lex dicit. to. 1. 26. a. b
Rex quidam Cyprius solebat proponere in
concubitu formosam picturam, ne mu-
lier eius deformes pareret. ibidem. h
Libido concubitus. tom. 3. 71. e

An concubitus propter peccatum. to. 3. 209. K
Concubitus coniugatorum. to. 4. 87. c. d. &
234. c. d. tom. 7. 259. h. i
Excessus concubitus, cum vxore propria, pec-
catum est. tom. 9. 201. l
Conculcari ab homine, quid. tomo. 10. 21. i
De concupiscentia, copiose. to. 1. 15. K. & se.
tom. 2. 244. e. f
Concupiscentia coniugalis. to. 1. 23. i. & 26.
R. tom. 3. 139. i. R
Varias concupiscentias carnis confitetur Au-
gustinus. tom. 1. 64. h. & sequen.
Concupiscentia triplex in mundo. eod. 242. f. g
Concupiscentia, hostis internus. to. 2. 202. b
Non concupisces, exponitur. tom. 2. 245. e
& sequen.
Non concupiscere, non est in potestate no-
stra. tom. 3. 214. c. d
Concupiscentia & mens, virum & mulierē
adumbrant. to. 3. 266. h
Concupiscendi vis. Eodem. 280. c
Concupiscentia carnis vincēda. eodem. 347.
i. & seq. h. i
Vincimus diabolum, e concupiscentias vincē-
do. tom. 3. 252. e
Concupiscentia, per legem demonstrata. to.
4. 214. g
Concupiscentia, in somno mota, non est cul-
pa. tom. 5. 8. f
Concupiscentialis noster motus, preter nre
voluntatis legem, sua lege mouetur. ibidē
Concupiscentia quæ lege sua mouetur, præ-
ter legem nostre voluntatis, peccatum nō
causat in nobis. ibidem. e
Inobedientiam concupiscendi, repugnan-
tem in membris, patimur, & quare. tom.
5. 112. b
Concupiscentia. tom. 5. 122. l
Concupiscentia carnalis, pugnat contra spiri-
talem, & e contra. tom. 5. 132. d
Concupiscentia, siue libido carnis, quomo-
do dominatur in corpore. tom. 5. 126. R
Concupiscentia refrenanda, & cogenda ser-
uire spiritui. tom. 5. 133. b
Concupiscentia frustra vertitur in dolorē.
tom. 5. 214. l. m
Contra concupiscentiam vigilandum, vt no-
bis subdatur. tom. 5. 237. h
De concupiscentia mala, & amore peruer-
so, cum quo nascimur omnes. tomo. 5.
236. l. m

Concu-

IN DIVVM AVGVSTINVM

cōcupiscētiā origo, sūm Manichæos t. 6.8.b
concupiscētię lex in nobis, quid. to. 7.22.9,
f. & lo. seq. e. & sequen.

De nuptiis & concupiscētia. Eodem. 263. I
& sequenti.

concupiscētia ex peccato est, non ipsa pec-
catum. Eodem. 263. g.

concupiscētiā vis decrescit. Eodem. 268. l.

concupiscētia sine reatu. Ibidem. 268. a.

cōcupiscētię non consentiendū. Ibid. b. c.

Vbi non est peccatum, ibi non intercessit cō-
cupiscētia. tom. 7.272. K.

concupiscētię peccatum dicitur, quum ex
se non sit. tom. 7.284. e.

concupiscētia in Paulo, qd. Eodem. 282. c.

concupiscētię parvus. Eodem. 284. g.

concupiscētię morbus infantiū, unde. Eo-
dem. 324. b.

concupiscētia quomodo maneat actu, &
prætereat reatu. Ibidem. 368. m. & sequē.

concupiscētię malum. Ibidē. 365. e. f. 368. c.

Et quomodo illicit. Eodem. 365. e.

concupiscētia nō carent baptizati. Ibidē. h.

cōcupiscētia quare peior sit ignorātia. Ibid. i.

concupiscētia mala impiorum pēna. to. 8.
190. f. & sequen.

Vide, Cupiditas.

concupiscētia mala, quasi ardor est ignis.
to. 8.190. g.

concupiscētia carnis, non venit nisi extra
duce. Ibidem. l.

Qui cōcupiscētiās suas vincere nolunt, iu-
sto Dei iudicio traduntur in concupiscē-
tiās. to. 8.88. a.

cōcupiscētia carnis, sequētes primo ducit
nos, postea renitētes trahit, deinde accepta
gratia cepit nos nec ducere nec trahere,
sed adhuc cōtendere nobiscū. Eod. 218. g.

concupiscētia, quæ est in membris, est pec-
na peccati. to. 8.253. I.

concupiscere concupiscētiām, quid sit. Eo-
dem. 409. h.

Est concupiscētia laudabilis, est dānabilis.
to. 8.442. e. seq.

concupiscētia non potest intelligi, nisi ma-
la, quando tacetur quid concupiscatur.
Ibidem. f. g.

Quomodo concupiscit desiderare iustifica-
tiones Dei, cū in homine sit concupiscen-
tia & desiderū, & desiderare sit concupi-
scere. to. 8.443. i. R.

Vt qd concupisco, desiderare iustificationes,
ac nō potius ipsas iustificatiōes, quā ea-
rum desiderium concupisco. Ibid. l.

Quo pacto possum iustificationū desiderū
concupiscere, & ipsas iustificationes nō
concupiscere, cum ideo earundē deside-
rium concupiscam, quia ipsas habere cō-
cupio. Ibidem.

concupiscētia, qua caro concupiscit aduer-
sus spiritum, quā odiosus, est mala dile-
ctio, & concupiscētia, qua spiritus concu-
piscit aduersus carnē, est bona dilectio.
Ibidem.

Quod recte concupiscuntur iustificationes
Dei, & recte concupiscitur concupiscen-
tia iustificationum. Ibidem. m.

An aliud concupiscere, aliud desiderare: nō
quod non sit cōcupiscētia desiderū, sed
quia non omnis concupiscētia deside-
rium est. to. 8.443. m.

concupiscuntur & quæ habentur & quæ nō
habentur, nam concupiscendo fruitur ho-
mo rebus quas habet, desiderando aut ab-
sentia concupiscit. Ibidem.

Sæpe quid sit agendū videmus, nec agimus,
quia nō delectat ut agamus, & cōcupisci-
mus ut delectet, præuolat intellectus, &
tarde sequitur aut nullus aut firmus affe-
ctus, Ibidem.

Quæ sint concupiscenda vel non. tomo. 8.
207. e. f.

concupiscētia tollenda est, ne robur acci-
piat. tom. 8.522. K. l.

concupiscētiām mundi subiugando, tria
alia facile subiugantur. to. 9.128. b.

Amotionis concupiscētiarum deprecatio.
to. 9.166. c.

Pompæ diaboli, sunt concupiscētia carnis,
cōcupiscētia oculorum, & superbia vi-
tæ. to. 9.244. c. d.

Quid sit rē alienā concupiscere: to. 9.249. e.

Velimus, nolimus, habemus concupiscen-
tiās. to. 9.258. l.

concupiscētia quare peccatum appelletur.
to. 10.36. h.

Senectute fatigantur hostes nostri, idest con-
cupiscētiā nostrā, to. 10.37. a.

concupiscētia, ex peccato. to. 10.36. h.

concupiscere, est facere. to. 10.37. c.

concupiscētiās perficere. Ibidem.

Non concupiscas: exponitur. to. 10.58. c. d.

INDEX

- & sequentibus.
- Aliud est nō cōcupiscere aliud post cōcupiscētiās non ire. to. 10. 59. m
- concupiscentia, ex carne est. to. 10. 60. m
- cōcupiscentia, peccati mater. to. 10. 166. a. b
- concupiscentias carnis ne perfeceritis, exponitur. to. 10. 145. a. & se.
- Hoc praeceptum, Ne concupiscas, non pōt pro hoc statu impleri. ibidem. b
- concupiscentia tanto augetur quāto ei obeditur. to. 10. 145. c
- Quō concupiscentiē resistendū. Ibidem.
- concupiscentia finire non potest, quandiu uiuimus. to. 10. 145. d. e.
- concupiscentia insidiatur sanctis dormientibus. qñ non pōt vigilantibus. to. 10. 145. R
- Quid sit concupiscentia oculorum. tomo. 10. 292. e.
- conculsores Deū malitiā suā volunt facere participem. to. 10. 20. h
- condemnatio quibus praeprata. to. 10. 60. l.
- Non amat Deus condemnare, sed alleuare. tomo. 10. 236. c
- Quantum intersit inter conditorem & condita. to. 1. 74. e. & sequen.
- condere. to. 7. 47. i
- Aliter conditus angelus, & aliter homo. tomo. 5. 112. g
- Ex omni conditione, & gradu, quidā cōuertuntur ad Christum. to. 9. 143. l.
- Hominis prima conditio. to. 10. 66. b.
- Christus primum condens hominē, nec semen patris nec viscera matris quesiuit. to. 10. 128. b.
- Quatuor sunt conditiones productionis humanæ. to. 10. 131. R
- Dignitatem suā conditionis, & excellentiā suę reformationis quilibet attendere debet. to. 10. 218. k
- cōfessionū libri tredecim. to. 1. 28. g. & seq.
- confessio delictorum ad Deum, Ibidē. k. f. tomo. 4. 380. m
- confessio cordis. to. 1. 60. g
- cōfessio malorū ad qd cōducatur. Ibidem. h. i
- confessionis utilitas, Ibidem. R. l. to. 3. 35. i. i.
- Cur cōfitemur Deo scienti. to. 1. 68. a
- confessio peccatorū humilis, meretur ueniā ubi iactantia sanctitatis reportat culpam. tomo. 2. 65. l
- Confitebatur peccata sua sanctus Daniel. tomo. 2. 118. h
- confessio delictosam, & laudis. tomo. 2. 181 a. to. 8. 350. c. d.
- confessionis humilitatē superbi non habēt. to. 3. 221. e.
- confessio laudis. to. 3. 346. g
- confessio & satisfactio. tomo. 3. 358. l.
- cōfitendum quō, & quibus. tomo. 4. 374. h.
- confessio & satisfactio priuata & publica. Ibidem. 374. l
- confitens accusat, non excuset se. tomo. 4. 375. h. i
- confessionis dilatio. Eodē. 376. a
- confitentem audiēs sacerdos, qualis esse debeat. Ibidem. d. e.
- confitens, & confessor quales esse debeāt. tomo. 4. 384. f.
- confessio extra Ecclesiam. to. 7. 137. f. g
- confitendū est nō timoris necessitate sub lege, sed libera voluntate cū lege. to. 8. 47. l
- Qui non profert ore confessionem ad salutem, omnis firmitas eius in infirmitate cōsentit. to. 8. 62. b
- Deus audit vocem cōfessionis in corde, antequam uoce profertur. Ibidem.
- Qui nolunt confiteri peccata sua, sine causa laborant in defensione peccatorum suorum. Ibidem. g
- In confessione oportet ut clames peccata tua, taceas merita tua. to. 8. 92. m
- Remanēt in uetustate, qui nolunt confitēdo amare nouitatem. Ibidem.
- Qui non uult humiliari confessione iniquitatis suæ, humiliatur pondere manus Dei. Ibidem. 65. a. in fine.
- Prius quam confessio ad os uenit, Deus peccata dimittit. Ibidem. c
- Multi confitentur peccata sua, nō aduersum se, sed aduersum Deum, aut fatum. Ibidem.
- Sic confitearis peccata tua, ut & curā geras pro peccatis tuis. tomo. 8. 106. m
- Nemo se confitetur peccatorem, nisi humiliando seipsum Deo. Eodem. 125. e.
- Quid prodest confiteri, & extra templū cōfiteri? Ibidem. 137. f. in fine.
- Multi confitentur Deo cum bene fecerit eis: sed blasphemant, si male. to. 8. 152. c. f
- In confessionem ueniat peccatum tuum, nō in defensionem. Eodem. 162. h.
- In confitente est spiritus sanctus. Ibidem. 162. a. b
- Quod nō potest esse cōfessio peccati in homine.

IN DIVM AVGVSTINVM

mine. à seipſo. ibidem.

Cōfiteri iniquitatem tuam, & gratiam Dei. tom. 8. 228. d. e

Si non confessus lates, non confessus damna- ibidem.

beris. ibidem.
Times confiteri, qui non confitendo esse nō ibidem.

potes oculus, damnaberis tacitus, q̄ pos- ibidem.

sis liberari confessus. ibidem.
Si plangunt ante hominem confessi latrōes ibidem.

lætentur ante Deum confessi fideles. Ibi. ibidem.

Ad hoc exigit confessionem, vt liberethumi- ibidem.

lem, & ad hoc damnat non confitēte, vt ibidem.

puniat superbum. ibidem.
Tristis esto antequam confitearis, confessus ibidem.

exulta, iam sanaberis. ibidem.
Qui confessionem perdit, verē mortuus est. ibidem.

tom. 8. 242. d.
A missa confessione, non erit locus miseri- ibidem.

codiæ. ibidem.
Confiteri & inuoca, tom. 8. 27. m

Quid times confiteri, bonus est & ignoscit tom. 8. 270. a

confitenti Deus. ibidem.
Fac confitendo propitium, quem negan- ibidem.

do non facis nescium, ibidem.
Confessio nos humiles facit. ibidem.

Elatus si fueris, confiteri non poteris, nec ea ibidem.

negas Deo quæ nescit, nam confessio tua ibidem.

illū non docet, sed te mundat. ibid. c. & d.
Multa sunt corda confitentium, vnum credē- ibidem.

tium, quia diuersa peccata homines confi- ibidem.

tentur, vnam fidem credunt. ibidem.
Quandiu non confiteris peccata tua, quodā ibidem.

modo rixaris cum Deo. tom. 8. 273. e. f
Confessio iungit nos Deo. tom. 8. 275. i

Prima confessio est, recedere a peccatis, se- ibidem.

cunda, non obliuisci gratiæ & misericor- ibidem.

diæ tibi præstite, Exemplo de Paulo & de ibidem.

Dauid. ibidem.
Si confessus, fueris puluerem, Deus de pul- ibidem.

uere facit hominem, quia omnes humiles ibidem.

confitentur ei, & adorant eum. to. 8. 177.

h. in fine.
Confitere peccata tua, & oriatur de te veri- ibidem.

tas. Eodem. 155. e
Cum cæperis confiteri peccata tua, similis ef- ibidem.

ficiaris Deo. ibidem. 157. g
Antequam confitearis peccata tua, interclu- ibidem.

Bonum est confiteri domino, & in peccatis ibidem.

tuo quod fecisti, & in bono facto quia ip- ibidem.

se fecit. tom. 8. 337. b
Siue virum siue foeminā, præcedere debet ibidem.

confessio peccatorum, salubris poeniten- ibidem.

tia quæ valet ad corrigendum hominem, ibidem.

non ad irridendum Deum. tom. 8. 346. c
Confessionem & humilitatem amat Deus. ibidem.

ibidem. 348. g
Quid sit in confessione præoccupare faciē ibidem.

Dei. tom. 8. 350. e
Si pulchritudinem amas, confitere, vt sis pul- ibidem.

cher. to. 8. 355. m
Confessio, hostia ex Deo. ibidem. 355. b

Semper confitere, quia semper habes quod ibidem.

confiteris. Eodem. 369. i
In futura vita non erit confessio peccatorū, ibidem.

sed confessio laudis. ibidem.
Cōfessio cur ante decorē ponit. to. 8. 398. m

Confitere domino quodes, & disputasti ibidem.

cum eo. tom. 8. 402. c
Suavis est Deo confessio tua, suavis est tibi ibidem.

gratia ipsius. ibidem.
Confessio non est opus iustitiæ, sed delicti ibidem.

improbatio. tom. 8. 426. g
Falsa confessio non impetrabit veram mū- ibidem.

ditionem peccatorum. tom. 8. 438. f
Confiteri in directione cordis, quid sit. tom.

8. 440. h
Confitenda sunt Deo omnia quæ dignè pati ibidem.

mur. Eodem. 225. a
Primò requirit Deus confessionem, quam ibidem.

orationem. tom. 8. 290. b
Bene confiteri, quid sit. ibidem. 331. f. g

confessionis negligentia periculosa est. ibidem.

tom. 8. 242. d
De confessione humiliantis, ædificantur ci- ibidem.

uitates Iudæ, vt foris ab eis superbi rema- ibidem.

neāt, q̄ cōfiteri erubescunt. tom. 8. 245. h
Confessio, in scripturis duobus modis dici ibidem.

solet, laudis scilicet & peccatorum. Eodē.

351. d. &
In duobus confitemur domino, misericor- ibidem.

dia, quòd peccatorem respexit, veritate, ibidem.

quòd promissionem reddidit. tom. 8.

523. d
Testimonia quibus declaratur duplex cōfesi- ibidem.

sio, & in peccatis, & in laude Dei. Eodem.

353. f. & 542. i. & 554. e. f
Quòd alia est confessio peccatorum, alia iu- ibidem.

INDEX

confessio fit in omni multitudine, sed nō in
 omnibus Deus laudatur. Ibidem. 85. b
 confessio pro laude poni solet. tom. 8. 291. d
 Non semper confessio peccatorum est, sed
 & laus Dei deuotione cōfessionis expri-
 mitur. tom. 8. 425. e
 Non potest confiteri domino, qui nō gusta-
 uit quoniam suauis est. to. 8. 411. e
 confessio in Dei laude est, quāquam etiā cū
 sua quisq; confitetur peccata, cū Dei lau-
 de cōfiteri debet, nec aliter est pia cōfessio
 peccatorū, nisi non desperans & poscens
 misericordiam Dei. tom. 8. 407. f
 Nulla est confessio peccatorum pia & vti-
 lis, vbi non laudatur Deus; siue etiam cor-
 de, siue ore atque sermone. ibidem
 Quod gemina est confessio. tom. 8. 51. g
 confiteri in cithara & psalterio, quid sit. ibi-
 dem. 127. i
 Quomodo confitentur domino omnia ope-
 ra eius. tom. 8. 554. e. f
 Incipe à confessione, si vis à via fidei perdu-
 ci ad possessionem speciei. ibid. 563. h
 Quomodo confessio Dei est i cālo, & in ter-
 ra. tom. 8. 575. c. d
 confessio felicitatis, non gemitus peccato-
 rū erit in vita sempiterna. ibidem. 137. g
 confessio fit i inferno ante iudiciū, sed non
 potest. tom. 8. 11. f. g
 Muscas confitens Deum non fecisse, tandē
 nec hominē coactus est cōfiteri. to. 9. 3. h
 confessio malorum operum, initium bono-
 rum operum. tom. 9. 25. b
 Confiteri nō est aliud ore dicere, & aliud in
 corde retinere. tom. 9. 46. c
 confitenda esse peccata sacerdoti, insinuat
 Christus in resuscitatione Lazari. tom. 9.
 79. e
 Pro Christi confessione, innumerabilis so-
 cietas regnum cōclorum violenter intra-
 uit. tom. 9. 115. d
 Trine Petri negationi, trina redditur confes-
 sio. tom. 9. 122. c
 confitens se peccatorem, habet in se verita-
 tem. tom. 9. 125. a
 confitentes ore Christum, & factis negātes,
 sūt in operibus hāretici. to. 9. 129.
 Non sufficit confiteri Christum in carne ve-
 nisse, sed quare venerit. tom. 9. 134. f. & se-
 quent.
 confessio fidei, non solum verbo, sed factis
 est facienda. tom. 9. 137. h
 Differentia inter Petri & dāmonis confes-
 siones. tom. 9. 139. R. I
 Hāretici fingunt se confiteri Christū, quem
 tamen non, vt sicut fides habet catholica,
 credunt. to. 9. 146. d
 Redemptionis confessio. tom. 9. 151. i
 Propriæ vtilitatis confessio. tom. 9. 170. m
 confessio auricularis. to. 9. 207. f. to. 10. 120.
 a. & seq.
 confiteri & pœnitere, à malo est declinare.
 to. 9. 207. h
 cōfessio mentalis nō sufficit. tom. 9. 208. m
 confessio ambigua non est salubris. tom. 9.
 209. a. & seq.
 Modus confitendi. ibidem. b
 circūstantiæ peccatorum sunt confitendæ.
 to. 9. 209. c
 cautela confessoris, in audiendis confes-
 sionibus captiosis. ibidem. a. b
 cōfessio generalis nō est aspēnāda. to. 9. 209. e
 Nemo pro arbitrio, nisi cōfessus, accusatus,
 vel conuictus, est cōdemnandus. to. 221. i
 Præueniendus est Deus, in confessione, ne
 & ipse præueniat. tom. 9. 235. f
 De eo quod scriptū est, confiteor tibi pater
 dñe cēli & terrę, & c. Sermo. tom. 10. 7. c
 confessio non semper est peccatorū, sed etiā
 laudis. tom. 10. 7. c. d
 confessio, id est, sui accusatio. ibidem. e
 Ecclesiæ peccata confitenda. tom. 10. 7. e
 confessio peccatorum, per ciliciū adumbra-
 tur. tom. 10. 15. a
 Vera confessio, quæ. tom. 10. 65. m
 Petri & dāmonum eadem confessio, sed di-
 uersa intentione. tom. 75. d. & sequent. &
 89. g. h
 Et quibus distinguantur. tom. 10. 89. g
 confessio nos sanat. ibidem
 Hēretici multi, qui cōfitentur Christum in
 carne venisse. tom. 10. 88. h. i
 Et tamen non sunt ex Deo. ibidem
 Quid sit, confiteri Christum in carne ve-
 nisse. to. 10. 88. K
 Omnis spiritus qui confitetur Iesum Chri-
 stum in carne venisse, ex Deo est. Sermo.
 tom. 10. 88. g
 De eo quod beatus Iacobus dicit, Confite-
 mini alterutrum peccata vestra, & orate
 pro inuicem vt saluemini. Homilia. tom.
 10. 96. d

confi-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

confitēda sunt peccata nostra, & quibus. to.

10.96.e

Quare Deus nos velit confiteri peccata ibi.
Primo homini vtrum p̄ceptum confiteri
peccata. to. 10.9.6.e

In confessione nullus debet se exculare. to.
96.f.g. & seq.

confiteri peccata sua dissimulans, indulgen-
tiam non meretur accipere. ibidem. f
confessio, initium sanitatis est. to. 19.96.i
confiteri, quid. to. 10.105.l

De eo quod in Psalmo, Confitemini domi-
no quoniam bonus. Homilia. to. 10.118.g
confessi si non fuerimus, nō possumus uenia
mereri. Ibidem

de confessione peccatorum, & poenitentia,
plura. to. 10.118.g, & seq.

confessio vocalis peccatorum, ex scripturis
facris elicitur. to. 10.147.R

Nō solius est peccatoris confessio, sed & lau-
datoris. to. 10.147.l

Peccatum confessus, à morte reuixit. to. 10
147.m

Nihil animus fallitur, qui deum fideliter cō-
fiteatur. to. 10.143.b

Quid facit Ecclesia, si iam peccator per con-
fessionem sit suscitatus? to. 10.10.
147.m

confessio auricularis est in p̄cepto. to. 10.
159.e, & 292.g

de confessione peccatorum. to. 10.159.e,
& 292.f.g

confessio est necessaria ad salutem. to. 10.
159.e

confessionis efficacia. ibidem. g
confessio duplex. to. 10.147.R, l

Quia adam confessus est peccatum commis-
sum, veniæ redditus est. to. 10.179.l

confessio antistitibus Ecclesiæ facienda. to. 10.
112.e. & seq.

Et de quibus. ibidem
Item quod etiam antistitibus malis. ibidem

Necessaria est oris confessio, cum corde
fidei. to. 10.215.d

confessio mors non est, sed hæreditas vite
to. 10.278.c

Infortiorum comes semper debet esse confes-
sio ibidem

Quomodo confitendum est alteri. to. 10.
292.g

Non differenda confessio. to. 10.292.h,

& i, R

Melius est piè confiteri ignorantia, quā te-
mere scientiam vendicare. to. 10.285.d
confessionis excellentiæ. to. 10.292.l

confessoris discretio ibidem. m

In festo vnius cōfessoris, ser. to. 10.270.h
contra eos, q̄ cum tribulatur, cōfidunt in ho-
mine, non in deo. to. 8.558.R, l

Qui confidit in domino tota mente, si mo-
riatur in peccatis, non damnabitur. to. 10.
159.h

Quo confirmat iustos dominus. to. 8.83.g
Humana diuinis & non diuina humanis de-
cet confirmari. to. 9.217.d

Promittere gregi futuras passionēs, infirmū
est confirmare. to. 9.231.a

confessalia per Euangelium exterminantur. to.
10.5.177.m

conflictatio Augustini cū Fortunato in Pos-
sidonio.

Est cōfusio adducēs ignominia, & est cōfu-
sio adducēs gloriā, exponitur. to. 2.57.b

confusio linguarum. to. 3.237.l. Vide,
Lingua.

confundi, est aliter inuenire quā sperabas.
to. 6.92.m

confusio temporalis quēdam est vtilis, quā
non formidabit Christianus, immo si hāc
non habuerit, æternam habebit. to. 8.53.
a. & 59.h

Multi confusi sunt salubriter, & ideo reuerū
ti. to. 8.2.m

Irreuerentia est, non confundi. ibidē. 241.i
confusio est quæ mordet cōscientiam. eod.
242.l

Ne confundamur in æternum, quid fiet. to.
8.249.a

Multis expedit confundi, vt deficient. ibidē.
251.e

confusio est de mala cōscientia, veretur-
dia propter modestiam. ibidem. f

Mali duobus modis confundentur, aut cum
credent in Christum, aut cum uenerit
Christus. to. 8.256.R

In iudicio confundentur perniciosē, q̄ mo-
do nolunt confundi salubriter. to. 8.
315.b

Nemo nostrum viuuit sine confusione, nisi
prius confusus reuiuiscat. ibidem

Tota ista vita est cōfusio q̄dam rerū huma-
narum non pertinēs ad Deum. to. 8.486.i

Qui

I N D E X.

- Qui confundentur, & qui non. Et in quo glorandum. tom. 10. 50. d. e
- congregatio, & pecorum, & hominum dici potest. tom. 8. 267. e. 281. g. & 298. m
- congregatio populorum Christum circundantium, quæ sit. tom. 8. 14. m
- cōiugale debitū. t. 1. 1. i. & 13. R. to. 14. 217. f
- coniugium spiritale in homine. to. 1. 275. f. & seq. d. to. 3. 354. f. to. 4. 198. h. & 397. e. f. tom. 6. 187. a. b. tom. 9. 5. f. & seq.
- Manichei dānāt cōiugii vsum. tom. 1. 256. g
- Quod neuter coniugum continere debet, si ne alio. tom. 2. 48. g. h. & 99. g. h. & 241. c
- coniugium infidelium. tom. 2. 123. f
- A coniugio abstinent serui Christi. to. 3. 74. l. m. & 92. R
- coniugium Paganum. tom. 4. 210. l
- coniugii fideles. tom. 4. 365. l. m
- Vide de bonis coniugalibus.
- coniugium non ideo malum, si melior est castitas. Eodem 366. c
- Et coniugatorum membra sancta. ibidē. d. e
- coniunx, in adiutorium viri facta. to. 5. 110. d
- coniugatorum concubitus, & de eius pudore, non solum vulgari, sed etiam coniugali. tom. 5. 127. f
- coniugium prohibetur inter propinquos, propter charitatem dilatandā. tom. 5. 137. h. i
- Melior est homo fidelis coniugatus, quā continens infidelis. tom. 5. 154. i
- coniugium Dei fingunt Pagani. tom. 6. 111. i
- coniunx Dei bona voluntas. ibidē. e
- De bono cōiugali, contra Iovinianū. to. 6. 255. e. & seq. Retract. to. 1. 23. i to. 3. 208. i
- De adulterinis coniugiis. to. 6. 271. f. & seq. Retract. tom. 1. 27. d
- coniugium impar. tom. 6. 275. h. i
- De dimittendo vel non dimittendo infideli coniugio, copiosē. tom. 6. 273. l. m. & seq.
- cōiugum reconciliatio purgatis adulteriis perpetratis. tom. 6. 277. i. & seq.
- coniugii bonum, quid. tom. 7. 221. i
- coniugium bonum. Eodem 261. f
- Tria coniugii bona. to. 3. 208. h. i. to. 6. 261. c. d. tom. 7. 261. g. & 354. l
- coniugibus quomodo vtendum. to. 265. K. l
- coniugum numerositas. ibidē. m
- coniugum insolubile. Eodem 265. a
- coniugium perfectum inter Ioseph & Mariam. tom. 7. 265. c. 354. R
- Coniuges esse negat, qui sunt indigni hoc nomine. tom. 7. 266. l
- Coniugium incontinentiæ asylum. ibidē
- Quæstio de cōiugiis difficillima. t. 6. 273. K. l
- Pudicitia coniugalis. tom. 7. 263. b
- Coniugium amor spiritualis. tom. 7. 266. m
- E sancto coniugio quare nascantur filii iugē. Eodem. 266. a
- Coniugii bona non sunt ex peccato. ibidē. e
- Coniugalis pudor, ex peccato. Ibidem. f. g
- Coniugum ætas. tom. 7. 326. f
- Coniugium intemperantia, venialis. tom. 7. 266. h. i & 353. c. d
- Vide nuptiæ, & Matrimonium.
- Coniugia casta quomodo probantur. to. 8. 182. i
- Coniugatorum regula, quæ. tom. 10. 39. c
- Coniugalis vita cum humilitate, superba castitate melior tom. 10. 45. g. & 46. a
- Coniugia adulterina. tom. 10. 119. m. & seq.
- Sermo ad coniuges. tom. 10. 126. g
- Castitas in coniuge amanda. tom. 10. 169. e
- De castitate coniugali to. 10. 246. f. & 247. d
- Si coniugium sacerdotibus prohibetur, quāto magis fornicatio? to. 10. 299. h
- coniunctio maris & foemina. tom. 3. 192. h, & sequen.
- Coniunctio Christi sponsi cum sponsa. to. 9. 242. c
- Mirabilia facta in coniunctione Christi sponsi, ad Ecclesiam sponsam. ibidē. e. f
- Conscientia.
- Conscientiæ malæ pœna. tom. 3. 350. b
- Conscientiæ testimonium. tom. 4. 422. d
- Conscientiam malam, non sanat præconiū laudantis, nec bonam vulnerat conuiciātis opprobrium. tom. 7. 55. g
- Conscientia dantis. tom. 7. 75. i. & seq.
- Conscientia bona & mala. to. 8. 61. & sequētib.
- Quomodo conscientia mala tota in desperatione est, sic conscientia bona tota in spe. ibidē. g
- Vt habeat quis bonam conscientiam, credat & operetur. ibidē
- Ad conscientiam suam redire nolentes, ne ibi litibus peccatorum euertantur miseri sunt. tom. 8. 76. m
- Quod alienum est ab opere, alienū est a cōscientia, quod alienum est a cōscientia, alienum videtur esse a conscientia. Eodem 84. b
- Conscientia mala rixosa mulieri cōparatur tom. 8.

IN DIVVM AVGVSTINVM

to. 8. 76. m. & 87. c.
 Ipse est sua poena, quem torquet conscientia sua. Ibidem. 94. b.
 conscientia delictorū, ligno incus putrido, & in nullo edificio duraturo, cōparatur. to. 8. 138.
 Iniquorum conscientias nō sanat nisi indulgentia. Ibidem.
 conscientia delictorum, tribulatio omnium grauisima. Eodem. 138. l. Vipe, Cor.
 Quomodo magna poena est impiorum, cōscientia, sic gaudium magnū piorum. Eodem. 172. b.
 conscientia non est digna sanari, si mota nō est. to. 8. 200. h. i.
 conscientia inanis. to. 8. 227. g.
 conscientia iniquorū, mō circū amicta est iniquitate & impietate. Ibidem. 262. g.
 conscientia mala est, quō si qs a stillicidio aut a fumo exit de domo sua. to. 8. 371. i.
 Ab illo accipimus initiū bonæ cōscientiæ, quo vitā poscimus obedientiæ. to. 8. 442. a.
 Venter interioris hominis, est conscientia. to. 8. 82. e.
 conscientia peccatricis infelicitas. to. 8. 181. g. h.
 conscientia nostra coram Deo est, conuersatio nostra coram fratre est. to. 9. 23. i.
 conscientia nostra, eremus solitudinis est, vbi nemo præter Deum videt. to. 9. 23. 7 i. & sequen.
 Bona conscientia Dei donum. to. 10. 23. b.
 Etiam bona conscientia trepidat corā Deo. Ibidem. d. e.
 conscientia trepidatio sub iudicio Dei. to. 10. 111. g.
 conscientia bona gloria nostra. Ibidem.
 conscientia est cognoscenda. to. 10. 158. i.
 Per tribulationes conscientia purgatur. to. 10. 8. 425. f. g.
 De puritate conscientie. to. 10. 283. b.
 Eminentia puritatis conscientie. Ibidem.
 Efficacia puræ conscientie. to. 10. 283. c.
 conscientia & fama sunt duæ res nobis maxime necessaria. to. 10. 313. m.
 Consecratio.
 Preces ante cōsecrationem. to. 2. 90. h.
 cōsedentes, qui. to. 10. 186. e.
 consensus. to. 4. 397. d. e.
 consensus gentiū in Christum. to. 6. 36. b. c.
 Malis non consentiendum approbādo. to.

10. 19. h.
 In hominis potestate est, nō consentire diabolo. to. 10. 96. g.
 consilium Dei. to. 2. 59. b.
 consulendi qui. to. 4. 377. l.
 consilia malorum. to. 4. 384. g.
 consilium, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m.
 consilium iustum præfert M. Regulus propriæ utilitati. to. 5. 6. h.
 consilium Dei est immutabile. to. 5. 107. e. & sequentibus.
 consilia sanctorum. to. 6. 183. h. & seq.
 consilium domini, quod manet in æternum quale sit. to. 8. 71. a.
 Deus non fecit aliquid consilio repentino, quod non eternitate se facturum esse præsciebat. to. 8. 410. g.
 consilia a melioribus petēda sunt. to. 8. 55. 6. l.
 Non est opus consilio, nisi in aduersis. to. 8. 25. i. in fine, & g. in principio.
 cum das consilium, nō laboras, nihil perdis, & eleemosynam facis. Ibidem. 488. a.
 Sunt qui assument pallium consulentis, sed habent venenum perimentis. to. 8. 467. h.
 consiliū qui libenter audierit, & fecerit, maiorem habebit gloriam. to. 10. 457. g.
 Differentia consilii & præcepti. Ibidem.
 Vbi humanum deficit consilium, illic diuinū intercedit adiutorium. to. 10. 172. K.
 consolationes nostræ in deserto. to. 8. 211. l.
 Fidelium consolatio. to. 7. 180. g. h.
 consolatio non est nisi miserorū, gementiū & lugentium. to. 8. 914. d. & 483. i.
 Non possunt consolari intrinsecus, licet quicunque bona tēporalia habeant, qui Deū non habent. to. 8. 94. a.
 Quomodo consolari renuit anima iusti. to. 8. 278. f.
 consolatio interior supplet exteriorem. to. 9. 102. d.
 Mestā animam consolatur Deus. to. 9. 173. c.
 conspectus Dei nobis promittitur. to. 8. g.
 constantia sanctorum, pro Ecclesia. to. 1235. h.
 constantie exemplum. to. 4. 6. c.
 Ad constantiam, in fide, exhortatio. Eodem. 332. a.
 constantia tres. to. 5. 334. a.
 constantia iustorum. to. 7. 78. d.
 constantia matris septem fratrum, hortantis eos ad penas pro lege tuenda. to. 9. 211. c.
 constan

constantinopolis, à christiano imperatore cō-
 dita. to. 10. 26. m
 Apud constantinum Cœcilianus falso accu-
 satus. to. 1. 25. i. tom. 2. 5. 2. c. 62. i. & 97. f. g
 & 210. d. & 227. e. f.
 Sententia Constantini Augusti, pro Cœcilia
 no. to. 7. 93. e.
 constantius imperator hæreticus. t. 6. 237. a.
 constellationis hora. to. 5. 40. d
 constituta hominum iniqua, non sunt dicen-
 da iura. to. 5. 195. K
 consuetudines & leges, pro ratione locorū
 & temporum, non temere violandę. to. 1.
 35. f. & sequen.
 consuetudinis vis. to. 2. 58. i. tom. 6. 54. b. & se-
 quenti.
 consuetudo mala, quō tollenda. to. 2. 04. R.
 consuetudines varix regionum. to. 2. episto.
 118. & fo 173 f
 De consuetudinibus Ecclesiarum, Ambrosii
 responsum. to. 2. 118. m. & 167. h
 consuetudinis, etiam in melius mutatę, no-
 uitas perturbat. to. 2. 168. a
 consuetudinem non esse iusticiam. to. 0. 3.
 17. R. l.
 consuetudinem vincere, difficilimum. to. 3.
 197. f
 consuetudinem vincere dura pugna est. to-
 mo. 8. 55. c
 consuetudo diuersa in habitu, victu & aliis
 rebus, non impedit religionē chřianā, dū
 modo non sit contra diuinam legem. to-
 mo. 5. 194. e f
 consuetudo mala, ex mala voluntate sum-
 pit exordium. to. 5. 105. d
 consuetudine vitia roborata difficulter vin-
 cuntur. tom. 5. 219. f.
 consuetudine nimia peccatum fit, quasi na-
 turale. to. 5. 204. c
 consuetudines Ecclesię, ab Apostolis tradi-
 tę. to. 7. 127. h. & 139. f. & 144. m. & seq.
 consuetudo cedit veritati discussę. eo. 130. e
 f. 134. e. & 152. b. & 156. g. h
 consuetudo, rationi frustra opponitur. Eo-
 dem. 134. b
 consuetudo, rationi & veritati postponen-
 da. Eodem. 156. m
 Ad consuetudinem malam, quarto progres-
 su peruenit anima. to. 10. 37. m
 Mala consuetudo, quantum malum. ibidē l.
 Qualiter homo verbo Dei obiurgatus, rece-

dat a mala consuetudine. Eodē. 38. a
 Ecclesię consuetudo & obseruatio, pertina-
 citer retinenda. to. 10. 65. g. h.
 consuetudo mala, quomodo dediscenda. to.
 10. 86. f. g. & sequen.
 consuetudines Paganorum erubescāt chri-
 stiani. to. 10. 124. d. & seq.
 consules primi Roma. expulsa regia potesta-
 te nec ipsi compleuerunt annum suum.
 to. 5. 25. b.
 consules. to. 5. 43. f.
 Aliud est consummari, aliud consumi. tom.
 8. 202. c.
 Quid sit, omnis consummationis videre fi-
 nem. to. 9. 140. d
 contagia terrena, sunt sitis, fames, lassitudo,
 dolor, mors, ad hęc descendit Christus.
 tom. 6. 233. R.
 contemplationis verum gaudium, quando
 nobis contingat. to. 3. 82. R. & seq.
 contēplatio diuinitatis. Eodē. 35. 2. m & seq.
 Meditatio & contēplatio qd sint. to. 3. 289. c
 contēplatiua vita, excedit actiuā. to. 5. 128. d
 contemplacio incommutabilis boni æterni,
 semperque manentis, qualis. to. 3. 44. a
 contemplatio, in quo cōsistit. tom. 9. 108. a
 Officium contemplationis. to. 9. 177. R. l.
 Gradus cōtemplationis, sunt inseparabiles.
 to. 9. 178. f. & seq.
 Quatuor nos retrahunt, a quatuor gradibus
 contemplationis. Ibidem. i
 contemplatio, est optimum bonū, cui om-
 nes virtutum actiones postponuntur. to.
 10. 143. m
 contemplatio, omnia sanctitatis merita faci-
 lē superat. Eodem. 144. a
 Impedimenta contēplationis. to. 10. 299. d. e
 Mundi contemptus. to. 1. in Pōsido.
 contemptus opum. to. 3. 353. c
 contemptus vitę pręsentis. to. 4. 329. g
 contemptus mundi in quo consistat. tom. 9.
 204. f
 contemptor discipulus inexcusatus erit, qd
 sciendi didicit, & contempsit. to. 10. 3. c.
 contentionis interpretum, perniciosę. tom.
 1. 76. l. m
 contentionem abhorruit Augustinus. ibidē
 69. m. to. 2. 218. h. i. & 235. h. i.
 contentio, & dolus. to. 2. 95. l
 contentiones, quomodo coercendę. ibi-
 dem.

con-

IN DIVVM AVGVSTINVM

- Contentiosi disputatores ^{taxati}. to. 2. 164. h
 235. h. & seq. i. R
 Continentia supstitiosa offetatio. to. 1. 45. e. f
 Continentie donu esse a Deo. to. 1. 33. b. &
 46. c. & 64. h. to. 2. 120. a. & seq. & 200. c.
 in fine. to. 4. 55. i. & 368. R. tom. 6. 269. c
 Continentia coniugalis. to. 2. 48. g. h. tom. 4. 134.
 c. to. 6. 1 libro de bono coniugali, copiose.
 Continentia meritum non amittit, qui vxor
 debitum reddere cogitur. tom. 2. 244. f
 Plura de continentia coniugali. ibidem. e. &
 sequent.
 Continentia. tom. 3. 68. f
 Continentiam vouere. tom. 3. 74. m
 Continentia, quid Ciceroni. tomo. 4. 187. i
 Continentia. Eodem. 3. 15. l
 Continentia libidinis, oris, & cordis. ibide. l
 Continentia a malis, iustitia ad bona. Eodē
 357. i
 Continentia vera, & falsa. Eodem. 360. c
 Continentia, non tantu libidini moderatur.
 ibidem. f
 Quod nec continentia sine perseverantia,
 nec fides sine operibus saluet. ibidem. K. i
 continentia animi virtus est non corporis.
 to. 6. 260. e. f
 Continentia in opere, & habitu. Ibid. f. & seq.
 continentia praefertur obedientia. ibid. l. m
 Incontinentium querelae. tom. 6. 278. a b
 Incontinentia vitio, nuptiarum honestate
 subueniendum. ibidem. e. f. tomo. 7. 357. i
 Ad continentiam exhortatio. tom. 6. 280. h.
 & sequent.
 Continentia clericorum. ibidem. l
 Continentia tempus, nunc. tomo. 7. 266. f
 Incontinentia, mater omnium vitiorum.
 Eodem. 3. 18. c
 Incontinentia coniugalis, culpa venialis. Eo-
 dem. 166. h. & 353. d. 356. f
 Continentia votum seruandum. to. 3. 74. m
 & seq. tom. 8. 302. c
 Vide, Castitas.
 Ex ipsis continentie viribus, estimanda laus.
 tom. 4. 369. d
 Exhortans Augustinus, monet a Deo donu
 esse continentie. ibidem. R
 continentie bonum. tom. 5. 7. e
 continere non licet viro, sine vxoris consen-
 su. tom. 3. 579. K
 continentia a Deo data. tom. 9. 162. i
 Continentie quanta difficultas. ibid. R
 392. g
 Continentia dupliciter seruatur. tomo. 10.
 21. m
 Deduplici continentia. ibidem m. & seq.
 Qui se non magis quam animalia continue-
 rint, peiores sunt animalibus. to. 10. 247. l
 Continere & sustinere, duo sunt laboriosa
 precepta a domino. to. 10. 247. m. & sequen.
 De continentia & sustinentia. ibidem
 Quid sit continentia. ibidem
 Ad iuvenes, vt contineant. to. 10. 249. a
 De Continentia. to. 10. 250. d
 Continentia & sobrietas, in quibus consta-
 nt. ibidem e
 contradictio linguarum, quae sit. tomo. 8.
 59. c
 contradicentes redarguere. to. 1078. & 93. e
 Factis contradicitur deo, & eius verbi dispē-
 satoribus. to. 10. 79. d
 contradicentes, qui. to. 10. 93. c. & se.
 contraria, quae dicantur. to. 1. 100. h
 contrariorum tres species. to. 1. 103. K
 contraria simul inesse, contra dialecticos. to-
 mo. 3. 51. l
 A contrariis notis, pleraque ignota intelli-
 guntur. Eodem. 140. f
 contrarietas exclusa. to. 4. 181. l
 contrarios effectus operatur eadem causa,
 in diuersis rebus non contrariis. tomo, 5.
 214. d
 Sicut contraria contrariis, sic similia simili-
 bus curantur. to. 10. 264. c
 Qui non conterunt cor, non sanantur, & quid
 sit conterere. tom. 8. 163. g. & 562. d
 Noli erubescere conterere cor, quia tales sa-
 nat dominus. ibidem. e
 contritionum alligamenta, quae sint. ibid. g. h
 contritio cordis, quae sit. tom. 8. 270. m
 contritio Petri, agnito crimine suo. tom. 10.
 179. h. & seq. & 190. i. & seq.
 De figuris contro uersarum. to. 1. 107. c
 Quae sint circumstantiae, controuersiam facie-
 tes. to. 1. 105. c
 controuersiarum modi. ibidem
 contubernales qui dicantur. to. 8. 505. l. & m
 contumacie crimen, quod. to. 10. 47. g
 contumelia patienter ferenda. tomo. 1.
 235. h
 contumelie aduersariorum non facile con-
 temnendae. to. 7. 305. g
 coualles, depressa sunt loca terrarum. tom. 8.
 392. g

- conuersationem hominum nō dedignatur
Christus. tom. 10. 142. m
curanda est bona coram hominibus conuer
fatio. tom. 9. 236. a. b
conuersatio Israelitarum in deserto. tom. 10.
176. e. f. & seq.
Quod Deus & angeli magis gaudent in pec
catorum conuersione. tom. 1. 52. c
Quare plus latandum sit in magni peccato
ris conuersione. ibidem. f
De conuersione peccatorum plura, occasio
ne supra a conuersione Victorini. tom. 1.
51. l. & sequen.
conuersio nostri, penes Deum. ibidem. f. to.
2. 45. l. m. to. 3. 77. f. to. 7. 22. R. l. to. 8. 306.
a. tom. 9. 83. l
conuerti ad Deum, & discedere, quid. tom.
3. 204. l. & 351. i
Qui reuergitur, non sibi, sed gratiæ Dei tri
buat. Eodem. 211. f
conuersio. tom. 3. 351. i
conuertet cor patrum ad filios, exponitur.
tom. 5. 211. l
conuertet cor hominis ad proximum suum
exponitur. ibidem
Quomodo conuertit Deus in peius terram
Sodomorum. tom. 5. 216. c
conuerti ad Deū ne differas. tom. 4. 123. l. m
conuersio ad Deum. eodem. 347. K
De conuersione malorum, non desperandū
tom. 7. 91. a
conuerti non potest ali quis, nisi confusus &
reueritus. tom. 8. 246. c
Nemo conuertitur ad Deum, nisi ab iniqui
tate. eodem. 253. a
In ipsa prima cōuersione tua didicisti, q̄ an
te cōuersionē tuā iustus nō fuisti. ibid. b
Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos.
tom. 8. 240. a
Nō cōuertēris, nisi uocareris. ibi. 306. a. b
Qui nolunt conuerti in melius, Deum cōuer
tunt in peius. ibidem. 269. e
conuerti retrorsum, quid sit. ibidem. 118. g.
181. e & 430. d. e
cōuertēre in profundū maris qd sit. 235. b. c
conuerti ad uesperum, quid sit. Eod. 195. h
conuersio nostra perfecta, paratum inueniet
Deum. tom. 8. 11. d
Anima non conuertitur ad Deū, nisi ab hoc
seculo auertatur. tom. 8. 11. d
Quid sit conuerti retrorsum, post inimicos.
ibidem. 19. h
Anima conuertens se ad Deum, oratur ac
eam conuertatur Deus. tom. 8. 11. a
conuersione tua illuminaris. tom. 8. 141. a
conuersis Deus indulgentiam promissit, se
dilationi crastinum non pmisit. to. 8. 53
cum cēperit homo uelle cōuerti, quas pri
mo sustinet tentationes. tom. 8. 48. l.
conuertendum est cor ad Deum, non ad ho
mines. tom. 3. 308. m
Deus benefaciendo populo suo, conuertit
cor iniquorum (ponte malum, ad odium
iustorum. tom. 8. 405. b
Omni homini conuerso ad Deum, mutatur
delectatio, non subtrahitur. eodē. 269. K
conuerti, ex confusione quid sit. ibid. 174. m
conuerti debemus ad gratiā, & auerti a pec
catis. tom. 8. 385. l
conuersio peccatoris ad Deum, non est diffe
renda. tom. 9. 252. d. e. & 253. g. h
cōuertimini ad me, & ego cōuertar ad uos.
exponitur. tom. 10. 46. h. & 110. d
Quomodo, & per quid, conuertimur, & ac
cedimus ad Deum. tom. 10. 47. h. 235. i
In quacūque die conuersus fuerit peccator
& c. exponitur. to. 10. 49. g. h
Ne tardes conuerti ad dominum, & c. ex po
nitur. tom. 10. 95. m. & sequenti.
De eodem, Homilia. tom. 10. 96. l. m
conuersio vera. to. 10. 160. e
Iudæus, hereticus, vel Paganus, forte conuer
tetur ad Deum, ut primum locum sortia
tur. tom. 10. 236. h
cōuersio lupi rapacis in agnū. to. 10. 261. d
De nō tardādo conuerti ad dñm. to. 10. 311. a
Non est differenda conuersio ad Deum. Ibi
dem. a. b
conuicia equanimiter tolerāda. to. 10. 157. d
Conuiuia.
conuiuialis disputatio. tom. 1. 168. b.
conuiuia refugit Augustinus. Eodē, In Pos
sidonio.
conuiuium domini, vnitas corporis Chri
sti. tom. 2. 66. m
conuiuium cum publicanis. tom. 4. 146. g
In conuiuiū celesti, panis iustitia, potus sa
pientia est. tom. 10. 51. f
An amici & parentes, ad conuiuium sint in
uitandi. tom. 10. 124. a
In quo loco dignatur dominus sumere con
uiuium. tom. 10. 161. h
Non

Non est eundum ad c
vel arbores fiunt
cooperatores Dei.
cooperatores, pater &
sequen.
cophini nomine, op
tur. to. 8. 296. a
cophinū stercoreis, fo
cophinus stercoreis, fo
cordis arcana, Deo c
Surtum corda, Eod. 2
cordis.
Quod corde concip
tur. 177. o
cordis mutatio. 177. o
cor rectum.
cordis mundatio.
cor Dei. Eod. 34
cordis os.
cordis & oris continen
cor mundum.
cordis homines, per c
ti. tom. 3. a
Homines cor luteum
cor habere ad domin
5. 125. m
cor habere ad seipsum
Aneruam exaltatur
humiliatur.
Per cor caro mundatur
cor peccatoris, dicitur
cor eleuatur ad Deum
humilitatem sed co
biam. tom. 5. 125. m
cor lapideū, & carneū
In cordibus hominum
operatur. to. 7. 430. o
piole.
cor quo preparat hom
cor rectum, & tortū,
161. m. 116. f. & se
Inter cor rectum & p
to. 8. 66. c. d
cor distortum, non p
dini. Dei.
cor rectum, quale sit.
cor leuandū est sursum
Eodem. 65. m. & seq. &
corde creditur ad iust
fessio ad salutem.
to. 8. 116. g. to. 10. 9.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Non est eundem ad cōsuetudinem, quæ ad fontem
vel arbores fiunt. to. 10. 246. b
cooperatores Dei. to. 5. 144. f.
cooperatores, pater & filius. to. 10. 108. l. &
sequen. Vide, Operari.
cophini nomine, opera seruilia significan-
tur. to. 8. 296. a
cophinū stercoreis, sordes penitentiæ. to. 13. e
cophinus stercoreis, in Euāg. quid. to. 10. 27. e
cordis arcana, Deo cognita. to. 1. 60. g
Sursum corda, Eod. 205. c. d. to. 2. 213. e. Vis
cordis. to. 3. 286. f.
Quod corde concipitur, hoc actione pmi-
tur. Eodem. 348. h
cordis mutatio. Eodem. 240. i
cor rectum. tom. 4. 231. g. to. 8. 285. l
cordis mundatio. to. 4. 405. c
cor Dei. Eod. 348. R. to. 8. 34. b. & 45. h
cordis os. to. 4. 355. m. & seq.
cordis & oris continentia. Ibidem. l.
cor mundum. to. 4. 393. g
corda homines, per deos Penates significa-
ti. tom. 5. 3. a
Homines cor luteum habentes. tom. 5. 40. d
cor habere ad dominum est obedientiæ. to.
5. 125. m
cor habere ad seipsum, superbix est. Ibidem
Anteruinam exaltatur cor, & ante gloriam
humiliatur. Ibidem
Per cor caro mundatur. to. 5. 89. f.
cor peccatoris, dicitur abyssus. to. 5. 201. f.
cor eleuatur ad Deum per obedientiam &
humilitatem: sed contra Deum, per super-
biam. tom. 5. 125. m
cor lapideū, & carneū. t. 6. 97. l. m. & 108. m
In cordibus hominum, etiam malorū, Deus
operatur. to. 7. 430. e. f. & sequentibus, co-
piose.
cor quo preparat homo. 7. 290. f. g.
cor rectum, & tortū, to. 8. 65. c. d. & 85. K. &
162. l. m. 216. f. & seq. to. 9. 52. i
Inter cor rectum & prauum, quid interest.
to. 8. 66. c. d.
cor distortum, non potest collinari rectu-
dini Dei. to. 8. 65. i. & 134. f. g.
cor rectum, quale sit. to. 8. 66. e. f. 89. K
cor leuandū est sursum, ne putrescat in terra
Eodem. 65. m. & seq. & 574. b
corde creditur ad iustitiam, ore autem fit cō-
fessio ad salutem: quomodo intelligitur.
to. 8. 116. g. to. 10. 50. f
cor tunc derelinquit se, cum non est idoneū
ad cognoscendum se. to. 8. 117. e
Quod sit leuandum, non hic corde habitan-
dum. to. 8. 58. c
cor hominis pro fufum, & inscrutabile est.
Eodem. 125. h
cor tanquam nauis in huius seculi tempore
turbatur, cum Christus per fidem in il-
lo non est, to. 8. 40. e. & 81. d. e. & 139. K.
cor nō est retinendum intra cor, sed effundē-
dum coram domino. to. 8. 207. c
cor castum, quale est. Ibidem. 264. b.
Ut cor possit esse rectū cum Deo recto pa-
ratur a domino fide precedere qua acce-
ditur ad Deum directum, ut cor fiat rectum.
Eodem. 283. i
cor quare leuandum est in coelos. to. 8. 310.
h. & 336. g. h
Non sic leuatur cor quomodo leuatur cor-
pus, & to. 8. 310. h
cor quod nos derelinquit, tunc inuenimus,
& c. Ibidem. i
cor aperiendum est Deo, & claudendum dja-
bolo. to. 8. 540. i. k.
cor omne, omni cordi clausum est. Eodem
180. h.
cor prauum, vel cor rectum, quid sit. Ibidem
371. i.
cor arescere sicut fenum, quid sit, to. 8. 374.
m. & 376. m. in fine.
cor inclinare, diuini est muneris, & propriæ
voluntatis. to. 8. 446. R.
cor Christiani aliās angitur, quæ cor in fide
lis. Ibidem. 477. m.
corda iustorū nunquā deserunt. Ibidem. 202. l.
cor distortum, putat torta esse omnia, quæ
dicuntur a Deo: putat praua esse oīa quæ
fecit Deus, & displicent ei iudicia Dei:
maxime in quibus ipse corripitur. tomo.
8. 561. g
cor distortū, est qđ non se corrigit ad Deū,
& deū vult distorquere ad se: & quomo-
do dirigitur. Ibidem
cor duplex quid sit. to. 8. 9. a
cordis nomine, cogitationes cordis signi-
ficantur. to. 8. 14. g. & 41. R.
Scrutari intima cordis, solius Dei est, to-
mo. 9. 100. d
Vera cordis requies. to. 9. 175. a
De eo quod scriptum est, Non turbetur cor
vestrum, neque formidet. to. 10. 47. g. h
& se-

- & sequenti.
- Intentio cordis humani quo dirigit & quo spectet, intueundum est. tom. 10.2.i.
- Graues corde. tom. 10.13.g
- Deus cordis inspector tom. 10.22.b
- Christus cordium cognitor. to. 10.27.c.
- Sursum cor, quod in sacrificio cantatur, inculcat Augustinus. tomo. 10.27.R
- cur sursum habere. tomo. 10.62.l
- cor inspicitur, non factum. tom. 10.76.h.i
- Deus cor interrogat non manu. tom. 10.79.i
- & 94.K
- De eo qd ppheta dicit in Psalmo, cor meū & caro mea, exultauerunt in Deū viuum, Homilia. tom. 10.109.h.i. & sequen.
- corda fidelium, sunt cœlum. tom. 10.144.i
- cor nostrum, est dilectus filius vnicus. tom. 10.146.h
- Indurat Deus cor nostrum: & quomodo. tomo. 10.171.m. & sequen.
- Sursum cor ad dominum, non superbia, sed refugium vocatur. tomo. 10.213.K.
- Nemo glorie castū se hñe cor. to. 10.301.a
- Corax, rex decimussēx^o Sicyriorū. t. 5.171.e
- cornelii Celsi sententia. tom. 1.176.l.m
- cornelii baptismus, to. 4.77.h. in principio.
- cornelius spiritum sanctū accepit ante baptismum. Ibidem, & 84.b
- cornelii fides. tom. 7.404.b
- cornelius a Petro baptizatus. to. 10.103.f.
- cornelius Centurio, miles fuit, & saluatus est. tomo. 10.307.a
- Quid significat, qd cornu carni hēret & carne excedit: & quanquam de corne oriatur, superat carnem. tom. 8.362.i.
- cornu peccatorum, de iniquitate est: cornu Christi, de maiestate. tom. 8.271.R
- cornua peccatorū, dignitates sunt supborū: cornua iustorū, munera Chri. ibid. 263.R
- cornua decem oīa regna mundi. to. 9.145.k
- corona, certantibus datur. to. 3.262.a
- Qui faciemus coronati. tomo. 9.252.l.
- coronari rosis, lene est, sed radices sunt spinarum. tom. 8.168.l
- cum prēmium venerit, sua dona coronabit Deus, nō merita tua. Eodem. 244.h
- coronæ anni benedicere, quid sit. to. 8.220.e
- cum coronat Deus merita nostra, coronat dona sua. tom. 8.374.d. & 381.i
- Quod coronaris, illius misericordia coronaris. ibidem, & 442.m
- Quid Deus in homine remuneret, siue cor net. tom. 10.97.C.
- conora spinea, quare Christi capiti imposita. tom. 10.185.l
- corpus pestes corporeas aliquando significat. tom. 10.e.f
- corporis foelicitas ante peccatum. to. 1.13.l
- Et quale futurum in resurrectione. ibidē, & 236.g.h. tomo. 190.f. Retra. tom. 1.20.d. tom. 6.60.a.b.
- corpus mortuum. tom. 1.10.h
- corpus. tomo. 1.173.b
- An vere sit corpus. tomo. 1.182.a.b
- corpus, anima, spiritus. tomo. 3.47.a
- Instauratis corporibus superflua non accedunt. tomo. 3.60.c
- corporibus suis decor addetur. ibidem.d
- Resurgent corpora, omni vicio libera. Ibidem.e
- corpora dmanatorum. Ibidem.f
- corpora impiorum. tom. 3.73.a.b.
- Aeternas rationes in corporalibus, homo solus animantim percipit. tomo. 3.130.e
- Quale corpus primi hominis. tom. 3.195.l
- corpus animale. tomo. 3.196.c.d.
- corpus Adam, animale. ibidem.g
- Transformationes corporum. to. 3.198.i.R
- Qualia futura fuissent corpora, si non fuisset peccatum. tomo. 3.209.l
- corpora, an subito reformatur, to. 2.206.a
- Qualis fuisset corporum mutatio, si Adā nō peccasset. tom. 3.208.f
- corpus diaboli. tom. 3.221.b. & sequē.
- corporū resurrectio, quare futura. to. 3.233.d. Vide Resurrectio.
- corpora defunctorum, Deo perire nō possunt. tom. 3.351.e. in fine.
- corporis bona, & amor iustorum, tomo. 1.175.e.e. &
- corporis & animi renascentia. tomo. 3.3.R
- corporea est omnis creatura. Eodem. 65.f
- Incorporeus, solus Deus. Ibidē, & to. 1.61.d
- corpora coelestia & terrestria, tomo. 3.72.c.d.
- corpus animale & spiritale. Eodem. 195.l.m
- sequentibus. & 226.f.g
- corpus idē mortale & imortale. Eod. 196.d.e
- corpus Adē & nostrum, diuersa. Ibidem.e
- De corpore humano medicorum sententia. Eodem. 198.m
- corporis humani motio considerata. Eodem

Eodem. 206.m

corporeale translatum

corpora mortuorum

tom. 4.320.

corpus nostrum

uitutem.

corporis compo-

corporis mater

De corpore &

corpus aggrauatum

corporum mutatio

corpus, an a deo

corporis humani

eod. 192. m

corpora exulta-

Defunctorum

nenda, nec a-

corpora sancto-

corpora defunctorum

pertinentes

tura, propter h-

dam.

corpus sanctum

5.6. b. & e

corporis sanctitas

non tollitur eo

aut violato,

corpora quædam

nostris, quædam

diuine voluntati,

luntates subiciuntur

corporales causæ, quæ

ciunt, non sunt in-

numerandæ.

corporum munera,

multa bruta, vt di-

ligere tomo. 5. 69

Non potest vt anima

inhabitet, deterior

corpori omni præfer-

naturæ.

corpus est seruum, se-

corpora nostra, in re-

mortalia: & talia qu-

plo demonstrant.

corpori data est aia,

corpus deformatur, si

tinens sibi perditur

ueri.

corruptibile corpus

primit terrena inhi-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Eodem. 206. m. & sequen.
 corporale translato vocabulo. tom. 2. 26. f
 corpora mortuorum dilaniata eodem 122. a
 tom. 4. 320. i
 corpus nostrum quomodo redigimus in ser-
 uitutem. to. 3. 253. i
 corporis compositio. eodem. 285. g. h
 corporis materia. eodem 289. d
 De corpore & anima. ibidem. 293. h
 corpus aggrauat animam. eod. 347. i
 corporum mutatio eodem. 352. f
 corpus, an a deo fit. tom. 4. 185. d
 corporis humani conceptio; & perfectio.
 eod. 192. m
 corpora exusta. to. 4. 320. i
 Defunctorum corpora, non omnino contē-
 nenda, nec abiicienda. tom. 5. 5. c
 corpora sanctorum sepeliendi ratio. ibid. d. e
 corpora defunctorum ad Dei prouidentiam
 pertinent; eisque honor impenditur sepul-
 tura, propter fidem resurrectionis astruen-
 dam. ibidem
 corpus sanctum fit, vsu sanctę voluntatis. to.
 5. 6. b. & c
 corporis sanctitas, quam pudicitiam vocāt,
 non tollitur eo corrupto per violentiam,
 aut violato. ibidem, f
 corpora quædam subiacent voluntatibus
 nostris, quędam angelicis, omnia autem
 diuinę voluntati, cui etiam omnium vo-
 luntates subiiciuntur. to. 5. 42. a. b
 corporales causę, quę magis sibi nt, quam fa-
 ciunt, non sunt inter causas efficientes an-
 numerandę. ibid. c
 corporum mūnera, potiora nobis, habent
 multa bruta, vt discamus plus animas di-
 ligere. tomo. 5. 69. g, h
 Fieri potest vt anima melior, corpus inferius
 inhabitet, deteriorque superius. ibid. i, K
 corpori omni præfertur anima, qualiscunq;
 naturę. tom. 5. 69. a
 corpus est seruus, sed animus dñs. to. 5. 83. h
 corpora nostra, in resurrectione, erunt im-
 mortalia: & talia quale Christus suo exem-
 plo demonstrauit. tom. 5. 90. m
 corpori data est aīa, vt benefaciat. to. 5. 91. d
 corpus deformatur, si supercilium parum at-
 tinens sibi perditur: sic & pulchritudo vni-
 uersi. tomo. 5. 99. f
 corruptibile corpus aggrauat animam, & de-
 primit terrena inhabitatio sensum multa

cogitantē: exponitur. to. 5. 167. g. & 115. g
 Quomodo corpus etiam in inferno dicitur
 mortale, vel mortuum, cum tamen ibi vi-
 uat semper. to. 5. 112. i, & sequentib.
 corpus vnde viuatur, ibidem
 corpus semper magis appropinquat ad mor-
 tem tom. 5. 114. c
 corpus non esse onerosum animę, ostendit
 Augustinus, nec ipso carere debere, ppter
 beatitudinem consequendam: contra Pla-
 tonicos. tomo. 5. 115. g, h
 corpora indissolubilia, & beatę viuere cum
 suis animabus, ponunt Platonici, deum
 posse facere. tom. 5. 116. a
 corporea incorporeis multo mirabilius co-
 pulantur, quā quęcunque corpora cor-
 poribus. ibidem, g
 corpora sanctorum immortalia, ibi erūt vbi
 esse volent. ibid. & 241. i
 corpora mortis necessitate dissolui. to. 5. 117. a
 corpora sua beati desiderant, & patienter ex-
 pectant, propter promissa dei, & glorifi-
 cationem. ibidem, d
 Seminatur corpus animale, resurget spirita-
 le. ibidem
 corpus primi hominis erat animale, lignorū
 vsu indigens. ibidem
 corporum dotes, innuit esse ab anima mouē-
 te corpus, p voluntate sua, & partim a cor-
 pore in quo erit omnino sanitas. ibid. l, m
 corpora beatorum non indigebūt vsu ligno-
 rum, ad vitandam esuriem, vel mortem,
 vt primorum parentum, sed vt possibilite-
 te nō necessitate vescantur, vt Christus &
 angeli. ibidem
 corpora nostra, dicuntur animalia: & beato-
 rum, spiritalia. to. 5. 118. a
 corpora post resurrectionē, qualia erūt. ibi.
 corpus in spiritum viuificantem, & in ani-
 mam viuificantem. ibidem, c
 corpus animale, & spiritale. ibidem, d, e
 corpus nunc dicitur spiritale, quia spiritui
 omnino subdes: sicut nunc spiritus carni
 seruiens dñ carnalis: & corpus spiritui sub-
 des mirabili obtēperādi facilitate. to. 5. 117. d
 corporis natura nō molestat aīmā. to. 5. 120. f
 corporis corruptio, quę aggrauat animā, nō
 peccati primi est causa, sed pēna. ibid. h
 corpori animus imperat, naturali ordine. to-
 mo. 5. 128. g
 Corpus humanū figuratur in arca. to. 5. 141. e

INDEX

- Corporis glorificati ascensus in cœlum, est miraculosus. to. 5. 182. K
- De corporis penalitatibus diuersis prosequi tur: scilicet in perditione sanitatis, formosi tatis, &c. to. 5. 188. e
- Corpus nostrum, in resurrectione, renouabi tur. tom. 5. 191. g
- Corporis immortalitatis rectè dicitur sua sa nitas, quæ non reficitur alimentis tanquã medicamentis. tom. 5. 207. g, h
- An possint corpora, in vstione ignis, esse pe petua. tom. 5. 213. e
- Corpora damnatorũ, doloribus plena, mo ri non potuerunt. Ibidem. h
- Corpora damnatorum sine detrimento ar dent, & sine interitu dolent. to. 5. 214. c
- Corpora glorificata futura in cœlo, Augusti nus probat contra philosophos. to. 5. 227. e
- Corpora beatorum esse indissolubilia. Aug. ostendit multipliciter. to. 5. 116. g, & 233. m, & seq.
- Corpora esse posse in cœlo, contra Platoni cos, Augusti ostendit. to. 5. 233. d
- Corporibus resurgentium vitia detrahent, sed natura seruabitur. tom. 5. 234. g
- Corporis glorificati agilitatẽ, innuit esse ab anima, vel etiam dotes. to. 5. 232. m
- De corpore gloriosorum, pulchritudine ex cellente, & colore luminoso. to. 5. 235. a, b
- Corpus resurget spiritale, ita tamen vt sit ca ro non spiritus, subiecta tamen spiritui. tom. 5. 236. K
- Corporis dotes videtur tangere, cum dicit, q̃ eis deerit omnis infirmitas, &c. & si qd aliud non decet illud regnũ, in quo erunt sancti æquales angelis dei. Ibidem. g, h
- Corporis humani harmonia. to. 5. 235. c
- In corpore quẽdam sunt ad decorem solum quẽdam ad officium & vtilitatem. Ibid. e
- Corporis pulchritudine, sine vlla libidine, p fruemur inuicem in patria: vbi membro rum transibit necessitas, & pulchritudo re manebit. to. 5. 138. f
- Corpus erit omnimodo spiritui subditum, & eo sufficienter viuificatum, nullis ali moniis indigens. Ibidem. i
- Corpus esse fugiendum animabus beatiss, vt dixit Porphyrius, sed potius corruptibi le. Eodem 239. a
- Corporum gloriosorum motus quales erũt, dicit Aug. se ignorare: dicit tamen eorum motus & status decentes esse, sicut & spe ciem corporis. to. 5. 241. i
- Corpus, nõ animam, esse imaginem, dei, he resis. to. 6. 9. d
- Corpus mortis, vitium est, non substantia. tom. 7. 246. d
- Corpus peccati, quid. tom. 7. 261. e
- Corp^o mortis, ob cõcupiscẽtiã. Eod. 283. i, k
- De corpore mortis liberari, quid sit. Eodem 269. g, & 283. b, c, & 315. d.
- Corporis nostri redemptio expectatur. Eo dem. 364. d
- Corpus mortuum propter peccatum. to. 7. 212. c, to. 8. 161. d
- corpus, sepulchrũ est aĩẽ mortuæ Eod. 320. l
- In corpore humano, barba & saluẽ, quid si gnificent. to. 8. 76. e
- In corpore nostro, duo considerata sunt: figmentũ Dei, & pena meriti to. 8. 542. h
- Quod sanctorum corpora, quẽ rectè cœlorũ nomine appellantur, peribunt: quia muta buntur. tom. 8. 382. d
- Corpus nostrum, etiam iam cœleste & spirita le, vel etiam angelicum, nunquam animẽ consilium suggere potest: quia semper in fra animam est. to. 8. 556. m, & sequentib.
- Miracula, quæ fecit Christus in corporibus, plus significabant q̃ in animabus agerent, quã quid pro salute ipsarum corpora mererentur to. 9. 32. i, & seq.
- Gloria corporum beatorum. tom. 9. 188. e
- Quomodo deus resurgentium corpora re formabit. tom. 9. 211. a, b
- Damnati recipient corpora, non ad benefi cium sed ad supplicium. to. 9. 256. g
- Corpora nostra, templum dei, non polluen da, to. 10. 16. m
- Multi in corpore viuo, habent animã mor tuam. Eodem. 17. x
- Temperatura corporis materialis, & spirita lis. to. 10. 45. g, h
- De verbis Apostoli: Nescitis q̃ corpora ve stra, membra Christi sunt: Sermo. to. 10. 76. h, i, & sequen.
- Dignitas corporum nostrorum. to. 10. 76. i, k
- Corpora nostra, Christi membra. Ibidem. Et templa spiritus sancti. Ibid. K, l
- Viuunt sepe corpus, mortua intus anima, ip sum viuificante to. 10. 86. c, d
- Membrorum humani corporis adiunctam compatiencia. to. 10. 98. b, e, & seq.
- Vnde

Vnde probentur
Ecclesię.
In corpus suum p
confutatio error
corpore.
Opinio Philoso
post resurrecti
Confutatio opi
elevatione c
Quandiu in cor
mur, vitium n
242. j, in fine
corpus modo a
erit spiritale.
Corpus Christi
corp^o Christi n
corpus domin
corpus Christi
corpus Christi
5. 221. d
Corpus Christi
corpus Christi
sed potestate.
corporis Christi
scenẽ sed pres
puli, tom. 5. 23
corpus Christi my
spiritus caput, q
na perficietur
corporis Christi typ
corpus verum Chris
probat.
corpus Christi plenu
tota Ecclesia est.
corpus Christi my
Christus, presẽtia c
tantum venerat.
corpus Christi prẽm
corpus Christi, Eccl
b, & seq.
Vide caput, & Ec
corpus Christi quod
corpus Christi multi
ci salubriter tangu
corpus Christi cultu
pum, sicut verus
10. 195. b
corpus Christi spira
fidem operantem
Deo: & sic in eius
5. 223. j, m

IN DIVVM AVGVSTINVM

Vnde probentur aliqui non esse in corpore
Ecclesie. ibidem, e, f, & seq.
In corpus suum peccantes. to. 10. 100, i, k
confutatio erroris Porphyrii, de fugiendo
corpore. to. 10. 200, a, b
Opinio Philosophorum, de loco corporum
post resurrectione. tom. 10. 202, f, & seq.
Confutatio opinionis Philosophorum, de
elevatione corporum ad coelos. ibid. h
Quandiu in corpore mortis huius concine-
mur, vitium nobiscum portamus. tom. 10.
241, l, in fine.
corpus modo animale, post resurrectionem
erit spiritale. ibidem, m
Corpus Christi. to. 3. 221, b, & seq. & 354, i
corp^{us} Christi non fuisse imaginariu. t. 3. 255, c
corpus domini semper mansisse. idem ibid. f
corpus Christi. in celum sublatum. ibidem, g
corpus Christi, Ecclesia. tom. 4. 177, c, tomo.
5. 221, d
Corpus Christi non fuisse phantasma. t. 4. 185, f
corpus Christi fuit mortale, non necessitate,
sed potestate. to. 5. 188, e
corporis christi gloriosi claritatem, non ab-
scende sed presentem, non viderunt disci-
puli, tom. 5. 235, c
corpus christi mysticum, Ecclesia, cuius est,
spiritus caput, quod quidem corpus in glo-
ria perficietur tom. 5. 235, l
corporis christi typus, Loth. tom. 6. 129, g
corpus verum christum habuisse, quomodo
probat. tom. 8. 49, b
corpus christi plenum, non vnus homo, sed
tota Ecclesia est. to. 8. 240, g
corpus christi mysticum. tom. 9. 49, b
christus, presentia corporali, ad oues Israel
tantum venerat. to. 9. 56, b
corpus christi premi, & non tangi. to. 5. m
corpus christi, Ecclesia. ipse caput. to. 10. 51,
b, & seq.
Vide caput, & Ecclesia.
corpus christi quod to. 10. 82, l
corpus christi multi moleste premunt, pau-
ci salubriter tangunt. to. 10. 164, c, d
corpus christi custodiuit tumulus incorru-
ptum, sicut verus virginis illibatum. tom.
10. 195, b
corpus christi spiritualiter manducat, qui per
fidem operantem, per dilectionem vnif
Deo: & sic in eius est corpore mystico. to.
5. 223, l, m

corpus Christi mysticum, est sacrificium, qd
Deo offertur. tom. 5. 232, i
corporis sui signum dedit christus. to. 6. 60, a
corpus christi etiam a malis accipit. t. 7. 141, i, k
corporis domini consideratio ex Cypriano.
Eodem. 158, l, m, & seq.
In corpore & sanguine Christi salus nostra.
tomo. 8. 75, c
Orientalium morem reprehendit, qui anno
semel corpus dominicum, tempore Augu-
stini, accipere incipiebant. to. 10. 25, h
Ad sacramentum corporis & sanguinis do-
mini, qui accedere debeant. to. 10. 39, f
De corpore & sanguinis domini, & de humi-
litate tenenda, arrogantiaq; vitanda. Ser-
mo. to. 10. 55, g, & seq.
Correctio. Corruptio.
correctio fraterna, patienter tolleranda. to.
1. 282, c, d, to. 2. epist. 87.
correctionem ferant maiores, etiam a minori
bus. to. 2. 25, d
Exemplo Pauli. Eodem. 24, e
corrigen di errores dilectione, non odio. to.
2. 50, a, & seq. & 154, c
correctio, amicorum manifesta. to. 2. 19, b, c
& 154, e
In corripiendo modum qui excefferit, non
continuo veniam a subditis petat. t. 2. 154, e, f
correctio aspera, excusata to. 2. 205, f, g
corripit deus creates variis modis. tom. 2.
228, k
correctio, eleemosyna. to. 3. 58, m, & seq.
corripit deus bonos per malos. tom. 3. 349, a
& seq. i
De corrigendis malis Christiani. to. 4. 19. k
corrigen di quomodo peccantes. ibidem, c,
& 439, a, b
Vide, Arguere, & Mali.
correctio amici, qualis esse debeat. tomo. 4.
392, k
corripiedi proximum, regula. Eodem. 413, c
corrigere non audentes, propter quedam cu-
piditatis vincula, non propter officia cha-
ritatis. tom. 5. 4, l
De correctione fraterna. to. 5. 132, f
corripere malos, pertinet ad innocetis offi-
cium. to. 5. 193, l
corripit debet, quocunque genere pene lici-
to & iusto, qui paci aduersatur ibidem, k
correctio diuina, cum dilectione. tom. 6.
64, a

correptio diuina, nec iustis nec peccatorib.
 parit. Eodem 127. b, & f, g
 correptionis ecclesiasticę modis. to. 7. 17. a, b
 corrigi debet palam, quod in occulto nocet.
 Eodem 159. K.
 correptiones in charitate fiant. Eodē. 429. i
 De correptione & gratia. t. 7. 43. 2. h, i, & seq.
 Retract. to. 1. 17. K
 Non corrigeris, nisi dono dei. to. 8. 159. R
 Corrigitur arguendo, consolamini alloquen-
 do & exemplum præbete bene viuendo.
 ibidem 159. a
 Nullius correctio desperanda est, nisi diabo-
 li. ibidem 173. b
 Quos humana industria corrigere non pōt,
 pati necesse est: & qui corrigi non potest
 tuus est, aut cōsortio generis humani, aut
 Ecclesiastica cōmunionē cōiūctus. ibid. K
 correctio fieri debet animo dilectionis, nō
 ultionis. to. 8. 384. b
 correctio vite, in qua ætate potissimum fieri
 debeat. Eodem 440. K, l
 Nemo corripitur sine labore & dolore. to. 8.
 328. f
 Melius est a iusto misericorditer corripī,
 quā fallaciter laudari. tom. 8. 539. l, m
 correptio ad emēdationē pertinet. to. 8. 11. b
 correctionis diuersus modus, diuersis adhi-
 bendus. to. 9. 21. a, b
 correctio fraternā non solum est sub cōsilio.
 sed & sub præcepto. ibidem
 Boni malos non corrigentes, rei censetur. to.
 9. 215. K, h
 correptio fraterna pro tempore est adhiben-
 da, to. 9. 225. d
 Nullus fructus correctionis, sine spe remis-
 sionis. to. 10. 9. g
 Quatenus & quomodo corripendi peccan-
 tes. to. 10. 15. l
 De eo quod scriptum, Annuens oculis con-
 gerit hominibus mœstitiā: Et, Si peccauerit
 in te frater tuus, corripe eum inter te &
 ipsum solum: Sermo. to. 10. 15. K, & seq.
 Non negligenda inuicem peccata nostra, nō
 querendo quid reprehendamus, sed vidē-
 do quid corrigamus. ibidem
 Fratrem nostrum, quare corripimus. tomo.
 10. 16. 2
 Pudori parcendum in corrigendo, ne præ ve-
 recundia defendatur peccatum. ibidem. d
 In ipsa correptione malorum, quid cauē-

dum tom. 10. 19. h
 concordati loci scripturę veteris, & noui te-
 stamenti, Qui arguit palā, pacem facit Sa-
 lomonis. Corripe illum inter te, & ipsum
 solum: Christi. Peccātes coram omnibus
 argue: Pauli. tom. 10. 16. e, f
 Quando corripiendus frater in occulto, quā-
 do palam. ibidem. g, h
 Ad uitā correctionem exhortatio. to. 10. 40.
 c, & seq.
 Impingunt, & qui peccatis alienis homines
 cōtaminari putant, & qui quasi de hoc se-
 curi peccātes corripere negligūt. t. 10. 81. e
 Non corrigimur, nisi dono dei. to. 10. 61. e
 Veritas, etiam per iniquos, corripit peccato-
 res. Eodem 92. b
 correptionis ordo. tom. 10. 92. d
 Proximus quomodo corripiendus. ibidem
 cum odio corripientes, qualis pēna maneat.
 ibidem. e
 Quem non corrigunt verba, corrigant expe-
 rimenta. to. 10. 151. a
 Omnis hō prius se vult interrogari, & po-
 stea patienter tolerat corripī. to. 10. 227. i
 corroborari virtute, quid. to. 10. 62. h
 De corruptione. to. 1. 228. i, & seq. & 258. e,
 tom. 179. h
 corruptio naturę. tom. 4. 51. h, i
 corruptio est boni exterminatio. ibi. m
 corruptio boni unde fit. tom. 6. 44. K, & seq.
 copiose.
 Vbiunque corruptio, ibi bonum fuit. ibi-
 dem. K, l
 corruptio tendit ad non esse. to. 6. 45. g
 corruptio, permisso dei, a nobis est. ibidem. l
 Quia corruptio ista de peccato est, ipsius no-
 mine appellantur peccata. tom. 8. 163. d
 corruptio non erit, cum salus perfecta fuerit
 ibidem. e
 corruptio cordis habet gradus suos: q̄a inci-
 pit a mala fide, inde itur ad turpes mores
 inde in acerrimas iniquitates. to. 8. 168. K
 Sicut sunt tria genera corruptionis, sic tria
 genera curationes. to. 10. 219. g
 Plerique per inconstantiam corruerunt, pau-
 ci p̄ perseverantiā saluati sunt. to. 10. 282. i
 coruus Helię. tom. 3. 245. b
 coruus Noe non reuersus, quid significet to.
 6. 85. l, to. 9. 11. l
 coruorū nomine qui censentur. t. 8. 564. c, d
 corui qui, in Ecclesiā. to. 9. 1. l
 coruus.

eorum ab arca eg-
 non est reuer-
 Vox coruina
 corui Helię mi-
 tium.
 colta ceti.
 De crapula.
 crapula delecta-
 Vide, Gula.
 cras inueniam.
 cras pro futuro
 42. K. to. 4. 41
 De crastino q̄
 to. 4. 42. d. 5
 cras, cras, coru-
 crasitudo terr-
 crasit occidi.
 creatori potius
 1. 13. K, & 23
 creatura vocabu-
 Omnia creatura, su-
 bilia.
 Quomodo creatu-
 Omnia bona, quę
 to. 3. 72. a, b
 Omnia condita la-
 & 83. h
 Sanx mentis homin-
 turis dei.
 la creaturis quomo-
 dem, l
 creatio cœli terreque
 sine & 159. c
 creatura clamat crea-
 Et nihilo conditus n-
 180. a
 Verbo æterno, deus c-
 68. g, h
 creatura duplex.
 creatura spiritalis qu-
 Quantum inter sit in-
 dita.
 creaturarum ordo. to.
 356. K
 creationis rerum cau-
 78. m. in fine.
 De separatione create-
 mueritate somniu-
 creatio spiritalis virtu-
 Ad creatorem, per
 nes ducimur.

IN DIV VM AVGVSTINVM

eorum ab arca egressus mortuus est, & ideo
non est reuersus. tom. 9. 13. h
Vox coruina, to. 10. 17. a
corui Helię ministrantes, sunt populus gen-
tium. tom. 10. 226. i. K
costę ceti. to. 2. 61. K
De crapula. tom. 1. 64. K. & seq.
crapulę detestatio. to. 9. 226. g
Vide, Gula.
cras inueniam. to. 1. 46. m
cras pro futuro quocunque tempore. to. 3:
42. K. to. 4. 412. d
De crastino quomodo non cogitandum.
to. 4. 412. d. to. 6. 66. g. h
cras, cras, coruina vox. to. 10. 17. a
crasitu do terrę quę sit. to. 8. 539. K
cras occidi. to. 5. 29. f
creatori potius quam creaturę seruiamus. to.
1. 13. K. & 236. b. to. 3. 348. g
creaturę vocabulū, late acceptum. to. 1. 13. K
Omnia creata, sunt mutabilia in se, in deo sta-
bilia. tom. 1. 38. g
Quomodo creaturę sunt, & nō sunt. 1. 49. g
Omnia bona, quę sunt. ibid. 51. h. i
to. 3. 72. a, b Vide, Bonum.
Omnia condita laudant deum. tom. 1. 50. i,
& 83. h
Sanx mentis homini, nihil displicet in crea-
turis dei. to. 1. 50. K
In creaturis quomodo veritas & falsitas. ibi-
dem, l
creatio coeli terreq; to. 1. 68. e, to. 3. 65. f, in
fine. & 159. c
creatura clamat creatorem deum. ibidem, f
Ex nihilo conditus mundus, to. 3. 46, tom. 6.
180. a
Verbo æterno, deus condidit omnia. tom. 1.
68. g. h
creatura duplex. to. 1. 73. b
creatura spiritalis qualis. ibidem, c, & 80. h. i
Quantum interfit inter conditorem & con-
dita. ibidem
creaturarum ordo. to. 1. 77. K, & 227. d, to. 3.
356. K
creationis rerum causa, sola dei bonitas to. 1.
78. m, in fine.
De separatione creatoris a creatura, & de v-
niuersitate somnium. to. 1. 48. d, e
creatio spiritalis virtutum. to. 1. 80. h, i
Ad creatorem, per creaturarum similitudi-
nes ducimur. to. 2. 170. d, & seq.
creaturę nec colendę, nec adorandę. to. 2.
46. i, in fine.
creator omnipotens. tom. 3. 46. e
creaturas non precessit materia. ibid. & seq.
creaturę rationales. to. 3. 76. a, b
Ordo creatoris non turbatur vitio creatura-
rum. to. 1. 226. g
Ad creatorem tendere iubemur, non ad crea-
turam, vt efficiamur beati. to. 1. 231. i, K
De cratore, vix sine errore disputari potest,
de creatura secus. ibidem.
creaturę omnes enarrant creatorē. to. 1. 232. K
creaturę mutabiles: & quare, to. 1. 237. d
Author rerum rebus anteponendus. ibid. K, l
Ex rebus conditis, quomodo deprehendatur
summa veritas. to. 1. 242. h
creare & condere quid. to. 1. 258. i, to. 3. 47. i
creatura omnis, corporea. to. 3. 65. f
Et alia de creaturis. Eodem. 72. a, b & sequen-
Deus omnibus creaturis vititur, vt vult. to. 3.
94. a, & seq.
Quot modis creatura assumitur ad significā-
dum. to. 3. 95. c
creatio aque & terre to. 3. 168. g, & seq.
Hominis creatio. tom. 3. 192. g, & seq.
Vxor dei ad creaturas. to. 3. 193. f
Modus creandi hominis. to. 3. 194. a
Nulla creatura est eadem cum deo. to. 3. 76. a
to. 6. 172. l
creata omnia simul. to. 3. 186. g, & 212. l, m
De creaturis dei multa nos latere. tom. 3.
190. f
creatura spiritalis, & corporalis. to. 3. 206. l
creaturas quomodo deus moueat, obscurū.
ibidem. m
creatura corporea subdita angelis. tom. 3.
206. d
Bonorum & malorum creatio. Eodem
219. f, g
creaturę conditio. to. 3. 249. d
creaturę bonum. ibidem. c
creator, solus deus. Eodem, 210. k, & 249. f
Nulla creatura mala. to. 3. 353. h
creaturę inuisibilis cognitio. to. 3. 356. l
creaturę vocabulū, quomodo accipiat Pau-
lus. tom. 4. 200. d
creatura omnis in homine numerat. ibi. g, h
creatorem creaturamq; cognoscere, vera sa-
pientia. tom. 4. 209. b
Vtrum omnia in vtilitatem hominis creata
sint. tom. 4. 185. d

Orbem creatū ex materia inuisa. to. 4. 305. f
 creaturarum omnē vanitati subiectam quo
 modo accipiendum. to. 4. 425. e
 creatura est laudanda propter deum nō vene
 randa tanquam deus. to. 5. 62. i
 creaturę omnes confelse sunt Christum. to.
 5. 88. e
 creatura omnis, vt sit, & bene sit, indiget eo
 a quo facta est. to. 5. 86. b
 creatura omnis mutabilis, monstratur facta
 esse ab eo q̄ est oīno immutabilis. t. 5. 93. b
 creaturam fecit pater, filius, & spiritus san-
 ctus. to. 5. 99. m
 creatura omnis desiderat esse, & nosse. to. 5.
 101. d
 creauit deus omnia simul, innuit. to. 5. 101. l
 creaturę omni inest modus, species, & ordo,
 q̄a a deo trino est. to. 5. 101. e, f, & 104. i
 creatura omnis melius agnoscit in arte, quā
 facta est, quā in seipsa. to. 5. 95. i. 101. h
 creatura est mutabilis, quia est ex nihilo. to.
 5. 103. m
 creatura, quę peccare nō potest, non est me-
 lior natura illa quę peccare potest: sed e-
 conuerso. to. 5. 103. h, i
 creatas res deus essentiarum gradibus ordi-
 nauit. to. 5. 103. m, & i
 creaturarum, sibi succedentiū, ordo pulcher-
 nos non delectat. to. 5. 104. e
 creaturę inferiores peragūt infimā pulchri-
 tudinem temporum, in genere suo, istius
 mundi partibus congruentem, quorū mi-
 nores succumbunt maioribus, & in quali-
 tates superantiū superata conuertuntur:
 quem ordinem in nullo debemus contē-
 nere, ne artificem contemnamus. ibid.
 creatura rationalis, quantumcunq; nociua,
 dat artifice suo gloriam, quamuis in ratio-
 ne nociui considerata nobis displiceat.
 ibidem. g
 creatura irrationalis, peccare non pōt. ibi. d. f
 creatura nō potest esse coeterna deo, etiam
 si nunquam incepisset. to. 5. 108. b
 creatores non sunt angeli, sed solus deus. to.
 5. 110. e
 creatio omnium naturarum, deo est tribuen-
 da. to. 5. 110. g
 creator est laudandus, etiam ex minima crea-
 tura. to. 5. 236. K
 Ex rectitudine laterum, concludit bonitatē
 creaturarum a deo. to. 6. 42. d

creare, & facere, indifferenter poni. to. 6. 197.
 f, & seq.
 creatori creaturā, nō posse equari. t. 7. 242. i
 creaturę laus, iuxta Pelagianos. to. 7. 297. a,
 & sequentibus.
 creator ab operibus cognoscendus. to. 8.
 123. d & seq.
 Qui creauit in coelo angelum, ipse fecit in
 terra vermiculum. to. 8. 575. K
 Quicquid creaturarum est, a domino factū
 est: nec vllō eguit quod fecit, sed bonita-
 te fecit. to. 8. 511. m
 Vniuersam creaturam deus, nō per aliquam
 creaturam, sed solus fecit: licet per ange-
 los & homines quędam mirabilia facit.
 to. 8. 518. h
 creaturā omnē, deus quatuor gradibus ordi-
 nauit. to. 8. 554. f, g
 Quod non creauit omnia verbo, & hominē
 tanquam prestantiorem ceteris, quasi ma-
 nibus fecit. to. 8. 511. c
 Quomodo creator per creaturā cognosci
 potest. to. 8. 123. e
 creatura omnis spectaculum est, vt in omni-
 bus conditorem artificem quęras. to. 8.
 545. a, b
 Creaturarum species, voces sunt quędā crea-
 torem laudantium. to. 8. 45. g
 Omnia quę in creatione mundi leguntur, in-
 terpretari possunt ad significationem futu-
 rorum, de Christo & Ecclesia. to. 8. 143. c
 Non pōtes dicere, deum ignota creasse. to. 8.
 208. K, l
 Quod omnia antequā crearentur, nota erāt.
 ibidem. 157. e
 Qui creaturam curiosē quęserūt, eius crea-
 torem ignorauerunt. to. 8. 225. f
 Omnis creatura laudat deum, nō q̄ sensum
 habeat laudandi, sed quia bene cogitata
 laudem parit. ibidem. 239. i
 Quod deus creauit, nouit, & quale sit p̄ eius
 bonitatem, & quale futurum sit per pro-
 priam voluntatem. ibidem. 254. l
 Qui ex operibus corporis agnoscit viuēte,
 ex operibus creaturę agnoscat creatorem
 to. 8. 269. e, f
 Quomodo ex consideratione creaturę, mēs
 surgit in cognitionē & admirationē crea-
 toris. Eodem. 367. a, b
 Cū creatura dei totus mundus dicatur, qd p̄
 nouam creaturam figuratur. to. 8. 398. l
 Creator

Creator non indiget
 Omnia laudant creaturam
 c, d
 Distinctio dierum creaturę
 gustum.
 Creatura rationalis, i
 potestam distinguit
 Creatus est homo ve
 rum dei.
 Creatura rationalis
 dam, seruandus
 ibidem.
 Creationis nostre co
 Deus dilexit creaturam
 quam esset.
 Comparatio creaturę
 alias creaturas.
 Creaturarum trifaria
 184. m
 Omnia creata, deo cre
 to. 5. 220. g
 Vnde creatura sit co
 Quinque quęstiones
 creaturę.
 Creator in tota crea
 185. l, m
 Omnis creatura est i
 In quo omnia creata
 186. k, l
 De creatura sua, crea
 tur. to. 10. 12. 7.
 Omnia creata, pagat
 totes quadam voc
 144. e, f
 Quicquid deus crea
 mines interdum v
 171. l, m
 Verba sapientię, Pro
 minus creauit me:
 &c. & Artiani, & E
 intelligunt. to. 1
 cus is declaratus.
 Curat deus homines
 Creaturis donauit de
 generent.
 Duplex hominum cr
 Creaturarum bonitat
 69. a, b
 Quid homini cum al
 to. 10. 84. l, m
 Creatoris & creaturę

IN DIVVM AVGVSTINVM

Creator non indiget creaturis. to. 8. 157. d
 Omnia laudant creatorem suum. to. 9. 129.
 c, d
 Distinctio dierum creationis, secundum Au-
 gustinum. to. 9. 121. d, e
 Creatura rationalis, in corpoream, & incor-
 poream distinguitur. to. 9. 160. i
 Creatus est homo vel angelus, propter boni-
 tatem dei. ibidem. i
 Creatura rationalis creata est laudandum
 deum, seruiendum, deo, fruendum deo.
 ibidem.
 Creationis nostrę consideratio. to. 9. 162. c, d
 Deus dilexit creaturam rationalem, ante-
 quam esset. ibidem. e
 Comparatio creationis naturę humanę, ad
 alias creaturas. to. 9. 165. e, f
 Creaturarum trifaria substantia. tomo. 9.
 184. m
 Omnia creata, deo creatori suo famulantur.
 tom. 5. 220. g
 Vnde creatura sit condita. to. 9. 185. i
 Quinque quęstiones de creatore, respectu
 creaturę. ibidem. l
 Creator in tota creatura consistit. tomo. 9.
 185. l, m
 Omnis creatura est in creatore. to. 5. 198. d, e
 In quo omnia creata sunt deo similia. to. 9.
 186. k, l
 De creatura sua, creator omnium procrea-
 tur. tom. 10. 127. d
 Omnia creata, Paganos, hæreticos & pecca-
 tores quadam voce conuincunt. tomo. 9.
 244. e, f
 Quicquid deus creauit, bonum est, licet ho-
 mines interdum utantur ad malum. to. 9.
 257. l, m
 Verba sapientię, Prouerbiorum libro, Do-
 minus creauit me ab initio, viarum suarũ,
 &c. & Ariani, & Ecclesia de Christo dicta
 intelligunt. tom. 10. 47. m, & seq. Et ibi lo-
 cus is declaratur.
 Curat deus homines singulos. to. 10. 66. b, c
 Creaturis donauit deus, vt hoc quod sunt,
 generent. tom. 10. 66. b, c
 Duplex hominum creatio. tom. 10. 66. b, c
 Creaturarum bonitatis differentię. tom. 10.
 69. a, b
 Quid homini cum aliis creaturis commune
 tom. 10. 84. l, m
 Creatoris & creaturę differentia. tomo. 10.

88. c
 Trinitas vna, creator. ibidem
 Vitia non sunt creaturę dei, & propterea nõ
 laudant deum. to. 10. 111. b
 Errorum, circa mudi creationem, exclusio.
 tomo. 10. 195. i
 Christus propter suos creatus, est creator. to
 mo. 10. 129. m
 Deus æquę facili ter facit, & creat omnia. to
 mo. 10. 163. a, b
 Omnis creatura, præter hominem, agnouit
 creatore suum patientem. to. 10. 185. K, l
 Omnes creaturę, præter hominem, creatori
 suo patienti, quoad possunt compatiuntur.
 tom. 10. 188. m, & seq.
 De creatione mundi. tom. 10. 195. g, h
 Quid per creaturas, sex diebus creatas. ibi-
 dem. l, m
 Quid per ordinem creationis dierum intel-
 ligatur. ibidem.
 Philosophorum opinio, de creatione mun-
 di. to. 10. 199. d
 pulchritudo rerum creatarum. ibidem. e, f
 Quid intelligatur per litteram Geneseos, in
 principio creauit deus celum & terram.
 tom. 10. 195. l
 Confutatio opinionis Platonis, de creatio-
 ne mundi. tom. 10. 200. b
 Deus nos creauit, vt æterna nobis conferat
 bona. to. 10. 218. d
 Deus omnia imperio suo creauit. to. 223. d
 creator inuisibilis, hominem ex visibili & in-
 uisibili creauit. to. 10. 322. a
 Credere & scire quid differant. to. 1. 173. e, &
 189. c
 Credere & bonum operari, quomodo no-
 strum est. Eodem 18. e, f
 Credere scripturis. to. 1. 72. l
 Credere nõ solum, sed & intelligere fidelis
 est. to. 2. 209. g, h, & 214. d, e
 Credendum quibus. tomo. 1. 239. c, & seq.
 Credere vel non credere, liberum esse, Do-
 natistarum error. to. 2. 65. h, i
 credere & videre quomodo distant. tom. 2.
 161. g, h
 Credimus fide, quę non videmus. ibid. i, K
 credi dicuntur, etiam quę videntur. t. 9. 95. i
 Incredible ē hoīes ignobiles, imperitos, &c
 doctis re incredibilē persuadere. t. 5. 227. h
 Credentes, intelligere facit deus. to. 1. 208. f,
 to. 3. 354. K

IN DIUVM AVGVSTINVM

Credientium varietas. tom. 5. 84. f
 credendum in se non negabat Christus, cum
 dicebat, Qui credit in me, non credit in
 me, sed in eum qui me misit. Ibid. & seq.
 credere licet homini, non autem in hominē.
 tom. 9. 84. e, f
 credere, verē quid sit. to. 9. 110. K
 ceteri fideles crediderunt per verbum fidei,
 quod Apostoli predicauerunt. to. 9. 121.
 m, & seq.
 christi regnum, est credentes in eum. tom. 9.
 116. g
 christi regnum non est hinc, est tamen hic.
 ibidem, g
 Quid credere quod Iesus est Christus. to. 9.
 139. l, m
 Gentes in Christo credentes, ab Ecclesia cre-
 duntur. tom. 9. 149. a, & d
 Rationalis creatura necesse habet tempora-
 les causas ad aternitatem referre. to. 9. 160. l
 credere Deum, & credere in deum, quid sit.
 tom. 9. 187. e
 credere in deum, plus est quam credere deo.
 tom. 8. 283. e
 Quid sit credere in in unicum filium Dei. to.
 9. 238. K
 Quomodo credendum sit. tom. 9. 246. g, h
 Sic crede, vt desideres videre quod credis.
 ibidem, h
 Quomodo possibile sit credere in eum, qui
 non videtur. tom. 9. 244. g, h
 Non credendo, homines in regno diaboli
 sunt. tom. 10. 8. m
 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, &c. lo-
 cus expositus. tom. 10. 10. e
 Est modus quo qui baptizatus crediderit, sal-
 uus sit: & est modus manducandi carnem
 & sanguinem christi, sine quo exterior o-
 peratio nihil prodest. ibidem, g, & seq.
 credendo mare premimus, fixis vestigiis, titu-
 bando mergimur. tom. 10. 14. l, K
 Meritum eorum qui non viderunt, & credūt
 magnum. to. 10. 17. i
 credimus in Christum: & quomodo. to. 10.
 28. m
 credendum, vt oremus: & orandum, vt creda-
 mus. to. 10. 30. i
 Iudaei quid pretendunt, quare in Christum
 nō credant. to. 10. 38. d, e, & seq.
 Quod simpliciter predicatur, credendum:
 quod subtiliter disputatur, intelligendum

est. tom. 10. 44. b
 De eo quod scriptum est, Qui credit in me,
 credit in eum, qui me misit. Sermo. to. 10.
 45. c, & seq.
 credere in Christo, medicina aīe to. 10. 50. b
 credere Christum, & credere in Christum,
 differunt. ibidem, l
 credendo nascimur deo. ibidem, d
 Qui credit in christum. ibidem, l
 Quē post christum creditum abiicienda, &
 quē in meliores vsus conuertenda. tomo.
 10. 56. h, i
 credit in altero, qui peccauit in altero. to. 10.
 72. c
 Qui credit in filium, habet vitam aternam:
 exponitur. tom. 10. 72. h
 Infantes quomodo credant. to. 10. 72. c, d
 Intelligere, an credere, vtrum pcedere de-
 beat. tom. 10. 84. m
 credere oportet, vt intelligamus: & non intel-
 ligere, vt credamus. ibidem, m, & seq.
 Quomodo credenti iam dixerit christus, Si
 potes credere, &c. to. 10. 85. e
 credo domine, adiuua infirmitatem meam,
 &c. exponitur. ibidem
 De verbis beati Ioannis. charissimi, nolite
 omni spiritui credere, sed pbate spiritus
 si ex deo sint, &c. Et confutatione Mani-
 chæorum; Sermo. tom. 10. 87. K, l, & seq.
 crede in Christum nemo potest, nisi prius
 moriatur. to. 10. 118. f
 Christus, omnium credentium saluator est.
 to. 10. 129. i
 Non sanitati, aut grati, credendum est. to. 10.
 160. d
 Abraham credidit deo, & reputatum est illi
 ad iusticiam: exponitur. to. 10. 160.
 e, f, & 184. c
 Abraham radicem fidei, nominisq; Christia-
 ni habebat, quia totum illi credulitas do-
 nauit, quicquid legali posset observatio-
 ne conferri. to. 10. 160. f
 Abraham non dubitauit credere, quando ei
 filius promittebatur, ideo non trepidauit
 quando exigebatur offerre. to. 10. 162.
 f, & 163. f, g
 Isaac incredulitate nascitur. to. 10. 160. l
 Plures crediderunt in Christum post mortē
 suam, quam ante. to. 10. 169. l
 credo in deum patrem, &c. exponitur. to. 10.
 185. m, & seq. 187. f, & seq. & 190. d, & seq.
 Credens

I N D E X

Credens Deo, quid sit facturus. to. 10. 190. d. e
 credo, exponitur to. 10. 191. a, & seq.
 credere iubet nos dominus. to. 10. 194. f
 credere Ecclesiam, & non in Ecclesiam de-
 bemus. ibid. i
 Qui crediderit in mediatorem, & fideliter vi-
 xerit, post mortē recipiet corpus ad orna-
 mentum. tomo. 10. 198. c
 christum nouimus, si credimus. to. 10. 200. m
 Maledictio est illis, qui malē credunt articu-
 lis fidei. to. 10. 125. h, i, & seq.
 credere deum, & credere deo, sunt necessa-
 ria salutis. to. 10. 215. f, g
 Aliud est credere deo, aliud credere deum,
 & aliud credere in deum. ibidem
 christo credimus, cum ei per dilectionem
 adhæremus. ibid. h
 Demones credunt deum, & consentunt. to.
 10. 215. g
 crescere trifarium. to. i. 200. f, g, & 271. d
 crescere & multiplicare, quomodo accipie-
 dum. to. 1. 14. l, & fo. seq. b, & 271. d
 crescite, & multiplicamini. to. 5. 124. m, &
 128. a
 Ioannes Baptista, quomodo dicebat de Chri-
 sto, illum oportet crescere, me autem mi-
 nuī. to. 9. 27. a
 crescere deum in nobis, quid est. ibidem, m,
 & sequentibus.
 crescere, est proficere: decrescere, deficere.
 tomo. 9. 128. c
 cōtra Cresconium Grammaticum, libri qua-
 tuor to. 7. 66. f, & sequentibus. Retracta.
 to. 1. 24. b
 Criafus rex. to. 5. 270. m
 cribrum continet aquam. to. 5. 86. e
 crimē alienū, nō maculat nescientē. to. 2. 52. f
 Libellus criminum. ibid. c
 crimen & peccatum differunt. tomo. 3. 58. d
 Scelerati regnum dei non possidebunt. to. 3.
 58. g, & K, l
 crimina infanda, penitus eiicienda. ibid. K, l
 crimen, etiam vnum, excludit a regno Dei.
 to. 7. 135. i, K
 Nullus falso crimine lēditur, nisi apud iudi-
 cem hominem. to. 8. 462. b
 Omne crimē, facinus, vel peccatum, nostrē
 est negligentie: & omnis virtus, & sancti-
 tas, Dei, est indulgentie. to. 10. 7. c
 Non propterea crimina committenda, quia si
 ne peccatis in hac vita esse non possumus

to. 10. 100. e, f
 Peccatis sanctorum sua crimina defendētes.
 to. 10. 101. d
 Quæ sunt vitia capitalia. eod. 273. i, K
 Quib. capitalia crimina deleant. eod. 274. b
 criticam accessionem medici vocāt per quā
 transitur ad sanitatem: maior ibi æltus, sed
 ducens ad salutem. to. 8. 202. b
 Crispina sancta femina, qualia passa sit. to. 8.
 522. b, & f, g, & 524. f
 crispinus, Donatistarum Episcopus, multa-
 tus. to. 1. In Possidonio
 crispini immanitas. to. 7. 88. a
 De passione sanctæ Christianæ nobilis, & de-
 licatæ feminae. to. 8. 473. a, b, & c
 crocodilus maxillas tantum superiores mo-
 uet. to. 1. 179. b
 crudelitas parcens. tomo. 2. 74. g
 crudelitas, nū in bellatorib. Isralitis. to. 4. 56. l
 crudelitas humana maior est, quam bestialis
 to. 5. 29. h
 Crux nostra mortificatio carnis. to. 1. 27. l
 f, to. 2. 43. b, c, & 172. f
 crucis, tempus. to. 2. 172. g
 crucis figura, mysticē. ibidem, & fo. 183. g, h
 to. 3. 15. m, in fine.
 crux Christi, candelabrum dicitur. to. 2. 254. c
 crucis signum, omnem Christianam actio-
 nem præfert. to. 3. 15. a
 crux poenitentiae. to. 3. 99. f
 crux Christi, quomodo ad nos pertineat. to.
 3. 56. e, f
 crucis signo, Amalechitæ & dæmones vincū-
 tur. to. 3. 102. c
 crucis Christi præfiguratio. to. 4. 48. c, & 84. f
 crucem Christi Cyrenæus portat. to. 8. 170. d
 crucifixio domini, & tertia hora, & tertia,
 quomodo accipiendum. ibidem, f, g, &
 308. h, & sequen.
 cruce Christi, nihil olim execrabilius. to. 4.
 186. m
 In cruce domini, veteris hominis crucifixio
 significata. eodem. 423. a
 crucis Christi præfiguratio, arca Noe. to. 4.
 330. f
 Virga Moysi. ibidem. K
 crucis lignum, significatur in arca Noe, & in
 lignis quæ Isaac immolandum portauit.
 tomo. 5. 240. K, & seq.
 crucis figura, Moyse orate, & nullo Hebræo
 rum cadete, inimici eorum prostrati sunt
 Item

Item de serpente
 Ecclesia per crucem
 Moyses manus ad co-
 signat.
 Serpens in eremo.
 crucis signum præ-
 crux fidelium.
 crux Christi euacu-
 sequent. & 240. g
 crux Christi inimic-
 crux Christi, signum
 in fronte portatu-
 Quod sit finita in po-
 to. 8. 93. g
 crux Christi etiam
 facta est.
 crux Christi clavis
 eodem. 139. i
 Quicrucem Christi
 tanquam a bellis d-
 h, & 141. l
 In cruce Christi appa-
 ritas, sed abscondita
 crucis latitudo, logu-
 dum, quæ sint. eod-
 241. f, to. 10. 216
 Non careremus veni-
 Chrisus in nostra
 De cruce Christus del-
 ibid. 783. l, m, & 21-
 De cruce non descen-
 potentiam, ostende-
 ne, & seq. & 149. b
 Quare in cruce manus
 Quomodo vnus euan-
 mōm crucifixum
 ratoria.
 crux Christi, lignū est
 di transiens.
 crucem Christus non
 rum, sed ad exemp-
 to. 9. 6. a
 christus, quare de cruce
 tibus ludæis, si filie
 crucifixi longa morte
 h, & 60. e
 crux Christi in cordi-
 to. 9. 69. K
 cur se crucifigi permi-
 Si de cruce descēdit
 reatione nos nō la-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Item de serpente enro. to. 5. 83. c
Ecclesia per crucem salua. to. 5. 141. e
Moyſes manus ad celum extendens, crucem
ſignat. tom. 6. 11. h, & 86. m
Serpens in eremo. eod. 66. e, & 86. m
crucis ſignum prædictum. to. 6. 27. a, & ſeq.
crux fidelium. tom. 6. 66. d, e
crux Chriſti euacuatur. tom. 7. 235. g, h, &
ſequen. & 240. g, h
crux Chriſti inimici. eod. 296. d, e
crux Chriſti, ſignum eſt humilitatis: & quare
in fronte portatur. tom. 8. 542. h
Quod ſit finita in poena, honorata in gloria.
tom. 8. 93. g
crux Chriſti etiam pro ipſis perſequentibus
facta eſt. to. 8. 129. d
crux Chriſti clauis fuit, qua clauſa pateſcunt.
eodem. 139. i
Qui crucem Chriſti irrident, a demonibus,
tanquam a beſtijs deuorantur. ibid. 132.
h, & 141. l
In cruce Chriſti apparebat conſuſio, & infir-
mitas, ſed abſcōdita latebat virtus. to. 8. 201. e
crucis latitudo, lōgitudo, altitudo, & profun-
dum, quę ſint. eodem. 385. m, & ſeq. to. 9.
214. i, tom. 10. 216. a, b, & 264. d, e, 323. m
Non careremus vetuſtate, niſi crucifigeretur
Chriſtus in noſtra infirmitate. to. 8. 107. d
De cruce Chriſtus descendere quare noluit.
ibid. 183. l, m, & 215. K, & 246. c, d
De cruce non descendit, vt patientiam, non
potentiam, oftenderet. eodem. 122. c, in ſi-
ne, & ſeq. & 149. b
Quare in cruce manus extendit. to. 8. 211. e
Quomodo vnus euangelistarum narrat do-
minum crucifixum hora ſexta, & alter ho-
ra tertia. eod. 214. m
crux Chriſti, lignū eſt, quo mare huius mun-
di tranſeamus. tom. 9. 4. e
cruce Chriſtus non ad potentię documen-
tum, ſed ad exemplum patientiæ ſuſcepit
tom. 9. 6. a
Chriſtus, quare de cruce non descendit, dicē-
tibus ludæis, ſi filius Dei es, &c. ibidem, a
crucifixi longa morte necabantur. to. 9. 55.
h, & 60. x
crux Chriſti in cordibus fidelium ſigenda.
tom. 9. 69. K
cur ſe crucifigi permittit. to. 7. 215. g
Si de cruce deſcēdiſſet Chriſtus, de ſua reſur-
rectione nos nō latificaeſſet. to. 8. 216. d, e

Maluit non descendere de cruce, vt non po-
tentiam oftenderet, ſed inſultantibus ceſ-
ſiſſe videretur to. 3. 250. m, & ſeq.
Chriſti crucis diſenſiones tom. 9. 118. h, i
Sine Chriſti cruce, nihil ſacramentorum ri-
tē perficitur. ibidem, i
crux xpi quolibet mēſe dat fructū. to. 9. 150. i
Morienti ſalutare eſt, de crucis imagine lo-
qui. to. 9. 208. K
Chriſti crucifixio. tom. 9. 113. a
crucis Chriſti priſcę figurę. tom. 9. 214. a, b
Quatuor gradus ſanctę crucis præducunt ad
cælum. ibidem, i
crux erecta ſumitate cœlos, inſimo inferna,
brachijs reſpicit latera mundi. to. 10. 215.
m, & ſeq.
Chriſtianus ſigno crucis, & ſymbolo fidei, in-
ſidiantem vincit diabolū. tom. 9. 240. f
crux Chriſti fidelibus non eſt opprobrium,
ſed triumphus. to. 9. 247. d
Nulla arte, præter inuocationem, & crucem
Chriſti, ſaluari eſt poſſibile. to. 9. 250. c
In omnibus actibus noſtris præcedat ſignū
Chriſti. ibidem, g
crucis ſignum ſit arma noſtra. ibidem
Signum fili hominis, eſt crux Chriſti. to. 10.
173. g
Principum Chriſtianorum edictum, ne quis
crucifigatur. tom. 10. 18. e
Et hoc in honorem crucis Chriſti. ibid.
Chriſtus crucem prius honorauit, vt honora-
ret fideles ſuos. to. 10. 18. e, f
Etiam reges, in fronte, nunc poſtant ſignum
crucis. ibidem, e
Amplius fuit de ſepulchro reſurgere, quā
de cruce descendere. ibid. e, f
crux Chriſti, clauis, qua ſcriptura myſteria a-
periuntur. to. 10. 29. K
Vita iſta mare, fluctus tentationes, & crux
Chriſti nauis, qua aſcenſa traijciunt. to.
10. 55. i, K
Mihi abſit gloriari, niſi in cruce, &c. exponi-
tur. tom. 10. 62. K, & ſeq.
crucis Chriſti inſultatio ſapiētum huius mū-
di aduerſus catholicos. to. 10. 63. m
Chriſtus, quare crucifigitur. to. 10. 71. e
Mali cruce ſe ſignantes, quid faciant. to. 10.
101. a, b
Iſaac crucis meruit ſigna portare. to. 10. 132. e
Si ſancta crux eleuata non eſſet, Chriſtianus
populus in æternū periſſet. to. 10. 173. c
Qui

I N D E X

Qui vult diaboli vitare venenū, videat chri-
stum crucifixum. tom. 10. 178. d
Myſteria ſanctæ crucis, to. 10. 178. f, g, & 215
m, & ſequen.
Chriſtus dicens in cruce, Sitio: fidem incredu-
læ gentis concupiſcet. tom. 10. 185. l
De cruce & latrone to. 10. 192. l
Cruce Chriſti, feriæ, & nundinæ ſpirituales. ibi.
Sanctæ crucis effectus. ibidem
Antea crux nomē condemnationis erat, nūc
autem honoris. ibidem
Crucis laudes. ibidem. l, m
Cruce fulgebit in iudicio. tom. 10. 193. m, &
307. m
Et quare crux Chriſti in iudicio appare-
bit. tom. 10. 194. a
Propter crucem annua feſta conſtitui. tom.
10. 192. m
Cruce eſt altare. ibidem
Cruce Chriſti, feſtiuitas epulationis eſt. to. 10.
193. b, in fine.
Beneficium duplex operatus eſt Chriſtus, p
cruce. ibidem. c
Chriſtus crucifixus vniuerſam creaturam tur-
bauit. tom. 10. 193. c, d
Cruce, quantorum bonorum nobis cauſa eſt.
ibidem. κ
Cruce, regni inſigne. ibidem
In ſecundo Chriſti aduentu. cruce ita fulgebit
vt obſcurentur luminaria cœli. ibi-
dem. m
Cruce Chriſti erit Luna lucidior, & Solæ præ-
clarior. e tom. 10. 193. m
Cruce geſtamus fronte. to. 10. 194. h
Monitio metrica, ad crucis figuram. tom. 9.
208. K, l
Cruce magnum quoddam continet ſacramen-
tum. to. 10. 216. a
Quid cruce Chriſti ſignificabat. to. 10. 215. l
contra inimici inſidias cruce munimur. ibi-
dem. m
Cruce iacens Orientem, Occidentem, Meri-
diem, & Aquilonem tangit. Eodem 216. a
In forma crucis dilectio & amicorum, &
inimicorum attendenda eſt. to. 10. 264. d
Cruce ſignum præſidium eſt amicis obſtacu-
lum inimicis. to. 10. 264. K
Omnia ſacramenta Eccleſiaſtica, in virtute
ſigni crucis perficiuntur. ibi. K
In feſto inuentionis ſanctę crucis. to. 10. 264
m, & 324. a

cupiditas, fons ma
 380. 10. 6. 5. 183. 3. g.
 Vide, Auaritia.
 cupiditas habet
 Vide concupiscentiam
 cupiditas.
 cupiditas vel con
 tarum modum
 non addat
 cupiditas tempo
 ro anima deo
 cupiditas, est pas
 cupiditas cū par
 Quod non sit op
 8. 568. e
 cupiditas dicitur
 cupiditas mala
 nifi ille perm
 cupiditas, que la
 bus contradic
 tur. 10. 8. 456. c
 Quod sit porta
 cupiditatis & mun
 tom. 9. 226. a
 cupiditas, omnium
 m, & 252. c, 10. 1
 Auri cupiditas, hy
 10. 4. a, b
 Radix omnium mal
 omnium bonorum
 Tempestas vnicuiq;
 d, in fine.
 Deo quod ait Apost
 lorum est cupiditas
 temes naufragauer
 93 R, & seq.
 cupiditas diabolum
 cupiditas miseria
 cauendum est a cupi
 Hāma cupiditatis d
 tis exhalat
 cum pecunie increm
 augetur.
 cupiditas cupit diuici
 gere.
 Recurere pro corrig
 curæ vel cura famili
 curarum finis est del
 Habeat curam tui
 curam priusquam
 cura deo de nobis.

IN DIVVM AVGVSTINVM

cupiditas, fons malorum. to. 3. 2. 19. b, tom. 4.
3. 80. to. 6. 183. g
Vide, Avaritia.
cupiditas habendi. to. 3. 352. a
Vide concupiscentia.
cupiditas. tom. 5. 122. f
cupiditas vel concupiscentia, secundum vfi-
tatum modum, in mala parte accipitur, si
non addatur respectu cuius fit. ibidem. l
cupiditas temporalium quanto est maior, tā
to anima deo dissimilior. to. 5. 80. a
cupiditas, est passio. to. 5. 122. f
cupiditas cū paruula ē, elidēda est. to. 8. 52. 2. R.
Quod non sit opus dei, & ei nihil sufficit. to.
8. 568. e
cupiditas dicitur amor mundi. ibid. 61. g
cupiditas mala nō est a deo, nec vlli nocet,
nisi ille permittat. to. 8. 71. l
cupiditas, quē sēpe faciendē legis iusfioni-
bus contradicit, quali dilectione expugna-
tur. to. 8. 456. c
Quod sit porta mortis. tom. 8. 21. g
cupiditatis & mundi contemptus certamen.
tom. 9. 226. a
cupiditas, omnium malorū radix. to. 9. 228
m, & 252. c, to. 10. 144. g
Auri cupiditas, hydropicū comparata. tomo.
10. 4. a, b
Radix omnium malorum cupiditas, radix
omnium bonorum charitas. tom. 10. 13. e
Tempestas vnicuiq; cupiditas suas. to. 10. 14.
d, in fine.
De eo quod ait Apostolus, Radix omniū ma-
lorum est cupiditas, quam quidam appe-
tentes naufragauerunt, &c. Homilia. to. 10.
93. R, & seq.
cupiditas diabolū introducit. to. 10. 113. R
cupiditas miseria. to. 10. 149. a, & seq.
cauendum est a cupiditate. tom. 10. 25. b
Flāma cupiditatis diabolo ardorem suauita-
tis exhaltat. to. 10. 254. d
cum pecunię incremento, rabies cupiditatis
augetur. to. 10. 259. f, g
cupiditas cupit diuidere, sicut charitas colli-
gere. to. 10. 319. i
Itcurare pro corrigere. to. 1. 202. c
cura uel cura familie. to. 4. 380. b
curarum finis est delectatio. to. 8. 14. g
Habeat curam tui qui fecit te, qui habuit tui
curam priusquam esses. to. 8. 57. e
cura deo de nobis, to. 10. 6. c, d
curiæ quę dicantur: & q Roma trigintaquin-
quē curias habuit. to. 8. 475. h
curiacii tres. to. 6. 23. l
curiositas in sacris literis damnata. to. 1. 252.
& seq.
curiositas cognoscendi. to. 1. 66. i
De curiosis. to. 1. 234. b
curiositas diuinorum, pestifera. tom. 3. 11.
i, K, & sequen.
curiosa, omnis anima indocta. Eod. 253. g
Inter curiosum & studiosum differentia. to.
6. 33. b, c
cōtra curiosos & scrupulosos: paratiores ad
interrogandum, quā ad intelligendum
capaciores. tom. 5. 130. d
curiosi cōparantur piscibus maris. to. 8. 18. m
curiositas inuenit hāresim. to. 9. 104. e
curiositas vnum est ex malis mundi. tom. 9.
127. l, m
curiositas librorum & scientiarum, arguitur.
to. 9. 219. f
Etiam, curiositate, cupit vt homines trahat-
tur ad deum Augu. tomo. 10. 39. b
Curia ægrotantis visio. to. 4. 321. g, & seq.
Melius est viam pigrius ambulare, quā prę-
ter viam fortiter currere. to. 8. 61. e, f
Nō pedibus, sed desiderio currimus ad desū.
to. 8. 302. c, in fine.
Quid sit currere viam mandatorum dei. to.
8. 445. b
Non ad deum falsibus, sed affectibus curri-
mus. to. 9. 292. m
Curtius armatus, equo concitū, in abruptū
hiatū terræ se pręcipitem dedit. to. 5. 46. g
Currus igneus Helix. to. 3. 246. R
currus dei, quis sit. to. 8. 234. e
currus, volubilem successionem temporalium
bonorum significat. to. 8. 33. f
Tunc curuatur homo, cum se facit pronū ad
terrenas concupiscentias. tom. 8. 162. m
curuari, est non posse cor erigere a terra. ibi-
dem. 104. e
curuus est, qui non bene audit, Sursum cor-
da, &c. to. 8. 248. h
Malier decem & octo annis incurua, quid fi-
gnet. tom. 10. 27. K
Incuruū in terrā esse, quid. Eod. 28. b, in fine.
Diabolus & Angeli eius animas curuauerūt
id terras. to. 10. 119. K, l
custodia dei. to. 3. 356. h
Custodia uite nostrę deo. to. 9. 162. a
Quisque

I N D E X

Quisq; homo angelum ad sui custodiam de
putatum habet. Ibidem, e
Custoditio verborū dei, intelligenda est ope
ratio præceptorum. to. 8. 440. K
Si vis habere custodem non dormientem,
deum elige. tom. 8. 470. g
Dominus quomodo custodit animam, & in
troitum, & exitum nostrum. Eod. 473. b, e
Cybele.
Sacra matris deum, obscœna. to. 5. 11. a
Cymacia, quid. tom. 4. 28. h, i
Cymbalum sonans, & cymbalum iubilatio
nis, quid sit. tom. 8. 581. l
Cynici philosophi, quales. to. 1. 103. b, c
Cynici appellabantur philosophi, qui cum
diuersa sequerentur bona finalia: alii scili
cet virtutem, alii voluptatem, eundem tñ
habitū & cōsuetudinē tenebant. to. 5. 86. a
Cynici cur sic appellati. to. 7. 267. g, & 344. f
Cynicorum sectæ. to. 10. 171. e, & g, h
Cyniphes, musculæ breuissimæ. to. 3. 65. e
Quid per cyniphes intelligatur. to. 9. 248. i, k
Cynocephalus, quid sit. to. 5. 15. g
Cynocephalus. to. 5. 23. m
Cynocephali. to. 5. 145. m
Cynomia, canini mores sunt, qui nec paren
tes quando nascuntur, vident. to. 8. 286. i
Cynomia, quid. to. 10. 171. e, & seq.
cypriani sepulchrum vbi. to. 1. 41. m
cypriani snia, de ortu animæ è cœlo. Eod. h
cypriani autoritate, Donatistę se defendere
conati sunt. to. 1. 23. f, to. 7. 71. b, c, & 38.
K, l, & 187. b
De zizania in Ecclesia. tom. 1. 24. d
De oratione diuina. to. 2. 49. f, & 148. h, & m
to. 7. 411. i
De mortalitate. to. 2. 151. d, to. 7. 407. l, & se
quent. c
cyprianus excusatur. to. 2. 27. e, f, & 55. i, k, &
seq. to. 7. 124. i
cypriani decretum de paruulis baptizandis.
tom. 2. 32. b
cyprianus collegarum auaritiā quatenus
tolerauit. to. 2. 52. g, h, to. 7. 87. a, & 135. m
cypriani sollennitas quomodo celebrata. to.
2. 175. a
cyprianus doctor suauissimus, & martyr bea
tissimus. to. 3. 14. l
Et quod vsus literis prophanis. ibidem.
cyprianus martyr gloriosissimus, & doctor
lucidissimus. to. 7. 419. b

Cypriani nimia sacandia. to. 3. 25. f, g
cypriani dictio submissa. Eodem. 28. b
Temperata. ibidem, 9
Et grandis. ibidem, h
cypriani martyrium. to. 6. 73. l
Cypriani temporibus, qualis Ecclesię vnitas
to. 7. 19. c, d
Cypriani sententiam, de baptizandis hereti
cis, Ecclesia non accipit. to. 2. 55. col. 3. per
totum. to. 7. 71. c, & 78. m, 233. m
cypriani, dicta, aliorumq; doctorū, quomo
do accipienda sint. to. 7. 79. l
cypriani laus. ibidem, l, & 146. b
cypriani sententia de vasis honoratis & inho
noratis discussa. to. 7. 79. d, & l, & 136. i, k
& seq. & fo. 158. b, Retra. to. 1. 23. e
cyprianus amantissimus vnitatis. to. 7. 101. e
cypriani autoritati quantum differendum.
to. 7. 125. b
cypriani opinio. ibidem, c
cypriani sententia, de Petro reprehensio a
Paulo. ibidem,
cypriani errorem imitantur Donatistę, cha
ritatem non imitantur. to. 7. 127. e
cypriani error. ibidem, i
cypriani epistola, & coepiscoporum senten
tię excusæ. to. 7. 229. c, d
cyprianus non fuit author sententię. ibid. k
cypriani encomium. Eodem. 142. m
cypriani orationibus adiuuari exoptat. Eo
dem. 143. a, b
cyprianum præpostere imitantes. to. 7. 146.
m, & sequentibus.
cypriani testimonia citata, de peccato origi
nali. tom. 7. 300. g, h, & seq.
De gratia & auxilio dei. ibid. 302. i, k
cypriani liber, de oratione dominica, dilige
ter legendus. to. 7. 427. h, i
cyprianus ab inferiore accepit mortis senten
tiam & a superiore coronam. to. 8. 101. c
Quod in passione est contristatus, sed a deo
corona consolatus. to. 8. 314. e
In nati. beati cypriani sermo. tom. 10. 321. f
cyprianus in exiliū curubini missus est. ibid.
cyprianum præcesserant multi martyres, il
lius hortationibus armati. tom. 10. 321. l
cynere, vbi sit. tom. 9. 234. e
cyrus. to. 5. 32. b, & 175. K
cyson, interpretatur duritia eorum. tom. 8.
301. d

Daciani

Daciani ira, &
runt.
Dactylor inchi
De pedibus, Dact
silentium.
Dadali volans.
Dadali Labyrinth
Quomodo Deda
Vide, Diabol
Demonum notio
Dæmones an po
nes cognoscer
A dæmonis rem
Dæmones anim
to. 2. 60. l, to. 3.
Demonum mir
f, & sequen.
Demonum relig
Vide, Idolola
Dæmones errore
scunt. to. 2. 60. m
Liberatione homin
A dæmonibus qu
inferantur, & se
A dæmonibus qu
mathici, & diuini
Inter dæmones & m
3. 11. d, e, & seq. c
Dæmones quomodo
3. 69. m
Demonum miracula
nes. to. 3. 100. g
Dæmones quomodo
nonnunquam præ
173. k, l
Demonum ludificat
Demonum sapientia
218. a
Demonum perspicac
228. a, b
Demonum locus, to
Dæmones cur rector
dicti.
De diuinatione dæm
& sequen. Retract
Dæmones futura sciri
mirandum.
Demonum natura &
sequentibus.
Demonum experier
Dæmonibus sensum

IN DIVVM AVGVSTINVM

DAciani ira, & poena Vincentii, transie-
runt. to. 10. 260. e, f
Dactylor in chitæ hæretici, qui. to. 6. 9. K
De pedibus, Dactylo postponendis, propter
silentium. tom. 1. 122. b
Dædali volatus. to. 1. 180. x
Dædali Labyrinthus. tom. 5. 171. k
Quomodo Dædalus & Icarus volant. ibid.
Vide, Diabolus.
Dæmonum notitia. tom. 1. 24. e
Dæmones an possint hominum cogitatio-
nes cognoscere. ibidem
A dæmoniis remedia vitiorum. tom. 1. 67. i
Dæmones animalia aeris. tom. 1. 143. c. 163. e
to. 2. 60. l, to. 3. 64. e
Dæmonum mira fallacia. to. 1. 163. e, t. 3. 100.
f, & sequen.
Dæmonum religio superstitiosa. to. 1. 246. h
Vide, Idololatria.
Dæmones errore humano delectantur, & pa-
scunt. to. 2. 60. m, to. 3. 280. a, to. 6. 120. l, m
Liberatione hominū torquent. to. 1. 171. g, h
A dæmonibus quomō nobis cogitationes
inferantur, & somnia. to. 2. 166. g, h
A dæmonibus quomodo decipiuntur mathe-
matici, & diuinatores. to. 3. 11. i, K
Inter dæmones & mathematicos societas. to.
3. 11. d, e, & seq. copiose.
Dæmones quomodo occupent homines. to.
3. 69. m
Dæmonum miracula ad decipiendos homi-
nes. to. 3. 100. g
Dæmones quomodo vera norunt, & futura
nonnunquam prædicunt. tom. 3.
173. k, l
Dæmonum ludificationes. to. 3. 198. i, K
Dæmonum sapientia & astutia. tom. 3.
218. a
Dæmonum perspicacia, & præscientia. to. 3.
228. a, b
Dæmonum locus, to. 3. 252. e, to. 6. 180. e, f
Dæmones cur rectores harum tenebrarum
dicti. to. 3. 252. e
De diuinatione dæmonum, to. 3. 279. a
& sequen. Retracta. to. 1. 23. e
Dæmones futura scire, & prædicere, non esse
mirandum. to. 3. 279. a, b
Dæmonum natura & potentia, Ibidem, f, &
sequentibus.
Dæmonum experientia, ibidem, & 288. f, g
Dæmonibus sensum & corpore attribuit Au-
gustinus. to. 3. 279. g, & l
Dæmonum sensus ac corporum excellentia.
ibidem, f, g
Dæmones, vnde mira sciant, ibidem, h
Dæmones vnde præsciant futura. ibi. K
Dæmones, an per exteriora signa internas ho-
minum cogitationes deprehendant, ibid.
l, Retractat. tom. 1. 23. e
Alia dæmonū, alia prophetarū oracula. ibid. l
Dæmones quomodo fallant & fallantur. ibi-
dem, m, & seq.
Dæmones cur ipsorum mala uel fileant, vel
prædicant interdum, Eodem 282. b
Dæmonum cultus vnius dei cultui cessuros,
prædictum a prophetis. ibidem, b, c, & e, f
Dæmones quoque interdum docent verum
deum colendum. ibidem, d
Dæmones, improbi mulieribus. to. 4. 28. a
Dæmones Christum laudare compulsi sunt.
to. 4. 129. f
Dæmonium mutum. to. 4. 149. k
De dæmoniaco. to. 4. 181. f
Dæmoniaco eiiciuntur mysticè. to. 4. 159. d
Dæmonia diuersa. to. 4. 288. g
Dæmones torqueri a martyrib. to. 4. 323. i, K
Dæmon accusator in iudicio. to. 4. 386. m
Dæmones delectantur in cultu hominum,
& obsecrationibus, & huiusmodi. to. 5. 12. f,
g, & 14. l, m
Dæmonibus nihil est peius, quibus cōparan-
tur homines mali. tom. 5. 99. l, & 10. K
Dæmones naturaliter sunt astutiores ad deci-
piendum. to. 5. 24. K
Dæmones erroribus humanis gaudet: pro quibus
etiam se colendos, mille nocendi fal-
lendiq; artibus, interponunt. to. 5. 14. i
Dæmones quidam facillimè prævident, & ci-
tilissime a remotis nunciant futura, etiam
quando fiunt. to. 5. 19. f, g
dæmones inuicem pugnant. ibidem
Dæmonum malignitas, nisi se aliquando ali-
cubi transfigeret in angelos lucis, non im-
plet negotium deceptionis. to. 5. 19. b
Dæmones agitant occultas mentes iniquo in-
stinctu, & instant faciendis adulteriis, &
pascuntur factis. tom. 5. 19. c
Dæmones inuident plus hominibus, quam
quicunq; inimici ad inuicem: Et hominū
æterna foelicitas, eorum est pēnis. Ibidem
Dæmonum pēna, est sanctorum foelicitas,
quibus inuident. Ibidem,
Dæmo-

INDEX

dæmones ad decipiendum semper vigilantissimi. to. 5. 22. R
dæmones permittunt terrere & excitare mentes hominum, sed arcantur superiori potestate, ut quæ volūt nō semper faciāt. t. 5. 22. f
dæmones quomō mouent animū. to. 5. 25. h
dæmones parū possunt super bonis, vel malis corporalibus, auferendis. Et q̄ dii non custodierunt in præliis sibi seruientes. to. 5. 25. f, g, & sequen & 27. b. c, & f, g
dæmones quomodo coegerunt quendā nunciare Romanis nomine deorum, ut istaurarent ludos scœnicos. to. 5. 36. i
dæmonis responsum, factū Iuliano, t. 5. 37. f
dæmones delectantur fallacia simulachrorū, qui & deceptores & deceptos pariter possident. tom. 5. 38. b
dæmones quos possident. ibidem. g
In dæmonibus maxima est fallendi cupiditas. ibidem
dæmon distinguitur, in cadæmonem, & calo dæmonem. tomo. 5. 50. a
dæmones opiniones noxias inuidentia mirabiliter & occulte inferunt cogitationibus impiorum, & aperte aliquando sensibus ingerunt, & qua possunt fallaci attestatiōe confirmant, ibidem. b
dæmonibus prostituitur anima in peccato, sicut meretrix viris. to. 5. 61. m
dæmones hydromantie artibus conciliantur to. 5. 64. i
dæmones non possunt, quod non fiuntur, efficere. to. 5. 53. h, & 155. h
dæmones & dii sunt animalia, & natura diuersi. tomo. 5. 69. c
dæmones, inquit Plato, habent cum diis immortalitatem corporū, cum hominibus animorum passiones, & ideo obscenitatibus ludorum delectantur. ibidem
dæmones dicit præcellere homines, sed præcellit à diis. Ibidem. Sed quod magis præcellamus eos bonitate vitæ, & animalia bruta ratione, ostendit. to. 5. 69. h, i
dæmonem habebat Socrates familiarem, quæ eum monebat desistere ab actione eius quæ sibi cessisset in malum. tomo. 5. 69. d
dæmonum desperatio nō est cōparanda spei hominum piorum. tomo. 5. 169. i
dæmones, secundum Platonicos, sunt genere animalia, animo passiua, mente rationalia, corpore aerea, tēpore æterna. t. 5. 70. a

Dæmones quomodo perturbentur. Ibidem. K
dæmonum definitio. to. 5. 70. m, & 74. d, e
dæmones, dixit Apuleius Platonici preces nostras ad deum portare, cum sint medii, & reportare ad nos impetrata ab eis. tom. 5. 70. g, & 74. e
Ad dæmones pertinent diuinationes magorū augurum, & haruspicum, & huiusmodi. tomo. 5. 70. m, & 83. b
dæmones sunt in hoc aereo cœlo tumultuantes. to. 5. 71. g
An credendum sit, quod dii boni libentius dæmonibus, quam hominibus misceantur. tom. 5. 70. h
An dæmonibus nunciis & interpretibus diuitantur, falliq; se ab eis, aut ignorent, aut velint. to. 5. 71. c, & sequ.
dæmones de cœlo, pro peccato, eiectione sunt in hunc aerem caliginosum, ubi sunt tanquā in carcere. to. 5. 71. g, & 121. i
dæmonibus reuelantibus Hermes Aegyptius, longe ante prædixit simulachra peritura. tom. 5. 72. a
Dæmones in iudicio puniendi sunt, æterna datione, cum hominibus. ibidem
Dæmones alligantur idolis, ad decipiendū. tomo. 5. 73. g
Dæmon quomodo ab homine Deus factus. Ibidem, K
Dæmones præstādo beneficia, multo magis nocent, quā ut decipiant, ideo præstāt ibid.
Dæmones, secundum Hermetem, sunt animæ mortuorum to. 5. 74. d
Dæmones torquentur in locis tibi venerantur, & consenti se affligi dum de obtestis corporibus eiiciuntur. ibid. e
Dæmones quomodo distinguuntur, secundū Philosophos. to. 5. 74. d, e
Dæmones fluctuant perturbationibus mentium secundum Apuleium. to. 5. 75. K, l
Dæmonum mens subiecta est passionibus libidinū, atq; huiusmodi cæteris. to. 5. 76. l
Dæmones sunt peioris conditionis hominibus, non melioris: idem non sunt conuenientes mediatores. to. 5. 77. g, h
Dæmones deos fieri aliqui dicunt. ibid. R
Dæmones, secundum quorundam errorem sunt medii inter nos, & deum, eiq; vota nostra presentant. ibidem, m
Dæmones esse animas hominum, quomodo dixit Platonici Apuleius. ibidem
Dæmo-

dæmones nō sunt c
inter nos & deo
quenti. & 78. g
dæmonum nō est
eorum magna
A dæmonū potest
Christus per su
dæmones ponit
pare.
dæmones bonos
q̄ deos illos, q
ad ministeria
dæmonico leg
dæmon est nōm
tia quā dæmo
ideo superbil
dæmonum super
bat, pro meriti
Quod dæmones
ante tempus pe
n. tur.
dæmonū principes
rans de ipso an C
uit de ipso.
dæmonibus post te
innocuit, angelis
dæmonum scientia
dæmones tæpe fallun
torum, non autem
dæmones non alterna
quodāmodo card
tepluntur, pudent
tam signorum quo
dæmones esse in hoc a
reolentur Apuleiu
dæmones nō aliter se
nisi mirabilū operi
dæmones nō fiuntur
sibi, nisi societate p
dæmones priuati luce
scilicet diuina, suas
fectantur.
dæmones nunquam fu
Angelis.
dæmones aliquāliter f
sum. to. 5. ibidem. i
dæmones pcedūt nos
dæmonum malitia fac
vniuersi ordinis.
dæmones sunt tenebræ
luce.

IN DIUVM AVGVSTINVM

dæmones nō sunt conuenientes mediatores
inter nos & deos. to. 5. 77. g. & 77. g. & se-
quenti. & 78. g.
dæmonum non esset æterna miseria, nisi esset
eorum magna malitia. to. 5. 78. m.
A dæmonū potestate nos liberat mediator
Christus per suam fidem, to. 5. 78. c.
dæmones ponit semper scriptura in mala
parte. to. 5. 80. f. g.
dæmones bonos malūt Platonici appellare,
q̄ deos illos, quos nos dicimus angelos,
ad ministeria hominū missos. to. 5. 80. f. g.
dæmonico olē. ibidem.
dæmon est nomen græcum, & dicitur, a sciē-
tia quā dæmones habēt sine charitate: &
ideo superbissimi. ibidem. h.
dæmonum superbia genus humanū posside-
bat, pro meritis. to. 5. 80. h. & 23 7. R. I.
Quod dæmones dicebant Christo: Venisti
ante tempus perdere nos dupliciter expo-
nitur. to. 5. 72. b. & 18. i.
dæmonū principes tētavit Christum, explo-
rans de ipso an Christo esset quia dubita-
uit de ipso. to. 5. 80. R.
dæmonibus post tentationē Christus magis
innouit, angelis ministrantibus. ibidem.
dæmonum scientia. ibidem. m.
dæmones sæpe falluntur in cognitione futu-
rorum, non autem Angeli. ibidem.
dæmones non alternas temporum causas, &
quodāmodo cardinales i Dei sapiētia cō-
teplantur: pudent tamē futura p experiē-
tiam signorum quorundam. to. 5. 80. a.
dæmones esse in hoc aere, deos autē in empy-
reo scribit Apuleius. to. 5. 84. d.
dæmones nō aliter se colendos persuaserūt,
nisi mirabiliū operū effectibus. to. 5. 87. d.
dæmones nō suincunt, nec subiugant aliquē
sibi, nisi societate peccati. to. 5. ibidem. e.
dæmones priuati luce illa communi oibus
scilicet diuina, suas priuatas potentias cō-
sectantur. to. 5. 93. b.
dæmones nunquam fuerunt æquales sanctis
Angelis. to. 5. 96. a. b.
dæmones aequaliter fuerunt beati, ante ca-
sum. to. 5. ibidem. i.
dæmones pcedūt nos ordine naturæ. to. 5. 98. e.
dæmonum malitia facit ad pulchritudinem
vniuersi ordinis. to. 5. 97. m. & 99. i.
dæmones sunt tenebræ, quas Deus diuisit a
luce. to. 5. 102. h. i.

dæmonum licet natura sit bona, voluntas ta-
men est peruersa. ibidem. R.
dæmones in secundā mortem, post iudiciū
vultimum præcipitabuntur. to. 5. 120. f.
de dæmonum, siue angelorum, primo pec-
cato: & quid ex hoc peccato consecuti
sint. to. 5. 102. l. & 124. a.
dusi dæmones. to. 5. 140. c.
dæmones vtrum misceri p̄sint mulieribus.
Ibidem. d.
dæmones diuersos animalium fetus procu-
rare possunt, vt de Iacob, to. 5. 169. d.
dæmones nō creant naturas, sed specierenus
cōmutant, quæ vere a Deo creata sunt, vt
esse videantur quod nō sunt. to. 5. 172. m.
dæmonū arte fit, vt corui ferāt aq̄ ad tēplum
Diomedis, ad decipiēdū homines vt. f. co-
lāt homines mortuos pro diis. to. 5. 173. c.
De hominū ludificatione mirabili, vt homi-
nes credant se conuerti in bestias. ibidem.
de dæmonum illusione in somnis & in vigi-
liis, quando sensibus illudunt multiplici-
ter. to. 5. 237. d.
dæmoniacci habent obrutam intelligentiā, q̄
do secundum suam voluntatem & anima-
eorum, & corpore, malignus vultur spi-
ritus. to. 5. 288. f.
dæmones tūc maxime gloriant, qñ se trāsū-
gurāt in angelos lucis. to. 5. 215. m. & 191. f.
dæmones vtrum doleāt in corporibus suis,
innuit esse incertum, quando confitentur se
affligi. to. 5. 213. h.
dæmones illiciūtur diuersis delictabilibus,
vt spiritus signis: vnde magicę artis, earū
que artifices extiterunt. to. 5. 215. m.
dæmonū miracula cauere debemus, quæ ēc
innuūt multo maiora posse fieri a bonis
Angelis. ibidem. & sequen.
dæmones habere corpora aerea, in qbus pa-
tiantur ab igne inferni, innuit. to. 5. 218. a.
dæmones liberandos a pœnis, dixit Orige-
nes. to. 5. 220. i.
dæmonū incursum dicit etiam paruulos ba-
ptizatos aliquando pati: & ideo nullū iu-
stū posse considerare se ab huiusmodi esse
liberum, to. 5. 219. m. & 237. d.
dæmones iudicem agnoscunt. to. 6. 22. a.
dæmones in coelestibus, idest, aere. to. 6.
180. c. d.
dæmonibus insita est maleuolentia quædā,
& perniciēs nocēdi, q̄a gaudent de malo
homi

hominum, & fallacia: si nos fefellerūt, pa-
 scuntur. tom. 8. 35. 8. f.
 Quod exigunt superbe sacrificium, & volūt
 se coli pro deo. Ibidem. g.
 Sunt principes domoniorū, & sunt demo-
 nia qdā contēptibilia, q animas seducere
 qūt: sed vbi sol nō ortus fuerit. t. 8. 39. 8. e
 Non nocebunt nisi permisi semperq; nocē
 di habent voluntatem: nec si placentur,
 nec si rogentur, desinunt nocere velle. to.
 8. 46. b. & 49. e. f.
 de hoc exemplum. tom. 8. 82. l. m.
 demonium meridianum quid sit to. 8. 35. o.
 a. b. & 33. i. k.
 demonum laquei. Ibidem. 35. o. h. i. & seq.
 demonium meridianum, pro vehementi p-
 secutione. to. 9. 33. i. d.
 demones, milui. tom. 8. 35. o. l. m. & 33. h.
 demonū suppliciu eē sēpiternū. to. 5. 22. i. k.
 demones, vt decipiant, vera falsis immiscēt.
 tom. 9. 14. k.
 demon in quo eiiciatur. tom. 10. 8. m.
 demones inuitantur ad maledicendum, non
 ad benedicendum. to. 10. 179. c.
 dalmanutha locus, q. & Magedā. t. 4. 243. g. h.
 Accepit virtutem Damasci, & spolia Sama-
 riar: exponitur. to. 10. 137. b.
 damnatio peccatoris, iusta. tom. 1. 12. i.
 damnationem nō semper certum indicium
 esse malefacti. to. 1. 209. i.
 Neminē damnat Deus, nisi equissima veri-
 tate: & neminē liberat a damnatione, nisi
 gratuita misericordia. to. 2. 97. b. c. &
 110. e. f. & sequentibus.
 Quod non damnat bonam naturā, quā con-
 didit, sed iniquitatem, quam improbat to-
 mo. 2. 140. h. i. & 146. m. & sequentibus.
 damnati. to. 3. 77. h. i.
 damnandorum poena. tom. 4. 382. c.
 In damnatione nouissima, quis sentire non
 desinat, tamen quia sensus nec voluntate
 suauis, nec quiete salubris sed dolore pē-
 nalis est, nō immerito mens est potius ap-
 pellata, quam vita. to. 5. 112. l.
 damnatio reddetur iuste, salus autē ex gratia
 quē non debetur. to. 5. 139. k.
 de damnatorum bello vbi dolor nunquam
 cedat natura vel voluntati, & econuerso.
 tom. 5. 197. b.
 damnatorum ignis videtur esse respectu car-
 nis, & vermis respectu anime. tom. 5.

208. g.
 damnati post iudicium ignorabunt delicias
 beatorum, sed beati sciunt tormenta dam-
 natorū. vnde ad eorum videnda cadaue-
 ra dicuntur gressuri scilicet per certā scie-
 tiam. Ibidem.
 damnantur plures homines, quam saluatur.
 tom. 5. 218. g.
 damnandos fore nullos homines quidā di-
 xerunt, sed in iudicio precibus sanctorū
 liberandos. to. 5. 220. l. & sequen.
 A damnatione nō omnes liberandos fore q
 dam dixerunt sed tantūmodo Christi ba-
 ptismate ablutos, & percipientes euchar-
 stiam, sed infidelitate. to. 5. 221. o.
 Quidam vero solos percipientes in fide ca-
 tholica, licet post fuerint prolapsi in he-
 resim. Ibidem. d.
 Quidam vero solos perseverantes in fide ca-
 tholica, in qua ipsi perseverauerunt, lice-
 alias, pessimā vitē fuerint. Ibidem.
 Quidam vero solos eos q digni faciūt ele-
 mosynas. Eodem. e.
 damnatos omnes, vel aliquos, post multori
 perpersiones poenarum, liberandos qui-
 dam dixerunt. Aliqui autē & demones
 vt Orige. to. 5. 220. i.
 damnatorū omnium, scilicet hominum &
 demonum, ostendit eternum esse suppli-
 cium. to. 5. 222. i.
 dānatorum corpora quō in igne eterno sine
 detrimento ardent. to. 5. 214. c.
 de damnatione sua nemo iuste conqueri po-
 test, contra Deum. tom. 8. 462. f.
 Quod damnādus esset peccator, si Deus ag-
 ret ex regulā legis. Eodem. 53. b. & sequē.
 Frustra damnatur ab homine, quem Deus i-
 stificat. to. 8. 101. e. & 106. l.
 Vtrum damnatis detur mitigatio poenę. Ibi-
 dem. 407. g. h.
 Vtrum damnati habeant notitiam & curam
 suorum amicorum. to. 8. 417. a.
 Iusticię erat damnati omnes. to. 7. 237. k. l.
 damnantur & ii qui iustificari non potue-
 runt. to. 7. 238. a. b.
 damnatio Ecclesiastica. tom. 7. 440. f.
 damnati mortem appetunt. t. 20. 53. i. & seq.
 Deus quare vnum damnet, & alterum saluē
 inscrutabile. to. 10. 62. m. & 63. a.
 Melius non fuisse natum, quam esse damna-
 tum. tom. 10. 94. l. m.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Non solum malum fecisse, sed etiam bonum
non egisse, damnabile erit. tom. 10. 98. l.
dānati frustra misericordiā postu. to. 10. 160. c.
deus alios coronat, alios damnat, nunquam
errat. to. 10. 253. d.
Miseria damnatorum. to. 10. 276. m. & seq.
danae a Ioue grauidata, specie imbris aurei.
tom. 1. 30. f.
danae. to. 5. 13. R. & 171. e.
dānaus rex, Greciæ terras incēdit. to. 5. 171. g.
danielis hebdomadæ, de primo Christi ad-
uēu accipiendæ. to. 2. 103. R. & seq. & 107.
d. & seq. copiosè.
danielis visio excussa. to. 3. 92. i. K.
daniel exemplum coelibatus. tom. 4. 121. b.
daniel somnia interpretans. tom. 3. 248. c. d.
daniel, in lacum leonum missus. ibidem. h. i.
daniel quid & quando prophetauit de Chri-
sto. tom. 5. 178. c.
Qui etiā pphetauit d. die iudicii. Eod. 209. h.
daniel, vir iustissimus, orat pro peccatis suis
to. 7. 53. l. m.
daniel, qui vitam quietam in coelibatu ele-
git significat seruos dei. to. 8. 508. c.
danieli obedierunt leones, quia deo erat su-
biectus. tom. 9. 136. k.
daniel, quare sit dictus vir desideriorum. to.
10. 159. c.
daniel inter ora leonum pfectus, illæsus eua-
sit. tom. 10. 246. d.
daniel, conuictis accusatoribus, Susannā li-
berauit. to. 10. 187. e. f. & 246. e. f.
Omni petenti se dare. tom. 4. 403. a.
Res secundæ quare quibusdam dantur, ex-
teris vero non. to. 5. 3. & seq.
dans deo aliquid suū, sibi autē seipsum, &c.
to. 5. 132. l.
Non potens fratri superflua dare, animam
suam dare potest. to. 9. 132. f.
Quomodo intelligatur, dominus dedit, do-
minus, abstulit. tom. 9. 239. h.
deus nil melius homini dat, quā seipsum.
to. 10. 255. a. b.
dare, & dabitur, exponitur. tom. 10. 107. b.
deus non habet datorē, quia non habet me-
liorem. to. 10. 175. b.
dominus vult dare quæ sunt, & non habet
ubi ponat. to. 10. 241. f.
de Darete philosopho. to. 2. 18. c.
Sub dario, Persarum rege, relaxata est capti-
uitas Iudzorum. tom. 5. 175. l.

dathan & Abiron, schismaticos adumbrat.
to. 2. 224. e.
dauid, typus Ecclesiæ persequutæ. to. 4. 67. g.
& 173. d. e.
dauid an resurrexerit. Eodem. 132. i.
dauidici qb. numeris cōsistāt. Eodem. 195. e.
dauidis adukerium. tom. 3. 18. e. tom. 8. 174. f.
dauid iuramentū excusatum. to. 4. 14. d. e.
dauid cur crebrius pater Christi dictus, quā
Abraham. Eodem. 126. K.
dauid sacerdotis personam figurauit, qñ co-
medit panes propositionis. ibidem.
dauid orās exaudīt, Saul nō itē. Eod. 245. h. i.
dauidis noīe & Chrs appellat. Eodē. 233. K.
dauid Abrahæ præponit, & quare. to. 305. h. i.
dauid pater regni. ibidem. i.
dauid cum esuriret, panes propositionis mā-
ducauit. to. 4. 308. m.
Ex dauid femine Christum factum, cur dixit
Apostolus. to. 5. 312. d.
dauid solus, nouē psalm. ore pprio cecinit.
tom. 8. 11. c.
dauid noluit occidere Saulem. to. 5. 171. c.
de dauid cogitante facere domū dei, & qd
per prophetam dictū sit de filio suo ædifi-
caturū domum, per quā Christus intelli-
gitur, amplius quā Salomon. ibidē. m.
dauid primum inter reges regnasse in nume-
ro beatorum, innuit. to. 5. 164. K. l.
dauid erat in canticis eruditus, qui musicā nō
voluptate, sed fideli voluntate dilexit. ibi.
dauid fecisse totū librum psal. opinatur Au-
gust. licet alii aliter. ibidem.
Et tibi de studio dauid, i. positione Psalm.
dauid prophetauit de Christo, & de futuro
iudicio. to. 5. 166. h. & seq.
dauid regnans diuino testimonio p̄dicatus, p
humilitatem peccata superauit. ibidem.
dauid Sauli successit. to. 5. 173. i.
dauid contra Goliath, Christum contra dia-
bolum significauit. to. 6. 11. g. to. 8. 34. i. K.
& seq. to. 10. 225. g. h. & seq.
dauid regnans, Saulo reprobato, quid adum-
bret. to. 6. 90. b. c.
dauid, typus Christi. ibidem. d.
dauidis laus & meritum. Eodem. 137. h. &
sequent.
dauid interpretatur manu fortis, siue deside-
rabilis. Eodem. 142. m. & seq. to. 8. 80. a. b.
Quod deus elegit tributū Iuda pp dauid, &
dauid propter Christum. tom. 8. 288. i. K.

I N D E X

Quid significat quòd ab officio pastoralis pecorum, ad hominum regnum translatus sit. Eodem, 283. a

Cur non prius regnum tenuit, quàm primò à psequētibz liberaretur. ibi. & 164. l. m

Non solum figurabat personam regis, sed & sacerdotis, quia manducauit panes propositionis. ibidem. 164. a. b

Quod pro vno facto meruit gloriam, & inuidiam. tom. 8. 74. h

Dauid insanū se simulat. ibi. 1. & seq. & 76. a

Quid figurat quòd mutat uultum corā Abimelech, & dimittitur. to. 8. 74. K. & 164. f

Quid significat quòd ad ostia tympanizabat. tom. 8. 75. K

Quid designat quòd succendit Mesopotamiam, & Syriam. Sobal. ibidem. 199. d. e

Quòd non perpetravit adulterium & homicidium, cum Saul inimicum pertulit, sed dum securus ab hostibus. tom. 8. 160. e. f

Sicut ad Dauid Nathan propheta mittitur, sic Dauid ad nos mittitur. ibidem, f. g

Dauid agnoscens culpā suā, amplexus est penam suā, quarens gloriam non suā. tom. 8. 162. m

Quid significat q̄ fugiat à facie Saul, in speluncam. Eodem. 183. h. i

Cum apud Ziphæos latitaret, Christū & Ecclesiam eius figurabat. tom. 8. 171. l

Dauid vnus homo erat, sed non vnum figurabat, & qñ vnum figurabat, illum præfigurabat qui est mediator Dei & hominū. ibidem. 109. a

Nomina Dauid, sepe propter originem carnis, Christus designatur. Eod. 173. i. R. & 283. h. i

Quid designat q̄ eum tenuerant Allophyli in Geth. to. 8. 179. i. R

Dauid interpretatur manu fortis, & figurat Christum. ibidem. 28. c. & 45. m

Quòd interpretat desiderabilis, & significat Christum qui mortem nostram vicit, & vitam desiderabilem promisit. Eod. 80. a

Multi cadere volunt cum Dauid, & cū Dauid non resurgere. tom. 8. 159. a

Quòd non cadendi exemplum propositum est, sed resurgendi. ibidem

Quòd Dauid nullum sibi ad peccandū exemplum proposui. ibidem

Quid significat quod terra sit ei restituta. to. 8. 356. m. & seq.

Manfuetudo Dauid in quo declaretur. to. 8. 504. b. c

Quòd præsumens de domino, confecit bella omnia, præfigurans tamen manu fortē quendā, qui omnes inimicos Ecclesie māfuetudine debellaret. ibidem. d

De myste. belli, q̄ ges sit cū Goli. to. 8. 547. a. b

Quid significat qd arma Saulis posuit, onerantia, & quinque lapides tulit. ibidem. c

Dauid rex sublimis, Nathan prophetam audiuit. tom. 8. 160. f

Dauid cur scribit fuisse filius Iesse ibi. 260. d

Dauid nudæ mulieris aspectu, adulteriū & homicidiū commisit. tom. 9. 229. f

Dauid Christi figura. tom. 10. 65. c

Dauid adulterium. to. 3. 18. e. to. 10. 101. d

De monomachia Goli & Dauid, Homilia. tom. 10. 107. l. & seq.

Et quid mystice præfigurauit. ibidem. l. m

Dauid in peccatis conceptus, mundum non potuit liberare a peccatis. tom. 10. 132. e

Dauid rex & propheta, graue peccatum commisit. tom. 10. 155. a

Dauid pænitentia, nec honore regio, nec vestimenti dignitate impeditur. ibid. b

Dauid post grauissima peccata, non distulit pænitentiam. ibidem. a. b. c

Dauid nulla actio familiaris Deo coniunxit, quā inimicorū dilectio to. 10. 210. i

Dauid filium ægrotantem flebat, defunctum non fleuit. tom. 9. 211. e

Dauid, leonem & vrsū, sine armis occidit. tom. 10. 225. h

De Dauid & Isai patre suo. ibid. e. f

Quo Chrs est dominus Dauid. to. 10. 242. c. d

Magnum est nosse mysterium, quō Christus sit dominus Dauid, & filius Dauid. tom. 10. 242. d. e. & 243. b. c

De duob. pecc. Dauid, min⁹ elegit. to. 3. 21. c

Debet nemini quicquam Deus. to. 1. 229. g

Homo de seipsum Deo, ut beatus sit à quo accepit vt sit. tom. 9. 33. c

Debita peccata dici. to. 2. 73. a. to. 4. 408. h. to. 8. 259. h. to. 10. 25. i. K. & 87. e. & 191. f. & 196. d. e. & 219. f

Debitum quod pluribus debetur, maius est eo quam qd vni vel paucis. tom. 2. 166. e. f

Debita etiā sanctis dimittuntur. tom. 3. 67. f

Debita pecuniaria, quomodo dimittenda. tom. 4. 408. h. & seq.

Debitum exigens non peccat, sed qui exigit vltra

vltra debitum.

debitum coniugal

debitorem nostru

a nob. accipie

Que debita peti

437. a. to. 9. 2

debita delictoru

to. 8. 13. m

debitorem Deu

torem in mul

Quomodo debe

Deus fidelis est

clor. ibidem.

Deus vult sic ho

beat debitor

Omnis homo

debitorem h

Regulam propo

beremur a del

debitum, quid

debitum contrahi

Quicquid deo exi

res sumus.

Tardius dare debi

g. Vide infra, Di

decalogi dux tabu

Et quid significet

decalogi oblatio

cto. 97. e. f.

decalogus quoq; oc

3. 270. d. e. & seq.

decalogi precepta, c

ulatio collata.

decalogi partitio &

decem preceptorū

nem, septe ad ho

decalogus primo d

Quare decaluatus e

decem monachoru

decidentes quos cō

decem duo, quomod

exercitu.

decem viri quō con

Decem

decimarum elemo

re. to. 3. 50. f. & p

Progreſſio vnus ad

rū ex decē pcepti

tum, facit.

decime de omnibus

de. to. 9. 15. o. m. 8

IN DIVVM AVGVSTINVM

vltra debitum. tom. 6. 114. f.
 debitum coniugale. Eodem. 257. b. c.
 debitorem nostrum se fecit Deus, nō, aliqd
 a nob. accipiēdo, sed p. mittēdo. t. 8. 420. i
 Quē debita petimus nobis dimitti. ibidem.
 437. a. 10. 9. 23. R.
 debita delictorum reddere, est pēnas luere.
 to. 8. 138. m.
 debitorem Deum habemus in paucis, reddi
 torem in multis. to. 8. 55. a.
 Quomodo debet nobis Deus. to. 8. 69. k. l.
 Deus fidelis est debitor, esto tu fidelis exa-
 ctor. ibidem.
 Deus vult sic hominem esse debitore v. ha-
 beat debitorem. to. 9. 235. e.
 Omnis homo debitor est dei, & omnis hō
 debitorem habet fratrem. to. 10. 15. a.
 Regulam proposuit nobis dominus, qua li-
 beremur a debitis nostris. ibidem.
 debitum, quid. tom. 10. 25. i.
 debitum contrahitur, &c. to. 10. 192. f.
 Quicquid deo exhibeamus, semper debito-
 res sumus. to. 10. 204. k. l.
 Tardius dare debitu, est peccatu. to. 10. 235.
 g. Vide infra, Dimittere.
 decalogi duae tabulae. tom. 2. 171. a. b.
 Et quid significant. to. 4. 56. k.
 decalogi observatio. to. 3. 270. d. e. to. 7. 291.
 c. to. 9. 7. e. f.
 decalogus quoq; occidit, nisi adsit gratia. to.
 3. 270. d. e. & seq.
 decalogi p̄cepta, cū charitate. data, a spiri-
 tualis collata. to. 3. 271. a.
 decalogi partitio & expositio. t. 4. 49. c. & se.
 decem p̄ceptorū legis, tria ad Deum perti-
 nent, septē ad homines. to. 9. 200. a.
 decalogus primo datus est Iudaeis. ibidem. e.
 Quare decaluatus est Sampson. to. 10. 181. l.
 decani monachorum. to. 1. 255. i.
 decedentes quos cōfirmat Deus. to. 8. 555. b.
 decii duo, quomodo se inferis deuouent, p
 exercitu. to. 5. 35. g. & 46. h.
 decem viri quō constituuntur. to. 5. 15. d. e.
 Decem, Decimē.
 decimarum eleemosynas Deum nō respue-
 re. to. 3. 50. f. & p̄cedentibus.
 Progressio vnus ad decem & septē nume-
 rū ex decē p̄ceptis, & septē donis cōposi-
 tum, facit. to. 10. 203. f. & sequen.
 decime de omnibus bonis, sunt deo offeren-
 da. to. 9. 150. m. & seq.

de reddendis decimis. tom. 10. 235. f.
 Deus de oibis creatis retinuit decimam, nō
 sibi, sed nobis profuturā. ibidem. f. & seq.
 de militia, de negocio, & de artificio reden-
 de sunt decimae. ibidem. g.
 decimae tributa sunt egentiu animarū. ibide.
 Deus non p̄mium decimarum postulat,
 sed honorem. to. 10. 235. h.
 Qui decimā dare renuit, ab eo dominus nō
 uē partes pro vna detrahit. ibid. h. i.
 Retinens decimas, duplici benedictione se
 fraudat. ibidem. h. & k.
 Qui decimas dare noluerit, res alienas inua-
 sit. to. 10. 235. i. k.
 decipiendus nemo. to. 4. 91. c. & seq.
 decepti quō Aegyptii a filiis Israel. ibide. f.
 Inde decipitur quisque vnde decipere volue-
 rit. to. 8. 82. d.
 Etiam deformia faciunt ad decorem vniuer-
 si. to. 1. 16. l.
 Item mala. Eodem. 216. f.
 decorum vniuersi. tom. 1. 272. g.
 decens & indecens differunt. to. 2. 11. g. h.
 decor domus dei, quis sit. to. 8. 41. c.
 decor regni celestis, qualis sit. to. 8. 556. i. k.
 decori meo deus virtutem p̄stitit, ex volū-
 tate sua, non ex mea. to. 8. 51. f.
 occupauit rex d̄corē tuū, &c. exponit. to. 5. i.
 declamare. to. 2. 17. g.
 Hominis vtriusq; decursus. tom. 1. 239. h. i.
 dedicatio vitulorum aureorum. to. 3. 243. m.
 de dedicatioe domus dei, & fidelit. t. 5. 252. f.
 Nunc dedicatur domus, quae in aeternū ma-
 nebit. to. 8. 47. d.
 dedicatio domus iam facta est in capite, tan-
 quam in fundamento. to. 8. 50. k.
 nostrae domus dedicatio qn futura. t. 10. 56. i.
 In anniuersario dedicationis Ecclesiae vel al-
 taris. Ser. quinq; to. 10. 252. a. & sequenti.
 In dedicatione Ecclesiae. to. 10. 324. e. & k. l.
 deducit nos Christus, tanquam dux, & in fe-
 ducit, tanquam via: & ad se perducit, tan-
 quam patria. tom. 8. 202. d.
 defectus. to. 1. 104. a.
 defectus voluntarios, non necessarios, iusta
 p̄na consequitur. tom. 5. 105. d.
 deficere, quid. tom. 6. 116. l.
 Non omnis defectus, vel culpae putandus est,
 vel p̄na: quia est defectus laudabilis, vel
 optabilis, licet vitiatus defectus in malo
 accipiat. tom. 8. 455. i.

INDEX

- defectus, a bono in malū, malus est: a malo in bonum, bonus est. *ibidē*
- Ois q̄ deficit, nō descēdit: sed cadit. *t. 8. 477. a*
- defensoris officium, quod. *to. 2. 79. l*
- defendere montē Esau, &c. exponit de Euangelio & Apostolis. *to. 5. 176. l*
- aliud est a crimine obiecto defendere, aliud debito p̄conio p̄dicare. *to. 10. 58. m*
- definitio quomodo examināda. *to. 1. 202. d*
- de arte definiendi. *to. 1. 98. b.*
- definitio. *to. 3. 13. c.*
- deformitates conueniunt vitę p̄senti q̄ tollentur a beatis resurgentibus. *to. 5. 235. b.*
- Omnes corporis deformitates reformabuntur. *to. 9. 163. l.*
- Vide, Corpus, & Resurrectio.
- Oratio pro defunctis ad altare. *tom. 1. 59. e*
- Et quod eis profit. *to. 10. 89. l.*
- Laudationes defunctorū, sunt magis pro cōsolatione viuorum. *to. 2. 191. a. b*
- Corpora defunctorum. *to. 3. 351. e. f*
- Vnde sit vt p̄sint, aut non p̄sint quę fiunt p̄ defunctis. *to. 4. 318. h. i.*
- Quō defunctorū aīa viuentibus appareant. *to. 4. 321. c & seq.* Vide mortui.
- degener. *to. 10. 44. f. g.*
- diglutire viuos, quid sit. *to. 8. 481. e*
- delectatio carnis, animam sordidat & grauat. *to. 2. 171. & seq.*
- delectatio. *to. 4. 397. d*
- delectationē luxurię vel libidinis, nullā maiore dicit eē, respectu corporis. *t. 5. 126. l.*
- Nemo sic delectat, quā ille qui fecit omnia quę delectant. *to. 8. 68. l.*
- Alias delectatur impij, quam iusti, in hac vita. *to. 8. 92. k.*
- delectatio pernicioſa, sequit̄ cupiditatē: fructuosa, charitatem. *Eodem. 2. 1. i.*
- Carnalis delectatio, p̄sertim vsq; ad illicita & aliena progrediens, frenanda est, nō in imperio collocanda. *to. 8. 160. d. e.*
- Non debemus delectari ex p̄terita vita nostra, neque ex p̄senti. *to. 8. 189. e.*
- delectatio carnalis, cū hō. nascit. *ibid. 191. l.*
- delectatio quibus mutatur, non subtrahitur. *tom. 9. 270. K*
- delectatio carnis, maiores dolores habet q̄ suauitates. *to. 8. 506. l. m.*
- delectationes bonę. *tom. 10. 8. K.*
- delectationes licitę, & illicitę in sensibus. *to. mo. 10. 75. l. m*
- delectationi carnis mentis delectatio p̄p̄nenda. *Eodem. 76. c.*
- delectatio occidit & transiit, miserum facit & relinquit. *to. 10. 126. a.*
- Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. *to. 10. 127. g.*
- Delicta abundantia, per legem. *to. 3. 267. h*
- delicta a peccatis differunt. *to. 4. 67. c*
- Quę & indifferenter dicuntur. *ibidem.*
- delinquere, quid sit. *to. 8. 274. g.*
- delicta claudunt mentem, sicut tenebrę oculos. *Eodem. 30. K.*
- delictum magnum, quid sit. *ibidē. 3. 2. a*
- Si videntur tenebrę, intelliguntur delicta. *ibidem. 32. m*
- delictorum duo sunt genera: propria scilicet, & aliena. *ibidem.*
- delicta nostra, Christus sua fecit. *to. 8. 351. l. & 128. f. & 240. f.*
- delicta si affluat, ne apponas cor. *to. 2. 186. c.*
- delicta iustorum, pax. *to. 7. 92. k.*
- delicta nostrę Christi. *to. 8. 528. g.*
- Sunt quędā delicta sanctę & bonę, quędā malę. *to. 8. 107. i.* Vide voluptates.
- delphini dorſo Methimnæus nobilissimus. *to. 6. 6. f.*
- citharista, cū esset eiectus de nauī, ad terram est reuectus. *to. 5. 172. i*
- demenetus. *to. 5. 172. i*
- Epistola ad Demetriadem. *to. 2. epist. 142. to. 7. 254. i. K.*
- democrates, p̄ceptor Augustini. *to. 1. 107. a.*
- democritus de deo. *to. 2. 80. f.*
- demosthenis responsū. *to. 2. 79. m.*
- Aliud. *to. 7. 72. h. i.*
- denarius operariorum, quid signet. *to. 6. 205. m. & sequen.*
- denario vitam æternam significari. *t. 9. 90. h.*
- Lex, denarius. *tom. 10. 15. f.*
- denarius in Euangelio operariis p̄stitus, vita æterna est. *to. 10. 49. a.*
- denarius promissus omni hora venienti, solum ne differat. *ibidē. b. c.*
- denarius, est merces suprema laboris. *to. mo. 10. 207. a. b*
- denarii numeri mysteriū. *to. 3. 7. m. & sequē.*
- denarius significat numerum p̄ceptorum: vndenarius autem, peccatorū. *to. 5. 139. d*
- Per denarium numerū posse significari vniuersitatem. *to. 5. 209. l*
- denarius numerus, legem dei, idest, iustitiā significat. *to. 10. 15. f.*
- denarii

denarii numeri p̄
denarius, iustus p̄
pus quinquag
to. mo. 207. a
de denominatione
denſum.
dentem hominē
Aug. de quo
fiat, quē cre
dentes peccatori
Quid faciendu
ſcunt.
dentes quando
dentes peccato
terere, quid
dentes Ecclesię
Adeodatus, Aug
tre baptizauit
Deo grās, diacon
Amicus Augu
Deo grās dicit
depositū reddidit
de p̄carī, verbum
gnificet.
Quomodo verum
quit sanctos ſu
Quō derelictus leg
reſeſcit. *ibid. 107.*
derelinquere vsque
quid sit.
Quō Deus dereliqu
ſit, ſibi mundum
de duobus generibus
derelinquentium.
deſcendere, aſcēdere
deus. *to. 4. 349. c. &*
deſcendere, quid sit.
Inter deſcendere & c
to. 8. 467. d
Qđ ſācti, imitātes De
Deus deſcendit.
Deſcēdi vt videā, &
de deſcenſu Chriſti a
& 206. e
Deus deſcendit, non
ſequereur.
deſcēſus Aeneę ad
Deus nunquam deſer
ab homine deſerata
deſertum malū, & ho
deſerta, ynde repleta

IN DIUVM AVGVSTINVM

denarii numeri perfectio. tom. 10. 108. b
denarius, iustus puadrigenario, constituit te
pus quinquagenariu summę salicitatis.
tom. 10. 207. a. b
de denominatiuis. tom. 1. 97. i
densum. tom. 2. 102. l
dentem hominis molarem testat se vidisse
Augu. de quo potuissent centu de nostris
fieri, quę credit fuisse gigantis. to. 5. 134. b
dētes peccatoru, & dētes Ecc. q. sint. 8. 6. l. m
Quid faciendus, quando dentes obstupe-
scunt. tom. 8. 152. d
dentes quando sint arma sagittę. to. 8. 185. l.
dentes peccatorum contere, & in ore con-
terere, quid sit. Eodem 189. f. g. & sequē.
dentes Ecclesię, qui sunt. ibi. 288. b. & 352. f
Adeodatus, Augustini filius octennis, cū pa-
tre baptizatus est. tom. 10. 313. c
Deo grās, diaconus Carthaginēsis. t. 4. 323. m
Amicus Augustini. tom. 1. 5. d
Deo gratias dicere, quid sit. tom. 8. 509. e. f
depositu reddēdū est, nō negādū. to. 8. 187. a
deprecarī, verbum commune est, & quid si-
gnificet. tom. 8. 329. K
Quomodo verum est, q. Deus non derelin-
quit sanctos suos. tom. 8. 100. l
Quō derelictus legitur Chrīs, q. a patre nunq̃
recessit. ibid. 107. d. & 128. g. h. & 154. e.
derelinquere vsque valde, vel vsquequaque,
quid sit. tom. 8. 440. h
Quō Deus dereliquit Christū, q. erat i Chri-
sto, sibi mundum recōcilians. Eod. 250. a
de duobus generibus hominum, mundum
dereliquentium. tom. 10. 294. g
descendere, ascēdere, vel moueri, quō dicat
deus to. 4. 349. c. to. 5. 144. e. to. 10. 161. i
descendere, quid sit. tomo. 8. 462. d
Inter descendere & cadere, multū interest.
to. 8. 467. d
Qđ sācti, imitātes Deū, descēdūt ad nos. ibi. e
Deus descendit. tom. 10. 128. h
Descēdi vt videā, & c. exponit. t. 10. 161. i. K.
de descensu Christi ad inferos. to. 10. 166. K
& 206. e
Deus descendit, non ut honorem mundi cō-
sequeretur. tom. 10. 199. c
declensus Aeneę ad inferos. ibidem. i
Deus nunquam deserit hominem, nisi prius
ab homine deseratur. tom. 10. 171. K
desertum malū, & horribile mūdus. t. 8. 211. i
deserta, vnde repleta sint seruis dei t. 8. 174. a

Vbicunque in deserto fueris, miscetur tibi
mali. ibidem. b
Deserti nomine, seculū hoc figurat. t. 8. 210. c
Quōd hoc desertū sit sine uia, & sine aqua,
sed dñs misit in ipsum viā & aquā. Ibi. K
Si ab hoc deserto homo exigit, qđ sibi saluti
est nunquam videbit potentiā & gloriā
dñi, sed remanebit in siti moriturus. Ibi. l
In deserto cōsolationis nrę, quales t. 8. 211. l
Speciosa deserti, quę sint. tom. 8. 221. f. g
deserti nomine, gentes significantur. tom. 8.
47. b. & 230. l
In deserto habitare. to. 10. 165. b
desertum pectoris nostri, quomodo habet
Christus. tom. 10. 165. c
In deserto diabolus cum Christo, & in para-
diso cum Adam, certat. tom. 10. 165. b
conueniens est desertum salutis, vbi non est
Eua quę persuadeat. ibidem
In deserto videtur habitā, q. quadragesimę
tēpore ieiunus & castus est. to. 10. 165. b
Christus in deserto ieiunauit, q. Adam de
paradiso pulsos deserta coluit. ibidem
Per desertum, in quo Ioānes predicabat, po-
pulus gētilis intelligitur. tom. 10. 265. b. c
Desiderii, phibiti fructus dulciore. t. 4. 423. d
Desideria secularia detinent homines, quasi
compedes. tom. 4. 308. f
Ipsū desiderium tuum quod ante domi-
num est, oratio tua est, & si cōtinuum de-
siderium continua oratio. tom. 8. 104. K. l
Quale desiderium nostrum debeat esse, ante
oculos Dei. ibidem
Desiderium, sitis animę. tom. 8. 210. f
Desideria carnalia de lāguore sunt. t. 8. 381. d
Desiderium, non est nisi rerum absentiu cō-
cupiscentia. tom. 8. 143. m
Vtrum aliud sit quā concupiscere. ibidem
Desiderio bono, leuamur ad Deū, & deside-
rio malo, ad ira pēpitamur. t. 8. 477. i. K
Eius desiderium impletur, qui nō est deside-
rio seculi plenus. to. 8. 491. a
Desiderium malum, locum facit diabolo.
tom. 8. 533. m
De desiderio sanctorum patrū ad Christū.
Eodem. 454. c. d
Desiderium carnis, quid. tom. 9. 127. l
Desiderium animi, facit eum capaciorem.
tom. 9. 130. g
Desiderium exercet nos ad prēmium conse-
quendum. Ibidem. g. h
Desiderii

INDEX.

Desiderii humani conditio. to. 9. 169. i
 desiderium mortis. to. 9. 208. c. d
 Tota vita christiani, desiderium est. to. 9. 130. g
 desiderium priscorum patrum, de visione
 messia. tom. 10. 131. m
 Totum desiderium nostrum, fit in vita æter-
 nam. tom. 10. 150. d
 desideria iuuenilia, sunt maximè fugienda.
 to. 10. 249. i. & seq.
 desidia, segnitie, pigritia, negligentia, vitia
 sūt utiq; quib. labor fugitur, cū labor ē
 ipse, q̄a utilis est, p̄ena fit. to. 5. 236. a
 desolari, est ad desolationem perducere.
 to. 8. 468. m
 desperandū non esse, de quocūque pessimo
 in hac vita. to. 1. 17. e. t. 7. 137. a. to. 8. 94. d
 Non desperandum peccatoribus. to. 3. 211. f
 desperationis malum. to. 3. 347. h. to. 9. 57. m
 Non desperandi peccatores. tom. 3. 350. a
 desperare, quid. tom. 4. 372. h
 desperati, molesti, & timendi. tom. 8. 58. g
 de nullo est desperandū, nisi de diabolo &
 angelis eius. to. 8. 173. a. b
 Sicut cautos facit deus eos qui non cecide-
 runt, sic desperatos esse non vult qui ceci-
 derunt. tom. 8. 160. f
 Qui hominibus sunt desperati. Deus verbo
 curat. to. 8. 181. a. b
 Propter duo homines desperare solent. to.
 8. 498. c. & fo. seq. f. g
 Qui desperat vt peccet, & sperat vt peccet,
 vtrūque metuendū est & periculosum.
 tom. 8. 554. c
 desperates maximè timēdi sūt. t. 9. 57. m & se.
 duorum discipulorum, euntium in Emaus,
 desperatio, & consolatio. tom. 9. 126. e
 desperatio Cain, figurauit desperationē Iu-
 de. tom. 9. 212. b. c
 Peccatorum multitudo, non adducit in de-
 sperationem, sed impietas. to. 10. 212. b. c
 desperatiōis & spei. fiducię bellū. t. 9. 225. l. m
 Non est desperandum, de venia peccatorū,
 poenitentibus. tom. 9. 240. b. c
 de nullo desperandū, quādiu uiuit. to. 11. a
 de nullo peccatore, etiam fetente quadridua
 no, desperandum sub Christo suscitatore
 tom. 10. 37. d
 Peccatores, in opus foras prorumpētes, non
 desperandi. ibidem. k. l
 desperatione periclitantes. tom. 10. 40. d. e
 dei medela, spe & desperatione periclitanti

bus p̄sita. tom. 10. 40. e
 Voragine dux, peruersa spes, & desperatio.
 to. 10. 49. f. & seq.
 A desperatione & puerfa spe reuocat deus
 per scripturas. to. 10. 49. h
 desperandū non est de illis qui peccata sua
 non solum corrigere nolunt, sed etiā de
 sensare non erubescunt. to. 10. 91. e
 de nemine desperandum. to. 10. 101. c
 Non desperandum, quantumcūq; magno
 peccatori. ibidem. g. h.
 Scipos suspendentes ex desperatione. to. 10.
 105. l. m
 Peccatores non debēt desperare. to. 10. 117.
 b. & 122. l
 Nunquam est bonitate & misericordia diui-
 na desperandum. tom. 10. 253. a. & 154. m
 desperatio, nec confitetur de scelere, nec ve-
 niam meretur de indice. tom. 10. 160. m
 Ex desperatione sequitur obduratio. to. 10.
 171. K. & 172. c
 Ex multitudine peccatorum sequitur despe-
 ratio. to. 10. 171. K
 deus destruit quosdam ita, vt non q̄dificet,
 quosdam vt q̄dificet. to. 8. 321. g. & 273. m
 Cōtra detractores distichō. to. 1. in Posido.
 detractio, aruificium diaboli. tom. 2. 198. c. d
 detractio cauenda est. to. 4. 380. l. to. 9. 251. K
 l. to. 10. 302. K. & seq.
 detrahare fratrē aduersus fratrem, & aduer-
 sus filium matris ponere scādalum, quid
 sit. to. 8. 174. f. g
 detractor, quia facta sua sibi placent, placere
 putat & Deo. ibidem. h
 Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt ab-
 sentibus, aliquando corā in facie, vbi ma-
 gis opus est fortitudine. tom. 8. 340. e. f
 Magis nocent Christo qui detrahunt, & per
 hoc animas interficiūt, quā q̄ eius morta-
 lē carnē seuiēdo peremerūt. ibid. 416. c
 Quod pro detractoribus nostris orare debe-
 mus, exemplo Christi. ibidem.
 Detractionis & libertatis iustæ correptionis
 certamen. to. 9. 340. c. d
 De eo quod in Psalmo, Sedens aduersus fra-
 trem tuum detrahebas, & c. Homilia to.
 1090. l. m, & seq.
 Detractio quid. to. 10. 100. h
 de murmuratione & detractio. tom. 10.
 289. h
 detractio, grande vitium est. to. 10. 301. m
 Peior

Peior est fornicatio
 Vide, Obrectatio
 deuera dea.
 deuare à laude
 deuotio, quid sit
 deuotio plebis su
 Dei nom
 Dei vocabulū, q
 Deus, nomē est
 Nomen Deus &
 piunt, & nih
 & diabolus.
 dux syllabæ Dei.
 Deus, nomen est
 tis.
 Deus dicitur, qu
 expectamus.
 Deum non esse, n
 sus fuerit cogit
 Deū quomodo de
 Deus quid
 Deus qd sit, & quō
 to. 4. 240. e. to. 9.
 deum omnes intell
 to. 3. 3. b
 Cognitio dei per cr
 Quod deus sit aliq
 nalem.
 Nec mundus, nec ali
 deus.
 deus propriē est.
 deus solus, perfectiss
 In deum, non compe
 deus, substantia est.
 deo idē est intellig
 esse.
 deo nulla natura est
 est, cum sit summa
 essentia est.
 deus quomodo dicit
 deus summa essentia,
 deus vocatur qui est,
 to. 10. 325. e
 de essentia deitatis.
 Mirabilis essentia dei
 Natura dei non potes
 deus non habet quo
 ficiat.
 Dei nar
 Deus spiritus est. to.
 deus solus incorpor

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Peior est fornicatore detractor. to. 10. 302. a

Vide, Obrectator. to. 10. 302. a

deuerra dea. to. 5. 53. h

deuiare à laude Dei. to. 10. 148. c

deuotio, quid sit. to. 3. 294. h. i

deuotio plebis sub Apostolis. to. 10. 83. g. h

Dei nomen, & definitio.

Dei vocabulū, qd p se ferat. to. 3. m. & seq.

Deus, nomē est substantiæ. to. 8. 238. b. c

Nomen Deus & diabolus, ab eadē litera inci-

piunt, & nihil tam distinctū quā Deus

& diabolus. to. 8. 398. g

duæ syllabæ Dei. to. 9. 189. l

Deus, nomen est potestatis, non proprieta-

tis. to. 10. 191. b

Deus dicitur, quicquid volumus, quicquid

expectamus. to. 9. 130. h

Deum non esse, nemo audet dicere, etiā si au-

sus fuerit cogitare. to. 3. 26. l. & seq.

Deū quomodo definiat Cicero. to. 5. 235. f

Deus quid, & eius essentia.

Deus qd sit, & quō cognoscitur. to. 1. 60. a

to. 4. 240. e. to. 9. 183. l. to. 10. 55. b. c

deum omnes intelligūt id, quō nihil melius.

to. 3. 3. b

Cognitio dei per creaturas. to. 3. 269. i

Quod deus sit aliquid supra animam ratio-

nalem. to. 8. 124. h

Nec mundus, nec aliquid quod in eo sit est

deus. to. 9. 169. m. & seq.

deus propriē est. to. 1. 58. g

deus solus, perfectissimē est. to. 3. 105. e. f

In deum, non competit accidens. ibidem. g

deus, substantia est. to. 8. 239. g

deo idem est intelligere, viuere, & beatum

esse. to. 5. 67. c

deo nulla natura est contraria, nisi quæ non

est, cum sit summa essentia, a quo omnis

essentia est. to. 5. 103. l

deus quomodo dicat substantia. to. 3. 113. b. c

deus summa essentia, vnde dicat. t. 1. 236. d. e

deus vocatur qui est, & verē est. to. 9. 130. e

to. 10. 325. e

de essentia deitatis. to. 9. 19. c. d

Mirabilis essentia dei. to. 9. 172. e

Natura dei non potest deficere. to. 5. 105. e

deus non habet quo proficiat, nec vnde de-

ficiat. to. 8. 57. l

Dei natura qualis.

Deus spiritus est. to. 35. c

to. 4. 350. a

deus solus incorporeus. to. 3. 65. f. to. 4.

347. b. to. 9. 191. c. d

deus non est corpus, vel eiusdem naturæ cū

anima. to. 5. 67. x. & sequen.

deitas, incorporea est. to. 9. 191. c

Vide infra, deus qualiter visus.

deus magnus, nō mole, sed virtute. t. 3. 109. h

dei naturæ nulla sit accessio. ibidem. i

Solus magnus. to. 8. 312. i. K

Vnde probatur esse magnus. to. 8. 55. d. e

Magnitudo dei in homine facta. t. 9. 189. m.

& sequentibus.

Latitudo dei. to. 5. 204. b

deus est magnus, & ipsa magnitudo qua est

magnus. to. 10. 140. h. i

deus non diuiditur in partes. to. 9. 189. g. h

In deo nō ē pars, nec diuisio. t. 9. 190. m. & se.

Infinitas dei. to. 9. 192. b

deus finitus Manichæo. to. 6. 40. c

Solus inuisibilis. to. 6. 234. d

deus immensus. to. 4. 349. c. to. 6. 40. b

deus est solus immortalis, to. 6. 222. b. c. &

236. d. to. 9. 186. i

deus incommutabilis. to. 1. 79. b. & 221. l. &

236. h. & 249. K. to. 2. 137. K. to. 3. 74. c. d

& 350. m. to. 4. 348. d. to. 6. 179. l. to. 9. 191

f. & fo. seq. a

dei substantia, incommutabilis est, quia sem-

per manet. to. 8. 327. K

deus immutabilis. to. 1. 79. b

deu. solus simplex & imutabilis ē. to. 5. 96. f

Solus immutabilis. to. 6. 180. h. i. & 236. d

Immutabilitas dei, to. 9. 191. f. & fo. seq. a

Nihil per se stabile aut imutabile, nisi deitas

sola. to. 10. 144. b

deus incontaminabilis. to. 5. 79. c

deus ineffabilis. t. 3. 3. a. & 348. d. to. 8. 312. h.

to. 10. 42. f

Quod sit ineffabilis, qā facilius dicimus, qd

non sit, quā quid sit. to. 8. 312. h

Quicquid occurrit, quod cogitari pōt, non

est deus. to. 8. 44. a

Quicquid uis, deū uoces, qā nō est qd uocas,

non. n. ei potes congruū nomē inuenire,

qā nō remanet in vno nomine. to. 8. 89. i

deus est solus inuisibilis. to. 4. 348. b. to. 9.

186. i. & l.

Vide infra, deus quomodo visus.

dei cognitio, sciencia, sapientia, visio.

deo nota arcana. to. 1. 61. c

deo nihil sapientius. to. 3. 3. e

Solus sapiens. to. 6. 181. i. K. & 236. f. g

deus

deus

- Deus cognoscere dicitur, quādo cognoscē
res fecit. to. 3. 83. l. m. & 181. e. to. 4. 32. i. t.
8. 90. c. d. & 129. K. l. to. 3. 77. f. g.
- Dei obliuio & recordatio. to. 3. 349. m. to. 4.
350. h. to. 8. 318. m.
- Deus quē scire vel nescire dicat. to. 4. 57. f. &
185. f. 195. i. & 198. m. & 349. e.
- De^o nō aliter nouit facta, q̄ faciēdat. 5. 85. d.
- Deus simul infinita. to. 5. 111. d.
- Deus quomodo scire, videre, vel discere di
catur. to. 5. 144. e.
- Deus nos videt in natura sua. to. 9. 189. m.
- Deus & bonos videt & malos. to. 10. 8. i.
- Dei voluntas, ad substantiam eius pertinet.
to. 1. 74. e.
- Dei volūtas, principium nescit. ibid. 69. l. m.
- Dei voluntas, prima causa. to. 3. 92. i. & seq.
& 348. d.
- Dei voluntas omnium causa. to. 1. 267. m. to.
3. 94. b. & 195. K.
- Dei voluntas in saluandis & perdendis. to. 3.
61. i. K. Vide infra.
- Prouidentia & pręscientia Dei.
- Dei velle, facere est. to. 9. 189. h.
- Deus nō vult fieri, q̄cqd malē fit. to. 9. 238. i.
- De omnipotentia Dei dubitare, demētis est.
to. 1. 230. a.
- Deus cogi non potest. to. 1. 48. c. d.
- Deus omnipotens. to. 3. 46. d. & 61. i.
- Dei potētia creaturis nō alligata. t. 3. 195. d. e.
- Deus si suā potētiā subtraheret, omnia ver
terentur in nihilum. to. 5. 111. l.
- Deus potest reparare carnem eandem nume
ro, etiā si tota annihilata esset materia car
nis. to. 5. 134. b.
- Deus omnipotens est, ad faciēda maiora &
minora. to. 10. 187. g.
- Deus non pōt negari oīpotens. to. 10. 197. l.
- Deus pōt, qđ impossibile est. to. 10. 202. i.
- Deus summum bonum, & vita beata.
- Deus vnice bonus. to. 3. 115. f. & sequent.
- Deus summū bonum. to. 1. 12. m. & 22. K. &
83. l. & 208. c. & 249. d. e. to. 3. 353. h.
- A deo omne bonū, to. 1. 11. f. & 33. g. & 221.
m. to. 2. 85. e. & sequen. Vide Bonum.
- Deus solus bonus. to. 2. 73. a. to. 6. 181. i.
- Deus summē bonus. to. 10. 69. a. b.
- Deus omnium vita. to. 3. 72. e.
- De Deo dī i morali philosophia, q̄ est sum
mum bonum, propter quod omnia face
re debemus, quo beatissimus, nec ultra ip
sum requiescere debemus. to. 5. 67. K. l.
- Deus est beata vita hominis, & finis, & sum
mum bonum. to. 5. 197. i.
- In deo angelus, clarius cognoscit res, quam
in proprio genere. to. 5. 101. i.
- Deo adhærere, facit beatum. to. 5. 103. h.
- Deus nō pōt eē miser, q̄a seipso beatus ē, si
ne quo creatura rōnalis est misera. ibid.
- Deus est omnia in omnibus. to. 5. 240. b.
- Locus Dei.
- Deus vbiq; totus. to. 1. 28. i.
- Dei præsentiā neminem effugere, cum sit
vbique. to. 1. 54. i. k.
- Deus non alicubi est. to. 2. 82. e. to. 4. 186. h.
- de præsētia Dei, ad Dardanum. to. 2. epi
sto. 57.
- Deus vbique. to. 3. 72. d. e. to. 9. 113. m. to. 10.
63. g. & sequent. 179. l.
- Deum non contineri loco. to. 4. 52. c.
- Deus incircumscriptus & illocalis. to. 4.
348. c. to. 9. 184. c. & 186. g.
- Deus quomodo vbique præsens. to. 4. 407. i.
- Deus in animo habitat. to. 4. 304. d.
- Deum loco includit Manichæus. to. 6. 40. K.
- Deus vbique totus, vbiq; præsens, nullis in
cluditur locis, & c. implens cœlum & ter
ram, præsente potentia, non absente natū
ra. to. 110. i. K.
- Dei ciuitas & domus ē Ecclesia. to. 5. 73. g. h.
- Deus non loco mouetur, qui semper vbiq;
est totus. to. 5. 144. e. f.
- Deus in templo, cū i loco nō sit. to. 6. 59. e. f.
- Deus vbi fuerit ante mundum conditū stul
te, queri. to. 6. 186. h.
- Dei statura vbique tota est, & nullo contine
tur loco, non est enim distincta humanis
membris. to. 8. 31. c.
- Deus non finitus, quasi corporalibus locis
aut membris. to. 8. 54. d.
- Quod nusquam non est, qui nulli deest. ibi.
68. i.
- Deo propinquare, & ab illo recedere quid
sit. to. 8. 85. l. m.
- Dei sedes in sanctis suis. to. 8. 398. f.
- Vbi erat Deus antequam fecit cœlū & ter
ram. to. 8. 325. d.
- Deus vbique est substantialiter & potentia
liter. to. 9. 186. f. & 189. a.
- Deus in omnibus creaturis essentialiter ma
net. to. 9. 184. e.
- Deus spiritus est, præsens vbique totus. to. 9.
189. a.

189. a. & 207. f. &
Deus nullo loco cō
Deum nemo potest
Deus qbus loqe. &
Tempus
Deus æternus.
Dei ē eritas nesci
69. m. to. 4. 185.
Quod ante tempo
rint tempora.
Temporalitas deit
Deus æternus.
In deo nō est tēp
Deus nec prætērit
præsens habet.
Deus extra omne
Deus incomple
& vbi
Deus corporea vi
Deus vbi inuenitur.
Deus intelligibilis.
Ex ordine rerū
Deus auctoritate
to. 1. 249. c.
De deo quomodo co
Dei quomodo obliu
mur. to. 3. 144. m.
Deus supra mentem.
Deus quomodo semp
Quid sentendum de d
De querendo deo.
Deus incogitabilis.
Deus q̄ndus est, sine
sua, nulla doctrina
cetad triplicem ph
Ad Deū reducit om
Dei cognouerunt ph
neque mutabilem.
Dei nulla est imaginat
Deus q̄no sit inquirere
bus & corporalib.
Deum inquirere man
a & sequentibus.
Deus qualis sit, ex crea
93. c. & fo. sequen.
Deum qui non potest
relligat, quid non si
Deum quocunque q
pit.
Deum capit, quid ab
petit ac sperat.

- 189.a. & 207.f. & 238.g.
 Deus nullo loco continetur. to. 1.49.h
 Deum nemo potest fugere. to. 1.110.d
 Deus quibus loque, & quibus prope. to. 10.120.g.h
 Tempus & eternitas dei.
 Deus eternus. to. 3.75.c. to. 4.185.f. & i.
 Dei eternitas nescit tempora. to. 1.58.g. & 69.m. to. 4.185.g.
 Quod ante tempora a deo creata, nulla fuerint tempora. to. 1.69.b.
 Temporalitas deitatis. to. 3.356.e
 Deus eternus. to. 5.107.d.
 In deo non est tempus, sed eternitas. to. 9.127.b.
 Deus nec prateritum nec futurum, sed solum presens habet. Ibidem.
 Deus extra omne tempus est. to. 9.186.h
 Deus incomprehensibilis, quomodo & ubi inueniatur.
 Deus corporea virtute non inuenitur. to. 1.61.d.
 Deus ubi inuenitur. to. 1.64. d.e. & seq.
 Deus intelligibilis, to. 1.175.d.
 Ex ordine rerum cognosci Deum. to. 1.243.f
 Deus auctoritate scripturarum vestigandus. to. 1.249.c
 De deo quomodo cogitandum. to. 3.104.c.
 Dei quomodo obliuiscimur, & reminiscimur. to. 3.144.m. in fine, & sequen.
 Deus supra mentem. Eodem. 146.g.h
 Deus quomodo semper queritur. ibid. h.i.
 Quid sentiendum de deo. to. 3.206.k.
 De querendo deo. to. 3.346.g.
 Deus incogitabilis. Eodem. 348.e.
 Deus querendus est, sine quo nulla natura subsistit, nulla doctrina instituit, quantum scilicet ad triplicem philosophiam. to. 5.66.a
 Ad Deum reduci omnis philosophia. ibid.
 Deum cognouerunt philosophi summum esse, neque mutabilem. to. 5.67.b
 Dei nulla est imaginatio. to. 6.40.a
 Deus quo sit inquirendus in rebus visibilibus & corporalibus. to. 8.123.e. & 269.e.f.
 Deum inquirere manibus, quid sit, to. 8.217.a & sequentibus.
 Deus qualis sit, ex creaturis cognoscitur. to. 9.3.c. & fo. sequen. f.
 Deum qui non potest intelligere quid sit, intelligat quid non sit. to. 9.45.b
 Deum quocumque quis nominet, non capit. to. 9.103.m. & sequen.
 Deum capit, quid ab eo qui da incrementum petit ac sperat. to. 9.104.b.
 Intelligentia de Deo, nulli qui non habet, deum, prodest. to. 9.105.c
 Deus neque per sensus exteriores, neque interiores inueniri potest. to. 9.169.K
 Diuine maiestatis consideratio. to. 9.171.b.
 Deus nullis verbis exprimi, nulla cogitatione comprehendi potest. to. 9.183.c. & f
 Deus incomprehensibilis. to. 10.31.m. & 32.b
 Deum oculo cordis puro contingere beatitudo. to. 10.32.c
 philosophi Deum de longinquo quomodo viderint, & unde. to. 10.46.K.l. & seq.
 Deus quis. to. 10.111.d.
 Modus cogitandi Deum. to. 10.323.g.h
 Deus omnium author & creator.
 Deus mali author non est, qui omnium que sunt, author est, to. 4.186.h.i. in fine Retractionum. to. 1.19.a.
 Deus condidit omnia verbo. to. 1.71.i
 A deo sunt omnia. to. 1.208.f.
 Deus ex nihilo creauit omnia. ibidem
 Deus omnium creator. to. 1.71.i. to. 3.72.a.b & 75.d.
 Deus quid fecerit ante mundi creationem. to. 1.69.b. & 72.b
 Deus quo malorum author. to. 1.208.b.
 Deum non esse auctorem peccati. to. 1.222.i. in fine.
 Dei & creature consideratio. to. 4.185.g
 Deus cum omnia fecerit, quare non equalia fecit. to. 4.189.K
 Deum simul fecisse omnia. to. 3.186.g. & seq.
 In deo quomodo fuerint omnia. to. 3.190.e & fo. sequen. c. & sequentibus.
 Deus solus creator. to. 3.210.k. & 309.f
 Deus cur mundum fecerit. to. 4.241.l.
 Deus quare fecerit mundum, stulte queri. to. 1.267.i. & seq. to. 4.18.c
 Deus est principium nature veritas doctrinę felicitas vite. to. 5.68.d.
 Deus absque sui mutatione potuit producere mundum in tempore, & alia, & cetera. to. 5.98.a. & sequen.
 Item quid Plato senserit de creatione mundi, quia elatum Deum dixit ex ea. ibid.
 Deus noluit producere res antequam essent. ibidem.
 Deus, testante Platone, est omnium author naturarum, intelligentię dator, & amoris, quod bene viuatur, inspirator. to. 5.100.e.
 Deus non vituperatur ex vitiis, sed laudatur ex omnibus naturis. to. 5.104.l.
 Quare

INDEX

Quare deus nō ante fecerit hominem dicit
esse stultum querere. to. 5. 106. i. & seq.
deus q nō mutabili volūtate pduxerit homi
nē in tēpore, & alia huiusmodi, dicit esse
inuestigabile & inscrutabile. t. 5. 107. d. e.
deum nō posse operari aliquid noui, sine sui
mutatione, dixerunt philosophi: ideo mū
dum æternum & circuitū in rebus posue
runt. to. 5. 108. d.
dei sapiētiam & virtutem, qua pōt sine semi
nib. operari, nō attendentes, sed eā vīta
tis merentes operibus, reputant fabulosa
quæ scribūt de prima creatione mūdi:
nō attendentes q etiam conceptus & par
tus & huiusmodi, si eius narrarētur, & nō
vidissent, non crederent. to. 5. 110. d.
Deus producit omnia, sē diuersas sp̄cies
vna ui & vna sapiētia operatur in natu
ra. to. 5. 43. d. & 111. i.
deus etiam laudandus est ex minima creatu
ra. to. 5. 236. k.
deus creator ab operibus cognoscendus. to.
8. 123. e. f.
de^o creat ip̄ios ad vtilitatē iustorū. t. 7. 349. e.
deus cur hominem faciebat, quē sciebat futu
rum non bonum. to. 7. 375. h.
Excepto deo, quicquid aliud est in natura re
rum, factum est a deo. to. 8. 312. g.
deum requieuisse die septimo. tom. 9. 3. k.
deus author cuiuscūque naturæ, non autem
vitii. to. 9. 68. m.
deus naturæ author. to. 10. 71. i.
deus est causa, creator, & dator omniū quæ
sunt, fuerunt, vel erunt. to. 10. 140. l.
Excellentia dei in paradiso. tom. 10. 172. e. f.
Operatio dei.
deum requiescere & operari, quō accipien
dum. to. 1. 244. h. to. 2. 31. m. to. 3. 182. h. &
sequenti & 352. e. to. 4. 329. m.
deus quomodo operatur. to. 3. 169. c.
Quō deus agat aut quiescat. to. 3. 181. e.
dei operatio gemina in creaturis. to. 3. 203.
d. copiose, & 210. g. h. & m. & fo. seq. e. f.
dei inoperatio quæ sit. tom. 4. 336. i.
deus nouit quiescens agere, & agēs quiesce
re. to. 5. 109. g.
In dei vocatione ab ope, nō est itelligēda de
fidia, &c. Sicut nec i eius ope. labor. ibid.
deū prius cessasse, & posterius operatū esse.
vtrū sit dicendum, dicit se nescire. ibidem,
deus operat in oī opere. to. 5. 111. h. & 337. l.

deus si potentiam suam fabricatoriam rebu
subtrahat, ita nō erunt, sicut antequam fi
rent non fuerunt. to. 5. 111.
deus operatur in angelis cooperantibus, &
per angelos. to. 5. 144.
deus operatur naturalem generationem. to.
mo. 5. 151. e. f.
deus, etiā vbi nō habitat, operat. to. 7. 364. i.
deus operatur etiam in cordibus malorum
to. 7. 430. h. i.
deus facere dicit, quod dono dei creatur
facit. to. 8. 170. a. &.
deus fecit quæ futura sunt. to. 9. 90. l. n.
deus omnia sola verbi potestate perficit. to.
mo. 10. 194. g.
deus omnia in solo verbo. fecit. to. 9. 189. h.
Deus an author mali.
deus & de malis benefacit. to. 4. 37. g.
deus nullorum viciorū offensione vituper
dus est, sed omnium naturarum confide
ratione laudandus. to. 5. 104. k.
deus permittit aliquid iuste, quod diabolū
facit iniuste. to. 5. 206. l. m.
deus p̄ meliori finit malum esse. to. 5. 226. l.
deus quomodo facit mala. to. 6. 67. l.
deus oīa iustissima ratione facit. to. 9. 163. b.
Videtur titulum præcedentem.
Prouidentia dei, & qualiter creaturas,
administret.
diuina prouidentia omnia regi. to. 1. 208. c.
& 249. c. to. 3. 191. l. 253. m. & 352. f.
dei prouidentia & hominis libertas. t. 1. 23. e.
dei præscientia nō obstat libero arbitrio. to.
1. 224. m. & seq.
dei prouidentiam cum genere humano, sa
cræ historiæ testantur. to. 1. 239. c. d.
diuinæ prouidentia argumenta. to. 3. 191. m.
& sequentibus.
dei præscientia. to. 3. 62. h. & 196. i. & 372. a.
dei prouidentia. to. 3. 347. a. & 352. d.
diuinæ prouidentia opus bipertitum. to. 3.
203. c. d. 210. h. & m. & fo. seq. e.
dei occulta quatenus nob. cognita. Eo. 350. l.
dei præscientia de malis. to. 3. 219. h. &
355. k. l.
dei prouidentia oīa fieri, & quæ ipse facit,
& quæ fieri ipse permittit. to. 7. 412. f.
deo est prouidentia, & cura omnium rerū.
to. 4. 210. f. & seq.
dei cura erga nos. to. 1. 362.
deus continet & tuetur omnia. tom. 3.
182.

182. i. tom. 9. 15.
Deus aliter opera
administret. oī
Deus quomodo
rum.
Deus semper qu
eodem 206. c.
Deus, semper id
Dei opera, tard
quitur.
Arbitrio Dei om
diuina prouiden
per bonos, &
Deum res huma
taxantur.
Omnium cura
opifex.
Deus res condit
prios morus.
Deus, testante Pla
ita omnium an
telligentia con
In Deo, oē qd dī,
Deus quomodo re
Deus.
Deus vnus. tom. 1. 2
185. e. & 214. d.
Vnus verus Deus. to.
Deum vnū, dixeru
aliquē conuerso vna
Deus verus, est incor
natura, a quo vita
da est.
Deus vnus, & vnus
Deus pari est præp
Que de patre, filio, &
vī rox patris homi
cis, linguæ diuise
accipienda. to. 2. 1
& 27. i. k. & seq. &
De Deo quicquid ab
gnis psonis singu
Deus vnus & trinus,
nia, quæ non.
Deus solus continet o
Deus est vnus, pater
ctus.
Deus pater vnus est.
Quis Deus vnus p
sanctus, an ipsa v
deorum.

IN DIUVM AVGVSTINVM

182.i.tom.9.191.b

Deus aliter operatus est primò, aliter nunc administrat oia.tom.3.189.K. & 191.i.K

Deus quomodo creaturas moueat, obscurum.tom.3.206.m. & seq.

Deus semper quietus, omnia tamen agens.eodem.206.c

Deus, semper idē, administrat omnia.ibid.g. Dei opera, tarditas ingenii humani, non assequitur.eodem.211.a

Arbitrio Dei omnia regi.tom.3.452.f

diuina prouidentia, & punit, & opitulatur, per bonos, & malos.tom.4.186.a.b

Deum res humanas non curare arbitantes, taxantur.tom.4.210.fg.to.8.263.e.f

Omnium curam gerit Deus, quasi omniū opifex.tom.4.317.a

Deus res conditas sic administrat, ut eas proprios motus agere sinat.tom.5.63.i.R

Deus, testante Platone, sicut vniuersi mudi, ita omnium animalium species eterna in telligentia continebat.tom.5.111.c

In Deo, oē qd dī, idipsum est.to.10.142.d

Deus quomodo restituit omnia.to.1.257.c

Deus vnus, & verus. Deus vnus, & verus. tom.1.240.d.e.to.3.75.b.tom.6.185.e.& 214.d

Vnus verus Deus.tom.4.129.m. & sequen.

Deum vnum, dixerunt aliqui, plures res esse aliq ecouerſo vnā rē plures deos.t.5.59.e

Deus verus, est incorporea incōmutabilisq; natura, a quo vita bona, & æterna poscēda est.eodem.60.b

Deus trinus, & vnus, & de Deo prædicata. Deus patri est præponendus.tom.1.16.R.I

Quē de patre, filio, & spiritu sancto dicunt, ut vox patris, homo, columba, sonus vocis, linguæ diuise velut ignis, quomodo accipienda.to.2.137.K. & seq.to.3.79.e.f

& 87.i.K. & seq. & 104.R.I. & seq.

De Deo quicquid absolute dicitur, & de singulis psonis singulariter dī.to.3.106.c.d

Deus vnus & trinus, & quæ personis cōmunia, quæ non.tom.3.79.e.f

Deus solus cōtinet omnes psonas.t.3.109.R

Deus est vnus, pater & filius & spiritus sanctus.tom.5.96.f

Deus pater vnus est.tom.8.283.m

Quis Deus vtrum pater, an filius, an spiritus sanctus, an ipsa trinitas stetit in synagoga deorum.tom.8.299.a.& 516.d

Quia & singulus quisque Deus, & ipsa trinitas vnus Deus.tom.8.299.b

Cum dicitur simul aut diuisi pater, & filius, & spiritus sanctus, nihil aliud intelligendum est quàm vnus Deus.tom.8.8.h

Deus de Deo dicitur filius, nō autē pater, sicut filius de patre, nō autē pater de filio.to.9.53.i

diligens filium Dei, diligit filios Dei, & mēbra filii Dei.tom.9.139.m

Quicquid substantialiter potest dici de Deo est vnum in tribus personis.to.10.139.f

Quæ substantialiter & quæ relatiuē dicuntur de deo, & de psonis.to.10.139.h.i. & K.I.

Deus quomodo pater.tom.10.187.f

Quæ dicuntur de deo singulariter, & nō pluraliter.tom.10.139.l

Dei in creatura apparitiones.

Deū non videmus oculis corporeis, sed mēte.to.1.249.c. to.2.9.m. & seq. & 136.m

Deū visum diabolo, & impios visuros Deū nonnulli putarunt.tom.2.157.f. & 160.d

Deum nemo vidit vnquam, exponitur.Eod.160. & sequentib. & 156.m. & sequenti.

Deum iusti antiqui quomodo viderint.Eod.160.d. & seq. & ibidem.l

In igne rubi.tom.3.88.a.b. & 90.f

Colūna nubis & ignis.to.2.137.l.to.3.88.a.b

Fulgure & tonitruo in mōte Sina.to.3.88.b

Deum quomodo angeli videant.Eod.161.i

Deum videt purgatus animus.tom.3.3.d

Deus visibilis induta carne.ibidem.e

Deus quomodo visibilis & inuisibilis.to.2.159.l. & seq.to.3.344.h.to.4.257.h.i.to.6.58.a.b. & 67.b. & 234.m. & seq.

Deus inuisibilis.tom.4.348.b

Dei apparitiōes quō fiāt.to.4.53.f. & 57.d.e

Deus varie assumit creaturarū, & de apparitionib. diuinis plura.to.3.87.K. & sequen.

A deo, primaria causa, pficiuntur omnia.Eodem.93.R.I. & seq.l.m

Et multa de miraculis diuinis, & magicis.ibidem.93.i. & seq.

Dei essentia nūquam p se apparuit.Eod.96.i

Et de ministerio angelorum plura, ibid.9.R

Deus oib. creaturis vtitur ut vult.Eod.94.a

De deo & creatura.tom.4.185.g

Deus videtur in corporali specie, sicut sententia in voce.tom.5.85.e

Deus facit mirabilia solus.tom.8.280.f

Deus quomodo vtiatur angelis bonis & malis, copiose.tom.8.286.l. & seq.

Deus

Deus cū creatura non est maior, nec sine il
la minor. to. 9. 22. e
Deus homo. to. 9. 22. e
Deus homini pmixtus, dura loq̃. to. 2. 4. e
Deus cur factus homo. tom. 3. 4. e. to. mo. 10.
83. b. & 164. h
deus factus ē hō, q̃uo accipiēdū. tom. 3. 69. d
deum habuisse tam mentem, quā animam
hominis. to. 3. 25. l. m
deus & homo. tom. 3. 35. l
deus factus particeps humanitatis n̄r̄e, cōpē
diū pbuit p̄cipiēdā deitatis suā. to. 5. 78. f
Vt particeps fieres diuinitatis, de^o prior par
ticeps tui esse voluit. tom. 8. 475. c. d
Contra eos qui attribuunt deo humani cor
poris formam. to. 8. 329. k
Quod non habet formam humani corpo
ris. ibidem. 419. d e
Si quid de deo sentis, secundum corpus, vel
secundum animam humanam, multum
erras. Eodem. 503. e. f
deus quomodo homo factus. to. 10. 35. l. m
de^o hōi oīa factus, ne alicubi erret. to. 10. 46. i
deus quomodo venerit ad nos. to. 10. 63. h. i
deus factus est hō, vt hō fieret. to. 10. 128. h.
deus homo factus. to. 10. 191. c
deus factus est hō, ne periret hō. to. 10. 198. i
deus venit ad nos, si mundare domum veli
mus. tom. 10. 213. k. l
dei pr̄destinatio, pr̄scientia, electio, voca
tio, odium, & cetera.
deus certum sanctorum numerum pr̄desti
navit. tom. 1. 14. c. to. 2. 146. a. b
dei electio, gratuita. to. 1. 18. d. to. 2. 142. f. g
dei vocatio. tom. 1. 20. R
dei propositum & vocatio. to. 1. 24. f
diuinā electionē nō iudicat homo. to. 1. 81. d
deus cur etiam animas damnandas curat. to.
1. 224. c. & seq.
deus quare creauerit p̄scitos ad dānationē. to.
1. 213. k. & seq. to. 3. 218. e. f. & seq.
dei creatio & pr̄destinatio. tom. 3. 61. l
deus cuius vult, miseretur. to. 3. 61. l. & seq.
to. 4. 219. l
deus quomodo, pr̄scientia eligat creditu
ros, & damnet incredulos. to. 4. 427. m. &
seq. & seq. & fo. sequent. c. d
deus semel vocauit omnes iustos. to. 4. 452. i
deus q̃uo induret. Eodem. 219. h. i. & 350. h
deus quomodo obstupefacit. Eodē. 103. g. h
deus quomodo exc̄cat mentes infidelium.

to. 6. 121. f. g. & 204. m & seq.
deus quem vult illuminat, & quem vult ex
c̄cat. Eodem. 204. a
deus quare aliquos tradit ī desideria cordis.
to. 4. 207. m. & seq. to. 6. 121. g
dei odiū vel dilectio, an ex pr̄scientia futu
rorū operū nostrorū. to. 4. 217. e. & seq.
deus non mutat pr̄sciētiam, sed statum. to.
5. 203. a
dei pr̄scientia, & pr̄destinatio, num tacen
da propter frigidos. to. 7. 417. h. i
deus nō scit, suos, intus & foris. tom. 7. 133.
k. l. & 145. f. g
deus cur pr̄cepit quod scit non obseruan
dum. Eodem. 227. a
deus gignit malos, sed in bonum suum. Eo
dem. 175. e. f
deus quum omnes homines saluos fieri ve
lit, quur pereant ex his aliqui. to. 7. 394. f
Itē cur indueret alios, misertus aliorū. ibid.
deus quos dignatur vocat, & quem vult reli
giosū facit, Ambrosii dictum. to. 7. 419. c
Dei pr̄scientia quomodo pr̄dicanda. ibi
dem m. & sequent.
Dei pr̄scientia & pr̄destinatio quid. tom.
7. 418. b. c
Deus quare istos homines oues facit, & istos
non facit. to. 7. 300. b
Quare deus vnum hominē dignum habeat,
& alterum indignum. to. 10. 241. h
Dei diuitiā, & dominatū.
Deus non eget rebus conditus. to. 1. 78. m. &
seq.
Deum non pati necessitatem. tom. 4. 186. i
Deus non est diues pecunia, sed omnipoten
tia. to. 5. 3. b
dixi domino, Deus meus es tu, quoniam bo
norum meorum non egēs, exponitur. to.
5. 82. c. d. & seq.
Deus est verus dominus, qui non indiget in
feriore. to. 9. 126. i
deus est omnium deus, in omnibus integer,
in singulis integer. to. 9. 238. b
deus peccare non potest. ibidem. i
Dei in nos dona & beneficia.
deus oībus donat, nihil amittens. to. 1. 28. k
deus dat regna terrena bonis & malis. tom.
5. 38. g
deum scire quid nobis necessarium sit, ante
quam petamus ab eo. to. 7. 217. k
deus nō replet arcam, sed pectus. to. 8. 171. g
deum

Deum cū volueris
velis, venit ad te
ses, vocauit te
Deus cū sit omni
Est tamē Deus, est
Cum sit omnium
q̃um diligit
lunt. to. 8. 181. g
Deus fidelis.
deus alia dona d
Ibidem. 150. d
deus p̄stat nobis
Deus nobis infer
la nostra.
deus se nobis d
Deus nullius est
rit, sed quia p
Quatuor res inf
Deus quid nobis
Deus Israel, de
norum
Deus Israel cur di
Deus Israel quis i
Deus sabaoth.
Deus Israel, deus
Deus prophetarū
to. 2. 102. l. tom.
Deus vere nō est no
Opinio gentium de
Deus noster est ille
lim, cognoscunt.
Anverus sit deus, cu
soli debeat sacri
Deus n̄r̄, q̃uo sex est
Deus noster nō est d
genium, sed De
Deus deorum domi
& verus deus sol
spiritus sanctus.
Deus diis gentium,
diis a se facis est
Christus quibus est
mo. 8. 153. b
Deus recēs, est deus
noster recens nō
gēnitatem.
Deum recentem sibi
creaturam putat
patri.
Deus deorum, est
videbitur in Sion

IN DIUVM AVGVSTINVM

Deum cū volueris, habebis: quia antequam
velis, venit ad te: cum auersa volūte ef-
fes, vocauit te. to. 8. 72. e.
Deus cū sit omniū, est tñ singulorū. Ibidē. f.
Est tamē Deus, etsi nō tuus Deus. to. 8. 156. m.
Cum sit omniū, eorum tamen proprie est
q̄ eum diligunt, tenent, possident & co-
lunt. to. 8. 181. g. & 532. i.
Deus fidelis. to. 8. 69. d. e. to. 9. 29. m.
Deus alia dona dat inimicis, alia amicis suis.
Ibidem. 150. d.
Deus p̄stat nobis eterna & tēporalia. to. 16. 4. h.
Deus nobis infert bona sua, nisi auferat ma-
la nostra. to. 10. 10. i.
Deus se nobis dat. to. 10. 26. b.
Deus nullius est debitor, quia mutuo accepe-
rit, sed quia promisit. to. 10. 28. a. b.
Quatuor res insignes dei, circa nos. to. 10. 74. l.
Deus quid nobis prestiterit. to. 10. 110. f.
Deus Israelitarum, Deus christia-
norum, Deus recens. to. 10. 110. f.
Deus Israel cur dictus. to. 4. 131. m. & 132. fig.
Deus Israel quis, iuxta Hebręos. to. 4. 132. f.
Deus sabaoth. Ibidem.
Deus Israel, deus vniuersę terrę. Ibidem. i. K.
Deus prophetarum blasphemāt Maniehęi.
to. 2. 102. l. to. 6. 71. a.
Deus vere nō est notus, nisi i Iudęa. to. 8. 273. l.
Opinio gentium de deo nostro. to. 4. 130. b.
Deus noster est ille, quem Iudęi velint no-
lunt, cognoscunt. to. 5. 195. e.
An verus sit deus, cui christiani seruiunt, cui
soli debeat sacrificari. Ibidem.
Deus n̄r, q̄o sex est omnis terrę. to. 8. 142. g.
Deus noster nō est deus ad tempus, q̄o dii
gentium, sed Deus in æternū. Ibidem. 146. b.
Deus deorum dominus, vnus est, nō factus,
& verus deus solus, ipse pater, & filius, &
spiritus sanctus. to. 8. 153. K.
Deus diis gentium, dēmoniis, est terribilis,
diis a se factis est amabilis. Ibidem. m.
Christus quibus est oculus deus deorum. to.
mo. 8. 153. b.
Deus recēs, est deus ad tempus factus: deus
noster recens non est, sed ab eternitate in
eternitatem. to. 8. 296. f.
Deum recentem sibi faciunt, qui Christum
creaturam putāt imparem & inēqualem
patri. Ibidem. g.
Deus deorum, est Christus Christianorū q̄
videbitur in Sion. Ibidem. 304. K.

Cur non sit similis Deo, in diis gentium. to.
8. 312. h.
Super quos deos terribilis est deus. tom. 8.
354. g. & 363. d.
Quomodo nimis exaltatus est Christus sup
omnes deos. to. 8. 359. b.
ipse est summus deus noster, qui est sup om-
nes deos, & etiam super angelos, nec ha-
bet super se deum. to. 8. 350. c. d.
deus noster vbi est. to. 8. 351. l.
Quod non pōtēst demonstrari ad oculum, si
cut dii gentium. Ibidem. m.
deus noster quis. to. 10. 1. k.
deus noster, deus videns & viuens: dii falsi,
nec videntes nec viuentes. tom. 10. 8. g.
Dei cultus, & quid de deo.
sentiendum.
deus quomodo colendus. to. 1. 27. i. & 207. f.
deus in omnibus laudandus. to. 1. 21. f. & 28.
g. & 39. i. & 50. i. & 228. i.
deū scire, vel inuocare, virū sit prius. to. 1. 28. g.
de deo quid doceat Ecclesia. to. 1. 249. h.
deus vnice diligendus. Ibidem. l.
deus vnice colendus. to. 1. 13. i. 205. h. tom. 3.
302. m. & 312. k.
deus vnus adorandus. tom. 3. 304. c.
de deo quomodo differendum. tom. 3. 79. a.
deus vnus etiam ignoranter colitur extra Ec-
clesiam. to. 7. 71. K. l.
deum nobis scriptura more humano cur de-
liniat. to. 79. K. l.
de deo proprie dicta. Ibidem. l.
de deo quomodo cogitandum. to. 3. 104. e.
de deo quid sentiendum. to. 3. 207. K.
de deo quid credi debeat. to. 3. 349. e.
deus possessio nostra. tom. 4. 378. d.
deorum cultū horrentes Iudęi multiplica-
ti sunt & exaltati ab vno deo qui solum re-
gina cultoribus tribuit. to. 5. 39. K.
deo, datori felicit. cōsecrādi. sum. to. 5. 55. f.
deum vnum colimus, qui fecit cēlum & ter-
ram. to. 5. 63. a.
dei vice colentem creaturam, dicit peccare
dupliciter. Ibidem.
deo debemus cultū, q̄ pietas, vel religio dici-
tur: & q̄ oīa sunt vera delectio. to. 5. 81. a. b.
deo seruit ciuitas terrena propter tempora-
lia. tom. 5. 132. m.
deū colēs Cōstantinus, est mirabiliter exalta-
tus, aliis idololatrīs trucidatis. to. 5. 48. k.
deus agricola noster. to. 8. 377.
deum

Deum esse possessionē nostram, & nos esse possessionem Dei. to. 8. 72. f. g. & 91. l. m
Deū inuocantes propter secularia cōmoda, nō inuocant Deum. to. 8. 171. f. & 182. R.
Deus pure ac caste amandus, & colendus. to. mo. 8. 183. i. k
Item gratis. to. 4. 43. 2. b.
Deus sine magno fructu honorari non pōt, nec sine magno detrimento despici. to. 10. 307. f
Dei participatio, & quid a nobis requirat. Deo quid hominem iungat. to. 1. 3. 1. h. i. to. 3. 348. i
Deo inseparabiliter iungimur, per Christū, & eius Spiritum. to. 1. 25. o. d
Deus nobiscum, & quomodo. to. 10. 129. e
Deo herendum, non mundo. to. 4. 384. R.
diuinitatis participatio. to. 8. 170. d.
Deus quid requirat a nobis. to. 5. 82. e.
Deus a nobis duplex requirit sacrificiū. to. 10. 254. c
Deo nihil accidit ex nostris. to. 10. 32. d.
Quid Deo reddimus. to. 10. 75. a.
Deus quomodo adiutor & cooperator noster. to. 10. 69. i
Deus rector & habitator nostri. to. 10. 137. i
Deus est vita nostra. to. 10. 77. f
Ad Deum quomodo pueniatur. t. 1. 173. a. b. vide, Accedere.
De videndo Deo. to. 2. epist. 111. & 112. to. 9. 8. m. Retractionum. to. 1. 25. b
Cum Deo, A Deo, In Deo, Ex Deo, Coram Deo.
Cum Deo esse, quid sit. to. 1. 160. m
A Deo habet homo ut sit, & quod Deus in eo, & ipse in Deo. to. 1. 28. h
Inter Deum, & quod de Deo est, nihil distat. to. 4. 315. b
Aliud est esse Deum, aliud participē Dei. to. 5. 244. m
In Deo quicquid est, Deus est. to. 5. 96. f.
Ex Deo, de Deo, differunt. to. 6. 170. a. & 180. i. & 182. a. b
Coram Deo, quid dictum. to. 10. 90. l.
Dei ad nos conuersio, & auersio. to. 5. 6. f.
Deus prius deserit, q̄ deserat, sed primo reuertit ad aīam reformādo eā. to. 5. 115. d.
Abundantiā rerū habētes, & Deū derelinquētes, filii sunt perditionis. to. 7. 152. R.
Deus quomodo auertatur a nobis, & cōuertatur ad nos. to. 10. 46. h
Alienatio nostri a Deo, a nostro malo est. to. mo. 10. 110. c
Dei auersio a peccatoribus, quā. ibidem.
De verbis Apostoli, Si Deus pro nobis, qui contra nos. Sermo. to. 10. 74. K. & 277. l.
Deus cui similis, to. 10. 75. m
Quid in homine simile Deo. to. 3. 131. b. & sequenti.
Deo similis est, qui bene vult inimico suo to. 8. 255. a
Deus similis inuisibilibus. to. 10. 75. m
Deus perfectus, ut Deus. to. 10. 156. l.
Deo nihil potest comparari. to. 10. 222. e
Deum qui iniuste comparat, violat. ibid. h
Dei iustitia, misericordia, longanimitas, seueritas, penitentia, veritas, &c.
De iustitia Dei dubitare, dementis est. to. 12. K. & 230. a
Dei iustitia, vera, īterna, īmutabilis. t. 1. 35. e
Deū iustū negare, sacrilegiū est. to. 1. 209. g
Dei misericordia & iudicium. to. 3. 42. l. & seq. to. 8. 69. e. & seq. & 128. b.
Deus qua iustitia peccata puniat. to. 1. 224. b.
Dei iustitia, potentia quomodo adiuncta. to. 3. 137. h
Et quod iustitiā sequi hebet potentia. ibid. R.
Deus malis ingerit mala, quia iustus est. to. 4. 56. K.
Deus quare sinat iustos affligi. to. 4. 358. f. & sequenti.
Apud Deum nulla iniquitas. to. 4. 219. i
Dei misericordia quomodo accipiēda. to. 4. 225. e. f. & h. to. 6. 195. f. g
Deus aduersarius impiorum. to. 4. 397. a. b
Deus qua iustitia remittat peccata. ibid. 418. f. & seq. copiose.
Dei grā iusta est, & gratia iustitia. to. 4. 418. g
Dei misericordia p̄cedit omne poenitentię meritum. ibidem.
diuine iustitię seueritas, punit etiam iustos. to. 4. 418. g. h
Dei iustitia, disciplina nominat. ibidem. g.
de Dei ira, scriptura loquitur more humano. to. 5. 76. R.
de Dei bonitate & iustitia, quomodo, reuertet in malis inflētis, & bonis concessis in hac vita. to. 5. 236. l.
Deus vltor & clemens. to. 6. 57. g
Deus quomodo nec iustis parcat, nec peccatoribus. to. 6. 127. b.
Dei

Dei penitētia & lo
Dei bonitas & se
c. d. to. 7. 396. f.
Dei misericordia
to. 7. 404. m
Quomodo dicit
mis. to. 8. 15. l.
Dei misericordia
60. m. & seq.
Cur quidam de
dicunt.
Dei iustitia & m
Dei veritas & m
Deus merita nos
In deo duo sunt
Ibidem. 208.
Deus quare per
dem. 208. d. e.
Dei iudicium p
Dei misericordia
ritas dei perno
Deus misericordia
dem. 459. a. b.
Deus referuat oīa
Deus cur parcat m
borat boni ad tē
Deus in omnibus i
57. l. to. 10. 178. K. &
Deus nō est accepto
P̄missis, metu, supp
cōsilio Deus nos as
Deus fons iustitię
Quomodo deus dicit
necens.
Si nō puniatis ab hoī
Qui in tenebris, p̄se
blice facere pertin
credit.
Quod egerimus cum
ager deus cum sūo.
De deo corp
De deo corporaliter
dicitur, quō accipiēda
249. l. & 263. K. l. &
to. 4. 78. b. & seq. &
e. & sequenti. to. 6.
Dei ambulare, & tran
Deum ascendere, & d
4349. b. c
Deus quō audiatur, &
Dei caput, capilli, oculi

IN DIVVM AVGVSTINVM

- Dei penitētia & longanimitas. to. 6. 183. c. d. tom. 4. 348. e. & sequen.
 Dei bonitas & severitas erga nos. to. 6. 108. c. d. to. 7. 396. f. Deus crucifixus est, quomodo dictum. to. 2. 137. l. to. 6. 348. g. h.
 Dei misericordia, & iudicium discernenda. to. 7. 404. m. Deus dictus diabolus. to. 6. 123. f. g. & 204. m. & sequentibus.
 Quomodo dicitur iustus, fortis, & longanimitas. to. 8. 15. l. Deus quorundam, venter est. Ibid. 204. m.
 Dei misericordia abutentes, notantur. to. 8. 60. m. & sequentibus. Pii gentium demonia. ibidem.
 Cur quidam deum esse negant, aut iniustum dicunt. to. 8. 66. d. e. Dei elurire. tom. 8. 157. e.
 Dei iustitia & misericordia. ibid. 160. h. Deus faber. tomo. 10. 138. h.
 Dei veritas & misericordia. to. 8. 354. a. & 321. h. Dei facies. to. 8. 230. e.
 Deus merita nostra nō attendit. Eod. 254. a. Deus ignis edax, quo sensu. to. 10. 30. f. g.
 In deo duo sunt, potestas & misericordia. Dei incipere & desinere. to. 3. 159. d.
 Ibidem. 208. l. m. Deus incoinquinabilis. to. 6. 180. b.
 Deus quare permittit innocentē occidi. Eodem. 208. d. e. Deus quomodo dicatur irasci. to. 350. h. to. 4. 350. g. to. 6. 145. f. g.
 Dei iudicium pro iustitia poni. to. 8. 257. d. Dei ira, & zelus, quid. to. 4. 290. e. f.
 Dei misericordia mane annuncianda & veritas dei per noctem. Eod. 337. c. Dei iurare quid. to. 6. 25. k. l. & 195. e. f.
 Deus misericordiam diligit, & veritate. Ibidem. 459. a. b. Deus solus securus iurat. to. 8. 321. l.
 Deus reservat oīa iudicio suo. to. 7. 338. K. l. Deus in cōscientiis nostris loquitur. to. 4. 409. a.
 Deus cur parcat malis ad tēpus, vel quare laborat boni ad tēpus. Eod. 342. e. f. & seq. Deus locutus per angelos & Prophetas. ibidem. b.
 Deus in omnibus iustus & misericors. to. 9. 57. l. to. 10. 178. K. & 183. c. d. Deus, quomodo cum diabolo locutus. ibid.
 Deus nō est acceptor perdonarū. to. 9. 193. l. Deus, quomodo loquatur. to. 3. 193. b. & 104. 1. & 206. h. & 206. a. & 221. b.
 Premiis, metu, suppliciis, benignitatis suę cōsilio Deus nos ad se inuitat. to. 10. 3. d. dei loqui & videre. to. 4. 349. d. e.
 Deus fons iustitię. to. 10. 4. c. & 30. a. deus loquitur in natura sua, & etiam loquitur per angelos. to. 5. 76. a. b.
 Quomodo deus dicitur iustus, pœnitens & nesciens. to. 10. 142. e. deus locutus est nobis per prophetas, per se ipsum, & per Aposto. tom. 5. 193. f.
 Si nō puniaris ab hoīe, Deū time. to. 10. 79. i. deus loquitur tribus modis. tomo. 5. ibidem c. d. & 145. g.
 Qui in tenebris, pręsente Deo, facit qđ publice facere pertimescit, deum esse non credit. to. 10. 247. a. deus medicus noster. tom. 10. 57. d.
 Quod egerimus cum petitore nostro, hoc ager deus cum suo. to. 10. 322. l. deus, per tropum, probat, aut miratur. tom. 1. 268. i.
 De deo corporaliter dicta. Dei ostendere, & abscondere. to. 4. 349. b.
 De deo corporaliter ac more humano dicta, quō accipienda. to. 1. 245. m. & seq. & 249. i. & 268. K. l. & 270. a. b. to. 2. 157. h. i. dei poenitere, & non poenitere, quid sit. to. 3. 350. h. to. 4. 350. g. to. 6. 25. K. & 195. f.
 to. 4. 78. b. & seq. & 191. m. & 224. c. & 348. e. & sequen. tom. 6. 195. d. e. & sequentibus. Vide supra.
 Dei ambulare, & transire. to. 6. 349. d. Dei providentia.
 Deum ascendere, & descendere, quid sit. to. 4. 349. b. c. Dei poenitentia, qualis. tom. 4. 92. l. 224. b.
 Deus quō audiat, & nō audiat. to. 6. 58. a. b. Dei posteriora. tom. 4. 349. l.
 Dei caput, capilli, oculi, & alia mēbra, qđ. Deū zelare, quid sit. ibidem, f. to. 6. 195. g. h.

Dei prædicata.
In deo nihil secundum accidens dicitur. to. 3. 105. g. to. 10. 149. m. & seq.
Quædam ex tempore de deo prædicant, nulla ipsius demutatione. to. 3. 107. c.
Quicquid de deo prædicatur, iuxta substantiam prædicatur. to. 3. 147. e. f.
de deo prædicant denominatiua. to. 9. 171. l. m.
Quicquid vere prædicatur de deo, est ei essentialis. to. 9. 183. d. e.
Quædam de deo substantialiter dicuntur, & quædam relatiue. to. 10. 139. f. g.
Aliter deus dicitur proprie aliter translatiue, aliter relatiue. to. 10. 140. h.
Deum per decem prædicamenta, circumloqui possumus. ibidem. 40. g. h.
Opiniones & errores, circa dei naturam: & Deum negantes.
Deum corpus ignem esse, quidam putauerunt. to. 1. 15. d. & 245. i. to. 9. 190. a.
Quia blasphemum Manichei de deo prædicant. to. 1. 260. i. k.
dii Manicheorum, duo. to. 1. 249. i.
Deum corporeum esse, Tertullianus finxit. to. 2. 214. d. e. to. 3. 217. c. d. & seq. t. 6. 10. h.
de deo philosophorum deliramenta. tom. 3. 79. a. & sequen.
de deo error triplex. to. 3. 78. h.
Contra eos qui inducunt tres deos to. 3. 254. i.
Dei esse inualidum, quidam opinati. to. 4. 210. h.
Deus sine animo. to. 5. 54. g.
Deum vnum aliquando plures res esse aliqui dixerunt: aliquando econuerso dicebant rem vnam esse plures deos. to. 5. 59. e.
Deus quid sit opinio. to. 5. 40. d. & seq.
Deus quod videri potest ab homine. to. 5. 79. i.
Deus, quomodo describitur a Porphyrio. to. 5. 88. g. & sequentibus.
Deum ponunt corporeum, Antropomorphitæ. to. 6. 8. d.
Deum non esse creatorem mundi asserunt Si moniani, Merandriani, Saturniani, Basilidiani, Nicolaitæ. to. 6. 4. k. l.
Vide, mundus.
Deum bonum & malum, Gnostici fingunt. ibid. m.
deum esse negavit Diagoras Atheus. t. 7. 57. l. m.
A deo malum esse aliquando, Seleuciani asseuerant. to. 6. 8. i.
Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt. ibidem. k.
Deum creasse naturas malas, Floriani finxerunt.

ibidem.
deus, quomodo facit mala. to. 6. 67. k.
deum triformem putantes heretici. to. 6. 9. d.
deos finxerunt duos, bonum & malum Cerdoniani & Manichei. to. 6. 206. i.
deum non esse pauci dicunt ore vel corde, sed plurimi moribus & vita. t. 8. 168. h. & seq.
Ille putat deum non esse, qui credit ei facere facta sua mala. ibidem. i.
Non est deus, nisi cui displicet iniquitas ibid. de deo omnium hereticorum opinio, diu errata est, sed vanitas vna: & si opinionum varietate discordant, simili tamen vanitate colligatur: exemplum. to. 8. 297. h.
Pauci, qui dicunt in corde suo, non est deus. t. 10. 8. h.
Dii, angeli & homines.
dii homines dicti sunt. to. 3. 81. b. to. 4. 36. h. & 52. h. to. 8. 153. k. l.
deus effector deorum. to. 5. 72. i.
diis bonis, quos nos angelos vocamus demones non possunt esse amici. to. 5. 73. k.
deorum beatorum, id est, angelorum, amicos nos facit similitudo bonæ voluntatis. ibid. m.
deorum & hominum differentia in tribus. to. 5. 77. h.
Homines quomodo dicantur dii. to. 5. 80. e.
dii dicuntur homines in scriptura expresse, quam ipsi angeli. ibidem.
dii creati, non sua virtute, sed veri dei participatione sunt dii. to. 5. 71. b.
Eritis sicut dii: exponitur. to. 5. 126. a.
deos facit, credentes in se, verus deus. t. 8. 35. i. d.
Qui sunt dii & domini, quorum deorum & dominorum sit deus & dominus, qui est verus deus. Eod. 5. 16. c. d.
Non quia boni sunt omnes, sed quia sermo sed ad illos factus est, appellati sunt homines dii: aliqui dominos eos non sic diiudicaret. ibid.
Dii terræ, dicitur populus Iudeorum. to. 8. 143. b.
dii, quorum ipse est deus, qui sunt, & ubi sunt. ibidem. 153. k.
Quod homines facti sunt dii, gratia est adoptionis, non naturæ generantis. ibid. l. & 351. i.
Non existendo sunt homines dii, sed fieri participando illius vnius qui verus est deus. to. 8. 45. i. i. in fine.
Vtrum sicut homines, ad quos factus est sermo Dei dii vocantur, ita & angeli vocandi sunt dii. ibidem. 5. 16. d. e.
Cur nunquam in diuinis eloquiis, reperiuntur sanctos angelos appellatos deos. ibidem. k.
Dii

Dii gentium
deos gentium de
Sunt dii super qu
sunt nobis.
dii recentes.
Ethnico
de deorum natu
Et
de diis suis, quid
c. & seq.
de diis, quid Soc
de diis, falsæ opi
dii, an habeant c
dii sunt animalia
ci dicunt, sed n
quia sunt bea
deos nescire in
intermediis
A diis facta lucra
Platonicos.
Deorum multip
deorum trium non
deorum tria genera
uola potest. t. 5.
deorum distinctio &
deorum multiplicat
deorum controversia
deorum contrariorū
Dii antiquior erant di
Confutatio erroris ge
tate deorum.
Dii a quo, & qu
deos celestes fecit
deus facit homo re
deos, sive idola, facta
cogitur Hermes co
dii quomodo facti fue
dii facti meliores sunt
eos, etiam incredul
deos factos ex vtraque
mes.
dii cur humaniter figu
dii sub formis variis la
Quomodo dii gentium
cum sunt simulachra
Quod sint argentei &
num hominum.
Dii boni & mali,
alii non sunt estimandi
dicit & alii philoso

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Dii gentium, an & qui fiat.

deos gentium demones esse. tom. 5. 64. b

Sunt dii super quos magnus est deus, sed non sunt nobis. tom. 8. 35. a g

dii recentes. tom. 8. 296. f. & seq.

Ethnicorum, de deorum natura, opiniones.

de deorum natura, variae philosophorum sententiae. tom. 1. 23. 3. h

de diis suis, quid nugati sint Pagani. tom. 4. 13. o. c. & seq.

de diis, quid Socrates senserit. tom. 1. 23. 4. i. K

de diis, fallae opiniones. tom. 1. 24. 6. h

dii, an habeant corpora. tom. 5. 51. i

dii sunt animalia, sicut & demones, Platoni ci dicunt, sed non perturbationes habent, quia sunt beati. tom. 5. 70. c

deo s necire inferiora, nisi eis a demonibus intermediis nunciaretur. tom. 5. 73. i

A diis facta sunt animalia mortalia, secundum Platonicos. tom. 5. 135. b

Deorum multiplicatio, & pluralitas.

deorum trium nomen, & causa. tom. 5. 15. m

deorum tria genera, de quib. disputavit Scythiola pontifex. 1. 5. 3. 7. m. & se. & 51. h. & 77. h

deorum distinctio & differentia. 5. 3. e. & 12. e

deorum multiplicatio. tom. 5. 23. m

deorum controuersia. tom. 5. 37. i

deorum contrariorum templa. tom. 5. 35. g. & seq.

Dii antiquorum erant discordes. tom. 9. 255. b. c

Confutatio erroris gentilium, super pluralitate deorum. tom. 10. 224. m

Dii a quo, & qua forma facti.

deos caelestes fecit summus deus, alios autem deos facit homo terrenus. tom. 5. 71. i

deos, siue idola, facta a nephariis hominibus. cogitur Hermes confiteri. ibidem. m

dii quomodo facti fuerint. tom. 5. 72. d

dii factis meliores sunt homines qui fecerunt eos, etiam increduli. tom. 5. 73. K

deos factos ex utraque natura, confitetur Hermes. tom. 5. 73. c

dii cur humaniter figurentur. tom. 5. 74. g

dii sub formis variis latitant. tom. 5. 74. g

Quomodo dii gentium dicantur demonia, cum sint simulachra. tom. 8. 354. i. & 117. e. f

Quod sint argentum & aurum, opea manuum hominum. tom. 8. 430. i. K

Dii boni & mali, & placito eorum.

dii non sunt estimandi nisi boni, sicut Plato dicit & alii philosophi. tom. 5. 34. b. & 69.

deos omnes bonos aliqui opinati sunt, quidam vero bonos & malos, & hi malos dicunt esse demones. tom. 6. 74. d. & seq.

dii nociui. tom. 5. 14. i

dii mali. tom. 5. 15. e. & seq.

dii mali propitiabatur cecidibus tristibus, boni autem obsequiis latis. tom. 5. 14. f. & l. & seq.

deorum placatio, quae erat per turpia, erat sceleratissima. tom. 5. 20. f

deos malos ponentium, opinio mirabilis. tom. 5. 64. g. & seq.

Deorum cultus.

deos omnes colendos esse sapienti, Pagano rum sententia. tom. 4. 129. f

Et cur Romani Hebraeorum deum solum, non receperunt. ibidem. h

deos non omnes colunt, qui nostrum reiciunt, tom. 4. 130. i

deos conditori praefidentes. tom. 5. 2. b

dii non est feruendum, pro bonis temporibus habendis, vel malis fugiendis. tom. 5. 6. i. & 18. K. l

Quod diis non sit feruendum, quod remunerent in alia vita, ostendit Augustinus. ibidem.

Qualia de diis gentium etiam cultores eorum se sentire fateantur. tom. 5. 37. i

In deorum cultum, & honorem, castrabant aliqui. tom. 5. 63. m

dii plurimis sacrificandum dixit Plato, quos omnes dixit bonos. tom. 5. 68. e. & K

Quod templa, arae, sacerdotes, sacrificia, & vates, quae diis instituuntur, deo vero debentur. tom. 8. 351. h

Quod dii non sint colendi, rationibus ostenditur. tom. 8. 431. m

Contra eos qui dicunt se nec simulacra, nec demonia colere, sed per effigiem corporalem eius rei signum intueri, quam colere debeant. ibidem 432. b. c

deos gentium exterminandos, & vnum deum adorandum fore, per Prophetam praedictum est. tom. 8. 516. K

dii, qui non fecerunt coelum & terram, peribunt de terra, & sub coelo, quomodo intelligatur. tom. 8. 363. d. e

Deorum gentilium mores, vanitas, instituta, execratio.

dii fugitiui. tom. 5. 23. K

dii peregrini. tom. 5. 15. g

dii certi & incerti. tom. 5. 19. i

dii epulones. tom. 5. 52. g

INDEX

dii Scenici. tom. 5. 69. l
Dii non sunt estimandi, qui nec se nec alios liberant. tom. 5. 2. g. h. & K
Qd gentiliū deorum vanitate detecta, nequeat dubitari, æternam eos vitam nemini posse præstare, qui nec ipsam adiuuat temporalem. tom. 5. 55. e
Ad deos pertinebat legem dare, peccates arguere, minari poenas, pmittere præmia, & cetera sed contrarium facientes, non sunt dicendi dii. tom. 5. 12. e. f
Paganorum deos, nunquam bene viuēdi sãxisse doctrinam. tom. 5. 13. b
De officiis singulorum deorum. tom. 5. 53. g
Deorū falsorū execratio. to. 2. 248. b. & seq.
Non sunt credendi dii, quos coluit antiquitas. tom. 9. 244. g. h
Dii, ex hominibus mortuis.
Deorū sepulchra, Cicero commemorat. to. 4. 130. e
deos imortales iã mortuos putari, pcurauerūt dẽmones qbusdã falsis miraculis, qb. adorarent & colerentur. to. 5. 64. g. & seq.
Dii, quos coluerunt homines idololatræ, inueniuntur homines mortui fuisse, in ipso rum libris. tom. 5. 73. i. 74. a
Deus capit haberi Argus rex Argiuorū, iam mortuus, qui honor fuerat delatus primo cuidã homini priuato & fulminato Ho. 5 mogyro, eo quod primitus boues ad aratra iunxerit. tom. 5. 169. i
In deorū numero cõputati sunt aliq. ibid. m
De deo Met. curio, qui fuit nepos Athlantis. Item de Hercule. ibidem
In deos translati sunt Ino vxor Athamantis regis, & eius filius Melicertes, qui præcipitio Ipõtaneo ī mari perierūt. t. 4. 172. d
Dii selecti, Penates, maiores, minores. Qui sint dii selecti, & an ab officiis viliorū deorum habeantur excepti. tom. 4. 55. m
Quam nulla sit ratio, quæ de selectione quorundam deorum possit ostendi, cū multis inferioribus excellentior administratio deputetur. ibidem toto. cap. 3
de Apolline, & Diana, ceterisq; selectis diis, quos partes mundi esse voluerunt. to. 5. 59. d. & seq.
Dii selecti, quare dicantur. to. 5. 55. m
Dii selecti viginti, mares duodecim, fæminę octo. ibidem
Et quomodo Deus vnus multorum supplet

defectus. tom. 4. 63. g. & sequen.
Quod etiã Platonici, licet de vno vero Deo bene senserint, nullis tamen diis sacra faciendi censuerint. tom. 5. 68. d
Dii Penates, quid sint, to. 5. 2. m
Deos Penates sibi profuturos impudentes Romani crediderunt, qui Troiam custodire non valuerunt. ibid.
Melius actum est cum diis inferioribus, qui nullis informantur opprobriis, quàm cū selectis, quorum tantę turpitudines celebrantur. tom. 5. 56. l
Dii minores, q fm Platonicos. tom. 5. 111. b
Dii diuersarum rationum.
Dii duo coluntur ab Assyriis. to. 5. 31. a
Deos duos colebant Persæ, vnum bonum, alium malum. tom. 5. 47. l
Deum dixerūt Aegypti Serapin. to. 5. 16. c
Deum sibi fecerunt Latini, Aeneam regem suum, qui non comparauit quando mortuus est. tom. 1. 73. g
Deus Socratis, quod sit dæmones. to. 5. 74. a
Dii non liberauerūt Mar. Regulū a morte, quibus se subiecit, ne iuramentum violaret, q per deos iurauerat. to. 5. 6. h. & seq.
Qd Romani auferēdo libertatem Poetis in homines, quam dederunt in deos, melius de se quàm de diis suis senserint. to. 5. 14. l
Romanos debuisse intelligere, q dii eorū, qui se turpibus ludis coli expetebant indigni essent honore diuino. ibidem. l
Romani, quosdam sibi deos nō ratione, sed adulatione instituerunt. tom. 5. 15. m
Quod si diis vlla cura esset iustitię, ab eis Romani accipere debuerūt pcepta viuendi potius quam leges ab aliis hominib. mutare. ibidem. 15. d
Qd diis Ro. nunq vlla cura fuerit, ne malis morib. respublica dperisset. t. 5. 17. d & seq.
Quantos sibi deos Romani præter constitutionem Numæ dixerint, quorum eos numero sitas nihil iuuerit. to. 5. 23. m
de deorum infinita multitudine, quos colebant Romani. tom. 5. 3. 2. e. & seq.
deorum omnium & dearum summum dicebant Roma. Iouem, qui omnia implet. to. 5. 32. d. & 33. c. & seq.
dii a Ro. cõstituti. to. 5. 35. g. & sequentibus.
deorum pcepto volens obedire Curtius præcipitem se dedit. tom. 5. 46. g
Libri Numæ Pompili vbi sacrorū deorum causę

causę venerationis
fuerūt a Senato
di Penates reuertit
Deorum m
Deus argus & Hom
dii, Aurinus, Aescul
Deus Faunus.
Deus Ianus.
Deus Nodotus.
Deus Phægous.
Deus picipus.
Deus Siluanus.
deus Summanus.
dii, Altor, Rulor, Tel
Deus Telexion.
Deus Terminus.
dii Pavor, & Pallor.
deus Tyberinus.
deus Vagrianus.
dii, Vitumnus, & Sent
Deorum min
deę, Abeona & Adeo
dea Cloacina.
dea Diana & Lucina.
Dea Fides.
dea Flora, & Iudi ei
dea Forticitas.
dea Fortuna.
dea Iniquitas.
dea Iuuenas, quę &
dea Iuuenas.
dea Lucturcia.
dea Melancomice.
dea Meta.
dea Murcia.
dea Opis.
dea Parunda.
dea Pecunia.
dez, Populonia, Fulg
tom. 5. 54. l.
dea Pudicitia, & sacell
dea Rubigo.
dea Rumina.
dez, Salacia, & Venilia
dea Segetia.
dea Theatrica.
dea Victoria.
dea non est Victoria, F
Virtus vel Fides, sic
13. m. & sequenti.
de deorum trium con

IN DIVVM AVGVSTINVM

caule venerationis scriptæ erant, cõbusti
 fuerūt a Senato Romano. to. 5. 64. c
 dii Penates reuertātur Lauinium. to. 5. 86. g
 Deorum minorum nomina. to. 5. 169. i.
 Deus argus & Homogyrus. to. 5. 169. i.
 dii, Aurinus, Aesculanus, argētinus. t. 5. 35. a
 Deus Faunus. to. 5. 35. h.
 Deus Ianus. ibidem
 Deus Nodotus. to. 5. 32. f.
 Deus Phægus. to. 5. 169. f.
 Deus picus. to. 5. 35. h.
 Deus Siluanus. to. 5. 35. h.
 deus Summanus. to. 5. 36. l.
 dii, Altor, Rufor, Tellus, Tellumo. to. 5. 61. K
 Deus Telexion. to. 5. 169. h.
 Deus Terminus. to. 5. 36. K.
 dii Pauor, & Pallor. to. 5. 36. i. & 34. h.
 deus Tyberinus. to. 5. 35. h.
 deus Vagitanus. to. 5. 32. e. & 33. d.
 dii, Vitumnus, & Sentinus. to. 5. 36. a
 Dearum minorum nomina.
 deæ, Abeona, & Adeona. to. 5. 36. f.
 dea Cloacina. to. 5. 32. e.
 dea diana & Lucina. to. 5. 33. d.
 Dea Fides. to. 5. 34. f.
 dea Flora, & Iudi eius. to. 5. 20. f.
 dea Foelicitas. to. 5. 34. a. & seq.
 dea Fortuna. ibidem
 dea Iniquitas. to. 5. 34. h.
 dea Isis, eadem quæ & Io. t. 5. 74. m. & 169. f.
 dea Iuventas. to. 5. 36. k.
 dea Lucturcia. to. 5. 32. g.
 dea Melancomice. to. 5. 170. a.
 dea Mena. to. 5. 36. a.
 dea Murcea. to. 5. 34. i.
 dea Opis. to. 3. 33. d.
 dea Partunda. to. 5. 33. i.
 dea Pecunia. to. 5. 36. g.
 deæ, Populonia, Fulgora, & diua Rumina. to. 5. 34. K.
 dea Pudicitia, & sacella eius. to. 5. 35. g.
 dea Rubigo. ibidem. 35. b.
 dea Rumina. to. 5. 35. 8. K.
 deæ, Salacia, & Venilia. to. 5. 61. d.
 dea Segetia. to. 5. 47. l.
 dea Theatrica. to. 5. 32. g.
 dea Victoria. to. 3. 5. f.
 dea non est Victoria, Felicitas, vel Fortuna,
 Virtus vel Fides, sicut Roma ponebat. to.
 5. 34. m. & sequenti. vsque ad 3. 5. g.
 de deorum trium contentione. to. 5. 170. l.

diuina innotescūt hoī, deo duce. t. 1. 49. f.
 A diuinorū cognitione quæ retardent. ibi. m.
 diuina nemo scit, nisi spiritus dei. to. 1. 83. e.
 diuinæ res, quæ dicantur. to. 1. 143. a. b.
 de diuinis, nō temere argutandū. to. 1. 159. a.
 de deo vix citra periculum disputari potest:
 secus de creaturis. to. 1. 23. i. i. K.
 diuina præstare, vltra captū humanū. ibid. l.
 de rebus ineffabilibus, parcissime loquendū
 to. 2. episto. 150.
 Natura diuina. to. 3. 75. b. & 190. d.
 diuinitas Christi. to. 3. 75. h. i.
 diuina attributa. to. 9. 164. c. d.
 diuina nomina. to. 9. 170. g.
 diuinæ maiestatis consideratio. to. 9. 171. b. c.
 diuinæ proprietates. to. 9. 189. d.
 diuinæ essentiae cognitio. to. 9. 190. g.
 diuina substantia, indiuidua est. ibid. m.
 In diuinitate nō est materia. t. 5. 205. K. 206. d.
 diuinitas Christi stat. to. 10. 19. b.
 diuina opitulatio. to. 10. 27. m. & seq.
 diuinitatis quædam discussio. to. 10. 52. K.
 Potētia diuinæ maiest. est se intra terminos
 humanæ infirmitatis abscondere. t. 10. 13. d.
 Natura diuina nō pōt apparere hoī nisi alsū
 pta visibili & sensibili creatura. t. 10. 32. 5.
 b. c. Diuin. Diuinatio.
 diuinatio Carthaginensis, Albicerius, infi-
 gnis. to. 2. 142. K. & seq.
 diuinatio inconstantia. ibid. m. & seq.
 diuinatio p. dæmones fit. to. 1. 143. c. d. &
 164. e. f. to. 3. 11. i. K. & seq. & 175. l.
 diuinatio a rebus diuinis dicta. to. 1. 143. e.
 diuinationes Mathematicorum vanæ. to. 1.
 48. g. & seq. to. 3. 11. f.
 diuinatio & dæmonum societas ibid. l. m.
 diuinatores vnde præterita & futura dicant.
 ibidem. i. k.
 Et quod istis non credendum. ibid. l. h. i.
 diuinatio execrabilis idololatria. ibid. k. l.
 diuinatores & Mathematici, maximè dicētes
 vera, cauēdi Chriani. t. 3. 174. h. i. & seq.
 de diuinatione dæmonū. to. 3. 279. a. & seq.
 Retractionū. to. 1. 24. e. to. 4. 226. a.
 diuinationes dæmonū, vnde sint. to. 3. 229. c.
 diuinare quomodo videant medici, naturæ,
 agricolæ. ibidem. h. i.
 diuinationis vis, an insit animæ. to. 3. 227. e. f.
 diuinationes occulto instinctu, & calu-
 fte. to. 3. 230. a. b.
 diuinationū exempla. to. 3. 228. a. b.

& sequenti. & fol. sequentibus a b.
 diuinatio. to. 5. 41. h.
 de diuinantium & magorum arte nepharia.
 to. 5. 84. d. & sequentibus.
 diuinatio fit sine cognitis causis aliquibus in
 ferioribus. to. 5. 92. h.
 diuinationes illicitæ sunt. to. 9. 104. c.
 Qui diuinos, vel fortilegos, aut caragos, &
 huiusmodi requirit, statim baptismi sacra
 mentum perdit. to. 10. 245. g. & sequentibus.
 Vide Mathematicus.
 deuteronomium, secunda lex. to. 3. 242. c. to.
 4. 94. c. & 101. h.
 deuterofis Iudaica. tom. 6. 198. f.
 Deuterofis lex est iudeorum, continens p-
 ter diuinarum scripturarum canonem mi-
 lia fabularum. to. 8. 455. g.
 Per dexteram & sinistram in scripturis, quid. to.
 3. 32. c. & 48. f. & 24. g. h. to. 6. 176. g.
 Ad dexteram Dei sedere filium, tom. 48. f. &
 256. g. to. 6. 214. m.
 Declinare in dexteram aut sinistram, qd fit.
 to. 4. 94. l. & sequen. to. 7. 230. f. g.
 Aliud dextra via & sinistra, aliud declinare
 ad dexteram vel sinistram. tom. 4. 94. m.
 dextera Dei. to. 4. 348. h. to. 8. 361. c.
 dextera to. 4. 402. f.
 dextera, intentio implendi precepta diuina.
 to. 5. 405. m.
 dextera Christi, quæ sit. tom. 8. 134. d.
 A dextris patris, cū sedeat filius, qd dñs a
 dextris eius. est. ibid. 428. g. h. & 425. K.
 dextera Dei, dicitur foelicitas illa quæ quoniã
 oculis ostendit non potest, tale nomē ac-
 cepit. Ibidem. 3. 24. f.
 dextera Dei, q nos amplexatur, quæ sit. ibi-
 dem 472. c. d. & 551. f.
 Qd in dextera dei longitudo dierum, & an
 ni vitæ esse dicuntur. tom. 8. 472. e.
 dextera nostra, vita æterna est. Ibidem. 250.
 m. in fine
 Quomodo dominus ptektor super manū
 dextere nostre. to. 8. 471. l.
 Quin dexteram considerat, videt: qui in fini-
 stram, excœcatur. Ibidem. 542. i.
 dextera eorum, dextera iniquitatis: quid sit.
 Eodem. 471. a. & 551. f.
 Hoc cuique dextrum dicit qd pponit, sicut si
 nistra dextera pæponitur. Ibid. 46. g. h.
 dextera nauigii, bonos: sinistra, malos desi-
 gnat. to. 9. 121. h. i.

Charitatem fraternam habens, iam in dexte-
 ra Dei est. to. 9. 132. d.
 dextera nostra, pura cōscientia: sinistra, mū-
 di cupiditas. Ibidem. m. & seq.
 Filius Dei, est dextera patris: & tñ pater non
 est ad sinistram filii to. 9. 139. l. & 242. i.
 dextera, regnum coelorum significat sinistra,
 damnationem. to. 10. 70. e. f.
 In dextera manu intelligitur amor Dei in si-
 nistra, mundi vanitas vel cupiditas. to. 10.
 156. e. & l.
 dextera, quid. Ibidem. l.
 dextera Dei dicitur æterna foelicitas. tom. 10.
 187. l.
 Deus habet dextram, & non sinistram. ibidē.
 diabolus vel demon, & eius creatio.
 diaboli vocabulū. tom. 3. 221. a. tom. 4. 85. d.
 & 261. f.
 de diabolo, questio ociosa. to. 2. 20. g.
 de diabolo creato ad malū, opinio. to. 1. 15.
 d. & seq. to. 3. 220. i.
 diaboli conditio. tom. 3. 221. d.
 diabolus cur fecerit Deus. to. 3. 220. x.
 de diaboli statu, ambigit Aug. to. 4. 334. e.
 diaboli generis origo, secundum Valenti-
 nianos. to. 6. 8. d.
 diaboli origo. to. 9. 68. f. & seq.
 diaboli bonitas, superbia, ruina, locus.
 diaboli bonitas. to. 1. 15. d. & 280. g.
 diabolus malus non est, quomodo. to. 1. 236.
 h. to. 3. 68. d. e. to. 6. 180. f.
 diabolus creaturam fuisse bonam. to. 3. 220.
 1. & fo. sequentibus. d.
 diabolus non semper fuit malus. to. 5. 98. e.
 diaboli superbia, & ruina. to. 1. 235. h.
 diabolus cur suggestionem lapsus. fit. 1. 233. e.
 diabolus vnde ceciderit. 3. 176. a. & 220. h.
 diabolus, an sui casum præsciis fuerit. Ibid.
 220. e. f. & h.
 diabolus superbia cecidisset. to. 3. 220. a. & d.
 diabolus nō natura, sed peccando factus est.
 to. 1. 275. g. to. 6. 180. e. f.
 diabolus i veritate nō stetit. 3. 220. e. & m.
 Casus diaboli to. 5. 110. m. to. 10. 118. m.
 diabolus ab initio peccat, quomodo intelli-
 gatur. Itē illud. Ab initio in paradiso Dei
 fuit. to. 5. 97. m. & seq.
 diaboli vitium. to. 5. 121. h.
 diabolus ibi versatur, vbi homo quē decepit.
 to. 10. 25. g.
 Nidus diaboli. to. 10. 46. a.
 diaboli

diaboli potestas
 diabolus, quō iure
 1. 226 m
 de diabolo, quomodo
 cida erat.
 diabolus non po-
 nam.
 diaboli tentatio
 tom. 1. 242. K.
 dzmones externi
 dia. vlt. m. l. e.
 diabolus suggestio
 b. tom. 9. 85. d.
 diaboli a iustis,
 diaboli malitia,
 277. g. tom. 3.
 diabolus, potest
 testatis aeris.
 diabolice infidie
 diabolus latere.
 diabolus mediator
 In diaboli potesta-
 ditus.
 Et quod diabolus
 Dei.
 diabolus non poter-
 dus fuit.
 diabolus iustitia Chr-
 137. h. i. & l.
 diabolus nihil potest.
 l. & sequen. tom. 4.
 8. 43. g. h. & 71.
 diabolus qui separati-
 m. v. m. rep. h. e.
 diabolus vincimus,
 tias.
 diabolus fuga.
 diabolus tyrannis victa.
 diabolus, quomodo
 tom. 4. 161. f.
 diabolus, author mor-
 diabolus renuciandus
 diabolus, quomodo a-
 ram, illo locus fit
 sequen.
 diabolus fit homo sim-
 ipsum.
 diabolus comouit: her-
 diabolus respondit: q-
 ra esset Christiana reli-
 diabolus plus posside-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

diaboli potestas, malitia, astutia, tentatio.
diabolus, quo iure possederit hominem. to.

1.226.m

de diabolo, quomodo intelligitur, Ille homi-
cida erat. tom.5.125.d.& seq.

diabolus non potest habere voluntatem bo-
nam. tom.5.130.l

diaboli tentatio cedit in decorem vniuersi.
tom.1.242.K.l

dæmones exterminatores, & angeli iracun-
diæ, vltimi serui. ibidem.m

diabolus suggestionibus operatur. to.1.276.a.
b.tom.9.85.d

diaboli astutias, norunt fideles. ibidem

diaboli malitia, fidelibus cedit in bonū. to.1.
277.g.tom.3.101.b.c.& sequent.

diabolus, potestas tenebrarum, princeps po-
testatis aeris. tom.2.149.m.& seq.

diabolicæ insidiæ innumerabiles. Eod.198.c.d

diabolus latere cogitationes. tom.3.69.l

diabolus mediator mortis. Eod.101.h

In diaboli potestatem homo quomodo tra-
ditus. Eodem.137.f

Et quod diabolus non est alienus a potestate
Dei. ibidem.h

diabolus non potentia, sed iustitia superan-
dus fuit. ibidem.h.i

diabolus iustitia Christi vincitur. Eodem
137.h.i.& l.

diabolus nihil potest, nisi permittatur. t.3.219.
l.& sequent. tom.4.129.K. tom.6.206.g. to.

8.43.g.in fi.& 71.K.& 71.K.l.& 373.l

diabolo qui separatim potestatem quandā
tribuunt, reprehenduntur. tom.3.219.m

diabolus vincimus, vincendo concupiscen-
tias. to.3.252.c

diabololi fuga. Eodem.349.

diaboli tyrannis victa. Eodem.351.h

diabolus, quomodo intrat in cor hominis.
tom.4.162.f

diabolus, author mortis. to.4.386.l

diabolo renunciandum. ibidem.K

diabolus, quomodo ante Deū steterit, & co-
ram illo locutus sit. to.4.408.m, &
sequen.

diabolus sit homo similis, viuendo scdm se
ipsum. to.5.121.h

diabolus comouit hereticos. to.5.184.m, & se-
quent.

diabolus respondit quanto tempore man-
sa esset Christiana religio. tom.5.185.g

diabolus plus possidet eos qui odiū seruiē
tes Deo. ibidem.

Quod nihil valet nisi permixtus. to.8.43.g.
& 400.K.l

diabolus nihil tibi facit, nisi desuper pmis-
sus. tom.8.66.f.& 71.i.& 182.m

diabolus olim cogebat, nunc docet: Chri-
stus negare Christi. tom.8.13.c.d.

Quod magis metuendus cum fallit, quam cū
sequitur. ibidem

Quod prius decepti vituperando Christum
modo laudando. to.8.120.a

Ideo vera persuadet peccata, & c. ibi. 197.b

diaboli potestas, sub potestate est, to.8.208.a

diabolus ad mensuram tentat. ibidem.b

diabolus & angeli eius sic sunt, quomodo
milui. to.8.212.a

diabolū posse ignē d' cēlo imittere. t.8.286.m

Et quomodo vtatur Deus bonis & malis an-
gelis. ibidem.287.a.b

diaboli infestatiōe vndique vallamur. tom.
7.319.l

diabolus suffocat Christianos, exēplo Chri-
stianorum. to.8.348.e

Tantum nocet, quātū pmittitur. t.8.359.K

Quod non habet potestatem cogēdi, sed astu-
tiam suadendi. Eodem.336.m

diabolus nescit quanta bona de illo fiant, et
cum sequit. tom.8.501.h

diabolus in cor Iudæ nō intraret, nisi ille lo-
cum daret. ibidem.518.c

diabolus, caput malorum. to.8.532.d

Sine Deo, nō vincitur diabolus. to.9.130.b.

diabolus imitatus, de diabolo est. ibidē. m

diabolus sine malis nocere nō pōt. t.9.144.K

diabolus dicitur rex abyssis. tom.9.145.a

diabolus nullum audet hominē ledere, nisi
Deus pmiserit. to.9.145.l.m. to.10.245.l

Quanto diabolus de sanctis diicitur, tāto ma-
gis eos persequitur. to.9.146.a

diaboli tentatores. tom.9.167.c

diabolus in quascunque vult formas trāsfor-
matur. ibidem.g

diaboli sunt nobis dati ad exercitium. to.9.
169.b.c

Quō vincendus sit diabolus. tom.9.213.f.g

diabolus cōgregat sine iudicio diuitias suas
tom.9.232.K

diabolus omnibus dictis Christi aduersa-
rius est. tom.9.147.c

diabolus, quantum potuit, Christi mortem
procurauit. ibidem.e.f

INDEX

Locum dare diabolo. tom. 10. 7. f. g. & 162. K
 diabolū nō timet, q̄ deo se committit. tom.
 10. 25. K
 diabolus nō cogit aliq̄ ad pecc. t. 10. 12. 6. f. g.
 diabolus pōt ad malū iuitā, nō trahere ibi. f.
 diabolus calumniator, quid quærat contra
 nos. tom. 10. 113. e
 diabolus non cognouit Christum esse Deū.
 tom. 10. 129. g
 In paradiso diabolus cum Adā decertat, in
 deserto cum Ch̄so dimicat. tom. 10. 165. b
 diabolus vbique certat, sed vbi mulierē non
 inuenit, victus abscedit. ibidem.
 diabolus, appropinquante Paschate, maiore
 impetu contra fideles se preparat. tom. 10.
 170. d. e
 diabolus nō persequit nisi malos, Ibidē. e. f
 diabolus malos, quia amicos, nō persequit,
 persequitur autem alios per eos. tom. 10.
 170. e. & 174. g. h
 diabolus de paradiso expulit, & Deus redu-
 cit. tom. 10. 188. m
 Inuestiua in diabolū, humani generis ini-
 micam. tom. 10. 190. a. & seq.
 diabolus primum hominem abstulit a para-
 diso, & Christus latronem consistentem
 eruit ab inferno. ibidem. c
 Trophæo & gladio suo diabolus victus est.
 tom. 10. 213. f. g. 225. l.
 diabolus nihil sine Dei permissione valet.
 tom. 10. 191. g
 Qui vult cito inimicum suum diabolū vin-
 cere, debet proximum suum sibi reconci-
 liare. tom. 10. 213. d
 Quomodo diabolus de cordibus nostris ef-
 fugatur. tom. 10. 225. m
 Nemo diabolo astutior, ad falsa crimina cō-
 fingenda. tom. 10. 242. f
 Timēdū est cū diabolo habere negociū. ibi.
 Qui nequitas a diabolo sibi immixtas contē-
 pserit, Deus diabolū ab infestatione illa
 repellit. tom. 10. 245. h
 Diaboli alligatio, solutio, poena. tom. 10. 248. i. K
 de diaboli alligatione mille annis, eius solu-
 tiōe, tempore solutionis eius, persecutio-
 ne, trium annorum, & quare tanto tēpore
 ligatus. tom. 5. 200. b. & sequentibus & m
 diabolus soluet, vt magis appareat eius mali-
 gna potentia, & sanctæ ciuitatis fidelissi-
 mæ patientia. tom. 5. 201. b

Solutio diaboli, quid. ibidem.
 diabolus fortis vniciue fidelium tunc alli-
 gatur, quando ab illo tāquam vas eius eri-
 pitur. ibidem. d
 De damnatione diaboli cū suis, & de resur-
 rectione corporum omnium mortuorū,
 & de iudicio vltimę retributionis. tom. 7.
 204. m. & sequen.
 diaboli supplicium æternū. tom. 6. 208. a. & seq.
 diabolū quō alligauerit Christus. t. 8. 232. l
 Iustitię vinculis alligat diabolus. tom. 10. 9. a
 Diaboli nomina, prædicata, & figurę.
 diabolus quare appellatur adolescens. tom.
 5. 167. a
 Aduersarius noster. tom. 3. 252. a. to. 4. 244. m
 diabolus, Aquilo. tom. 2. 181. h. tom. 4. 449. h
 diabolus dictus Deus. tom. 6. 123. g
 diabolus, excæcator. tom. 10. 116. f. Goliath.
 tom. 6. 11. f
 diabolus homo dictus, & homo diabolus.
 tom. 3. 220. a. tom. 8. 531. K
 diabolus, homicida. tom. 3. 220. d. to. 7. 302. a. to.
 mo. 9. 68. h
 diabolus leoni comparatur. tom. 2. 179. g
 diabolus biformis est leo, & draco. t. 3. 197.
 h. to. 8. 112. c. & 120. b. & 245. m & 335. c
 diabolus leo dicitur, & serpens. tom. 8. 13. K
 diabolus leo dictus est propter apertam irā,
 & draco, propter occultas infidias. to. 9.
 20. c. tom. 10. 111. c. & seq. & 213. f. g
 diabolus, per leonem ore fortem, & vrsū
 manu potētem, figuratus est to. 10. 225. h
 diabolus, lupus. tom. 9. 74. c
 diabolus pater impiorū, imitatione. t. 2. 12. 8. g
 Pater mendacii. tom. 9. 68. k. l
 diabolus, quare dicatur pater impiorum. to.
 10. 105. a
 diabolus, quomodo pater. tom. 10. 170. i. K
 diabolus mūdānorū pater, nō natiuitate, sed
 imitatione. tom. 10. 151. m. & sequen.
 diaboli filii, qui. tom. 4. 111. h
 diaboli filii, quomodo Iudęi. tom. 9. 66. g
 diabolus significatur per principē Tyri. to.
 3. 221. b. c
 diabolus, quomodo princeps huius mundi.
 tom. 3. 252. b
 diabolus, quomodo dicatur princeps mūdi,
 & quomodo eiectus de cordibus creden-
 tium. to. 9. 82. e. f. & seq. & 95. l. & 103. a. b
 diabolus est princeps exercitus peccatorū.
 tom. 9. 213. f

diabolus

diabolus, iniquoru
 Diaboli, quare rect
 tom. 10. 7. g
 Diaboli vasa mali-
 pitis corpus.
 Spiritus lunonis
 sunt aduersum
 gnū diabolū
 diabolus serpen-
 8. 11. b. c
 Tentator
 diabolus, qui vir
 Diaconi. De possi-
 clautro.
 Diagoras Atheu-
 57. lin. fine.
 Dialectica, quid
 tia veritatis.
 Dialectices inuen-
 Dialecticę princ-
 to. 1. 10. l
 Multa percipi doc-
 Dialecticę villitas
 Dialectica, ad indi-
 Dialecticus Augu-
 Dialecticus Paulus
 Dialectica & eloq-
 Dialecticus & Reth-
 Dialecticus Christi-
 Dialectica dolosa.
 Dialecticus, quis.
 Dialecticus, fuerit St-
 Dialecticę vltus.
 Dialecticę propriet-
 to. 9. 183. c
 Diana, dea.
 Diana virgine.
 Diana, luna. tom.
 Diapalma, quid sit.
 Dicibile & dictio, di-
 dictionem plus orna-
 tia.
 Sermo in longum p-
 gentia.
 Ab ethnicis si quid l-
 vium est conuert-
 Ordo narrationis in-
 cetur.
 Dicendi vari gene-
 Dicere sapienter &
 quentia. h. & 30. h

IN DIVVM AVGVSTINVM

diabolus, iniquorum prinæps. tom. 10. 52. d
Diaboli, quare rectores mundi appellentur.

tom. 10. 7. g

Diaboli vasa mali homines, & tanquam capitis corpus.

tom. 3. 221. b

Spiritus Iunonis, & spiritus Herculis, diuisi sunt aduersum se, & ambo pertinet ad regnum diaboli.

tom. 10. 9. c

diabolus serpens. to. 1. 276. a. b. to. 3. 218. b. c. 8. 112. b. c

Tentator

tom. 3. 118. b. c

diabolus, qui vir.

tom. 6. 17. f

Diaconi. De possessionibus diaconorum in clauitro.

tom. 10. 315. d. e

Diagoras Atheus, Deum esse negauit. to. 7. 57. l. in fine.

Dialectica, quid to. 1. 93. f. to. 7. 68. a. b. scientia veritatis.

tom. 1. 152. h & seq. & i.

Dialectices inuentio.

Eodem. 165. f

Dialecticę principia. to. 1. 93. f. & seq. Retra. to. 1. 10. f

Multa percipi docet dialectica. to. 1. 152. h. i

Dialecticę utilitas in scripturis. to. 3. 13. i. K

Dialectica, ad iudicandū vultis est. to. 3. 14. d. e

Dialecticus Augustinus.

tom. 7. 68. a. b

Dialecticus Paulus.

Eodem. 68. c

Dialectica & eloquentia.

ibidem. a

Dialecticus & Rethor, quid differat. ibid. g

Dialecticus Christus.

tom. 7. 69. h

Dialectica dolosa.

ibidem. i

Dialecticus, quis.

ibidem. K

Dia. ignes, fuerūt Stoici. to. 7. 68. c. & 69. m

Dialecticę vltus.

ibidem. m. & seq.

Dialecticę proprietates, in cogitando Deo.

tom. 9. 183. c

Diana, dea.

tom. 5. 40. l

Diana urbana.

ibidem

Diana, luna.

tom. 5. 48. l. m. & sequen.

Diapsalma, quid sit.

tom. 8. 7. l

Dicibile & dictio, differunt.

tom. 1. 93. i

ditionem plus ornat pudor, quam eloquentia.

tom. 2. 191. in

Sermo in longum protractus, caret intelligentia.

ibidem. 16. c

Ab Ethnicis si quid bene dictum in nostrum vltus est conuertendum.

tom. 3. 14. i

Ordo narrationis inuersus, quare ratio explicetur.

tom. 3. 21. d

Dicendi varia genera.

tom. 3. 22. d

Dicere sapienter & eloquenter. ibid. & fo. sequenti. h. & 30. h.

Et perspicue.

Eodem. 24. K. & seq.

dicendo flectendi animi.

tom. 3. 25. d

Alias, alio vtendum dicendi genere. to. 3. 27. c

dicendi genus, triplex, submissum, temperatum

& grande.

ibidem. b. & seq.

dictio varianda est.

Eodem. 29. K

ditionis granditas, quid efficiat. ibi. m. & seq.

Et alia de ratione dicendi. Eod. 29. b. & seq.

Vt cum audientium voluptate dicam. ibi. d

Orandus deus, vt adsit nobis dicentibus. to. 3

30. l. m

Si terestria dixi vobis & non creditis, & c. ex

ponitur.

tom. 4. 307. a. b

dēt sibi nō oīno displicere, q. dicit. to. 4. 323. b

dicere, proprie quid.

tom. 4. 416. m. & seq.

dicere dei generationem filii significat, sine

initio & sine fine.

tom. 8. 132. c

dicēdi modus, cur subīde variet. to. 8. 140. h. i

dicere patris, est filius.

tom. 9. 45. a

Mos loquēdi scripturę sanctę & Ecclesiasti

cę consuetudinis, pro totius vitę actibus

verbum dicere.

tom. 10. 11. c

dici nihil pōt, qđ sentiri non possit: sentiri

autē multa, qđ dici nō possunt.

tom. 10. 32. g

Quę dico vobis in tenebris, dicite ī lumine,

& quę ī aure auditis, pđicate super tectā,

verba Euangelii exposita. tom. 10. 76. g. h.

Vide Orator.

Didonis mortem fleuit Augustinus. to. 1. 30. b

Dido fratrem fugiēs, delapsa ad terras Aphri

cę, Carthaginem condidit. tom. 8. 144. b

Didrachma, quid.

tom. 10. 61. g

Didrachma, cur Christus pro forantū. ac i

tro soluit.

tom. 4. 258. d

Didymus vī dēs, scripsit in epistolā Pauli ad

Galatas.

tom. 2. 14. i

Item de spiritus sancto.

tom. 4. 45. m

Didymus.

tom. 3. 194. g

Dies, quomodo accipiat. to. 1. 71. c. to. 3. 161. a

Dies explicat, in quātū vocabulū. to. 3. 161. a

Dies exponitur.

tom. 5. 95. K

Dies ponitur in scriptura pro tempore inde

terminato. to. 1. 272. e. to. 2. 103. K. & 107. a

to. 8. 25. K I

Dies diuersis modis accipitur in scripturis

to. 8. 319. f. g

Dies, in Græco, semper foeminis generis est,

& tempus significat.

ibidem

Per diē unū, annes mille accipi. to. 2. 107. a. b

Dies pro malis, iuxta illud Marthę, Propter

Electos breuiabuntur dies. Eodem. 108. c. d.

dies

- Dies quomodo abreuabuntur, aliter. ibidē.
 Testimonia quibus probatur nomine diei, vni-
 uersum tempus figurari. to. 8. 165. K. & 179.
 a. b. & 11. e. & 45. 6. c.
 Dies, tota, nocte includit. tom. 8. 251. i.
 Dies tota, vita tota est. tom. 8. 104. e.
 Dies & nox prosperitatem & aduersitatem huius
 seculi significant. tom. 8. 123. c. & 125. K.
 Diei nomine, letitia significat. to. 8. 4. f. & 33. l.
 Dies latus dicitur, quia latus facit. to. 8. 130.
 l. & 512. e.
 Dies, nox, lux, tenebre. tomo. 3. 167. m.
 De qualitate primorum dierum, quia antequam
 sol fieret vespere & mane traduntur ha-
 buisse. tom. 5. 95. h.
 Factum est mane, & vespere dies vnus, &c.
 exponitur. ibidem. i.
 dies & nox spiritaliter. t. 3. 184. d. e. t. 8. 268. g.
 dies sex, quo accipiendi. t. 3. 179. b. & 185. g.
 Numerus dierum, quomodo accipiendus. to. 3.
 185. g. & sequent.
 Inter primos dies, vocabulum noctis non in-
 terpretatur, pro quo multiplex angelica
 cognitio demonstratur. to. 5. 95. h. i.
 Dies primus. tomo. 10. 150. c.
 Cur sex diebus non addatur nox. to. 3. 185. f. g.
 Septem dies, & septem ætates mundi. t. 1. 270.
 K. & deinceps.
 Septem dierum allegoria. tom. 1. 272. g.
 Dies vnus, septies repetitus. to. 3. 185. i. & fo.
 sequent. l. m.
 diem eandem dicit septies repetitam in mū-
 di productione, propter senarii perfectio-
 nem. tom. 5. 101. l. & seq.
 Dies primi, non sine causa sic ordinati sunt.
 tom. 8. 324. i.
 Quod comparatur ad ætates mundi. ibidem. l.
 Quid significet, quod die quarto celi lumi-
 naria facta leguntur. Eodem. 342. m.
 Diei dominici festiuitas. to. 2. 171. e. t. 6. 63. f.
 Dies quietis, sanctificatus. tom. 3. 282. a.
 Diei septimæ requies, significat requiem eo-
 rum qui in Deo requiescunt, non autem re-
 quiem Dei cum iam laboret. to. 5. 95. m.
 Vide, Sabbatum.
 Die sabbati, agebatur in Ecclesia cum Cate-
 chumenis. to. 10. 115. c. d. & 116. d.
 Dies isti sunt ordinati. tom. 10. 83. c.
 Dies dominicus, post septimum est octauus
 & ipse primus habendus est, qui significat re-
 surrectionem dominicam. tom. 8. 180. m.
 Vide infra, Dominica dies.
 Dies solaris.
 Dies quando incipiat. tom. 1. 269. i.
 Dierum ac noctium distinctio, Eodē. 269.
 tom. 3. 167. m. & fo. sequent. a.
 Successio diei & noctis. tom. 3. 168.
 Dies brumalis, totidē habet horas quot est
 uis, licet breuiores. to. 1. 243.
 Dies a quo deinceps incrementum lucis ac-
 cipit dies quid significet. tom. 10. 13. i.
 Dies seculi, tres sunt. tom. 8. 51.
 dies veteres ex Adam, noui ex Christo. to. 8.
 109. m.
 Homo non accepisset dies declinantes sicut vr-
 bra, si a die vero non declinasset. ibi. 376.
 Dies pleni, qui sunt. tom. 8. 262. m. & sequent.
 Altitudo diei, quæ sit. tom. 8. 179.
 Dierum longitudo, quæ sit. Eodem. 336.
 Dies isti exiui sunt, & quasi vna gutta ad cō-
 parationem æternitatis. tom. 8. 378. g. l.
 Dies isti non sunt, quia ante, abeunt qui veniant
 & cum venerint itare non possunt. ibidem.
 Dies nostri, in quibus differat a diebus domi-
 ni. Eodem. 432. m.
 Dies umbræ, qui sunt. ibidem. 549. l.
 Dies sicut fumum deficere, quid sit. to. 8. 374.
 Diem hominis concupiscere, quid sit. to. 8. 100. c.
 Pueris decedat dies, non accedunt. to. 10. 17.
 Crastinus dies. to. 4. 412. c.
 dies intercalares. tom. 5. 134. n.
 Dies egyptiaci & Genethliaci.
 Dies obseruare, & menses, &c. suppositio. Ma-
 thematicæ, to. 2. 170. e. f. to. 3. 28. m. & 60. i.
 tom. 4. 435. d. & sequent.
 Signa dierum & temporum. tom. 3. 163. a.
 Dies Aegyptiaci. tom. 4. 435. fin. fine
 de electione diei, quo vxor ducitur, quoue
 in agro aliquid plantatur, aut seritur. to.
 5. 41. m.
 de ore Christiano ritus Ecclesiasticus non
 Paganicus procedat ne dies a syderibus ap-
 peller. tom. 8. 342. m.
 Vnde factum est, ut dies nominibus syderum
 appellarentur. ibidem. & sequent.
 Dies boni, & mali.
 dies boni, non sunt hic querendi. to. 8. 79. m.
 Dies mali semper in seculo, dies boni semper
 in Deo. ibidem. 79. a. b.
 Dies boni. tom. 10. 90. h. i. & seq. & 85. g. h.
 Dies, unde bonus. to. 10. 95. m.
 Dies videre bonos. to. 10. 34. a. b. & seq.
 Quod

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quod aliter habent impii dies malorum, aliter fideles. tom. 8. 44. d.

Quo dies iniquorum, prospicit Deus. t. 8. 93. b.

dies dimidiare, quid sit. to. 8. 178. c. d.

dies mali, qui sint. to. 8. 346. e. to. 10. 185. g. h.

dies malos quid faciat. to. 10. 83. d. & 95. a.

Ab Adam vsq; nunc semp fuerunt dies mali. Ibidem per totum.

dies per se non sunt mali. to. 10. 95. a. b.

dies nostri, mali. to. 10. 17. e. f.

diebus malis, dies malos addere. to. 10. 95. m.

In diebus malis, mors potius optatur quam vita. to. 10. 185. g.

Mali sunt dies, & eo peiores quia diliguntur. ibidem. h.

Dies natalitius.

Dies natalitius hominis morituri, cu gaudio celebrari debet. to. 10. 123. e.

Chrs, sine matre de patre natus, creauit oem diem, idemque de matre sine patre natus die natalis sui consecrauit. to. 10. 128. e.

die eterno nascente, augmentu debuit dies temporalis accipere. to. 10. 133. c.

Ioannes Baptista, pcurfor Christi, natus est cum dies inciperet minui: Christus autem, cum dies inciperet crescere. ibid. h.

Dies eternus, Dies domini.

dies presentia luminis diuini. tom. 1. 243. e.

dies, latitia. to. 8. 4. e.

Alii sunt dies coeli, alii sunt dies terre. to. 8. 323. g.

dies vite eterne, vnus est. to. 8. 4. i. k.

dies super dies, qui sint. tom. 8. 203. l.

dies domini, cur anni dicatur. ibidem.

dies quomo do diei eructat verbum. to. 8. 29 f. & 268. i. & 472. l.

Cur vna dies domini, melior sup milia. to. mo. 8. 305. m.

Est dies q est, & sunt dies q no sunt. 8. 109. i. k.

dies beatoru simul sunt omnes ideo satiant: Quia vnus est qui stat, & non trāsit, ipsa est eternitas. to. 8. 329. m.

dies eternus, vita beata. to. 10. 3. k.

dies noster, Christus. to. 10. 150. c. d.

dies tres. to. 10. 173. a.

dies in qua oportet nos operari, Christus est. to. 9. 70. m.

dies domini quid est. to. 9. 147. f.

Abraham exultauit vt videret diem meum, & c. exponitur. to. 10. 161. h.

dies dñi que vidit Abraham: vide Abraham. to. 8. 548. e. f.

Dies mortis.

Quare Deus celet nos vltimum nostru die. to. 10. 40. e. & 96. m. & 106. b.

Incessanter diem extremum cogitare habemus. tom. 10. 189. e.

Dies nouissimus

de supremo mundi die. to. 2. epist. 80.

dies nouissimi, dicti etiam dies Apostoloru. to. 2. 108. i.

dies huius vite vltimus sp incertus. t. 2. 155. l.

Diem nouissimu nescire filiu, quo gñe locutionis dicat. t. 3. 83. l. m. t. 8. 10. k. l. & 90. c.

de die autem illo & hora nemo scit, neque angeli celorum, neque filius hominis nisi pater solus: exponitur. to. 4. 195. i.

de eodem, sermo. to. 10. 21. e. & seq.

diem nouissimum vtiliter Deus latere voluit. to. 8. 90. c. & 55. d.

dies mala, est dies iudicij. to. 8. 119. i.

dies iudicij, quos comprehendet vt fur. tom. 8. 470. a.

diei iudicij, scientia nemo sibi arrogare debet, aliqua cōputatioe annoru Eo. 10. k. l.

Quo die iudicij, filius nescire legi. ibidem.

Quod nulla annorum temeraria supputatio ne octauus intelligi potest. ibidem.

dies vltimus sicut in fidelibus auger laborē, sic fidelibus. finit. to. 8. 90. f.

Et si dies iudicij longē est, tuus dies vltimus longē abesse non potest. Eodē. 92. g.

Quibuidam malus erit, & quibuidam bonus. ibidem. 148. e.

dies domini, quando veniet. to. 19. 23. a.

dies nouissimus. tom. 10. 150. c.

Solus dies iudicij expectat uenire. t. 10. 183. c.

differentia, quid sit. to. 1. 98. c.

differentia rerum, fit tribus modis. t. 1. 104. f.

diffidentia sui. to. 3. 349. g.

diffidentia filii, qui. tom. 8. 291. d. e.

Licet Christus puerili egestate fuerit contemptus, non tamen Deus est diffidendus. to. mo. 10. 128. c. d.

Nemo de indulgentia diffidat diuina. tom. 10. 154. l.

digitus Dei, dicitur spiritus sanctus. to. 2. 172. a. to. 3. 90. l. m. & 271. m. to. 4. 44. l. & 115. g. & 149. l. & 331. k. & 348. i. to. mo. 8. 17. c. to. mo. 10. 61. b.

digitus pluraliter. to. 4. 348. i.

In digitis, agnoscimus diuisionem operationis: & radicem vnitatis. to. 8. 548. e. f.

Tuor

INDEX

- Tutior est in corpore digitus sanus, quā oculi lippiens. Ibidē. 502. K
 Quid significauerit dominus, digito scribēs in terram. to. 10. 39. m. & seq.
 dignitas, quid Ciceroni. to. 4. 187. k.
 Ex tribus dignitatibus animę, tenemur Deū diligere. to. 9. 157. f.
 Quanto maior est dignitas in honore, tātō grauior est in reddenda ratione difficultas. to. 10. 298. f.
 dilatio, p exultatione. t. 3. 42. k. & fo. seq. a.
 dilatio cordis, iustitię est delectatio. to. 8. 445. b.
 Qd significat charitatē. Eodē. 445. c. & 455. i.
 Dilectio, & quid sit. to. 1. 19. c.
 dilectio, proprie quid. to. 1. 19. c.
 dilectio, in bonā & malā partem accipitur. to. 5. 100. i. k. & seq.
 dilectio & amor, idem sonant. to. 9. 122. d.
 dilectio, dulce verbum est, sed dulcius factū. to. 9. 135. m.
 Deus, dilectio est Ibidem. b.
 Vide, Charitas:
 Quid diligendum, & ordo dilectionis. diligendum quid sit. to. 1. 173. c. to. 3. 5. a. & 352. k. to. 4. 188. a.
 diligere an possit, quod nescitur. to. 3. 115. k. & 122. m. & seq.
 Quomodo diligit trinitas incognita. Eodē. 116. m. & sequen.
 Quid recte diligitur. to. 3. 351. k. & fo. seq. a.
 dilectionis regula. to. 1. 244. m. to. 3. 4. m.
 dilectionis ordo, & quibus sit succurrendū. to. 3. 5. fg. to. 9. 160. e. f.
 Regulam diligendi proximum, a semetipso dilector accepit. to. 5. 8. c.
 Hinc apparette diligere quod bonū est si in venus fueris odisse quod malum est. to. 8. 360. d. in fine.
 Quę licita charitate humana, sint diligenda. to. 10. 152. c. & seq.
 diligimus & odimus quos nō cognoscimus to. 9. 100. b. c.
 Nō diligit, qd penitus ignorat. to. 9. 103. h.
 Dilectionis, necessitas, & effectus.
 Omnibus debemus dilectionem, quę tanto amplius debetur, quātō plus redditur. to. 2. 94. b. c. & 196. b.
 In dilectione habēda, nullus potest se excusare. to. 10. 155. g. & seq. & 157. b. & 277. g.
 Trinitati, summo bono, dilectioe heremus. to. 10. 115. e.
- to. 1. 250. e. o
 Qui phreneticum ligat, & lethargicum extat, ambobus molestus est, & ambos diligit. to. 2. 50. e.
 dilectio t. 3. 117. l. & 346. f. & 355. c. t. 5. 112.
 dilectio non potest vocare, & quid operetur. to. 8. 61. f. & i. k.
 dilectio sanctos discernit a mūdo. to. 9. 94. i.
 Amissa dilectio, mors tua. to. 8. 175. l.
 diligēda est ipsa dilectio, qua diligit qd diligit oportet: & odio habenda est ipsa dilectio, qua diligitur qd diligi non oportet. Eodem. 443. l.
 dilectio, quō dicit fortis ut mors. to. 8. 146. a.
 Quod adeo fortis est ut cum quis p aliquam necessitatem nō potuerit implere qd iubet Deus, amet illum, qui implet, & in illo implet. to. 8. 476. c.
 dilectio facit in nobis quandā mortē. ibid. f.
 dilectio necessario comitatur fidem, & spē. to. 9. 97. f.
 dilectio nūc est in desiderio. to. 9. 98. i.
 dilectio patiēter mūdi odia sustinet. Ibidē. m.
 Sine dilectione nō profunt cętera bona. to. 9. 98. m.
 Talis est quisque, qualis sua dilectio est. to. 9. 128. b.
 dilectio sola discernit inter filios Dei, & filios diaboli. to. 9. 132. a.
 Charitatis pręsentia, agnoscitur in dilectione fratris. to. 9. 133. m.
 comparatio cęterorum operum, ad dilectionem. to. 10. 155. & 157. b.
 dilectionis proprietates. tom. 10. 211. g. h.
 dilectionis pręceptum.
 dilectionis duo pręcepta, vbi perfecte tenentur. tom. 1. 16. h.
 dilectionis pręceptum, quando implebitur. to. 3. 278. e. f.
 Oia ex dilectione faciēda sunt. t. 9. 135. g. h.
 Probatio dilectionis, mandatorū dei impletio est. to. 9. 207. k.
 Dilectio dei, erga nos.
 dilectio dei, erga nos. to. 1. 67. l. to. 6. 190. m.
 dilexit nos prior Deus ante omnia merita. to. 4. 418. c.
 Deus, quantum hoīem diligit. tom. 5. 63. k. l.
 dilectos suos dicit Deus esse quasi pupillam oculi. to. 5. 12. e. z.
 Pater diligit nos, sicut filium. tom. 9. 113. c.
 Pater antē mundi constitutionē dilexit nos, ut

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ut cum filio suo filii sui essemus. ibidē. d
dilectio, qua pater diligit filium, in nobis est
tom. 9. 114. f

Quis melior, quē plus, an quem minus dili-
git Christus. tom. 9. 123. b

dilectio patris probatur in nobis, qā filium
suum misit mori pro nobis. tom. 9. 135. e

Mors Christi, super omnia mouere nos de-
bet ad diligendum deum. tom. 9. 103. b. c

Qui diligantur a deo. tomo. 9. 194. f. & seq.
dilexit nos Christus. tom. 10. 134. b

dilexit deus hominē ante ruinā. to. 10. 185. K
dilectio Christi, erga nos. tom. 10. 189. I

Quam incomparabili Christus nos dilexe-
rit charitate. tom. 10. 264. b

Dilectio dei & sui, sui & proximi, dei
& proximi, amici & inimici.

diligere deū, est diligere seipsum. t. 5. 82. c. d
dilectio sui, includitur in mandato de dile-
ctioe dei, & q diligere proximum sicut

seipsum, non est aliud q̄ ei quantum pōt
commendare deum diligendum. ibidem

dilectio sui & proximi. to. 1. 253. d & seq. to.
3. 5. a

dilige deum primo, secundo teipsum, & ter-
tio proximum. tom. 10. 112. I. & sequent.

dilectos ā nobis debemus ad summum bo-
num ducere, & ad ipsum duci a quibus di-
ligimur. tom. 5. 82. K

Ut homo se diligere nosset, cōstitutus est ei
finis ad quem referret omnia quę ageret
ut beatus. ibidem. I

Non diligit proximum, tanquam seipsum,
qui nescit seipsum. tom. 8. 443. g

Qui vult sicut seipsum diligere proximum,
cū illo pecuniam suam diuidat oportet.
tom. 9. 299. b

Modus diligendi deum & proximum. tom.
3. 4. m. & sequen. & 350. l

dilectio dei & proximi. to. 3. 348. I. & 346. g
de diligendo deo, proximo, & seipso. to. 3.
5. e. & 350. i

In diligendo deo & proximo, voluntas dei
breuiter insinuat. tom. 4. 420. a

dilectionis dei & proximi, quanta vicinitas.
tom. 4. 21. d. & seq. & fo. 2. 3. b

dilectio dei & proximi, perpetuū manet. to.
1. 16. h. tom. 3. 7. f. & seq.

Ad dilectionem dei & proximi seruandā, re-
feruntur quęcunque antiquitus de sacri-
ficiis leguntur pręcepta. to. 5. 142. f

diligere debet quis deum proximum, & seip-
sum. to. 5. 308. e. f

In deo proximus diligitur, deus autem pro-
pter se. tom. 8. 472. i

Plus diligendus est deus, quā quicunque
proximus. tom. 9. 215. g

dilectio dei prior est ordine pręcipiendi, p-
ximi aut, prior ordine faciēdi. to. 9. 33. g

Nemo potest diligere fratrem, & non dilige-
re dilectionem. to. 9. 133. e. f

de eo qđ dominus dicit in Euangelio, dili-
ges proximum tuum sicut teipsum. tom.
10. 112. m. & seq.

Nullus potest diligere deū & fratrem odio
habere tom. 10. 123. h

dilectionis plenitudo, est ponere animā suā
pro amicis suis. tom. 9. 97. g. h

Plus diligēdi sūt inimici, q̄ amici. to. 10. 136. a
Primum medicamentum egrotanti, est per-
fecta dilectio, qua amicum & inimicum
amet. tom. 10. 210. g

Qui amicum & inimicum diligit, oēs para-
diſi portas inueniet apertas. to. 10. 211. a

dilectio, qua diligentem se quis diligit, non
sufficit deo. - ibidem. i

dilectio amici & inimici, in pręcepto est.
tom. 9. 225. b

Dilectio Dei.

Deus vnice diligendus. t. 1. 250. l. to. 3. 201. I

Oportandum ut oēs diligant deum. to. 3. 5. g. h.

Ad diligendum deū, exhortatio. to. 3. 253. a

tom. 9. 253. K

dilectio erga deum. to. 3. 336. f

dilectionis diuinę succēsam animam dicit
esse sacrificium deo. to. 5. 83. f. g

Quāta dilectione debeāt iduci ciues sup̄nę
patrię, ad amorem eius. to. 5. 45. l. m

diliges dominum deum tuum, &c. exponit
to. 5. 82. K. l. to. 8. 442. f. to. 10. 153. c

Qui diligant deum, odisse debent quod ip-
se odit. tom. 8. 360. d

Ut sciamus diligere deum, sciendus est deus,
& ut sciat homo diligere proximum tan-
quam seipsum, debet diligendo deum, di-
ligere seipsum. tom. 8. 443. g

deū sic diligamus, ut ipsū nō p̄ter aliud nec
aliud pręter ipsū diligamus. to. 8. 182. i

Gratis enim dilige, quia melius ab eo non
inuenies quod det, quam seipsum Eodē.
172. e

Quantum dilecti sumus prius quā dili-
geremus

INDEX.

- geremus deum, ostendit. tom. 8.211.c
 Non in superficie, sed in medullis cordis diligendus est deus. tom. 8.225.d
 Quod plus diligendus est omnibus reb. q. maior & melior inuenitur. tom. 8.285.l
 An potius ideo diligimus q. exaudiuit dñs, aut iō diligimus vt exaudiat. ibidem. 432.l
 In æternum diligēs, in æternum meretur habere quod diligit. tom. 3.458.g
 diligēdo deum, qui prior nos dilexit, diligit quisq. seipsum, vt possit salubriter diligere proximum sicut seipsum. tom. 8.462.b
 Si recte diliguntur iustificatiōes dei, recte diligitur dilectio iustificationū. t. 8.427.f.g
 dilectio noua est, & æterna tom. 8.576.i
 dilectio dei per quid ostenditur. to. 9.94.c.d
 dilectio dei, & vulgaris, in quo differunt. to. 9.97.f.g
 dilectio dei complectitur omne aliud præceptum. ibidem
 diligere Deum, donum Dei est. to. 9.108.b
 Melior est qui plus diligit Christū, felicior est quē plus diligit Christus. tom. 9.123.c
 Quis melior qui plus an qui minus diligit Christum. ibidem. b.c
 Quanto magis Christū in hac uita diligim⁹ tāto facilius liberamur a malo to. 9.123.i
 diligentes Deū, quantūcūq. distent, in idē tendunt. tom. 9.133.m. & sequen.
 Qui diligit patrem, diligit filiū. to. 9.139.m
 Non diligit quis imperatorem, & odit legē eius. ibidem. g
 dilectio Dei via est, qua ad cœlestia bona puenitur. tom. 9.160.e.f
 Quomodo diligēdus sit Deus. ibi. g. & 197.1
 Quantum homo teneatur diligere Deum. to. 9.163.d
 Quid sit diligere Deum. tom. 9.194.a
 Conuincitur Deum non diligere, qui mandata eius non vult custodire. to. 9.204.i
 Tota dilectio Dei, in mandatorū eius obseruatiōe cōsistit. to. 9.307.i. K. to. 10.153.c.d
 Dilectio sui.
 Dilectio sui, vbi laudanda. tom. 3.5.d
 Magis mihi me debeo, quā hoībus ceteris quāuis Deo magis quāmihi. to. 1.11.a
 diligere se, quid sit. to. 9.99.b
 Quō sese quisq. diligere debeat. to. 9.197.K
 dinge teipsum, hoc est, animam, non carnē tom. 10.36.e
 dilectio vniciue à se incipit. to. 10.112.i
 Dilectio proximi.
 Proximi dilectio. to. 1.14.b.c. to. 3.312.K
 t. 4.438.K. t. 9.194.d. to. 10.36.d.e. & 155
 diligēdus oīs homo vt proximus. tom. 3.5
 dilectio Angelorum. ibidem
 Qui diligit fratrem, Deum diligit. t. 3.117.1
 tom. 4.438.K. l. m
 In sanctis qd diligamus. to. 3.116.d. & seq
 diliges proximū tuū, exponitur. to. 5.82.K
 Si proximū diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to. 8.535.1
 discenō diligere, vt discas diligere. t. 8.60.g
 dilectio proximi, includit in se Dei dilectionem. to. 9.89.K
 dilectio proximi, necessario est cū dilectione Dei. tom. 9.97.g. & 98.
 Quicquid sit de dilectione fratris, in bono opere sit. to. 9.133.a
 diligens membra filii Dei, sit & ipse membrum filii Dei. to. 9.139.m
 dilectio fraterna ē erga christianos. to. 9.140.K
 Proximus quomodo diligēdus est. t. 6.197.1
 dilectio proximi ad malum, nō est dilectio. ibidem. l. m
 dilectio parentum, præcipua est inter dilectiones proximi. to. 9.200.c.d
 Modus diligendi filios. to. 9.215.g.h
 Non potest diligere proximum, qui seipsū non diligit. Et ibidem, quis seipsum diligit. to. 10.36.d.e
 de modo quo nos inuicē diligere debemus, Homilia. to. 10.98. & seq.
 Proximum peruerse diligere. to. 10.112.m
 Quomodo intelligatur, Diliges proximum tuū, & odio habebis inimicū. t. 10.310.K. l
 Qui diligit decorem domus Dei, diligit proximum tanquam seipsum. tom. 10.253.a
 Dilectio inimici.
 Inimici quomodo diligendi. tom. 1.17.c.d
 diligendi inimici. t. 3.58.m. & seq. to. 4.420.K. & seq. copiose. to. 10.103.i
 diligēdi hoīes, nō errores. t. 3.346.f. & se. c.f
 Hęc tibi regula dilectionis præfigitur, vt imitans patrem cœlestem, diligas inimicum to. 8.173.c
 Homo hominem vincit humana felicitate, diabolum vincit inimici dilectioe. Ibi.
 Sic inimicus diligitur, vt non displiceat domini iustitia qua punitur, &c. to. 8.291.c
 Nō est pfecta dilectio Christiani, nisi cū implet quod Chrs præcepit, diligite inimicos,

cos, &c.
 Quales inimicos diligas.
 Non diligas propter
 diligere inimici vitium
 ligere naturam iul
 dilectionem inimici
 Iohannes.
 dilectio inimici ad c
 Quare nos mouit
 gere.
 Pfecta dilectio, e
 to. 9.137.e
 Deus nos inuitat ad
 dilectionem, exē
 Deus diligit inimic
 orri super bono
 Deus nos inimicos
 ceremur.
 Nullum medicamen
 da peccata, quam
 to. 9.151.e
 Inimicorum dilectio
 to. 9.249.h. & 251.
 De eo quod dicit dñs
 inimicos vestros,
 vos: Homilia. to. 1
 Ad diligendum inimi
 debeat.
 Nil tam benignum
 to. 10.141.e
 Inimicorū dilectio, e
 to. 1.162.a. & 157.
 Inimicus, in quantum
 inimicus est dilige
 Si inimicos non dilige
 possumus.
 De dilectione inimici
 Iacob diligendo frat
 pr. q. b. dilectionis
 Inimici diligere deb
 fecit, non in hoc q
 fu. ibidem. l
 Nō diligat inimicus, n
 non in firmitate li
 Diligēdo inimicū, fa
 Vide, inimicus.
 Dilectio
 Dilectio temporalis.
 Mali quando videntur
 tibi debent, non
 cos,

IN DIUVM AVGVSTINVM.

cos, &c. to. 8. 349. f.
Quales inimicos diligere debemus. to. 8. 530. c.

Non diligas propter vitia homines. Ibidem
diligere inimici vitium prohibemur, sed di-
ligere naturam iubemur. to. 9. 149. b

dilectionem inimici paulum commendauit.
Ioannes. to. 9. 136. e. f.

dilectio inimici ad quid utilis est. to. 9. 137. c
Quare nos monuit Christus inimicos dili-
gere. Ibidem. e.

Perfecta dilectio, est in dilectione inimici.
to. 9. 137. e

Deus nos inuitat ad inimicorum nostroru
dilectionem, exemplo sui. to. 9. 13. e. e.

Deus diligit inimicos suos, qui solem facit
oriri super bonos & malos. Ibidem

Deus nos inimicos dilexit, ut eius amici effi-
ceremur. to. 9. 139. a

Nullum medicamentum utilius est ad sanan-
da peccata, quam inimicorum dilectio.
to. 9. 251. e

Inimicorum dilectione filii Dei efficimur.
to. 9. 249. h. & 251. e

De eo quod dicit dñs in Euangelio, Diligite
inimicos vestros, Benefacite his q̄ oderūt
vos: Homilia. to. 10. 92. f. & sequentibus.

Ad diligendum inimicos, quid nos mouere
debeat. Ibidem. h. i.

Nihil tam benignum, quam inimicos dilige-
re. to. 10. 141. e

Inimicoru dilectio, est de p̄cepto diuino.
to. 10. 136. a. & 157. g. & 256. c. d. & 277. h

Inimicus, in quantum homo, nō in quantum
inimicus est diligendus. to. 10. 155. f

Si inimicos non diligimus, filii dei esse non
possumus. tom. 10. 157. g

De dilectione inimicoru. to. 10. 210. g. & 211. i.

Iacob diligendo fratrem suum Esau, exēplū
p̄buit dilectionis inimicoru. to. 210. h

Inimicu diligere debemus, in hoc qđ Deus
fecit, non in hoc quod diabolus intromi-
sit. Ibidem. l

Ut diligat inimicus, uel p̄ eo oretur, cū inte-
riori infirmitate litigandū est. to. 10. 253. l

Diligēdo inimicu, facis amicum. to. 10. 256. g
Vide, Inimicus.

Dilectio mundi.
Dilectio temporalis. to. 1. 14. b

Mali quando videntur diligere, conscientia
sibi debent, non amicitiam. to. 8. 93. a

Dilectio qua mūdus mūdū diligit, falsa est.
to. 9. 149. b

Dilectio mundi, non compatitur dilectionē
Dei. to. 9. 128. b

Si terram diligimus, terra erimus: si Deum,
dñi. Ibidem

Diligens mūdum, & negligens charitatē, ne-
gat Christum in carne uenisse. to. 9. 135. a

Communis hominis dilectio, potius dicen-
da est inuidia. to. 9. 198. b. c

Nolite diligere mundum, neque ea quę in
mundo: sunt exponitur. to. 10. 29. a. b

Non usque adeo sunt diligenda terrena, quia
& ampli⁹ sit diligēdus Deus. to. 10. 152. K

Qui plus Deo diligit creaturā, offendit crea-
torem. to. 10. 241. g

Diligentia. In vnoquoque opere bono, ma-
ter est diligentia. to. 10. 285. K

Diluuij accessus & recessus. to. 3. 236. c. d

Aquarum eruptio. to. 3. 235. l

Diluuij sacramentum. to. 4. 330. f

Diluuium p̄sentis uite, qua in naui euade-
re possumus. Eodem. 354. h

Diluuium signat baptisma. to. 6. 84. e

Diluuii quadraginta dies, quid significēt. to.
6. 84. i

Diluuium spiritale. to. 6. 196. m

Diluuii sacramentum expositiū. Ibid. 196. b. c

de diluuiio & eius conditionibus. to. 5. 141.
b. & sequen.

Post diluuium Mathusale vixisse quatuor de-
cim annos quidam dixerunt. to. 5. 134. g

Vide, Mathusalem.

diluuiia tria fuerunt. to. 5. 170. a. b

diluuiū deucalionis quādo fuit. to. 5. 171. m

In diluuiio omnis generatio Cain cōsumpta
est, & q̄ ante nullus legitur castitatem te-
nuisse, qua vacatur ab opere generadi. to.
5. 138. l. & sequen.

A diluuiio, vsque ad Abraham, per spaciū
scilicet amplius quam mille annoru, non
legitur aperte aliquis coluisse deum, cre-
dit tamen eos etiam tunc non defuisse. to.
5. 142. h. & sequen.

In diluuiio omniū animantiū interitum scri-
ptura denunciat, ut inuauat magnitudinē
futurę cladis. tom. 5. 141. d.

In diluuiio ostendit aquam excreuisse etiam
super montem Olypum. Ibidem. K.

diluuiū generale, tēporē Noe. factū, nec Grę-
ca nec Latina nouit historia. tom. 5. 70. b.

De

INDEX

- De diluuiio magno, facto tempore Ogygii. ibidem.
- de diluuiio deucalionis facto regnate Cecrope, Atheniesiu rege, cuius teporibus Moyses eduxit populu de Aegypto. to. 5. 171. m.
- diluuium. to. 5. 133. g.
- de longa vita hominum, que fuit ante diluuium, & de ampliore humanoru corporum forma. Ibidem m. & seq.
- Vide, Annus, Corpus, & Homo.
- Aqua diluuii facta est super terrā sexcentesimo anno vitæ Noe, &c. to. 5. 135. K.
- Quod in diluuiio nullus bonus mortuus sit, sed iam omnes mortui erant, non frustra creditur. to. 5. 141. b. & seq.
- An post diluuium a Noe vsque ad Abraham aliquę familiæ secundum Deum viuentium reperiantur. to. 5. 142. g. h.
- diluuium aquarum. tom. 5. 147. m.
- diluuiū aquarū multarū, qd sit. tom. 8. 65. g.
- diluuiio periisse coelos. tom. 8. 382. b.
- diluuium persecutionum. to. 8. 240. d.
- diluuiū p quadraginta dies fuit. to. 10. 161. a.
- diluuium hominem deleuit, crimen delere non potuit. to. 10. 132. e.
- diluuium similitudo fuit nostri baptismatis. to. 10. 161. a.
- dimidium cuilibet corpori. to. 1. 243. f. g.
- dimitti quicunque dimiserit omnia sua propter me, accipiet in hoc seculo centuplū, & in futuro vitam æternam possidebit: expositur. to. 2. 111. i.
- Contra nō dimittentes peccata. to. 3. 59. a. b.
- Qui dat veniam peccanti eleemosynam dat. to. 3. 58. m.
- Vide. Ignoscere.
- Orandum omnibus pro dimittendis peccatis. to. 3. 66. e.
- dimittendum quō debitum pecuniarium. to. 4. 408. h. i.
- dimittentibus solis cōdonantur peccata. to. 4. 410. K. to. 6. 179. K.
- dimitte nobis debita nostra to. 6. 197. k. l.
- Deus semper dimittit nostra delicta si nobis displiceamus. to. 9. 125. c.
- dimittēda sunt aliis offensę in nos commissę. to. 9. 251. d.
- Quantumuis bonus bonam habeat conscientiam, habet tamen necesse dicere, Dimitte nobis debita nostra, &c. to. 10. 23. e.
- dimittant peccata illi, qui dimittit. to. 25. K.
- Etiā sanctissimi quotidie dicendū, dimitte nobis debita nostra. to. 10. 87. e. & 100. f.
- Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: exponitur. to. 10. 87. i. K.
- dimittendum omnibus, & orandum p omnibus. to. 10. 93. a.
- dimittendū, vt dimittat nobis. to. 10. 103. i. K.
- dimittere ex corde debitoribus. to. 10. 105. h. & sequen.
- Remittite, & remitte: exponit. to. 10. 107. a.
- Vbi dimittenda peccata. to. 10. 115. i.
- Peccata dimittenda sunt inimicis nostris. to. 10. 157. i. k.
- Dimitte, vt tibi dimittatur. to. 10. 191. i.
- Quomodo secure, oram, Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. to. 10. 211. l. m.
- denante veniam a te petenti, ne tibi claudas patris indulgentiam. to. 10. 219. e. f.
- Qui dimittit terrena, accipit coelestia. tom. 10. 241. f.
- Qui non dimittit aduersario, ipse prius sibi erit aduersarius. to. 10. 241. i. K.
- Exhortatio ad dimittendum inimicis. to. 10. 244. l. m.
- Dinomachi opinio. tom. 7. 366. k.
- diogenes. to. 5. 65. g.
- diogenes concubuit cum vxore publice, dicens non esse verecundādum de talibus. to. 5. 127. k.
- diomedes. to. 5. 2. h.
- diomedes post Troiæ excidium in deos relat. to. 5. 172. c.
- In diomedis tēplo aqua aspergit aliter rostris, Gręcis applaudētib. Ibid. d. & 173. e.
- diomedis locios conuersos dicunt in volucres. Ibidem.
- Volucres diomedę. Ibidem.
- dionysii tyranni factum, in liberis procreandis. to. 7. 354. d.
- diptychium lapidem, qd significet. to. 6. 97. m. & sequen.
- diplois quid sit. to. 9. 419. f.
- dis pater. to. 5. 59. d.
- discessus a deo. to. 3. 204. m. & 348. g. & 352. g.
- Temeritas est inquirere, quę Apostoli Christo discedente portare non poterāt. tom. 9. 103. e. f.
- discendi acumen, intelligendique celeritas donum dei. to. 139. e. in fine g.
- discendū duplex gratia dei. to. 151. f. discere

IN DIVVM AVGVSTINVM.

discere reminisci. t. 1. 10. m. & 183. K. & 200. K.
discēdū hominibus, p homines ē. t. 3. 2. d. e.
discēntium status melior, quam docentium.
tomo. 3. 355. a.
discēntium profectus. tomo. 3. 347. K.
Quomodo discatur. to. 3. 335. c.
discēdi occasionē, dant, quēst. motē ab hē-
reticis contra Ecclesiam. tomo. 5. 143. K.
Nō discit Deus ad tēpus viuēdo: & cur dicat
ad tēpus videre, & cognoscere. to. 5. 144. e.
Qui discit humilis est, & laborat vt nō sit tu-
perbus. to. 8. 162. h.
Quē discere debemus à Christo. to. 8. 178. e.
tomo. 10. 81. l.
Alia sunt q̄ ideo discimus vt tantū sciamus,
Alia vt ea etiam faciamus. tomo. 8. 452. g.
Non didicit qui non facit, licet memoria te-
neat quid audiuit. to. 8. 462. c.
Contra eos qui nihil discere volunt, putātes
quia si aliquid didicerint, superbi erūt. to-
mo. 8. 503. e. f.
Nemo ab homine solo quid discere potest.
tomo. 9. 129. h.
Magnum lucrum cū operationis effectu mō-
stratur, quicquid magisteris cēlestibus di-
scitur & tenetur. tomo. 10. 3. a. b.
Quid Christus homo factus a se nos discere
velit. to. 10. 33. h.
discite a me: quia mitis sum & humilis cor-
de: exponitur. tomo. 10. 110. g. h.
Quid filius Dei nos a se discere velit. tomo. 10.
68. c. d. & 81. i. K. & 110. K.
Vis discretiua. tomo. 3. 289. d. e.
Quid est discernere causam de gente nō san-
ctā. tomo. 10. 278. g.
disciplina discendo, pro scientia. to. 1. 180. h.
& 208. d. tomo. 3. 140. g. h. tomo. 6. 197. f.
disciplina pro correctione. to. 3. 140. h.
disciplinarum veritas. tomo. 1. 180. g.
de libris disciplinarū Retractatio. t. 1. 10. f. g.
disciplinarum memoria: & quō disciplinas
liberales discimus. to. 1. 61. i. K. & sequen-
disciplinarum liberalium vtilitas. tomo. 1. 158.
e. & sequentibus & fo. 62. c. d.
disciplinis liberalibus nimium tribuit. Augu-
stinus, tomo. 1. 162. c. d.
Retractatio. tomo. 1. 9. K.
disciplina vitē, lex Dei. to. 1. 163. b.
disciplina vera, cōsistit in vita & eruditione.
ibidem.
disciplinarum ignari, arduas quēstiones ne

atingant. tomo. 1. 166. a.
disciplinarum omnium excogitatrix ratio.
Ibidem. 165. c. & sequenti.
disciplinē liberales efferrunt intellectum ad
diuina. Ibidem. l. m.
In disciplina catholica, sola perfecta veri-
tas. tomo. 1. 251. b.
Quā quibus quomodo tradēda. to. 1. 239. k.
disciplina domestica. to. 1. in Polid.
disciplinas vocant liberales, variarum serui-
libidinum. tomo. 2. 194. l. m.
disciplinas liberales damnat Augustinus, nī
si adsit studium pietatis. Ibidem. f. g.
Liberales disciplinē non verē liberant. Ibi-
dem. K. l.
In disciplinis liberalibus, animæ salus non
consistit. tomo. 2. 224. a. b.
disciplinis liberalibus parum conuenit cū
sanctis scripturis. to. 2. 231. g.
disciplina dicta iustitia Dei. to. 4. 418. g.
disciplina naturalis inuenta est pp naturam
rationalis propter doctrinam & moralis
propter vsum. tomo. 5. 100. f.
disciplina astronomiæ valet ad exercitanda
ingenia, magis quā ad illuminandas
mentes vera sapientia. tomo. 5. 179. l.
Ad disciplinam pietatis, quā via. tomo. 6. 32. l.
disciplinē Ecclesiasticā modus. tomo. 7. 17.
m. & sequentibus.
disciplina Ecclesiastica non negligenda. to-
mo. 7. 54. a.
disciplina interpretata de Græco dici solet
eruditio q̄ fit p molestias. tomo. 8. 451. d.
disciplina quā significat emendatoriā tribu-
lationem, accipiendo discitur, id est, non
audiendo vel legendo vel cogitando, sed
experiendo. to. 8. 452. e. f.
Quod Deus amat disciplinam, quā quisque
etiam in domo sua & in suis subditis ama-
re debet. to. 8. 193. i. k.
Non proficit disciplina data, si mentis prauit-
as nō corrigitur. to. 8. 266. i.
disciplinā cur apprehēdere debemus. t. 5. c. d.
disciplinam qui odiant. to. 8. 158. a.
In quos disciplinam exercere non potes, pa-
tienter feras. to. 8. 390. b.
disciplina quid sit. to. 9. 180. k.
Melius per vsum quam per auditum disci-
tur. tomo. 9. 187. c.
disciplina Christiana. tomo. 9. 197. f.
disciplinæ domus, Ecclesia. Ibidem. f.
S Vide,

- Vide, Artes.
- Qui sint apti ad disciplinā. to. 9. 197. f. & seq.
- Nihil est quod non disciplina emendet, aut saluum. faciat. to. 9. 206. e.
- Disciplina, magister est veræ religionis. Ibidem. e.
- Deus, in principio operis sui, primo disciplinam fecit. to. 9. 206. f.
- Disciplinæ ratio mūdum gubernat. Ibidem. f.
- Humana & nō bestialis videtur perire disciplina. to. 9. 206. e. f.
- disciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimittenda. to. 10. 15. i.
- per solutionem disciplinæ, crescit nequitia. Ibidem. h. i.
- Et hoc vigilanter cauendum. Ibidem.
- disciplinam qui abiicit, infelix est: exponitur. tom. 10. 17. 5. h.
- disciplina cum bonitate. to. 10. 91. i.
- disciplinā q nō dat, crudelis est. tom. 175. h.
- Discipulorum fraus in præceptores. tomo. 1. 41. K & 42. h.
- Discipuli Christi, dicti omnes credentes. tomo. 4. 142. e.
- Discipulos suos Christus filios appellauit: & quare. tom. 4. 308. a.
- discipulos duodecim nō frustra habere voluit dominus, to. 8. 38. c.
- Quod discipulis suis dominus dixit etiā nobis dixit & posteris. tom. 10. 38. c.
- Non solum duodecim, sed omnes credentes discipuli Christi. to. 10. 41. a.
- duodecim discipulos Christus elegit, vt se verum diem esse ostenderet, in quo duodecim sunt horæ. to. 9. 78. b.
- Quare Christus idiotas & piscatores discipulos elegerit. non potentes, diuites, sapientes & c. tom. 10. 85. c.
- De duobus discipulis euntibus in Emaus. to. 10. 198. e. & e. f. & 200. f. & 201. h. i.
- Duo illi discipuli, iudici præconis nomē imponunt. to. 10. 200. g.
- Discipuli in medio sui Christum videbant, quem non credebant. tom. 10. 291. h.
- Duo angeli cōfortāt discipulos, de discessu Christi pauidos. to. 10. 214. g. & m. & seq.
- Chr̄s post triump̄ū discipulos a captiuitate liberatos bñdictione dicit. to. 2. 19. l.
- Duorum discipulorum Christi dubitatio. tomo. 9. 223. d.
- *duodecim primi discipuli Augustini. tomo.
10. 287. f. g.
- discordiæ quomodo sedandæ. to. 1. 58. d.
- de discordiosis. to. 1. 234. a.
- discordia in vrbe post Tarquinium exactū. tomo. 5. 16. d. & sequen.
- discordia, dea. tomo. 5. 28. K.
- discordiæ vitium. to. 5. 111. d.
- discordiæ author diabolus. to. 10. 47. g.
- discordia, siue inimicitia, authorē suum perdidit. to. 10. 47. f. g.
- discordia vitanda. Ibidem.
- Discordiæ qualiter inter Christianos desponendæ, & ineunda cōcordia. to. 10. 114. h. i.
- Exclamatio in discordes. to. 10. 325. l.
- dispensatio. to. 2. 24. c.
- dispensatores salutis æternæ, ministri Evangelii. tomo. 2. 199. c. d.
- dispensant verbū Dei boni & mali. Ibidem. d.
- De diuersitate dispensatorum. to. 10. 275. a.
- dispensator, seruus est, nō dominus. to. 295. g.
- Displicere.
- Si tibi displices, tolle a te oculū tuū. t. 3. 477. l.
- Si tibi displicet quod & Deo, illi coniungetur. tom. 8. 162. a.
- disponere, Quō de? disposuerit oīa. t. 3. 181. b.
- In dispositione diuina, futura iam facta sunt. tom. 5. 85. d.
- Dispositio. to. 7. 467. d.
- disputationes olim a notariis excipiebantur. tom. 1. 16. g. & 141. h.
- Vide, Notarii.
- disputationibus inutilibus, fabulæ vtiliores. to. 1. 34. c.
- disputantium inconditi mores. t. 1. 179. a. b.
- disputatoriæ artis pauci gnari sunt. t. 1. 181. d.
- In disputationibus Christianorū, nō modo philosophorū nomina, sed veritas amplectenda. tom. 1. 234. b. c.
- disputatores contentiosi nominantur. tom. 2. 164. h. & 235. f. g.
- disputabatur & legebatur olim in Ecclesiis. to. 2. 173. f. g.
- disputationis habitæ, vt schismata componerentur. tomo. 2. 205. e.
- Disputator non sit adulator. Ibidem.
- disputator feruidus excusatur. Ibidem.
- disputatores intempestiui. to. 2. 221. i.
- In disputationibus libri canonici adsint. Ibidem. 224. m.
- Ad disputationes Ecclesiasticas non pertinet 8rē disciplinas liberales. to. 2. 231. g.
- disputa

Disputatores non
trent.
disputationibus
genia.
In disputationibus
201. h. i.
Vide, Temerita
disputatio Pauli A
disputationi qua
5. 11. K. & sequen
disputatoria diale
disputator Paulus
disputare quid.
disputator verus.
disputare cum D
disputatiōes quā
disputatū eade
Disputatio in
similitudo.
Distinctio quantum
distinctio in pronun
distingueret, pro def
Diu, & non diu.
Diu non est quod ha
diuersoria sanctoru
diuersiuoca.
diuitiarum illecebr
diuitia, honores, pot
to. 1. 140. e. f. to. 2. 1
diuitis quomodo v
diuitiarū verus cont
239. d. e. to. 3. 354. c.
Vide bona externa
Fideli totus mūdus di
123. g. 16. 65. h. in fi
diuitie tanto melius h
nus amantur.
diuitie si reliquendæ.
diuitias multū sub relig
lant.
In diuitiis desolatio ma
tom. 2. 182. l.
diuitie veræ & falsæ. to.
d. & 159. f.
diuitie dicuntur mammon
diuitie cur aliena dicu
diuitias, cur Christus a
na iniquitatis.
diuitie huius seculi, ma
quodcumque sint
diuitie Christianorum

IN DIVVM AVGVSTINVM

Disputatores non victoriā, sed pacem spe-
ctant. tom. 2. 235. h. i
disputationibus non inutiliter exercentur in
genia. tom. 3. 57. l
In disputationibus modestia Augustini. to. 3.
 201. h. i
Vide, Temeritas.
disputatio Pauli Athenis. tom. 3. 262. K
disputationi qualis adhibendus sit modus. t.
 5. 11. K. & sequen.
disputatoria dialectica. tom. 7. 68. a. b
disputator Paulus. ibidem. c. d
disputare quid. ibidem. f
disputator verus. ibidem
disputare cum Deo quid sit. tom. 8. 402. c
disputationes quādo fructuosae sunt. 8. 441. h
disimilium eadem, aut par, scienti. t. 1. 174. i
Disimilitudo inter homines, mirabilior, q̄
similitudo. tom. 5. 217. b
Distinctio quantum faciat. tom. 3. 15. c. d
distinctio in pronunciando. ibidem. f
distinguere, pro definire. tom. 4. 65. m
Diu, & non diu. tom. 1. 110. g
Diu non est quod habet extremum. t. 8. 54. e
diuersoria sanctorum. tom. 1. 255. m
diuersiuoca. tom. 1. 97. f
diuitiarum illecebre. tom. 1. 140. d. & 175. e
diuitiā, honores, potētatus, felicē nō faciūt.
 to. 1. 140. e. f. to. 2. 185. a. to. 7. 151. i. K
diuitiis quomodo vtendum. tom. 1. 245. e. f
diuitiarū verus contemptus, et si tenentur. to.
 2. 39. d. e. to. 3. 354. c. to. 8. 227. e. f
Vide bona externa, & possessio.
Fideli totus mūdus diuitiarū est. to. 2. 75. f. &
 123. g. t. 6. 65. h. in fine. t. 8. 130. a. & 550. K.
diuitiā tanto melius habentur, quanto mi-
nus amantur. to. 2. 75. f
diuitiā si reliquendā. tom. 2. 122. K
diuitias multi sub religionis prētēxu cumu-
lant. tom. 2. 124. i
In diuitiis desolatio magis quam consolatio
 tom. 2. 182. l
diuitiē verē & falsē. to. 3. 348. h to. 10. 30. c.
 d & 259. f
diuitiā dictē mammona. tom. 4. 118. f
diuitiā cur alienā dicuntur. ibidem
diuitias, cur Christus appellauerit mammo-
na iniquitatis. tom. 10. 30. c. d
diuitiā huius seculi, mammona iniquitatis,
vndecunque sint ibidem
diuitiē Christianorum sunt virtutes t. 5. 4. b

In diuitiis cupiditas reprehenditur, nō faci-
tas. tom. 5. ibidem c. to. 10. 97. a
Aliud sunt diuitiā, aliud pecunia. to. 5. 59. b
Si diuitias suas cōmunes Christiani faciunt,
Nulla vtilari dēt gloria, cū Rom. princeps
eis cōtēptis, pauperes fiebāt. tom. 5. 46. K
diuitiis veris abūdāt aliq, q̄ impfectos reci-
piunt in aeterna tabernacula. to. 5. 226. K
diuitiē nō faciunt nos foelices. to. 5. 45. e
diuitiē, sine virtute, nocent diuitibus. tom. 5.
 188. d
diuitiā quomodo piis dentur à Christo. to.
 6. 65. g. h. & sequentibus.
diuitiā animā. ibidem. 66. e
diuitiā tēporales, & aeternē. t. 6. 205. c. & l. m
diuitiē in cōelo reponendā sunt, & per quos
reponuntur. to. 8. 110. g. h
diuitiā quare querantur. tom. 8. 148. l
Quōd non fiat perdendā, sed ad locum tutū
transmittendā. ibidem.
Omnes qui male viuunt, diuitias suas alienis
relinquunt. tom. 9. 149. e
Diuites desideriis vastātur, cupiditatibus dis-
sipantur, timoribus cruciantur tristitia cō-
tabescunt. tom. 8. 51. e
diuitias non damnari. tom. 8. 167. m
Diuites qui reprehendantur. ibidem
Diuitiā quomodo possidendā. Eodē. 170. e
Diuitiā donum Dei. ibidem. 150. c. & seq.
Diuitiā quod malum importat, maximē in
cautis hominibus. tom. 8. 520. K
Diuitiarum sufficientia & plenitudo, Deus
est. tom. 8. 477. g
Qui diuitias falsas querit, veras nō desiderat
& qui veras querit, adhuc pauper est. to.
 8. 480. f
Diuitiā istē non sunt verē diuitiē, sed ipsius
salutis. ibidem. g
Quōd plus augeant cupiditatem ei qui eas
possidet. ibidem. h
Ad hoc accefferunt, vt egestas cresceret. Eo-
 dem. i. K
Diuitiā verē quē sint, & vbi. ibidem. h. i. to.
 10. 176. c
Tales diuitias debemus querere, quā nō pos-
sint amitti, quā non oculis carnis, sed cor-
dis videntur. tom. 8. 482. a
Diuitiā pauperis, ipse dominus, est diui-
tiae auari, diabolus. tom. 8. 49. g. h
Diuitiarum tria sunt genera. Eodē. 408. d. e
Non diuitiā, sed superbia diuitum crucia-
 bitur.

- bitur. tom. 8. 309. c
Tunc veræ sunt diuitiæ, quando nihil nobis
de erit. tom. 8. 239. e
diuitiæ Christi quæ sint, & quod nostræ diuitiæ imple
buntur de paupertate ipsius. ibidem. f
diuitiæ temporales & spirituales qualiter dif
ferant. Eodem. 245. d
Cur peccatores obtineant diuitias. ibid. 262. a
Qui diuitias non habent, non accipiant, quæ ha
bent, non de eis presumant. ibidem. h. i
diuitiæ fluunt, & si cor apposueris, flues.
tom. 8. 207. f
Quod non sit sperandum in multitudine diui
tiarum, sed in Deo vero. Eod. 167. m. & seq.
Nihil profunt exteriores diuitiæ, si interior
præmit egestas. tom. 8. 170. g
Vbi habere debeamus diuitias nostras. tom.
8. 170. a
diuitias interiores nemo tibi auferre potest in
uito. tom. 8. 182. m
diuitiæ Ecclesiæ, Deus eius. Eodem. 91. m
diuitiæ huius seculi, non sunt merces laboris
in vinea domini. to. 9. 129. f
Amando diuinas quis plus amat mortem, quam
vitam. tom. 9. 198. k
diuitiæ bonæ, bonos facere non possunt. to. 10. 4. a
diuitiæ bonum, non unde sis bonus, sed unde
bonum facias. ibidem. b
diuitiarum instabilitas. tom. 10. 4. h
Non sperare in incerto diuitiarum. ibidem.
Omnes diuitiæ, etiam vitæ, ipsa, inter supflua
deputanda. tom. 10. 6. c
diuitiæ & patrimonium, compedes, to. 10. 24. d
diuitiæ non amandæ, sed Deus qui fecit illas.
tom. 10. 42. e
Onus diuitiarum, & paupertatis, to. 10. 81.
m. & sequen.
diuitiæ haberi possunt, sed amari non debent.
tom. 10. 30. d
diuitiarum contemptus, & spontanea pau
tas quanta res. tom. 10. 34. b. c
diuitiæ duplices & paupertas duplex. to. 10.
93. k. l. & sequen.
diuitiarum duo genera. tom. 10. 107. h. i
Et earum usus & effectus. ibidem.
diuitiæ iniustæ. ibidem. h
diuitiæ bonæ. tom. 10. 180. g. h
diuitiæ iniustæ. tom. 10. 107. h
diuitiæ superbiam generant. tom. 10. 4. h
Vermis diuitiarum superbia. to. 10. 4. h. & 97. a
In diuitiis nihil est sic cauendum, quam super
bia morbus. to. 10. 183. m. & 231. l
Morbus diuitiarum, est superbia magna. to.
10. 231. l
Non sunt maiores celestibus diuitiis. to. 10. 164. k
diuitiæ quæ putantur plenæ delictiarum sunt
plenæ periculorum. to. 10. 184. e
Quare peccatores obtineant diuitias. tom.
10. 243. h. i
diuitiæ omnes, Deus noster est, vita omnium
nostrum, beata æterna. tom. 10. 2. 6. b
diuitiæ cum acquiruntur, falsam lætitiā tri
buunt, cum perduntur, verā tristitiam de
relinquunt. tom. 10. 259. f
Vnde periclitantur homines, nisi propter di
uitias acquirendas. tom. 10. 278. f
diuitiarum detestatio. tom. 10. 293. g. h
Deus suis bonis dicit bonos, & cruciat ma
los tom. 10. 107. f. & sequen.
Diues Abraham, Isaac, & Iacob, quanquam
diuites fuerint, tamen regnum cœlorum
meruerunt. tom. 2. 122. k
diuites noui testamenti. to. 2. 178. c. d
diuites, dicti superbi. tom. 2. 182. i
diuites Christiani, pauperes sunt. to. 3. 35. l. h. & k
diues. tom. 3. 35. l. k
Superbire nobiles & diuites non debet: aduer
sus pauperes & ignobiles, quoniam simul dicit
deo, Pater noster, quod non possunt verè ac pie
dicere, nisi se fratres esse cognoscant. to.
4. 407. h.
diuitum laqueus. tom. 5. 4. b
diuites, quæ elemosynas fecerunt, plus sunt læta
ti de ipsis quas pie distribuerunt, quam cō
tristati de temporalibus perditis. ibid. d
diuitibus quomodo thesaurizandum. ibid. e
de diuitis anxii præ diuitiis, & pauperis sibi
sufficientis comparatione. tom. 5. 3. i. e
diuites nunquam contenti, odiosi, semper in
lite anxii, nunquam securi, &c. ibidem.
Quod non vsque ad te solum, diues est Deus.
tom. 3. 159. k
Christus diues apud patrem, pauper apud nos
diues in cœlo, pauper in terra, diues Deus,
pauper homo. tom. 3. 119. h
Intellige in Christo occultas diuitias, quæ
pauperem vides. ibidem. l
Quod hic pauper fuit, & magnas diuitias ac
tulit, quibus faceret diuites eos quos inue
nit pauperes. tom. 8. 104. h
Christus veros pauperes dicit, & falsos diui
tes pauperat. Eodem. 110. m
Deus

Deus maxime d
quas alii volu
diuitas tanto plu
tom. 8. 5. i. e.
diuites egent, &
ne. 8. 78. k.
diues peculios
miliis.
diuites plebis
reginæ.
Nemo vult esse
inter quos vi
tur. tom. 8. 14
Qui vult esse di
hæreat, quod to
diuites adorant
exhibere fra
diues quantig
homines, cu
ruptionem
tuus fuerint ap
Cui diues factus
timebit.
Quod nihil secu
vult, non serua
Non ideo secū bñ
uit & bibit, & se
diues iniquitatem
disapud superos
cis digerebat.
In diuitibus, non ta
tes, quam cupi
In diuites, non pecu
non exemplo pr
Multi pauperes tuti
mortuorum
diuites præceptorib
inimicitias induc
dicentibus.
Quod excedit meta
nes se pares ceter
diues & pauper, cō
generis, in qua o
sum. ibidem. m. to
diuites qui non supe
pers. l. m.
diuiti bonum est, vt
n. plenum se put
niru do agnoscat
pleri. ibidem. 47
diuites multi in di

IN DIVVM AVGVSTINVM

Deus maxime diues est: quia facit diuitias
quas alii volunt habere. to. 8. 408. d

diuitas tanto plus egent, quanto plus habet.
tom. 8. 5. i. e.

diuites egent, & quod est grauius, egent pa-
ne. 8. 78. k.

diues peculiosus, seruus est magni patrifam-
ilias. to. 8. 110. i.

diuites plebis quomodo deprecantur stultū
reginæ. to. 8. 137. b.

Nemo vult esse diues, nisi vt inflet inter eos,
inter quos viuit, & superior illis videat-
ur. tom. 8. 147. K

Qui vult esse diues, nō heret parti sed illi in
hæreat, q̄ totū creauit & possidet. ibid. l.

diuites adorāt Deum, sed humanitatē nolūt
exhibere fraternam. ibidem

diues quantū gloriam visus est habere inter
homines, cū viueret, tantā vetustatē, & cor-
ruptionem suppliciorū habebit cū mor-
tuus fuerint apud inferos. tom. 8. 151. h. i.

Cū diues factus fuerit homo, cur iustus non
timebit. ibidem, m

Quod nihil secum aufert, etsi dimittit q̄bus
vult, non seruat quibus vult. ibid. 152. a. b

Non ideo secū bñfecit vt aiunt q̄a māduca-
uit & bibit, & fecit qđ voluit. ibidem. c.

diues iniquitatem quam māducauit ore cor-
dis apud superos, apud inferos in suppli-
ciis digerebat. ibidem.

In diuitibus, non tam attendendę sunt facul-
tates, quam cupiditates. to. 8. 166. i. k.

In diuite, non pecuniam, sed auaritiā condē-
nari exemplo probatur. ibidem. l. m

Multi pauperes tutius latebant: diuites facti,
mox fortioribus pda sunt facti. t. 8. 171. K. l.

diuites p̄ceptoribus & correctoribus suis
inimicitias inducunt: & sunt inimici verū
dicentibus. tom. 8. 171. g. h.

Quod excedūt metas humani generis, homi-
nes se pares ceteris non putantes. ibid. h. i.

diues & pauper, cōditione & sorte humani
generis, in qua omnes nascūtur, æquales
sunt. ibidem m. to. 9. 252. g. h.

diuites qui non superbesapiunt, in Deo pau-
peres sunt. tom. 8. 309. b

diuiti bonum est, vt agnoscat se pauperē: si
n. plenum se putat, tumor est illi, non ple-
nitude agnoscat se inanem, vt possit im-
pleri. ibidem. 476. e.

diuites multi in diuitiis suis moriuntur. to.

mo. 8. 78. h. & sequentibus.

diues difficile ingreditur in regnum celorū.
tom. 4. 121. h. i. to. 8. 262. l.

diuites nō superbiāt in pauperes. to. 4. 407. h.

diuites huius seculi, etiam inter pauperes do-
mini numerari. tom. 8. 344. l.

diues Chrs, & pauper. Eod. 373. c. & sequē.
Necesse est vt transeat diues, aut ipse per res
suas, aut res ipsius per illum. tom. 8. 479. a

Si nihil cupit, nihil diuiti deest. ibid. h

Deus ideo fecit diuitem, vt probet illum de
paupere. tom. 8. 483. k

Plus est pauperi videre celum stellarū, q̄
diuiti tectum inauratum. to. 8. 50. d. e

diues ad hoc plus habet, vt plus tumeat. ibi-
dem. 505. i.

diuites tutti essent, si non haberent quare q̄-
rentur a raptoribus. tom. 8. 507. d

difficile est vt diuites non contrahant plura
peccata. to. 8. 508. a

Quāto eris ditior, tanto timidior, Eod. 492. f

Superflua diuitum, necessaria sunt pauperū.
to. 8. 568. e tom. 10. 4. K.

Mēdici & diuitis, p̄ naturę cōditio. t. 10. 4. e. f

diues, quis vere. to. 10. 4. g. & 144. g. & 164. k

Volens diues fieri, pererrat à fide, & inserit
se doloribus multis. tom. 10. 4. g

Aliud est esse diuitem, aliud velle diuitem
fieri. ibidem.

Qui vult diues fieri, incidit in tentationē &
desideria multa stulta & noxia. t. 10. 184. f

diuites vrantur cōsuetudine infirmitatis suæ.
tom. 10. 4. l.

diuitum preciosus victus infirmitatis. ibid.

In diuites immisericordes: ser. to. 10. 24. b. c.

Quid diuitibus repensetur, si bene fecerint
pauperibus. ibidem. c. d

diues & pauper, duo contraria, sed duo sibi
necessaria. to. 10. 24. d

diuitibus quid Paulus p̄cipiat. to. 10. 4. g. h

& sequentibus. ibidem.

diuitiæ quid generent. ibidem.

diuitas officium. to. 10. 24. d

dignatio Dei est, cum visitat diuitem in pau-
peris specie. ibidem. f.

diues Deo. tom. 10. 84. d

diuites qui, in scripturis. to. 10. 117. i

diuitib. cōsiliū qđ datū. to. 10. 97. a. & seq.

Maiores nostri quare diuites, & nos paupe-
res. tom. 10. 219. h.

Diues & pauper, eiusdem sortis sunt futuri.

INDEX

tom. 10. 123. m. & sequentibus.
Deus diuitem facit vt dum pauperi supper-
 flua dat, remedium suorum peccatorum ac-
 quirat. tom. 10. 126. i.
Laudandus est diues humilis, laudandus est
 diues pauper. tom. 10. 184. a.
diues quomodo pauper. Ibidem. d.
Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. tom.
 10. 184. f. & sequentibus.
Comparatio pauperum ad diuites. tom. 10.
 228. i. k. & sequentibus.
Quid habet diues, si Deum non habet. Ibidem. k.
Exclamatio in diuites huius seculi. tom. 10.
 228. l. m.
Auaritia est, esse velle diuites. Eodem. 229. b.
Qui diues est, & se humiliat, multum Deo
 placet. tom. 10. 231. l.
Qui nihil habet, & se diuitem esse affectat,
 maxime Deo displicet. Ibidem.
Nihil dicitur eo qui fecit omnia. tom. 10. 232. a.
Qui sint diuites huius mundi. tom. 10. 231. i.
 m. & 232. b. c.
Contemptus diuitiarum huius mundi. Ibidem. c. d.
Meliores sunt qui se humilant, cum sint di-
 uites. tom. 10. 232. e. f.
Diues vult habere seruum fidelem, & non vult
 esse Deo seruus fidelis. Ibidem. g.
Redemptio animarum viri, diuitie ipsius. tom.
 10. 232. f. & h. i.
Contra diuites. tom. 10. 248. g. h.
Quisque diues erubescat bonis suis, ne simul
 pereat cum eis. tom. 10. 259. e. f.
Parabola de oue, diuite, & paupere, proposi-
 ta a Nathan ipsi Dauid. tom. 10. 101. k.
Diuitis, cui successerat regio, historia expo-
 nitur. tom. 10. 93. e. d.
De homine diuite, qui destruere cogitabat ve-
 teres apothecas, & edificare ampliores.
 Homilia. tom. 10. 78. l. & seq. & 119. f. & seq.
De diuite adolescente. tom. 10. 248. f. g.
Diues epulo, & eius historia. tom. 10. 23. l. &
 seq. & 79. a. b. & 93. e. f. & 183. m. & seq. &
 232. d. e. & 290. d.
De diuite & meditatione mortuorum. tom.
 10. 312. a. & sequentibus.
diuitis purpurati, & Lazari vlcerosi exegit.
 tom. 10. m.
Conditio Epulonis post mortem. tom. 10. 238. i.
Diues quomodo cruciabat in flamma, &c.
 tom. 5. 218. b. to. 9. 71. c.
diuitis Epulonis lamentationes. tom. 10. 238. k.

Responsio diuina ad Epulonem. Ibidem. k.
Diuitis Epulonis, & Lazari comparatio. to-
 mo. 10. 307. h.
Diuisio. tom. 3. 13. c.
Quid sentiendum videatur, de eo quod scri-
 ptum est, Diuisit Deus inter lucem & te-
 nebras. tom. 5. 98. l.
Spirituales inter se nunquam diuiduntur. tom. 10. 153.
diuisio linguarum, fuit pena superbie tom.
 5. 144. e. Vide, lingua.
diuisio rei communis facienda est a maiore,
 & minor debet eligere. tom. 5. 149.
Spūs non est qui diuidit, sed dona eius. tom. 9. 93. k.
Euangelistarum concordantia, super diuisio-
 ne vestimentorum Christi. tom. 9. 118. c.
Christi vestimentorum, diuisio forte. Ibidem. c. d.
Omnem diuisionem & inæqualitatem natu-
 ra diuina excludit. tom. 10. 227. k.
Diuortium quando liceat. tom. 4. 398. k. l. & seq.
diuortia Priscillianistarum. tom. 6. 9. l.
de diuortio, questio difficillima. tom. 6. 271.
 f. & sequentibus.
Docti, doctrina, doctor.
Doctor internus Christus. tom. 1. 190. e. f. to. 2.
 192. e. tom. 9. 103. i.
docet Christus, admonet homo. tom. 1. 190.
 a. to. 2. 185. i. k. tom. 3. 26. h. & 95. h. i.
doctoris Ecclesiastici officium. tom. 1. 239. i. k.
 tom. 2. episto. 132. tom. 3. 22. c.
Quæ, quibus, quomodo tradenda. tom. 1. 239. i. k.
doctrinæ Christianæ summa. tom. 1. 255. d. & seq.
doctores Ecclesiæ, non supra scripturam. to-
 mo. 2. 21. f. g. 55. g.
doctrina Christiana, contra magnos errores
 est defendenda. tom. 1. 8. in fine
Minus malum indoctum esse, quam indocti-
 lem cum Academicis. tom. 2. 150. e.
de Deo quid doceat Ecclesia. Ibidem. 249. h.
doctores Ecclesiarum, non temere iudican-
 dos censet Hieronymus. tom. 2. 105. i.
doctores Ecclesiastici honorifice citati. tom.
 2. 156. m. & sequen. & 160. e.
doctoribus quantum tribuendum. tom. 2. 157. i.
 & seq. e. & 161. g. h. tom. 7. 79. l. m.
de doctrina Christiana. tom. 3. 2. a. & seq. Retra-
 cta. tom. 1. 21. e.
doctores non contemnendi, etiam in sacris li-
 teris. tom. 3. 1. lege, prologum. Et contra ingra-
 tos erga præceptores. Ibidem.
doctrina omnis, vel rerum est, vel signorum.
 tom. 1. 10. l.

doctrina-

Doctrinarum genera
 Quæ doctrinæ nu-
 143 & sequen-
Doctores Euange-
 lici esse debent
 docendi modus
 doctrina catho-
 licum
 Officium docto-
 rum
 Summa duorum
 doctrinarum
 Quare conuicti
 tom. 3. 25. a. b.
 Non docebit vnus
 fratrem suum
 doctores Ecclesiæ
 cionem.
 Nec tantum pr-
 rium.
 doctrina sana, i-
 doctrinæ externæ
 doctrinæ apostoli-
 doctrinæ panis.
 doctoribus vanis
 Eruditio diuina.
 doctores Ecclesiæ
 docendi grandis.
 docendi cathedra
 docendum in spiri-
 seq. a. & c.
 doctores falsi vtrius-
 doctrinæ seculares
 docti quomodo tra-
 doctores sacræ scri-
 pturæ. tom. 5. 178. l.
 doctrina nulla pote-
 ratione.
 doctores quod amo-
 da discunt, quo-
 maticos illos agos
 doctorem Dei habere
 mus naturæ nostræ a-
 doctoribus cur per-
 uelut.
 doctoribus catholicis
 gultus. tom. 7. 235.
 h. & 304. a. b.
 doctrina quo posuit
 docibiles Dei.
 docet & docet debet
 doctores Ecclesiæ. l.
 306. f. & sequen.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Doctrinarum genera duo. tom.3.11.d
 Quæ doctrinæ humanæ amplectendæ. ibid.
 14.g & sequen.
 Doctoris Euāgelici oratio, plana & perspi-
 cua esse dēt. to.3.22.c.d. & 24.h.i. & seq.
 docēdi modus in populis. t.3.24.K.I. & seq.
 doctrina catholicæ Ecclesiæ. tom.1.255.d
 Officium doctoris christiani. tom.3.22.c
 Summa duorum librorū, de doctrina Chri-
 stiana. tom.3.15.c
 Quare conanti docere, dicendum p̄picuē.
 tom.3.25.a.b
 Non docebit vnusquisque ciuem suum, &
 fratrem suum. tom.3.273.m
 doctori Ecclesiastico, orandus Deus ante cō-
 cionem. tom.3.26.g. & 32.l.m
 Nec tantum preces, sed & studium necessa-
 rium. ibidem.26.h.i
 doctrina sana, id est, Christiana. ibidē.31.m
 doctrinæ externus vsus. tom.3.203.e
 doctrinæ apostolicæ utilitas. to.3.346.g
 doctrina patris. to.3.354.h
 doctoribus vanā gloriā insidiari. Eod.355.a
 Eruditio diuina. tom.4.357.c
 doctoris Ecclesiastici audiendi. to.4.120.i.K
 docendi grandus. tom.4.192.h
 docēdi catechumenos, rō t.4.324.f. & seq.
 docendum in spiritu lenitatis. t.4.420. m. &
 seq.a. &c.
 doctores falsi vtricūq; comparati. to.4.452.h
 doctrinæ seculares cōparantē filijs. t.4.117.g
 docti quomodo tractandi. to.4.325.f.g
 doctores sacræ scripturę, pauci esse debue-
 runt. tom.5.178.d
 doctrina nulla potest esse sine memoria &
 ratione. tom.5.188.m
 doctores quodāmodo inducūt literas ī cor-
 da discipulū, quos scriptura appellat grā-
 maticos isagogos. tom.5.180.K
 doctorem Deū habere debemus, vt habui-
 mus naturæ nostræ authorem. tom.5.100.g
 doctoribus cur plerunque minus aliquid re-
 ueletur. tom.7.126.K.I
 doctoribus catholicis, quatenus vtatur Au-
 gustinus. to.7.235.c.d. & 278.K. & 300.g.
 h. & 304.a.b
 doctrina quō possit di citi gratia. to. 7.251.h
 docibiles Dei. ibidem.i
 docet & discet debēt Ep̄i. t.7.134.c. & 145.e
 doctores Ecclesię, lumina ciuitatis Dei. to.7
 306.f. & sequen.

Et horum testimonia, de peccato originali.
 Eodem.305.K. & seq.
 Qui recta docent in sincere. tom.7.67.c.d
 Quō filius doctus dī a patre Deo. t.8.456.f.g
 docere nō est aliud quam sciētiā dare, & hęc
 ita disciplinę cōnexa est, q̄ altera sine alte-
 ra eē nō posset, q̄a nemo docet, nisi discat
 & nemo discit, nisi doceatur. to.8.452.f
 Deus qñ vult docere, prius dat intellectum,
 sine quo ea quæ ad diuinā doctrinam p-
 tinent, homo non potest discere. ibidē.g.
 Qd̄ docet suauitatē inspirādo delectationē,
 disciplinā, tēperando tribulationē, docet
 sciām, insinuando cognitionem. ibidem
 Sic docet vt facias, non tantū vt scias. ibidē
 doctrina Dei vna est, & quę, aliz autem do-
 ctinæ inquinant animas. to.8.65.h
 doctor docet quod scit prodesse, & non do-
 cet quod obest. tom.8.90.c
 Quō docet De⁹ ex iuuetute. t.8.253.m. & se.
 Omnis doctrina, quæ in isto tempore dispē-
 satur, transit. Eodem.393.d
 Docere nos magis debet iudicium veritatis,
 q̄ p̄iudicium consuetudinis. to.8.407.e
 Tunc opus est voce doctrinæ, quando pate-
 ris imperium. Eodem.534.g
 Qui te docet, intus est, quando tu doces, tū
 quā foras exis ad eos qui foris sunt. ibidē
 Doctores boni, recte medici dicuntur. tom.
 8.320.l
 Filio pater aliquid ostendit, cum nobis, qui
 sumus eius membra, ostendit. to.9.41.b
 demōstrat De⁹ pater aliquid filio, qñ nobis
 p̄ filium aliquid demonstrat. ibidem.d
 Pater quomodo demonstrauit filio maiora,
 quam esset sanitas corporis in languido.
 tom.9.45.i
 Doctrinam suam, quomodo Christus non
 suam dicebat. tom.9.53.g.h
 Doctores ecclesiastici, an habeant aliquid in
 doctrina, quod carnalibus taceant, & spi-
 ritualibus dicant. tom.9.104.g
 Sonus verborum foris aures percutit, magi-
 ster intus. tom.9.129.h
 Si vnctio docet nos, quid opus est alio do-
 ctore? tom.9.129.h
 Cultus exterior agricolę, disponit arborem
 ad fructum, Deus autem dat fructum, ita
 de doctrina. tom.9.129.i
 Vana est doctrina exterior, nisi spirituflan-
 ctus intus doceat. tom.9.129.h. & k

INDEX

- Docilior** cur vna anima sit, q̄ alia. t. 9. 187. b
Disputati Christi in medio doctorum in tēplo. tom. 9. 242. b
De eo quod scriptū est. Qui fecerit & docuerit sic maximus vocabitur in regno cœlorum, &c. Sermo. tom. 10. 3. a. & sequent.
Doctoris & auditoris, diuersa officia. to. 10. 3. b. Et eorum in negligendo, & contēdendo pericula. ibidem. b. c
Doctor cōtemnens, grauius affligitur, & obsequentis discipuli exēplo plectit. t. 10. 3. c
Docere, & non facere. ibidem
Doctor aliquando quibus doctrinē tradit mysterium, ab eisdem factorū debet imitari exemplum. tom. 10. 3. c
Ex dominicis libris quærēdum, qđ alios doceamus. tom. 10. 26. a
De superiore, loco prädicator nō potest nisi bene docere & dicere. tom. 10. 42. h
Deus doctor interior. tom. 10. 47. f
Mentes piæ, docibiles sunt verbi Dei, impiæ vero nolunt intelligere. to. 10. 68. f
Christus in passione pocuit, quid tolerem⁹, in resurrectione, qđ speremus. to. 10. 187. l
Chrs pauca verba docuit ad mērendū celestia, q̄ quis idiota pōt tenere. to. 10. 211. K
Quē docuit Christus ad salutem necessaria. tom. 10. 218. l. m
Cupientes euadere docti, seruēt quod negligunt, vel non peruenient ad id quod appetunt. tom. 10. 262. m
Qui sacerdotes subiectos docere debeāt. to. 10. 308. h. c
Vide, Catechismus.
Indocti cœlum rapiunt. tom. 1. 54. e
Doech Idumeus, interpretatur motus terrenus, & qđ significet. t. 8. 164. c. & 171. m
De Ecclesiasticis dogmatibus. tom. 3. 64. m
Dogmata, sunt placita sectarum. tom. 4. 111. l
De salutaribus documentis. Eodem. 377. K
Dolori tempus medetur. tom. 1. 37. d
Extra Deum, non nisi dolores. ibi. 3. 8. f
Dolor corporis, summum malū. to. 1. 176. l
Dolor quid sit. Eod. 23. 21. & 236. f. t. 6. 179. h
Dolor ex fide. tom. 4. 374. b
Dolor de peccatis. Eodem. 376. d
Dolor causatur ex amore. tom. 5. 188. e
Dolēdū est de boni amissione potius q̄ letādū si non sit cōpensatio melioris. t. 5. 192. m
Dolor est testimonium boni adepti, & boni relictī. ibidem
Dolor amissi boni in supplicio, testimoniū est bonæ naturę. ibidem
Dolore molestari homo nō debet velle, nec desiderio perturbari, nec morte dissolui, ad hoc vt aliqd vtile cognoscat, & fin eā cognitionē vitā moresq; cōponat. t. 5. 193. d
dolor carnis, est animi dolor ex carne, & qđ ab eius passione dissensio. to. 5. 126. g
Dolor inest animæ ratione corporis læsi, in quo est, dolet etiam cum corpore pmanēte ipso incolami, dolet tertio exuta a corpore. to. 5. 237. K
Dolor, qui dicitur corporis, ad animam pertinet. ibidem
Dolorem omnem occidere dolentem, non est necesse, cum corpora ipsa non omnis dolor occidat. ibidem. h
dolor nō interimet damnatos. ibidem. i
dolor qñ vincit, mors sensū abiicit, sed vbi natura vncit, dolorē sanitas tollit. t. 5. 197. b
Multi dolēt dānum pecuniæ, & non dolent damnum iustitiæ. tom. 8. 106. K. in fine.
dolor æternus, plenus corruptionis, ad hoc non finitur, vt sine fine finiatur. t. 8. 112. a
dolor animæ, tristitia dicitur. Molestia quæ fit in corpore, dolor dici potest, tristitia non potest. Eodem. 127. m
dolores parturientis, non sunt nisi dolores poenitentis. tom. 8. 144. a
est dolor fructuosus, & ifructuosus. t. 8. 170. d
dolor nullus in corpore immortalī, nullus in corpore stupido. to. 8. 179. d
dolores corporum plerunq; immittuntur ab Angelis Satanæ, sed hoc non possunt nisi permitti. tom. 8. 501. h
dolores iferni, qñ inueniūt te. Eod. 518. h
dolere aīa, nō dolēte corpore pōt, dolēte autē corpus sine anima non pōt. to. 8. 318. h
dolor quō nobis præceptū sit. tom. 8. 348. x
Inhumanum dolere in morte charorum. to. 10. 90. c
dolor, comes poenitentia. tom. 10. 120. i
dolus, & astutia, in bonum. tom. 0. 2. 34. b
dolus quid sit. to. 9. 16. a. to. 10. 100. h
Quis dolus simplicis, quæ fictio non mentietis, nisi profundum mysterium veritatis. tom. 5. 154. K
Dolus est, cum aliud agitur, aliud simulatur tom. 8. 9. a
Dolus est, cum aliud ore proferitur, aliud peccatōe regitur. tom. 8. 26. e
Dolus

Dolus est ostentatio peccati.
dolosus est, qui tenditur.
dolositas, est fraudulenta, aliud dicitur, aliud facit.
dolositas in fraudatione.
dolosus dolosus peccati.
Dolus petitis, ratur, quæ sunt contra Deū nulli.
391. m
Dolum loqui, quod
Domitores bellicosi.
Domat Deus iustos.
Vt bestia non dicitur homo non natus.
Imago Dei domini.
Dei, ita solus.
tom. 10. 3. h
Domitians.
Domitius Deus.
Dominandi libidinis.
Dominus Deus, cuncta.
Dominatus Christi.
Dominandi libidinis.
gis, q̄ seruus seruus.
dominandi libidinis, m.
terit genus humani.
Libido dominandi.
Interest multum in
tōis, & vangelicū
dant opēra vt laudant
qui autem contenti
vult, etiam p. ape
plerunq; obtinere
ficat de Nerone.
de dñi iusti, & plati
uist subditis, et in
domini debent corripi
bantes pacem.
Vt dominus temp
tum inquit, & in
causam quare non
dominandi appetit
mum confortem
dominandi libidinis,
mis, non sic habet
ciscendi, vel huius

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Dolus est ostentatio iustitię cum conscientia peccati. tom. 8. 62. b. & d
dolosus est, qui, cum sit iniquus, iustum se pretenditur. ibidem. d. e
dolofitas, est fraus quędā in verbis, aliud promēdi, aliud sentiēdi t. 8. 158. a. b. & 166. d
dolofitas in fraude est, in simulatiōe, & seductione. tom. 8. 178. c. d
dolosi dolos patiuntur. to. 8. Eodem. 222. f
Dolus petētis, vel vis tyrāni nouacula cōparatur, quę supflua radit. to. 10. 6. c. & seq.
contra Deū nullus dolus, nulla techna. t. 10. 39. l. m
Dolum loqui, quid. tom. 10. 90. K
Domitores beluarum. to. 1. 210. h. & seq. a
Domat Deus iumentū cui insidet. to. 8. 65. b
Vt bestia non domatur nisi ab homine, ita homo non nisi a Deo. to. 10. 3. f. g. & seq.
Imago Dei domat ferā, & nemo nisi imago Dei, ita solus Deus domat imaginem suā tom. 10. 3. h
Domitianus. tom. 5. 47. l
Domitius Deus. tom. 5. 53. i
Dominādi libido miseros facit. to. 1. 211. m
Dominus Deus, cur simul ponantur in scriptura. tom. 3. 204. i. K
Dominatus Christianus. Eodem. 350. i
Dominandi libido vastat corda dñorū magis, q̄ seruitus seruorū suorū. to. 5. 193. h
dominādi libido, magnis malis, agitat & cōterit genus humanum. tom. 5. 24. a
Libido dominandi reprimitur. tom. 5. 44. e
Interest multum inter cupiditatē dominationis, & vanę laudis, q̄ laudari volunt, dant operā vt laudent, aut vere, aut dolo, qui autem contempta laude dominari, vult, etiam p̄ apertissima scelera quærīt plerūq; obtinere quod diligit, & exēplificat de Nerone. tom. 5. 46. c & deinceps.
de dñi iusti, & plati boni cōmoditatē, q̄ seruiūt subditi, et imperantes tom. 5. 193. f
domini debent corrigere inobedientes, turbantes pacem. ibidem. K
Vtrū dominus semper fuerit ipse Deus, multum inquit, & insolūtū relinquit, assignās causam quare non soluit. tom. 5. 107. f
dominādi appetitum, Romulus occidit Remum confortem suum. to. 5. 131. c
dominandi libido, quę est in tyrannorū animis, non sic habet proprium nomen, vt vlciscendi, vel huiusmodi. tom. 5. 126. i

dominiū malorū, est ad tempus. to. 5. 131. a
Christus quomodo dominat a flumine vsq; Ad terminos orbis terrarum. tom. 5. 162. d
Dominatur hō scđm naturālē ordinem irrationalibus, non autē hominī. to. 5. 193. g
dominium Romanis dicit fuisse Dei voluntate. tom. 5. 174. e
dominabant iuste parētes nři, a qbus patres familias dicunt ipsi domini. to. 5. 193. K
de æquo iure dominandi. ibidem
domini secundum carnem. tom. 6. 245. f. g
Vix quisquam est, qui dominandi amore careat, & humanā gloriā nō appetat. t. 8. 4. e
Quomodo Christus dominatur in medio inimicorum suorum. Eodem. 420. e
Vt iniusti dominantur iustis, hoc facit Deus propter disciplinā populi sui. to. 8. 484. g
domini & serui, diuersa sunt nomina sed homines & homines, paria sunt noia. ibid. h
Sunt domini scđm carnem, & temporales, est & dominus secundum spiritū, dominus verus, & æternus. ibidem.
dominus æternus distinguēdus est a domino temporali, & tamen subdi oportet propter dominum æternum domino tēporali, exemplum. to. 8. 485. i
Non enim dominus Chři pater eius, nisi quia dignatus est nasci secundū carnem, pater est Dei, dominus est hominis. to. 8. 525. a
dñatio, apertissimē terrorē insinuat. ibi. 23. f
dominus verus, quis est. to. 8. 247. a
dominus magn⁹ & laudabilis, q̄s sit. t. 8. 354. f
Ille est dominus rerum suarū, qui t. 8. 147. h
Christus noluit impedire dominationē terrenorum in hoc mundo. to. 9. 116. f
Nemo est verus dominus, quia quilibet eget inferiore. tom. 9. 137. K
dñi tria necessaria habere debēt. to. 9. 179. K
dominari, quid. tom. 10. 28. h
dominari velle, vitium primum. ibidem.
dñi chřiani, & eorū serui, fratres. t. 10. 115. d
Deus constituit dominos, vt seruis dominetur. tom. 10. 126. i
dominicę diei festiuitas. t. 2. 171. e. to. 6. 63. f
dominicus dies, Christi resurrectione sacrat⁹ non solū spiritus, sed etiam corporis requiem significat. tom. 5. 242. d
dominicus dies, quare dictus. tom. 10. 72. l
Omni die dominico, ad Ecclesiā christiani conueniant. tom. 10. 234. b
diebus dominicis & natalitiis, diuino est vacandum

INDEX.

- candum cultus. tom. 10. 251. h
 Quare dies dominicus a priscis; patribus di-
 uino cultui deditus est. ibidem
 dies dñicus, est prius dies seculi. t. 10. 251. i
 A quibus cessandū est diebus dominicis. ibi.
 Mirabilia, die dominico, olim aduenerunt.
 tom. 10. 251. i. K
 Quare sabbatismus Iudaicus in diem domi-
 nicum translatus est. ibidem.
 Nemo in venatione die dominico se occu-
 pet. tom. 10. 251. K
 Nemo die dominica se a sacra missarum ce-
 lebratione separat. ibidem
 dominica prima aduentus domini Saluato-
 ris, Sermo. tom. 10. 123. d
 dominica scda aduentus, Sermo. tom. 10. 116. i
 dominica proxima, natiuitati domini Salua-
 toris. tom. 10. 124. c
 dñica ifra octauas Epiphanię, Ser. t. 10. 316. l
 dominica prima post octauas Epiphanię,
 Sermones duo. tom. 10. 141. a. b
 dominica secunda post octauas Epiphanię,
 Sermo. tres, tom. 10. 142. m. & seq.
 dominica tertia post octauas Epiphanię, Ser-
 mo. tres. t. 10. 144. e & seq. & 316. c. & seq.
 dominica quarta post octauas Epiphanię,
 Sermo. duo. tom. 10. 145. K. & seq.
 dominica quinta post octauas Epipha. Ser-
 duo. tom. 10. 147. K. & sequen.
 dominica in septuagesima, de lapsu mundi,
 & auaritia, Ser. tom. 10. 150. e. & e
 dominica in sexagesima, de vocatione Abra-
 hę, Egređere de terra tua, &c. Ser. to. 10.
 151. i. K. & sequen.
 dominica in quinquagesima, Sermo. duo. to.
 10. 152. l. m. & sequen.
 dominica prima in quadragesima, Sermões
 duo. tom. 10. 158. K. & sequen.
 dñica secūda i quadragesima, Ser. t. 10. 163. i
 dominica tertia in quadragesima, Sermones
 duo. tom. 10. 169. b. & sequen.
 dominica quarta i quadragesima, Ser. to. 10
 176. d
 dominica in ramis palmarum, Sermones
 tres. tom. 10. 184. i. & seq.
 dominica in octauis Paschę, Sermo. octo. to.
 10. 206. l. & sequen.
 dominica secunda post octauas Paschę, Ser-
 tom. 10. 209. m. & seq.
 dominica tertia post octauas Paschę. Sermo
 nes duo. tom. 10. 210. f
 dominica in Rogationibus, Sermo. duo. to.
 10. 211. d. & seq.
 dominica post Ascensionem domini, Serm.
 tom. 10. 318. h
 dominica prima post festum sanctę trinita-
 tis, Sermo. duo. to. 10. 224. l. & seq.
 dominica secunda post festum sanctę trinita-
 tis, Sermo. tom. 10. 226. a
 dominica tertia post festum sanctę trinita-
 tis, Sermones duo. ibidem. d
 dominica quarta post festum sanctę trinita-
 tis, Sermones tres. tom. 10. 227. d
 dominica quinta post festum sanctę trinita-
 tis, Sermo. duo. tom. 10. 228. g. & seq.
 dominica sexta post festum sanctę trinitatis
 Sermo. duo. tom. 10. 229. K. & seq.
 dominica septima post festum sanctę trini-
 tatis, Sermo. tres. tom. 10. 230. g. & sequen.
 dñica octaua post trinitatē, Ser. to. 10. 231. K
 dominica nona post trinitatem, Ser. duo. to.
 10. 233. a. & sequen.
 dominica decima post trinitatem, Sermo-
 nes duo. ibidem. l. & seq.
 dominica vndecima post trinitatem, Sermo.
 duo. tom. 10. 234. K. & seq.
 dominica duodecima post trinitatem, Sermo.
 tres. tom. 10. 235. f. & seq. & 319. K
 dominica tertiadecima post trini. Sermo. om-
 nes duo. to. 10. 236. g. & sequen.
 dominica quartadecima post trini. Sermões
 duo. tom. 10. 237. e. & seq.
 dominica decima quinta post trini. Sermo.
 duo. tom. 10. 238. b. & seq.
 dominica sextadecima post trini. Sermones
 duo. ibidem. m. & sequen.
 dominica decima septima post trini. Sermo-
 nes duo. to. 10. 239. i. & seq.
 dominica decima octaua post trin. Sermo.
 duo. tom. 10. 242. b. & sequen.
 dominica decimanona post tri. Sermo. duo.
 tom. 10. 243. e. & seq.
 dominica vicesima, de bono disciplinę, Ser;
 tom. 10. 345. c. & seq.
 dñica vigesima pri. Ser. duo. t. 10. 245. c. & se.
 dominica vigesima secunda, Sermones duo.
 tom. 10. 246. c. & seq.
 do. vigesima tertia, Ser. duo. t. 10. 249. m. & se.
 dominica vigesima quarta, Sermones duo.
 tom. 10. 249. K. & seq.
 dominica vicesima quinta, Sermones duo.
 to. 10. 250. h. & sequen.

dominica

dñica vigesima sexta.
 dominica oratio.
 dominica Deū inter-
 dis bonis, aut pro-
 leandis commisis.
 domus nulla tam foe-
 flagitum extiterit
 domus pro cubiculo
 domus Israel, carna-
 173. b. c.
 domus Dei custodia
 domus Dei, & porta
 domus.
 domū habere funda-
 domus quę domini-
 tom. 5. 73. g.
 domus Dei in laura
 domus Dei sunt fidei
 cauit, non de lapia-
 minibus.
 domus Dei dicit dom-
 David, sed domus
 plum Dei.
 domum hanc Dei, dicit
 etiam nos, bene vi-
 domus huius vltima
 na. ibidem. h.
 domū edificamus De-
 &c.
 domus Dei edificatur
 tum, viuis lapidibus
 Prophetiam Aggę, quę
 gloriam domus Dei
 in rexificatione
 su Christi esse con-
 domus Dei, Ecclesia.
 tomo. 2. 1. c.
 est domus formam pi-
 tem non habens; est
 pietatem habens.
 domus Dei secretum.
 dom⁹ Dei, & bona ei⁹
 domus Dei quō edificatur
 domus Dei, omnis ter-
 domus Dei, nihil aliud
 Dei Eodem. 9. b.
 domus Dei, est eam
 43. i. & 19. e
 domus magna, & val-
 de edificatur domus
 & vbi edificatur.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

domica vigesima sexta. Ser. 10. 251. g. & seq.
dominica oratio. Per orationem

dominica Deū interpellamus, aut pro peten-
dis bonis, aut pro vitandis malis aut p de-
lendis commissis. tom. 10. 218. m. & seq.

domus nulla tam foelix, in qua non aliquod
flagitium extiterit. tom. 2. 198. f. & seq.

domus pro cubiculo. tom. 3. 33. g.

domus Israel, carnalis & spiritalis. Eodē.
273. b. c.

domus Dei custodia. Eodem 347. m

domus Dei, & porta coeli. tom. 4. 34. a.

domus. tom. 4. 395. i.

domū habere fundatā supra petrā. t. 4. 416. c

domus quæ domino edificatur, est Ecclesia.
tom. 5. 73. g.

domus Dei instauratur. tom. 5. 157. l.

domus Dei sunt fideles, quam Christus ædifi-
cavit, non de lapidibus & lignis, sed ho-
minibus. tom. 5. 162. e.

domus Dei dicitur domus dauid, ppter genus
Dauid, sed domus Dei dicitur propter tē-
plum Dei. tom. 5. 164. e

domum hanc Dei, dicit Dauid edificasse, &
etiam nos, bene viuendo. ibidem

domus huius vltima dedicatio, est vita æter-
na. ibidem. h.

domū ædificamus Deo, cum bene viuimus
&c. ibidem.

domus Dei ædificatur per nouum testamen-
tum, viuis lapidibus. tom. 5. 196. a

Prophetiam Agei, qua dixit maiore futurā.
gloriam domus Dei, quam primū fuisse,
nō in reædificatione templi, sed in Eccle-
sia Christi esse completam. tom. 5. 183. f

domus Dei, Ecclesia. tomo. 7. 104. l. m. & seq.
tomo. 8. 41. c.

est domus formam pietatis habens, & pieta-
tem non habens: est domus & formam &
pietatem habens. tom. 8. 146. b

domus Dei secretum. tom. 8. 124. K.

dom⁹ Dei, & bona ei⁹ desiderāda. Eo. 219. d. e

domus Dei quō ædificatur. Eodem. 353. a. b.

domus Dei, omnis terra. ibidem.

domus Dei, nihil aliud est, quam templum
Dei Eodem. 9. b.

domus Dei, est ea in qua manebimus. tom. 8.
43. i. & 59. c

domus magna, & vasa eius quæ. Eodē. 23. o. i.

de ædificatione domus Dei, post captiuitatē,
& vbi ædificatur. to. 8. 353. m. & seq. to. 10

56. i. K. Et castico nouo. to. 10. Ibidem. K.

domus Dei, populus Dei nō solū qui modo
sunt, sed & qui ante nos fuerunt, & q post
nos futuri sunt. to. 8. 489. h.

domus Dei, quos habet custodes. ibid.

domus illa etiam ciuitas est, &c. to. 8. 492. e.

domus dei futura in imagine prophetiæ præ-
dicta est. to. 8. 505. m

Ad domum Dei, qui pertinent. ibid. 506. b. c

domus Dei in his est quos prædestinavit &
p̄scit perseueraturos. ibidem. c. d.

In domū dñi letantes ire, qd fit. to. 8. 474. h.

domum Dei qui faciant speluncam latro-
num. ibidem. 500. l

domus tanquam ad sempiternum eligitur,
& quid significet. to. 9. 303. h.

domum tuam si habueris pauperes: domum
Dei si habuerit, diues es. ibidem. l

domus duobus modis dicitur bona vel ma-
la. ibidem. 541. d

domus nostræ, corda nostra sunt, ibi liben-
ter habitamus, si ea ab iniquitate munda-
mus. tom. 8. 269. c

domus eburnæ quæ sunt, & quid significet.
ibidem. 136. f.

Non est domus composita, vbi inter virum
& vxorem pax nulla est. to. 9. 154. a

domus Dei cantādo ædificat, credēdo funda-
tur, sperādo erigit, diligendo p̄ficatur, sed
in futuro seculo dedicatur. tom. 50. 79. l.

domus Christi. to. 10. 109. K. l.

domus, habitatores significat. tom. 10. 149. h

Sepissime maiora patimur pericula a dome-
sticis. to. 10. 281. c. d

Nullus obseruet qua die, domum exeat vel
regrediatur. to. 10. 245. g

Quō domus Deo edificanda est. to. 10. 254. e

domiducus Deus. to. 5. 54. i.

donatus episcopus Carthaginēsis. to. 1. 17. h

donatū rebaptismum nō instituisse. ibid. i. K.

donatistæ se defendere conati sunt authorita-
te beati Cypriani. Eodem. 23. f.

Contra donatistas leges Honorii Imperato-
ris. Eodem. 24. b

Contra donatistas dulcius Tribunus ab im-
peratores missus. Eodem. 27. e. f.

donatistarū episcopi septē. Eo. 26. l. & seq. e. f

donatistæ fuerunt multe ciuitates. to. 2. 52. h

Contra donatistas & Rogatistas. Eodem Epi-
stola. 48.

donati hæresim, nihil habere commune cū
Ariana.

INDEX

- Ariana.** to. 2. 62. g.
Pugna cum Donatistis. to. 1. In Possido.
donatiana factionis sunt Circuncelliones.
to. 1. In Possidonio. to. 6. 9. a.
Rogatisse. tom. 2. 5. 1. a.
Circenses. Eodem. 193. f.
Maximinianista. to. 6. 9. a. to. 7. 63. g. h.
donatistę Ecclesiā in sola Africa, & sola Do-
nati parte remāsisse sinxerunt. to. 2. 63. i. &
227. l. & epif. 48. & 234. t. 3. 256. l. to. 6. 9. l.
donatista rebaptizant catholicos to. 2. 191.
i. & 22. 2. l. to. 6. 9. l.
Contra donatistarum anabaptismum. tom.
2. 58. h. & sequentibus.
donatistarū, de ministris baptismi impietas.
to. 2. 198. i. k. & t. 7. 12. c. d. & 15. m. & seq.
donatistarum immanitas. to. 2. 66. f.
donatistarum schismatis origo queritur. to.
2. episto. 50.
donatistę, quare ab Ecclesia catholica desci-
uerint. tom. 2. 63. i.
donatistatio, primum pars Maiorini dice-
batur. tomo. 2. 97. f.
donatistarum & Circuncellionum furor &
immanitas. to. 2. 5. 1. a. & 62. g. & 64. g. h. &
seq. copiose & fo. 66. b. c.
donatistarum & Circuncellionum latrocin-
ia. tom. 2. 189. g. & 227. a. b.
In donatistas latrones, lex peccuniaria. tom.
1. In Possidonio. to. 2. 66. b.
donatistarum confictę reuelationes. tom. 2.
226. b. & h.
donatistarum pertinacia, etiam post condę-
nationem. Eodem. 221. l.
donatistas resipiscētes corrigi vult nō neca-
ri. tom. 2. epist. 158. 159. 160
donatistarum defectus per leges imperiales.
tomo. 2. 66. c.
donatistarū obiectio, de possessionib. ibid. k
donatistarum iustitia. ibid. l. m.
donatistarū cātus in Ecclesia. t. 2. 173. f. & seq.
donatistarum furor, vbi exortus. Eod. 196. l.
donatistarum episcopi conuicti in concilio
Chartaginensi. tom. 2. epif. 152.
donatistę vocant catholicos Macarianos.
tomo. 2. 218. k. & 225. a.
Traditores. Eod. 227. k. l. & 229. c.
donatistarū vanitatib. respōdes. t. 2. epist. 166
donatista mendaces. tom. 2. 248. g. & 227. c.
donatistę cum peccatoribus non loquūt.
Eodem. 228. l.
donati heresis Lucille opibus adiuta. ibidē.
220. f. g.
Vide, Lucilla.
donatiani credere vel non credere, liberum
esse volunt. to. 2. 65. h. i.
donatistę neminem existimant cogendum
esse ad bonum. tom. 2. 250. k.
donatus presbyter citatus ad concilium, sibi
mortem inferre volebat. tom. 2. epist. 204.
donatus Afer. tom. 2. 223. b.
donatistarū insidiis petitus August. to. 3. 5. 2. c.
donatistarū impia excommunicatio. t. 4. 20. e.
In donatistas. to. 4. 20. c. to. 8. 34. h. & 77. k.
donatistarum multa schismata. to. 6. 9. a.
donatista, iidem Parmenianistę. to. 6. 6. a.
donatiana heresis princeps, Donatus quidā
Numida. Eodē. 8. l.
donatistarū schisma, pp Cęcilianū epif. ibi.
Vide Cęcilianus.
donatus filiū minorū patrē, & spiritū sanctū
minorem filio, putauit. to. 6. 9. m. in fine.
donatista mortē sibi ipsis consciscētes. ibid.
donatus multa scripsit. to. 6. 9. m.
donatus alius. ibidem.
Contra partē Donati, psalmus Abecedarius.
to. 7. 2. a. **Retract.** to. 1. 17. g.
donatista pseudomartyres. to. 7. 6. a. b. 23. f. g.
Donatista, quales baptismi ministros fingāt.
tom. 7. 25. d. e. & 29. k. l.
donatistę, talem fieri dicūt baptizatum, qua-
lis fuerit baptizator. to. 7. 5. 1. l. m. & 63. i.
donatistarum episcopi orant pro populo, &
pro se populum orare nolunt. to. 7. 53. k.
donatistę, siue Donatiani. to. 7. 71. i. k.
donationes probat & hereticos, & schisma-
ticos. ibidem. l.
donatista mutati, transeunt ad catholicos.
ibidem 73. f.
donatistę Cyprianum allegant. to. 7. 78. k. l.
donatistarum mendacia. to. 7. 83. h.
Contra Donatistas, lex imperialis. to. 7. 87. h.
i. & sequenti.
donatistę concilium recularunt. ibidem. l. m.
In donatianos acriter inuehit, & in causam
Maximianistarum. to. 7. 98. m.
Arguit Augustinus contra donatistas, ex eo-
rum dictis. tom. 7. 103. k.
donatistę Cypriani errorem imitantur, cha-
ritatem non imitantur. to. 7. 127. f.
Quid q̄bset quominus donatistę resipiscāt.
tomo. 4. 125. b.

Ad

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ad donatistas exhortatio, vt ad Ecclesiam uni-
tatem redeant. *ibidem. h*
Donatus quantum absit ab exemplo Cypria-
ni. *ibidem. K*
Donatistas & hæreticos, sicut & malos Chri-
stianos, dare & accipere posse sacramen-
tum baptismatis. *tom. 7. 159. g. h*
donatistarum tota causa tra. *to. 7. 164. c. & se.*
donatistarum argumenta refelluntur. *tom. 7.*
172. c. & g. h. to. 10. 43. K. & sequen.
delirameta donatistarum refellunt. *to. 73. 1. h*
donatistarum periculum. *to. 7. 180. g. h*
Breniculus collationum cum donatistis. *to. 7.*
180. a. & seq. Retracta. tom. 1. 25. a
donatista traditores. *tom. 7. 209. c. d*
donatista codices diuinos tradiderunt. *ibid.*
& *tom. 2. 67. a*
donatista non agnoscendo baptismum catho-
licorum, negant se esse fratres. *to. 8. 73. e*
dicunt totam Ecclesiam perisse, præter qua-
in Africa. *tom. 8. 34. i. K.*
Vt audirentur a iudice, nomen Christi im-
ponebant in possessione sua. *to. 8. 37. h. i.*
Contra donatistas agit. *to. 8. 101. i. & seq. &*
fo. 176. b. c
A donatistis quidam subdiaconus excommu-
nicatus, apud catholicam querens, quod
perdidit, recipi non potuit. *tom. 8. 94. b*
Donatista obiciebat catholicis traditionem,
quam nusquam & nunquam poterunt p-
bare, sed potius de mendacio ipsi couin-
cuntur. *tom. 8. 96. b. c*
Quod diuiserunt se ab unitate orbis terrarum,
& erexerunt Maiorinum aduersus Cæci-
lianum. *ibidem. & d.*
Quod dixerunt se esse catholicos, vt exclu-
dere possent hæreticos. *Eod. 190. b*
Contra Donatistas proferuntur testimonia
veteris ac noui testamenti. *tom. 8. 569. f. g.*
donatus dirupit Ecclesiam Christi, & psecu-
tor non fregit crura Christi. *to. 8. 77. m*
donatista dicunt sancta esse sacramenta, si p-
sanctos donentur. *tom. 8. 24. h*
donatista, & cæteri hæretici, ab Ecclesia ex-
pelluntur, sicut a nuptiis qui non habebat
vestem nuptialem. *tom. 9. 19. i*
donatum confundit Aug. *tom. 9. 26. K*
donatista in quo differebant ab Ecclesia. ve-
ra. *tom. 9. 128. l. m*
Donatista & Maximiniana inter se diuisi.
tom. 10. 9. c

Donatistas perstringit. *tom. 10. 19. i. K*
Donatistarum argumenta. *ibidem. K*
Donatista Maximinianas receperunt, tanquam
integros, quod ante dānauerāt. *to. 10. 20. c. d*
Donatistas perstringit, & Antichristos appel-
lat. *tom. 10. 38. i. & seq. copiose*
Ecclesiam decollant donatista. *ibidem. m*
In donatistas inuectio. *tom. 10. 42. e*
Donatista, de parte dici volunt. *ibidem*
Donatista, Maximiniana, Rogatista, here-
ses, Augustini tempore in Africa. *to. 10. 44. a*
Donatistarum de Christo diuersi errores. *t.*
10. 89. b. c
Donati hæresis. *ibidem. & d. & seq.*
donec quomodo accipiat. *to. 38. 1. i. tom. 3.*
203. c. d. & 396. l
dona Dei multifaria. *tom. 1. 80. d. e. to. 4. 365.*
f. tom. 6. 269. f. g.
Ex dono Dei omnia. *tom. 1. 78. e. & h. i*
dona Dei in se nusquam non agnoscit Au. *t. 1. 65.*
m. & se. & 68. c. & 253. g. & 273. l. t. 7. 420. g
deus omnibus donat, nihil amittens. *to. 1. 68. d*
dona sua coronat deus, non merita nostra. *to.*
2. 104. m. to. 7. 426. f. to. 8. 364. d. & 382. i. k
dona dei habent et impii. *to. 3. 344. l. t. 4. 224. i*
donum Dei proprie dicitur spiritus sanctus.
ibidem. Vide, Spiritus sanctus.
dona spiritus sancti, sine charitate, nihil pro-
sunt. *tom. 4. 223. h. i*
dona spiritus sancti septem. *t. 4. 393. l. t. 10. 230. m*
Trium officiorum forme doni spiritus sancti
in Apostolos data sunt. *tom. 4. 311. K*
Ex donis quod Deus dat in hac uita, conuicere pos-
sumus quod alia uita dabit nobis. *t. 5. 238. h. i*
dona Dei, non tantum bonis & malis communis
sed et bestiis & pecoribus. *tom. 8. 386. K*
Quanta nobis Christus dona largitus sit. *to.*
9. 242. h
dona sua in nobis Deus amat. *to. 10. 5. i*
dedit dona hominibus. *tom. 10. 36. c. d*
donum Dei, spiritus sanctus. *ibidem. d*
donum maximum spiritus sanctus est. *to. 10. 50. K*
dona Dei prædicanda, non merita nostra. *to.*
10. 10. 63. l
Quæ dona magis acceptet Deus. *to. 10. 136. a*
dispedium magnum est, si Deum de Dei do-
no promereri nolueris. *tom. 10. 165. i*
A dono spiritus sancti prorsus alieni sunt, qui
oderunt gratiam & societatem unitates. *to.*
10. 10. 22. l. f. & l.
distinctiones donorum. *tom. 10. 263. a. b*
de

I N D E X

- de septem donis spiritus sancti, contra septē
vitiā. tom. 10. 285. a. b
- Dormitio.**
- Obdormiscere, p. altius cōtēplari. t. 1. 276. K
- Dormientes dicuntur mortui. to. 2. 184. K. l.
tom. 8. 318. l. tom. 9. 78. c
- Vide mortui.
- Dormire, pro cessare. tom. 3. 38. c
- Dormientes oculis patentibus. to. 3. 229. K
- Dormite iam, & requiescite, quomodo pro-
nunciandum. tom. 4. 164. h
- Dormiendo concupiscentem ostendit non
peccare. tom. 5. 10. e. f
- Ego dormiui, & somnum cepi. & c. exponi-
tur. tom. 5. 166. a
- Quomodo dormiētes apparere possint. t. 5.
172. l. & sequen.
- Dormitio pro morte ponitur. tom. 5. 207. c
- Dormit Iesus. tom. 8. 40. e
- Vide, Somnus.
- Dormiuit Christus semel, vt illi coniunx de
latere fieret. tom. 8. 183. h. i
- Deus dormit, qñ dormit fides tua. t. 8. 81. d. e
- Cū dormit Christus, turbatur nauicula men-
tis. tom. 8. 175. c. d
- Quæcunque anima oblita fuerit dominum
suum, dormit. tom. 8. 210. d
- dormire iter medios cleros, qd sit. t. 8. 233. e
- Qui modo dormiunt in suis cupiditatibus,
postea nihil inuenient in manibus suis. t.
8. 375. c. & 505. K
- Dormitio, est cordis duritia. tom. 8. 275. f
- Modo malī dormiunt, & iratum Deū nō sē-
tiant, sed vt dormirent iratus est, qā quo
modo non sentiunt, in fine sentient. ibi. g
- Christus dormit in naui, si fideles dormit in
corde. tom. 8. 336. e. & 349. b. & 568. m
- ormitare, est animam sēpe a spē refrigescē
re. ibidem. 445. m
- Ois hō domit, & dormitabit. Eodē. 471. K. l
- In quo non dormit fides, vigilat Christus. ibi
dem. m
- Sunt quidam qui non dormiunt, sed dormi-
tant. ibidem. 505. K. l
- Dormitio Christi, est passio eius. t. 8. 525. m
- Dormientes dicuntur mortui, aliquādo re-
surrecturi. tom. 8. 318. l. to. 10. 37. f. & 89. i
- Dormitio & somnus si differunt. tom. 8. 6. i
- Dormire, pro mori ponitur. tomo. 8. 121. m
- Qui dormit, morti similis est, & qui sint qui
dormiunt. tom. 8. 151. c. d
- Nemo dormit turbatus, nisi Christus, & que
modo. ibidem. 184. h
- Dormienti Christo, facta est coniunx de late-
re suo. ibidem.
- Quare dicitur. Ego dormiui, & somnium ce-
pi, cum idem esse videantur. ibidem
- Dormiens Lazarus quare, domino dicebat,
qui erat sororibus mortuus. tom. 9. 117. c
- dormiētes, quare virgines dicē. to. 10. 22. m
- Dormiunt & sapiētes, & stultæ virgines. Eo-
dem. 23. a
- Dormire Christo. tom. 10. 37. f. g
- Quare Christus dixit, Amicus noster dor-
mit. tom. 10. 179. i
- Dormiente Christo in naui, discipuli peri-
clitabantur. tom. 10. 248. l
- Dos incorruptionis vel alia corporis, nō est
maior in toto corpore beato, quam in ali-
qua parte sui. tom. 4. 96. g
- dorem agilitatis, innuit habere corpus glori-
ficatum ex qualitate sui. Itē ex anima cor-
pus subleuante. tom. 5. 233. a
- de dotibus corporis. tom. 5. 116. f
- dotes innuit esse in æternitate, veritate, & fē-
licitate, quas ponit beatos hñe. to. 5. 225. b
- dotes animæ tāgit, cum dicit, ibi vacabimus,
& c. tom. 5. 242. d
- dotes tam animæ quam corporis tangit no-
mine pacis æternæ. tom. 5. 191. h. ii
- Dothaim, interpretatur defectio. t. 10. 168. b
- Doxologia, quæ dicitur gloriæ exaltatio. to.
9. 155. f
- Drachma quid sit, & quid significet. tom. 8.
528. g. h
- Draco hic quem finxisti ad illudendum ei,
exponitur. tom. 5. 111. a. & c
- Dracones magna sunt animātia, maiora nō
sunt super terram, circa aquam uersantur
de speluncis procedunt, tum feruntur in
aera, cōcituratur propter eos aer, q̄ & quo
modo laudent Deum. tom. 8. 574. g
- Draconis nomine, ipsi diabolus significatur
ibidem. 400. h
- Quod ad hoc factus perhibetur, ut illudatur
& a quibus. ibidem. l. m
- Quo figurat diabolū. to. 8. 322. K. & 335. b. c
- Draconum capita conteri in aquis, quid sit.
tom. 2. 67. a. K
- Draco magnus rufus, diabolus est. t. 9. 145. K
- Draco & angelis eius, sunt diabolus, & malī
homines. ibidem.
- Quid

Quid draconem de-
Drusus superbus,
se venire.

In dubiis fidei rebu-
Dubitare de occule-
re de incertis

Dubia in scripturis
dubiamus sine tust-
dam rebus, quas
ne percipimus,

Dubia si discutuntur
mitas.

Duci, quid spiritu-
De dulcedine diu-

timus potius,
visione Dei pl-

Quo dulcis & red-
Dulcedinem Dei

stabant,
dulcedinem Dei in-

rit. tomo. 8. 167.

Quis non cōtemna-
hians dulcedini

dulcedo huius (ecu-
ca, sed in magn-

conuertetur.

dulcedini vix temp-
scet amaritudinem

dulcedo transitoria,
dinem.

Ineffabilis dulcedo
digni amoris dulce-

dulcedo sue suauitas
tom. 10. 59. i. K.

Dulcius, Tribunus,
7. e. in fine to. 2. 9.

dulcitiū quæstiones
Retracta. to. 1. 27. f.

dulcitiū legum imp-
109. l. m.

dulcia & latria quid.
duodecim tabulæ, idē

tom. 5. 70. k.

duodenarius numerus
duodenarii numeri f.

Portæ duodecim ciu-
guli eius, sunt duo-

phetæ. tom. 9. 150.

duodenarii numeri
duodecim lapides,

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quid draconem deiici terram. ibidem, m
Drusus superbus, quomodo vult lenari ad
se venire. tom. 5. 28. a.

Dubia.

In dubiis fidei rebus qd agendū. to. 1. 236. d
Dubitare de occultis, melius est quam litiga
re de incertis. to. 3. 202. h

Dubia in scripturis. tom. 4. 26. b.
dubitemus sine iusta reprehensione de qbus
dam rebus, quas neque sensu, neque ratio
ne percepimus, &c. to. 5. 194. d

Dubia si discutiuntur, non rumpenda vni
mitas. tom. 7. 124. i.

Duci, quid spiritu. to. 10. 145. a.

De dulcedine diuina, quam gustantes hic fi
nimus potius, quousque iam satiemur in
visione Dei plena. tom. 5. 223. g.

Quo dulcis & rectus est dominus. to. 8. 38. e.

Dulcedinem Dei qui gustabunt, vel non gu
stabunt. tom. 8. 59. m

dulcedinem Dei nemo scit, nisi qui gustaue
rit. tom. 8. 167. e

Quis non cōtemnat dulcedinem seculis, in
hianis dulcedini vitę eternę. to. 8. 238. c.

dulcedo huius seculi ad tēpus fauces indul
cat, sed in magnā amaritudinem postea
conuertetur. tom. 8. 482. l.

dulcedini vitę temporalis, cur Deus immi
scet amaritudinem. to. 8. 528. h

dulcedo transitoria, eternam parat amari
tudinē. to. 9. 147. i.

Ineffabilis dulcedo Dei. to. 9. 164. a.

diuini amoris dulcedo. to. 9. 173. d.

dulcedo siue suauitas mundana, & spiritalis
tom. 10. 59. i. k.

Dulcius, Tribunus, & notarius Impe. to. 1.
27. e. in fine to. 2. 93. f. to. 7. 109. l. m.

dulcitii quęstiones octo. to. 4. 227. K. & seq.
Retracta. to. 1. 27. i.

dulcitius legum imperialium executor. to. 7
109. l. m.

dulia & latria quid. to. 4. 52. c.

duodecim tabule, idest. Ro. antiquis. leges.
tom. 5. 70. k.

duodenarius numerus. to. 5. 102. m.

duodenarii numeri sacramētum. to. 5. 200. e.

Portę duodecim ciuitatis, & duodecim an
guli eius, sunt duodecim apostoli & pro
phetę. tom. 9. 150. c

duodenarii numeri cōsecratio. to. 10. 118. e.

duodecim lapides, misi in Iordanē, signant

duodecim patriarchas. to. 10. 180. l.

duodecim lapides leuati a Iordane, sunt duo
decim Apostoli. ibidem.

dupli ad simplum centus, alegorice to
mo. 3. 98. c. & sequen.

Ratio dupli ad simplum, p alios numeros.
tom. 3. 99. h.

duri & absque affectione, humanitatē quasi
amittūt: & dicunt in humani. to. 5. 124. g.

duritia quid. to. 7. 395. i.

Vide, In duratio.

dux, dicitur quasi ductor exercitus: & q non
potest dici rex, potest dici dux, vel prin
ceps. tom. 5. 181. b

dysenteria. tom. 3. 209. a

E

Ebionitę. Vide, Hebionai

Ebriofī falsiuscula comedūt. to. 1. 52. e

Ebrietas regnabat in Africa. t. 2. 157. l. & 94. g

Ebriofī in honorem martyrum. tom. 2. 94. h.

Ebrietas quomodo coercenda. ibid. i.

Ebrietas impunita. to. 2. 173. g

ebrietas pro saturitate. to. 4. 39. e.

ebrietas sabbati nomine significata. t. 4. 160. l

Ebrietas malum. Eodem. 384. k

Inter ebriolum, & ebrium, discrimen. tom.
6. 13. l. m.

Ebrietas sanctorum. tom. 8. 89. g. h. & 396. d

Ebrietas laudabili quę. sit. ibid. 272. h. i

Nemo se inebriet, omnes tamen se ad ebie
ritatem parent. Eodem. 396. d

Quid insanius ebriofor. Ibidē.

Ebrietatis proprietates. to. 9. 217. b

Ebrietatis mala sequentia. ibidem. b.

Incunditati, nō ebrietati, condita est vini na
tura. tomo. 9. 217. f.

Prouocatio cōpotantiū, vitiosa est. ibidem. g

Ebrietati deuinctus, suę potestatis esse non
potest. ibidem.

Ebrietas, Ecclesiasticis pręcipue viris inter
dicitur. tom. 9. 217. h

Multa incommoda ebrietatis. to. 9. 218. d. e.
& seq. to. 10. 294. e. & 308. f.

Ebriosus. to. 10. 58. d. e

Ebrietas fugienda to. 10. 145. c. d. & 239. K.
& sequen. & 240. g

Ebrietas causa est multorum certaminum.
tom. 9. 217. e

Totus Holofernis exercitus, ebrietate solui
tur. tom. 10. 239. f.

Nemo adiurādus vel cogendus est accipere
vinum.

INDEX

- animam, plus quam oportet. to. 10. 239. i. K.
 & 240. a. & f.
 Ebriosi, similes sunt paludibus. to. 10. 239. l.
 Quid de ebrietate nascitur, igni paratur. ibidem.
 Corpus nimio potu diffuens, fructus animæ ne
 cessarios exhibere non poterit. ibidem.
 Ebriosorum conditiones. ibid. l. m.
 Ebrietatis effectus. tom. 10. 239. m. & 240. b.
 c. & sequentibus.
 Qui in superfluum cibum, potum, vel vestitum
 expendit quod in eleemosynas esset erogan-
 dum peccat. to. 10. 238. g. h. & 240. a. b.
 Ebriosi, peiores animalibus sunt iudicandi.
 tom. 10. 240. h.
 Finis ebriosi, ignis æternus. tom. 10. 240. d. e.
 Ebrietas, est quasi inferni puteus. ibid. d.
 Ebrietas iudicat obstinationem. ibidem.
 Bibere ad mensuram æqualem, de paganorum
 observatione remansit. to. 10. 240. f.
 Quicumque æquali mensura bibunt, diabo-
 lo sacrificant. ibidem.
 Ebriosi vituperant sobrios. to. 10. 240. g. h.
 Ebriosorum miseria. ibidem. h.
 Melius est carnem sobrietate occidi, quam
 animam ebrietate mori. ibidem.
 ebriosorum excusatio. tom. 10. 239. m. & se-
 quentibus. 240. h.
 ebrietati resistens, & pro ipsa patiens tribula-
 tiones, dominus ad martyrii gloriam re-
 putabit. to. 10. 240. i.
 Terribilis casus ebrietate. tom. 10. 194. c. d.
 ebrietas quæ graue sit peccatum. to. 10. 240. K. l.
 Contra eos qui in honore sanctorum, audet
 se vino inebriare. ibidem. m.
 Quilibet tenet corripere ebriosos. to. 241. b.
 De detestatione ebrietatis. to. 10. 294. c. d.
 ebrietatis exempla. to. 10. 294. e. f.
 ex 202. a. to. 9. 188. c.
 ecclesia, id est, populus Dei per omnes gentes.
 to. 4. 324. g. to. 8. 220. d. e.
 ecclesia ex vocatione dicta est. to. 4. 417. g.
 ecclesia, id est, populus Dei. to. 7. 124. e.
 ecclesia describitur. to. 7. 145. f.
 Ecclesiæ prædictio, figuræ nomina,
 similitudines.
 ecclesiam reperit ex veteri testamento. to. 2.
 54. K. l. & 63. e. f.
 ecclesiā Christi dicimus in scripturis. to. 2. 228. l.
 ecclesiæ oppugnatio, per gentes a prophe-
 tis prædicta. tom. 3. 281. f. g.
 In ecclesia quæ sunt, prædicta esse in scriptu-
 ris sanctis. tom. 4. 333. i.
 ecclesia catholica, prædicta. ibidem. i. K.
 Quæ ab Esaia de Christo & ecclesia sint præ-
 dicta. to. 5. 176. l. & sequentibus.
 De prophetia quæ in oratione Abachuc, & ca-
 uico continetur. to. 5. 177. c. & seq.
 De prophetia Danielis & Ezechielis, quæ in
 Christum, ecclesiamque concordat. to. 5.
 188. c. & sequentibus.
 De trium prophetarum vaticinio. i. Aegæi. za-
 chariæ, & Malachiæ. ibidem. c.
 De ecclesia apertius dixerunt prophete, quæ
 de Christo. tom. 8. 5. m.
 ecclesiam futuram in gentibus, prædictum est.
 tom. 8. 59. c.
 ecclesia Dei ante mundi originem, in præscien-
 tia Dei signata erat. tom. 9. 146. f.
 Testimonia scripturæ ecclesiam catholicam
 attingentia. tom. 10. 5. i. f. g.
 Omnia quæ dicta erant de ecclesia, videban-
 tur tempore Augustini impleta. to. 10. 183. c.
 Figuræ ecclesiæ, in lege naturæ & lege scri-
 pta. tom. 10. 252. g. h.
 ecclesia in Abel, Noe, Abraham fuit. to. 10. 234. l.
 ecclesia per Euam adumbrata. to. 1. 274. K. l.
 ecclesia præfigurata in veteri testamento, sem-
 per pauciori numero contenta, diabolus
 vicit. to. 4. 330. e. & seq.
 ecclesia qualiter per arcam Noe figuretur.
 to. 4. 121. b. & 330. f. to. 5. 141. e. seq. tom. 7.
 145. i. & 166. d. e. to. 8. 181.
 ecclesiæ typus, Hierusalem. to. 4. 331. l. m. to.
 6. 99. i. K.
 ecclesiæ præfiguratio. to. 3. 231. a. b. to. 4. 58. k.
 tom. 8. 56. i. K.
 Iacob patriarcha. to. 4. 15. m. 324. m.
 Vellus Gedeonis. to. 7. 166. g. & 260. l.
 ecclesiæ septem adumbrata per septem mu-
 lieres. to. 4. 252. g. & seq.
 ecclesia Christi, ciuitas regis magni, signifi-
 catur in Anna matre Samuelis prophete.
 tom. 5. 158. l.
 In ecclesia Christi, remissio peccatorum fit,
 significata per Asylum Romæ constitu-
 tum. tom. 5. 45. c.
 ecclesiam mundi nomine significari. tom. 7.
 193. i. to. 9. 98. m.
 Mulier amicta sole, est ecclesia. tom. 9. 145. k.
 Mulier Sareptana, Ecclesiam præfigurauit.
 tom. 10. 100. a.
 ecclesiæ similitudines. tom. 7. 55. i. & 89. h. i.
 eccle-

ecclesiæ, ager dei.
 to. 10. 99. l. & f.
 Ecclesia, ancilla dei.
 Ecclesia, area domus
 64. a.
 ecclesia arce co-
 bet. & frumen-
 b. & 340. f. & g.
 ecclesia, atrium
 ecclesia quoque
 ecclesia, ciuitas
 247. i.
 Ciuitas regis ma-
 Quod firmata si-
 sit.
 ecclesia, est ciui-
 aurea.
 ecclesia, colum-
 l. m. 145. g.
 Inter multorum
 gemens.
 ecclesia est domus
 tom. 5. 63. g.
 ecclesia, domus dei
 Domus magna. to.
 s. in fine. & g. in
 Ecclesia, quomodo
 minata.
 ecclesia dicta, grex dei
 Orus conclusus.
 ecclesia Christiana, v-
 Ecclesia, mons Sion, to.
 to. 6. 23. f. & m.
 Ecclesia nauicula est,
 ecclesia nanis, peregr-
 stragduxit, remisit
 regnum celorum
 Oliua fructifera.
 Ovis dei, & pecus
 ecclesia ovis dominici
 Paradisus. tom. 1. 141.
 tom. 7. 133. h.
 Ecclesia, petra.
 Ecclesia, regina.
 Regina a dextris in
 2. 117. m.
 Ecclesia dicitur regnu-
 ecclesia, regnum celorum
 ecclesia, Sol & Luna. i.
 b. c. & sequent.
 Sol, Luna, & stellæ su-

IN DIVVM AVGVSTINVM

ecclesie, ager dei. to. 1. 269. d, to. 2. 232. g, h
to. 10. 99. l, & 185. m
Ecclesia, ancilla dei. tom. 8. 328. g
Ecclesia, area dominica. tom. 1. 135. g, to. 2. 64. a. to. 3. 77. l, to. 7. 76. f, to. 8. 18. l
ecclesia areæ comparatur, quia paleam habet. & frumentum. to. 8. 16. i, & 40. h, & 85 b, & 340. f, & seq.
ecclesia, atrium dei. to. 8. 353. c
ecclesia quoque caro est. to. 4. 359. m
ecclesia, ciuitas in summitate montis. tomo. 2. 247. i
Ciuitas regis magni. to. 7. 179. c
Quod firmata sit super fundamentum ecclesie. to. 8. 390. c, & m
ecclesia, est ciuitas aurea, arca aurea, phialæ aureæ. to. 9. 110. h
ecclesia, columba speciosa. to. 7. 121. h, & 133 l, m. 145. g
Inter multorum corporum, improbitatem gemens. tom. 7. 143. l
ecclesia est domus vel ciuitas quæ ædificetur tom. 5. 63. g
ecclesia, domus dei. to. 7. 105. a, b, to. 8. 41. c
Domus magna. to. 7. 136. K, Retract. tom. 1. f, in fine. & g, in principio.
Ecclesia, quomodo dicat dealbata, vel illuminata. to. 8. 384. e, f
ecclesia dicta, grex dei. to. 4. 417. g
Ortus conclusus. to. 7. 75. e, f, & 76. e, f
ecclesia Christiana, verè Iudæa. to. 8. 273. b
Ecclesia, mons Sion, & Hierusalem spiritualis to. 6. 23. f, & m, to. 684. m
Ecclesia nauicula est, mare seculi. to. 8. 341. c
ecclesia nauis, peregrinas merces terræ nostræ aduexit, remissionem peccatorum, & regnum celorum. to. 10. 14. g, h
Oliua fructifera. to. 6. 25. a
Ouille dei, & pecus dei. tom. 4. 417. g
ecclesia ouis dominica. to. 7. 300. b
Paradisus. tom. 1. 21. c, & 192. d, & 233. a, tom. 7. 133. h
Ecclesia, petra. tom. 7. 132. i
Ecclesia, regina. to. 7. 169. b, c
Regina a dextris in vestitu deaurata. tomo. 2. 117. m
Ecclesia dicitur regnum dei. to. 5. 202. g
ecclesia, regnum celorum. to. 9. 90. m
ecclesia, Sol, & Luna. to. 2. 111. l, m. to. 8. 23. b, c, & sequent.
Sol, Luna, & stellæ sunt ecclesia per totum

orbē diffusa. to. 9. 43. f, g, & i, & 144. c, & f
ecclesia, stabulum vite æternæ, domus. to. 10. 56. b
Septem stellæ in dextera Christi, Ecclesia est tom. 9. 141. i
Stella, abyssus, puteus, populus peccator ab ecclesia cadens. to. 9. 144. f
Terra viuentium. tomo. 3. 20. a
Tonitrua, fulgura, terræ motus, sunt ecclesie prædicationes & virtutes. tom. 9. 142. K, & 144. b, & e
ecclesia torcularia. to. 8. 16. i, & 18. c, & 204. c, d
ecclesia, est torcular fontis æterni. to. 182. a
ecclesia vinea domini. to. 6. 23. g
Ecclesia primordia, diffusio, & amplitudo. ecclesie catholice amplitudo. to. 2. 53. a, & sequentib. & fo. sequen. a, & 62. b, & seq.
Paucitas item. Eodem. 53. d, & f, g
ecclesie fructificatæ. to. 8. 4. g
ecclesie primordia. to. 4. 332. g
ecclesia fidelium colligitur ex omnibus generibus hominum colligitur ex omnibus tom. 5. 195. c
ecclesia primò diffusa est a Hierust. 5. 184. m
Quod sit ab ortu solis vsq; ad occasum. to. 8. 152. a
ecclesia tota est, ex omnibus toto orbē diffusa: nec solū qui præsentem vitam agunt, sed etiam de his qui ante nos tuerunt, & futuri sunt: to. 8. 181. g, & 193. c, & 109. a
Quod sit in toto orbē diffusa, ex euangelio probatur. to. 8. 185. a, b
Quod de toto mundo electa sit, & mortificata a terrena vita. Eodem. 199. f
Quod sit per omnes gentes, non in magno gloria, sed in magna tēratione. to. 8. 202. b, c
Non vincitur, nō eradicatur: nec cedit quibus libet tērationibus, donec veniat huius seculi finis ibidem. i
ecclesie vniuersitas, ex toto orbē commēdat. Eodem. 221. l, & 228. c
Sic sunt multe Ecclesie, vt sit vna. to. 8. 220. c & 476. l
Quod sit a mari vsque ad mare, & a flumine vsq; ad terminos orbis terræ. to. 8. 259. d
Ecclesia in aliis abeuntibus, in aliis venientibus in æternum est fundata. ibid. 288. m
Christum maledicunt qui dicunt Ecclesiam perisse de orbē terrarū, & in sola Aphrica remansisse. to. 8. 312. K
Quod a quatuor mundi partibus in nomine trinitatis vocetur. to. 8. 316. e

T Qui

INDEX

Quid dicat illam parisse, iā in illa nō sunt.

Eodem. 378. c

Quod erit vsq; ad finem seculi in omnibus gentibus, ex Euangelio ostendit. t. 8. 382. a

Quod inceperit ab Hierusalem terrena, vt gaudeat de deo in illa Hierusalem celesti tom. 8. 569. f, g

Quod loquatur omnium gentium linguis, quia diffusa est per omnes gentes. ibid. c, d ecclesia inceperit ab Hierusalem, & peruenit ad omnes gentes. tom. 9. 126. i, K

ecclesia catholica est per totum orbem diffusa, non illa hereticorum. to. 9. 233. d, e ecclesia tempore Augustini diffusa erat per totum orbem terrarum. to. 10. 183. b

ecclesia continet omnes fideles vbique terrarum. to. 10. 188. a, b

Hanc ecclesiam Christus in sua resurrectione constituit. to. 10. 208. d

Nunc videmus Ecclesiam diffusam per gentes, quam Apostoli Christum videntes nō dum videbant. to. 10. 317. l

Ecclesie glorificatio.

ecclesia nunc est regnum Christi. t. 5. 202. K De ecclesie glorificatione sine fine, post mortem. to. 5. 205. k, & seq.

Ita exaltata est in nomine Christi: vt omnes nondum credentes in ipso sub pedibus eius iacent. to. 8. 141. b

Quod non defutura vsq; ad extremum iudicium. to. 8. 254. g, & 455. f

Totus mūdus in bonis & malis refugium habiturus est ad Eccl. tom. 9. 143. g

Ecclesiam militans & triumphans.

De moribus ecclesie catholice. to. 1. 247. d ecclesie militantis pfectio & sanctificatio.

Eodem. 10. i, K

ecclesia militans & triumphans. tom. 3. 57. h ecclesia angelorum, & nostra. Ibidem, m

ecclesia p̄sens edificatur ex bonis & malis sed celestis ex electis solum. tom. 5. 183. i

Eccl. fidelū est vna ciuitas cū beatis. t. 5. 83. l Et est edificata de latere Christi dormientis, vt mulier de latere viri. tom. 5. 234. g

ecclesia regnat nunc primum cum Christo in viuis & mortuis. to. 5. 204. l

ecclesia p̄sens & futura, vna ecclesia. to. 7. 187. b, c

ecclesia sanctorum quę sit. to. 8. 577. a

Quod ex parte peregrina sit, & ex parte manens in celo. ibidem. e, f

ecclesia militans p̄cedit triumphantem tempore, non dignitate. to. 8. 206. e

Quod comparetur torculari. to. 8. 16. i

In allegoria, Lunę comparatur. ibidem. 17. e

Quod ex parte spiritalis luceat vt Luna, ex parte carnalis obscura sit. tom. 8. 23. c, d

ecclesia nostra, in spe beata est. tom. 9. 123. e

ecclesiarum militantis & triumphantis diuersitas. ibidem. g, h

ecclesia militans, sequi debet Christum, per imitationem. ibidem. h, i

ecclesia militans, per Petrum: triumphans, p Ioannem designata. ibidem, h, & l

ecclesia p̄sens peregrina est, adiuncta illi triūphanti. to. 10. 143. i

Ecclesia catholica & orthodoxa.

ecclesia orthodoxa cur sic dicta. to. 1. 235. g

ecclesia catholica, id est, toto orbe diffusa. ibidem, & 239. e, t. 2. 5. 3. e, & 179. h, & 209. i, & 224. a, & 228. m, & seq. g, & 231. b, to. 3. 156. b, tom. 4. 132. K. tom. 6. 206. k

ecclesie catholice laus. tomo. 1. 235. i

ecclesie catholice doctrina. eodem. 255. d

ecclesiam catholicam negant Donatistę. to. 2. 62. h, i, & epist. 48. & 161. tom. 3. 256. l

De catholica ecclesia id potius credendū qđ diuinę scripturę tradunt, non qđ lingue humane maledicunt. tom. 2. 194. i

ecclesia catholica, hereditas Christi. t. 2. 221. e, f, & 125. l, & 228. m, & seq. to. 7. 168. h, i

ecclesia vniuersalis templum dei. to. 3. 57. h

ecclesia catholica. to. 3. 74. K, & 77. h, & 156. b in fine. & 256. l

Crede ecclesiam catholicam. to. 3. 49. e

ecclesiam, & non in ecclesiam credere debemus. tom. 10. 217. d

ecclesie catholice dignitates. tomo. 9. 244. a

Christus ecclesiam constituit in loco synagoge. to. 10. 165. f

ecclesia cur dicatur catholica. to. 10. 186. c, d, & 194. i

Ecclesia Christi, & synagoga: ecclesia magna ecclesia sancta.

ecclesia Christi, domus Iuliane. to. 2. 200. a

ecclesia Christi a paucis tangitur, a multis premitur. to. 10. 5. e

ecclesie Christus adhefit synagogam relinquens. to. 6. 83. h, i

eccl. & synagoga: altercatio. to. 6. 25. a, & seq.

Quod plantata sit, vnde eradicata sunt spines synagoge. tom. 8. 121. b

ecclesia

Ecclesia nutritis

ecclesia est conditio.

ecclesia est post synagogam

ecclesia magna

ecclesia sancta

Ecclesia, vnica

Ad eccle. vnica

fol. 166.

ecclesia vnitas,

De vnitate eccle.

iste epistola

ecclesia, vbi.

ecclesie priuata

Propter vnitate

vna ecclesia.

Quod dicatur

Eccl.

ecclesia in pauci

ecclesie incorpor

mentorū.

ecclesie commun

beterrarū di

ecclesie membra,

Christus caput

ecclesia, societas san

ecclesia, corpus Ch

c. & 69. b, & 169

ecclesie suę caput, C

330. g, h

De vno perfecto, ide

eius, id est, ecclesi

do.

ecclesia est corpus C

flus est caput, qđ e

tempore, nūc. n. sibi

ecclesia Christi carni

constituit totum

ecclesia, corpus Chri

Testimonia de Chri

h, & seq.

et serē in scripturis in

ecclesia cum capite su

1051. b, c

Ita diabolus cum suo

lus. ibidem. d

ecclesia, corpus Chri

clis.

Vide Christus, & C

IN DIUVM AVGVSTINVM

Ecclesia natus synagoge. to. 8.134.a, b
ecclesia est condita ex circuncisione & preputio. to. 10.138.c
ecclesia est post synagoram vocata, sed ante synagoram promissa. tom. 10.252.g
ecclesia magna, quæ sit. to. 8.85. b, & 116. f
ecclesia sancta, quid. to. 10.188.a, & sequen.
Ecclesiæ vnitas.
Ecclesia, vnica dicta. tomo. 2.179.e, f
Ad eccle. vnitatem, exhortatio. tomo. 2. epistol. 166.
ecclesiæ vnitas, Cypriani tēporib. to. 7.19.c, d
De vnitatem ecclesiæ, contra Petiliani Donatistę epistolam. to. 7.164.c, & seq.
ecclesia, vbi. ibidem. d, & 165.a
ecclesiæ priuatæ in orbe Christiano. to. 7.80.i
Propter vnitatem ecclesię, multę ecclesię, vna ecclesia. to. 8.541.c
Quod dicatur vnica. to. 8.36.h, & 85.a
Ecclesię communio.
ecclesia in paucis. to. 3.350.c
ecclesię incorporari, participatione sacramentorum. to. 4.217.a
ecclesię communio, Christiani sunt toto orbe terrarum diffusi. to. 7.129.i
ecclesię membra, mali nō sunt. to. 7.133.K, l
Christus caput, Ecclesiam corpus.
ecclesia, societas sanctorum. to. 2.28. K
ecclesia, corpus Christi mysticum. eod. 68. c, & 69. b, & 169. h, to. 4.177. c
ecclesię suę caput, Christus. to. 4.324.g, h, & 330. g, h
De viro perfecto, idest, Christo: & corpore eius, idest, ecclesia, quę est ipsius plenitudo. tom. 5.234.i, & seq.
ecclesia est corpus Christi, cuius ipse Christus est caput; quod corpus cōpletū erit suo tēpore: nūc. n. sibi accessit quotidie. ibid.
ecclesia Christi carni adiuncta, vnū Christū constituit totum to. 9.124.g
ecclesia, corpus Christi. to. 10.38. e, f, & 41. b
Testimonia de Christo & ecclesia. to. 10.38. h, & seq.
et ferē in scripturis inueniuntur simul. ibid.
ecclesia cum capite suo, vnus Christus. tom. 10.51. b, c
Ita diabolus cum suo corpore, vnus diabolus. ibidem. d
ecclesia, corpus Christi: Christus caput ecclesię. to. 10.89. c, d, & 181. f
Vide Christus, & Corpus.

In Ecclesia carnales & spirituales, boni & mali.
In ecclesia, Zizania. tom. 2.221.m, & seq. & 232. g, h
Paleę. tom. 1.239. i, in fine.
Pisces mali. to. 2.124. b
ecclesia quō vti, & bonis & malis. to. 1.235. g
Ecclesia non vituperanda ex malorum Christianorum moribus. to. 1.256. e, f
In ecclesia quid refecandum. to. 2.230. d, e
ecclesia permixta. to. 3.20. f, to. 4.19. m
In ecclesia boni & mali. to. 2.124. c, d, Et 232. g, h, to. 3.77. l, m
Quod morum diuersitate perturbātes ecclesiam, contra fraternam charitatem agentes, se corrigere debeant. to. 3.266. h, i
Ab ecclesia propter malos nemo se separet. to. 4.20. d, e, to. 10.19. f, g, & 192. a
christiani falsi intra ecclesiam. to. 5.11. g
Latentes inter impios ecclesię filii. ibidem
De incerta. multiplicatione ecclesię, qua in hoc seculo multi reprobi miscientur electis. to. 5.183. i
Ecclesia eterna malos habet bonis pmixtos. to. 6.92. m, & seq.
Ab ecclesia non recedendum ob zizania. to. 7.79. c, d, & l, m, & 86. f, g
Et de vnitatem ecclesię catholicę plura, ex sententia Cypriani. ibidem. 79. a, b
ecclesia vna. eodem, 122. g
Vide supra, ecclesię vnitas.
Ad Ecclesiam dei non pertinere male viuētes. tom. 7.97. e
ecclesia occulta. ibidem. f
Quod magnos habebat, & paruos: spirituales & carnales. to. 8.17. l, m, & 458. l, m
Quod pauciores bonos, multos malos habebat. tom. 8.86. a
Boni & mali cōgregantur in ecclesia, sed se parabuntur in fine seculi. to. 9.114. g, h, to. 10.19. f
Non tota ecclesia cadet: qui mali autem sunt de cęlo cadent. to. 9.143. i
In ecclesia boni percutiuntur vr corrigant, mali suis voluptatib. relinquunt. to. 9.144. m
Ecclesia, dicitur fictos & malos Christianos sub pedibus habere. Eodem, 145. K
Ecclesia Christi, vbi.
ecclesia in Sole posita. to. 2.228. m
ecclesia, locus dei. to. 4.450. b
ecclesia Christi, est vbicunq; timeretur & laudatur

INDEX

- datur deus. to. 8. 36. i
 ecclesia, deorsum est, & sursum. to. 8. 523. d,
 in fine.
 ecclesia est, ubi est Christus. tom. 8. 357. c
 Ecclesia sponsa Christi: & ubi ei facta.
 Ecclesia sponsa, ex latere Christi formata, to.
 1. 276. l, to. 6. 83. g, & 256. f
 ecclesia Christi sponsa. to. 3. 4. i
 ecclesia cur sponsa, cur vxor dicta. to. 6. 27. d
 e, & 132. g, h
 ecclesia sponsa est Christi assumpta, dum
 adhuc feda erat. to. 8. 132. K
 Quod ex ancilla facta sit vxor. to. 8. 478. f
 ecclesia Christi que matrimonium, magna
 charitate coniunctum. to. 8. 328. g
 Quod sit facta de latere Christi dormientis.
 to. 8. 490. e, & 492. K, to. 9. 119. e
 Adamo dormiente sit Eua, sic Christo mor
 tuo ecclesia. to. 9. 19. g
 christi latus, non solum vulneratum, sed aper
 tum fudit ecclesie sacramenta. to. 9. 119. d
 christus Ecclesiam suam collocauit in mani
 festo. to. 9. 203. b
 ecclesia desponsata. to. 10. 22. e
 ecclesia virgo esse non posset, nisi sponsum
 cui traderetur, filium virginis inuenisset.
 to. 10. 134. d
 Ecclesie diuitie, thesauri, possessio. to. 9. 183. a
 ecclesie proprietates. to. 9. 246. b
 ecclesia omni genere ciborum, fideles refi
 cit. ibidem. d
 ecclesia totum possidet, quod a viro suo ac
 cepit in dotem. to. 9. 248. e
 diuitiarum primitiarum ecclesie, & paupertas hu
 ius temporis. to. 10. 83. K
 Locuples in ecclesia, quis. ibidem.
 In thesauris domini, quod habeat ecclesia. to. 8. 7. g
 Ecclesia virgo & mater, & filii eius.
 Ecclesia dei mater omnium fidelium. to. 1. 207.
 f, & 254. c, d, to. 2. 42. K, & 249. c, t. 4. 40. f
 ecclesia, mater spiritalis. to. 2. 230. d
 ecclesia, & mater, & filia. to. 4. 112. a
 ecclesia mater vera, pia, & casta. to. 6. 21. g
 ecclesia, & virgo, & mater. to. 6. 262. i, t. 10. 130. b
 ecclesia quomodo generet, & quod non satis sit
 nasci ab ecclesia. to. 7. 122. c, d, & 123. d
 Ecclesia quosdam concipit in utero, quosdam
 abortit. to. 8. 188. i
 De ecclesia exponitur, Latere sterilis quare
 non parit. tom. 8. 428. f
 In corpus ecclesie nemo transit, nisi prius
 occisus moriatur quod fuit, ut sit quod
 non fuit. to. 8. 480. a
 ecclesia pariens discernit, quos geminos pre
 gnas pertulit ex exemplo Rebecca. Eod. 490. g
 Qui ecclesiam fide intrant, oderunt ecclesiam
 tom. 8. 497. K
 Inuenimus in verbis domini, ecclesiam & fra
 tres ipsius & sorores & matrem ipsius el
 le. tom. 8. 494. l
 ecclesia dicitur virgo, quare nulla hereticorum
 commixtione polluta est to. 9. 146. i
 ecclesia quotidie parit in prosperis, & in ad
 uersis. to. 9. 145. l
 ecclesia primo genuit Christum, & quotidie
 generat membra eius. ibidem. l
 ecclesia non cessat parere frigidos christia
 nos. to. 10. 19. e
 christus ecclesiam suam genetrici similem red
 didit. to. 10. 128. f, & 263. c, d
 ecclesie concessit christus in spiritu, quod ma
 tri suae in corpore. to. 9. 245. a, to. 10. 43. k
 ecclesia, Mariam imitans, virgo est, & parit.
 tom. 10. 188. c
 Non habebit deum patrem, qui ecclesiam, no
 luerit habere matrem. to. 9. 248. d
 ecclesie filii boni. to. 3. 350. c
 ecclesie filii legitimi, qui. tom. 7. 124. g
 Ecclesia sine macula & ruga.
 ecclesia hic non sine omni macula & ruga.
 to. 1. 10. l, & 17. g, & 23. f, to. 2. 67. a, & 84.
 e, f, to. 7. 269. l, m
 ecclesia quomodo sine macula & ruga, & ta
 men quotidie orat, Dimitte nobis debita
 nostra, &c. to. 10. 87. b, & seq.
 Quomodo Christus mundet ecclesiam suam,
 ut sit absque ruga & macula. to. 10. 87. g, h
 ecclesia quomodo sit sine ruga, & macula in
 tendicula crucis. ibidem.
 ecclesia nigra est originali peccato, sed can
 dida da baptismi sacramento. to. 10. 170. l
 Christus Ecclesiam meretricem inuenit, &
 virginem fecit. to. 10. 188. b
 Vnde ecclesia nigra, sed formosa. to. 10. 226. K
 Ecclesie ordo.
 In ecclesia iste ordo est, ut alii precedant, alii
 sequantur: & qui precedunt, habent quem
 sequuntur. to. 8. 114. b
 ecclesie partes tres, gentiles, heretici, & ca
 tholici. tom. 9. 147. f, & i
 Tres status ecclesie to. 10. 305. d
 Ecclesia

Ecclesie fides
 rit
 Apostrophe a
 magistrum
 etiam Romanam
 non parulis
 ecclesia cum aliq
 credere cred
 tum fit, etiam
 hinc expressi
 tom. 2. 132.
 ecclesie fides.
 ecclesie traditio
 168. a, & seq.
 De Ecclesie riti
 ecclesiarum co
 tra fidem, ne
 uande sunt.
 In ecclesia con
 dom.
 ecclesia multa
 ecclesie consue
 ecclesie discipli
 ecclesie consue
 K, & seq. f
 ecclesiastica cons
 lis tradita, quan
 inueniatur, nec
 tom. 7. 127. h, &
 eel. catholice auri
 to. 4. 40. g, to. 6.
 ecclesie autoritas
 euangelio creden
 ecclesiasticę potesta
 probos.
 ecclesia fundata sup
 celorum accepit
 ecclesia, participum
 ni, non participu
 Peccata in ecclesia q
 dimittantur.
 ecclesia nulli relaps
 claudit, to
 ecclesie, manuer
 Ecclesia quomodo
 & seq. & 224. c
 ecclesia quare non ora
 inimici.
 ecclesia pro quibus
 ecclesia pro quibus
 ecclesia non erat pr

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ecclesie fides, consuetudo, authoritas, potestas.

Apostrophe ad ecclesiam, totius sapientie magistrum.

to. 1. 25. 4. c. d

etiam Romana ecclesia creditur Eucharistia non paruulis necessaria.

t. 2. 127. e. & seq.

ecclesia cum aliquid credit, eam non inaniter credere credendum est undeque traditum sit, etiam si canonicarum scripturarum hinc expressa non proferatur autoritas.

tom. 2. 132. d, e

ecclesie fides.

to. 10. 165. f, g

ecclesie traditiones tripartite.

to. 2. 167. a, & 168. a, & seq.

De Ecclesie ritibus, copiose.

to. 2. epist. 119

ecclesiarum consuetudines, que non sunt contra fidem, neque contra bonos mores, obseruande sunt.

to. 2. 174. f, g

In ecclesia congregatis Christianis quid agendum.

ibidem, g

ecclesia multa tolerat.

ibidem, h

ecclesie consuetudo non spernenda.

t. 3. 216. b

ecclesie disciplina.

to. 4. 18. K, & seq.

ecclesie consuetudo & autoritas.

to. 4. 318 K, l, & seq. f

ecclesiastica consuetudo creditur ab Apostolis tradita, quamuis nihil in literis eorum inueniatur, nec in conciliis posteriorum.

tom. 7. 127. h, & 144. m

ecclesie catholice autoritas.

t. 1. 49. m, & 23. i. g

ecclesie autoritas commouit Augustinum

to. 4. 420. g, to. 6. 36. d, & 79. a, & i. 7. 71. c

euangelio credere

tom. 6. 37. a

ecclesiastice potestatis officium, aduersus improbos.

to. 4. 20. e

ecclesia fundata supra petram, clauis regni celorum accepit in Petro.

to. 9. 123. f

ecclesia, participum suorum peccata dimittit, non participum retinet.

to. 9. 120. e

Peccata in ecclesia quomodo per homines dimittantur.

tom. 10. 103. g

ecclesia nulli relapso & penitenti gremium claudit.

tom. 10. 106. a, & sequen.

ecclesie, mansuetudo, tolerantia, oratio.

to. 2. 22. a

Ecclesia quomodo tolerat malos.

to. 2. 22. a & seq. & 22. c

ecclesia quare non orat pro angelis malis, suis inimicis.

to. 5. 22. m

ecclesia pro quibus orat.

ibidem.

ecclesia pro quibus exauditur.

ibidem

ecclesia non erat pro infidelibus defunctis,

neque pro impiis.

ibidem.

Morales ecclesie exhortationes.

to. 10. 18. a

Quare aliquando ecclesia peccatoribus parcat.

to. 10. 106. f

ecclesia non frustra orauit pro inimicis suis.

to. 10. 183. b

Ecclesia malorum separatio ab ecclesia, Extra ecclesiam esse, Hereticorum ecclesia.

to. 1. in Possidonio.

ecclesie profectus, per Augustinum.

to. 1. in Possidonio.

ecclesie pax per eundem.

ibidem

extra ecclesiam catholicam baptismus nemini prodest.

to. 3. 74. K, & 77. g, h

ecclesia malorum diuina bestia.

to. 5. 209. h, & seq.

extra ecclesiam quid haberi non possit.

t. 7. 74. c

Ab ecclesia dei non separatur quempiam mater na conditio, sed propria culpa.

to. 7. 23. d

Qui extra ecclesiam est, nec audit, nec videtur.

& qui in illa est, nec surdus est, nec cecus

Non sunt tot hereses contra ecclesiam catholicam, quod sunt testimonia legis & prophetarum pro ecclesia.

to. 8. 569. l

Volens ledere ecclesiam, aut in presenti, aut in futuro ledetur ab igne.

to. 9. 145. f

Qui in ecclesia, & qui extra ecclesiam.

tom. 10. 12. c, d

Decollare ecclesiam.

to. 10. 38. m

Omnes qui extra ecclesiam catholicam manent, deputati sunt penę eterne.

t. 10. 190. g

ecclesie hereticorum non dicuntur catholice: & quare.

to. 10. 194. i

Maximus dolor erit peccatoribus, nisi penituerint, cum excludentur ab ecclesia sanctorum.

to. 10. 252. d, e

Ecclesie persecutio.

Pro ecclesia, sanctorum constantia.

t. 1. 235. h

Consilium, utrum hostibus aduentantibus ex ecclesiis episcopis recedendum sit.

to. 1. in Possidonio.

ecclesie persecutę consolatio.

to. 2. 66. f

ecclesia multa tolerat.

to. 2. 173. i

ecclesia patiente, Christus patitur.

t. 2. 176. e,

ecclesiam persequentes profunt.

to. 3. 350. h

De ecclesie persecutionibus decem.

to. 5. 184 f, & sequentibus.

ecclesia exercetur ab inimicis suis vtiliter.

to. 5. 184. a, & sequentibus.

In ecclesia sua voluit Christus apostolos suos simplices esse & ignobiles: & Iudam etiam

malum

- malum sustinuit, ut disceret ecclesia sustinere patienter. to. 5. 183. K, & 184. a
- ecclesia non seducitur a diabolo. t. 5. 201. in ecclesiam maxime persequuntur mali Christiani. to. 8. 58. d
- ecclesie stabilitas. Eodem, 203. i
- ecclesia variis quatur tentationibus, & non cadit. tom. 9. 123. f
- ecclesia catholica contra omnes hareses pugnat, sed expugnari non potest. t. 9. 240. b
- ecclesia pro Christo moritur, ut cum Christo uiuat. to. 9. 143. b
- ecclesia non cessat ex omni errore corrigere & colligere homines qui blasphemauerant spiritum sanctum, ut eundem accipiant. to. 10. 9. h
- ecclesia nullius veram confessionem aspernatur, nullius simulatione fallit. to. 10. 13. a
- Per aspera tempora proficit ecclesia. to. 10. 94. c, in fine.
- Ecclesia domus, siue templum.
- ecclesiarum parietes num faciant Christianos. tom. 1. 52. a
- ecclesia pro templo. to. 2. 215. K, to. 4. 74. K
- ecclesia vel templa Christianorum, magis uenerata sunt a pagani uictoribus, quam templa aliorum deorum. to. 5. 3. f
- In ecclesiis Christianorum uterque sexus congregatur in locis separatis, ubi audiunt salutifera & non mortifera, ut in templis idolorum. tom. 5. 20. h
- ecclesiam bene frequentantes, Christi sponsa fiunt. c. to. 9. 126. h
- ecclesia non est deus, sed domus dei. t. 10. 194
- Quomodo continendum sit in Ecclesia. to. 10. 234. a
- Qui choros, balationes & cationes luxuriosas ante ecclesiam sanctorum exercere non erubescunt, sunt Paganis deteriores. ibid.
- In contiones factas in Ecclesia. t. 1. 225. K, l
- Non est garrendum aut confabulandum in ecclesia. ibidem
- De acquirendis possessionibus pro Ecclesia. to. 10. 315. c, d, & seq.
- ecclesiastica bona quomodo indigentibus eroganda, to. 1. in Palsidonio. Item de uasis templorum. ibidem
- Quid seculares in ecclesiis facere debeant. to. 10. 308. d, e, & sequen.
- ecclesiasticus liber Iesu filii Sirach. t. 1. 21. e, to. 4. 32. d
- ecclesiasticus non est Salomonis liber. to. 5. 166. h
- In ecclesiaste, libro Salomonis, prae dicit de sacramento Eucharistie: & discernitur ciuitas dei a ciuitate diaboli, ibidem, & seq.
- ecclesiastici liber, non est Salomonis: in quo prophetatur de fide gentium. ibid. K
- eclipsis Solis, tempore passionis in Christi. t. 2. 109. g
- eclipsis Lunae, qualiter causet, & c. t. 2. 169. Kl
- eclipsis. tom. 4. 55. c
- eclipsis in morte Romuli. to. 5. 24. f
- Eclasis, excessus mentis, siue alienatio. to. 2. 95. e, in fine, & 162. to. 3. 207. f, & 227. d, e & seq. g. to. 4. 34. m, & 222. f, to. 8. 52. f, & 236. g, & 393. c
- Vide, Extasis.
- In ecclasi consilium datum puero aegrotanti. to. 3. 229. c, d
- In ecclasi visiones unde. ibidem, e, f
- Vide, Visio.
- ecclasis. to. 5. 218. b
- Aedificium dei sumus, quia colit nos & habitat in nobis. to. 8. 226. m, & seq.
- Deus sic aedificat, ut non destruat. t. 8. 321. m
- Non quae ad aedificationem, sed quae ad destructionem sunt, facillime fiant. to. 8. 165. i, K
- De aedificatione domus dei. to. 8. 353. m
- Ubi aedificata sit post captiuitatem. to. 8. 353. b, & 426. b
- In aedificando domum dei, multi laborant: sed nisi dominus aedificauerit, in vanum laborant aedificantes eam. to. 8. 489. g, h
- Quid sit aedificare in arena, & supra petram. tom. 8. 386. e
- Aedificare aurum, argentum, & lapides preciosos, quid sit. to. 8. 50. K
- Alius intellectus de eodem. to. 8. 298. d
- Aedificantium hominum genera, & qui sint. to. 9. 394. m, & seq. & 459. d, & seq.
- Aeditio uulgata, dicitur septuaginta interpretum. to. 5. 146. b
- Vide in litera A, Aeditio.
- eden, quid Hebraeis. to. 1. 275. f, to. 6. 84. d, to. 7. 232. e
- edent pauperes, & saturabuntur, & c. quomodo intelligatur. to. 8. 36. m, & 147. l, m
- Quod propter correctionem liceat aliquando non edere cum fratribus, sed potius cum Paganis. to. 8. 372. e, f
- edom idem cum Esau. tom. 4. 37. a
- A quo

A quo Idumei
eodem ipse est El
mo. 8. 523. e
edom unde appe
terprete sang
Quod interpre
educa siue Educ
effectus caularu
tur caule pri
quencibus.
effrem fructific
e, & 202. m,
effrem, cur Man
natur.
effrata uerbum
Latine, specu
Ageria nymph
64. h
Aegyptii dicunt
Noe.
Quomodo Aegy
155. g, h, & le
In Aegypto quom
tipicatus est ill
rum afflictione
In Aegypto seruie
tis annis: non q
ibi completi sunt
In Aegypto quom
taquatuor annos
biliter multiplic
In Aegypto mortuo
fuit centum quad
quille vltq; ad mor
uerunt Ioseph. sed
de eius diuinitus n
ne.
ex Aegypto populum
te Cecrope rege A
poribus diluuium
Aegyptum, nec su
170. l, & 178. d
De Aegyptiorum max
ue, quem mirabilis
5. 169. b
Aegyptii primo habu
Inde magistra.
Aegyptiorum sapient
logia
Aegyptus habuit reg
tem magni Alexan

IN DIUVM AVGVSTINVM

A quo Idumei propagati. Eodem. 3. 7. m
eodem ipse est Elau, & significat, carnales. to
mo. 8. 523. e

edom vnde appellatus sit: & quod Punicè in
terpretes sanguis, & quid significat, ibid. f
Quod interpretetur terrenus. tom. 8. 199. e
edua siue Educalia dea. tom. 5. 33. d. & 39. i
effectus causarum secundarum magis attribui
tur causæ primæ. tomo. 5. 111. b, c, & se-
quentibus.

effrem fructificatio interpretatur. to. 8. 201.
e, & 202. m, & 416. h, i

effrem, cur Manasse in benedictione præpo-
natur. to. 8. 283. h

effrata verbum est Hebræum: & interpretat
Latine, speculum. to. 8. 505. m, & seq.

Aegeria nympa dicitur exor Numæ. to. 5.
64. h

Aegyptii dicuntur nati fuisse ex Cham, filio
Noe. to. 5. 147. i

Quomodo Aegyptum intrauit Iacob. to. 5.
155. g, h, & seq.

In Aegypto quomodo in breui tempore mul-
tiplicatus est Israel mirabiliter: & de ipso
rum afflictione. to. 5. 156. c

In Aegypto seruiunt filii Israel quadringē-
tis annis: non quod omnes ibi acti sint, sed quod
ibi completi sunt. to. 5. 150. K

In Aegypto quomodo per ceterum quadragin-
ta quatuor annos post mortem Ioseph, mira-
biliter multiplicatus est Israel. to. 5. 156. c

In Aegypto mortuo Ioseph, populus Israel
fuit centum quadraginta quinque annis trā-
quillè usque ad mortem illorum qui eogno-
uerunt Ioseph. sed postea fuit afflictus: &
de eius diuinitus multiplicata fecundatio
ne. to. 5. 156. c

ex Aegypto populum eduxit Moyses, regnā-
te Cecrope rege Atheniensium, cuius tem-
poribus diluuium factum est: quod tamen nec
Aegyptum, nec sua contigit vicina. to. 5.
170. l, & 178. d

De Aegyptiorum maximo deo Serapi, & bo-
ue, quem mirabiliter decepti colebant, to.
5. 169. b

Aegyptii primò habuerunt sapientiam, ab
Inde magistra. tom. 5. 179. f

Aegyptiorum sapientia fuit maximè astro-
logia ibidem. K, l

Aegyptus habuit reges Ptolemæus post mor-
tem magni Alexandri. tom. 5. 381. l

Aegyptii coluerunt pro diis quosdam homi-
nes mortuos. to. 5. 169. c

Aegyptus, in Hebræa lingua, tenebras vel tri-
lationes significat. to. 8. 286. K

Quod interpretetur afflictio. to. 8. 514. l, m

Quod sepe in imagine ponat huius seculi, a
quo spiritualiter recedendum est to. 8. 429. K

Nomine Aegypti, vel Aetiopiæ, omnium gen-
tium fides significatur to. 8. 237. b

Vide in litera A, Aegyptus.

egenis & indigentibus quomodo succurren-
dum. to. 1. in Possido.

Vide, Pauperes.

Qui nullus eget, perfectus est, to. 8. 249. a, &
sequentibus.

Impleto egentis inopiam, ut impleat deus
interiora tua. to. 8. 108. a, b

Super egenum & pauperem intelligere, quod
sit. to. 8. 119. h, i

Quomodo egenus & pauper omnis homo.
to. 8. 247. a

Deus non indiget hominis, vel angeli officio.
to. 9. 160. K

Quare deus sanctos suos egere faciat. to. 10.
99. m, & seq.

Egressus dei est, cum apparet in operibus suis.
tom. 8. 382. l

Quomodo Christus egredi dicat. t. 8. 319. d, e

Egregius apud Latinos quid dicatur. to. 10.
73. a

Egritudo nihil est, nisi sanitatis perturbatio.
tom. 8. 179. b

Vbi homo egrotat & deus curat, magnū est
pietatis & sanitatis iudicium. t. 8. 565. l, m

Quis non egrotat in hac vita, cum nasci in cor-
pore mortali sit egrotare. tom. 8. 383. g

Si egrotas, de salute tua cogita ibid. i

Egrotas duos facilius fert sanus vnus, quam
duo egroti se inuicem singulos. to. 8. 40. f,

& 93. a

Foras non eiciendum cum dicit Christus ad
se venientem, quid. tom. 9. 48. d, e

Principem mundi quomodo dicebat: Chri-
stus foras eiciendum. to. 9. 82. e, f

Elatio. to. 5. 125. l, & seq.

elcefeos & Samseos. Hebion eis copulat Epi-
phanus. to. 6. 5. b, & l.

Elcefeitæ quid sentiant. ibidem. 5. c

elci Pseudopropheta, vnde Elcefei. ibidem. l

eleazarus pontifex. tom. 5. 181. m

eleemosynarum distribuendarum, ratio.
to. 2.

to. 2. 244. i. & seq.
 elemosynarum multa genera. to. 3. 58. l. m.
 & sequen.
 elemosynis peccata purgantur. ibid.
 elemosynę sceleratę viuętiū. eod. 59. b. c
 elemosynarum ordo. ibid. d
 elemosynā dantes, a nobis ipsis incipiamus.
 to. 3. 59. d. to. 10. 27. f. & 49. i
 elemos. freto nō indulgēdum vitiis. t. 3. 59. f
 In elemosynis, nō sciat sinistra, quid faciat
 dextera: figurate dictum. tom. 4. 148. c. &
 405. g. h. & seq.
 elemosyna danda. tom. 4. 377. l
 elemosyna de suo est faciēda, & nō de alie
 no. to. 4. 381. d. to. 10. 79. c. & seq. & 93. g
 elemosyna quomodo dāda t. 4. 405. g. h. to
 mo. 5. 225. a. to. 10. 156. i. & seq.
 elemosynę meritum, æternum. to. 6. 193. a
 elemosynam facit, qui dimittit illi, qui in
 eum peccauit. to. 5. 221. f
 Contra eorum persuasionem, qui putāt sibi
 nō obfutura peccata, in quibus cum elee
 mosinas facerent, perstiterunt. to. 5. 225. a,
 & seq.
 elemosynas dignas faciēs pro peccatis suis
 primō debet incipere ipsas facere a seipso
 alias indignę sunt. ibidem. c
 contra elemosynas facientes absq; debitis
 circumstantiis. tom. 5. 211. d
 elemosyna facta sine iustitia, parum valet.
 to. 5. 225. c. d
 elemosynas quidam faciunt parum dando,
 & multa rapiendo, existimantes se ad hoc
 pascere Christum. ibidem
 elemosynę, adiuuantes orationes nra, ideo
 faciendę sunt, vt cum de preteritis pecca
 tis oramus, exaudiamur: nō vt per eas ma
 le faciendi licentiā cōparare credant. ibi.
 Qui elemosynam Christiano porrigit, non
 Christiano porrigit q. in eo non diligit
 Xpm, nō aū t diligit ipsū q. nō vult iustifi
 cari a Christo. Elemosyna quo aīo detur
 Christus attendit, nō cui detur. ibi. & seq.
 elemosynas facientes spirituales aut corpo
 rales de diuitiis bonis, sanctorū patroci
 nio saluantur: qui aūt de male acquisitis,
 vel quia in peccato perdurant, nequaquā
 vt scriptū est, Miserere animę tuę placens
 Deo. tom. 5. 226. k
 elemosynarum largitas, quibus iustorū su
 fferat inopia, prodest bonis mediocriter,

ad capefendū regnū æternum, quibus sua
 merita non sufficiebam, ipsis iustis suffra
 gantibus eius. ibidem
 Quare cui facias, non expectes petentem,
 sed pręoccupa. to. 8. 395. k. l. & 564. a. b,
 to. 10. 113. m
 Fiant elemosynę, & redimuntur peccata,
 gaudeat indigēs de dato tuo, ut & tu gau
 deas de dato dei. to. 8. 106. m
 Si elemosynam dederis tristis, & elemosy
 nam & meritū perdidisti. Eodem, 128. d
 Quod non sint faciendę propter iactantiam
 attamen publice propter vultum Ecclesię
 to. 8. 137. c
 Cum facis elemosynam: iusto, plus tibi pro
 dest. to. 8. 83. h. i
 Quomodo non sint contraria. Omni petēti
 te tribue, & Desudet elemosyna in ma
 nu tua. ibidem.
 Si tibi peccator homo occurrat, da elemosy
 nam operi dei, non operi hominis. ibid. l
 elemosyna non procedit nisi de corde. to. 8
 486. l. m
 Quomodo etiam pauperes elemosynas fa
 cere possunt. to. 8. 488. m
 elemosynarum duo genera. t. 8. 427. e. f. to.
 10. 92. l. m
 et quę potior Elemosyna. tom. 10. 107. a. &
 seq. a. & 116. c
 Petentibus quādoq; magna sit misericordia
 cū non dāt quid petitur. t. 9. 92. m. & seq.
 elemosynę sunt in remedia salutaria pecca
 torum to. 9. 124. c
 elemosynam moleste largiens, non habet
 Dei dilectionem. to. 9. 132. f. g
 Bona quę ex datione elemosynę, & decima
 rum, a deo redduntur. to. 9. 250. m. & seq.
 elemosynę largitio, quō fiat. tom. 9. 194. m
 In mendico petente elemosynam, Christus
 petit. to. 9. 198. d
 Nemo diligit proximum, qui non attēdit ad
 clamorem pauperum ibidem. d. e
 Quid ad elemosynā requiratur. t. 9. 201. k
 elemosyna perfecta. ibidem. k
 In elemosynis habetur modus. to. 9. 201. m
 elemosyna a morte liberat, & purgat pecca
 ta. ibidem. 202. i
 Necelsitatis est vnde viuatur accipere, chari
 tatis est prębere. to. 9. 230. e
 Commutatur elemosyna, quantumcunque
 parua, in vitam æternam. to. 9. 250. l
 Eleemo-

elemosyna pro
 vno diuina in neg
 cimas.
 Nullus, quantum
 exulare potest.
 De elemosynis pa
 rationes pulehr
 d. 8. 5. g. & seq
 i. & 101. m. & seq
 Ad bona opera, &
 exhortatio.
 Præmittitur ad
 culū, quod pau
 Christus pascēdu
 ritu.
 elemosyna quid
 elemosyna com
 i. & 208. i. k
 Facite elemosyn
 bis: quomodo i
 f. & seq.
 Vera elemosyna,
 nec vlla bona op
 elemosynę de iust
 30. a
 Non ex rapu & se
 Deus nō irridendus
 mosynas distrib
 elemosynę ex rapu
 de. sed rapus non
 elemosyna ad quid
 Quare in iudici cōr
 solū elemosynę
 & non aliarum vi
 to. 10. 100. g. & seq
 elemosynis omnia
 tur.
 elemosynę pauper
 tur. to. 10. 105. h
 elemosynę quaten
 elemosyna quę pe
 a. & seq.
 elemosynarii, & eo
 elemosyna, magn
 Quibus danda eleem
 elemosynę effectū
 elemosynę quom
 to. 10. 119. a. & h
 elemosyna est me
 elemosyna faciē
 Licet elemosynis

IN DIVVM AVGVSTINVM

Eleemosynæ proprietates. ibid. l

Vltio diuina in negantes eleemosynas, vel de
cimas. tom. 9. 25. i. a

Nullus, quantum pauper ab eleemosyna se
excusare potest. to. 9. 25. o. l, to. 10. 23. 8. f, g

De eleemosynis pauperibus erogandis exhor
tationes pulchre. t. 10. 4. i. k, & seq. & 24.

d, & 35. g, & seq. & 100. d, & seq. & 165. h,
i, & 201. m, & seq. & 238. f, g

Ad bona opera, & præcipue eleemosynas,
exhortatio. tom. 10. 24. a

Præmittitur ad hospitium, idest, aliud se
culum, quod pauperibus erogatur, t. 10. 24. e

Christus pascendus in corpore pascens in spi
ritu. ibid. f

eleemosyna quid sit. to. 10. 27. e, f, & seq.

eleemosynæ commendatio. t. 10. 27. e, & 165.

i, & 208. i, K

Facite eleemosynas, & omnia munda sunt vo
bis: quomodo intelligendum. to. 10. 27. e,

f, & seq.

Vera eleemosyna, & sine qua nulla alia valet
nec vlla bona opera. to. 10. 27. g

eleemosynæ de iustis laboribus dandæ. to. 10

30. a

Non ex raptu & senore. ibi. a, b

Deus nō irridendus, rapinis pauperū in ele
mosynas distributis. to. 10. 30. b

eleemosynæ ex raptu & senore sunt facien
dæ, sed raptus non iterandus. to. 10. 30. c, d

eleemosynæ ad quid faciendæ. to. 10. 97. d, e

Quare in iudicii cōmemoratione, dominus
solius eleemosynæ, quæ fit cum charitate,
& non aliarum virtutum mentionē faciet
to. 10. 100. d, e, & seq. & 144. g

eleemosynis omnia crimina redimunt: exponi
tur. to. 10. 100. e

eleemosynæ pauperibus erogata, deo dan
tur. to. 10. 105. h

eleemosynæ quatenus possint. tom. 10. 100. e

eleemosyna quæ peccata mundet. to. 10. 107

a, & seq.

eleemosynarii, & eorū præmia. t. 10. 113. l, m

eleemosyna, magnum opus est. eod. 114. a

Quibus danda eleemosyna. ibi. b

eleemosynæ effectus. ibidem. a

eleemosynæ quomodo, & de quibus dandæ.
to. 10. 119. a, & h, & 158. c

eleemosyna est medicina. eod. 118. m

eleemosyna faciēda cū hilaritate. t. 10. 121. d

Licet eleemosynis semper sit vacandum, in

solennitatibus tamen præcipue insistendū
est. to. 10. 123. m

exhortatio ad eleemosynam faciendam, po
tius quā ad thesaurizandum. to. 10. 15. i

e, f, & seq.

Solas eleemosynas Christus imputabit, iis
quos damnaturus est. tom. 10. 15. i. f

eleemosyna multum conducit ad delenda
peccata. ibid.

eleemosynam esse in absconso quid. to. 10.

156. g, & seq.

Multi foris fecerunt eleemosynam, & intus
non faciunt. ibid. g

eleemosynam faciens, ut ab hominibus lau
detur, etiam si occulte fecerit, publice fa
cit. tom. 10. 156. k

Bonum est ieiunare, sed melius est eleemo
synam dare. to. 10. 158. a

Pauci ab eleemo. excusantur. ibi. a, b

Deus de re sua dari pauperibus præcepit.
tom. 10. 165. i

eleemosyne fructus. to. 10. 207. K

eleemosyna a morte peccati liberat. to. 10.

217. k

eleemosyna, ieiunium, & oratio, sunt tria
remediorum genera. to. 10. 219. g

eleemosyna curas flagitia, in proximum. ibi.

dem, g, h

Vnusquisque eleemosynam ostio clauso fa
ciat. to. 10. 229. g

Anima eleemosynis redimēda est. t. 10. 232. i

Peccata eleemosynis redimēda sunt. to. 10.

238. h, & m

Misericordia in iudicio denegabit, qui eleemo
synam non amauerit. tom. 10. 306. h

eleemosyna, cū iniquitate acquisita, abomi
natio est apud deum. tom. 10. 307. g

elementorum natura. to. 1. 256. a, to. 3. 160. l,

& 170. K, l, & 217. d

elementorū quatuor, proprietates. to. 2. 3. k

De elementis mundi. tom. 3. 68. g

elementorum commutatio. tom. 3. 175. g

Ad quatuor elementa referri quinque sensus
ibid. d, e

Ordo quatuor elementorum. to. 3. 175. f, to.

10. 202. i, K

Cuique elemento sua animalia. to. 3. 176. i

elemēta, quō in corpore humano. t. 3. 289. d

elementa omnia carnē appellari. to. 4. 312. h

elementa mūdi, diligētū. to. 4. 435. b, & seq.

elementorū cūiunctio. t. 5. 71. a, & seq. 116. a

elemen-

I N D E X

est.
Quid Emorrhoidis
empirici medici.
inordin.
εγγραμμοι.
enigma quid.
enchiridion quid.
enclatris harenis
a carnibus &
& 8. e
encraucis differu
nium.
endor interpretat
300. C
Aeneas regnat. Vide in litera
ερευνας.
energumini pro
1. in Pofido.
ennii dictū Om
optant.
enoch.
enoch filius Cain.
enoch interpretat
enoch fuit proph
enoch, feptimus ab
uina, led inier sc
minantur. & rati
enoch translatio, ita
enoch & Helias tran
tur.
De Enoch translato,
relinquēte Chr
enoch quot annis vi
sum.
enoch, ubi nūc fit, en
enoch & Helias con
quot gentes inuen
enos interpretat ho
Quia ratione comm
filius Cain, totus q
ad diluuiū fit con
morato autem Eno
ad conditionis hui
dium. 10. 5. 139. g.
Epaphroditi & groati
ephemerides astrolo
436. f
ephemeridarum inf
ni.
epiphoriū modiorum

I N D I V V M A V G V S T I N V M

est. *to. 10. 164 c, d, & 206. b, c*
 Quid Emorrhoida figurabat. *to. 10. 164. d, e*
 empirici medici. *to. 7. 388. f, g*
ἐμπειρικοί. *to. 5. 144. b*
ἐμπειρία. *to. 3. 11. k*
 encenia quid. *tom. 9. 76. c, d*
 enchiridion quid. *to. 1. 17. h, i, tomo. 3. 50. b*
 encratitæ hæretici, qui & Taciani: abstinēt
 a carnibus & matrimonio. *tomo. 6. 5. h,*
& 8. e
 encrauci differunt à Tacianis apud Apipha-
 nium. *ibi. 5. h*
 endor interpretatur fons generationis. *to. 8.*
300. c
 Aeneas regnat. *tom. 5. 23. K*
 Vide in litera A, Aeneas.
ἐνεργούμενος. *to. 3. 196. k*
 energumeni precibus Augustini liberati. *to.*
1. in Polido.
 ennii dictū Omnes mortales sese laudari ex-
 optant. *to. 3. 135. m, & seq.*
 enoch. *tom. 3. 235. d, e*
 enoch filius Cain. *tom. 5. 133. f*
 enoch interpretatur dedicatio. *tom. 5. 138. h*
 enoch fuit propheta. *to. 5. 179. g*
 enoch, septimus ab Adam, scripsit aliqua di-
 uina, sed inier scripturas apocryphas no-
 minantur, & ratio ibi ponitur. *ibid.*
 enoch translatio, status, & reditur. *t. 3. 208. g*
 enoch & Helas translati, quomodo refician-
 tur. *tom. 7. 212. a*
 De Enoch translato, & quomodo significat
 resurrectionē Christi & nostram. *t. 5. 138. h*
 enoch quot annis vixerit ante translationem
 suam. *tom. 5. 134. g*
 enoch, ubi nūc sit, cuiusmodi quæsit. *7. 259. g*
 enoch & Helias conuerti ad Christū, quot
 quot gentes inuenient. *tom. 9. 259. l*
 enos interpretatur homo. *to. 5. 137. c*
 Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit
 filius Cain, totius generationis eius vsque
 ad diluuiū sit continuata narratio: cōme-
 morato autem Enos, qui fuit filius Seth,
 ad conditionis humanę principium sit re-
 ditum. *to. 5. 139. g, & seq.*
 Epaphroditū agrotatio. *to. 4. 316. b, c, & 318. f*
 ephemerides astrologicę, taxantur. *tomo. 4.*
436. f
 ephemeridarum inspectores, mali Christia-
 ni. *to. 8. 120. m*
 ephi, triū modiorum mensura est. *t. 10. 225. f*

ἐπιδαύρος. *to. 3. 288. d*
 ephod quid sit. *to. 4. 105. e, & sequentibus co-*
piose.
 epictetus, Stoicus philosophus. *to. 5. 75. a*
 Ab Epicuri sententia, haud procul fuit Augu-
 stinus. *tomo. 1. 47. h*
 epicurus, voluptuarius. *Eod. 150. c, & 151. a*
 epicurus posuit innumerabiles mundos. *ibi.*
to. 2. 80. h, to. 5. 94. b, to. 6. 40. a
 Epicuri Atomī. *to. 2. 78. h, & 80. g, h, & seq.*
& 208. a
 epicuri error, de summo bono. *to. 6. 31. i*
 epicurus de generatione mundi quid sentiat
to. 5. 94. b
 epicurus, delirus Philosophus, nō amator sa-
 pientię, sed vanitatis dicendus est: quem
 ipsi etiam Philosophi porcum nomina-
 uerunt, quia voluptatē corporis summū
 bonum dixit. *to. 8. 269. f*
 epicurei Athenis clarebant, afferentes res hu-
 manas ad deorum curam non pertinere.
tom. 5. 180. e
 epicureorum & Stoicorum controuersia. *to.*
mo. 5. 67. l, & seq.
 epicurei summum bonum constituerunt in
 carne. *tom. 5. 120. b*
 epicurei. *to. 5. 47. i*
 Tractatus de Epicureis & Stoicis. *to. 6. 281. a,*
& sequen
 epicureorū de beatitudine opin. *t. 10. 69. c, d*
 epidauros. *to. 5. 23. m*
 epilogi lectoris memoriam recreant. *tomo.*
7. 109. i
 epimendis versum citat Paulus. *to. 6. 201. b, c*
 epiphanes. *tom. 5. 182. b*
 epiphania quid. *to. 10. 136. b*
 epiphania interpretatur manifestatio. *to. 10.*
136. b, & k, & m, & 310. K
 Mysteria facta in die Epiphanię domini. *to.*
10. 135. g, & 138. i, k
 Miracula. *to. 10. 135. g*
 In die Epiphanię, Christus nos regenerauit
 ad salutem *to. 10. 135. l, m*
 epiphanię diem, Donatistę celebrare nole-
 bat. *tomo. 10. 137. a*
 Dies Epiphanię, alter est natalis saluatoris.
to. 10. 138. g
 In festo Epiphanię, & per octauas: Sermones
 septem. *tom. 10. 13. g, & seq. & 316. e*
 dominica intra octauas Epiphanię: Sermo-
 nes tres. *to. 10. 138. f, & seq.*
 Vide,

INDEX

- Vide, Dominica.**
Epiphanius episcopus Cyprius. to. 6. 2. f
epiphanius, de heresibus scripsit. Eodem. 3. c
Episcopus.
episcopus, Latine super intendens dicitur.
to. 10. 278. i
episcopus Græce dicitur superintensor: quia
desuper intendit: & desuper videt & ideo
altior loc^o positus est episcopus. t. 8. 489. i
Episcopi designatio, receptio,
& institutio.
episcopi quomodo recipiantur. tom. 7. 74. K
episcopus olim ex suffragio populi designa
batur. to. 2. 155. m
episcopi institutio. to. 2. epist. 148
episcoporum, sublimitas, & rursum miseria. ibi.
Romanus episcopus quomodo ordinabatur.
tom. 7. 188. e, f
episcoporum ordinandorum consuetudo. ibid.
episcoporum olim mos in congregando po
pulum, in die anniuersario ordinationis
sue. to. 10. 28. f
De anniuersario episcopalis ordinationis:
quod in eo attendendum, ac recolendum sit. Ho
milie duæ. to. 10. 103. g, h, & seq.
Episcoporum laus, authori
tas, & officium.
episcoporum & clericorum laus. t. 1. 255. i, K
episcopi honorandi. to. 4. 248. g
episcopum nihil differre a presbytero, Arria
ni dicebant. tom. 6. 8. e
episcopi licet pares sint meritis, gradu tamē
differunt dignitatis. tom. 7. 125. e
episcoporum literæ, & conciliorum provin
cialium decreta, cedunt maioribus conciliis
canonica scriptura nulli cedit. ibidem. g, h
episcopos non tantum docere, sed & disce
re oportet. to. 7. 134. c, & 145. e
episcopi doctores. tom. 2. 89. d
episcopi Nuperi institutio. eod. 71. d
episcopi homines iniusti, commoneri pos
sunt, ibidem.
episcopi officium, & sarcina to. 7. 67. h, to.
10. 103. g, h, & seq. & 106. e
episcopum agere quā difficile. to. 10. 78. k, l
et qualis esse debeat. ibidem
episcopos olim causas seculares composuif
se apparet. to. 2. 206. i
episcopos olim quomodo miseris, quibus ca
lumnie & carcer parabatur, subueniebant
tom. 10. 77. a
episcopis, an liceat fugere in persecutione. t.
2. epist. 180.
Tristitia episcoporum, non expedit populo
subiecto. tom. 10. 17. c, d
episcopus quomodo debeat corripere pec
cantes. tom. 10. 16. i
episcopi pupillorum tutores. to. 10. 65. h
episcopi olim iudices, etiam in prophanis.
tom. 10. 83. f, g
episcoporum & clericorum possessiones.
to. 1. in Polsido.
episcopus, erogator. to. 10. 104. c
Non est episcopi seruare aurum, & reuoca
re a se mendicantes manum. to. 10. 314. g
episcoporum Romanæ ecclesiæ catalogus.
tom. 2. 226. c, d
Episcopi malis.
De Anconitano episcopo damnato, propter
delitias & pompas seculi. to. 2. 251. b, c
Mali pastores in Eccle. to. 10. 41. K. l, & seq.
Vide, Pastor.
Sic viuunt episcopi aliquando, ut cum ipsis
tractentur consilia rapinarum, latrocinio
rum, & furtorum. to. 10. 42. f, g
Episcopatus, episcopidia.
episcopatus, nomen est operis, non honoris.
to. 5. 193. b
episcopatus presbyterio maior, tempore Au
gustini. tom. 2. 5. d
Qui episcopatum desiderat, bonum opus desi
derat exponitur. to. 5. 194. f
episcopatus indecenter appetitur: sed si im
ponitur, suscipiendus est. ibidem
epistolā, Augustinus appellat librum. to. 2. 19. i
epistolę communicatorię, quę & formatæ.
tom. 2. 221. l
epistolę sunt homines. to. 3. 271. h, i, t. 6. 96. l
epistolam ad Hebręos multi dicunt esse Apo
stoli Pauli, multi non. to. 5. 150. b
epistolę Apostolicę, nobis etiam scriptę. to.
7. 67. h
epitaphium. to. 1. in Polsido
epitaphium proprię to. 2. 14. h
epithalamia, carmina. to. 8. 131. i
epithema. to. 10. 59. K
ἐπιτύσις quid. tom. 10. 25. h
epulę & synaxis apud sepulcra martyrum.
tom. 1. 43. b, c
epulę piorum & impiorum, quę sint. t. 8. 25. a
Aequalitas est in diuinis personis. to. 5. 100. b
et de rerum inæqualitate quomodo causat
omnia.

omnia.
Deus æquitatem
208. a, b
Simulata æquitas
iniuitas.
Vide in litera
Equus, in Capita
to, sed eos no
uere. to
Equi non sint C
equus & mulus
a, & 37. g
equus mendax a
m, & sequen.
In equo sedere,
cē potestatis
equus significat
res.
equus rufus, po
diabolus.
equus albus, Eccl
dem, d, & i
equus niger, malu
tiens. to. 9. 143.
equus pallid⁹, ple
Tres equi contra a
mes, pestis, & be
equos, superbi repr
lusto. 9. 145. b
Aetatum Romanor
puleum: sed fui
to. 5. 44. a, & seq.
Eratum quomodo
Vide in litera, a A
eremitarum vita.
eremus, mundum fig
Per eremum transire
Ad fratres in eremo
Commorantes in er
re, & omnia cōti
Victus eremiticus.
Quatuor socii Augu
ibidem. g, & m
Officium eremitaru
Si Augustini.
De consolatione fra
eremitarum officiu
Laudes eremitice
Quid vestitus erem
m, & sequenti
Quere requirantur

IN DIVVM AVGVSTINVM

- omnia. Eodem. 182. K 10. 297. f
Deus æquitatem perdere non potest. tom. 8. Quatuor debent attendere eremitę. ibid. K
208. a, b Vide, Monachi.
Simulata æquitas nõ est æquitas, sed duplex Erichthonius quibus parentibus natus. to. 5.
iniquitas. tom. 8. 215. f 171. i
Vide in litera A, Aequalitas, & Aequitas. erichthonius quartus rex Atheniensium. to.
Equæ, in Cappadocia, concipiunt fetus uen 5. 171. e, & i, & seq.
to, sed eos nõ amplius triennio dicunt ui Erogare.
vere. to. 5. 215. c, & i, & fo. sequen. d Non rapicndum, vt pauperibus erogemus.
Equi non sint Christiani, sed asini. to. 8. 77. g tom, 10. 29. m, & seq.
equus & mulus quos significant. Eodem. 65. Predicatores erogant, dominus venturus est
a, & 37. g qui exigit. to. 10. 95. h
equus mendax ad salutem, quis sit. to. 8. 71. Vide, Eleemosyna.
m, & sequen. Errare, Error.
In equo sedere, non est peccatum, sed cerui Errata sua tractare non veretur Augustinus.
cæ potestatis contra deũ erigere. t. 8. 275. e to. 1. 8. a, & seq. to. 2. 9. f
equus significat sublimes seculi huius hono Errata fratrum fraterno animo dolenda. to. 1.
res. tom. 8. 33. f, & 565. e 44. b, c
equus rufus, populos sinister & malus: sessor errare quid sit. Eodem. 42. d, to. 3. 52. b
diabolus. tom. 9. 143. e error unde. to. 1. 236. b
equus albus, Ecclesia est: sessor, Christus. ibi error quandiu patitur. to. 1. 235. h
dem, d, & i errata reuocare, secundę partes modestię. to.
equus niger, malus populus, diabolo cõsen- mo. 1. 8. a, to. 2. 10. h, i
tiens. to. 9. 143. f, & h errorem corrigere erubescences, cõfunden-
equus pallidus, psecutores bonoũ. ibid. f, & h tur. tom. 2. 58. b
Tres equi contra album pugnantes, sunt fa- erroris libertas, mors animę. Eodem. 219. h, i
mes, pestis, & bella. ibidem. i errantes variis modis corripiuntur a deo. ibi
equos, superbi repræsentant: sessores, diabo dem. K
lus to. 9. 145. b egrantes nõ cogendi, sed docendi, t. 2. 230. c
Aerarium Romanorum per virtutem fuit o- errantes ad salutem trahendi, etiam inuiti to
pulentum: sed fuit in egestate per vitium. mo. 2. epist. 204.
to. 5. 44. a, & seq. error bonus. to. 3. 52. c
Erarium quomodo reimpletur. to. 5. 27. c errorem non esse felicitatis capatem. tomo.
Vide in litera, a Aerarium. 1. 142. d
eremitarium vita. to. 1. 255. g, & seq. erroribus amancium, facile ignoscimus. Eo
eremus, mundum significat. to. 8. 261. m dem. 167. l
Per eremum transire. to. 10. 146. i errantibus, opem ferendam esse. eod. 207. i
Ad fratres in eremo cõmorantes. to. 10. 278. l erroribus obnoxia, mens humana. Eod. 240.
Commorantes in eremo, vnum debent senti a, & sequentibus.
re, & omnia cõmuniter possidere. ibid. m Quis error vituperandus. tom. 3. 52. h
Victus eremiticus. to. 10. 280. f error innoxius ibidem. K
Quatuor focii Augustini, eremum ingressi. Eodem. 85. g
ibidem. g, & m error tolerantis. to. 2. 130. c, in fine. tomo. 4.
Officium eremitarum & monachorum san- 2. b
cti Augustini. to. 10. 284. h, i, & seq. error concionatoris quomodo sanandus. to
De consolatione fratru in eremo. to. 10. 288. b mo. 4. 327. d
eremitarum officium. ibidem. c, d, & seq. error nimium miserabilis. to. 5. 2. k
Laudes eremiticę vitę. to. 10. 290. g error vanę opinionis curatur in illo qui se
Quid vestitus eremitarum designet. ibidem. subdit sacre doctrinę, ut medicinę. to. 5.
m, & sequentibus. 11. K
Quare requirantur ad vitam solitariam. to. error Apuleii. tom. 5. 70. i
error

I N D E X

- Error Hermetis. tom. 5. 72. c
 errorem emendat veritas. tom. 5. 72. c
 error omnis causatur ab ignorantia, cum qua nascimur, quāvis innuat ex amore pueris etiam hareses nobis accidere. to. 5. 236. l
 errorem philosophorum, ponentium summum bonū in hac vita posse haberi multipliciter reprobatur. to. 5. 188. d
 error differt ab heresi. to. 6. 3. d
 errari trifariam. eod. 30. h
 errare hominum est. ibid. 32. d, e
 erranti simpliciter, ignosci potest. t. 7. 134. c
 errare possunt etiam spirituales. eod. 146. b
 errare per diem, quid sit. to. 8. 530. h, & K
 Quomodo deus errare faciat in inuio, & nō in via. to. 8. 414. a, & seq.
 Nemo errat in veritate. eod. 226. m
 errorem confirmat series successionis. to. 8. 237. b
 errare peius est quā nescire. tom. 9. 40. d
 Humanum errare, diabolicum perseuerare. tom. 10. 82. f
 erubescere quid sit. tom. 8. 242. l
 Non oportet Christianum erubescere, quando venerit inter homines quibus displicet Christus. to. 8. 241. h, i
 Non erubescit vultus, nisi superbit. 8. 78. d
 Cur erubescant peccatores in iudicio. tom. 8. 12. a
 Ante peccatum, primi homines non erubescabant. tom. 10. 37. h
 Primi parentes, quare erubuerint. to. 10. 34. f
 erubescere causa, iniquitas. ibid.
 Vide Adam, Homo, parentes, & Pudēda.
 Eructare verbum bonum, quid sit. to. 8. 132. m, & seq. i
 Quid sit eructare memoriam abundantię suavitatis dei. to. 8. 533. k
 Quid vult eructare gratiam bibat gratiam. ibidem, l, m
 eruditio quomodo paretur, & quā sit utilis. to. 1. 163. d
 eruditio diuina. to. 3. 348. l
 eruditio, apud Ecclesiasticas literas, dici solet disciplina quę sit per molestias. tom. 8. 451. d
 Nemo eruditur sine labore & dolore. tom. 8. 328. e
 Qui erudit gentes, arguit. Eodem. 345. m, & sequentibus.
 eruditionis summa. to. 10. 174. l
 iesaias propheta, quid potissimum cōtineat. tom. 1. 57. g
 Hunc suadet in primis legendum Augustin. Ambrosius. ibid.
 esaias, a quibusdam Euāgelista, magis quam Propheta dicitur. to. 5. 176. l
 Esaias de maioribus Prophetis, pulcherrimē prophetat, & apertē de Christo & ecclesia, & die iudicii, terminans librum suum ad quod terminabitur seculum istud. Ibidem & 207. h
 esaias propheta perhibetur a Manasse occisus, in cuius tēpore regnabat: Numa, successor Romuli. to. 5. 175. m
 esaię prophetę authoritas. tom. 6. 24. d
 esau, quare odio habitus a deo. to. 2. 142. b, c
 esau, typus carnalium in ecclesia. to. 4. 34. g, to. 7. 120. g, to. 10. 165. e, & h, Iacob spirituum. to. 10. 165. e, & h
 esau dictus Seir & edom. t. 4. 37. a, t. 5. 151. f
 esau pater gentis Edom. to. 4. 37. a
 esau, iudeos reprobos: iacob vero prædestinatos Christianos figurabat. to. 5. 153. i, & seq. 156. b, to. 9. 240. l
 esau per gulam amisit primogenita sua. tom. 8. 142. d
 esau, veteris synagogę gerit figuram. tom. 8. 290. h, in fine
 Quid significet quoddā desiderando cibū Aegyptium, perdidit primogenita. eodem. 142. d
 esca nō mala, nisi quia prohibita. to. 5. 125. h
 Aesculapius de epidaurō, & serpens cum eo effertur. tom. 5. 23. m
 Vide Aesculapius, in A.
 esdras, legem inuocans. tom. 3. 249. k, l
 esdras magis scriptor rerum gestarum, quam propter habitus est: & de scriptis quę fecit tempore liberationis iudeorum de Babylonia. tomo. 5. 179. a, b
 De Machabæorum libris. ibidem
 esdras sacerdos, quoddā fuerit Malachias Propheta, dicit Hieronymus esse opinionem Iudeorum. tom. 5. 210. k
 esse, dei proprium. to. 1. 58. g, & 245. i, to. 3. 47. l, m, & 104. e, f, to. 9. 63. m
 esse, nolle, uelle. tom. 1. 78. g
 esse lucere, & illuminare. to. 1. 175. c
 Quod modis quędā sint in alio. to. 1. 180. m
 esse, viuere, intelligere. to. 1. 214. f, g
 esse, & foelices & miseri cupiunt. to. 1. 225. m, &

IN DIVVM AVGVSTINVM

m, & sequentibus.
 Non esse mallem, quàm miser esse absurdè dictum. *ibidem.* 225. b, c
 Quid verissimè sit. *to. 1. 257. m*
 essentia, substantia, natura, priscis. *Ibidem.* 257. c
 esse, vivere, intelligere, posse, i deo. *t. 3. 344. i*
 Non esse. *to. 3. 346. g*
 esse cum deo. *ibidem, e*
 esse, pro haberi. *to. 4. 39. c*
 estote sicut ego, quia ego sicut vos: exponit. *tom. 4. 315. h*
 Natura refugit non esse. *tom. 5. 181. m*
 esse multiplex ostendit Aug. cum dicit, quod essent angeli magis si adherent deo, quia tamen ei se praeferendo, quod minus est praeulerunt. *to. 5. 104. K*
 esse suum omnia custodiunt, tam viuentia quàm alia corpora: *ibi. 1*
 Quid est quod fuit ipsum quod erit, & c. exponitur. *to. 5. 107. a*
 esse deus facit quicquid aliquo modo est, cum ipse summe sit. *to. 5. 214. K, l*
 Verius sunt quæ intellectu percipiuntur. *to. 6. 46. a*
 Ego sum qui sum: exponitur. *tom. 6. 253. f, & seq. to. 8. 378. i, tom. 9. 63. h*
 esse & non esse, quid sit. *to. 8. 112. a, b*
 esse dei, quid sit. *tom. 8. 379. h, i, & seq.*
 Ita deus est, ut ea quæ facta sunt, in eius comparatione non sint illi comparanda: quoniam ab illo sunt. *to. 8. 511. a*
 Quod verum esse, incommutabile esse sit, quod solus deus est. *Ibidem*
 Est enim est, sicut bonum, bonum est. *ibi.*
 Si non vales attingere quod deus est, cape quod pro te factus est. *to. 8. 512. c, d*
 Quod est, æternum est: nam quod semper aliter atque aliter est, non est: quia non manet. *Ibi. e, & seq.*
 Non omnino non est, sed non summe est. *tom. 8. 458. f*
 est, una syllaba est, & momentum vnum est & tres literas habet: ad secundam non pervenies, nisi prima finita. & tertia non sonabit, nisi secunda transferat. *Eod. 109. K*
 esse, ad lucem pertinet: non esse, ad tenebras. *to. 8. 16. h*
 Pater, filius, & spiritus sanctus, in nobis sunt tanquam in templo suo: sumus autem in illis, sicut creatura in creatore suo. *to. 9. 112. h*

Melius est non esse quam perpetuo cruciari *tom. 10. 290. c, d*
 esse cum Christo, & Christum esse secum differunt. *to. 10. 305. f*
 Vide Aeternitas.
 essentia summa deus, unde dicit. *to. 1. 236. d*
 essentia dei, nunquam per se apparuit. *tom. 3. 96. i*
 Vide, apparitio.
 essentia, Græcè vsa dicitur. *tom. 5. 103. m*
 essentia deitatis. *t. 3. 317. d, to. 4. 348. b, & seq. tom. 9. 189. f*
 de essentia & scientia, & utriusque amore. *to. 5. 100. l, & deinceps*
 essentia vocatur ab ea quod est esse, quo quidem nomine non sunt vsi ueteres Latini sermonis authores. *to. 5. 103. l, m*
 essentiarum gradibus deus ordinavit naturas. *ibidem*
 essentia summa cum deus sit. i. summe sit, & ideo incommunicabilis sit rebus, quas ex nihilo creavit, esse dedit. *ibid.*
 essentiae summe nihil est quod contrarium esse possit, sicut quod est ei contrarium, non est ipsum esse, sed potius non esse. *ibi.*
 essentia summa omnes alias causat, ac per hoc tantæ essentiae summae non sunt, quia de nihilo sunt. *ibid. & 106. K*
 essentia diuina, incorporea. *to. 9. 190. g*
 Aetatis nomine, ferventes in fide significantur. *tom. 8. 268. K*
 Quod significet, prosperitatem seculi. *t. 8. 130. K*
 Vide in litera A, Aestas.
 esuriui, & dedistis mihi manducare. *t. 5. 166. d*
 Nihil esurit Christus, nisi bona opera nostra. *tom. 8. 84. g*
 Quomodo deus esurire dicatur. *to. 8. 157. e*
 Esurire voluit Christus propter te, ne tu esurias in illo qui pauper factus est cum esset dives. *to. 8. 395. l, m*
 Quid esurire & sitire iustitiam. *to. 9. 254. c, tom. 10. 322. K*
 esurientes, qui. *to. 10. 117. i*
 Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire. Aetas.
 In paruula ætate, quæ iam præceptum capit & subditi legis imperio potest, sustinendum est bellum contra vitia. *tom. 5. 220. e*
 Aetas prima, id est, infantia, quæ subiaceret carni, & secunda quæ iam fieri potest, non est capax præcepti: & ideo si sacramentis regenerata mediatoris fuerit, finiens vitam in his

I N D E X

- his annis non solum non patietur eternā,
immo etiam nec purgatoria tormenta .
ibi. & sequen.
- Aetas iuuenilis dicitur esse circa triginta an
nos, secundum quam erit status resurgen
tium. tom. 5. 234. e
- Aetates mundi sunt sex, tanquam sex dies se
prima autem est sabbatum nostrū, tanquā
septima dies quē non habuit vesperam :
octaua aut quē erit dies dominica, prefi
gurat nō solum animarum sed etiam cor
porum requiem. to. 5. 242. c, d
- Actas prima, ab Adam vsque ad Noe: secun
da à Noe vsq; ad Abrahā: tertia, ad Abra
ham vsq; ad Dauid, quarta, à Dauid vsq;
ad transmigrationem Babylonis: quinta, a
transmigratione Babylonis vsq; ad Chri
stum: sexta, a Christo vsque ad finem mū
di, quē generationibus nō explicat. ibid.
- Aetates duæ sunt. tom. 8. 254. f
- Aetas transuolans, & intelligentibus & non
in sentientibus agitur. to. 8. 110. f
- Quod non stet, quia vbique fatigatio lassitu
do & corruptio. to. 8. 210. i
- Quod nulla ætas stet, sed sicut aqua fluminis
accedit, & a fonte recedit. to. 8. 224. f
- Etsi longa videatur, cum venerit mors, con
uincit esse brevis: quia finitur. Eod. 472. e
- Cū vna ætas accedit, altera morit. t. 8. 494. b
- Quotquod optaueris gradus ætatis, simul &
optas mortes ætatum. ibid.
- Quod ætas accefferit carni Christi, non diui
nitati. to. 6. 368. l
- Comparatio ætatum mundi, ad opera crea
tionis. tom. 8. 339. l
- Vide, in litera A. Aetas.
- Aeternum, Aeternitas.
- Aeternitatem posuit Plato, in mundo, anima
bus & diis: & tamen a deo ipsa, dixit facta.
tom. 5. 95. i, & seq.
- Aeterna vita ab initio humani generis fuit fi
gurata. tom. 5. 64. m
- Aeternum Græce dicitur *αἰώνιος*, quod deri
uatur a seculo: & dicit quare non transtu
lerunt seculum, sicut æternum. to. 5. 151. g
- Aeternū, duob. modis intelligit. to. 8. 503. m
- Aeternū, i Græco, ambigū sonat. t. 8. 403. m
- Et quid significet. Eod. 407. g
- Aeternum & seculum, si differant. to. 8. 260.
c, & 289. & f, & 292. g, h, & 341. m
- Hoc verē æternum est, quod tempore non
commutatur. Eod. 258. l
- Quicquid æternum est, semper est. Ibi. 5. 2
- Ad eternitatem nulla tempora, quē finem ha
bent, comparantur. to. 8. 95. K
- De æternitate quicquid dixerit, minus est. ibi
dem. 203. m
- Iunge cor tuum eternitati, & æternus eris.
tom. 8. 336. K
- Aeternitas, est ipsa dei substantia quē nihil
habet mutabile, nihil preteritum, nihil fu
turū, sed non est ibi nisi est. to. 8. 378. h, i
- Aeternitas, non habet quando. to. 8. 428. e
- Aeternitas in verbo quatuor syllabis cōstat,
in se sine fine est. tom. 8. 579. g
- Vide in litera A. Aeternum.
- Ethiopes. tom. 3. 55.
- Ethan, robustus interpretatur. to. 8. 267. f, &
320. f
- Ethica est moralis philosophia, in quo agit
de sūmo bono, quo beati sumus. t. 5. 67. K
- Aethiopes dicuntur nati fuisse ex Cham filio
Noe. tomo. 5. 147. i
- Aethiopia preueniat manus eius, quid sit. to.
8. 237. b
- Nomine Aethiopum, qui sunt in finibus ter
rē, omnes gentes significantur. to. 8. 258. e
- Quid sit quod Aethiopes accipiūt in escam
caput draconis. to. 8. 158. a
- Vide in litera A, Aethiopia.
- Ab Ethnicis si quid bene dictum, in nostrum
vsum est conuertendum to. 3. 14. i
- ethnicorum libri, Christum filium dei testā
tur. to. 6. 20. f
- Ethnicus & gentilis, quid. to. 10. 106. K
- etnici, quid sint. to. 10. 156. a
- Vide, Gentiles.
- Ethruria. to. 5. 16. d
- ethrusci Tarquinio opitulati. to. 5. 25. b
- Eua, virago dicta. to. 1. 276. m, & seq.
- eue cum sēpēte in inimicitie. Eodem 277. K, l
- De penis eue inflctis. ibi. m
- eua uita cur dicta: & de pelliceorum tunica
rum significatione ibi. 279. c, d
- eua, typus Ecclesię. to. 1. 279. K, l
- Eue formatio per quem, & quomodo. to. 3.
210. K, & fo. seq. e
- eue anima, vnde. to. 3. 271. i, & 213. m, & se
quentibus.
- eua, virgo adhuc, preuaricauit. to. 4. 304. h
- eua cur de latere dormientis formata sit. to.
8. 185. i, & 400. h

IN DIVVM AVGVSTINVM

eua facta ex latere Adę dormientis, sic eccle-
sia de latere Christi. tom. 9. 242. d
eua, in figura, dicitur mater viuorum. to-
mo. 8. 490. g
eua nobis interior caro nra est. Eod. 148. f. g
eue & Felicitatis cū Perpetua, comparatio.
tom. 9. 216. a
Maledicta eua fuerat, quę per mariā ad glo-
rię benedictionē est reuocata. to. 10. 129. l
tom. & 132. g
Tria mala eue ā tribus bonis Marię proban-
tur exclusa. Ibidem.
Vide, Adam & Maria.
Euangelium, Euangelizare.
euangelica doctrina non aduersatur reipu-
blica. tom. 2. 7. f.
Non doctrinę, sed hominū esse vitia. ibidē.
euangelium prędicatum in vniuerso mūdo.
to. 2. 105. h. & 110. g. & sequen.
euangelii prędicati contemptus, causa ma-
lorum. to. 2. 190. k. & seq. copiose.
euangelii summa. tom. 2. 213. h.
De euangelio mortuis prędicato. to. 2. epi-
stola. 99. per. to. tum.
Et, an adhuc prędicetur illis. tom. 2. 133. m
euangelii prędicatores, Christi permissu, de
Euāgelio veuere possunt. to. 3. 258. d. e. &
sequen. to. 4. 148. m. & 411. l. tom. 8. 395.
d. e. tom. 9. 120. k.
euangelium non recte intellectum ab ocio-
sis. tom. 3. 263. f. g. & sequen.
euangelizare Christum, quid sit. to. 4. 21. b. c
euangeliorum autoritas. tom. 4. 125. e. & se.
Ordo. Eodem. 305. h.
euangelia cum Pauli narratione conferun-
tur. to. 4. 177. h. & sequentibus.
euangelium Ioannis, contra hæreticos est.
tomo. 4. 316. d. & sequen.
Miror qđ sic tam cito transferimini ab eo q
vocauit vos in gratia in aliud euangelii
quod non est, &c. exponitur. to. 4. 317. a. b
euangelii prędicatio mirabilis. tom. 4. 353. i.
euangelio omnibus gentibus prędicato, tūc
futurum iudicium. tom. 4. 407. l. in fine.
euangelizandum non propterea vt mandu-
cemus, sed contra. tomo. 4. 411. m
euangelium, secundum hominem, menda-
cium est. tomo. 4. 429. e.
Lux Christi, euangelium dicitur. to. 5. 165. i
euangelium, virga virtutis. ibidem
euangelii prędicatio. tomo. 5. 46. i.

initium euangelii Ioannis, aureis literis con-
scriptum fuit a Platonico quodā, & car.
tomo. 5. 91. a.
euangelii fides per Christi aduentum imple-
ta. tomo. 5. 156. f.
euangelium salus est eis qui credunt in Deū.
tom. 5. 177. f.
euangelii, id est, bona nuntiatio. to. 5. 178. h.
de prędicatione euangelii, quę per passio-
nes prędicantium clarior & potentior fa-
cta est. tom. 5. 182. i
euangelio non crederem, &c. dictum Augu-
stini. tomo. 6. 37. b.
euangelium idem, Pauli & aliorum Aposto-
lorum. tomo. 6. 69. a.
euangelistę, proprie. qui. ibidem.
euangelium, bonum nuncium sonat. ibidē. i
euangelium Christi nemo diligenter iutue-
tur, qui non Christum doctorem humi-
litis inuenerit. tom. 6. 167. l.
Per euangelium gigni filios spirituales. tomo.
7. 12. b. & 28. k. l.
euangelium annunciare, permittit Aposto-
lus Paulus, etiam non caste annunciantes.
tomo. 7. 12. e. & 28. K.
euangelium commune. tom. 7. 137. g.
euangelium Pauli quomodo dicatur, & nō
baptismus Pauli. Eodem. 142. g.
euangelium nondum vbique prędicatum.
tomo. 7. 174. m.
euangelium quibus nondum prędicatum,
an iustificari possit. tom. 7. 237. h. i. & 238
a. b. sequentibus.
euangelio prędicato, cur quidam credunt,
quidā nō credunt. Eodem. 267. m. & seq.
euangelium nō caste prędicantes. to. 8. 25. g
euangelium mali quoque ministrant. tomo.
8. 372. g. h.
euangelizare virtute multa, quid sit. tomo. 8
231. h. & fol. sequentibus. c.
euangelizant licet accipere carnalia, pro spi-
ritalibus. tomo. 8. 395. e. & 564. x. l
Quod ei sint subueniendum, antequam, pe-
tat. ibidem. l.
Cur tantum quatuor euangelia conscripta
sint. tomo. 8. 393. c. d.
euangelia trium approbat Ioannes euange-
lista. tomo. 9. 2. b
euangelicum vinum, ex aqua factum. tomo.
9. 8. h. & sequentibus. i
Spiritus sanctus vox, est euangelii. to. 9. 24. c

euangelizantes, qd agere debeant. to. 9. 3. i. d.
euangelium intelligere volentibus, dat regu-
lam Augustinus. tom. 9. 60. d. e.
Animalia quatuor, quatuor euangelistas si-
gnificant. tom. 4. 126. b. c. to. 9. 60. m.
euangelio credit is, qui in Christum credit.
tomo. 9. 111. m.
Verba euangelica secum portant expositio-
nes suas, nec intercludunt ora esurientiu.
to. 10. 2. k.
euangelio quo parent homines. tom. 10. 6. l.
Quid ex primo Ioannis euangelii capitulo
discendum. tomo. 10. 3. i. k.
euangelium annuntiatur per charitatem, &
per occasionem. Eodem. 42. b.
Qui caste euangelium in ecclesia annunciet,
& qui non. ibidem.
euangelium audire est, vocem filii Dei audi-
re. tom. 10. 5. 4. a. b.
euangelizare, qui dictum. tomo. 10. 5. 6. m.
euangelium peruersę interpretantes, ad de-
fensionem peccatorum suoru. to. 10. 4. i.
I. m. & sequenti. & 10. 2. g. h. & sequentibus.
euangelizantium pedes, de terra sicca pulue-
rem contrahunt. tom. 10. 121. d. e.
Deus euangelii misericordissimus largitor, q
exitit legis terribilis lator. to. 10. 162. h. i.
error volentium veterem legem respuere, &
euangelium solum recipere. to. 10. 162. h.
Reuelauit vobis dominus per euangelium,
omnium prophetiam. to. 10. 179. g.
Euangelista.
euangelista u cōcordia. to. 2. 108. K. to. 6. 70. d
euangelistas de euangelio viuere, permissum
esse. tom. 3. 259. f. & sequē. plura.
De consensu euangelistarum. to. 4. 125. e. &
sequentib. Retracta. tom. 1. 22. d.
euangelistarum anthoritas. tomo. 4. 125. m.
& sequen. & 172. f.
euangelistarum ordo. tom. 4. 126. g.
euangelistas varia scribendi ratio ibidem. e.
& sequen. copiose.
euangelistę quatuor, quatuor quadrigę. to-
mo. 4. 127. d. e.
Cōtra euangelistarū calūniatores. Eo. 172. f. g.
Facta & dicta domi nica, quatuor volumini-
bus a quatuor scriptoribus sunt in scriptu-
ram digesta: & quare. to. 4. 395. g.
Ioannes scripsit Euangelium post exilium.
tomo. 4. 316. d.
euangelistę Christi, per scalam Iacob & an-

gelos adumbrati. to. 6. 86. g.
Christi facta temporalia, scribunt tres euan-
gelistę, Ioānis. trinitatis misterii. to. 9. 2. c.
Quare euangelistę eadē diuersis verbis effe-
rant. tom. 10. 10. b.
euangelista vnus non destruit alium, sed ex-
ponit. ibidem. e.
Quatuor euangelistę cōcorditer de passione
& resurrectione domini scripserunt. to-
mo. 10. 197. h. i.
Quod vnus euangelista pretermitit, alius di-
cit. Eodem. 198. c.
Quare spiritus sanctus voluit eligere duos
euangelistas, alios a duodecim. to. 10. 201. i.
Eucharistię sacrificiū, oblatio, sa-
cramentum.
Eucharistię oblatio. to. 1. 22. l.
Et qđ hymni ex Psal. ad altare cātati. Ibidē.
eucharistię sacramentum. to. 2. 28. b. & 25. h.
i. to. 3. 17. c. d. & 96. d. e.
In eucharistia nō offerat pura aqua. t. 3. 68. i.
eucharistię celebratio. to. 3. 68. i. & sequē. &
96. g. & 35. i. b. to. 4. 11. 7. i.
eucharistia, Christi oblato memoria. to. 3. 17
m. & 76. h. to. 6. 75. b. c. & 119. c. & i. k.
eucharistię sacrificium. tomo. 3. 47. d. & m.
& 76. K. l.
Christum quotidie immolari, quomodo ac-
cipiendum. to. 2. 28. b. to. 8. 276. l.
eucharistię sacramentum, successit oibus il-
lis sacrificii veteris testamēti, quę immo-
labantur in vmbra seculi. tomo. 3. 167. a.
De eucharistię sacramento oblato, fugante
dēmones de loco in quo multos vexa-
bant. tom. 3. 230. i.
Pro eucharistia Christi, omnia dura & hor-
renda perpeti parati esse debent Christiani.
ni. tom. 6. 141. K.
eucharistię panis & calix mysticus, certa con-
secratio. to. 6. 118. f.
eucharistia. tom. 7. 330. m.
eucharistię figura præcessit. tom. 8. 74. a. b.
Quod sit sacramentum humilitatis ibi-
dem. b. c. & 76. e. f.
eucharistię effectus. tom. 10. 232. f.
Eucharistię sumptio.
eucharistę sumptio. to. 3. 238. b. to. 4. 381. g.
eucharistia, an quotidie sumende. to. 2. 113.
i. to. 3. 47. b. to. 4. 408. f. g.
eucharistia indigna sumptio. tomo. 2. 112. l.
sequentibus. to. 7. 41. m.
euchari

Eucharistia bis in di
Eucharistiam non
168. a. b.
Eucharistię oibus
Quod primam eu
manibus, & ore
teris Apostolis
exigitur de man
manducat, no
a dispensatore,
ctorem. to. 8
est necesse sit, euc
ri, oportet tñ i
Non est malum q
lo in iudiciu
Bene esse non po
bonum est.
Carne Christi, qu
māducat, nisi p
lum nō peccam
mus non adorā
Quę de carne su
sunt, spiritaliter
Eucharistiam sum
Sacramentum corp
vulneris, id est, pe
Quotidie accipien
Christiano.
Eucharistia, quotidi
Magis peccatis obstr
adhibere a sacrame
Pana indigne altaris
ibidem. l. m.
Antequam dies casti
est, quā commun
Mundanda est vnicui
quam presumat euc
to. 25. b. & e. f.
Merces indigne accedē
Eucharistiam primari
dit Christus. to
Eucharistia Ophituru
Cataphrygum.
Manicheorum.
Vide corpus Christi,
tum, & sacrificiu
Eucharistiam
Eucharistia etiam infa
g. & 150. l. to. 3. 96.
298. b. & 307. K. &
Eucharistiam infa

IN DIUVM AVGVSTINVM.

- Eucharistia bis in die.** tom. 2. 172. m
Eucharistiam non nisi ieiuni accipiant. ibid. 168. a. b
Eucharistię oĩbus necessaria. tom. 7. 217. c. d
Quod primam eucharistiam cōfectam suis manibus, & ore suo cōmēdatam, sicut ceteris Apostolis, Iudę tradiderit. to. 8. 24. l
exigitur de manducate eucharistiam, quod manducat, non prohibeatur manducare a dispensatore, sed moneatur timere exatorem. to. 8. 147. m
etsi necesse sit, eucharistiā visibiliter celebrari, oportet tñ inuisibiliter itelligi. 8. 364. f
Non est malum quod datur, sed bonum malo in iudicium datur. to 8. 547. K
Bene esse non potest, male accipienti, quod bonum est. ibidem
Carne Christi, quę est de carne Marię, nemo māducatur, nisi prius adorauerit, & non solum nō peccamus adorando, sed peccamus non adorando. ibidem 364. e. f
Quę de carne sua manducandū Chrs. pposuit, spiritualiter intelligēda sunt. ibid. f. g
Eucharistiam sumat infirmus. to. 9. 208. l. m
Sacramentum corporis domini, medicina vnlneris, id est, peccati. tom. 10. 25. i
Quotidie accipiendum corpus dominicum Christiano. ibidem
Eucharistia, quotidianis cibis. to. 10. 115. g. h
Magnis peccatis obstricti, debent aliquāti sp abstinere a sacramento altaris. t. 10. 121. l
Pena indigne altaris sacramētū sumentium ibidem. l. m
Ante plures dies castitas cū vxore seruanda est, quam communicandum. to. 10. 234. i
Mundanda est vniciuque cōsciētia sua prius quam pręsumat eucharistiam accipiā. to. 10. 252. b. & e. f
Merces idigne accedēti ad eucharistiā. ibi. b. c
Eucharistiam primam, Iudę quoque tradidit Christus. tom. 2. 223. g. to. 8. 24. l
Eucharistia Ophitarum. tom. 6. 5. e
Cataphrygum. ibidem. h
Manicheorum. Eodem. 7. h. & 51. e
Vide corpus Christi, Communio, Sacramētum, & Sacrificium.
Eucharistiam paruulorum.
Eucharistia etiam infantibus dabatur. t. 2. 27. g. & 150. l. to. 3. 96. e. t. 7. 215. d. & 286. i. & 298. b. & 307. K. & 309. a. b. & 323. e. f
Eucharistiam infantibus putat necessariam
- Augustinus.** tom. 2. 146. d. e
Eucharistia etiam infantibus necessaria, vt baptisumus. tom. 7. 215. d
Eucharistia, nunc non datur paruuli. ibid. e. f
Eucharistia paruulis sub vtraque specie. to. 7. 458. h
Euchitę hęretici, qui. to. 6. 8. g
Vide, Psalliani.
Eudęmones, id est, boni dęmones, t. 5. 78. m
Euertere.
eueritur peccator dupliciter, aut sicut Sodomitę poenaliter, aut sicut Niniuę spiritaliter. tom. 5. 222. f
Euge auge, vox est adulantium. to. 8. 246. f. & fo. seq. c
Euchemerus, Poeta. tom. 4. 130. d. to. 5. 62. K
eunomianorum error, de spiritu sancto. to. 2. 69. l
Contra eunomium. to. 3. 155. e. f
eunomii peiores Arianis, Et de differentia vtrorumque tom. 10. 89. a
Euauchi baptisumus. t. 4. 21. b. c. to. 10. 103. e. f
Eunuchus virginem corrumpit, exemplo Iouis. tom. 5. 13. i
Eunuchi secundi. tom. 6. 66. g
De eunuchis. tom. 6. 265. i. K
euodii conuersio. tom. 1. 57. l
enodius, disputator vehemēs, excusator. to. 2. 205. f
emphemitę hęretici, qui. tom. 6. 8. g
euopria. tom. 1. 90. i. in fine.
euphrates, fluuius paradisi. to. 1. 274. f. to. 3. 203. m
emphrates fluuius Babylonis, peccatorem significat. to. 9. 144. i. & 146. a
europa conteritur. tom. 4. 29. K
europs, rex. to. 5. 169. g
euryali mater, quę. tom. 1. 165. f
eusebia. tom. 5. 81. a
eusebia, Manichęa, quomodo violata. tom. 6. 7. h. i
eusebius. tom. 2. 14. i
eusebii historiam reuoluit Augu. to. 6. 10. g
eusebius, de hęreticis copiose scripsit. ibid.
eustochii mors. to. 2. 29. e
euthiciani hęretici ab euthice exerti. t. 6. 10. a
Humanitatem Christi negabat. Quicquid a verbo recipimus, tantum diuinę essentię ascribebat. ibidem
error euthicetis, de vnica Christi operatione. tom. 10. 230. g

- cuticianus, consul. tom. 5. 186. b
- Exactio. tom. 5. 186. b
- Apud Deū nō tam exactio, quam exactio ini qua, damnatur. to. 10. 20. f. g
- exaltatio Christi, nostra erit. to. 8. 50. b
- exaltatum deū super coelos nō videmus, sed credimus exaltatum super omnem terrā non tantū credimus, sed etiam videmus. Eodem. 185. m. & seq.
- exaltare Deum, lingua, parum est, sed & sub lingua. to. 8. 225. g
- Sic Deus exaltat humiles, vt non faciat esse superbos. tom. 8. 428. a
- Qui vult exaltari, sit prius humilis, vbi Christus humilis fuit. Eodem. 489. l. & fo. seq. a
- exaltationem nō speres, nisi post hāc vitam. Ibidem. b. & c.
- Chrs exaltatus est cū humiliare. t. 8. 508. m
- Manfueri exaltatur in salutē, superbi in mortem. tom. 8. 578. i
- Vis exaltari, illi te coniuge qui nō potest humiliari. tom. 8. 575. c
- Qui se exaltat, humiliabitur, exponitur. to. 10. 45. m. & seq.
- exauditio, non semper precantium. to. 3. 34. c. & K. & 36. g. fo. seq. d
- exaudit Deus orantes, nonnunquā iratus. to. 7. 175. K. tom. 9. 92. m
- Non exaudiri sepe expedit. Ibid. per totum.
- Nō exaudiunt multi Deo, ppitio. t. 7. 175. K
- Multi exaudiuntur, sed ad salutem, non ad insipientiam. to. 3. 35. m
- Quosdam ad vtilitatem nō exaudit, & ad damnationem quosdam exaudit. Ibidem.
- Ideo non exaudiris, quia, & c. tom. 8. 78. e
- Ideo non exaudit in presenti, vt sanet & parcat in futuro. tom. 8. 79. c
- exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad salutem. tom. 8. 127. g. h
- Deus non exaudit ad temporalia, vt intelligatur ab eo desideranda esse sempiterna. Eodem. 128. g
- Multi non exaudiuntur hic ad voluntatem vt exaudiantur ad vtilitatem. to. 8. 200. m
- Si vis exaudiri, pauper esto. to. 8. 245. f
- Quatenus exaudiantur fideles. Ibid. 200. m
- Exauditur diabolus, & non exauditur Apostolus. to. 8. 311. b
- Multi non exaudiuntur ad vitam aeternam, sed ad quādam temporalia. tom. 8. 366. h
- Deus exaudit inuocantem quē laudatē videt, laudantem videt quem probat amantem ibidem. 402. f
- Deus non exaudit ad vitam eternam, ppter domū suam, quē est Ecclesia to. 8. 505. b
- Aliquando non exaudit bonos, propter pfectionem, & exaudit malos, ad damnationem. tom. 8. 322. e. f. & 555. c. d
- Non exaudit ad presentem voluntatē, exaudiendo ad futuram sanitatem. to. 8. 556. g
- Peccatores Deus non exaudit, exponitur. to. 9. 71. h.
- tom. 10. 116. K. l
- Sancti pro seipsis, non pro omnibus aliis, exaudiuntur. tom. 9. 107. i
- exaudiuit Deū discernendā. tom. 9. 133. f
- Paulus exauditus est ad salutem, qui non est exauditus ad voluntatem. ibidem. f
- Sancti per omnia exaudiuntur ad salutem, quam semper desiderant. to. 9. 133. f
- diabolus, in persecutione Iob, exauditus est à Deo ad voluntatē, non ad salutē. ibid. g
- exaudiuntur plerique malo suo. ibidem. i
- exauditio duplex, ad voluntatem, & ad vilitatem. tom. 9. 133. f. g. tom. 10. 45. d
- Non magnum, si orans Deum exauditur ad voluntatem. tom. 10. 45. l
- Sanctos aliquando non exaudit Deus ad voluntatem, & exaudit malos, imō ipsos de mōnes. ibidem. l. m
- Deus aliquando iratus dat quod petitur, & propitius negat. tom. 10. 45. m
- Deus ad salutem aliquando non exaudit sanctos suos. tom. 10. 57. b. c. & 59. K
- Tacentes ore, loquentes vero mente exaudit dominus. to. 10. 288. d
- Excicare Dei, quid sit. to. 7. 394. K
- excecatio infidelium. Eodem. 404. m
- excelsus dominus & humilia respicit qualiter intelligatur. to. 8. 270. a
- Deus excelsus dicitur, non per interualla locorū, sed intus & spiritaliter. to. 8. 503. e. f
- excessus. tom. 1. 104. a
- In excessu mentis duo intelliguntur, aut paucior, aut intentio ad superna. tom. 8. 52. f. g. & 59. d. e
- Excitanda est ratio & intelligentia in parulis accedentibus ad idoneam aetatem, vt veritatem capiant & virtutes to. 5. 238. b
- Quō exercitandus est Iesus. tom. 10. 236. l
- exclusores artifices qui. tom. 3. 269. tomo. 8. 179. K. & 227. m
- excommunicari an quis possit. ob alterius peccatum.

peccatum. **tom. 2. 102. a. & sequen.**

Peccata ob q̄ excommunicamur. **to. 2. 152. d. e.**

excommunicatio Ecclesiastica. **to. 3. 224. m.**

tom. 4. 19. k. l. & 92. m. tom. 7. 17. a. b.

excommunicatio impia Donatistarum. **tom. 4. 20. d. e.**

excommunicare licere non tantum ob tria flagitia. **tom. 4. 25. m. & seq.**

Qui ab excommunicato induxit separationē

non praeſcidit dilectionem. **tom. 8. 175. b.**

372. e. f.

excusationes peccatorū scriptura excludit.

to. 2. 142. f. g. tom. 7. 423. l. m.

Contra querētes vanas excusationes, dicen-

tes se non posse continere. **to. 7. 424. l. e.**

Excusant se nonnulli, mala sua Deo tribuē-

tes, bona sua sibi. **tom. 8. 336. m.**

Alii Satanam accusant, alii fatum. **Ibidem. m.**

& sequentibus.

De excusatione primorum parentum, vbi

damnabilior est superbia, quia peccatum

manifestum. **tom. 5. 124. d. e.**

excusationes in peccatis, quā sunt. **to. 8. 64. d.**

Nemo excusatur, si cum multitudine erret.

tom. 9. 211. k.

Excusorum filii cur dicti sunt apostoli, non

excusantium, cum scriptum sit, &c. **to. 8.**

338. i. & sequentibus. & 339. e. f.

Qui excutit, aut se excutit, aut aliud aliquid

si aliud, excutiens est; excusatus non est: si

autem se excutiat, & excutiens est, & ex-

cusatus. **tom. 8. 338. k.**

Duobus modis dicimus aliquid excuti, siue

illud quod inde excutitur, siue illud qd̄

vnde excutitur. **Ibidem.**

dicimus excuti etiam aliquid vt̄ exeat inde

aliquid: quia aliter excutimus vestem, ali-

ter laccum. **tom. 8. 338. l.**

exemplis hominum, homines magis accen-

duntur. **tom. 3. 118. e. f.**

exemplum viuendi in Christo. **tom. 3. 47. k.**

tom. 4. 186. m.

Aliud est exemplum, & aliud quo firmatur

exemplum. **tom. 4. 307. a. b.**

exēpla sanctorū cur proponantur. **to. 4. 325. f.**

exemplum Christianorū sunt Romani, qui

pro ciuitate sua sine mirabiliter passi: vt

scilicet nos animemur propter coelestē

patriam. **tom. 5. 46. i.**

Exemplum sustinēdi dat nobis Christus, in

Iuda, in sua passione compatiendi, & spe

randi in sua resurrectione. **tom. 5. 183. k.**

Perditiones exemplum ostendentes, retentionē

animae perdita reddent. **to. 9. 229. g.**

exemplum Christi sequi debemus. **tom. 10.**

157. e. f.

Quotquot exēplū malae cōuersationis p̄bue-

rit, p̄ tantis rationē reddet. **tom. 10. 209. g.**

exemplaria Latina ex Graecis emendat. **tom.**

10. i. Vide, Græci.

exemplaria sacraum literaturū quomodo

emendanda. **tom. 6. 79. a. b. & h. i.**

Vide, Libri.

exequiarū p̄p̄a cōtemnitur, &c. **tom. 5. 5. m.**

exequia antiquorum. **Ibidem. 11. c. d.**

In exequiis ad spūs mortuorū nō peruenit,

nisi qd̄ secum viui fecerunt. **tom. 8. 150. i.**

Pompē in exequiis, viuorum sunt solatia nō

mortuorum adiutoria. **tom. 10. 89. l.**

exercitatio, etiam animi. **tom. 4. 33. c.**

exercitatio, intelligitur ingenii, cum quadā

delectatione disputationis. **tom. 8. 441. h.**

& 449. k. & 455. g.

In exercitatione malorum cur non sit cōtri-

standum. **tom. 8. 173. a. b.**

exercitari necesse est in omni congregatio-

ne. **tom. 8. 175. b.**

exercitatio tibi debetur, vbiunque fueris.

Ibidem. c. d.

Gradus exercitationū spiritaliū. **t. 9. 177. d. e.**

exhortatio. **to. 4. 369. h.**

Qui exhortatur, quid agat. **to. 8. 436. a.**

exhortatio ad quemlibet. **tom. 10. 186. g. h.**

& sequentibus.

exi de terra tua, &c. exponitur. **tom. 5. 148. k.**

exitus Israelitarum ex Aegypto, quid deno-

ter. **tom. 4. 22. g.**

exitus filiorū Israel de Aegypto, spiritaliter

in nobis completus est. **tom. 8. 429. a. b.**

& sequentibus.

exitus manē, & vespere, quis sit. **to. 8. 220. a. a.**

egressus Israelis de Aegypto fuit mediante

clamore ad Deum. **tom. 9. 213. i.**

exitus de Aegypto, mysticē. **tom. 10. 100. l.**

m. & 105. d. e. & sequen.

Quid sit exire de Ecclesia, & quid in ea per-

manere. **tom. 9. 121. l. m.**

exire de Ecclesia, hæreticorū est. **to. 9. 233. m.**

exire foras. **tom. 10. 7. e.**

exire inde, quid pictum. **to. 10. 19. m. & 20. d.**

exire obuiam sponso, quid. **to. 10. 22. l.**

Quis securus hinc exeat. **tom. 10. 175. a.**

exinanivit se Christus inter homines. tomo. 10. 135. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l.
 exire de terra nostra, quid. tomo. 10. 151. k. l.
 exire de se quid sit. ibid. l.
 Quid sit exire de deserto Sin, & venire in Raphidin. tomo. 10. 174. e. f.
 exodi historiâ, futurâ Christianę plebis alle-
 goriâ fuisse. to. 6. 30. d. & 86. k. to. 8. 26. l. h.
 Exorbitare quid. tomo. 9. 75. l.
 exorcismus & sufflatio ante baptismum. to.
 3. 66. b. to. 7. 262. c. d. & 267. d. e. & 275. h.
 exorcizando elicimus dæmones vera pieta-
 te. tomo. 5. 88. e.
 In exorcizando cur prius ignis adhibeatur.
 tomo. 8. 225. a.
 Omnia ab vno Deo expectare debemus. to-
 mo. 5. 85. K.
 Vos similes hominibus expectantibus do-
 minū suum, & c. tomo. 10. 33. l.
 Cum quis a Deo expellitur, nullo modo in
 bonam partem accipi potest. tomo. 8. 10. g.
 experientię & scientiæ discrimen. tomo. 12. 10.
 h. & sequentibus.
 experiri quid. ibid. 212. K. in fi.
 expirare quid. tomo. 9. 75. l. to. 10. 86. d.
 explorator. tomo. 10. 104. a. b.
 De explolarioribus, & de botro. tomo. 10. 177.
 i. & 180. l.
 Duo exploratores Iosue, duo sunt præcepta
 legis. tomo. 10. 180.
 Expositio ad literam, & prophetiam. tomo.
 1. 272. c. in fi. & 274. l.
 expositio scripturę sacrę, quadruplex. tomo.
 3. 169. c. to. 6. 29. m. sequentibus.
 expositio vna secundum fidem, alii præiudi-
 care non debet, quæ etiam secundum fidē
 est. tomo. 10. 12. e. f.
 expositio & procuratio abortus. to. 7. 259. i. k.
 exprobratio Iesu. tomo. 4. 148. e.
 exprobrantibus respondere verbum, quid
 sit tomo. 8. 448. m.
 extasis excessum mentis significat, q̄ sit expa-
 uore vel aliqua reuelatione. tomo. 8. 52. f.
 Quod sit verbum Græcum, & propriē dica-
 tur excessus. ibid. 84. m.
 Quod duobus modis contingere soleat. to-
 mo. 8. 104. h. i. & 236. fg.
 extasis Græce, dicitur auersio mentis a con-
 suetudine corporali ad visum quendam
 contemplandum alienata a præsentibus.
 to. 8. 391. b. in fine. & 434. l. m.
 De extasi vel rapti cuiusdam sacerdotis. to-
 mo. 5. 129. a.
 ego dixi in extasi mea, locus Plami declara-
 tus. tomo. 10. 52. i.
 Quod animus extendatur desiderio rei con-
 cupite, non letitię consecratur. tomo. 8. 113.
 K in principio
 exterminatores angeli. to. 1. 243. m.
 externa commoda quo modo admittenda.
 tomo. 1. 175. e. & sequen. Vide, Bona.
 externa verbi prædicatio, discernitur ab in-
 terna. to. 3. 95. i.
 Qui se malè extollunt, expeditis ut præci-
 pitentur. tomo. 8. 175. e. in prin.
 extollere nihil aliud est nisi altius eleuari; qđ
 cū in malo ponitur, superbiâ, & in bono
 honorē significat ampliōrē. to. 8. 258. b.
 Christus quomodo extraneus, & pegrinus
 factus sit fratribus suis. to. 8. 241. K.
 Exul, Exilium.
 Christus exula coelis factus est, ut nos ad cę-
 los reportaret. to. 9. 163. d.
 Christianus in Christo nusquam exul, in car-
 ne vbique peregrinus. to. 10. 321. g.
 exultare in domino, & exultare in seculo. to-
 mo. 8. 67. a.
 Qđ iusti mō exultens & gemant. to. 8. 65. k. l.
 exultare debemus in domino, non in nobis
 tomo. 8. 66. c.
 exultatio iniustorum est in hoc seculo, iusto-
 rum autem in domino. to. 8. 67. a.
 exultare in domino, nisi laudando, nō possu-
 mus. tomo. 8. 67. h.
 exultatio sanctorum non erit tanquam cor-
 ram hominibus iactantia, sed in conspe-
 ctu eius qui sine errore inspicit quod do-
 nauit. tomo. 8. 230. f. g.
 Quomodo cor & caro exultant in Deum ui-
 uum. tomo. 8. 303. g. h.
 exultatio mala est, exultare seculo, bona est.
 exultare domino pie ergo debes exultare
 domino, si vis securus insultare mundo.
 tomo. 8. 350. l. 3.
 Facile est exultare foris, sed in cōspectu Dei
 exulta. to. 8. 369. g.
 Si omnes creaturæ pro salute hominis exul-
 tant, a fortiori debet exultare homo. tomo.
 10. 204. g.
 Exurgere Dei.
 Deus exurgere dicitur, cum exurge facit.
 to. 8. 9. a. & 10. l. & 13. l. & 130. a.
 Quando

Quæ exurgit Deus.
 exurge domine,
 Ezechiel inermis
 Ezechiel quinde
 Ezechiel regnavit
 174. e.
 Super regnum
 Ezechiel prophet
 nica.
 Ezechiel quo tem
 sto. 13. 1. d. 3.
 Fabius Tarent
 De Fabiola
 fabritius, pauper
 tempit.
 fabulis poetarum
 1. 30. a. & sequen
 fabula lassus.
 fabula poetarum vi
 iputationes.
 fabula quid.
 fabula impie poetar
 fabula poetarum no
 rice.
 fabula non necesse.
 fabularum poetarum
 fabula mentientes.
 fabula composita te
 in populo Israel.
 fabulationem iniquo
 418.
 Quinque fabu
 alius reddidit
 250.
 fabulones qui
 fabulatores inepi, n
 qui.
 De facere & pati.
 facere quod videtur
 nefarium est.
 facta quæ sperantur,
 facta nunciantur ex ci
 fieri posse aliquid, ita
 Eodem. 366. K. &
 Omnia facta esse
 Cur additum fecit
 Aliud facere, aliud
 379. b.

Quoniam exurgit Deus, nos excitamur. to. 8. 81. e
 exurge domine, non preualeat homo, expo-
 nitur. tomo. 10. 27. h. & seq.
Ezechie infirmitas. tomo. 3. 247. f.
Ezechie quindecim anni ad viuendum addi-
 ti. tomo. 5. 217. m.
Ezechias regnavit tempore Romuli. tomo. 3. 174. c.
 Super regnum Iudae. Eodem. 175. c. d.
Ezechiel prophetauit in captivitate Babylo-
 nica. tomo. 8. 217. l.
Ezechiel quo tempore prophetauerit de Chri-
 sto. 38. d. 3. c. tomo. 5. 178. c.
Fabius Tarentum evertit. tomo. 5. 3. K.
 De Fabiola illustri femina tomo. 2. 29. l.
 fabritius, pauper consul, Pyrrhi promissa co-
 tempfit. tomo. 5. 46. K.
 fabulis poetarum delectatus Augustinus. to-
 mo. 1. 39. a & sequen.
 fabulae lascivae. tomo. 1. 39. b. ibidem. e.
 fabulae poetarum utiliores, quam inutiles di-
 sputationes. tomo. 3. 4. c.
 fabula quid. Eodem. 180. h.
 fabulae impiae poetarum taxantur. to. 2. 194. l. m.
 fabulae poetarum non interpretentur allego-
 rice. tomo. 3. 10. b.
 fabulae non necesse. Eodem. 12. b.
 fabularum poeticarum ratio. tomo. 6. 117. f.
 fabulae mentientes. tomo. 5. 22. h.
 fabulae compositae tempore quo iudices erant
 in populo Israel. to. 5. 171. K. & sequen.
 fabulationem iniquorum quae sint. tomo. 8. 45. g.
 Qui in ecclesiis fabulari non timet pro se &
 aliis redditurus est rationem. tomo. 9. 250. f.
 fabulones qui. tomo. 6. 12. l.
 fabulatores inepti, non dispensatores verbi,
 qui. tomo. 8. 339. f.
 De facere & pati. tomo. 1. 103. e.
 facere quod uideatur probabile, citra assensu
 nefarium est. tomo. 1. 279. e. f.
 facta quae sperantur. tomo. 2. 84. d.
 facta iudicantur ex circumstantiis. to. 3. 17. h.
 fieri posse aliquid, tamen si factum sit nunquam.
 Eodem. 366. K. & 178. c.
 Omnia facta esse simul. tomo. 3. 186. g.
 Cur additum, fecit Deus. tomo. 3. 172. l.
 Aliud facere, aliud permittere Deum. tomo. 3. 279. b.
 Quando

Quod factum est, ex Ioanne, quomodo di-
 stinguendum. tomo. 3. 190. a.
 De his, quae fieri non licet, cum a sanctis fa-
 cta noscuntur, qua ratione facta creden-
 da sint. tomo. 3. 9. g. & seq.
 Sapientis cuiusdam factum. tomo. 5. 40. g.
 Quaecunque vultis, ut faciant vobis homines
 &c. exponitur. tomo. 5. 123. c. & sequen.
 Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, ex-
 ponitur. tomo. 8. 186. K. & seq.
 Non facit, qui non consentit, concupiscen-
 tiis. tomo. 7. 268. b.
 Virum inter facere & fingere, hic distinquen-
 dum. tomo. 8. 453. a.
 Deus facere dicitur aliquid, cum tu facis, quia
 dono ipsius. tomo. 8. 168. a. b.
 Omnia quae futura sunt, Deo iam facta sunt.
 tomo. 8. 487. h. o. c. n. e. u. r. q. d. i. b. i. t.
 Christus fecit hominem, non avaritiam non
 adulterium &c. ad generis peccata. tomo. 9. 129. c.
 Considerandum est non solum, quid homo
 facit, sed quo animo facit. tomo. 9. 135. f.
 facere magis expedit, quam docere. to. 10. 3. c.
 Docere, & non facere, molestum est. ibidem.
 Dominus quae corporaliter fecit, spiritualiter
 voluit intelligi. tomo. 10. 37. g.
 Ipse fecit nos, & non ipsi nos, exponitur. to-
 mo. 10. 66. b. & sequen.
 Iustum nemo seipso facit. tomo. 10. 74. b.
 factis Deum negare, quid. tomo. 10. 89. b. c.
 Quae dicunt facite, &c. exponitur. tomo. 10. 41. l. & sequen.
 Sicut Deus factus est homo, ita homo factus
 est Deus. tomo. 10. 131. g. h.
 Testis facti est ipse iudex, accusatrix facti ip-
 sa conscientia. tomo. 10. 149. g.
 Christus, non est factus, est tamen factus ex
 muliere. tomo. 10. 223. i. K.
 Non faciendum est Deo, quod nolumus fie-
 ri nobis. tomo. 10. 240. K.
 Estote tales quales vos Deus artifex fecit. to-
 mo. 10. 250. c.
 Homo attendit quid sibi fecerit homo, &
 non quid ipse fecerit Deo. tomo. 10. 177. K.
 Quicquid boni nunc faciamus, nondum ap-
 parer, quia nox est, mane autem appare-
 bit. tomo. 10. 311. f. g.
 facies Dei. tomo. 4. 348. f. tomo. 8. 250. d.
 facies Dei, manifestatio eius intelligenda est.
 tomo. 5. 365. K.

facies Dei, est potentia qua dignis innotescit
tom. 8. 25. d

facies Dei, appellatur presentia eius, per Ec-
clesiam eius. tom. 8. 23. e

Quod significet reuelationem, presentiam q;
que futura est in iudicio. ibidem. 23. 7. c

Quomodo faciem Deus habere dicatur. to-
8. 30. 1. e. & 5. 26. h. i

facies Dei prima sua dicuntur. to. 8. 5. 26. K
faciem Dei semper querere cur debeamus.
tom. 8. 35. 7. i. K

A facie Dei separari, amantibus pena est, nō
contemnentibus. ibidem. 15. 4. i

facies Dei, licet non videatur, eius tamen p-
sentia non potest evitari. tom. 9. 16. 1. m

A facie Dei nemo potest fugere. t. 10. 105. i. K
Christus ad faciem hominis venit, ad cuius

faciē hō peruenire nō poterat. t. 10. 13. l
facies, & in faciē cedere, quid. t. 4. 10. a. b. fa-

cies, quō laudanda mystice. Eod. 4. 10. a. b
facierum humanarum diuersitas mirabilis.
tom. 5. 12. 17. b. & seq.

facies dupla in simulachro. tom. 5. 57. i
flagitium & facinus quid. tom. 3. 17. f

flagitiosa i scripturis quō accipiēda. ibi. g. h
facultas propria. tom. 3. 349. a

Deus non attendit facultatem, sed cupidita-
tem. tom. 8. 507. f

facultates terrene, bonę. tom. 10. 97. a
fallere & mentiri, differunt. to. 1. 14. 1. K. tom.

3. 52. f
fallendi modi varii. tom. 3. 52. f

fallacia. Eod. 3. 52. b
Deo potest quis mentiri, non autem fallere.
tom. 9. 30. a

Quid falli in rebus & quid in hominibus. to-
9. 106. K

Nemo falli vult. tom. 10. 87. l
fallacia & mendacii, cum veritates bellum.
tom. 9. 226. f

De fallacia mundi & eius detestatione. tom.
10. 292. m. & seq.

Falsitas.

Non fallit is qui falsa videt, sed qui assenti-
tur falsis. tom. 1. 177. b

falsitas vnde, & vbi. Eod. h. & seq.
Quid falsum, quid fallax, & quid mendax.
ibidem. 179. d

falsitas an vultis sit. ibidem. f
Vnde falsitas orijatur & veritas. to. 12. 41. b

falsitas seipfam subuertit. tom. 5. 60. c

falsitas falsitatem trahit. tom. 7. 70. g
falsum dicere non inuenitur concessum p-
fectis. tom. 8. 9. m

Peccatores falsum loquuntur, cum iniquita-
tem loquuntur, & cum iustitiam loquun-
tur. tom. 8. 187. h

Neceffe est ut falsa loquatur qui a ventre Ec-
clesie fuerit separatus. ibidem. K

falsæ acutæ in Ecclesia, est quæ separat hereti-
cos à catholicis. tom. 9. 146. l

fama gloriosa. tom. 12. 12. i
fama mentiri solet. tom. 2. 143. c

fama bona, odor bonus. to. 3. h. 17. & 35. 3. a
fame custodia. tom. 4. 370. l

De fama bona. tom. 7. 82. l
Deus non necat fame aīam iusti. to. 6. 21. 2. e

Qui fidens conscientie suæ negligi famam
suam, crudelis est. tom. 10. 313. m

fames animæ. tom. 1. 168. f
fames spiritalis. tom. 3. 35. 2. b

fames in obsidione. Eod. 2. 47. g
famis bona. tom. 5. 51. i

fames cogit vesci omni comestibili. tom. 5.
142. b

fames coegit homines proprio filios come-
dere. tom. 5. 236. g

fames & sitis in paradiso. tom. 7. 343. g
fames tempore Helizai. tom. 8. 79. m

famistempus nunc est. Eodem. 73. b
fames ista naturalis, morbus est, quia natura

nobis facta est pana ex vindicta. Eodem
102. h

Cum sit fames ex inedia contracta pernicios
quomodo vocetur super terram. tom. 8.
404. g

Quomodo sanetur per alimentū sicut mor-
bus per medicamentum. ibidem

Modo tempus est famis, saturitatis post erit.
tom. 8. 73. b

Dies famis, vite huius sunt. tom. 8. 94. a
famelici Dei qui sint. tom. 8. 56. b

Maior est fames anime, quā corporis. to-
9. 247. l. m

fames coegit duas matres occidere, & co-
medere puerum. tom. 10. 231. f. g

fames amica virginittis est, inimica lasciu-
iæ. tom. 10. 16. m

De fame Samariæ. tom. 10. 231. e
Deus in momento fami succurrit Samariæ.
tom. 10. 231. i. K

Crescit famis quotidie pēna, quia quotidie
crescit

crescit culpa.

familie cura.

De incauta famili-

liera.

Ab omnibus Chr-

ihonesta fami-

Plurimi per inho-

ritatem perdi-

Tria sata farinae.

num.

fascinauit, pro in-

fascidium spiritali-

fascius.

fatorem necessit-

fati & fortuna q

de fato & mathē-

fatu posuit Bard-

fatu lyderum Ch-

fatu, a fandi doct-

fatalis.

fatum non est die-

potestas.

fato omnia fieri n-

fatum omnium co-

farū, q est a diu-

Stoici dicunt, se-

uis sic esse consti-

tuo quoddam ali-

tom. 5. 39. m. & se-

fatum est infirmior-

tom. 5. 42. a

fati nomine appellat-

fatum non esse dice-

sequen. & m.

fata dicunt volente-

tom. 5. 41. c

fati distinctio, & de-

fatum quomodo m-

chrylippum.

fataliter errare, quo-

nis a Christo resp-

rat Porphyrius.

fatum erga geminos

fati necessitas a Sen-

fatavia, & eorum n-

fatum pro gratia.

Et contra satis a-

Item.

Qui fatum accusat

fatum neminem co-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

crescit culpa. tom. 10. ibidem. e
 familie cura. tom. 4. 380. b
 De incauta familiaritate extraneorum mu-
 lierum. tom. 10. 250. m
 Ab omnibus Christianis, & p̄cipuè clericis,
 & inhonesta familiaritas è fugièda. r. 10. 251. a
 Plurimi per inhonestam familiaritatem ca-
 stitatem perdiderunt. tom. 10. 251. b. c
 Tria fata farinae, in Euangelio, genus huma-
 num. tom. 10. 28. c
 fascinoit, pro invidit. tom. 3. 43. f
 fastidium spiritale. tom. 3. 48. g. & 352. a
 fastus. tom. 2. 256. e
 factorum necessitas. tom. 4. 210. g
 fati & fortunæ questio. Eod. 211. e
 de fato & mathematicis plura eo. 287. f. & se
 fatu posuit Barthesanes hæreticus. tom. 6. 61.
 fatu syderu admittit Priscillianista. Eod. 9. b
 fata syderum Christiani negant. Eod. 69. f. g
 fatu, a fandi doctum. to. 5. 42. m. tom. 6. 47. h
 fatalis. to. 5. 39. m
 fatum non est dicendum diuina voluntas vel
 potestas. ibidem
 fato omnia fieri non dicimus. tom. 7. 42. m
 fatum omnium connexionem seriemq; cau-
 saru, q̄ est a diuina voluntate potestateq;
 Stoici dicunt, sed fatum nō dicimus, quā-
 uis sic esse confiteatur. tom. 5. 41. d
 fato quidd aliquid eueniat, non est dicendū.
 tom. 5. 39. m. & seq.
 fatum est infirmioris, voluntas potentioris.
 tom. 5. 42. a
 fati nomine appellata. tom. 5. 41. d
 fatum non esse dicendum probat. t. 5. 40. e. &
 sequen. & m.
 fata ducunt volentem, nolentem trahunt to-
 mo. 5. 41. c
 fati distinctio, & de fato. tom. 5. 39. l
 fatum quomodo mouet voluntatem, scdm
 chrysippum. tom. 5. 42. h. & sequen.
 fataliter errare, quomodo sit datā Christia-
 nis a Christo respondit Hecate dea, vt nar-
 rat Porphyrius. tom. 5. 196. K
 fatum erga geminos. tom. 5. 39. g. & 40. h
 fati necessitas a Seneca supponitur. to. 5. 41. c
 fata tria, & eorum nomina. tomo. 5. 39. m
 fatum pro gratia. tom. 7. 187. m. & seq.
 Et contra fati assertores. Eod. 288. b. c.
 Item. tom. 9. 18. a. b
 Qui fatum accusat, Deū accusat. to. 8. 490. a
 fatum neminem cogit ad peccandum. tom. 8. 64. c
 Sub fati necessitate Christum nō fuisse. t. 9.
 18. a. b. & 35. e. & 62. g. h. & 109. a
 fatum non ponunt nisi fatui. tom. 9. 62. g. h
 fatum non cogit mori. tom. 9. 109. a
 fatuos in delitiis haberi. tom. 7. 22. l
 Vide, Stultus, &c.
 Si paruū tibi videtur dicere fratri, fatue, ge-
 hēna ignis videatur tibi magna. t. 8. 149. K
 faustus Manichæorum episcopus, magnus
 laqueus diaboli. tom. 1. 40. l
 fausti temeritas, docentis quod nesciebat.
 Eodem. 40. c
 faustus, spiritus sanctus. ibidem
 faustus, natura, non arte facundus tomo. 1.
 40. e
 faustus imperitus liberalium disciplinarum.
 Eodem. g
 faustus multis laqueus mortis exitit. ibid. i
 Contra faustum Manichæum blasphemātē
 legem & prophetas, & incarnationē Chri-
 sti. tom. 6. 68. g. & seq. Retractio. to. 1. 21.
 g. tom. 4. 42. g
 faustus legendo stomachum rupit. tom. 6.
 123. i
 Basilica fausti, in Hippone regio. tomo. 10.
 28. f
 faustulus pastor, ad quem Romulus & Rhe-
 mus deuenere. tomo. 5. 74. c
 faus mellis quid significet. tomo. 8. 457. l
 febris dea. tom. 5. 23. m. tom. 8. 494. h
 febris correptus Augustinus. tomo. 1. 41. a
 febris morbus extremus Augustini. tom. 1. in
 Possidonio.
 februarius mensis, a februis dictus. tomo. 6.
 109. m
 februarius quare sic dicatur. tom. 5. 52. a
 februarius mensis, Termino dedicatur. ibid.
 Fœcunditas.
 De benedictione multiplicandę fœcunditatis
 humanę ante peccatum quam prauarica-
 tio non adimeret, & cui libidinis morb.
 accesserit. tom. 5. 128. a. & seq.
 fœditas anime, de peccatis & iniquitatibus
 est. tom. 8. 309. b
 fœditas huius temporis signum est fertilita-
 tis. tomo. 10. 30. K
 fellis clementum vnde. tom. 2. 114. h. i
 fel pro amaritudine. tomo. 4. 170. e
 felesca Christi, quid sit. tomo. 8. 243. d
 Contra felicianum Arianū scripsit Augusti-
 nus.

- nus. **tom. 6. 2. 50. i. & seq.** non vinci. **tom. 10. 14. c.**
De feliciano. **tom. 7. 84. f.** foelicitas vera. **to. 2. 69. e. f. & sequen. tom. 3.**
Felicitatis & Perpetuæ passionis. **to. 9. 215.** **151 a. tom. 8. 44. K.**
m. & sequen. **151 a. tom. 8. 44. K.** Scire Deum foelicitas est. **tom. 3. 97. g. h.**
Foelicitas dea. **tom. 5. 97. f.** foelicitas piorum. **to. 9. 297. c. to. 9. 253. d. e.**
Foelicitas muta dicitur. **tom. 5. 66. e.** foelicitatis præmium an æquale. **to. 3. 43. h.**
Foelicitatem & fortunam qui deas putant, **& 355. c.**
qua ratione fecerunt. **tom. 5. 66. a.** foelicitas solida. **tom. 3. 35. i. K.**
Felicitatis & fortunæ discrimen. **ibid.** foelicitatis dator Deus; illi nō sufficit ad colē
Foelicitatem, fortunam & fidem dixerūt Ro- **dum, cui non sufficit ad accipiendum ip-**
mani esse deas. **ibidem & seq.** **sa foelicitas.** **tom. 5. 70. b. & seq.**
Quod vnum non intelligentes Deum, Virtute **foelicitate verissima præpollent boni Deum**
saltem & foelicitate debuerunt esse con- **colentes.** **tom. 5. 39. i.**
tenti. **tom. 5. 67. m. & sequen.** foelicitatis datori, Deo, consecrandi sumus.
Foelicitatem colens tanquam deam, & dato- **tom. 5. 96. f.**
rem foelicitatis relinquens, carere infelici- **felix est anima, solo & vero Deo, ipsam in**
tate non potest. **tom. 5. 68. m.** **habitante.** **tom. 5. 108. m. & seq.**
De foelicitate quam Romani multorum ve- **foelicitas sūma erit in regno Dei. to. 5. 201. m.**
neratores deorum diu non coluerunt ho- **foelicitas vera est in patria. tom. 5. 39. f.**
nore diuino cum pro omnibus sola suf- **foelicitatem diuersi in diuersis ponunt. ibid.**
ficeret. ibidem. g. toto capite **102. l. & sequen.**
De foelicitate disputatio contra Academicos **foelicitas est præmium virtutis, quæ nō dea,**
tom. 1. 140. c. & sequen. **sed domum Dei dicenda est. tom. 5. 67. b.**
An foelicitas in inuestigatione veri. ibidem. l. **foelicitatē solis dōis dat Deus, regnū vero bo-**
& sequen. & 142. g. h. **nis & malis. to. 5. 68. g. & f. & 72. g. & seq.**
An foelicitas in inuentione veri. Eodē. 141. l. **foelicitas est potior regno. Eodem. 68. i.**
Foelicitas is capax error non est. Eod. 142. h. **foelicitas æterna nunquā definit. tom. 5. 182. f.**
Ad foelicitate gradus quatuor, secundum qua- **Deus est ianua ad foelicitatem. to. 10. 212. c. d.**
tuor ætates. **tom. 3. 34. g.** **foelicitas spiritalis, & æterna, est per Christū**
Comparatio foelicitatis ad vitam præsentē. **expectanda.** **tom. 5. 125. c.**
tom. 9. 176. h. i. **foelicitatis voluntatem nō perdidimus quā-**
Stoicorum de foelicitate opinio. to. 10. 69. c. d. **uis foelicitatem & pietatem peccando p-**
Foelicitas qui. **tom. 5. 82. e.** **diderimus.** **tom. 5. 367. m.**
Foelices omnes esse cupiunt. **tom. 5. 68. i.** **foelicitatem Deus nō promissit suis fidelibus**
Foelix vocatur, quando quisque quod amat **in hac vita, sed in resurrectione mortuo-**
habere videtur. **tom. 8. 44. K.** **rum.** **tom. 8. 92. c.**
Foelices quidā sunt veritate per diuinā parti- **Ille speret foelicitatem, qui confitetur infeli-**
cipationem, quidam vanitate. **to. 5. 78. c.** **citatem.** **tom. 8. 562. e.**
Qui reges sint foelices, & q non. **to. 5. 86. h.** **foelicitas animæ beatæ.** **tom. 9. 172. l.**
Foelices non faciunt nos diuitiæ. **to. 5. 82. e.** **Quicunque foelicitati anhelauerunt, per spē**
Foelicitas complectitur omnia obtinēda, & **cælestis gloriæ directi sunt. tom. 10. 283. d.**
virtus omnia agenda. **tom. 5. 67. m.** **Vide, Beatitudo.**
Foelicitatē oīs homo desiderat. **to. 5. 68. K. l.** **foelicitas temporalis, & æterna.** **to. 2. 18. g. h.**
foelicitas non potest esse, vbi nō est vera pie- **foelicitas terrena cur impiis concedatur. to. 2.**
tas. **ibidem. h.** **100. h. circa finem & 177. m.**
foelicitas maior est habere vicinum bonum **foelicitatem terrenam ne magni pendamus,**
concordem, quam malum bellantē subiu- **quæ malis etiam plerunque conceditur,**
gare. **tom. 5. 65. h.** **nec eam malam arbitremur.** **tom. 5. 18. a.**
foelicitas qdā est expugnare iniuriosos. ibid. **foelicius nihil est humanis rebus. ibidem. 36.**
Patriæ foelicitas & pulchritudo. to. 9. 176. e. f. **b. in fine.**
Magnæ virtutis est cum foelicitate luctari & **foelicitas temporalis melior est quam misera**
æternitas.

IN DIVVM AVGVSTINVM

eternitas. to. 5. 71. a. b.
 aduersus foelicitatem cur acius sit vigilan-
 dum. to. 8. 160. e.
 Qd ea q vocat foelicitas, in rebus humanis,
 plus timenda sit qua mileria. to. 8. 238. i.
 Non tibi videntur foelices qui florent ad te-
 pus. to. 8. 251. c. d.
 Nulla in foelicitas frangit, quem foelicitas
 nulla corrumpit. to. 8. 302. d.
 Quare Deus terrenis foelicitatibus aduersa
 misceat. to. 10. 26. f.
 foelicitate terrena periclitantur Christiani.
 to. 10. 45. e.
 foelicitas malorum. to. 3. 354. i.
 foelicitas infelix. Eodē. 347. a & 350. c.
 Quali velint foelicitate gaudere, & qbus mo-
 ribus viuere, qui tempora Christiane reli-
 gionis inculant. to. 5. 16. a. & seq.
 foelix appellabatur quidam, peccandi licen-
 tia. to. 5. 49. K.
 foelicitas impiorum transitoria. to. 8. 91. d.
 Hic foelicitas falsa est, & vera mileria. to. 8. 314. e.
 Noli attendere ad foelicitatē malorū, ne amit-
 tas foelicitatem beatorum. to. 8. 479. a. b.
 Homines seculi infeliciter felices sunt mar-
 tyres autem feliciter infelices erant. Eo-
 dem. 460. f. & K. l.
 fallax foelicitas, ipsa est maior infelicitas.
 to. 8. 498. c.
 foelicitas seculi, somnia, sunt dormientium.
 ibidem. 275. c. & 505. K.
 Non est ista vera foelicitas, quam sibi optant
 aut infirmi, aut maligni. to. 8. 550. c. d.
 Quāto q̄s fuerit felicior in vita, tāto maior
 eius sepulchro est horror. to. 10. 306. f. g.
 Contra felicem Manichaeum. to. 6. 159. k. &
 sequen. Retracta. to. 1. 22. K.
 felix Aptungensis, ordinator Cēciliani & il-
 lius cā cū Donatistis. to. 1. 24. c. & 1. in fine
 to. 2. 97. & h. & 210. d. & 215. b. & 227. c. d.
 felix Aptungensis absoluitur. to. 1. 24. c.
 felix Manicheus conuersus. to. 1. in Possido.
 felix Nolensis, martyr. to. 2. 197. a.
 felix cōfessoris apparitio. to. 4. 322. d.
 felix martyr, & nomine & corona, quā pas-
 sus sit mortem. to. 8. 492. K.
 feminae origo. to. 3. 207. l.
 femina qua sit facta forma. to. 3. 209. b.
 Quod femina ex viri latere facta est, signifi-
 cat, q̄ chara mariti & vxoris debeat esse

coniunctio. to. 5. 111. d.
 De non aspiciendis feminis. to. 1. 282. b. c. to.
 10. 169. c.
 De conuictu feminarum. to. 1. in Possid.
 feminae subditę viris. to. 4. 87. c. & 91. f.
 feminarum Christianarum laus. to. 5. 7. i. to
 to. capite,
 femine quinquennes cōcipiunt. to. 5. 145. l.
 feminae sui puerperii creatrix non est. to. 5. 111. k.
 feminae tenaciores. to. 4. 405. K.
 feminae publicis consultationibus interfue-
 runt. to. 5. 170. e.
 feminae triplici supplicio puniuntur, q̄a cō-
 sultationibus effuerāt, & c. ibidem. f.
 femina nō habet, quod in se puniat morte
 spōtanea. to. 5. 7. f.
 feminae adulterantes non puniebantur mor-
 te antiquitus a Romanis. to. 5. 21. d.
 femineus sexus non est vitium, sed natura.
 to. 5. 234. g.
 femina pulchra, est occasio peccati to. 5.
 139. l.
 Primus homo quomodo per femina sit lap-
 sus in peccatum. to. 5. 115. c.
 femina causa fuit ruinae. to. 10. 132. d.
 feminae quare nō nomen in generatione
 Seth, sed in gnationibus Cain. to. 5. 137. c.
 femina quādam, tempore modernorū, fuit
 giganta. to. 5. 140. d.
 An in suo sexu resuscitanda, atq; māsura sint
 corpora feminarum mortuarum. to. 5. 234.
 f. & sequentibus.
 Arctius constringuntur feminae legibus quē
 veri. to. 10. 39. d. e.
 Vide mulier, & c.
 femores latitudo, generis est multitudo. to.
 5. 155. g.
 Abrahę seruus ponēs manum sub femores.
 Vt sumat isaac vxorē, qd representet. t. 5. 153. a.
 foemur, pro carne. to. 8. 134. b.
 foemoris nomine, propagatio carnis intelli-
 gitur. to. 8. 340. b. c.
 Quod significet latitudinem generis, multi-
 tudinem. to. 135. a. & 261. f.
 Alius est fructus foemoris, alius est fructus
 ventris. to. 8. 506. i.
 foemur Abrahę, & iuratio serui sui, quid. to.
 10. 165. a. & sequen.
 foeneratio in scripturis quid. to. 3. 43. b.
 foeneratores ad Ecclesiā nō p̄nēt. t. 7. 133. i. k.
 foenera-

INDEX

- foeneratores esse prohibentur, & iubentur.
tom. 8. 99. e. & 100. c.
Vide Usurarii.
foenus, ars vocatur. tomo. 8. 175. i.
Contra foeneratores agitur. tomo. 8. 497. b. c.
Quomodo se excusent, quod aliud non ha-
beant unde viuant. ibidem. d.
Tunc foeneratur peccator, & non soluit, cum
non agit gratias ei a quo accepit. to. 8. 95. e.
foenerari Latine dicitur, qui dat mutuum &
qui accipit. tom. 8. 99. d.
Deus non vult esse, foenerator, quia detesta-
bile, odiosum, & execrandum est. ibidem. e.
foenerator es, si plus quam dedisti expectes. ibid.
Si vis utilis esse foenerator, da Deo modica,
& accipe magna, da temporalia, & acci-
pe aeterna. tomo. 8. 99. f.
foenerare Christo, accipiet in terra parua, ut
reddat tibi in caelo multa. to. 8. 148. k.
De foeneratoribus. tom. 10. 119. i.
feneu vocat Antiochu philosoph. to. 1. 154. a.
feneum vocat, quod nihil habet solidi. ibid.
foenum, ligna, stipulam edificare, quid sit. to-
mo. 4. 24. a. b. to. 8. 298. d. & sequen.
foeni nomine, in scripturis, appellantur se-
getes frugum. tom. 8. 405. e.
Quod significet carnalia & temporalia. Eo-
dem. 395. d. e. & 564. k. l.
Foenum tectorum quid sit, & quid significet
tom. 8. 497. K.
foetus abortiuus & monstrosus. to. 3. 60. a.
Et an resurgant. ibidem. b.
foetus in utero quando viuere incipiat. ibidem.
foetus. to. 3. 283. m.
foetum anima praegnantis sic vel sic affecta
quomodo valeat aliquibus induere quali-
tatibus tom. 5. 111. k.
foetus abortiuus, mortui in utero matris, re-
surgent. to. 5. 234. a.
ferax calami quae sint. tom. 8. 236. K.
feria quarta post dominicam in sexagesima,
de charitate, & dilectione Dei. to. 10. 152. c.
feria quarta in capite ieiunii: Sermones duo.
to. 10. 153. l. & sequen.
feria quinta post do. in quinquagesima Ser-
mo. duo. to. 10. 154. i. & sequen.
feria sexta post dom. in quinquagesima: Ser-
mo. tres. to. 10. 155. e. & sequenti.
feria secunda post dominicam primam in
quadagesima. tomo. 10. 159. l.
feria tertia post dominicam in quadagesi-
ma. to. 10. 160. e. & sequen.
feria quarta post dominicam primam in qua-
dragesima. ibidem. l.
feria quinta post dominicam primam in qua-
dragesima. tom. 10. 161. c. & seq.
feria sexta post primam dominicam in qua-
dragesima. Sermo. duo. ibidem. l.
feria secunda post dominicam secundam in
quadagesima. to. 10. 165. a.
feria tertia post dominicam secundam in
quadagesima. ibidem. h.
feria quarta post dominicam secundam in
quadagesima. Sermo. duo. to. 10. 165. k.
feria quinta post dominicam secundam in
quadagesima. to. 10. 166. l.
feria sexta post secundam do. in quadagesi-
ma. Sermones duo. tom. 10. 167. f. & seq.
feria secunda post tertiam dominicam in qua-
dragesima. to. 10. 170. d.
feria tertia post tertiam dominicam in qua-
dragesima. Sermones duo. ibidem. i.
feria quarta post tertiam do. in quadagesi-
ma. Ser. duo. to. 10. 171. i. & seq.
feria quinta post tertiam do. in quadagesi-
ma. Sermones duo. tom. 10. 172. m. & seq.
feria sexta post tertiam do. in quadagesima.
Sermones duo. to. 10. 174. a.
feria secunda post quartam do. in quadage-
sima. Sermo. duo. to. 10. 176. K. & sequenti.
feria tertia post quartam dominicam in qua-
dragesima. Ser. duo. to. 10. 177. i. & sequen.
Feria quarta post quartam dominicam in qua-
dragesima. to. 10. 178. i.
feria quinta post quartam dominicam in qua-
dragesima. tom. 10. 179. c.
feria sexta post do. quartam in quadagesima:
Sermo. duo. ibid. g. & seq.
feria secunda post dominicam passionis do-
mini. tomo. 10. 181. m.
feria tertia post dominicam passionis. tom.
10. 182. h.
feria quarta post dominicam passionis. to-
mo. 10. 183. l.
feria quinta post dominicam passionis. to-
mo. 10. 184. i. & sequen.
feria sexta post dom. passionis. to. 10. 185. b.
feria secunda post dominicam palmarum:
Sermo. tres. to. 10. 186. K. & seq.
feria tertia post do. palmarum: Sermones qua-
tuor. tom. 10. 188. f. & seq.
feria quarta post dominicam palmarum: Ser-
mo.

mo. tres.
Feria quinta in co-
10. 191. h. & seq.
Feria sexta in par-
Feria secunda Pa-
10. 198. c. & seq.
Feria tertia Pasce-
200. d. & seq.
Feria quarta Pa-
Feria quinta Pa-
a. & sequen.
Feria sexta Pasche
& sequen.
Feria secunda in
Feria tertia in R-
Feria secunda P-
tom. 10. 200.
Feria quarta Per-
Feria quarta qu-
tom. 10. 241. d.
Vide, Do-
Fermentum, in bo-
Fermentum vena-
Mulier quae abso-
10. 28. c.
Fermentum Phari-
tom. 4. 152. h. to-
taque ea doctrina
Feri supereratio.
Fetrum, pro tribula-
to. 1. 88. c. d. & 90.
Fellonia dea.
Melius festinando a-
hic remanendo
ruina.
Festuca in oculo, q-
Festuca, id est, ira, i-
id est, odium.
Festuca quomodo
Cordis oculum fest-
cat.
Si festuca patitur i-
bes.
Festinitates, sacra-
167. g.
festorum religio si-
festa paucissima.
festum diem dies
41. b.
festa sanctorum v-

IN DIVVM AVGVSTINVM

- mo. tres. to. 10. 190. h. & se. tres causas. tom. 5. 74. I
Feria quinta in coena domini, Sermo. tres. to. festinantes Christianorum quomodo cele-
10. 191. h. & seq. brandæ. tom. 6. 43. f. g
Feria sexta in parasceue. Sermo. duo. to. 10. 192. l. festa humana. tom. 8. 124. l. m
Feria secunda Paschæ, Sermo. quatuor. tom. festiuitas æterna. ibidem
10. 198. c. & seq. Quid faciendum ac fugiendum sit, ad digne
Feria tertia Paschæ, Sermo. quatuor. tom. 10. diem festum celebrandum. to. 10. 123. g. h
200. d. & seq. Licet semper Dei misericordiam teneamur
Feria quarta Paschæ, Sermo. duo. to. 10. 203. implorare, tamen in magnis solemnitati-
Feria quinta Paschæ, Sermo. duo. to. 10. 204. bus maxime congruit. to. 10. 213. c
a. & sequen. Non sunt in sanctis festiuitatibus chori du-
Feria sexta Paschæ, Sermo. tres. to. 10. 205. b. cendi. tom. 10. 234. c
& sequen. Non est ebrietati diebus festis vacandum. to.
Feria secunda in Rogationibus. to. 10. 212. c 10. 251. m
Feria tertia in Rogationibus. ibid. i Recte dies festo Ecclesiæ colunt, qui se Ec-
Feria secunda Pentecostes, Sermones duo. clefiæ filios esse recognoscunt. to. 10. 252. g
tom. 10. 220. b. & seq. festiuitates in templis visibiliter colendo, in
Feria quarta Pentecostes. tom. 10. 221. h nobis inuisibiliter complere debemus. to.
Feria quarta quatuor temporū. to. 10. 239. g 10. 253. m
Feria quarta quatuor temporum septembris Non digne celebrat festiuitates, nisi corpo-
tom. 10. 241. d re & mente castus. tom. 10. 254. a
Vide, Dominica, & Sermo. Duplex festiuitas a nobis celebranda est. ibi. c
Fermentum, in bono, & in malo. to. 3. 18. i Vide, Sabbatum.
Fermentum vetus, quid. tom. 7. 18. K. l. fici allegoria. tom. 4. 65. K. tom. 8. 63. f
Mulier quæ abscondit fermentum, quam to. fici arbor quid signet. to. 9. 16. e
10. 28. c Desicu furto sublata, cum irrisione Mani-
Fermentum Phariseorum, doctrina ipsorum. chæi. tom. 1. 35. l. m
tom. 4. 152. h. tom. 10. 30. d ficus arefacta. to. 4. 156. e
Et quæ ea doctrina. ibidem ficulnea sterilis, cui maledixit dominus, qd
Ferri supernatio. to. 3. 246. d significet. to. 8. 528. a. & 84. c. to. 10. 37. g. h
Ferrum, pro tribulatione & dolore ponitur ficus propagationē carnis significat. to. 8. 63. f
to. 2. 88. c. d. & 92. c. tom. 8. 404. i Arboris fici mysterium cū dicitur, Antequā
Fessonia dea. tom. 5. 35. a Philippus te vocaret, cum efferes sub ficu,
Melius festinando appetimus sempiterna, q̄ noui te. tom. 9. 16. d. e
hic remanendo nos seculi apprehendat ficus magno vento agitata, est Ecclesia, per-
ruina. tom. 9. 202. h. secutionibus vexata. to. 9. 143. K
Festuca in oculo, quid. tom. 10. 15. K Succinctoria primorū parētū ex foliis ficul-
Festuca, id est, ira, rigando crescit, in trabē, neis, libidinē significat. to. 10. 8. K. & 64. a
id est, odium. ibidem Et obiter locus euangelii expositus, Cum es
Festuca quomodo sit trabes. tom. 10. 92. e ses sub arbore fici, vidite. ibidem. 8. K
Cordis oculum festuca turbat, trabes excæ- Primus homo post peccatum, foliis ficul-
cat. tom. 10. 227. g neis pudenda velauit. tom. 10. 27. h
Si festuca patiat in oculo, tandem fiet tra- Quare ficulnea arbore, genus humanum de
bes. tom. 10. 244. i. K signetur. ibidem & sequen.
Festiuitates, sacramenta sunt tom. 2. 28. b. & Circumfodere ficulneā, quid dictū. to. 10. 27. i
167. f. g Colonus intercedens pro ficulnea, quis ibi.
festorum religio superstitiosa. tom. 2. 90. h ficus, peccatum significat. to. 10. 34. f
festa paucissima. to. 2. 167. f. g f. fides dea. tom. 5. 34. f
festum diem dies plures celebrari. tomo. 2. Fidei definitio, & vnde.
41. b Fides quid sit. tom. 3. 50. c. d. to. 9. 65. m. tom.
festa sanctorum videntur ordinata propter 10. 84. i. & 108. e

- De definitionibus orthodoxæ fidei. to. 3. 64.
m. & sequen.
fidem esse de iis, quæ non videntur. to. 3. 134
e. to. 4. 351. c. d. to. 9. 65. m. & 95. i. to. 10. 84
i. & sequen. 198. f
fides est de rebus, quas ignorare nō expedit,
nec p̄ nos ipsos scire possumus. to. 5. 93. f
& sequen.
fides earum est rerum, quæ non videntur, &
debet esse firma. to. 8. 336. h. i
fides est sperantium substantia, confictio re-
rum quæ non videntur. tom. 10. 108. e
fides etiā ipsa est, credere in Deū. t. 10. 244. c
fides vnde dicta. tom. 2. 24. d. to. 10. 244. c
fides vnde sit dicta Latinis. to. 4. 10. d
fides vnde proficiscatur. tom. 3. 276. l. & seq.
Fides in genere.
fides. t. 3. 54. g. & 254. b. & seq. & 348. l. & fo.
seq. b. & 351. m. & 354. m. & fo. seq. c. t. 4.
10. d. to. 5. 112. c. & 185. g. to. 10. 75. g. h. &
139. c
fides Dei donum est. to. 1. 15. e. f. & 28. h. to. 2.
48. l. & 136. e. to. 3. 20. h. i. to. 4. 218. l. to. 7.
426. h. to. 10. 99. c. & l.
Via ad Deum. to. 1. 14. b. t. 3. 5. 2. K. l. to. 10.
80. d. e
Cordiū mundatrix. to. 3. 156. d. to. 10. 27. d
Opus Dei. tom. 7. 404. a. b
Lorica & scutum. to. 8. 81. c. d
Tunica & lorica. tom. 10. 116. e
fons orationis. tom. 10. 30. i
Cibus. to. 10. 181. f. g. & seq.
fidei Christianæ fundamentum qđ. to. 3. 50.
a. b. to. 10. 67. m. & 129. b
fides est fundamentum ciuitatis Dei, quæ q̄-
dem parit amorem Dei. tom. 5. 228. a
fides primum fundamentum. tom. 10. 80. a
fides est bonorū oīum fundamētū. to. 10. 139. c
Humanæ salutis initium. Eodem. 215. d. in fi.
fidendum soli Deo. tom. 1. 235. K
confidendum est in domino & non in homi-
ne. tom. 2. 253. i. to. 10. 21. i
fides non eget demonstratione. to. 1. 44. i. K
fides aperit recondita. tom. 1. 208. f
fidei disciplina, in rebus obscuris necessa-
ria. tom. 1. 231. K. l
fides historica, & spiritalis. tom. 1. 245. K. l
fides causa iustificationis. to. 2. 144. K. l
Ad fidem cogi quatenus expedit. tomo. 2.
50. m
Ad fidem nemo cogendus inuitus, tomo. 7.
45. f
fides, observationes varię. to. 2. 117. m
Ex fide viuunt iusti. tom. 2. 129. & 140. a. &
213. K
fides omnis iustitiæ initium. tom. 2. 139. c
fides Augustini. to. 2. 235. e
fides resurrectione & ascensione fulcitur.
tom. 3. 4. h
Ex fide resurrectionis generantur filii ciuita-
tis Dei cœlestis. tom. 5. 138. f. & seq.
De fide resurrectionis, quæ non est cōtra-
rionem. tom. 5. 229. h
Pro fidei rationem an liceat aliquid afferere
præter scripturam. tom. 2. 238. e. f. &
sequentibus.
Quæ fideles laudanda. tom. 3. 276. c. tom. 10.
69. a
fidei laus, to. 3. 69. c. tom. 10. 84. k. & 237. i
fides & veritas. to. 3. 355. l. m. & seq.
De fide & symbolo. to. 3. 46. c. & seq. Retra.
to. 1. 16. h
fidem, quam corde gestamus, etiam ore pro-
teamur. tom. 3. 46. d
Ratio & fideles. tom. 3. 50. m
fidei titulus an sit profuturus. tom. 3. 58. f
fidei confessio. tom. 3. 63. c. d
De fide ad Petrum diaconum. to. 3. 69. b
Per fidem euehimur ad incommutabile ve-
ritatem. tom. 3. 102. K
fides quomodo videt & videtur. to. 3. 134. h. i
Et quod nullo sensu capitur. ibidem
fides vna, quo sensu dicatur. ibid. i. K
fides transitura est. tom. 3. 141. l
fidei transeuntis vestigium, quomodo ser-
uet trinitatem. tom. 3. 143. b
fidei simplicitas. tom. 3. 257. e
fidei filius, qui. ibidem. 270. d
fides an in nostra potestate sit. to. 3. 275. l. &
sequentibus.
fides bifariam accepta. ibidem. 276. a. b
Quam fidem commendat Apostolus. tom. 3.
188. c. to. 4. 24. m. & 228. g
fidei gradus. tom. 3. 351. d
fides gradus intelligendi. to. 10. 108. d
fides intellectum aperit, infidelitas claudit.
tom. 3. 349. b
In rebus fidei non esse locum mendatio. to.
4. 5. f
fides Christi, quæ. tom. 3. 355. m. tom. 4. 24. a.
tom. 9. 83. K
Libertas fidei non sit fidelibus velamen mali-
tię.

IN DIVVM AVGVSTINVM

tiq. to. 4. 27. m. & seq. Initium fidei, quod custodit animā, donec
fides rerum & verborum. to. 4. 119. c. roboretur, lacte nutritur, vt perveniat ad
fides credentium, regnum Christi. tomo. 4. habitudinem & firmitatem cibi solidio-
ris. tomo. 8. 86. K.
fidei inchoatio. tomo. 2. 17. a. Quomodo sit ex auditu. t. 8. 136. K. & 145. d
Semina fidei sunt virtutes, per Apostolos fa- fides est humanę salutis initiū. to. 10. 139. c.
ctę. tomo. 4. 3. 11. k. Initium bonę fidei, quod. tomo. 10. 84. i
fides an mereatur hominis iustificationē. to- Nō fides, sed tēpora variata sunt. to. 8. 162. b
mo. 4. 218. i. fides Christi falli non potest. Eodem. 176. c.
de fide rerum inuisibiliū. to. 4. 351. d. & seq. fides nemo perdet, nisi cum spreuerit. tomo.
Etiā in rebus humanis multa credi, quę non 8. 182. a
cernuntur oculis. ibidem. 202. c. fides. licet auro præponatur, multi tamen p-
fides certis indiciis confirmatur. Eodem. 351 uerso iudicio præponunt aurum fidei. ibi
i. & sequentibus. dem. 187. a. & 263. g.
fides est in partibus iustitię, cuius maximum Quod excedat totum mundum. ibidē. 263. g
& primum officium est, vt in Deum crea- fides bonam voluntatem præcedit, & fidem
datur. tomo. 5. 57. d. gratia Dei. tomo. 8. 282. k.
fidei pignus hic sancti accipiunt eternę ci- Quod fides ipsa, qua quisque credit, & ex
uitatis. tomo. 5. 46. i. morte sui cordis anima reuiuiscit, detur
fides redarguit incredulitatē: & qđ instituit a Deo. tomo. 8. 319. K
incredulitas, affulit fides. Eodem. 72. e. f. Sine fide Christi non est quisquā saluatus,
fides ideo non intelligitur, quia scripture nō siue ante eius incarnationem, siue post.
credunt multi: & quod impugnari potest, Eodem. 404. d.
non tamen expugnari. to. 5. 93. i. Non est iustitia fidei, si non sit absconditum
fide purganda erat mens vitii inualida, vt p quod prædicatum crederemus, & creden-
frueretur lumine. tomo. 5. 93. d. do ad videndum perveniremus. tomo. 8.
Quę fidei sunt, cū sint remota a sensibus no- 421. k. l.
stris interioribus & exterioribus, oportet Ante fidem non debentur homini, nisi mala
credere illis. ibidem. & sequenti. e. pro malis. tomo. 8. 441. K.
fide credidit orbis scripture sacre. tomo. 5. fides impetrat quod lex imperat. tomo. 8.
10. 6. b. c. 451. K. l.
fidei passibus, in Deū vnū proficiēdo, fuge- Quod proficiat ad credenda quę intelligit:
re debemus hanc Babyloniam. to. 5. 175. d. & eadem ipsa vt magis magisque intelli-
fides, absque Dei adiutorio, non sufficit ad gantur, in ipso intellectu proficit mens.
bene viuendum. to. 5. 188. d. ibidem. 453. c.
fides concepta est ex scripturis nouis & ve- fides si in nundinis venalis esset, precium ha-
teribus. to. 5. 194. d. beret. tomo. 8. 482. m
Anima nostra regenerata est per fidem. to- fidem omnes sibi exhiberi volunt, quā ta-
mo. 5. 199. e. men aliis exhiberi nolunt. tomo. 8. 482. a.
Vbi diuinitus adiuuantur, credūt ibi: & vbi fides sic est in anima, vt radix bona quę plu-
credunt, ibi inueniunt. to. 5. 208. b. uiam in fructum ducit. to. 8. 531. g.
Per fidem, & patientiam, acquirit salutē Dei Christum videntes non ludantur fide, qua fi-
ciuitas. tomo. 5. 229. l. lium hominis videbant, sed quia filiū Dei
fide acceditur ad Deum. tomo. 5. 241. e. credebant. to. 9. 102. l.
fidem Christus ipse maxime exegit. tomo. 6. fides firma non fuit in Ecclesia, ante aduen-
35. e. & sequentibus. tum. spiritus sancti. tomo. 9. 112. c.
fidem conciliant miracula. ibidem. l. m. fidem non seruans, seipsum fraudat, & non
De fide contra Manichęos. to. 6. 183. e. promissor. to. 9. 129. m.
fides reddit dociles. to. 6. 248. m. Protestatio fidei a Petro. to. 8. 139. K
Quęstiones fidei, quę pprie. tomo. 7. 259. c. fidei incrementum. tomo. 9. 78. f.
Initium vitę per fidem. tomo. 7. 213. e. fidei incrementa in homine. to. 10. 85. d
fidei

INDEX

- Fidei tempus modo est. tom. 10. 2. b.
- Ad fidem comparandū, cor pium, admo-
dum est, non manus palpans. to. 10. 17. i.
- fidei oculi. tom. 10. 17. m
- Species non latificabit in patria, quem fides
non consolatur in via. to. 10. 18. a
- Omnia tempo. aliter gesta a Christo, fidem
nobis inferunt. to. 10. 19. a
- fides Dei. ibid. k.
- Putas veniens filius hominis, inueniet fidem
in terra: de quibus dictum. to. 10. 19. l
- Fidem a Deo accepimus. to. 10. 26. c
- Gratiæ Deo aguntur a Paulo, de fide gentiū.
tom. 10. 28. g
- In cœna Christi sine fide esse quātū & olim
& nunc periculum: rursus cum fide, quā
tus profectus. tomo. 10. 28. l. m & sequen.
- fides fundit orationem. to. 10. 30. i.
- Apostolorum, in hac terra, non plena fides.
tom. 10. 30. K.
- Qualis fides in Ecclesia militante. ibid.
- In rebus fidei, aliquando homo deficit non
ratio. tom. 10. 32. e.
- fide tangere Christum. to. 10. 50. h.
- fides erigitur. to. 10. 53. h
- Quomodo pueri aliena fide & confessione
Ecclesiæ saluentur. to. 10. 165. g. & seq.
- Vide, Baptismus.
- fidem habere. tom. 10. 75. b.
- Ad fidem quid pertineat. ibid. c.
- fides melior q̄ caro, & c. to. 10. 75. m. in fine.
- fidei pulchritudo. to. 20. 76. fg
- fidei præcelsentia inter Dei multa dona. to-
mo 10. 84. K.
- fides aliquid magnum est. ibid. i.
- Ex fide credimus. tom. 10. 99. c.
- Quomodo oretur vt fides habeatur, & tamē
nemo orat nisi fide. ibid. g.
- fidei lumen, in scripturis. to. 10. 108. d
- Participamur modo per fidē, & c. to. 10. 150. d
- fidem viuere in æternum. to. 10. 159. h.
- fides primogenita. to. 10. 176. c.
- fides sancta vbi est, ibi est & sancta cōmunio.
tom 40. 186. d
- Qui nouit defendere fidem, titubantibus, &
non credentibus est necessarius. tomo. 10
197. K.
- Deus se absentauit ab Ecclesia, & ascēdit in
cœlū, vt fides ædificetur. to. 10. 198. f
- Christus solū tangitur per fidem. to. 10. 205.
c. & 206. a. b. & sequen.
- Effectus fidei. to. 10. 217. d. e
- Nisi quis fidei soliditatē tēnerit, diuinam
præsentiam non agnoscit. ibid. f.
- Oculis iniquorum plus lucet aurum quam
fides. to. 10. 232. g
- Nomina fidem profitentium scribuntur in
libro vitę. to. 9. 240. g.
- diabolus de bonis mala spargit, nisi ei res-
stat vigilantia fidei. to. 10. 242. f.
- Per fidē ambulamus, quandiu credimus qđ
nōdum videmus. to. 10. 248. c.
- Quare fides comparetur grano sinapis. to. 10
269. g. h. & 270. a. b
- Quisque rebus mundi & diuitiis obuolutus
est, huic fidei medicina nō pderit. ibid. c.
- Nihil prodest verbis proferre fidē, & factis
deferere veritatem. to. 16. 173. b.
- Deus ab omnibus fidem expectat magis quā
mortem. to. 10. 278. c
- Legendo sacram scripturam, inueniuntur ar-
ticuli fidei. tom. 10. 296. l
- Quando fides pugnat, nullus carnem expu-
gnat. tom. 10. 320. b
- fides oculum pietatis habet in corde. tomo.
10. 324. e.
- Fides, & Baptismus.
- Fides & baptismus. to. 3. 77. e.
- Susceptorum fideiussio in baptismo. tomo.
2. 28. l. m.
- Fides probatur nobis post baptismū relicta:
cuius vigor in martiribus maxime emi-
nuit. tom. 5. 113. K.
- Fides præparanda est ad sacramentum ba-
ptismi suscipiendum. to. 10. 180. K
- Fides Christiana, & catholica.
- Fidei Christianæ summa. to. 1. 249. b. tomo. 2
213. h. to. 10. 194. l.
- fidei confessio olim publica. to. 1. 52. b
- fidei Christianę series. tom. 2. 4. l.
- fidei Christianę gradus. tom. 8. 351. d.
- fidei Christianę prædicatio mirabilis. tom.
4. 353. i.
- fidei Christianę testimonium phibet Sibyl-
la. tom. 5. 276. f. & seq.
- fides simplex Christianorum. to. 6. 89. i
- A fide initium religionis. to. 6. 34. b. c. tomo.
7. 402. m. & sequen.
- fidei Chriane præconiū. to. 7. 419. c. & seq.
- Nō est laus fidei Christianorū credere Chri-
stum mortuum, sed credere resurrexisse.
tom. 8. 378. b.

Fides

Fides Christiana, re
8. 471. i. K
Fides est Christiana
Sub disciplina Chr
207. a
Fides Christiana el
tem, redium spe
210. x
Fides catholica exp
In fide catholica ne
tur ab hereticis.
Fidei catholice exc
Fidei catholica exc
Fide catholica omni
exuperat.
Quā parū fides cath
iniquos.
Fides catholica com
De fide catholica.
Fides nostra
Fides, & nostra, & De
Fides nostra de futuris
tis iam factis, in scri
promissa erant hien
Fides nostra roborau
rum.
Fidem nostram comp
multi Iudærum cor
Fides nostra non est in
nem.
Ad fidem illorum hab
dibilia, duo sunt arg
& sequen.
Fidem habere, quam ex
Fidem amas vt exigas,
93. d
Fides tua, manus est de
Nihil valet fides tua, ni
ibidem.
Fides nostra in primog
custoditur fides nos
possunt.
Homo nō potest metiri
solus deus.
Fides nostra in humilit
3. m
Christus caput reclina
10. 6. K
Fides nostra in Christu
lentia non vidimus
Fides nostra, non plen

IN DIVVM AVGVSTINVM

Fides Christiana, resurrectio Christi est. to. 8. 471. i. K

Fides est Christiano necessaria. to. 10. 152. m

Sub disciplina Christiana fides viget. tom. 9. 207. a

Fides Christiana est vitā expectare post mortem, reditum sperare post exitum. tom. 9. 210. K

Fides catholica explicata. to. 3. 159. m

In fide catholica negligentes facile decipiuntur ab hæreticis. to. 3. 256. I

Fidei catholicæ argumenta. to. 6. 22. l. m

Fidei catholicæ excellentia. to. 10. 55. f

Fide catholica omnis mundi thesauros facile exuperat. tom. 10. 217. e

Quā parū fides catholica in precio sit apud iniquos. tom. 10. 232. g. h

Fides catholica commendatur. to. 10. 55. f

De fide catholica. to. 10. 224. f. g

Fides nostra, & Dei.

Fides, & nostra, & Dei. to. 1. 18. e

Fides nostra de futuris, confirmatur præteritis iam factis, in scriptura narratis, q̄ prius promissa erant fienda to. 5. 93. i

Fides nostra roboratur testimonio inimicorum. to. 5. 183. c

Fidem nostram compulsi sunt, a dæmonibus multi Iudærum confiteri. to. 5. 183. a. b

Fides nostra non est inanis circa resurrectionem. Eodem. 207. f

Ad fidem illorum habendam quæ sunt incredibilia, duo sunt argumenta. to. 5. 212. m, & sequen.

Fidem exhibe, quam exis. tom. 8. 79. k

Fidem amas vt exigas, ama vt exhibeas. to. 8. 93. d

Fides tua, manus est dexteræ tuæ. Eod. 472. h

Nihil valet fides tua, nisi eam deus protegat. ibidem.

Fides nostra in primogenitis nostris. Quādo custoditur fides nostra, cetera subsequi possunt. to. 8. 513. e

Homo nō potest metiri fidem hominis, sed solus deus. tom. 10. 5. c

Fides nostra in humilitate laudatur. tom. 10. 3. m

Christus caput reclinat in fide nostra. tom. 10. 6. K

Fides nostra in Christum quē corporali præsentia non vidimus. to. 10. 28. K. l

Fides nostra, non plena, siue perfecta. to. 10.

30. i. K

Fides perfecta vix inuenitur in terra. ibidem

Fides superbiorum & humiliorum. to. 10. 30. K

Fides nostra catholica vnde collecta. to. 10. 51. K

Fides nostra non opinione præsumptionis, sed testimonio lectionis est collecta. ibid.

Fides nostra lignum ascendere debet. to. 10. 55. i

Fides, nos peccatores inuenit. to. 8. 62. i. K

Fides nostra quomodo a dæmonum fide discernatur. to. 10. 75. d. e, & 99. c. d

Fides & sanctorum, & dæmoniorum. to. 10. 99. c. d

Discernenda est fides nostra a fide dæmonū. to. 10. 323. f

Fides nostra in quo maxime discrepet a fide gentilium. to. 10. 78. a, & 90. b

Lex fidei nostræ, in trinitate consistit. to. 10. 194. f

Habeamus fidem, & nobiscum est quē non videmus. to. 10. 198. e

Cum fides sopita est in corde nostro dormit in nobis Iesus. tom. 3. 350. b

In fide persistendum. to. 10. 53. i. k

Exhortatio ad constantiam in fide. to. 4. 332. a

Ad fide immobilem obseruantiam, cohortatio. tom. 4. 353. i

Fides vera.

Vera fides, quæ. to. 10. 69. a

Fide vera liberatur homo ex dominatu dæmonum. tom. 5. 78. d

Fides vera, continet vniuersalem viam animæ liberandæ: & est via regalis ad regnū ducens. tom. 5. 92. d

Fides plena & perfecta, quæ. tom. 10. 99. e

Fidei magnitudo. to. 10. 188. h

De fide recta. tom. 10. 192. f

Fides patrum.

fide Christi, saluari Patriarchæ. to. 1. 67. l, to. 2. 59. f, & 121. a. b, & 129. c, & 213. K, l, to. 7. 260. g, h, & seq.

Fide simplici & fiducia pietatis, fiebant miracula a Moyse & similibus. to. 5. 83. a, & seq.

fide sacramenti incarnationis, etiam antiqui mundari potuerunt. to. 5. 88. e,

Fide colebatur deus ante incarnationē Christi, non solum ab Hebræis, sed etiam a quibusdam aliis. tom. 5. 21. c, & 180. e

& sequentibus.

Fides est vna & eadem, qua crediderunt antiqui

X

tiqui

triqui vêturum Christum, & nos venisse q̄
omnes in vnâ ciuitatē perducit. 5. 183. c
Non sine Christi fide fuerunt antiqui, qui e-
ius futuram reuelationem pr̄videre & p̄
nunciare potuerunt. tom. 8. 281. d, e
In illius fide antiqui saluati sunt, in cuius &
nos. tom. 8. 100. b
fides eadem nobis, quæ & antiquis patribus
tom. 9. 72. f
Abraham per fidem accepit filiū in senectute,
quem in iuuentute habere non poterat
per naturam. to. 10. 160. i, & 163. a, b
Vnum deum significat, quia vna est fides ve-
teris & noui testamenti. to. 10. 258. g
Fidei pr̄m̄ium.
In fidei pr̄m̄iū seruatur nobis visio diuina.
tom. 5. 240. l
Fides pr̄cedere debet intellectum, vt si intel-
lectus fidei pr̄m̄ium. to. 10. 44. b
fidei pr̄m̄ium, & infidelitatis retributio. to.
10. 53. h, i
fidei merces, quæ. to. 9. 98. f, to. 10. 84. i
Fides, Spes, Charitas.
fide & spe, salui facti sumus. to. 1. 79. h, i
fide & spe corroboramur ibidem, k
fides, spes, charitas, quomodo necessaria. to.
1. 174. a, b
fides, adhæret charitati. to. 2. 113. b, to. 3. 7. f
fides, spes, charitas, illuminant. to. 3. 7. g
Enchiridion de fide, spe, & charitate. to. 3. 50
l, m, & seq. Retract. to. 1. 27. h
fide, spe, charitate, colendus deus. to. 3. 50. l,
& fo. seq. b, c
fides, & spes. quomodo differāt. Eod. 50. c, d
fides inutilis, nisi accedat charitas. to. 3. 115.
K, & 154. g, h
fidelium & spes, & fidei constantia. t. 3. 348. i
fide ac spe, quomodo maior charitas. tom. 3.
64. f, g
De fide, spe, & charitate. to. 4. 212. m, to. 8. 61
f, & seq. to. 10. 152. l, m
fides tunc est, quando in spe expectatur qđ
nondum tenetur. to. 5. 212. c
fides, spes, charitas, significantur per triplicē
ordinem camerarum aræ. tom. 5. 141. g
De fide & spe nostra rationem reddere debe-
mus omni petenti. to. 6. 264. b
Cū dilectione fides Christiani, sine dilectio-
ne fides dæmonis. tom. 9. 139. l
Sine dilectione, fides inanis est. to. 10. 215. g
Fides, Opera.

fides cum operibus. tomo. 3. 20. h
fides, quæ, per dilectionem operatur, saluos
nos facit. to. 3. 58. g
fides per dilectionem operatur. to. 3. 276. f,
to. 4. 26. f, to. 7. 426. h, i
De fide & operatione. to. 3. 20. h, & 254. g, &
275. f, g, to. 4. 207. f, & sequen. to. 8. 61. a, &
sequen. copiosè.
De fide & operibus. to. 4. 19. h, & seq.
Retracta. to. 1. 25. a, to. 3. 58. g
fidei & operum vicinitas. t. 4. 20. K, l, & 26. i
fides sola ad salutem non sufficit, sine operi-
bus. to. 4. 23. c, & seq. & 26. f, g, to. 7. 293.
m, & sequen.
fides, operibus pr̄ponenda. to. 4. 47. K
Vis autem scire ò homo inanis, qđ fides sine
operibus ociosa est: exponitur. to. 4. 207. f
& seq. to. 10. 152. m, & seq.
fidei & operum merita, sequuntur vocatio-
nem dei. tom. 4. 218. i, k
fides sine operibus non saluat, nec continē-
tia sine perseverantia. tom. 4. 361. K, l, to. 9.
139. h, i
fidei & operū discretio. to. 7. 293. l, to. 9. 48. a
fidem sine operibus sanctis ostendit nihil va-
lere Augus. contra quorundam opinionē
erroneam. to. 5. 224. d, e
fides sine operibus mortua, quomodo intel-
ligatur. to. 8. 61. c, d
Quod quisq; pr̄ter fidem facit, nihil illi p̄-
dest: qualecunque illud opus sit. ibi-
dem.
Quod nulla opera bona, fidei pr̄ponenda
sint ibidem, K, l
Si sterilis non es, fides tua sterilis non erit. to.
mo. 8. 61. e
fides, si sine dilectione est, sine opere est. ibi.
fidei opus, dilectio: quia sine charitate nihil
prodest. ibidem, f
Quod gratia fidei non accipiatur merito o-
perum. ibidem h, & seq.
fidem bone opera consequuntur. ibidem, l,
& seq. & 237. d
Ad fidem nemo se meritis operum peruenit
se putet, cum in ipsa fide sint omnia ope-
ra quæ diligit deus. tomo. 8. 66. i
De fide & operibus, error Augus. retractatus.
to. 1. 18. d, & seq. to. 7. 402. a, b
fidem, quomodo distinguat Apostolus ab o-
peribus. to. 7. 404. a
fides, bonorum operum fons. tom. 2. 139. d, e
to. 3.

to. 3. 351. g, i, 7. 22
fides, opus est: visio
fides, omnis mer-
fides nihil valet si-
to. 89. f, & seq.
Fides
Ecclesiasticus, fides
dicit.
fides gentium A-
Cōuersio gentium
Christi.
Fides aliena
res
Fidei alienæ effec-
Fide aliena, recte
& tom. 2. 27.
Vide, Baptis-
fides dæmonum
g, & 227. a
fides mortua, ibi-
fidem vocat, licet
Porphyrius,
fides sola, secundu-
fidei initium, ex no-
Pelagiani voluer-
Exclamatio in prof-
9. 246. f
Confutatio eorum q-
quantumvis mali-
tomo. 10. 323. e
Fidelis deus, &
fidelis deus.
Ex fidelis homo.
fides Christi, quia nos
fidelium finis, Christi
fidei est totus mundus
autem nec obolus
fideles deus induxit a-
tomo. 5. 229. k
Quanto fidelis est co-
fortius est ad portan-
dem. 237. e
Pro fide decorum suorum
erant infideles,
228. K, & sequen.
fideles sunt domus de-
mo. 5. 162. e
fideles fuerunt aliqui
lum in populo lu-
fidelissimus vbi, M
crudelissima dam-

IN DIUVM AVGVSTINVM

to.3.351.g.t.7.294.2.& 340.m.& 426.h
fides,opus est:visio,merces est.to.9.246.h
fides,omnis meriti initium.to.9.65.K,l
fides nihil valet sine operibus charitatis.to.
10.89.f.& sequen.

Fides prædicta.

Ecclesiasticus, fidem gentium futuram præ-
dicit.to.5.167.K,& seq.

fides gentium Abrahæ promissa.to.7.402.l
Cōuersio gentium & principum, ad fidem
Christi.to.10.111.b,& i,K

Fides aliena,dæmonum,& erro-
res circa ipsam.

Fidei alienæ efficacia.to.1.232.g

Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. ibid
& tom.2.27.c,d

Vide,Baptismus,& Paruuli.

fides dæmonum.to.4.23.f,& fo. sequen.
g,& 227.a

fides mortua.ibid.25.g,& fo. seq.f,g,& 27.c

fidem vocat, licet non veram, credulitatem
Porphyrius.to.5.92.c

fides sola, secundum Aetianos.to.6.8.f

fidei initium, ex nobis, incrementum ex deo
Pelagiani voluerunt.to.7.402.h

Exclamatio in professores fidei Christi.tom.
9.246.f

Confutatio eorum qui credunt se saluandos
quantumuis mali sint, modo fidē habeant
tom.10.23.e

Fidelis deus,& fideles homines.

fidelis deus.to.3.276.2, to.8.69.d,

Et fidelis homo.to.3.276.2,& seq.

fides Christi, qua nos fideles facit.to.3.277.g

fideliū finis, Christus.to.3.351.d

fideli est totus mundus diuitiarum, infideli
autem nec obolus est.to.2.75.f,& 123.g

fideles deus induxit ad fidem, per miracula.
tom.5.229.k

Quanto fidelius est cor diuina gratia, tanto
fortius est ad portandus tribulationes. Eo-
dem.237.e

Pro fide deorum suorum non sic parati mo-
ri erant infideles, vt Christiani.tom.5.
228.K,& sequen.

fideles, sunt domus dei,& corpus Christi.to
mo.5.162.e

fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non so-
lum in populo iudæorum.tom.5.184.a

fidelissimus vrbī, Marcus Regulus: morte
crudelissima damnatur tom.9.9.b,c

Vide, M. Regulus.

fidelius deus, a fideli homine, quomodo di-
stinguatur.to.8.69.d

fideliū,& infideliū, discrimen.to.9.28.g

fideliū comparatio, infideliū est vitupe-
ratio.to.9.102.k

fideles sunt membra Christi, sicut Christus
est caput Ecclesiæ.to.9.111.K

fideles vnum possunt esse in deo, non tamen
vnum cum deo.to.9.112.g,h

Maiores dei gratia habenda quod fideles nos
fecit, quā quod homines.to.10.66.g

fidelis se nescit scire quod nescit.to.10.222.a

Homo verè fidelis est, qui credit quod ne-
scit.ibidem.

fideles, victu & vestitu contenti esse debent.
tom.10.287.i

Quatuor sunt genera fidelium.tom.10.297.
m,& sequentibus.

fideliū pastor, vita est, infideliū autem
mors.tom.10.311.d

Fiducia dei, fiducia sui, Dissidentia.

fiducia erga deum.tom.1.177.i

fiducia in pastore Christo.to.4.390.d

fiducia Christianorum, aduersus diabolum,
aliosque hostes.to.6.10.g,& sequentibus

fiduciæ meritorum, præfertur confessio pec-
catorum.tom.6.267.i

fiducia operum tollitur.tom.8.61.g,& se-
quentibus. copiosè.

fiducia bonorum in deo, non autem in tran-
sitoriis.tom.9.7.f

fiducia sui, pestilens.tom.2.70.K,l,& sequen-
tibus.tom.3.63.d

Dissidentia sui.tom.3.349.g

fiducia sui,& excusatio peccati.to.4.357.c

Quid intersit inter fiduciam veritatis, & ti-
morem falsitatis.tom.9.233.c

diabolus operatur in filiis dissidentie, socie-
tate & obligatione peccati.to.10.10.l,m

figura,& forma, differunt.tom.1.102.l

Quid vtilitatis præferat figurarum contro-
uersarum agnitio.to.1.107.c

figuræ Mathematicæ.to.1.196.b

Quæ figura præstantior.ibidem,c

Summa æqualitas in figuris.ibidem,h

figurarum præstantia.ibidem

figurarum in sacris libris ratio.tom.2.133.e

figurate dicta vtrum ne propriè accipiantur
& contra.tom.3.16.k,l

figuratus sermo illustrat scripturam. ibidem
 figura ubi subfit, ubi non. tom. 3. 17. m
 figurate dominum multa dixisse. to. 4. 148. b,
 Vide, Allegoria.
 figuræ rerum sunt ab ipso deo. to. 5. 111. c, d
 figuræ multæ possunt esse eiusdem rei. Eod.
 150. f, & seq.
 figurarum dissimilitudo, in hominibus, est
 magnum miraculum. tom. 5. 217. b
 Sicut in bonis multo amplius boni est, in eo
 quod per figuram significatur quàm in ip
 sa figura: ita in malis longe peiora sunt q
 significantur figuris. to. 8. 281. i
 figuræ veteres de Christo. to. 9. 222. m
 figuræ veteris testamenti. to. 10. 105. a, b
 In veteris testamēto fuisse homines, qui qd
 in figura agebatur, intelligebāt. ibidem
 figulus deus. tomo. 5. 130. e, to. 10. 197. c, d
 figulus luti, habet potestatem facere ex eadē
 massa aliud vas in honorem, aliud in con
 tumeliam. tom. 10. 67. c
 figulus ille cuius agere emptus est, Christū
 significat. tom. 10. 192. c, d
 filia hominum, idest, secundum hominem
 viuentes. tomo. 5. 139. d
 filia regnum dupliciter possunt intelligi. to
 mo. 8. 136. f
 filia Tyri, quæ sint. ibidem, m
 filia Iudæ, quæ sint. tomo. 8. 145. l
 Sunt filia malæ, & inter illas lilium in medio
 spinarum. ibidem, g
 filia Pharaonis, Ecclesiā figurauit. to. 170. i
 filia Pharaonis, de domo patris egressa, festi
 nabat ad aquam ibidem
 Filius.
 Filiorum procreatio quomodo, si Adam nō
 peccasset. to. 1. 22. K, to. 3. 208. c, & e, to. 6.
 256. f, g, so. 7. 261. i, K, & 274. K, l, & 274.
 c, d, & 279. a
 filiis à parentibus, quomodo providendum
 to. 2. 244. l
 filium dici, & aui & proau. tom. 3. 33. e, f
 filios obligari peccatis parentum. to. 3. 55. k
 filii iræ. to. 3. 54. K, & 234. e, to. 7. 371. c, to. 9.
 29. b, c
 filii ire natura sumus, quomodo dicatur. to.
 1. 12. d, & 15. b, & 230. b, to. 3. 137. g, to. 8.
 102. g, h, & 191. c, d
 filii Israel, pro vniuerso populo. to. 4. 40. h,
 & 56. i
 filii Israel, charitatem omnia sperantem ha-

buerunt. to. 9. 228. c, d
 De filiis Israel. to. 10. 176. d
 filios geminos non potest concipere mulier
 diuerso tempore tom. 5. 40. K
 filium proprium occidit Torquatus, pro iu
 stitia seruanda. Eodem. 46. f
 filios proprios, cum vxore, occidit primus
 cōsul R omanorum, pro amore libertatis &
 honore. ibidem e, & 25. b
 filios proprios coegit fames comedere. to. 5.
 237. d
 filios deorum se plurimi credi volunt, vt ti
 merentur. to. 5. 21. l
 filiis conceptis, multa superinducere potest
 affectio diuersa animæ mulieris prægan
 tis. Eodem. 111. k
 In filio suo maledictus est Chan, peccans in
 Noe patrem suum. ibidem 142. h
 filios generant deo, qui non libidine coeundi
 sed officio propagandi: non familiam su
 perbiæ, sed ciues cœlestes generant, quos
 seruire deo docent: sibi autem generare
 dicunt, econuerso. to. 5. 131. f, & seq.
 filii primogeniti, non semper nominantur
 in scriptura. to. 5. 136. f
 filiorū generatio, donū est nuptiarū. to. 5. 128. c
 filiorū nomē, in scripturis sanctis tribus mo
 dis accipitur. to. 6. 55. c, d
 Retracta. to. 1. 18. m.
 filii iræ, quare è sancto coniugio nascantur.
 tom. 7. 266. a
 Vide Baptismus, Matrimonium, & Nasci.
 filii adulterorum, bonum opus dei. to. 6. 259
 h, i. to. 7. 275.
 filii nostri, opera nostra. to. 8. 17. e, f, & 88. c,
 d, & 385. c
 filii hominum, sunt, qui de veteribus regene
 rantur per fidem. tomo. 5. 24. a
 filii hominum quandoque dicuntur genera
 liter, aliquādo p p r i e t. to. 8. 80. c, d, & 147. i
 filii hominum, sunt Iudæi: propter vnius dei
 cultum. Eodem 26. m
 Quibus est amabilis, filii sunt: quibus est ter
 ribilis, non sunt. tom. 8. 153. b
 filii lucis & tenebrarum, qui sint. Eod. 212. K
 filii sponsi, qui sint. to. 8. 122. h
 Quomodo aliquis dicitur filius matris, & nō
 dum est filius patris ibidem. 158. c, d
 filii alienorum qui sint. tom. 8. 181. g, h
 Quos scriptura vocet filios alienos. Eodem
 524. a, & 550. d

filii

I N D I V V M A V G V S T I N V M

filius, doctrina patris. **tom. 6. 242. g**
 Mandatum patris. **Eodem. 246. c**
 Quod equalis sit patri, testimonio compro-
 batur. **to. 8. 194. a, & sequen.**
 Qui eiusdem est substantiae cuius pater, pro-
 culdubio filius est & deus. **to. 8. 239. f, g**
 Ad se deus: ad patrem, filius dicitur. **ibid. g, h**
 filius nihil facit nisi quod viderit patrem fa-
 cientem: sanus intellectus. **tom. 9. 35. b**
 filius omnia facit similiter, quae facit pater.
tom. 9. 39. h, i
 Pater qui quid, facit demonstrat filio, qui
 idem similiter facit. **tom. 9. 44. l**
 filius ut deus patrem videt facientem, qui &
 similiter facit: ut homo autem audit, nec
 tamen similiter facit. **to. 9. 46. a, b**
 filium quare dicimus deum de deo, non au-
 tem patrem. **tom. 9. 55. e**
 Alius est filius, & alius pater: non autem aliud
 filius, & aliud pater. **tom. 9. 61. f**
 Pater dedit Apostolos filio suo homini, quos,
 filius deus cum patre habebat. **to. 9. 110. g, h**
 filius semper habuit uniuersa eum patre. **ibi. h**
 filii sunt omnia, quae sunt patris **to. 9. 111. a, b**
 Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio.
tom. 9. 113. c, & seq.
 Coeternitas filii cum patre. **tom. 9. 184. K**
 In nullo filius est minor patre. **to. 9. 241. d, e**
 filius conuersans cum hominibus in terra;
 erat simul in sinu patris in celo. **to. 10. 11. K**
 filius dei, quomodo patri coeternus: similitu-
 do. **to. 10. 32. K, l**
 De verbis Petri Apostoli, Audiuius vocem
 delatam de celo. Hic est filius meus dile-
 ctus: & Habemus certiore prophetiam
 sermonem: Sermo. **tom. 10. 84. i, & seq.**
 Christus solus & vnicus patris filius natura;
 nos autem filii gratia. **to. 10. 44. b**
 De eo quod dominus ait in Euangelio, Non
 potest filius a se facere quicquam, nisi quod
 viderit patrem facientem. **Homilia to. 10**
5. 103. d
 Hic est filius meus dilectus, & c. **to. 10. 140. c**
 Quomodo filius omnia habet a patre. **to. 10.**
148. i, & seq.
 filius, non est minor patre. **tom. 9. 203. d, e**
 Quia filius est patri equalis: talis: & tantus
 debet illi honor quantus patri. **to. 10. 287. h**
 filius dei, est hoc quod pater, est & non aliud.
to. 10. 222. f
 Quare filius dicitur verbum patris, vnigenitus, fa-

pientia, & huiusmodi. **ibid. g, h**
 Vide Persona, & Trinitas.
 Filii generatio.
 Filii generatio. **to. 2. 96. i, & 207. K. t. 4. 134. b**
 filius, quare solus incarnatus dicatur. **tom. 3.**
344. m
 filius absque initio natus. **to. 4. 335. g, h**
 Genuit filium pater, ut in eodem honore es-
 set quo ipse pater est. **to. 4. 316. c**
 filius dei perfectus natus est de deo. **ibidem**
 Christus cum fine addita meto se dicit filium,
 seipsum vnigenitum vult intelligi. **to. 8. 19. c**
 filius vnicus est nascendo, nos viuendo: non
 re sed spe. **tom. 8. 153. m**
 Quod sit de substantia patris genitus ante te-
 pora. **to. 8. 424. d, e**
 filius dei quomodo a patre genitus, & semp-
 cum patre. **tom. 10. 54. a, & seq.**
 Pater & spiritus sanctus maiestate, non susce-
 ptione impleuerunt carnem filii. **to. 10. 124. d**
 filius, sine initio, semper genitus est. **tom. 10.**
129. b
 filius dicitur vnicus, quia cum creaturis nec
 comparationem recipit, nec similitudinem
to. 10. 215. i
 Filius imago patris.
 filius imago patris. **tom. 6. 217. K**
 Dei imago filius ad quam facta quaedam **to.**
1. 244. h
 filius, imago bonitatis diuinae. **to. 4. 337. K, l**
346. a
 Filii subiectio.
 filii subiectio **to. 3. 81. f, g, & 356. j. to. 4. 338.**
a, & seq. & 347. i, tom. 6. 219. m, & seq. &
222. e, f,
 filius dei, quomodo subiectus patri: exponit
to. 3. 81. g, h, to. 4. 204. K
 filius quomodo nihil agit nisi iussu patris: **to**
mo 4. 344. h
 Filii vita,
 filii de vita. **to. 3. 354. g, & seq. 3. d, e, to. 6. 215**
h, i, & 221. f, g, & 222. c, f
 filius dei quomodo vitam habeat, & nos quo-
 modo. **tom. 10. 54. f**
 Filii missio.
 filius non ideo minor patre, quia ille missus
 est, hic vero mittit. **to. 3. 87. c, d, to. 9. 42. c, d**
 filius a patre traditus, & seipso. **to. 3. 87. f, to.**
6. 242. i
 An filius & spiritus sanctus antea missi sint.
to. 3. 93. f, & seq.

INDEX

Missio verbi. tom. 3. 354. K
 filium a patre missum, & spiritus sancto. to. 6.
 248. h
 filius dicitur missus, quia factus est homo. to
 mo. 9. 45. m
 filii missio. incarnatio est. to. 9. 61. c
 Vide, Missio.
 filius dei qualis ad nos venerit. tom. 10. 54. f
 Vide, Aduentus, & Natiuitas.
 Misit deus filium suum qui naturam terreat,
 moriatur, & vincat. to. 10. 132. d
 Filius dei, quomodo filius hominis.
 filium hominis cur se Christus toties appel
 larit. tom. 4. 134. b
 filius dei, natura vnicus, propter nos miseri
 cordia factus est filius hominis vt filii dei
 gratia illius fieremus. to. 5. 219. b
 filius hominis descendit de celo, quomodo
 accipiendum. to. 6. 242. g, h
 Quod sit filius hominis & filius dei. t. 8. 212. h
 Quod dictus sit filius hominis, & verè factus
 est filius hominis: vere filius dei, informa
 dei: vere filius hominis in forma serui. to.
 8. 224. f
 Quod filius, assumpto homine, nō sit assum
 ptus. to. 8. 270. f
 Secundum quod filius dei, nunquam accepit
 aliquid a patre, sed secundum id quod est
 filius hominis. ibid. g
 filius dei in terra dicebatur esse in suscepta
 carne, & filius hominis in celo in vnitate
 personæ. to. 9. 51. b
 filius hominis factus est Christus, non pro
 pter se, sed propter nos. to. 9. 47. l
 Qui dixerit verbum contra filium hominis,
 &c. exponitur. tom. 10. 11. e
 Vide, Blasphemia, & Peccatum in spiritu
 sanctum.
 Cum venerit filius hominis, putas inueniet
 fidem in terra? quomodo intelligendum.
 to. 10. 30. i, K
 filius dei, quomodo & quare factus est ho
 mo. to. 10. 54. f
 Duplex est causa, quare filius dei factus est fi
 lius hominis. tom. 10. 127. a
 filius dei factus est filius hominis: multos fi
 lios hominum facit filios dei. to. 10. 133. h
 Articuli de filio, tam deo, quam homine. to.
 10. 194. g, h
 Articuli filii, in quantum factus est homo. to
 mo. 10. 122. l, m, & seq.

Christus apparebat filius hominis, occultus
 autem erat filius dei. to. 10. 242. b
 Quare Stephanus dixit se videre filium ho
 minis, & nō dei, stantem ad dexteram dei.
 tom. 10. 256. i, K
 Quare Christus se dicit filium hominis. to.
 10. 318. d
 Errores circa filium dei.
 filium dei negant Pagani. tom. 6. 11. g
 Iudæi. ibid. & 19. l, m
 Filium minorem patre, & spiritum sanctum
 minorem filio, Donatus putauit. Eod. 9. m
 Fimbria, est proprium nomen hominis, qui
 destruxit Troiam to. 5. 22. h
 Quid in illa muliere, quæ fimbriam domini
 tetigit, præfiguratum. to. 10. 5. d, e
 fimbriam vestimenti domini tangere, quid. Eo
 dem, f, g, & seq. copiose.
 fimbria vestis Christi, Apostolus Paulus. to.
 10. 5. f, g
 fingere & mentiri differunt. to. 4. 122. a
 Hoc est initium figmenti domini, quod fecit
 ad illudendum ab angelis suis: exponitur.
 to. 5. 97. a, & e
 ficti ministri qui, in Ecclesia. to. 7. 13. d
 De fictis accedentibus ad baptismum. Eod. 123. i, k
 fingere extra euangelium, fabulari est. to. 8.
 341. m, in fine.
 fingere quot modis dicatur. to. 8. 348. i
 fingere sigillatim, corda eorum, quid sit. Eod.
 72. K
 fingere aliquando in dissimulatione solet di
 ci. tom. 8. 453. b
 Quomodo deus dicatur fingere. Eod. 348. i,
 & 526. g
 Omnis fictus, mendax est. Eod. 533. b
 fictos pati necesse est in omni congregatio
 ne. tom. 8. 523. g
 ficti Christiani aduersantur Ecclesie, intus &
 foris. tom. 9. 148. b
 Ecclesia sic fugit fictos, vt etiam per eorum
 ministerium probos colligat. to. 10. 13. a
 finis quid. to. 7. 336. a
 fines medii e supremo estimatur. t. 3. 127. m
 finis operis maxime appetitur. to. 5. 57. K
 finis boni appellatur, quo quisque cum per
 uenerit, beatus est. tom. 5. 65. e
 finem boni, siue beatitudinem, diuersi in di
 uersis posuerunt. ibidem.
 finem boni esse, secundum virtutem viuere,
 determinauit Plato. to. 5. 67. b
 finis

filii Iacob, & Ioseph
 filii mortificatorum
 filii hominum, qui
 ibidem. 204.
 Non iam felicitate
 re bonos filios
 filiorum nominum
 bona siue m
 filii seruorum,
 ibidem. g
 Eius filius quis
 opera imitatur
 Quod filii alieni
 re.
 Filii seruorum,
 Qui sint filii ex
 sequen. a, &
 filii hominum
 dei, quando
 Cur filiorum b
 promittatur.
 Quod nie filiorum
 Noli p magno ha
 turos, et si nō a
 Quomodo finis
 Degener filius, in
 De castigatione fil
 ire in vanitates &
 milia.
 Cura pro filii, quali
 g, h, & sequentib
 filios amare.
 filios necare.
 Omnes gentes quæ
 creduntur sunt, fi
 113. e
 Eruditio filiorum.
 filius videtur, populu
 mo. 10. 226. l, m
 Filii
 Filii dei, qui. tom. 6.
 169. K
 Per quid filii dei sint
 filii dei, mali etiam,
 filii dei regenerati.
 filii dei quomodo es
 404. m, 10. 10. 5. 4. h
 sequentibus.
 filii dei efficiuntur pe
 filius dei fieri per ba
 mo. 4. 312. e

IN DIVVM AVGVSTINVM

filii Iacob, & Ioseph, distinguunt. t. 8. 280. h
filii mortificatorum, q. sint. t. 8. 292. f, & 442. m
filii hominum, quomodo vani & mendaces.
Ibidem. 204. d, & sequen.

Non iam felicitas est habere filios, sed habere bonos filios. tomo. 8. 479. b
filiorum nomine, opera intelliguntur, siue bona siue mala. ibidem. f

filii seruorum, fructus sunt operum tuorum
Ibidem. g

Eius filius quisque esse comprobatur, cuius opera imitatur. tomo. 8. 133. m, 142. K

Quod filii alieni, sint filii iniquorum, & quare. Eodem. 149. f, & 171. l, m

Filii seruorum, cur inhabitabunt. to. 8. 383. f
Qui sint filii excussorum. to. 8. 491. i, K, & fo. sequen. 2, & e

filii hominum dicuntur, quando male: filii dei, quando bene agunt. to. 8. 170. d

Cur filiorum beatitudo ad meritum patrum promittatur. tomo. 8. 505. i

Quod nre filiorum, spes ipsa significet. ibid.

Noli p magno habere si habeas filios mortuos, etsi no ante te, certe post te. t. 8. 491. i

Quomodo simus filii David. tomo. 8. 505. l

Degener filius, iniuria. tomo. 10. 44. f

De castigatione filiorum quos cognoscimus ire in vanitates & insanias mendaces: Homilia. tomo. 10. 101. a, & seq.

Cura pro filii, qualis esse debeat. to. 10. 119, g, h, & sequentibus.

filios amare. ibidem. g
filios necare. ibidem.

Omnes gentes quae in Christum credunt, vel crediturae sunt, filii sunt Abrahae. tomo. 10. 153. e

Eruditio filiorum. tomo. 10. 209. f

filius viduae, populum gentilem figurabat. tomo. 10. 226. l, m

Filij Dei.
Filii dei, qui. tomo. 6. 57. e, tomo. 10. 69. g, h, & 169. K

Per quid filii dei simus. tomo. 10. 54. b, c

filii dei, mali etiam. tomo. 2. 74. c, d

filii dei regenerati. tomo. 3. 353. l

filii dei quomodo efficitur. to. 4. 311. h, i, & 404. m, to. 10. 54. b, c, & 153. d, & 155. l, & sequentibus.

filii dei efficitur per fidem. tomo. 4. 434. e

filius dei fieri per baptismatis mysterium. tomo. 4. 312. e

filii dei dici possunt filii hominum, secundum deum viuentium filii autem hominum, secundum hominem dicuntur, idest, carne viuentium. tomo. 5. 133. g

filii dei, dicti sunt filii Seth, secundum carnem, sed angeli in se mystice tomo. 5. 139. f

filii spiritales, per Euangelium generantur. tomo. 7. 12. b, & 28. K, l

Filii dei non peccant, nec possunt peccare. Eodem. 225. d

filii seculi, & filii dei, quatenus simus. tomo. 7. 225. f, g, & 267. a

filii dei etiam peccant. tomo. 7. 297. d

Filii, donum dei. to. 8. 226. c, d

Deus fecit filium participem infirmitatis nostrae, ut crederemus nos esse participes diuinitatis eius. tomo. 8. 169. d, & 229. l

In filiis dei, nemo similis filio dei. Eodem. 322. d, e

filii dei & filii diaboli, in quo differant. tomo. 9. 132. a

Quomodo filii dei simus. tomo. 10. 33. f

Filii dei, qui aguntur spiritu dei. to. 10. 36. x

An viribus nostris meruerimus esse filii dei. tomo. 10. 63. K

filii dei, siue, sancti, quomodo peccatores. to. 10. 121. i

Præcepta dei implendo, filii eius efficitur. tomo. 10. 155. K, l

Filii dei sunt, quos in Ecclesiae gremio collocat. to. 10. 186. a

Quicumque filios spiritales de fonte leuant, sunt apud deum, p eis fidei iussores. t. 10. 209. f

filius dei esse incipit, qui pacificus esse cepit. tomo. 10. 211. e

Nemo peruenit ad vocabulum filii dei, nisi per nomen pacifici. ibidem. d

Filii Ecclesiae.
Filii Ecclesiae boni. to. 3. 350. c

Qui legitimi Ecclesiae filii. to. 7. 124. g

filii Ecclesiae qui, & quales esse debeant. to. 8. 494. K, l

Filii adoptionis.
filii dei, adoptione. tomo. 1. 18. m, to. 2. 63. b, c

tom. 4. 135. h, to. 6. 171. g, h

Inter filium naturae adoptionis, quid intersit. tomo. 4. 346. a

Quod filii dei sumus, est gratiae adoptantis, non naturae generantis. tomo. 8. 153. m

Creatura sola rationalis, habet potestatem filiationis diuinæ. to. 9. 165. i

INDEX

Filius prodigus. to. 4. 17. f. & seq. co
piose. t. 8. 3. d. & seq. & 482. l. & 526. d. e
Filius prodigus, patris spreto praecepto, por
cis tandem sociatus est. to. 9. 216. c
De filio prodigo. to. 10. 290. f. & seq.
Miseria filii prodigi. tom. 10. 290. h
Receptio filii prodigi. ibidem. k. l
Filius diaboli.
filius diaboli quis. tomo. 4. 311. i
filii diaboli, qui. tom. 5. 111. h. to. 6. 57. d. e
filii diaboli operibus & p[ro]fessione procrean
tur. to. 4. 311. i
filii seculi & filii diaboli, differunt. to. 7. 291.
d. 364. e
Filius in diuinis.
filius principium. tom. 1. 78. a. to. 3. 159. c. &
166. l. to. 4. 340. f
filii dei mentio ut in Salomone. tom. 2. 61. h
filius dei crucifixus est, quomodo dictum. to
mo. 2. 137. K. l. to. 6. 242. h. i
filium nescire diem, quare ratione dicatur. to.
3. 83. l. m. to. 8. 10. l. & 90. c
filius virtus & sapientia dei. to. 3. 108. g. h. &
153. e
Eten sapientia de sapientia. Eodem. 108. g
& 148. k
De filio dei. to. 5. 342. g. h
filius dei quare in homine apparuit. tom. 4.
189. l
filium dei passione non fuisse mutatum. to.
3. 255. e
Filius dei, aliter Christum intelligimus di
ci, & aliter homines vocari filios dei. to.
4. 303. a
Caput spiritus sancti, filius est. to. 4. 304. i
De aternitate filii. tom. 4. 317. a. & seq.
filius, uapor virtutis diuine. tom. 4. 328. d
Filius dei Mercurius confitetur. tom. 6. 8. l
Quomodo Christus sit filius ancille. to. 8.
314. a. b
Christus, non accipiendus sicut ceteri filii ho
minum. tom. 9. 47. l
Filius dei esse deum, insinuat dominus, cu
dicat, Infirmitas hec non est ad mortem, sed
ut glorificetur filius dei per eam. to. 9. 77. i
Filius deus ex deo. tom. 9. 92. c
Vnde filius dicatur splendore eterne lucis,
& non filia. to. 9. 184. l
Filius dei est iudex. to. 9. 247. f
Filius, secundum quod deus, est inuisibilis:

inquantum homo, visibilis. ibidem. K. l
Demones confessi sunt Christum esse filium
Dei. to. 9. 159. i. K
Quomodo filius dei sit ubique totus. to. 9. 245. g
filius dei, secundum quod filius. to. 10. 33. a
filium dei dicimus, carnem Christi, quare se
pulta est. tom. 10. 47. K
filius in diuinis, splendor. Eod. 48. c. d. Et ibi
multa de filio dei, splendori Solis comparato
filius dei, quis. tom. 10. 88. l
Sicut alpha litera nulla praecedit, ita nec fili
dei vili secundus est. tom. 10. 125. f
Christus non vocatus est filius iudei, sed filius
dei. tom. 10. 131. e
Christus filius dei, non est mutatus in filium
hominis. tomo. 10. 134. k
Si filius dei es, descende nunc de cruce: &c.
exponitur. tom. 10. 194. b
Sola filii persona suscepit carnem. to. 2. 17. b. c
Christus non ita confessus est se esse filium
virginis & Ioseph, quod negaret se esse fi
lium dei. tom. 10. 317. m
Filius patri coaeternus, & qualis,
minor, quomodo &c.
filius, dei, verbum patris coaeternum. to. 1. 69. i
filius & qualis patri. to. 2. 207. j. K. to. 3. 81. b,
to. 4. 190. g. & 203. K. & sequen. copiose.
filius & qualis patri, omnia tribuit patri. to. 2.
96. m. & sequen.
filius patri coaeternus. to. 2. 236. e. f. to. 4. 185
f. & 342. g. & 347. i. K. to. 6. 14. i. & 18. l. m
& 212. e. f
filius quomodo minor patre, spiritus sancto
ac seipso. to. 2. 96. a. b. & 81. d. & 83. K. &
102. a. to. 4. 342. K. l
filius quomodo glorificauerit patrem. to. 3.
86. b. c. tom. 9. 109. d
filius quomodo dicatur verbum patris. to. 3.
112. b. to. 6. 18. a. b. & 215. h. i
filii opera, quae & patris. to. 3. 54. d. & 356. i
De filii equalitate. tomo. 4. 190. g
Caput filii, pater est. tom. 4. 304. i
filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. to
mo. 4. 344. h
Quod non sit pater maior filius, sed coeter
nus: & quomodo in futuro etiam seculo
patri subiiciendus asseratur. to. m. 4. 347. i
In filio suo quomodo pater fecit omnia, quae
exprimantur per principium. to. 5. 99. m
filius dei, patris manus, & brachium. to. m. 6.
214. l. m

filius,

Christus vnigenitus
ut flagellaretur.
Ad quam spem deu
paratio ducta
& iumentis no
Sicut flagellis ho
deus homines
flagella dei, mag
31. h
In flagello non o
Dei flagella; ad q
flagellamur in fru
bene facimus.
flagella, quare de
ne.
Quem deus non l
180. g
Quicquid patimur
est corrigere v
Eodem 182. m
flagitia quae, quon
flagitia quae contra
diuersitate lunt
flagitium & facinus
flagitiosa in scrip
facinore suo, alien
uitandum.
flagitia feminarum al
Eodem, 128. i
flagitium in corde deu
flagitiosum, quando repr
Eodem, 58. c
flagitium, facinus, & i
dem, 289. a
flamma inferni quo in
Vide, ignis eternus.
Incendia flammarum
vrum.
flamma charitatis deo
hibet.
flamen Merula se in ar
29. f
flamines fuerunt sacer
manorum.
Vrum dei status ille in
anima.
Vrum omnem statu ho
omne corpus hom
faciat deus.
status in faciem.
Vnde status in faciem

IN DIUVM AVGVSTINVM

Christus vnigenitus patris, indutus est carne
vt flagellaretur. tom. 9. 230. m

Ad quam spem deus flagellet hominem, cō-
paratio ducta a patribus nostris carnalib.
& iumentis nostris. to. 10. 3. i. K, copiose.
Sicut flagellis homines bestiis domant, ita
deus homines. ibidem, i

Flagella dei, magna misericordia dei. to. 10.
3. i. h

In flagello non desciendum. Eodem. 82. l

Dei flagella, ad qd nobis profuit. to. 11. 18. h, i

flagellamur in frugibus, quia egentibus non
bene facimus. Eodem, 119. c

flagella, quare deus toties remouit a Pharaō
ne. Eodem. 171. l

Quem deus non flagellat, non recipit. to. 10.
180. g

Quicquid patimur in hac vita, flagellum dei
est corrigere volentis, ne damnet in fine.
Eodem. 182. m

Flagitia quæ, quomodo punienda. to. 1. 3. f. h

flagitia quæ contra mores hominum sunt, p
diuersitate sunt vitanda. ibidem

flagitium & facinus, quid. tom. 3. 17. f

flagitiosa in scripturis, quō accipienda. ibi. h

facinore suo, alienum flagitium non est de
uitandum. tomo. 5. 6. b

flagitia feminarum ab Apostolo reprehensa
Eodem, 128. i

flagitium in corde decernere. tom. 10. 37. c

flagitiosum, quando reprehendunt, erubescunt
Eodem. 58. c

flagitium, facinus, & impietas, differunt. Eo-
dem, 289. a

flamma inferni quō intelligenda. to. 3. 202. h

Vide, ignis æternus.

Incendia flammæ Chaldeos, nō pueros
vrunt. tom. 10. 245. c

flamma charitatis deo, odorem suauitatis ex
hibet. to. 10. 254. d

flamen Merula se in aris Iouis occidit. to. 5.
29. f

flamines fuerunt sacerdotes numinum Ro-
manorum. tom. 5. 15. m

Vtrum dei flatus ille in Adam, idem ipse sit
anima. tom. 2. 205. c

Vtrum omnem statum ex illo vno statu, sicut
omne corpus hominis ex vno corpore
faciat deus. Eodem. 214. f. g

flatus in faciem. tomo. 3. 197. l

Vnde flatus in faciem. ibidem. 27. a

flatus hominis

tom. 7. 387. a

flatus dei, quis dicatur.

tom. 8. 522. e

Qui flatus, ignis, linguæ efficiebant in aposto-
lis, accepto spiritu sancto. to. 22. 1. f. & seq.

fletus & stridor dentium, quomodo accipie-
da. to. 2. 181. K, l

Vide, lachrymæ, Ploratio.

fletus etiam dum nolimus, moti cupiditate
non culpabili, sed laudabili charitate. to.
5. 123. a

Multi fletu Babylonico, qui gaudent
gaudio Babylonis. to. 8. 518. h

fletus debes, sed recordando Sion. ibidem.

fletus in læticia, & in mœrore lætari, peruer-
sum esse videtur. ibidem, i

Duplex debet esse fletus, in penitentia. to. 10.
159. g

Quare Christus fleuit super Lazari morte,
cum prius gauderet propter discipulos
tom. 10. 179. i

Infans dum nascitur de tenebris ad lucē, fle-
re potest, ridere non potest. to. 10. 276. k

Quid flere debeamus. tom. 10. 283. f

Non sunt desicienda temporalia. ibid. f. g, & se-
quentibus.

Nō est desiciendū corpus exanime. to. 3. 22. c, d

flora dea. to. 2. 248. d, to. 4. 133. g

flora mater ludorum. tom. 5. 20. f

florentinam ad scribendum, si quæ ab eo sci-
re cupiat, hortatur, & se non negaurum
pollicetur. tom. 2. 199. d

florentii laudes. tomo. 2. 45. m

florentius Hipponensis, homo religiosus to.
5. 230. l

florent impii ad tempus, vt fenum. to. 8. 185. f

Quod hic florentes, foeno comparentur. to.
8. 166. e, & fol. 185. l, m, & 338. m, & fol.
sequen. f

florentes in hoc seculo, in iudicio arefcent.
to. 8. 185. b, c

Qui flerent felicitate seculi, pereunt in virtu-
te dei. tom. 8. 172. b, c

floriani a Florino, deum creasse naturas ma-
las dicebant. tom. 6. 9. k

floriani contrarii Coluthianis. tom. 6. 9. h

fluctus dei quando transferint, aut inducti
sint super Christum. tom. 8. 219. e

fluctus huius mundi, sunt tentationum tribu-
lationes. to. 10. 262. l

fluctuatio iusti quæ sit. to. 8. 178. a, b

flumi-

INDEX

- Flumina, Christi dona. tomo. 1. 79. i
Flumina quatuor, quid notent. Eodem. 2. 75. f, & sequentibus.
Quatuor flumina. to. 3. 203. m
Flumina, prædicatores verbi. to. 4. 450. c
Flumina quatuor paradisi, quatuor virtutes repræsentant. tomo. 5. 117. h
Flumina quatuor paradisi, quatuor Euangelia signant. ibidem
Flumen pacis, abundantia pacis. to. 5. 207. i
Fluminis impetus, lætificans ciuitatem dei, qui sit. tomo. 8. 139. h
Fluminis nomine, Christi baptisma figurat tomo. 8. 258. d
Fluminum nomine, cupiditates sæculi designantur. tomo. 8. 24. h, i
Quod sit omnis mortalitas sæculi, quod tunc pertransit pede, quando, &c. Eodem. 259. h, i
Flumen dei, populus est eius. tomo. 8. 220. c
Flumina eleuantia voces suas, quæ sint. to. 8. 341. m, & sequen.
Flumina currentia de vêtre discipulorū. ibi.
Flumina quando loquuta sint. ibid.
Quid sit flumina ponere in desertum. to. 8. 414. i, k
Flumina Babylonis quæ sint, qui sint, & qui se mittunt in illa. tomo. 8. 518. e
Qui sedeant, & quid sit sedere super flumina Babylonis. ibidem
Super flumina sedere debemus, non in flumine, nec sub flumine. ibid.
Antequam in terra currant, pendent in nubibus flumina. tomo. 10. 202. l
De fluminæ æternæ foelicitatis, quod irrigabimur. tomo. 5. 207. i
Fluuus. to. 4. 516. c
Fluuus igneus. tomo. 5. 30. l
Fluuus quid. tomo. 10. 108. b, c
Hunc fluuium facile transit, qui humiliter pede transit, duce illo qui prior transit. to. 8. 224. f
Fluuos Ethan siccari, quid sit. tomo. 8. 268. f & sequentibus. f, g
Fluuii nomine, sæculū hoc intelligit. to. 8. 547. d
Fluuus in sanguinem versus. to. 10. 171. c, d
Fluuus, ex quo Dauid legit quinq; lapides, quid mystice significet. tomo. 10. 108. b, c
Vestalis focus. tomo. 5. 20. k
Fomes peccati in omnibus. to. 2. 34. e, f
Fomes non causat in nobis peccatum, præter voluntatis nostræ legem. to. 5. 9. f
Fomitē innuit esse radicem illam, peruersi amoris & erroris cū qua nascimur, ex qua innumerabilia mala præcedūt. to. 5. 236. l, m
Ex fonte melius haurimus. to. 1. 76. m
Fons irrigans terram, allegoricè. to. 1. 274. f, g, & 276. m, in fine.
Fontis & aquæ nomine, spiritus sanctus. ibid. Et. tomo. 7. 75. d
Fons vnus, rigans omnem terram, quomodo intelligendum. tomo. 3. 186. d, e, & h
Fontes sicci. to. 4. 27. c
De fonte apud Garamātas, ita frigidus in die vt non habitatur ex eo: tam feruidus in nocte, vt non tangatur. to. 5. 215. c, & 216. e
Fontem dicit in Epiro, in quo sax accēsa extinguitur, extincta accenditur. ibidem
Fontem nostræ beatitudinis dicit esse deum tomo. 5. 82. k
Fons paradisi. tomo. 7. 13. h
Fons quid sit, & quid significet. to. 8. 267. e, f
Fons vitæ Christus est. to. 8. 89. i, to. 10. 30. g, & 174. c
Excepto fonte, per quem fit remissio peccatorum, est fons vitæ perennis, quem summo opere desiderare debemus. to. 8. 122. g, h
Præparata te fonti vitæ, cui hauriendo fitis interior inardescat. ibidem. k
Amplius desiderabis fontem veritatis, si contumperis serpentes iniquitatis. ibidem. l
Non concupiscit fontem sapientiæ, qui adhuc laborat in veneno malitiæ. ibid.
Fontes in conuallibus. emitti, qd sit. to. 8. 392. g
Fontes a mari profluunt, & ad mare reuertuntur. tomo. 9. 186. e
Non est ad fontē orandum. tomo. 10. 245. m
Fontei sententia de mente mundanda. to. 4. 185. e, Retract. to. 1. 19. m
Foramina nouē in humano. corp. to. 3. 285. b
Princeps huius mundi missus est foras: exponitur. tomo. 10. 113. i, k
Prodire foras. tomo. 10. 147. m
Forculus deus. tomo. 5. 32. g, & 52. g
Foris dicuntur esse omnia temporalia, & vici-
bilia: intus vero spiritalia. to. 10. 156. h
Forma, & informe. to. 1. 237. d, e
Informe dicitur, quod formari potest. to. 2. 78. f
Vbi est forma dei, nihil habet prorsus minus
omnino natura. to. 2. 239. b, c
Formæ rerū sūt immediate a deo. to. 5. 110. c, d
Et formauit, siue finxit, deus hominē de ter-

IN DIVVM AVGVSTINVM

finis omnis appetitus, est deus. *tom. 5. 82. h*
finem, quem intendit terrena ciuitas, hic habet. *to. 5. 138. b*
Perturbatio circa seculi finem. *tom. 5. 150. K*
finis, vltimum tempus. *to. 5. 163. K*
finis, cur deus dicatur. *to. 5. 68. e, & 186. f, g*
finis boni, est summum bonum: & **finis mali** est summum malum. *tom. 5. 186. f, g*
finem boni dicimus, nō quo consummatur bonum vt non sit, sed quo proficimus vel plenū sit. Et **finis mali** nō quo malum esse desinat, sed quosq; nocēdo perducatur. *ibi.*
De fine aliquorum. *to. 5. 187. a*
finis huius ciuitatis sanctę, vbi habebit summum bonum, quare non pax dicatur, sed vita æterna in pace. *tom. 5. 191. h, i, & seq.*
finis est bonis & malis, licet vltus communis sit rerum mundanarum. *to. 5. 194. a*
finis erit deus desideriorum nostrorum. *ibi. 241. K*
finis noster alius non est, quā peruenire ad regnum, cuius finis nullus est. *to. 5. 242. d*
finis, Christus. *to. 8. 172. h, & 183. g*
finis duplex. *to. 8. 52. f*
finis præcepti quid. *to. 8. 61. g*
finis perfectionem significat, non consumptionem. *to. 8. 7. g*
finis omnis intentionis animę, Christus est. *Eod. 25. i, x*
finis desiderii nostri, deus est. *Eodem. 126. d & 138. i*
Quomodo Christus dicatur finis, & quare. *to. 8. 172. h, & 229. c*
finis perfectio nostra esse debet. *to. 8. 172. h*
Cum finem audis, in Christum intende, ne in via remanendo non peruenias ad finē. *tom. 8. 179. e, f*
finis nostri propositus Christus est q̄a quantumlibet conemur, in illo perficimur, & ab illo perficimur. *Eod. 183. g*
Quomodo finis: via tua locus est quo tendis, sic finis studii tui & propositi tui Christus. *ibidem*
Cum audis psalmū dicere in finem, cor conuertere ad Christum. *tom. 8. 531. K*
finis omnis consummationis quis sit. *Eodem 456. a*
Quod nō sint duo fines cōstituēdis. *t. 8. 447. c*
finem nouum facere, quid sit. *to. 8. 108. e*
finis quærendus est dei fructio, in vita beata. *to. 9. 140. g*

finem seculi huius, & vite nostre, deus occultare voluit. *tom. 9. 230. a*
finiti ad infinitum nulla est propitio, sed bene finiti ad finitum. *to. 5. 109. i, & sequen.*
finitum quantumcunq; magnum, quodlibet finito multiores accepto seruata eadem quantitate, consumitur. *ibi.*
Firmamentum.
Firmamentū scripture. *to. 1. 79. I, & fo. seq. d*
firmamenti nomine, cælum. *to. 3. 111. e, f, to. 5. 203. h*
firmamentum aquę. *tom. 3. 170. k*
An mobile sit firmamentum. *tom. 3. 172. f*
firmamentum, quare dicatur. *tom. 3. 172. f*
firmamentum te fecit gratia Christi, sed quātumlibet firmus fueris in hac vita formidandum est. *to. 8. 249. e*
firmamentum quod annunciat opera manuum dei, quid sit. *tom. 8. 31. b, c*
firmamenti nomine, intelligitur Ecclesia in cælis triumphans. *to. 8. 143. d*
firmamentū nobis est lex scripta. *t. 8. 343. f, g*
firmus negociator conuersus. *to. 1. in Palsid.*
firmus episcopus Tagastensis. *to. 4. 6. b*
firmi & infirmi, sine quibus non est Ecclesia
Per Petrum præfigurati. *tom. 10. 13. m, & sequen.*
firmus nemo sit a deo, nisi qui a seipso sentit in firmum. *Eod. 14. b*
firmi Ecclesię. *ibidem*
Multus impedit à firmitate, præsumptio firmitatis. *ibidem*
Fiscus saccus est publicus, vnde & fiscella & fiscinę dicuntur, nec putetis quia draco sit fiscus, quia cū timore auditur exactor fisci. *to. 8. 564. b*
Hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus. *to. 10. 119. h*
Flacciani sententia, de diuinatoribus. *t. 1. 142. m, & fo. seq. c, in fi.*
Flaccianus, homo multę doctrinę. *to. 5. 174. f*
Flagellis emendandi nocentes, non interficiendi. *to. 2. epist. 159. c*
Flagella dei. *tom. 3. 352. c*
Quem diligit dominus, corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit: exponitur. *tom. 4. 210. f, & seq. to. 10. 118. i*
Flagellum dei ad patientiam erudit bonos. *tom. 5. 3. d*
Correptionum causę, propter quas & boni & mali flagellantur. *to. 5. 4. g, & sequen.*
Causę

I N D E X

- Causa quare cum malis flagellantur boni.**
 ibidem, K. & sequen.
- Multum flagellatur qui non confitens deo peccata sua, seipsum sibi vult esse rectore.**
 tom. 8. 63. d
- Multi flagellantur, sed non domantur, nec corriguntur.** tom. 8. 65. b
- Flagellum tuum semper ad deum refer. ibid. f. g**
- Deus flagellat, aut ad penam, aut ad disciplinam: & nullus sine flagello erit, nec vnigenitus quidem.** ibid. & 106. i. K. & 120. f. g
- Aduersus dei flagellantis manus non murmurare, nec prauus remaneas, & exheredari merearis.** tom. 8. 67. e
- Vnde te flagellat, profert de thesauris suis.**
 Eodem, 71. h. i
- Flagellum dei, impii.** tom. 8. 92. K. g & 93. g
- Quid sibi plauidit iniquus, quia flagellum de illo sibi fecit pater meus, illum assumit ad ministerium, ut me erudiat ad patrimonium.**
 Eodem, 93. g
- Debemus etiam optare illis per quos flagellamur, ut conuertantur & flagellentur.** tom. 8. 93. g
- Noli piger esse flagellari, ut sis inter eos qui merentur recipi.** Eodem. 100. l
- Quandoque peccatores in hac vita, aut non flagellantur, aut minus flagellantur, quia desperata est intentio eorum: sed illi quibus paratur vita, necesse est ut flagellentur.** tom. 8. 106. i. & 216. g
- Flagella dei nobis necessaria.** tom. 8. 106. i
- Flagella sua dolent homines, & quare flagellantur non dolent.** ibidem, K
- Flagellum dei, medicamentum est peccati.**
 ibidem, l. & 120. e. f
- Flagellanti deo, gratias age, ut accipias hereditatem: & si multum flagellat, magnum est quod debes accipere.** tom. 8. 152. f
- Quando aliquem flagellat in terra, admonitio est, non damnatio.** tom. 8. 154. h
- Sive flagellet, siue bladiatur deus, eum erudit cui parat hereditatem.** tom. 8. 172. h
- Ad hoc quandoque flagellat deus, ut perficiat, quandoque ut damnet.** Eodem, 183. e. f
- Ad hoc flagellat, ut ad hereditatem incorruptibilem preparet.** tom. 8. 211. b
- Non cures si a deo flagelleris, & iniquis paratur, quia emendato filio hereditas referuatur.** tom. 8. 250. b
- Flagellum dei ad iustitiam pertinet.** tom. 8. 256. h
- Quid sit non flagellari cum hominibus.** ibidem. 261. f
- Cur qui bene seruit deo, flagellatur, & qui non seruit, ornatus diuitiis.** tom. 8. 262. b
- Sicut aliquando per vile sarmentum, quod de inde proicit ad ignem, iratus pater flagellat filium quem seruat ad hereditatem: ita & deus per temporalem potentiam damnatorum exercet disciplinam liberandorum exemplum.** Eodem. 266. g
- Si flagellati detractas, recipi quare desideras.** tom. 8. 293. b
- Cur peccator dedignatur flagellari, cum sine peccato videat vnicum flagellatum.** tom. 8. 172. i
- Vnuiquisque pro peccatis suis necessario flagellatur, & qui manet flagellatus, non remanet exheredatus.** ibidem, m
- Multi flagello a peccato corriguntur, multi auersi dura ceruice obnuntantur.** tom. 8. 325. b
- Cum peccata flagellat deus, non est iniquus.** tom. 8. 337. c
- Filio flagellato seruatur hereditas, qui voluntati suae malae dimittitur, exheredatur.** ibid. 338. l. & 347. h
- Contra eos qui dum flagellantur propter peccata sua, minus tamen confitentur se peccasse illis qui non flagellantur.** tom. 8. 339. h
- Flagellum patris, labor iustorum.** tom. 8. 346. e
- Quem flagellabat, ad hereditatem eruit.** Eod. h
- Si flagellantur filii, quid sperabunt serui nequissimi?** tom. 8. 348. i
- Quod bonus flagelletur de malicia mali, & de serui emendetur filius.** Eod. 349. d. & g
- Sine flagello, non nos putemus profuturos.**
 Eodem, 366. e
- Noli repellere flagellum, si non vis repelli ab hereditate.** tom. 8. 385. l
- Qui flagella respuit, promissa non recipit.**
 Eodem, 465. c
- Cum nos flagellat deus in istis laboribus, dolor est medicinalis, non sententia poenalis.** Eodem. 538. h
- Flagellat deus ut corrigat, non ut perdat.** tom. 9. 14. l
- Flagellauit Christus Iudaeos, qui eum erant flagellandi.** tom. 9. 20. h
- Cum malis saepe flagellantur boni.** tom. 9. 215. e
- In hoc quod nos flagellat deus, diligit.** ibidem, l

Christus

IN DIVVM AVGVSTINVM

13. tom. 5. 118. i. K Fornicatio animæ. to. 6. 58. l. to. 9. 68. d
 Forma corporis humani, admonet mentem Fornicarios trucidavit Phinees sacerdos. to.
 quærere quæ sunt sursum. to. 5. 238. d. e 9. 129. g, h
 Forma dei, & forma serui, in Xpo. to. 8. 215. h Fornicaria mulier Osee. to. 7. 132. m, & seq.
 mpii videbunt formam serui, & non dei, iu Contra fornicarios. to. 9. 201. d
 sti vtrunque. tomo. 9. 130. f Fornicationis, ad cætera peccata, compara-
 Nemo potest dicere cuius formæ sit deus, tio. ibidem
 vel dilectio eius. Eod. 135. h Fornicatio est contra ius naturale, & diuinu
 Formis diuersis deus antea apparuit Eodem ibidem. d. & seq.
 243. c, d Fornicator, in deum, seipsum, & proximum
 Deus quare apparuerit hominibus in forma peccat. ibidem
 to. 10. 17. l. m, & seq. Fornicationis spiritalis, & munditiæ cordis
 Quare dominus pasci voluerit in forma ser- bellum. to. 9. 226. l
 ui, a seruis, tom. 10. 24. f Fornicatio est fugienda. to. 9. 229. e
 Forma duplex. tom. 10. 3. m, & seq. Fornicatio, est contra legem diuinam. to. 9.
 Cum in forma dei esset, non rapinam arbi- 251. g, h, to. 10. 152. e, f
 tratus est, &c. locus Apostoli declaratus. Peccata fornicationis excusantes. to. 10. K. l
 to. 10. 47. i, & seq. Fornicari a domino qd. t. 10. 46. e, f, & 110. a
 illius, in forma serui, spiritus sancto & se ipso Fornicatio fugienda: & quantum malum. to
 minor. ibidem mo. 10. 77. k, l
 Christus formam serui accipiens, non for- Quam timenda sit fornicatio. to. 10. 152. e, f
 mam dei amisit. to. 10. 107. K Fornicatio cordis. Eodem. 188. b
 n forma serui assumpta, pater maior est fi- De solutorum fornicatione. tom. 10. 246. h
 lio. to. 10. 214. e Fornicatores, nisi se emédauerint, æterna fla-
 Christus in forma serui nos redemit. tom. 10. ma cruciabuntur. ibidem. i
 325. e, f Nemo dicat, a fornicatione se custodire non
 Transfiguratio formæ in adulterinam. to. 10. posse. tom. 10. 250. l
 249. m Qui fornicatur, penitentiæ fidens, percutit
 Manus deum offendunt, quâdo quod ille for se gladio vt ad medicum eat. Eod. 251. d
 mauit transfigurare cõtendunt. to. 10. 250. b De fornicationis detestatione. to. 10. 296. b
 Formicæ exemplum. to. 6. 66. g, h, to. 8. 94. c, Forte, ab homine prolatum, dubitatione acci-
 & 125. K pitur, a deo autem increpatue. to. 9. 62. a
 Formicam in quibus imitari iubeamur. ibid. Forte, in rebus humanis. to. 10. 21. g
 125. K Fortasse verbu est dubitationibus. to. 8. 482. K
 Formica dei. Eodem. 227. f, & seq. Forte vere qui. to. 1. 244. l, m, & seq.
 Formæ ferrea, p dura tribulatione. t. 2. 42. h Fortis omnib. bene vtitur. ibid. 244. c, & seq.
 In fornace aurificis est ignis, palea, aurum. Fortis dicitur diabolus, & ratio. to. 5. 200. d
 to. 8. 35. a Fortis armatur diabolus, quomodo a fortio
 De tribus pueris missis in fornacem ignis. to. ri vincatur Christo. tom. 5. 201. d
 10. 245. c Ille fortis est, qui non in se, sed in domino
 Fornicatio duplex. to. 1. 17. d fortis est. tom. 8. 63. h
 Ob fornicationem dimittenda vxor. to. 1. 17. Forte dicuntur omnes superbi, infirmi, hu-
 d, e, & to. 6. 272. g, h miles. tom. 8. 113. g
 Fornicator anima, quum auertitur a deo. to. Fortes insurgentes in Christum, qui sint. to-
 1. 33. a mo. 8. 195. e, f
 fornicatio dicta idolatria. to. 3. 16. b, in fine. Sunt in hominibus quidam fortes reprehen-
 Fornicatio prohibita in lege to. 4. 92. k sibili & damnabili fortitudine, qui præsu-
 Qui fornicatur, in corpus suum peccat. to. munt de temporali felicitate. ibidem. e
 4. 313. a, & seq. Sunt alii fortes, non de aliqua potentia digni-
 Fornicatio quomodo intelligenda. t. 4. 399. tatis, sed præsumentes de iustitia sua. tom.
 d, & sequentibus. 8. 192. e

Quòd

I N D E X

Quod male fortes, ideo ceciderunt. tomo. 8. 196. m
 Nos efficitur fortes in virtute, dei, ille in sua virtute est. to. 8. 224. h
 Male fortes sunt, qui deum deserunt, & de sua virtute presumunt. Eod. 297. i
 Nemo fortis est in hoc seculo, nisi in spe, p missionis dei tomo. 8. 321. g
 fortitudinem prastat amor dei to. 1. 252. i, K
 fortitudinis monita, & exempla, ex scripturis. ibidem. K, l
 fortitudo quartus gradus sapientie. to. 3. 8. e
 fortitudo gentium & Christianorum. Eod. 353. K
 fortitudo Sapsionis in capillis. Eod. 243. b, c
 fortitudo, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
 fortitudo quid sit. tomo. 1. 212. i, in fine. tomo. 4. 187. h
 fortitudinis partes. tomo. 4. 187. h
 fortitudo. to. 5. 7. e, & 188. h
 fortitudo per patientiam tolerat mala. ibidem. 188. h
 fortitudo decrevit potius quolibet mala sustinere, q̃ malo culpe consentire. Eod. 7. e
 fortitudo tua deus sit. tomo. 8. 73. m
 fortitudo nostra, unde nos deserat. to. 8. 105 m, in fine, & seq.
 Quod homo quadam fortitudine displicuit ut erudiretur infirmitate: quia superbia quadam displicuit ut erudiretur humilitate. tomo. 8. 111. f
 fortitudo omnis in humilitate. tomo. 8. 340. c
 fortitudo quadam reprehensibilis. tomo. 8. 193. d, e
 Quod talis fortitudo non sit sanitatis, sed in sanie. ibidem. e, f
 fortitudo dicitur, qua omnia molesta toleramus tomo. 8. 304. K
 Omnis fortitudo in humilitate, quia fragilis est omnis superbia. Eod. 340. e
 Non est fortitudo si victus percutias, cum ab ira victus es. ibidem. e, f
 Maior fortitudo est in humilitate. ibidem. i
 Cuius fortitudo & laudatio est dominus, tã non cadit in certamine, quã non cadit dominus qui factus est ei in salutem. tomo. 8. 436. a, b
 fortitudo & infirmitas Christi. tomo. 9. 29. h
 fortitudo immanis latronum. tomo. 10. 74. b
 fortitudo Iob in patientie. tomo. 10. 137. i, K
 De fortitudine tenenda. tomo. 10. 284. c
 fortitudo superat iacula fortunæ, & diaboli blandimenta. ibidem
 Multiplex est fortitudo. tomo. 10. 284. c, d
 Quæ sit fortitudo philosophorum. ibidem. d
 Quæ vera est fortitudo, in fide & charitate consistit. tomo. 10. 284. d
 Effectus fortitudinis. ibidem. d, e
 Exempla fortitudinis. ibidem. e, f
 De casu & fortuna. to. 1. 140. c, d, Retract. tomo. 1. 8. d, e
 Pessime dici, Hoc voluit fortuna. Eod. 8. e
 fortunæ, ut vocant, bona, felicem non faciunt Eodem. 140. f
 An fortuna sapienti necessaria. to. 1. 148. K, l
 fortunatissimos etiam egere. Eodem, 171. f, g, & sequentibus.
 fortuna ceca pingebatur. Eodem. 223. f, tomo. 5. 34. b, to. 6. 117. f
 fortune quomodo a nobis accipienda. tomo. 4. 35. e
 fortuna. to. 4. 211. e, & seq.
 fortuna dea. to. 5. 33. d, & 57. g
 fortuna barbara, dea. tomo. 5. 33. e
 fortuna loquax. tomo. 5. 34. e
 fortuna a rebus fortuitis. Eodem. 42. a
 Est causa latens. ibidem
 fortuna dea, quomodo habuit malam fortunam. tomo. 5. 56. i
 fortunæ muliebris simulachrum: & quomodo loquitur. tomo. 5. 34. d
 fortuita & fatalia quid sint. tomo. 5. 39. l
 fortuitas causas non esse dicimus nulla, sed latentes, easq; tribuimus, vel dei viri, vel quorumlibet spirituum voluntati. to. 5. 42. a
 fortunam & casum tollit providentia dei. tomo. 8. 65. h
 Acta contra Fortunatum Manichæum. tomo. 6. 51. b, & sequen. Retract. to. 1. 16. f
 Cum fortunato Augustini conflictatio. to. 1. in Possidonio.
 Augustinas Fortunato publice superato. baptizavit sexaginta Paganos. to. 10. 281. h, i
 De Fortunato Manichæos heretico ibid. h, i
 fossa tomo. 10. 27. i
 fotinus, Pauli Samosatani heresim confirmare conatus. to. 6. 6. e
 fotiniani, iidem Pauliani. ibidem
 Fotini error perstringitur. to. 1. 50. d
 fotini error. tomo. 4. 314. a
 fotiniani solum hominem Christum esse dixerunt. to. 9. 75. g
 Fotinianus

Fotinianus negat do
 243. d
 fouea peccatori fo
 Omnis qui foueam
 incidat.
 fouea peccatoris, se
 Quare Christus vol
 in fractione pan
 fragiores sumus v
 106. l
 fragmenta que de r
 manserunt, quic
 fragore celi fug
 framea versatilis, c
 framea gladius est
 framea pro lingu
 frameabis acuta, q
 tam vocant.
 framea dei, est an
 framee inimici, di
 ris.
 frameam splendific
 Quandiu reges Fra
 Romanum imp
 mana dignitas ex
 fratres Christi fidele
 fratres nostri.
 fratres quilibet homo
 fratres scriptura dicit
 to. 4. 115. b, to. 6. 13. g
 Sic fratres appella
 115. b, to. 9. 20. e
 Et lothi frater Abra
 fratres dñi Christian
 frater fratrem se occi
 lo cū illis, seipsum o
 frater a principio hu
 bar cum sorore.
 fratres domini, cons
 9. 20. e, f, & 12. e.
 fratres sobolem suscep
 95. b, c, & 155. i
 frater noster, secund
 gallicorum loquer
 nisi Christianus.
 Quis significet quod
 mortuo fratre, fra
 8. 136. f, & sequen.
 Quis est frater qui si
 homo redemptur
 fratres Christi qui di

I N D I V V M A V G V S T I N V M

Fotinianus negat dominum Christum. to. 10.

52. e

243. d fouea peccatori fodere, quid sit. to. 8. 346. b

Inuidie & congratulationis profectus frater
ni congressus. to. 9. 225. a, b

Omnis qui foueam parat, necesse est ut in ea
incidat. to. 8. 185. b, in fine

Ad Christianam firmitatem pertinet non so-
lum operari quae bona sunt, sed tolerare quae

fouea peccatorum, felicitas est impiorum. ibi. e, f

Deo quod scriptum est, Qui dixerit fratri

Quare Christus voluit a discipulis cognosci
in fractione panis. to. 10. 198. e

suo fatue, reus erit gehennae ignis: Sermo.
to. 10. 3. e, f, & seq.

fragiliores sumus vas vitreis. to. 10. 2. b, &
106. l

frater, quis. to. 10. 83. h, & 157. K, l

fragmenta quae de residuo, scilicet panum, re-
manferunt, quid significant. to. 9. 46. i

Maiores fraternitas Christi, quam sanguinis.
to. 10. 83. h

fragore caeli fugati hostes. to. 3. 244. g

Et differentia earundem. ibi. h, & sequen.

framea versatilis, quid. to. 1. 275. h

Concordiae fratrum utilitas. to. 10. 211. f

framea gladius est. to. 2. 179. e, in fine

fraus Phariseorum in comprehendendo do-
minum. to. 10. 175. c

framea pro lingua sumitur. ibi. f

fraudenti fraudem patiuntur. to. 8.

frameabis acuta, appellatur quam vulgo spa-
tam vocant. to. 8. 578. a

263. g, h

framea dei, est anima iusti. to. 8. 81. e, f

fremuisse Christum, & seipsum turbasse, quod
nobis significet. to. 9. 78. l, m

fratres inimici, diuersae sunt opiniones erro-
ris. to. 8. 20. m

frigus charitatis. to. 8. 104. l

frameam splendificare, quid sit. to. 8. 15. m

Nihil frigidum ipso frigore, quo frigescit quod
quid frigidum est. to. 8. 570. b

Quandiu reges Francorum durauerint, qui
Romanum imperium tenere debent, Ro-
mana dignitas ex toto non pibit. to. 9. 259. i

frigus dei est, cum deserit, peccatorem, & non
vocat, nec aperit sensum, nec infundit gra-
tiam. to. 8. 572. K

fratres Christi fideles. to. 2. 179. h

frontem non habet, quid sit. to. 8. 542. i

fratres nostri. to. 2. 249. m

fructus terre. to. 3. 179. k

frater, quilibet homo dicitur. to. 3. 36. l

fructus, opera hominis. to. 4. 415. g

fratres scriptura dicit cognatos. to. 3. 32. h,

fructus, quibus, cognoscit arbor mala. ibi. i

to. 4. 125. b, to. 6. 131. b, to. 9. 20. e

fructus. to. 5. 202. f

Sic fratres appellati Iacob & Laban. to. 4

fructus paradisi, mores piorum representat.

125. b, to. 9. 20. e

to. 5. 117. g

Et Loth frater Abrahæ. to. 9. 20. e

Opera sanctorum sunt. ibi. h

fratres dicti Christiani. to. 4. 403. e

fructus malus, ab arbore mala. to. 5. 125. n

frater fratrem se occidisse cognoscens, in bel-
lo civili, seipsum occidit. to. 5. 19. K

facite fructus dignos penitentiae. to. 5. 225. c

frater a principio humani generis contrahe-
bat cum sorore. to. 5. 37. h

Indignus est exaudiri in penitentia, qui non
facit fructus dignos penitentiae. to. 10.

fratres domini, consanguinei. to. 6. 31. b, to.

151. h, i

9. 20. e, f, & 52. e

De fructu tricesimo, sexagesimo, centesimo
quomodo aliqui peruersè intellexerunt
de liberandis in iudicio. to. 5. 226. m

fratres sobolem suscitare, quid mysticè. to. 6

fructus tricenarius. to. 9. 197. g

95. b, c, & 155. i

fructus sexagesimus, centesimus, tricesimus.
to. 6. 269. d, e

frater noster, secundum scripturas, & Eccle-
siasticorum loquendi morem, non dicitur
nisi Christianus. to. 8. 73. e

fructus congruus, opera bona: fructus bonus,
sincera dilectio. to. 8. 391. i

Quid significet quod in lege praecipitur, quod
mortuo fratri, frater suscitabit semen. to.

fructus, quem afferre debemus, est delictio.
to. 9. 98. i, & l

8. 136. f, & sequen.

fructum sine christo afferre non possumus.
ibi. K

Quis est frater qui si non redemerit, nullus
homo redempturus erit. to. 8. 148. h

fructus

fratres Christi qui dicebantur. to. 10. 9.

I N D E X

- fructus spiritus sancti, qui sint. to. 9. 98. l. to. 10. 308. K, l
- Sine charitate nullus potest fructus bonos facere. to. 10. 144. h, & sequen.
- fructus dignus penitentiae, quis est. tom. 10. 159. g, & seq.
- Quis fructus crucis. to. 10. 178. h
- frugalitas unde dicta. to. 1. 168. l, m
- frugalitas, virtutum omnium mater. Eo. 172 a, in fine.
- fruges dea. to. 5. 35. m
- frui quid. to. 1. 248. h
- frui, & ut differunt to. 3. 3. l, to. 4. 187. d, to. 5. 100. f
- fruendum solo deo. to. 3. 3. m, & seq. l
- Deus non fruitur nobis, sed vitur. Eodem, 5. m
- frui homine quomodo conueniat. ibid. 5. a
- Quibus modis deo fruamur. t. 3. 299. l
- fruimur æternis. to. 5. 100. f
- fruitur omnes beatus eo quod amat quāuis etiam miseri fruuntur eo qđ malē amant. Eod. 67. b, c
- Vt fruuntur deo boni, ideo mundo vtuntur: mali autem ecōtra aduersus eos qui seruire volunt deo propter temporalia. tom. 5. 132. m
- fruitio dei summum bonum. to. 5. 67. l
- frui accipitur pro vtī, & vtī frui. to. 5. 100. f
- Quisquis fruitur eo quod amat, verumq; & summum bonum amat, quis eum beatum nisi miserrimus neget? ibid. 67. c
- fruentem hominem deo, dixerunt Platonici esse beatum. ibid. 67. l
- fruebatur humana voluntas indeficienter eternorum iucunditate gaudiorum. to. 5. 242. a
- Quia non fruitur deo natura angelica preuaricatrix, ideo misera est tom. 5. 226. h, i
- De fruitione dei. to. 9. 161. b, c
- fruitio dei delectabilis. tom. 9. 175. f
- Cur non tota creatura equaliter bono fruatur. tom. 9. 186. c
- frumenta Romanis spurius largitur. t. 5. 25. h
- Est frumentum dei & vinum & oleū. t. 8. 8. d
- De frumento, palea, messe, messoribus parabola declarata. to. 10. 19. i, K, & seq.
- contra fucum & ornatum muliebrem ex Cypriano & Ambrosio. to. 2. epist. 73. tom. 3. 28. g, h
- fuga vitiorum in contraria. to. 3. 208. i
- fuga hyeme non fienda. to. 1. 308.
- fuga in hyeme & sabbato, quid mystice to. 4. 160. l
- fugere iubet Christus. to. 7. 117. i, to. 8. 542. K
- fuga est animi timor tom. 8. 230. f
- Perire fugam, duobus modis accipitur quia & a capto, & a forti puit fuga. Eo. 542. K, l
- De fuga Dauid a facie Absalon. to. 8. 5. e, & 74. h, i
- De fuga eius a facie Sa. to. 8. 28. c, & 74. h
- fugiendum est ad deum, non a deo: quia nō est quod fugias Deum. tom. 8. 54. g
- In tribulatione non est fugiendum, nisi ad Deum. tom. 8. 65. K
- Non est quod fugias a facie dei, qui ubiq; presentiae suae effectū demonstrat. Eod. 230. f
- Non est quod fugiatur ab illo, nisi ad illum. to. 8. 249. d
- fugiendum est a deo irato, ad deum placam. Eod. 272. b, & 488. m, & 527. c
- fugere nemo potest ab illo spiritu, quo plenus est mundus ibi. 527. b
- Nullus est locus a quo fugitium suum non repetat deus. ibid. c
- confugiat ad deum, qui aliquando fugit ab eo. tom. 8. 546. h, i
- Quicquid vis potes fugere, prater conscientiam tuam. Eodem. 546. f
- Quocunque fugeris, te sequeris. to. 8. 271. a, b
- fugam quō Christus cōsultat apostolis in vna ciuitatū persecutis, qui alibi mercenarios arguit, eo quod veniente lupo, aufugiat. tom. 9. 74. d, & seq.
- fuga in persecutione. tom. 9. 29. d, e
- fuga in persecutione quando licita. to. 2. epist. 180.
- fuga Christi, quid signet. to. 9. 47. c
- Qui vult iram dei fugere, ad ipsum fugiat. to. 9. 133. a
- fugere ad deum debemus. to. 10. 8. i
- Duplex fuga. to. 10. 42. f
- fugalia to. 5. 26. c
- fulgora dea. tom. 5. 95. K
- fulgura & tonitrua in monte tempore legis data, qualia. tom. 3. 88. b
- fulgura apparere orbi terrę, qđ sit. t. 3. 35. a
- fulgura in pluuiam conuerſi, quid sit to. 8. 514. i, & seq.
- fulgura cur percutiant mōtem, & non latronem: & aliquando cadunt innocentiorē dimit-

dimitunt scelera
Fulica, aues sūt mar
domus fulicę, du
Fulicę domus, fort
397. l.
fulius occidit;
millari auro em
fumus quō deficit
fumo iniqui comp
fumus a loco ignis
litur, sed quāto f
dior, tātō fit var
ni. Eod. 94. d, &
fumus vendere.
Sicut deficit fumus
ra a facie ignis,
h i & sequen.
Solidior est fumus
tom. 10. 183. g.
Qui sint, qui sicut
fundamentum fidei
mo. 4. 24. a, to. 8.
Voce fundamenti
1. 79. l, & sequen.
fundamentum spirit
fundamenta Aposto
to. 6. 97. c, d. to. 8.
fundamento super q
fessū & stipula. to.
fundamentum bonoru
stus.
fundamentum habet
eum habet in corde
proponat.
Quomodo Christus sit
damentū sit deorsu
culmen sit, quia asc
K & sequen & 298
fundamentum fundam
quomodo sanctus sa
Quomodo fundamen
ec in imo est sic fun
fabricę in summo est
fundamentum omnibu
ribus partibus antep
fundamenta terrę quę
uebunt.
Si fundamentum n
ecelum edificetur
fundamentum, Christi
animum.

IN DIVVM AVGVSTINVM

dimittunt sceleratorē. to. 8. 575. m. & seq
fulicæ, aues sūt marinę vel stagēles: & quō
domus fulicę, dux sit passerū. to. 8. 390. g.
fulicæ domus, fortis est, & humilis. tomo. 8.
397. l.

fuluius occiditur, & caput Gracchi a suo fa-
miliari auro emitur. to. 5. 28. i.
fumus quō deficit. tomo. 8. 94. d. e. & 101. f.
fumo iniqui comparantur. Eod. 94. d. e.
fumus a loco ignis erumpens, in altum extol-
litur: sed quāto fuerit globus illius gran-
dior, tāto fit vanior: ita & inimici domi-
ni. Eod. 94. d. & 101. f. & 230. f.

fumos vendere. to. 10. 82. a.
Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cę-
ra a facie ignis, & c. exponitur. to. 10. 182.
h. i. & sequen.

Solidior est fumus, quanto igni proximus.
tom. 10. 183. g.

Qui sint, qui sicut fumus deficiunt. ibidem. f.
fundamentum fidei, Christus. to. 3. 50. a. to-
mo. 4. 24. a. to. 8. 50. K.

Voce fundamenti scriptura intelligitur. to:
1. 79. l. & sequen.

fundamentum spiritale. to. 3. 348. l.

fundamenta Apostolorum & prophetarū.
to. 6. 97. c. d. to. 8. 209. f. & 315. m.

efundamento super quod edificatur lignū,
fœnū, & stipula. to. 5. 22. i. e. 223. d. & seq.
fundamentum bonorum omnium est Chri-
stus. ibidem. d.

fundamentum habet Christum quisquis sic
eum habet in corde, vti nec terrena, & c.
proponat. ibidem. e.

Quomodo Christus sit fundamentū, cū fun-
damentū sit deorsum, & Christus potius
culmen sit, quia ascendit ad celū. to. 8. 50
K & sequen. & 298. d

fundamentum fundamentorū, Christus est,
quomodo sanctus sanctorum. to. 8. 315. a
Quomodo fundamentum in corpore fabri
cę in imo est sic fundamentum spiritualis
fabricę in summo est. Ibidem. b.

fundamentum omnibus structure posteriori-
bus partibus antepositur. to. 8. 298. K. l.
fundamenta terrę quę sunt, & quando mo-
uebuntur. ibidem. 299. f.

Si fundamentum nostrum in celo est ad
celum ædificemur. to. 8. 474. l

fundamentum, Christus, & primum, & ma-
ximum. to. 8. 315. m.

Duo sunt fundamenta in ecclesia: vñ supra
petram, alterū supra arenam. tomo. 9. 145.
fundamenta Ecclesię quę sint. to. 9. 150. d. e.
De fundamento Christiano cogitandum.
tom. 10. 8. K.

fundamentum humilitatis Christus. ibidem.
In nobis todiedum istud fundamentū humi-
litis, vt perueniamus ad fastigium cha-
ritatis. ibidem. K
dignum est vt fundamentū in ecclesia ho-
noretur, per quod in celum ascenditur.
to. 10. 262. f.

fundanus rhetor. tom. 7. 360. m. & seq.
fungus malus. to. 10. 6. e.

De funambulis. to. 1. 200. g.

funābulus pēdens plures suspendit. t. 8. 115. k
funes peccatorum, impedimenta sunt inimi-
corum, siue spiritualium, siue carnalium.
tom. 8. 45. l. l.

Quod circumplectuntur iustū, iudicia sunt
iustitię Dei. ibidem. m

funes tendere in laqueum, quid sit. tomo. 8.
532. f. g.

furti confessio apud memoriam sanctorum
tom. 2. 197. b.

fures quomodo tolerandi. to. 3. 258. d

Furtum quale venia dignum. to. 3. 263. l.

furtum Israelitarum excusatur. tom. 4. 46. h

furti nomine, quid intelligendū. to. 4. 50. g. h

furtum an possit fieri, vbi nullus lęditur. to-
mo 4. 75. f.

furtum Achan, quomodo punitum. tom. 4.
96. K. & sequen.

Fures & latrones fuisse omnes qui venerunt
ante Christum, quomodo intelligendū.
tom. 6. 101. a. & sequen.

Cum fure currere, quid sit. to. 8. 158. a.

Qui timent pœnam, & qui amant iustitiam,
& non furantur quantum attinet ad facta
extrinsecus, pares sunt manu: dispares cor-
de: pares opere, dispares voluntate. tom.
8. 283. i. K.

furtum committitur, quando voluntas faciē-
di discernitur. to. 8. 487. e. & 498. i.

An furtum fecerint filii Israel, quando ipo-
liauerūt Aegyptios. Eodem. 405. e. f.

furti & fraudis cum innocentia certamen. to-
mo. 9. 226. e.

fur. tom. 10. 41. g. & sequen.

Non furandum. to. 10. 176. a.

Furius Camillus, peste extinctus. to. 5. 25. i.

Y Furioli

furiosi vnde fortiores solito. to. 1.201.c.d.
 furor non solet esse sanorum. tom. 8.318.b
 furor plus videt esse: q̄ ira to. 11.b. & 102.e
 furor non cadit in Deum, sed de consuetudi
 ne trallatum potentiam vindicandi hoc
 nomen accepit. to. 8.410.e
 Quid per fufum designetur. to. 10.234.m
 futura quomodo præsciatur. to. 1.70.l
 futura quot modis præsciatur. to. 3. 102.g.
 futura quomodo iu præscientia & volunta
 te Dei. to. 3.195.i.k
 futura tēpora, iā in cōspectu dei sūt. to. 5.85.d
 futuris dēmones sæpe falluntur, sed non fal
 luntur angeli. to. 5.80.a.
 futura præviderunt sancti homines, quantū
 Deus voluit, & prædixerūt ad fidē astruē
 dam, non vt magi. tom. 5.92.g.
 futura reuelata sunt Prophetis a spiritu san
 cto, sed a dēmonibus reuelata sunt mita
 toribus ipsorum dēmonum. to. 5. 71.g.h.
 G
 Abinus Donatista, catholicus factus.
 tom. 7.110.h. & 117.l.m.
 Salutatio Grabelis ad Mariam. to. 10.263.f.
 Grabelis nuncii forma & gestus. to. 10.
 130.l.m.
 Gabriel archangelus abstulit ab Ioseph zelo
 tipiem in vxorem. to. 10.150.c. & e
 Gabriel nunciauit Ioseph modum impre
 gnationis Mariæ. tom. 10.131.c.d
 Vide, Ioseph, & Maria.
 Gaidad. tom. 5.139.c
 Gaius Cæsar. to. 5.29.a. & 43.g.
 Galaad, interpretatur aceruus testimoniū. to.
 8.201.c.d.
 Expositio epist. Pauli ad Galatas. to. 2.111.k
 & 12.c.d. & h. 4.28.i. & seq. Ret. to. 1.8.g
 Ad Galatas epistola, & q̄ ad Romanos scri
 pta est, similem ac eandem habent quæ
 stionem. to. 4.429.k
 Galatię regiones innumerabiles. to. 7.171.l.m.
 Galilæam ludæę deputari posse. to. 4. 139.e
 Galilæa dici potuit ciuitas Chri. to. 4. 145.d
 Galilæa, interpretatur transmigratio, vel re
 uelatio. to. 4.180.c
 Galileus Christus: tom. 9.57.e. to. 10.39.h.
 Galli. to. 5.13.i.15.h. & 68.c
 Galli quomodo expugnaverunt Romam. to
 mo. 5.18.g. & 25.i
 Galli senatores occidūt, dū a Papyrio vnus
 Gallus percutitur. Eodem. 29.a.

Galli vincuntur a Decio, inferis se deuouer
 te. to. 5.34.g.
 Galli Romam incenderunt. to. 5.18.g
 Galli Terrę seruiebant. tom. 5.63.c
 Galli sacerdotes qui sint. to. 5.62.a. & sequē
 Et qualiter Gallus sacerdos abscinditur
 Ibidem, 62.g. & sequen.
 Gallinaaceorum gallorum pugna descripta
 to. 1.158.i
 Gallicantus consideratio. to. 4.163.
 Gallinarum ingenium in pullos suos. to. 4.
 127.h. to. 9.29.h.
 Gallina quomodo infirmatur cum pullis
 to. 8.192.k.l. & 322.f.g.
 Non sine causa gallina comparata est sapien
 tiæ Dei. to. 8.194.l.m. & 213.l
 Gallina Euangelica. to. 10.26.k
 Gallinę fetantur natura. to. 10.26.k
 Gallogreci qui sint: & de luxuria Asiatica to
 mo. 5.27.l
 De Polygamia. to. 4.367.c
 Sexaginta sunt regine, octoginta cōcubine
 & adolescentularum non est numerus: e
 ponitur. to. 4.192.
 Veterum Polygynæcia & foecunditas. tom
 4.366.g
 Ganges, alio nomine Phison. to. 1.274.f. to
 4.202.m.
 Ganimedes quō rapitur. to. 5.62.g. & 171.l
 Garganus mons. to. 5.172.d
 Garruli proprię dicuntur, qui vulgo verbo
 si appellantur, accedente letitia nec valē
 tes nec volentes tacere. to. 8.173.l
 Quod soleant vocari loquaces. to. 8. 441.
 f.g. & 449.k.
 Contra Gaudentiū donatistarum episcopū
 to. 7.110.f. Ret. to. 1.27.e.f.
 Gaudentius Ecclesię suę incēdium minaba
 tur. to. 4.429.k
 Gaudium verum. to. 1.63.b
 Gaudentes miseriis alienis, taxantur. tom. 1.
 243.m. & seq.
 Gaudium vitæ temporalis, aut mentis, in q̄
 bus consistat. to. 1.74.a.b
 audere cum sit bonum, &c. to. 4.378.d. & e.
 Gaudia æterna. to. 3.346.m
 Gaudium rectum. to. 3.348.i
 Gaudium Christian.. to. 3.348.i
 Gaudium mundi. to. 4.378.d. & seq.
 Gaudium huius seculi, non est gaudiū. to. 8.
 360.k.

360.k. tom. 1
 Gaudium spiritale
 Gaudia futura vit
 Gaudet pprie bo
 Gaudii affectio
 Etorū atq; pi
 lorū, contra
 Degaudio per
 terrestri.
 Non est gauder
 Gaudium beato
 Gaudii in to. nē
 Gaudium beato
 nouimus.
 Gaudium plenu
 tom. 8.368.h
 Qui vult securi
 non potest p
 Non est gaudiū
 de alio, nec
 Gaudere, quod
 re.
 Si gaudes de secu
 raris ad Deum
 tunc impletur
 gna tua exultati
 gaudium magnu
 dem. 492.k
 gaudium nostrum n
 ribus coram hom
 bus coram angeli
 Non nouit impius g
 gaudiis terrenis qua
 tiones.
 De quocunque bono
 torum est, si gaud
 gaudebis, quanto
 gaudebis.
 De interioribus gau
 necessitatem habe
 gaudiū Chri ad æter
 gaudium Chri in
 præstitit nobis.
 gaudium Dei de no
 in Deo.
 gaudium nostrum q
 fin aut.
 gaudium expectan
 num erit.
 gaudium paradisi.
 Plenum gaudium

IN DIVVM AVGVSTINVM.

380. K. l. tom. 10. 31. g
Gaudium spiritale. ibidem i
Gaudia futura vitæ. tomo. 4. 382. b. c
Gaudet pprie boni, gestiunt mali. t. 8. 415. K
Gaudii affectio vel passio, licet pprie sit sã
ctorũ atq; piorum, inuenitur tamẽ eẽ ma
lorũ, contra Stoicos. tom. 5. 223. a. & seq.
Degaudio perfecto quod erat in paradiso
terrestri. tom. 5. 129. g
Non est gaudere impiis. tom. 5. 122. b
Gaudium beatorum, quale sit. tom. 8. 89. h. i
Gaudiũ iusto. nõ eẽ quasi sed verũ. t. 8. 151. i. K
Gaudium beatorum tale erit, quale hic non
noiuimus. tom. 8. 317. c
Gaudium plenum & perfectum, quãdo erit.
tom. 8. 368. h. tom. 9. 107. K
Qui vult securus gaudere, in illo gaudeat q
non potest perire. tom. 8. 306. c
Non est gaudium certũ in hoc mundo, nec
de alio, nec in alio, nec in te. to. 8. 159. h
Gaudere, quod vocant impii, non est gaude
re. tom. 8. 360. K
Si gaudes de seculo, immũdo gaudio vocife
raris ad Deum, si de redẽptione gaudes,
tunc impletur vero gaudio os tuũ, & lin
gua tua exultatione. tom. 8. 487. c
gaudium magnum habet spes gaudentis. Eo
dem. 492. K
gaudium nostrum non debet esse de inferio
ribus coram hominibus, sed de superiori
bus coram angelis. tom. 8. 522. b
Non nouit impius gaudium iusti. ibid.
gaudiis terrenis quare Deus miscet tribula
tionem. ibidem. g. h
De quocunque bono tẽporali gaudeas, trãfi
torium est, si gaudeas in Deo; tãto firmius
gaudebis, quanto est ille certior in quo
gaudebis. tom. 8. 551. m
De interioribus gaudemus, de exterioribus
necessitatem habemus. tom. 8. 534. h
gaudiũ Chri ab æterno fuit plenũ. to. 9. 97. c
gaudium Christi in nobis, gratia est, quam
præstitit nobis. ibidem
gaudium Dei de nobis, in nobis augetur, nõ
in Deo. tomo. 9. 97. c. d
gaudium nostrum quo Christus nos præde
stinauit. ibidem. d
gaudium expectantium iudicem i fide, æter
num erit. tom. 9. 129. m
gaudium paradisi. tomo. 9. 172. m. & sequen.
Plenum gaudium vitę æternę. tom. 9. 175. K
gaudium duplex. tom. 10. 31. c
gaudere in domino, & in seculo, non possu
mus. ibidem. c. & sequen.
Verum gaudium in hoc mundo, nec est, nec
fuit, nec erit, nec esse potest. to. 10. 277. b
Post mundi gaudia sequuntur æterna lamẽ
ta. tomo. 10. 283. e
Gazophylacium, quid. tomo. 8. 215. g
Gebal, vallis vana, id est, fallaciter humilis,
interpretatur. tom. 8. 300. b
De Gedeone & duobus filiis. tom. 3. 243. m.
in fine, & sequen.
Gedeonis vellus, quid adumbret. to. 4. 107.
a. tom. 6. 87. b. c. tom. 7. 166. g. & 160. i. to.
8. 139. l. m. & 258. m. & seq. tom. 10. 56. e.
f. & 182. c. d. & sequen.
De Gedeone & duobus signis. t. 2. 243. m. &
sequen. tom. 10. 181. m. & sequen.
Gedeon typum Christi ges sit. tom. 10. 182. e
Quid Gedeonis mysteria. ibidem. e
De gehẽna vtrũ aliqui exeant, q sunt post
baptismũ peccatores. to. 4. 227. m. & seq.
gehennę mala. tom. 4. 383. m
Terret malos gehenna. ibidem
gehenna corporeus ignis erit, & cruciabit,
& c. tom. 5. 217. i
Vide, Ignis inferni.
Reatus gehennę quomodo soluat. to. 10. 16. c
Malum non facere, timore gehennę. to. 10.
94. K
gemitus non est nisi laborantium. to. 8. 43. c
& 50. d
gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem
104. i. K
gemitus iusti a multis hominibus est abscõ
ditus, non ante Deum. ibidem l. m
gemitus cum habeat tristitiam, est tamẽ ge
mitus qui habet & gaudium. tom. 8. 374. g
Quod boni gemant, male gementes. tom. 8.
374. a
Sancti quare gemant, & quomodo gemant.
Eodem 485. d. & i. K
Spiritus sanctus tunc dicitur gemere, quando
nos facit gemere. tom. 9. 111. i. K
geminorum cõstellatio discussa. to. 1. 48. K. l
to. 3. 111. h. & 174. i. k. tom. 4. 189. a
Tergeminorum pugna. tom. 5. 223. l. m
gemi. odem. 39. l. & seq.
De Esau & Iacob, geminis, multum inter fe
morum & actionum qualitate disparibus
tomo. 5. 40. c

Gemini simul nati, diuersos habuerunt euen-
tus: & q̄ simul concipiuntur. ibidem
Generalis sermo, partem duntaxat designās.
tom. 2. 90. a
Genealogia Christi varie narrata. to. 4. 135.
K. & sequen. tomo. 6. 70. d
Genealogiam Christi, apud Matthæū & Lu-
cam, Aphricanus concordauit. to. 1. 21. h
Genealogiam Christi Manichæi respuunt.
tom. 6. 68. l. & 71. m. & seq.
Generatio, Generationes, Gignere &c.
De generatione & corruptione to. 1. 242. K. l
Quadruplex generationis modus. tomo. 10.
287. e. & 291. K
Gignendi officium. tomo. 3. 177. h
Annunciabitur domino generatio ventura,
exponitur. tomo. 2. 183. a
Generatiōes generationū, q̄ sint. t. 8. 256. k. l
Generatio generationem annorum Dei, q̄
sit. Eodem. 378. h
Mille generationes, quæ sint. tomo. 8. 403. a
Finito seculo nulla erit generatio. t. 8. 254. g
Generatiōes istæ, Lunę cōparant. t. 8. 203. m
Duæ sunt generationes, quibus veritas nun-
quam deest. tomo. 8. 455. i
Generationibus, parentib. Deus creat filios,
ad solatium & subsidium senectutis eorū.
tomo. 8. 254. K
Generatio & generatio quæ sit. ibidē. 376. f
Generatio & generatio, omnis generatio di-
cta est. tomo. 8. 552. c. & 560. g
Generationis repetitio perpetuitatem signi-
ficat. tomo. 8. 292. g. & 321. m
Generatio & generatio seculū, quod multis
generatiōib. agitur, significat. t. 8. 137. g. h
Generatio filiorum non est opus bonū, nisi
cū sit scđm finem summi boni. to. 5. 138. i
Generat sibi quidam filios, quidā vero Deo,
in vero matrimonio. tomo. 5. 140. e
Generationes gentium, aliquæ sciuntur vn-
ortum habuerint, aliquę non. ibid. 134. i
Generatur homo, & nascitur cū modo per-
fectionis, quem habiturus est, sed habet
ipsam in ratiōe, nō in mole to. 5. 238. b. c
Generare nō posse hominem in decimo an-
no, vel citra. tomo. 5. 135. a
Generare potest senex, nō decrepitus, de mu-
liere iuvene, non autem prouectę ætatis,
quamuis & ipsa concipere possit de iuue-
ne viro. tomo. 5. 152. l
Generatio hominis recapitulatur post mor-

tem Abel, & quare. tomo. 5. 139. g. & seq.
Generati fuissent absque peccato, quotquot
saluandi erant. tomo. 5. 126. & se.
Generassent filios primi parentes sine libidi-
ne, & sine corruptione integritatis, si nō
peccassent. Argumentum q̄ virgines gene-
rassent. tomo. 5. 152. m
Generatio fuisset in paradiso, si primi paren-
tes non peccassent. tomo. 5. 128. f
De generationib. Cain, & Seth fratris sui, p-
latis vsq; ad diluuiū, & de numero, & qd
significet tomo. 5. 138. K. & seq. & 139. g. h
Generasse dñr homines, ante diluuiū exi-
stentes, longęuę ætatis. to. 5. 136. c. & se.
Generatio, Regeneratio.
Generatio carnalis, & spiritalis.
Sicut per primam generationem oēs perti-
nent ad Adam, ita per secundā omnes ad
Christum. to. 2. 32. K. l. & 127. e. f. & seq.
De generatione duplici, carnali, & spiritali.
tomo. 2. 69. b. c
Generatio spiritalis, adoptio dñi. ibidē. 73. l
Generatio ventura quomodo annunciabi-
tur domino. ibidem. 183. a. l
Generatio æterna, quā difficilis intelle-
ctu. tomo. 3. 254. i. l
Generatio terrena & cælestis. Eodem. 349. l
Regeneratio perfecta, quando. to. 7. 225. e.
Regeneratio duplex. to. 8. 297. g. & 304.
K & 319. g
Regeneratio, renascentia, & baptisumus. idē
tomo. 7. 362. a
Quod simus in ista generatione filii Dei, er-
mus in ista generatione filii resurrectionis.
tomo. 8. 552. e.
Generette mī Eccle. nō abortiat. to. 8. 188.
Est generatio qua fideles efficiuntur, & p b-
ptisumus renascimur, est generatio quan-
a mortuis resurgemus. tomo. 8. 515. l
Generationes duę sunt, vetus, & noua. to. 8.
327. h. i
Vna mortalis, alia æterna. tomo. 8. 369. l
Quod sint duę generationes, carnis, & sāgu-
nis, & generatio futura in resurrectione
mortuorum. tomo. 8. 321. l
Generatio duplex, carnis, & spiritus. tomo. 1.
235. f. & sequen.
Generationis & regenerationis differenti-
tomo. 10. 95. a
Nobilior est generatio spiritalis, quam ca-
nalis. tomo. 10. 153.
Generatio

Generatio C
In generationib
ndo gene
Diuerfas gene
rum. tomo. 9.
generatio fili
fratru.
In generation
& filius, co
9. 239. d
Duplex filii D
48. b. c. & 1
generatio cele
tuitas per d
generationis t
næ capax e
tas. tomo. 10.
generatio Chr
generatio Chr
ralis, sine p
generationis
differentia.
Conditiones v
fili. ibidem.
Genera
De geniti & ing
generatur diuina
Vi De' pater gen
no indiguit ex
Quod genuit sine
Vnum filius dici
zun semper gen
Quod Deus vnum
8. 209. m.
Quod vnicum gen
secuti fratres n
do. tomo. 8. 229. l
Ex vero ante Luci
tomo. 10. 116. l
generatio filii in di
to. 124. l. m.
generationem eius
neratione dicat
generatio Christi
genuit pater filium
Non queratur qu
quod & angeli
Error circa g
Hæretici monit
genuisse, gigne
flantia.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Generatio Christi, diuina & temporalis.
In generationibus creaturarum nō est similitudo generationis filii Dei. to. 9.239.d.
Diuerſitas generationis diuinę, & creaturarum. to. 9.241.d.
generatio filii ęterna, per creaturas demonstratur. to. 9.39.g.
In generationibus terrenis inueniuntur pater & filius, coęui, non tamen coęterni. to. 9.239.d.
Duplex filii Dei generatio & natiuitas. to. 10.48.b.c. & 111.m. & sequen.
generatio cęlestis reparauit, qđ terrena natiuitas perdiderat. to. 10.128.c.
generationis temporalis Christi, non ęternę capax est vnicunque humana fragilitas. to. 10.125.a.
generatio Christi. to. 10.124.l.m.
generatio Christi ęterna, sine matre temporalis, sine patre facta est. to. 10.125.a.
generationis Christi ęternę & temporalis, differentia. to. 10.133.a.
Conditiones vtriusque generationis Christi. ibidem.
Generatio Christi diuina.
De geniti & ingeniti vocabulo. to. 3.105.f.
generatur diuina natura. to. 5.108.l.
Vt De⁹ pater generaret filiū, nō aliquo cōiugio indiguit: exęplo ostendit. to. 8.132.b.
Quod genuit sine initio, & sine fine. ibid. b.c.
Virum filius dici debeat, semper gignitur, aut semper genitus. to. 8.5.a.
Quod Deus vnum verbum genuerit. to. 8.209.m.
Quod vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres non gignendo, sed adoptādo. to. 8.229.l.
Ex vtero ante Luciferum genuite: exponit. to. 10.116.i.
generatio filii in diuinis, ineffabilis est. to. 10.124.l.m.
generationem eius quis enarrabit: de qua generatione dicatur. to. 10.128.e.
generatio Christi diuina. to. 10.129.b. & seq.
genuit pater filium, & qđ. to. 10.101.a.b.
Non queratur quomō pater genuit filium, quod & angeli nesciunt. to. 10.215.h.
Error circa generationem filii Dei.
Hęretici monstrum predicant Deū patrem genuisse, gignendo filiū diuerſe a se substantię. to. 10.244.e.f.

Generatio Christi temporalis.
In generatiōe Christi Matthęus & Lucas quomodo variant. to. 4.37.b. to. 6.70.d.
generatio Christi duplex. to. 4.134.b.
generationes Christi, in tres partes diuise. to. 4.305.i.
generationes xlii. ibidem. K.
generationem Christi exorsus est Matthęus ab Abraham, &c. to. 5.136.g.
generationes Christi, nō frustra a Matthęo sic commemorantur. to. 5.156.f.
Matthęus generationem Christi descendendo narrat, Lucas ascendendo. to. 10.15.e. Et quare. ibidem.
A Christo vsque ad Adam, generationes septuaginta septem. to. 10.15.e.f.
Et quid significet. ibidem.
Comparatio generationis Christi ad generationes humanas. to. 10.129.d.
genesis liber creaturę coeli & terrę. to. 112.m.
genesis ad literam, quare sic intituletur. Eodem 23.l.m.
geneſeos obscuritas. to. 1.76.i. & seq.
De geneſi contra Manichęos libri duo. to. 1.267.g. & sequentibus.
Recitatio secundi & tertii capitis geneſeos. to. 1.273.K.l.
genesis ad literam vbique non potest exponi. ibidem. 273.c.d.
De geneſi ad literam, liber imperfectus. to. 3.162.m. & sequen. Retract. to. 1.fo.16.k.
De geneſi ad literam, libri duodecim. to. 3.169.k. & sequenti. Retract. to. 1.16.K.
geneſeos liber, historia. to. 3.206.l.
genethliaci, vulgo Mathematici. to. 3.9.f. to. 5.240.f. & i. & sequentibus.
genethliacorum superstitiosa vanitas taxata. to. 1.36.g.h. & 48.g.h. to. 3.10.f.g.
genius Deus. to. 5.55.m.
genius quid. Eodem. 59.d.
genium. to. 10.5.l.m.
genitalia cur dixerit Apostolus inhonestia. to. 6.151.b.c. Retract. to. 1.22.i.
De genitalium vel pudendorum verecundia. Eodem 180.a.b.
genitalia non mouentur a libidine. to. 5.129.l.m.
genitalium motus a Deo. to. 7.284.h.
genitalia nō mouentur a libidine. to. 5.129.l.m.
gentium conuersio ad Christum. to. 1.234.k. & sequentibus. to. 2.45. h. & sequen.

I N D E X

gentes nō iudicandę. to. 1. 81. d. Vide Electio.
gentibus, quō vutur Ecclesia Eodem. 2. 3. g.
gentium vocatio prędicta. to. 2. 62. h. & se
quen. & 2. 28. l. & sequen. & 2. 3. 2. e. f. to. m.
3. 28. 1. f. to. m. 6. 24. c. & sequentibus.
Ex gentibus multi crediderunt in Deum, an
te. aduentum Christi. to. m. 2. 13. 1. a.
gentiles & incircuncisi, multi placuerunt
Deo. ibidem.
gentes, hereditas Christi. t. 2. 21. e. f. & 2. 22.
g. & 2. 28. m. & fo. seq. b. & 2. 49. a.
gentiles si quid bene dixerunt, non aspernan
dum. to. 3. 11. c.
gentilium superstitiones taxatę. ibid. d.
A gentilibus si quid bene dictum in nostrum
vsum est conuertendum. to. m. 3. 14. i. k.
gentes peruenisse ad cognitionem Dei, per
creaturas. Eod. 2. 69. i. & seq. copiose
gentes natura duce benefacientes. eod. 2. 74.
m. & sequen.
In gentibus, imago Dei non omnino dele
ta. to. m. 3. 274. b.
gentes an pertineant ad gratiam mediatoris.
ibidem. & seq.
gentes sunt plures quā linguę. to. 5. 144. g.
gentes non tam dicuntur propter generatio
nes familiarum, quā propter genera se
ctarum. to. 8. 237. b.
De hoc. Eod. 3. 1. h. i.
gentes quare lapidibus comparentur. to. m. 8.
142. l. to. 9. 19. m. & sequen.
Exercēdo ludos, & cantica gentilium Chri
stianus sit paganus. to. 9. 250. b.
gentes impię, Iudei cęci. to. 10. 27. m.
gentilis. to. m. 10. 106. k.
gentium laus. to. 10. 164. b. c.
gentiū vocatio, in Isaac pmissa. to. 5. 151. f.
Promissio vocationis gentium, iuramento
firmata est. to. 5. 153. l. m.
gentium vocatio. to. 6. 24. c. & seq.
gentium cōsensus in Christum. to. 6. 36. b. c.
gentes ne superbiā de iudeorum lapsu. Eo
dem. 78. c. d.
gentes oēs in Christo benedicendę. to. 7. 4. f.
Infideles derelinquuntur per iustitiam, fide
les. vocantur per gratiam. to. 9. 162. c.
Vocatio gentium in tribus Magis. to. m. 10.
137. e. f.
Ad gentes Christus nō venit, sed discipulos
suos misit. to. 10. 164. b.
gens Iudę p legis susceptionem, & tantorū
prophetarum miracula exaltata, Christo
noluit humiliari. ibidem. h.
gentes ad Euangelium vocatę. to. m. 10. 28. g.
genus & species quid. to. m. 1. 98. c. c.
geometria & Astronomia inuentio. to. m. 1.
165. k.
geometre rari. to. m. 3. 133. i.
geon fluius paradisi alio nomine Nillus. to.
m. 1. 275. f. to. 3. 203. m.
geraseni misticę. 4. 115. e.
germanitanenses. to. m. 2. 255. n.
germinet terra herbam: exponitur. t. 3. 162. i.
geruasii & Prothasii translatio mirabilis. to.
m. 1. 57. k.
geruasius & Prothasius, monachi fuerunt
& postea martyres. to. 9. 227. c.
grauasii & prothasii corpora, quō sint Am
brosio reuelata. to. m. 5. 229. m. & sequen.
Ad Geruasii & protasii memoriam quę mi
racula facta sint de cęco illuminato. ibid.
geson. to. m. 3. 44. m.
Omnia tēporaliter gesta a domino Iesu, fi
dem nobis inferunt. to. m. 10. 19. a.
Getę. to. 5. 204. d.
geth. ciuitas Allophylorum. to. 8. 179. i.
geth interpretatur torcular. ibidem. k.
getulia vbi sit. to. m. 5. 255. k.
giezi fallacia, & lepra. to. 3. 246. c.
giezi accepta pecunia a Naamen, accipit si
mul lepram. to. 10. 230. b. c.
giezi Iudam traditorem, vel populū Iudai
cum signat. ibid. c. d.
gigantes qni. to. 4. 28. a.
gigas Nemroth. ibidem. f.
gigantes nasci poterunt de hominibus com
munibus. to. 3. 218. e.
gigantes placuit creare Deo. ibid. h.
gigantes plures, fuerunt ante diluuium, quā
post. ibid. h. i.
De gigantib. multę fabulę scriptę sūt, scilicet,
q nō habuerūt homines patres. ibid. c. d.
gigas superbum significat, extollentem se ad
uersus Deum. to. m. 8. 73. m.
gigantes in malo superbos, in bono Christi
significant. to. 8. 319. h. i.
gladiatorii spectaculi infania. to. m. 1. 45. 7. e. f.
gladius flammeus ante paradysum. Eod. 3. 78.
h. i. to. m. 3. 224. m.
gladius pro tribulatione. to. m. 2. 87. m. & to.
sequen. a. & d. & 93. e. to. 3. 42. h. to. 3. 404. i.
gladius

Gladius spiritus, y
133. l
gladius, lingua. t.
214. l
Nomine gladii
gladius visibilis
uit.
Qui gladio per
4. 13. a
gladius verbi t.
tom. 8. 230. h
Et quare bis acu
gladii accinctio
b. & 340. c
gladius Christi
gladius bis acu
gladius domini
tunc vibrabit
Est gladius dom
gladius filion
lus.
gladius est benig
tom. 8. 550. b.
gladius Dei, anim
gladius Chri spi
quā copulan
m. & 35. l
gladius dei, vnde de
occidendo spirit
est veritate fer
gladii eductio, aper
peticionem.
gladius accipies qu
& cur in manibu
torum. to. m. 8. 78.
gladius bis acutus, p
cur boni & puni
& 149. d
Isidorus dubitat, a
an de spiritali int
meon, Tuam iph
dus pertransibit.
Suo gladio iugulare
Lius melle gladius
Plumbeo iugulare
Pugio plumbeus,
gladiatores licenti
8. 375. i
Gloria.
Gloria quid sit. 4.
glorificat, honorifi

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Gladius spiritus, verbum Dei. t. 2. 88. c. to. 8.

133. l

gladius, lingua. t. 2. 179. c. to. 3. 356. m. tom. 7.

214. l

Nomine gladii mors significat. tom. 8. 36. h
gladius visibilis in Ecclesie disciplina cessa
uit. tom. 4. 19. l

Qui gladio percussit, gladio morietur. to.
4. 413. a

gladius verbi Dei, orphanos, facit & viduas
tom. 8. 230. h

Et quare bis acutus Eodem. 195. l

gladii accinctio circa femur, qd fit. t. 8. 134
b. & 340. c

gladius Christi separat. Eod. 350. l. & 390. d

gladius bis acutus, dñ verbum Dei. t. 5. 208. a
gladius domini bis acutus, Christus est, &
tunc vibrabit, &c. tom. 8. 15. m

Est gladius domini bis acutus, sed bonus est
gladius filiorum hominū acutus, sed ma
lus. Eodem 185. l. & 214. l

gladius est benignus, & est gladius malign⁹.
tom. 8. 550. b. & 423. a. b

gladius Dei, anima iusti. to. 8. 81. c. d

gladius Christi spiritalis fortior est separas,
quā copulans natura carnalis. Eod. 233.
m. & 358. l

gladius dei, vnde debellavit orbem terrarum
occidendo spiritus nequitie, spiritus Dei
est in veritate sermonis Dei. Eod. 340. c

gladiieductio, apertā iniquorum significat
persecutionem. to. 8. 93. d. & 214. a

gladii accipites qui sint, & quid significet,
& cur in manibus, & non in linguis san
ctorum. tom. 8. 578. a. b. & sequen.

gladius bis acutus, potestas est qua defendū
tur boni, & puniuntur mali. tom. 9. 148. l.
& 149. d

Isidorus dubitat, an de gladio materiali,
an de spiritali intelligatur, quod dixi Si
meon, Tuam ipsius animam doloris gla
dii pertransibit. to. 1. 270. f. g

Suo gladio iugulare. tom. 2. 14. f. tom. 6. 20. h

Litus melle gladius. tom. 2. 18. h. & 21. g

Plumbeo iugulare gladio. tom. 1. 178. c

Pugio plumbeus. tom. 7. 325. i

gladiatores licentiosa crudelitate viuunt. to.
8. 375. i

Gloria. tom. 3. 99. h. & 356. h

Gloria quid sit. t. 4. 187. K. t. 9. 106. i. & 109. g

glorificat, honorificat, & clarificat. t. 6. 218. c

Gloria vana, humana, mundi, &c.

Gloria vana etiam virtuti insidiatur. tomo.

1. 67. fg

Gloria inanis pestis. to. 1. 159. c. & 207. i. &
211. m.

Gloria popularis contemnenda. Eodem. 213.

f. & 252. g

gloriantes de bonis operib. stulti. to. 2. 185. b

Gloriatio in bono & in malo. tom. 3. 269. g

Gloria vana. tom. 1. 66. b. & 159. d. to. 3. 249.

b. tom. 4. 395. i. tom. 9. 106. i

gloria mundi, & huius contemptus. tom. 3.

354. c

Gloria vana, quibus potissimum insidiatur.
eodem. 355. a

Gloria de magnitudine imperii, cōparat vi
treæ lætitiæ, fragiliter splendida. t. 5. 30. c

Gloria sequitur fugientem. to. 5. 44. K

De gloria vana Romanorum. ibidem. e. f

Gloria est iudicium hominum, de hominib.

bene opinantium. ibidem

Gloria hominum. tom. 5. 44. g. & 47. c

Brutus pro gloria temporali filios suos occi
dit. ibidem. 45. e

Glorie contemptor. tom. 5. 47. d

Tam turpiter seruire virtutes humanæ glo
rie, quā corporis voluptati. ibidem. d. e

Gloria nostra tunc in puluerem deducitur,
&c. tom. 8. 13. K

Inanis gloria cur maxime fugienda est perfe
ctis, &c. ibidem. l

gloriarī in malitia, quid sit. tomo. 8. 165. i

Deus abstulit nobis gloriam nostram, vt da
ret suam. tom. 8. 222. d. e

gloria debet esse bona & vera. Eod. 537. K. l

Non est q. nō amet gloriā, sed gloria stulto
rū reprehendit a domino. Eodem. 578. K

Qui tali gloria delectantur, in conscientia
sua nihil habent. ibidem. l

Habere gloriam, sed non apud Deum, quid
sit. tom. 8. 61. b

Non est magnum gloriarī in letis, sed in tri
bulatione. tom. 8. 66. e. f

Nemo gloriē de bono quasi de suo. t. 8. 41. d

gloriam suam exemplo Christi nemo quē
rat. tom. 9. 54. b

gloria falsa fallit homines. tom. 9. 106. i

gloria humana multis obstat, quo minus re
suscitant. tom. 9. 101. g. h

Inanis glorię & timoris domini conflictus.
tom. 9. 224. K

INDEX

- Inanis gloria est fugienda. tomo. 9. 236. a. b
 Gloria sanctorum, & diuina.
 Gloriandum in solo domino. to. 1. 59. d. t. 2.
 48. K. & 184. c. to. 3. 61. m. & seq. & 351. m
 In nullo gloriandum, quoniam nostrum ni-
 hil est. tomo. 1. 21. b. tomo. 2. 48. K. l
 Existimo enim quod non sunt cōdignæ pas-
 siones huius temporis ad futuram gloriā
 quæ reuelabitur in nobis, &c. exponitur.
 tomo. 4. 200. d. & sequen.
 gloria & splendor, & ἐπέπεια tomo. 4. 336. h. i
 gloria Dei. tomo. 5. 44. g. & seq.
 Propter gloriam eternam, omnia contemnē-
 da. tomo. 5. 45. d. e
 gloria vera ubi erit, & verus honor. t. 5. 241. K
 De gloriæ celestis incomprehensibilitate.
 ibidem. K. l
 gloria Christianorum. to. 8. 85. m
 gloria nostra futura quæ. Eodem. 94. l
 glorificationem præcedit passio. tomo. 9. 81. c
 gloria nostra futura erit, æquari angelis, &
 videre Deum. tomo. 8. 94. l
 Quomodo sancti non in theatris, nō in cir-
 cis, non in foris, sed in cubilibus suis glo-
 rientur. tomo. 8. 578. l. m
 glorificamus Deum, gloriosum dicendo nō
 faciendo. tomo. 8. 114. m
 gloria fit quisque clarus, & charitate glorio-
 sus. tomo. 9. 106. i
 Qui gloriam Deo debitam de bono suo quæ-
 rit, hic fur est, & latro. to. 9. 166. m
 Quarens furari gloriam Dei, similis est dia-
 bolo. ibidem.
 gloria diuina, non est ambienda. ibidem.
 gloria communis omnium. tomo. 9. 188. g
 Differentiæ singulorum. ibidem.
 gloria beatorum post iudiciū. to. 5. 205. i. K
 Effectus spei celestis gloriæ. tomo. 10. 183. d
 In sola cruce gloriandum. tomo. 10. 178. f
 Gloria Dei patris, & filii.
 gloriā filii, quomodo pater iudicat. t. 9. 69. i
 Personæ inuicem, quomodo se glorificent.
 tomo. 4. 86. b
 gloria filii hominis tunc venit, quando gen-
 tes in eum crediderunt. to. 9. 81. d. e
 Ut glorificent patrem vestrum, qui in coelis
 est, & ne videamini ab eis, conclusiones
 duarum sententiarum in Euangelio quid
 operentur. tomo. 10. 2. g. h
 Nō minor est gloria, quod tumulus Ioseph
 suscitauerit Christū, quā quod sanctæ
 Mariæ uterus procreauerit to. 10. 195. c
 glorificatio Christi, resurgendo & ascēdēdo
 completa est. tomo. 10. 213. e
 Non ad huc venerat Christus ut alienam glo-
 riam inuaderet sed ut suam donaret. tomo.
 10. 258. m
 Dux sunt glorificationes secundū suscepti
 hominis formam. to. 10. 319. d. e
 Chrs bis glorificatus, bis dedit spiritū. ibi. e
 Quo glutino glutinetur anima Deo. tomo. 8.
 212. m
 gnostici unde sic dicti. tomo. 6. 4. m
 gnosticos, nonnulli Borboritas vocant. Eo-
 dem. 4. a
 gnostici animā naturam Dei esse dicunt. ibi.
 Bonum Deum & malum fingunt. Ibidem
 gog, & Magog quid significant. to. 5. 203. e
 goliath David superat. to. 10. 58. m. Spurius.
 Eodem. 225. c. f
 Quare percussus a David in fronte. tomo. 10.
 108. c
 goliath, typus diaboli. t. 6. 11. f. & seq. tomo. 8
 74. m. tomo. 10. 225. g
 gorgon monstrum. tomo. 5. 171. l
 gothi sub rege Alarico, Romam euerterūt.
 tomo. 1. 25. c. in fine.
 gothorum irruptio in Africam. to. 10. in Pol-
 sidonio.
 gothis quid sit, si hora armen. tomo. 2. 115. 8. K
 gothicam linguam, Rom. capta didicit. ibi.
 gothi multis senatoribus pepercerunt. tomo.
 5. 29. a
 gothorum clades magna, & quot vno die
 ceciderint. tomo. 5. 48. c
 gothorum rex, Christianos persecutus est.
 tomo. 5. 185. & sequen.
 grabatum, proximum significat. tomo. 9. 33. i
 Quid est quod dominus dixit paralytico, Tol-
 le grabatum tuum, & vade in domum tuā
 tomo. 9. 243. h
 gradus quatuor ad felicitatem. tomo. 3. 46. g
 gradus 10 figura. Eodem. 159. d
 gradus ad amorem æternum. tomo. 2. 118. g
 gradatio, grecē κλίμαξ dicitur. to. 3. 115. 8. d
 gradus virtutum. to. 4. 97. b. c
 gradus ad coelestem iustitiam. tomo. 4. 192. h.
 gradus docendi. ibidem.
 gradus quatuor ad perfectionē hominis. t.
 4. 199. f. & sequen.
 De gradu coniunctorum matrimonio anti-
 quitus. to. 5. 137. h. & seq.
 gradibus

Gradibus distinctis
 tom. 6. 209. f
 Gradus, indifferentes
 descendunt
 Gradus, qui in pla-
 tomo. 8. 466. m
 Quatuor sunt hor-
 Ecclesia.
 Vide, Varietas
 Si gressus homini-
 tā prauis essent
 & lemitas curu-
 sent.
 gressus Dei qui fi-
 tur.
 De verbis psalmi,
 dū verbū tuum
 Græcas literas pu-
 tomo. 1. 30. a
 De literis Græcis
 Græcos codices co-
 & 103. l. & 112. e
 græca laudantur.
 græca quædam in le-
 2240. h. & sequen.
 Græcis, gentes.
 græca linguam & He-
 leas cognitionem
 tomo. 3. 8. i
 Ad Græcæ exemplaria
 emendandum.
 Venissem, iuxta. lx
 Græcæ medio critere d-
 392. c. & 93. c
 græca lingua inter cæ-
 betur.
 De græcis regibus, fac-
 ibidem.
 græci, diuinis honorib-
 a quibus magna be-
 5. 12. m
 græci honorauerunt se-
 græci, de sapientia no-
 5. 68. e
 græca lingua in aliqu-
 quā Latina.
 Libros græcos inspic-
 sibus controuersis
 Gracchi seditiosi, pro-
 tur.
 Gracchi agros ostiur-

IN DIVVM AVGVSTINVM

- Gradibus distinctis omnia a Deo ordinata. niuntur. tom.5.28.h
tom.6.209.f
Gradus, indifferenter sunt ascendendum, & grammata quid sit. to.1.107.b
descendendum. tom.8.107.g
De grammatica, liber. tom.1.83.m. & seq. Re-
tract. to.1.10.f
Gradus, qui in psalmis, ascendendum sunt. grammatici, magistri penulati. tomo 1.30.f
tom.8.466.m
Quatuor sunt hominum gradus, & status, in grammaticorum leges anxie servantur, diui-
Ecclesia. tom.10.297.m
na precepta non item. ibi.h.i
Vide, Varietas. Quidam plus curant vitare barbarismum, quam
vicia morum. ibi.k
Sigressus hominis dominus non dirigeret, grammatices inuentio. to.1.165.g.h
tam prauis essent ut semper ad praua irerent fit grammatice, Latine literatura dicitur. to.1.61.
& semitas curuas sequendo redire non pos- i, & 165.c
sent. tom.8.95.i
gressus Dei qui sint, & quomodo videan- Grammatici, iudices poetarum. ibi.i
tur. tom.8.236.e
De verbis psalmi, Gressus meos dirige secum grammatica quid sit. to.1.180.h
dum verbum tuum. Ser. tom.10.67.f. & seq. grammaticorum est poetarum fabulas ad utili-
tates referre. tomo.4.325.d
Graecas literas puer Augustinus abhorruit. grammatice & rhetores quomodo accipiendi
ad Christianismum.
tom.1.30.a
De literis Graecis & Latinis. ibidem.d
Graecos codices consulit Augustinus. to.2.88.g
& 103.l. & 122.e. in fine, tom.3.81.b.c
Graeca laudantur. to.2.87.e & sequen.
Graeca quaedam in lege non translata. tomo. grandinis generatio. to.3.121.a
2.240.h. & sequen.
Gracis, gentes. tomo.2.246.c
Graecam linguam & Hebraeam, necessariam esse cognitionem literarum sacrarum. to.8.286.i
tom.3.81
grando ignis, & voces. to.10.171.h
Ad Graeca exemplaria nouum testamentum granum sive apicis missum, &c. quid significet.
emendandum. tom.3.10.g
to.8.237.h.i. & seq.
Vetus item, iuxta. lxx. ibidem
De grano tritici, quod seminatum in se habuit
magna multitudinis fecunditatem. to.8.
Graece mediocriter doctus Augustinus. to. 240.f. & seq. & 245.K.
3.92.c. & 93.c
Nisi granum frumenti mortuum fuerit, &c. ex
ponitur. to.10.169.i. & seq.
Graeca lingua inter ceteras gentium clarior ha- De granis & palea. to.10.28.d.e
betur. tom.5.65.e
Gratia.
De graecis regibus, sacra instituentibus diis. Gratia vocabulum generaliter & specialiter
accipit. to.1.19.l. & 24.h. & l. tom.2.48.m
ibidem.
grati quid Ciceroni. tom.4.187.g.h
grati, diuinis honoribus honorauerunt illos gratia Dei quid. to.4.429.a. to.9.6.f.g
a quibus magna beneficia receperunt. to. Merito gratia nominatur, quia gratis datur. 8.130.f
5.12.m
grati honorauerunt scaenicos homines. ibid.f
grati, de sapientiae nomine gloriati sunt. to. gratia natura dicitur. tomo.2.134.e.f
5.68.e
An gratia sit natura. tom.3.67.K
graca lingua in aliquibus euidentius sonat, gratia & stipendium peccati. to.3.K
quam Latina. tom.10.40.g.h
grati & K, & 77.f. & 282.a. & 347.l. & fo. se. d, & 356.h
Libros graecos inspiciebat Augustinus in pas- gratia quare sic dicta. to.8.62.m, to.10.50.K
sibus controuersis. tom.10.72.h
& 113.f
Gracchi seditiosi, pro lege agraria occidun- Gratia & praedestinatio.
tur. tom.5.17.e
Gracchi agros ostium male diuidentes, pu- gratia & praedestinatio. tomo.3.60.l
gratia

- Gratia eligimur & predestinamur. *tom. 5. 206. e*
 Inter gratiam & predestinationem, qd inter
 sit. *tom. 7. 405. a. b*
 Gratia Dei gratuita, & credenda & predicanda.
 Eodem. *419. m*
 Gratia & liberum arbitrium.
 Gratia & liberum arbitrium. *to. 1. 11. f. g. &*
19. a. & 22. K. to. 3. 63. i. & 66. K. & 86. b. &
K. & 349. g. & 353. m
 gra Dei vicit liberu arbitriu. *t. 1. 22. a. t. 4. 22. l*
 Ex gratia salus, no ex libero arbitrio. *tom. 7.*
217. b. c
 Gra Dei sup liberu arbitrium. *to. 7. 304. c*
 De gratia & libero arbitrio. Eodem. *423. i.*
 K. Retracta. *tom. 1. 27. i*
 Gratia Dei, & liberum hominis arbitrium
 discernenda. *to. 7. 424. g. h*
 Omnia nostra gratia Dei ascribenda, non
 libero arbitrio. *to. 10. 68. g*
 Imo etiam ipsum liberum arbitrium. *ibide.*
 Gratia Dei, & voluntas.
 Gratia prima, & secunda.
 De gratia Dei & voluntate, questio difficili
 ma, & paucis intelligibilis. *tom. 2. 48. a. &*
sequentibus.
 Gratia Dei an precedat, vel sequatur homi
 nis voluntatem. *tom. 1. 150. m. seq.*
 Gratia duplex. *tom. 2. 128. a. & seq.*
 Prima gratia beneficii Dei est, redigere nos
 ad confessionem humilitatis. *tom. 8. 111. g*
 Gratia prima & secunda. *tom. 7. 396. l*
 Gratia & iustitia.
 gratia & iustitia. *tom. 3. 346. h*
 gratia Dei nec iniusta, nec crudelis potest ef
 se iustitia. *tom. 5. 111. f*
 gratia bene vti facit mala morte, & iustitia
 facit diligi. *tom. 5. 113. e*
 gratiam differre a virtutibus, innuit dicens,
 virtutes dari sola gratia Dei. *to. 5. 238. b*
 Gratia veteris, & noui testamenti.
 gratia in veteri testamento latens, in nouo
 reuelatur. *tom. 3. 271. l*
 Absque gratia, decalogus quoque occidit.
tom. 3. 270. d. e
 gratia data est, vt lex impleatur. *tom. 3. 272.*
g. 347. b
 gratie promissio. *tom. 4. 95. g*
 gratia & veteres seruati sunt. *tom. 4. 217. a*
 gratia noui testamenti, a Christo & Aposto
 lis reuelata. *tom. 5. 92. f*
 gratia noui testamenti, quæ fit. *to. 2. epist. 120.*
 Retracta. *to. 1. 25. l*
 gra indicium, Christi humanitas. *tom. 3. 4. a*
 gratia Dei nobis, in homine Christo com
 mendatur. *tom. 3. 139. h*
 gratia Dei nobis prestat per Iesum. *t. 5. 103. c. d*
 gratia Christi. *tom. 10. 7. i*
 Tolle gratiam, quid est Christus nisi homo?
to. 10. 148. d
 Gratia donum.
 gratia dona sunt duo. *tom. 3. 349. c*
 gratia donatur bonis illud quod non debe
 batur, sed iustitia malis illud qd debeba
 tur. *tom. 5. 139. i*
 gratia Christi hominibus donata, commenda
 tio. *tom. 10. 25. f*
 gratia, donum Dei est. *tom. 10. 50. k*
 gratia diuinæ bonitatis, quomodo accipien
 da. *tom. 10. 61. h*
 Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiun
 git gratiam ad merita. *tom. 10. 188. l*
 Gratia gratis data.
 gratia gratis data. *t. 1. 11. f. to. 2. 89. k. & 131. i.*
to. 3. 98. K. l. to. 8. 253. K. t. 9. 6. g. to. 10. 7. b
 Gratia nisi gratis detur, gratia non est. *to. 3.*
63. k. & 269. e. to. 7. 252. & 253. f. & 259. f
 Qd io gratia, quia gratis datur. *tom. 8. 62. m*
 Si ideo gratia vocatur, quia gratis datur, nul
 la tua merita præcesserunt. *tom. 8. 159. m*
 Gratiam suam gratis dat Deus. *tom. 8. 120. b*
 Cum gratiam audis, gratis intellige. *tom. 8.*
553. a
 Non est gratia, nisi gratuita. *tom. 8. 30. a*
 gratia qua conditi sumus, vtrū gratis data
 gratia. *tom. 10. 67. a. b*
 Gratia & meritum.
 Gratia & meritum pugnant. *t. 2. epist. 105. &*
106. to. 3. 353. m. tom. 8. 129. e. f. & 159. m
 gratia & meritum. *tom. 3. 355. h*
 Pro gratia, contra meritis suis superbientes.
tom. 10. 9. a
 De gratia & meritis. *to. 10. 14. b. c. & sequen.*
 gratie commedatio, & propriarum virium
 confutatio. *to. 10. 27. K. l*
 Pro gratia contra merita. *tom. 10. 56. a*
 gratia & meritorum discussio. *ibidem. c*
 gratia non ex merito, sed meritum ex gratia.
tom. 4. 215. K tom. 10. 72. l. & seq.
 gratia præcedit meritum. *to. 7. 305. g*
 gratiam Dei non tua merita præuenerunt,
 sed beneficia Dei præcesserunt. *tom. 8.*
54 d

Si vis alienus esse a
 tomo. 8. 62. a
 Vt nobis gratia sua
 na facta prece
 Quod non detur e
 probatur.
 Gratia Dei no n
 tribui, authori
 gratia Christi nul
 ex ea cuncta ei
 Gratia
 Gratia Christi, on
 tom. 2. 13. 8. k.
 gratia Dei maxim
 natione.
 Sine gratia, etiam
 tus est peccati
 gratia Dei quo p
 Gratiam suam De
 nobis commedat
 gratie commendat
 gratiam Dei comm
 seipsum po hom
 men redire.
 Gratia Dei, que libe
 bis in oibus scrip
 Gratia, qua gratis sal
 ribus suis Deus in
 Commendatio gratie
 cussed etia qua re
 Gratia lapsusmi, &
 gra Dei, christiani sumus
 gratia aboleri omnia p
 Ante gratiam iniusti o
 gratia nobis facta in C
 mo. 10. 139. a:
 gratia proprie iustific
 gratia Dei sola iustific
 & fo. seq. d. e.
 gratia qua iustificamu
 7. 253. b
 gratia Dei in Paulo, qu
 De gratia & auxilio D
 mia. tom. 7. 25. e. f. &
 Cyprian.
 gratia Dei sumus, qui
 8. 22. k
 Quod gratia Dei null
 cedentibus prapap
 tom. 8. 230. k.
 gratia discipuli & ca

IN DIVVM AVGVSTINVM

Si vis alienus esse a gratia, iacta merita tua.
tomo.8.62.a

Vt nobis gratia suam daret, nulla nostra bona facta preceferunt. to.8.211.c.

Quod non detur ex meritis, testimonia com probatur. to.8.222.b.c.

Gratia Dei non nostris meritis, sed Dei voluntati tribui, autoritate probatur. to.8.510.l.

Gratia Christi nulla merita preceferunt, sed ex ea cuncta emanarunt. to.9.97.b.

Gratiae commendatio.

Gratia Christi, omnes Pauli epistolae sonant to.2.138.k.

Gratia Dei maxime commendatur in incarnatione. to.5.90.d. & seq.

Sine gratia, etiam lex quae in se est bona, virtus est peccati. to.5.113.c.f.

Gratia Dei quod per Iesum Christum. to.8.133.f.g.

Gratiam suam Deus in omnibus scripturis nobis commendat. Eodem. 248.e.f. & seq.

Gratiae commendatio. to.8.144.K. & 196.b.

Gratiam Dei commendat scriptura, quia per seipsum potest homo in illa ambulare, non tam redire. to.8.286.e.

Gratia Dei, quae liberat nos, commendat te vobis in omnibus scripturis sanctis. to.8.248.e.

Gratia, quae gratis saluamur, in omnibus operibus suis Deus insinuat. to.8.546.b.

Commendatio gratiae, non solum qua nos fecit, sed etiam qua re fecit. to.8.553.m.

Gratia baptismi, & gratia iustificans. gratia Dei, christiani sumus. to.1.25.c. to.2.125.g.

Gratia aboleri omnia peccata. to.3.56.b.

Ante gratiam iniusti omnes. to.4.364.m. & seq.

Gratia nobis facta in Christi baptismo. to.10.139.a.

Gratia proprie iustificans, quae. to.7.250.d.

Gratia Dei sola iustificamur. to.7.237.K. & fo. seq. d.e.

Gratia qua iustificamur, charitas Dei. to.7.253.b.

Gratia Dei in Paulo, quid. Eodem. 288.g.

Degradia & auxilio Dei, Ambrosii testimonium. to.7.255.e.f. & 303.f. & 319.K. Item Cypriani. Eodem. 302.d.

Gratia Dei sumus, quicquid boni sumus. to.8.224.k.

Quod gratia Dei nullis nostris meritis praecedentibus praeparat sibi in nobis locum. to.8.230.k.

Gratia discernit & candificat in protectione

corporis Christi, non merita, aut virtus propria. to.8.233.m.

Gratia Dei & misericordia, semper praeveniunt peccatores. to.9.166.g.

Quisquis absque Dei gratia vana praesumit, nihil est. to.9.107.K.

Totum, quod bene facimus gratiae Dei deputandum, non merito nostro. to.10.7.a.b.

Gratia Dei, non meritis suis, discipuli eiecerunt demonia. to.10.9.a.

Homines aliqui iusti, non ex se, sed gratia Dei. to.10.27.K.

Gratia Dei ex Saulo fecit paulum non opera, nec merita. to.10.97.g.h.

Gratia & opera.

Gratia Dei, ad singulos actus dari. to.2.152.m. in fine.

Gratia saluamur, non operibus. to.3.347.l.

Gratia praecedat opera bona. to.3.353.m. to.4.215.m. & seq.

Gratia cooperans. to.7.242.g.

Gratiae Dei commendatio, ut nemo de suis operibus gloriatur. to.8.252.a.

Si propterea gratia est, quia gratis, nihil tui praecessit, ut acciperes. Ibidem.K.

Sine gratia Dei nemo aliquid bene facit: quia quod male facit, ipsius hominis est: quod facit bene, de beneficio Dei. to.8.346.d.

Gratiae Dei est tribuendum, etiam quod recte facimus. to.8.461.l.

Agens bene, ex Deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. to.10.137.g.

Gratiae vis, & effectus.

Per gratiam Dei natura liberatur, & regitur. to.1.25.c. to.3.211.e.f.

Ex Dei gratia omnia. to.1.78.m.

Gratias vis. to.3.66.m. & seq. k.

Gratia operatur omnia. ibid. 48.g.

Gratiae omnia deberi. Ibidem.h.

Nihil agi sine gratia. to.3.77.f. & 348.d.

Gratia Dei a demonum dominatione liberat. to.5.38.c.

Aut gratiam minorem acceperunt angeli, qui ceciderunt quam alii: aut si parem, boni magis adiuti sunt. to.5.106.i.

Gratia si non abundasset in martiribus: tamen poenas sustinere non potuissent. to.5.113.i. & sequen.

Gratia Dei in debita aliquos liberat a morte secunda. to.5.120.m.

Gratia quod possit dici doctrina. to.7.151.m.

Gratia

I N D E X

- Gratia efficit. ibidē.k.
 Ad gratiam Dei non solum homo, sed & angelus pertinet. to.8.254.h.i.
 Gratia dei non solum operatur remissionē peccatorum, sed etiam, cooperantē sibi facit hominis spiritum in opere bonorū factorum. to.8.283.e
 Quam gratiam & gloriam dabit dominus. tom.8.305.e.
 Gratia Dei nimis occulta est, qua hominum mētes reuiuiscunt, vt possint audiri a ministris pręcepta sanitatis. to.8.319.k.
 Gratia id agit, vt dilectione impleant madata Dei, q̄ timore nō poterant. to.8.461.g.
 Gratia, quare sit data. to.10.68.g.
 Nihil est homo sine gratia Dei. to.10.190.h.
Gratię vocabula, & attributa.
 Gratia, vita eterna. tom.2.140.m. tom.3.63.k.
tom.7.426.i.k.
 Gratię Dei auxilium. tom.3.211.d.e.3.7.i.
 Vbi gratia. to.3.282.f
 De corruptione & gratia. to.7.432.h.& seq.
Retracta. tom.1.28.K. to.2.49.c. & sequē.
 Cur nomineti sortis, graua appellet. t.8.57.l
 Gratia quomodo non sit gratia. to.10.7.a.b.
 Gratia, pluuia est. to.10.55.k
 Gratia, medicina est. tom.10.68.m.
 Gratia lactis copia significatur. to.10.108.b.
De gratia, loci ex scripturis
 Gratia pro gratia redditur. tom.3.63.K. tom.
7.426.l.m.
 Gratia p̄ gratia, quid. tom.7.426.m.& seq.
tom.9.6.g.h.
 Gratia Dei diffusa in labiis, q̄ sit. to.8.133.f.
 Fides gratia est, cum dicitur, Accepimus gratiam pro gratia. to.9.6.i.k.
 Gratia, quā accepimus, cū dicitur, Et de plenitudine eius nos oēs accepimus; & habetur in Græco & gratiā pro gratia. Ibidē.f.
 Vbi abundauit delictum, superabūdauit gratia. to.9.166.h.
 Locus Pauli explanatus, Reliquię p̄ electio nem gratię saluę factę sunt. to.10.7.a.b.
Errores circa gratiam Dei.
 Contra inimicos gratię Dei acriter disputatū. t.1.25.m. t.2.119.h.& seq. to.3. de spiritu & litera. 266.K.& seq.
 Gratiā Dei scđm merita nostra dari, Palagiani asserunt. tom.2.49.e.& seq. to.6.252.e.
 Gratia quomodo accipiat Pelagius. tom.2.125.h. & 129.e. & 99 d. to.7.253.b.c.
- Gratiam Dei quō Pelagiani negant. Ibidem.
 De natura & gratia, cōtra Pelagianos. tom.7.237.f.& seq. Retract. tom.1.11.f.& 25.c.
 De gratia Christi & peccato originali, contra Pelagium & Cōlestium. to.7.249.d. & seq. Retract. tom.1.26.i.
Gratię, Gratiarum actio.
 Gratiarū actio pro bonis sibi collatis. tom.1.31.m.
 Gratiarū actio pro remissione peccatorum. Eodem.33.a.
 Gratiarū actiones nos debere creatori nostro. Eodem.224.b.& K.l.
 Prodendi Iudęi Christiani facti, & alii Christiani, vbi male de gratia Christi sentiunt. tom.10.56.f.
 De gratiarū actione multiplici Deo pro suis beneficiis reddenda. to.5.63.K
 Gratiarū actio, sacrificiū laudis. tom.6.194.l
 Gratię sunt Deo referendę tam in aduersis quam in prosperis. to.8.67.d.
 Multi gratias Deo agunt, cum illis accidit p̄ sperum; sed cū aduersum venerit, blasphemant. tom.8.152.f.
 Gratias gratię Dei agimus, non domus non reddimus, non referimus, sed verbis tantū retribuimus. to.8.342.e.
 Gratias agit Deo, qui Deo gratias dicit. tom.8.509.e
 Gratiarum actiones Deo sufficientes reddere non possumus. to.9.160.g
 Gratię Deo agendę pro beneficiis acceptis. tom.9.162.a.b.
 Gratia Deo rependenda. ibidē.m
 Gratiarum actio sup̄ illuminatione nostra. tom.9.171.b.
 Decet gratias agere, qui gratiam meruerūt. tom.10.191.d.e.
 Scientia gratiarum actionis proponitur nobis ab Apostolo. to.10.65.
 Gratianus imperat, & Theodosio imperium condiuidit. tom.5.13.l.
 gratulatio. to.1.40.b.
 gregorius Nazianzenus. to.2.157.d
 gregorii sententia de videndo Deo. ibidem.
de peccato originali. to.7.307.h.i.
de gratia Dei gratuita. Eodē.419.m.
 grex Dei, Ecclesia. to.4.417.g.
 greges boni & mali. to.2.254.k.l
 gulę tentatio. to.1.64.& seq.
 de gulę vitio. to.2.153.m.& sequē.
Per

Per gulam perdidit
 8.142.d
 guntur voracitatem
 cat.
 Gymnosophista

H Abere.
 Quātū habet
 Multi aliqua habent
 do quod habent
 Habere aliquid, quod
 Dominus, p̄ eū quod
 q̄ nō habet, pro
 Deus quomodo f
 tur.
 habitatio Dei, cō
 habitatio nostra
 Io, quia i tera
 bulare, vt in cē
 habitaculum Dei
 Quomodo habiter
 tet in sancto.
 Vbi habitabat ante
 terram, & sancto
 In quibus habiter
 habita in Deo, & ha
 Deus non habitat in
 eius sunt, in exēpl
 Alia habitat Deus in
 to.8.234.c
 Quomodo habiter in
 men hū millia respi
 Deus ubi habiter.
 Qui morat domū Dei
 qui morant vt in ha
 Ille habitat qui non te
 habitauit, non hab
 Nemo habitat corde
 8.150.c
 habitare in adiutorio
 8.330.g. & 333.g
 Alter nos habitamus
 in sanctis suis.
 habitare fratres in vni
 ipsa charitas.
 Vtrum hoc de omni
 aliquibus certis
 ibidem.
 Quod clamor iste
 & auditus est in o

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Per gulam perdidit Esau primogenita sua. t. 8. 142. d.

guttur voracitatem inhiantis gulæ signifi-
cat. tomo. 8. 28. a

Gymnosophistæ Indorum. tomo. 5. 125. c

H
Habere.

Habere. tomo. 1. 103. h
Quântum habebis, tātus eris. tomo. 8. 166. i

Multi aliqua habent, & non percipiunt sciē-
do quod habent. tomo. 10. 12. c

Habere aliquid, quid dicatur. tomo. 10. 107. f

Dominus, p̄ eū qui habet, iuuat egentē p̄ eū
q̄ nō habet, probat habentē. to. 10. 229. b

Deus quomodo singulos inhabitare digne-
tur. tomo. 5. 82. i

habitatio Dei, cōscientia est piorū. t. 8. 139. i

habitatio nostra non debet recedere de cē-
lo, quia ī terra debemus sicut mortui am-
bulare, vt in cēlo viuamus. tomo. 8. 151. d

habitaculum Dei, quid sit. tomo. 8. 72. i. K

Quomodo habitet Deus in cēlo, qui habi-
tet in sancto. tomo. 8. 478. c

Vbi habitabat antequam faceret cēlum, &
terram, & sanctos. ibidem. d

In quibus habitet Deus. tomo. 8. 41. d

habita in Deo, & habitabit in te. tomo. 8. 50. a

Deus non habitat in omnibus, qui in domo
eius sunt, in exēplo ostendit. to. 8. 230. K

Alias habitat Deus in sanctis, quam in Chri-
sto. tomo. 8. 234. c

Quomodo habitet in altis dominus, & ta-
men humilia respiciat. tomo. 8. 429. a

Deus vbi habitat. tomo. 8. 341. i

Qui intrāt domū Dei ut inhabitent, ipsi sunt
qui intrant vt inhabitentur. tomo. 8. 505. b

Ille habitat qui non tenetur, nam qui tenetur
habitatur, non habitat. tomo. 8. 147. h

Nemo habitat corde, nisi vnde cogitat. tomo. 8. 150. c

habitare in adiutorio altissimi, quid sit tomo. 8. 330. g. & 333. g

Aliter nos habitamus in domo, aliter Deus
in sanctis suis. to. 8. 478. d

habitare fratres in vnum, tam dulce est quā
ipsa charitas. tomo. 8. 508. i

Vtrum hoc de omnibus Christianis, an de
aliquibus certis & perfectus dictum sit.
ibidem.

Quod clamor iste non audiebatur in iudea
& auditus est in orbe terrarū, licet de illo,

pariete, circuncisionis nata sit ista benedi-
ctio. ibidem. x

Habitare in vnū, perfectorum est. t. 8. 509. K

Quod sit ex dono gratiæ Dei, non ex meri-
tis aut viribus propriis, sicut ros de cēlo.
ibidem. l

Non habitant in vnum, nisi in quib. perfecta
merit charitas Christi. Eodem. 5. 10. a

Multi habitant in vnū, nō nisi corpore. ibi. b

Qui in vnum habitant illic præcepit domi-
nus benedictionem. ibidem

Vicissim se habitant, qui continet & qui cō-
tinetur. tomo. 9. 137. i

Omnia confert Deus cui inhabitat. ibidem

Primi habitaculi eminentiæ. tomo. 9. 175. m

Medii habitaculi ad extrema similitudo. ibi.

Infirmi habitaculi ad primum comparatio.
tomo. 5. 186. a

Inseparabilis est habitatio, quorum insepa-
rabilis operatio. tomo. 10. 12. f

habitationes duæ in alio seculo. t. 10. 76. m

Deus quō habitet in templo suo. t. 10. 103. c

Internus habitator in homine. to. 10. 108. e

Quomodo sit parandum habitaculum spiri-
tui sancto. tomo. 10. 220. l. m

habitus. tomo. 10. 102. h

habitus notabilis. tomo. 2. 153. a

habitus est in animo, etiam si desit actus. to-
3. 142. K. & sequen.

habitus multis modis dicitur. tomo. 4. 206. K

habitu inuentus ut homo, exponitur. ibidem
& sequen.

habitus idem sequi cogit eundem finem. to-
5. 187. a

habitus & dispositio. tomo. 7. 367. d

De adulterino habitu virorum & mulierū
tomo. 10. 249. K

Quis adulterator habitus. ibidem m

Qui sint habitus impudici virorum. ibidem

Qui sint habitus impudici mulierum. ibi-
dem.

habitus impudicus, nuncius est adulterini
cordis. tomo. 10. 249. m

hæreditas Christi Ecclesia catholica. tomo. 2.
221. e. & 225. l. & 228. l. & sequen. tomo. 7.
168. h. i

hæreditaria successio. tomo. 3. 302. l

Hæreditatem Christi multitudine filiorum
non minui. Eodem. 3. 48. c

hæreditas Dei, & quomodo cohæredes Chri-
sti dicamur. tomo. 4. 206. c. d

hæreditas

INDEX

- Hæreditas Dei dicitur Ecclesia, & vicissim hæ-**
reditas nostra Deus. to. 8. 8. f. g
Pro numero filiorum pars hæreditatis Deo
offeratur. tom. 1. 110. K. & 149. e
Hæreditas Dei quò accipièda. tom. 8. 289. g
Hæreditas in qua cohæredes Christi sumus,
non minuitur copia possessorum, nec fit
angustior numerositate cohæredum, sed
tanta est multis, quâta paucis, tanta singu-
lis, quanta omnibus. tomo. 8. 153. m
Hæreditas quomodo infirmata dicat & im-
perfecta. tomo. 8. 231. a. & d.
Hæreditas veteris testamenti in umbra signi-
ficatiua futuri, terrena foelicitas, hæredi-
tas noui testamenti est æterna immortalitas.
 tom. 233. g
In hæreditatem Dei gentes duobus modis
intrauerunt. tomo. 8. 289. l
Hæreditauit, & hæreditate acquisiuit, si disse-
rant. tom. 8. 458. f. g
Hæreditas domini quare de finibus terre col-
ligatur. tom. 8. 491. a
Christus non ita te fecit hæredem, cui mor-
tuo succedas, sed cum quo in æternum ui-
uas. tom. 8. 532. e
Tandiude hæreditate mortuorum contendit
tur, quandiu testamentum in publicum
proferatur. tom. 8. 7. e
Hæreditas Christianorum. tom. 9. 5. e
Quelibet hæreditas diuiditur inter consortes,
pacis hæreditas diuidi non potest. to. 9. 237. f
Hæreditas domini sumus. tomo. 10. 30. g
Deus hæreditas nostra, & nos ipsius, & inui-
cem nos colimus. tom. 10. 30. g. h. 51. e. &
 70. b. c. & 188. e
Ad hæreditatem Dei qui perueniat. tom. 10.
 47. g
Hæreditas Christianis promissa, quid disse-
rat ab hæreditate humana. tom. 10. 70. b. c
Hæreditas nostra, Deus, & hæreditatis eius
excellencia. ibidem
Sedes hæreditaria, per Adam clausa, repera-
tur per Christum. to. 10. 188. l
Si hæredes Christi esse volumus, in eius pa-
ce manere debemus. tom. 10. 210. a
De duobus fratribus petentibus a Christo di-
uisionem hæreditatis. tom. 10. 124. m. & seq.
Nemo ex hæredato filio hæredem faciat Ec-
clesiam. tom. 10. 314. h
Quare Christus noluit diuidere hæreditatem
inter fratres. tom. 10. 319. h. i
Hæreticus quid. tom. 5. 184. a
hæreticos esse oportet, qui & Ecclesie non-
nulla ex parte profunt. to. 150. c. d. & 235.
 l. m. & 239. e. 267. h. tom. 2. 5. b. & 143. b
hæreses innumerabiles. tom. 1. 235. e. l
hæreticorum alia religio, & alia doctri. ibi. f. g
hæretici paria sacramenta celebrantes, senten-
tia dispares sunt. Eod. 234. i. & fo. seq. e. l
Vnde a catholica communione exclusi. ibi.
 235. e. f. & K.
hæretici & schismatici differunt. ibidem. e. l
 tomo. 4. 123. i
Et quomodo utatur istis Ecclesia. to. 1. 235. l
hæreseos, & schismatici nouitates fugiende,
 ibidem. g
In hæreticos, Augustini lenitas, & clemen-
tia. Eodem. 248. l. tomo. 2. 93. h. & 138. i. &
 episto. 127. & fo. 230. c
hæreticis multa pecuniaria indicta. to. 1. in
 posidonio. tom. 2. 66. m. & 66. b. & 98. a
hæreticorum errata, ut Hieronymus produ-
cit Augustinus. tom. 2. 13. R
hæretici non cogendi, nisi doceantur. to. 2. epi. 48.
hæretici moderatè coercendi. tom. 2. episto.
 50. & 60. & 61
hæretici penitentiam simulant. Eod. 45. h. i
hæreses & schismata prædicta. ibidem. i
In hæreticos lex moderata. to. 2. 66. m
hæretici quare non rebaptizentur. Eod. 68.
 e. f. tom. 7. 71. a. b
hæreticos non posse habere martyrum mor-
tem. tom. 2. 93. h. i
Quomodo occidantur hæreses per catholi-
cos. tom. 9. 146. d
hæresibus pullulantibus celeriter obuiandū
 tom. 2. 126. b
hæreticorum inquietudo. tom. 2. 172. b
hæreticos corrigi vult Augustinus, non nece-
ri. tom. 2. epist. 122. 158. 159. & 160. tom.
 7. 89. h. i
Orat Augustinus pro hæreticis homicidis. to.
 2. 216. m. & sequen.
hæretici inuitantur, ut mutua collatiōe schis-
ma componatur. tomo. 2. episto. 147.
hæretici qui non censendi. to. 2. 218. a
hæretici quatenus comunicandum. ibi. a. b
hæreses pariunt schismata. tomo. 2. 224. c. d
hæretici ad salutem, etiam inuiti, sunt trahē-
di. tom. 2. episto. 204.
hæretici si quid bene dixerint, legendi, sed
 causæ. tom. 3. 9. e
 hæretici

hæretici Christiani no
 hæretici & schismatici
 nati
 hæreticos quos potissim
 hæreticorum cecitas.
 hæretici abutuntur test
 mo. 3. 79. e. & 198. g
 hæretici quomodo in
 dom. 4. 10. K. l. &
 hæretici quomodo a n
 tom. 4. 123. i.
 hæretici hæreticos,
 concianibus.
 schismatici patientia
 valeat.
 hæretici pseudo marty
 410. m. & seq.
 hæretici paucitatis non
 mendant.
 hæreticos adumbrant
 436. 2.
 Chæta hæreticos, Manic
 hæreticos omnis secun
 condum Deum viui
 hæreticorum soler feru
 cem conturbare san
 hæreticum uilitas.
 hæretici vnde processer
 hæretici malo suo Eccl
 hæretici qui
 hæreticorum & inimic
 eantur.
 hæretici procurauit
 hæretici baptizati
 ribus.
 hæreticos uoces signific
 lium de.
 hæretici uoces, &
 Ecclesiasticum.
 hæretici penitentia
 De hæreticis temper
 phanius.
 Eulicibus.
 Hieronymus.
 hæretici quid.
 hæretici & error differe
 hæreticos quomodo
 ciat hæreticum.
 Aduersus hæreticos
 tom. 6. 11. g. & seq.
 hæreticorum capu

IN DIVVM AVGVSTINVM.

heretici Christiani nomine tenus. to. 3. 5. o. b.
 heretici & schismatici extra Ecclesia dam-
 nati. to. 3. 77. i.
 heretici quos potissimū decipiāt. to. 3. 25. 6. l.
 hereticorum cecitas. to. 3. 201. K.
 heretici abutuntur testimoniis scripturæ. to.
 mo. 3. 79. e. & 198. g.
 heretici quomodo inquirendi, & convincē-
 di. to. 4. 10. K. l. & 12. a.
 heretici quomodo a malis catholicis diffe-
 rant. to. 4. 123. i.
 Aduersum hereticos, quomodo agendū in
 concianibus. to. 4. 325. d. e. & 355. f.
 Schismatici patientia p̄ Christo, quantum
 valeat. to. 4. 364. d.
 heretici pseudomartyres. to. 4. 394. d. to. 8.
 43. o. m. & seq.
 heretici paucitatis nomine se plerumq; cō-
 mendant. to. 4. 355. e.
 hereticos adumbrarunt filii Cethurę. to. 4.
 436. a.
 Cōtra hereticos, Manich. disputat. t. 5. 99. e.
 hereticus omnis secundum hominem, nō se-
 cundum Deum viuit. to. 5. 13. 8. l.
 hereticorum solēt feruere p̄cordia, & pa-
 cem conturbare sanctorum. to. 5. 143. k.
 hereseum vitilitas. ibidē.
 heretici vnde processerint. to. 5. 184. a. b.
 heretici malo suo Ecclesię profunt. ibidem.
 heretici qui. ibidem.
 hereticorum & inimicorū insidiis Ecclesia
 exercitatur. ibidem.
 hereticos procurauit diabolus regenerari
 facis, vt sit baptizati possent magis secu-
 ritate. ibidem.
 heretici omnes significantur per medium fi-
 lium Noe. to. 5. 221. i. K.
 heresiarchæ omnes, & hæreses cōdentes de-
 Ecclesia exierunt. to. 5. 223. a.
 hereticus peior infideli. ibidem b.
 De hæresibus scripserunt Philastrius & Epi-
 phanius. to. 6. 2. e. & seq. c. & 8. g.
 Eusebius. ibidem. 10. g.
 Hieronymus. ibid. 11. b.
 hæresis quid. to. 6. 2. e.
 hæresis & error differunt. to. 6. 3. d.
 hereticus quomodo definiendus, & quid fa-
 ciat hereticum. ibid. & 8. b. c.
 Aduersus hereticos fiducia Christianorum.
 to. 6. 11. g. & sequentibus.
 hereticorum caput; diabolus. to. 6. 21. f.

hereticus quid sit. to. 6. 29. e.
 Inter hereticum & credentē hereticis, diffe-
 rentia. ibidem. e. f.
 heretici sanādi magis quā pdendi. to. 6. 37. h.
 hereticorum mater superbia. to. 6. 36. d. e.
 heretici comparantur pernici. to. 6. 92. g.
 hereticorum amentia. ibidē. h.
 hereticorū priuilegiū diabolicū. to. 6. 127. c.
 heresiarcharū catalogus ad Quot vult Deū.
 to. 6. 3. K. & sequen.
 hereticos & schismaticos coercere, vel pu-
 nire, ad potestatem pertinere. to. 7. 6. c.
 Contra schismaticos lex imperialis. ibid. i.
 heretici baptizare & ordinare possunt. to-
 mo. 7. 13. i. K.
 Cum hereticis [quomodo] agendum fide-
 libus. to. 7. 28. f. g.
 hæresis & schisma. to. 7. 72. K. l. & fo. seq. d. e.
 hereticorū Episcopi quomodo recipiatur.
 to. 7. 74. K.
 heretici resipiscētes, quō purgentur. ibidē. I.
 Aliter heretici, aliter Pagani recipiuntur. to
 mo. 7. 75. g.
 heretici quateus per principes coercendī.
 to. 7. 117. b.
 hereticorū discessus, ab Ecclesia, vel acces-
 sus spiritualis. to. 7. 120. l.
 hæresis & schismata quō fiat to. 7. 132. l. m.
 In hereticis quid approbandum, arguendū
 ve. eod. 133. f. g.
 heretici sacramenta habent & scripturas ad
 speciem non ad salutem. ibidem. e.
 heretici multi, multis & bonis catholicis
 meliores sunt. to. 7. 133. l.
 hæresis & auaritię comparatio. Eo. 134. b. c.
 hereticorū sermo, vt cancer serpit. t. 7. 136. i.
 heretici a semetipsis damnati. to. 7. 144. a.
 In hereticis & schismaticis quod uitiatū est,
 sanatur tantum. to. 7. 159. l. m.
 heretici quomodo recipiantur. to. 7. 176. a.
 & sequen. copiose.
 In hereticos, de quibus spes est, lenitas, to:
 7. 286. e.
 hæresis Paternianorum & Venustianorum.
 to. 7. 351. k.
 hereticis malo voto per peccatum legentes
 malè coguntur intelligere; quorū morte
 filii Ecclesiæ tanquam quibusdā spinis a
 somno excitantur. to. 8. 15. c.
 hereticus Christi est inimicus & defensor.
 to. 8. 17. b.

hereti-

- hereticorum comparatione iucundior est in
uentio veritatis. to. 8. 21. a.
- Quantum in ipsis est, destruunt laudem Dei:
dum quaestionibus vanis agitat paruulos,
& nutritos fidei lacte. to. 8. 24. k.
- Quia perierunt, nolunt quaeri per charitate
fraternam ad unitatem. to. 8. 31. h
- Qui cognouerunt quid esset Ecclesia, exie-
runt foras, & schismata fecerunt contra Ec-
clesiam tom. 8. 57. e.
- Omnes haeretici in paucis, & in parte sunt.
tom. 8. 63. i.
- Ab heresi suscipi non possunt, nisi illam de-
seruerint. to. 8. 94. b. c.
- haeretici in multis sunt cum Christo, non in
paucis, sed in paucis quibus non sunt cu
Christo: non eis profunt multi in quibus
sunt cum eo. to. 8. 177. e.
- Quod non amant nobiscum id ipsum, & co-
fitemur nobiscum Christum. tom. 8. 32. l.
- Ex haeticis, qui male sentiunt, probati sunt
qui in ecclesia bene sentiunt. to. 8. 177. i.
- Haereticus prima in Christi discipulis orta est.
Ibidem. l.
- Per hereticorum diuisionem, multi sermo-
nes domini duri molli sunt super oleu,
& facti sunt iacula. tom. 8. 177. m
- Vtrum debeant excludi de basilicis. tomo. 8.
289 m. & seq.
- heretici dicuntur ferre calami, quoniam scri-
pturarum sensum pro errore suo peruer-
tunt. to. 8. 236. k. l.
- Quod non correctioni, sed contentioni stu-
deat: quare dispergentur. tom. 8. 237. b.
- Quod ad populum Dei pertineant: & si non
per virtutem, certe per speciem. tomo.
414. m.
- Quia multum de se praesumpserunt, & se ip-
sos amantes se ab unitate Ecclesiae diuise-
runt, ideo pauci facti sunt. ibidem.
- Quia principes esse voluerunt: ideo repro-
bati sunt ab Ecclesia Dei, & exierunt. Eo-
dem, 414. a.
- Quod profunt cu exierint de Ecclesia, p inquit-
tionis studiū, & timoris exemplū. ibid. c
- Quare se ab unitate Ecclesia diuiserint. tom.
8. 469. h. i.
- haereses non fecerunt, nisi magni homines.
tom. 8. 484. d.
- haeretici quare exclusi sint ab Ecclesia. tom.
8. 502. a. & d.
- Montes naufragosi sunt heretici. tom. 9. 2. f.
- haeretici nil in Ecclesia debent, secundum le-
ges humanas possidere. Eod. 14. b.
- haeretici a principibus affligendi. to. 9. 23. e
- hereses ex bonis scripturis, non bene intelle-
ctis, originem trahunt. to. 9. 34. g.
- haeticos quare Deus permittit. tom. 9. 61. a.
- heretici non intrantes postiu in ouile. to. 9. 72. b
- hereticorum diversorum, diuersi errores ibide.
- Errores diuersorum hereticorum de Deo.
tom. 9. 103. g.
- haeretici suas sententias veritatis colorant. to-
mo. 9. 104. d.
- haeretici bestiae nomine censendi. to. 9. 146. e
- haeretici sunt potentes in hoc seculo. ibid. d
- Christi gloria apud haeticos vera non est.
tom. 9. 106. l.
- heretici de Christo perperam sentientes, er-
rant in laude Christi. ibid. l. m.
- Qua aduersus hereticos valet, plurimu me-
morae commendanda sunt. tom. 9. 126. d
- haeticos & schismaticos praecidit agricola
ab Ecclesia. ibid. h. i.
- Multa hereses ceciderunt to. 9. 214. b. c
- haeretici nunquam desunt, ipsi tamen se non
nouerunt. tom. 9. 231. i.
- haeticus si non diaboli frater, certe adiutor
& filius eius. Eod. 232. f
- Quare heretici Ecclesiam non agnoscat. to-
9. 126. m
- Disputatio in haeticos. to. 9. 233. c. d.
- Comparatio haeticorum ad Iudaeos tom.
9. 244. b.
- diabolus loco idolorum sectas haesum in-
stituit. tom. 9. 255. d. e.
- Inuestiua in hereticos. to. 9. 254. l. m. t. 10. 51. f
- haeretici negantes spiritum sanctum in Ecclesia
Christi, similes Pharisei negantibus eundem
in Christo. tom. 10. 9. e.
- haeretici etiam patiuntur, sed in vanum, quia
non habent charitatem. to. 10. 42. m
- In Africae duae partes imo multae fidei co-
cisiones, Aug. tempore. Eod. 43. m. & seq.
- Pro hereticos orandum, maxime pro illis qui
in errore nascuntur. Eod. 44. g
- hereticis quibus scripturis & exemplis resi-
stendum. to. 10. 48. c.
- Pelagianos Augustinus appellat fratres. to-
mo. 10. 72. g
- Et quod ad sanitatem sustinendi sint. ibidem
- Itaque quod & si catholici eos possent haeticos
appella

appellare ab eo tam-
dum ibidem.
Equa amanter, dolente
ad correctionem.
hereses, pestes.
Tenuis haeticus.
Improprio scripturae a-
dus ad studium.
Hereticorum, &
comparare sensum con-
tra in thuribula a-
ant.
Heresis oportet esse, vi-
misti fiant inter vo-
suum membrum absque fu-
vivere, sic haeticus
tom. 10. 221. d. & k. l.
Hereticus, pizania in Ec-
Palma
Serpentes. to. 10.
Bellus.
Leprosi.
Adulteri.
Mentes.
Torturae, sine aqua decu-
Tanti.
Vulpes.
Hereticus de mundi statu d-
hereticus vultu pedibus an-
ne ceteris hominibus non ma-
Christi dominum pass-
den. d.
Tribuimus Deum puta-
Aquam Deo coeternam
Liberatio omnium facta
fuit diffinitione creden-
Christi de patre natu-
re dantes.
Halaricus rex.
Halaricus Gothorum re-
Romam capto.
Et ibi fere totum argu-
brorum de Cluiae
sequentibus.
Hannibalem iuvenilem
Maximus patientia
Hannibal intrat Italian-
minit Carthaginiensem
Hariosus, an sapiens.
Hariospicem comen-
f. & 143. a & sequen-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

appellare ab eo tamen nomine abstinendum ibidem.

quā amanter, dolenter, ferendi heretici, ad correctionem. ibidem & sequē.

ereses, pestes. tom. 10. 88. i. & 89. K.

sentat hereticus. to. 10. 162. i. K.

impugnatio scripturæ ab hereticis, cogit fideles ad studium. eodem. 176. K. l.

Heretici Arianorum, & Phariseorum circa scripturæ sensum confutatio. ibidem. l.

heretici in thuribula alienum ignem imponunt. ibidem.

hereses oportet esse, vt probati quique manifesti fiant inter vos. tom. 10. 176. l. m.

icut membrum abscisum a corpore, desinit vivere, sic hereticus praeclusus ab Ecclesia. tom. 10. 221. d. & k. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 1. 24. d.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 1. 235. f. g.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 1. 270. K. l. to. 8. 189. m.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 2. 77. m.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 4. 119. c.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 9. 26. f. & seq.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 87. i. k.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 190. c. d.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 236. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 297. b.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 6. 8. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 190. c. d.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 236. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 297. b.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 6. 8. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 190. c. d.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 236. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 297. b.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 6. 8. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 190. c. d.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 236. l.

heretici, zizania in Ecclesia. to. 8. 297. b.

Haruspicum & augurum libri superstitiosi. tom. 3. 1. d.

hebdomades annorum apud Danielē, iuxta August. & Hieronymi sententiam. tom. 2.

epist. 78. & fo. 102. a & sequen.

hebdomada dies olii a sabbato nomen. Eodem. 118. K. tom. 8. 342. l.

Et quomō a Paganis appellantur. ibidem. m.

he bionitæ, siue Hebionēi Christū liominē tantum fuisse dicunt. tom. 6. 5. b.

hebionitę legem carnaliter seruant ibidem.

hebionais Epiphanius copulat Samseos & Elceseos. ibidem. d.

hebionis heresim perstringit. to. 2. 16. K. & 17 d. e. & 23. g. h.

hebræi dicti ab Heber. to. 1. 22. d. to. 4. to. h. i. & 185. m. & sequenti to. 5. 15. 2. h.

hebręi item ab Araham. tomo. 4. 277. m. & sequentibus, & in libro Retracta. tomo. 1. 22. d.

hebraicam veritatē augustinus nō p proba bat. to. 2. 11. h. i. & 13. a b

Dicens, tumultum exortum inter plebem & episcopum. Eod. 13. b. c.

Quam fabulam irridet Hieronymus. tomo. 2. 17. l. m.

hebraicam æditionem citat Augustinus. tomo. 2. 107. f.

hebraicē imperitus August. Eodē. 194. b. c.

hebraicē, Græcē, Latinē super crucem domini. tom. 2. 240. i.

Ad Hebraica & Græca recurrendum, si quā dubitationem attulerit Latinorum interpretum infinita varietas. tom. 3. 9. l.

hebraica quędam nomina in libris canonicis non translata. ibid. & 10. h. i.

Epistola ad Hebręos cur non habet principium saluatorium. to. 4. 418. K.

Et quod nonnulli eam in canonem scripturarum recipere timuerint. Ibidem & tomo. 7. 219. K.

Epistolam ad Hebręos quidam Pauli esse dicunt, quidam vero negant. to. 5. 150. b.

hebręorum populi. to. 5. 43. b.

Mirabilia Hebręorum populo Deus facit. tomo. 5. 83. a & sequentibus.

hebręi a quo dicantur. tom. 5. 143. f.

hebręus pupulus semper habitasset in terra promissionis, si nō peccasset. to. 5. 157. c.

hebręorum regnū dilatum fuit sub David & Salomone, quantū promissum fuerat.

Z hebræo-

I N D E X

hebræorum regnum diuisum per tribus, & captiuitatū ab Assyriis. to. 5. 167. f. & seq.
 hebræa lingua prior est omnibus. to. 5. 146 d. e.
 hebræe literę nō inceperunt a lege tantum, nec hebræa lingua solum p̄ hebręos fuit seruata, tamen custoditę fuerunt per successiōem patrum. to. 5. 180. K.
 hebræa lingua, nomen Adā fertur supponere pro masculo & femina. to. 5. 137. c.
 De hebraicis literis, quę nunquā in suā linguę proprietate non fuerunt. to. 5. 180. k.
 hebræa lingua, & Punica, cognatę. to. 10. 29. m.
 Vide lingua.
 hebron, hęc est Cariatharbe. to. 4. 101. a.
 hecate dea. to. 5. 196. g. & sequen.
 helena causa belli Troiani. to. 2. 13. i.
 helle & Phryxus nauigant. to. 5. 171. l.
 helli sacerdos iudicabat populum, regnante Aenę filio in Italia. to. 5. 173. i.
 heli & Saulis reprobatio, quid significant. to. 10. 5. 158. l.
 Mors filiorū heli, quid adumbret. to. 5. 160. g.
 geli filios non fuisse infantes. to. 6. 193. K.
 gelię ieiunium. to. 3. 101. l. & 245. g.
 heliam vidua pascit. to. 3. 245. c. to. 10. 24. f.
 heliæ coruus. ibid. d.
 helias & helizeus Iordanem transeuntes. ibi dem. l.
 heliæ ascensus in curru igneo. ibid. m.
 heliæ pallio Iordanem diuisit helizeus. ibi dem. l.
 heliæ vindicta expensa. to. 4. 402. i.
 helias a domino diu pascus, a vidua domino ducente pascus est. to. 9. 131. K.
 helię apparuit angelus sub iunipero. to. 10. 159. b. c.
 helias quadraginta diebus ieiunauit. Eo. 15. 8. l.
 helias post quadraginta dierum ieiuniū, in cælum translatus est. ibi dem. l. & 159. b. c.
 helię, quem persequabantur homines, seruiebant aues. to. 10. 201. l.
 Mittitur helias ad mulierem Sareptanā. ibi dem. l. m.
 heliæ nutritio a muliere Sareptana: exponitur. to. 100. a.
 helias benedicendo hydriam farinę, & campacem olei, multiplicauit in thesauros. to. 10. 201. l. m.
 De helia. to. 10. 226. i.

De puero ab helia resuscitato. to. 3. 245. d. e.
 Et quid adumbrarit. ibi dem.
 Quare helias tribus vicibus inclinatū est asciscitandum filium viduę. to. 10. 227. a.
 Quare helias sup̄ montem Carmeli posuit caput inter genua, ad postulandum pluuię. ibi dem. a. b.
 helias non solus relictus. to. 8. 57. c.
 De aduentu heliæ ante iudicium, cuius p̄dicatione scripturarum secreta referat, l. dæi conuertentur. to. 4. 154.
 helias viuus merito creditur p̄cedere ficiem iudicis, conuersurus corda patrum ad filios. to. 5. 213. l. & sequen.
 De raptu helię. to. 6. 148. f. & sequen.
 helias vbi nūc sit, cuiusmodi q̄lilio. t. 7. 259.
 helias in Ioanne venit in spiritu, in secundo aduentu veniet iuxta personę proprietatem. to. 9. 8. b. c.
 helias & Enoch dicuntur angelus volans in coelo, & angelus sequens. eū. to. 9. 146.
 helię spiritus qui. to. 3. 107. b. to. 4. 49.
 helias typus Christi. to. 6. 87. c. to. 10. 226.
 Per heliam prophetia signatur. to. 3. 101. to. 6. 16. h.
 helię translatio, status, & reditus. to. 3. 207.
 helias quomodo restituit omnia. t. 4. 112.
 helię aduentus. Eod. 194.
 heliopolis ciuitas Aegypti. to. 4. 391.
 helizabet, & Marię cognatę. to. 4. 106. c. 126. k. & 196. a.
 helizabet mater Ioannis. to. 5. 16.
 helizeus Iordanem diuidens pallio heliæ. to. 3. 245. i.
 helię virtutes. ibi dem.
 Per helizæum victoria. ibi dem. 246.
 helizæus typus Christi. to. 6. 87. d. to. 7. 299.
 to. 8. 252. f. g. & 301. l.
 helizæo insultantes pueri, quid adumbret. to. 8. 131. g. & 141. k. l.
 helizeus absens vidit Giezi recipientē murrā a Naaman. to. 5. 240.
 helizeus puerum viduę resuscitauit, q̄ p̄ Adam figurabat. to. 10. 66. m. & sequen.
 De sancto helizeo. to. 10. 228. b. & sequentibus. c.
 tempore helizei omnes p̄phetę risui & obprobrio habebantur. to. 10. 22.
 Quare helizæus per duos vrsos iussit occidi. 42. pueros ipsum ridentes. ibi dem.
 Filius quę nutricia intercedente helizeo nuerat.

nuerat, mortuus
 De helizæo & Giezi
 De helizæo & leui
 helizeus se ad for
 uans, Christi in
 10. 229. k.
 helizeus caluus per
 8. 301. l. to. 10. 22
 Quid significet qu
 postea ipse veni
 110.
 Puer ab helizeo m
 randum puerum
 10. 229. h. i.
 helizæus mittens
 sum crucem
 helipidius contra
 heliudiani, ab he
 heliudiani, Antio
 phanio.
 Mariā virginem
 hermolis ciuitas
 her, interpretatur
 heraclionitę, ab he
 Duo asserunt p
 heraclii opinio.
 herbarū cognitio, n
 herbarum cognitio
 dem. 1. 2. f.
 herba & ligna fru
 Tamen videtur herba
 diu tyens est. to. 8.
 hercules Cynicorum
 1. 191.
 hercules iustitias
 hercules quomodo fi
 diuines honores
 hercules iun. & Ba
 heritius minimum &
 gnificat peccatore
 heritius in ieiunio
 102. K.
 hermodoroditi.
 hermodoroditus vir
 minatur tamen a c
 & sequentibus.
 hermalus Assyrior
 hermes Aegyptius
 5. 72. i.
 hermes Termegist
 re Deos, & idolo

IN DIVVM AVGVSTINVM

- nuerat, mortuus est. tom. 10.229.h
De helizæo & Giezi puero. to. 10.230.c
De helizæo & securi in gurgite lapsa. ibi.m
helizæus se ad formam pueri mortui incur-
uans, Christi incarnationem figurabat. to.
10.229.i.K
helizæus caluus personam gerebat Christi. t.
8.301.l.to. 10.228.e.& 229.c.d
Quid significet quodd præmisit baculum, &
postea ipse venit, & aptauit se puero mor-
tuo. tom. 8.252.f.g
Puer ab helizæo missus cum baculo, ad susci-
tandum puerum, Moysen figurabat. tom.
10.229.h.i
helizæus mittens lignum in aquam, signat Chri-
stum crucem ascendentem. to. 10.231.b
helpidius contra Manichæos. tomo. 1.42.g
heluidiani, ab heluidio exorti. tomo. 6.10.g
heluidiani, Antidicomariti sunt, teste Epi-
phanio. ibidem
Mariâ virginem negant. ibidē, & to. 3.68.g
hermopolis ciuitas. tom. 5.74.d
her, interpretatur pelliceus. tomo. 6.141.g
heraclionitæ, ab heraclione. to. 6.4.d
Duo afferunt principia. ibidem
heracliti opinio. tom. 1.145.e
herbarum cognitio, necessaria. to. 3.m. & seq.
herbarum cognitio non superstitiosa. Eo-
dem 12.f
herbæ & ligna fructifera. tom. 3.173.i
Tandiu videtur herba lætior quam arbor, qu-
diu hyems est. tom. 8.150.c. & 91.K. & 100.l
hercules Cynicorum Deus *αλεξάνδρος*. to.
1.150.f
hercules lussit axillis. tom. 5.52.h
hercules quomodo fuerit natus, quomodo
diuinos honores meruit habere. 5. 170.a
hercules furit, & Busyrim occidit. t. 5.171.h
heritius minutum & spinosum animal & si-
gnificat peccatorem. tom. 8.397.m
hericius in scripturis, mysticè quid. tom. 10.
102.K
hermophroditi. tomo. 3.131.a. & 179.K
hermophroditus vtrunque sexum habet, no-
minatur tamen à digniore. tom. 5. 145.a.
& sequentibus.
hermafus Assyriorum rex duodecim^{us}. t. 5170.
hermes Aegyptius vocatur Trimegistus. to.
5.72.i
hermes Termegistus dicit hominem face-
re Deos, & idolorum destructionem de-
plorat. to. 5.72.i
hermes fuit nepos Mercurii & Atlantis. to.
5.74.d
hermes impudenter dolebat, & quare. to. 5.
72.a
hermes, latinè Mercurius, de verbo perfectio
scripsit. to. 6.11.K
hermetis vaticinium de filio Dei, quatenus
valeat. Eodem 92.I
hermes Trimegistus vnum Deum confitetur
tom. 7.153.m
hermiani hæretici, qui. to. 6.8.i
hermogeniani hæretici qui. tom. 6.6.a.b
hermon, mons quidam, & interpretatur lu-
men exaltatum. tom. 8.510.m
hermonium anathematizatio interpretatur.
tom. 8.125.e. & 323.m
herodes duo. tom. 4.139.c. to. 6.141.h
herodes quatuor filios habuit. tom. 4.306.f
herodes primus rex Iudeorum alienigena,
ad cuius usque tempus Iudei habuerunt du-
cem qui defecit cum venit, qui mitten-
dus erat. to. 6.182.d
herodes. tom. 5.185.g
herodes de Christo opinio. to. 4.150.i
herodes percontatur ex doctoribus locum na-
tiuitatis Christi. tom. 10.258.l.m.
herodes quando occiderit pueros. t. 4.140.h.i
herodis crudelitas. tomo. 6.19.h. tomo. 9.
244.K.I
herodes timens regnum amittere, regem no-
meruit agnoscere. tom. 8.144.m
herodes sequitur, ut inter multos perdat vnum.
tom. 9.247.c
herodes simulabat se adorare velle quem co-
nabatur occidere. to. 10.258.m
herodis in innocentes sæuitia. to. 10.258.h.i
& l.m
herodes timuit Christum adhuc paruulum.
tom. 10.136.c
herodes nunquam beatis paruulis tantum po-
tuit prodesse obsequio, quantum pro-
fuit odio. tom. 10.259.a
herodes à magis illus, occidit infantes. to.
10.316.g.h
Exclamatio in herodem. tom. 9.244.K.I.
In herode impio crudelitas Paganorum, &
in innocentum occisione martyrum for-
ma præcescit. tom. 10.137.e.f
herodis detestanda est insania, sed Iudeorum
magis est admiranda stulticia. t. 10.138.e

INDEX

- Inuectiua in herodem fouientē in pueros. tom. 10. 258. i. k.
- Herodem regem Christus vulpem appella-
uit. tom. 8. 213. d. e.
- Herodes nimio vino calēs, dedit caput Ioā-
nis Baptista. tom. 10. 240. b.
- Herodii aues sunt maring, vel, & c. t. 8. 390.
g & 397. K. l.
- heros nomen vnde ortum sit. tom. 5. 87. l.
- heroes martyres nominari possent. ibidem.
- Hesperus. tomo. 5. 217. l.
- Heller coronam regiam instar panni polluti
coram se videri aiebat. tom. 2. 245. a.
- heterosis figura, qua numerus accipitur pro
numero. tom. 3. 55. i.
- hetruria. tom. 5. 44. m.
- hetrusci prædones quomodo consueuerint
affligere captos. t. 7. 105. a. b. & 345. i. & fo.
sequen. e.
- Vide in litera E, Etrhusci.
- heu qualis vox. tom. 8. 316. d.
- hiebus, ipsa est, quæ Hierusalem. to. 4. 98. K.
& 102. e. tomo. 8. 205. c.
- Inde Hiebusci. tom. 8. 203. c. & 217. a.
- hierarcha hereticus, vñ Hierarchia. t. 6. 8. c.
- Resurrectionem negat, coniugia dānat, par-
uulis regnum celorum claudunt. ibidem.
- Hieremix sanctitas. tom. 2. 84. K. l.
- Hieremias pro Zacharia citatus. to. 4. 167. K.
- Hieremias sub Iosia prophetaui, & te tēdit
prophetiam suam vsq; ad quintum men-
sem captiuitatis Babylonig. tom. 5. 177. l.
- Hieremias de qua prophetauerit. ibidem.
- Hieremix innuit Augustinus librum esse Ba-
ruch scribē. ibidem. m.
- Hieremix propheta de captiuitate Babylo-
nica. tomo. 8. 217. l.
- hiericho muri quomodo sponte ceciderunt
tom. 2. 171. d.
- hiericho luna interpretatur. ibi. & to. 4. 115.
i. & 122. K. l.
- hierichontis subuersio. to. 3. 242. g.
- De homine descendente ab Hierusalem
in Hiericho. Sermo. to. 10. 30. c.
- hiericho hūc mūdū figurat. t. 10. 180. m. & se.
- Quid euersio hiericho signet. tom. 10. 181. b.
- hierico muri septem diebus sacerdotalibus
tubis circumdati, ceciderunt. ibidem. c.
- hieroboan rex Israel. tom. 5. 167. d.
- heroboā rex instituit idololatriam populo
suo, ne pergerent in Hierusalem. ibidē. e.
- De hieroboā, qui impietate idololatriæ sul-
ditum sibi populum prophanauit, i quo
tamen non destitit Deus & prophetias in-
spirare, & multos sub idololatriæ crimi-
ne custodire. ibidem.
- Hieronymus præbyter sedens in Bethleen
tom. 1. 26. f.
- Hieronymus laudatur. to. 2. 258. a & sequē
tom. 7. 322. i.
- De Hieronymi in tribus linguis peritissimā
interpretatione. tom. 5. 181.
- De Hieronymi commendatione, in exposi-
tione Danielis propheta. tom. 5. 209.
- Sācti Hieronymi, pbata eruditio. t. 7. 312. i.
- Hieronymus Ab August. citatur. t. 10. 162.
- De exhortatione ad solitudinē, exemplo sē-
cti Hieronymi. tom. 10. 288. l. i.
- Hieronymus tituli sancti Laurentii cardin-
lis fuit. ibidem.
- Causa discessus Hieronymi ab urbe Rom-
na. ibidem.
- Nemo Hieronym. austeriore vitā duxit. ib.
- Hierusalem celestis. to. 3. 232. d. tom. 6. 99.
- Hierusalem dicta Hiebus. t. 4. 98. K. & 102.
- Hierusalem cur Deus passus subuerti. tom.
128. m. & sequentibus.
- Hierusalem typus Ecclesię. to. 4. 331. l. to.
217. a. b.
- Hierusalem interpretatur visio pacis. tom.
331. m. to. 8. 207. c. & 217. a.
- hierusalem celestis ciues. tom. 4. 331. i.
- hierosolimitauē Ecclesię præfuit Iacobi
tom. 4. 431. c.
- Hierusalem triplex. tom. 5. 157.
- A hierusalem populo diffudit se Ecclesia
5. 184. l.
- hierusalem cur edificetur, vbi priuserat ci-
tas hiebus eorum. tom. 8. 207. c. & 217.
- hierusalem quomodo edificat dominus. t.
8. 561. b.
- Quod eiusdem ciuitatis celestis imagine
gerat. tomo. 8. 217. m. & 474. i. K. & 486.
- hierosolima a Sennacherib. liberatur, pr-
pter ieiunium. tom. 10. 289.
- Excidium hierosolymorum. tom. 10. 22.
- Numerus occisorum in excidio hierusale-
vendices centenna milia, captiuorum,
tum milia. to. 10. 22.
- hierusalem terrena quare sit dicta habi-
se virum. tom. 4. 30.
- hierusalē Pepuza dicta ab hæreticis. t. 6.
hierusalem

IN DIUVM AVGVSTINVM

- hierusalem & Babylonia mysticè describuntur. to. 8. 205. l. m. & seq. copiose.
- hierusalem Sion. tom. 7. 169. h. tom. 8. 363. h. i. to. 9. 81. b.
- hierusalem, Salem dicta. tom. 8. 74. b.
- Quomodo Hierusalem edificatur, vt ciuitas & quod Christus sit eius fundamentum. to. mo. 8. 474. l. m.
- Quomodo qui habitant in Hierusalem, nō moueantur in eternum. to. 8. 179. l.
- hierusalem homines sanctos ad Deū pertinentes designat. to. 9. 148. f.
- In bonis hierusalem, & in malis Babylonia agnoscitur. ibidem. h.
- hilaritas in bono. to. 3. 349. a.
- hilaritas in dando. to. 3. 262. h.
- hilaritas in catechismo quomō comparanda. to. 4. 218. l. & sequen. copiose.
- hilaris excusatur. to. 1. 54. b. c.
- hilaris vsus literis prophanis. tom. 3. 14. l.
- hilaris sententia, de trinitate, expēsa. t. 3. 110. m.
- hilaris citatus. to. 7. 247. m. & 298. m.
- hilaris episcopi, de peccato originali, sententia. tom. 7. 306. c.
- himber igneus. tom. 5. 152. f.
- Hippocrates medicus. to. 5. 399. to. 6. 158. b.
- hippocentaurus Manichæorum. to. 6. 96. e. in fine. & 99. e. f.
- hircanus dimicat cū Aristobolo fratre suo. tom. 5. 182. c.
- hircanus pontifex confirmatur. ibid. m.
- hircus in sacrificiis, Christum præfigurabat. tom. 6. 109. a.
- Hirci significant peccatores penitentes, qui adiuncti bobus saluantur. to. 8. 225. e.
- Hirundines vel passeris piis vocibus testant pericula filiorum a nido exeuntium. to. 10. 208. f. g.
- De Hismaele quid Abrahæ dominus dixerit. tom. 5. 151. e.
- hismael veteris testamēti populū significat. tom. 4. 436. m. to. 6. 87. g.
- Schismaticos. to. 7. 122. f.
- In hismael sunt omnes qui carnaliter colūt Deum. to. 8. 469. e.
- hismaelitarū obediētes sibi. to. 8. 300. b.
- hispanorū irruptio in Africā. t. 1. In possid.
- hispania deuastatur. tom. 2. 241. e. f.
- hispania signa. to. 3. 71. l. & 12. a.
- Qui histrioni dat, hoc illo amat in quo nequissimus est. tom. 8. 383. l.
- histriones fouere, vitium immane. to. 9. 106. i.
- historia inuentio. to. 1. 165. f.
- historia vanæ taxatæ. Ibidem.
- historiæ sacræ diuinam prouidentiam testantur. tom. 1. 239. d.
- Sacra historia. to. 2. 46. d. in fine.
- historiarum notitia habet aliquid libertatis. tom. 2. 194. m. & sequentibus.
- historia. to. 3. 159. c.
- historiæ temporum utilitas. tom. 3. 13. i.
- historia non numeranda inter humana instituta. ibidem. f.
- historica expositio scripturæ. to. 3. 159. c.
- historiæ veritas quæ redā primū, deinde mysteria. tom. 3. 203. a & 218. l.
- historia notabilis recitat. to. 4. 400. m. & seq.
- historiæ diuorum quædam apocryphæ. to. 4. 402. K. l.
- historiæ sacræ scriptor Moyses cōpendiose numerat homines, per quorū successum deuentum est à primo homine vsque ad Abraham. to. 5. 133. f.
- In historia sacra narrantur quæ pertinent ad ciuitatem Dei. to. 5. 133. f.
- Et ea fidelissima. ibidem.
- historiæ sacræ nō solum continēt res gestas, sed allegorias. tom. 5. 141. i.
- Non quicquid est in historia, semper est figuratum. tom. 5. 143. b.
- historia sacra & ad res gestas & futuras scripta. Eodem. 157. m.
- historiæ sacræ quicquid est contrarium est falsissimum. to. 5. 180. c.
- historicorū dissonantia copiam præbet nobis, vt eis magis credamus q̄ diuinæ historiæ, quam tenemus, non repugnant. ibidē.
- Quicquid in historia gentium, dicitur, non est necesse credere. tom. 5. 215. m.
- de historia vel scriptura Aegyptiorū, & Græcorū, & historicis aliorū qd credat certissime, & qd nō ostēdit August. to. 5. 106. a.
- Vsque in hodie diem, quomodo dicat scriptura. tom. 3. 44. K.
- hodie, id est, in præsentī vita. tom. 3. 41. tom. 4. 408. g.
- hodie ad nouum testamētū pertinet, sicut ad vetus, heri. tomo. 4. 451. K.
- hodie semper apud Deum. tom. 6. 13. i.
- hodie præsentiam significat. tom. 8. 5. a.
- hodie in oratione dominica, quid. tomo. 10. 25. i.

I N D E X.

Hædi, peccatores. tom. 4. 118. c.
 hædorum ab agnis diuisio. to. 10. 45. d. e.
 De holocausto in monte Carmeli. tomo. 3. 245. d.
 holocaustis Deus non delectatur. to. 4. 304. l.
 holocausta quæ Deo placeant. tom. 8. 156. a.
 holocaustum quid. ibidem & 163. h. & 218. g. h. & 225. b. c.
 holon totum dicitur, causis in censio, inde holocaustum, totum incensum dicitur. to. mo. 8. 218. g. h. & 225. b. c.
 Quid sit holocaustum, & unde dicatur. tom. 8. 156. a.
 Quæ sint holocausta quæ non spernit Deus. ibidem.
 Omne holocaustum est sacrificium, sed non omne sacrificium est holocaustum. to. 8. 225. c.
 holocaustis crudelitas. to. 10. 239. a.
 holocausta medullata quæ sint. ibid. d.
 holocaustis capitis amputatio. ibid.
 homeri lectio amara puero Aug. to. 1. 30. d.
 homeri fictio. to. 5. 36. i.
 homerus. to. 5. 76. a.
 homeri & Pauli imagines Marcellina adorabat. tom. 6. 5. b.
 Quinquaginta Homiliarum liber. to. 10. 90. f. & sequen.
 homo quid: & eius definitio. to. 1. 169. K. 202. d. & 248. i. to. 5. 189. i. & seq. tom. 10. 27. K.
 homo, secundum Apuleium, est animal testestre. to. 5. 70. K. & 77. G.
 homo quid in scripturis. tom. 10. 21. f.
 Homo unde, & a quo.
 Hominis origo, ex limbo terre. tom. 8. 553. m.
 homo à Deo habet ut sit. to. 1. 128. h.
 homo consilio sanctæ trinitatis creatus est, non aliæ creature. to. 9. 257. d.
 hominem Deus fecit, peccatorem seipsum homo fecit. to. 10. 175. f. & 183. e.
 Hominis creatio qualis.
 hominis multiplex conditio. tom. 5. 77. g. to. mo. 10. 131. K.
 homo perfecte conditus à Deo. to. 1. 211. f. tom. 4. 377. i.
 homo primus qualis factus sit. to. 1. 23. l. m.
 An sapiens vel stultus. ibidem.
 homo cur erecta stature. to. 1. 270. c. tom. 3. 129. d. & 194. c. to. 4. 191. K. l.
 hominis creatio, & immortalitas. to. 3. 178. c. d. & sequen. & 192. g.
 hominis creandi modus. to. 3. 194. 2

homo primus quo factus. ibid. & f. to. 10. 66. d.
 homo conditus. to. 4. 377. i.
 homo primus immortalis creatus. to. 3. 196. d.
 homo querita conditus. to. 4. 329. a. b.
 In hominem spirasse Deum spiraculum vite: quomodo quidam fallā exponat. to. 5. 119. a.
 In hominem statum spirauit Deus, non de sua substantia. ibid. d.
 homo primus fuit quodammodo beatus. to. mo. 5. 97. g.
 homo erecto corpore formatus, admonetur quæ sursum sunt querere: & ad quid dispositus. to. 5. 238. e.
 Cur hominem Deus fecerit manibus suis, & ceteras creaturas verbo. tom. 8. 45. 2. l. m.
 Tempus creationis hominis.
 homo quando factus. to. 3. 192. e. & fol. seq. b. & 211. l.
 hominem quare non creauerit Deus citius quærentes, possent iidem querere, quare infinito quasi tempore, cum etiam totum nihil esset respectu æternæ cessationis ab hominis creatione. to. 5. 106. h. & seq.
 hominem Deus fecit in tempore. to. 5. 107. d.
 Ante primi hominis creationem nullus homo fuit. Eod. 108. d.
 homo cur die sexto formatus sit. to. 8. 339. l. m.
 Quot homines creati
 hominem cur unum Deus creauit ex quo omnes fieri voluit: alia vero animalia non, secunda. to. 5. 110. m. & 111. d.
 Homo ad quid creatus.
 homo ad hoc factus est ut ceteris creaturis dominetur. tom. 9. 238. i.
 homo creatus est ut haberet charitatem, iustus esset, pater, & misericors. tom. 9. 257. g.
 Factus est homo in terra ad cælum contemplandum. to. 10. 305. f.
 Homo imago Dei.
 hominis dignitas & excellentia. tom. 1. 78. d. tom. 3. 194. a. & seq. & 291. l.
 homo imago Dei quo. to. 1. 83. g. to. 3. 131. l. & seq. & 348. l. to. 9. 6. b. c. & 136. l.
 homo deflexus ab imagine Dei. to. 3. 131. g. & sequen.
 In homine quomodo imago pecudis. ibid. c.
 homo ad totius trinitatis imaginem conditus. tom. 3. 130. K. & 165. i.
 homo ad imaginem & similitudinem dei factus. to. 1. 81. b. to. 3. 164. b. & seq. tom. 4. 190. l. & seq. 245. m. & seq. & 251. h.

Imago

Imago Dei quomodo
 & seq. ibidem. b. c. & 1
 In homine quid similitudo
 De homine factio ad i
 nem Dei.
 hoies ad imaginem cre
 homine Deus fecit de
 ne, & de latere ei
 hominis corpus, non
 De, herelis.
 ho quatenus imago
 hominem secundum
 imaginem Dei fa
 Imaginis Dei p
 hominem non totum
 imaginis Dei.
 homo post peccatu
 imaginis Dei.
 homo quomodo
 sit.
 In homine quomodo
 Eodem, 145. h. &
 Eiusque reformatio
 tio,
 homo qua sui parte
 tudinem Dei facti
 do renouatur. tom
 178. c. & seq. & 266.
 Hominis fictio
 hominem finxisse, effi
 quam formasse, tan
 translatos ponunt
 Vtrum debeat dici factum
 & fictum vel formatum
 8. 439. a.
 hominis productio qua
 mortem Abel.
 Hominis status
 Ex homine primo futu
 malis angelis, alii b
 homines si non pecca
 tum, contra illos
 & sequen.
 homo erat in paradiso
 u.
 homo in paradiso ha
 bat.
 homines sine peccat
 erat numerus sancto
 homines primi gene
 ne, si non peccassent

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Imago Dei quomodo solus vir. to. 3. 132. m
 & seq. ibidem. b. c. & 179. i. k. & 266. g
In homine quid simile Deo. Eodē. 132. c. d
De homine factio ad imaginem & similitudi-
 nem Dei. tomo. 4. 190. h. & sequen.
hōies ad imaginē creatoris creati. t. 5. 101. e
hominē Deus fecit de pulvere, ad suā imagi-
 nē, & de latere ei^m mulierē manu. t. 5. 110. c
hominis corpus, non animam esse imaginē
 Dei, heretis. tomo. 6. 9. c
hō quatenus imago Dei, aut secus. Eod. 57. c
hominem secundum id quod interius est, ad
 imaginem Dei factus. Eod. 146. a. b
 Imaginis Dei perditio, & reparatio.
hominem nō totum amisisse quod habebat
 imaginis Dei. tomo. 1. 20. i
homo post peccatum amisit perfectionem
 imaginis Dei. tomo. 1. 27. i. d
homo quomodo perit, ac rursus liberatus
 fit. tomo. 3. 137. f. & seq.
In homine quomodo reformet imago Dei.
 Eodem, 145. i. & seq. & 295. f
Eiusque reformationis gradus & cōsumma-
 tio. ibidem. 145. a
homo qua sui parte ad imaginem & simili-
 tudinem Dei factus sit, ad quam proficiē-
 do renouatur. tomo. 3. 146. d. & sequen. &
 178. e. & seq. & 266. g
 Hominis fictio, formatio.
hominem finxisse, etsi prius dicatur Deus
 quā formasse, tamen formandi verbum
 translatōres ponunt. to. 5. 118. i
Vtrum debeat dici factus secundum animā,
 & fictus vel formatus secundū corpus. to.
 8. 439. a
hominis pductio quare recapituletur post
 mortem Abel. to. 5. 139. h
 Hominis status ante conditionem.
Ex homine primo futuri erant homines, alii
 malis angelis, alii bonis sociandi. t. 5. 111. f
homines si non peccassent, vixissent in eter-
 num, contra Platonicos. tomo. 5. 116. m.
 & sequen.
homo erat in paradiso corporali & spirita-
 li. tomo. 5. 124. m
homo in paradiso habebat quicquid vole-
 bat. tomo. 5. 126. f
homines sine peccato tot fuissent, quotus
 erat numerus sanctorum. to. 5. 128. f
homines primi generassent filios sine libidi-
 ne, si non peccassent, & quomodo pepe-

rissent mulieres. to. 5. 128. a. & capitibus
 sequentibus ad 26. caput vsque.
homo primus qualis ante peccatum viue-
 bat. tomo. 5. 129. g
De hominum primorum conditione, & fr-
 licitate prima. tomo. 5. 130. c
 Hominis lapsus.
hominis lapsus. to. 1. 213. f. g. to. 3. 199. d
 Vide, Cadere.
homo quomodo perit. tomo. 3. 137. f
 Quæ sit causa ut homo sit deterior. t. 4. 185. a
homo peccat, &c. to. 5. 42. b. in fine & seq.
homo potuit mori, & non mori. Et quare si
 milis factus est bestiis. to. 5. 110. m. & seq.
 & 111. g
homo primus in mortem & rebellionē car-
 nis est prolapsus. tomo. 5. 112. b
homo primus delectatus libertate peruersa,
 Deum dereliquit, & ipse a proprio ser-
 uo derelictus est. to. 5. 115. a
hominis primi peccatum permaximum,
 mutavit damnationem magis quam alio-
 rum peccatum. ibidem. c
hominum primorum status. tomo. 5. 124. k
homo si non peccasset, quæ foelicitas data il-
 li fuisset. ibidem. l. m
homo factus est cum bona voluntate. ibidē.
 124. b
homo primus Adā, nō est seductus. t. 6. 125. e
homines primi cur peccauerunt occulte an-
 tequam manifeste cibum caperent. ibi-
 dem. k. l
hominibus primis Deus prohibuit opus ma-
 nifestum. Eodem 126. a
De hominum primorum excusatione super-
 ba. ibidem. d
homo primus quomodo seruitutem incur-
 rit per libertatem quam petiit. ibidem. e
 sequentibus.
homines primi cognouerunt se esse nudos.
 tomo. 5. 127. m. & sequen.
Corpus subditur aliquib. hominibus in mo-
 tu diuersorum membrorum. to. 5. 129. l.
 & sequen.
homo poterat tētātē aduersariū vincere cū
 Dei adiutorio, si autē ipsū desereret, pla-
 cendo sibi ipsi, vinceretur ab eo. t. 5. 130. l
In hominis potestate in paradiso nō erat be-
 ne viuere, absque Dei adiutorio, sed bene
 male. ibidem
homini primo fuisset corpus aīo subiectum
 Z 4 etiam

INDEX

- etiam quo ad genitalia. to. 5. 130. c. & seq.
homo quantomagis fruebatur Deo, tãto ma
iori impietate dereliquit Deũ. to. 5. 218. g.
homines primi volentes esse vt dii, cecide
runt a vero Deo. to. 5. 242. c.
Per se lapsus hõ nõ põt erigi. t. 7. 244. l. & se.
In homine symbola trinitatis. tomo. 1. 78. f.
homo sua potestate vt volens, præceptũ rũ
pere delectauit, vt nullo sibi dominante
fieret sicut Deus. to. 8. 255. b.
hõ q̃ deserto Deo sicut Deusse voluit, a mi
nutissima bestiola mortẽ timet. to. 8. 38. d.
Quod ad casum suũ potuit esse idoneus, nõ
ad resurrectionem. to. 8. 498. c.
Exaltauit se homo & cecidit, humiliuitt se
Christus & erexit. tomo. 9. 239. b.
homo quomodo se dignum morte effece
rit. to. 10. 3. e.
homo quomodo perierit. to. 10. 63. h.
homo cecidit. to. 10. 128. h.
Homo ex quibus, & quẽ in homine.
homo tribus constat, spiritu, anima, & cor
pore. to. 3. 49. f.
hominis duẽ substantietantum. Eodem. 65. h.
& 282. c. & 294. f.
homo constat ex anima & corpore. to. 5. 67.
l. to. 8. 48. m.
In homine, natura, doctrina, & vsus. to. 5.
100. e. f.
homo totus aliquando denominatur a par
te sui, aliquando ex carne, aliquando ex
anima. to. 5. 120. K.
Nõ est hõs vbi nullus est sensus. to. 8. 152. b.
In homine nihil amplius inuenit quam ani
ma & caro. to. 8. 557. d.
hõ constat ex corpore & spiritu. to. 10. 36. i.
homo, in mente & in carne. to. 10. 60. c.
hominis primi corpus. to. 3. 195. l.
De hominis primi corpore animali, qđ indi
gebãt vsũ lignorum paradisi. to. 5.
117. e.
In humani corporis conditione dignitas p̃
fertur necessitati. tomo. 5. 238. e.
hominis dignitas, excellentia, perfectio.
De immortalitate hominis. to. 1. 191. co. 2.
humanæ naturæ excellentia. to. 1. 240. l. to. 1.
3. 352. g.
homo brutis præstantior, & quomodo pos
sit videre Deum. to. 1. 167. f. & se.
homo ratione præcellit. Eodem. 212. l. m. &
270. c. & 276. K. to. 3. 194. b. to. 4. 185.
humanæ conditionis dignitas. to. 3. 290.
homines bestiis antecellere, quod documẽ
to constet. to. 4. 185.
homo in quo melior sit beluis. to. 4. 211.
homo quõ participet cum omni creatu
ra. to. 5. 43. i.
homo ita creatus est, vt per illud quod in ei
præcellit, attingat ad illud quod cuncti
præcellit, scilicet Deum. to. 5. 66. l.
hominũ & deorũ distinctio. to. 5. 76. e. & se.
homo quomodo præcellat oĩa bruta per r
tionem, licet in multis ad corpus pertin
tibus præcellatur. to. 5. 69. i.
homines quomodo dæmonibus meliores
ibidem. 70. e.
Nullus Deus miscetur homini. to. 5. 70. i.
homo tenet medium inter angelos & bruta
to. 5. 78. l. & sequen. & 110. m.
homo quomodo propinquior superior
Deo. to. 5. 93. c. & sequen.
homo vilius est quicquid infra ipsum est
to. 8. 72. c.
homo quæ acceperit cum pecoribus com
munia, & quẽ singularia. to. 8. 95.
Quod solo intellectu a bestiis discernatur
to. 8. 127. m.
homo in quo prælatus sit iumẽtis, & in quo
comparetur iumẽtis. to. 8. 150. K. & 152.
Sicut homo per hoc quod præfertur omni
bus animantibus, si bene vixerit, erit in v
ta beata, ita erit si male vixerit in miser
vita. to. 8. 376. l. m.
Cur homo etiam pessimus præponat equo
optimo. to. 8. 556. b.
homo a pecoribus solo intellectu distat, ex
quo solo potest gloriari. to. 9. 6. b.
homines per Christi gratiam sanctis angelis
facti sunt æquales. to. 9. 113. g.
homo est dignissima creaturãrum. tomo. 9.
165. g.
homo, secundum mortalitatem, inferior dia
bolo. to. 10. 21. f.
In quo præcellat homo bestiis & aliis crea
turis. to. 10. 84. l. m.
homo iter Deum & Satanam. to. 10. 96. g. h.
homines a mutabili creatura ad immutabilẽ
Deum peruenerunt. to. 10. 99. g.
Hominis voluntas, potestas ante
& post lapsum.
homo lapsus, ex se non potest resurgere.
to. 1.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tom. 1. 11. h. & l. & 222. tom. 3. 132. l.
In nostra potestate est, inferi Deo, vel exci-
di quomodo accipiendum. tom. 10. 7. m.
Quomodo nostrum est, & credere & bene
operari. tomo. 1. 18. e. & seq.
In potestate hominis est, quid velit, non ta-
men quid possit. tom. 1. 21. b.
homo sine Deo dux sibi in præceptis. to. 1. 36.
e. tom. 2. 119. i. k.
In homine duæ voluntatis gratia. to. 1. 52. g.
& sequentibus.
hominem nihil posse sine Deo. to. 3. 67. i. &
204. l.
In hominis utilitatem an omnia creata sint.
tom. 4. 187. d.
hominem fecit Deus rectum, qui tamen pôt
mala facere, præuidens quid boni de ma-
lo illius esset ipse facturus. tom. 5. 226. h. i.
homo quomodo possit mutare in melius volûta-
tē. to. 6. 67. l. Retra. to. 1. 18. m. & sequen. a.
homo potest apponere hominem super ho-
minem, sed non super Deum, qui tuetur
hominem. tom. 8. 204. f.
Quod tandiu sit aliquid, quandiu hæret illi
a quo factus est. to. 8. 274. m. in fine
homo ut sit aliquid, conuertat se ad illum a
quo creatus est, recedendo frigescit, acce-
dendo feruescit. to. 8. 255. l.
Quod idoneus sit se vulnerare, non sanare.
tom. 8. 364. b.
Quod vendere se potuerit sub peccato, redi-
mere se ab iniquitate nō possit. to. 8. 500. g.
homo nō potest regere corpus suum, quod
regebat ante peccatum, quia regi noluit
a quo regebatur. tom. 8. 557. f.
Magnus vires liberi arbitrio hō cū cōderetur
accepit, sed peccando amisit. to. 10. 56. a.
homo sine gratia Dei qd possit. to. 10. 190. h. i.
Coelum & terra, & quæ in eis sunt, propter
hominem, quem diues despicit, sunt facta
tom. 10. 237. m.
hominis potestas in bestias. to. 1. 270. c. d. t.
3. 178. c.
Hominis potestas in creaturas. tom. 9. 136. i.
Humana natura, & eius qualitas.
homo natura est malus. tom. 1. 111. i.
hominis est cadere, surgere non itē. to. 1. 111.
h. & 222. i. k. to. 3. 53. f. g. to. 4. 200. l.
De opere & natura hominis. tom. 1. 276. h. i.
hominis natura, est duplex. to. 3. 295. f.
humanae naturæ qualitas. to. 3. 353. l.

hominis institutio bona. ibidem. m.
humanum genus sicut vnus hō, diuersis tē-
porib. eruditur diuersimode. to. 5. 85. i. k.
hō, præ ceteris animalibus est natura magis so-
cialis, vitio magis discordiosus. to. 5. 111. d.
hominum genus discordiosum est vitio, &
magis sociale natura omnibus aliis, & ad
discordiam sanandam, bona est recorda-
tio primorum parentum. ibidem.
Homini communia, & propria. to. 4. 212. c.
hō quando ordinatissimus. to. 1. 210. h. & se.
homo multa habet communia cum pecori-
bus & arbutis. ibidem. l.
homini quid sit commune. to. 4. 212. c.
homini, ppria facultas ad peccandum. tom.
3. 249. a.
hominum propria, peccatum & mendaciū.
tom. 3. 354. d.
homines diligendi, non errores. Eodē 346. f.
& fo. seq. c.
homines non odio habendi, sed vitia. to. 1.
207. h. i. tom. 3. 348. e.
homo mediocris re parua atque succincta,
sibi sufficiens, charissimus suis, &c. to. 5.
31. e.
Humani generis propagatio. to. 3. 349. h.
homo, ciues terrenos parit. to. 3. 349. h.
homo vnde cūq; nascatur, bonū opus Dei.
tom. 7. 330. c.
Ex homine vno, totum genus humanū, ppa-
gatum est. tom. 5. 106. i. k. & seq. copiosē.
Humanum genus totum, fuit in primis pa-
rentibus. tom. 5. 111. d.
In primo homine exortam fuisse omnē ple-
nitudinem generis humani, in qua præui-
dit Deus, quæ pars honoranda esset præ-
mio, & quæ damnanda supplicio. ibidem.
112. g. & sequentibus.
homo generat homines diuina virtute ope-
rante interius, sine qua nec hominū, nec
aliorum generatio, sine generatione ta-
men hominis vel propagatione potest ef-
se ipsorum multiplicatio per diuinam vir-
tutem. tom. 5. 237. m.
Homo, filius hominis, & filii hominum,
homines, & filii hominum, distinguuntur.
tom. 2. 176. k. l. tom. 8. 88. c.
homo & filius hominis, distant. to. 8. 17. e. f.
& 88. e.
Filii hominum diligunt vanitatem, & quæ-
runt mendacium. tom. 1. 56. c.
homines

- homines, ad Adam, filii hominum, ad Christum alicubi referuntur. tom. 9. 54. f.
 humani generis, ab Adam propagati, condemnatio.
 homines primi, soli potuerunt culpā & peccatam transmittere in posteros, & quicunque alius potest peccans, si primi non peccassent, ipse sibi damnationem acciperet, non filiis. tom. 5. 124. l. m.
 Omnis homo, merito peccati, reus nascitur peccati. tom. 9. 238. K.
 Humanę naturę infirmitas, mutabilitas, nescientias, miseria, opus, deterioratio.
 humana infirmitas. tom. 1. 33. a. & 39. g. h.
 humana imbecillitas, unde. tom. 3. 254. b.
 homo mortalis. tom. 3. 289. K. l.
 hominis indigentia non expellitur, nisi per beatitudinem. tom. 5. 103. K.
 Fragilior est homo vase vitreo. tom. 10. 2. b. c.
 fragilitas humana. tom. 10. 106. l. m.
 humanę naturę ex peccato infirmitas. tom. 10. 56. a. b.
 Et quod illa remissione peccatorum in baptismo non aufertur. ibidem.
 Et quando finietur. ibidem. & seq.
 humani animi mutabilitas. t. 4. 222. i. & 223. e.
 humana natura mutabilis & inconstans. tom. 1. 239. c. & seq.
 hominem sese totum non nosse, Deū in ænigmate cognoscere. tom. 1. 60. m.
 homo aliquando nescit quid sit in eo, creator autē scit quid sit in homine. tom. 9. 21. l.
 Nemo viribus suis cōfidat. tom. 1. 33. a. b. to. 2. 70. l. m. & 119. l. to. 3. 349. g. tom. 4. 215. d.
 hominis bona, dona sunt Dei, mala autem nostra. tom. 1. 60. K. l.
 humanis viribus legē non implevit. t. 4. 422. f.
 homo nihil se putet operari, nisi in quantum malus est. tom. 8. 546. c.
 hō, utrū Deo auctore sit deterior. tom. 4. 185. a.
 homo ut sit deterior, quę sit causa. ibidem.
 homo massa peccati. tom. 4. 202. d. & 219. K.
 homo cum sit maxime ægrotus, sanus sibi videtur. tom. 1. 164. h. & l.
 humana miseria, ex Adam contracta. tom. 1. 8. f. to. 7. 341. h. & fol. 345. d. e.
 Omnis abundantia hominis, est calamitas & miseria. tom. 8. 51. c.
 homo per peccatum, subiectus est bestiis, quę illi subiectę erant. tom. 9. 136. i. K.
 hominis miseria & fragilitas. to. 9. 164. e. f. to. 10. 21. f. & sequen.
 humanę vilitatis confessio. tomo. 9. 170. n.
 Hominis reparatio, siue restitutio.
 homo sibi ipse est reddendus. tom. 1. 111. l.
 Hominis cum Deo commercium.
 Quomodo homine frui conueniat. to. 3. 6.
 hominem trahit solus Deus. tom. 3. 67.
 hominem quomodo operatur Deus acquirere custodit. tom. 3. 204. h.
 In homine gemina operatio Dei. to. 3. 203. d. & l.
 Deus homine quomodo utatur. tom. 3. 6. n.
 homo præsente Deo illuminatur, absente tenebratur. to. 3. 352. g.
 homo non separatur a Deo, nisi per peccatum. tom. 5. 88. a.
 Deus non sic æstimat hominem, quomodo homo hominem. to. 8. 549.
 Deus homini præsentiore quā hō. to. 9. 21. m.
 homo ad cognitionem sui, meditatione assistit illuminatur. tom. 9. 181. l.
 Tandiu primus homo stetit, quandiu Deo adhefit. tom. 9. 246. h.
 Domino homini, qd referuet Deus. t. 10. 3.
 Hominis summum bonum.
 hominis optimum, quid. to. 1. 8. f. & fo. 248. h. & K. & fo. 250. e. tom. 3. 129. d.
 hominis summum bonum, constat ex boni animę & corporis. to. 5. 188. l.
 homo & angelus ex eodem beatificatur. to. 5. 81. e. & sequen.
 Homo quibus comparatur.
 homo quomodo assimilat Deo. t. 5. 79. n.
 homines quomodo similes fiāt pecudibus. tom. 3. 194. c. & fol. 198. h.
 homo secundum se viuens, similis est diabolo. tom. 3. 249. f. in fine.
 homo quomodo sit pecus. to. 10. 175. m. sequentibus.
 homines dæmonibus similes. to. 5. 38. g.
 homo per peccatum, fit similis diabolo. to. 3. 194. i.
 homo veritati similis factus est, sed peccando vanitati similis factus est. to. 4. 425. c. t. 8. 549. g.
 homines proni ad terram, pastum atque leguminitiam de sola carne requirentes, pecoribus comparantur. tom. 9. 254. e.
 Hominum diuersa genera.
 Hominum duo genera, vnū de terra, alterū de

IN DIVVM AVGVSTINVM.

de coelo cogitantium. to. 8. 165. g
 duo sūt hominū gñā in Ecclesiē. to. 208. g
 ominum mare huius mandi navigātium,
 tria genera. tom. 1. 167. a. & seq.
 ominum, tria sunt genera. to. 8. 375. d
 de aliis tribus generibus hominum in Eccle
 sia, & in quolibet probi & reprobī. tom. 8
 90. f. & fo. 508. a
 Qd̄ hāc tria hominū gñā, prophetice defi
 gnētur in Noe, Daniel & Iob. to. 8. 508. c.
 tria sunt hominum genera, quæ via nostra
 odit. to. 9. 202. m.
 tria hominū genera: alii se offerūt Christo,
 & reprobant: alii nō audent, & excitāur:
 tertii differunt, & cupiūt. tom. 10. 6. i. Et
 de eisdem, Sermo. ibidem
 tria hominum genera, vnū diligēdum, alte
 rum tollerandum, tertium cauendum. to
 mo. 10. 41. g. h.
 hominum quinque generato. 6. 34. h. i. Re
 tracta. to. 2. 14. e. f.
 Homo primus, & secundus.
 homo primus commentitius Manichæorū
 to. 6. 69. b. & seq. & fo. 79. c. d.
 hominum duorum comparatio. to. 5. 3. i. e. f.
 homo primus, Adam. tom. 10. 63. e.
 homo secundus, Christus. ibidem
 duo homines, primus & secundus. to. 67. m
 homo primus ad mortem. to. 10. 145. f
 homo secundus ad vitam. ibidem
 hominis primi & secundi, differentia. tom.
 10. 63. h. i.
 Homo coelestis, & terrenus.
 homo terrenus. to. 5. 118. a. to. 8. 4. e
 hō, cur dicatur coelestis. to. 5. 118. a. & i. k.
 Primus hō de terra, terrenus: secundus de cœ
 lo, coelestis, & c. exponitur. tom. 5. 118. e. f.
 homo quando terrenus, & quando coelestis
 to. 8. 265. K.
 homines duo to. 2. 84. g. to. 4. 188. f. & seq. &
 190. h. & fo. 197. b. to. 6. 147. d
 homo exterior & interior, vetus & nouus.
 hō interior, quō docetur. tom. 1. 190. f. & seq.
 homo vetus & nouus, graphicē describun
 tur. Eod. 239. f. & fo. 222. e.
 hominis vtriusque decursus. Eodem. 239. h. i.
 homo interior quō renascatur & exterior
 corrumpatur. to. 1. 242. l. tom. 2. 158. b. c.
 homo interior, templum Dei. to. 1. 184. d. to
 mo. 3. 354. g.
 hominis noui renouatio quotidiana. tom. 1.

257. l. to. 2. 84. e. in fine
 hominis exterioris duplex corruptio. tomo.
 1. 243. b. c.
 homo interior & extertor, qualis. t. 3. 129. d.
 homo. vetus. to. 3. 348. g. to. 6. 147. f.
 homo interior. to. 3. 129. d. & 179. h. & 354. g
 tom. 6. 147. d
 hominem veterem deponere, & induere nō
 uum, quid sit. tom. 4. 21. m. to. 8. 40. b. & f
 hominis noui instauratio & veteris crucifi
 xio, in resurrectione & cruce domini fi
 gnata. Eodem. 429. a.
 homo nouus, canticum nouum: vetus ho
 mo, vetus canticum. tom. 8. 576. i
 hominis vtriusq; conditor Deus: contra Ma
 nichæos. tom. 6. 147. d
 Et quomodo hunc vnum hominem ad ima
 ginem suam fecerit. ibidem
 Est hō exterior & vetus, interior & nouus. to
 mo. 8. 10. m. & seq. & 17. f.
 homo vetus, vita vetus: homo nouus, est vi
 ta noua. to. 8. 361. a.
 hō interior, aīa: exterior, corpus. to. 6. 186. l.
 homo vetus & nouus. tom. 10. 5. 6. K.
 Decor cordis, siue interioris hominis. tom.
 10. 77. m.
 Adam, per quē nascimus, vetus hō est Chri
 stus, p̄ quē renascimur, nouus homo est.
 tom. 10. 208. f.
 factus est homo de terra, non propter terrā,
 sed propter cœlum. to. 10. 305. l.
 Duos quique homines, interiorem & exte
 riorem, habet. tom. 20. 306. d.
 Interior homo esuriat & sitiit, habet cibum
 & potum. to. 10. 322. K. l.
 Homo carnalis, siue animalis & spiritalis.
 homo animalis, & spiritalis. to. 1. 275. a. b. to.
 4. 201. h. to. 9. 104. K. l.
 homines dicti carnales & aīales to. 4. 219. m
 homo primus est factus in animam viuēte,
 & ideo corpus animale habebat: sed erit
 hō secundum spiritū viuificantē, & ideo
 corpus spiritale habebit. tom. 5. 18. a. b.
 homo quando incipiat esse animalis vel spi
 ritualis & carnalis. to. 8. 521. e
 Idem homo spiritalis & carnalis. to. 10. 59. l.
 homines esse carnales esse, animales esse, qd̄
 dictum. to. 10. 12. b. c.
 Homo & peccator.
 Cur nō desperandū sit de hominibus bonis,
 si per eos terrenū aliquod administrent,
 nec

INDEX

- nec rursus continuo gratulandum de ho-
 minibus qui coelestia agere dignoscuntur
 negocia. tom. 8. 165. g. h.
 homo, & peccator, duo sunt nomina, vnum
 est naturæ, alterum culpe. to. 8. 134. i
 homo, & peccator, duo nomina sunt: ho-
 minem Deus fecit, peccatorem ipse ho-
 mo fecit. tom. 8. 371. l. & fo. 383. l
 Quod parte quadam iustus sit, & ex parte
 peccator. to. 8. 538. m
 hō & peccator duo nomina sunt. to. 10. 92. k
 Vivere secundum hominem.
 Secundum hominem vivere. tom. 1. 8. f. g.
 Secundum hominem, pro eo quod est scdm
 humanam naturam. tom. 2. 82. l.
 Hominis acceptiones, vocabula,
 attributa, & gradus.
 Homo varie accipitur in scripturis. tomo. 4.
 441. l.
 In homine vir & mulier. to. 4. 198. h. i.
 hominis quatuor gradus, ante legem, sub le-
 ge, sub gratia, in pace. tom. 4. 422. e. & fo.
 438. b. c.
 homo homo, pro omnis homo. tom. 3. 41. b
 homines, quid nisi homines? to. 5. 45. b
 hominis nomine, terrenus significatur. to-
 mo. 8. 17. f.
 homo sepe à sexu honoratiore denomina-
 tur. tomo. 8. 440. l.
 homo quis dicatur. to. 10. 21. f.
 homines, angeli dicti. to. 10. 122. b.
 homines aurum, mundus iste fornax aurifi-
 cis. tom. 10. 6. a.
 homo totus caro est. to. 4. 358. a. to. 10. 131. f.
 homo quare cinis. to. 3. 195. d.
 homo. quomodo coelum & terra. tom. 1. 8. h
 homo dicitur omnis creatura. to. 4. 425. b. c.
 homo quō fenum, & flos agri. to. 8. 385. a. b.
 Quod diabolus in figura dictus sit homo. to-
 mo. 8. 179. m
 homines hominum exemplis magis accen-
 dimur. tom. 3. 118. e.
 homines primi, quomodo se obtulerūt Deo
 hostias. to. 5. 211. b
 homines iumenta Dei. tom. 10. 3. h
 homo, lignum plantatum secundum decur-
 sus aquarum. to. 8. 4. f.
 homo est in republica, sicut vna litera fer-
 mone. to. 5. 31. e.
 homo, mendacium. tom. 10. 27. k
 Per hominem significatur Marcus Euange-
 lista. to. 4. 128. m. & 183. l.
 homo est maximum miraculum. to. 5. 85.
 homo quō potest dici moriens. to. 5. 114.
 homines sunt pecora domini. to. 10. 133. e
 hō bonus, est sacrificium Deo. tomo. 5. 83.
 homines omnes, aut stulti, aut sapientes to-
 mo. 1. 14. g. h.
 Hominum origo fabulosa.
 Aduersus eos qui homines aliquos sempe
 fuisse dicunt. to. 5. 105. l.
 homines, secundum Apuleium, conuertun-
 tur in demones. tomo. 5. 77. l.
 Ante hominē quē præterierint secula, igno-
 rat August. affirmat tamen creaturā crea-
 tori non esse coeternam. to. 5. 108. l.
 hominē & animalia dixerūt Platonici a di-
 facta, animam autem rationabilem a so-
 lo Deo. Eodem. 111. b.
 hominum origo, iuxta Manichæos. to. 6. 7.
 & 43. c.
 Hominum antiquiorum vita & corpora.
 De hominum antiquiorum vita longissimā
 to. 5. 133. i. & 134. m. & sequentibus.
 homines habere minora corpora testat P.
 nius, secundum quod magis cursus secu-
 li præterit. tom. 135. a.
 homines aliqui semper fuerunt in magni-
 tudine corporis, alios excellentes generali-
 ter. tom. 5. 140. c. d.
 homines antiquitus maiora corpora quam
 nos habebant. ibidem.
 Hominum commutationes, & miracula.
 De hominibus diuersimode monstruosis, to-
 5. 145. l. & sequen.
 De hominibus equis admixtis, scilicet cen-
 tuaribus, dicitur esse fabulam. to. 5. 171. k.
 homines quomodo videantur conuerti in
 lupos. to. 5. 172. l.
 Homines in iumenta mutari. ibidem. m.
 De homine monstruoso crudelissimo a Po-
 tis confecto. to. 5. 191. l.
 hominum dissimilitudo, inter se, quam simi-
 litudo magis miranda est. tom. 5. 217. b
 homines comederunt carnes humanas pro-
 pter famem. to. 5. 236. g.
 Hominis depressio ex scripturis.
 O homo tu quis es qui respondeas Deo? to-
 mo. 4. 201. m. & sequentibus.
 Non præualeat homo, explanatum. tom. 10.
 27. k. & sequentibus.
 Spes nostra non est ponenda in homine.
 tomo.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tom. 10. 174. m

homo dominicus, humanitas Christi,
homo dominicus. tom. 17. f. to. 3. 3. c
humanitas Christi. tom. 3. 70. K. & 75. g. & l
Quare Deus homo fieri voluit, & inter ho-
mines cōuerfari. to. 3. 25. 4. c. to. 10. 264. a
homo dominicus, nū rectē dicat Christū.
to. 4. 207. e. Retractionum. tomo. 1. 117. f
hominem totum Deus sine peccato suscepit
vt totum peste sanaret. tom. 5. 89. a
homo assumptus est incarnatione verbi nō
Deus consumptus. tom. 5. 94. i
Deus homo factus est, vt nos filii Dei & effi-
ceremur. tom. 5. 220. f
Si mansisset homo in eo qđ eum fecit Deus,
nō in illo infixus esset quem Deus genuit.
to. 8. 239. h
Si homo nō dimitteres Deum, non fieret p
te Deus homo. tom. 8. 95. i
Si Christus non esset homo, non liberaretur
homo. tom. 8. 215. h
humana natura nullis pcedentib. meritis,
in tantā celsitudinē subuecta est, ut totū si
mul verbum & caro, hoc est Deus & hō,
vnigenitus filius Dei dicere. to. 8. 419. b
homo Deo, tanquam lumini corpus acces-
sit. tom. 8. 233. m
Omnis homo Adam, & omnis homo Chri-
stus. tom. 8. 353. l
Ois hō, in Christo vnus homo. tom. 8. 49. d
Nō ois hō filius hominis. to. 8. 17. f. & 88. d. e
Christus homo, non honoratur sicut pater.
tom. 9. 45. l. m
Christus poenam hominis suscepit, non cul-
pam. tom. 10. 31. f
Assumptio humanitatis Christi a diuinitate,
qualis. tom. 10. 47. i
homo voluit esse Deus per superbā, & De-
voluit esse homo per misericordiam. to.
10. 127. c
Deus hominem suscepit, vt nos Deum susci-
piamus. to. 10. 130. d. e. & seq. f. & 311. m
Nō horrui Deus hominē induere, quem ad
suam figurauit imaginem. tom. 10. 130. f
Quarta conditio productionis hominis, tres
alias liberauit. tom. 10. 131. K
homo voluit esse Deus, vt periret, & Deus
voluit esse homo, vt quod perierat inue-
nirer. tom. 10. 134. c
Christus factus est homo, qui fecit hominē.
tom. 10. 187. h & 191. b. c

Articuli de Christo, secundum quod homo.

tom, 10. 223. K. l
Deus factus est homo vt corrigatur homo.
tom. 10. 255. i
Vide, Christus.
Error circa humanitatem Christi.
Poena adorantium humanitatem Christi di-
uinitati vnitam. tom. 10. 48. f
Error circa humanitatem Christi assumptā.
tomo. 10. 131. g
Confutatio errorum de humanitate Christi,
tom. 10. 201. d. e
Homo peccati.
homo peccati, filius interitus, siue perditio-
nis, quis. to. 5. 206. f & sequen.
homicidiū nemo facit sine causa. to. 1. 32. K
Num peccet qui metu occiderit hominem.
tom. 1. 209. K
homicidium fieri aliquādo sine peccato ibi-
dem. l. & sequen.
homicida non est iudex nocentem occidēs,
nec miles hostem ibidem. tomo. 2. 212. i
Et quando iidem homicidæ. to. 4. 46. h
homicidiorum discrimen. to. 2. 74. g
homicidium excommunicatione punien-
dum. tom. 4. 25. a
homicida vndeuictus. Eodem. 77. K
homicidii crimine innectitur, quisquis ho-
minem vel seipsum occidit, aliquibus ex-
ceptis. tomo. 5. 8. f. & seq.
Et ibidem exempla.
Ille homicida erat a principio, & in verita-
te non stetit, exponitur. tom. 5. 97. K
homicidium, quo Cain occidit Abel, factū
est ex inuidia, sed illud quō Romulus oc-
cidit Remum, ex superbia & appetitu do-
minandi. tom. 5. 131. c
homicidæ cucurbitarum, Manichæi. tom. 6.
74. l. in fine
homicidæ probantur, quorum consilio &
fraude traditur quis ad occidendum. to. 8.
185. K. l
homicidium condonatum iis qui Christū
occiderunt. to. 9. 63. g. & 65. c
homicida non solum ille est qui corporali-
ter occidit, sed qui fratri mala persuadet.
tom. 9. 68. h
Quia Adam genuit homicidam, nō fuit reus
homicidii, sed ipse Cain. to. 9. 258. h
homicidales. tom. 10. 176. a
An homicidiū iussu diuino fiat licitū. to. 10.
163. e. f

I N D E X

164.e.f
 Aborsu procurans, tantoru homicidiorum
 se reu esse sciat, quoti generari potuissent
 to. 10.247.e
 Homouision, quid sit. to. 2.234 K.I. & 236.f.
 & h. & 239.m. to 3.65.c. to. 6.237.b. to. 9.
 104.c. to. 10.101.a
 homouisiani. tom. 2.238.l
 homouisianos, & homouisioes vocat Ariani
 catholicos. to. 2.239.f.g. tom. 6.219.l.m
 humanitatis effectus. to. 3.254.f
 humana vita, militia & tetratio. tom. 3.199.l
 humanum est, aliter nonnunquam sapere quam
 res se habet. tom. 7.125.l.m
 humanus quis dicatur. tom. 10.63.h
 De verbis Apostoli, humanus sermo & om-
 ni acceptione dignus, quia Christus Iesus
 venit in hunc mundum peccatores saluos
 facere, &c. Sermo. to. 10.63.f.g
 De verbis Apostoli, humanu dico, ppter in-
 firmitate carnis vestra, Sermo. tom. 10.75.i
 honor blandum nomen, mala seruitus, exci-
 tus eger. tomo. 2.41.g
 honore non delectari, sed ad vtilitatem ho-
 norantium referre, magnu est. ibi. 95. l.m
 honorandus non est diues, paupere docto
 & iusto contempto. tom. 2.33.K
 honorandus est prelati. ibid. 154.i
 Quid honore mali sint honoradi. to. 2.249. l.m
 De honore mutuo. tomo. 2.153.K.l
 honor periculosus. tom. 2.189.f
 honoris cupiditas. tom. 4.189.g
 honestas, quid in se implicet. to. 5.10.f
 honos alit artes. to. 5.44.f
 honorare & adorare, differunt. to. 6.216.e.f
 honor non prodest egrotis. to. 8.381.g
 gradus in honorando & obsequendo. to. 6.1
 honor verus & gloria vera, erit in paradiso.
 tom. 5.241.K
 Si quid in te est Dei, honoras a te, & tu factus
 a sanctis in Deo, honoraberis a Deo. tom.
 8.180.f
 honorem non habuit Christus in patria sua,
 in qua conditus, sed in ea quam condidit.
 tom. 9.32.g
 Patrem non honorat, qui filium non hono-
 rat. tom. 9.36.g
 honorare caput, & conculcare membra, non
 est honorare. tom. 9.140.l.m
 Deus illos honorat & diligit, qui illicita fu-
 giunt. to. 10.158.m
 honoris laus est humilitatis virtus. to. 233.
 honor debitus exhibendus est potestati, et
 iniqua. tom. 8.484.
 honor inferioru ad sacerdotes. to. 10.308.h
 Non inhonorantur parentes, si omisso piete-
 tis temporalis debito officio, maius quid
 dam ex Dei precepto agatur. tom. 10.6
 honor filiorum ad parentes. tom. 10.308.
 Sicut superbia impia siue hominu siue de-
 monum diuinos honores exhiberi vel in-
 bet vel capit, ita pia humilitas vel homi-
 nu vel angelorum sanctoru hac sibi obli-
 ta recusat, & cui debet, offendit. to. 62.2.
 honor huius mundi transiit. tom. 2.258.l
 honoris & vanae gloriae auidi fuerunt. Ro-
 mani. to. 5.43.e. & 44.g
 honor humanus, nullius ponderis est. ibi. n
 honoris amore, primus consul Romanus oc-
 cidit filios suos & vxore. to. 5.25.b. & 45.
 homo, omnem aetatem parat in honorem
 vel pecunie questum. to. 9.198.g.l
 Quanto maior honor datur, tanto maius pe-
 riculum comparatur. to. 10.307
 honor multis occasio exitii fuit, multis mi-
 nisterium boni operis. to. 10.13.
 honorinus, siue honor Deus. tom. 5.35.
 honor & Virtus habuerunt sedes propinqua
 apud antiquos. tom. 5.44.i.l
 honorarium, quid honoris causa datur. to. 1.161.
 honoratus, amicus Augustini. tomo. 1.25.
 honoris, impator piissimus. to. 1. in Posido
 honorius, haereticos pronunciat. ibidem
 honorius consul. tom. 5.186.l
 honestum, & vtile, differunt. to. 4.187.d. & f
 Apud omnem Christianum, prima honesti-
 tis debet esse militia. tom. 10.20.
 hora inaequales, quomodo intelligenda. to.
 1.243.g
 hora pro tempore. tom. 2.111.f. to. 4.430.R
 hora passionis. tom. 4.170.f.g
 hora importuna, quae dicatur. to. 8.464.a.b
 hora decima ad quam venerunt Petrus & An-
 dreas ad Christum, quid significet. tomo
 9.15.a.b
 hora Christi de qua dixit in nuptiis, Nondum
 venit hora mea, in passione aduenit cum
 matrem Ioanni commendauit. tomo. 9.
 18.a
 Quare Christus matri respondit, Nondum
 venit hora mea. tom. 10.143.a. & c.
 hora sexta venit Christus fatigatus ad puteu
 quid

quid significet.
 hora Christi, quae non
 fuerunt eum Iudei
 iuntas est.
 hora duodecim dici
 signant.
 Venerat hora prima ten-
 to. 10.48.m. & sec
 Et horae operationis i
 eodem. 49.a.b.
 De hora operationis i
 Sicut hora operationis
 significat.
 Quid nouissima ho-
 ratius, sororem filii
 horatii tres.
 Marcus Horatius.
 hordei potus, cito in
 horreum, coelum.
 hortensius Ciceroni
 ad ardorem philoso-
 hortensius dictator.
 Quae in horro cum C
 Quae Maria Magdal
 horulanum.
 holipes quomodo n
 holipitas amplecte
 holipitate saluatus.
 Non ponit dominu
 holipitas, sed regnu
 Christus holipitem ex
 holipites omnes hic si
 Ad holipitatem, adh
 Feli et anima illa qu
 hanc deo induerit
 holipitaretur ex
 Abraham holipito car
 ferri holipium
 Dai filius Abrhae, p
 holipitas comendat
 Quam feruenti animo
 di. ibidem. e. f. & se
 holipitate domi angel
 Non piget holipitem
 tom. 10.212.h.
 De angelis & holipia
 holiz veteris legis qu
 tur. offendi, signific
 tom. 5.211.a.
 holiz perfecti, gerunt
 m. & sequentibus

IN DIVVM AVGVSTINVM

quid significet. tom. 9. 29. K. Immolamus hostiā iubilationis, lætitiæ, gratulationis, & gratiarū actionis. to. 8. 45. f. hostilina dea. to. 5. 3. 2. g. hostibus aduentantibus, de Ecclesiis Episcopis an recedendum sit, consilium Augustini. to. 1. in possidonio. hostes inuisibiles, quomodo vincantur. to. 2. 100. g. & seq. to. 3. 257. b. c. tom. 8. 541. a. & 548. f. & sequen. hostes fragore cœli furati. to. 3. 244. g. hostes Christi, per ipsū liberati fuerūt. to. 5. 2. h. Aduersus hostes Christianorum, fiducia. to. 6. 11. f. & sequentibus. hostiū interfectio apud veteres, quomodo accipienda. tom. 6. 63. h. & sequē. hostes duos patimur, & quos. tom. 8. 174. g. & 179. m. 541. a. Noli tibi hostes addere, vince eum cū quonatus es. tom. 8. 191. l. Triplex hostis hominis. tom. 9. 162. i. hostis est animæ suę, quę spretis disciplinæ monitis, diabolicis occupat officiis. to. 9. 206. l. hostis visibilis feriendo vincitur & inuisibilis credendo. tom. 10. 7. g. h. In laude Dei, nō sui ipsius vincitur. ibid. h. i. hostē non habere, melius est quam vincere. tomo. 10. 145. a. b. hostes persequi. tom. 10. 146. i. Humilitas. humilitas, prima Christianorum virtus secunda, tertia. to. 2. 79. m. humilitas veniam meretur. tom. 2. 86. l. Thelohumilis, quid sit. Eodem. 91. i. humiliari sapienter, bonum est. to. 8. 199. f. g. humilitas vera. tom. 3. 349. m. humilitate acceditur ad Deum. ibidē. i. Per humilitatē, ad sublimia gradif. to. 3. 355. e. humilitatis laus. to. 4. 380. k. & fo. seq. f. tom. 5. 80. h. to. 10. 45. i. & 55. K. & seq. & 310. k. humilitate conseruatur charitas. tom. 4. 31. d. humilitas & mansuetudo, magnū domū spiritus. tom. 4. 438. a. humilitas, transcendit omnes humanas dignitates. tom. 5. 2. b. humilitas difficulter suadetur superbis. ibid. humilis nō habet oculū in his in quibus sibi placet, sed in quibus sibi displicet. to. 5. 47. i. humilitati in venerando dæmones, quibus volumus esse dissimiles, summa est stultitia. tom. 5. 70. e.

hora Christi, quæ nondū venerat, quādo voluerunt eum Iudei apprehendere, eius voluntas est. tom. 9. 55. e. horæ duodecim dici discipulos duodecim signant. tom. 9. 78. b. Vocati hora prima tertia, sexta, &c. qui. tomo. 10. 48. m. & sequentibus. Et horę operationis in vinea, quid significant. eodem. 49. a. b. De hora operationis in vinea, magna q̄stio. ibi. Saxta hora operationis in vinea, flagrantiam significat. ibidem. b. Quid nouissima hora. tom. 9. 128. f. horatius, sororem fletū occidit. to. 5. 24. m. horatii tres. ibidem. e. Marcus Horatius. tom. 5. 25. d. hordei potus, cito inebriat. to. 1. 263. m. horreum, cœlum. to. 10. 28. d. hortensius Ciceronis excitauit Augustinum ad ardorem philosophiæ. to. 1. 34. K. hortensius dictator. tom. 5. 26. m. Quæ in horro cum Christo acta. to. 4. 164. f. Quare Maria Magdalene, Christum vocauit hortulanum. tom. 9. 119. m. hospites quomodo recipiendi. to. 2. 207. e. f. hospitalitas amplectenda. to. 4. 122. b. hospitalitate saluatus Loth. to. 6. 12. c. Non promittit dominus solum hospiciū, per hospitio, sed regnum. to. 9. 207. g. Christum hospitem excipere. tom. 10. 123. g. hospites, omnes hic simus. to. 10. 24. f. Ad hospitalitatem, adhortatio. ibid. e. f. Felix est anima illa quę vitam suam ita auxiliante deo studuerit gubernare, vt Christū hospitē mereatur excipere. tom. 10. 123. g. Abraham hospitio carens, transeuntibus offert hospitium. to. 10. 160. h. i. Dicit filius Abrahę per hospitio angelorū. ibi. i. hospitalitas comendatur. to. 10. 161. e. f. Quam feruenti animo hospites sint recipiendi. ibidem. e. f. & sequen. hospitale domū angeli ingrediunt. to. 10. 161. f. Non pigeat hospitem suscipere domum. tom. 10. 212. h. De angelis & hospitalite. to. 10. 302. a. hostiæ veteris legis quæ immaculatę iubebantur offerri, significabant homines sanctos tom. 5. 211. e. hostiæ perfectę, erunt ipsi sancti. tom. 5. 210. m. & sequentibus.

humi

I N D E X.

humilitate nimia, multa de cultu diuino sūt
 usurpata ad honores hominū. Eod. 68. m.
 humiles, non superbos, sanat gratia data per
 Christum. to. 5. 90. f.
 humilitate opus est, ad cognoscendū verita-
 tem. ibid. 91. a.
 De humilitatis exaltatione, & superbiæ deie-
 ctione. to. 5. 125. l. m.
 humilitas & superbia discernuntur dug ci-
 uitates. ibidem.
 humilitas, tutam veramq; viam in cœlum
 molitur, sursum leuans cor ad dominum
 tom. 5. 144. b.
 humilitas, sicut prodest seruientibus, ita sup-
 bia nocet dominantibus Eo. 193. h.
 humilitas custodienda. to. 6. 266. g. h
 humilitatis exempla. ibidem. f. & seq. tom. 10.
 284. a. b.
 Quādo hic humiliantur qui Deū timēt hu-
 militati non cadūt: quid altitudo eorum
 ipse est Deus. tom. 8. 60. h.
 humilem esse, est nolle laudari. tom. 8. 76. f.
 Si fueris humilis, erigeris: si eleuatus, curua-
 beris. to. 8. 104. d.
 Quod humiliaris a Deo, pœna est & gratia.
 to. 8. 111. d.
 Qui se ita humiliat, vt genuat figat, adhuc
 habet quo humilietur: qui autem sic hu-
 miliatur vt hæreat in terra venter eius, vl-
 tra quod humilietur non habet. to. 8. 131. b.
 Esto humilis in humili Deo tuo. vt sis excel-
 sus glorificato domino Deo tuo. tomo. 8.
 161. f. g.
 Site humiliaueris, appropinquabit ad te
 Deus & si te excelsū feceris, longinqua-
 bit a te. to. 8. 163. g.
 Deus humiliat illos in damnatione, qui ere-
 cti sunt in dissensione. to. 8. 177. g.
 humiliari peccatorē, bonū est. to. 8. 198. h.
 Magis placet Deo humilitas in malefactis, q̃
 superbia in bonis factis. to. 8. 346. d.
 Multi humiliantur, sed vanē & fatuē. tomo.
 8. 199. f.
 Deus quos humiliet vel exaltet. tomo. 8.
 272. c. d.
 Vtilius est humiliter hic ambulare capite cō-
 quassato, quam capite erecto in iudicium
 æternæ mortis incidere. to. 8. 425. a.
 Non dedignentur esse humilia capita excel-
 forum, sub dextera domini. Eodem. 273.
 m. & sequen.

Vtrum eadem humilia in cœlo, quæ in ter-
 an alia in cœlo, alia in terra humilia res-
 ciat Deus. to. 8. 428. c.
 Tunc erit humilitas vera, si non ostendat
 in lingua, sed & in corde. to. 8. 438. f.
 humilitas est duplex, vna qua se quisque h-
 miliat confitēdo peccata sua: alia qua q̃
 que humiliatur aliqua tribulatiōe vel de-
 iectiōe, qua meruit eius superbia, aut e-
 ercetur eius patientia. tomo. 8. 446. m. &
 sequentibus.
 Priusquam humiliarer deliqui, & bonū m-
 hi quod humiliasti me quomodo intell-
 gatur. to. 8. 452. & h. & i.
 Vt humilietur superbus, malis innectitur. h-
 milis vt exaltetur, malis eripitur. tomo. 8.
 464. h.
 Nō sic dicitur, humilis esto vt nō sapias se
 est humilis propter superbiam, altus pr-
 pter sapientiam. tom. 8. 503. a.
 humiliatio Christi, non potuit nisi alta esse
 tom. 8. 510. m.
 humilitas quasi bonū aliquid significat, se-
 si sit vtilis humilitas: nam mala humilia-
 tio pœnalis est. to. 8. 515. f.
 humilitas intima, appetit ex quibus eiicitur
 superbia. to. 9. 48. g.
 humilitas tota est vt quis se cognoscat. ib-
 dem. g.
 humilis Dei voluntatem facit, non suam. to-
 mo. 9. 48. g.
 Datus est ille Christo, qui seruat humilita-
 ibidem. l.
 humilitas nō solū affectu, sed & affectu ost-
 denda est. to. 9. 86. n.
 humilitas claritatis est meritū, & clarita-
 humilitatis est præmium. to. 9. 109. g.
 Qui non vult humiliari vt exaltetur cum e-
 altari voluerit, deiicietur. tom. 9. 221. a.
 humiliatio, & humilitas, differūt. t. 9. 261. c.
 humilitas, altitudinis fundamentū. t. 10. 8. f.
 humilians se, & iacens, differant. to. 10. 16.
 humilitatis præconium, cum superbiæ dete-
 ctatione. to. 10. 35. f.
 humilitatis commendatio, & elationis de-
 pulsio. to. 10. 41. f. g. & 164. i. & seq.
 humilitas, & peccatorum cōfessio, ad qui
 homini conducant. tom. 10. 41. f.
 humilitas. to. 10. 46. b. c.
 humilitas, contra tumorem medicamentū
 tomo. 10. 46. i.

humiles

elo, quæ in terra
ra humilia resp
to. 8. 43. 8. c. i.
si non ostendunt
to. 8. 43. 8. c. i.
quale quilibet
a sua alia qua
tribulatione vel
superbia, aut
mo. 8. 44. 6. m.
qui, & bonum
quomodo imit
to. 8. 45. 2. & h. 8.
alis innectitur
eripitur. tomo
to. vi. nō sapias
superbiam, altus
tom. 8. 50. 9.
puit nisi alta
uid significat
m mala humil
to. 8. 51. 3.
ex quibus elici
to. 9. 41. 1.
cognoscat
cit, non suam
seruat humilit
sed & affectu
to. 9. 86. 1.
eritū, & charit
m. to. 9. 109.
exaltetur cum
to. 9. 110. 1.
fferūt. 9. 26. 1.
amenū. to. 8. 1.
ferant. to. 10. 11.
m superbia des
to. 10. 13. 1.
, & elationis
g. & 164. 1. & se
cōfessio, ad qua
tom. 10. 14. 1.
to. 10. 46. 1.
m medicament
humiles

10. 96. e. f.
Humilitatis & superbiæ affectus. to. 10. 100.
i. & 120. f. & seq.
De^o altissim^o, humilitate cōtingit. to. 10. 120. g.
Excelso dominus à longe cognoscit, & hu-
milia respicit: expōitur. ibidem.
Ecclesiæ Dei humiliari debemus. to. 10. 123. c.
Melior est peccator humilis, quam iustus su-
perbus. tom. 10. 149. m.
si humilitatis medicina superbiæ non curat,
incurata manebit. to. 10. 164. h.
Quāto q^s humilior, tāto grā capacior. ibi. i.
Animarum nostrarum sordes per humilita-
tem, etiam à grauiusis peccatis, purga-
mus. tom. 10. 191. K.
Quare homo per humilitatem est reparatus
ad vitam. to. 10. 206. f.
Non redire potuimus nisi humilitate qui su-
perbiā lapsi sumus. to. 10. 134. g.
humilitatis passibus ad cœli culmina cōfē-
ditur. tom. 10. 233. b. & 310. K.
Veritas eam fugit mentem quam nō inuenit
humilem. Eodem. 233. c.
Quis primus humilitatis gradus. ibid. 310. l.
Sicut per superbiam infinita angelorū mul-
tudo deicēdit de cœlo: sic per humilita-
tem infiniti homines in cœlum ascendūt.
Eodem 233. b.
Humiliare vt exalteris, ne exaltatus humilie-
ris. to. 10. 233. c.
humilitas sine timore Dei nūquam habetur.
ibidem. d.
humilitas ad cœlum fecit ascendere infir-
mitatem humanam. to. 10. 283. m.
humilitas, est hospitalitatis soror. to. 10. 302. f.
humilis quid dicatur. to. 10. 307. c.
humilis est pauper spiritus. to. 20. 322. i.
Humilitas Christi.
Humilitatis exemplum Christus. to. 2. 78. g. to.
3. 47. K. to. 8. 36. e. & l. & 89. l. m. to. 9. 85. f.
humilitatem suam, nō miracula Christus in-
culcat. to. 4. 43. d.
humilitas Christi liberauit nos à subiectio-
ne dæmonum. to. 5. 80. k.
humilitas doctor, Christus. to. 6. 266. h. &
sequen. to. 9. 81. a.
humilitatis Christi multum commendatur
hominibus. tomo. 8. 76. K. l.
Sis humilis, si vis vt Deus altus vicinetur, to

bia vulnerat. tom. 8. 89. l.
humilitas Christi humiliavit superbum. to-
mo. 8. 323. K.
humilitas Christi, supbis displicet: tibi autē
Christiano si placet imitare. to. 8. 346. d.
humile cor, de cœlo adducit Deum, vt pro-
ximus fiat. ibidem. g.
Altus est Deus, humiliate, & descendet ad
te. ibidem.
humilitas Chri, saluos nos fecit. to. 8. 490. a. b.
humilitas signum Christi. tom. 9. 5. I
humilem Deū imitare, qui humilē hominē
contemnis imitari. tom. 9. 48. g.
humilitas maxima Christi, in cœna cogno-
scitur. to. 9. 85. e. f.
Christum in passione cōmendat humilitas,
& in resurrectione claritas. to. 9. 109. b. c.
humilitatem præ ceteris omnibus Christus
docuit. tom. 10. 33. h. i.
Medicina tumoris hominis, humilitas Chri-
sti. to. 10. 35. c.
humilitate erexit nos Christus eo, vnde ceci-
deramus. to. 10. 46. c.
In humilitate impletur iustitia. to. 10. 51. h.
Chrs humiliavit seipsū vsq; ad mortē, in ea
solū forma quę est hominis. to. 10. 131. i.
humilitas Christi, sublimitas est corporis
nostri. tom. 10. 133. e.
humilitatis Christi commendatio, a delitiis
humanis. to. 10. 134. c.
Poterat dominus sine incarnationis humili-
tate hostem profernere. tom. 10. 206. e.
Necessaria fuit redemptoris humilitas, quæ
sanaret humilitati, quod corruptum fue-
rat superbia. to. 10. 218. l.
humilitatis effectus in Christo. to. 10. 284. a. b.
hydria, amorem seculi huius significat. to-
mo. 4. 132. l.
hydrie lex, lex ætates signant. to. 9. 19. a.
hydria, quid. to. 9. 31. d.
hydria, qua hauriebat Samaritana aquam a
puteo, est cupiditas. tom. 9. 30. c.
hydromantia a Persis allata. to. 5. 75. g.
hydrops. to. 3. 143. a.
hydropicus, diuiti avaro cōparat. to. 4. 116. c.
hyeme ne fuga ineatur, quid mysticē. tomo.
4. 160. l.
hyems memorabilis. tom. 5. 26. m.
hyemis nomine, aduersitas seculi significat.
A a to. 6.

to. 6. 66. h. i. to. 6. 66. h. i. to. 6. 66. h. i.
 Timor mortis, hyemis quotidiana est. to. 6. 66. h. i.
 10. 248. f.
 hyle, quid sit Græcis. to. 1. 72. f. to. 6. 118. g. h.
 & 179. f.
 hymnos Dei, & laudes, ð Ecclesiis deperisse.
 to. 1. in Possidonio.
 hymni & psalmi in Ecclesia cantandi. to. 6. 173. g.
 hymnus est canticum laudis. to. 8. 113. l.
 hymni, laudes sunt Dei sunt cum cantico. &
 hymnus tria habet, laudem. & Dei & can-
 ticum. to. 8. 260. d.
 hymnos David filii Iesse deficere, quid sit.
 ibidem. e.
 hymnus cur deceat. in Sion, non in Babylo-
 ne to. 8. 217. d.
 hymni nihil prosunt, si vita sacrilega fuerit.
 to. 8. 386. e.
 hyperbatō. t. 3. 32. i. t. 4. 47. i. & 79. e. & 103.
 d. & to. sequen. h. i.
 Per hyperbolen multa in scripturis dicta. to.
 2. 89. c. to. 3. 31. g. & 40. b. & fo. seq. m. to. 4.
 30. d. & 39. a. & 90. f. to. 5. 149. l. to. 9. 124. b.
 ὑπερβόλη to. 3. 23. l.
 hypocrisin superbia generat. to. 2. 95. l.
 hypocrisis, geminum peccatum. to. 3. 35. f.
 hypocrisis malum. ibidem. k.
 hypocrita, simulator. t. 4. 405. h. to. 10. 156. c. d.
 hypocrite. to. 4. 413. b.
 hypocrite accipiunt bestiam in nomine Chri-
 sti. to. 9. 146. g.
 Imago bestia. est hypocrisis hæreticorū. ibi-
 dem. h.
 Nulla est superstitio quæ dei signum in fron-
 te, nisi hypocrisis. to. 9. 247. m.
 hypocrite, & ficti Christiani, sunt poculum
 aureum in manu mulieris sedentis super
 bestiam. to. 9. 148. a.
 hypocrisis fraudes. to. 9. 224. m.
 hypocrite, & iusti, quō ambo diuersa in tē-
 tione operent, corā hominibus. t. 10. 2. K. l.
 hypocrite, virgines sunt & bona operatur,
 sed extra non intus: ideo nō portant oleū
 secum. to. 10. 23. c.
 hypocrite taxantur. to. 10. 23. c. d.
 hypocrita, quis sit. to. 10. 156. c. d.
 Vnde nomen hypocrite traxerit originem.
 ibidem. d.
 hypocriteorum maculā nō habere, aut pau-
 corum, aut nullorum est. to. 10. 156. d.

hypocritarum merces.
 hypocritarum opera. to. 10. 156. d.
 Fortitudo hypocrite, nō virtus est sed vi-
 to. 10. 284. d.
 hypostasis, quid Græcis. to. 3. 106. f.
 Et qua necessitate tres hypostases dixer-
 Eodem. 112. g. & sequen.
 hypostasis Christi, quæ completatur. to. 4.
 343. d. & sequen.
 hylopi vis. to. 3. 10. l. in fine. & 14. e. f. to. 4.
 m. to. 8. 162. f. g. to. 9. 119. b.
 hyfopus, Chro designabat humilitatē. ibi-
 hyfopum herbam nouimus humilē, sed e-
 dicinalē: saxo herere radicibus dicitur.
 significat Christi humilitatem. to. 8. 4. f.
 Qd sit purgadis pulmonibus apta. ibide g.
 I
 Abin, interpretatur sapiens. to. 8. 30. l.
 De iacere, siue situ to. 1. 10. l.
 Iacere, est in terra quiescere. to. 8. 10. l.
 Quomodo differant iacere, sedere, stare &
 ambulare. to. 10. 297. m. & 10. 298. a. & c. d.
 Qui dicatur homines iacentes. to. 10. 29. m.
 & 298. a. & c. d.
 Ille se iactat inaniter, qui cum ipse sit hū-
 pit se de homine, vindicare. to. 8. 11. l.
 Non iactabis te de meritis tuis, nec psumas
 de impunitate peccati. to. 8. 6. l.
 Iactans merita sua, qualiacunque illa sint.
 milis est Phariseo. ibidem.
 Iactantia nuncupatur libido gloriandi. to. 8. 126. l.
 Iactantia est vitium animæ peruersæ am-
 laudari ab hominibus, spreto conscientie
 stimonio. Eodem. 10. l.
 Iacob, quid interpretetur. to. 10. 3. l.
 Iacob, quare sic dictus. ibidem.
 Iacob dilexi, Esau autem odio habuit: ex-
 nitur. to. 1. 18. d. e. to. 5. 156. l.
 Iacob electio, & Esau reprobatio. t. 2. 14. d.
 Quid significet quod præponatur, fratri
 Iori. to. 8. 14. l.
 Quod Iacob, sibi elegerit dominus in p-
 selsionem, cæteras gentes sub angelis
 fuit. to. 8. 511. l.
 Iacob & Esau, quando nati sint. to. 5. 16. d.
 Iacob & Esau lucta in vtero miraculosa.
 2. 83. a & 145. b. & seq. to. 8. 141. c. d.
 Iacob natiuitas, Christum præfigurauit.
 mo. 4. 324. g.
 Iacob, typus Christi. to. 10. 66. d.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

e iacob emente primogenita ab Esau, to. 5.154.i.K
iacob vt fumeret honorem spiritalem, care
re voluit cibo carnali. tom.8.521.f
d iacob Christianos, ad Esau Iudæos perti
nere, in mysterio. tomo.2.247.e
cob & Esau, spirituales, & carnales adubrāt
to.4.34.g. tom.10.166.e.f
cob sine dolo, quō doli fecerit. to.4.34.h
cob patriarchę benedictiones quomodo
intelligendę. tom.3.344.c. & seq.
d iacob omnes pertinemus, imitātes Abra
hę fidem. tom.8.306.i
Quid contineat benedictio iacob, quam de
dit filiis suis. tom.4.393.f
enedictio iacob, significauit benedictionē
Christi. tom.5.154.l
cob, benedictionem firmavit adueniente
Esau. Eodem. ibidem. m
De iacob benedicente iudam filium suum,
& filios Ioseph. to.5.155.K. & sequentib.
De iacob & Laban. tom.10.167.f
acob scalam vidit, & cętera. ibidem. b. & se.
scālę iacob expositio. ibidem, & to.10.166.
l. & deinceps.
iacob vidit angelos ascendentes & descen
dentes per scalam, quam vidit, & tūc vn
xit lapidem. tom.9.16.g
iacob vnxit lapidem quid signet. to.5.155.c.
tom.8.135.m
De iacob eunte in Mesopotamiam, vt vx
orem acciperet, de scala sibi apparente in
somnia, & de benedictione. ibidē. a. & seq.
iacob habuit plures vxores, licet vnam pe
tierit, & quomodo duę vxores quę ipsius
corporis potestatem habebant, dederunt
sibi ancillas suas. ibidem. d.e
iacob querens vxorem in longinqua regio
ne, Christum designabat. tomo. 10.166.l
Iacob solo cōtentus baculo, sine equis vx
orem sibi quarebat. ibidem. m. & sequen.
Vxores duę iacob, quid. tom.10.167.g.h
iacob & Rebecca mendacium excusatum.
tom.4.15.l
iacob typus Eccle. ibidem g. tom. 8.290.h.i
iacob, israel dictus. to.2.180.a. tom. 4.37.g.
& 131.m. tom.5.155.f. tom.6.86.g. & 288.
i. tom.8.305.l
Cur sic dictus. tom.5.155.f
inter iacob & israel interest, licet vnus ho
mo erat. tom.8.282.a.b

iacob in ęterna vita deficiet, & manebit so
lus israel. tom.10.34.l.m
iacob introiuit Aegyptum cū. 75. hominib.
ipso iacob inter alios cōputato. t.5.155.g
iacob in Aegyptum venit. 130. vitę suę anno
Ioseph autem erat. 39. annorum. ibidem.
iacob qñ venerit in Aegyptum. to.5.169.a
iacob hoedinis pelliculis circumdatus quid
representet. tom.5.154.i.K
iacob binomius. tom.10.34.h
iacob virgas variatas pecoribus ostendit, &
cęta. tom.5.111.K
iacob nō prius Rachelem osculatus est, quā
gregem adxasset. to.10.167.g
De iacob luctante cum angelo, in quo ostē
ditur passio in benedictione ipsius ab an
gelo, de nomine israel, de claudicatione
extactu femoris, & quid hęc significant.
tom.5.55.f
iacob patriarchę lucta cum angelo, qd adū
bret. to.6.86.f.g. & 176.l. & 249.i. K. tom.
10.167.l
Quid significet quōd luctatus sit cum ange
lo, & ab eo benedictus. to.8.135.a. & 572.
b. tom.10.34.i
iacob benedictus & claudus. tom.10.34.K
iacob claudicans, populus iudeorum. ibid.
Latitudo femoris iacob, quid figurat. to.
10.34.K
iacob facta est promissio tempore quo Grę
cia legum quibusdam institutis regulata
est. tom.5.169.d.e
iacob duodecim filios, & vnam fęminam
procreauit. tom.5.155.d
iacob habebat duodecim filios, & Ioseph
erat venditus a fratribus suis ante mortē
isaac. tom.5.169.a
iacob iudam omnibus pręfecit, & quare. to.
4.303.g
Duodecim filii iacob non omnes ex liberis
sed & ex ancillis. t.9.22.m. & seq.
Quare iacob ignorasse permiffus sit a Deo fi
lium suum viuere in Aegypto. to.10.168.
h. & sequentibus.
iacob misit Ioseph filium suum vt de fratri
bus sollicitus esset. ibidem. 2
Iacob filium suum Ioseph plus aliis dilexit.
tom.10.168.a
Iacob mortuus est. 147. āno in Aegypto, re
gnāte Baleo rege Assyriorum. to.5.169.i
Iacob & Ioseph sepultura. to.3.238.g
A 2 2 iacob

I N D E X

- Iacob luxerunt Aegyptiis septuaginta dieb. tom. 4. 42. d.
- Iacobus, unde frater domini dictus. t. 4. 43. o. g. in principio.
- Iacobus Ecclesie Hierosolymitanæ præfuit. ibidem. l. in fine. to. 7. 80. i.
- Iacobus Alphæi. to. 3. 32. i.
- Iacobus. to. 5. 185. g.
- Iacobus pro inimicis orauit. to. 10. 157. f.
- Iambus post dichoriū malè poniū. t. 1. 123. h.
- Iemini, dexter interpretatur. to. 8. 12. d.
- Ianacula ciuitas. tom. 5. 56. m.
- Ego sum ianua, qui ante me fuerunt, fures sunt & latrones, exponitur. to. 4. 310. m.
- Ianua, dicitur porta domus. tomo. 8. 492. b.
- Quid sit per ianuam intrare, vel ascendere aliunde. tom. 8. 507. e.
- Ianua Christus. to. 9. 72. c. to. 10. 41. d.
- Ianua quinquepartita in corpore. tom. 10. 22. g. h.
- Christus ianua, & pastor, diuersimode. tom. 10. 41. d.
- Quis ingrediatur per ianuam. tom. 10. 41. i.
- Sicut malis operibus vitæ ianua clauditur, ita bonis operibus aperitur. to. 10. 252. b.
- Quomodo Christus intrauit ad discipulos ianuis clausis. to. 10. 208. b. & seq.
- Ad Ianuariū scripsit August. to. 2. episto. 68.
- Ianuarius mensis Iano dedicatur. to. 5. 57. h.
- Ianuarius mēsis, a Iano appellatus. t. 6. 109. m.
- De Ianuario eremita falso. tomo. 1. 02. 81. d.
- Ianuarius, Augustini discipulus, comparatur prodigo. tom. 10. 290. g.
- Ianuarius, discipulus Augustini, instar Ananiz intrauit consortium. tom. 10. 314. c. d.
- De filio & filia Ianuarii regularis Augustini. ibidem. d. e.
- Ianus Deus. tom. 5. 54. m. & 56. m.
- Iano rerum principia pertinent. Eod. 57. i.
- An rationale fuerit Ianū & Terminum in duo numina separari. ibid.
- Ianus est mundus. ibidem.
- Ianus, quare sit bifrons, & de ianitore. ibidē.
- Ianus geminus. tom. 5. 57. l.
- Penes Ianum prima sunt, præponitur ideo Ioui, & penes Iouem, summa to. 5. 8. b. c.
- An Iani, & Iouis, recta discretio sit. tomo. 5. 58. g.
- Iaphet, latitudo interpretatur. tom. 5. 149. K.
- Iaphet, quomodo dilatur. to. 6. 85. d.
- Iaspis, & Sardis, duo iudicia, alterum factū per aquam, alterum futurum per ignem designant. tom. 9. 142. l.
- Iasus. tom. 5. 170. o.
- Icherius, orator laudatus. tom. 1. 38.
- De ideis quæstio. to. 4. 190. c. & 213.
- Secundum ideas cælum non fecisse aliqui sed ipsum Deū esse dicit Plato. to. 5. 63.
- Angeli futura cognoscunt in ideis, non aut demones. tom. 5. 80.
- Ideæ vel rationes rerum incommutabiles & infinitæ sunt, in diuina sapientia. Eod. 96.
- Per ideas verius cognoscunt angeli in Deo quam in ipsis rebus. ibidem. 101.
- ideas si philosophi posuerint esse infinitas. to. 5. 108. d. & sequen.
- Eadem idea, vel vi diuina, qua producta e rotunditas cœli, producta est rotunditas pomi vel oculi, quæ fieri nescit, sed omnia efficit. tom. 5. 111.
- De ideis, quas Plato posuit in mente diuina. Ibidem. 111. c. d.
- identidem, pro vicissim. to. 7. 356. e.
- idioma, proprietas ling. arū. to. 3. 3. a. to. 31. f.
- idiomatum communicatio. tom. 4. 225.
- idioma diligenter attendendum in scripturis sacris. tom. 4. 31.
- Vide Scriptura.
- idipsum, est quod mutari nō pōt. to. 8. 563.
- idipsum, dicitur quod vnū est. tomo. 8. 77.
- idipsum, est quod semper eodem modo e. tom. 8. 474. b.
- idipsum nemo habet ex se ibidem.
- idithum, quid. tom. 8. 107. f. & 204.
- idola, quid sine. tom. 5. 130.
- idolorum demoniorumq; pestilēs superstitio taxata. tom. 2. 59. h. & se.
- idola contracta, in vsum proprium verti debent. Eod. 211.
- idolorū ruina, a prophetis p̄dicta. to. 3. 18. f. to. 4. 132. l. & 134. d. e.
- De idolis fulgendis, ex Deuteronomio. to. 3. 302. m.
- idolorum vanitas. Eodem. 351.
- idola cordium. tomo. 4. 100.
- Idolum, falsi Dei simulachrum. Eodē. 105.
- Idolum non seruatur homines, sed hominidolum. tom. 5. 2.
- Idolum Apollinis fleuit. tom. 5. 23.
- Idola demones. to. 5. 304.
- De idolis & simulachris, qd senserit Hermes Trimeg. Trimeg.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Trimegistus. Eodem. 72. i. 10. 176. h. i.
Hermes de idolorum ablatione doluit. to-
 mo. 5. 73. h. i. idololatria, multorum est causa maiorū. to-
 mo. 10. 131. f. g.
idolis aligantur demones arte nepharia. ibi.
 dem. g. idolothyta immunda. tom. 2. 11. g. h. & K. l.
idolum pendens in aere. to. 5. 215. m. idumæi, ab Edom propagati. to. 4. 37. a
idola gentium, demonia. to. 6. 116. l. idumæi nati sunt deo Esau. to. 5. 145. f
Qui idolis sensus dediti sunt, quomodo se
 excusent. to. 8. 35. 8. f. idumæa gens quædam erat hominum erran-
 tiū, & idola colentium: nec in bono po-
idola gentium etiā si de argēto & auro sint,
 contemnenda sunt. to. 8. 35. h. i. nis, quia mundum significat. to. 8. 210. c.
idola cordis dericienda. to. 9. 36. b. idumæa, interpretatur terrena. to. 8. 164. c. &
idola non sunt tollenda, siue frangēda in lo-
 cis alienis, non consentiente domino. to. 201. i.
 10. 6. f. g. & sequen. idumæi, sanguinei, vel terreni. tom. 8. 300. b.
Et ubi & quando euertenda idola. ibidem. iecheonias, preparatio Dei. to. 4. 136. a. b
Prius agendū, vt idola in cordibus hominū
 confringantur. tom. 10. 6. f. iecheonias cur bis numeratus in genealogia
 idolorum persecutores. ibidem. g. h. Christi. ibidem
idola non potuerunt tueri, nec se, nec urbē.
 to. 10. 26. l. m. iecheonias in transmigratione genitus. tom.
 4. 155. K.
idolum fecit populus israel. to. 10. 20. b. iecta, filius Heber. to. 6. 147. h.
idola & eorum cultores perstringit. tom. 10
 26. l. m. ieiunia Augustini. to. 1. 64. K. l.
idola reprobantur. tom. 10. 47. b. ieiunandum quō monachis. tom. 1. 282. a. b.
idola Paganorum. ibidem. b. ieiunia triduana. tom. 1. 256. a
idolum. tom. 10. 5. g. & sequentibus. ieiunium sabbati, & reliquorum dierum. to.
 2. episto. 86.
idololatarum impietas. tom. 1. 242. d. ieiunium esse præceptum in nouo testamēto
 tom. 2. 117. c. d.
idololatarum misera seruitus. ibidem. e. ieiunium non iustificare. ibidem.
idololatra vocat Augusti. dominos prædica-
 biles, & fratres charissimos. tom. 2. 45. f. ieiunans nō ieiunantem ne spernat. ibidem
idololatra taxantur. to. 3. 312. h. ieiunare die dominico, scandalum magnū.
 ibidem. d. e.
idololatra, vnde dicti. tomo. 3. 43. e. & 81. c. Manichæi ieiunāt die dominico. to. 2. 117. e
 tom. 4. 33. l. ieiunij quadraginta dierū exempla. ibidem. e. f.
Contra idololatra ex Abacuc. tom. 3. 312. h. to. 3. 10. l. to. 4. 135. l. to. 9. 33. a.
Contra idololatra. to. 8. 362. b. c. ieiuniū votiuū multorum dierum. f. 2. 117. f.
idololatra habent aliquid, quod probatur. ieiunium quartę sextę, & sabbati. ibidem. i. k.
 tom. 7. 191. c. ieiunia humilitatem significant. ibidem. to-
 mo. 4. 135. l.
Populus iudaicus. idololatra. tom. 10. 20. b. c. Alii ieiunāt sabbato, alij non. tom. 2. 167. g.
idololatra, sunt canes. to. 10. 164. f. g. ieiuniū, quadraginta dierum obseruatio. ibi
 dem. l. & 172. l. to. 3. 241. f. to. 10. 299. e. f.
Vade proueniat idololatria. tom. 9. 244. d. e. ieiunandum ab amicitia mundi. to. 2. 172. l.
idololatria mera, phantasmata nostra. tom. ieiunorum duo genera. to. 4. 115. h
 1. 242. c. ieiuniū magnū & generale ibid. & to. 9. 33. b
idololatriæ execratio. to. 2. 45. f. & episto. 202. ieiunia nobis necessaria, sicut vulneribus
 medicina. tom. 4. 394. m
idololatria diuinatorū, execrabilis. to. 3. 11. k. ieiunauit Christus quadraginta diebus po-
 stea esurit. to. 4. 306. c.
idololatria, dicit fornicatio. to. 3. 16b. in fine. ieiunium & cibus animi. tom. 4. 383. l.
idololatria excommunicatione puniēda. to. 4. 350. a.
 to. 4. 25. a. ieiunium & tentatio Christi. tom. 3. 101. l. & 145. g.
idololatria subuersa. to. 4. 131. e. & seq. ieiunium heliæ. tom. 3. 101. l. & 145. g.
idololatria Hieroboam. to. 5. 167. e. ieiunia, nec ab aliquibus cibis abstinentiam
 prodesse, Ioviniani error. to. 6. 10. f.
idololatria israelitarum in deserto. tomo.

I N D E X

De ieiunio, Basilij magni sententia. to. 7. 308. f.
ieiunii comes, eleemosyna. tom. 8. 128. d. e.
ieiunium Christi quid sit. to. 8. 81. f. g. & 241. l.
ieiunium quando mereatur opprobrium. to.
mo. 8. 241. m.
ieiunium quadragesimale nobis precipitur ex le-
ge & prophetis & Euangelio, quia testimonium
habet a lege & prophetis. tomo. 8. 425. d.
ieiunium voluntatis, est fames necessitatis.
tom. 8. 126. b.
ieiunare magnum opus est, sed noli cito lau-
dare, nisi queras causam. to. 8. 317. c.
ita ieiuna, ut alio manducante prandisse te
gaudeas. to. 8. 128. d.
Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxu-
riosam cenam seruat ventrem. to. 8. 130. f.
ieiunium perfectum. to. 9. 33. b.
Quomodo ieiunandum sit. to. 9. 251. f. to. 10.
156. k. & 212. i. k. & 213. a.
De utilitate ieiunii. to. 9. 254. b. & seq. to. 10.
239. g. h.
ieiunij proprietates. tom. 9. 254. b. c.
Calumniatores ieiuniorum. ibidem. f.
Omnes secte hominum ieiunant, ad diuer-
sos tamen fines. to. 9. 254. l.
ieiunium, in sabbati die, tempore Augustini
to. 10. 36. f.
Dies ieiuniorum, quo celebrandi. to. 10. 104. l.
ieiunij tempore quomodo vivere debeamus.
tom. 10. 154. f.
Nihil prodest tota die ieiunasse, si postea ci-
borum nimietate anima obruatur. ibidem.
Nemo pro laude humana, sed pro peccato-
rum indulgentia ieiunet. tom. 10. 156. k.
Non ieiunans, non debet invitare alios ad pra-
dium: & quare. to. 10. 157. m. & sequenti.
Dehortari, potentem ieiunare, a ieiunio, pec-
catum est. ibidem. m.
Non ieiunare in quadragesima, est peccatum.
ibidem.
ieiunium cum eleemosyna, duplex bonum. to.
mo. 10. 158. a.
Qui non potest ieiunare, amplius debet pau-
peribus erogare. Eodem. 157. m. & sequenti.
Nullum ieiunium sine eleemosyna bonum est
potentibus. to. 10. 158. a. & seq.
De necessitate ieiunij, cum miserie & largi-
tate. to. 10. 158. c.
Moses quadragesima diebus & noctibus iei-
unavit. to. 10. 158. k.
De mysterio ieiunii quadragesimalis, fructu

& modo. ibidem. k.
Exhortatio ad quadragesimale ieiunium. i-
dem. l. m.
ieiunandum a vitiis. tom. 10. 158. l.
Ut bene ieiunetur a cibis, prius ieiunandu-
m est a vitiis. ibidem.
ieiunare bene, quid. ibidem.
De ieiunio, & eius effectibus. tom. 10. 159.
160. l. & 166. b. c. & 288. h. i.
Differentia inter ieiunium, & saturitatem. to.
mo. 10. 159. b.
Moses qui a ieiunavit, Deum vidit: populi
quia manducavit, idola fabricatus est. ibi-
dem.
ieiunii effectus. to. 10. 159.
diaboli tentatio non nisi ieiunio vincitur. to.
mo. 10. 159. c.
Apostoli, defectu ieiunii demonem eieci-
erunt. non potuerunt. ibidem.
Vi ieiunia nostra plena sint, quid agendum.
tom. 10. 159. d.
Quanto plures dies sunt ieiunii, tanto maius
est causa remedii. to. 10. 160.
De causa ieiunii, loco, & tempore. to. 10. 165.
Quare Christus ieiunia sibi indixerit. to. 10.
165. l. m.
Superfluum ieiunii pauperibus largiendum
est. tom. 10. 207. c. d.
Christus, Moses, & Helias, primi quadrag-
simam ieiunaverunt. to. 20. 207. b.
Christus post acceptum baptismum continu-
um ieiunavit. ibidem.
ieiunandum est, quando acriori lactamine co-
tentatore configitur. ibidem.
Quare ieiunandum sit ante solennitatem pa-
trionis Christi. to. 10. 207.
Modus ieiunandi, quadragesimam. ibid. g.
Contra delitiosos ieiunantes. to. 10. 207. h.
& sequentibus. to. 10. 207. h.
Christianorum ieiunia potius spiritualiter
carnaliter observanda sunt. tom. 10. 212.
Non est in ieiunio solum abstinendum a cibi
prohibitis, quin etiam a peccatis. ibidem.
Parvum est ieiunium, tantum abstinere a pec-
catis, nisi faciamus bona. to. 10. 211. k. l.
Deo accepta sunt ieiunia, si operibus sancti-
tatis ex piata fuerit conscientia. tom. 10. 212. l.
ieiunium est animae humiliatio. ibid.
Quantumque detrahas cibum, si non detra-
xeris vitium, magis horres quam placeas
Deo. ibidem.
ieiunia,

ieiunia que casto corpore
impetrant quod
& sequentibus.
Quod ieiunia Deo placeant
dem. m. & seq.
Imple miferationis ovis
ieiunia.
ieiunia curat flagitia
in peccat.
De ieiunio & oratione
ieiunium, sine oratione
numquam nutrit.
Alia famem patiuntur
ieiunant, & tamen
colunt.
De ieiunio, & quid sit
in quo consistat perfectio
De ieiunio, & ubi fuerit
Moses post ieiunium
qui ante non potuit
Nunc per Iohannem
Non est diebus dominis
to. 289. e.
Quod sint ieiunia ex iustitia
tam.
Quod vigiliis mulcorum
ieiunamus.
ieiunium officium.
Quodam est ieiunium
dum dormibile.
Ieiunium facit eleemosynam
to. 10. 161.
Ieiunium explicatur
ieiunium sanctos nunquam
& sequentibus.
Ieiunium typus Christi.
Ieiunium molavit filium
Ieiunium licet occidere filium
plon.
Ieiunium David ad reprobam
typum Dei patris generavit
Ieiunium quod interpretatur
Ieiunium, Latine saluator est
Ieiunium, to. 7. 31. h. i.
Ieiunium Helias, salutaris
271 b.
Ieiunium nomen, est a mihi
nare quam salutaris
Ieiunium, nomen gloriosum
Ratio nominis Ieiunium, to.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ieiunia quę casto corpore & deuoto animo
fiunt, impetrant quod optant. t. 10. 212. m
& sequentibus.

Quę ieiunia Deo placeant, & displiceant. ibi
dem. m. & seq.

Imple miserationis officia, & sanctificasti ie
iunia. tom. 10. 213. a

Ieiunium curat flagitia, quibus quis in seip
sum peccat. to. 10. 219. g. h

De ieiunio & oratione. t. 10. 239. g. & 288. n. i

Ieiunium, sine oratione, non potest perfecte
animum nutrire. tom. 10. 239. h

Multi famem patiuntur & sitim, dum lucro
tendant, & tamen ex præcepto ieiunare
nolunt. tomo. 10. 278. f

De ieiunio, & quid sit ieiunium. to. 10. 288. l

In quo consistat perfectum ieiunium. to. 10. 189. a

De ieiunio, & ubi fuerit institutum. t. 10. 289. b

Moyles post ieiunium domino locutus est,
qui antea non potuit. Ibidem. c

Ninive per Ionam ieiunio liberatur. ibidem

Non est diebus dominicis ieiunandum. tom.
10. 289. e

Quę sint ieiunia ex institutione Ecclesię. ibi
dem.

Quare vigilias multorum Apostolorum nõ
ieiunamus. to. 10. 289. g

Ieiunantis officium. tomo. 10. 299. e

Quoddam est ieiunium commendabile, quod
damnabile. tom. 10. 299. g

Ieiunium sine elemosyna parum valet. to.
10. 301. l

Ieiunium explicatur. t. 4. 106. e. & 299. c

Ieiunium inter sanctos numeratur. Eod. 107. m.
& sequentibus.

Ieiunium typus Christi. Eod. 108. i. K

Ieiunium immolauit filiam suam. tomo. 5. 8. f

Ieiunium licuit occidere filiã, ut & seipsum Sam
pson. ibidem

Isai mittens Dauid ad requirẽdo fratres suos,
typum Dei patris gerebat, Dauid vero, fi
lius. to. 10. 225. f

Iesus quid interpretetur. tom. 10. 64. c. d

Iesus, Latine saluator est. to. 5. 166. e. & 203.

Iesus in fine. to. 7. 231. h. to. 10. 194. g. & 215. i

Iesus Hebraicę, salutaris Latine. tomo. 10.
271. b

Iesus nomen, est amicus & dulcius nomi
nare quam salutaris. to. 5. 177. i

Iesus, nomen gloriosum. tom. 9. 196. f

Ratio nominis Iesu. to. 5. 166. e. to. 10. 84. c. d

In Iesu nomine quid constitutum sit, decla
ratur. tom. 2. 86. a. b

Iesus nomen est per quod saluari oportet
credentes, & non per aliud nomen, expo
nitur. to. 2. 214. m. to. 10. 70. h

Iesus Christus, nomen dispensationis. to. 2.
236. m

Iesus, nomen proprium Christi. to. 9. 128. K

Iesus Christus quis est. tom. 10. 66. g

Nemo potest dicere dominus Iesus, nisi in
spiritu sancto. tom. 4. 313. e

De pueritia Iesu. tom. 4. 136. e

Iesus in patria sua contemptus. to. 4.
150. e

Iesus Christus filius Dei saluator, versus Si
bylini præferunt. tom. 6. 20. i

Iesus quare uenit in mundum. tom. 10. 64. d.
& sequentibus.

Iesus etiam infantum Iesus est. tomo. 7. 234.
e. f

Iesus eligit viros potentes. tomo. 10. 174. h

Iesus turbas pascit. to. 4. 151. d. & seq.

Iesus in Magedan. to. 4. 153. g. & seq.

Iesus in Cæsarea Philippi. ibidem.

Secessus Iesu in Galileam. to. 4. 143. g

Apprehensus Iesus. tom. 4. 165. m

Iesum Christum filium, ex symbolo, expo
nitur. tom. 3. 46. g

Iesus cum flagello. tom. 4. 156. d

Iesus iudicaturus cum discipulis. tom. 10.
122. b

Iesu prima mentio. tom. 10. 174. h

Iesum stare. tom. 10. 19. b

Suscipere Iesum. to. 10. 64. b

Iesus transiciens. tomo. 4. 153. b

Iesus transfiguratus. tom. 4. 154. m

Iesum videre. tom. 10. 63. m. & seq.

Iesus quando appellatus filius Naue. tom. 4.
56. h. & 69. a

Iesus Naue, typus Christi. tom. 4. 86. i. tom.
6. 86. a

De Iesu Naue successore Moyse. tom. 5. 171.
d tomo. 10. 180. K

Iesus Naue, Aufes antea dictus. tomo.
10. 105. b

Iesus Naue introduxit Israel in terram pro
missionis, & quare. tomo. 18. 105. b

Iesus Naue quando mortuus est. tomo. 5.
171. g

Ietro consilium dat Moyse. tom. 4. 49. K. &
sequentibus.

INDEX

- iethro pietas. ibidem.m
 iezebel omnes pphetas fugauit. t.10.226.K
 ignaui iocose deridentur. tomo.3.263.h.i
 ignauia principis multos habet imitatores.
 tom.2.241.K.I
 ignis dicitur spiritus sanctus. t.1.78.f.to.2.71.
 i.& sequen.to.3.88.I
 ignis & splendor sunt corui & consubstan-
 tiales. tomo.2.239.I
 ignis rubi qualis. tomo.3.88.a
 ignis superior aere. tomo.1.174.f
 ignis descēdens super quinquagenarios. to.
 3.245.h
 in ignem proiecti & liberati pueri tres. to.
 3.240.d.& sequentibus.
 Tres pueros agnouit ignis, qui Deum agno-
 scebant. tomo.9.136.K
 ignis in ciuitate Romana. to.5.19.g
 ignis semper ardens in veste tēplo. Eod.29.I
 Stoici ignē Deum esse putauerunt.to.5.66.i
 ignis uilitas & incommodum. Eod.104.g
 Ab igne dicit Pla. deos potuisse remouere
 utendi qualitatem, sed lucendi relinque-
 re. Et hoc concluditur de Deo vero ma-
 gis. tomo.5.116.h
 ignis accipitur in bono. to.5.208.m
 in igne animalia aliqua uiuunt, qui tamē cō-
 sumit omnia Per hoc probat corpora dā-
 natorum posse perpetuari in inferno. to.
 5.214.e.f
 De igne, qui cum sit pulcherrimus, decolor-
 rat: quasi omnia. Item contraria operatur
 in rebus non contrariis. Eod.214.d
 ignis later in calce, & aqua accenditur, oleo
 vero extinguitur. ibidem.& e
 ignis Platonicos. tomo.5.233.
 ignis edax Deus quo sensu.to.6.60.f.& seq.
 ignis sacrificiis quid significat.to.6.127.e
 ignis quare adhibeatur in sacramentis.to.8.
 224.m.& seq.
 ignis cur adhibeatur in catechizando &
 exorcizando, & post ignem exorcismi ve-
 nitur ad baptismum. tomo.8.225.a
 ignis nisi ardeat, non incendit.tomo.8.82.e
 ignis Christi non timeatur, quia scēnum cō-
 sumit. tomo.8.199.e
 ignem in spinis exardescere, quid sit.to.8.
 221.b.c
 ignis a cuius facie fluunt peccatores ut cēra
 quis sit. tomo.8.191.h.i.& 230.f
 ignis concupiscentiarum. tomo.8.190.e.f
- ignis cum fulgure & grandinē, immanitē
 iracundię significat. to.8.280
 ignis tria habet, & diuidi nō potest.to.1.
 55.e
 De quo igne dixerit dominus in Euangeli-
 ignem veni mittere in terram, & cēten-
 tom.10.94.m
 Duo ignes, cupiditatis scilicet, & charitati-
 tom.10.254.d
 ignis tentationis & tribulationis. tomo.3.5
 i.to.8.50.I
 ignis tribulationis vnum dat, alterum da-
 nificat, vtrunque probat. tomo.5.224.g
 ignis probans opera, est tribulatio. ibidem
 & sequen.
 Quod ad ignem huiusmodi pertinere pote-
 mors corporalis persecutiōis mundi. i.
 dem.i.K
 Per ignem tribulatiōis saluamur, qui etiā
 clarat opus vniuscuiusq. quale sit. ibide
 Qualis sit ignis, super quem si ceciderit, nō
 videbit solem. to.8.191.
 ignis nomine, aduersitas & seculi timor de-
 signatur. tomo.8.224
 ignis nemine, & tribulatio, & spiritus san-
 ctus significantur. tomo.10.10
 ignis iudicii vltimi, figuratur in igne qui a-
 paruit Abrahę. tomo.5.152.r
 ignis de cōlo casurus tempore persecutio-
 nis Antichristus & deuorās suos, quid si-
 gnificet. Eodem.203.g.& sequentibus.
 ignum conflagratione, peribit figura huius
 mundi. ibidem.I
 ignum cōflagrationes, elementorum corru-
 ptibilium qualitates, quę corporibus no-
 litris congruebant, interibunt, atque tale
 qualitates ipsa substantia quę corporibus
 immortalibus mirabili mutatione conue-
 niant, rehabet. ibidem.K.I
 ignis conflagratio purgabit aerem, & terrā.
 tomo.5.205.b.c
 ignis conflagratio non ascendet vsq; ad alti-
 tudinem spaciū, in quo erunt tunc sancti.
 ibidem.& d
 ignis iudicii purgabit electos.to.5.204.d.
 & sequentibus.
 ignis pręcedens iudicium, nō est sicut ignis
 tuus. tomo.8.154.i
 Quod faciet quandam separationem malo-
 rum, & bonorum. ibidem.I
 ignis quo incendetur mūdus, utrū incēdet
 sanctos.

IN DIVVM AVGVSTINVM

sanctos. tom. 8. 382. c
 ignis illa qui prebit iudicium, & inflamma-
 bit inimicos, potest accipi in pena malo-
 rum, & in salute redemptorū. to. 8. 357. h. i
 ignem cadere de coelo, qd fit. to. 9. 150. a. b
 Item de celo descendere, est hereses ab Ec-
 clesia exire. tomo. 9. 146. g
 ignis purgatorius, to. 1. 278. c. to. 3. 58. f. & K.
 tom. 4. 276. c
 Per ignē saluari. to. 3. 58. h. to. 4. 23. g. & 27. a
 ignis purgationis, secundum quosdam. to. 4.
 23. h. Eadem repetita. ibidem 227. a
 Quid sit in fundamento habere Christum,
 & quibus spōdeatur salus quasi per ignis
 vstram. to. 5. 205. g. & sequentibus.
 Cum Deus nobis adhibet ignem, nō in cine-
 re convertit, sed sordes abluit. to. 8. 224. l
 Aliud est igne non ladi, aliud per ignem sal-
 uari. tom. 8. 50. l
 Qui sint qui per ignem saluantur. to. 8. 102. f.
 g. & 394. a
 ignis futurę purgatiōis grauior erit, q̄ quic-
 quid potest hō pati in hac vita. to. 8. 102. f
 De igne purgatorii. to. 10. 273. h
 Illo transitorio igne minuta peccata purgan-
 tur. tom. 10. 273. i
 Error illorum qui putant peccata mortali su-
 pra fundamentum edificāda, & igne pur-
 ganda. ibidem
 Quicquid de peccatis minutis redemptum
 non fuerit, igne purgatorii purgandū erit
 to. 10. 283. m
 incertum est quandiu in hoc igne quis pma-
 near. tomo. 10. 274. a
 ignis doloris. tom. 4. 24. d
 Flāma inferni quō intelligenda. to. 3. 202. h
 ignis pro pena. to. 4. 97. a. b
 tom. 8. 190. e. f
 ignem eternam quomodo nōnulli accipiāt.
 tom. 4. 24. l. & 27. d
 ignis eterni timor. tom. 6. 168. h
 igne sempiterno punientur impii. to. 1. 10. m
 ignis aliter eternus, aliter Deus. to. 6. 181. i
 ignis poenalis, dicitur eternus. tomo. 5. 96. b
 ignis eternus sine dubio laudabilis est, quā-
 uis dānatis sit futuris poenalis. Eo. 104. g
 Carnales, in fine seculi, per ignem sunt iudi-
 candi. tom. 5. 15. m
 ignis inferni, vbi sit, vel cuiusmodi, neminē
 scire arbitraur, nisi cui spiritus sanctus
 ostenderit. ibidem 205. g

An ignis gehennalis, si corporalis est, possit
 malignos spiritus, id est, demones in corpo-
 reos tactu suo adurere. to. 5. 218. c. & seq.
 ignis infernalis est corporalis, q̄ vnus & idē
 dāmones cruciabit & homines. ibidem
 ignem quō exardescibat diues in inferno,
 qualis fuerit. ibidem. b. c
 ignis eternus damnatis erit grauior vel le-
 uior, & eorum diuersitatem. to. 5. 220. g
 ignis poenalis futurus duas habet species. to.
 5. 84. a. b
 ignis gehennæ. Eodem 218. m
 ignis eternus, damnatio cū diabolo, combu-
 stio eterna, sinistra, idem. tom. 10. 70. g
 Quā mali i ignē eternū sint ituri. to. 10. 151. d
 Nulla vox explicare potest vires ignis infer-
 nalis. tom. 10. 218. g
 ignis presentis, & infernalis, differentia. to.
 10. 218. f. g
 ignobiles nō despiciēdi a nobilib. to. 4. 407. h
 Vide, Nobilis, & Honor.
 imple facies eorum ignominia, & querunt
 nomen tuum domine. tom. 5. 126. b
 ignorantia mera, scientia humana. to. 1. 68. f
 ignorantiarum tenebrę quomodo illuminē-
 tur. Eodem 78. f. g
 ignorantia & difficultas hominis. to. 1. 12. l
 & 230. b. & d. tom. 3. 356. m
 Etiam per ignorantiam aut necessitatem ad
 missa, imputantur interdum. to. 1. 229. m
 ignorantia quando excuset. to. 1. 231. c
 ignorantiam fateri melius, quā falsam sciē-
 tiam. tom. 2. 104. a. b
 ignorans ignorabitur, exponit. to. 2. 136. d. e
 tom. 9. 104. i
 ignorantia peccatum inexcusabile. tomo. 2.
 139. f. g
 ignorantie peccata. Eodem 212. i
 ignorantia loquax. to. 3. 350. a
 Non omnis ignorans immunis a pena est.
 tom. 4. 317. K
 ignoro, pro improbo. tom. 4. 424. f
 De ignorantie horrenda profunditate, ex
 qua omnis error consistit. tom. 5. 212. f. g
 ignorantia iudicis sape fit calamitas innocē-
 tis, & in pueris est magna poena. Eodem
 219. l. m
 ignorare se multa Augustinus ingenuē fate-
 tur. tom. 6. 210. c. d
 ignorantia, in animis hominū, vnde. tom.
 7. 225. m. & seq.

ignorantia

ignorantia infantis. ibidem. 223. c. d
 ignorantia caruit Christi infantia. Eo. 23. 1. g
 ignorantie malum. tom. 7. 366. h. i
 Et quare concupiscentia peior sit ignorā
 tia. ibidem. i. k
 ignorantia fidelium. Eodem. 389. m
 ignorantia simpliciter non excusat. Eodem.
 424. d. e
 Christus nihil ignorabat nisi peccatum, nō
 quasi non iudicando, sed non committē
 do. to. 8. 84. b
 Melius est ignorantie presbyterorum consu
 lere, quam ignorantes in sua ignorantia
 remanere. tomo. 9. 209. f
 ignorantia seculi huius, media nox. to. 26. a
 Seculi huius ignorantia, valida. ibid.
 Melior fidelis ignorantia, quam temeraria
 scientia. tom. 10. 80. a
 ignorantia heresum, tutior est, quam scientia.
 tom. 10. 88. i
 Nullus ignorantiam pratendat poenitentie
 agendæ. tom. 10. 183. a
 ignorans legem Dei, sapius ignoranter pec
 cat quam qui scit. tom. 10. 185. d
 in his quæ ignoramus quo aſo fiant, potius
 ad dexterā est declinādū. to. 27. f. & h
 Ad gnosendum simus faciles. tomo. 249. d
 ignosci potest simpliciter erranti. to. 7. 34. c
 Melius Deus ignoscit, quam agnoscit, & qd
 sit ipsum ignoscere. tomo. 8. 270. a
 Deus ignoscit confitenti, sed seipsum puniē
 ti. tom. 8. 161. c
 Non oportet ignosci nisi dicenti peccaui. to
 mo. 8. 16. g
 Alienæ iniquitati non ignoscit, qui suam nō
 agnoscit. tom. 8. 160. k
 Aliquando cui ignoscit Deus in futuro se
 culo, corrigit eum de peccato in isto sa
 culo. tom. 8. 262. m
 Ignoscendum quō fratri. to. 10. 15. a. b. & se.
 Ilium Romani populi origo. tomo. 5. 2. d
 An dii, qui & a Romanis, & a Græcis simili
 ter colebantur, causas habuerint quibus
 illum paterentur excidere ibid. & sequen.
 De illi euersioe, quod dux Marii Fimbria ex
 cidit. ibidem. i. & sequen.
 Iliacis diis, an debuerit Roma committi. to.
 5. 22. a
 Nulla creatura quanuis rationalis & intelle
 ctualis, a seipsa illuminatur, sed participa
 tione veritatis accenditur. to. 8. 457. b
 Christus illuminat animas, cū facit eas vigi
 re, si lumē detrahat obdormiūt. t. 8. 10
 Illuminatio per fidē & speciē fit. to. 9. 130.
 Illusio, in scripturis notanda. tomo. 3. 36.
 Illusiones animæ quæ sint, & sicut poena e
 illusio animæ, sic premium animæ ver
 tas. tom. 8. 104
 Vtrum imaginari possumus, corporalia no
 visa sensibus corporeis, tom. 2. 85. b. & i
 & 113. b. c. & 166. i. & sequen.
 Quod vis imaginandi in sita sit ipsi animæ
 inseparabiliter. Eodem. 165.
 imaginatio fallax. to. 3. 123.
 imaginaria phantase vis, in conceptu. to
 3. 125. b. & literis præcedentibus.
 Imagines dormientium, atque fruentium
 vnde. to. 2. 121. h. to. 3. 127.
 Etiam non visis addidit imaginatio, quæ
 aliis vidimus. tom. 3. 129. c
 imagines vigilantium, ægrotantium, phre
 neticorum, &c. tomo. 3. 227. c.
 imaginatio vnde efficiatur. tomo. 3. 289.
 Imaginatio & in brutis. tom. 6. 40. n
 Vide, Memoria &c.
 Imago quid sit. to. 3. 165.
 Imagines Democriti. to. 2. 30. f. & sequen.
 Imaginum tria sunt genera, tom. 2. 101. c. &
 113. d. & 134. m. & sequen.
 Imago rei cognitæ in animo. tomo. 3. 121.
 Imago pecudis, in homine. tomo. 3. 132. l
 Imagines in somno, & extasi. to. 3. 225. g. &
 229. e. & g. & in sequen. amplē.
 Imagines animæ falsæ. to. 3. 287. h
 Variæ item formationis similitudinum in
 animo. tomo. 3. 230. d. e
 Imago & similitudo differunt. to. 3. 164. b. c
 & sequentibus. tom. 4. 188. l
 Imago, æqualitas, & similitudo distinguen
 da sunt. tom. 4. 206. b
 Imaginis acceptiones. tom. 4. 335. l
 Imago terræ quomodo colebatur, & de tur
 pitudinibus eius. to. 5. 61. m. & seq.
 De imaginē bestię, per quam falsi Christia
 ni intelliguntur. Eodem. 202. l
 Imagines Iesū, Pauli, Pythagoræ, Marcelli
 na adorabat. tomo. 6. 5. b
 Lata est differentia inter faciem hominis &
 imaginem eius in speculo. tomo. 9. 130. l
 Faciamus hominem ad imaginem & c. expo
 nitur. tomo. 5. 145. f. to. 10. 139. c
 Fecit Deus hominē ad imaginem & similitu
 dinem

dinem suam.
 Imago Dei hō. 1. 2. 0. 6.
 Ad imaginem Dei fa
 dom suum genus.
 Aliud est, imago Dei
 to. 4. 191. l. R. tractat.
 Quomodo homo ad
 dinē Dei sit factus.
 171. b. & seq. & fo
 176. k. to. 10. 84. l.
 hominē ad imaginē
 factum, qd. to. 3. 17
 g. 10. 105. 2. l. & se
 imago & similitudo
 to. 1. 239. h. i. & 2
 imago Dei, anima.
 350. a. to. 10. 15. 4.
 imago, & ad imaginē
 ro imago, non ad
 imago trinitatis quo
 125. m. & seq. & fo
 b. to. 5. 100. g. & 11
 ad imaginem Dei cr
 imaginem Dei perdi
 accipiendum. to. 1
 171. h. i. & 196. c. d
 imago Dei quō refor
 176. k. 145. i. k.
 Principio reformatio
 mano.
 imaginem hā Deus ex
 Ceterum in num
 imaginem cū Deus ha
 hū in figuris homi
 imago Dei non omni
 tom. 3. 274. b
 Vir quomodo solus in
 imago filii tantum est
 lux.
 imago Dei an mulier
 & fo. seq. & 15. 1. e
 imago patris dicitur
 seq. h. i. & 346. b. c.
 imago Dei quō in ho
 imaginē Dei in nobis
 minor ille euāgeli
 fos ingens, & ad
 peccado recesserit
 imago Dei, spicietur i
 quō hūc, in qd
 uoluntates, sciam

IN DIVVM AVGVSTINVM

dinem suam. tom. 5. 110. c.
 imago Dei hō. t. 1. 20. e. & i. 83. g. t. 3. 348. l.
 Ad imaginem Dei factus homo, non secun-
 dum suum genus. to. 1. 81. b.
 Aliud est, imago Dei: aliud, ad imaginē Dei.
 to. 4. 191. l. Retracta to. 1. 20. e.
 Quomodo homo ad imaginem & similitu-
 dinē Dei fit factus. to. 1. 270. a. & seq. to. 3.
 131. b. & seq. & fo. 146. d. e. to. 6. 57. c. to. 9.
 186. k. to. 10. 84. l.
 hominē ad imaginem & similitudinē Dei
 factum, qd. to. 3. 178. c. & 290. b. to. 4. 317.
 g. to. 10. 52. l. & sequen.
 imago & similitudo Dei in homine interno.
 to. 1. 239. h. i. & 270. c. to. 2. 113. i.
 imago Dei, anima. to. 3. 69. a & 290. b. to. 4.
 350. a. to. 10. 154. f. g.
 imago, & ad imaginē, dicit homo: filius ve-
 ro imago, non ad imaginem. to. 3. 115. l.
 imago trinitatis quomodo fit in anima. Eo.
 125. m. & seq. & fo. 141. m. & seq. & fo. 143.
 b. to. 5. 100. g. & 118. i.
 Ad imaginem Dei creati sumus. to. 5. 100. h.
 imaginem Dei perdidit Adam peccato, quō
 accipiendum. to. 1. 23. m. & 271. d. tom. 3.
 131. h. i. & 196. c. d.
 imago Dei quō reformetur in homine. to. 3.
 6. b. & 145. i. k.
 Huiusque reformationis gradus, & consum-
 matio. to. 3. 145. a.
 imaginem suā Deus exigit ab homine, sicut
 Cēsar suam in nummo. to. 2. 47. e. to. 8. 8. c.
 imaginem cū Deus habeat, cur prohibet co-
 li in figmentis hominum. tom. 8. 178. a. b.
 imago Dei non omnino deleta in gentibus.
 tom. 3. 274. b.
 Vir quomodo solus imago Dei. to. 3. 132. m.
 imago filii tantum est corporum immorta-
 litas. tom. 3. 146. c.
 imago Dei an mulier dicatur. to. 4. 245. m.
 & fo. seq. e. & 251. e.
 imago patris dicitur filius. to. 4. 335. l. & fo.
 seq. k. l. & 346. b. c.
 imago Dei quō in homine. t. 377. i. to. 8. 153. i.
 imaginē Dei in nobis ipsi cōtinentes, tanquā
 minor ille Euāgelicus filius ad nos metip-
 sos surgamus, & ad illū redeamus, a quo
 peccando recesseramus. to. 5. 109. g. h.
 imago Dei pficietur in nobis in paradiso: &
 quō hic ita, in qbus est imago Dei certu-
 tudinaliter, sciamus in nobis ipsi. ibidem

imaginem terrenis & coelestis hōminis quo
 modo induimus. tom. 5. 118. f.
 Hō ad imaginem Dei, & hō de terra. ibid. m.
 imaginem hāc trinitatis, quā habemus, quo
 modo amemus. to. 5. 100. b.
 ad imaginē veritatis nō reformat remanēs ī
 similitudine vanitatis peccati. to. 5. 199. m.
 imaginem Dei non esse animam, dicētes hē
 retici. tom. 6. 9. d.
 imago Dei secundum quid sit in animahu
 mana. to. 8. 48. m. & 153. i.
 Non aliquid alienum est, si imaginem Dei
 teneamus in nobis, quē non nisi superbia
 amittitur. to. 8. 254. k.
 Digni sunt pati vt Deus imaginem ipsoꝝ in
 ciuitate sua ad nihilum redigat, qui in ci-
 uitate sua terrena imaginem Dei ad nihil
 uum redegerunt. tom. 8. 263. .
 Qd p peruersā vitā & malā homine pertur-
 bet ac exterminet imago Dei. to. 8. 274. f.
 imaginem Dei habemus, sed non eam quam
 habet filius. to. 9. 130. l.
 imago filii Dei diuersa est ab aliis imagini-
 bus. to. 9. 200. g. h.
 Deus solum hominem ad imaginem & simi-
 liudinem suam creauit. to. 9. 257. d.
 imago Dei in homine, quomodo Deo cohæ-
 rere debeat. to. 10. 29. f.
 Fili⁹ dei quō imago patris. to. 32. m. & seq.
 in creatione mundi hō factus est ad imaginē
 Dei, in natiuitate Christi ipse factus est
 ad imaginem hominis. to. 10. 127. b.
 in imagine Dei ambulat homo. to. 10. 150. b.
 Facti sumus ad imaginem Dei, quam detri-
 uimus transgressionē peccati. ibidem
 Deus magnam iniuriā patitur, quando ima-
 go sua in nobis per luxuriam sordidatur.
 tom. 10. 247. k.
 Qualis est imago Dei in homine efficitur. to-
 mo. 10. 250. c.
 imber Euangelii. to. 1. 274. h.
 imbres vnde generent to. 3. 164. h. & 171. d.
 imitandi imitatores Christi. to. 1. 81. a.
 Non imitetur homo suum genus. ibid. b.
 Vide, Exempla.
 imitatio Christi. tom. 3. 348. m.
 Cur Adam veterem imitari non debeamus,
 sed nouum. to. 4. 378. h.
 imitandus Christus, nō Adam. to. 4. ibidem. i.
 Sicut bonorum imitatio facit vt etiā ppria
 peccata deleantur, sic malorum imitatio

INDEX

- ¶ non solum sua, sed etiam quos imitati sunt
 merita sortiantur. to. 8. 417. l. m.
 in quibus imitari debeamus Christum. tom.
 8. 329. d.
 imitandi sunt perfectiores in Ecclesia, non
 multitudo. tom. 8. 114. b. c.
 Quos debeamus imitari. to. 9. 12. l. m.
 Bestia ex bestia nata, mali filii malos imitan-
 tes parentes. tom. 9. 148. b.
 imitari Deum voluit diabolus, sed peruerse
 to. 10. 29. f.
 Deus imitandus, sed non peruerse. ibidem
 imitari dominum, quid tom. 10. 110. m. & seq.
 Mala hominum imitantes, & non bona. to-
 mo. 10. 122. K.
 Nihil dignius est, quam ut homo sui autho-
 ris sit imitator. to. 10. 158. i.
 imitari dominum possumus. to. 10. 194. c. d.
 immaturitas quae dicatur. to. 8. 463. a.
 immiseri cordium poena. to. 10. 119. d. e.
 Abrahā quo iubeatur immolare filium suum. to-
 mo. 10. 146. d. e. & seq. & 161. l. m. & duo-
 bus sermonibus sequē. & 165. c. & 184. c.
 Christus, tanquam verus agnus praefiguratus
 in lege, tandem est immolatus. to. 10. 204. a.
 immolatio cur non vescatur Christiani. to-
 mo. 6. 155. m.
 Solus Deus vere immortalis. tom. 2. 30. b. to-
 mo. 10. 322. b. c.
 Per Christum participes reddimur immor-
 talitatis. tom. 3. 136. m.
 immortalitas hominis. to. 3. 179. g.
 immortalitatem quidam appetens, seipsum
 occidit. to. 5. 8. h.
 immortalitas primi hominis fuit, ut posset
 non mori: sed beatorum erit, ut non possint
 mori, sicut & liberum arbitrium didicit
 fuisse aliud. Eodem. 242. m. & seq.
 immortalitas non dolet, quia absumpta est
 omnis corruptio. to. 8. 179. d.
 Si valet sanitas leuius mouere corpora quā la-
 guor, quod valebit immortalitas. to. 10. 202. m.
 Tangere immundum quid. to. 10. 19. m.
 Non amat Deus habitare cum immunditiis.
 tom. 10. 213. l.
 immunditiae & integritatis carnis conflictus
 to. 9. 226. i.
 Vbi munditia est corporis, ibi habitatio est
 diabolici spiritus. to. 10. 250. i.
 immutatio, & commutatio, differunt. to. 1. 104. e.
 immutabilis est Deus omnino, cum nihil patia-
 tur.
 immutabile bonum vnum est. Eod. 100. l.
 impassibilitas, quandoque bona, quandoque
 mala. to. 5. 124. c. & seq.
 impatiētia doloris mutat locum. to. 1. 37. b.
 Nulli tantum impenderunt, quam illi qui sei-
 los impenderunt. to. 10. 276.
 imperatorum auxilia recte implorari adue-
 sus hereticos. to. 2. epist. 48 & 50. p. totū
 imperator supra leges, sed non extra. tomo.
 99. e. f.
 imperatores siquid contra Deum iubent, non
 sunt audiendi. ibid. 229. d.
 imperatores Christiani. tom. 2. 229. e. & seq.
 imperatores, qui auxerunt imperium nomi-
 nantur. to. 5. 37. f. & seq.
 De imperatoris vel regis officio: & quomo-
 do dicantur foelices. Eod. 45. h. i.
 imperatores sunt Caesares. to. 5. 173. i.
 imperatorum est animaduertere in schisma-
 ticos, & hereticos. to. 7. 6. c. & seq.
 imperialis lex contra schismaticos. ibidem.
 imperator in corde nostro sedens. to. 10. 98. i.
 Christus natus est imperator, ut ablueretur
 peccator. to. 10. 128. m.
 imperium datum homini. to. 3. 178. e.
 imperium crescit. to. 5. 16. c. & seq.
 imperium Romanum cui exercitui cedat, pu-
 gnant tergemini fratres. Eod. 23. l.
 imperii augmentum. to. 5. 31. g.
 imperium, remota iustitia, latrocinium est
 ibidem.
 imperii omnis & regni potestas a Deo est
 to. 5. 47. K. & sequentibus.
 De imperio Romano, quo scilicet prospera-
 tum sit Deo volente, ut mundus una socie-
 tate reipublice placaretur. Eod. d. e.
 imperium Romanum non est augmentatum
 propter cultum idolorum. to. 5. 1. m.
 imperii augmentum, cur datum Romanis.
 to. 4. 43. e. & sequen.
 imperium Romanum triplici causa tantum
 creuit. Eod. 45. K.
 imperio Romano nunquam totus orbis sub-
 iectus extitit. to. 5. 48. K. l.
 Non potest inferiori se bene imperare, qui
 superiori se dedignatur seruire. to. 8. 142. i.
 Omnes creaturarum generationes aliquid im-
 perfectionis important. to. 10. 142. m. & seq.
 impietas, quid sit. to. 8. 163. c.
 impietas idololatrarum. to. 1. 242. d.
 impie-

impietas levis & gravior
 Ab impietate quo saluatur
 impietas impura foris
 strepitum circumsonat
 impietas cum strepitu
 impietas ducit in profu-
 dum
 impietas non finit ipios
 impietas viuunt
 impietas diligendi
 impietas iustificatur gra-
 tiarum hic prospera
 171. m
 Mors impiorum, ut vita
 impiorum afflictio
 impios increpat, & c.
 173. a
 impiorum defectus
 impios esse cum Deo
 impiorum societas
 impiorum innumerat
 scatur
 impiorum ad utilitatem iu-
 174. e
 impiorum & peccator, an
 impiorum expelluntur ab
 impiorum appellantur impi-
 os, quia nomen in-
 tom. 1. 19. K
 impiorum iustitia
 impiorum multitudo
 impiorum Deum non videt
 impiorum impii foris
 scientia propria
 impiorum iudicium paratu-
 corda
 impiorum malum
 impiorum iustitia
 impossibile etiam faci-
 tonem, quia deus in-
 natura dissolubiles
 carnis impossibiles
 tom. 5. 240. l. & seq.
 impossibilia Deus non
 impiorum inimico m-
 lus
 improbitas hominum
 improbitas quid sit
 impiorum appetit exp-
 impudens est qui n-

IN DIVVM AVGVSTINVM

impietas levis & grauior. tom. 4.93.g
 b impietate quō saluetur aīa. to. 4.551.K.l
 impietas impura foris populis celeberrimo
 strepitu circumsonat, & intus paucis casti-
 tas simulata vix sonat. tomo. 5.19.c
 impietas cum strepitu euertitur. to. 8.20.a
 impietas ducit in profundum malorum. to.
 10.217.m
 impietas nō finit īpios ad Deū respicere. ibi.
 impius pio viuit. tom. 1.239.i
 impii diligendi. tomo. 2.72.e.f
 impius iustificatur gratis. tom. 2.139.a
 impii cur hic prosperentur. to. 2.100.g.h. &
 175.m
 Mors impiorū, vt vita piorū, ppetuat. 3.63.c
 impiorum afflictio. tomo. 3.296.m
 impios increpat, & comminatur ex Esaiat.
 3.313.a
 impiorum defectus. tom. 3.302.h
 impios esse cum Deo. to. 4.397.b
 impiorum societas. to. 5.124.f
 impiorum innumerabilis multitudo signi-
 ficatur. tom. 5.201.f
 Impii ad vtilitatem iustorum nascuntur. to.
 7.349.e
 Impius & peccator, an differant. tomo. 8.4.i
 Impii, expelluntur ab hereditate. to. 8.10.g
 Non appellantur impii, qui Deo vero cre-
 dunt, quia nomen impiorum deletum est
 tom. 8.19.K
 Impii iustificatio. tom. 8.62.K
 Impiorum multitudo. tom. 8.168.h
 Impii Deum non videbunt. to. 9.114.b
 Torquentur impii foris flammis, & intus cō-
 scientia propria. tom. 20.159.f.g
 Impii iudicium paratum habent sine miseri-
 cordia. tom. 10.241.i
 Impoenitentia malum. tom. 3.74.e. & seq.
 Impoenitentia. to. 10.10.m seq.
 Impossibile etiam facit Deus, secundū Pla-
 tonem, quia deq̃s indissolubiles, cum sint
 natura dissolubiles, sic & resurrectionē
 carnis impossibilem credant possibilem.
 tom. 5.240.l. & sequentibus.
 Impossibilia Deus non iubet. tomo. 7.244.l
 Imprecans inimico malum, fit eum eo ma-
 lus. tom. 10.256.g.h
 Improbis hominum notatur. tom. 3.312.f
 Improperium quid sit, & quomodo Chri-
 stus improprium expectat. to. 8.242.l. & seq. a
 Imprudens est qui non sibi prospicit in fu-
 turum. tom. 8.149.e
 Osores naturæ, impudici. to. 3.254.d
 Imprudentia excommunicata. puniēda. to. 4.25.a
 inanis gloria fugienda. to. 4.284.e
 Vide, Gloria, &c.
 inanitas nihil est. tom. 1.269.c
 inane quomodo intelligatur. tomo. 3.205.g
 Vbi inflatio, ibi inanitas. to. 10.46.a
 inanitas inflationis. to. 10.120.h
 Qui hic inaniter plorant, inaniter rident. to.
 10.276.m
 in aures, signum diaboli. tomo. 2.102.i
 incantatores non quærendi. tomo. 9.14.m
 Christi incarnationis vtilitas. to. 2.80. m. to.
 3.137.b. & seq. g. & 348.e
 incarnatus cur solus filius dicatur. to. 3.244.
 m. Et alia de incarnatione verbi. ibidem. K
 De incarnatione verbi. to. 3.344.m. & 249.
 b. & 354.f. & K. & seq. m. to. 4.334. per to.
 incarnationis mysterium, quomodo figura
 tum sit a principio. to. 5.63.l.m
 Quod incarnatione sua Christus nobis ostē-
 dit non posse contaminari suam deitatem,
 ostendit etiam dæmones non esse nobis
 meliores, quia carnem non habent, secun-
 dum Apuleium. Eodem. 79.c
 Gratia Dei non potuit magis commendari,
 q̃ incarnatione, in qua Deus factus est hō,
 & immortalis mortalis, quæ etiam est sum-
 mum exemplū gratiæ. to. 5.88.a.b. & 90.h.i
 in incarnatione assumpsit Deus carnem sine
 peccato. Eodem. 88.a
 incarnatio Christi purgat nos a peccato, &
 saluat. ibidem. & 90.i.K
 incarnationem Christi, philosophi nolebāt
 cognoscere, quia saluamur. Et persuadet ip-
 sam non esse incredibilem, cōtra Platoni-
 cos, quia animā dicebant esse consubstan-
 tialē paternæ mētī, multo magis est vni-
 bilis spiritus spiritui, quā anima corpo-
 ri. Eodem. 90.K.l
 incarnatio filii Dei, est misericordiæ opus.
 Eodem. 219.b
 Christus sanctificatus est ab initio incarna-
 tionis suæ. tom. 9.111.l
 incarnationis Christi mysteria. to. 9.153.a.
 b. & 208.h
 Ordo eiusdem. tom. 10.132.c.d
 incarnationis mysteriorum graduum actio.
 tom. 9.153.e
 incarnatio verbi, ē cā spei nostræ. to. 9.173.g
 Quomo-

I N D E X

- Quomodo solum verbum incarnari potuit
tom. 9. 185. K
- Quomodo nec pater nec spiritus sanctus sint
incarnati. tom. 10. 24. c. d
- Christi incarnatione fides a terra in coelum
erecta est. tom. 10. 132. g
- In incarnatione Christi, pro inobedientia
obedientia commutatur. tom. 10. 132. g
- Modum incarnationis Christi profert Gabriel
Marię. tom. 10. 132. h i
- Apostrophe ad virginem Mariam super con-
sensu incarnationis Christi. ibidem
- Exhortatio ad Christi incarnationis gaudium.
ibidem. l
- Incarnationis, & natalis Christi mysteria.
tom. 10. 134. b. c
- Mirabilia incarnationis Christi. tom. 10. 135. a
- Incarnationis Christi ad eius baptismum com-
paratio. tom. 10. 138. g
- Causa incarnationis Christi. tom. 10. 286. m
- Miracula in incarnatione Christi. tom. 10. 132.
d. e. & sequentibus.
- De incarnatione Christi opinio Augustini.
antequam Christianus esset. tom. 1. 42. f. &
sequen. & 50. b. c
- Apollinaristarum, & Platonii error. Eodem
51. d
- De incarnatione Christi haereses varia. tom. 3.
64. a. & sequentibus.
- Confutatio haeresis circa incarnationem fi-
lii. tom. 10. 124. c. d. & 214. b
- inclinare Dei, quid sit. tom. 8. 54. d. e
- Deus inclinatur aurem suam, si tu non erigis
cervicem tuam, quia humiliato appropin-
quat, & ab exaltato discedit. tom. 8. 309. a
- incolere, peregrinari est, inde incolae, qui ha-
bitant in patria non sua. tom. 8. 130. h. &
203. h
- incolatus vel accolatus, non indigenam, sed
aduenam, ostendit. tom. 8. 405. m. & 442. c
- incolatus, peregrinatio est. tom. 8. 442. c. d
- incolae, unde. tom. 5. 81. m
- incolae qui dicantur. tom. 8. 180. h
- incolae sunt in terra fideles, qui per fidem am-
bulant, non infideles, qui a populo Dei
alieni sunt. tom. 8. 442. e
- inconsequens. tom. 7. 70. h
- Remedium contra incontinentiam. tom. 10.
250. fig
- incorruptibilitas corporis glorificati, tota
est per partes singulas corporis, nec maior
est in maiori parte corporis, quam in
nori, sed tota est in qualibet eius parte.
5. 96. g
- Quod non est dicendum aliquid incredibi-
le aliquando, quia caret experientia totius
5. 129. g. h
- De incredibili multiplicitate, quorum uno cre-
ditur potest credi & aliud. tom. 5. 22
g. & sequentibus.
- incredibilia tria, quae tamen facta sunt. ibi
in crementorum tria genera. tom. 1. 200. l
- De incrementis animae. ibidem
- incrementa. tom. 3. 348. m
- Cum increpatione strepitum habeat, quomodo
ab increpatione domini dormiunt,
ascendunt equos. tom. 8. 275. e
- De incubis angelis nihil temere affirmari, ut
sint vel non. tom. 5. 140. m
- Quid homines incurvet ad terram. tom. 10. 119.
indi. tom. 5. 67. c. & 92. m
- indiam solam Ninus rex Assyriorum non ha-
bit, sed totam aliam Asiam. tom. 5. 146. m
& 169. g
- induculus diui. August. tom. 1. in Posido
ibidem, aduerbium, id est, ex eodem loco
tom. 5. 143. f
- Deus nostris non indiget. tom. 10. 29. g
- Aduenientibus diutius celestibus, indigent
moriatur. tom. 10. 164. K. & seq
- Non sunt longae mortalis vitae induciae. tom.
10. 150. h
- induere, & operire vestimento, differunt. tom.
8. 418. K. l
- Quid significet quod dominus induerit de-
corem, & fortitudinem. tom. 8. 339. m
- Non sic Christum induiti sumus, ut ex Adam
iam nihil portemus. tom. 8. 109. m
- Peccatores induent corruptionem, non ad ho-
norem vitae, sed ad diuturnitatem suppli-
cii. tom. 10. 218. g
- indulgentiae portum promissit Deus contra de-
sperationem. tom. 8. 375. i. K. tom. 9. 58. a
- Correctis & conuersis indulgentia promitti-
tur. tom. 10. 40. d
- Delictorum indulgentiae, & reparationis me-
dicina nobis necessaria sunt. tom. 10. 158. f
- indulgendum inimicis. tom. 10. 159. a
- indulgentiam sperare poterit, qui aliis indul-
gere nouit. tom. 10. 227. K. & 228. a
- Quid indumenta sacerdotis celebrantis. tom.
10. 298. f

indurare

indurare Deum quid sit. to. 2. 140. n. & 141. d.
to. 3. 62. a. tom. 4. 44. d. e. & i. & fo. 98. m. &
350. h. to. 7. 395. K.
induratione Deus facere dicitur, non instiga-
do & inspirando, sed gratia deferendo. to.
mo. 8. 287. c.
Qui sint quos Deus indurari non permittit.
tom. 10. 171. m. & sequenti.
inebriari ab ubertate domus Dei, quid sit. to.
mo. 8. 89. g.
infantia Augullini. tom. 1. 28. a.
infantia quoque peccatis obnoxia. ibid. c. d.
infantes loqui unde discant. to. 1. 200. g.
infantes & innocentes cur hic affligantur.
ibid. 232. f. g. to. 2. 31. e. & sequenti.
infantia de spiritaliter. to. 2. 27. f. & i. k.
infantium mortuorum conditio. to. 6. 1. g.
infantium mens an se nouerit. to. 3. 141. e. f.
infantes feruari baptismo. to. 3. 214. g.
Cur anima infantis, non baptizati condem-
netur. ibid. i. K.
infans cito moriturus, cur nascatur. to. 3. 215. l.
infantes quare permiserit Deus perire in So-
domis. to. 4. 244. m.
infantes quare baptizentur. to. 4. 314. m.
infantes infirmiores animalium fortibus. to-
mo. 5. 114. a.
infantes habent ratione sopita. Eod. 228. b.
item quod resurgent in statura ad quam per-
uenissent, si diu vixissent. to. 5. 234. b.
infantes non baptizati, leuissimi quidem, sed
tamen damnantur. to. 7. 215. k. & 353. h.
infantibus quidam peccatum personale, tri-
buebant. to. 7. 215. m.
infantes ut credat ita penitent. Ibid. 215. b. c.
infernabile, quare infantes alii discedant fru-
strati baptismo, alii non. ibidem. h.
infantes in eo statu esse, qui quo fuit Adam
ante peccatum, secundum Pelagianos. to-
mo. 7. 256. b.
Etiam infantes non baptizatos, esse in pote-
state diaboli. to. 7. 267. d. e.
infantium concupiscentia morbus, unde. to.
mo. 7. 234. b.
Custodia infantie nostre a Deo. to. 9. 262. c.
infantes sumus, collati angelis. to. 10. 54. b.
infantium peccata, unde. to. 10. 63. d.
infantium etiam est Iesus. to. 10. 64. c. d.
infantes quemadmodum in alio peccauer-
unt ita in alio credunt. to. 10. 72. b. c.
Credunt infantes fide parentum. ibidem. c. d.

Occurrit in membris, infantis potentia
maiestatis. to. 10. 127. f.
infelix est omnis homo habens cetera bona
sine Dei diuisione. to. 5. 86. c.
inferi in hoc mundo. to. 1. 10. e. tom. 4. 82. b.
inferi inferiores cauendi. to. 1. 246. b.
inferni dolores quomodo soluti. to. 2. 132.
b. & seq. to. 3. 233. l.
Ex inferno quomodo liberatis patres antiq.
tom. 2. 132. b. & sequen.
inferi nusquam in bono. ibidem f. g. & tom.
2. 231. m.
inferni ignis incertus. tom. 3. 202. h.
inferorum penalia loca. to. 3. 232. h.
Poenas item infernales quibusdam demon-
stratas. ibidem.
De inferis questio. ibid. f.
in inferno an sinus Abraham. to. 2. 81. h. & 181.
m. & sequentibus copiose. tom. 3. 231. l. m.
Ad infernum an etiam boni descenderint. to-
mo. 4. 38. g. & fol. sequentibus. e.
inferi, in scripturis varie accipiunt. t. 4. 82. b.
inferni sepultura. to. 4. 119. i.
in inferno est mors totius hominis. to. 5. 112. i.
in inferno quale bellum erit, ubi dolor non ce-
det naturae, nec natura dolori. Eod. 197. b.
Ad inferno damnatos liberandos aliquando,
dixerunt quidam. to. 5. 220. i. & seq.
Apud inferos non absurde creduntur animae
sanctorum patrum fuisse, licet à tormentis
separatae. Eod. 204. e.
inferna aeternitas, carcer demonum. to. 6. 121. f.
infernus est locus damnatorum, aut cecitas
mentis. to. 8. 111. f. g.
inferni nomine conditio, profunda cecitatis,
& infimillimi corruptibilis carnis intelli-
gitur. to. 8. 47. d.
inferna duo, superius & inferius. to. 8. 313. c. d.
Quod in inferno inferiori sit aliud inferius:
ad quod duo inferna missus est filius Dei vn-
dique liberans, ad unum nascendo, ad aliud
moriendo. ibidem. d.
Quod apud inferos sit aliqua pars superior,
in qua animae iustorum quiescerunt: & in-
ferior, in qua animae impiorum torque-
bantur. tom. 5. 226. h. i.
Tunc anima eruitur ab inferno inferiori, cum
&c. ibidem. h.
De manu inferi solus Christus animam suam
eruit. tom. 8. 327. b.
Hoc fuit infernus domino, quod Iona ce-
tus

Ad infernum qui descendant viuentes. tom.
 8.176.m. & sequen.
 inferi patebant vbicunque Christus stabat.
 tom.10.45.c.
 inferni portas tollere, quid. to.10.181.i.
 Quare in inferno mors queritus, & nō inue-
 nitur. to.10.252.d.e.
 Flamma inferni cremationem habet, sed lu-
 mē non habet. to.10.290.d.
 infideles habent aliquales virtutes, sed nō ve-
 ras. tom.5.45.b.
 infidelitas peccatum dicitur, per antinoma-
 fiam. tom.7.291.d.e.
 infidelitas pro differentia. ibid.e.
 infidelium bona opera, an peccata. to. 7.337
 m. & seq. copiose.
 infideles significantur nomine tenebrarum.
 tom.8.318.m.
 Qui fidem Christi non audierunt, a peccato
 infidelitatis, non autem a ceteris excusan-
 tur. to.9.99.k.
 infideles non habēt quod fidelibus obiiciāt,
 nisi quod inter se dissentiant. tom.9.238.c.
 infidelium conuersatio vitanda. tom. 10.5.k.
 infidelibus blandiendum, vt audiant veritatē
 in Christianis secūda putredo est. ibi.m.
 Cur de solo peccato infidelitatis spiritus san-
 ctus mundum arguat. tom. 10.50.K.
 infideles, mundus dicti. tomo. 10.K. & 51.d.
 infideles nō intrant viā iustam. to. 10.174.m.
 infideles sunt nox & tenebre: fideles autē dies
 & lux. to.10.244.d.
 Qui per infidelitatē a Deo recedit, ad filiū nu-
 ptias non accedit. Eod.249.l.
 infideles cōfiteantur filiū Dei altum, magnū,
 & patri æqualem: & illū mitem & humi-
 lem natū, crucifixum, &c. confiteri erube-
 scunt. to.10.261.m. & seq.
 infinitas omnis quodā ineffabili modo Deo
 est infinita, quia, scientia ipsius incompre-
 hensibilis non est. tom.5.109.k.
 infinitatem facit incongruentia partiū, quæ
 nō erit in corporibus beatorum resurgē-
 tibus. tom.5.235.b.
 Rationibus prius agit August. obsequēs ho-
 minum infirmitati. to.1.248.f.g.
 infirmi, quō tolerandi, apud monachos to.
 1.282.a. to.8.368.m. & sequen. copiose.
 infirmitas fidei quatenus sustinenda. tom.21
 accelerauerunt: exponitur. to.2.86.
 infirmi, peccatores: infirmitates peccata. to.
 mo.2.89.l.
 Per infirmitatis nostrę agnitionem perfici-
 mur. to.3.98.
 infirmi diligendi propter Christum. tom.
 4.206.i.
 infirmitas facit cognoscere sanitatis iocun-
 ditatem. to.5.127.
 Multi infirmati cōuersi sunt. to.8.190.
 infirma mundi elegit Deus. to.8.222.
 Ne in infirmitate tua proiciaris, Christus,
 te in cruce infirmatus est. tom.8.250.l.n.
 infirmitas & fortitudo Christi. to.8.43.g.
 infirmitas corporis, salutem animæ parturi-
 tom.9.207.k.
 infirmus prius eget sacerdotis salubri iudi-
 cio. to.9.208.m. & seq.
 infirmus, & egrotus, differunt. tom. 9.231.l.
 Quid infirmum confortare. ibid.
 Vtilior est infirmitas, quę perficitur, quā fi-
 mitas quæ oues impellit. to.9.236.
 infirmi non contemnendi. to.10.5.g.l.
 Et qui eos offendit in quē peccet. ibidē. e.8.
 seq. copiose.
 Christus suscepit infirmitatem nostram, nō
 semper esset infirmitas. to.10.174.
 Deus quomodo infirmitate nostra ad bonū
 vitur. to.10.68.i.
 infirmitates fratrum quomodo ferendæ to.
 10.30.i. & sequen. per totum sermonem.
 Ex vulneribus & fracturis corporum, infir-
 mitates possumus cognoscere animarū.
 to.10.154.l.
 Cura infirmorum. to.10.279.b.
 Inflatio imitatur magnitudinem, sed non ha-
 bet sanitatem. tom.8.109.m.
 inflationis inanitas. to.10.120.h.
 infirmitas materię primę. tomo.1.73.f.g. &
 75.b.c.
 ingenitus, genitus, & procedens. to.4.340.f.
 An ingenitus quod pater dicit, possit inter
 illa accipi quę ad seipsum & substantiali-
 ter dicuntur. to.3.105.K.
 ingeniorum diuersitas vnde proueniat. to-
 mo.2.32.f.g.
 ingenia acutissima & excellentissima, quan-
 do in errores eunt. ibid.70.l.
 ingenium. tom.3.352.a.
 ingenii

ingenij boni indoles.
 ingratum si quid mali pa-
 Christo imputant:
 Christum, non digni
 5.3.a
 ingratum est qui cognos-
 collata, nec eū la-
 ingratitudinis peccatū
 moliquit.
 ingratitudinem quom-
 hereticorum reco-
 piam pere faciat
 ingratitudo hominum
 161.a, b
 ingratitudo totius m-
 tom.9.167.i
 ingratitudo iudeorum
 Christum.
 ingredi ad Christum ac-
 mo.8.121.h
 inimicitie quomodo e-
 inimicitias exagitare, h-
 Cum Christo inimici
 Christiano.
 inimicitias gerentes, an
 bono similes erunt.
 inimicorum primus in-
 inimicis.
 inimici diligendi vt fra-
 tom.4.45.b
 inimici diligere, perfi-
 1.166.a
 Pro inimicis orandum.
 308.g
 inimici quare diligendi
 di. tom.4.398.m. & se-
 mo.1.17.c
 inimicorum suorum fili-
 an Theodosius Impe-
 tom.5.49.c
 inimici dei qui sunt, to-
 inimici dei dicuntur in-
 tura, sed vniuersi imp-
 ei nocere valētes, sed
 inimicorum testimoni-
 tio ad hanc ostende-
 inimici omnes Ecclesie
 te corporali affligi-
 tientiā si autē male
 exerceat eius lapie-
 inimici diligantur, ex-

IN DIVVM AVGVSTINVM

ingenij boni indoles. ibidem.
 ingrati si quid mali patiuntur, p suis peccatis,
 Christo imputant: & si eis parciunt, ppter
 Christum, non dignantur accedere. tomo.
 5. 3. a
 ingratus est qui cognoscit beneficia a deo si
 bi collata, nec eum laudat ex ipsis. Eod. 3. b
 ingratitudinis peccato quantum primus ho
 mo deliquerit. to. 5. 218. g
 ingratitudinem quomodo tollat diuinorum
 beneficiorum recogitatio, & in laude dei
 prorumpere faciat. ibid. 238. h, i
 ingratitudo hominum erga deum. tomo. 9.
 161. a, b
 ingratitudo totius mali spiritualis radix est.
 tom. 9. 167. i
 ingratitudo Iudeorum comprehendentium
 Christum. to. 10. 189. g
 ingredi ad Christum ad viuendum, quid sit. to
 mo. 8. 121. h
 inimicitia quomodo extinguenda. t. 1. 58. e
 inimicitias exagitare, horrenda pestis. ibid.
 Cum Christo inimicitias gerit, qui habet cum
 Christiano. tom. 10. 47. g
 inimicitias gerentes, anthoni discordiarum dia
 bolo similes erunt. ibidem.
 inimicitiarum primus inuentor fuit diabolus,
 in paradiso. to. 10. 210. f
 inimici diligendi ut fratres. t. 3. 58. m, & seq.
 tom. 4. 403. b
 inimicos diligere, perfectorum est. tomo.
 3. 206. a
 Pro inimicis orandum. to. 3. 350. c, d, tom. 4.
 306. g
 inimici quare diligendi, & amici odio habendi.
 tom. 4. 398. m, & sequentib. Retracta. to
 mo. 1. 17. c
 inimicorum suorum filios, quomodo prote
 xit Theodosius Imperator misericorditer
 tom. 5. 49. c
 inimici dei qui sunt. tom. 8. 338. a, & 530. c
 inimici dei dicuntur in scripturis, qui non na
 tura, sed vitij ei imperio aduersant, nihil
 ei nocere valentes, sed sibi ipsis. t. 5. 104. b
 inimicorum testimonium est validissima ra
 tio ad fidem ostendendam. Eodem. 187. f
 inimici omnes Ecclesie si accipiunt potesta
 tem corporaliter affligendi, exercet eius pa
 tientia: si autem male sentiendo aduersant,
 exercent eius sapientiam: ut autem etiam
 inimici diligantur, exercent eius beneuolen

tiam. tomo. 5. 184. m
 inimici hominis, domestici eius: exponitur.
 ibidem. 189. e, f
 inimicis indulgere quomodo inducimur. t. 5. 225. g
 inimici Christi sunt omnes, qui, & c. t. 8. 17. m
 inimici Ecclesie, qui sunt. tomo. 8. 56. a
 inimici Christi, capillis comparantur. t. 8. 240. h
 inimici nostri duo sunt. scilicet mali homines, &
 mali angeli: sed utriusque despiciendi in adiu
 torio dei. tomo. 8. 435. K
 inimicum tuum diabolum intellige: & quare.
 tomo. 8. 120. a
 inimici nostri, qui sunt. to. 8. 48. g
 in manus inimici, qui concludant. t. 8. 55. c, d
 inimici, pro quibus, & contra quos est oran
 dum qui sunt. tom. 8. 58. c
 Si bonus es, inimicus non habebis, nisi ma
 lum. to. 8. 173. c
 Neque timendum est, ne aliquid mali tibi fa
 ciat homo inimicus. ibidem. f
 inimicum non timeas: quia tantum facit quam
 tam potestatem accepit. to. 8. 208. d
 Quod inimicus possit tibi auferre quicquid
 deus dederit, si deus voluerit: illum tibi au
 ferre non potest, si tu illum non fugis. to.
 8. 360. e, f
 Quod possit usque ad mortem sequi potesta
 tem ultra non accepit, nec in animam, nec
 in carnem. ibidem. g
 Quantumcunque iniustos sequi possunt, a
 deo separare non possunt. tom. 8. 524. c, d
 Duos inimicos tibi constitue ante oculos, &
 quos. tom. 8. 174. g, & 179. l, m, & 541. m
 Sicut inimicus visibilis ambit auferre aut de
 truncare, aut auertere felicitatem qua vin
 citur: sic & diabolus vult hominem vince
 re auferendo dilectionem unde vincitur.
 tom. 8. 174. g
 inimicus ille difficile deuatur, qui, & c. to.
 8. 532. c
 Si vis cauere inimicum, discite diligere inimi
 cum. to. 8. 367. d
 Mundani inimici sunt spiritualibus. to. 8. 12. K
 Orans pro inimicis, ambulant vitam domi
 ni. to. 9. 125. h
 Quid inimico optandum. to. 9. 137. c, & g
 inimici conditiones. ibidem. c, d
 in inimico non amamus quod est, sed quod
 inesse volumus. ibidem. c, d
 inimicos nostros quos deputare debemus.
 tom. 10. 45. e

Si non haberemus inimicos, nō esset pro quibus oraremus. to. 10. 45. f
 inimici diligendi. tom. 10. 92. h, & seq
 Quia inimici sunt inuisibiles, sunt inuisibiliter expugnandi. tomo. 10. 148. b
 Quomodo vincendi sint inuisibiles inimici. ibidem, b, c
 inimicus quomodo sit diligendus. to. 10. 155. f
 inimicus odiendus ex lege, est diabolus. ibi.
 Pro inimicis quomodo orandum. ibidem. h
 inimici sunt plus diligendi quam amici: & quare Eodem 156. a
 Non frustra orat Ecclesia pro inimicis suis. to. 10. 183. b
 Non est ridendum super ruina inimici. to. 10. 210. k
 Quomodo intelligendum sit, Si esurierit inimicus tuus, ciba illū, &c. to. 10. 210. l, & seq.
 Non habebis bonum inimicum, nisi fueris malus. to. 10. 253. h
 Christus iussit pro inimicis orare. ibid. h, i
 imprecans inimico mortem, se facit iudicē, & deum quærit esse tortorem. to. 10. 256. h
 Quam grauer arguit deus mortem inimico imprecantem. ibidem
 Nullus iniustus pugnabit, nisi pro inimicis suis orauerit. ibidem. h
 inimicus diabolus. to. 10. 273. d
 Potius interiores inimici vincendi sunt, quā exteriores. tom. 10. 311. k
 iniquitas hominum fugienda, non homines tom. 3. 49. a
 iniquitas quem prius lædat. ibidem. c
 iniquitatē pati, melius est q̄ facere. to. 3. 52. b
 iniquitas. to. 4. 282. e
 iniquitas dea. tomo. 5. 34. h
 Quod iniquitas erahatur ex Adam, & quod etiam cum ipsa concretum sit vinculum mortis. to. 8. 161. b
 Quod iniquitas prius lædat cor iniustū, unde procedit, quam lædat iustum in quē procedit. to. 8. 15. e, & 82. e, & 93. c, & 357. i, k
 iniquitas tua quomodo perimatur. to. 8. 86. i
 iniquitatem quidam quærunt, & inuenire ti ment. ibidem l
 iniquitate calcanei circumdari, quid sit. to. 8. 148. e, f
 Ut non faciamus iniquitatē, cōuersi ad Christum habemus in nostra potestate. ibid. g
 iniquitatem manducare. tom. 8. 152. d
 iniquitas nomine sanguinis dī. to. 8. 163. d, e

Nec iniquitas deerit premens, nec iustitia preuens ulq; in finem seculi to. 8. 184.
 iniquitates connectere, quid sit. to. 8. 187. f, g
 Quod sit fallax. ibidem.
 Quæ sit iniquitas, quam qui operantur, ornino eorū non misereatur deus. to. 8. 195
 Necessē est vt puniatur siue parua siue magna sit, aut ab ipso homine penitente, aut a deo vindicante. ibi.
 iniquitatis reprehensor esse nō potest, qn̄ cernit iustitiam, cui comparatam reprehendit iniquitatem. to. 8. 208.
 Cur iniquitatem quidam equitati præponā to. 8. 166. c
 iniquitas vna est, & nihil florere potest ad tempus, permanere non potest. tom. 8. 207.
 Super iniquitate non sperandam. ibidem
 iniquitas non est substantia: nam non est natura quam formauit deus, sed est perueritas quam fecit homo to. 8. 239.
 iniquitas ex adipe, & ex macie. to. 8. 262. g.
 iniquitatem operantur, qui iusto inimicant to. 8. 196. c
 iniquitas tua, inimica tua, si a te interfecta non fuerit. to. 8. 214.
 iniquitates hominum homines quotidie accusant, & iniquitatem quæ est in propriis cordibus non conspiciunt. to. 8. 225.
 in cubiculo cordis tui displiceat tibi iniquitas, vt placeas deo. ibidem
 Si conspicias iniquitatem, in corde retro aspicias, & incurris sententiam domini dicentis, &c. ibidem
 Quid sit iniquitatem super iniquitatem apponere. to. 8. 244.
 iniquitates non sunt naturales, quia mutari possunt. to. 8. 343. i
 iniquitatem operantur qui recedunt a fide aut non accedunt ad fidem. to. 8. 438. l
 iniquitas, magna sterilitas. to. 8. 459. m
 Recedat ab iniquitate omnis qui nomen domini. tom. 10. 9.
 iniquitas, domina nostra, quādiu sumus in peccato. to. 10. 67. f, g
 iniquitas quando homini dominetur. ibi.
 iniquitatē nō dominari, qd. to. 10. 67. m, & seq.
 iniquitas non est apud deum to. 10. 80.
 Abundabit iniquitas, & refrigescet charitas exponitur. tom. 10. 83.
 iniqui, quare esse permittantur. to. 2. 218.
 Vide, Mali, &c.

Iniquus

IN DIVVM AVGVSTINVM

iniquus putat sibi deum simile. to. 8. 153. e, f
 iniqui, quanvis iniqui agant, non tamen iniqui
 hoc permittit deus. tom. 8. 208. e
 iniquus est peccator, & econtra. to. 9. 130. i
 Nudus & iniquus, differunt. to. 10. 16. a
 iniuria patienter ferenda. to. 1. 235. h, to. 2. 7. i,
 K, to. 10. 6. d
 Iniurias acceptas obliuisci, laudabile & glo
 riosum est. to. 2. 7. f, to. 10. 16. d
 iniurias ignorare & remittere debemus, &
 non vlcisci. to. 2. 7. g, h, & 154. h
 iniuriarum duo genera. to. 10. 402. g
 Romani accepta iniuria ignorare malebat
 quam persequi. tom. 5. 3. i
 iniuria accipientes, deus vindicat. to. 8. 559. i
 Non est iniuria, quidquid iure pateris. ibi. K
 iniuria, & eius contraria sunt. ibidem
 Iniurias perpeffas exigere nihil prodest. to.
 8. 176. K, l
 Homines faciles sunt a irrogandas iniurias,
 & difficiles ad concordiam requirendam.
 tom. 10. 16. c
 iniuria fratris a nullo presente aliena. ibi. h, i
 iniurię non vindicandę. tom. 10. 157. d
 quare a potente iniuriam inferente patieter
 ferimus, in inferiorem vero saviimus. Eo
 dem. 257. c
 iniustitia prius illi a quo procedit, quam illi
 ad quem procedit, nocet. to. 8. 357. i
 Tantum te torquet iniustitia aliena, quantum
 recesseris a tua. to. 8. 366. c
 Melius est iniustitiam ferre, quam facere.
 Eodem. 482. m
 iniustitia religiosorum in claustris. to. 10. 285. a
 iniquitas, & iniustitia, etiā sibi ipsi displicet.
 to. 10. 30. a
 iniustus omnis malignus, & necesse est no
 xius sit, siue sit blaudus, siue sit ferox. to. 8.
 531. m, & seq.
 Nemo putet iniustum deum, si forte mali ali
 quid illi accidit. to. 8. 555. e
 Duo iniusti vix se patiuntur: & quando con
 cordent. Eodem. 40. f, & 93. a
 iniusti quidam recte iudicant. to. 3. 145. g
 innocens quis. tom. 8. 371. h
 innocentes cur hic affligantur. to. 1. 232. f
 innocentes martyres. ibid. h
 innocens non damnandus. to. 2. 253. f
 innocentis officium. tom. 5. 193. l
 innocentem interficere, est ex innocente no
 centem facere. tom. 8. 23. e

innocetē quare deo pmittat occidi. to. 10. 8. d
 innocens ille est qui non nocet, non autem
 qui sibi nocet. tom. 8. 531. m
 innocentem esse, quid sit. tom. 8. 371. h
 Qui timore innocens est, non est innocens,
 quanvis non noceat, cum vult nocere. Eo
 dem. 342. h
 innocentes cum Christo in regno cęlorum
 erunt, nō vt quidā putant extra. to. 9. 90. h, i
 innocentes coram deo, non confunduntur.
 Eodem. 194. g
 innocentes, testimoniū perhiberunt de Chri
 sti innocentia. tom. 9. 242. a & 244. l, m
 innocentes per gratiam eruti sunt de potesta
 te tenebrarū, & a peccato originali abluti
 pro Christo morientes. to. 9. 244. m
 Mors innocentium, ab Herode, pro Christo
 to. 10. 137. l, m, & seq.
 in festo sanctorum Innocentium: Sermones
 quatuor. tom. 10. 258. g, & seq.
 innocentes paruuli Christo nato victiman
 tur. ibidem h
 innocentū matres, frustra cōquerunt. ibi. h, i
 innocentia donum dei. to. 1. 33. b
 innocentia vera. to. 3. 346. f, to. 8. 342. h
 innocentia vera, sabbatismus Christianorū.
 tom. 6. 205. h, i
 innocentia vera est, quę nec inimico nocet.
 tom. 8. 14. e
 innocentia preciosa res est, & potior quam
 pecunia. tom. 8. 92. l
 innocentiam intus custodi, vbi nemo oppri
 mit causam tuam. to. 8. 106. h
 Simulata innocentia, non est innocentia,
 sed duplex iniquitas. to. 8. 215. f
 Aliud est habere innocentiam manuum, aliud
 cordis. Eodem. 288. c, d
 innocentia est aliquid preciosius auro. to. 8.
 305. c, d
 Deus docet innocentiam vt quisq; innocen
 tior sit, nō timore pęnę, sed amore iustitię
 tom. 8. 342. h
 innocentia, magnę diuitię. to. 8. 305. c, d
 innocentię nomine, ois iustitia. tom. 8. 371. i
 innocentia in quo consistat. to. 10. 100. h
 innocentius Eccl. Rom. episcopus. to. 1. 26. i
 Innocentius Papa. to. 1. in Polsi.
 innocentius Zosimus Papa. to. 2. 49. e
 Quędam ex epistola Innocentii, de peccato
 originali. tom. 7. 257. i, & 307. e, l
 inobediencia malum. to. 3. 204. a

I N D E X

Inobedientiæ poena. tom. 3. 35. 1. m
inobedientiæ non semper populo Israel imputata. tom. 4. 101. i
Per inobedientiã primi hominis, mortui sumus corporaliter & spiritaliter. t. 5. 120. l
inobedientia Adæ est punita, per inobedientiam carnis propriæ rebellantis. to. 5. 126. f, & m, & sequen.
Per inobedientiam paci aduersans, corripitur debet a domino, seu verbo, seu verberè, vel alio. modo. Eodem. 193. K
inobedientia primorum parentum, quomodo punita. to. 7. 264. i
inobedientia Adam deiecit to. 9. 195. b
inobediẽtiæ, & beatæ subiectionis cõflictus. tom. 9. 224. m, & sequentibus.
inobedientia nos subiecit morti. t. 10. 195. b
in Christi incarnatione pro inobedientia, obedientia commutatur. tom. 10. 132. g
inquinini hic sumus. to. 8. 203. h
inquininus quis sit. to. 8. 112. K, & 203. h
inquinini sunt non habentes propriam domum, sed habitant in aliena. to. 8. 442. c
inquisitio. to. 4. 414. l
Aliud est inquirere a domino aliud inquire re ipsum dominum. to. 8. 77. b
insania vires ministrat. tom. 1. 201. c, d
Allusio ad nomen insania. t. 1. 273. c, in fine.
De insanorum moribus miserabilibus, quibus impetuose feruntur. tom. 5. 188. f
Semel in anno insanire, tolerabile est. Eodem. 43. i
insaniam Dauid finxit. to. 8. 73. i, K, & 76. a
insania mendax. to. 8. 114. f
insanos vocant Pagani Chriianos. 8. 151. f, g
Homines insani sæpe in deum argumentantur. tom. 9. 256. i
intellectorum origo. tom. 3. 177. h, i
Quod inferitur hoc crescit, & fructus inuenitur non radicis, sed surculi. to. 8. 260. g
insidiæ nullæ sunt occultiores, quàm hæ quæ latent in simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine: nam eum qui palam est aduersarius, facile cauendo vitare possis: hoc aut occultissimū, intestinū, ac domesticū malum non solū existit, verum etiã opprimit antequam prospicere atque explorare potueris. to. 5. 189. e, f
in insidiis sedere, cum diuitibus, in occultis, quid sit. tom. 8. 23. e
insidiæ non timendæ in via, sed iuxta viam. tom. 10. 46. d, & 109. m
insipiens est, qui non intelligit in quo male sit. to. 8. 149.
insipientiam quomodo Christus habuit, quæ est dei sapientia. to. 8. 240.
inspiratio facta a deo in Adam, animæ traditio est. to. 4. 303.
Dominus mandat inspirando, quod bonum est in anima. tom. 10. 226
institutio. to. 3. 353. i
instituta humana. tom. 3. 13.
Quæ hominū instituta fugienda, & quæ amplectenda sint. ibidem.
Quæ dicatur hominū instituta, & quæ non. ibi.
instituta secularia non contempsit Christus. tom. 10. 142. m
instrumentū, nouū testamētū. t. 2. 117. c, in fine
insufflatio spiritus, quid. to. 1. 275. a, l
in insulis post diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu, siue quia natauerunt, pagata ex his quæ fuerūt in arca Noe, siue quia homines portauerūt eas: siue quia noui dei vel ministerio angelorū venerūt: siue quia terra produxit per ministeriū. to. 5. 145.
insula fortunata. ibidem
insula quid figurent. tom. 8. 357.
intelligere facit deus credentes. to. 1. 208.
intelliguntur pleraque ignorata, a contrariis notis. to. 3. 205.
intelligimus credendo. to. 3. 354. i
Vtrum rem vllam, alius alio magis intelligat, &c. tom. 4. 187. h
intelligere nō possunt, nō credentes. t. 5. 93. h
intelligendo mens nostra species intelligibiles conspicit. Eodem. 105. d
intelligere nequimus quæstiones aliquas altas. tom. 5. 108. m
intelligere credere, opinari. to. 6. 34. h
intelligere & etudiri. to. 8. 5. c
intelligere non velle, & non posse, differunt. to. 8. 86. i, & m
Qui intelligūt illuminantur. 8. 122. K, & 165. b
Quidquid intelligimus, per ænigmata conspiciamus. tom. 8. 142. b
intelligere deum, propriè ad mentē pertinet. tom. 8. 367. a
Alia sunt quæ nisi intelligatur, nō credimus: & alia sunt quæ nisi credamus, non intelligimus. to. 8. 439. c
Super quos docentes, dicat se Dauid intellexisse. tom. 6. 456. e, f
intelli-

intelligere super sententiam
intelligere & non facere
intellectus bonus
Tria in hoc versu, V
ligerent, & nouis
guntur.
Mentis impia timet in
quod intellexerit
intellectus bonum
Demerit gentia cop
intellectia manda
intellectia in me
intellectia.
intellectia quid
intellectia, an pe
intellectia est qu
rū, sed gratia dei
intellectia prima
intellectia priā, v
intellectus bonus.
intellectum fides ap
intellectus, vir anim
De intellectu.
intellectus, domum
intellectu sic consp
eā facta sunt, v
credamus, quā ter
quæ per oculos co
vultum videbim
oculis.
intellectus spiritalis, cr
to. 1. 71. in fine.
intellectus Alph quid
1. 1. c, d
Accipiendo intellectu
tum nō intelligend
intellectus dei, occultu
intellectum non exig
lo, sed ab hominib
natura, hoc homin
Vtrum sine intellectu
aut vnumquemque n
mista dicat: Da mihi
Cui intellectus ipsi hun
dus, ut eo discerna
forma sit peccan
recondendum sit.
intellectum deus solu
ad hoc ministro ut
intellectus noster prof
cedit, & in ipso intelli-

IN DIVVM AVGVSTINVM

intelligere super seniores, quid sit ibi. h
intelligere & non facere, periculosum est in
tellectus bonus facientibus. to. 8. 42. 6. l
Tria in hoc versu, Vtinam saperent, & intel-
ligerent, & novissima prouiderent, intelli-
guntur. to. 9. 21. 8. l. m
Mens impia timet intelligere, ne cogatur id
quod intellexerit facere. to. 10. 68. f
intelligentiæ bonum, to. 1. 208. e
De intelligentia copiose. to. 1. 214. f. g
intelligentia mandatorum ex gratia. to. 3. 66. a
intelligentia in mente eminet. to. 3. 283. d
intelligentia. to. 3. 298. f
intelligentia quid Ciceroni. to. 4. 187. g
intelligentia, an per infinitum eat. ibid. K. l
intelligentia est qua intelligi nō meritis ope-
rū, sed gratia dei hominē liberari. to. 8. 62. b
intelligentia prima aut secūda, quæ sit. ibid. e
intelligentia priā, vt te noueris peccatorē. ibi.
intellectus bonus. to. 3. 346. h
intellectum fides aperit. Eodem. 249. b
intellectus, vir animæ. to. 3. 354. f. tom. 9. 30. e
De intellectu. tom. 4. 195. f
intellectus, donum Spiritus sancti. to. 4. 394. m
intellectu sic conspiciamus inuisibilia dei per
ea q̄ facta sunt, vt ibi plus valeat fides qua
credamus, quā rerum species corporales
quas per oculos conspiciamus longe q; ali-
ter deum videbimus in patria corporeis
oculis. to. 5. 93. i. K. & 240. c
intellectus spiritalis, credentem saluum facit
to. 8. 75. f. in fine.
intellectus Alph quid sit. tom. 8. 264. e, f. &
281. c, d
Accipiendo intellectum eripitur, qui p seip-
sum nō intelligendo decipitur. to. 8. 466. h
intellectus dei, occultus visus vocat. to. 8. 73. l
intellectum non exigit deus ab equo vel mu-
lo, sed ab hominibus: quia quod equo est
natura, hoc homini crimen. to. 8. 399. b
Vtrum sine intellectu deus fecerit hominem
aut vnumquemq; nascentium, cum Psal-
mista dicat. Da mihi intellectū. to. 8. 439. b
Cū intellectus ipsi humanæ naturæ ita sit in-
ditus, vt eo discernatur a pecore: an sic de-
formata sit peccando, vt etiam hoc in eo
reformandum sit. ibid.
intellectum deus solus per se illuminat, licet
ad hoc ministro utatur angelo. to. 8. 439. e
intellectus noster proficit ad intelligēda quæ
credit, & in ipso intellectu proficit mens,

non propriis viribus, sed deo adiuvante
atque donante. ibidem. c, d
Non paruus intellectus est nosse a quo pro-
scendus sit intellectus. ibi. d
Da mihi intellectū, quomodo hoc Græcus
habeat, & nostri interpretari sint: Et si ange-
lus potest dare intellectum, secundū pro-
phetiam Danielis, cur Dauid petierit sibi
dari a domino. ibidem. d, e
intellectus nŕ, luce diuina illuminat. to. 9. 30. f
intellectus nō est aliud quā anima, sed est
aliquid animæ. ibidem.
intellectus dicitur vir hominis, qui vt spirita-
lia intelligantur, vocandus est. ibid. f, g
Vir legiūmus animæ est intellectus, sapiētia
imbutus. to. 9. 30. i
intellectus merces est fidei. to. 9. 53. K
intellectus. tomo. 10. 53. b, c, & seq.
Aliud intellectus, aliud ratio. tom. 10. 84. l
intellectus, meritum fidei. to. 10. 108. d
intellectus obscurus scripturæ, fide pulsanti
est apertus. Eodem. 206. d
intellectuales naturæ, immortales. to. 3. 64. f
intellectuale. Eodem. 227. l
illa sunt intelligibilia quæ mētis aspectu pos-
sunt intelligi. tom. 5. 67. c
Sola intelligibilia videri mentis aspectu, di-
cunt philosophi, & corporalia sensib. cor-
poris, qđ falsum esse ostendit Eod. 241. e
Intemperantia coniugatorum venialis. tom.
7. 76. h, & 353. c, d
intentione facta æstimantur, non ex rebus.
tom. 1. 260. c
intentio opus bonum facit, & intentionem
fides dirigit. to. 8. 61. d
intentionem laboris: & mentis extēre in deū
difficile pōt q̄s ppetuō tolerare. to. 8. 120. d
Ex intentione, animi, pendet retributio præ-
mii vel pœnæ. ibidem. K. l
intentio dirigatur in finem. to. 8. 172. h
Quod sit tota in laudem dei mittenda. Eo-
dem. 222. b
intentio diuersificat actus. to. 8. 447. d, e
inter, sæpe ad aliqua connectenda, atque pa-
canda, ne inter se dissideant poni solet: &
quomodo hoc Græcus habeat. to. 8. 233. e
Christus intercessor efficax. to. 1. 67. K. l
Intercedendum est pro reis, exemplo Augu-
stini. to. 2. 69. d, & fo. 85. l, & 216. f, & m.
242. f. Et 240. m, & seq.
intercessorii officiū, quale sit. to. 2. 19. c, & 73. l

I N D E X

intercessor non est criminis approbator. t. 2.
71. l. & 70. c. d. & 216. m. & seq.
intercedere cōuenit pro reis, exemplo Chri-
sti, & Ioseph sponſi Mariæ. Eodem. 73. K
intercedere pro reis, humanum est. ibi.
intercessit Christus pro adultera. ibid.
intercessionem episcoporum non sunt con-
trarię ordinationi legum, to. 2. 74. c
intercederium beneficia, quomodo sint gra-
tiora. ibidem. f. g
Cum interceditur pro reo, si sequitur inde
mala i ipſo reo, aut aliis, nō sūt hęc impu-
tanda intercessori: qđ pbat exēplis, ibid.
in intercessione principum seu eritas. tempe-
ratur, &c. ibidem. h. i
intercedere pro debitoribus, sicut pro reis q
nolunt reddere, inhumanū non est. ibi. K. l
Qui intercedit pro homine, ne iniuste abla-
ta restituat, focius fraudis est & criminis .
ibidem. l. m
interueniendum non est pro aliquo, quomo-
do, & quando. to. 2. 75. c
intercido, siue intercidona deus. tom. 5. 53. h
interficere seipsum, est peius quocūque pec-
cato. tom. 5. 9. h
Et tamen animæ immortalitatem Theobro-
tus appetens, seipsum occidit. ibid. 8. h
interficere seipsum, nullo modo licet. tom. 5.
9. 1. & sequen.
Quod forte est interficere, quid sit. t. 9. 13. r. e
Contra interpretes contentiosos. tom. 1. 79.
i. K, & sequentibus.
interpretes, cur subinde variant. to. 2. 26. f. to
mo. 3. 8. i
interpretatio Græca solet esse verior. tom. 2.
85. b. & to. seq. b. & 89. g. & 102. K
Quorum interpretum diuinorum eloquio-
rum, debeat esse maior autoritas. to. 2. 11
h. j. & 13. a. b
interpretes psalmorum qui fuerint ex Græ-
co. Eod. 17. i. K
interpretes, cur aliqua verba non transfuler-
int. Eodem. 23. 9. b. c
interpretū Latinorum, infinita veritas. t. 3. 9. l
interpretationum diuersitas prodest. to. 3. 9.
m. & sequen. g
Ex diuersa interpretatione, vel translatione
diuersorum, plenius cognoscitur veritas
rei. to. 5. 212. h. i
Interpretes Latini innumerabi. tom. 3. 10. g
De septuaginta interpretib⁹, inuenies in lxx.

collatione. tomo. 4. 28. l
interpretes ipſos, quāuis dicat se credere n
transfuisse malē, sed forte potius script
rū vitio numerū annorū corruptū disci-
passe a codicibus Hebrais, nihilominus
cit magis fidem adhibendam, esse lingu
Hebrææ, si aliqd diuersum inueniatur i
vtriusq; codicibus. to. 5. 135. e. & sequen.
Quod septuaginta interpretes, vbi diuersa
cūt, a voluminib. Hebræis nec talis diuer-
sitas est vitio scriptorū, non est putand
mendaciū, sed potius spiritum sanctū tñ
ostendere sensum multiplicē voluisse. ib
interpretes septuaginta duo dati sunt. Ptole-
mæo, de qua libet scilicet tribu feni hon-
nes: lingue vtriusq; doctissimi, Hebrææ
scilicet & Græcæ, quorum interpretati
vocatur septuaginta. to. 5. 181. l. & seq.
Quod interpretes ipſi diuisi singuli a Ptole-
mæo, mirabiliter in eundem sensum ve-
borum & ordinem conuenerunt. ibidem.
interpretatio. lxx. in qua habetur, quod N
niue debeat eueri post tres dies, quan-
ab Hebræo videatur discordare, vbi qu
draginta, dies ponuntur, quos, xl dies
cit se credere a propheta prolato, tam
non discordat secundum veritatem, ad-
excitat spiritus sanctus, loquutus per vtrū-
que prophetas. Eodem. 181. i. & sequen.
interpretationē. lxx. sic recipit Ecclesia, ea
Græci vtrūq; quasi nulla esset alia: quon-
pleriq; ignorant, vtrū sit aliqua alia. ibi.
interpretum. lxx. a dictio, vulgata nuncupatur
to. 5. 146. b
Quod interpretationi septuaginta, nullus
terpres debuit anteponi, etiam si cōmū-
cassent in vnum conferentes simul: mul-
tigitur magis, quia separati vno spiritui
interpretati sunt. Eodem. 181.
Quod per interpretes prædictos, spiritus
ctus aliud dicere potuit, quā per Prophe-
tas illos quorum transfulerunt scripturæ.
& ideo eius autoritate aliqua diminui
potuerūt, & aliqua addidisse, vt ex hoc
si dederetur nō fuisse humanam seruitutē
ipſo opere, quam verbis debeat: interpre-
sed diuinam potius potestatem quæ me-
tē replebat & regebat interpretis. ibid. e
interpretationis. lxx. codices volentes eme-
dare, ex Hebræis codicibus addition
& subtractiones significauerunt asterisco
& obe-

& obelis, vel virgulis
interpretationes. lxx. et
codicibus Hebræis
bene tamen intellec-
des. Et ideo dicit se v-
thoritate, scilicet He-
sequi apostolos, qu
interpretes. lxx. proph-
idem. & 212. m
interpretum aquilam.
nos.
De interpretatione ac-
ditionis, & de ea
no eo quod aucto-
Eodem. 181. c
De interpretatione H-
Græco, sed de He-
lin. q. doctissimus
interpretationum H-
asserunt, illam aucto-
dacem.
interrogationes Chri-
da. to
interrogant multi qua-
plicare.
Christus non interro-
quam doctor int-
Deum interrogando, in-
144. c
Christus interrogauit, &
108. f. g
Quæ Christus interro-
in interrogatus.
interuenire quid sit.
interuenire, pro concumbe-
Ante buccellam panis d-
cor lude effectū, pos-
cui.
Remedia contra inuasi-
170. b. c
inuenire quid
Christus inuenit omni-
nos fecit.
De psycholastico quo-
pōtius publice pitaci-
venio. no. 10. 79. f. &
Si quis inuenit, & no-
to. 10. 79. f. & 94. i
Reddenda huius que in-
inuenta, vtrum reddi d-
inuenit, reddi debent.

I N D I V V M A V G V S T I N V M

& obelis, vel virgulis ibi dem. f. 94. g. & sequentibus.
 interpretationes. lxx. etiam si in multis aliis a
 codicibus Hebræis discordare videantur,
 bene tamen intellecti inveniuntur cōcor
 des. Et ideo dicit se vsum fuisse vtraq; au
 thoritate, scilicet Hebræorum & lxx. volēs
 sequi apostolos, qui idem fecerunt. ibid. l.
 interpretes. lxx. prophetice interpretati sunt
 ibidem. & 212. m.
 interpretem aquilam, iudæi anteponunt cæ
 teris. tom. 5. 140. f.
 De interpretatione aquilę, Symmachi, Theo
 dotionis, & de ea quę dicitur, quinta edi
 tio eō quōd author eius non inuenitur.
 Eodem. 181. c.
 De interpretatione Hieronymi, qui non de
 Græco, sed de Hebræo in Latinum trāstu
 lit, q. doctissimus fuit in trib. linguis. ibid.
 interpretationum Hieronymi veracē iudei
 asserunt, illam autem. lxx. interpretum mē
 dacem. ibid. d. e.
 interrogaciones Christi, quomodo accipien
 da. tom. 6. 196. m. & sequen. a.
 interrogant multi quæ ipsi non possunt ex
 plicare. tom. 7. 235. d. e.
 Christus non interrogat discere volens, sed
 tanquam doctor interrogat. tom. 8. 421. e.
 Deus interrogando, increpans admonet. to.
 8. 444. c.
 Christus interrogavit, & interrogatus est. t. 9.
 108. f. g.
 Quare Christus interrogaverit, & quare fue
 rit interrogatus. ibidem. g.
 interuere quid sit. tom. 8. 444. x.
 intrare, pro concumbere. tom. 4. 104. h.
 Ante bucellam panis diabolus intrauerat in
 cor iudę affectu, post bucellam vero effe
 ctu. tom. 10. 291. h.
 Remedia contra inuasionem diaboli. to. 10.
 170. b. c.
 inuenire quid tom. 3. 124. e.
 Christus inuenit omnes malos, sed bonos
 nos fecit. tom. 10. 13. b. c.
 De profcholastico quodam Pagano, qui p
 posuit publice piracium de saculo auri in
 vento. to. 10. 79. f. & 94. h.
 Si quid inuenisti, & non reddidisti, rapuisti
 to. 10. 79. h. & 94. i.
 Reddenda sunt quę inuenimus. to. 10. 94. g.
 inuenta, vtrum reddi debeant. tom. 10. 79. f.
 inuenta, reddi debent, ius diuinum. to. 10.

inuentio, & pronuntiatio, in scripturis san
 ctis. to. 3. 3. h. i.
 Quomodo inuestigabile & inscrutabile sit
 diuinum consilium. to. 5. 107. d. e.
 inuestigabilia inuestigare. tom. 10. 80. g.
 inuidi pena est, felicitas eius cui inuidet, &
 exemplificat in demone. to. 5. 20. l.
 inuidi proprietates tom. 9. 182. l. m.
 inuidia, est vitium diabolicum. tom. 2. 52. g.
 inuidia, est initium omnis perditionis no
 strę. tomo. 4. 386. i.
 inuidus, similis est naui quę iactatur maris
 fluctibus. Eodem. 379. g.
 inuidia est peccatum diabolicum. to. 2. 52. g.
 to. 7. 357. m. in fine.
 inuidia sequitur superbiā. t. 3. 219. a, & 353. i.
 to. 8. 197. a, b.
 inuidia & iemulatio differunt. tom. 4. 439. K.
 inuidus se ipsum primum lædit. to. 6. 173. f.
 inuidiæ malum. tom. 7. 135. K, to. 9. 11. g.
 inuidiæ cedendū: exēplo Christi. t. 9. 29. d. e.
 inuidia quid sit. to. 8. 405. b.
 inuidia occisus est Socrates Philosophus. to.
 mo. 5. 65. e.
 inuidentia nihil miserius. Eodem. 78. b.
 Quod inuidia sit ex superbia, ostendit, cum
 dicit. Superbus ille angelus, ac per hoc in
 uidus. tom. 5. 125. c.
 inuidię diabolicę, qua mali inuident bonis.
 nulla alia causa est, nisi quia illi boni sunt
 ipsi autem mali. Hac, inquam, inuidentia,
 Cain occidit Abel. Eodem. 131. b. c.
 Nemo inuidet misero to. 8. 136. e.
 inuidentia comes est superbię. tom. 8. 197. a.
 inuidia est odiū felicitatis alienę. t. 8. 405. b.
 Nemo inuidet alteri, in eo quod nō vult, vel
 esse, vel videri to. 8. 532. a.
 Omnis inuidus superbus. ibidem t.
 inuidia nō pōt esse in charitate. t. 9. 132. b.
 inuidiam inducit æqualitas. tom. 9. 136. m.
 Diaboli proprium vitium est inuidia. Eod.
 198. c.
 Remedia contra inuidiam. tom. 10. 286. h. i.
 inuidia superbię filia. to. 10. 45. h. & sequen.
 inuidi, membra sunt: putrefacta. t. 10. 98. e. f.
 inuidia quid. Eodem. 100. h. i.
 Per inuidiam decepit diabolus genus huma
 num. Eodem. 126. c.
 inuidia viperę comparatur. to. 10. 169. g.
 inuidia similis est viperarum paruulis. ibid.

I N D E X

- inuidia detestatio ibidem Quomodo inuocetur deus. Eod. 115. c
inuidia fugienda, t. 10. 169. g, & seq. & 286. e to. 5. 169. d
inuidia mala, & tormenta. to. 10. 169. g, h,
Contra inuidiam, redde humilitatem. ibid. h
Per inuidiam, diabolus maximè imitantur tom. 6. 146. h, in fine.
peccatores. to. 10. 186. g
inuidia effectus. Eodem. 286. e, & sequen.
Exempla varia inuidia. ibidem. h
inuisibilia, qb^o vocabulis signent. t. 1. 185. i, K
inuisibilia debemus credere illis, qui diuino tom. 5. 93. g
lumine ea viderunt. tom. 5. 93. g
inuisibilia dei, per ea quæ facta sunt, intelle- tom. 10. 199. e
ctu conspiciuntur: & c. exponitur. to. 10. 46. m, & seq.
inuisibilia dei, per inuisibilia nota sunt phi- to. 10. 199. e
losophis, vnde inexcusabiles sunt ab ido- to. 10. 199. e
latria. to. 10. 199. e
inuisibilia, sunt in nobis meliore. t. 10. 75. m
inuitantes accipere. tom. 10. 28. g
Quos inuitare debemus, cum facimus pran- Eodem. 124. a
dium. Eodem. 124. a
inuocas deum, quando in re vocas deum, & tom. 10. 117. d, & seq.
quodammodo eum in domum cordis tui tom. 10. 117. d
inuitas. tom. 10. 8. 5. 8. f, in fine
Laudans inuoca deum, non reprehendens. tom. 8. 113. l
inuocare mortem, est sic viuere vt mors ad tom. 8. 125. g
se uocetur. tom. 8. 125. g
inuocare deum, non est nisi vocare deum in to. 8. 171. f, in fine
se. to. 8. 171. f, in fine
inuocantes deum propter secularia commo- ibid. g, & 311. m
da, non inuocant deum. ibid. g, & 311. m
inuocare deum est gratis inuocare deum. to. 8. 182. k
Non est inuocandus propter temporalia bo- to. 8. 270. m
na, & propter terrenam felicitatē ibid. k, l
inuocare deum, est in re ipsum vocare, si in to. 8. 270. m
uocatur a te ad quem accedit. to. 8. 270. m
& 311. m
Venire non vult inuocatus, si tu fueris elatus to. 8. 270. d
to. 8. 270. d
inuoca Deum tanquam deum, & exaudieris Eodem. 311. b
Eodem. 311. b
Christus inuocatur, quando cunq; aliquis in to. 8. 374. i, k
eius corpore inuocat. to. 8. 374. i, k
inuocare deum in veritate. to. 8. 555. f
Non inuocat deum, nisi anima rationalis. Eo-
dem, 564. c, d
Quibus p^o sit inuocatio nominis dñi. t. 10. 9. c
Qui inuocauerit nomen domini saluus erit tom. 10. 73. m
exponitur. tom. 10. 73. m

ioannis baptismus alius
& seq. & 223. g, h, i, k
169. g, h, & 177. a, b
ioannis baptismus.
Vide baptismus.
Baptismus ioannis & C.
Baptisma ioanis, non d
missionem, nisi in sp
Quare post Ioannis ba
Paulus.
ioannes baptista, quon
ho postquā eū bap
cum qui tamen pr
renis, ego a te debe
& i, & 10. d, e
Verba ioannis ad po
nente ad baptis
Colloquium Christi
Christus petiuit a loa
a Ioanne baptizatus
h, & l, m
ioannis testimonium.
ioannes lumen.
Angelus.
Lucerna. to. 9. 4. m, & se
ioannes lucerna: & qu
ioannes lucerna ardens.
d, & 148. g
ioannes baptista, non ve
to.
Lumē illamē dñi
Christus in lumen ill
ioannes baptista non erat
monū perhiberet de
ioannis predicatio.
ioannis baptista historia
ioannes propheta perfo
euangelii.
ioannem baptistam fuisse
tari, quem tamen iud
iuuētiū iuuenem Chr
tariū pradiuē, sed tam
phetica cognitione m
ioanne baptista maior, m
lorum.
ioannes plus q̄ propheta
ioannes baptista respuit
inueniret verā gratiā
ioannes baptista quanto
plurior inter natos
ioannes quomodo Hel

IN DIVVM AVGVSTINVM

ioannis baptis mus alius a Christi. to. 2. 5. 6. f. g.
& seq. & 2. 23. g. h. to. 3. 5. 6. a. t. 7. 3. 7. e. f. &
160. g. h. & 177. a. b

ioannis baptis mus. tom. 7. 65. l
Vide baptis mus.

baptis mus ioannis & Christi. tom. 7. 141. l
baptis ma ioanis, non dedit peccatorum re-
missionem, nisi in spe. tom. 7. 141. b

Quare post ioannis baptis mum, baptizavit
Paulus. ibidem. c

ioannes baptis ta, quomodo dicebat de Chri-
sto postquã eũ baptizavit, Ego ne sciebã
eum: qui tamen prius dixerat, Tu ad me
venis, ego a te debeo baptizari. to. 9. 9. d, e,
& i. & 10. d. e

verba ioannis ad populum, de Christo ve-
niente ad baptis mum. to. 10. 139. l, m

colloquium Christi & ioannis. ibi. m
christus petiuit a Ioanne baptizari. ibidem

Ioanne baptizatus est Christus. t. 10. 266.
h, & l, m

ioannis testimonium. to. 1. 174. e

ioannes lumen. ibid. m, to. 9. 27. f

Angelus. tom. 4. 28. a

lucerna. to. 9. 4. m, & seq. & 59. d. to. 10. 7. m

ioannes lucerna: & quare. to. 10. 36. a

ioannes lucerna ardens, & lucens. to. 10. 88.
d, e, & 148. g

ioannes baptis ta, non vera lux, sed illumina-
tus. tom. 9. 4. K

Lumẽ illuminatũ dictus est Ioãnes baptis ta,
Christus aut lumen illuminans. to. 9. 27. f

ioannes baptis ta non erat lumen, sed vt testi-
moniu perhiberet de lumine. t. 10. 148. g

ioannis predicatio. to. 4. 137. d

ioannis baptis ta historia. ibid. 140. m

ioannes prophetiẽ personam gerit, Christus
euangelii. to. 4. 193. g

ioannem baptis tam fuisse vltimum prophe-
tarũ, quem tamen iudæi non accipiunt: q

iuuenis iuuenem Christum non quidẽ fu-
turũ prædixit, sed tamen incognitum pro-
phetica cognitione monstravit. to. 5. 168. i

ioanne baptis ta maior, minimus in regno cẽ-
lorum. to. 6. 202. l, m

ioannes plus q̃ propheta. to. 7. 37. f, to. 9. 8. f

ioannes baptis ta respuit falsum honorem, vt
inueniret verã gratiam. to. 8. 162. j, in fine

ioannes baptis ta quanto humilior, tanto fuit
polarior inter natos mulierum. tom. 9. 7. K

ioannes quomodo Helias dictus. to. 9. 8. b, c

ioannis baptis tẽ maius meritum ex humilita-
te, qua dixit, non sum Christus, non sum
Helias. ibidem. e

ioannem baptis tam miserat filius sicut pa-
ter. tom. 9. 9. g, h

ioannis humilitas, to. 9. 8. i, k, to. 10. 266. K

ioannes quid nouum didicerit in domino p
columbã, qui iã nouerat dñm. t. 9. 10. c, d

ioãnes baptis ta quid de Christo nõ nouerat,
cũ dicebat, Et ego non noui eum. t. 9. 12. e

ioannes baptis ta quomodo Christo perhi-
buit testimoniu. to. 9. 25. d, e

ioãnes baptis ta se esse chr̃m negauit. t. 9. 27. f

ioannis baptis tẽ gaudium quomodo imple-
tum est. ibidem. i

ioannes nullum signum fecit. tom. 9. 77. c

ioãnes baptis ta, cẽpit sermonem suum sicut
Christus. to. 10. 2. b

ioannis baptis tẽ bonitas, disciplina, & perfe-
ctio scientiæ. to. 10. 9. l, m

ioannis baptis tẽ excellentia. tom. 10. 117. d, e

265. K, & 266. h, i

ioannes baptis ta demonstraui Christum, dñ
cendo, Ecce agnus dei, & c. to. 10. 138. m

ioannis baptis tẽ abstinentia. to. 10. 159. d

ioannes baptis ta figura fuit veteris testamen-
ti. to. 10. 265. a

Præmittitur Ioannes ante Christũ, quali ve-
tus testamentum ante nouum. to. 10. 265. c

Cõparatio Ioannis, ad priores prophetas. to.
mo. 10. 265. d, e, & seq.

Quare ioannes baptis ta non fuit discipulus
Christi, imò ipse habuit discipulos. to. 10.
226. h

Quisquis Ioanne plus est, nõ tantum homo,
sed & deus est. ibidem. i

ioannes baptis ta non erat verbum, sed vox
nuncia verbi. to. 10. 271. i

Christi, & ioãnis, comparatio. t. 10. 271. i, K

Beatus Ioãnes maluit plena & perfecta liber-
tate iniusta sustinere, q̃ iusta tacere. ibid. l

ioannes è carcere. to. 4. 148. d

ioannes baptis ta, a carcere, cur miserit disci-
pulos suos ad Christum. to. 4. 307. l, m, to.
mo. 10. 265. b, & 266. a

Causa decollationis Ioannis. to. 10. 320. i, K

Quare ioannes occisus est ante Christum.
tom. 10. 265. l, m

ioannes quando mortuus. to. 4. 15. l, m

ideo martyr & sanctus est: quia pro lege veri-
tatis, pro æquitate & iustitia passus est, sed
non

I N D E X

- non pro illo nomine quo Christiani sumus. to. 8. 540. g
- in festo decollationis sancti Ioannis baptiste: Sermo. to. 10. 271. h, i
- Item, sermo. duo. 320. i
- Ioannes Euangelista.
- ioannes euangelista, veridicus secretorum diuinorum interpres. tom. 2. 239. e
- ioannis in Apocalypsi visio. to. 3. 231. m
- ioannes diuinitatem Christi expressit. to. 4. 126. l, m, & seq.
- Ioannes per aquilam volentem signatur. to. 4. 127. b, to. 9. 60. d, & l, m
- Et quare. tom. 9. 2. a
- ioannes ab alii euangelistas multum distat. to. 4. 151. c, & fo. seq. b, c
- ioannes euangelista ceteris eminet in diuinorum mysteriorum profunditate. t. 4. 138. m, to. 9. 2. a
- ioannes relegatus in Pathmos, vidit reuelationem. tom. 4. 317. g
- Ioannis Euangelium respuunt Alogiani heretici. to. 6. 6. K
- ioannis virginitas Abraham, castitati non preferenda. to. 6. 260. h, i
- ioannes pre ceteris dilectus agno. to. 6. 266. b, c, to. 9. 118. l, & 131. d
- ioannis dignitas. tom. 9. 3. l. l
- ioannis euangeliste esse Apocalypsum. to. 6. 266. b, to. 9. 60. l, m
- ioannis sepulchrum. to. 9. 122. K
- ioannes apost. diuissim⁹ epulatur. t. 8. 553. k
- ioannes euangelista sexagintaquinque annis verbum dei predicauit. tomo. 9. 2. a
- Ioannes euangelista, quando de exilio adductus. ibid.
- ioannes euangelista mons. ibidem, e, f
- ioannes apostolus Mariam accepit in sua officia. to. 9. 118. m, & seq.
- ioannes apostolus an viuat, dubitat Augustinus. tom. 9. 122. K
- Cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum volo manere, donec veniam. to. 9. 123. a, & h, to. m. 10. 203. K, l
- ioannes apostolus vxorem non duxit. t. 9. 124. a
- ioannes euangelista prohibitus est angelum adorare. to. 9. 231. h, i
- interrogatio Petri de Ioanne. to. 10. 203. K, l
- De sancto Ioanne apost. Sermo. to. 10. 258. g
- Ioannes.
- Ioannes monachus prophetiam habuit. tom. 4. 323. g
- ioannes Episcopus Constantinopolitanus. to. 7. 318. l, m
- Annotations in Iob. to. 4. 441. a, & seq.
- Iob fideliter a Hieronymo interpretatus. to. 2. 11. h, i, & 13. a, b
- Iob iustitia & innocentia exemplum. to. 4. 292. c, & seq.
- Iob ad Adam comparatus. to. 4. 362. n
- Iob tentatus a diabolo. to. 4. 428. n
- De patientia sancti Iob. tom. 4. 362. l, to. 5. 1. b, to. 10. 180. g, h, & 242. f, g
- Iob afflicus est. to. 5. 4. n
- Iob sanctus, de gente Idumea natus, non de ideorum gente: nihilominus ab eius autoritate canonicam receptus est, pp eius meritum, vt ostendatur quod alibi fideles fuerint & veri israelite: q in populo israel tom. 5. 183. b
- Iob cui nullus in sanctitate coequatur pro i lo tempore, mirabiliter colligitur tertie generatione fuisse post Israel diuino laudatus eloquio. ibid.
- Filii Iob morti sunt cum aliis turbidine irruente & igne, & c. non phantastice facti est, sed Satan potestate sibi concessam exequente. to. 5. 206. h
- Iob vidit deum forte oculo corporali, quia dicit, Oculi mei, vident te: quauis de oculo spiritali possit dici to. 5. 241. c
- Amici Iob quales consolatores. to. 6. 209. k, i
- Iob Paganus quomodo iustificatus. to. 7. 260. l
- Iob cautiore & melior fuit in stercore victor quam Adam in paradiso. t. 8. 49. f, & 84. l, m, & 347. m, & 362. g
- Quod humiliatus videbatur pauper foris, sed intus diues. to. 8. 60. h
- Quod arca eius erat exinanita auro, sed cor plenum fide. to. 8. 227. f, & 400. l, m
- Iob ideo reliquerat diabolus vxorem, vt ipse haberet adiutricem, non vt maritus consolatricem tom. 8. 347. m
- Iob fuit tuba ductilis. to. 8. 362. g
- Iob defecit a blasphemia. t. 8. 400. l, m, & seq.
- Quod ei seruabatur vxor ad lapsum, non ad solatium. ibid. m
- Probatum nihil stultum eum locutum fuisse contra deum. Eodem. 400. a
- Quod non sit passus damnum, quia de interioribus diuitiis dei cor plenum habebat to. 8. 471. e

Iob,

IN DIVVM AVGVSTINVM

b, qui vxorem, & filios, & multas diuitias
 habuit, quos figure. to. 8. 508. c, d
 ob a domino tentatus, non vt illi sua patien-
 tia innotesceret, sed hominibus, a quibus
 imitaretur. to. 9. 67. d
 ob multis tentationibus mundum deuicit.
 tom. 9. 216. b
 ob omnibus filiis, vxore, & opibus spretis
 deo adhæsit. ibid. b
 ob fortior fuit in doloribus, quam Adam in
 delitiis. ibidem
 ob propter patientiam, dupla recepit, quæ
 perdiderat to. 9. 239. f
 dominus testimonium sanctitatis Iob tulit.
 ibidem. g
 vxor Iob pigrescebat Euan. ipsum Adā ten-
 tantem. ibidem
 ob in omnibus bonis externis, etiam in vxore
 sua passus est. to. 9. 239. g
 dominus humiliatum Iob exaltauit. ibi. h
 vxor Iob, diaboli adiuuatrix per suadebat ma-
 rito blasphemiam. ibid.
 Quando Iob omnia tolerabat, nō dupla spe-
 rabat, & tamen accepit to. 9. 239. i, K
 ob omnibus bonis spoliatus, gratias domi-
 no egit. to. 9. 256. d, e
 Iob patiebatur, non vt puniretur, sed vt pro-
 baretur. to. 9. 256. h
 Consilium vxoris Iob ad ipsum. ibid. f
 Iob cōtra diabolum pugnabit, & vicit, to. 9. 258.
 Iob in omnibus bonis, pręterquā auiem pal-
 sus est. ibid. d
 Tentatio vxoris Iob ad ipsum. ibidem
 Vxor Iob, figuram gerebat serpentis, seducē-
 tis Euam, & Adam. ibidem.
 Iob, etiam pauperimus, diuitiis abundabat. to.
 mo. 10. 30. c, d
 Iob eximius est prophetarum. to. 10. 125. c
 Deus ab Iob omnia abstulit, vxore tētrice
 relicta. to. 10. 180. g, h
 Iob cum inimicis perfectā charitatē habuit.
 tom. 10. 210. i
 Melior Iob vulneribus plenus in sterquilini-
 o, quam Adam integer in paradiso. to.
 10. 237. b
 De beato Iob. tom. 10. 236. m, & 237. e
 Iob, quamlibet iustus esset, non tamen fuit
 sine peccatis. to. 10. 237. b
 Tribulationes beati Iob. to. 10. 237. a, & seq.
 Iob ex omnibus bonis sua vxor illi reserua-
 ta est, ad vexationem ibidem. b
 Iob post multas tribulationes duplici regre-
 ditur fœnore. ibidem. h
 Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar
 est non aspernandum. ibid. h, i
 Confictio diaboli circa mores beati Iob. to.
 10. 242. d, f
 Iob omnibus spoliatus, ab vxore illuditur. to.
 mo. 10. 294. b
 Iobel. tom. 5. 137. d
 Iocunditas summa ibi est, vbi deo perfrue-
 mur. tom. 8. 521. d
 Iocundū, hoc est, quā speciosum. to. 8. 561. m
 Ioci festius de munachis. to. 3. 263. i
 Ioci non sunt mendacia. to. 4. 2. b, & 39. c
 Iohel quomodo propheta de spiritu sancto,
 replente apostolos. tom. 5. 176. d
 Ioiada centum triginta annis vixit. to. 4. 303. f
 Ionadab, interpretatur domini spontaneus.
 to. 8. 248. K, & 253. i
 Ionadab filii, primi captiui ducti sunt quo-
 modo intelligendum. Eod. 248. i
 Quid significet quod ionadab filiis suis præ-
 ceperat non bibere vinum, & in taberna-
 culis habitare ibid. h, i
 Ionæ locus tractatus. to. 2. 17. m, & 26. f
 Ionæ a ceto absorpti, allegoria. to. 2. 62. a, to-
 mo. 6. 30. d
 Ionæ cetus deglutiuit, iussu diuino. to. 3. 210. i
 Signum ionæ. to. 4. 149. m
 Ionas non tam verbo, quam facto passionē
 & resurrectionem Christi prædicat. to. 5.
 176. d
 Ionas est missus in ciuitatem Ninive. tom. 5.
 181. i
 Ionæ prophetæ figura. to. 9. 247. i
 Quid quæque ionæ actiones significant. ibi-
 dem. i, K
 Iordanis siccatus. to. 3. 242. e
 Iordanem transeunt Helias & Helizæus. to. 3.
 245. i
 Iordanem diuisit Helizæus, pallio Helie. ibi.
 Iordanis, & descensio eorum interpretatur.
 to. 8. 125. e
 Iordanis quomodo spiritualiter in nobis con-
 uertatur retrorsum. to. 8. 430. d, e
 Ioseph interpretatur augmentatio, siue am-
 pliatio. to. 8. 292. K, & 295. J, to. 10. 168. e
 Ioseph, typus Christi. to. 4. 38. f, & 40. g, & 42.
 J, to. 6. 58. i, K
 Ioseph quare cineres suos transferri manda-
 uit. tom. 4. 249. e
 Ioseph

I N D E X

- i*oseph tentatus. tom. 4. 408. m
*i*oseph in Aegypto sublimatus. tom. 5. 155. f
*F*ilii *i*oseph, figura iudæorum & Christiano-
rum. tom. 5. 156. b
De filiis *i*oseph, quos *i*acob prophetica manu
suarum transmutatione benedixit. ibid.
*i*oseph erat triginta annorum, quando ex hu-
militate sublimatus stetit coram Pharaone:
& tunc somnia interpretatus est Pharaoni. tom. 5. 169. a
*i*oseph in carcere positus propter castitatem, a
Pharaone præfectus est Aegypto. ibidem.
*i*oseph venundatus in seruum, humiliatus, &
exaltatus, Chrm significat. t. 8. 295. l, & 407. c
Pulchrior erat *i*oseph intus, quam foris. to.
10. 169. d
*i*oseph regali sacerdotio functus est. tom. 10.
131. a, b
*i*oseph Christi figuram portauit. to. 10. 168. a
& 174. b
*i*oseph historia. to. 10. 168. a, b, & seq.
*i*oseph Christum figurabat: fratres eius iudeos
ibidem. b
*i*oseph per consilium iudæ triginta argenteis
distrahitur. ibid. c
*i*oseph inuenit fratres suos in Dothaim. ibi. b
Quare quidam dicunt *i*oseph triginta argen-
teis venditum, alii viginti solum. ibidem. c
*i*oseph vidit manipulos fratrum adorare ma-
nipulum suum: exponitur. tom. 10.
168. c, d
*i*oseph, Sol, Luna, & stellæ adorare eum debe-
bant: exponitur. ibidem. d, e
*i*oseph pietas, & misericordia. Eodem. 169. a
*i*oseph latuit patrem in Aegypto. Eod. 168. g
Quare *i*oseph passus est suum patrem tantum
portare pro sua absentia dolorem. to. 10.
168. h, & seq.
Quare *i*oseph tantum fratres suos afflixit. ibi-
dem. m
De *i*oseph & domina sua. to. 10. 169. b, c
*i*oseph cum pulcher & decorus esset, pul-
chritudinem suam non ad alienam deri-
uauit iniuriam. ibid. c
Domina *i*oseph tentat eum. ibidem
Castitas beati *i*oseph. to. 10. 169. c, d
*i*oseph mira benignitas. ibid. f
*i*oseph fratres inuidos, vindicta non affecit.
ibidem. f, g
Quæ in *i*oseph figurata sunt, in Christo sunt
completa. ibid. K, l
- Rex surrexit, qui non nouerat *i*oseph &
ponitur to. 10. 16. l
*i*oseph in carcere. to. 10. 16. l
*i*oseph quare a magistro pincernarum Ia-
raoni non commendatur. id.
*i*oseph non habuit fratres odio, pro parti-
cipio crimine. to. 10. 2. h
De morte *i*oseph. to. 10. 16. K
Quorum regnum tempore *i*oseph in Aeg-
ypto defunctus sit. to. 5. 170. K
*i*oseph moritur in Aegypto centum & de-
annorum, & quibus regnâtibz, & quid
post mortem eius populus dei mansit in Aeg-
ypto ceterum quadraginta quinq; annis.
*i*oseph nutricius.
*i*oseph quomodo duos patres habuerit. 93. h, i, Retracta. to. 1. 27. c
item. to. 4. 114. g, & 91. e, f Retracta. t. 1. 2. a
11. d, item. t. 4. 254. f, & seq. & 305. l, m
seq. & tom. 6. 70. m, Retracta. tom. 1. 2. a
*i*oseph de Maria suspicio. tom. 2. 73. K, to.
10. 16. b, & sequentibus & 130. l, m, &
quentibus.
*i*oseph cur pater Christi dictus. to. 4. 134. c
*i*oseph quando propheta in Aegypto
cum puero Iesu. to. 4. 137. c
*i*oseph quomodo maritus virginis Mariæ
tom. 6. 149. e, f
*i*oseph generatio, non Mariæ, ponitur à
thæo. ibidem
*i*oseph sponsus, & custos virginitatis Mariæ
tom. 6. 262. l
inter *i*oseph, & Mariam, coniugium per-
fectum to. 7. 26. c
*i*oseph virgo fuit semper. tom. 10. 13. 1. a, b
Disputatio *i*oseph apud semetipsum de Ma-
riæ imprægnatione. to. 10. 13. c
Cogitauit *i*oseph occultè dimittere Mariam
ibidem. b
*i*oseph voluit facere, cum Maria, diuortium
ibidem.
*i*oseph faber, putabat pater Christi. to. 10. 13. c
*i*oseph, monente angelo, Christum in Aeg-
ypto transfert. to. 10. 259. b
*i*oseph ab Arimathia.
*i*oseph ab Arimathia. to. 10. 112. c
De *i*oseph, qui corpus domini petiit a Pilato
tom. 10. 194. l
*i*oseph ab Arimathia, non coactus tulit co-
pus Iesu. to. 4. 174. l, to. 9. 234. c
*i*oseph ab Arimathia, sepelivit Iesum. to. 10. 195. c
Non

Non minor fuit affec-
tia, quam Mariæ.
*i*osephus.
*i*oseph rex.
*i*oseph, successsor Moy-
& 107. c
De Ioseph, vel Iesu Na-
zareth in terram p-
*i*oseph præquâ intro-
rum in terram pro-
Oseph.
*i*oseph dictus Osee, fuit
*i*oseph dictus angelus.
*i*oseph typus Christi. to.
10. 16. b, & apex, quid sit
*i*osephianus, a iouini-
*i*osephiani errores. ibi-
131. b, & 281. c
*i*osephiani exortati
*i*osephiani in sententia
tom. 1. 34. m
*i*osephianus taxatur.
*i*osephianistarum dogma
separata.
*i*osephianizatos relabi-
*i*osephianes inter ve-
tices.
*i*osephianum Iesum
*i*osephianum. to. 7. 3. c
*i*osephianum & supranum
to. 10. 13. m. 1. 2. 3. c
*i*osephianum auctore virg-
*i*osephianum. to. 6. 1. c
7. 23. b
*i*osephianum marimonio
ruit.
Contra *i*osephianum se-
bono coniugii. to. 6.
23. 1. 1. 1. 2. 3. c. 8. l
*i*osephianum nem senten-
continentia, abunde
lacta virginitate.
Error *i*osephiani dicen-
peccare.
Error *i*osephiani dicen-
re memorem disten-
ira, quid. tom. 4. 1. 1.
iram, penam vocat.
ira motus vnde

IN DIVVM AVGVSTINVM

Non minor fuit affectus Ioseph ab Arima-
thia, quam Mariæ. to. 10. 195. c
Iosephus. to. 2. 108. d
iosias rex. to. 5. 164. m, & 177. l
iosue, successor Moyfi. to. 3. 242. d, to. 6. 11. h
& 103. c
De Iosue, vel Iesu Naue, introducete popu-
lū israel in terram promissionis. t. 5. 156. e
iosue priusquā introduceret populū iudeo-
rum in terram promissionis, dicebatur
Osee. tomo. 9. 223. b
iosue dictus Osee, siue Aufe. to. 6. 103. c
iosue dictus angelus. ibidem. b
iosue, typus Christi. to. 6. 86. a, b, & 103. d, e
iota, & apex, quid sit in Euang. to. 4. 395. l, m
iouiniani stg, a iouiniano monacho. t. 6. 10. f
iouiniani errores. ibidem & to. 1. 23. i, K, to. 7.
235. b, & 281. e
iouiniani exorti ætate Augustini. to. 6. 10. f
iouiniani in sententia Stoicorum. ibid. &
tom. 2. 34. m
iouiniani taxatur. to. 2. 259. e
iouiniani statum dogmata, omnia peccata ef-
se patria. tomo. 6. 10. f
Verè baptizatos relabi in peccatum non pos-
se. ibidem.
Nihil interesse inter vescentem cibis, & absti-
nentem. ibidem.
Mariam matrem Iesu, pariendo fuisse corru-
ptam. ibid. & to. 7. 305. l
Virginitas & nuptiarum non esse discrimen.
to. 6. 10. f, g, to. 1. 23. i, K
iouiniano authore virgines quædam sacræ
nupserant viris. to. 6. 10. g, to. 1. 23. i, K, to.
7. 235. b
iouiniani matrimoniorum molestia abhor-
rui. tomo. 6. 10. g
Contra iouiniani scripsit Augustinus, de
bono coniugali. to. 6. 255. e, Retract. to. 1.
23. i, K, to. 3. 208. h
iouiniana item sententia de matrimonio &
continentia, abundè refellitur in libro de
sancta virginitate. tom. 6. 262. h, & seq.
Error iouiniani, dicentis hominem nō posse
peccare. to. 10. 223. c
Error iouiniani, dicentis nullam in futuro fo-
re meritorum distantia. ibid.
Ira, irasci.
ira, quid. tom. 4. 126. h, to. 10. 92. e, & 115. l
iram, pēnam vocat. to. 2. 74. k
iræ motus vnde to. 2. 166. h, i
ira sua nulli iniusta videtur. to. 2. 207. d, to. 3.
354. c, d
ira cohibenda. ibidem
ira, & odium, differunt. to. 4. 413. b
Contra iram. to. 6. 114. l, m
iræ gradus tres, to. 4. 396. d
ira oculum turbat, non extinguit. to. 8. 12. K,
& 174. h
ira, & furor quomodo differant. to. 8. 11. b, &
102. e, f, & 318. a, b
ira cum inueterauerit, fit odium: cum factū
fuerit odium, iam homicida es. to. 8. 40. d
ira nō debet diu teneri: ne fiat pridiana. ibi. c
ira inueterata, fit odium. to. 8. 174. h, tomo.
10. 92. e
ira non est odium, sed de festuca in trabem
conuertitur. tom. 8. 56. i, K
ira festuca est, in cōparatione odii. to. 10. 114. c
ira subita, festuca est: ira inueterata, trabes. to.
mo. 10. 227. g, h
iram vincere plus est, quam ciuitatē capere.
tom. 8. 340. f
ira populorum necessaria erat seruis Christi
Eodem. 363. e, f
Super iram inimicorum quomodo deus ex-
tendit manum suam. to. 8. 524. c, d, & seq.
De ira victa laudabilius triumphatur, quam
si vindicetur. to. 8. 427. f
iræ, & patientiæ, pugna. tom. 9. 225. e, f
ira, & turbatus oculus. odii, extinct. to. 10. 15. l
iræ, & odii, differentia. to. 10. 92. e, & 114. c
De ira, & odio. to. 10. 114. c
Per iram ac superbiam, animæ negligentium
spiritus sancti custodia nudant. to. 10. 220. l
De ira fugienda. to. 10. 282. k
Quæ comitentur iram. ibidem. l, m
Vbi regnauerit, ibi princeps diabolus erit.
ibidem. m
Damna ex ira prodeuntia. Eod. 283. a
De illo qui diu iram in pectore retinet, & nō
vult humiliari to. 10. 311. i
irasci fratri suo, quid sit. tom. 1. 17. c
irasci sine causa. ibidem
irascimini, & nolite peccare: duobus modis
intelligitur. tom. 8. 7. m, & 40. c, & f
Si propterea irasceris seruo tuo, quia pecca-
uit, ne tuipe pecces irascere tibi. t. 8. 40. c
irasci in tribulatione, quid sit. to. 8. 56. h, i
irasci quandoque licet iniquis, clamare non
licet. ibidem. K, l
Peccator plerumq; irascitur deo, & non vult
sibi

I N D E X

- sibi irasci deum. to. 8. 135. g
Charitas est aliquando irascatur ut corrigat
non tenetur re: quia non inueterauit ira,
ut uerteretur in odium. Eod. 397. b
irascimur filiis nostris, sed non odimus. to. 10. 15. k, l
Etiam pecora irascuntur filiis. ibidem
Melius irasci homini & eum corrigere, quā
non irascendo permittere interire. ibid. l
Non omnis qui irascitur, odit. tom. 10. 15. l
irascendum, sed non peccandum. t. 10. 30. b
irasci humanum est. tom. 10. 114. c
Qui magis predicatori, irascitur quā se emē
det, in æternum peribit. to. 10. 247. c
irasci, bonorum & malorum est conditio. to. 10. 282. k
Multum interest inter peccatum irascētis, &
crudelitatem odio habentis. to. 10. 15. k
Troianis peierantibus dii irati. tom. 5. 21. k
Ira Dei.
ira dei, quid. tom. 5. 141. d
ira dei super impenitentes. to. 2. 357. e
irę dei obnoxii omnes nascimur. to. 3. 54. k
tom. 9. 29. b
ira dei, iuxta vindicta. to. 3. 124. e, & 350. h
to. 4. 422. b, & d, & h, to. 6. 127. h, & 205. m, & seq. to. 8. 281. f
ira dei non perturbatio animi eius est, sed iu
dicium quo irrogatur pēna peccato. to. 5. 141. d, & 76. h
De ira dei, quę incommutabilem tranquilli
tatem nulla inflammatione perturbat. to. 5. 141. d
ira dei, quid secundū aliquos. Eod. 220. m
Quod ira dei est etiam hęc vita erumposa,
in qua non abscondit ipse misericordias
suas. to. 5. 222. d, e
ira, zelus, misericordia, improprie deo attri
buuntur. tom. 6. 59. f, & seq.
ira dei. tom. 8. 4. l, m
Quod deus significantius dicatur, iram ad
ducens, quā m irascens. to. 8. 15. l
Maior ira dei est, cum non requirit, dū quasi
obliuiscitur, & non attendit peccata. tom. 8. 23. a, b
ira dei pēnam significat aduersus diabolu, ut
desinat possidere quos possidet. t. 8. 14. m
ira in indignatione, quid sit. Eod. 50. c, d
Deus quomodo in ira confringat populos
tom. 8. 181. c
ira dei cū qua omnes nascimur, est vindicta
primi peccati, & eorum qui addiderunt
tom. 8. 192. c
Est ira consummationis, & est ira confur
ptionis. to. 8. 197
ira dei sine effectione turbulēta intelligit
bet, quia ira eius ratio est iustę vindictę
tom. 8. 301. f
ira dei mortales sumus. Eod. 306. m, & se
Potestatem irę dei paucorum hominum
cognoscere, quia plerisq; magis irascit
cum parit. tom. 8. 328
ira dei permanens, super non credentem
vnigenitum filium dei, quę sit. to. 8. 376
Ex ira dei, hic homines laborant. tomo. 385. h
ira non cadit in deum, sed de consuetudine
translatum potentiam vindicandi hoc n
men accepit. Eodem. 410.
Si tāta est ira occulti, quid erit iudicium m
nifesti. to. 8. 424. k
ira dei non perturbatio, sed vindicta iniqui
tatis est. Eodem, 290.
iram dei, non perturbationem mentis opo
tet intelligi to. 8. 41, & 11. c,
ira dei, non est nisi auersio vultus eius. Eod. 45. l
ira dei manet super incredulos. tom. 9. 29
iram dei super aliquem venire, & manere
non est idem. ibidem
ira dei manet super eū, & c. exponit. to. 71.
irasci quomodo dicatur deus. to. 3. 43. l, to. 4. 44. k, & 191. a, & 191. h, & 201. g, to. 6. 194. f
irascitur deus, etiam bonis. tom. 4. 96. c
irasci peccanti, ut corrigatur, reprehensibil
non est. to. 5. 132. l
Deus non perturbatur, sed tanquam irasci
tur quia punit & vindicat to. 8. 191. a
Plus irascitur deus, si parit quando male v
uis. to. 8. 224. n
Quibus deus irascitur, nihil confert miseri
cordia humana tom. 8. 285.
Deus irascitur, ut pater corrigens, non vi
dex damnans. to. 8. 293. b
illi irascitur deus, quem peccantem non fla
gellat. to. 8. 365. l
iracundia viri, iustitiam dei non operatur. to. 2. 103. d
iracundia insidiatur pręlatis. ibidem
Sol non occidat super iracundiam vestram,
duobus modis intelligit. t. 8. k, & 40. c, & f
Sedanda

I N D I V V M A V G V S T I N V M

danda est iracundia, quā primū incepta
est. to. 9. 22. 9. e. tom. 10. 3. 17. d
non vult deus habitare cum iracundia no-
stra. tom. 10. 23. 6. i
e. Non sistendum est, donec perueniatur
ad finem. tom. 9. 140. e. f
io Christi ad patrem, quid. tom. 10. 47. m.
aneus, Lugdunensis episcopus, temporum
Apostolorum vicinus. tom. 7. 306. m
renia sententia de peccato originali. ibi
is arcus interpretatur. tom. 9. 142. a
ridus natura, & causa. ibidem, a, b
is, baptismum ex aqua & spiritu sancto de-
signat. ibidem, b
is in nube fit, Sole coruscante. ibidem
reuerētia quid sit, & quomodo operuerit
faciem Christi. to. 8. 242. i, & fo. sequen. m
ridere aut subfannare, quomodo deus di-
catur. tom. 8. 4. l
Christus adhuc irridetur, non ab vno, sed a
multis. tom. 8. 3. 4. g, h
conceprio Isaac. to. 10. 180. K
latuitas Isaac. ibidem, l
Isaac a sterili matre, & annoso patre nascitur
to. 10. 163. f
Isaac mirabiliter natus. tom. 4. 377. a
Quibus regnantibus apud Assyrios, atque Si-
cyonios Abraham centenario Isaac de pro-
missione sit natus: vel ipsi Esau & Iacob ge-
mini & Rebecca sint editi. to. 5. 116. d, & seq.
Isaac nominavit filium suum ipse Abraham,
quia riserat ipse admirans in gaudio: rife-
rat ē mater dubitans in gaudio: interpre-
tatur enim Isaac risus. to. 5. 151. g
Isaac, solus est Abraham hāres, & non filii cō-
cubinarum: & quid representat. to. 5.
153. c
Ludus Ismael cum Isaac, quare causa expul-
sionis ancillę, & filii eius. to. 9. 23. b
Abraham factum, de filio suo Isaac. to. 5. 8. f
Isaac immolatio, exponitur. to. 10. 146. d, e,
& seq. & 161. l, m, & seq.
Eiusdem mysteria. to. 10. 199. c, d
Isaac, eodem loco ubi Christus est crucifixus
fuerat oblatus. tom. 10. 162. c
Quare Isaac non fuerit occisus. ibid. f
Isaac nihil mundo contulisset, si potuisset oc-
cidi. to. 10. 132. e
Isaac non occisus, diuinitatem Christianarum
occisus, humanitatem designabant. tom.
10. 162. c

in Isaac est lex & prophetia. to. 5. 154. l
Isaac, typus filiorum dei. to. 2. 142. e
Isaac, typus Christi. to. 3. 88. a, to. 5. 154. l, to.
6. 86. f, & 249. K, t. 8. 5. 7. g, to. 9. 228. b, to.
10. 161. m, & 163. h, & 165. e, f, & 166. d
Isaac quare nō Esau, quem voluit, sed Iacob
benedixit, quem noluit. to. 4. 244. i
Isaac, populum noui testamēti significat. to.
4. 436. m, in fine. to. 5. 131. m, tom. 6. 87. g
Quod passionem Christi figurabat. to. 8. 164. f
Isaac mittens filium suum in Mesopotamiā,
deum patrem figurabat. tom. 10. 166. l
Per Isaac, & Ismael, quomodo signentur bo-
ni & mali. tom. 5. 131. i, & seq.
Isaac in figura, ad celeste regnum pertinet.
tom. 8. 469. e
Isaac contentus fuit vna uxore, & posteritate
duorum geminorum, nec habuit concubi-
nam: nec tamen ideo melior est patre suo
qui habuit plures, a quo excedebatur in fi-
de & obedientia. tom. 5. 154. g, h
Isaac vocauit Rebecca sororem suam, vt
pater eius: & quare. ibidem
Isaac sterilis, nō virginis filius, crucis meruit
signa portare. tom. 10. 132. e
Isaac semen dispersum in Esau & Iacob. to. 5.
155. b
Isaac ludens cum vxore sua, quid signet. to. 6.
133. a
Isaac mortuus est centesimo atq; octuagesi-
mo vitę suę anno vendito iā Ioseph, & re-
gnante Balzo rege Assyriorū. to. 4. 69. m
Isis. tom. 5. 74. d, & 85. g
Isis, filia Inachi proditur fuisse, qui primus re-
gnare cepit Argiuis, quādo Abraham iam
nepotes reperiuntur exorti, quam magnā
deam Aegyptii colendam putarunt. to. 5.
179. f
Isim prädictā primo docuisse Aegyptios sa-
pientiam, id est, astronomiam & alias di-
sciplinas. Ex quo arguit primō sapientiā
in nostris fuisse, vt in Abraham, Isaac, &c.
ibidem, & sequen.
Isidis simulachrum, & deificatio. to. 5. 169. f
Ismael nascitur: & quomodo. to. 5. 131. l
Vide in litera h, Ismael.
Ismael non electus, quia ex ancilla, sed quia
fratri illudens. to. 9. 23. b, & m
Israel quid interpretetur. to. 10. 34. i
Israel, videns deum interpretatur. to. 2. 176. f,
to. 5. 155. f, to. 6. 228. c

Israel

I N D E X

Israel nomen est electionis, & interpretatur videns deum, nondum specie, sed fide. to. 8. 15. 6. l. & 273. e. & 475. i
Israel semen verum, omnes credentes. to. 2. 179. l. m, to. 8. 264. f. g
Israelitæ veri, sunt Christiani spiritualiter. to. 2. episto. 200. tom. 4. 131. b
Israel carnalis & spiritualis. tom. 3. 19. b. & sequentibus copiose. tomo. 6. 23. K, l, tomo. 10. 5. c
Israel nomen Iacob. to. 2. 180. a, to. 4. 37. g. & 131. m
Israel, vniuersus Hebræorum populus nominatur. to. 4. 131. m
Israelitarum calamitas. to. 3. 247. m
Filiorum Israel exemplum to. 5. 39. i. K
Filii Israel in exitu Aegypti. 60000. hominū fuerunt bellicę iuuentutis. tomo. 5. 133. k
Israelitarum persecutiones. Eodem, 156. c. & sequentibus.
Quod Iesus populum israelitarum in terrā promissionis introduxit, & non Moyses, quid representet. ibidem. f
Populus israel ducitur captiuus in Babyloniam. to. 5. 156. l. & 175. a
De præfigurata commutatione israelitici regni, & sacerdotii: & de his q̄ antea mater Samuelis, personam gerens Ecclesię, prophetauit. tomo. 5. 158. K, & sequentibus.
Israel in duo diuisus, quomodo intelligatur. tom. 5. 161. h
Non est israel qui sibi vult esse principiu: & quis sit qui pertineat ad israel. to. 8. 475. i
A nomine israel, nullus Christianus se putet alienum. tomo. 8. 429. k
Israel, nō solum iudaicum populum, sed verius Christianum significat. to. 8. 361. d, e
Israelitæ duobus modis dici possunt. tom. 8. 265. f, g
illi verè israelitę sunt, qui meruerunt Christum intelligere deum in carne positū, ut non quod videbant, cōtemnerent, sed qđ non videbant, adorarent. Eod. 273. e
Non sumus veriores filii israel, quā iudæi. tom. 8. 576. g
Dispersiones israelis: congregare, quid sit. to. 8. 561. b, c
Quid figuret qđ populus israeliticus de Aegypto liberatus, expulsus gētibz in regno collocatur. Eodem. 128. f
Cur a Pharaonis dominatione per Moysen

liberati mare transferint, nec statim ad triā nisi p̄ eremū peruenerint. Eod. 261
israel, dei ciuitas. to. 10. 26. g
Pueri israelitarū iubentur occidi. to. 10. 10. f, & sequen.
israelitę mare rubrum transeunt, subueniunt Aegyptiis. to. 10. 176. e
israelitarum erga dominum ingratitudo. dem. g, h
israel seniore[m] sepeliri in eremo, & iungi ingredi terram promissionis, quid. to. 180. l, m
iter Christi, carnis assumptio. tomo. 9. 2
Agens iter vitę huius, semper debet esse agnus. to. 10. 174
iterum geminatio est in scripturis, & habet difficultatem. to. 10. 29
iterū, cur in Psalmo geminetur. to. 8. 255
iubal. tom. 5. 137
Vbi iubet pater quod contra deum non sit sic audiendus est quomodo deus, quia o dire patri iussit deus. to. 8. 248
Christus iubet nobis aliquid, & promittit bis aliquid. tomo. 10. 256
iubilare quid sit. to. 8. 221. l, m, & 350. c
iubilare, est intelligere, quod verbis explicari non potest. to. 8. 69
iubilatio non decet, nisi ineffabilē deū. ibi iubilatio est admiratio gaudii, quę verbis explicari non potest. to. 8. 141
Si iubilatis quod dominus audiat, psallite qđ homines videant & audiāt. t. 8. 221
iubilare est ex abundantia gaudiorū vbi verba sufficere non possunt, in vocem erumpere. to. 8. 295. h, & 323. a, b, & 382. m
iubilat in bonis omnis terra. to. 8. 36
iubilare in confessione, quid sit. ibi
Qui iubilat, non verba dicit, sed sonus quidam est lætitie sine verbis. ibid.
Si iubilas, domino iubila: noli iubilatione tuam in alias res diuidere to. 8. 36
iubilatio laus est ineffabilis. to. 8. 581
Iudas Patriarcha, & Machabęus.
iuda, latine confessio. to. 6. 141. K, in fine. t. 8. 236. h, & 245. h
iudas laus est, siue confessio. tom. 5. 156. i
iudæ fornicatio cum nuru sua. to. 4. 16. l, o. 136. e, f, & 141. d, & seq.
iudas iudaicę genti nomen dedit. t. 4. 30. K, & 131. a
De iudę filii iacob bñdictione, in qua signatur

per passio Christi, & sequen.
 iudę laus.
 iudas typus Christi.
 Cur iudas iuda eligat
 pullo tabernaculo
 iudas Machabęus.
 Iuda sp
 De iuda Christi traditor
 Quod iudas dominum
 perperam erat.
 Quod Christi traderet
 figuratiter ostendit
 162. b c
 iudam voluit Christus
 ut eo bene vteretur,
 sue passionis, & v
 finire doceret su
 iudas quare a Christo
 eligitur, inter duos
 Christus sciens elegit
 facere, ne sciuro qu
 Quomodo duodecim
 iudas vndecim, si iud
 dem, & tom. 9. 51. h
 iudam Christus non co
 celorem cum duode
 iudas, & tom. 9. 78. b. c.
 iudas aliquid a Chris
 tem vult, puta ac
 dem. 87. c.
 iudæ, & aliorum discip
 tomo. 10. 193. g.
 iudas an baptizauerit, &
 mo. 7. 64. i.
 iudam tolerauit Christi
 80. 3.
 iudæ Christus corpori
 cramentum dedit. to.
 9. 13. b. c. & 49. m.
 iudas inexcusabilis.
 iudas buccellam a Chri
 dum accepit, duran
 iudas quando corpus
 mo. 9. 11. g.
 Boni a Christo in iuda co
 iudæ partem a sepra,
 Christus sanauit.
 Christus iudam multis
 laus.
 iudæ oblatione.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

rar passio Christi, & fructus. to. 5. 155. K. iudas vendidit dominū, & ex precio emptus
 & sequen. est ager siguli. to. 9. 212. a
 idē laus. to. 6. 136. a. b. iudas Christum vendens, gravius peccavit.
 idas typus Christi. tom. 6. 14. i. a. quam Petrus negans. to. 10. 186. l.
 Cur tribus iuda eligatur, & nō Ephraim, re- Nec iudas Christum vendens retinuit pre-
 pulso tabernaculo Ioseph. to. 8. 288. K. l. cium, nec iudei Christum. tom. 9. 242. e.
 iudas Machabeus. to. 5. 182. b. iudas vendendo Christum, & iudeus emen-
 Iudas proditor. do, malū negocium egerunt, vnde ambo
 De iuda Chfi traditore pphetia. to. 8. 415. k. damnati sunt. to. 10. 154. K.
 Quod iudas dominum traditurus esset præfi iudas traditor. to. 5. 266. c.
 guratum erat. to. 8. 5. e. f. iudas proditio. to. 4. 162. c.
 Quod Christū tradere voluerit, & occidere, iudæ osculum. to. 10. 186. K
 figuraliter ostenditur. tomo. 8. 121. l. k. & Cur Christus iudam traditorem, & furē p-
 164. b. c. tiebatur. to. 8. 564. b.
 iudam voluit Christus esse inter discipulos iudas typum gerit inimicorum Christi, iu-
 ut eo bene videret, implēdo dispensationē dæorum. tom. 8. 415. K. l.
 sue passionis; & ut Ecclesia suo exēplo su- Quod personam gerebat ingratorū iudæ o-
 stinere doceret suos inimicos. to. 5. 183. K. rum. to. 8. 415. k. l.
 iudas quare a Christo ad opus necessarium, Quod iudas debito supplicio prænunciatus
 eligitur, inter duodecim. to. 8. 82. c. sit puniendus. to. 8. 416. g.
 Christus sciens elegit iudā, vnde tibi solatiū iudas si p Christū oraret, indulgentiā roga-
 facere, nesciuit quos diuites. to. 8. 180. K. ret, spē haberet, & misericordiā speraret,
 Quomodo duodecim elegerit, & non po- nec sibi desperatione collū ligaret. ibid. i.
 tius vndecim, si iudas erat diabolus. ibi- Si teneret illud ad quod vocatus est, nullo
 dem, & tom. 9. 51. h. modo ad eum, vel sua præterita: vel parē-
 iudam Christum non commendabat, sed suc- tum iniquitas pertineret. ibidem. m
 cessorem cum duodecim discipulos ele- Vtrum ad pœnam iudæ pertinuerit, qđ post
 git. tom. 9. 78. b. c. mortem eius ad mendicitatem vxor eius,
 iudas ad aliquid a Christo est electus, nō au- & filii peruenerunt. tom. 8. 417. a
 tem ut ceteri, puta ad beatitudinem. Eo- iudas quomodo habuerit substantiam, quā
 dem. 87. c. foenerator scrutaretur, quādo cum vnde
 iudæ, & aliorum discipulorum differentia. cim dominum sequebatur. ibidem. c.
 tomo. 10. 193. g. Cur dictus sit homo pacis, in quo Christus
 iudas an baptizauerit, & euangelizauerit. to- sperauit. Eodem. 121. m
 mo. 7. 65. l. iudas proiecit preciū argenti, quia nō agno-
 iudam tolerauit Christus. to. 5. 52. g. h. tom. 9. uit precium, quo ipse a domino redem-
 80. f. g. ptus erat. to. 8. 244. l.
 iudæ Christus corporis & sanguinis sui sa- iudam triginta argēteos retulisse, qđ signet,
 cramentum dedit. to. 2. 223. g. to. 8. 24. l. to. to. 10. 185. l.
 9. 13. b. c. & 49. m. iudas malus corpus malorum significat. to-
 iudas inexcusabilis. tom. 4. 51. c. d. mo. 9. 80. g.
 iudas buccellam a Christo post lotionē pe- in iuda persona, significati sunt in Ecclesia
 dum accepit, durante cœna. to. 9. 85. c. d. mali. ibidem. h
 iudas quando corpus Christi accepit. to- iudæ, passione domini, nihil nisi peccatum.
 mo. 9. 88. g. to. 10. 52. f.
 Bona a Chro in iudā collata. to. 10. 291. i. K. iudas videbat publicari suā cōsciētiā, & ma-
 iudæ patrum a lepra, & matrem a paralyfi num porrigebat ad buccellam. Eod. 189. f.
 Christus sanauit. ibidem. i. De iuda ischarioth. to. 10. 192. b.
 Christus iudam multis modis retrahere vo- iudas seipsum occidendo, scelera illius tra-
 luit. to. 10. 291. b. c. ditionis potius auxit quam expiauit com-
 iudæ obstinatio. to. 10. 189. c. f. missum. to. 5. 7. d

Cc Quod

I N D E X.

Quodd iudas in suo corpore fecit, hoc factū
est in anima eius. tom. 9. 224. b.
Iudæ desperatio. ibid. & t. 10. 105. l. & 189. i.
Iudæ suspensio. to. 10. 189. i.
Iudas, si aū mortē Chri suspēsus. t. 4. 263. m.
iudam & Cain adorarunt Caiani hēretici.
tom. 6. 5. e. Iudas Apostolus.
iudas Thaddæus, qui & Lebbaeus. to. 4. 147. i.
Idem iudas Iacobi discipulus. ibidem.
iudas iudæ successit. to. 8. 545. K.
iudæa gens. to. 5. 33. c.
iudæa gens, scriniaria Christianorū. t. 6. 85. c.
iudæa in medio mundo. to. 8. 59. c.
In iudæa sola vere notus Deus. to. 8. 273. K. l.
iudæa vera, Christi Ecclesia. Eodem. 273. c.
iudæa, superbia inflata. to. 10. 164. h.
iudæi dicti a iuda. tom. 4. 30. k. l. 269. l.
iudæi a iuda patriarcha filio Iacob, sicut He
bræi dicuntur ab Heber, vel ab Abraham.
tom. 5. 143. f.
iudæi nomen traxerunt a iuda filio Iacob: de
qua tribu semper reges habuerunt vsque
ad Herodē, vt veniente Christo secūdm
prophetiam regnum euertetur iudæo
rum. tom. 8. 273. b.
Quod amplius non sit appellandi iudæi nisi
tantū carne, & verius sunt iudæi, qui Chri
stiani facti sunt ex iudæis. ibidem.
iudæi falso iactant nomen Abraham. tom. 2.
246. l. m. to. 8. 142. K. & 145. h. i. & 576. g. h.
tom. 9. 67. l. m.
Iudæi vocabulo parcius vtēdū. to. 2. epi. 200.
iudæorum religio. to. 1. 235. g.
iudæis quō vtatur Ecclesia. ibidem.
iudæorū caremoniæ pessime Chriani, etiā
ex iudaismo venietibus. to. 2. 16. m. & 23. K.
iudæi reges suos appellant Christos, & qua
re. to. 4. 128. c. & 168. d. to. 8. 404. f.
iudæis primū oportuit p̄dicari Euangelium.
to. 4. 428. g. & 435. m. tom. 6. 24. m. & seq.
De iudæis. to. 4. 211. b. & seq.
iudæorum genus, quare non occiditur. to. 4.
353. g. & seq.
iudaici populi laus, ne gentes superbiant. to.
4. 427. K.
iudæi, gentes ap̄llāt peccatores. to. 5. 431. e.
iudæorum sacramenta. to. 4. 451. l.
iudæorum regnum stetit, si non in Deum
peccassent. tom. 5. 39. K.
iudæorum populus quomodo & quantum
temporis fuerit in Aegypto. tom. 5. 170. K.

In iudæorū populo quibus regnantibus, i
diuersis mundi partibus, Saul cōperit
gnare. tom. 5. 173.
Iudæorū decem tribus captiuatas esse inau
tempore Romuli: quando etiam septē
pientes fuerunt. to. 5. 174. K.
Christus iudæos in se transfigurauit, & m
sericordiæ memor fuit. Eodē. 177.
Quod regi iudæorū Aristobolo successer
Alexander, cui successit vxor eius Alex
dra regina iudæorū, cuius filius Aristob
lus & Hyrcanus de regno contenderu
& mala multiplicata sunt. to. 5. 182.
iudæi Dei susceptores. Eodem. 195.
iudæi p̄uersi ad fidem, & videntes Christi
gloriosum venientē, dolebunt de illu
sionibus quas patres ipsorū sibi fecerūt, qu
si ipsi fecissent: non aut̄ dolebunt reatu
minis, sed pietatis affectu. Eodem. 213. g.
Contra iudæos, de Christo, ex veteri testm
to. to. 6. 12. b. & 19. l. & seq. cop.
Aduersus iudæos, oratio. to. 6. 21.
Iudæi Christianis obiciunt, cur sibi vetus
sacramentum vendicent, cuius sacramen
tum non seruant. ibidem.
iudæi, frater, maior. to. 6. 23. m. & 26.
iudæorum sacrificia, Deo ingrata. to. 6. 23.
& fo. seq. g. h.
Cum iudæis qualiter differendum sit. tom.
24. m. & seq.
iudæis non insultandum. ibidem.
iudæicę synagoga cum Ecclesia altercati
Eodem. 25. b. & seq.
iudæorum adoptio, gloria, testamenti. leg
constitutio. to. 6. 82. m. & seq.
Iudæorum primus rex alienigena. Herode
Eodem. 88. b.
iudæorum deuterofis. to. 6. 198. f. to. 8. 455.
Iudæi habent aliquid quod probatur. tom.
7. 153. K. l. & 160. d. e.
iudæorū sacrificia, quō perierint. t. 8. 115. b.
iudæi seruī Christianis. to. 8. 122. e. to. 1.
166. f. g.
iudæi magis non sunt israel. to. 8. 122.
Quod sint cap̄arii nostri: & studentib
nobis codices portent. ibidem.
Iudæi remanserunt tanquam vellus sic cu
in area. Eodem. 139.
iudæi possessi a dæmonibus, & deuorati. E
dem. 126. l.
iudæi primatum perdidērunt. tom. 8. 142.
iudæus

iudæus codicem porta
stimus, & continet
18. e. & 196. e.
iudæi sic apparent de se
portant, quomodo
de speculo, ab aliis v
videtur.
iudæi habent codice
sum.
iudæi peritres, legem
nem.
Quod occisi sint magi
in domino mors o
ris vixit.
iudæi cur non debeant
tiam Euangelii.
iudæorum literatura.
Sunt iudæi circumcisi
dæi circumcisi
iudæi vnde filii diaboli
iudæorū sabbatini, s
iudæi palcebantur de p
iudæi Christi dicebant
tamen non receperu
tum non receperu
Cuius primo contri
tum quassabit.
iudæi iherat Abrahę
iudæi, quomodo filii Ab
iudæi, vnde illi regni di
iudæum spolire.
Exarchem in iudæos.
iudæi tanant.
iudæi ad gentium saluter
vnde testimonia porta
iudæi, quare a Magis int
136. K. & sequen.
iudæi libros legis seruau
dicim & nobis præt
to. 10. 136. m.
Populus iudæorum, testi
pionis nostre myster
Ioseph mortuo afflicti
pro.
iudæorum populus in A
primus, tanto auger
iudæi non receperunt C
Antichristum.
iudæi Ecclesia prosper
stantur, & contundu
iudæorum iunior popu

IN DIVVM AVGVSTINVM

idæus codicem portat, vnde credat Chri-
stianus, & conuincatur paganus. tomo. 8.
184. e. & 196. e
idæi sic apparent de scriptura sancta, quā
portant, quomodo apparet facies exci-
de speculo, ab aliis videtur, ab iplo non
videntur. tomo. 8. 184. f
iudæi habent codices, nos tentemus Chri-
stum. tomo. 8. 196. e
iudæi superstitēs, legem Dei infructuosē te-
nent. ibidem. h
quod occisi sint magis quam dominus, quā
in domino mors occisa est, in illis iniqui-
tas vixit. tomo. 8. 214. e
iudæi cur non debeant inuidere gētibz gra-
tiam Euangelii. to. 8. 224. K
iudæorum literatura. Eodem. 252. c. d
iudæi circuncisione carnis, & sunt iu-
dæi circuncisione cordis. to. 8. 272. l
iudæi vnde filii diaboli. tomo. 9. 68. g
iudæorum sabbatismus, i ocio & luxu. to. 8. 336. l
iudæi pascebantur de pēna dñi. to. 8. 372. g
iudæi Christi dicebantur specialiter, quem
tamen non receperūt, cum dicitur. Et sui
eum non receperunt. tomo. 9. 7. d
Christus primo contriuit iudæos, postea au-
tem quassabit. tomo. 9. 8. a. b
iudæi filii erāt Abrahæ carne, nō vita. to. 9. 68. a
iudæi, quomodo filii Abrahæ. tomo. 9. 67. l
iudæi, vnde filii regni dicti. tomo. 10. 5. f
iudæum spoliare. tomo. 10. 93. h
Exacerbatio in iudæos. to. 10. 129. a
iudæi taxantur. to. 10. 136. c
iudæi ad gentium salutem & agnitionem di-
uina testimonia portant. Eodem. 136. l
iudæi, quare a Magis interrogati. tomo. 10.
136. K. & sequen.
iudæi libros legis seruando, sibi sumunt iu-
diciū & nobis præbent testimonium.
to. 10. 136. m
Populus iudæorum, testis est omnium redē-
ptionis nostrę mysteriorum. to. 10. 163.
Ioseph mortuo, afflicti sunt iudæi in Aegy-
pto. tomo. 10. 169. l
iudæorum populus in Aegypto, quanto op-
primitur, tanto augetur. Eodem. 172. e
iudæi non receperunt Christum, recepturi
Antichristum. tomo. 10. 196. h
iudæi Ecclesia prosperitatem videntes, tri-
stantur, & confunduntur. Eodem. 254. h. i
iudæorum iunior populus, quid. to. 10. 178. i

iudæorum senior populus, quid. ibidem.
Frater senior David populum iudæorum
designabat. tomo. 10. 225. g
Iudæi spiritaliter, quid adumbrent.
iudæi spiritaliter, sunt Christiani. to. 2. epist.
200. per totum.
iudæi ad Agar pertinent, Christiani ad Sarā.
to. 2. 246. c. & sequentibus.
iudæi etiam ad Esau, Christiani ad Iacob per-
tinent. ibidem. e. f
iudæorum pascha qd adūbrat. to. 4. 211. b. & se.
Gradus iudaici populi, vsque ad Hierosoly-
mam Ecclesię typum. tomo. 4. 330. i
Per iudæos aliquos sciētes, aliquos nescien-
tes, præcedentes tamen aduentum Chri-
sti, incarnationis eius mysterium mōstra-
tum est, & alia pertinentia ad salutem. to.
5. 63. l. m
iudaicę obseruationes, vmbra futurorū. to. 6.
22. m. & seq. & 63. a. & 74. h. & 76. c
iudæorum transmigratio in babylonā, alle-
goricē. tomo. 6. 87. e
iudæorum sacrificium in victimis pecorum
quid adumbrat. tomo. 8. 74. a
iudæos velleris nomine significari. to. 8. 258.
b. Vide, Gedeon.
iudæi veri, qd Christiani facti sunt ex iudæis,
Eodem. 273. c
Quod perdituri erant prophetas, sacerdo-
tes, sacrificia, & templum, figuratē demō-
stratur. to. 8. 414. K. & 417. d. e. & 424. g. h
Probatio mysteriorum fidei nostrę, exigit
2 libris iudæorum. to. 10. 136. e. f
Iudæorum facta.
iudæi gloriantur multos facere profelytos.
to. 4. 292. K. in princip.
iudæorum impietas, de Christo. to. 4. 417. i. K
iudæos panitebit, quod insultauerunt Chri-
sto. to. 5. 212. g
iudæi adhuc operantur terram, quemadmo-
dum Cain. tomo. 6. 83. a
iudæi timuerunt perdere regnum, nisi Chri-
stum occiderent, & eo occiso amiserunt.
to. 8. 26. c. & 171. h
iudæi cōculcantes Christum, quēadmo-
dū dati sint in opprobriū. tomo. 8. 184. d. e
iudæi ideo Christum tradiderunt Pilato, vt
quasi ipsi a morte eius viderentur immu-
nes. to. 8. 184. i. K. & 214.
iudæi fuderunt sanguinem Christi scāiētes,
biberunt cōfidentes. tomo. 8. 195. i. & 222. i
Cc 2 Quare

I N D E X

- Quare voluerunt occidere Christū.** Eodem.
213.c. & 217.m
- Quod repulerunt agnum, & elegerunt vulpem,** ideo partes vulpium facti sunt. to.
8.213.d
- Quod firmaverunt sermonem malignum.**
non domino, sed sibi, dicendo, Sanguis
eius super nos, &c. tom.8.214.c
- Iudæi latere putabant eum, quem occidebāt latere Deum.** ibidem.e
- Quanto acutius sibi videbantur excogitare contra Christum, tanto magis deficiebāt scrutantes scrutinio.** ibidem.f
- Quod precium sanguinis non mittebant in arcam, & ipsum sanguinem mittebant in conscientiam.** tom.8.214.f.g
- Iudæi minus peccauerunt crucifigētes Christum, in terra ambulantes, quam qui contemnunt in coelo, sedentem.** Eodē. 243.e
- Quia cessauerūt superna cognoscere, necesse est, vt de inferioribus cogitent.** ibidē.h
- Iudæi vbi potuerunt aduersus dominū clamare, ibi a domino non permittuntur habitare.** ibidem.i
- Quid peccauerunt, si Christum a Deo percussum persecuti sunt.** ibidem.k
- Quod meriti erant, vt filium Dei non agnoscendo crucifigerent.** to.8.244.a
- Iudæi timendo perdere terrena, regem celi occidendo, etiam perdiderūt terrena.** Eodem. 265.l.m
- Quod offendendo dominum, degenerauerint, rōs promerendo Deum, de genere Abrahæ facti sumus.** tom.8.306.i
- Iudæi Christum crucifixum irridēt, qui scādalum est eis.** tom.8.398.l
- Iudæi signa quærent.** tomo.9.48.a
- Iudæi i quo magis Deū offenderint.** t.9.50.a
- Inter iudæos, plures pontifices, contra præceptum Dei.** tom.9.79.f
- Iudæi volunt Christum occidere, Gentiles videre.** tom.9.81.d
- Iudæi Christum comprehenderunt, ad quē non acceperunt.** tomo.9.115.a
- Iudæis non licebat interficere quēquā, quia iā Pascha incoeperant.** ibidem. m. & seq.
- Iudæi Christum interfecerunt, licet dicerēt non sibi licere interficere quenquam.** Eodem. 116.b
- Non reprehenduntur iudæi quod p Pascha liberauerunt nocentem, sed quod interfe-**
- cerunt nocentem.** ibidem
- Iudæi, & non solum milites, Iesum cruci-**
xerunt. Eodem. 117
- iudæi Christi interfectores, pulsi sunt ab**
Hierusalem ciuitate. tom.9.121
- iudæi regnum perdere metuentes, seipso-**
rum regnum, Christum occidendo, per-
- diderunt.** tom.9.221
- Christus a iudæis occisus, a gentibus est**
natus, & eius populus augmētatus. I-
- dem 232.e.f**
- iudæi ad nuptias agni inuitati, venire no-**
rūt, spōsum autē occiderunt. to.9.242
- Tyrannis iudæorum, Christum paruulū**
querentium, retorta est in filios eorum.
- ibidem a.b. & 244.l**
- Quare iudæi in comprehensione Christi**
ciderunt in terram. to.9.244
- iudæi nec stellam Magorum secuti sunt, nō**
titulo Pilati consenserunt. tom.10.13
- iudæi agnum paschalem quotānis adhuc**
medentes, Christum gentibus ostendunt,
- sed non adorant.** Eodem. 137
- iudæi, in demonstrando Christo Magis**
runt parati ad legendum, cæci ad intelligē-
- dum.** tom.10.137
- Quando populus iudæorum, Christum**
cificens, reprobatur gentium populus
- giur.** tom.10.226
- iudæi putabāt se occidisse Christum, qui**
tia die resurrexit. tom.10.257
- inuetiua in iudæos, aduersus Stephanū**
debachantes. tomo.10.257
- Cruditatis iudæorū in Christū.** to.10.261
- Iudæorum mores, & eorum**
appellationes.
- Iudæi inuidi.** tom.2.25.d.e.to.3.117
- Canes dicuntur iudæi.** tomo.2.174
- iudæi stulti, & ignobiles.** tom.4.43
- iudæis obicitur sanguinis effusio, & quod**
propheticide sint. tomo.5.28
- iudæi, genimina viperarum, cur dicātur.**
dem.5.7.c. & sequentibus.
- iudæi Sodomitis, in malitia, prælati.** t.7.11
- iudæorum malitia sacramenta non ui-**
uit. ibidem
- iudæi Samaritanis nō contumunt.** to.9.3
- iudæi acetum.** Eodem. 117
- iudæi, falsarii.** tomo.10.2
- iudæi sunt mendaces a se, & veraces co-**
leq. Eodem. 137.l
- iudæorum

IN DIVVM AVGVSTINVM

Iudeorum stulticia. to. 10. 138. e.
 Christus omnes calumnias, irrisiones, & tormenta Iudeorum, denicit. to. 10. 213. g. h.
 Iudeorum, cecitas. to. 6. 91. e. f.
 Iudeorum cecitas predicta. to. 6. 91. e. f.
 Iudeorum cecitas, an sanabilis. to. 1. 235. g.
 to. 4. 124. h. & seq. copiose
 Iudei excacati, & obdurati, quare non potuerunt credere. to. 9. 83. d. e.
 Iudei obcurati, non videt aperta. c. 166. f. g.
 Iudei Christum sub velo non vident. tom. 8. 218. m. & seq.
 Quod Iudei merito superbie sue excacati sint, ne cognoscerent Christum in carne: quod figuratiter ostenditur. tom. 8. 27. l.
 Cecitas Iudeorum. to. 10. 34. l. m. & 43. e. f.
 Iudeorum errores.
 inter Iudeos heresis est, quæ dicitur Mineorum. tom. 2. 16. K.
 Iudei similes sunt Christiani, qui suis viribus diuina existimant implere mandata. tom. 2. 246. h.
 Ne Iudaizemus in cibis & festis. ibid. i.
 Iudeorum Deum, quidam Iouem, alii Saturnum putauerunt. tom. 4. 13. o. b.
 Iudei merita sua iactantes, alieni sunt a gratia Dei. to. 4. 216. l. m. to. 8. 159. l. m.
 Iudei Deo sub elementis seruiunt. to. 4. 315. f.
 Iudei sperant Christum venturum, sed non moriturum. to. 5. 166. d.
 In Iudeis, vel hereticis quod vitiatum est sanatur tantum. tom. 7. 159. l. m.
 Iudei in homine, & transitoriis, non in Deo confidebant. tom. 9. 7. f.
 Error Iudeorum ponentium vnum Deum, & non trinitatem. tom. 10. 222. c.
 Exclamatio in gentem Iudaicam, redemptorem suum non agnoscentem. to. 9. 241. m. & seq.
 Iudeorum infidelitas, & credulitas.
 De Psal. 68. in quo Iudeorum pertinax infidelitas declaratur. to. 5. 166. f.
 Iudei credent in fine seculi. to. 10. 34. m.
 Iudeorum infidelitatis deploratio. to. 10. 56. f.
 Iudei infideles, sacram scripturam portantes, fidelibus de gratia Dei respondent. to. 10. 137. l.
 Iudei videndo Christum, non crediderunt, Gentiles vero audiendo crediderunt. to. 10. 164. b.
 exclamatio Iudeos. to. 300. g. h. et 317. l. m.
 Iudei ipsi reprobat, nec tamen iudicandi.

De Iudeorum lapsu, ne superbiant gentes. to. 6. 78. c.
 Iudeorum ruina, gentium salus. to. 4. 427. K.
 Iudei reprobat. to. 10. 5. f.
 Quod aduersus Iudeos, precisos olim de radice patriarcharum, extollere nos non debemus, sed neque contra hereticos: quia, &c. tom. 8. 222. h.
 De reprobatione Iudeorum, & gentium vocationes. to. 10. 34. i. K. & seq.
 Reprobatio Iudeorum non cognoscentium parentum suorum vindictam. to. 10. 176. e.
 Iudeorum dampnatio. to. 10. 34. m.
 Iudei non iudicandi. tom. 1. 81. d.
 Vide, Electio.

Iudei dispersi.
 Iudeorum dispersio predicta. tom. 6. 21. b.
 Iudei reiecti & dispersi, ex misterio. t. 1. 274. d. to. 2. 45. h.
 Iudei dispersi, testes Evangelicæ veritatis. to. 2. 89. a. b. to. 4. 140. b. to. 6. 91. e. & 183. f. g. tom. 8. 196. e.
 Iudeos Deus occidit noluit, sed dispergi per mundum. ut ubique fidei nostre testimonia perhibeant, suos prophetas & nostros reuerendo. to. 5. 182. i. & se.
 Iudei a Romanis sunt vastati, & a suo regno expulsi. ibidem
 Iudei signum legis sue, quo non amiserint in dispersione. tom. 6. 84. b. c. to. 8. 196. d.
 Quod sint dispersi per omnes gentes, testis iniquitatis sue, veritatis nostre. tom. 8. 196. e.
 ideo dispersi sunt, quia surrexit Christus. Eodem 230. e.
 Cur non ex toto deleti sint, sed dispersi. to. 8. 285. a. b.
 Iudeorum domus quomodo deserta. to. 8. 244. K.
 Separatio Iudeorum. to. 10. 73. a.
 Iudei propter Christi occisionem, dispersi permittuntur inter gentes, ne veritatis testimonium amittant. to. 10. 136. l. m.
 Iudeorum captiuitas, & subiectio.
 Iudeorum seruitus. to. 3. 16. l. to. 9. 6. f.
 Iudei ob Christum occisum, Romano imperio subiugati. to. 4. 128. m. & tota columna sequen. to. 8. 116. d.
 Iudei, offenso Deo, sæpe suis hostibus subdebantur. tom. 4. 128. m.
 Iudei peccantes, iuste traditi sunt in manus Romanorum, qui Romani qualibuscumque
 Cc 3 virtuti-

I N D E X.

virtutibus terrenam gloriam quaesierunt.
tom. 5. 45. b. c.

iudeorum populus euerfa Hierusalem, & tē
plo ductus est captiuus ī Babyloniam. re
gnante Sedechia apud Hebræos vltimo re
ge, & Tarquinio Prisco apud Romanos,
& innuit ibi hoc de duabus tribubus quæ
remanferunt. tom. 5. 175. a.

Iudeorum multi captiuati sunt a Ptolomæo
rege Aegypti, post mortē Alexandri, q̄ re
stinuti sūt libertati, postea tēpore alterius
Ptolomæi prioris successoris, sub quo in
terpretatio. lxx. facta est ibi. 581. l. & seq.

iudeorum gens ab Alexandro subiugata est,
post liberationem de Babylonia, iam pro
phetis cessantibus. to. 5. 182. a.

iudei afflicti sunt in bellis, quæ in Macha
beis narrant, post prædictū scilicet Pto
lomæum, & vsque ad Aristobolum non ha
buerūt reges, sed duces, vel principes. Ari
stobolus autem rex & pontifex factus est
assumpto diademate. ibidem. b.

Qd̄ in iudeorū populo, a captiuitate Baby
loniæ redeūte, vsq; ad Aristobolū nō fue
runt reges, sed principes. t. 5. 179. b. & 182. b.

Iudei ceperunt esse tributarii Romanorū,
Pōpeio principe Roma iudeam capien
te, ad petitionē Hircani, & eius pontifica
tu Romæ cōfirmato, iudei habuerūt pri
mō regem alienigenā Herodem scilicet,
sub quo natus est Christus, & sic impletū
est, quod dux non defecit de gēte iudeo
rum eis imperans, donec venit Christus,
qui mittendus erat. tom. 5. 182. c. d.

Cur maneat per omnes gentes subditi Ro
ma. iuri, in signis sacrificiorū, & circūci
sionis, vt nō occidātur. t. 8. 116. d. & 122. e. f.

Iudei tributarii facti. to. 8. 189. h.

Iudei manent cum signo, victi a Romanis,
nec victi sunt vt a victoribus occideren
tur. tom. 8. 196. d. & h.

Iudeorum vocatio, conuersio, reiectio,
& confutatio.

De iudeorum finali vocatione, Osee pro
phetat. tom. 5. 175. h.

Iudeorum multi conuersi sunt post passio
nem, attendentes scripturas. tom. 5. 182. k.

Iudei conuertendi sunt ad prædicationē He
lie. tomo. 5. 212. m.

Exhortatio ad iudeos, super cōuersione sua.
tom. 9. 216. l. k.

Iudeorum reiectio, & gentium vocatio pr
dicta. to. 6. 23. K. l. & seq. copiose.

Iudei non omnes repulsi. tom. 4. 427.

Iudei nō honorificantes filium, confutatur.
to. 9. 43. c. d.

Iudex.

Iudex scripturarum homo nō sit. to. 1. 82.

Iudicis feueritatem, clementia temperatē
esse deberet. to. 2. 79. K. & se.

Iudex legis sententiam mitigare potest. t.
2. 216. h. & 217. g.

De iudicum tempore, in populo iudeorum
& Saulis regis. tom. 5. 156.

Iudex non peccat occidendo. to. 5. 8.

Iudices fuerunt in populo Hebræorum, tē
centis vigintinouem annis. tom. 5. 174.

Iudicis ignorantia plerunq; est calamit
innocentis. tom. 5. 190.

Iudex ne innocentē damnet, plerunq; inn
centem torquet per ignorantia, & tor
occidit, quo damnato & occiso, & ut
ipse innocentem, vel nocētē iudex o
ciderit, adhuc nescit. ibidem. g.

Iudex aliq̄ ē testes veros, vel innocētes, q̄
reū accusauerāt occidit ignorās, nō val
tes. pbare qd̄ obiciunt, reo p̄feratē
tormento immaniter, nec fatente scel
in testibus mentientibus, p̄ reo, & præp
lētibus. Non. n. hoc facit sapiēs iudex n
cēdi voluntate, & teamen quia cogit h
mana societas, etiam iudicandi. ibidem.

Iudex nō pōt nisi legibus iudicare. t. 8. 190.

Iudices absorpti, iūcti petrē, q̄ sint. t. 8. 538.

Nihil est quo Deus iudex possit. corrup
tom. 9. 199. d.

Iudices admonet in agendis. tom. 9. 25.

Iudicis conditio. tom. 9. 253.

De iudice iniquo, qui nec Deū timebat, t
homines reuerbatur, Sermo. tomo. 1.
30. h. & sequentibus.

Iudicum est corripere, & segregare malū
non uniuersūque. tom. 10. 82. l.

Qui sint iudices terræ. tom. 10. 17.

Qui contemnit præconem, timeat iudicē
tom. 10. 231. d.

Iudices iuste iudicent, & non munera ac
pian. tom. 10. 23.

Iudex p̄nunciet exilium, tremor est, De
mortē minai, & est lætitia. tom. 10. 24.

Qua sint iudicium corruptelæ. t. 10. 294.

Ad iudices, ut incorrupti iudicent. tom.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

294.m.& seq.
 Quid deceat iudices. Eodem.295.a
 peccata communia iudicum.to.10.ibid.a.b
 xprobratio in iudices. ibidem.b
 Iudicare.
 iudicare quæ liceat, quæ non.tom.1.81.c.&
 seq.to.4.428.d
 Christianus de qb. iudicet.to.1.81.c.& seq.
 Iudicat omnia Christianus. ibidem.
 Non iudicet homo electionē diuinā. ibid.d
 Nec iudicandi qui foris sunt. ibidem.
 Aeternam legē cognoscere fas, iudicare ne-
 quaquam. to.1.240.d.e
 Iudicat sola veritas, & a nemine iudicat. ibi.
 Non iudicet de alio, qui de se iudicari no-
 lit. to.2.234.h
 Non temerē iudicandum.to.2.197.b.225.f
 tom.4.412.i
 Iudicat ē in iustis quædā recte. to.3.145.g
 Iudicanda non sunt ambigua.tom.4.412.i
 Iudicare, & iudicium, quid significant in
 sacris literis. tom.4.26.i
 Iudica illos Deus, prophetia est, non maledi-
 ctio. tom.8.10.f
 Aliud est iudicare pupillum, aliud iudicare
 pupillo. tom.8.22.K
 Iudicare solus Deus potest, qui novit occul-
 ta cordis. to.8.130.m
 Temerē non iudicabit, qui per charitatem
 factus fuerit spiritalis. tom.8.146.b
 Multi non ita iudicant vt loquuntur.tom.8.
 187.a.&c.
 Qui non vult recte iudicare, recte iudicabi-
 tur. tom.8.187.e
 Quod sit Deus iudicans in terra.to.8.192.g
 De nullo loco non iudicat, qui vbiq; secre-
 tus est, vbiq; publicus, quem nulli licet
 vt est cognoscere, & quem nemo permi-
 titur ignorare. tom.8.271.a
 Deus ibi te iudicat, vbi iniquitatem loque-
 ris, non iudiciū differt, sed pœnam. ibid.c
 Iudicare ante tempus, quid sit.tom.8.373.K
 Recte iudicat, qui habet iustitiam, nec iudi-
 cat si non recte iudicat. to.8.460.a
 Iam iudicauit Deus plebem suam, separādo
 iustos ab iniustis, fideles ab infidelibus.
 tom.8.515.e.f
 Difficile est vt de se quisque perfecte iudi-
 cet. tom.8.568.d
 Plus homo iple de se, & Deus plus de homi-
 ne quam homo de se iudicat. ibidem.g

Quicquid iudicamus, inferius nobis ē.t.8.5.b.
 Qui malē iudicat patuit illi man⁹ ad accipiē-
 dū iudiciū linguæ alienæ, & perdidit iu-
 diciū conscientia suæ. to.8.42.e
 Frustra iudicatur ab homine, quem Deus iu-
 stificat. to.8.101.e
 Iudicare personaliter. tomo.9.54.i
 Iudicandum non est personaliter. ibidem.K
 Iudicandum ante tēpus non est.to.10.100.d
 Iudicantium iniquitas etiam Augustini tē-
 pore. tom.10.20.h
 Nolite iudicare, sed iustum iudicium iudica-
 te, exponitur. to.10.78.K
 In hac vita de nobis ipsis iudicare non possu-
 mus. tom.10.111.f.g
 Quo intelligatur, Vnicus cum iudicaris.
 tom.10.149.g
 Qui terram iudicat, cœlum est, qui non iudi-
 cat, terra est. tom.10.174.l
 Terra iudicans terram, timere debet eum, q
 est in cœlo. Eodem.175.b
 Quomodo iudicandum sit.tom.10.175.d.e
 Iudicandū, & admonendum. Eodē.227.d.e
 prius iudicet seipsum quilibet, quam alterū
 tom.10.175.e.f
 A seruo dominus iudicatur.tom.10.186.m
 Vicit Christus cum iudicabatur, & quomo-
 do. Eodem.187.c.d
 Pilati & Danielis differētia ī iudicādo. ibi.e.f
 Mala aperta & publica, cum charitate argue-
 re & iudicare possumus, & debemus. Eo-
 dem.227.d.e
 De his quæ sunt Deo nota, & nobis ignota,
 periculosē iudicamus. ibidem.e
 Deus presenti quædam iudicat, quædam iu-
 dicanda reseruat. to.10.236.a
 Nō est iudicandum nisi qđ videt.to.10.244
 Iudicium.
 Iudicia Dei, & hominū, differunt.to.1.35.
 K.l.tom.3.353.l
 Ex stylo iudicium. tom.2.55.K
 Iudicium duplex.tom.3.56.f.g tomo.9.69.
 h.& 82.d
 Iudicium iustū vendi non debet. to.2.75.c
 Iudicium pro pœna æterna.tom.2.161.d.&
 204.l.to.3.256.i.to.4.26.i.to.9.69.i
 Iudicium nouum. tom.2.197.a.b
 Iudicium iniustum non obest ei, qui iudica-
 tur. ibidem.c
 Iudicium peruersum. tom.3.3.d
 Misericordia, & iudicium Dei.tom.3.62.a
 Cc. 4 Iudicia

I N D E X

Iudicia lectorum varia. tom. 3. 79. b
De iudiciis. tom. 3. 302. m
Iudicia. tom. 3. 347. K
Iudicia Dei. to. 3. 353. l
Iudicium Dei ne praueniāmus. tom. 4. 412. i
Iudicium temerarium. ibidem. K. l
Iudicia ſecularia, & forenſia. tomo. 3. 59. g. h
& 302. m
Iudiciū, p iuſtitia. to. 4. 52. i. tom. 8. 257. c. d
iudiciū varie accipi. to. 4. 147. i. K. t. 9. 42. i. K
Iudicio contendere, Chriſtiano non licet.
to. 4. 408. h. tom. 8. 458. i
Iudicio mortis nō licet alicui occidere, vel
ſupponere aliquē poteſtate priuata. tom.
5. 7. c
Iudicium humanum paruipendendum eſt,
quod plurimum deuitat. tom. 5. 8. h
Varietates rerum temporalium, non ex fauore,
aut impugnatione demonū, ſed ex veri
dei pendere iudicio. to. 5. 18. K. & ſeq.
Iudicia Dei nec comprehendī poſſunt, nec
iuſte reprehendi. ibidem. 18. a
Iudicio Dei occulto deſuit Roma. antiq̃s
vera religio, q̃ eligere debuerāt t. 5. 20. i
Iudicium de hominum factis, Deo relinq̃-
tur. tom. 5. 40. d
Iudicia aliorū dicit multos contemnere, ve
lut glorię contemptores, ſint & tamen ſibi
ſapiētes eē videntur, quorū virtus ob
hoc humanę ſubditur laudi. tomo. 5. 47. K
Iudicia & ſupplicationes temeras laudantiū
quomodo contemnat Deus, quorum tñ
non contemnit ſalutem. to. 5. 47. d. & i
Et de quibus hoc exponatur. ibid.
iuſto Dei iudicio, dāmones permittūt de
cipere. tom. 5. 63. b
iudiciū veritatis non eſt in ſenſibus. t. 5. 67. g
iudicii libertate plurimum diſtat ratio confi
derātis, a neceſſitate indigentis, ſive a vo
luntate cupientis, quoniam homo magis
comparat argentum, aut aurum, quā fa
mulā, cum tamen famula excedat aurū na
tura, & ſcđm iudicium ratiōis. to. 5. 97. d
Facere iudicium, & iuſtitiam. tom. 5. 159. i
De varietate rerum humanarum, cui nō po
teſt dici deſſe iudiciū Dei, quāuis nequeat
inueſtigari. ibidem
De errore humanorum iudiciorum, cū veri
tas latet. tom. 5. 190. g & ſeq̃.
De iudiciis pręſulū ciuitatum, & aliorum
quę plangenda ſunt multipliciter, cum il

los iudicent quorum cōſcientias ſcire
poſſunt, in quibus innocentes cōdem
tur, & tormentis cruciantur, dum tamen
crimē ignoratur, ac per hoc ignorata
dicis plerūq̃ eſt calamitas innocentis.
De iudiciis huiusmodi, in quibus innocē
ſitur ſe feciſſe quę nō fecit, quia poſ
elegit mori, q̃ illa ſuſtinere tormēta.
Iudicium dicitur datum pręlatiſ Eccle
ad ligandum, & ſoluendum, vt in Apo
lypſinnuitur. tom. 1. 20. K
Iudicia Dei eo magis occulta ſunt, quō
ſolum eſt bonis malē, & malis bene,
etiam quia interdū eſt bonis bene, & m
lis male. to. 5. 3. d. & ſeq. & 198. i
Iudicia Dei huiusmodi occulta, omnia
parebunt iuſtiſſima, in vltimo die i
cii. to. 5. 19. i
Duo ſunt iudicia Dei, quę inſinuatur
ſcripturas, vnum occultum, alterum
nifeſtum. tom. 8. 1. d
Iudicia Dei quomodo auferūt a facie
mę. tom. 8. 2. d
Iudicia Dei vera, deſiderabilia ſuper, & q̃
ſint. tom. 8. 3. d
iudicia domini vera, iuſtificata, nō ad ri
diſionis, ſed ad congregationem v
tis. tom. 8. 3. d
iudicium pro diſcretionē ponitur. tom. 8.
40. i. & 126. d. e
Cur in iudicio, perſonam pauperis non
cipere, prohibeatur. tom. 8. 69. i
Iudicia Dei, quomodo abyſſus multa. to.
88. a. b
Qui in iudicio pepercerit reo, aut inno
rem conſiteri tentauerit, non leui peri
lo ſubiacebit. tom. 8. 9. i
iudicia Dei non comprehenduntur. tom.
125. f
Quod nō ſint parua, ſed magna, dura &
leſta. ibidem
Noli cum Deo in iudicio contendere,
da operam vt ſis iuſtus, & quantum
que poteris conſiteri te peccatorem.
8. 128. c
Iudicium ſolet dici prauum, quod iniū
eſt, ſed iudicium ſine adiectione cum
citur, rectum iudicium debet intelligi.
8. 257. d
Iudicium iniuſtum, omnino non eſt i
cium. to. 8. 3. 6 b
Debemu

IN DIVVM AVGVSTINVM

ebemus habere iudicium, discernendo malum a bono, & habere iustitiā, sequendo bonū, & declinando a malo. *ibidem. c. d*
 iudicia Dei, quō sint inscrutabilia, & rursum nota Ecclesie. *to. 8. 441. f*
 quomodo omnia iudicia Dei q̄s pronūcia re possit, cum inuestigare nemo possit. *ibidem. c*
 iudicia iustitię Dei fide custodiuntur, cū sub Deo iusto iudice nec recte factum in fructuosum, nec peccatum credatur esse impunitum. *to. 8. 458. d*
 iudicia Dei sunt, quibus ab eo mundus, & nūc, & in fine seculi, iudicatur. *to. 8. 441. d*
 iudicium Dei occultum est. *to. 8. 188. i*
 trum inter iudicium, & iustitiā aliquid interfit, & cur scriptura duo ista in plerisque locis simul ponat. *to. 8. 409. K*
 iudicia hominum, de oculis hominū, nō iocunda, sed temeraria sunt. *to. 8. 448. h*
 icet siue rectum, siue prauum, in nostri sermonis vsu iudicium nuncupetur, tamen si hoc rectum non fuerit, non debet iudicium nominari. *tom. 8. 460. a*
 Consuetudo loquendi sic dicit bonū & malum iudicium, quemadmodum dicitur bonus iudex, & malus. *ibidem. b*
 iudicium quando in bono accipitur, virtutis est operatio. *ibidem.*
 Qui sint, qui cum Deo volunt intrare in iudicium. *tom. 8. 455. g*
 iudicio contendere cum Deo. *ibidem. h*
 iudicium quoddam secundum discretionē, quoddā vero s̄m afflictionē. *tom. 9. 69. i*
 iudicium quale intendebat Christus, cū ante passionem diceret; Nunc iudicium est mundi. *tom. 9. 82. e. f*
 Illius subeundum est humiliter iudicium, quem dominus non dedignatur suum esse vicarium. *to. 9. 108. m*
 iudicium quid, cum dicitur, Facite iudiciū, &c. *tom. 10. 27. f*
 iudicium sibi manducat & bibit, exponitur *tom. 10. 39. a. b*
 iudiciū p̄ dānatiōe scriptura ponit. *to. 10. 71. h*
 iudiciorum Dei altitudo. *to. 10. 80. f*
 Si quis voluerit tecum iudicio contendere, & tunicam tuā tollere, dimitte illi & palium. *tom. 10. 83. f. & 90. h*
 Sēcularia, & eccle. iudicia. *tom. 10. 111. f. g*
 Patientia est sustineri iudicium, non reatus.

tom. 10. 149. g
 Non intres in iudicium cum seruo tuo, &c. exponitur. *ibidem. i*
 in iudicio seruetur homo, peccato damnato. *tom. 10. 175. f*
 iudicium Christi a Pilato, fuit illi plena victoria. *tom. 10. 187. d*
 iudicii cōlestis, & terreni, differentia. *tom. 10. 193. h*
 Deus non iubet diuina discutere iudicia, sed credere. *to. 10. 194. f. & 215. f*
 De iudicio hominum. *tom. 10. 227. d*
 Peruersum iudicium non est iudicium, sed vitium. *tom. 10. 243. g*
 iudicium extremum. *tom. 1. 268. i*
 iudicii dies etiam filio incertus. *tom. 2. 48. i. & fo. seq. c. d*
 Non iudicari hominem secundū opera sua, error. *tom. 2. 48. i. & fo. seq. c. d*
 Qualis q̄s iuenitur, talis iudicatur. *to. 2. 105. a*
 iudicii aduentus signa. Eodem. *to. 4. m. & se. 107. f. g. tom. 10. 273. f. g. & 307. l. m*
 Dum tempus adhuc est, quilibet se reddat ad iudicium sufficientem. *tom. 10. 216. m*
 Omnes stabimus ante tribunal Christi. *to. 2. 150. i. & sequentibus.*
 iudicabuntur & paruuli. *ibidem. x. i*
 iudicari homines secundum volūtares suas futuras, si diutius viuerent. *ibidem. K*
 iudicii extremi cogitatio. *to. 2. 244. b. c. to. 3. 78. c. d*
 iudicium extremum *to. 3. 48. f. 56. f. & 76. c*
 iudicare viuos, & mortuos, quomodo accipiendum. *tom. 3. 56. f. to. 9. 247. l*
 De iudicio viuorū, & mortuorū. *to. 3. 65. e*
 iudicium futurum peccatis p̄nam p̄scribet. *tom. 3. 58. e*
 Post iudicium duę ciuitates. *to. 3. 63. a*
 Post iudicium, an p̄na impiorum eterna. *ibidem. b*
 iudicio peracto, non expectanda restitutio. *tom. 3. 65. e*
 Post iudicium voluntas & penitētia impiorum. *tom. 3. 73. c*
 Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. *tom. 3. 84. i*
 iudicii diem minatur peccatoribus Sophonias. *tom. 3. 312. h*
 iudi. an mox comites aduētū dñi. *to. 4. 230. m*
 In die iudicii qui domino occurrēt, an morituri sint. *ibidem, & seq.*
 iudicium, & vita p̄dicanda. *tom. 4. 325. d*
 iudicii

INDEX

iudicii expectatio. tom. 4. 332. l.
in iudicio demon accusabit. to. 4. 386. m. to.
6. 17. i. & sequen.
iudicii diem tunc futurum, quum Euageliū
predicatum fuerit in omnibus genibus.
tom. 4. 407. l. in fine.
Ad iudicium venturus est Christus cū mor-
tuorū resurrectione, & discipulis suis in
humanitate in qua fuit iudicatus. t. 5. 199.
c. & sequen.
iudicabit Christus cū duodecim discipulis,
sedētibz super thronos duodecim ibi. d.
in iudiciū non discretiōis, sed cōdemnatio-
nis dicit Ioānes nō venturos fideles Chri-
sti. ibidem. 199. g. h.
iudicium Dei primum est, quo iudicauit pri-
mos homines, & malos angelos, mediū,
quo iudicat cōtra dāmones, & homines
nō solū vniuersaliter, sed et particulariter
est iudiciū vltimū, quo Christ⁹ iudica-
bit viuos & mortuos. to. 5. 198. c. & sequen.
iudicii dies dicitur vltimus, idest, vltimum
tempus, quod incertum est per quot dies
protendatur. ibidem. d.
iudicii dies proprie dicitur, quia nulli bono
erit malē, nec vlli malo bene, sed modo
omnia permixta sunt. ibidem. f.
Quod ad differēdum de nouissimo iudicio
Dei, noui primū testamēti, ac deinde vete-
ris testimonia prolaturus sit. ibidē. 199. a.
iudicium, dies domini aliquando nuncupa-
tur. ibidem. 198. i.
Quibus sententiis domini saluatoris diuinū
iudicium futurum in fine seculi declare-
tur. ibidem. b. & seq.
iudicium futurū probat, per nouū testamē-
tum, & vetus ibidem. & sequen. 200. a. &
& sequen. & 205. a. & seq. vsque ad fol.
208. & ibidem. g. & seq. vsque ad 210. b.
& K. sequentibus.
in iudicio condemnabit minus peccans ma-
gis peccantem. to. 5. 199. b. c.
iudicium, damnatio & poena peccatorum.
to. 5. 199. h. to. 10. 102. a.
in iudicio mare dabit mortuos suos, & infer-
nus, & mors. Item infernus & mors sunt
misi in stagnum ignis. to. 5. 204. d. & seq.
iudicare Christus veniens, multos inueniet
viuos. ibidem. & tom. 9. 149. k. & 150. b.
tom. 10. 177. b.
iudiciū impiorū, quo mittent̃ i ignē eternū,

sequetur igniū cōflagrationē. to. 5. 205.
Quid Apostolus Petrus de nouissimo D
iudicio prādicare docuerit mortuorū
to. 5. 205. a. & sequen. Paulus. ibi.
in iudicio illo, vel circa iudiciū ipsum, h
res didicimus esse vētūras, Heliā scilicet
Thesbitē, fidem iudaeorum, Antichristū
persecuturum, Christum iudicaturum
mortuorum resurrectionē malorumq;
direptionem, mundi cōflagrationē
eiudem renouationem. to. 5. 207.
Quid Esaias Propheta de mortuorū reser-
rectione, & retributione iudicii sit loc-
tus. to. 5. 207. g. & seq.
Ad iudicium venturus Christus dicitur q
si ignis, propter eos quibus pēnalis e
eius aduentus. ibidem.
Quid prophetauerit Daniel, de persecuti-
one Antichristi, & de iudicio Dei, regno
sanctorum. to. 5. 209. g. & seq.
in psalmis Dauidicis, q de fine seculi hui
& quē de nouissimo Dei iudicio prop-
tentur. to. 5. 209. b. & seq.
iudicatur Christus inter iustos & iniustos
veniet manifestē, qui prius venit occul-
tus, ab iniustis iudicatus iniuste, & nō
bit, vt corā iudice interrogatus siluit. ibi.
in iudicio quomodo aduocabit Deus co-
lum deorsum, & terram. ibidem.
in iudicio congregabuntur sancti, minist-
rio angelorum ante iudicem. ibi.
in iudicio innuit quosdā purgari igne illi
quia secundum Malachiam, purgabit
lios Leui, quanuis & aliter exponat vo-
bum Malachiæ. tom. 5. 210.
De prophetia Malachiæ, qua Dei iudiciū
vltimum declaratur, & quorum dicitur
per purificatorias pōenas fienda mun-
tio. ibidem. K. & seq.
Ad iudicium Christus veniens dicit sete
velocem esse. tom. 5. 211.
De separatione bonorum & malorum, p
quam nouissimi iudicii discretio decla-
tur. ibidem.
Quod Christus iudicare debeat, probat A-
gustinus. to. 5. 212. d. & seq.
Ad iudicium faciendū quādo legitur De-
venturus, debet Christus intelligi. ibi.
Quod in libris veteris testamenti, cū De-
legitur iudicaturus, non euidenter Ch-
sti persona mōstretur, sed ex quibūdā
stimonijs

stimonijs vbi dñs Deus
apparet q ipse sit Ch-
ristus, omne iudiciū de
iudiciū illi sine mife-
ria & 225. a. & seq.
Cognomines nostrę in iu-
dicio
iudicet Christū dāmones
iudicet impij non reser-
uati tempus incertū
iudicio futuro quidam
credebantur.
iudicium Dei manifestu
iudicium iustorum sicu-
tū diem animę pio-
re, secure expectant.
iudicio damnatorum
iudicant multi cum d-
m & sequen. & 33. i. b.
iudicium venturū terri-
bi securi esse bene vi-
de videri diu volun-
tate Deus illud latere
paratum cor nostrū
iudicium extremum sicu-
tū ita & fidelibus
iudicium extremum qu-
regat ibidem. i.
iudicium facere vt dic-
tū sit sic esset male
iudicium quanto magis
iudicium venturū
Sicut vellet iudicare q
iudicium liberandū
iudicium figuraliter p-
& 16. l. m.
iudiciū diem qui timeat
mo. 4. 493. c. d.
Quod formidandum sit
nam, amandū bon-
tom. 8. 370. b.
Testimonium Apostoli
de iudicio.
Qd sit durus duris, mit-
tetur uia est quomod-
iudicem.
Debet se quisque iudi-
catorē.
Qd iudex tuus, ascen-

IN DIUVM AVGVSTINVM.

simoniis ubi dñs Deus loquitur, non dubie
appareat q̄ ipse sit Christus. ibid. & seq.
ter, omne iudiciū dedit filio. to. 5. 213. k
iudiciū fieri illi sine misericordia, & c. to. 5
221. f & 225. a. & seq. to. 8. 549. b. c. to. 10.
151. g
ogitationes nostrę in iudicio patebunt. to.
5. 241. h
dicē Christū dæmones agnoscut. 1. 6. 12. b
iudicio impii non resurgunt. tomo. 8. 4. i
iudicii tempus incertum. tomo. 8. 10. K. l
iudicio futuro quidam arguentur, & non
emendabuntur. tomo. 8. 11. c & 102. e
dicium Dei manifestum, & occultum. to.
8. 19. d
dicium iustorum sicut meridies. to. 8. 91. b
dicium diem animę piorum, in sinu Abra-
hę, secure expectant. tomo. 8. 92. h
iudicio damnatorum verba. to. 8. 155. f. g
dicabunt multi cum domino. to. 8. 155. l.
m & sequen. & 33. 1. b
dicium venturum terribiliter auditur eius
qui securi esse bene viuendo nolunt, &
male viuere diu volunt. tomo. 8. 90. c
illiter Deus illud latere voluit, vt semper
sit paratum cor nostrum, & cetera. ibid.
iudicium extremum sicut infidelibus laborē
auget, ira & fidelibus finit. to. 8. 90. f
iudicium extremum quare quidam futurū
negant. ibidem. i
Si possemus facere vt dies iudicii non veni-
ret, nec sic esset male viuendū. to. 8. 154. i
iudicium quanto magis differtur, tanto ma-
iore impetu venturum est. tomo. 8. 200. l
Si ante vellet iudicare quā prędicare, nemo
inuenietur liberandus. tomo. 8. 271. f
Dies iudicii figuraliter pręmonstratur. tomo.
8. 476. l. m
iudicii diem qui timeant, vel qui sperent. to-
mo. 8. 493. c. d
Quod formidandum sit malis propter pœ-
nam, amandum bonis propter coronam.
tomo. 8. 370. b
Testimonium Apostoli, ubi spem det bonis
de iudicio. ibidem. b. c
Qd sit durus duris, mitis piis, ergo in pote-
state tua est quomodo expectes venturū
iudicem. tomo. 8. 362. a
Habeat se quisque iudicem, vt Deum habeat
defensorem. to. 8. 270. m
Esio iudex tuus, ascende tribunal męis tuę,
stimonijs

torqueat te timor, erumpat confessio, &
dic, & c. tomo. 8. 159. g. & 167. b
Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturū,
quia ille cum venerit, cum æquitare iudi-
cabit. tomo. 8. 228. e. f
Nihil valebit tibi caliditas accusatoris ubi
testis est cōscientia ubi iudex non querit
testem, sed aduocatum tibi misit, propter
illum & per illum confitere. Ibidem. f
Hic se corrigant, & non timeant cum iudi-
cabuntur. tomo. 8. 228. f
Quid timebo iudicantem in virtute, cuius sa-
lus pręcescit in nomine. ibidem
Non timent venturum iudicem, qui primo
agnouerunt correctorem. ibidem. g
Christus primo venit oculus, vt iudicaret
secundo, veniet manifestus vt iudicet. to.
8. 154. g. to. 9. 245. i. tomo. 10. 213. f
Quod alii erunt iudicantes cum dño, alii iu-
dicandi, sed ad dexterā ponēdi. to. 8. 155. m
Si non amplius illic consedebunt iudicātes
quā duodecim Apostoli, ubi erit Paulus
Apostolus? tomo. 8. ibidem. m. & 316. d
Sicut iudicaturi sunt ex toto orbe, sic & iu-
dicandi ex toto orbe. tomo. 8. 154. e
Non solus veniet ad iudicium, sed cū senio-
ribus terrę. tomo. 8. 337. g
Multi sibi promittunt, quod cum domino
iudicabunt, & cetera. tomo. 8. 331. i. & fol.
sequen. i. k
Non est iudicatus Deus pater, sed filius iu-
dicatus est a peccatoribus iustus, & in eo
vincens, quia quod in eo iudicaretur, nō
habuit. tomo. 8. 161. m
Iudicabunt multi, sed pauciores erūt quā il-
li qui ante tribunal stabunt. tomo. 8. 332. K
Quod sancti iudicabunt cum Christo. tomo.
8. 476. b
Cum iudicaturus Christus venerit, videbūt
eum boni & mali, boni vt percipiant eter-
cedem, mali penam. Ibidem. 147. c
Videbitur terribilis, qui visus est contēpabi-
lis, demonstrabit potentiam, qui demon-
strauit patientiam. tomo. 8. 313. K
Impi eum videbunt in forma serui, nō in
forma Dei. ibidem
Licet formam serui videbunt boni & mali,
gloriam tamen eius nō videbunt nisi pii.
tomo. 8. 423. K. l
Contra eos qui negant tantam multitudinē
perdendam, cum pauci sint saluandi.
Ibidem.

I N D E X

Eodem. 145. h.
 Ideo quidam faciunt mala quia in iudicio Christum omnibus indulgentiam daturum credunt. Eodem 168. l. m.
 Timeamus iudicii Diem, venturus est: qui venit humilis, veniet excelsus: qui venit iudicandus, veniet iudicaturus. to. 8. 229. m
 Desiderantibus se propitius veniet: illi desiderant, qui tenuerunt fidem eius, & fecerunt mandata eius. ibidem.
 Venturus est ut iudicet in virtute Dei, qui venit ut moreretur ex infirmitate. to. 8. 171. h.
 Maledictum est si iudicet te in virtute sua, & non saluaverit in nomine suo. ibidem
 Quod iudicabit orbem terrarum in iustitia aequitate, quia conscientias singulorum novit. Eodem 362. m
 Quod vere iudex sit non concernens, sed discernens. Eodem. 136. K.
 Christus in iudicando non errat. to. 8. 41. c. & 145. l.
 Dominus amat iudicium, nec peruerse iudicat. to. 9. 100. l.
 inter iustum iudicem, & conscientiam tuam, noli timere nisi causam tuam. to. 8. 106. h
 Iudicium me non peruertitur precibus. to. 9. 20. b. c
 Deus habet iudicium in ipsa misericordia, & rursus habet misericordiam in illo iudicio. to. 8. 69. g.
 iudicando cum severitate, non amittit misericordiae bonitatem. tom. 8. 370. l.
 Qui diligit iudicium, oportet ut exeat quod dedit. to. 8. 69. l.
 Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat eternitatem. ibidem. m
 Non est venturus ad iudicium, nisi qui surrexit a mortuis. to. 8. 269. h.
 Deus quomodo det iudicium regi, & iustitiam filio regis. to. 8. 256. m. & seq.
 Honor regis quod iud. diligit. to. 8. 364. a. b.
 iudicio suo Deus omnia referuauit. 8. 338. i. & l
 Ideo Christus cum in potestate iudicaturus est quia cum magna humilitate iudicatus. to. 8. 105. g. in fine
 ille venit ut iudicet, qui venit ut iudicaret. to. 8. 147. b. c. & 200. a. & 227. f.
 Post iudicium, an damnatis detur mitigatio poenae. to. 8. 408. h
 Quisquis futurum iudicem times, praesentem conscientiam modo corrige. to. 8. 565. i
 iudicii tempus post erit. to. 8. 69. e.

iudicium nondum apparuit, sed iam factum iudicium. to. 9. 24.
 iam iudicatus est qui non credit. ibi
 iudex qualis apparebit Christus. tom. 9. 38
 iudicium quo faciet filius, & non pater, cum lo- 8. dicatur. Ego non iudico quenquam: est quare & iudicet. tomo. 9. 41. h. & 31.
 Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifestus in forma humana apparebit non autem pater. to. 9. 41
 iudicium multipliciter accipitur. to. 9. 42. i to. 10. 102. a.
 in iudicium non venire, quid sit. to. 9. 42. k
 iudicabit Christus viuos & mortuos, essi- 8. xerit, Ego non iudico quenquam. to. 9. 60.
 iudicare, quo dicit pater, de quo dicit, quod omne iudicium dedit filio. tomo. 9. 69
 iudicaturum se viuos & mortuos, non negat Christus, cum dicit, Si quis audierit verba mea, custodierit, ego non iudico eum. to. 9. 84
 Mundus de iudicio iudicatur, quia principium suum imitatur. tomo. 9. 103.
 Christus, non in forma Dei, sed hominis visibilis, mundum iudicabit. to. 9. 105. g. t. 10. 54
 Quid sit habere fiduciam in die iudicii. to. 137. m. & seq.
 Cautela fiduciae in die iudicii. tom. 9. 138
 Caritas non probatur perfecta, nisi incipit desiderari dies iudicii. ibi
 Qui cogitat supremum iudicium, conuertatur ad Ecclesiam. to. 9. 143
 iudicii diuini confessio. to. 9. 151.
 Exhortatio ad timendum horrorem iudicii. to. 9. 205. f. & 253. b.
 Desceptatio iudicis cum peccatoribus. to. 9. 205
 Deus in iudicio omnes homines in duas partes diuidet. to. 9. 221
 Christus rectus iudex erit, a nullo corruptus. to. 9. 235. d.
 Christus in iudicio non egebit testibus. ibi
 Sicut Christus nouerat horam, qua ipse iudicari debuit, sic nouit horam qua debet dicare. to. 9. 235
 Quo intelligatur, pater omne iudicium dedit filio. to. 9. 241. g. tom. 10. 101. m. & seq.
 Totam trinitatem est iudex. to. 9. 241.
 Extremi iudicii sententia. to. 9. 205. f. & 253. m. & 253. b. c. to. 10. 159. i. k. 218. d. 230. d. 308. g. h. 311. i. & 318. m.
 Christus in ea forma qua ascendit in celum venit iudicare viuos & mortuos. tom. 9.

IN DIVVM AVGVSTINVM

10.9.247.1.tom.10.216.f
 iudicio quid improperebit dominus pec-
 catoribus. to.9.253.tom.10.160.ab
 iuscuiusque hominis,iudicii dies nō lō-
 ge est. tom.10.16.1
 Est iudicium non valebunt preces, & ope-
 ra. tom.10.22.d
 ui occursuri sint dño in die iudicii. ibi.m
 ño Deus, quos nescit, indicat. to.23.g.h
 dicium expectandum. tomo.10.28.a
 hristus quid in extremo iudicio piis & im-
 piis dicturus. to.10.41.c.d
 abolo quid obicietur in extremo iudicio
 tom.10.45.h
 ua forma Christus iudicaturus sit in vlti-
 mo iudicio. tom.10.54.g.h
 Et quare forma hominis. ibidem & seq.
 quos hoies iudicaturus sit Christ⁹. to.10.54.l
 erbum asperum a Deo homini dictum, iu-
 dicium est. tom.10.78.m.& sequen.
 cogitandum est quotidie quales erimus in
 die iudicii. to.10.78.g
 iudicii extremi, & gloriæ beatorum discul-
 fio. ibidem.g.h
 Qui incendium sempiternum effugient. to.
 10.99.a
 Preparatio ad iudicium Dei. tomo.10.112.d
 Qui iudicaturi sint cū domino. to.10.122.b
 Quid est non intres in iudicium cum seruo
 tuo. tomo.10.149.l
 Diei iudicii horror īmensus. tom.1.153.i.K
 In potestate nostra positū est, qualiter ī di e
 iudicii iudicemur. tom.10.154.i
 Extremum iudicium semper cogitandum est.
 tom.10.159.i.& 216.f.273.f
 Qui credit in Deum, & diligit eum, non ti-
 met, sed optat iudicium. tomo.10.187.m
 Memoriam futuri perdidisse iudicii, magna
 peccati est pena. to.10.189.d
 Christus ab iniquis iudicatus, bonos & ma-
 los iudicaturus est. tom.10.190.g
 Tam terribile erit supremū iudiciū, vt etiā
 ab angelis timeatur. tom.10.194.a
 Christus in iudicio suo, nō solum crucem,
 sed & vulnera ostendet. ibidem.b
 Gaudebant fideles veniente Christo ad iudi-
 cium, & confundentur infideles. tom.10.
 198.g
 Christus cum eodem triumpho veniet ad iu-
 diciū, quo ascendit in celū. to.10.215.b.c
 Christus in extremo iudicio reddet vnicui-
 que secundum oppera, & non secundum
 misericordiam. to.10.216.g
 in extremo iudicio proferentur testes extra-
 nei. ibidem.h
 In extremo iudicio adducentur nota & non
 peregrina testimonia. to.10.216.h
 Qui nunc disimulat emendare vitam, in il-
 lo iudicio serō pœnitebit. ibidem
 Quisque sibi metuere debet ab illo iudicio.
 tom.10.216.i
 Christus arguet impios in iudicio, super for-
 matione & reformatione eorū. ibidē.K.l
 Duo sunt solū loca post iudiciū. to.10.241.a
 iudicium timeant iudicii contēptores. ibid.i
 Tempore iudicii, non erit pœnitendi locus
 tom.10.259.c.& sequen.
 Extremi iudicii irrevocabilis sententia. tom.
 10.272.k
 Ad iudicium nō veniunt Pagani, Iudei, nec
 heretici, qui iam iudicati sunt. ibidem.m
 De iudicio extremo, tom.10.273.c
 Adveniente Christo ad iudiciū, quatuor an-
 geli ab extremis terræ congregabunt om-
 nes. ibidem.g
 in die iudicii non erit tempus miserendi. to.
 10.285.i
 in die iudicii omnes iusti erunt contra pec-
 catores. ibidem
 De die iudicii, & pœnis inferni. to.10.307.l
 Ordo supremi iudicii. to.10.308.g
 Quare Christus nō respōdit discipulis, inter
 rogātibus diei iudicii. to.10.319.a.& seq.
 iudicium in fide est, aliquando in manifesta-
 tione erit. tom.10.262.a
 in Iudith quæ narratur, innuit esse facta p-
 idem tēpus quo regnabat Cyrus rex Per-
 sarum, quem librum Iudæi dicunt nō re-
 cepisse in canonē scripturarū. to.5.175.K
 De Iudith. tom.10.238.m.& 239.d
 Iudith precibus victricia arma fabricavit. to.
 10.239.a
 Iudith magnanimitas. tom.10.239.a.b
 Iudith orationis favore pudorē propriū ser-
 uavit intactum. ibidem.c
 Iudith abiecta formidine foeminea, non ti-
 muit in periculis. tom.10.239.d
 Iudith ornatus, & speties. tomo.10. ibidē.e
 Iugarinus, De⁹. to.5.32.f & se. & 33.c. & 54.i
 Iugum domini leue esse. to.1.237.b.c. & 241.
 a. tom.2.167.f.g
 Iugum legis grave. tom.2.67.f.g. & 173.ii
 Iugum

INDEX

- Iugum graue super filios Adam, a die exitus
de ventre matris eorum, vsq; in diem se-
pulture in matrem omnium. to. 5. 219. m.
tom. 7. 341. h. 3. 45. d. e. & 364. K
- Iugum filiorum Dei suaue. Eodem. 347. b
- Quinq; iuga bonum quid significant. to. 9.
211. i. k. to. 10. 28. h. i. & sequentibus.
- Iugū & sarcinā Christi ferre, nihil est aliud
quam pie viuere. to. 10. 8. b. & 143. l
- Iugū Christi quomodo suaue, & leue. to. 4.
149. f. to. 8. a. & se. copiose & 68. c. d. 148. l
- Iugum Christi, id est, persecutiones & tribu-
lationes, spiritui sanctus, etsi durissima, le-
uia facit. tom. 10. 8. b. c
- Observationes innumerabiles graue iugum
tom. 10. ibidem. e
- Tollite iugum meum super vos, &c. exponi-
tur. tom. 10. 8. i. h. & seq.
- Iugum enim meū suaue est, & sarcina mea
leuis, exponitur. ibidem. k. & seq.
- Comparatio iugi, & oneris domini, ad cete-
ros labores humanos. to. 10. 148. l
- Iugum seculi premit. tom. 10. 178. a
- Iugum Christi subleuat. ibidem
- Iugum Christi pauci ferunt, tomo. 10. 185. b
- Iugum auaritia multi fuerunt. ibidem
- Iulianus Imperator.
- Iuliani lex a scholis arcet Christianos. to. 1.
52. g. tom. 5. 185. g
- Iulianus apostata. tom. 2. 51. b. & 228. f
- De iuliani apostata iniquitate, qui vanis de-
ditus chartulis, & merito temeritatis oc-
ciscus, in locis hostilibus egenum reliquit
exercitum. to. 5. 47. l
- Iulianus. tom. 5. 48. l. & 185. g
- Iulianus imperator infidelis, & apostata,
milites Christianos habuit sub se, sed qñ
volebat vt idola colerent, preponebant il-
li Deum. tom. 8. 484. j. K
- Cur quidam dicebant apud iulianum solam
iustitiam locum habere. to. 8. 96. b. c
- Iulianus Pelagianus. to. 1. 26. l. & fol. seq. g
- Iulianus Donatistarum. fautor. to. 7. 45. & g.
h. & fo. 48. g. h
- Calumniæ Iuliani. to. 7. 281. K. l
- Contra Iulianum Pelagianum scripsit Augu-
stinus. tom. 7. 305. g. & seq.
- Ad primū causationū Iuliani. to. 7. 23. b. c
- Ad primum Iuliani argumentum. ibidem i
- Eludit Aug. Iuliani syllogismos. to. 7. 25. g
- Iulius mensis, pro Quintili. tom. 3. 11. g
- Iulius & Pompeius pugnant. tom. 5. 23
- Iulius Proculus. tomo. 5. 2
- Iumenta, a iuuando dicta. tom. 4. 92
- Iumentorum salus Deo. to. 8. 88. c. to. 7. 5
- Iumenta, dicuntur in Ecclesia simpliciter a-
bulantes. to. 3. 414. m. & 383. i. & 395. d
- Iungere quid hominem Deo iuga. t. 3. 348
- Iuno, Troianis infesta. to. 5. 2
- Iunonis templum. tom. 5. 3
- Iuno Troianis infesta & Romanis. to. 5. 20
- Iuno Iouis vxor. ibidem. 32
- Iuno & Tellus videntur idem. ibidem. 32
- Iuno Lucina Fluona. to. 5. 55
- Iuno, interduca, Domiduca dicitur. ibid. 55
- Iuno est Iuppiter. tom. 5. 8
- Iunoni aer deputatur. tomo. 5. 87
- Iuno dicitur virtutib. inimicis, & quare ibi
- Iuno, dea pariendi. tom. 8. 46
- Apud poetas Iunonis & Herculis spiritus c-
uissi. tom. 10. 9
- Iuppiter stuprator. t. 1. 31. f. t. 2. 8. f. g. & 248.
- Per Iouem lapidē, prouerbiale. to. 1. 234.
- Iouem non genuisse nouem Musas. t. 3. 10
- Iouē Deū iudæorū, putauit Varro. t. 4. 130.
- De ioue & Saturno quid nugati sint Pagan-
to. 4. 130. c. & se. copiose.
- Iuppiter. to. 5. 13
- Iuppiter, adulter. to. 5. 13. a. & 36
- Iuppiter deorum dearūq; rex. tomo. 5. 31
- Iuppiter, animus. tom. 5. 33
- Iuppiter, Ganimedis raptor. to. 5. 36
- Iuppiter versus in bouē & in cygnū ibi. 37
- Iouis omnia plena. tom. 5. 32. a. & 58.
- Iouis propheta de Romanis, secundū Vir-
giliū. to. 5. 43. g
- Iuppiter, rex omnium. tom. 5. 58.
- Iuppiter, mundus. ibidem. e. & sec
- Iuppiter stella. to. 5. 59. l. & sequen
- Iouis anima. tom. 5. 116.
- Iouem se credi volebat Simō magus. t. 6. 41.
- Iuppiter, vel Heccate, secundum philoso-
phos, anima mundi. tom. 10. 20. l
- Iurare quid. tom. 10. 86.
- Non iurandum. to. 1. in Posfido. to. 2. 124. c
- tom. 4. 400. b. to. 6. 113. l. & 114. f
- Iurantis poena. to. 1. in Posfido
- Iuratū olim per canes, lapides, &c. t. 1. 233.
- Iurare verum, peccatum nō est. to. 2. 124. d
- & 211. e. to. 4. 400. d. to. 10. 80. a
- Peierare, imane pec. t. 2. 11. e. to. 8. a. & se
- Iurandi consuetudinem extinguere, diffici-
lium.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

iur. tom. 4. 400. d. in fine. h. & 320. l. m.
 iurare per celum, & terram, &c. to. 4. 400. e iurata dupliciter. to. 10. 85. h.
 iurare aliquando oportuit, & aliquando nō Peierare, est graue peccatum. ibidem. c.
 o. 4. 317. i. iurare q̄ cōe, mala cōsuetudine ibidē. 86. h. i.
 iurandi mos ad hoc corruptissimis morib. Quare iurare prohibitum. to. 10. 85. i. k.
 seruabat antiquis, nō vt a sceleribus metu Deus cum iurat, se adhibet testem. ibidem. k.
 religionis prohiberentur, sed vt periuria Non iurare, Dei consilium. to. 10. 85. k.
 rateris sceleribus adderentur. to. 5. 21. e. difficilis de iurando quæstio. ibidem. l.
 iurando consuetudo. vnde. to. 6. 54. d. e. iurare est, scit Deus, testis est. Deus, &c. tom.
 iurare per execrationem, grauissimū est iu- 10. 86. a. & sequen.
 andi genus. to. 8. 13. i. k. Ad peierandum quid homines inducat. to-
 Co ois q̄ iurat, in dño laudabit. to. 8. 213. e. mo. 10. 86. b. c.
 iur Deus per seipsum. to. 8. 353. k. l. Augustinus, ante susceptum baptismū, cō-
 iurandi prohibetur homo iurare, ne cōsuetudi- lucuerat frequenter iurare. ibidem. f.
 e iurandi, quia potest falli, etiā in periur- Quando, & ob quā rem, liceat homini Chri-
 um prolabatur: Deus solus securus iurat- istiano iurare. to. 20. 86. b.
 ia falli non potest. to. 8. 321. l. iurare, p̄ lapidē, falsum periuriū. est. ibid. k.
 Cōtens iuraturus est, si semel iurando mē- iuramus proximo. ibidem
 tur. to. 8. 325. b. Quare Deus iuret, & prohibeat homines iu-
 Comodo omnia quę Deus iurauit Dauid, rare. to. 10. 85. h. & 320. l. m.
 ruauit. ibidem. f. g. Longe est à peccato falsum iurādī, q̄ omni-
 Si iurante hominem timere debemus, ne p- no non iurat: propinquat autem falsū iu-
 ter iurationem faciet quod cōtra volūta- rationi qui verum iurat. tom. 10. 320. m.
 tem eius est quanto magis Deum, q̄ nihil Ne Herodes Deum offenderet periurando,
 emere iurare potest. to. 8. 353. k. offendit sc̄uendo. to. 10. 322. a.
 Io prohibet hominem a iurando, ne in p- iurauit Dauid se occisurum Nabal, quem ta-
 iurium p̄labatur: & ideo Deus iurat, quia men non occidit. ibidem. c.
 non potest esse periurus. tom. 8. 424. f. Prouocatus ad iurandum, non ita grauius
 Iuramento tanto longius erit a periurio, quāto peccat, sicut qui prouocat. tom. 10. 321. e.
 rit longe a iurando. ibidem. f. g. Prouocatus ad iurandū ab aliquo, ab ipsius
 Cuius iurat hō, falsum & verū iurare po- malo erit quod iuras, non a tuo ibidē. c. d.
 test: qui autē non iurat, falsum iurare non Qui alterum prouocat ad iurandū, quē scit
 potest, quia omnino non iurat. ibidem. g. falsum iuraturum, vincit homicidā. to-
 Cui non iuret dominus, q̄i domini iuramē- mo. 10. 321. d.
 um promissionis est, firmamentū. ibidē. Exemplum super prouocatione ad iurandū
 Icest iurare, Deū testari. Si ergo tu iurādo falsum. to. 10. 321. e.
 estaris Deū, cur non & Deus iurando te- Iuramentum, Iuratio, Iusiurandum.
 steur seipsum. to. 8. 424. g. to. 10. 320. m. Quid appelletur iuramentum. tom. 8. 458. c.
 Nil gratius possumus Deo offerre, quam Iuramentū accipere, nunquam prohibemur
 iurare. to. 8. 504. e. tom. 2. 211. e.
 Iurare, est firmē promittere. ibidem De iuramentis. tom. 4. 400. b. & seq.
 Iurare Dei, est promissum per seipsum fir- iuramenta Pauli expenta. ibidem. c. 430. g.
 mare. to. 8. 507. h. iuramentū quō seruatur a Regulo. to. 5. 6. h.
 Iurandi consuetudo vitanda est penitus. to. 9. iuramentum, etiam per falsos deos, vt firmū
 252. a. to. 10. 321. c. custodiat, captiuitati & morti acerrimē
 Ne omnia nolite iurare exponitur, tom 10. se subiicit Imperator Romanus, reuersus
 86. e. & seq. Carthaginem. ibidem
 Eodem Sermo. ibid. 85. f. & seq. iuramentum, factum Romanis, qualiter ser-
 Iurare, vtrum sit peccatum. tom. 10. 85. g. h. uator a Saguntinis. tom. 5. 27. f.
 Iurare falsum, est peccatum. ibidem Periurium magnum peccatū. est. to. 10. 85. f.
 Iurare verum, non est peccatum. to. 10. 85. g. Quatenus liceat homini Christiano exigere
 iuramen-

I N D E X

iuramentum. tom. 10. 86. h. i.
A iuramento abstinendum. tom. 10. 168. g.
An Herodes debuerit implere iuramentum,
vel negligere. to. 10. 22. i. a. b.
iuratio Dei veri, nō nisi cōfirmatio promissi,
& infidelium quēdā increpatio est. to.
mo. 5. 153. l. to. 8. 32. i. l.
iuratio variis modis fit. to. 10. 85. m. & seq.
Græcorum iuratio. *τὸν θεὸν* ibid.
iuratio aliud est cum exigitur, aliud cum of-
feratur. to. 10. 86. h.
iuratio quantum habeat mali. to. 10. 66. i.
Falsa iuratio, est valde magnum peccatum.
to. 10. 320. K.
De iure iurando. tom. 2. 214. e.
iuriurando per falsos deos. ibidem e.
iuriurandum Deo deberi. to. 4. 400. e.
iuriurandi fides. tom. 5. 6. i.
Dei iussa. to. 3. 347. a.
Peccatores omittunt iussa Dei, & sequuntur
iussa diaboli. to. 10. 209. i.
ius natura, consuetudinae, & lege quid. to. 4.
187. g. & seq.
Quod iure fit, iuste fit. tom. 5. 195. K.
iura dicenda nō sunt, vel putanda iniqua ho-
minum constituta. ibidem.
ius est, omne quod iustum est: neq; orane qd
ius dicitur, iustum est. to. 8. 559. K.
Nec ius dicendum, si iniustum est. ibidem.
Si ius fecisti, iniuriam pateris, si iniuriam fe-
cisti, ius pateris. ibidem.
ius diuini, & humanum. to. 9. 14. a.
iuris naturæ præceptum, Non facies aliis, q
tibi fieri non vis. to. 9. 201. d.
ius quod debemus Deo, nobis, & proximis.
tom. 10. 86. a.
iuris peritus imperitus, cur sutori perito præ-
ponatur. tom. 8. 557. c.
iustificamur gratia Dei. to. 1. 24. h. to. 8. 450. e.
Deus iustificat impium, gratis. to. 1. 60. h. to.
2. 48. m. 119. K. & 139. a. b. to. 8. 60. K.
iustificare impium, est ex impio facere piū.
to. 2. 180. c. to. 4. 423. h. to. 8. 62. K. to. 9. 6. h.
iustificabuntur factores legis: exponitur. to.
3. 274. h. & seq.
iustificatio præcedit legis factores. ibidem. l.
tom. 4. 23. d.
iustificatio ex fide impetratur. tom. 3. 275. h.
iustificationem nomine, quid intelligendum.
tom. 4. 52. c.
iustificatio præcedit electionem. to. 21. h.

iustificationē hoīs an fides mereat. ibidem. i.
Non iustificabitur coram Deo omnis viuēs
tom. 8. 545. h.
iustificamur in solo Christo. to. 7. 213. k. l. &
fo. sequen. f. g.
An iustificari possint, quibus Christus non
dum annuntiatus est. to. 7. 237. h.
iustificatus etiā opus est gratia. to. 7. 241. l. n.
iustificationis an capax sit natura human
tom. 7. 318. f. g.
iustificatio fit tribus modis. ibidem. l.
iustificationem præcedit vocatio. to. 8. 10.
Cum iustificatur impius, ex possessione dia-
boli migrat in templum Dei. tom. 8. 14. r.
Si se homo iustificauerit, & de sua iustitia
sumpserit, cadit. tom. 8. 60. l. n.
Deus non iustificat impium, nisi credenter
& consentientem. to. 8. 83.
iustificatio ad salutem pertinet, glorificati
ad honorem. to. 8. 206. i.
iustificatiōes dei quō discēde sint. t. 8. 440. l.
iustificationes Dei sunt non dicta, sed facta
iustitiæ, opa scilicet iustorū quæ imperat
Deus: & quare Dei dicatur ibidem. b. & c.
Cur iustificationes querat discere. q. eloqui
Dei se in corde abscondisse testatur. ibid.
iustificationes, facta sunt iusta, id est opera
iustit. tom. 8. 443.
Quod sint opera iusta, non verba. ibidem. i.
Quod absentes esse nō possint, nisi quand
nesciunt: & vtrum & quando sciuntur,
nō sunt, absentes habendæ sint. ibidem.
Non aliquid impedi quominus habeant
iustificationes Dei, nisi quid nō desider-
tur, dum non in eas charitas feruet, qu
rum charitas lucet. tom. 8. 443.
Quod ad eas quasi gradibus perueniat. ibi.
in iustificationibus domini nulla est diffi-
cior, quam vt suos quisque diligit in
cos. tom. 8. 442. b. & fo. seq. f.
Vt iustificationes Dei exquirā, hoc mihi f
ctum est à Deo. to. 8. 450. h.
iustificationes Dei sic discet, vt agas, non
tantummodo scias. tom. 8. 445.
Vtrū hoc sit iustificationes Dei nosse, qd
studire & custodire, qd nosse. to. 8. 452. l.
Non est cōsequens vt qui exquirat iustifi-
cationes Dei, inueniat: aut qui inuenit faci-
quia nō potest nisi inuenit facere, & n
quæsierit inuenire. tom. 8. 463.
iustificari pōt omnis homo viuens apud
sed

sed non coram domino
Qui fecit se sine te, non iust
tom. 10. 74. l.
iustificatus quis.
iustitia quid sit, & vnde. to.
to. 3. 10. 5. 195. K. to. 10.
iustitiam cogi quaten
to. 10. 5. & sequentibus.
iustitia se qui debet pote
iustitia immortalis est.
iustitia retributiones dux
iustitia ratio habenda.
iustitia iniquis odiosa.
iustitia iniqua.
iustitia to. 4. 377. c. tomo
iustitia summa respu
verbum est Scipionis.
iustitia iustitia, quid sunt
iustitia?
iustitia regum, & omnium
iustitia cōmunis, respect
iustitia. to. 5. 46.
iustitia quō fit cum miseri
iustitia nisi diligitur, auget
iustitia cupiditas.
iustitia corrigitis, ita est
iustitia nō inferte b
iustitia nō est, nec respu
iustitia palus.
iustitia potest esse in ho
Deo domino suo vero, &
iustitia ibidem. K. l.
iustitia virtus est, quæ su
iustitia
iustitia vniuersique sua tribu
iustitia quidem iustus ord
iustitia subditur Deo, & an
iustitia Deo & anima caro.
iustitia potest dici circumir
iustitia hoc totaliter anim
iustitia & carne.
iustitia puenit, quō laud
iustitia replet via ista, & bo
iustitia cū malis multa cō
iustitia & 237. K. & se
iustitia erra damnare omni
iustitia pulchritudo quanta
iustitia
iustitia pulchritudo.
iustitia modo iustitia forma
iustitia qd accedat amator
sed

IN DIVVM AVGVSTINVM

ed non coram domino. to. 8. 45. h
 i fecit te sine te, non iustificabit te sine te. to. 8. 6. 2
 omo. 10. 74. l
 i ficatus quis. to. 10. 75. f
 i a quid fit, & unde. to. 1. 2. 12. K, to. 10. 4. c
 187 g, to. 5. 195. K, to. 10. 156. C
 i iustitiam cogi quatenus expediat. to. 2. 50. m, & sequentibus.
 i iustitiam sequi debet potentia. to. 3. 138. i. k
 i iustitia immortalis est. to. 3. 143. e, f
 i iustitiae retributiones dux sunt. to. 3. 447. h
 i iustitia ratio habenda. to. 3. 348. K
 i iustitia iniquis odiosa. to. 3. 350. m
 i iustitia nimia. to. 3. 355. d
 i iustitia. to. 4. 377. c, to. 5. 31. g, & 189. h
 i iustitia summa res publica regi non potest.
 i verbum est Scipionis. to. 5. 17. f
 i iustitia, quid sunt regna nisi magna
 i atrocitatem? to. 5. 31. g
 i iustitia regum, & omnium praesidium, de-
 i bet esse communis, respectu scilicet omni-
 i eorum. to. 5. 46. f, & sequentibus.
 i iustitia quo fit cum misericordia. to. 5. 76. i
 i iustitia nisi diligatur, augeat prohibitionem pec-
 i candi cupiditas. to. 5. 133. e
 i iustitia corrigentis, ita est officium innocentis,
 i sicut malum non infert bonis. to. 5. 193. k, l
 i iustitia ubi non est, nec res publica esse potest,
 i nec populus. to. 5. 194. i
 i iustitia non potest esse in homine, quia se aufert
 i Deo domino suo vero, & alijs sua distri-
 i buit ibidem. K, l
 i iustitia ea virtus est, quae sua cuique tribuit.
 i ibidem. to. 8. 304. i
 i iustitia unicuique sua tribuit: vide fit in ho-
 i mine quidem iustus ordo naturae ut ani-
 i ma subdatur Deo, & animae caro: ac per
 i hoc Deo & anima caro. to. 5. 195. l
 i iustitia potest dici circumire omnes vires, in
 i hoc, quod totaliter animam subdit Deo,
 i & animae carnem. ibidem. l, m
 i iustitia punientis, quo laudetur, in penis qui-
 i bus replet vita ista, & bonitas in bonis qui
 i simul cum malis multa concessit. to. 5. 236. l
 i & sequenti. & 237. K, & sequenti copiose.
 i iustitiae erat damnare omnes. to. 7. 237. K, l
 i iustitia pulchritudo quanta sit: & quare ame-
 i tur. to. 8. 219. f
 i iustitia pulchritudo. to. 10. 76. f
 i iustitia pulchritudo iustitiae formam suam habet, ocu-
 i los qui accedit amatores suos. to. 8. 68. m

Dd Justi-

INDEX

Iustitia amanda. to. 10. 75. l.
iustitia omnes res delectabiles excellit. to. 10.
75. l. & sequentibus. & 76. e. & seq.
Delectabilis præ omnibus iustitia. to. 10. 75.
m. & sequentibus.
Quantum amore iustitię impendendum. to.
10. 76. f. g.
iustitię bonũ, & diuitiarũ inanitas to. 10. 117. l.
De iustitia. to. 10. 244. a
De iustitia, & correctione fraternat. to. 10. 287. f.
in quo consistat iustitia. to. 10. 284. g. h.
Exempla iustitię. ibidem. i. K
iustitię eminentia. ibidem
iustitia omnium virtutũ comes. to. 10. 284. l.
Iustitię ordo gradus & parres.
Contemplatio prudentię, sanctificatio tẽpe
rantię, impossibilitas fortitudinis, ordina
tio iustitię. to. 1. 139. h
Ad iustitiam cõlestem gradus. to. 4. 192. h
Gradus proficientiũ, in iustitia amanda. to.
10. 75. l. & sequentibus,
iustitię pars. to. 4. 407. l.
iustitia duplex. to. 1. 74. f. g. to. 10. 72. i
iustitiam ostendit Augustinus in tribus con
sistere. to. 5. 197. m
iustitię humane initium, Deus, & adiutor. i.
1. 230. e
iustitia humana impecta. 1. 3. 350. k. & 356. a
iustitia humana. to. 3. 355. d
iustitia legis terrena, & carnalis. to. 4. 432. d
iustitia nostra in patria nõ erit vt ratio impe
ret vitij, sed Deus homini & ratio corpo
ri, vel animus. tãtaq̃ erit ibi obediẽdi sua
uiras, & foelicitas, quãta viuendi, regnan
diq̃; foelicitas. to. 5. 197. m
Nisi abundauerit iustitia vestra, & cetera. ex
ponitur. to. 5. 202. h
iustitia humana perfecta, impecta est. to. 7.
226. f. g.
iustitia vnde in nobis. to. 7. 228. e
Quomodo perficitur iustitia in vita futura.
to. 7. 294. d. e
iustitię proprię fiducia tollitur. to. 8. 61. m
iustitia tua mō abscondita est, & quãdo edu
cet velut lumen. to. 8. 91. a. b
Quę sit iustitia hominis in hac vita. to. 8.
128. d. & 350. i
Sic dicas iustitiam tuam, vt memineris quod
accepisti eam, & non eam inuideas acci
piẽtibus. to. 8. 249. b
iustitia humana, Dei iustitia est. to. 8. 249. a

ipsa est prima hominis iustitia, vt puniet
malum. to. 8. 30
Prius est vt habeas iustitiam, vt ipsa iustitia
tua conuertatur in iudicium. to. 8. 31
iustitia humana nunquā piū facit, sed
perbum. to. 8. 41
Quæ sit abundantia iustitię nostrę. tome.
479. e, f, & h
iustitia nostra perficiūtur, cum de peccat
victoriam habemus. to. 9. 13
iustitia nostra per fidē est, non per speciem
perfecta aut erit specie adueniente. ibid.
iustitia nostra a quo. to. 10. 66
De sua iustitia gloriantes. to. 10. 122
iustitia vera, Deus. to. 2. 114
iustitia vera defursū est. t. 2. 140. h. t. 3. 31
iustitię quō debetur vita æterna. to. 2. 11
Ad iustitiam vocātur peccatores. t. 3. 26
& seq. & 278. e
iustitia vera. to. 3. 359. a. to. 4. 374
iustitia vera nō est, nisi in ea republica, d
cōditor Christus est, in ea ciuitate iustitia
vera est, de qua scriptura sancta dicit
riosa dicta sunt de te, & car. to. 5. 1
iustitia vera quō diligitur. to. 5. 118
Vbi iustitia vera nō est, nec eius esse pot
quod enim iure fit, pfecto iuste fit, q
aut iniuste fit, nec iure fieri pōt. t. 5. 118
iustitia nostra quāuis in hoc vera sit pro
verum finem: tamen magis constat in
missione peccatorū, quā perfectione
tutum. to. 5. 118
iustitię verę dilectione vincuntur vitia
autem minime. to. 5. 118
iustitiam veram donat gratia sine merito
qua est multitudo dulcedinis. to. 5. 118
iustitia vera nō diligitur nec delectat, nisi
nina subueniat gratia. to. 5. 118
iustitia vera nō in philosophis Ethnicis
rit. to. 7. 335. f, & g
iustitiā veram non habent impij. Eod. 3
ille vere iustitiā loq̃t, q nō aliud i labijs p
pit aliud cēlar in corde. t. 8. 187. c. in
iustitia nō sit laboriū, sed & factorū. t. 8. 1
iustitia perfecta quę to. 1. 245. f, to. 7. 29
1 & 302. i, to. 8. 480. i, to. 10. 160. h
De iustitia perfecta, Cypriani testimoniū
7302. i
Item Ambrosij. to. 7. 303. c. & g
iustitia perfecta creata, in solis est angel
beatus. to. 9. 130. i
Perfecte

I N D E X

Iustitia in hac vita haberi non potest, tamen ad profectum & mores boni a deo inspirantur & donantur. to. 8. 226. i. K
ostoli in hac vita utrum perueniunt ad iustitiam perfectionem. to. 10. 59. i
iustitia secundum quam viuunt angeli. tom. 10. 149. m

Iustitia Dei.

iustitia dei quæ. to. 7. 237. f
iustitia dei dicitur, non solum qua ipse iustus est, sed qua nos iustificat. t. 2. 119. i. & 130. i. & 181. c. & 214. m. tom. 3. 148. l. m. 269. c. & 269. e. & 286. f. g. to. 4. 49. i. to. 7. 295. m. to. 9. 49. a. b
iustitiam dei contemnentem qui. to. 2. 180. c
nuntiabunt celi iustitiam tuam: exponit. tom. 2. 183. c
iustitia tua sicut montes dei: exponitur. ibid. & to. 10. 61. i. K
iustitia, & potentia dei. tom. 3. 137. h. i
iustitia Christi quomodo victus diabolus. tom. 3. 137. l
te vivere, opus dei. to. 3. 267. l. m
iustitia dei manifestata per leges & prophetas tom. 3. 268. g
iustitia, cibis dei. tom. 4. 393. g
iustitia dei nec potest esse crudelis, nec gratia iniusta to. 5. 111. f
iustitia dei quomodo ad nouum pertineat testamentum to. 5. 199. a
iustitia dei vindicta ostendatur, plures dantes: sed ut ostendatur quod valeat misericors gratia, aliqui saluantur. to. 5. 218. g
iustitia dei Christus est to. 5. 223. g
iustitiam dei iustitiam, & suam volentes constitutur, iustitiam dei non sunt subiecti: exponitur. to. 5. 158. c. to. 7. 237. g. to. 10. 38. d. in fine.
iustitiam multam in multis iustis videntur, cum sit una dei iustitia, cuius omnes participat to. 8. 25. c. & f
iustitia dei quomodo sit nostra. tom. 8. 53. b
iustitia dei quomodo sicut montes dei. tom. 8. 87. i. & 484. f
iustitia dei misericordiam, illi auferre non potest. to. 8. 535. f
non poteris a deo auferre iustitiam, implo- ra ergo misericordiam. to. 8. 160. h. i
iustitiam deus perdere non potest. t. 8. 208. b
iustitia manens, a quasi recedis iniustus es: ad quam si accedis iustus es. te

recedente non deficit, te accedente non crescit. ibidem. c
iustitia angelorum in omnibus est, sed ab uno capitur: quia ibi est fons iustitiæ, ubi est fons vitæ. ibidem. c
iustitia dei quomodo nostra. to. 8. 549. a. b
iustitia dei sola liberat me, mea sola non sunt, nisi peccata. to. 8. 253. d
Deus prius predicat iustitiam, & sic iudicat iustitias. to. 8. 270. c
iustitia dei summa est malis bene vti. t. 8. 206. l
iustitia a celo prospicit, cum a domino datur iustificatio consentienti. tomo 8. 308. e. f
iustitia & iudicia dei in fine apparebunt, quomodo occulta sunt. tomo 8. 323. m
iustitia, & iudicium, quomodo correctio sedis dei to. 8. 357. f. g
iustitia, & iudicium dei. to. 8. 408. l
Nomine iustitiæ, non ipsa virtus, sed opus virtutis significatur: quam non facit in homine nisi deus, qui per gratiam suam iustificat impium. tomo 8. 460. b. c
iustitia dei, rectumque iudicium, omni est metuenda peccanti to. 8. 462. c
iustitia dei est, quam ut habeat deus dedit. tomo 8. 545. f
iustitiæ dei commendatio. ibidem.
iustitia dei alia a iustitia hominum. t. 9. 49. b
iustitia quomodo couertetur in iudicium his qui pro Christo tolerant. tomo 9. 52. h
presumes de iustitia dei, sit iniustus. t. 9. 202. K
Qui vult habere iustitiam, sit medicus dei. to. 10. 4. c
iustitia, qua Christus ascendit ad patrem. to. 10. 51. a
Quomodo nos iustitia dei. to. 10. 61. i
iustitia nostra, non nostra, sed dei ibid.
iustitia dei quomodo impleatur in nobis. to. 10. 61. k
iustitia dei quomodo proficit in nobis. to. 10. 75. c
iustitia omnis a fonte iustitiæ. ideo. to. 10. 80. a
Quid de iustitia dei sentiendum, quandiu in hoc corporis per fidem ambulamus. ibid. c
iustitia non aliud est quam preceptorum dei observatio. tomo 10. 156. c
Opus in vinea domini est iustitia. t. 10. 244. b
Iustitia ex fide.
Commendatio iustitiæ, quæ ex fide est, aduersus eos qui gloriantur de sua iustitia quæ est ex operibus. tom. 8. 61. a
Nemo se ab omni iustitia putabit exulem, licet se iustum dicere non audeat: quia fides tua iustitia tua est tomo 8. 67. e. f
Non esset iustitia fidei, si non esset absconditum

INDEX

- quod prædicatum crederemus. to. 8. 42. 1. K
iustitia nostra ex fide est: & quæ sit iustitia fi-
dei. ibidem. m. to. 9. 130. a
Iustitiâ quâ colles excipiunt, est fides. t. 8. 2. f
iustitia incipit esse in nobis ex fide. to. 9. 130
a, & k
iustitia quæ ex fide est. to. 50. g, h, & 73. g, h
iustitia ipsa est, credere in deum. to. 10. 244. b
iustitia ex lege.
Iustitia nec per legem, nec per naturam. to.
7. 237. h
iustitiam legis post stercore habuit Paulus.
to. 7. 256. k, l, & 427. e, f
Legis iustitia. to. 10. 39. K, l
iustitia legis quomodo impleatur in nobis.
to. 10. 61. k, & seq.
iustitia legis Christi. to. 10. 73. b, c
iustitia ex lege est. to. 10. 73. l
Quæ iustitia ex lege, & quæ ex fide. tom. 10.
149. d
Iustitia Phariseorum & Christianorum.
Iustitia Scribarum & Phariseorum. to. 4. 27.
e, & 395. a. Retractionum. to. 1. 16. b, c
iustitia Phariseorum, & iustitia maior. to. 4.
396. e
iustitia nostra tunc plus abundat q̃ Scribarū,
quando facimus qđ docemus. to. 5. 202. h
iustitia pharisaica. to. 9. 16. b
iustitia Christianorum quæ. to. 10. 50. g
iustus, & iustificans solus deus. to. 2. 67. m
iustus nemo iustitia sua. ibidem. 67. a
Tunc stabunt iusti in magna constantia, &c.
ibid. c
iusti, ironice. tom. 2. 86. K, l
Non occidit iustus. Eodem. 322. g
iustus quid sit, iniustus etiam agnoscit. to. 3.
145. g
iustus nemo ita est, ut perfectū se audeat di-
cere. tom. 3. 177. K, l
iustū hominem & bonum quomodo opera-
tur deus to. 3. 204. K, l
Deus etiam iniusta sinit fieri, ipse iustissimus
tom. 3. 279. c
iustorum natiuitas. to. 3. 353. l
iustorum vitia, abominatio iniquis. t. 4. 45. b
iusti cur plerunq; mala patiantur. t. 4. 210. f
Noli esse iustus multum, quomodo dictum.
to. 4. 244. e
Diabolus iustis multa mala intulit. to. 4. 315.
iustus ex lege, quis. to. 4. 317. l
iustos etiam diuinæ iustitiæ seueritas punit.
to. 4. 418. g, h
iusti bona præparant, & impiis mala. t. 5. 3
iustus quomodo dicitur septies in die cad-
re, & totiens resurgere. Eodem. 102
iusti bene, non tantum bonis, sed etiā mal-
uitur: quemadmodum iniusti male, i-
tantum malis, sed etiam bonis. to. 5. 113
iustus ex fide uiuit. to. 5. 188. d, to. 7. 273. l,
335. e, & 426. i, to. 8. 441. K, to. 10. 50. h,
75. b
iustus tunc ex fide uiuit, si non videat quod
credit. to. 8. 422.
iustus quare non gignit iustum. to. 7. 225. h
iustus nemo in omnibus. tom. 7. 226
iustus ex se nemo tom. 1. 137
iustus nemo, nisi per Christum. to. 7. 185
iusti, ab iniustis, non operum sed fidei le-
discernuntur. to. 7. 293
Noli te iustum putare. to. 8. 256. f
Nemo dicat iustus sum, sufficit mihi iusti-
mea. to. 8. 247
Non merito operum tuorum accepisti gi-
tiam fidei, qua ex impio factus es iustu-
to. 8. 62. i, K
iustum est quicquid a deo fit, quia iniuste
hil facere potest. to. 8. 67. d, & 208
iustus, & iniustus, sibi alterutrum oneri su-
diuersis intentionibus. to. 8. 9
Quomodo verum sit, Non vidisti iustum
relictum, nec semē eius querens panē:
aliter inueniat in lectione diuinat. 8. 9
Quis sit iustus, qui non est derelictus, nec
men eius querens panem. Eodem. 99
iusto nihil mali pōt facere impius. t. 8. 100
Non sic iustus est deus, ut non sit misero-
tom. 8. 117. m
Nemo iustus, nisi humilis, & pius, & deu-
tia non inflatus. to. 8. 159
iustus dicitur fidelis, ex quo credidit & fa-
est ei dimissio peccatorū, licet de ista
dua vita sine peccato eēn possit. t. 8. 19
iusto est fructus, etiam in hac vita. ibidem
Nihil tam iustum quam ut puniatur pec-
tor. tom. 8. 211
Quomodo intelligis, Qui recipit iustū in
mine iusti, mercedē iusti accipit: sic in-
lige, qui recipit peccatorem in nomi-
peccatoris, perdet mercedem. to. 8. 38
Ab illo sit homo iustus qui nunquam pōt
esse iniustus. tom. 8. 420
Quod iustum est, bonum est. tom. 8. 418
Quisquis

IN DIVVM AVGVSTINVM

quis iustus est, cōtinuo bon⁹ est. t. 8. 460. b potest intelligi. to. 8. 440. K. l
 qui tribuit Deo quia est, & sibi q̄a iustus est iunior nomē est comparatium, & bene in-
 melius sibi tribuit quam Deo: nā melius telligit, incōparatione maioris. t. 8. 463. h
 est iustum esse, quam hominem esse to. 8. iunior populus, intrans terram p̄missionis,
 553. m, to. 10. 74. b signat gentes. to. 10. 180. l, m
 stos creare, & impios iustificare, Ivtrū ma iuventus Romana. to. 5. 37. e, & seq.
 ius sit. to. 9. 92. l iuventutem definierūt doctissimi hominis
 diligens iustum, quem putat iniustū, diligit esse circa triginta annos. to. 5. 234. e
 nō ipsū sed qđ putat eē ipsum. to. 9. 100. e iuventus novitatem significat vitæ. t. 8. 127. i
 isti sumus, sicut filius Dei iustus est, differē iuētus Eccl̄æ, q̄ sit. to. 8. 338. d, & 253. a, & e
 ter tamen. to. 9. 130. l iuventutis inconstantia. to. 10. 249. d, e
 stus peccatoris videns interim, plus accen Vinum, & iuventus, duplex est incendium.
 disti oblatione, mādatorū. to. 9. 145. i to. 10. 308. f
 sti quidam sunt, & postea impij efficiūtur, iuventas dea.
 & contra. to. 9. 169. g Κύριε ἐλέησον. to. 2. 240. K
 ui facit iustitiam, iustus est: & qui facit pec L
 catum, ex diabolo est. to. 9. 251. c Aban persecutus est Iacob, reuertentē
 uod iusti simus Deo reputādum: quod ini in terram suam. to. 10. 167. i
 qui, nobis. to. 10. 7. b, in fine. Laban, diabolus. ibidem.
 stus sine persecutione vivere hic nō po- Quod eo tpe, Aeneas in Italiā venerit, quo
 test. to. 10. 83. d Labdō iudex p̄fidebat. Hebræis. t. 5. 137. g
 stus sit ex peccatore. to. 10. 92. g Labeo. to. 5. 14. g, & 28. K
 eum deprehendentes iustitiam. to. 10. 92. h Labeonis opinio, de dijs. to. 5. 69. m
 stus dominus quō intelligat. t. 10. 142. e, f Labia Dei. to. 4. 348. g
 ita iusti, in hoc mundo, bellum est, nō triū Labia dolosa, q̄ mō loquunt̄ aduersus iustū
 phus. to. 10. 144. l, m iniquatē, in iudicio erūt mura: to. 8. 50. m
 iustum esse non pōt q̄ placuit. to. 10. 148. i Labia Christi quæ sint. to. 8. 116. f, g
 Vide, iniustitia, iniustus. Habeant labia cōtra simulationē quod cre-
 odie impletur in iustis, quod in aduētū spi dit cor, & cor habeat cōtra timorē quod
 ritus sancti p̄signabatur. tom 10. 221. g dicunt labia. ibid. h
 idē aspectum habet iustus, & iniustus. to. Consentiat labia tua cordi tuo. ibid. i
 10. 253. b labia cognoscantur in factis. to. 8. 187. h
 quantumvis qui vixerit iuste, non est tamē Sunt labia, interioris, & exterioris, hominis.
 vsquequaq; certus de salute. t. 10. 301. b, c, to. 8. 26. i
 & sequen. Labia non loqui dolum. to. 10. 34. e
 sti ducūt ad p̄mia æterna, peccatores Lapsus & reparatio totius hominis t. 1. 236. f
 ad p̄nam æternam. to. 10. 302. a Lapsus hominis. to. 3. 348. d
 stina Ariana p̄sequitur Ambrosiū. t. 1. 57. i Relabi periculosum. to. 4. 386. a
 stinus. to. 5. 31. K Lapsus homo, p se erigi nō potest. t. 7. 244. l
 uenca rufa, & eius mysterium. to. 4. 83. g, Lapsus malorū, nō sit delectatio, sed timor
 & seq. to. 5. 150. h minorum. to. 8. 160. c
 uenū acrior pugna, aduersus carnē, quā Lapsus maiorū, nō sit d̄lectatio minorū, sed
 senum. to. 10. 37. a sit cas⁹ maiorū tremor minorū. t. 10. 101. c
 esternū dixit iuuenē Augustinus. t. 7. 88. b Ibi labor vbi multa q̄rūt & diligunt. t. 2. 47. c
 uenū & iuencularum, regula. t. 10. 39. d Laborem manifestē p̄cepisse Christiani Pau-
 uenes imprudentes, duces vel pastores Ec lum. to. 3. 258. m
 clesiarū, non sunt instituendi. t. 10. 284. m Non laborare Apostolis permissum esse. to.
 hortatio ad iuuenes. to. 10. 249. g, h 3. 35. g, & seq.
 orpus Christi, quod est Eccl̄a tāq̄ vnus Apostolorum sensisse de labore manuum to.
 hō, primo iunior fuit, & senuit. to. 8. 99. c 3. 259.
 nior in quo corrigit viam suā, tripliciter Paulum sententiam suam, de laborando cō-
 D d 3 probaf-

INDEX

- probasse ipso facto. to. 3. 25. 8. b
 laborantium duplex genus. to. 3. 24. 5. i
 labor opificum, & agricolarum, honestus, &
 & sanctus. to. 3. 26. 0. i
 inter laborandum licere orare, & psallere. to.
 3. 26. 2. i
 Ordo in laborando. Ibidem. m
 laborat manibus Corinthi Paul. ibidem
 Nō laborātes Apostoli ceteri, an peccarint.
 to. 3. 16. 2. b
 Quare laborandum monachis. to. 2. 6. 1. m
 Nō laborare quibus permiffum. ibid. 26. 1. b
 laborandum manibus, quare. to. 3. 26. 4. m
 laboris fidelium finis. to. 3. 34. 9. c
 labor piorum, exercitatio, est non damna-
 tio. to. 3. 35. 2. d
 labore meminimus, sine labore obliuisci-
 mur: cū labore discimus, sine labore nesci-
 mus: cū labore strenui, sine labore inertes
 sumus. to. 5. 23. 6. a
 laborandum hic. to. 4. 38. 3. b
 In tenui labor est. to. 7. 25. 0. l
 labor noster nō pōt finiri nisi hoc quisq; dili-
 gat quod inuito nō possit auferri. t. 8. 16. d
 labor semen est iniquitalis: peccatum, cōce-
 ptio laboris Ibidem, e
 Nihil laboriosius iniquitate & impietate. t. 8. 22. d
 labor est, & in annunciando, & in audiēdo
 verbo veritatis. to. 8. 69. K
 Si vis sustinere laborem, attende mercedē.
 to. 8. 95. K
 Deus nō solum laborem temporalem, sed
 etiam breuem esse voluit pro foelicitate
 æterna. Ibidem.
 labor infictus à Deo præceptū mihi erit vt
 liberet ab eo. to. 8. 111. e
 Ibi labor, vbi iniquitas, & iniustitia. t. 8. 175. h
 labor magnus est cognoscere quō Deus cu-
 ret res humanas, & bene sit malis, & qñ
 cognoscetur. to. 8. 263. e. f
 Quō labor sit nobis, præceptum. t. 8. 348. K
 laborem. Deus posuit cū fine, & requiē sine
 fine. Ibidem, m
 labores manuum tuarum māducare, quid sit.
 to. 8. 493. f
 labor laborum quis sit. to. 8. 53. a, b
 laborantibus promittit Deus vitam æternā,
 ociosis vero minatur ignem æternum. to.
 9. 129. e, f
 Ad præstantia non nisi labore perueniri. to.
 10. 6. e, f
 laboramus omnes, & quare. to. 10. 8.
 laborare in Matth. 11. c. quid. to. 10. 8. h
 laborantes in hoc sæculo. to. 10. 19
 Venite ad me oēs q laboratis, & onerati est
 & c. exponitur. t. 10. 68. c, d, & 81. f, & se
 Non minus pro anima, quā pro carne la-
 borandum est. to. 10. 153. i
 Non est verus Christianus, qui nō plus pro
 anima, quā pro carne laborat. to. 10. 234
 Multi optant laboris mercedem, nullus au-
 laborare cupit. to. 10. 322
 lactis apostolici vtilitas. to. 1. 207
 lacte opus paruulis in Christo. to. 1. 239.
 to. 6. 276. l, m, to. 9. 104. f
 lactantes qui sint. to. 8. 17. m, & 118
 Dominus, vt sapientiā suā nobis lac fac-
 ret, carne inductus venit ad nos. to. 8. 54
 lac manat ex ubi dātia viscerū maternorū.
 misericordia delectabili paruulis grati-
 fundit, & significat gratiā Dei. to. 8. 23.
 Christus cū sit panis, se nobis lac fecit, ino-
 natus, & apparens mortalis. to. 8. 502. c
 Sic nos vult lacte nutrire, vt non ibi reman-
 mus, sed crescendo per lac ad solidū cō-
 perueniamus. Ibidem
 lactare vt nutriaris, sic nutrire vt crescas,
 cresce vt panem manduces. Ibidem
 A lacte nō separabis quo ad vsque super-
 trē tuā es, ne prius fame moriaris prius
 panē manducare sis idoneus. to. 8. 50
 Quid sit lac ouium sumere. to. 9. 23
 Paulus lac & lanā ouium accepit, nō ta-
 oues neglexit. Ibidem
 a c dat paruulis Christus. to. 10. 3
 lacturnus, Deus. to. 5. 3
 lace dmonij, quō credidit. Lycurgo. t. 5. 1
 lachrymæ vnde salte. to. 3. 23
 Vbi lachrymæ multæ, ibi spiritalis ignis
 cenditur. to. 4. 38
 lachrymans Marcellus Syracusæ non per-
 cit. to. 5. 3
 lachrymæ tanto sunt vberiores in homi-
 quanto est melior. to. 5. 2
 Absterget Deus omnem lachrymam, & cō-
 ponitur. Ibidem. 202
 lachrymas māducā die ac nocte. t. 8. 123. c
 lachrymæ tuę dicuntur panes, nō potus, illis
 qui desiderat fontem aquarum. Ibidem
 lachrymæ vnde panes. to. 8. 94
 lachrymarū cōuallis. t. 8. 304. d, to. 10. 202
 lachrymæ orantium dulciores sunt quam
 di

dia theatrorum.
 Consolatorias effunde
 effeminatorum.
 lachrymæ puerorum, t
 to. 95. c
 lachrymæ, doloris teste
 lachrymæ Christi, mudi g
 lachrymæ legun
 Delachrymis, compun
 to. 10. 283. e
 lachrymæ suaves sunt
 Cypre sunt lachrymæ
 to. 276. m
 templa lachry manti
 lactantius vñs literis
 lacus multa potest rep
 Alud est lacū aperire,
 lacus est profunditas
 lacus miseræ, est profun
 carnalibus concupis
 lacus inferior, quis sit.
 lacus profundus peccat
 lacum discendunt, q
 lacus.
 Quid sit vñm memb
 lacus.
 lacus malis ladi non p
 lacus permiserit.
 lacus de causis
 lacus.
 lacus domus, quid figi
 lacus debemus in dom
 lacus. 8. 224. f, g
 lacus in domo
 lacus. 8. 65. c, & 216
 lacus, & exultabo in
 lacus.
 lacus lachrymæ, cur in
 lacus semper lachry cor
 lacus. 311. a, b, & seq.
 lacus plena & perfecta
 lacus. 368. h
 lacus causa, iustiti
 lacus coelestis,
 lacus, vt quodā
 lacus. 311. a, b, & seq.
 lacus non est foris qu
 mo. 8. 8. c

IN DIVVM AVGVSTINVM

dia theatrorum. to. 8. 494. g
 Consolatorias effundere lachrymas, nō est
 effeminatorum. tom. 9. 207. e
 lachrymæ puerorum, testes sunt miserię. to.
 10. 95. c
 lachrymæ, doloris testes. to. 10. 120. i
 lachrymę Chrī, mūdi gaudia sūt. t. 10. 179. K
 Petri lachrymę leguntur, satisfactio nō legi
 tur. tomo. 10. 186. m
 De lachrymis, compunctione, & penitencia.
 tom. 10. 283. e
 lachrymæ suaves sunt diligentibus deū. ibi. h
 Crebre sunt lachrymę iustorum, in via tom.
 10. 276. m
 exempla lachrymantium. to. 10. 299. i, k
 actantius vsus literis prophanis. tom. 3. 14. l
 acus multa potest representare. to. 5. 178. f
 Aliud est lacū aperire, aliud effodere. t. 8. 16. e
 acus est profunditas sæculi. to. 8. 50. c
 acus miserię, est profunditas iniquitatis, ex
 carnalibus concupiscentiis. tom. 8. 113. h
 lacus inferior, quis sit. to. 8. 318. a
 acus profundus peccatorum. to. 8. 546. f, g
 In lacum discendunt, qui confessionem per
 dunt. ibidem. f
 Qui lædit vnum membrum, totum corpus
 lædit. to. 9. 140. m
 Iusti a malis lædi non possunt, nisi quantum
 deus permiserit. to. 9. 143. i, & 250. i
 Deus duabus de causis permittit nos ab ho-
 ste lædi. to. 9. 250. i
 Ielūs. tomo. 5. 17. f
 lætitia domus, quid significet. to. 5. 95. m
 lætitia. tom. 5. 122. f, & K, l
 lætari debemus in domino, & non in nobis.
 tomo. 8. 224. f, g
 lætetur iustus in domino, & nō in se, q̃a & c.
 tomo. 8. 65. c, & 216. d, e
 labor, & exultabo in te, non voluptate sen-
 suum. tom. 8. 19. f
 Cum lætari iubet, cur in domino. t. 8. 360. k
 Ita semper lætetur cor nostrū, vt timeat deū
 to. 8. 312. a, b, & seq.
 lætitia plena & perfecta, quando erit. to m. 8.
 368. g, h
 lætitie tuę causa, iustitia. to. 8. 127. f
 Cum lætitia coelestis, & ineffabilis accepta
 fuerit, perit quodāmodo humana mens,
 & fit diuina to. 8. 9. h
 lætitia non est foris quærenda, sed intus. to-
 mo. 8. 8. c

Ineptæ lætitie, & moderati mœroris pugna.
 to. 9. 226. h

Cessando a lætitia carnis, acquiritur lætitia
 mentis. tomo. 9. 254. l

Iusti in deo, iniusti vero non nisi lætantur in
 sæculo. to. 10. 278. e

lætitia huius mundi, sæpissimè in tristitiam
 vertitur. to. 10. 278. e

laici scripserunt ad Augustinum. to. 1. 25. a
 A laico n̄ erubescat discere psbyter. t. 7. 278. c

laici non immisceant sed dispensationi spiri-
 tualium. to. 10. 296. f

Bonorum & malorum laicorū cogitationes
 & verba, cū viderint pastores malè viuē-
 tes. tom. 10. 41. l, m

Lamech an occiderit Cain tom. 2. 43. b

Lamech homicidium perpetravit. t. 5. 139. h
 Lamech quot annis vixerit. tom. 5. 134. g, h,
 & 138. m

Lamech duas vxores habuit, scilicet Ada, &
 Sella. ibid. 137. d

Lampares rex. 23. Assyriorum. tom. 5. 172. K
 lampades accensa bona opera. tom. 2. 183. h

l, m. to. 4. 194. c, to. 10. 21. m, & seq. & 22. h
 lampades ardere. to. 10. 23. b, c

lampades extinguere quid. to. 10. 22. b
 lampadum, prudentum & satuarum virginū
 diuersitas. to. 10. 23. c

lana materies est & præparatio ad vestem, &
 quid significet. tom. 8. 571. e

Quid p lanā & linū intelligat. t. 10. 234. l, m
 Quid exercere lanificiū sanctum; t. 10. 234. a

languor est primę inobedientię supplicium
 to. 5. 132. e, f

languor naturæ nostrę quis sit. to. 8. 438. m
 languor quid sit. tom. 8. 381. d

laomedon quō periuriū incurrit. to. 5. 21. d, e
 Iouem lapidem, prouerbiale. to. 2. 234. K

lapidum cognitio necessaria. to. 3. 10. h
 lapis capitolinus. tom. 5. 20. K

lapidem, sub quo iacet mortuus remouere,
 est gratiam prædicare. to. 9. 79. d

lapides a miliario tom. 10. 137. l
 De lapide Adamante, & Magnete. to. 5. 214. f

lapis Asbeston accensus nunquam extingui
 tur. Et de Pyrithe lapide Persico, qui ma-
 nū vehemēter se prementē vrit. t. 5. 215. c

De lapide Selinite in eadē Perside, cuius can-
 dor iterior cū lūa crescit, & decrescit. ibi.

lapis inuentus in bonis renibus. to. 5. 231. f
 lapides quid. tom. 10. 235. c, d

INDEX

- lapis diuitiam significat. to. 10. 26. c
lapides duodecim extracti de iordane, & fixi
in loca castrorum quid. to. 10. 180. l
Quinque lapides de torrente a David colle-
cti quid significant. tom. 10. 108. b
lapides quo David Goliath prostravit Chri-
stum figurabat. to. 10. 125. l
lapis vnctus a iacob, Christus est. t. 3. 138. g.
to. 5. 155. c, to. 6. 86. g, t. 8. 135. l, m, & seq.
to. 10. 34. g, h
Et quod sit prophetia. t. 10. 34. g, h, & 35. a
lapis sine manibus de monte præcisus, Chri-
stus. tom. 8. 127. g, h, & 140. b, & 143. g, &
366. g, & 373. e, to. 9. 8. a, & 19. l
Christus sine opere maritali de iudeis natus
lapis est de monte sine manibus excisus. t.
6. 126. b
lapis angularis Christus. t. 5. 175. h, tom. 10.
181. l, & 70. a
cuius anguli sit lapis. t. 8. 321. l, & 352. a, b
lapis angularis ad quid valeat. to. 10. 41. i
lapis viuus. to. 6. 97. m, & sequen.
lapis, Christus. tom. 10. 34. g
lapis reprobatus ab ædificantibus, Christus.
to. 3. 201. g, to. 6. 97. m
lapis reprobatus ab ædificantibus, quò factus
sit in caput anguli. t. 8. 143. g, h, & 315. l, m
iudæi lapidem angularem reprobauerunt
ædificantes. to. 10. 136. l
Aliud est a lapide conquassari, aliud conteri
to. 8. 140. b, & 429. l
lapis Christus conquassat paruos, conteret
magnos. tom. 8. 266. k
Quicumque offenderit in lapidem illum, cõ-
quassabitur, super quem autem venerit lapis
ille, conteret eum: exponitur. to. 10. 34. g, h
Qui offendat ad lapidẽ offensionis. to. 73. h. i
Etiam Christiani aliqui offendunt ad lapidẽ
offensionis. tom. 10. 73. l
iudæi lapides offensione quassati, præclaro
aduertu conterentur. t. 10. 242. c, & 243. d
lapides, gentes idolatræ, adorantes lapides.
to. 8. 142. l, to. 9. 19. m, & 68. c
lapides Sion qui sint. to. 8. 376. b
lapides Christiani primus dicebantur, quia
lapides pro deo colebant. to. 9. 68. c
Quid sit lapides clamare to. 10. 135. c, d
in laqueo diaboli, sunt duo to. 8. 54. h, i
laqueus occulti occulta est cogitatio. t. 8. 21. i
laqueum interitus abscondentes, quomodo
in ipsum incidunt. to. 8. 82. c, d
- laquei venantium qui sint, & quibus tendi-
tur. to. 8. 330. h
in laqueos venantium, multos mittit verbum
asperum. to. 8. 330. i, & 333. g
laqueus venantium, est dulcedo vitæ huius
qui tunc conteritur, &c. to. 8. 482. e
Aliud est laqueum abscondere in via, aliud
iuxta viam. to. 8. 542. g
laquei non in uia, sed iuxta viam timedi. t. 10. 46.
laquei, quibus se implicant diuites volente
feri. to. 10. 93. l, i
largitas dei erga nos. to. 9. 162. i
Vide, Beneficium, & Deus.
lasciua semper saturitati iuncta est. t. 10. 159.
Multa nos latere. tom. 3. 190
latere Christi, quid. tom. 4. 310
Prodenda quæ dũ latent, nocent. to. 7. 159
latini sermonis penuria. to. 5. 81
latinus rex. tom. 5. 163
latinorum reges omnes cognominantur
uui, a Siluio quarto rege ipsorum. ibi. 73
latium post Aeneam, quem deum fecerunt
vndecim reges habuit. tom. 5. 163
latitudo, in scripturis quid. t. 2. 172. g, & 18
e, f, & h, i, to. 10. 62. l, i
latitudo cordis, charitatẽ significat. t. 8. 449.
Et quomodo. Eodem. 449. f, g, & 456. a
altitudo, latitudo, longitudo, & profundum
to. 10. 62. i, K
latitudo profundum, altitudo, & longitudo
explicatu difficilia. ibide
Et quod significant in cruce dñi. ibid. & se
De eo quod Apostolus, Vt possitis cõpre-
dere cũ omnibus sanctis, quæ sit latitudo
longitudo, altitudo & profundum. H
melia. to. 10. 91. g, & sequen.
Et ibidem longitudo, & latitudo & c. bifaria
expõsita.
latitudinẽ facit charitas, & quò. to. 10. 56
In quo consistat longitudo, latitudo, altitu-
& profundum charitatis. to. 10. 32.
Latona, Apollinis marer. tom. 5. 172
latia soli deo debetur. to. 2. 60. K, & 96. g
to. 6. 99. e, & 216. c, & 245. f
Latia. tom. 5. 45. l
latie Græce, dicitur seruitus quæ soli deo de-
betur. to. 5. 49. a, & 81
latris est cultus deo debitus, q in latino vo-
vocabulo nuncupari nõ potest. Eod. 81
latiam non recipiunt sibi sancti, nec angeli
nec homines. to. 5. 81
latia

latia cenet cinitas sancti
non multis, vt infidel
ges statuerunt.
latrones etiam pacem op
quirent.
Socrus exclamatio in m
nos.
latroni boni fides, philo
laus. to. 10. 7. i, i
copie. & 193. e, &
latrone creditur, qu
latro, & detecerunt.
latro in confessione effi
factus est cibus de
latronem accusauit eam
latro in cruce Christum
bus Apostolis, lauda
latro Christum in cruce
latro, quando Petrus
latro Christum confiten
latro impiu cõuersum
latronis confessio salua
latro pedens cum domin
latro qñ discipuli titu
latro audiu Christum
latro negauit. latro
latro confessus est.
latro fuit latroni in
latro confiteri, quam
latro
Deprecatio latronis.
latronem non solum fid
latro in confessione, fid
latro nullum miracu
latro non solum credib
latro non solum credib
latro Christum iou
latro crucifixoru i
latro latronis ad malũ i
latro latronum in
latro latronis exaudita
latro Christi ad la
latroni quæ Christus
latro regum in cruce
latro regum in cruce

IN DIUVM AVGVSTINVM

ria censet ciuitas sancta seruiedu vni deo, non multis, vt infideles censuerunt, & leges statuerunt. Eod. 194. b
trones etiam pacem optant, quamuis eam inquietent. to. 5. 191. l, & seq.
ocratis exclamatio in magnos latrones priuatos. to. 10. 293. i. K
tronis boni fides, philosophia, confessio, uirtus, laus. to. 10. 7. i. K, & 188. i. K, & seq. copiose. & 193. e, & seq.
tro tunc credidit, quando Apostoli victi sunt, & defecerunt. to. 8. 239. m
tro in confessione effudit ex se sanguinem & factus est cibus dei: exclusit iniquitate suam: accusauit eam & caruit. to. 8. 240. c
tro in cruce Christum confitens, dubitati bus Apostolis, laudatur. to. 9. 18. i. & 112. d
tro Christum in cruce pendente confitebatur, quando Petrus turbatur. to. 9. 242. g
tro Christum confitens, designabat nullu a deo impiu couersum posse perire. ibid.
tronis confessio saluauit eum. to. 10. 148. d
tro pedens cum domino, credidit in Christum, qn discipuli titubauerunt. to. 10. 183. a
etrus tandiu Christum nouerat, quem in passione negauit. latro non nouerat eum & confessus est. to. 10. 188. i
audabilius fuit latroni in fete passione Christum confiteri, quam inter virtutum operum. ibidem.
Deprecatio latronis. to. 10. 188. i. K
latronem non solum fides, sed & deuotio saluauit. to. 10. 189. c
latro in confessione, fide, & deuotione, imitandus est. to. 10. 190. c, d
latro nullum miraculu viderat. Christum facientem, & tamē confessus est. to. 10. 193. e
latro non solum credebatur Christum resurrexurum, sed etiam regnaturum. to. 10. 200. l
Vbi latro Christum inuenit, ibi discipulus prodidit. to. 10. 200. m
latronum crucifixoru insultatio. to. 4. 172. m
Boni latronis ad malu in pperiu. to. 10. 193. h. i
Colloquiū latronum in cruce. to. 10. 200. k. l
Duorum latronum differentia. to. 10. 193. f, g
Boni latronis exaudita oratio. to. 10. 209. K
Responsio Christi ad latronem. to. 10. 188. l
latroni quare Christus pmiserit paradysum to. 10. 190. b, c
latro regnum in cruce poposcit, & obinuit. to. 10. 209. e

latro crucifixus cum Christo, quomō eodē die fuit in paradiso. to. 2. 87. i, & 135. g
latronis iustificatio qualis. to. 4. 220. g
latronis martyrium. to. 7. 374. b
latronis & Apostolorum collatio. ibidem. b
latro in die passionis fuit cum Christo in paradiso. to. 9. 113. m
Christus opprobria crucis sustinuit, vt latronem glorificaret. to. 10. 188. h, & sequen.
latro nondū vocatus erat, & iam electus erat ibidem. K
Christus latronem paradiso introducens, duplex beneficium operatus est. to. 10. 193. c
latronis mentem immutauit Christus. ibid.
Nullus regum, ppter Christum, passus est latronem secum facere in ciuitatem suam ingressum. to. 10. 193. d
latro in cruce se exiit a peccatis. ibidem. i
latro adductus est a latrocinio ad iudicem, a iudice ad patibulum, a patibulo ad paradysum. to. 10. 200. l
latro crucifixus, an baptizatus. to. 4. 77. g
Retractio. to. 1. 27. b, to. 4. 197. i
Retract. to. 1. 20. g, to. 7. 129. c, d
Retract. to. 1. 11. f, in fine. Itē. to. 7. 374. b
latro ad dexteram Christi in cruce, bonos in iudicio signat: aliter ad sinistram, malos. to. 9. 56. b, c
Defauctio à latronibus fauciato, parabola dī scussa. to. 10. 56. b, & seq.
Homo qui in latrones incidit, est totum genus humanum. to. 1. 10. 31. d
Adam, mortis inuentor, nō inmerito latronis nomen incurrit. to. 10. 190. b
Diabolus dī latro prius, & vltimus. to. 9. 167. f
latro est cauendus. to. 10. 41. h
latrocinia quid sint. to. 5. 59. g
latrocinia sunt regna, remota iustitia. ibid. g
latruii. to. 10. 151. c
latera dicuntur, quicunque alicui coherent. to. 8. 144. i
latera domus dei quæ sint. to. 8. 494. i
Ex latere Christi aperto fluxerunt duo sacramenta. to. 9. 213. m
Lauacrum aque in verbo, quo mundatur Ecclesia. to. 1. 10. l
Lauandi mos in Ecclesia. to. 2. 163. f
lotio pedum in Ecclesia. ibid.
lauare faciem, mystice. to. 4. 410. a
Deus abluuit, non homo. to. 7. 76. c, d
lauare, & rigare, differunt. to. 8. 12. h
lauare

I N D E X

lauare manus inter innocētes, qd fit. t. 8. 41. m
 Quodd Christus lauit pedes discipulorū, non
 ad sacramentum mundationis, sed ad exē
 plum humilitatis pertinebat. to. 8. 340. d
 lauare pedes dicitur quis proximo suo cum
 iniurias remittit, & pro eo orat. to. 9. 86.
 m, & sequenti
 lauare stolas suas in sanguine agni, quid sit.
 to. 9. 142. m, & sequen. d
 lauare, & mundari. tom. 10. 159. g. h
 lauare, & non mundari. ibidem.
 Pilati sētētia cū ablutione manuū. to. 10. 189. k
 De latione pedum Apostolorū. to. 10. 191. h,
 & 291. d, e
 Non erubescant nobiles & potentes, exēplo
 Christi, abluere pedes pauperum. tom. 10
 191. h, i
 Præcipit Heliſæus Naaman septies lauari in
 Iordane. to. 10. 229. l
 laudes & vituperationes mouent. to. 1. 66. c
 laudatio bonę vitę comes. ibidem. e
 Laudatio libera est a lege narrantis, & rexētis
 historiam. tomo. 8. 405. e
 Melius est vituperare, quā dolose laudare.
 tom. 8. 468. i
 insanit, qui laudat qđ nō est bonū. t. 8. 512. b
 Falsa laus, adulatio est. tom. 8. 537. k
 Aliud est laudare loquacem, aliud laudare
 veracem. to. 8. 539. h
 Nemo laudat nisi quod ei placet. to. 8. 573. i.
 laus in quo consistat. to. 9. 106. i
 laudes, felia arborum sunt. to. 10. 4. m
 Laus diuina.
 Omnia condita laudant deum. to. 1. 50. i, k
 to. 9. 189. b, to. 10. 111. b
 laudis diuine gradus. tom. 1. 224. d, e
 Deus in omnibus laudandus. to. 1. 228. i
 Et in vitiosis laudandus deus. ibid. 228. c, d
 Ille laudat ueraciter deū, qui veraciter amat.
 tomo. 2. 179. k, l
 laus dei, sacrificium noui testamenti. ibidem.
 laus dei in beneficiis, & pēnis. to. 3. 339. f
 In prosperis, & aduersis. to. 8. 67. d, & 76. d
 laus dei cum opere. to. 3. 339. f
 laus dei. tom. 3. 355. a
 laudem diuinā quomodo parit consideratio
 vnionis mirabilis, naturę spiritualis & cor
 poralis in animali, & omnium bonorum
 nobis in vita concessorum to. 5. 243. e, f
 In laudibus dei quomodo proficiunt omnia
 membra nostra, quando iam eorum non

erit necessitas. to. 5. 24
 In laudem artificis, quomodo nos accendit
 pulchritudo multiplex nobis nota in g
 ria, & quō laudātes non fatigabimur. i
 In laudem cantici cęlestis, quo nihil erit
 gloria iocundus. to. 5. 246
 Ipsi laudant dominum, qui se subdunt do
 no. to. 8. 66. h, & fo. sec
 Curuus est qui laudat deum quādo sibi be
 est, & blasphematur qñ sibi male est. t. 8. 6
 Omnis multitudo audit laudem dei, sed
 in omni multitudine est laus dei. t. 8. 85
 Quicquid egeris, bene age, & laudasti deu
 Ibidem. h
 laudare deum tota die, quid. Ibidem. & 25
 Sic lauda deum, ut nolis male inimicis tu
 tom. 8. 111. m
 laudare deum tibi prodest, non deo. ibid
 Non laudant dominum qui male credunt
 aut male viuunt. to. 8. 143
 Non potest esse laus dei, nisi in sanctis ei
 tom. 8. 145. K
 Nam qui male viuunt, non eum laudant:
 si prædicant lingua, blasphemant vita.
 Sicut notus est per omnes terras, ita laudat
 per omnes terras. ibidem
 laus, immolatio in nobis est. tom. 8. 159.
 Eis prodest laudare deum, qui bene viuunt
 to. 8. 159. h, i
 Si male viuunt, & bona dicis, nondum laudat
 Deum: si cum cęperis bene viuere, & m
 ritis tuis attribuis quod bene viuunt, non
 laudas. ibidem
 Nec ille laudat deum, qui malē uiuit, nec i
 qui quasi de suo putat esse quod bene ui
 uit. ibidem
 laudetur deus bona voluntate, & gratuito
 sit quod laudatur. tom. 8. 172. c
 laudetur voluntate, non necessitate. ibid
 laus dei a corde & ore Christiani recedē
 non debet ut laudetur in prosperis, & r
 le dicatur in aduersis. ibidem
 Non posse laudare deum, nisi mihi donat
 laudare se posse. to. 8. 211
 laus ex ore meo exiēs, plus placet deo, qñ
 gna uictima adducta ad arā ipsi. p. 8. 24
 Omnis creatura laudat deum, quoniam
 ipsa cōsideratur, laudatur deus. ibidem
 Omnia laudant deum, quā fecit deus, præ
 vitia, quā non fecit. tomo. 8. 239. i, & 24
 b, c

Super

IN DIVVM AVGVSTINVM

per omnē laudem Dei adijcere, quid sit. to. 8. 25. i. f. g.
 laudem Dei tria oportet inuenire. to. 8. 260. d. e
 qui laudabunt nomē domini. to. 8. 269. c. d
 deficiis ab amore, deficiis à laude, semper laudas si semper amas. to. 8. 303. b
 finis laudare Deum, si definas amare. to. 8. 315. g
 uando bene tibi est, lauda misericordiam Dei quādo male tibi est, veritatem lauda. to. 8. 337. c
 securitas laudis, in laude Dei. to. 8. 350. l
 ai quantū laudant, tantū vires acquirunt, & dulcescit quem laudant. to. 8. 370. K
 lius anima semper laudat dominū, quē &c. to. 8. 380. h, i, & seq.
 udari vult Deus: & hoc ut tu proficias, non ut ille sublimetur. to. 8. 381. a
 i veritate Deum lauda, quia si de tuo volueris, mentieris. ibidem. b
 Christum quidam laudando impediuntur, qui nullum vituperando saluebant, to. 7. 396. e
 semper à nobis laudatur Deus, si semper amatur. to. 8. 402. c
 laudantem vidit Deus quem probat amante. ibidem. f
 Verbo & opere laudare. ibidem. f
 laudari in nomine sancto Dei, quid sit. ibidem. g
 Potest esse laus Dei vera & pia, ubi nō est confessio peccatorū quē laus multo crebrius in scripturis confessio vocatur. t. 8. 407. g
 laudes Dei sunt opera eius in praeceptis. ibidem. i
 laudat laudē Dei qualis sit locutio. t. 8. 409. g
 Non laudet Deum, sed se, qui magnos se putant: quia nomē suū potius, prae dicari volunt, quam nomen domini. to. 8. 427. K
 Ille semper laudandus est qui est. ibidem. l
 Quid sit septies, in die laudem dicere. to. 8. 465. c
 Quidam laudando Christum, à Christo, retrahunt. to. 8. 468. i, k.
 Si non laudauerint serui dominum, superbi, ingrati, irreligiosi erunt: & non laudādo dñm, faciunt ut feuerū sentiāt. to. 8. 511. g
 Si laudas, propiciabis: si nō laudas, offendis: nec laudibus nris ille crescit, sed nos. ibi. h
 Quoniam, nobis expedit laudare Deū, iubet

miseri corditer, ut laudemus eum, nō arroganter. ibidem. h
 Quales sint qui laudent eum. ibidem. i
 laudem laudandus, quia bonus. to. 8. 511. l
 laudem suam Deus sic tēperauit, ut firmorū esset, & infirmorū. Eodem. 512. e
 laudare debemus, Deū amando, nō coactē: nec prae posita mercede. Ibidem.
 A laude Dei nemo excusatur: nā ipsum voluisse, laudasse est, nec à te quārit verba, sed cor. Eodem. 513. b
 laudabis Deum si trāseris ad vituperationē tuam. to. 8. 537. g
 Qui laudari nō vult ī trāsitu huius seculi, obmute scetū veniet seculū seculi. t. 8. 551. l
 laus flagellantis, medicina est vulneris. Eod. 552. b
 Non potes laudādo Deū finire cuius magnitudo finem habere non potest. Ibidem. c
 Sicut eius magnitudinis est est finis, sic tuae laudis non erit finis. Ibidem.
 Sine fine erit laus, quia sine fine amor. to. 8. 544. K
 Ut homo se laudet, arrogantia est, ut se Deus laudet, misericordia est. to. 551. i
 laudare Deū nec mortui cessant. t. 8. 552. c. d
 De operibus laudemus operātem, de conditis cōditorem, de creatura creatorē. ibi. e
 In laudandis operibus Dei, virtutem Dei pronunciabunt ibidem. f. g
 laus Dei via te constituens, ostēdit tibi quā diligas, quid timeas, quid appetas, quā fugias, quid eligas, & quid reijcias. ibidem. i
 laudent Deū omnia opera eius. to. 8. 554. e. f. & 573. i, K
 Expedit tibi deficere laudando Deum, quā proficere laudando te. to. 8. 512. c
 Magnum est quod laudamus Deū, sed quod laudamus, adhuc infirmum est. ibidem. f
 laudabo dñm in vita mea, quid sit. Ibidē g. h
 Qualis sit ista laudatio, ubi quando es, laudas. ibidem. i
 Quare laudare debeamus dominum, & quē merces. to. 8. 560. h, i
 laudatio impiorum offendit Deum. Eodem. 561. a
 Ideo laudate dominum, quia bonū est laudare dominum. to. 8. 561. i. in fine.
 lingua tua ad horam laudat, vita tua semper laudet. ibidem. k
 Cum deus laudat, de bono opere tuo, opere tuo laudas

I N D E X

- laudas Deum. ibidem.
 Quando perficitur in nobis laudatio Dei. ibidem. m
 Vis ut Deo tuo iocūda decoraq; sit laudatio, noli bonę cantilenę tuę obsterpere malis moribus. to. 8. 561. m
 Aures Dei nō ad os, sed ad cor: nō ad linguā sed ad vitam laudatoris patet. Eodē 561. a
 In laude Dei debet esse meditatio vitę nrę pręsentis, qā exultatio sempiterna futurę nostrę vitę laus Dei erit. to. 8. 572. e
 Ad laudem Dei exhortatio. to. 8. 572. e
 Tūc desinis laudare Deū, quando ā iustitia, & ab eo qđ illi placet, declinas. t. 8. 573. h
 Quōd cęlestia & terrena omnia laudēt Deū. ibidem. i, K
 laudare Deū ī excelsis, qđ sit. Eodem, 574. e
 laudare Deū est, negociū beatorū. ibidem. c
 Sic omnia laudant Deū, cum considerata pariunt laudem Dei. ibidem. h
 Charitas laudat Deū, discordia blasphemāt. to. 8. 576. m
 Peccata non laudant Deum. to. 9. 129. d
 laudes Dei. to. 9. 165. l
 Nō ē pulchra la^r iore peccatoris. t. 9. 188. m
 Nemo sui ipsius laudator esse debet, sed Dei. to. 10. 7. i
 Deuiare ā Dei laude. ibidem. h
 laudās dñm inuoca, & ab inimicis tuis salu^r eris: loc^o exposi^t. t. 10. 7. h. & seq. copiosē.
 Peccatori vtrū profit laudare Deū. t. 10. 91. d
 Et vtrum possit. ibidem.
 laudare Deum quibus profit to. 10. 91. d, & sequen.
 Quomodo Deus vere laudetur. Ibidem.
 laudare Deum quando cessamus. to. 10. 98. b
 laudant angeli Christum cōperenter, laudemus eum confidenter. to. 10. 133. g
 Bis Deum laudamus, si nos piē accusamus, deumque laudemus. to. 10. 148. a
 Qui se laudat, Deum nō laudat, sed se a Deo auertit. to. 10. 150. e
 Omnis enim nō mitis, superbus, elatus, asp, in se vult laudari, nō in dño. to. 10. 320. d
 Laus humana, & laus sui.
 laudis humanę vanitas. to. 2. 76. a, b
 laudes hominum quomodo accipiendę. to. 2. 95. m, & seq.
 Multi laudantur, quorum facta non laudantur. to. 2. 93. K, & seq.
 laudari quomodo possit Christianus. to. 2. epist. 135. per totum.
 laus humana quā noxia. to. 3. 354
 laudari ab hominibus, spreto testimonio scientię iactantię vitium est. to. 5. 10
 Diuites se laudant, pauperes dominum laudant. to. 8. 36.
 laudando te bonum, efficieris malus. t. 8. 41
 Qui nolunt laudari domino, non sunt macti. to. 8. 76. l
 Qui in se vult laudari, superbus est. ibidem
 Vnde laudemur nihil nobis reliquit Deus, totam intentionem nostram in laudē suā mitti iubet. to. 8. 222
 laudantiū linguis noli mollescere, nec frā vituperantium. to. 8. 340
 Non ipsa laus humana culpanda est, sed pter ipsam laudē bene operari. t. 8. 447
 laus quantacūq; prouenerit homini iust non ibi debet esse finis boni, sed etiā ip referenda est ad laudem Dei: propter qu bona faciunt vere boni. ibidem
 Modus ostēditur quo te laudare possis, & rogans non. to. 8. 553. g
 laudes tolerādę Christiano, & inter illas t mendum. to. 10. 4.
 laudari velle quō debeat, homo & quomodo non. to. 10. 104
 laudari ā male viuētib. ibidem
 laudari ā bene viuētib. ibidem
 Non te laudes in bonis tuis, & non accus Deum in malis tuis. to. 10. 243
 Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.
 la^r humana fugiēda. to. 1. 66. a, seq. t. 8. 346
 laudari exoptant omnes mortales: Ennij d ctum. to. 3. 135.
 laus humana quomodo quārenda, & fug da. to. 4. 405. d, e, & f
 De amore laudis, qui cum sit vitium, ob hoc virtus putatur: quia per ipsum vitia mai ra cohibentur. to. 5. 49.
 Amor laudis humanę, veritatis amorī cec re debet. ibidem.
 laudis cupiditas, Romanos ad facta mirād compulit. to. 5. 45. d.
 Ex scelere laus. to. 7. 127. f
 Vide Gloria.
 Propter amorē laudis humanę, multa magn fecerūt, q magni fuerūt ī hoc sęculo qre tes non apud Deum, sed apud homine gloriam. to. 8. 447. c
 laudes

IN DIUVM AV GVSTINVM

udes grauant homines, & in periculū mit-
tunt. to. 10. 4. m
udes hominum quærentes, reprehensionibus
eorundem deficiunt. to. 10. 45. f
uinia, Aenæ coniunx. to. 5. 183. h
uiniū annū. Eodem. 15. a
urentina meretrix. to. 5. 52. h, & seq.
urentiū martirium, & cruciatus. t. 9. 52. a
dum Laurentius Christi ardet desiderio, p-
secutoris pēnam non sentit. to. 10. 269. b
urentius eo lumine, quo accensus est, mun-
dum illuminauit. ibidem
n festo sancti Laurentii: Sermones quatuor.
to. 10. 269. b, & sequen.
urentius, non breui supplicio peremptus
est. ibid. c
urentius non minori gloria, quā tres pue-
ri missi in fornacem, est coronandus. ibid. d
sanctus Laurentius, grano sinapis compara-
tur. tomo. 10. 269. i
Deuotioem Laurētiū saluatori supplicia
atrociora fecerunt. ibidem. K
Quibus de causis beatus Laurentius inrer cē-
teros martyres præcipue honorandus. to.
10. 269. K, & sequen.
Quare sanctus Laurentius traditus est igni.
ibidem. m
lazarus, interpretatur adiutus. to. 2. 116. h, to-
mo. 8. 247. a
lazarus quatruiduanus suscitatio. tom. 4. 198. l
Sermo, poetico stylo, de eodem. tom. 10.
44. l, K, & seq.
Item alius sermo, de eodem. to. 10. 179. g
lazarum a mortuis suscitaturus Christus, fle-
uit. to. 4. 310. a, to. 10. 179. i
Quod sit resuscitatus a domino presente, sed
vixit & domino absente. to. 8. 254. d
Mariam venientem ad Christum, cōmodum
fuit plures sequi, vt resuscitationis lazari
testes fierent. tom. 9. 78. l
Mortuus lazarus sub lapide, reus est sub le-
ge. to. 9. 79. c
lazarus domino dicebatur dormire, qui so-
roribus erat mortuus. tom. 9. 78. c
Qui lazarus stabant, adhuc legem sapiebāt
veterem. to. 9. 210. e
lazarum quare Christus a mortuis resuscita-
uerit. tom. 10. 44. l, & 179. h
Sorum lazari, ad ægotantē, consolatoria
orationes, & super funere deploratio. to.
10. 44. m, & seq.

Mortuorum apud inferos colloquium in la-
zari resuscitatione. to. 10. 45. c
lazarū quare Chrs nominatū euocauerit. ibi.
De suscitacione lazari. tom. 10. 179. g, & m
lazarum virtute propria suscitauit Christus.
ibidem. h
lazarus ad vnicā Christi vocē surrexit. ibid.
Christus lazarus suscitauit, ut corda iudeo-
rum incredula a morte peccati suscitaret
tom. 10. 179. h
lazarus resurrectione confirmatus fides Apo-
stolorum in Christo. ibidem. x
Christus in morte lazari diuinitus erat, & nō
humanitus. ibidem. x, l
Quare dominus præcepit lapidem tolli a se
pulchro lazari. ibidem. m
Anima lazari ante corpori reddita est, quam
dominus dixerit: lazare ueni foras. ibid. m
& sequentibus.
Quare Christus lazarus nō soluit, illum su-
scitando. tom. 10. 180. a
Christus ostendit in lazaro duplicem virtu-
tem suæ operationis. ibidem.
lazarus, & alii mortui, a domino resuscitati
quid significant. to. 3. 251. g, h, to. 9. 77. d. e
lazarus resuscitati allegoria. t. 4. 198. l, m, & seq.
lazarus quatruiduanus, quid adumbret. to. 4.
16. g, to. 9. 78. f, to. 10. 37. m, & 105. l
Consuetus in peccatis, sepultus vt lazarus.
tom. 10. 7. a
Clamor Christi, in suscitando lazaro, quid
significat. to. 10. 37. m
lazarū cū vinculis prodire, qd. to. 10. 147. m
Quod discipuli lazarus vinctū soluerunt.
quid significatum. to. 10. 38. a
lazarus solutio a discipulis, Ecclesiæ potestati
qua peccator soluitur post peccatorum
confessionem, significat. to. 10. 7. e, f
lazarus, typus Ecclesiæ. tom. 8. 247. a
lazarus medicus, & diuitis epulonis, parabola.
to. 10. 23. l, & seq. copiose, & 78. l, m, &
seq. & 184. a, b
Funeris mendici lazari, & diuitis, cōparatio
to. 10. 23. l, m, & 184. a, b
lazarus paupertatis, & vulgariū, cōparatio.
to. 10. 184. b, c, & seq.
lazarus & diuitis epulonis, pauco temporis in-
teruallo, mutatae sunt vices. to. 10. 238. i
lazarus & diuitis, allegoria. tom. 4. 118. h
lebbeus, cognomen iudei Thadei. t. 4. 147. i
lecti sternebant in honorē deorū, to. 5. 25. i
lecti

- lecti nomine, voluptas carnis significatur, cū
delectatione seculari, in quo requiescit a-
nimus æger, qui tunc per singulas noctes
lauatur, cum &c. to. 8. 11. g, h
lectus, pro quiete ponitur: & significat illos,
qui quietā vitā agunt. t. 8. 90. h, & 369. e, f
lectus doloris, infirmitas est carnis. t. 8. 120. c
Erunt duo in lecto vno: vnus assumeretur, &
alius relinqueretur, quid sit. to. 8. 369. e, &
508. m, & sequentibus.
Legati, legatio. to. 5. 25. g
Athenas missi legati. to. 5. 25. g
De eo quod Apostolus dicit, legatione fungi-
mur pro Christo. Homilia. tom. 10. 119. x
& sequen.
legiones disponuntur in vrbe. tom. 5. 18. e, f
lectio imperiorum, qualis. to. 1. 159. d
lectores scripturarum, duplices. tom. 1. 248.
d, f, & g,
Vide scriptura.
Quid in primis legendum. tom. 2. 2. b, & h,
to. 3. 8. f, g, & sequen. capite.
qualem lectorem scriptura postulat. t. 3. 7. h
lectio nobis hic necessaria, non in patria. to.
8. 343. f
lectionis, meditationis, orationis, & contem-
plationis, discrimen. to. 9. 178. d
lector prælegebat ex scripturis aliqua, de q-
bus sermo fieret. tom. 10. 38. c
Diuine lectiones ita sibi connectuntur fan-
quam sit vna lectio. to. 10. 149. c
lectio assidua, quid profit. to. 10. 185. d
lectio assidua purificat omnia. ibidem.
lemores, larue, lares, quid sint. tom. 5. 77. m,
leuitas erga malos. to. 1. in Possido.
lenticulam desiderauit Esau. tom. 8. 142. d
lenticula Alexandrina. ibidem.
leon sacerdos Aegyptius. to. 4. 130. f
De leone paralogismus. to. 1. 187. K
leoni comparatur diabolus. to. 2. 129. g, h, to.
3. 18. i, to. 8. 400. i
leo, in bono, & in malo. t. 3. 18. i, K, t. 8. 159. g
leo significat Matthæum Euangelistam. to. 4.
127. b
leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus
operatur. to. 8. 22. e
leones, & catuli leonū, qui sint. to. 8. 184. g
leonum molas quando cōfregit Christus.
tom. 8. 189. l, m
leo est Christianus. to. 4. 305. f
leonis nomine, ipse maior princeps demo-
norum, intelligitur to. 8. 398. e
leonū catuli, demones. t. 8. 362. K, l, & 398.
leo Christum significat, propterea non ado-
randus leo. tom. 8. 397.
lepra percutitur Ozias, sacerdotium inua-
dens. tom. 2. 14.
lepra, quid significet. tom. 4. 120. g
leprosa manus sinui immissa. to. 3. 238. l, to.
8. 267. l
lepra Marię murmuratricis. tom. 3. 241. l
lepra Naaman tom. 3. 246. l
lepra Giezi. ibidem.
leprosi in corde, mandati in cute to. 10. 65.
lepra mystice quid significet. to. 10. 66.
Omnes avari sunt inuis lepra perfuni. tom. 10.
236. d
Ad leprosos, vt patientiam teneant. tom. 10.
292. K
Plerique propter peccata lepra percussī. Eo-
dem. 294. b, c
lepus, minutum est animal, & infirmum: 8
quid significet. to. 8. 398. n
lepus in scripturis mysticē, quid t. 10. 102. l
lethargici, vnde fortiores soliti. to. 10. 1.
201. c, d
lethargici, qui sint, & quos figurent to. 10.
231. m
lethargisci somno periclitantur. tom. 8. 86.
lethargici, qui. to. 10. 49. l
lethargici spirituales, qui. to. 10. 50. l
letheus fluuius. to. 5. 91. l
leuana, dea. to. 5. 33. l
leuare se ad deum aliud est, & aliud est se le-
uare contra deum. tom. 10. 120.
Manus sanctas vbique leuare possumus. to.
10. 193. b
Quid sit leuare manus. to. 10. 174.
Nemo seipsum leuare potest ad superna. to.
10. 242. i, K
leucippus, rex. to. 5. 169.
leucii Manichęi, acta, sub nomine Apostoli-
rum scripta. to. 6. 187. l
leucothen, siue Matura. tom. 5. 172.
Quæ leuia videntium esse, interdum graui-
fima. to. 3. 60. i, l
leui in lumbis Abrahę decimatus. to. 1. 93. g
& 211. f, & 216. g, to. 7. 230. K
leui est ipse qui & Matthæus. tom. 4. 145.
Tribus leui. tom. 5. 167. c
leuita, interpretatur assumptus. tom. 9. 204. c
lex, a lectione dicta. to. 4. 307. n
legis

legis vnum nomē est,
intelligentiam.
legis acceptiones.
legum genera tria.
legis vocabulū genera
cipi.
In Græco, masculinū
est.
Quod in latina lingua
masculinū est.
Quod masculinū vim
habet non regitur.
In eo legis, anima.
Modi exponendæ legis
Lex diuina,
Lex pri
Lex in Deo, disciplin
Lex propter metem homi
to. 1. 240. a
Lex legem diuinam, &
diuinam.
Lex diuinam mutabilis, qu
mutat temporum va
Lex humana, moderatix hu
Lex diuina æterna & tēpo
Lex humana lex humana,
to. 10. 3.
Lex humanam cognos
quiam.
Lex diuina coelestis, & ius
humana est.
Lex diuina diuinę prouid
to. 1. 143. c, d
Lex diuina æternis, quæ v
omnino vident angeli.
Lex scripta
Lex scripta in cordibus
to. 1. 1. & 10. 143. f
Lex diuina Dei scripta, to
to. 1. 1. & 10. 143. b
Lex nature quomodo scri
bitur.
Quid sine verbo Dei scri
bitur. Quod legē scripta, lex n
genera, & firmetur, v
vni peccat.
Lex quæ in tabulis lapide
Lex scripta in tabulis lap
cordis carnalibus.
Lex scripta in corde scri

IN DIVVM AVGVSTINVM

egis vnum nomē est, sed tripartitam habet intelligentiam.

ibidem

Lex prima.

to. 10. 145. e

egis acceptiones.

to. 4. 216. h. i. to. 9. 76. m

egum genera tria.

to. 6. 50. d. e

egis vocabulū generaliter & specialiter accipi.

to. 1. 19. l. to. 3. 153. c

ex in Græco, masculini generis esse mōstratur.

to. 8. 45. o. f

Quod in latina lingua fœminini, in Græco masculini est.

to. 8. 201. f

Quod masculinā vim habeat magis, quia regit non regitur.

ibidem

Ratio legis, anima.

to. 1. 141. f. g

Modi exponendæ legis.

to. 3. 159. c

Lex diuina, lex æterna,

Lex prima

lex q̄ in Deo, disciplina est vitę. t. 1. 163. b, c

ex supra mētem hominis veritatem docet.

to. 1. 240. a

inter legem diuinam, & leges gentiū magna distantia.

to. 1. 35. e, f, & seq.

ex Dei immutabilis, quum leges humanæ p ratione temporum varientur.

ibidem. f

ex æterna, moderatrix humanarū. t. 1. 210. e

eges dux æterna & tēporalis. Ibidem & seq.

lex æterna lex humana, quid valeant. tom. 1.

212. b, c

egem summam cognoscere fas, iudicare nequam.

to. 1. 240. d, e

lex Dei.

to. 3. 347. m

lex curiæ coelestis, & ius reipublicę, Dei voluntas est.

to. 5. 16. l

& legibus diuinę prouidentię, nihil excipit.

to. 5. 43. c, d

In legibus æternis, quæ viuūt, ī Dei sapiētia,

omnia vident angeli.

to. 5. 80. a

Lex scripta.

Lex scripta in cordibus Christianorū. to. 3.

272. i, & fo. seq. f

lex digito Dei scripta. to. 4. 331. K. to. 10. 39.

m, & 61. b

lex naturę quomodo scripta in cordibus humanis.

to. 4. 409. a

Quod sine verbo Dei scripta nō sit. t. 8. 161. l

Quod lege scripta, lex naturę instauretur, au

geatur, & firmetur, vt prauaricantes grauius peccent.

to. 8. 460. h

lex quare ī tabulis lapideis scripta. to. 10. 39. m

lex scripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus.

to. 10. 61. c

ex spiritus in corde scribitur, non in lapide

ibidem e.

Lex prima.

Legis datio.

lex quomodo iniusto posita, non iusto. to. 3.

269. e. to. 4. 431. g

Ante legē habuerūt Hebręi literas. to. 4. 49. a

Populus Israel quid fecerit interim dū Moy

ses tabulas legis acciperet.

to. 4. 56. K

legis datæ tabulas quare Moyses cōfregerit,

& rursum alias acceperit.

ibidem. l

lex puare data. to. 4. 214. f, & 433. i. K. tom. 8.

186. K, l

legem quare Deus nō à primordio dederit

to. 4. 242. h

lex patribus data est.

to. 4. 304. l.

Ordo fuit primum legem dare, postea vero

misericordiam.

to. 4. 309. h

lex per Moysen data, quid sit.

to. 4. 309. g, h

lex data per Moysen, iustitiam habebat terre

nam.

to. 4. 317. l

legis sacrificia, quare cessare debuerunt. t. 5.

82. c. & seq.

Vide sacrificia & victima.

lex Moysi data est edictis angelorum, cūcto

populo vidēte mirabilia, vt ad Dei cultū

traherentur.

to. 5. 85. f, & 86. b

Signa mirabilia in legis datione. Ibidē. 35. f

lex distributione tēporū data est, quæ prius

haberet promissa terrena quibus tamē si-

gnificaretur æterna: quę visibilibus sacra-

mentis celebrarent multi intelligerēt pau-

ci.

ibidem. 86. b

lex in tabulis lapideis.

Eodem. 86. a

legi veteri quomodo reddita sunt multa mi-

raculorum testimonia.

ibidem.

De lege data in monte Sina, quinquagesimo

die post immolationem agni, quę scripta

est digito Dei, qui spiritus sanctus in Euā-

gelio dicit q̄ quinquagesimo die missus

est Apostolis post Christi immolationē.

to. 5. 156. d. & seq.

lex Dei data est per Moysen, quæ dicitur ve-

tus testamentum.

Eodem. 171. d

lex vetus data est in monte Sina, lex noua in

mōte Sion. to. 5. 185. l, & seq. to. 6. 24. a, b

legem carnaliter accipientes iudæi, & eius p-

missa terrena nescientes esse figuram cele-

stium rerū, oppressi dicere audent, vanus

est qui seruit Deo.

to. 5. 211. h, & seq.

Cur data sit lex conscripta, quæ in cordibus

iam scripta erat.

tom. 8. 186. l

ibi

I N D E X

- Ibi lex, vbi interrogatio. ibidem 292. c. d, to. 7. 250. b, & 260. h
- Ideo data est, vt egrum de morbo conuinceret, qui sibi sanus videbatur: vt peccata demonstraret, non vt auferret. to. 8. 304. f, g
- lex ad hoc data est, vt conuinceretur languidus, & medicum imploraret. to. 8. 384. c
- Quid significet quod data sit quinquagesimo die post occisionem agni. to. 8. 335. l
- Quod lex minetur poenam, quia non potest dare iustitiam. to. 8. 160. m
- Oportebat vt lex daretur superbis, qua disparta tempus fuit, vt per vnigenitum filium dei misericordia mitteretur. Eod. 461. g
- Cur Deus bonus eis dederit legem bonam, quos eadem lex viuificare non posset, nec vlla esset ex bona lege iustitia. ibidem. l
- Ad hoc data est lex, vt te de magno paruum faceret, & ad faciendam legem vires de tuo non habere demonstraret, ac si inops ad gratiam confugeres. Ibidem. m
- lex per Moysen data est, gratia, & c. exponit contra Manichaeos. to. 8. 48. f, g.
- lex quomodo per Moysen data est. to. 9. 7. b
- Quare lex data est. to. 9. 220. c, tom. 10. 68. g, & l. & 120. i
- Quia lex subintravit, vt abundaret delictum: exponitur. to. 10. 57. f
- De verbis Apostoli, Si enim data esset lex quae posset viuificare, oino ex lege esset iustitia. to. 10. 68. f, & seq.
- lex in adiutorium homini data. to. 10. 68. h
- lex est data contra peccatum. to. 10. 145. h
- Homo ante legem fuit peccator, data lege, atque transgressa, factus est prauaricator. ibidem.
- lex data est vt abundaret peccatum, & super abundaret gratia. to. 10. 149. e, f
- Post legem datam, grauius est peccatum. ibidem. f
- Ante legem datam, peccabatur contra legem Dei occultam. to. 10. 149. e, f
- Lex vetus & noua.
- legis nouae, veterisque discrimen. to. 3. 18. g, & 273. e
- legis veteris, & nouae non eadem ratio. to. 3. 18. g
- Vetus lex, mortem: noua, iustitiam ministrat. Eodem. 271. c
- legis veteris facta & miracula, sub compendio enarrata. to. 3. 249. l
- legis repetitio nouum testamentum significabat. to. 4. 59. g, h
- legis & gratiae discrimen. to. 4. 355. e, to. 6.
- lex vetus, & lex noua, vnde sic appellatur. to. 3. 272. h
- lex scripta in cordibus. ibidem. i. & fo. sec
- legis veteris, & testamenti noui propria, sua distinctio. to. 10. 80. c
- lex vetus & lex noua, duo nomina sunt vni rei. to. 8. 282. c
- inter legem suscitare, & ponere testimonium si interest. ibidem.
- lex vetus idem quod noua praecipiebat. to. 9. 7. d.
- lex vetus quare dicatur iudeorum. to. 9. 100. k
- Lex & gratia.
- legis & Euangelij discrimen. tom. 1. 254. l
- lex post Euangelium, non esse seruandam. to. 2. 15. c, & seq.
- lex obseruata post Euangelium, pestifera. to. 2. 16. a
- lex & gratia distinguenda. to. 2. 129. c, & 202. a
- lex per litteram significatur. to. 3. 267. c
- lex per spiritum. to. 6. 98. c
- legis obseruatio, gratia Dei. to. 3. 268. c
- lex operum, & lex fidei quomodo inter se differant. Eodem. 270. c
- lex & gratia. to. 3. 347. b, to. 7. 291. a
- lex sine gratia, sola litera est. to. 4. 216. k, l
- lex licet sit, bona, tamen sine gratia peccatum auget. to. 5. 113. d, & seq.
- lex secunda, id est nouum testamentum, choauit a Hierusalem. to. 5. 186. c
- lex & promissio, opponuntur. to. 6. 204. b
- lex Christi, quid sit. to. 4. 440. to. 7. 1. c
- legis reuelatio, non est gratia iustificans. to. 7. 250. b
- lex quid possit, quid item gratia, Pauli testimonio. to. 7. 282. b, c, & seq. & 292. k. l, & seq.
- lex bona, quia mittit ad gratiam. to. 7. 298. c
- lex Dei, baculus Helisai. Ibidem. f
- lex sine gratia, non nisi prauaricatores facit. to. 7. 430. a, to. 9. 121. d
- lex sine gratia, sola litera est; manet ad condemnandam iniquitatem non ad dandam salutem. to. 8. 252. c
- Quod comparetur baculo Helisai, & quae ibidem. f, g
- Cur sacramenta legis Mosaeicae non sint imposita credentibus ex gentibus. to. 8. 547. c
- legem sine gratia non posse operari, figurat ostenditur. Ibidem.
- lex

IN DIUVM AVGVSTINVM

lex sine gratia impleri nō potest. to. 8. 547. d
incellos facit nobis lex, vt non inueniendo
quā exiremus, ad gloriam conuolaremus.
to. 10. 57. g
egem tulit dominus ad gratiam, & quare.
to. 10. 108. c
beodem lex profecta est, & Euangeliū. to.
10. 149. e

Legis impletio, Legis iustificatio.
x neminem iustificat. to. 7. 293. h, i
gis cognitio non iustificat. to. 3. 270. m
x impletur ex Dei beneficio. to. 3. 272. g, t.
4. 53. l, & 59. h
nigraoris fratres, scientibus enim legē lo
quor, & c. exponitur. to. 4. 199. b, & seq.
gem naturaliter facere, quomodo accipiē
dum. to. 3. 351. m
gis consummatio in charitate posita. to. 4.
418. b, c, & 437. K, l
gis opera, nō sufficiunt ad iustificationē.
to. 4. 432. K
gis opera esse duplicia. ibid. & 437. i
gem non posse impleri, nisi à spiritualibus.
to. 4. 215. k
x spiritaliter intelligenda. to. 4. 423. d
gem perficere nemo potuit. ibidem. f
x bona, quę per gratiam liberatoris imple
tur. ibidem
gem nō impleri viribus humanis. ibidem.
nte legē, sub lege, sub gratia, in paca, qua
tuor hominis gradus. to. 4. 421. e, & 438. b, c
gem veterem Christiani spiritaliter obler
uant. to. 6. 5. b
gem implere, quid sit. Eodem. 108. e, f
x naturaliter nū sufficiat ad iustificationē.
to. 7. 237. h, i, & 243. g, h
x impletur amore, non timore. to. 8. 68. m
quod impletur in nomine saluatoris, non
in viribus presumentis. to. 8. 128. b, c
ant qui tenet legem Dei memoria, & non
implent vita, sed qui implent vita, nō pos
sunt non tenere memoria. Eodem. 196. g
quomodo nascūtur omnia opera bona, cū
quisq; bene vtiur lege, sic nascuntur ope
ra mala, si male vtiur. to. 8. 201. g
ex iusta ministros habeat in ocētes. to. 8. 161. l
Contra leges suas Imperator nō facit, cū cō
fessis indulgentiam. ibidem. l
non potest impleri nisi per charitatem. Eo
dem. 253. h
x ex corde nullo modo impleri potest, q̄

seruatus formidine penę, non amore iu
stitiæ. to. 8. 283. k
Qui timore penę, non amore iustitiæ. opus
legis facit, profecto inuitus facit, & ideo
nō amicus, sed inimicus esse probatur
legis. to. 8. 445. e, & 451. c
Perite sine lege dicuntur, qui legem non au
dierunt. to. 9. 99. l, m
Tota lex in duobus pceptis est. to. 9. 200
c, & 204. g, h

Legis conditio, perfectio,
utilitas, effectus.
lex. to. 3. 172. g, & 350. b, & m.
lex & doctrina occidit, nisi spiritu viuificet.
to. 2. 150. f, g
legis utilitas, & quod spiritalis. t. 2. 213. K, J,
& 245. f, g
legis seruitus. to. 3. 16. l, to. 6. 30. e, t
legis exponēde quatuor modi. to. 3. 159. c.
Cognitio legis. Eodem. 270. m
legis amor. to. 3. 347. K
legis scrutatio. ibidem.
lex Dei ferenda. ibidem. m.
legis litera occidit. ibidem. 347. a.
legis viuificator spiritus. ibidem.
lex peccata demonstrat, nō aufert. to. 4. 422.
e, & fo. seq. b, & 429. K in prin. & 434. c
legis iustitia, terrena, & carnalis. to. 4. 432. d
cur saluator tētanti se diabolo nō aliter quā
exemplis legis resistit. to. 4. 306. b, c
legē Apollolus non reprehendit. to. 4. 216.
legem iram operari quid. to. 4. 312. f
lex quidem sancta, & mādatur sanctum, &
iustum, & bonum, & c. exponitur. t. 5. 113. e
lex signatur p Moysen. t. 3. 10. m, t. 6. 116. l, m
Contra aduersarium legis & prophetarum
Eodem. 188. l
legem & prophetas cōdēnant Manichai
ibidem. m, & 2. a
cerdoniani item, & Marcionitę. to. 1. 26
l. to. 6. 5. f, & 188. l
Cōtra Hebiō & Cerinthus, nimium tribue
bant legi mosaicę. to. 6. 5. b
lex est bona, sancta & bona, contra Mani
chęos. to. 6. 98. a, b, & seq.
legis pcepta duplicia. t. 6. 62. d, e, & 78. g,
h, & 112. g
lex ministratio mortis dicta. t. 6. d, e, & seq.
lex domini, Christus. to. 8. 30. g
lex in Christo, lex cum misericordia. to. 6.
846. d

E e legem

I N D E X

legem Dei, infructuose tenent Iudei super-
flites. Eodem. 196. g
lex vetus premebat: conuincendo de reatu &
prohibendo, non saluando. to. 8. 64. f
legē memoria solūmō tenētes. to. 8. 196. g, h
Præuicatori legis non accessit ex lege iusti-
ficatio, quam les iubet, sed præuicatio
quam ipse fecit. to. 8. 228. i
lex infirmata dicitur, quia infirmos facit mi-
nando penam, nec iuuando per gratiam:
quæ tunc perficitur, cum &c. to. 8. 231. d
legem Dei ille pie atēdit, cuius aurem incli-
nat humilitas, non cuius erigit ceruicem
superbia. to. 8. 281. f
In lege veteri præualebat timor, in noua
amor. ibidem, m
lege subintrāte abūdauit peccatū. to. 8. 384. e
lex nobis firmamentum est. to. 8. 343. f
Quam sibi legem poni petat Dāuid, cū iu-
sto non sit lex posita. to. 8. 445. d
Ille qui leges meminit, nec eam diligit, reus
est eo modo sicut illi ministri quibus da-
ta est in tabulis lapideis. Ibid. f
Ille legē Dei exquirat semper, qui quam ha-
bet agendo, exquirat perficiendo. Ibid.
Quare lex sit posita eis, qui eam non erant
seruaturi: & quid habeat utilitatis, vt ea
subintrauit abundaret delictum, nemo cō-
prehendit, nisi a domino acceperit intelle-
ctum. ibidem, h
legem ne custodit, nisi hoc donet & adiuuet
spiritus viuificans. to. 8. 451. K
legis meditatione seruatur humilitas vt pœ-
nalis euadatur humilitas. to. 8. 452. K
legis meditatio nisi sit in fide, q̄ per dilectio-
nem operatur, nūquam propter eam pos-
set ad vitam beatam quispiam peruenire.
to. 8. 454. l
lex sine omissionis gratia nō solū nō aufert,
verum etiā & auget peccatum. to. 8. 459. b
Quod lex suē data in paradiso, siue naturali-
ter insita, siue literis promulgata, ad hoc
prodest, vt mittat ad legem gratiā. ibid. i
lex Dei non diligitur, nisi ab his qui diligit
Deum. to. 8. 465. b
Qui legem Dei diligit, etiā quod in ea nō
intelligit, honorat: ideo non est ei lex scā-
dalum. Ibidem, d
Non data est lex quæ posset viuificare, sed q̄
ostendit peccata peccatori. to. 8. 498. f
Quod lex fecit reū, sed liberauit lator legis
qui data est vt terreat, confringatque
reatum, & peccata ostendat: non vt a pe-
catis soluat. Ibidem
Est lex misericordiæ & propiciationis Dei
la fuit timoris, ista charitatis. to. 8. 498
lex charitatis dat veniam peccatis, delet pe-
terita, admonet de futuris, in via non de-
rit comitē, comes sit ei quē ducit i via.
lex charitatis quæ sit. Ibidem
lex vetus peccatores conuincebat, non au-
sanabat: quæ per piscinam, quinq; habe-
porticus, significabatur. to. 9. 31
Iudicari per legem dicuntur, qui legem co-
tempserunt. to. 9. 91
Peccant in lege qui postquam eam suscep-
runt, infirmitate non implent. Ibidem
Omnia veteris legis, erāt aliquid in noua
gnificantiā. to. 9. 52
Legem scientes Christū condēnarunt, igitur
antes aut in eum crediderunt. to. 9. 57
Lex aliquando a prophetis distinguitur, a
quando pro omnibus sacris scripturis
cipitur. to. 9. 76
Obseruantix legis, & eiusdem contemp-
natio. to. 10. 31
Quod lex spiritalis, & non carnalis sit. to.
67. f. & seq.
Peccatum, quomodo per legē cognosci-
tur. to. 10. 58. c, d & seq.
Paulus contra Manicheos, legis laudator
est. to. 58. m
De verbis Apostoli, Lex peccatum est: Ab
Sed peccatum non cognoui nisi per le-
Sermo. to. 10. 57. f, g, & s
Et quod locus iste difficilis & periculo-
sus est. to. 10. 59
Lex quomodo facit præuicatores. to. 10. 61
Lex spiritus vitæ. to. 10. 61
Lex iubet minatur, & non adiuuat. to. 10. 61
Legis affectus. to. 10. 65. 7. a, b, & sequenti-
bus.
Lex infirmabatur per carnem, exponit
ur. to. 10. 61.
Utilitas legis. to. 10. 61
Lex vtrum bona & sancta, to. 10. 67. 3. b
& sequenti.
Lex signatur in quario & denario num-
eris. Eodem. 108. b
Lex spiritalis est, sed nos carnales veni-
mus, ne peccati sumus, to. 10. 101
Deus homines lege terruit, quos Euang-
lium sanauit.

legem Dei, infructuose tenent Iudei super-
flites. Eodem. 196. g
lex vetus premebat: conuincendo de reatu &
prohibendo, non saluando. to. 8. 64. f
legē memoria solūmō tenētes. to. 8. 196. g, h
Præuicatori legis non accessit ex lege iusti-
ficatio, quam les iubet, sed præuicatio
quam ipse fecit. to. 8. 228. i
lex infirmata dicitur, quia infirmos facit mi-
nando penam, nec iuuando per gratiam:
quæ tunc perficitur, cum &c. to. 8. 231. d
legem Dei ille pie atēdit, cuius aurem incli-
nat humilitas, non cuius erigit ceruicem
superbia. to. 8. 281. f
In lege veteri præualebat timor, in noua
amor. ibidem, m
lege subintrāte abūdauit peccatū. to. 8. 384. e
lex nobis firmamentum est. to. 8. 343. f
Quam sibi legem poni petat Dāuid, cū iu-
sto non sit lex posita. to. 8. 445. d
Ille qui leges meminit, nec eam diligit, reus
est eo modo sicut illi ministri quibus da-
ta est in tabulis lapideis. Ibid. f
Ille legē Dei exquirat semper, qui quam ha-
bet agendo, exquirat perficiendo. Ibid.
Quare lex sit posita eis, qui eam non erant
seruaturi: & quid habeat utilitatis, vt ea
subintrauit abundaret delictum, nemo cō-
prehendit, nisi a domino acceperit intelle-
ctum. ibidem, h
legem ne custodit, nisi hoc donet & adiuuet
spiritus viuificans. to. 8. 451. K
legis meditatione seruatur humilitas vt pœ-
nalis euadatur humilitas. to. 8. 452. K
legis meditatio nisi sit in fide, q̄ per dilectio-
nem operatur, nūquam propter eam pos-
set ad vitam beatam quispiam peruenire.
to. 8. 454. l
lex sine omissionis gratia nō solū nō aufert,
verum etiā & auget peccatum. to. 8. 459. b
Quod lex suē data in paradiso, siue naturali-
ter insita, siue literis promulgata, ad hoc
prodest, vt mittat ad legem gratiā. ibid. i
lex Dei non diligitur, nisi ab his qui diligit
Deum. to. 8. 465. b
Qui legem Dei diligit, etiā quod in ea nō
intelligit, honorat: ideo non est ei lex scā-
dalum. Ibidem, d
Non data est lex quæ posset viuificare, sed q̄
ostendit peccata peccatori. to. 8. 498. f
Quod lex fecit reū, sed liberauit lator legis
qui data est vt terreat, confringatque
reatum, & peccata ostendat: non vt a pe-
catis soluat. Ibidem
Est lex misericordiæ & propiciationis Dei
la fuit timoris, ista charitatis. to. 8. 498
lex charitatis dat veniam peccatis, delet pe-
terita, admonet de futuris, in via non de-
rit comitē, comes sit ei quē ducit i via.
lex charitatis quæ sit. Ibidem
lex vetus peccatores conuincebat, non au-
sanabat: quæ per piscinam, quinq; habe-
porticus, significabatur. to. 9. 31
Iudicari per legem dicuntur, qui legem co-
tempserunt. to. 9. 91
Peccant in lege qui postquam eam suscep-
runt, infirmitate non implent. Ibidem
Omnia veteris legis, erāt aliquid in noua
gnificantiā. to. 9. 52
Legem scientes Christū condēnarunt, igitur
antes aut in eum crediderunt. to. 9. 57
Lex aliquando a prophetis distinguitur, a
quando pro omnibus sacris scripturis
cipitur. to. 9. 76
Obseruantix legis, & eiusdem contemp-
natio. to. 10. 31
Quod lex spiritalis, & non carnalis sit. to.
67. f. & seq.
Peccatum, quomodo per legē cognosci-
tur. to. 10. 58. c, d & seq.
Paulus contra Manicheos, legis laudator
est. to. 58. m
De verbis Apostoli, Lex peccatum est: Ab
Sed peccatum non cognoui nisi per le-
Sermo. to. 10. 57. f, g, & s
Et quod locus iste difficilis & periculo-
sus est. to. 10. 59
Lex quomodo facit præuicatores. to. 10. 61
Lex spiritus vitæ. to. 10. 61
Lex iubet minatur, & non adiuuat. to. 10. 61
Legis affectus. to. 10. 65. 7. a, b, & sequenti-
bus.
Lex infirmabatur per carnem, exponit
ur. to. 10. 61.
Utilitas legis. to. 10. 61
Lex vtrum bona & sancta, to. 10. 67. 3. b
& sequenti.
Lex signatur in quario & denario num-
eris. Eodem. 108. b
Lex spiritalis est, sed nos carnales veni-
mus, ne peccati sumus, to. 10. 101
Deus homines lege terruit, quos Euang-
lium sanauit.

IN DIVVM AVGVSTINVM

sanauit. to. 10. 162. h
 meditatione legis dei. to. 10. 185. b
 legis obseruatio, impletio, abrogatio, finis.
 & quatenus abrogata to. 2. 5. g, h, & 246. i,
 & seq. l, m, to. 7. 292. c
 & quare pedagogus dicatur. tom. 2. 202. a
 legis plenitudo quomodo charitas, ibi. b, c
 tomo. 8. 547. d, to. 10. 108. b
 obseruatio legis. to. 3. 268. l, & seq.
 & quomodo iniusto est posita, non iusto.
 tom. 3. 269. e
 legis factores iustificabuntur: quomodo ac
 cipiendum to. 3. 274. h, i, & seq.
 & & propheta ad Ioannem. to. 4. 193. g, &
 256. c, & 309. e, & to. 7. 293. f
 Christus legem non aboleuit, sed impleuit.
 to. 6. 22. b
 non veni soluere legem, sed adimplere: ex
 ponitur. to. 4. 306. h, & seq.
 legem Moysi quatenus nos seruamus. tom.
 6. 22. l
 lex non est, nec preuaricatio. t. 3. 152. i
 lege Moysi spiritaliter intelligenda, ne in
 damnabilia murmura carnalis sensus in
 currat, tom. 5. 211. h, & seq.
 legis finis, Christus. to. 3. 350. b, to. 4. 255. c
 d, to. 8. 172. h, 183. g, to. 9. 140. e
 legis impletio per spiritum sanctum. to. 2.
 121. a, b, & 175. i, to. 7. 291. b
 legem praetereuntes, qui sint, tom. 8. 313. g
 lege factorum, est dei iubentis iustitia, in
 lege fidei, dei subuenientis misericordia.
 tom. 8. 445. a
 ex implenda, sed non ministerio praeuarica
 torum. to. 10. 40. a
 omnes in legem delinquimus ibid.
 impedimentum fuit Apostolo veniendi ad
 Christum, ambulare in iustitia legis sine
 querela. to. 10. 73. d
 quomodo legis iustitia implebatur etiam a
 sanctissimis pharisaeis. t. 10. 73. f, g, & seq.
 de timore duplici, & duplici iustitia. ibidem.
 de verbis Apostoli, Inuicem onera vestra
 portate, & sic adimplebitis legem Christi
 Sermones duo. to. 10. 80. g, h
 iudei legem acceperunt, quam bibere non
 potuerunt. tom. 10. 129. a
 legem implere quid. tom. 10. 149. k
 Quisquis putat se legem implexisse, superbus
 est. ibidem. m
 i a malo recefferis, & non feceris bonum,

transgressores legis. to. 10. 158. c
 Omnis lex in vno sermone impletur in no
 bis. to. 10. 157. i
 Qui vniuersam legem compleuit, offendit
 autem in vno, factus est omnium reus: ex
 ponitur. ibidem. h, i
 Lex & propheta usque ad Ioannem, sed gra
 tia dei non habet finem. to. 10. 212. f
 Esse sub lege.
 Sub lege esse, quid sit. to. 2. 13. a, & seq.
 Aliud est esse in lege, aliud sub lege. to. 8. 4.
 f, & to. 3. 260. e
 Homo sub lege esse dicitur, si legem non im
 plet. tom. 9. 5. m
 Praemia corporalia concupiens a deo, sub le
 ge est. tom. 9. 7. h
 Sub lege esse, & non sub gratia. tom. 10. 68. k
 Sub lege legitime utatur. ibidem.
 Legitimum
 Legitimum non legitime habere. t. 7. 141. h, i
 Lex peccati, & mortis
 Lex alia in membris contraria legi mentis.
 to. 1. 16. m, & seq. to. 2. 225. h, & to. 148. e,
 to. 3. 424. g
 Legis peccati origo, to. 3. 209. m, & 218. l, m
 tom. 7. 267. g
 Lex peccati quomodo superatur. to. 3. 209. c
 Lex & peccatum. to. 3. 351. l
 Lex peccati, & mortis, quid. to. 4. 199. d
 Sub lege peccati non esse. ibidem, c
 Lex spiritus vite. ibid. d
 Lex peccati quae. to. 4. 424. g, tom. 10. 145. h, i
 Lex peccati in nobis, quid sit. to. 7. 229. g, &
 fo. seq. d, e
 Lex peccati in paruulis to. 7. 269. h
 Virtus peccati, lex. tom. 10. 57. f
 De verbis apostoli, Igitur ipse ego mente ser
 uio legi dei, carne autem legi peccati. Ser
 uio. to. 10. 60. k, & seq.
 Me te seruimus legi dei, carne vero legi pec
 cati. to. 10. 145. i
 Seruimus legi peccati quia concupiscimus,
 sed non quia consensimus. Ibid. k
 Lex membrorum repugnant legi mentis. to.
 10. 147. d
 Totum genus humanum subicitur legi pec
 cati. ibid. e
 Quae est lex membrorum. to. 10. 147. d, e, & 149. i
 Lex humana
 Homines curant obseruare leges gramatico
 rum: & non diuinorum preceptorum. t. 1. 31. h, i
 Ecce 2 Leges

leges & cōsuetudines, pro regionibus, & die
bus, non temere violandæ. Eodem. 3.5. f
leges pro ratione temporum mutandas esse,
etiam ipsi legum libri declarant. ibidem.
lex Iuliani a scholis arcet Christianos. tom.
1.52. g, h
leges iuxta verbū dei cōdēde. Eod. f. 210. a, b
lex ciuilis multa permittit, quæ per diuinam
pro uidentiam vindicantur. ibidem. c, d
leges inter arma silent. tom. 2.29. K, l, tomo.
6. 14. d
legalia tormenta cur instituta. tom. 4.74. e, f
leges ciuiles mediæ inter Christum & diabo
lum. Eodem. 75. f
leges humanæ, si quid contra deum iubent,
non sunt audiendæ. to. 2.27. c, d
legibus principum mali coercendi. tom. 2.
epist. 48. & 50 per totum. Item. fo. 74. f, g
leges principum rectè implorari, aduersus
hostes fidei. tom. 2.51. K, l
legum terrori doctrina cōiungenda. ibi. c, d
leges regum Christo quomodo seruiant. to.
2.52. K, l, & seq. & 66. d, e
leges malæ non seruandæ. to. 2.63. b, c
leges Romanas, Paulus implorat. to. 2.66. d
leges humanæ non negligendæ. to. 3.14. g, h
lex, de Athenis, Romam delata est. tomo. 4.
312. f
leges Solonis, ab Athenis, portantur Romā.
tom. 5.15. d
leges Solonis sapientis mutati nō fuissent
Romani ab Atheniēsis, si potuissent eas
a suis diis accipere. Quasdam etiā leges
ferur instituisse Numa Romuli successore
non tamen a diis habuit. ibidem.
leges seueriores dimituntur. ibidem.
leges accipit Lycurgus ab Apolline Delphi
co. ibid.
Romāi, leges Lycurgi seruare noluerūt. ibi.
De lege iniqua, prohibente filiam, etiā vni
cam, hæreditatem habere paternam, insti
tutā quidem a ratione, inter secundum bel
lum & vltimum Chartaginense. to. 5.27. l
legibus nulli populi tenebatur: arbitria prin
cipum pro legibus erat antè institutionē
Imperatorum. Eod. 31. K
Sub legibus vivebant Romani, quas ceteris
imponebant. to. 5.45. a
Pro legibus patriæ cēlestis, omnia dimittere
non est magnū, si pro præuaricatione mā
dati sui Torquatus Imperator filium pro

prium occidit, qui transgrediēs patris m
datum, obtinuit victoriā. ibidem
De legibus antiquissimis scriptis in duod
cim tabulis Romanorum. to. 5.70.
lex nulla, ciuitatis terrenæ, phibet vsum m
rettricum. to. 5.127. e
Legum institutis & iudiciorū quibusdam, c
rior facta est Græcia sub Phorongo sec
do rege Argiuorū, qñ facta est Iacob p
missio de multiplicatiōe seminis. t. 5.169
De ordine ac lege, siue cēlesti, siue terrena.
quam societati humanæ etiam dominā
consultitur, & consulēdo seruit. t. 5.193
A legibus ciuitatis debet paterfamilias, sumere p
cepta, quibus domum regat, vt sit dom
sua ciuitati accommodata pacis. ibid. l
leges diuersas non rescindit ciuitas fidelium
quibus vtitur in diuersis partibus: quia ne
impediunt, dum intendat ad eundem finem.
Eodem. 194. a
legibus terrenis, ciuitas fidelium disponit
quantum sustinet religio pia, vt pacem
beat. ibidem. b
leges iniquæ, non sunt iura dicendæ. tom.
195. K. & sequen.
lex Cæsaris. tom. 6.277.
leges Imperatorum assumere licet in ad
torium Ecclesiæ. tom. 7.4
Principum leges. to. 7.8
leges venduntur, & hoc quasi ex consuetu
ne. to. 10.20
leges, quomodo seruiant Ecclesiasticæ di
plina. Eodem. 82.
lezor, quid. tom. 1.89. l
liq filii, quomodo occisi. tom. 4.31
lia lippa, synagogam signat. to. 6.27. b, to.
g, 167. h, & k
lia Iudæorum, Rachel gentium populū d
gnabat. ibide.
libanus, mons est, excelsa habens arbores.
interpretatur candidatio: & significat
culi dignitatem. to. 8.259. m, & fo. 390.
Fructus Libani, quis sit. to. 8.253.
liber, deus. tom. 5.5.
De turpitudine sacrorū, quæ libero cele
tur. Eodem. 60. a, & f.
liberi membrū virile quō vhebatur. ibid.
De libero patre. tom. 5.172. a
libera dea, scilicet Venus. to. 5.5.
De liberalibus disciplinis quibus caruerūt
stoli, nihilominus præualuerūt. t. 5.22. a
liberari.

liberi, apud Latinos du
to. 10.40. g
liberari, proprie qui
Sui filius liberauerit,
reponitur.
De quodam liberati
in aperto. to. 8.
Quæ quo sda iusto lib
quidam non.
Quomodo aliquos lib
mos suos.
Tribui acceptabilis
aratus damnatio.
Si quis liberatus fuerit
bet vnde ei dominet
to. 8.306. l
Quod liberamur non
gratiæ est.
liberamur a seruitute pe
to. 9.66. K
Deus quos vult a malis li
ueneri permittit.
Liberte domine ab hon
to. 10.20.
Anno liberat nos Deus.
liberis captiuorū, ab in
liberis captiuorū, de c
to. 10.6.
liberatio in malo liberor
cit.
liber est bonus homo, et
liber est ab omni noxa
liberatum a Rom
Quomodo Christus solu
ber fin.
Quomodo liberè egit.
Quis liber.
libertas Christiana. to. 1.
to. 10.20. b, 2. 15. 4. l. m. 3.
to. 5.4. g. & 2. 75. K. l. 3.
to. 8.30. 7. 363. b, to. 9. 6.
libertas temporaria.
In libertate quomodo ve
tom. 1.13. 7. b, c, & 2. 5.
libertas a iustitia, & serui
to. 1.43. b
libertas singulij seruitus
libertas Christianorū, hu
nibus capta
libertas erroris, mors an
libertas vera. to. 3.34.

IN DIVVM AVGVSTINVM

beri, apud Latinos duobus modis dicitur.

to. 10.40.g

berari, proprie quid. ibidem.h

i vos filius liberauerit, tunc verè liberi eritis:

exponitur. to. 5.125.c,d

Deus quosdam liberat in occulto, quosdam

in aperto. to. 8.100.m, & fo. 335.d

quare quo scdā iusto liberet corporaliter, &

quosdam non. to. 8.79.f, & 242.h,i

Quomodo aliquos liberet Deus, ppter ini-

micos suos. ibidem.h, & seq.

tunc tibi acceptabilis est liberatio, cū fuerit

alterius damnatio. ibidem.h

quis liberatus fuerit à peccatis suis, nō ha-

bet vnde ei dominet princeps peccatorū.

to. 8.306.l

quod liberamur non meriti nostri, sed Dei

gratig est. to. 9.253.k

peramur à seruitute peccati per Christum.

to. 9.66.K

eus quos vult à malis liberat: & quos vult

torqueri permittit. to. 9.136.l

bera me domine ab homine malo: expositum.

to. 10.107.c

malo liberat nos Deus. to. 10.191.g

beratio captiuorū, ab inferno. to. 10.197.c,d

beratio captiuorū, de carcere inferni. Eod.

206.c

beratio à malo liberos & filios Dei nos fa-

cit. to. 10.219.f,g

ber est bonus homo, etiā si seruiat. t. 5.31.f

ber erat ab omni noxa qui fugiebat ad Aly-

lū constitutum à Romulo. to. 5.11.e

Quomodo Christus solus inter mortuos li-

ber fuit. to. 8.318.K

Quomodo liberè egit. to. 8.344.l,m

quis liber. to. 10.77.i

bertas Christiana. to. 1.207.K, & fo. 213.f,

219.a,b,t. 2.154.l,m, & 202.a,b, to. 3.16.

b, & 54.g, & 275.k,l, & 347.c, & 349.b,

& g, to. 7.363.b, to. 9.66.e,f

bertas temporaria. to. 2.213.f

n libertatē quomodo vocati sumus p Chri-

stum. t. 1.137.b,c, & 250.m, t. 2. epist. 128.

ibertas à iustitia, & seruitus sub peccato. to.

1.243.a,b

ibertas Euāgelij seruitus legis. Eod. 254.k

ibertas Christianorū, humanis presumptio-

nibus captiuata. to. 2.173.g,h

ibertas erroris, mors animę. to. 1.228.h

ibertas vera. to. 3.347.c, & 349.b, & seq.

to. 5.46.f, to. 9.67.b

libertas nostra tanto est maior libertate Ro-

manorum, quāto maior est spes nostra in

Deo. to. 5.25.g

Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis &

mortis dominatū liberos facit multo ma-

gis debemus cōtēnere terrena, & patiēter

iustinere aduersa, quam pro libertate tē-

porali: hæc eadē Romani fecerunt: & exē-

plificat de multis. to. 5.45.d,e

Pro libertatis amore, & dominationis, & p

cupiditate laudis & glorię vanę, magna

fecerūt Romani ob id reges nominari no-

luerūt, sed consules, propter libertatē. to.

5.43.e, & 45.d,e

libertas Roma. cōpulit ad facta mirāda. ibid.

Pro libertate assequēda, filios occidit Brut⁹,

& Romani cōpulsi sūt magna facere. ibi.

Libertate pppria anima in peruersum delecta-

ta, Deo, dedignata seruire, pristino corpo-

ris vitio destituebatur. to. 5.115.a

Pro libertate, quā cōcupiuit primus homo

damnabilem seruitutem incurrit sub dia-

bolo. to. 5.126.e

De libertate naturali, & de seruitute, cuius

prima causa peccatū est, qua homo male

voluntatis, etiā si non est mancipium alte-

rius hominis. seruus est ppprię libidinis.

Eodem. 133.f, & seq.

De libertate largiori, qua natura humana li-

berabitur, vt iam non possit peccare. to.

5.241.l, & seq.

Vera & sana libertas, hæc est, & cat. Eodem.

104.K, l

libertas prima, carere criminibus. to. 9.67.d

libertas nondum plena. ibidem.e

libertas quando perfecta. to. 9.67.i

Timore depulso arguendi, habetur libertas.

to. 9.102.i

libertati Euangelicę, quidam nimis cōfidūt.

Eodē. 67.c

libertas peccantium. to. 9.176.i, K

Christus donat libertatem, exhibet fraterni-

tatem & promittit hæreditatē. Eod. 242.g

Spiritu Christi libertatē habemus. t. 10.62.c

Christus formam serui accepit, vt in illo li-

bertatem accipiamus. to. 10.130.d

Liberi.

liberi dicuntur pluraliter filij, etiā si non

sint vno amplius. tomo. 8.155.i

Lux liberorum. tomo. 7.336.f

- liberum arbitrium homini datum. to. 1. 173. m, & 208. m, to. 2. 65. e, f, t. 3. 53. f, & 73. i, & 154. b, to. 4. 185. m, & 330. c, to. 6. 52. a, & i, & 54. c, seq. to. 7. 89. i, to. 8. 376. m
- liberum arbitrium inter quæ bona numerandum. to. 1. 12. k, l, & 221. a
- Sine libero arbitrio recte vivere neminē posset. to. 1. 12. d, & k, & 19. a, & 221. d, t. 2. 201. f
- libero arbitrio voluntatis, male uti possumus. & tale ē q̄ sine illo recte vivere nequim⁹. to. 1. 12. k
- Cōtra labefactores liberi arbitrij. t. 1. 208. m
- De libero arbitrio libri tres. t. 1. 208. b, & se. Retracta to. 1. 2. b, & seq. to. 7. 415. c
- Pro libero arbitrio, multa in his libris dicta. to. 1. 12. b, c
- De libero arbitrio errores Pelagianorum & Manichæorum. to. 1. 12. c, & seq. to. 2. 119. h, & seq.
- liberum arbitrium, ad malū flexibile, cur datum. to. 1. 214. b, & seq.
- liberum arbitrium homini datum etiā ad bene videndum. t. 1. & 267. b, t. 7. 424. c, & g
- liberum arbitrium causa peccati. t. 1. 47. b, c & 211. d, & 222. h, & seq. & 223. k, & 136. i, to. 6. 48. g, h, & 54. m, & 51. g, h, & 166. k, l, & 184. k
- liberū arbitriū, post peccatū invalidū atq; in firmū. t. 1. 10. l, m, & 147. k, & seq. t. 3. 294. d
- liberum arbitrium quatenus asserendum. t. 2. 48. i, & fo. seq. k, & 93. h, i, & 202. a, b, t. 6. 191. k, to. 7. 223. g, & 228. h, & seq.
- liberum arbitriū, quō valeat ad bona opera. to. 2. 119. h, i
- liberum arbitrium non tollitur. to. 2. 120. b, t. 3. 275. k, & fo. seq. m, t. 4. 215. b, & 368. a, & 422. e, & fo. seq. g, & 426. l, & fo. seq. c, in prin. & 438. b, to. 7. 243. i, & 266. f, t. 9. 130. i
- libertas voluntatis vñd. t. 2. 135. f, g, & 149. b, c
- liberum arbitriū astringitur. t. 2. 170. d, & seq. to. 3. 200. d, t. 4. 117. f, g, & 214. b, & 334. d, to. 6. 69. f
- Vide de viribus humanis.
- Contra liberi arbitrij defensores. to. 2. epist. 105. 106. 107. to. 4. 363. m, to. 7. 396. l, m, seq. to. 9. 96. g
- In libero voluntatis arbitrio esse peccatum, & recte factum. t. 4. 186. l, Retractionū. to. 1. 11. f, & fo. 19. a
- liberum arbitriū perfectē fuit in primo homine, in nobis autem ante gratiam nō ē liberum arbitrium &c. to. 4. 422. e
- liberi arbitrij malo, vsu, exorta ē dānatio generis humani. to. 5. 115. f
- liberum arbitrium significatur per lignum sciētiae boni & mali, nec se homo, diuinā voluntate contempra nisi perniciose v potest. to. 5. 117. f
- liberū arbitriū hominis in paradiso sine Dei adiutorio, nec bene vivere, nec aduersariū vincere poterat. Eodem. 130
- liberū arbitriū angeli & hoīs Deus creauit veribile, melius iudicās de malis bene facere, quam mala nō finire. Eodem. 226.
- liberum arbitrium primò datū est homini, quo nō peccare posset: nouissimum vero quo peccare non posset: atque illud ad comparandum meritum, hoc ad recipiendum prāmium pertinere. to. 4. 241
- liberum arbitriū est in Deo, quanuis peccare non possit. ibidem
- libero arbitrio pelagiani nimium tribuunt. to. 7. 223. g, & 281. e, f
- liberi arbitrij nos condidit Deus, ex sententiā Hieronymi. to. 7. 263. f
- liberum arbitrium Pelagij, lege, & doctrinā adiuuari. to. 7. 253. d
- liberū arbitriū ē in impio manet. t. 7. 281. f
- libertas ad malum. ibidē. g, & 288. a, & 200. g, h, & 396. h, & 462. e, f, to. 3. 267. f
- De gratia & libero arbitrio. t. 7. 423. i, k, Retractionum. to. 1. 27. i
- liberi arbitrij homines, quomō legib⁹ coeceanur. to. 7. 112. f
- Et ad meliora cogantur. to. 2. 250. f
- libertas ad bonum & ad malum. to. 7. 432. f
- Vtrū aliquid inueniatur qđ homo libera voluntate, faciat qđ necessitate. t. 8. 513. m, & f
- Habemus liberum arbitriū, sed ipso libero arbitrio parum possumus, nisi nos adiuet ille qui iubet. to. 7. 527. f
- De homini dedit liberum arbitrium, sed sine eo nihil est conatus eius. to. 8. 45. f
- liberū arbitriū, quaten⁹ defendēdū. t. 9. 83. f
- libido quid sit. to. 1. 209. i, k, & 271. f, t. 4. 4. i
- libidinem in omnibus peccatis dominari. t. 238. i, k
- libido & metus, quid distent. to. 1. 238. f
- libido nō est bonus & rectus vsus. to. 1. 23. f
- libido dominatur. to. 5. 1. b
- libidinis origo. to. 3. 222. f
- libidinis

IN DIUVM AV GVSTINVM

libidinis continentia. to. 4. 355. l
 quo iudicio dei, in corpora continentiu
 libido hostilis peccare permilla sit. to. 5.
 10. b. & sequen. 3
 bidines varia. to. 5. 126. h
 bido dominandi no cessat in cordibus sup
 boru, q magis inest eis q alia vita. t. 5. 10. l
 bido, est generale nomen ad omne cupidi
 tatē, quamuis vsitatus nominetur pro ge
 nitalium voluptate Eodem. 12. 6. g
 bido luxurie ita totu corpus interius & ex
 terius sibi vendicat, & totum commouet
 hominem affectu animi, & appetitu car
 nis coniuncto, vt sequat voluptas oibus
 voluptatibus corporis maior ad eius tñ p
 uenitur extremum, vt penē omnis acies &
 quasi vigilia cogitationis obstruat. ibi. K. l
 e libidinis malo, cuius nomen cum multis
 uitis congruat, proprietatem motibus
 obscenitatis corporis ascribitur. ibidem.
 bido, duplex est: vn a anime, alia corpō
 ris. ibidem.
 ine libidine generare uellent, quicunq; cō
 iugati, amici sapientiē gaudio rumq; san
 ctorum. ibidem.
 ibido interdum nō seruit luxuriosis, quāuis
 enim in animo fuerat, tamen in corpore
 tepet, & sic diuiditur contra seipsum. ibi.
 Quod partes irā, atq; libidinis, tam uitiose
 mouentur, ut eas necesse sit frenis sapiētiē
 cohiberi: quā in illa ante peccatū naturā
 sanitate nō fuerunt. Eodem. 12. 7. g, & seq.
 bido, etiam coniugalis, querit latebras, ut
 nō in palā cōmisceantur coniuges: nō sic
 de ira, & aliis passionib. Eod. 13. 1. f, & seq.
 Absq; libidine generassent primi parentes fi
 lios, si non peccassent. Eod. 12. 8. a, & seq.
 ibidinem post peccatum natura sensit, attē
 dit, erubuit, & operuit. ibid.
 Quod sine libidine potuerunt moueri mem
 bra illa, ostendit per multa exēpla, in natura
 etiā humana aliquorū hominū. t. 5. 129. m
 liberi sine libidine fuissent procreati, si Adā
 non peccasset. ibid. 129. g, & seq.
 libido est causa confusiois, quē quādo tol
 letur a corporibus resurgentiū, tollitur
 & confusio tom. 5. 234. g
 libido excusata per nuptiis. to. 7. 264. i
 libidine uti, non uinci. ibid. K
 ibido & pudor ex peccato. tom. 7. 267. f, g
 Tradux libidinis. ibidem. i, K
 libido, & labor parturiēdi, ex pecc. t. 7. 261. K
 An libido ante peccatum. to. 7. 274. K
 libidinis uis. tom. 7. 343. l
 libidinem non esse bonum naturale in ho
 minibus. tom. 7. 452. a
 libido consumit animam, sicut ignis uestem
 tom. 8. 190. g
 Homo uincitur a libidine, & non uincit libi
 dinem. to. 9. 201. a
 libido in mēbra nostra surgere nouit, sed uin
 cere non nouit. to. 9. 159. a
 Vincere libidinis impetum, est terga dare.
 to. 9. 129. e, to. 10. 251. a
 libidinis momentum, æternum parit animæ
 infelicitis opprobrium. to. 10. 251. a, b
 libido, quid faciat. to. 10. 37. b
 Nimis graue peccatum est, ut uir fortis q fer
 ro nō uincit, a libidine supere. t. 10. 247. c
 Vide, Fornicatio.
 librum nullum doctrinē suē reliquit Chri
 stus. to. 4. 127. d, e; Retract. to. 1. 22. d
 libros quomodo legant imperiti. t. 1. 159. d, e
 Quibus uel libris, uel hominibus credendū
 sit, summe considerandum. tom. 1. 239. d
 librorum sacrorum autoritas. to. 1. 44. 1, K,
 & 139. f; to. 6. 80. h, i
 libellau qui. tom. 2. 224. c
 libri canonici. tom. 3. 8. f
 librorum emendationem impedit consuetu
 do cantantium. Eodem. 9. d
 libri sacri quomodo emendandi. to. 3. 9. e, f,
 to. 6. 80. h, i
 Vade, & accipe librum qui est in manu ange
 li, & deuora illū, & cæ. exponit. t. 4. 316. d, e
 libri sacri quomodo catechumenis exponē
 di. tom. 4. 324. f
 libri Varronis. to. 5. 50. h
 libri Numæ reperiuntur ab aratoribus. tom.
 5. 64. d
 liber sapientiæ, non est Salomonis. t. 5. 166. h
 In libris diuinis, seu diuinę scripturæ, nulla
 est contradictio. to. 5. 180. e
 In libro vitæ non scripti, cedent psecutioni
 bus diaboli ultimo tempore soluti. to. 5.
 201. d, e
 Per libros, qui aperti sunt, & secundum quo
 rum scripturam iudicati dicunt mortui,
 intelliguntur sancti: ut in illis ostendere
 tur, quæ deus fieri sua mandata iussisset. to
 mo. 5. 204. a, & seq.
 libri sunt sancti, & ueteres, & noui. ibidem. b
 E e 4 liber

liber vite dicitur esse unusquisq: conscientia: & intelligendus est quædam vis divina, & virtus, qua fiet, ut singuli sua opera bona vel mala in memoriam revocata cerant, vel accusent, vel excusent seipsos in conscientia, atq: ira omnes simul & singuli iudicentur. *ibidem* b, c
liber vite non deum commemorat, ne oblivione fallat, sed prædestinatio est sanctorum: & quod in hoc libro non legit deus, quod nesciens sciat *ibidem* e, f
librorum divinatorum, & humanorum impar autoritas. *to. 6. 80. i*
liber dulcis in ore, & amarus in ventre. *tom. 8. 131. d*
Ex libro viventium deleri, quomodo accipiendum. *to. 8. 244. b*
liber unus, tota scriptura sancta. *to. 8. 586. c, d*
libri aperti, sunt duo testamenta dei. *tom. 9. 142. K*
liber vite, unusquisque memoria gestorum nostrorum est. *ibidem* K, & fo. seq. b
liber vite, quid continet. *to. 9. 176. f*
libra, nomen libri. *to. 4. 11. g, & 19. g*
licentius, & Trigetii disputatio de summo bono. *to. 1. 141. h, i, & seq.*
licentius Academicorum partes agit. *Eod. 143. h, 144. i*
licentius poetice deditus. *tom. 1. 145. f, & h, 155. m, & seq.*
Versificator. *Eod. 148. k*
licentius, poetice nimium addictus, reprehenditur. *ibidem* 149. e
licentius concivis, & discipulus Augustini. *tom. 1. 168. h*
licentii ætati metuebat Augustinus. *to. 2. 37. m, & sequen.*
licentius ad Christum inuitatur. *Eodem* 40. b, c, & sequen.
licentii carmen, ad Augustinum præceptoris suum. *tom. 2. 43. f, g*
licita non omnia expediunt. *to. 6. 273. a, b, & sequen.*
ligandi, & soluendi potestas. Vide, Claves.
Diaboli alligatio, quid. *to. 5. 201. b*
ligatus diabolus solvetur vltimo tempore, tribus annis, & dimidio. *ibid.*
Multi ligant, non visco, sed officio. *t. 8. 174. m*
Satanas, & propria voluntas, in peccatore ligati sunt. *to. 9. 145. a*
ligare fasciculos, hoc est rapaces cum rapaci-

bus, & cætera. *to. 10. 273. c*
Quomodo diabolus ligatus est, & tantum prævalet. *tom. 10. 225. l*
Vide, Antichristus, & diabolus.
ligaturarum execranda superstitio. *to. 2. 102. i*
tom. 3. 11. d, e, to. 9. 14. K, & fo. seq. e
Quam stultus est homo, quem canis in catena positus mordet. *tom. 10. 225. i*
lignorum productio. *to. 3. 192. K, & 202. c, d*
ligna paradisi signant virtutes, vel Christum vel liberum arbitrium. *ibid.*
lignum paradisi, quid significet. *ibid.*
ligna paradisi, significant omnes viles disciplinas. *ibidem* g
ligna fructifera paradisi, sanctos representant. *ibidem*
Cur datum præceptum de ligno. *to. 3. 204. i*
ligni vite, cibis innoxius. *to. 3. 203. j, k*
lignum vite, ad quid gustabatur. *t. 5. 117. d, e*
lignum vite quid sit, & scientie boni, ac mali. *to. 1. 272. e, to. 2. 183. c, to. 3. 282. e, f, & K to. 6. 180. f, g, to. 7. 236. m*
lignum vite, Christus. *to. 3. f, g, to. 5. 117. g to. 6. 192. c, to. 8. 4. g*
lignum vite, id est, sapientia. *to. 5. 117. e, & g*
ligno vite, si post peccatum visus fuisset homo semper vixisset. *ibidem* g, & seq.
lignum vite spiritale, sapientia. *to. 6. 192. b to. 8. 72. g*
Quomodo appellatum lignum scientie boni & mali. *to. 3. 205. i*
lignum scientie boni & mali, cur primo homini prohibitum. *to. 5. 117. d, e*
lignum scientie boni & mali, existens iuxta lignum vite, cur sic dicatur. *ibidem*
lignum scientie boni & mali, transgressi mandati experimentum. *ibid.*
Item proprium voluntatis arbitrium. *ibi* g, l
lignum scientie boni & mali, unde dicatur. *tom. 8. 255. a*
lignu scientie boni & mali, cur deus prohibuit, vel cur non occurrat. *to. 6. 191. i, & seq.*
lignum veritum. *to. 7. 220. o*
Mors quæ per lignum venit, per lignum superata est. *tom. 10. 264. c*
ligna arce quadrata. *tom. 4. 141. i*
lignum fumans, quid. *Eodem* 213. i
ligni ficus Aegyptiacæ, mira natura. *t. 5. 215. i*
ligna syluatica, Paganos significant. *to. 8. 56. a & 35. e, f*
ligna capi, plebes sunt populorum. *to. 8. 397. i*
In ligno

ligno crucis navigamus.
ligna quidam colligunt.
ligna partes crucis.
ligna missum in aquam.
ligna nocas securim de.
ligna quibus terrenum.
ligna neque nent, & c.
ligna, deus.
ligna quid habeat myste.
ligna, concupiscentia.
ligna ipse limus non.
ligna factus est homo.
ligna limus pundi.
ligna non consensu.
ligna facit. *tom.*
ligna terra, hominis ori.
ligna m.
ligna est limus terra.
ligna figure mathematic.
ligna, de candido in.
ligna, quid sit.
Lingua.
ligna vocabulū, proprie.
ligna, 230. c, d, to. 3. 2.
ligna significat fructum.
ligna, & locutione.
ligna, quid cor.
ligna popularis, plerumq.
Lingua custodiat.
ligna custodia. *to.*
ligna facile labitur.
ligna domare non pote.
ligna nullus homo do.
ligna malo cohibere.
ligna non facit, nisi.
ligna, veritas, unde.
ligna verecundia, est.
ligna, et.
ligna lingua non nou.

IN DIUVM AVGVSTINVM

In igno crucis nauigamus per mare huius
 seculi. to. 8. 399. e, f
 Do ligna quidam colligere volebat, sunt
 quæ partes crucis. tom. 10. 226. m
 Num missum in aquam amaram, sapietia
 est. to. 10. 173. g, h
 Num euocās securim de fluuii profundo,
 quid. to. 10. 178. h
 Num, quāuis terrenum, natat super aquā.
om. 10. 202. k
 In agri, neque nent, &c. quomodo intelli-
 gatur. tom. 3. 264. f
 Inuentus, deus. tom. 5. 32. g, & 52. g
 Ius, quid habeat mysterii. to. 1. 275. e, f
 Ius luti, concupiscentiæ carnales. t. 8. 113. i
 Niquid ipse limus non est substantia? to. 8. 39. f
 Elimo factus est homo, sed iniqui cadēdo
 iustitia limus p̄fundi facti sunt: quibus
 quisquis non consenserit de limo suo au-
 um facit. tom. 8. 238. d, & 241. c
 Elimo terræ, hominis origo. to. 8. 238. d, e, & 553. m
 In carne est limus terræ. tom. 10. 154. t
 & figuræ mathematicæ. to. 1. 196. a, b, & sequentibus.
 & nigræ, de candido imprimuntur argen-
 to. tom. 5. 216. g
 Geret terram, quid sit. tom. 8. 258. f
 Lingua.
 Lingue vocabulū, proprie, & per trāslatione.
tom. 1. 230. c, d, to. 3. 228. h, tom. 6. 94. a
 Lingua, significat frustum illud carnis, quod
 est in ore, & locutionem, quæ fit per lin-
 guam. to. 8. 163. d, & 236. k
 Lingua testatur, quid cor velit. to. 8. 342. k
 Lingua popularis, plerunq; est doctrina salu-
 taris. to. 8. 67. f
 Lingua. tomo. 10. 3. f
 Lingue custodia, & lapsus.
 Lingue custodia. to. 1. 66. c, to. 4. 382. d
 Lingua facile labitur. to. 8. k, & seq.
 Lingua domare non potest homo, & domat
 feram. to. 10. 3. f
 Lingua nullus homo domare potest. ibid.
 Lingua malo cohibere. tom. 10. 34. e
 Lingua reā non facit, nisi mens. re. t. 10. 85. i
 Lingue lubricitas, unde. tom. 10. 86. i
 Lingua verecundia, est linguam non posse
 frenare. to. 10. 379. l
 Lingua non nouit nisi diuina verba
 proferre. ibidem. l
 Qui non frenat linguam suam, huius vana
 est religio. to. 10. 280. a
 Linguarum confusio, diuersitas,
 vanitas.
 Linguarum diuersitas, unde. tom. 3. 7. a
 Linguis variis, scriptura sacra prodita. ibid.
 Lingua una primitus. tom. 3. 209. d
 Quæ autem illa lingua fuerit, quid attinet
 querere? ibid.
 Linguarum confusio. to. 3. 237. l
 De descensione domini, ad confundendam
 linguam edificantiū turrim. to. 5. 154. e
 Linguarum diuersitas, hominum magna mise-
 ria est. Eodem. 190. c
 Lingue septuagintaduē, & totidem gentes cē-
 perunt esse de filiis Noe; sed numerus gen-
 tium auctus est amplius, quā numerus
 linguarum. to. 5. 145. i
 Lingua vna, sunt gentes plures diuise in A-
 phrica. ibidem.
 Propter linguarum diuersitatem, dicitur ter-
 ra diuisa. tom. 5. 146. m
 Lingua vna fuit ante diluuiū: & cur diuersita-
 te homines puniti sunt. Eod. 146. d, & seq.
 Linguam suam ciuitas uictoriosa imponit ge-
 tibus domitis per pacem societatis, per q̄
 etiā abundaret copia interpretū. t. 5. 190. m
 Omnes lingue ad unam fidem concurrunt
 quomodo omnis uarietas uestis in unita-
 te concordat. to. 8. 136. i
 Per superbos homines diuise sunt lingue, p̄
 humiles apostolos cōgregatę sūt. t. 8. 175. f
 Quod in diuersitate linguarum carnis, una
 sit lingua Ecclesię in fide cordis. ibidem.
 Lingua scripture attendenda. to. 9. 20. e
 Linguarū diuersitates, fecit superbia. t. 9. 12. h
 Lingue, in quibus apparuit spiritus sanctus:
 quare diuise. ibidem. a
 Et quid significent. ibidem, h
 Linguas in edificatione turris Babylonis di-
 uisit superbia, in missione autem spiritus
 sancti eas adunauit humilitas. to. 9. 12. h, i
 Linguis omnibus quare nunc non loquuntur
 omnes qui spiritus sanctum accipiunt.
tomo. 9. 56. k, l
 Donum linguarum datum fuit tempore
 opportuno. to. 9. 133. l
 Sicut in primitiua Ecclesia linguarum donū
 significabat acceptionē spiritus sancti: ita
 nunc societas pacis Ecclesię, quę diffundi-
 tur

tur per omnes gentes. tom. 10. 11. m
lingua omnium gentium, quid representet.
Ibidem.
Ecclesia, idest vnitas, nunc loquitur omniū
gentiū linguis, quēadmodū olim singuli
Apostoli accepto spiritu sancto. to. 10. 49. f
Quare Apostolorum tempore, vnus homo
omnium linguis loquebatur. to. 10. 64. K
Quare varietas linguarum signum erat spiri-
tus sancti. to. 10. 221. i. K
Discipuli accepto spiritu sancto linguis, quas
non didicerant, loquebantur. to. 10. 221. a
Quare recipientes nunc spiritum sanctū, nō
loquuntur variis linguis. ibidem. a, b
Lingua Hebræa, Græca, Latina,
Punica.
Græcam linguam, & Hebræam necessariam
esse ad cognitionē literarū. to. 3. 9. l, & 15. b
linguarū scientia cur ferē ab omnibus despe-
ratur. to. 3. 122. d
lingua Hebraica, Græca, & Latina. to. 3. 7. b
Græca lingua, inter cetera gentium, clarior
habetur. tom. 5. 65. e
Græca lingua in gentibus, p̄minet. Eod. 68. e
lingua Hebræa est, quam custodiuit auctori-
tas sermonis, p̄phetici, & scripti. to. 5. 146. d
lingua Hebræa remāserat iam in sola domo
Thare, patris Abraham, in qua erat vnus
dei cultus. ibidem. m
lingua quomodo dicatur Græca, vel Latina.
to. 8. 84. f
linguæ tres, toto orbe, maxime excellentes.
tom. 9. 192. i
lingua Punica affinis Hebrææ. to. 7. 52. f, to. 8.
521. f
lingua Hebraica, Punica, & Syre, cognatæ.
tom. 5. 19. i
Tres linguæ Hierosolimis, tēpore passionis,
præ ceteris eminebant. to. 9. 117. l
Donatistæ duas solas linguas probabant. to.
9. 126. l, m
Vide, Græci, Hebræi.
Lingua dei, lingua Christi.
lingua dei. to. 4. 348. g
lingua Christi, tūc adhæret faucibus suis, &c.
to. 8. 36. f
lingua dei, quid habeat simile tum calamo.
to. 8. 132. d, & K, l
linguæ malæ, dolosæ, &c.
lingua dicitur gladius to. 2. 179. f, 3. 256. i
tom. 8. 185. l, & 214. l

linguas aduersus Christū exercens. to. 5. 1
lingua, malas mali habent. to. 8. 10. f
lingua dolosa, ministra est fallaciæ. to. 8. 16. f
Expedi eis, vt linguæ eorum diuidantur,
male conspirauerunt. to. 8. 17. f
linguæ Iudeorum quomodo infirmatæ
contra eos. tom. 3. 215. f
lingua adulantium, camino comparatur.
to. 246. f, g
lingua dolosa est, quæ habet imaginem co-
lledī, & p̄niciē nocēdi. to. 8. 468. l, & 48.
Aduersus linguam dolosam, quid appon-
Eodem. 468. K
Contra linguam dolosam, & labia iniqui-
parum est agere verbis, sed agendum
exemplis. ibidem
linguosus amat mendacia: non enim illi
voluptas nisi loqui. to. 8. 53. f
linguæ malum. to. 10. 10. f
De lingua dolosa. to. 10. 128. f
linguæ dolosæ incommoda. tom. 10. 292. f
sequen.
Maiora vulnera sunt linguæ, quàm gladii.
mo. 10. 301. l
linteramina domini, in monumento inue-
nunt. tom. 4. 199. f
linterum quatuor lineis de cœlo demissū
quid mystice. to. 10. 118. b, c, & 16. f
linterense oppidum. tom. 5. 2. f
linū fumigās, qd̄ signet. to. 4. 111. g, & to. 5. 21. f
liquefcere, quid sit to. 8. 572. f
literatura, Græcè Grammatica. tom. 10. 16. f
Vide, Discere.
Signa verborum, literæ. tom. 3. 1. f
De literis Græcis, & Latinis. to. 1. 30. f
De litera & spiritu. Eodem. 44. f
Per literam, significatur lex to. 2. 67. f
Per spiritum gratia. to. 6. 98. f
litera sola, idest, sine spiritu. ibidem
litera occidit: locus Apostoli declarauit.
to. 276. f, g, to. 7. 291. c, & 296. k, to. 10. 57. f
Et virtus peccati lex. tom. 10. 57. f
De literis aduersarum scripturarum, quæ
tinent falsitatem, aut veritatem. to. 5. 106. f
& sequen.
literæ seculares, siue veræ, siue falsæ nihil n-
mētī afferūt, quo beate viuamus. to. 5. 180. f
De literæ superficie mens inerudita conten-
est. tom. 5. 208. f
litera iubens occidit, spiritus iuuas viuifica-
tom. 6. 194. g

literiones,

IN DIVVM AVGVSTINVM

periones, & literati. Eodem. 133.b
 leratura ludæorum. to. 8.252.c
 leratus, in arte sua, pōt honeste viuere. ibi.
 leraturam quā cognouit, in cuius ore tota
 diel aus Dei est, quæ sit. ibidem.
 lus literæ sonus, est corpus sine anima. to.
 10.161.d
 dxi & hæretici solum literæ sonum atten-
 dunt. ibidem.
 era ludæos & hæreticos occidit, spiritus
 Christianos uiuificat. to. 10.176.K
 ulla aut parua ædificatio scripturæ sanctæ,
 solū attēdēti quod litera sonat. to. 226.i
 e litibus cauendis, & exortis cito sedandis.
 to. 1.118.b, c, & 198.h
 igare non iure licet Christiano. to. 4.408.
 h. i. to. 8.459.l
 igiosos concordare, opus misericordiæ.
 to. 8.574.d
 igaturus cum inimico, pri⁹ litiget cū cor-
 de suo. to. 10.24 .l
 tus maris, finem sæculi significat. to. 9.121.c
 uidum, facio. to. 2.87.i
 n locis paruis, inuestiganda quoq; veritas.
 to. 1.11.l
 Non locorum spatio, sed mentis affectu ac-
 ceditur ad Deū, & receditur. to. 3.111.i, to.
 3.42.f, 348.i
 oca sancta martyrum, quomodo ad ea pe-
 regrinatum. to. 2.197.a
 ocorum nominibus, tanquā luminibus, cor-
 natur oratio. to. 2.25.e
 ocorum & gentium nomina vetustate ple-
 runq; mutari. to. 4.49.h, & 81.f
 ocus Dei, abusive dicit̃ replū Dei. to. 4.186.h
 oco non continetur Deus. to. 5.240.b
 ocushabitationis Dei, & loc⁹ habitationis
 gloriæ Dei, differunt. to. 8.41.d
 Quod Deus, qui est ubiq; , nullo cōtineatur
 loco. to. 8.85.k
 Quod nō stet in vno loco, nec circundant
 eum, qui credūt in eum, quia nō ambitur
 cum ubique sit. to. 8.139.i, & 157.d, e
 locus sanctus Dei quis sit, cum ille sit ubiq;
 totus, & nullus eum cōtineat corporalī
 spaciū locus. to. 8.230.i
 locus Dei sanctus, vnanimis. ibidem.
 Non loco quisque longe est à Deo: sed dissi-
 militudine. to. 8.350.c
 In omni loco præsens est Deus. to. 8.281.a
 Noli cogitare Deum in locis, ille tecū est ta-
 lis qualis tu fueris. ibidem. b
 Noli illum expectare de locis: locus eius tu-
 eris, si bonus, si confessus inuocaueris eū.
 to. 8.272.c
 Qui nos tuetur in loco vitæ huius, ipse post
 vitam istam sit locus noster. to. 8.59.a
 Vbi nen est qui ubique præsens est? tomo. 8.
 276.e
 Si vis esse locus Dei, esto humilis, & mā sue-
 tus, & tu ipse efficeris q̃ quis. to. 8.504.f
 Vnum locum domini omnes credentes fa-
 ciunt. ibidem.
 Qui vult facere locum domino, nō de priua
 to, sed de communi debet gaudere. ibid. g
 Tunc facis domino locum. cū illum non te
 ipsum, amaueris. ibidem. i
 locus quem posuit Deus. ascēdenti quis sit.
 to. 8.304.e
 locus noster munitus, Deus. Eod. 249.c
 Deus, locus, & regionibus omnibus tēpora
 sua, quæq; disposuit. to. 8.575.i, k
 locus animæ non in spacio aliquo est, quod
 forma occupat corporis, sed i delectatio
 ne quo se puenisse ad amorē lēta. t. 8.11.i
 locus impij quis sit quomodo non inueniā-
 tur. to. 8.101.g
 locus Christi æternus est. to. 9.114.a, b, & e
 locus filij pater est, sicut locus patris filius.
 ibidem. c
 locus Dei, sunt homines iusti, sicut hominū
 iustorum locus, est Deus. to. 9.114.c
 locus Dei quis sit qualiter sit, difficile est in-
 telligere. ibidem. c, d
 locus tēpus, & res, qbus seruiendū to. 10.6.l
 Quid proprie dicatur locale. to. 2.30.c, d
 Omne locale, est visibile. ibidem. 9.m
 Loculi.
 Cur Christus loculos habuerit in terra, & ip-
 sos ludæis cōmiserit. t. 8.564.b, & 395.l
 m, to. 9.80.f
 locusta mundæ in lege. to. 1.22.c
 locusta mirabiles, & earum multitudo in
 Aphrica: & de pestilentia. to. 5.30.m
 locusta parens est bruchi. to. 8.405.d, e
 Quod significet malitiā, ore lēdentium. Eo-
 dem 286.h.i
 Quid per locustā intelligatur. to. 9.249.a
 locusta quid. to. 10.171.f, & h
 logos græcè ratio dicitur latinè. to. 10.222.f
 logicon græcè dicitur rationale latinè. to. m.
 8.48.m

Quomodo

- Quomodo de rebus, verbis, dicibilibus, dictionibus, tractetur in logica. to. 1. 93. g
 Augustinus logicizans, siue physica populo predicat, rogat Deum ut intelligant. t. 10. 32. a
 longanimitas Dei. to. 8. 55. 3. b, c. to. 9. 162. d
 longanimitas, ad animum, & ad corpus trans-
 lata. to. 1. 185. c
 Non modo sic longanimis est Deus in sustinendo, ut nunquam iustus in iudicando. to. 8. 55. 3. c
 Qui a longinquo stant, sepe proximi sunt. to. 10. 30. l
 Dominus quomodo longinquus & proximus. Eodem. 3. 1. d, e, & seq.
 Vide, Prope, Propinquitas. I. longe, Longum. to. 8. 85. K
 Aliquis longe est ad eum, non loco, sed distantia. to. 8. 85. K
 Aliquis longe est a Deo, non corpore, sed corde. Eodem. 176. i
 Non regione: sed affectione. tom. 3. 308. a, & 350. m, & seq.
 Magna miseria est longe esse ab eo, qui ubique est. to. 8. 367. e
 Longe te a Deo non facit, nisi iniquitas. t. 8. 522. a
 Quid tam longe ab eo qui te fecit, quam figmentum quod tu ipse fecisti. to. 8. 526. d
 longe dicuntur a se boni & mali, etiam si una catena colligantur. to. 8. 498. g
 Quod tibi longum videtur, cito est Deo: sub-
 iunge te Deo, & tibi cito erit. to. 8. 91. K
 longum putat infirmitas, quod cito agitur. to. 8. 92. f
 longum est desiderio, quod cito est Deo. to. 8. 123. b
 Quod tibi longum est, Deo breue est. t. 8. 248. d
 Non est longum dicendum, quod finem habet. Eodem. 335. e
 Hoc proprie in scriptura dicitur longum, quod est eternum. to. 8. 672. e
 longitudo sola in animo est, non in corpore. to. 1. 296. m, & seq.
 longitudo, linea. ibidem.
 longitudo, in scripturis. t. 2. 172. g, & 182. g, h
 Loqui, Locutio. to. 1. 70. m
 loquimur pauca proprie. to. 1. 200. d
 loquimur imitatione. to. 1. 183. i, & 187. b
 Quia ob causam loquamur. t. 1. 183. i, & 187. b
 loqui quid. Eodem. 93. h
 Multiloquium periculosum. to. 1. 8. b
 locutionum genera sunt opere cognoscenda. to. 1. 26. l, & 245. m
 locutiones scripturarum, frequenti lectio-
 comparantur. to. 1. 26. m
 locutio propria, & figurata. to. 1. 28. l, to. 3. 1. 26. m
 locutiones de Deo corporales, quomodo acci-
 dent. t. 1. 241. h, i, & 245. m, & 262. i, & 263. a, b, to. 2. 137. g, h, to. 6. 195. d, e, & seq.
 locutio figurata quid efficiat. to. 3. 8. b, i, e
 locutiones obscuriores quomodo expli-
 cantur. to. 3. 8. b, i, e
 locutiones integritas, quid. ibidem.
 locutiones diligenter observanda. to. 3. 8. b, i, e
 g, to. 8. 404. g
 locutionis genus ante omnia est considerandum. to. 4. 18. h
 locutionum libri 7. to. 3. 31. a, & seq.
 loqui recte. to. 3. 345. i, to. 7. 61. d
 loqui bene, & male viuere. to. 3. 34. i
 locutionum & verborum proprietas, oportet percipiendam. to. 3. 9. i
 locutio figurata, ne quasi propria accipiat, & contra. t. 5. 16. K, & fo. seq. d. t. 4. 148. i
 locutiones tropicae. to. 3. 11. i
 Vide, Tropus.
 loqui aliud figurat, aliud proprie. to. 3. 25. i
 loqui, pro concumbere. to. 4. 9. i
 locutionum omnium generalis proprietas. to. 4. 51. d
 Elocutiones varia genera Vide Dictionem, & Locutionem
 loquacius nihil est vanitate, quam non illud testetur quod veritas. to. 5. 4. i
 liberis verbis loquitur philosophi: nos autem non. to. 5. 8. i
 locutiones duo vitia. to. 2. 1. i
 Parum est loqui verum, nisi etiam in concupiscentia sit. to. 8. 2. i
 Non est loquenda veritas cum Christiano, mendacium cum Pagano. to. 8. 4. i
 Difficile est cum homo loquendi necessitate habeat, in loquendo non aliquid dicere quod se dixisse nollit. to. 8. 107. i
 Perpende quod locuturus es, examina, et corde interiore veritatem, & sic profer ad exteriorem auditorem. ibidem.
 De discretionem locutionis & silentij. ibidem.
 Multi loquuntur quod non audiunt. to. 6. 14. i
 Sic elige quod loquaris, sicut eligis quod viscaris. to. 8. 166. i
 Qui aliter agit quam loquitur, bona loquitur & male iudicat. to. 8. 178. b
 Seruus Dei, si fieri potest, cupiat non habere necessitatem

IN DIVVM AVGVSTINVM

necessitatem loquēdi & docendi. Eod. 534.f
 unusquisque se probet, non vt loquatur,
 sed ut de alio locutiōis officiū exigat. ibi. f
 Quid tibi sit in auditione dei, necessitas
 in locutione tua. ibidem. g
 in interiore audiuimus ueritatem, & ad eos
 q̄ foris a nostro corde sūt, loquimur. ibi.
 qui in porta, quid sit. to. 8. 491. b
 loquente nihil quarendum, nisi uoluntas
 tomo. 10. 10. b
 perbas loquendum, nō uocibus. to. 28. e
 homines loquentes uanitatē, filii alienige
 nā. to. 10. 30. e, f
 qui dolum, quid. tomo. 10. 90. k
 de loquebatur opere, tacebat sermone.
 tomo. 10. 161. c
 si semper, quod iustū est, loquit, & deus
 in illo habitat, & ipse in deo. to. 10. 170. m
 quilibet uerus Christianus loquitur omni
 bus linguis. tomo. 10. 221. i, k
 Loqui dei.
 quomō uerbum dei loquatur cordi. to. 69. l
 deus loquit factis, sicut hō uerbis. to. 61. m
 quomodo deus sit locutus. tomo. 3. 205. i
 nobis loq̄ p̄ scripturas sctas. to. 4377. c
 loqui dei, quid. tomo. 4. 349. d
 semel locutus est deus, exponitur. to. 5. 42. m
 deus deorum dominus locutus est: exponit.
 tomo. 5. 80. d
 locutus est nobis deus in sacra scriptura: pri
 mo, per prophetas: secundo, per seipsum:
 tertio, per apostolos. tomo. 5. 93. f
 locutus est deus Cain per subiectam creatu
 ram, sicut primis parentibus. to. 5. 132. k
 locutio dei exterior, quam sic facit p̄dictis
 modis, nihil p̄fici, nisi interior gratia mē
 tem regat, atque illustret. tomo. 5. 132. g
 deus loquitur cum homine non per aliquā
 creaturā corporālē, corporalibus instre
 pens auribus, &c. neque per eiusmodi spi
 ritualē quē corporū similitudinibus figura
 tur, sed loquit ipsā ueritate si quis sit ido
 neus ad audiendū mente, non corpore.
 tomo. 5. 93. e, & seq. & 145. g, h
 locutus est deus per angelos uocibus huma
 nā linguā. Eodem. 86. a
 Dei sublimior, locutio ante suum factum, ip
 sius facti sui est inmutabilis ratio: quē nō
 habeat sonum strēpentem, sed vim sem
 piterne manentem, & spiritaliter operan
 tem. to. 5. 145. g

Qualis intelligenda sit locutio, qua deus an
 gelis loquitur. ibidem. g, & seq.
 Deus multis modis, & p̄ multos locutus est
 & quid. tomo. 8. 153. b
 Quomodo intelligatur, Semel locutus est
 deus: cum scriptura multifarie multisque
 modis olim patribus, in prophetis, locu
 tum fuisse testetur. to. 8. 138. b, & 207. h
 Hic, inter homines, multis modis per multi
 formem creaturā locutus est: apud semel
 locutus est, quia vnū uerbum genuit. ibi. i
 Quē duo audiuerit, cum semel tantum locu
 tus sit. ibidem. l
 Multis loquit deus in corde, & magnus ibi
 sonus in magno silentio cordis. to. 8. 112. i
 Quod deus loquat: & quod uerax sit, & om
 nipotens, & fallere nō possit, quia habet
 unde faciat. tomo. 8. 200. a
 Cum deus olim Moysi loquebatur, quia tem
 poraliter loquebatur, per aliq̄ creaturam
 corporalem loquebatur, non per substan
 tiam suam tomo. 8. 526. g
 Cum deus loquitur in substantia sua, in uer
 bo suo loquitur. ibidem. h
 Quod Moyses nouerat istam locutionē dei
 assumptis quibusdam corporeis creaturis
 fieri, ideo concupiuit ipsam speciem dei
 uidere. to. 9. 65. h
 loqui patrem filio, quid est. to. 9. 65. h
 Spiritus sanctus quomodo non loquitur a se
 metipso. tomo. 9. 105. i, k
 loquutio dei, longe distat ab humana loqu
 tione. ibi. i, k
 Pater loquitur a semetipso, quia habet uitam
 a semetipso: non autem filius, uel spiritus
 sanctus. to. 9. 106. a
 Chrs̄ quō palā locutus sit mūdo. to. 9. 115. e, f
 deus in similitudinibus loquitur: ut qui iu
 stus est, iustiora faciat: & qui sanctior san
 ctiora. tomo. 9. 144. l
 Christus modo loquitur in p̄cepto, taceat
 in iudicio. tomo. 9. 234. k
 Si non uenissē, & locutus eis nō fuissē, pec
 catū nō haberent: exponit. to. 9. l, & seq.
 De eo quod scriptum est, Quē ego loquor
 uobis, a meipso nō loquor. to. 10. 470
 Christus in cēlo sedet, sed in terra loqui nō
 cessat. tomo. 10. 228. h
 lorica ideo est q̄a interiora transigi nō finit.
 tomo. 8. 81. c
 loth. tomo. 5. 83. a, b
 loth

INDEX

- loth interpretatur declinans, & quid significet. tomo. 8. 300 c
- loth captus, & ab Abraham liberatus. t. 5. 150. a
- loth fratres, idest, cōsanguineus Abrahę. t. 6. 131. b, & 135. m, & seq. to. 9. 20. e
- loth, filias prostituens, excusatur. t. 4. 14. a & seq. & 17. g & 31. m
- loth iustus Eodem. 31. b
- Persecutio quam Loth a Sodomitis patiebatur. to. 10. 95. d
- Visio Loth excutitur. to. 3. 90. & seq.
- loth angelos vidit, dominū intellexit. t. 6. 12. c, & 248 c, d, & seq.
- loth, quomodo duos viros exceperit. to. 10. 161. t, & seq.
- loth quō apparuerit deus. tomo. 10. 161. d, e
- loth, quare prohibetur retro respicere &c. to. 5. 152. f, 153. g
- De Loth a Sodomis liberato, atque eisdem celesti igne consumptis: & de Abimelech cuius concupiscentia castitatis Sarę nocere non potuit. ibidem
- loth de incendio liberat. t. 10. 161. l, & 302. e
- Solus Loth penitens, de Sodomorum incendio liberatur. to. 10. 161. l
- Loth inter pessimos Sodomitas, iuste cōuerfatus est. Eodem. 294. g
- loth vxor, in petram salis. to. 3. 237. d, to. 5. 152. f. to. 10. 26. e, & 294. g
- Vxor loth retrospiciens cōuersa est in statuā salis, ut illius contemplatione homines condiantur & sapiant. t. 8. 276. c, & 302. b
- Vxor loth a Sodomis liberata, contra preceptum retro aspiciens, quod euaserat, perdidit. to. 9. 203. a
- Vxor loth, quid mystice to. 5. 83. a, b
- loth filię, male videntes patre, quid adumbrēt to. 8. 201. f
- loth vxoris exemplum metuendū. to. 10. 26. e
- loth, typus corporis Christi. to. 6. 132. h
- loth vxor quos adumbret. ibidem.
- De opere filiarum loth. ibi. i, & seq.
- Quid significet quod filię loth. quę cum patre inebriato concuberunt, gentem fecerunt Moabiticam. tomo. 8. 201. f, g
- loth inferior erat Abraham tomo. 10. 161. e
- In loth, & vxore, mūdum perfecte & imperfecte deferentes designantur. to. 10. 294. g
- lubricum luxuriam designat. to. 8. 82. b
- lucas non habet abbreviatorem, sicut Mattheus. to. 4. 126. l
- lucas signatur per vitulum. Eodem. 127. b
9. 60. m
- lucas Christum sacerdotem insinuat, Mattheus regem. to. 4. 135. K, & seq. copio. 195. m & sequen.
- Vide Euangelistā.
- Lucere.
- Opera bona quomodo debeant lucere cō hominibus. to. 5. 45. h, i, to. 10. 2. i
- Sic luceat lumē vestrum coram hominibus, ut videant bona opera vestra, &c. & A. d. ne iustitiam vestram faciat corā hominibus, quomodo intelligenda, siue cordanda. tomo. 10. 2. g, & 13. i
- lucernę ardentes, bona opera. to. 4. 35. tomo. 10. 22. h
- lucernā sub modio ponere qd fit. t. 4. 395
- lucerna inextinguibilis to. 10. 21
- De lucerna ardēte in phano Veneris. ibi.
- Inter lucernam & lumen, quid interest. to. 457. a
- Sicut lucerna nō a seipsa accenditur, ita anima humana sibi pręstat lucē. t. 8. 420
- lucerna sapientię, caro Christi est, de luce & a se verbo suo lucet. Eodem. 528
- Nomine lucernę, scripturę sanctę intelligitur. to. 8. 16
- lucernę dicti sunt prophete similitur, & a stoli. to. 9. 4
- lucernę, credentes. ibidem.
- lucernarum oleum, gratia dei. ibi.
- lucerna oleo abūdans, & non lucens, inane est. to. 9. 23
- lucerna fuit Ioan. baptista. to. 10. 3
- lucere siue lucernas ardētes habere. Eod. 3
- lucernę, loci ex scripturis recitati. to. 108. d
- Quid sit lucerna ardēs & lucens. t. 10. 148
- Vide infra, lumen, lux.
- luciferi casus. to. 3. 221. m, & 10
- luciferi casus, per principē Tyri. ibi. 221. l
- Quomodo cecidit lucifer, qui mane orietur: exponitur to. 5. 161. a, & 10
- lucifer, vnde dicebatur. to. 9. 1
- lucifer stella. to. 5. 59
- Ante luciferum genuit: exponitur: tomo. 341. l, & 424. d, e
- Per luciferum, stellę omnes significantur to. 8. 341. l
- Ante luciferum, idest, ante tempora. to. 424. d, e, to. 10. 116. i

lucifer

IN DIVVM AVGVSTINVM

Iifer quid significat scriptura to. 10. 116. i
 Contra luciferianos. to. 3. 257. b
 Iifer, Caralitanus episcopus, inter hæreti-
 cos numeratur. to. 6. 9. e
 quo luciferianorum heresim natam putat
 Augustinus. ibidem
 luciferiani, dicunt animam ex transfusione
 generari. ibidem.
 Cilius Balbus. to. 5. 41. h
 cilla pecuniosissima mulier, factionis Do-
 natianæ. to. 2. 220. f, g. to. 7. 4. i
 cille pecuniæ multi epi corrupti. ibid. g
 cilla artificio Cæcilianus condemnatur a
 Donatistis. to. 2. 222. f, g. t. 7. 85. b, & 175. d
 cina dea. to. 5. 5. m, & 39. i
 Cius Opimius. to. 5. 28. i
 Cius Pontius. Eodem. 19. f
 Cius Quintius. to. 5. 25. i
 Cius Titius. Eodem. 18. e
 Cius Valerius. to. 5. 46. K
 ni volunt lucrari malos, mali volūt exin-
 guere bonos. to. 10. 166. e
 qui alios lucratur, de suo erogat. to. 2. 78. i
 cri promissio est, quasi esca in mulpula.
 to. 8. 220. a
 crum iniustum non est sine iusto damno.
 to. 8. 374. a
 creat mudi lucrum, ne fiat animæ damnū.
 Eodem. 400. K
 Nemo habet iniustum lucrum, sine iusto dā-
 no. to. 10. 234. a
 cretia vi compressa. to. 5. 7. i, 24. i
 cretia se, ob illatum sibi stuprum, peremit.
 Eodem. 7. i, & seq.
 cretia, an adultera, an casta. ibidem. K
 cretius. to. 5. 25. d
 cretius animam ex atomis esse scripsit. to. 6.
 31. h, i
 ucta contra vitia. to. 1. 67. g. & seq. t. 3. 353. i
 ucta Iacob cum angelo quid significat. to.
 155. f.
 Vide, Iacob.
 Qui luctabatur cum Iacob, Christum præfi-
 guravit. to. 10. 34. i
 lucta hominis cum concupiscentijs carnis.
 to. 10. 36. d, e
 Et ibi locus declaratus, Spiritu ambulare, &
 concupiscentias carnis ne perferatis, & c.
 e, & seq. copiose.
 Qui luctam carnis & spiritus in se sentiūt, fa-
 cil intelligunt apostolum. to. 10. 36. l

lucus. to. 3. 19. b
 ludi scenici detestandi. to. 2. 48. b, c
 ludi scenici. to. 5. 11. & fo. seq. a & 25. i, & 36.
 i. & 38. a, b
 ludi circenses. to. 5. 11. b & 15. g
 ludi scenici theatrales. to. 5. 11. b, c
 De ludis scenicis, in quibus dii nō offendun-
 tur editione suarū turpitudinum, sed pla-
 cantur. to. 5. 13. a, b
 Ars ladicra & scenica. to. 5. 14. m
 Platonem fuisse meliorem, qui poetis locū
 in bene morata vrbe nō dederit, quā hos
 deos, qui se ludis scenicis voluerūt hono-
 rari. to. 5. 15. d. & seq.
 Quanta euersione publicę disciplinę Roma-
 ni dijs suis placandis saerauerint obse-
 ludorum. to. 5. 20. f, & seq.
 ludi seculares. to. 5. 36. f
 Scenicorum ludorum interitus. to. 4. 133. f
 ludorum scenicorum restauratio. to. 5. 26. f, &
 35. h & seq.
 ludi scenici in rebus diuinis. Eo. 31. e
 De ludis scenicis, quos sibi dii celebrari a
 suis cultoribus exegerūt. t. 5. 36. K, & seq.
 ludi scenici & circenses, & ludorū differen-
 tia, & de Ioue apparente. ibid.
 De ludis scenicis, qd Plato senserit. Eo. 69. I
 ludi funebres. to. 5. 73. a & seq.
 ludi musici, instituti Apollini Delphico. to.
 5. 171. g
 ludificatio dæmonum, quomodo fit. Eodē
 172. & seq.
 ludi seculares contemnendi. to. 8. 298. I
 lusio in malo. to. 9. 23. b
 Prohibitis ludis ludentes, idolis sacrificant.
 Eodem. 243. h
 luctus quid. to. 4. 393. g
 lugere, est desiderare qd nō habes. to. 8. 85. K
 Sunt lugentes beati in spe, & lugentes in re.
 to. 8. 314. e
 Sic lugeam⁹ extinctā animā nostrā, sicut pa-
 rentum carnē plangimus. to. 10. 274. c, d
 In luctu opus est, in cōsolatione merces est.
 Eodem. 322. i, K
 Qui carnaliter lugent, non cōsolationes sed
 desolationes habent. to. 10. 322. K
 lumbos accingere, quid sit. to. 4. 239. K
 In lumbis semina generationis. to. 7. 210. I
 lumbi accincti. to. 10. 22. h
 Sint lumbi vestri præcincti: exponitur. to. 10.
 33. l, m, & sequen.

lumea

- lumen, Lux, & eius creatio. to. 8. 489. l. m.
- luminare maius. to. 1. 80. f. g
- luminare minus. Ibidem
- lux aeterna, in qua Deus erat, antequam faceret istam lucem. to. 1. 267. a
- lux corpus. to. 2. 3. i
- lucis tria genera. to. 3. 160. c. & e
- Fiat lux quomodo dictum. ibidem c. & 167 i. K, to. 5. 98. i. & seq.
- Lux q̄ fuit ante luminaria spiritalis. t. 3. 184. a
- Dies item spiritalis. Ibidem. i. K
- lux dies tenebrę, nox. to. 3. 161. d. l
- Fiant luminaria. to. 3. 163. l
- lux quid sit. Eodem 166. e
- Prima lux, & sol. to. 3. 108. c
- Emissio & contractio lucis. Ibidem. l
- lux, tenebrę. Ibidem. m & seq.
- luminaria de quarto. to. 3. 173. K
- luminaria, an rectores habeant. to. 3. 175.
- De luce quę fuit ante luminaria. to. 3. 184. a
- lux spiritalis. Ibidem. b
- Illud de luce & die spiritali, quomodo accipiendum. to. 3. 185. i. k
- lumen. to. 4. 411. e
- lucis arma. to. 4. 386. g
- lux illa prima, s. qualis sit, & quō alternate motu, qualēq; vesperā & manefecerit, remotum est a sensibus nostris. to. 5. 95. h
- De luce illa prima, quid sentiat Augustinus. ibidem, & seq.
- Per lucem illam primam, quomodo natura angelica intelligatur. to. 5. 95. c. d
- In verbo hoc, dixit Deus: Fiat lux, & facta ē lux, & vidit lucē, &c. quomodo intelligatur triplex causa. to. 5. 99. g
- De luce diuersa, quomodo diuersimoda locutio est in genesi. Ibidem. 98. & seq.
- lucem pugnassee cum tenebris, Manichęorū fabula. to. 6. 93. e. f
- Vide, Manichęi.
- Alia est lux quę oritur iustis, alia quę iustis. to. 8. 460. h
- lux ista visibilis, cōmunis est bonis & malis, cum pecoribus sed alia solum mōdis corde. to. 5. 142. d. K
- lux dei nihil aliud ē, q̄ veritas Dei. t. 3. 127. g
- Tunc lux spiritaliter diuiditur a tenebris, qñ &c. to. 8. 143. c in fin.
- lux nunquam clarior est, quam in meridie. to. 8. 91. b
- Post lucem, non ante lucem, surgendum est. to. 8. 489. l. m
- In luce eē nihil prodest, si clausi sunt oculi. to. 8. 421. i
- lucem istam querunt oculi carnis: lucē, quę Deus est, querunt oculi cordis. to. 8. 421. i
- Oculo sauciato lux pēnalis, qua sanus legens & ad quā inspiciendā factus est. t. 10. 18
- De luminibus aēdi cōcertantes. Eodē. 107
- Deus non tantam tribuit lucem quantā petit, sed quāta mortalis oculis capere potuit. to. 10. 16
- Lumen Dei.
- lumen vultus Dei. to. 1. 56
- Illuminationis diuinę primordia. to. 1. 68
- lumen, siue illuminatio cordiū, spiritus Dei. Eod. 65. b. & f. & seq. & 69. l. & 73. K. l.
78. a. b. & f. g. & 79. b. 267. a. b. t. 3. 33. i
- lux sum⁹ in dño, filij lucis, filij diei. t. 1. 79. i
- luminaria duo mystice. Eodem. 80
- lumen verbum Dei. to. 1. 243
- lucē diuinā illustratur anima. to. 5. 112
- lucem illam diuinam incorpoream contingere nequeunt bruta. to. 5. 101
- In lucē primę veritatis, omnia videntur eē finē, non obiectiue: qđ colligitur ex verbis Augustini. to. 5. 204
- lucis pulchritudo multiplex. Eodem. 238
- lumen super nos signatum est totū hominem verum bonū, quod non oculis, sed mentis conspicitur. to. 8. 8
- lumen illud vnde animę accenduntur, non alieno, sed splendore proprio pręfulget quod est ipsa veritas. to. 8. 14
- Non tale lumen dat Deus, quod aliquo potest obrebrari. to. 8. 43
- Sicut lumen nō potest cōfundi, sic, & illud natum confundi non finit. to. 8. 78
- illumina, vultum tuū super nos, &c. duobus modis intelligitur. tom. 8. 227
- lumen oculorum nostrorum, quomodo nō sit nobiscum. to. 8. 103
- lumen viuientium, est lumen immortalium &c. Eodem. 182
- Qui voluerit esse sibi lumen, ipse cadit a lumine quo illuminatur. to. 8. 170
- Mali iustos tribulantes, obscuritatem illis faciunt, lumen tamē eorum extinguere nequeunt. to. 9. 144. f
- Mirabile lumen Dei. to. 9. 165. a
- lux Dei. Eodem. 166. d
- luminis diuini excellentiā. to. 9. 171. l
- lux

IN DIVVM AV GVSTINVM

luna nō vno modo obscura dici potest. ibi. f.
luna in allegoria, significat Ecclesiam. to. 2.
 170 c. tom. 6. 22. c. & 255. c. d.
Quod significet carnem Christi. to. 8. 268. i.
Quod significet synagogam. to. 8. 25. d.
Quod p mutabilitate poni soleat. t. 8. 203 m.
Quod significet incrementa, defectusq; mor-
 talium. to. 8. 258. l.
Qd significet carnales, & insipientes. t. 8. 268. K.
Quod significet mortalitatem carnis, ppter
 augmenta & detrimenta. to. 8. 325. c.
luna noua, vita noua est. tom. 8. 295. K.
luna significat spiritualiter Ecclesiā de mini-
 mo crescētē, & ista mortalitatem vitæ sene-
 scētē, sed vt ppinquet ad solē. to. 8. 397. a.
luna, quomodo vr̃at per noctē. to. 8. 472. k. l.
luna, ad paschalia gaudia, se pleno gaudio
 parat. to. 10. 204. c.
lupa Romulū & Remū ablaſtauit. t. 5. 173. b.
lupas meretrices appellabant. ibidem.
lupanaria quid sint. tomo. 5. 127. e. & 173. b.
lupanaria a lupa. ibidem. 173. b.
In lupos homines conuerti. to. 3. 288. d. e. to.
 5. 173. c.
lupi malos significant in scripturis, sicut
 oues bonos. tom. 7. 361. e. f.
luporum nomine, perfidi & hæretici figurā-
 tur. tomo. 8. 70. e. f.
lupus tantum vult nocere, quantum leo, &
 si non aufert a canibus prohibitus, non
 ideo innocentior. tom. 8. 342. h.
lupus, diabolus. tom. 10. 42. f.
lupercorum origo. tom. 5. 172. i.
lutum. tom. 10. 177. e. f.
In eodem luto hesitantes. tomo. 7. 196. e. f.
Contra luxum seculi. tomo. 1. 234. K. & seq.
De luxuriosis. Eodem. 234. a. b.
luxuriosus iuuenis, inspecta tabula Iouis, lu-
 xuriam suam complet. tomo. 5. 13. i.
luxuria Asiatica, peior fuit omni hoste Ro-
 manis. tom. 5. 27. l.
luxuria non est vitium corporis, sed animæ
 peruersæ. tom. 5. 105. f.
luxuria, vel libido, quomodo sibi vendicat
 corporis dominium. Eodem. 126. K. l.
luxuriosa verba, quō licet loq̃ i necessitate,
 q̃ iā libidinosa nō sunt. to. 5. 128. & 129. i.
De luxuriosa vxore Nini, occisa a filio, qui
 eam incestasse fertur. Eodem. 169. h.
luxuria quid. tom. 7. 342. m.
luxuriosi, per scorprios itelligunt. t. 9. 144. m.
 F f luxuria

I N D E X

- luxuria fugientia est. to. 9. 25. i. g
 luxurię nimietas, pauperes potius quam di-
 uites facit. tom. 9. 148. f
 luxuria, est la bes totius generis humani. Eo-
 dem. 200. x. & m.
 luxurię ad cętera pec. cōparatio. ibi. m. & se.
 luxurię & castitatis illibatę certa. t. 9. 226. i. K
 luxuriosus. tom. 10. 58. e
 luxuriosos. to. 10. 101. c. d. & sequen.
 Propter vnus momentis delectationē luxu-
 riosus animam suam, Chři sanguine re-
 demptam, diabolo vendit. tom. 10. 251. d
 Sæpe perdit luxuria, quod congregauit aua-
 ritia. to. 10. 150. i
 Exempla luxurię. Eodem. 302. i. K. & m.
 Iuza eadē est, q̃ Bethel, & Vlaurus. t. 4. 36. f
 lybia mons. to. 5. 74. c. & seq.
 lybia dupliciter dicitur. tom. 9. 234. f
 lybici. tom. 5. 67. c
 lycæonia. tom. 5. 86. g. & seq.
 lycæus Deus. to. 5. 172. i
 De lyombo, & receptaculis animarū sancta-
 rum ante aduentum Chři. to. 5. 204. e
Macarii qui fuerint apud Manichæos.
 tomo. 6. 7. i
 Macarios, & Macarianos, appellabant Do-
 natistę catholicos. to. 2. 225. a
 Et Ecclesiam catholicam, Macarianam. to.
 2. 218. k. & to. 7. 38. b. c. & seq.
 Macariana persecutio. to. 2. 222. a
 Macarii, quomodo catholici. tomo. 7. 38. d
 Machabęorum scriptura non in canone Iu-
 dęorum. tom. 7. 116. d. e
 Et quomodo recepta sit ab Ecclesia. ibidē e.
 & to. 5. 179. a
 Machabęos in igne Deus occultē corona-
 uit. tom. 8. 575. a
 Machabęos agnouit ignis. to. 9. 136. k
 Macedonia depopulata. tomo. 5. 28. b
 Macedonum imperium. to. 5. 106. b
 Macedonius hæresiarcha, à quo Macedonia
 ni hæret. t. 2. 69. m. & t. 6. 8. d. & 245. b. c.
 Macedoniani spiritum sanctum creaturam
 dicunt. to. 6. 8. d
 Gręci vocant πνευματομαχον. ibidem
 Macedonius iudex Cęsareus. to. 2. 70. a
 Sine macula & ruga quando Ecclesia. to. 1.
 10. l. & 17. f. & 23. f. tom. 2. 67. a
 Maculę nigre offunduntur ex oleo splendi-
 do. to. 5. 216. g.
 Immaculati qui censendi. to. 7. 467. g
- Non maculant innocentes, facta malorum
 to. 2. 5. 2. f. g
 Duobus modis non maculant mali boni
 to. 10. 19. g. & 319. m
 Maculam non habere. Eodem. 14.
 Homo non minus animę quàm vestimē-
 culam erubescant. to. 10. 24.
 Qui in corpore suo plagas, vel in veste
 maculas non acquiescit, quomodo pla-
 gas in anima admittit. to. 10. 24.
 Madaureses idololatę. tom. 2. 45.
 Madian interpretatur declinans iudiciū
 to. 8. 298. d
 Madianitę, nunc Saraceni. tom. 4. 6.
 Magedan locus, q̃ Dalmanutha. to. 5. 153.
 Artes magicę non nisi pro cupiditate, &
 curiositate exercentur. tom. 2. 10.
 Per artes magicas, nulla potest præstari fi-
 citas, nec quidem terrena. Ibidem.
 magi pharaonis cur defecerint in tertio
 gno. tom. 2. 173.
 magicę artes superstitiosę. tom. 3. 1.
 magicę artes etiam a Deo. to. 3. 94.
 magi Pharaonis vnde serpentes fecerint
 alia. ibidem.
 magicę fallacię dæmonum. tom. 4. 100.
 magum fuisse Chři, blasphemia Pagano-
 rum. to. 4. 127. i. K. & sequen.
 magi Pharaonis, quare fecerint quędā
 racula, sicut Moyses. tom. 4. 20.
 De miraculis magicis. Eodem. 2. 15.
 magorum vel haruspicum artes nō pro-
 runt Roma. victis in bello contra idē
 prætendebant. to. 5. 3.
 De impietate artis magicę, q̃ patrociniū
 tur, alias nititur, spirituum malignorum.
 to. 5. 70. i. K
 magicę artis damnatio. ibidem.
 magicę artes, cur legibus puniuntur. ibi.
 Artes magicę pestifera sceleratęque. ibi.
 magorum opera deuotanda. ibidem.
 magicę artis duo genera. to. 5. 8.
 magorum artibus qualiter videntur ingi-
 nes, non dæorū, sed dęmonum. ibi. 84.
 magi cuiusdam potentia. to. 5. 80.
 magicarum artium inuentor. tom. 5. 215.
 magi Pharaonis, hæreticos designabant
 9. 214. b
 magi regem Iudęorū quęrūt adorandū
 dęi occidēdū. t. 9. 247. b. tomo. 10. 137.
 magi quā veniūt adoraturi Chři. t. 10. 1.
 Qui

Quid per tria munera m
 to. 10. 135. K. & 138.
 Ad parum virginis ad
 Orientē venerunt.
 Tūm magorum obse
 Tūm magi fuerunt prim
 pul gentium.
 Tūm magi Chritum ad
 veniuerunt.
 Magorum illuminatio,
 si dæorum extitit.
 magorum, & Iudęorum
 comparatio.
 Tūm magi ab Oriente
 regē Iudęorum attē
 magi Chritum adora
 tumis eius ostēde
 Tūm magorum gesta, si
 magi Genules figurauē
 magi bellam nouā ad
 melatione nolle fig
 magi, & reginę Aultri
 Tūm magis munera off
 Chriti cernitur, se
 to. 10. 138. i. K
 Tūm Dei magi credid
 Tūm magorum aduen
 to. 10. 258. x
 Dūm magi melatiōe mag
 dūm dēnt ad partes
 magi viderunt aurum,
 to. 10. 136. K
 magorum sibi creare
 polo.
 magistratus parendum
 magistratus qualis esse d
 tom. 8. 165. h
 magistratus Christianor
 & 205. f
 De magistro, liber Augu
 tracta. 13. h. 5. 7. g
 magister interior spiritus
 h. & 129. h
 magistrum externi admon
 to. 2. 90. e. f.
 magister quid foris, & ve
 quid oporetur.
 Vnus magister oīum no
 magister o diuino indig
 & adiutorio diu
 magistrum breue est,
 Qui

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quid per tria munera magorum designet.
 to. 10. 135. K. & 138. 1. K. & 316. K
 d partum virginis adorandum magi ab
 oriente venerunt. tom. 10. 156. b
 rium magorum obsequium. ibid. 145. m
 res magi fuerunt primitiæ gentiū, nos po-
 puli gentium. tom. 10. 136. b
 res magi Christum adhuc in presepio iacē
 tem venerunt. ibidem
 magorum illuminatio, testimonium cæcita-
 tis Iudæorum extitit. ibidem. d
 magorum, & Iudæorum, in agnitione Chri-
 sti, comparatio. tomo. 10. 136. d. e
 res magis ab Oriente, Christum oriētem
 regē Iudæorum attestabatur. to. 10. 136. i
 magi Christum adorauerunt, Iudæis locū na-
 tivitatis eius offendentibus. ibidem. K
 riu magorum gesta, sub compedio. ibi. m
 magi Gentiles figurauerunt. tomo. 10. 138. b
 magi stellam novā admirantes meruerunt
 revelatione nosse significationem. ibid. c
 magorū, & reginæ Austri, cōparatio. ibi. d. e
 tribus magis munera offerentibus, humani-
 tas Christi cernitur, sed diuinitas adora-
 to. 10. 138. i. K
 Vnum Deū magi crediderunt. to. 10. 258. g
 Irium magorum aduentus in Hierusalem.
 to. 10. 258. k
 Deus alia reuelatiōe magos instruxit, qua re-
 dituri essent ad partes suas. to. 10. 316. f. g
 magi obtulerunt aurum, thus, & mirram.
 to. 10. 316. K
 magistratum sibi creare quando liceat po-
 pulo. tom. 1. 210. f. g
 magistratibus parendum. to. 2. 74. i. K
 magistratus qualis esse debeat. tom. 4. 350. i
 tom. 8. 165. h
 magistratus Christianorum. tomo. 8. 165. h
 & 205. f
 De magistro, liber Augustini. to. 1. 184. e. Re-
 tracta. 13. h. 57. g
 magister interior spiritus sanctus. to. 9. 203.
 h. & 129. h
 magistri externi admonent, Christus docet.
 to. 1. 190. e. f. tom. 9. 129. h. 199. a
 magistri quid foris, & veritas intus in anima
 quid operetur. to. 9. 187. c
 Vnus magister oīum nostrū ī cēlo. to. 10. 40. f
 magister o diuino indigemus in nostro stu-
 dio, & adiutorio diuino. tomo 5. 193. d. e
 magisterium breue est, Deū vero corde sem

per laudare. to. 8. 552. b
 Quare parcendum magnatibus interdū. to.
 2. 75. a
 magnetis virtus mirabilis. to. 5. 215. g
 magnes Adamante impeditur, ne rapiat fer-
 rum. to. 5. ibidem
 magnus est Deus, non mole, sed virtute. to.
 2. 3. b
 Aliter magnus Deus dī, aliter mōs. t. 3. 106. f
 Cū Deus sit semper magnus, & magnificus,
 quomodo magnificatus est vehementer?
 tom. 8. 386. i. K
 Non esse valde magnus dominus, si ab homi-
 ne posset explicari. tom. 8. 512. K
 maior seruiet minori, quomodo intelligat.
 t. 5. 154. e. t. 8. 521. d. e. to. 10. 166. f. & seq.
 Nemo se dicat magnum, quia solus Deus
 magnus. tom. 8. 312. i
 Quis maximus in cœlestibus. tom. 10. 3. b
 magni quomodo. erimus. Eodem. 8. f
 maior causa omnium fidelium, quam tan-
 tum modo martyrum. to. 10. 70. c. d
 magnificare dominum, quid sit. tomo. 8. 77.
 h. i. to. 10. 170. K. & sequen.
 Quod sit magnificadus in vnū. tom. 8. 77. K
 magnificare Deum, est laudando magnum
 fateri. tom. 8. 260. c
 Cur significare debeamus. tomo. 8. 247. l
 Si quæris magnificentiam, prius quare san-
 ctitatem, cum sanctificatus fueris, eris ma-
 gnificus. tom. 8. 355. a
 magnificentia domini quæ sit. tom. 8. 425. g
 Sicut magnitudo, in se ducta, facit quadratā
 figuram, ita numerus, in se deductus fa-
 cit quadratum numerum. tomo. 1. 130. f
 magnitudo corporum modernorum. tom.
 5. 133. m. & sequen.
 magnitudo animi non dicitur, vbi quisque
 seipsum occidit. tom. 5. 8. g
 magnitudo Dei, sempiterna est, nec ab ini-
 tio tēporis cepit, nec desinit. to. 8. 386. i
 magnitudo Dei ante dies, & vltra dies. tom.
 8. 354. g
 magnitudo, & tumor, differunt. to. 10. 46. i
 magnitudinis soliditas. Eodem. 120. h
 magog, detectum in, erpretatur. to. 5. 203. e
 maia. tom. 5. 170. a
 maiorinus, Episcopus Carthaginensis, Do-
 natista. to. 6. 9. m
 maius, tertius mensis, vnde sic dictus. tom.
 6. 109. m

INDEX

- Malachias, quid propheter. tomo. 5. 178. e
malachiam quidam dicunt esse Efdram sacerdotem. tomo. 5. 210. K
malalehel. tomo. 5. 135. C
malchus interpretat regnaturus. to. 9. 114. I
malchi auris pro domino amputata, & a domino sanata, quid significet. ibid. m
malediceſ, & malū diceſ, differūt t. 4. 394. e
maledictum, pro nobis, Chriſtus factus eſt. tomo. 4. 311. f. g
De maledictione ſuſpenſi in ligno. to. 6. 66. d. & 65. f. g
maledictum comes peccati. tomo. 6. 96. f. g
maledictū nō reddidit Chriſtus. t. 8. 89. l. m
maledictio, quomō ſicut aqua intus, & ſicut oleum in oſſibus. tomo. 8. 418. K
maledictio ęterna, quibus operibus comparatur. ibidem. l
maledictio quandoque dicitur ex maleuolō errore dicentium, non ex aliquo malo verborum. tomo. 8. 118. h. & 121. l
Qui iniuſte maledicitur, pręmium illi redditur. to. 8. 384. b
maledictio peccatorum. to. 9. 194. d
maledictiones. tomo. 10. 125. h. i. & ſeq.
Quid maledicere ſurdo. Eodem. 297. c
Mali.
Qui malos odit, omnes odit. Senecę dictū. tomo. 2. 74. d
mali niſi haberent Deum propitiū, nulli eſſent boni. tomo. 2. 83. l
mali naſcimur. tomo. 3. 350. h
mali cur eſſe permittantur. tomo. 3. 218. d
mali pręſciti. to. 3. 219. h. & 241. k. l
mali quando redarguendi, & quando non. to. 5. 4. i. & ſeq.
malos pręſciens Deus quare creauit, & quare peccare permittit, cum prohibere potuerit. tomo. 5. 130. m & ſeq.
Neque enim Deus ullum hominē crearet quem malum futurum eſſe pręſciſſet, niſi pariter noſceret quibus eos bonorum uſibus commodaret. to. 5. 99. f
malos Deus propter bonos creauit. tomo. 5. 99. i. & 163. m
malum eſſe, naturę accidit. to. 6. 44. e
mali quō ex Deo, & non ex Deo. to. 6. 48. a
mali quomodo etiam iuſti. Eodem. 197. d
malos gignit Deus, ſed in bonum ſuum. to. 7. 275. e. f
Quisquis malus eſt, non putet neminē bonum eſſe. to. 8. 40.
Quicquid mali in te eſt, de peccatis tuis eſt. Eodem. 41. a
Contra eos qui volunt eſſe mali ne ſint miſeri. tomo. 8. 71.
Qui malus eſt, ne miſer ſit, ideo miſerior quia malus. ibidem
Quiſq; malus eſt, malē ſecū eſt. tomo. 8. 94.
maleuoli, qui ſint. tomo. 8. 118. h. & 121.
Ex le quiſque malus eſt. to. 8. 169. c.
mali ex adipe, & macie. to. 8. 262. g.
Homo factus eſt malus, qui male uſus eſt bono quod fecerat Deus. to. 9. 258
mali ſumus, & bonum patrem habemus. to. 10. 3. m
Nomen noſtrum, mali. ibidem
multum intereſt inter malum eſſe, & malum pati. to. 10. 243. m. & 259
Homo inter omnia bona ſua non uult malum, niſi ſe ſolum. to. 10. 201
Malis quomodo utitur Deus.
malis utitur Deus ad profeſtum bonorum. to. 2. 90. l. & 199. f. tomo. 3. 218. e. f. tomo. 103. g. to. 8. 92. i. K
malitia iniquorū, De⁹ iuſte utiſ, t. 2. 100.
malos Deus bene ordinat, & bene utitur. to. 8. 92. i. K
Deus malis bene utiſ, ſicut mali bonis creaturis Dei utuntur male. tomo. 8. 286. l.
Quomodo Deus malis operib. hominū utitur, exēplo oſtēditur. tomo. 8. 40.
Cum ipſi mali ſint uitio ſuo, ipſe de malorum bene facit. Eodem. 409
Malorum ſclicitas, & iuſtorum labor. malorum ſclicitas, & labor iuſtorum. to. 114. K. & 262. a. b
malos & bonos hic reſpicit miſericordia Dei. tomo. 5. 3
mali florent in ſeculo, boni latent & laborant. to. 8. 40. e. & 90. K. & 170. c
Cur malis bene ſit in hac uita, & bonis male, intelligere non potes, donec intres ſanctuarium Dei. tomo. 8. 125
Quod plures mali ſint quam boni, exemplum. tomo. 8. 149
Quia malis bene eſt, & bonis male, malum Deum inculant. tomo. 8. 149
Quomodo mali uidentur florere ad reſpiciendū & iuſti laborare, exemplo oſtēditur. to. 8. 211. l. & 90. K. l. & 100. a
Ois malus in hoc mundo, aut ideo uiuere corrigatur

IN DIVVM AVGVSTINVM

corrigatur, aut vt per illum bonus exerceatur. tom. 8. 173. a

Cur mali floreat, & boni laborēt. t. 8. 261. f
Iouit dominus, qui in iudicio omnia examinet. tom. 8. 338. i

Mali exultant, quia dānantur vt alieni, boni laborant, quia flagellantur vt filii. ibid. l

Deo Deus omnia ista mala, quæ videt fieri a malis, tolerat, quia, &c. Eodem. 388. a

Per malos quandoque Deus erudit bonos. to. 8. 266. g

Œra eos qui dum malos florere vident, & bonos opprimi, putāt Deū nō curare res humanas, aut ē qualiter habere bonos & malos, aut fauere malis. tom. 8. 342. f
Cum mali hic florent, iusti aliquando timent. tom. 8. 152. l

Mali cur Deus parcat ad tēpus, vel quare laborant boni ad tempus. to. 8. 342. e. f

De malis hominibus Deus bonis multa præstat bona, nec tñ secundum id quod de illis nobis præstat, sed secundum malitiā eorum reddet eis. tom. 8. 349. f

Deus malos vult similes facere sibi, illi autē conant illū similitē sibi facere. to. 9. 200. g

Malorum ac bonorum permixtio.

& conuictus.

Mali sodales, contagiosa res. tom. 1. 33. c. d
Malorum conuictus. tom. 3. 77. l. & 349. a

Mali cruciant bonos. tom. 3. ibidem

Malorum consortium uitādum. to. 4. 382. f

Malorum consilia. to. 4. 384. g

De malis hominibus scriptura tractat, conpropter ipsos, sed propter bonos. to. 5. 143. b

Mali bonis vbique permixti. tom. 6. 92. a. b
to. 7. 172. g. to. 8. 367. i. K. & seq. copiosē.

Mali sociari, quid sit. tom. 7. 16. K

Sicut malis ob est bonitas iustorum, sic bonis pdest iniquitas impiorum. to. 8. 350. h

Malos sequentes, comites ad gehēnam quæ runt. to. 10. 41. m

Mali necessarii bonis. tom. 10. 45. g

Mali & nequam homines, molē & torcula ria bonorum. to. 10. 94. d

Mali bonis seruiunt, & quomodo. tom. 10. 166. g

mali bonos persequuntur.

Mali cruciant bonos. to. 3. 349. a

Malos creauit Deus propter bonos, quorū persecutio prodest Ecclesiæ Dei. tom. 5. 168. l. & sequen.

malos non obesse bonis probatur. t. 7. 80. h. i

Mali primum sibiipsis nō nocēt. to. 8. 82. d. e

Mali plus seipsos lēdūt, quā alios. to. 8. 93. e

Mali non solum vocibus cōprimunt bonos sed etiam malis operibus. tom. 10. 19. d

Mali, vita & moribus, bonos persequuntur. to. 10. 83. d. & 94. d. e

Mali exercēt bonos ad virtutē. to. 10. 253. k

Mali iustos persequentes, seipsos amplius persequuntur. to. 10. 259. c

Mali tolerandi in ecclesia.

Mali tolerandi. to. 2. 52. f. g. & 99. i

tom. 3. 37. l. & 348. K

Malos docet Christus sustinēdos. t. 5. 183. k

Mali quomodo tolerandi in Ecclesia. to. 7. 17. b. c. tom. 10. 19. g

Et de excommunicatiōe, copiose. to. 7. 17. b. c

Mali bonis permixti corporaliter in Ecclesia, spiritaliter sperari. to. 7. 60. m. & 79. e. & 186. i. & seq.

Propter malos non recedendū ab Ecclesia. tom. 4. 20. d. to. 7. 79. c. d. & m. & fo. 86. f. g. & seq. g

Mali non sunt membra columbæ. tom. 7. 122. i. & fo. sequen. K

Mali intus, & mali foris. tom. 7. 134. g. h

Mali etiam noti, tolerandi. tom. 2. 136. l. m

Malorum comparatio Eod. 137. e. & h. & K.

An mali teneāt primatū in Ecclesia. 7. 141. K. l

Mali quomodo in Ecclesia. to. 7. 168. b

Malos non temerē auferendos a cōmunione Ecclesiæ. tom. 10. 122. e. f

Malos pati in Ecclesia necesse est, cum quique profecerit. tom. 8. 40. f

Mali semp murmurāt aduersus malos. ibid.

Malos tolerare, siue scientes, siue nescientes, necesse est. tom. 8. 82. c

Inter malos nobis cum tolerātia viuendum est, quia, &c. tom. 8. 163. i

Tolerare malos, quam a bonis tolerari, magis affectare debemus. tom. 8. 165. i

Mali quid faciant bonis. ibidem. m

Quod malis Deus, parcat, prodest tibi ad habendam misericordiam. to. 8. 173. d

Necesse est malos inueniri in omni congregatione, qui bonos exercent. tom. 8. 116. a. Exemplum. ibidem. b

Necesse est ut malos sufferamus, & proficiat quod boni sumus. ibidem. a

Cum scis malum esse quod facis, & tamē facis, ad inferos viuus descēdis. to. 8. 176. a

Ff 3 Tole.

INDEX

- Toleremus malos, sinus boni, quia & nos
fuimus aliquando mali. Eodem. 182.d
mali multi, palea est multa in area domini-
ca, super grana pauca. to. 8.348.d
malos separare non potes, tolerare necesse
est. to. 8.366.c
Inter malos boni gemunt, sicut grana inter
paleas, & sicut liliū inter spinas. Eo. 368.h
mali sunt spinæ propter mores, & filia pro
pter sacramenta. ibidem i
Qui proficit, & nullum vult hominem pati
malum, eo ipso quo non vult aliquē pati
conuincitur quod non profecerit. ibidē.
De his qui ne malos patiātur, separant a stre-
pitu populari, & a fluctibus seculi, ut cū
paucis bonis in monasterio tanquam in
portu quietam vitam agant. ibidem. K. l
malus ut cognoscatur intus probandus est.
Ibidem. m
Contra eos qui sic incauto animo laudāt bo-
nos in Ecclesia, aut monasterio, ut taceāt
malos, & qui sic vituperāt cæco animo
malos, ut taceant bonos. tom. 8.369.b.c
malos inueniri necesse est in omni statu Ec-
clesiæ. to. 8.369.d.e. & seq.
mali ferendi sunt ad tempus, quia, & c. tom.
8.469.i
Quod sint portandi, quousque veniat finis.
to. 8.496.c
Quod mixti sint bonis mali non solū in hoc
seculo, sed & intus in ipsa ecclesia, & nul-
li apparent mali, nisi ei qui fuerit bonus.
tom. 8.343.f
Et licet mixti sint bonis, longe tamen sunt ab
eis, quomodo iniquitas longè est a iustitia.
Ibidem. f
mali cum bonis non manifestantur, nisi quā-
do exeunt a bonis. tom. 9.128.h
malorum separatio, bonorum est purgatio.
to. 9.236.g
Non temere aut quomodolibet, sed per iu-
diciū sunt auferendi mali ab Ecclesiæ
communione. tom. 9.221.i
mali qui per iudiciū auferri non possunt,
tolerentur potius quam perdantr. ibid.
mali bonos in unitate non maculant. tomo.
10.19.g & 103.a
Recedere a malis. tomo. 10.20.c.d
Malorum correptio, & correctio.
mali quatenus cogēdi ad bonū. to. 2.52.f.g
mali, exemplo Christi, ad bonum cogendi.
to. 2.65.h. & seq.
mali sunt etiam filii Dei. tom. 2.73.a
to. 7.291.f
Voluntas Dei in malos. to. 3.219
mali quomodo exterminentur. tomo. 5.4
De malorum correctione non est despera-
dū, cū qdā ex eis predestinati sint t. 5.11
mali corripiendi, & corrigēdi. to. 10.19
mali non insultanter arguendi. ibidem. h
Qui malus fuit heri, bonus sit hodie. to. i
104.d
mali interdum per discordiam boni effici-
tur. tom. 10.279
Malorum proprietates, mors, & poena.
malorum poena, bona, & mala. tomo. 1.19
malus quisque, sui malefacti author est. t.
1.203.c
mali ex se alios æstimant. tom. 3.18
malorum defectus. to. 3.347
mali homines, vasa diaboli. tomo. 3.221
malos perire, duobus modis. tom. 4.121
mali, dilectores seculi. to. 4.41
malus hō bona operari nō potest. Ibidem
mali, vtiliter ēt, prædicant legem Dei. ib.
mali, flagellum Dei. to. 8.90.i. & 93
malorum caput, diabolus. tomo. 8.53
Vide, Impius, & Peccator.
mali nunquā bene moriuntur, boni nunq-
male, quamuis secundū seculū aliud
do videatur. to. 10.23.K. & seq. copio
Et exēplū de Lazaro mendico, & diuitem
malus hō, pustula in corpore. to. 10.95
Pestilentia, malus homo. ibide
mali assimulantur vasi pleno fatore. to. i
184.i.k
Quod mali nolunt mō cogitare, necesse
bēt sine vllō remedio sustineri. t. 10.259
Malum.
malum, bifariam accipi. tom. 1.201
malū dī peccatū, & poena peccati. t. 1.23
mali nomen, quomodo repertū. to. 4.18
De malo. tom. 4.21
Malorum genera.
mala animi, mala vitæ, mala morum doc-
runt dii suos cultores, non prohibuer-
neque leges dederunt. tomo. 5.1
malorum genera duo, peccatum. f. & pe-
ti poena. to. 6.52.m. & 67
Mali origo, & vnde sit.
mali originē esse ex libero arbitrio. to. i
b. & 16.g. & 23.8.g. & seq.

Mali naturam deo corre-
pti. to.
Malum vnde.
mali an à deo.
Vide Ordo.
malum author Deus,
mali omnium radice
um.
malum origo.
Quid malum non sit à
vnde deus author mal-
Retracta. to. 1.19.a
mali à seculo femineo
nulla eis ēt, nisi na-
turalis, quā ideo deu-
lus iudicans de mali-
mali esse non finire.
mali esse à deo, Seleucis
mali natura deum crea-
tum.
mali deus quomodo cre-
mali origo caput, est pec-
Malum qu-
Malum quid, vel vnde sit.
to. 1.23.1. & 25.7.b.c.
to. 4.18. & seq.
Malum esse malū natura-
mali.
mali est purgatio boni.
to. 9.128.h. & 99.f.g.
De natura mali quæstio
malum natura nihil est.
to. 4.18. & 77.m
malum non esse substanti-
mali nulla substantia per-
gratiam.
malum corruptio.
malum quid sit.
Mala quar-
Mala quare sint.
mala cur finantur à deo.
Mali inqu-
In iniquitate mali, mis-
fuerunt. to. i
mali non sciunt per spe-
cui purgationem.
mali scilicet non est malū. t.
Mali & bona
De bonis & malis in rer-
rum fabula.
Quomodo idē malū sit.

IN DIVVM AVGVSTIN VM.

mali naturam deo contrariam voluerunt Ma
 nichæi. to. 1. 11. c. & 15. c. & g
 alium vnde. to. 1. 16. g. & 208. c.
 mala an à deo. to. 1. 208. b. c
 Vide Ordo.
 alorum author Deus, quomodo. Ibidem
 alorū omnium radicem esse malum volū
 tatem. to. 1. 229. l
 alorum origo. to. 3. 53. a
 quod malum non sit à deo. to. 3. 68. d
 trum deus author mali non sit. to. 4. 185. a,
 Retracta. to. 1. 19. a
 malū à sexu fœmineo cām iuenit. t. 5. 139. l
 mala nulla esset, nisi natura mutabilis ea sibi
 fecisset; quā ideo deus fecit mutabile, me
 lius iudicans de malis benefacere, quā
 mala esse non finire. to. 5. 226. h
 malū esse à deo, Seleuciani asseruerūt. 6. 8 i
 mala natura deum creasse Floriniani dixe
 runt. ibidem. k
 mala deus quomodo creat. ibid. & 67. k
 mali origo caput, est peccatum. to. 6. 54. m
 Malum quid sit.
 Malū quid, vel vnde sit. to. 1. 22. K, & 34. d. e,
 & 243. l, & 257. b. c, to. 3. 53. a, to. 7. 312.
 d. c, & sequen.
 Nullum esse malū naturale, quomodo acci
 piendum. to. 1. 12. d
 malū est priuatio boni. to. 1. 34. d. e, to. 3. 51.
 h, & 79. m, to. 5. 99. f, to. 9. 165. a
 De natura mali quæstiones. to. 1. 166. b. c
 malum natura nihil est. to. 1. 50. h, & 173. i. to.
 3. 63. e, & 77. m
 malum non esse substantiam. to. 1. 257. a. b
 mala nulla substantia per se, sed per in con
 gruentiam. Eodem. 257. K. l
 malum, corruptio. to. 1. 48. d, & 258. f
 malum quid sit. to. 9. 185. g, h
 Mala quare.
 Mala quare sint. to. 3. 51. g
 mala cur sinantur à deo. to. 5. 124. b
 Mali inquisitio.
 In inquisitioe mali, misere torquetur Augu
 stinus. to. 1. 48. d. e, & seq. 49. m
 malū non scitur per speciem, sed per spe
 cie priuationem. to. 5. 105. d
 malū sciri, nō est malū. t. 3. 121. e. t. 10. 285. f. g
 Mala & bona.
 De bonis & malis in rerū natura, Manichæo
 rum fabulæ. to. 1. 259. b
 Quomodo idē malū sit, & bonū. to. 3. 51. i. K

Quomodo mala ex bonis. ibidem. m
 malum est contrarium bono. to. 5. 4. h
 malū quod geritur, omnes conuocat specta
 tores: qđ bonū geritur, uix aliquos inuenit
 auditores. to. 5. 19. c
 malū vel vitium est Deo contrarium: sed na
 turæ est non solum contrariū, sed etiam
 noxium. to. 5. 104. b
 malū quomodo noceat naturæ. ibidem & se
 quen. & 192. m
 malū vel vitium non est nisi in bono, quia
 nō potest esse & nō nocere, & nocere nō
 potest, nisi bono cui inest: non autem sū
 mo bono. Sola ergo bona esse possunt ali
 cubi, mala autē nusquam. Eodē. 104. b. c
 mala vincuntur a bonis. to. 5. 125. c
 Non statim malū qđ minus bonū. t. 6. 43. m
 malum esse naturæ accidit. ibidem. 44. c
 Eriam malum, quatenus est, bonum est. to.
 6. 47. g
 Est malum quod non dat Deus bonis, & est
 bonum quod non dat malis. to. 8. 182. i
 De malo tuo Deus bene facit, quia bonum
 suum tibi dedit. to. 8. 209. g
 Quantum bonum Deus nobis præstiterit de
 malo Iudeorum. to. 8. 266. g
 Christus bene vitur malis, & facit bona de
 malis. to. 9. 114. i
 mala, tenebras amat: bona, lucē. to. 10. 36. g. h
 Malitia.
 malitia brevis. to. 3. 348. i
 malitia malorū bonos flagellari. Eod. 349. a
 In malis bonum. ibidem
 malitiam concipit ipsa voluntas. to. 4. 364. b
 malitia quid. to. 7. 313. b. to. 10. 100. h
 malitia igni comparata. to. 8. 82. e
 malitia prius vastata vnde erit. ibidem
 malitia tua, vt alteri nō noceat, fieri potest,
 vt autem tibi non noceat, non potest. ibidē.
 Qui non potest non habere malitiam, vel
 odiat eam. to. 8. 87. d. e
 Nulla scientia ita vincit malitiam, quā mor
 tis recordatio. to. 9. 219. c
 malitia hominum. to. 10. 83. c
 Nemo conqueratur de malitia nostris tem
 poris. to. 10. 95. b
 De eo qđ beatus Petrus dicit, deposita ergo
 omni malitia, & oī dolo, & c. lac cōcupi
 scite, Homilia. to. 10. 100. g. h. & sequen.
 Cum bonitatis authore non ascendit mali
 tia. to. 10. 214. d. & 216. f
 ff 4 mala

I N D E X

Mala voluntas

Mala voluntas non effugit iusti dei leges. to.

5.99.i.K

Malam voluntatem quomodo Deus ordi-
nat. tom. 5.130.i.& 99.i.K

Mala voluntas non habet causam efficiētem
sed deficientē. tom. 5.104.i.K. & fo. se. d

Ad malum opus non peruenitur, nisi præce-
dente mala voluntate. Eodem. 126.f

Malum, siue mala facere.

Malè facere quid. to. 1.208.d. & g. & 215.k

In malefactis cupiditatē dominari. tomo. 1.
209.K

Non ideo minus delinquit, cur sola deest fa-
cultas malè faciendi. ibidem.

Malum non faciendum, vt fiat bonum. to. 4.
13.g. & seq. 17.b

An malū faciendum, ne alius grauius malū
faciat. to. 9.5.h, i, & 13 a, b, & 31.m

Malanō fiunt sine iusto, Dei iudicio, nec bo-
na, sine dei adiutorio. to. 5.198.e

Mala agere. to. 5.200.a

Mala non facere deū, quomodo Coluthiani
dixerint. to. 6.9.K

Ad malè faciendum, nec min⁹ te compelle-
re, & a bono faciendo, nec min⁹ te terre-
re debent. to. 8.154.K

Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur
angelus malus. to. 10.310.a

Mala declinanda fugienda, auferenda.

Auferte malū ex vobisip̄s, exponitur. to. i.
22.e.f

Mala sunt fugienda. to. 3.296.b

Non sufficit malum non agere, nisi bonum
feceris. tom. 8.79.b

Non sufficit declinare a malo, nisi facias bo-
num. ibidem. & 100.i

Qui non facit mala, sed laudat, altipulator
est facti. to. 8.158.a

Difficilius bonorum appetitores, quā ma-
lorum desertores inuenies. tomo. 9.216.l

Iusio Dei, cohibere linguā a ma. 1.10.34.e

Et declina a malo, & fac bonum. ibidem.e

Declinanda prius mala, & postea facienda
bona. ibidem.

Malum in genere.

Deus non diligit mala, licet ad ordinem p-
tineant. tom. 1.1157.m

Malū ex se malū, et si nō vetet. Eodē. 209.g

Nō oē malū est quoddam atur. to. 1.209.i.K

Mala etiam faciunt ad decorem vniuersi. to.

1.226.e.f

Malum quomodo destruitur. tom. 5.124.

Mala & nociua, quomodo reddūt ordi-
nem vniuersum, & quomodo sint in co-
modum nostrum, tā spiritale quam co-
porale. to. 5.99.e & seq.

Mala quomodo sint in Deo. to. 6.45

Mala veniunt malos in interitum, non b-
nos. tom. 8.534

Mala ex computationibus orta. to. 9.217.f

Non acquirere de malo. tom. 10.30

Malum hominis. to. 10.88

Malum pro afflictione.

malum pro malo non reddendum. to. 2.7.
to. 6.194.f. tom. 8.415.m. & se

malum pro malo reddimus, si fratrem err-
tem non corripimus. tom. 2.50

mala temporalia patiēter toleranda. tom.
118.b. & Epist. 122. per totum. to. 3.348

malorum causa, contemptus Euangeli. to.
2.190.K. & seq.

Mala perpetienda, spe vitæ cœlestis. tom.
195.i.K. & 213.e.f

Nihil mali iusti patiuntur. tom. 10.3.252

malitia pro pena. tom. 4.50

mala quomodo sint a Deo. ibi. & to. 1.6

mala Deus ingerit mali, quia iustus est. to.
4.56.l

mala & bona tēporalia, quæ diuino iudic-
sunt cōia bonis & malis. to. 5.4. l. & se

mala omnia profunt iusti. Eodem. 4

mala quæ eueniunt, peccatis sunt imputa-
da. tom. 5.16.l

mali sola deputant mala, quæ nō faciunt
los. Eodem. 20

mali timent sola mala, quæ etiam patiunt
boni, mala autem quibus ipsi fiunt ma-
libenter habent. Eodem. 30

mala horrenda quæ acciderūt ex elemē-
in subuertēdo urbes, & huiusmodi. ibi

mala penæ, sunt in Deū reducēda. to. 5.4

mala omnia sunt toleranda pro fide veri-
tis. Eodem. 9

malū penæ punientis naturā vitiosam,
iustum, & per cōsequēs bonū to. 5.10

mala est mors in se, & aliā panæ, licet be-
sit per consequens. Eodem. 11

mala corporis, dicūt Stoici nō esse mala-
pienti, sed peripatetici & Acadēmici
tra, & tamē omnes errant, ponētes be-
tudinē in hac vita. to. 5.189.i. & seq.

mal

IN DIVVM AVGVSTINVM

ala communia, in hac vita, bonis & malis
to. 5. 198. g. & 336. l
ala quædam prodesse. to. 7. 240. K
inus malum esset habere cætera peccata,
quam superbiam. tomo. 9. 206. b
ala vitæ huius, & bona vitæ venturæ. tomo.
10. 25. d. e

uo mala nostra. to. 10. 31. f
ala hominum, quæ. Eodem. 88. e
n liberabit natura humana a malo. ibid.
malo seruari donum Dei. tomo. 1. 3. a. b
cgentia mala sunt transitoria. to. 10. 150. f
Summum malum.

imū malū corrūpi non posse. t. 1. 258. f. g
ofter malum summū fugienda sunt om-
nia, ipsum autē ppter seipsum. to. 5. 185. h
originali malo duo sunt. tomo. 5. 237. l
ummum malum non intelligitur, nisi co-
gnito summo bono. tomo. 6. 48. d
alum perfectū nō nocet alteri, sed sibi plu-
rimum, p cupiditatē malā. to. 8. 342. h
alleum vniuersę terrę conteri, quid sit. to.
8. 362. h

Diabolus dicitur malleus vniuersę terræ. to.
10. 237. c

nambre, interpretatur visio, siue per spica-
cia. to. 10. 161. h
mamille, in pectore viri, sunt solum ad de-
corem. tomo. 5. 248. g

Duę mamille, sunt duo testamēta. to. 9. 141. f
mammona, diuitię nuncupantur. to. 4. 118. f
& 411. f. tomo. 8. 170. a
nāmōna iniquitatis, quid sit. to. 5. 238. f. to.
10. 29. m. & 30. c

De mammona iniquitatis facere amicos,
quid sit. to. 8. 149. c. to. 10. 29. m

mammona iniquitatis, cur dixerit dominus
in Euangelio. tomo. 10. 107. h

mammothreptus, dicitur puer diu sugens.
to. 8. 57. i

manasses rex. to. 5. 175. m
manasses. to. 8. 201. d. & 292. m

manasses rex vsque adeo impiissimus, tādē
p penitentiā inter amicos Dei reputat est.

mancinus cū Numātis turpēdus iniuit,
& de tribus auguriis contra eū. to. 5. 27. a

mancipium vnde dictum. tomo. 4. 40. a
mandatum. tomo. 3. 351. l

mandata Dei seruanda. tomo. 4. 26. g
mandatum sanctum quid, idq; cognoscētes.

ac trāsgrediētes poēna q̄ maneat. t. 4. 27. b

De mandato maximo.

tom. 4. 158. i

Si mandatū transgressi fueritis, morte mo-
riemini, si mortē recusaueritis, mandatū

trāsgrediemini, quō intelligat. to. 5. 112. d

Deū time, & mādāta eius custodi, quia hoc
est omnis homo, exponitur. Eodē. 199. m

Qui soluerit vnum de mandatis istis, & c. ex-
ponitur. to. 5. 202. h

mandatis diuinis cedendū obtemperando,
non resistendum disputando. to. 6. 138. f

mandata Dei non tantum memoria sunt re-
tinenda, sed & vita. to. 8. 385. c

mandatū Dei est, quod facere Deus iubet,
promissum, quod accipere. tomo. 8. 403. b

Quomodo mandata sua Deus mandauit cu-
stodiri nimis, si omne nimium rephen-
sione dignum est. to. 8. 448. d. e

Quod valde pcepserit, & valde custodiri
oporteat manda Dei. ibidem. f

Quod mandata Dei siue cū legantur, siue cū
memoria recolantur, tanquam speculū

intuenda sunt. to. 8. 439. g

Quod frustra custodiantur in memoria,
si non custodiantur in vita. Ibidem. K

mādāta Dei rectis ac arduis humana non
contemperatur infirmitas, nisi pueniēs

eius adiuuet charitas. tomo. 8. 440. a

In mandatis Dei nihil mirabilius, quam
Diligite inimicos vros. t. 8. 442. b & fo. se.

Qui sint a quibus abscondit Deus mandata:
sua, cū vbique ea voluerit pædicari, cū

& omnibus fidelibus, & plurimis infide-
libus nota sint. to. 8. 442. f

Quod abscondantur ab eis, qui non sunt in
colæ in terra. ibidem. h

Aliud est mādāta Dei per infirmitatem vel
ignorantiam non implere, aliud ab eis

per superbiam declinare. tomo. 8. 443. b

Dona quod ipse mandas, adiua me vt fa-
ciam quod commendas. Eodem. 448. K

Ho c polcit, vt mandata q̄ cōcupiuit, p eius
misericordiā faciat, qui ea mandauit. bi. l

mandata domini quomodo sint exquiren-
da. tomo. 8. 449. g

Alia sunt mandata, alia promissa. Mādāta fa-
cienda suscepimus, ut promissa accipere

mereamur. to. 8. 452. g

mandatis Dei credere, quid sit. ibidem. h

Quanto magis suauia sunt, quę mandat qui
iuuat, rāto magis ea scrutatur amans, vt

cognita faciat, & faciēdo cognoscat, q̄a
perfe-

I N D E X.

perfectus cognoscunt cum sunt. ibidē. i
mandatum, sine adiutorio Dei, litera est oc
cidens. tom. 8. 23. 4. f
Mandatum charitas quomodo latum nimis.
tom. 8. 45. 6. a. b
Aliud est, mandata tua intellexi, aliud, a mā
datis tuis intellexi. ibidem. l. m
Ad facienda mandata Dei exercet maligni,
a scrutandi auocant. tom. 8. 45. 8. i
mādata Dei dilectioe implent. to. 8. 46. 1. g. h
mandata Dei cum diligatur super aurū & la
pidē preciosum multum, omnis prāpīs
mandatis terrena vilis est merces. ibid. h
Qui mandata Dei diligit, omnem uiam iniq
tatis odio habet. ibidem. i
mādata Dei, sicut sunt facienda, nemo facit,
nisi ex fide, que per dilectionem opera
tur. to. 8. 46. 2. a
Qui diligit, ipse veraciter libenterq; custo
dit mandata Dei. tom. 8. 46. 6. e
Deus mandat virtuti suę docendo, & cōfir
mat iubendo. to. 8. 23. 6. i. K
mādatū quomodo dat per filio. tomo. 9. 8. 4. i
mandatum patris, filius. Ibidem. K
mandatum de dilectione proximi quod da
bat Christus discipulis in cōena, quare di
cebat nouum. to. 9. 8. 9. i
mandata Dei sine spiritu Dei seruari nō pos
sunt. tom. 9. 93. g
mandatorum Dei obseruatio dilectionem
ostendit, non facit. to. 9. 96. m. & 97. e
mandatum nouum, quid sit. ibidem
mandatum vetus, & nouum, quid significet.
tom. 9. 12. 5. i
mandatum Christi, dilectio vocat. t. 9. 13. f
Soluere mandatum, & docere mandatum,
in quo differant. to. 9. 13. 4. h. i
mādatū nouū quare appell. t. 9. 89. i. & 140. c
Qui non seruant mandata, non per portas,
sed aliunde intrant. tom. 9. 150. g
mandatorum Dei quēdam sunt specialia, q
dam communia. to. 9. 204. a
Dei mandata non custodientes, Deum odio
habent. to. 9. 194. a
Quāto mādata sunt singularia & acriora, tā
to sūt pēcipua & Deo gratiora. t. 9. 204. a
Christus mandato nouo fecit hominem no
uum. to. 9. 228. m
De contemptu mandatorum Dei vita nō po
test provenire, sicut de eorūde obseruā
tia non potest provenire mors. to. 10. 3. e

Et hinc homo quod voluerit, mereri pōt
fm quod meruerit, iudicabitur. Con
stit enim in hominis potestate. ibidem
De eo quod scriptum, Si uis venire ad vitā
serua mandata, Serm. to. 10. 17. d. & f
mandare Dei, quid. tom. 10. 100
mandat Deus multis modis. ibidem
mandatū Dei, vita æterna est. to. 10. 129. a
Non nisi mandato nouo vetus peccatum
tingitur. tom. 10. 14. m
Christus contra vetus peccatum opposit
nouum mandatum. ibidem
Duo prācipua mandata sunt, dilectio De
& proximi. tom. 10. 153. c
Seruare mandatum Dei, est pacem in om
bus custodire. to. 10. 21. i
Quæ sint maiora mandata, & quę mino
ra. to. 10. 228. h
Quia De⁹ nouus hō fact⁹, nouū regnū p
tebat, nouū mādatū dabat. tom. 10. 291
error circa mandata Dei. to. 10. 223
mandagorę natura. tom. 6. 135. g
Manducare.
manducauerunt, & adorauerūt omnes p
gues terrę, exponitur. to. 2. 182. l
Ecclesia quod manducat, in corpus suū
traicit. to. 8. 50
manducare iniquitatem vel iustitiam, qu
sit. tomo. 8. 152
manducare cum superbis cur David pro
beat, cum hoc etiam ad imitationem d
minum fecisse legamus. to. 8. 372
mactare, & māducař, qd mystice. t. 10. 118
Quare Christus post resurrectionem sua
manducauit. to. 10. 202. e. & 318
Gentes non habebant quid manducarent
deserto, post Christum currentes. to. 1
230. h. Vide, Comedere.
Manducare corpus Christi.
Qui manducauerit carnem meam, &c. &
qs māducauerit ex hoc pane, uiuet i
ctū, exponitur. to. 5. 223. m. & 100
Manducare carnem Christi, quid sit. ibidem
Alii manducant Christum, & adorant al
manducant, & saturantur. to. 8. 147
Qui manducat carnem meam, & bibit me
sanguinē, &c locus expositus to. 10. 10
Iudas cum ceteris discipulis, sacramentū
carnis & sanguinis Christi manducauit
& bibit. ibidem
Qui manducat carnem meam & bibit, &
Sermo.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Sermo. to. 10. 39. a. & se.
 Pres vestri manducauerunt manna, &c. ex
 ponitur. tomo. 10. 104. m. & seq.
 Vide, Christus, & Corpus, & Sacramentū
 manē & vespera quid. to. 1. 269. m
 manē Christus surrexit. to. 8. 198. K
 manē futuram vitam significat. to. 8. 151. e.
 & 198. K
 quod manē significet futurum. to. 8. 176. c
 quod manē prosperitatem huius seculi de
 signet. to. 8. 229. a. & 337. c
 quod vocet Chrs, post hoc seculū, cū vide
 bimus qđ in seculo credimus. t. 8. 546. g
 anē quid signet mystice. to. 9. 58. i
 aniones multæ, diuersa merita sanctorū.
 to. 3. 355. c. tomo. 6. 266. a. to. 9. 90. h
 aniones domus Dei. to. 7. 385. g. h
 anere in Dei verbo. tomo. 10. 40. f
 aniones in celo dicuntur parari, cū cor
 da eorum, qui in eo mansuri sunt, prępa
 rantur. to. 9. 90. l
 aniones in celo quomodo dicebat Chrs
 suis discipulis esse diuersas, qui alibi dice
 bat, vado parare vobis locum. ibidem
 anio trin tatis in dilectorib. Dei. to. 9. 94. g
 nanere in Christo, quid sit. to. 9. 96. i. & m.
 to. 10. 40. f. g
 De eo quod scriptū est, Si manseritis in ver
 bo meo, verē discipuli mei estis, Sermo.
 to. 10. 40. e. f. & seq.
 Deus quomodo in nobis manet, & nos in
 ipso. to. 9. 51. d. to. 10. 40. g
 manes quid sint. tomo. 5. 77. m
 Manichæus a Manin Persa. tomo. 6. 6. e
 Manichæus antē manes dictus, & Urbicus.
 ibidem. & 113. l. to. 3. 174. K
 manichæus item cur appellatus sit. tomo. 6.
 7. f. & 113. l
 Manichæorum venatio. Eodem. 95. g
 De manichæis cauēdis, exhortatio. t. 6. 96. i. K
 Manichæi quomodo præcepta decalogi cō
 temnant. to. 6. 98. i. & seq.
 Manichæorum fides & religio. ibidē. 115. g
 Manichæi quid de sole sentiant. ibidem. m
 Manichæus anathematizatus. tomo. 6. 168. i. K
 Manichæi verba de natura Dei, ex libris the
 sauri sui deprompta. to. 6. 182. g
 Contra manichæorum duas naturas. tomo.
 1. 13. i. & seq. & 235. m. & 237. a. & seq.
 Manichæorum sacrilegus error, rationē ve
 ri anur fidem a catholicis exigentium. to.
 1. 14. d. to. 6. 29. g
 A manichæis quomodo deceptus Augusti.
 to. 1. 34. a. & in Possidonio. tomo. 6. 29. g
 Quos nouē annos diligenter audiuit. tomo. 1.
 252. c. 267. k tomo. 6. 29. g. & 39. a. b
 Quomodo euaserit to. 6. 29. h. & 95. h
 Manichæorum hypocrisis. to. 1. 34. a. b
 Manichæorum doctrina absurda. ibidem. e
 Manichæorū excōmunica. ridet. ibidē. l. m
 manichæorū libri astrologicis fabulis pleni.
 to. 1. 41. g. & 42. d. e
 Contra manichæos confutatio Nebridii.
 Eodem. 47. m
 Manichæos deplorat August. conuersus. to.
 1. 56. b
 In ordine auditorum fuisse Augustinum. to.
 6. 29. g. h. & 51. c
 De moribus manichæorū & de moribus fle
 cle. catholicæ. libri duo. to. 1. 247. d. & se.
 Manichæorum fucos, & mysteria, prodit
 Augustinus. ibidem.
 Manichæorum duę illecebræ, quibus imper
 ritos decipiunt. to. 1. 247. e. f
 Manichæorum falsa castitas. ibidem. & 2. c
 Manichæorum diiduo. to. 1. 249. i
 Manichæorū continentia, opponit pfecto
 rū Christianorū vitā. to. 1. 255. g. h. & seq.
 manichæi damnāt coniugii vsum. Eod. 256.
 g. & seq. & 265. f. g
 manichæorum fabulæ, de bonis & malis, in
 rerum natura. to. 1. 285. l. m. & to. 6. 6. e. f
 manichæi Solē coluerūt. t. 1. 259. b. & 267. k
 & 27. b. to. 2. 102. l. t. 6. 31. a. b. Et. t. 10. 107. a
 manichæorum tria signacula, quibus pecca
 tur. tomo. 1. 259. g. h
 manichæorum suffugia, de duabus naturis,
 excludit. Eodem. 260. a. b
 manichæorū error tres naturas parit. ibid. e
 manichæi quędam habent communia cum
 Christianis. ibidem. c. d
 manichæorum abstinentia in cibo potuq; ibi.
 manichæi cur interdicanť esum carniū. to.
 1. 262. b
 manichæorum duę naturę quomodo com
 mixtę. ibidem.
 manichæorum crudelitas in pueros. tomo.
 1. 263. e. f
 manichæorū inuidia erga mendicantes. ibi.
 manichæorum ineptias de arboribus, & ne
 ce animalium, falsissimē ridet. ibidē. g. h.
 Item fructum dolores. to. 6. 68. l. to. 8. 537. h
 mani-

INDEX

- Manichæorum flagitia. *tomo. 1. 265. i. & 266. c.*
 Manichæorum portenta, de genere tenebrarum. *to. 10. 186. a. 276. c. d. to. 2. 102. m. to. 3. 252. e. to. 6. 39. g. h. 69. b.*
 Antra quinque gentis tenebrarum. *tom. 2. 101. d. to. 6. 40. b.*
 Manichæorum, de origine Adæ & Eue, opinio absurda. *266. to. 1. a. b. & to. 6. 7. m.*
 Manichæi serpentē & paradiso, Christū fuisset affirmant. *to. 6. 7. m. & quod Christus sit phantasma. Ibidem & to. 2. 102. K.*
 Cōtra manichæos, de Genesi libri duo. *to. 1. 267. g. & seq. Retract. 12. m. tom. 3. 202. b.*
 Cōtra manichæos cur stylum demiserit. *to. 1. 167. g.*
 Manichæi heresis epilogus. *to. 1. f. & se. 277.*
 Manichæorum electi, & auditores. *quit. 1. in Possido. to. 2. 102. K. to. 6. 7. g.*
 Manichæi ieiunant die dominico. *to. 2. 117. e.*
 Manichæis sol & luna naues. *tom. 2. 170. a. b. tom. 6. 7. g.*
 Manichæi, & eorum error. *to. 5. 8. d. & 99. g. & 121. d.*
 Quod de corporis animæque naturę tolerabilior quidē Platoniorū, quā manichæorum sit opinio, sed & ipsi reprobantur, quoniam vitiorum causas naturę carnis ascribunt. *ibidem. 121. c.*
 Manichæorum error, de duabus animabus. *tom. 6. 49. e. & seq. & a. & 36. a.*
 Manichæorum eucharistia. *to. 6. 7. i. & 49. d.*
 Manichæorum turpitudine in mysteriis. *to. 6. 7. h.*
 Apud manichæos qui fuerint Catharistę, & macarii. *to. 6. 7. i.*
 Manichæi abstinent a carnibus, ouis, & lacte. *Ibidem. K. l.*
 Vinum non bibunt. *ibidem.*
 Manichæorum error de animarū demigratione. *to. 6. 7. l. & 59. m. & fo. seq. m. & 75. b. c. & 120. e. f.*
 Manichæi animarū resurrectionem asserentes, carnis resurrectionem negant. *tom. 6. 71. K. & 73. c. & 104. a. & 187. m. & seq.*
 Manichæorum, de herbis, & arboribus, figmenta. *to. 6. 7. l.*
 Manichæi nuptias damnant. *ibidem. m.*
 Item. *120. m. & 176. h.*
 Manichæorum error de baptismo. *to. 6. 8. a. b.*
 manichæi orāt cōtra solē & lunā. *ibi. a. & 51. c.*
 Solem & lunam adorantes. *Eodem. K. l. & se. quentibus. 95.*
 manichæi liberum arbitrium non esse, cōtra fam peccati tradiderunt. *tom. 6. b.*
 Concupiscentię origo secūdū manichæos. *to. 6. 7. h.*
 Contra epistolā Manichæi, quam vocāt mandamenti. *tom. 6. 3. h.*
 Cum manichæis cur mitius agendum. *ibidem. i.*
 manichæus se Iesu Christi Apostolum dicit. *tom. 6. 7. a.*
 Impugnatur. *Eodem. 30. a. & seq. & 92.*
 manichæi negāt spiritus sancti ī Apostolorum descensum. *to. 3. 256. K. tom. 6. 7. a. & 12.*
 manichæus spiritus sanctus quomodo. *to. 6. 3. a.*
 manichæi natalis & bema. *ibidem.*
 manichæi stulta pollicatio. *tomo. 6. 30. b.*
 manichæi duo principia ponunt. *tom. 6. e. & 39. d. e.*
 manichæi deliramentum, de duplici tenet. *tom. 6. 41. d. & seq.*
 manichæis leuius peccāt. *α τρωτα μωρρη. ibidem. g.*
 manichæis duę naturę. *to. 6. 6. e. & 53. e. 7. 3. 12. c.*
 De numero naturarum. *tom. 6. k. l.*
 manichæus distinguit quinque naturas tenebrarum. *tom. 6. 4. a.*
 Contra manichæos, de duabus animabus. *to. 6. 46. m. & seq.*
 manichæi penitentiam fatentur. *tom. 6. K. l. & 10. b. c.*
 manichæorum Christus commenticius. *6. 69. c. & seq.*
 manichæi carnes abominantes refellunt. *Eodem. 75. d. & seq.*
 manichæorum deliramenta, de origine cōtra nium. *Ibidem. k. & se.*
 manichæorum primus homo cōmenticius. *to. 6. 69. b. & 39. c. d.*
 manichæi hæresis quā inciperit. *to. 6. 90. c.*
 manichæos confert cum Pelagianis. *tom. 286. b. & 296. i.*
 Contra manichæos, quid dicunt gentē tenebrarū aduersus Deum primus quam mundus fieret rebellasse, & ille timens ne regna eius hostili impetu vastarentur, misit huc membra sua substantiam suam, & nascuit visceribus gentis tenebrarum, & inde mundum fabricauit. *tomo. 8. 537. d.*
 Dicunt expediri homini foeneratorem esse quam gloriam. *Ibidem. Quod*

IN DIVVM AVGVSTINVM

id panem medicanti nō porrigant, ne
 vitā quæ est in pane quam dicunt mem-
 brum Dei, substantiam diuinā, medicus
 ille accipiat, & liger eā in carne sua. ibi. h. i.
 id dicant substantiam diuinam corru-
 ptibilem, quia, &c. tom. 8. 296. g.
 quicquid auditur in fabulis Manicheorum
 non nisi blasphemiam est, & quædā signi-
 ta corporalium imaginum. tom. 8. 563. f.
 anichæi vetus testamentum damnantes, ar-
 guuntur. tom. 2. 16. a. tom. 6. 29. k. l.
 anichæi Deum prophetarum blasphemāt
 tom. 2. 102. k. to. 6. 7. a.
 anichæi nouum testamentum partim re-
 spiciunt. ibidem.
 anichæus vetus testamētū nō accipit. ibi.
 anichæus legē Mosaicā a principe tene-
 brarū datā asserit. to. 2. 102. k. tom. 6. 7. a.
 anichæi nouum testamētū deprauatum
 esse volunt. to. 2. 29. m. & seq. to. 6. 30. b.
 & 56. i. k. 127. c. & 155. g. & 158. a. b.
 obfutatio erroris manicheorū, circa autho-
 ritatem veteris instrumenti. to. 10. 228. b.
 Manicheorum de Christo error.
 anichæus negat Christum natū de virgi-
 ne. to. 2. 102. a. b. to. 6. 68. l. & 71. m. & seq.
 impugnat. to. 6. 13. k. & seq. 68. m. & seq.
 70. d. e.
 anichæus itē negat Christum vere passū,
 & vere mortuum. tom. 6. 94. i.
 anichæorū perfidia, de Christo. to. 9. 17. k.
 anichæorum error, de Christo. to. 9. 58. c.
 anichæi Christum in carne venisse negāt.
 tomo 10. 88. a.
 argumenta ipsorū, de duabus naturis. ibi.
 rror manicheorum super vnione hyposta-
 tica Christi. tom. 10. 235. b.
 anichæus Chrm dixit eē fallacē. to. 9. 203. b.
 anichæus dicit Christum fuisse Deū, non
 hominem, Iudeus contra fuisse hominē,
 non Deum. ibidem. c.
 anichæus negat hominē Chrm. to. 10. 243. d.
 anichæos confundit Augustinus, ex Euan-
 gelio. tomo 9. 18. a. b.
 Manicheorum error. to. 9. 68. f. & 75. g. to.
 10. 88. h. i.
 Manichei erroris sui Apostolum testem fa-
 cere conantur. to. 10. 61. m. & seq.
 Aduersus manichæos quod caro opus Dei
 sit. to. 10. 84. g. & seq.
 Manicheorū inductio ad peccatū. to. 96. f.

Confutatio Iudeorum, & manicheorum,
 super partu virginis. tomo. 10. 124. e.
 Error Manichei super Deo bono, & Deo
 malo. tom. 10. 149. e.
 Error manicheorum, super scientia Dei. to-
 mo. 10. 161. k.
 Error manicheorum, circa indurationem
 cordis Pharaonis. tom. 10. 171. i. k.
 Error Manicheorum super exitu filiorum
 Israel de Aegypto, & ingressu in terram
 promissionis. tom. 10. 180. b.
 Vide supra, per totum.
 Manifesta autem sunt opera carnis, &c. ex-
 ponitur. tom. 5. 223. l. & seq.
 De verbis Apostoli, Oēs nos manifestari
 oportet ante tribunal Christi, ut recipiat
 vnusquisq; pat gesfit, siue bona, siue ma-
 la, Sermones duo to. 10. 78. a. & sequen-
 Manichel. to. 5. 139. c.
 Gneus Manlius. tom. 5. 27. l.
 Manlius Theodorus, consul. tom. 5. 186. b.
 Māne sapor. to. 2. 68. l. Retracta. tom. 1. 23. h.
 Manna. tom. 3. 240. m.
 māna, verū panē coelū significās, per nubes
 Euāgelicas vniuerso orbi pluit. to. 8. 284. g. h.
 manna Christianorum. tom. 9. 22. c.
 māna in figura dedit Moyses populo, Deus
 autem mire. tom. 9. 48. b. c.
 manna manducauerunt patres Iudeorum,
 & mortui sunt, quia quod videbant, cre-
 debant, quod autem non videbant, nō in-
 telligebant. tom. 9. 49. l. m.
 māducauerūt manna, moyses, Aarō, & Phi-
 nees, & multi qui non sunt mortui mor-
 te de qua loquebatur Christus. ibidem. m.
 manna quid designabat. to. 9. 22. i.
 Quo patres, māna manducantes, eundē quē
 nos cibum manducauerunt. ibid.
 māna qd manducauerunt patres in deserto
 nō potuit eos liberā a morte. to. 6. 22. i.
 māna Christum significauit. to. 10. 104. m.
 māna non dabatur die sabbati. to. 10. 173. i.
 manna quotidie pluit Christianis. Ibidem.
 manna, gratia Dei. ibidem.
 manna, coelestia eloquia, & verbum Dei. to.
 10. 173. i. & seq.
 manna manducare, quid sit. ibidem. i.
 manna interpretatur, quid est hoc? tom. 10.
 104. m. & 173. i.
 Ex manna ebullierunt vermes & cōputruit,
 quid representat. tom. 10. 173. k. l.
 manna

I N D E X.

- mannia dea. to. 5. 39. K
 De mansuetudine. to. 1. 81. a
 mansuetarii qui. to. 1. 211. b
 mansuetudo Christiana. to. 2. 217. a. b
 mansuetudo Ecclesie debellat omnes inimi-
 cos suos. to. 8. 504. d
 mansueti terre qui sint. to. 8. 275. i
 mansuetudo Christi. to. 9. 57. f
 mansuetudo Christi nimia, occasio phari-
 sei eum tentandi. to. 10. 39. K
 mansuetudo Christi amabilis, sed & veritas
 eius timenda, & iustitia. to. 10. 40. b. c
 manturna dea. to. 5. 54. i
 Nomine manus, operatio. to. 2. 157. g. h.
 to. 4. 498. i. K. to. 8. 237. e. & 278. c. to. 10. 174. i
 manus Dei, p. potestate & virtute Dei. to. 3. 194. a. to. 4. 191. a. & 329. c. to. 5. 110. d. to. 8. 49. g. & 453. m. to. 9. 76. K
 manus leprosa, sinui immissa. to. 3. 238. l
 manus arida sanata. to. 4. 149. g. h.
 Per manum dextram abiiciendam, quid in-
 telligendum. to. 4. 398. i
 manus pro scriptura. to. 6. 94. a
 manus impositio quid sit. to. 7. 131. e. f. g.
 manus p. tate significat. to. 8. 264. l. & 272. e
 manu dextera tenere, quid sit. to. 8. 264. l. m
 Respice manus inanes, si uis habere plenas. to. 8. 275. e
 manus moysi lepra conspersa, & iterum mu-
 data, quid significet. to. 8. 267. l
 manus vindictam significat. to. 8. 237. b
 manus cur sint leuade in oratione. to. 8. 211. e
 manus peccatoris, est operatio male suade-
 tis. to. 8. 89. m
 manus gentium videat, qui gaudia donare
 dignatus est. to. 8. 141. a
 manus lauare in sanguine peccatoris. to. 8. 192. d
 manus Dei quando grauet, & quando suble-
 uet. to. 8. 64. a. b
 Quomodo Christus manus suas tota die ex-
 pandisse legitur. to. 8. 319. f
 manus Dei verbum eius & virtus. to. 8. 534. a
 manus Dei Chrs, qua aperta oia replebunt
 bonitate. to. 8. 301. i. k. & 419. e. & 466. i
 man. Dei, potestas Dei e, & man. Dei plura
 iter, filius & spiritus sanctus. to. 8. 451. m
 manus Dei, & manus dextera, quid sit. to. 8. 571. l. & 472. g. h.
 Inter manus & digitos si aliquid intersit. to. 8. 548. e
 manibus exquirere dominum, quid sit. to. 278. b. & 546. g. h. & 550. i
 Ad manus facere pertinet. to. 8. 281. i
 manus patris, ipse est filius. to. 9. 71. i
 Vitale de manibus. to. 10. 64. i
 Quid mittere manum sub femur Abra-
 he. to. 10. 165. a. b
 man. deficientes contra Amalech. to. 10. 101. i
 Si adiuuante Deo manus erigimus, diaboli
 superamus. to. 10. 172. i
 Pilatus manus lauit, sed facta probauit. to. 10. 186. m
 mara interpretatur amaritudo. to. 4. 41. i
 mara, id est aqua amara. to. 10. 172. i
 maranatha quid significet. to. 2. 24. i
 marcellina factionis Carpocratiana. fo-
 to. 6. 5. b
 marcellinus notarius imperatoris. to. 1. 1. f. Po-
 Ad Marcellinum scripsit August. to. 1. 25. i
 marcellus Syracusanus capit. to. 5. 3. i
 marcion heresiarcha, unde marcioniste,
 ue marcionite. to. 1. 27. e. to. 6. 1. i
 marcion Cerdonis dogmata secutus. to. 5. f. & 206. i
 marcio legem dānabat. to. 2. 16. a. to. 6. 18. i
 marcionis baptismus. to. 7. 13. i
 marcion Ponticus. to. 7. 179. i
 marcionitarum error. to. 9. 7. i
 marcus, abbreviator Matthaei. to. 4. 120. i
 marcus per hominem signatur. to. 4. 1. i
 b. & 183. i. to. 9. 60. m
 marcus Camillus exulat. to. 5. 19. i
 marcus Pulvillus. Eodem 4. i
 marcus heresiarcha, unde marcite. to. 6. 1. i
 Resurrectionem, & Christum verum passum
 negat. Posuit duo principia. ibid. i
 maris fluxus & refluxus. to. 3. 23. i
 mare ferbuit. to. 5. 3. i
 maris tempestas etsi Stoico philosopho
 induxit pallorem, non tamen passionis
 mentis. to. 5. 75. m. & 1. i
 mare etiam turbatum delectabiliter spectat
 tamen non quatiat nauigantem. to. 5. 23. 8. i
 De maris variis coloribus. ibidem. g. i
 mare dabit mortuos suos in iudicio, quomodo
 potest intelligi. to. 5. 20. i
 mare quomodo debeat esse post iudicium
 determinare non vult. ibidem. l. i
 mari magno cingitur terra, qui vocatur
 Oceanus, de quo insuit quiddam exiguum
 medio

IN DIUVM AVGVSTINVM.

medio terrarū, & facit ista maria nobis nota, quæ nauigis frequentatur. to. 8. 25. 8. d
 altitudine maris quomodo. Christus demersus erat. tom. 2. 239. K
 Quid figuret quod Christus super mare ambulauit. tom. 8. 341. c. & 348. g
 maris elatiōes mirabiles quæ sint. t. 8. 341. c
 maris plenitudo tūc cōmouet, & c. t. 8. 355. e
 mare magnum & spaciosum, in quo sunt reptilia, animalia pusilla cum magnis, quid designet. to. 8. 401. d. e
 si descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. tom. 8. 462. d. e
 mare quid Hebræis. tomo. 1. 269. c
 mare siccatum. tom. 3. 239. f
 mare rubrum diuiditur. tom. 5. 156. d
 mare rubrum quid. tom. 10. 100. l. & 104. m. & sequen. & 188. c. d
 mare rubrum, baptisimus. to. 9. 147. a. to. 10. 100. l. & 173. a. b. & g. & 188. c. d
 Ingere ad mare rubrum. to. 10. 146. i
 maris rubri transitus, quid signet. to. 4. 22. g. to. 8. 285. m. to. 9. 22. b. c. & 113. K. to. 10. 104. m. & 105. c. & 172. l
 mare huius mundi nauigantium, tria genera. tom. 1. 167. b
 mare, amaritudo voluntatū. tomo. 1. 79. b. c
 mare mundus iste. tom. 5. 181. i. to. 8. 224. e. f. & 280. m. & 341. c.
 mare fluctus seculi significat. tomo. 8. 38. m
 quod mare significet hoc seculū, quia habet amaritudinē, habet fluctus tribulationum, tempestates tentationum, & pisces se deuorantes. to. 5. 204. d. to. 8. 40. d. 81. c. & 115. K. & 138. c. d. to. 10. 13. i
 mare hoc est falsitate amarum, pcellis turbulentū, ubi homines cupiditatibus peruersi facti sunt, velut pisces inuicem se deuorantes. to. 8. 219. h. & 232. e. f
 maris extremum, finis est seculi. to. 8. 527. d
 quod significet gentium furorem, & psecutionē. t. 8. 41. g. & 352. b. c. & se. & 514. h. i
 quod significet corda gentiliū. to. 8. 138. d
 maris profundum, cor est impiorum, quod tunc conturbatur, & c. tom. 8. 220. l
 mare conuerti in aridam, quid sit. to. 8. 220. l. 224. e. f
 mare in amaritudine sua, gentes erant, terrā Iudaicā vndique circumfluebant, sed cōfirmatur in virtute Dei, & remansit terra

sitiens imbrem. to. 8. 267. a
 mare persecutores significat, sed Deus dominatur potestati eius. to. 8. 322. i
 margarita preciosa, verbū Dei. to. 4. 124. f. g
 margaritæ nō piciēde aī porcos. t. 4. 414. f
 margaritæ quæ. ibidem
 margarita, puella manichea, quomō violata. to. 6. 7. h. i
 margaritæ Apostolos designant. to. 9. 150. i
 Mariæ virginis genus, & desponsatio.
 Maria de carnis peccati propagine concepta. tom. 3. 215. e. & i.
 Et quomodo fuerit in lumbis Abraham. ibid.
 Maria, & Helizabet, cognatæ. to. 4. 106. c. & 126. K. & 135. d. e
 Maria ex utroque genere, & regum, & sacerdotum. to. 4. 135. e. & 136. a
 Maria ex tribu Dauid. to. 4. 162. b. to. 6. 145. d. e. & seq.
 mariæ, & Ioseph, quale coniugium. to. 6. d. e. & seq.
 mariæ genealogiam quare non ponat Matthæus. ibidem.
 Inter mariam, & Ioseph, coniugium perfectum. to. 7. 265. c. & 354. K
 mariæ patrem fuisse Ioachim, apocryphū. tom. 6. 146. g
 maria, ex Adam, mortua est propter peccatum Adæ. to. 8. 84. f
 Natalis mariæ virginis, tēpore Augu. nō dū celebrabatur in Eccle. to. 10. 265. a. & i.
 Mariæ virginitas.
 mariæ virginitas. to. 10. 124. f. & seq. & 131. e. & 190. e
 maria est exemplar virginitatis, castitatis, & matrimonii. to. 9. 247. d
 mariam virginem credere debemus. to. 10. 186. c
 maria filium habuit, & nomen virginis non amisit. to. 10. 129. h
 mariæ virginitatis, ad castitatem vidualē, & matrimonialē, comparatio. to. 10. 130. a
 Christus Ecclesiā facturū in corde, prius mariam seruauit in corpore. t. 10. 134. d
 maria sola virginitatem & fecunditatem seruare potuit. tom. 10. 263. d
 maria virgo nō diffidit de pmissio angelico sed modū quæsiuit, sic etiam Abraham de promissione seminis sui multiplicandi. to. 5. 150. f. to. 10. 132. i. K. & sequen.
 Angeli & mariæ collocutio. to. 10. 127. d. & sequen

- sequen. & 132.f.g. & k.l.
 Maria qualiter dixerit angelo, Quomodo fiet istud, &c. to. 10. 117 h.i
 Angelus, accepto marie consensu, paradisu repetiuit. to. 10. 127.f
 Maria consensit angelo, & concepit redemptionem. to. 10. 263. h. & K.
 Marie, in conceptione Christi, privilegia. t. 10. 128. h. i
 Obumbravit maria spiritus sanctus, & quomodo. to. 10. 130. m
 Maria, Christo fecundata, cognata suam Elizabeth visitauit. to. 10. 260. K
 Marie fides coelum aperuit. to. 10. 132. K. l
 Angelus instruit maria ne ploret. to. 10. 195. a
 Quam gloriosa marie humilitas. to. 10. 271. c
 Marie virginitas, & conceptio. to. 10. 271. c
 Marie virginitas. to. 10. 271. f. to. 3. 54. m.
 De uirginitate sancte marie scripsit Augustinus ad Volusianum, citatur. to. 3. 54. m
 Maria virginitas quo fecundata. to. 3. 139. K
 Mariam concepisse de spiritu sancto. to. 4. 136. f
 Mariam virginem negant Antidicomariani. to. 6. 8. e. f. Ioviniani.
 Eod. 7. f. Item Heluidiani. Ibid. g. & to. 3. 68. g
 Maria foelicius fide quam carne Christum cepit. to. 6. 262. k
 Marie virginitatis votum. Ibidem. l
 Maria cur desponsata viro. Ibidem
 Maria Christi & soror, & mater. Ibidem. m
 Maria sola & spiritu & corpore, & mater & virgo Christi. Eodem. 263. b
 Maria quomodo mater fidelium. Ibidem
 Marie conceptio. to. 7. 355. e. f
 Maria concepit virgo, peperit virgo, & post partum virgo permansit. to. 19. 130. e. & 131. f
 Maria virgo genuit, quia virgo concepit. to. 10. 232. f
 Maria ut virgo peperit, ita virgo concepit. to. 10. 186. c
 Quomodo maria post partum permansit virgo, ineffabile est. to. 10. 190. e
 Marie partus, & virginitas.
 Maria, virgo peperit, virgo permansit. to. 2. 134. l. to. 3. 68. g
 Marie virgineus partus. to. 2. 178. h. i. to. 6. 262. l. m. & sequen.
 Mariam matrem Christi negant heretici. to. 3. 47. a
 Maria virgo cur facta mater Dei. to. 3. 29. g
 Marie partus, est lapis sine manibus de te percipis. to. 8. 37. e
 Maria non iterum peperit. to. 9. 1. e
 Maria foelicius quod verbum Dei audit, & custodierit, quam quod illud concepit in utero. Ibidem. f
 Mariam matrem veram fuisse Christi, probat Augustinus ex Euangelio, contra Marcianos. to. 9. 1. g
 Maria, mater fuit humanitatis Christi, non unitatis. to. 9. 17. m. & sequentibus.
 Maria virgo communicauit erumnis, non tamen pariendo. to. 9. 19. g
 Maria Christum pariens, Ecclesiam pariter figurauit. to. 9. 24. e
 Virgo maria non plene explicare potuit, capere potuit. to. 9. 26. k
 Circumdedit maria virum, angelo fidenter, quia Eua perdidit virum, serpenti sentiendo. to. 10. 1
 Maria scientiam diuinorum ignorare non poterat, quia plenitudinem paritura erat Prophetarum. Ibidem
 Maria sancta credidit, sancta concepit, sanctior efficitur post partum. Ibidem
 Marie creuit in Christi partu integritas corporis, potius quam decreuit. to. 10. 191. f
 Maria, virgo, & mater. Eodem. 191. b
 Maria cum peperisset, minor erat mater filius. Ibidem
 Quo maria virgo, in partu fuerit virgo. Ibidem
 Maria in letitia, & non tristitia, dominatur. to. 10. 132. f
 Maria femina, edidit virum, unde saluam foeminam & virum. Ibidem
 Marie partus, & Eue, comparatio. Ibidem. f. 1. e. f. 1. e.
 Maria lexus feminei victrix, gemitum doloris remque nesciuit. to. 10. 132. f
 Error circa partum virginis marie. to. 10. 214. b
 Marie virginis ministerium erga Christum. to. 9. 196. m. & sequen. to. 10. 127. f. g
 Marie obsequia ad Christum paruulum partum. to. 10. 127. f. g
 Marie prerogatiue in lactatione beati Christi. to. 10. 128. K
 Oia, nutrice digna, virgo maria circa partum Christum exercuit. to. 10. 128. h
 Modestia marie virginis, in eo quod dixit, Iesus tuus & ego, non ego & pater tuus. to. 10. 31. m
 Mar.

Maria virgo, c.
 Maria virgo dicta mulier
 Christus in nuptijs marie
 Quid mihi & tibi
 Virgo Maria appellata
 para, mo Hebraico
 vocant mulieres
 Quia Christus Maria
 non virgo esset
 Marie
 De marie dolore in partu
 De commendatione
 glorie Joanni.
 Marie anima quomodo
 in celo, rones quod
 in assumptione Mari
 tates duo.
 Scriptura sacra Ma
 riam dicit
 Ambrosius dicit Marian
 Marie virginis e
 Marie per omnibus homin
 bus
 Marie peccato.
 Marie merita.
 Maria virgo prophetauit
 suam
 Comparatio Marie ad Eu
 angeli
 Marie virginis privilegia
 Marie mala tribu
 Marie
 Quia Mariam non sequun
 tur
 Marie dolor, trist
 itia
 Apollonius ad virginem M
 ariam
 Oratio ad Mariam. to. 10
 Mariam laudare nem
 o
 Virginitas Marie ponia. t. 10
 Marie figure, &
 Maria virgo, est ciuitas D

IN DIVVM AVGVSTINVM

- Maria virgo, dicta mulier. to. 10. 127. m
 Maria virgo dicta mulier. to. 6. 124. h, to m. 9. to. 1. 186. m, & seq.
 20. e Maria facta est restauratio foeminarum. to. 10
 Christus in nuptijs matrē non cōtēpsit, cū di 129. k
 xit, Quid mihi & tibi ē mulier. t. 9. 18. c, d Maria facta est fenestra cēli. ibidem
 Virgo Maria appellata est mulier, i sacra scri Maria virgo, facta est porta cēli, & ianua Pa
 ptura, mō Hebraico, quo omnes fēminas radisi. to. 10. 130. h, i
 vocant mulieres to. 9. 246. m
 Quare Christus Mariā matrē vocavit mulie Maria est mulier amicta sole, & luna sub pe
 rē, cum virgo esset. to. 10. 143. b, c
 20. e dibus eius. to. 8. 544. b
 Mariæ dolor. Maria sponsa. to. 10. 127. i
 De Marię dolore in passione filij. t. 2. 87. m, Maria facta est scala cēlestis. to. 10. 129. K
 & seq. Maria, terrā pmissionis figurabat. to. 10. 177. l
 De commendatione eiusdem facta Euan Maria Magdalene.
 gelistę Joanni. ibidem
 Marię animā quomodo pertrāsivit gladius. Maria Magdalene quę solebat esse in sua for
 to. 2. 87. m, & 93. c micatione frontosa frontosior facta est ad
 Maria virgo in passione filij sui, Iudęorum salutem. to. 8. 487. a, & 536. l
 peccata desiebat. to. 10. 283. g
 Marię assumptio. Quotidie pares sunt i turpitudine, sed nō pa
 Marię corpus nō esse incineratū, sed assum res in confessione meretrices. to. 8. 536. b
 ptū i cēlo, rōnes qnq; t. 9. 196. c, e, f, & se. Quod agra habere ipse locum credebatur, vbi
 n festo assumptionis Marię virginis & Ser medicum suum esse nesciebat. to. 7. 229. i
 mones duo. to. 10. 270. d, e, seq.
 Nulla scriptura sacra Marię virginis trāsitiū Magdalenam dubitare, videtur Aug. fuisse il
 celebrat. ibidem. e, f
 Ambrosius dicit Mariam nō finisse vitā gla la peccatricē quam dominus sanavit spi
 dio. ibidem. f
 Marię virginis excellentię. to. 9. 77. h, i
 Marię prę omnibus hominibus faciebat vo Maria cur sorori Marthę, accusationē aduer
 luntatem Dei. to. 2. 42. l
 Maria sine peccato. to. 7. 242. a
 Marię merita. to. 6. 262. g
 Maria virgo prophetavit ante Ioānem Bap sum præsensem se deponentem, nil respō
 tām. to. 5. 168. i
 Comparatio Marię ad Euā. to. 9. 245. a, to m. derit. to. 10. 24. g
 10. 263. e, f, & 270. h Maria, quomodo a domino excusata. ibid. m
 Marię virginis priuilegia, & excellentię. to. Quid illud vnū qđ Maria elegit, & qđ mul
 10. 127. l, m, & seq. ta illa quę auferentur ā. Martha. ibidem. m
 Maria tria Euę mala tribus bonis exclusit. to. 10. 72. g, & seq.
 to. 129. k Magdalena prius meretrix meruit per pēni
 quę Mariam non sequuntur fēminę, tribus tētia oīū dimissionē peccatorū. to. 10. 155. c
 malis Euę, dolori, tristitię, & seruituti se Maria Magdalena, ad monumentum amissa
 subiugant. ibidem
 postrophe ad virginē Mariam. t. 10. 130. K fide, prorupit in lachrymas. to. 10. 194. m
 ratio ad Mariam. to. 10. 263. K, & 271. d, e
 Mariam satis laudare nemo sufficit. to m. 10. Maria magdalene prima veniens ad monu
 270. g mentum cepit acius dolore qđ perdidit
 rginis Marię pconia. to. 270. g, h, & 287. e rit & de functum. ibid. m
 Marię figurę, & nomina. Maria Magdalene, nunciat Petro corpus
 Maria virgo, est ciuitas Dei. to. 5. 165. b
 20. e Christi ablatum. ibidem
 Maria Magdalene quęrens Christum inter defunctos arguitur. to. 10. 195. f
 Marię Magdalene conuersio & pēnitētia. to. 10. 102. d, & seq. & 155. c
 Magdalena, longo tempore sua defleuit pec cata. to. 10. 283. g
 In festo Narię Magdalenes: Homilia. to. 10. 269. a
 Magdalena, Eccfę figurā gerebat. to. 206. d Maria Hur.
 Marię murmuratricis lepra. to. 3. 164. h
 G g marica,

I N D E X

Marica, dea to. 5. 18. a
 Marius, septies consul. to. 5. 18. K
 marius senior, Maricę deę committitur, ibi-
 dem, m
 marij senioris ignobilis, mirabilis fortuna.
 ibidem
 marius cini li sanguine cruentus. to. 5. 28. e
 mariana victoria. ibid. f
 marij alterius bellum cum Sylla, vbi occidi-
 tur. ibid. g, & seq.
 marius. to. 5. 49. d
 maritus deformis ne pueros deformes pa-
 riat. to. 1. 2. 7. h, to. 7. 35. 4. d
 marito iperiu debet. to. 3. 22. 3. i. K. t. 7. 2. 65. a
 mariti Syri. to. 6. 2. 80. l
 maritum intemperantem, adulterum vxor-
 is appellat Ambrosius. to. 7. 3. 18. c
 martē filū suum pugnātē iuuare. to. 5. 15. g
 martis significatio. eod. 3. 1. i. K
 mars, bellum. to. 5. 39. b
 mars, stella. ibid. a. & seq.
 martis adultera Venus, quę fingatur a Poe-
 tis. to. 6. 1. 16. g
 martiagens. to. 5. 37. b, & seq.
 martius principium anni, a quo december
 decimus. to. 5. 57. i
 martius, Primus mēsis, vnde sic dictus Paga-
 nis. to. 6. 108. l, in fine
 marforum vis serpētibus aduersa. to. 2. 170. e
 to. 3. 22. 2. g
 marsi. to. 5. 47. b
 marsi icātatores serpētū. to. 8. 188. m. & seq.
 martha, typus Ecclesię. to. 4. 116. K
 De Martha & Maria : Sermo. to. 10. 24. e. &
 sequen.
 Martyr.
 martyres, Latine testes. to. 6. 139. b, to. 9. 124. e
 martyres. to. 5. 2. c. & seq.
 martyr quis sit reputandus to. 5. 22. f
 martyres opere & habitu to. 6. 260. f
 martyrum spectanda Christiana, to. 8. 116. i.
 K. & 245. k
 Sunt martyres veri qui pertinet ad Christū:
 sunt alij qui moriuntur pro vanitate sua.
 to. 8. 201. c. d
 martyres multi esse voluerūt, neq. potuerūt:
 nulli tamen potuerunt: nisi qui voluerūt.
 to. 8. 458. g
 martyr Chri, lōge differt a Chro. to. 9. 97. K
 Voluntas bona martyribus vnde. to. 10. 97. f
 martyrum amor to. 10. 112. g

martyres, Deum timentes, homines non
 muerunt to. 10. 321.
 Martyres veri, qui.
 martyres quomodo efficiuntur. to. 5. 11.
 martyrem Christi non facit pœna, sed ca-
 sa. to. 2. 93. i. & 229. g. to. 7. 6. a. b. & 59.
 to. 8. 83. a. & 85. e. & 128. e. f
 martyrum laus est in causę bonitate, non
 pœnæ acerbitate to. 8. 240. k
 Verus martyr, quis. to. 10. 7.
 Martyr Christus.
 martyres nō potuerunt esse fortes, nisi in-
 rentur eū qui prius passus est, & talia sp-
 rarēt qualia in resurrectione sua ipse o-
 monstrauit. to. 8. 213. f
 Parū erat domino hortari martyres veri,
 nisi firmaret exemplo ibid.
 martyrium Christi, & apud hoies, & in ho-
 mundo, nō solū non est opprobrium, l
 magnū est ornāmētum to. 8. 44.
 Sancti martyres, Christum imitantes, calē
 domini biberunt to. 10. 22.
 Martyres adumbrati.
 martyres in Chro transfigurati. to. 2. 170.
 martyres i sudore Chri adūbrati. to. 3. 3. f
 Vestis sāguine spersa, sūt martyres. to. 9. 124.
 Infantes occisi cunctorum martyrum ho-
 ma. to. 10. 13.
 Martyrum patientia, & constantia.
 martyriū patientia. to. 4. 362. h. i. to. 6. 260.
 martyrij mortē nobilissimam sustinere ut
 tyres non potuissent, nisi gratia Dei in
 abundasset to. 5. 113. i. & 3.
 martyres quam dura sustinuerint pro
 Christi. to. 5. 220.
 martyres fuerint in tormētis patiētes, i cel-
 sione fideles, i sermone veraces. to. 8. 11.
 martyriū tormenta homines extrinsecu
 debant, coronas intrinsecus nō videb-
 to. 8. 126. a
 martyriū sanguine leges Ecclesię fertus
 pullulauit. to. 8. 193. c. & 50.
 Quod nunquam tantas tribulationes ene
 tolerarent, nisi magnam quietem inte-
 conciperent. ibid. 22. f
 Quod alij timētes cōsentiebāt, & viuē ab-
 sorbebantur, alij occisi eruebantur. ibid.
 Quod ex audiebantur & occidebantur, ta-
 men ab inimicis eruebantur.
 multi martyres talia passi sunt, sed nih
 elueet quomodo caput martyriū. ibid.
 martyr

IN DIVVM AVGVSTINVM.

martyres laboraverunt inter tēpestates odio-
rum in hoc seculo, nec tantū corpore, qđ
quādoq; positi erant, sed ipsa fide peri-
clitati sunt. to. 8. 245. K
martyres sancti passi sunt, ne amando vitam
amitterent vitam. to. 8. 455. h
martyrum sanguine purpurata est terra, celū
flore coronis martyrum, ornata sunt Eccle-
siae memoriis, tēpora natalibus, & crebre
sunt sanitates meritis eorum. to. 8. 465. i
ut martyres habentur etiam plures pro-
phetae, non tū ideo moriebantur quia Chri-
stum prae-nunciabant: sed quia iniquitati-
bus hominum liberius insitebant. 8. 540. e
propter Christum, id est, propter confessio-
nem nominis Christi, quo Christiani su-
mus, nemo mortuus est ante Christum.
ibidem. e, f
Quanta passi sunt, & quare. tom. 8. 492. f
Quod erant ad tempus infelices, sed in æ-
ternum felices. ibidem
martyrum constantia. to. 9. 69. l, m
mors magna molestia, martyribus maiore
parit gloriam. tom. 9. 122. g
martyres, omne genus mali subierunt. 9. 198. l
martyres certam resurrectionis fidem haben-
tes, penas non timuerunt. to. 9. 211. c
martyres, pro sanguine Christi quem bibe-
runt, sanguinem suum fundere non dubi-
tauerunt. to. 9. 212. e
in sanguine fuso a latere Christi, sancti mar-
tyres stolas lauerunt. tom. 9. 242. d
securitas martyribus a Christo pre-stata. to.
10. 97. f
salutem temporalem, pro eterna, sancti mar-
tyres contempserunt. tom. 10. 256. a
Comparatio conditionum martyris, & tor-
toris. to. 10. 276. b
martyres supplicia nō timebant, quia pro se
deum habebant. tom. 10. 277. l, m
martyres per passionem, translationem magis
credunt esse quam finem. to. 10. 278. b
Vox martyrum, est omnia tolerare pro Chri-
sto, & de se nihil prae-sumere. 10. 278. d
martyres in multis afflicti, per fortitudinem
tamen manserunt immutati. to. 10. 284. c
Martyrum victo-ria, triumphus, vindicta
martyres omnes, quomodo vicerint lupos. to.
8. 70. e, f
Hoc orat vox martyrum, non ut occidant ini-
micus, sed ne timeatur inimicus. 8. 213. i

Vox martyrum gratulantium de evasione pe-
riculorum, cum iam ad perpetuam felici-
tatem peruenierint. to. 8. 481. b, c
martyres in quo vicerint, & per quid. to. 10.
50. h, i
Anima martyris discenda a corpore, deus
corporis curam assumit. tom. 10. 320. g, h
martyres post iudicium vindictam recipiēt.
to. 10. 155. k, l, & 259. m
Martyres imitandi.
martyres vobis ostēdunt pro veritate & pie-
tate omnia mala esse toleranda. to. 5. 92. c
martyrum sequamur vestigia, si mentem
Christo parere velimus. to. 9. 97. h, i
Qui castitatem veritatem, & iustitiam in fra-
tribus defensaverit, ac in seculo dierit,
martyr erit. to. 9. 229. g
Si ad martyrum flammam non peruenimus,
eorum salutem passionem cogitemus. to.
10. 269. e
Habet pax nostra martyres suos. to. 10.
250. m
mundi voluptates contempsisse, magna pars
martyrii est. to. 10. 277. b
Qui martyres imitari noluerit, ad eorum
beatitudinem peruenire non poterit. ibi-
dem. f
Quomodo sunt imitandi martyres. ibid.
Duobus præcipuis imitabimur martyres. ibi-
dem. g, h
Martyrum præstantia.
martyres nostros tanto pulchriores ciues cō-
lestes, quāto victoriosiores possemus hero-
es appellare. tom. 5. 87. K
martyrum corona tom. 6. 269. e, f
martyrii donum occultum, si examinatrix
desic tentatio. ibid. d, e
martyres in Ecclesia summum locum tenēt,
& apice sanctę dignitatis excellunt. to. 8.
236. h
Pro martyribus non oratur. to. 9. 97. i, 10. 10.
75. K
martyres, & Apostoli, ac ceteri sancti pasto-
res boni. tom. 10. 42. l, m
Ad Martyrum corpora miracula edita. to. 1.
13. a, b, to. 2. 197. a
Ad martyrum sepulchra epulę & synaxis. to.
mo. 1. 43. b, c
Ebriosi in honorem martyrium. to. 2. 94. h,
martyrum reliquię honorandę. tom. 3. 68. h
martyrum basilicę frequentandę. ibid.

I N D E X

- martyrium vice baptismi. ibidem. i. & tom. 5.
 113. K, to. 7. 138. a, b
 martyrum reliquas hypocritæ sub habitu monachorum venditant. to. 3. 265. i
 martyrum orationibus, ppiciatur deus peccatis populi sui. to. 4. 54. a
 martyres sancti quomodo adfint periclitibus, negat se posse definire Augustinus. to. 4. 322. e
 martyres delubris succedere. to. 5. 73. b
 martyres honoramus propter, deum, celebrantes ipsorum memorias, ut deo gratias agamus, & nos exemplo illorum ad coronas accedamus to. 5. 74. k, & seq.
 Quod vniuersa miracula, quæ per martyres in Christi nomine fiunt, ei fide testimonium ferant, qua in Christum martyres crediderunt. to. 5. 232. g
 Quanto dignius honorentur martyres qui ideo multa mira obtinent, ut deus verus colatur, quam demones, qui ob hoc quedam faciunt, ut ipsi dii esse credant. ibi. i. & seq.
 martyrum memorias qua religione colant celebrent Christiani. tom. 6. 120. e, f
 martyrum festa quomodo celebranda. to. 8. 61. f
 martyrum scopus, Christus. ibid. c
 Si martyrum natalitia volumus recte celebrare, imitari debemus eos, non præcedere: &c. to. 8. 246. f
 Quoties sanctorum martyria celebramus, toties saluatoris laudes edimus. to. 2. 59. g, h
 Inter martyres, præcipue laudamus innocentius, qui ceteros præuenerunt. ibid. g, & i
 Non immerito martyrum corpora sub altario cõduntur, ubi mors domini quotidie celebratur. ibid. h, i
 In festis plurium martyrum, Sermones sex. tom. 10. 266. f, & seq.
 Martyrium,
 Quid sit martyrium. tom. 10. 278. c
 martyrium supplet vicem baptismi. to. 5. 113. i
 De martyrio. to. 7. 6. b
 In martyrio tria sunt. tom. 8. 236. h, i
 Armatus Augustinus ad fortiter preferenda martyria. tom. 10. 6. a, b, & seq.
 Qui pro testimonio veritatis vel iustitiæ quod pertulerit, dominus illi pro martyrio computabit. to. 10. 240. i
 Vincere peccata, pars martyrii est. to. 10. 250. m, & 251. c, & 277. b
 Non martyrium sola effusio sanguinis con-
- summat. to. 10. 277
 Non tantum in effusione sanguinis est martyrium. to. 10. 306.
 Martires non baptizati, extra Ecclesiam, Schismatici, Pseudomartyres.
 Pseudomartyres. tom. 2. 63. b, c, to. 4. 394.
 De martyribus non baptizatis. to. 3. 68. i, to. 7. 138. a, b
 martyrium schismatici pro Christo, quantum valeat. tom. 4. 364
 mors quando bona martyribus, & quando male. to. 5. 113
 martyrium extra ecclesiam. to. 7. 137. f
 Donatus & Marcus, non habendi pro martyribus, qui seipsos precipitarunt. to. 9. 23. g
 martyres, quia fideles. tom. 10. 70
 Qui sint martyres diaboli. tom. 10. 278. c
 Spiritus malignus sepe implet vates suos, falsos martyres, ut tormenta vel sibi ingerant, vel ingesta contemnat. tom. 10. 32. e, f
 martyriani heretici, qui. tom. 6. 8
 masculinum genus, per quolibet sexum. to. 4. 107
 masculum & foeminam fecit eos. exponitur tom. 5. 128. d
 Quid significet id quod Aegyptii masculi Iudæorum occidi, & foeminas referuissert. to. 10. 170
 masculinisse regnum tom. 5. 30
 maspha, interpretatur intentio. to. 5. 16
 massa candida, apud Carthaginem, plus habet quam centum quinquaginta tres martyres: horum festum agitur non calende Septembris tom. 8. 15
 massa sanctorum to. 10. 2
 massageta. to. 5. 20
 matres duæ, celestis & terrestres. to. 4. 30
 mater Scipionis non adoratur. to. 5. 12
 mater magna, oēs vicit crimine Eod. 62. 3
 mater, & virgo, Ecclesia catholica to. 6. 2. h, i. Vide, Ecclesia
 mater impiorum, Babylonia. to. 8. 46. b
 Contra matres quæ cum pepererint, dantur tricibus infantes nutriendos. to. 8. 15
 charitas materna. tom. 10. 2
 matræ cur se Christus negauit h. e. to. 2. 42. n
 matrem reliquit Christus. to. 3. 354. e, to. 8. 133. m, & seq. to. 9. 19. f, g
 mater interpellans. to. 4. 15. b
 mater fidelium, quomodo Maria. to. 6. 2. a
 Vide, Maria.

matres

matrem habuisse Christum
 quidam negent.
 matrem Christum non ex
 clina dicit, Quid mi
 9. 17. d
 materia prima, hyle.
 Materia prima quid
 gellius, & quid m
 materia prima ex nihil
 materia materia vari
 materia 68. f, g
 Materia præcedat
 materia, & seq.
 materia informis, & fo
 materia, & seq.
 materia quælibet.
 materia corporali vn
 ratio in qua innatu
 materia est immo quod
 materia erit, vel post app
 materia & Lucas gene
 materia variant. to. 4. 37. f
 materia X.
 materia Evangelium
 materia h. & 156. b
 materia & Lucashum
 materia commendat. to
 materia per leonem sig
 materia
 materia quando vocat
 materia quælibet, qui &
 materia elegit Christu
 materia
 materia non esse auth
 materia finierunt.
 materia Evangelista.
 mathematicorum vana
 materia
 mathematicorum memo
 mathematicæ figura & l
 materia
 Contra Mathematicos q
 materia ponit ad? & volu
 mathematicorum pernicio
 materia
 mathematici non habent
 Inter Mathematicos, &
 to. 3. 11. m
 mathematici, etiam si ve
 Christiano,
 Contra mathematicos.

IN DIUVM AVGVSTINVM

matrem habuisse Christum super terrā, cur
quidam negent. to. 8.22.i

matrem Christus nō exhonoraui in nuptijs
cū dixit, Quid mihi & tibi est mulier?
9.17.c,d

materia prima, hyle. to. 1.72.f

De materia prima quid senserit aliquādo Au-
gustinus, & quid modo. ibid.g

materia prima ex nihilo, ex hac omnia. ibi.i

Informis materia varijs nominib. designata.
to. 1.268.f,g

An materia præcedat formam, to. 3.168.i, &
188.l, & seq.

materia informis, & formabilis. Eodem. 188.
l, & seq. to. 1.8.h

materia quælibet. to. 3.168.h

materiæ corporali vniuscuiusque, indita est
ratio in qua innatū videtur esse quod nō
dū est: immo quod latet, sed accessu tēpo-
ris erit, vel post apparebit. to. 5.237.c

matthæus & Lucas generationē Christi recē-
sentes variant. t. 4.37.b, & 126.h,i, & 355.
e, & K, to. 6.48.c,d

matthæus Euangelium Hebraicē scripsit. to.
4.126.h, & 156.b

matthæus & Lucas humanitatem Christi ma-
xime commendant. to. 4.226.K, & 183.i

matthæus per leonem signatur. to. 4.126.b,
to. 9.60.m

matthæus quando vocatus. to. 4.146.f

matthæus, ipse est, qui & Leui. ibid.e

matthæum elegit Christus, & scribā reiecit.
to. 4.245.i

matthæum non esse authorem Euangelij sui
Manichæi finxerunt. to. 6.107.K

Vide, Euangelistæ.

mathematicorum vanæ diuinationes. to. 1.
48.g, to. 4.189.a,b

mathematicorum memoria. to. 1.62.m

mathematicæ figuræ & lineæ. t. 1.212.i, K, &
seq. to. 3.212.l,m

Contra Mathematicos qui expositione syde-
rū ponūt act⁹ & volūtates hoīū. t. 2.170.e

mathematicorū perniciosæ superstitiones.
to. 3.11.f to. 4.435.c,d, & seq.

mathematicis non habenda fides. to. 3.11.i

Inter Mathematicos, & demones, societas.
to. 3.11.l,m

mathematici, etiam si vera dicant, fugiendi
Christiano. to. 3.174.h,i, & seq.

Contra mathematicos. to. 4.189.a, & seq. &
Gg 3 De

211.e, f, to. 6.9.b,c, to. 8.538.c,d, & seq.
to. 9.201.i

matheseos obseruatio Christianis pniciofis
sima. to. 4.287.f, & seq.

mathematicorum vanitas: & quod cōuincā-
tur seiplos destruere & refellere. to. 5.39.
m, & infra copiose.

mathematici malè iudicant rerū euentus at
tribuentes fato. to. 5.39.g, & seq.

De mathematico conuerso per beatū Augu-
sti. qui secū portabat codices icēdēdos: p
quod fuerat incendendus. to. 8.209.k

mathematicorum sacrilegia. ibid.

Vide Astrologia, & Diuini.

Contra Mathematicos agitur. to. 8.203.b,c

mathematicorum impietas de Christo. to. 9.
18.a,b

mathematicos cōfundit Augustinus ex Euā-
gelio. ibidem.b

mathematicis non credendum. ibidi.c

mathematici multos sefellerunt. to. 10.46.h

mathematici, peccatorum causam reiiciunt
in stellas. to. 10.96.f

Diabolus, per Mathematicos & Manichæos,
seducit homines ne confiteātur. ibidem.

mathusalem anni. to. 4.28.m

De mathusalem vita, cōscripta diuersimode
in codicibus nostris, Hebræis, & Græcis.
to. 5.134.g

Et quotannis vixerit. Ibi g,h

Vita mathusalem, quatuordecim annis vide-
tur diluuium excedere. ibid.i

mathusalem secundū aliquos, trāslarus fuit
tempore diluij. Eod. 134.K

mathusalem sex annis ante diluuium defun-
ctus est, secundum quosdā. ibidem. 135.i

mathusalem quoniam nō fuit in arca vbi po-
tuerit viuere. to. 7.259.c

De matrimonio, & cēlibatu cōtētio t. 1.46.c

matrimonia, & possessio, Christianis licita.
Eodem. 259.h

matrimonij vsus legitimus. ibi.i, & seq.

matrimonij cōsummatū, & ratū. to. 2.48.g

matrimonium diuinitus institutum. t. 3.74.l
to. 4.330.b

matrimonia ēt secūda & tertia, licita. t. 3.77.
matrimonium tria cōplectitur. to. 3.208.h,
i. to. 6.261.c, to. 7.261.

matrimonii sacramentum. t. 4.20.h, in fine.
to. 6.257.c, 258.m, & fo. seq. c

matrimonium cum infidelibus. to. 4.28.b

- De matrimonio sacerdotum. to. 4. 302. e
matrimonium quō Deus instituit ad adiuto-
rium propagandę prolis. to. 5. 128. c
In matrimonio coniugio, viri acceperūt so-
rores suas a principio. to. 5. 127. h, & seq.
matrimonio sancti patres propinquas sibi
coniūgebant, ne longius propinquis dis-
pergerentur. ibidem, & seq.
matrimonia cōsobrinarū, cur prohibita. ibi.
matrimonium non solum sororum, sed etiā
cōsobrinarum, quod lege diuina nō pro-
hibeatur, antē etiam quam lege humana
prohiberetur multi horrebant. ibidem
matrimonio coniuncti verēcūdāt de actu
libidinis. to. 5. 127. e, & seq.
matrimonium Abraham cum Cethura, post
Sarę mortem, quid figurarit. t. 5. 153. b, c
matrimonij copula, excusat delitias mūdi, q̃
non sint damnabiles. to. 5. 224. f
matrimonium verū contrahūt, quę post vo-
tum nubunt. to. 4. 367. l
Nec dirimi debent. ibi. m
matrimonium bonū, etsi voti solutio mala.
to. 4. 367. b
matrimonij vsū dānant Manichæi. t. 1. 25. 6
g, & 265. f, g, t. 3. 68. g, to. 6. 7. m, & 100. K
Encratitę. to. 5. 6. h
Adamiani. ibidem. k
Apostolici. ibidem. m
Hierarchitę. to. 3. 68. g, to. 6. 8. c
A matrimonio abstinentes & monachos, ele-
ricos, multos, hēt Ecclā catholicā. t. 6. 6. m
matrimonia & continentiam æquabat Ioui-
nianus. to. 3. 68. g
matrimonium contraxerunt uirgines sacrę,
prouectę etiā ætatis Iouiniano auctore.
to. 1. 23. i, to. 6. 10. f
matrimoniorū molestias abhorruit Iouinia-
nus. ibidem
matrimonium quare sic dictum. t. 6. 114. i, k
matrimonij vinculum soluit sola mors cōiū-
gis. to. 6. 279. h
matrimonia iterata p̃ fornicatione habebāt
Cataphryges. to. 6. 5. i
Catari. ibidem. m
Tertullianus. to. 6. 10. h
matrimonium Christi, & Ecclesię, magna
charitate coniunctum, to. 8. 328. g, h
Vide, Coniugium.
Patriarchę ad fontes & puteos matrimonia
inuenerunt. to. 10. 167. g
matrimonium in fide, partus in virgine. t. 1.
132. f
matta, strati genus, vnde Mattarij. to. 6. 73
matura, siue Matura, dea. to. 5. 32
maturitas, & immaturitas, quę dici soleat.
8. 463. a
In natali beati Mauritiij, ac sociorū eius: S
mo. to. 10. 32.
maxilla locus. to. 3. 46
maxillam præbere quomodo intelligend
to. 2. 7. i, k, to. 4. 7. i, & 401. m, to. 6. 139
b, & fo. seq. l, m
Christus percutienti alteram nō præbuit
xillam. to. 9. 115. g
maximilla, vxor Egetis præfecti. to. 6. 56
maximilla, prophetissa Montani. to. 6. 5
maximinianus, Episcopus catholicus, gra-
ter cęsus a Donatistis. t. 2. 66. a, b, t. 7. 8
maximinianistarum causam perstringit. t.
2. 4. h, to. 2. 232. g, h, to. 7. 89. K, l
maximinianistę factio Donatistarum. t. 6
b, to. 7. 5. c
maximinianus ordinatur Episcopus, con-
Primianū Episcopū. to. 2. 66. a, b, & 20
l, m, to. 6. 24. b, to. 7. 83. g, to. 8. 96. d
maximiniani schissima. to. 7. 83. h, & seq.
fo. 95. h, i, & seq.
in Maximinianistarum causa acriter inue-
nitur in Donatianos. to. 7. 99.
maximinianistarū cā narratur. to. 7. 206. e
Quod decreto Bagaiensis cōcilij, qui p̃
manibus Maximinianum nō ordinauerūt
innocentes decernuntur. to. 7. 102. e
De eorum concilio, & quid in eo actum
to. 8. 96. e
Quod excluderentur a Donatistis de-
siliis. to. 8. 192.
Contra Maximinum Hæreticū scripsit
Iulianus. to. 6. 219. c, & 1.
maximum, Arianū quomodo vicerit Au-
stinus. to. 1. in Possidō.
maximus. to. 5. 4. b
medeæ volatus. to. 1. 11. i
mediator iter Deū & hoīes, qualis esse o-
teat. to. 1. 67. K, to. 4. 433. k, l, to. 7. 20. a
Verus mediator, Christus. to. 1. 67. K, t. 2. 1.
m, & seq. to. 3. 54. l, & 63. l
mediator vnus. to. 2. 140. b, to. 3. 20. b, & 3
b, & m, & 355. b, to. 4. 134. l
mediator verus, Christus est, quia homo
78. c

78. c, & 97. h
Vmediator Christus
fra angelos esse vo-
angelos mātis in in-
superioribus vita.
mediatorem inter nos
transseuntē habere o-
nem permanentem
do relucitari debet
mediator inter deum &
in bonis, neque m-
Quo mediatore indig-
Conueniens mediator
mediatores falsi & fal-
mediator Christus est
ui, in qua etiam est
to. 5. 83. h, & seq.
Per mediatorem Iesu-
rum,
mediator Christus, o-
nis non esse malam.
mediatori tanto renaci-
to in hac ima potest
rem videmus.
mediator Christus, cō-
to. 1. 10. 1. b
mediatorem Iesum
donatim vitis spera
mediatorem se nō facia-
& populum.
mediatorem esse inter
quid sit.
Cui Christus mediator
to. 3. 2. e, f
Quid mediator inter
to. 4. 60. b, c
Mediator factus est
ibid. 11. b, c
mediator dei & homin-
um homo. to. 9. 97. b
to. 8. 12. f, & 142. h
Christus non est media-
torum, nec mediator
verus est verus noui
mediator.
mediator vulnerum ne-
to. 1. 10. 3. 9. f, g, to.
medici consulendi.
medicina omnis a deo

78.c. & 97.h

Vt mediator Christus esset, in forma serui in
fra angelos esse voluit, in forma dei supra
angelos mansit, in inferioribus, vitę via in
superioribus, vita. *ibid.* 78.c.d

mediatorem inter nos & deum mortalitatem
transcendentem habere oportuit, & beatitudi-
nem permanentem: & pręmittit quomodo
resuscitari debent a morte. *ibid.*

mediator inter deum & hominem, nec ange-
lus bonus, neque malus. *ibid.* & sequen.

Quo mediatore indigebamus. *to. 5. 79.c*
Conueniens mediator fuit Christus. *ibid.*

mediatores falsi & fallaces. *ibid. e*

mediator Christus est, secundum formam ser-
ui, in qua etiam est sacerdos & sacrificiū
to. 5. 83. h. & seq.

Per mediatorem Iesum fit purgatio peccato-
rum. *to. 5. 88.e. & seq.*

mediator Christus, ostendit substantiam car-
nis non esse malam. *Eod. 88.a*

mediatori tanto tenacius inhaerendū, quan-
to in hæc ima potestatem dæmonum ma-
iorem videmus. *to. 5. 172.l*

mediator Christus, cōtrarius est dæmonibus
& ab ipsorum dominio nos liberat per suā
fidem. *Eod. 193.g,h*

Per mediatorem Iesum nobis deus amorem
donat quo vitis speramus. *to. 5. 219.f*

mediatorem se nō faciat sacerdos, inter deū
& populum. *to. 7. 10.l, m*

mediatorem esse inter deum & hominem,
quid sit. *to. 8. 48.i*

Cur Christus mediator dei & hominum. *Eo-
dem. 332. e, f*

Quod sit mediator inter duos, & quomodo
to. 8. 400.b, c

Ideo mediator factus est Christus, quia &c.
ibid. 511.b, c

mediator dei & hominum Christus, in quan-
tum homo. *to. 9. 97.b, & 237.e, f, to. 10. 68
m, & 128.f, & 142. h*

Christus non est mediator homo præter dei
tatem, nec mediator deus præter humani
tatem. *to. 9. 237.f*

Ioannes est verus noui & veteris testamenti
mediator. *to. 10. 265.e*

medicina vulnerum nostrorum, Christus. *to.
1. 59.d, to. 3. 9. f, g, to. 9. 5.m*

medici consulendi. *to. 1. 282.g*

medicina omnis a deo. *Eod. 234.i*

medicina animarum. *to. 1. 239.b, c, & 234.i*

medicina non i deo negligenda est licet quo-
randam insanabilis sit pestis. *to. 2. 50.c*

Cui penitendi medicina non prodest, pesti-
mum est hominum genus. *to. 2. 74.m*

medicinas multas inuenire cogunt multorum
experimenta morborum. *to. 2. 68.h*

medicinę pro ætate & tempore adhiberi de-
bet, q̄ exēplo probatur. *Eod. 6.m, & seq.*

De consilio medicorum faciendum, est quod
fiendum est pro salute. *to. 2. 154.g*

Non est opus sanis medicus, sed egrotantib.
exponitur. *to. 2. 258.i, k*

medicina superstitiosa. *to. 3. 11.d*

medicinę externę vsus. *to. 3. 203. & l*

medici aliquando salutis opitulantes, in cor-
pore faciunt quæ horret aspectus. *to. 5. 7.c*

medicina Syllæ modum excelsit. *Eod. 28.e*

medici forma nihil prodest. *to. 5. 35.g*

medicina nulla spiritalis valet adhibita exte-
rius, nisi spiritus sanctus curet interius. *to.
5. 132.e*

medicamenta non sufficiunt ad curandas in-
firmitates diuersas. *Eod. 237.d*

medici quidam, anatomici vocati, conside-
rauerunt satis crudeliter, interiora homi-
num mortuorum laniantes. *to. 5. 238.f*

medici anatomici. *to. 7. 387.m, & fo. seq. f*
medici empirici. *ibid.*

medicorum mos. *to. 8. 3.l*

medicina morbos non nouit. *to. 8. 4.l*

medicus crudelis est, qui exaudit, & parcit
vulneri & putredini. *to. 8. 79.d*

Quod ferro armetur contra vulnus, non con-
tra hominem. *to. 8. 86.f*

Nō curat quid a phrenetico audiat, sed quo-
modo conualescat. *Eod. 89.m*

magna est gloria medici, quando ex despera-
tione conualescit egrotus. *to. 8. 144.f*

Ad hoc amat egrotū, vt faciat sanū. *ibid. l*

medico omnipotenti nihil est insanabile. *to.
8. 198.K, & 381.d*

medici, etsi non suscitabunt, non ideo debēt
homines deferere medicinā: quia sub isto
nomine superbi intelligūtur medici, pos-
licentes hominibus salutem, quam dat so-
lus deus. *Eod. 252. a, b*

medicus alia pręcepta dat sanis, alia egrotis.
to. 8. 263. l, m

medici & gigantes in Hebręo, ponē vno mo-
do sonant: & quid significēt. *Eod. 389.h, i*

INDEX

medici per fidele ministerium opitulantur
saluti: viuentes curare possunt, non mor-
tuos excitare. ibid. i. K
medici dicuntur prædicatores verbi. ibi. K. l
medicus i doloribus exigit parietia, sed post
dolores, pmittit salutē: sic & Xps. t. 8. 320. i
Cur medicus fallatur aliquando promittens
sanitatem de corpore humano. to. 8. 31. e
medicamentum medicatum a sapiente, quid
sit. Eodem. 188. b. & seq.
medicamenta quotidiana, sunt refectiones
omnium indigentiarum. tom. 8. 381. g
Hoc valuit ad ægroti medicamentum, qd me-
dicum occidit ægrotus. Eodem. 420. m
medicamenta sunt quæ nobis quotidie ap-
ponuntur. to. 8. 480. g
melius est vt omnes sani sint, quam vt ars me-
dici exerceatur. to. 8. 488. b
medicus & animarum & corporū Christus.
to. 9. 32. i. to. 10. 17. g. & 18. c. d. & 64. b. c.
& sequen. & i
Quid medicus in egroto amet, & odiat. to. 9
137. f
medicus voluntatem ægri attendens, nunq̃
illum curat. to. 9. 199. m
Deus magnus medicus, quare ad nos venit.
to. 10. 61. m
Boni medici officium. to. 10. 68. i
Quantā nobis medicina Christus attulerit.
to. 10. 264. a. b
medietas saluatoris, significatur in lapide a
Samuele posito inter duo loca: & quomo-
do. to. 5. 162. K
meditatio & contēplatio, qd sint. t. 3. 289. c.
& 294. h
meditari diuina. to. 3. 351. f
meditationum liber. to. 9. 150. col. 4
meditationum liber alius. Eod. 235. co. 2.
Diuina meditatio dulcis est. to. 9. 173. g. h
meditatio animę ad amorē Christi. t. 9. 174. g
Officium meditationis. to. 9. 177. f. g
medium quoddam est homo inter bruta, &
angelos. to. 5. 78. m
medii nō sunt angeli boni, inter nos & deos
to. 5. 78. c. & 81. f
medius, alius bonus, alius malus. Eod. 78. e
medium duplex. ibidem
in medio terræ quando deus operatus sit sa-
lutem. to. 5. 159. K
In medio duorum animalium Christum co-
gnoscendū prædixit Abacuch. Eod. 191. c
Quod mediū dicitur, cōmune est. to. 8. 39
mediū dicitur, cui præcipuus honor exhi-
tur. Eodem. 419
In medio est, qcqd est oībus cōmune, & c
nō est i medio, quasi i priuato est. t. 8. 27
Illud in medio est quod paria habet spa-
ad omnes fines: ita deus medius esse dic-
æqualiter omnibus consulens. Eod. 13
In medio populi, non suscipientis, suscipi-
mus misericordiam dei. to. 8. 14
Iesus Christus medius inter uiuos & mo-
tuos. to. 10. 177
medullę interiores sunt ipsis ofsibus, & sig-
ificant dilectionem perfectā. to. 8. 225. d
mel amarum est febrienti, dulce tamen &
ceptabile sanitati. to. 8. 32
mel sapientia est, primum dulcoris tene-
in escis. Eodem. 298
mel doctrina est sapientię. to. 8. 457
Sensus mystici, mella de fauis, & granorū
spicis confectio. to. 10. 14
melancomice, coniunx Crias regis, deifi-
tur. to. 5. 170
melech i Hebręo, chorus significat. t. 8. 317
melchisedech protulit sacramentum men-
dominice. to. 2. 129. i
melchisedech excellentia. to. 4. 34
melchisedech sacerdos, Abraham bene dix-
to. 5. 150. b Vide, Dau
melchisedechitę heretici, alias melchised-
chiani, melchisedech nō hominē, sed
virtutem fuisse putant. to. 6. 6
melchisedech, episcopus Romanus. to. 2. 218
melicerte præcipitio spontaneo in mari p-
ruit. to. 5. 172
An meliora deteriorum nominibus voca-
possint. to. 1. 181
meliora nostris, quę manichęi volunt es-
summa mala. to. 6. 43
Fieri non potest, vt res deterior te, faciat
meliorem. to. 8. 72
melitiani heretici, nō orāt cū cōuersis. t. 6. 8
melitonii imaginē dei non esse animam dix-
runt. to. 6. 4. i. x. 9
membra genitalia cur dixerit Apostolus in-
honestā. to. 1. 22. i. to. 6. 15. 1. a.
membrū Liberi tenebatur coronare mater
familias honestissima. to. 5. 61
membra in sanitate leuia sunt, & in langu-
re macra. Eod. 116. g.
membra pudenda, ante peccatum non erat
pudenda.

IN DIVVM AVGVSTINVM

pudenda. to. 5. 11. 5. a
 membra genitalia, in opere libidinis, nō mo-
 ventur a uoluntate. Eod. 127. i
 membra genitalia obedirent voluntati, si nō
 fuisset peccatum. ibid. 128. f
 ē, quare hō magis verecundatur de motu
 eorū, quā aliarū passionū. ibid. g, & seq.
 membra nulla sunt in corpore humano ad
 necessitatē, quæ etiā non sint ad decorē:
 sed conuerso, sunt quædam ad decorē, &
 non ad necessitatem. to. 5. 238. g
 membra nostra, & uiscera, quæ nō sunt distri-
 buta per varios necessitatis vsus, p̄ficiunt
 in dei laudibus iā cessante tali necessitate
 & sempiterna existēte felicitate. t. 5. 241. i
 hominis mēbris dei, quæ in nobis uisibi-
 lia & corporea sunt, potentias operatio-
 num oportet intelligi. to. 8. 22. K
 inter mēbra multa est distantia, & tñ vnum
 faciunt corpus. to. 8. 48. L
 igitur in membris nostris diuersa sunt opera
 sed sanitas vna: sic in oībus mēbris Chri-
 sti diuersa munera, sed caritas vna. t. 8. 73. L
 de membrorum concordia. eod. 502. c, d
 membra cēlesta, sunt opera bona. t. 9. 138. b
 Quæ sint membra nostra super terram. ibid.
 membrorum vanitas & auxilia in corpore.
 to. 10. 41. b, c
 membra Christi, & corpus eius, sumus oēs
 simul. to. 10. 142. h, i
 tollens mēbra Christi, faciam membra me-
 retricis, exponitur. to. 10. 152. f
 memoriæ vis magna. to. 1. 61. e, & seq. & fo.
 seq. copio. & 196. i, k, & 198. e, f, t. 10. 32. c
 Vide, Reminiscētia.
 Affectionum memoria. to. 1. 62. m, & seq.
 etiam quæ absunt, meminimus. ibid. 62. c
 memoria mathematicorum. ibid. 62. m
 memoria, vter animi ibi 62. b, & t. 10. 11. h
 memoria est etiam obliuionis. to. 1. 62. d, e
 memoriā habent & aues, & pecorato. 1. 62.
 g, & 109. l
 in memoria an sit beata uita. to. 1. 63. K
 meminimus & eorum quæ nunquā habui-
 mus. ibidem. m
 memoria deum quoq; continet. ibi. 64. d
 In quo memoriæ gradu reperiat deus. ibid. e
 memoria infida custos. to. 1. 147. l
 memoriæ subsidium, scriptura. to. 1. 172. h
 memoria vtrū possit ēē sine phāstia. t. 2. 101. l
 memoria non semper est præteritorū. ibi. m

mēoria, quō cōtinet ī corpore. t. 2. eo 163. m
 memoria quædam potest esse sine imagina-
 tione. to. 2. 24. b
 Quomodo meminimus eorum quæ nunquā
 vidimus. ibidem. e, & seq.
 memoria in scripturis tractādis plurimū va-
 let. to. 3. 9. K
 Trinitatis vestigium in memoria. to. 3. 128. b
 Quomodo memoria mentis venit in ipsam.
 to. 3. 143. h
 memoria an & præsentium. ibid. i
 memoriæ sedes, in cerebro. to. 3. 199. d
 memoria mens est. to. 3. 290. f
 Animus, pro memoria. to. 1. 62. b
 memoria quid sit. to. 3. 291. i, to. 4. 187. g
 memoria, intelligentia, amor. to. 3. 298. f
 memoria mirabili sūt quāda p̄simi. t. 5. 56. f
 memoria est in brutis, & sensus, & appetitus
 to. 5. 100. l, m
 memoria Simplicii incōparabilis. to. 7. 388. i
 Qui non est memor dei in quiete, nec in a-
 ctionibus meditabitur. to. 8. 212. K
 meminisse dei, est ipsius facere eo. fo. 318. m
 Quædam meminimus cum odio, quæda cū
 amore. to. 8. 521. c
 memoria abundantiz suauitatis dei, quæ sit.
 eodem. 553. K
 Perdit de terra memoriā eorum: exponit.
 to. 10. 76. l, m
 memoria, intellectus, voluntas, separabiliter
 demonstrabilia, inseparabiliter operantur.
 to. 10. 53. a, b, & d
 Et hæc tria quomodo singula p̄sonis tri-
 nitatis appropriata sint, ignorare sed dicit
 August. ibid. e
 memphis, Aegypti vrbs. to. 4. 39. m
 mena dea, q̄ præest mēstruis. t. 5. 33. d, & 56. a
 menander, Simonis magi discipulus. t. 6. 4. x
 menandriani asserēbant mundū opus ange-
 lorum. ibid.
 Liber de mendacio, moribus ad veriloquiū
 diligendum proficit. to. 1. 21. m
 mendacium hominis, veritæ dei. to. 1. 82. K
 to. 3. 354. d
 mentiri & fallere, differunt. to. 1. 241. i, K, to.
 3. 52. e, f
 mendacia poetica to. 1. 165. i, & 179. d
 mendax quid sit & mētiēs. t. 1. eod. fo. 179. d
 mendacium officiosum nō est dicendū, nec
 ob laudem quidem dei. to. 2. 12. l, m, & fo.
 seq. e, & seq. & 16. h, i, & 24. c

Vtrum

I N D E X

- Verū mentiri fit viri boni, an oporteat aliquā
do mentiri. to. 2. 12. l. & 24. c.
- Mendaciū nō admittendum in literis sacris.
to. 2. 12. k. & seq. epistolis & 21. g. & seq.
& 24. c. & seq.
- mendaciū non sine iniquitate. 3. 6. e. & 52. e
- Mētiri qd fit. 3. 52. e. & seq. 4. 2. d. & 16. f. g
- Mendacium non ideo peccatū non est, quia
prodest. to. 3. 53. m. to. 4. 2. i. & seq.
- Mendacium laboriosum. to. 3. 348. f
- mendaciorum genera duo. to. 3. 351. l. to. 4.
75. f. & seq. 10. 8. 12. m
- mentiri, vel opinari, quis dicatur. to. 4. 2. c
- mentientis cor, duplex. ibid.
- mentiri num aliquando prodest, aut liceat. ibi.
i. & seq.
- mendaciorum exempla. ibid.
- mendacium, an sit iniquitas to. 4. 3. d
- mendacium pudicitie causa. ibid. g. & 9. d
- mendacium officiosum. to. 4. 3. i. & 14. h
- mendacium quo vitetur grauius, qd. to. 4. 4. l
- De mendacio. to. 4. 1. a. & seq. Retra. to. 1. 2. 1.
m. to. 10. 236. g
- Si mendacia sunt in sacris literis, imitanda
non sunt. to. 4. 17. a
- mendacia sanctorum non imitanda. to. 4. 15
d. & g. & 17. g. h
- mendacium semper esse peccatū. 3. 53. m,
& 349. to. 4. 16. m
- mentiri in vetere lege tolerabilius potuisse q̄
noua. to. 4. 11. c
- mentiendum ne sit pro cuiusque salute. ibid.
- mentiendum nunquam. to. 4. 18. m
- mentiri ne liceat pro eterna hominis salute.
ibidem. h
- mendacii nomē, p peccati nomine. 4. 19. e
- mendacia non sunt ioci. to. 4. 2. b. & 39. e
- mendacium obsecricum Hebræarum. 4. 17
a. & e. & 42. c
- mentiri, & fingere, differunt. to. 4. 122. m
- mendacio locum non esse in rebus fidei. to.
4. 5. f
- Licet tamē quedā occultare. ibi. g. & 14. h
- mentientis, & mendacis, differentia. Eod. 5. g
- mentiri vultu non liceat. ibid. i
- mentiri quando malum non fit. to. 4. 6. a
- mendaciorum octo genera. to. 4. 7. e. & 10. g,
& seq. & 18. l
- Cōtra mēdacii patronos. 4. 10. h. i. & 15. a. b
- mendaciorum mala. ibid. f
- mentienti non haberi fidem. to. 4. 12. j
- mendacii confutatio. to. 4. 12. j
- mendacia non esse, quæ putantur, in sacri
teris. to. 4. 15. c. & f
- mendax est diabolus. to. 5. 12. k
- Et quare dicatur pater mendacii. 9. 6. k
- mendacium potest dici omne peccatum.
5. 12. k
- mendacium non dixit Iacob, fingens se
Esau. to. 5. 154
- Viuerē secundum mendacium. to. 5. 12. k
- mentiri nullo modo potest deus. to. 5. 23. g
- Nec modestiæ causa mentiendū. to. 7. 24
- mendaciū est deo contrariū, quia & c. 8. g
- Qui tantum mentiuntur pro salute, aut co
modo alicuius, non malitia sed benigni
te merebuntur aliquando ab omni me
dacio liberari. ibid.
- In iis qui perfecti sunt, nec ista mendacia
veniuntur. ibid.
- Aliud est mentiri, aliud est verum occultare.
ibidem.
- Qui ideo mentitur per viuat, moritur ant
moriatur. to. 8. 54
- iusti non mentiuntur ad salutē. Eod. fo. 73
- mendaces abundare volunt societate mē
ciū, ne soli de mēdacio erubescāt. 8. 96
- Ideo mentiūtur inimici, vt potentiā cuius
minuant de quo mentiuntur. Eod. 223
- mendacium Iudæorum, ad cōmendanda
multam patientiam Christi valebat. ibi
- illi mentiūtur, qui aliud lingua, aliud cor
gerunt. tom. 8. 28
- mendaciū dicitur, quicquid est contra legē
& veritatem. to. 8. 337
- Sicut qui mendacium loquitur, de suo loq
uitur: ita qui loquitur veritatem, de deo lo
quitur: solus ergo verax deus omnis ho
mo mendax. ibi
- mendax est omnis homo peccato suo, dor
dei verax. to. 8. 43
- Qualiter omnis homo mendax est. tom. 4
204. m
- Laborant homines loqui mendacium, cū
ritatem tota facilitate loquerentur. to.
533. b
- mentiens in præcibus, iure forensi priuati
illo quod obtinuit præcibus. to. 9. 15
- mendax est, qui dicit Iesum non esse Christū.
to. 9. 128. K
- Qui mentiuntur, sunt ex Antichristo, nō
Christo. ibid.
- mendax

IN DIVVM AVGVSTINVM

mendax est, qui aliud loquitur, aliud agit. to. mens. to. 3. 47. a
 129. b mens principale hominis. Eod. 110. m
 mendacium est quod dicunt homines, hæc mens quomodo amat seipsam incognita sibi
 porta bona filiis meis seruo. to. 9. 202. c to. 3. 123. h
 mendacium fugiendum est. to. 9. 252. h Et quomodo ex parte sit sibi nota, arguta
 mendacii malum. to. 10. 27. K, l tio. ibid. K, l
 mendacium occidit. to. 10. 86. d mēs, id est, rationalis intelligentia. t. 3. 123. b
 non mentiendum propter humilitatem. to. mens, ut est, ita se nouit. ibid. g
 87. c, & seq. mēs quō intelligit quid nō sit. ibid. h, & seq.
 mendacium quomodo vultus fuerit Petrus. In mente hoīs quō rationale quoddam cōiū
 to. 10. 91. K, l gium. t. 3. 130. f, g, & fo. seq. g, & m, & seq.
 istud mendacium. to. 10. 112. c mens infantium an se nouerit. tom. 3. 141. e, f
 rum Abraham mētus sit dicendo pueris: mens quomodo seipsam intelligat. ibid. g
 Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. Supra mentem Deus. to. 3. 146. g, h
 to. 10. 146. e mentis humanæ excutientia. to. 3. 156. c
 lor. dicentium Christum fuisse mētum. Secundum mentem totus homo æstimāsus.
 to. 10. 223. b, c to. 3. 165. g
 memo mendaciter fingat apertum de assum mens angelica. to. 3. 185. a
 pnone virginis, qđ Deus voluit manere mens veritatis capax non est, nisi à vitijs libe
 occultum. to. 10. 270. g ra. to. 3. 254. g
 endico quodam latante. Augustinus inge mēs, & cōcupiscētia, in viro & muliere adu
 mit. to. 1. 46. m, & seq. brata. to. 3. 266. h, i
 endacitatem non esse verbi ministerium. mens dicitur a μῆν. to. 3. 283. d
 to. 3. 261. m, & seq. Quod in mente emineat intelligentia. ibi
 mendici nomine quis figuretur. to. 8. 414. d dem, e
 mendicare nihil aliud est, quam ad hominū mens omnia dūvāren. ibidem d
 misericordiam viuere. Eod. 418. e Spiritus quidem efficiunt mentē hominis,
 mēdicos suos nos fecit De⁹. to. 10. 4. c, d, & se. sed solus Deus implet. to. 3. 288. f
 mendicus panē à nobis petit, & nos à Deo mētis dilatio, subleuatio, alienatio. t. 3. 95. a
 Christum qui panis est. to. 10. 15. a mens ad cēlestia excitanda. to. 3. 297. h, i
 Omnes sumus mendici Dei. ibid. 35. g Vox mentis. to. 3. 338. g
 nenelatus. to. 5. 21. l mens infirma deprehenditur. to. 5. 8. c
 mens siue oratio, in homine optimum. to. 1. mensis Christianę laus. Eod. 9. f
 83. & 141. l Laudatur Deus, para mentem. to. 10. 54. h
 Et quomodo Deo subdenda. ibi. vtrōq; mens dea. to. 5. 35. m, & 56. f
 mens fruitur Deo, ut beata sit. to. 1. 8. i mēs bona melior est, quam bona memoria.
 mens rationalis vtiosa est, & tenebræ. Eodē. ibidem. 56. f
 39. b, c, & 154. b, c mens resistent passionibus insurgentibus ab
 mens quomodo triumphat de numeris tēpo inferioribus, regnum exercet virtutis. t. 5.
 ralibus. to. 1. 139. c, d 75. l, & seq.
 mentem, spiritum, & rationem vocari. ibidē mente inest naturaliter ratio, & intelligētia.
 210. l, to. 3. 47. a, & seq. f, g Eodem. 93. d
 mentis principatus. to. 1. 211. b, c, & seq. to. 3. mentis inerudita tarditas contenta est super
 123. b ficie literæ. tom. 5. 208. b
 Regnū mētis, & rerū collectio. t. 1. 211. b, c Ex mentis humanæ natura, ornatur vita ista
 mens potentior quam cupiditas. ibid. mortalis. to. 5. 238. b
 mente rationali & sapienti nihil præstantius mens humana discēdo, obliuiscēdo, & iudi
 præter Deum. ibi. c, d cando mutabilis est, nō diuina. t. 9. 105. m
 mentis renouatio. to. 1. 81. a, b mens sola Deum comprehendit. to. 10. 10.
 mentem quomodo quidam æstimabāt Deū 32. b, & 33. e, f
 esse. to. 79. c mens dominatum habet. to. 10. 60. m
 Vide

Vide

INDEX

- Vide Animus, Intellectus, Ratio.**
Mensa Augusti qualis. to. 1. In Pofido.
mensa dominica sacramentū protulit. Mel
 chisedech. to. 2. 135. m
mensa beatorum. to. 4. 53. g
mensa quando sit mufcipula. to. 8. 143. f
mensa superborum. Eodem 372. g
mēfis primus, cui Paschæ attributus. t. 2. 168
 i, k, & 170. g, h
mensis primus mensis nouorum dicitur. to.
 2. 169. i, k
mēsē luna cēpta & finita cōcludit. t. 5. 13. 6. m
mensis primus, vnde Martius dictus, to. m. 6.
 106. l, m
**mensibus deorum suorum nomina gētes im
 posuerunt.** Ibid.
**Ad menstruatam mulierem cur non accedē
 dum.** to. 4. 75. c, & seq.
menstruus sanguis. to. 5. 56. c
**menstruo cessante, cessat generationis cōce
 ptus.** to. 5. 152. m, & seq.
mensura pedum, & syllabarum. to. 1. 71. f
mensura temporis. Ibid. h, & seq.
Dimensio carminis. Ibid. i, k
mensura silentij. to. 1. 72. K, l
**Quomodo de mēsurā peccati & suplicij ex
 punitur, in qua mensura mensi fueritis, re
 metietur vobis.** to. 2. 60. a, b, & seq.
**Vtrum omnis mēsurā sit circumscriptibilis
 tempore.** Ibidem
**Vtrum aliquid possit esse cum mensura sem
 pitemum.** Ibidem
mensurabile quod modis dicatur. Ibi.
**In metiendi doctrina, vna est ratio anguli,
 alia quadrati.** to. 2. 166. m
mensura. to. 3. 180. i
**mensura qua metiuntur mali remetiuntur eis,
 sed nō eodē modo aliquando.** to. 5. 218. f
mensura plenitudinis. to. 5. 135. K
**Tribus mensuris mysterium trinitatis intel
 ligitur.** to. 10. 225. f
**mercator sine peccato & periurio vix esse
 potest.** to. 8. 251. l
bonā mercaturā docet Augustinus. t. 10. 4. b
mercenarius fugit. to. 7. 111. b, c
mercenarij pastores sua quærentes. to. 9. 73. l
mercenarius est tolerandus. to. 10. 41. h
**Paulus mercenarios permittit Euangelium
 annuciare.** Eodem. 42. c
Et qui mercenarij. ibi. & seq.
**Timotheus ad Phylippensis mittitur à Pau
 lo, nā tāquā mercenarius, cū tñ plures
 ca se mercenarios Paul⁹ haberet.** t. 10. 4.
mercenarius ob cōmodū, nō increpat. l.
**mercedem quomodo pollicetur scriptu
 to. 2. 140. m**
**merces quomodo debetur bonis operib
 to. 3. 353. K**
**Pro mercede temporali quidam Deo feri
 tes, turbantur, quando vident impiost
 bus abundare.** to. 5. 17
**merces sanctorum militācium pro ætern
 alia est quam terrenorum.** to. 5. 45
merces nostra, gratia vocatur, quia & c. to.
 62. m
**Non est flagitanda merces ante operation
 to. 8. 89. f, g**
merces nobis à Deo promissa. to. 19. 34
**Omnes æquales erimus in accipiēda æter
 mercede.** to. 10. 45
merces nostra. to. 10. 70
Corona, iustitiæ merces est. to. 10. 97. g
**merces misericordiæ opera exercenium
 10. 100. c**
**Quotquot sanctæ vitæ exemplo quisq; æ
 ficauerit, cum tot & pro tot mercedē b
 tam accipiet.** to. 10. 209
**Christus pro labore finito, promittit nob
 mercedem infinitam.** to. 10. 266
**Nemo accipiet mercedem, nisi cōpleuerit
 borem.** Ibidem
**merces puia, omnis opere facit tolerabil
 to. 10. 261. e, & l**
**Qualem mercedem habemus peregrinād
 talem mercedem habebimus peregrin
 fuscipiendo.** to. 10. 300
**merces discernit martyrem à patientia sce
 ratorum.** to. 10. 320
De Mercurij & Martis officijs. to. 5. 55
Mercurius, sermo. Ibidem
mercurius quasi medius currens. il
mercurius, Hermes. Ibidem
mercurius stella. Ibi. l. & fe
mercurij quot fuerint to. 5. 74
mercurius & Aesculapius coluntur. il
mercurius Trimegistus, nepos Athlantis.
 5. 170. a, 180. l
**mercurius q Græcè Hermes dicitur, de v
 bo perfecto scripsit.** to. 6. 11
meretrix in prophetia Osee. to. 3. 17. h, i, t
 141. c, d
meretrix quæ. to. 4. 92
meretrices,

IN DIVVM AVGVSTINVM

meretrices, superstitiones. to. 4. 418. c
 meretrice. tom. 5. 39. c, & seq.
 meretricum vltima nulla lux terrene ciuitatis
 rohibet. to. 5. 207. e, f
 meretrices olim lupę vocabant. Eo. fo. 277. b
 meretrix Romę pro dea colitur. to. 5. 92. g,
 & sequen.
 meretrix, bestia, eremus, vnũ sunt. t. 9. 147. h
 meretrix magna, super bestiam sedens quid.
 eodem. g
 meretrix, vita luxuriosa, quę rapinis & volu
 tatibus agit. to. 9. 148. d
 meretrix quę. tom. 10. 76. i
 meretrix quam Sampson cepit in coniugiũ,
 ecclesia est. to. 10. 181. g
 meretrix, inferi. to. 10. ibid. i
 meretrix, quomodo facta uirgo. to. 10. 188. b
 meretrix, quę, pater uxorem, cum aliquo dormit, nõ
 solum concubina, sed meretrix est. to. 10.
 109. x
 meretrix quę infantem diuidi nolebat Eccle
 siam catholicam signabat. to. 10. 226. e
 meretrix conditio. to. 10. 250. j, K
 meretrix, pro charitate. tom. 5. 177. d, tom. 7.
 174. f, in fine. & 176. c
 meretrix sempiternum significat, quia & cę.
 tom. 8. 176. c, d
 meretrix est sum persecucionem significat. Eo
 dem. 3. 31. c, d, & fo. seq. d
 meretrix sacramentum uerba Cantici can
 ticorũ. Vbi cubas in meridie. to. 10. 43. f
 Et locus ille explanatus. ibid. f, g
 meretrix quid significet. tom. 10. 43. g
 meretrix hareticus, unde Merinthiani. 6.
 5. b, Vide, Cerinthiani.
 meretrix nulli salutem contingere. to. 1. 24.
 g, to. 2. 136. b, & seq.
 meretrix humanũ. t. 1. 173. j, & 229. g, & fol.
 252. f, to. 3. 247. h, & 251. h, & fo. 353. g
 meretrix nostra deus pręuenit. tom. 1. 77. i, K
 & m, to. 2. 70. l
 meretrix in uoluntate hominis. to. 1. 212. b
 meretrix pręcedunt pręmium. Eod. 253. c
 meretrix piorum. t. 2. 48. l, m, & 139. b, 13. 66. l
 meretrix humano gratiam dei dari, hareticis Pe
 lagianorum. t. 1. 48. k, l, & m, & pagina seq.
 per totum. & 140. b, c
 meretrix fidei, misericordię dei debetur. to.
 1. 18. g, & 231. K, l, to. 2. 139. c, d
 Contra meretrix humanum, pro gratia, abũ
 danter disputatũ. to. 2. epist. 105. & 106. &
 10. 8. 277. m, & seq.
 meretrix hominis nullum. t. 2. 96. h, & seq. t.
 3. 53. f, & seq. & 74. i, & 348. d, & fo. seq. b
 meretrix humanum statuens, Christi gratia
 euacuant. to. 2. 140. h
 Non meretrix nostra, sed bona sua deus coror
 nat in nobis. ibid. m, & seq. tom. 7. 426. e, f
 to. 8. 364. d, & 281. i
 meretrix nostris beatitudinem conferri, quõ
 intelligendũ. to. 2. 140. m, & seq. t. 3. 145. g
 meretrix hominis, donum gratuitum. to. 2.
 144. m, tom. 3. 137. c, & 145. g
 meretrix & operibus suis fidentes, iusticia dei
 contemnunt. to. 2. 181. c
 Initium meritorum unde. tom. 3. 67. m
 meretrix nostra, dona dei. to. 1. 59. d, to. 3. 62. K
 to. 8. 554. b, c
 meretrix nondum natorum. to. 2. 193. a, & seq.
 & 213. e, f
 meretrix & gratia pugnant. t. 2. epist. 105. &
 106. to. 3. 344. m, to. 8. 129. e
 meretrix sanctorũ aliis quoq; pdesse. t. 4. 57. b
 meretrix credendo comparatur. t. 4. 202. d
 meretrix omnia, tum fidei, tum operum, prę
 cedit gratia. tom. 4. 218. i, K
 Vide, Gratia.
 meretrix sanctorum diuersa. to. 3. 355. c, to. 6.
 266. a, b, & 269. d, e
 meretrix crescit ratione difficultatis operis in
 iusticię & demeriti rone facilitatis. t. 5. 205. f
 meretrix ordo magis pręferendus est in
 hominibus vel rebus, quam temporum.
 Eodem. 199. b
 meretrix causatur quodammodo ex libro ar
 bitrio uertibilis inuentibile enim potius p
 tinet ad pręmium. to. 5. 242. m, & sequen.
 meretrix fiducię pręferitur confelsio pec
 catorum. tom. 6. 267. i, K
 meretrix sua iactantes, alieni sunt a gratia. to. 8.
 52. m, & seq. & 154. l, m
 Sicut meretrix nostra non fecerunt ut primo a
 bono deo crearemur, ita meretrix nostra ni
 hil fecerunt, ut perpetua salus nobis a do
 mino mitteretur. Eodem. 130. e, f
 Cum uideris quod tibi per meretrix tua quę mala
 fuerunt, nõ debebatur nisi supplicium, agno
 scis quid per gratiam? Christi tibi dones.
 to. 9. 159. l, m
 meretrix nostra non attendit deus. Eodem. fo.
 203. a
 Ut mereremur nihil boni egim? t. 8. 211. c, d
 meretrix

I N D E X

- Merita nostra non sunt nisi dei dona. Eodem
364.d, & 442. m, & seq.
- Omnia tua merita, dei sunt dona. t. 8. 54. b, c
- Nullum meritum nostrum meruit vocatio-
nem. to. 9. 161. g
- Nulla merita precesserunt creationem crea-
turarum. tom. 9. 165. i
- De merito nostro ne extollamur. to. 10. 7. b
- Sancti fulgebunt secundum meritum di-
uersitatem. to. 10. 49. a
- Cum timore domino seruiendum, & non p-
sumendum de meritis. to. 10. 55. & seq.
- Peccata nostra, non merita, Christum da ce-
lo ad terram traxerunt. to. 10. 64. d
- De meritis & gratia, utriusque, & cui nostra
ascribenda. to. 10. 72. l, m, & 97. h, & seq.
204. e, & seq.
- De suis meritis gloriantes, quales. to. 10. 91. e
- Merita non faciunt ex peccatore iustum. to.
10. 92. g
- Sauli merita non eum fecerunt Paulum. to.
10. 97. h, & sequen.
- Abraham ex fide glorius, non ex meritis.
to. 10. 99. e
- Non est apud deum nisi meritum discretio
to. 10. 126. f
- Aliud meremur, aliud speramus. to. 10. 204.
e, & sequen.
- Varia sanctorum merita. tom. 10. 272. a, b
- merula mors. to. 10. 272. a, b
- Quomodo merum sit mixtum. to. 8. 272. e
- mesopotamia. to. 5. 147. b, & sequen.
- mesopotamia a David succensa, interpretat
eleuata vocatio, & mundum significat. to.
mo. 8. 199. d, e
- mesra, loci nomen. to. 4. 33. b
- mesraim filius Cham. tom. 5. 143. f
- mesias Hebraice, Grece Christus, Latine
Vinctus dicitur. to. 9. 31. c
- messes duae, & quae. to. 8. 221. f, g, to. 10. 274. i
- messis spiritalis. tom. 9. 31. f
- messores erant Apostoli, Prophetae autem se-
minatores. ibidem. f, g
- messores nouissimi erunt angeli. to. 9. 31. g,
to. 10. 273. d
- missis, genus humanum. to. 10. 273. d
- Ad Iudaeos Christus misit messores, ad gen-
tes vero seminatores. to. 10. 274. g
- Quae erat illa messis ad quam dominus mi-
tebat messores. ibidem.
- metangismonitae heretici, sic dicunt esse filiu
in patre, quemadmodum vas in vase.
6. 8. h, in fine.
- metaphora, tropi species. to. 1. 22. i, to. 3. 1
& 46. a, to. 4. 15. K, & 5.
- metaphorice loquitur scriptura de deo,
quare. to. 5. 140. b, & 1.
- metellus quinque filios consulares habu-
it. to. 5. 18. m
- metelli prosperitas. ibidem. 1
- metellus pontifex, deos ab igne eripiens,
catur. to. 5. 18. m
- metellus. Eodem. 50
- Contra metaphysicos in Pythagore. t. 3. 13
- metempsychosis improbat. t. 3. 168. g, 33
- methymneus, eiectus de nauis, delphini do-
lo prouehitur. tom. 5.
- metreia quid. to. 9. 19. a
- metreia binae, Iudaei & gente. Eodem. 20. a
- metretas binae aut ternas hydrias continen-
t. non sine mysterio est. tom. 9. 19
- metrodorus Philosophus. to. 1. 15. f
- De metrorum generibus, eorum temporib-
& compositione. to. 1. 120. & precede-
tibus, & sequen. copiose.
- In metu vires quomodo vehementiores.
1. 201. d
- Sine metu vivere, magni boni. Eod. 209
- De metu quaestio. tom. 4. 16
- Vtrum non aliud amandum sit, quam me-
carere. ibidem.
- metus vel timoris passio, quid sit. to. 5. 19
- metus mortis ducit ad veniam. tom. 9. 20
- Nemo futurorum metum cogitat. tom. 1
210. d
- micare digitis. tom. 3. 110
- michael & Angeli eius, Christum & sancti
homines significant. tom. 9. 14
- micheas prophetat de Christo nascituro.
5. 176. c, d
- miles dat nomen, cum iurat duci suo. t. 1. 57
- milites occisores excusati. Eodem. 209
- Ad militiam neminem commendare voluit
gustinus. to. 1. in Possid
- militem comparat latroni. tom. 2. 74
- milites Christi in silentio pugnant. Eodem. f
100. i
- militem Christi non oportet castra desere
sed potius ad turrem Euangelicam co-
fungere. to. 2. 42. d
- milites suos Christus reges appellat. ibide
- miles, sub comite positus, habere debet di-
plinam.

IN DIVVM AVGVSTINVM

linam. to. 2. 242 e Deus per ministros suos operatur. to. 5. 144 f
 itia quomodo, & quando, Deo placeat. ministri boni & mali quomodo profunt
 Ecclesia. to. 7. 12. b, c, & seq.
 itis Christiani corona. to. 3. 253 m Per malum ministrum operatur æquè Deus
 itis celi, angelorum multitudo. to. 4. 36. l to. 7. 81. h
 itia seculi grauior est militia Christi. to. Per malum ministrum piorum societas cõ-
 4. 378. d, e donat peccata. to. 7. 146. f
 itia spiritualis. to. 4. 379. d ministrare Christo, qd fit. to. 8. 372. h, to. 9. 81 g
 ites, ministri legis. to. 6. 139. l ministri. Dei quomodo sint ignis vrens. to.
 ites Põpeianus, qui in bello fratrem igno 8. 390. c, d, & fo. seq. a
 itares cum timeri volũt ab agricolis, ha- minister malus, in sacramentis nõ temẽdus.
 bent maiorem potestatem. to. 8. 518. e, f to. 9. 10. g, h
 itia nobis est aseidua. to. 8. 258. l ministrant Christo, qui non sua quarũt, sed
 itibus stipendia prouidentia quadam cõ quæ Iesu Christi. to. 9. 81. i
 stenta. to. 10. 20. e Deus habet ministros suos, habet diabolus
 itare nõ est delictum, sed propter prædã adiutores suos. to. 10. 170 f
 militare peccatum est. ibidem Tales decet dñm habere ministros qui nulla
 ites qui. ibidem h cõtatione carnis corrũpantur. t. 10. 250. l
 ites quomodo viuere debeant. ibidem. Quod sacerdotes se exhibere debeãt sicut Dei
 itia cingulum. to. 10. 20. h, i ministros. to. 10. 296. f, g
 itia nostra in quo consistat. to. 10. 69. f Collectio à minore. to. 6. 32. c
 itium sepulchrum dominicũstodientiũ, minor a non sunt contemnenda. t. 10. 116. b
 euidens mendacium. to. 10. 112. c minimi Christi, qui sint. to. 10. 29. m
 aurimpio militi quod nõ datur sacerdos Vide, Magnus. to. 5. 67. K
 to. 10. 233. i minoraui fabula. to. 5. 67. K
 er mille annos, quib⁹ diabolus ligatur ostẽ miracula cur hodie non tam frequentia. to.
 dit in Apocalypsi, qd intelligat. t. 5. 200 e 1. 14. a, & 239. c, d, to. 6. 36. b, Retracta. to.
 illenarius numerus denarij numerum qua 1. 8. h
 draum solidum reddit. ibidem. miracula quærentes, Deum tentant. t. 1. 66. k
 ille annis sancti regnant cõm Christo, quã miracula inania, illusiones dæmonum. to. 1.
 uis etiam tempore persecutionis vltimæ 163. e, f
 regnent, qui computari non videntur in miracula iuxta corpora martyrum edita. to.
 his mille annis. to. 5. 203. i, & seq. 1. 8. b, to. 2. 197. a, b
 nile apud Græcos quæ dicantur. t. 8. 234. e miracula Christi, & sanctorũ, quomodo di-
 nile anni tempus est à passione Christi, in stent. to. 2. 4. h, i, to. 9. 100. h, i
 quo non permittit diabolo facere quic- miraculis natura rerum plena. to. 2. 58. k, l
 quid vult. to. 9. 149. e miracula sacræ scripturæ, aut credẽda oĩa,
 nilius. to. 5. 92. c aut negligenda omnia. to. 2. 61. i
 nilui dæmones sunt. to. 8. 333. h Factis loquitur Deus. ibidem. m
 nimus senex. to. 5. 54. i miraculis quidam conuersus ad Christianis-
 mineorum hæresis. to. 2. 16. K simum. to. 2. 97. c, d
 minervæ Athenæ consecratæ. to. 2. 212. h miracula vnde videantur. to. 3. 93. h, i
 minervæ & eius simulachrum. t. 5. 2 h, & 22. miracula sunt etiam alias consueta. to. 3. 94. c
 k, & 76 h, & 170. a Et quod sola varietas facit miraculum. ibi. e
 minervam Simo magus meretricem suã di- miracula magica etiam à Deo. ibidem.
 cebat. to. 6. 4. K miracula dæmonum ad decipiendos hoĩes.
 minervæ ex capite Iouis nata cui fingaturã ibidem. & 110. g
 tis. to. 6. 117. g miraculorum quæ contra naturæ vñtatũ cur
 ministeria media. to. 4. 192. f sum fiunt. ratio. to. 3. 195. d, e
 Vide, Famuli. miracula quibus profunt. to. 3. 348 m
 miracula

I N D E X

- miracula inuisibilia. ibidem. 349.c
 miracula non fieri contra naturam. t. 3. 352.f
 miracula à fidelibus non querenda. tom. 4.
 183.m
 miracula diuina, & porteta prophana quò
 discernenda. to. 4. 91.d
 miracula faciunt, aliter Magi & Christiani
 mali, aliter boni Christiani. t. 4. 207.m, &
 pagina seq. per totum.
 miracula sanctorum, & magica. ibidem. &
 212.g, h
 miracula sanctum non faciunt. t. 4. 416.a, b
 miracula etiam faciunt infideles. ibidem. b, &
 to. 9. 27.c
 miracula sua Christus nò inculcauit, sed hu
 militatem. to. 4. 431.d, & seq.
 Signa & virtutes quare ab Apostolis facta.
 to. 4. 317.b
 Signa & prodigia, inter fideles, nò sunt neces
 saria. ibidem.
 mira multa acciderunt Romanis ante aduē
 tum Christi. to. 5. 30.l
 miracula omnia magorum sūt doctrinis &
 operibus demonum. Eodem. 71.l
 De miraculis quæ Deus ad corroborandā fi
 dem piorum, etiam per angelorū ministe
 rium promissis suis adhibere dignatus ē.
 to. 5. 83.m
 miracula magorum facta incantationibus q
 bus dediti sunt demones. ibid. 83.a
 De miraculis Moyſi, q̄ multo maiora erant
 miraculis magorum. ibidem.
 De miraculis antiquis, q̄bus Sara genuit &
 peperit, Loth est eductus de Sodomis, &
 vxor eius versa in statuam salis. ibid. a, b
 De miraculis in mari rubro, & in deserto.
 ibidem.
 miracula illa fiebāt simplici, fide, & pietatis
 fiducia, non incantationibus magorū. ibi.
 dem. d, e
 Deus inuisibilis, visibilia miracula operat.
 Eodem 85.c
 miracula omia, quæ sunt, minora sunt quā
 hic mundus quem fecit Deus. ibidem
 miracula q̄ sunt per bonos, siue angelos, siue
 homines ad Deū honorādum fieri credē
 dum est, ipso deo cooperante in illis. ibi.
 De miraculis quæ per sanctorū angelorū mi
 nisterium Deus verus operatur. ibid. c, d
 miracula q̄ assiduitate viluerūt, si sapiēter
 ea intuemur inusitatissimis maiora sunt.
 ibidem.
 miracula multa sunt ante oculos nostro
 naturalibus, quæ assiduitate viluerunt
 dem & 214.f
 miracula visibilia Deus facit ad se colen
 to. 5. 85.d
 miracula demonum multa. to. 5. 8
 miracula bonorum angelorum, sunt ma
 ra demonum miraculis. ibidem.
 De miraculis deorum gentilium, vel dæ
 monum, quæ multa enumerat. ibidem.
 miraculum primum fecit Christus, quod
 mirabiliter natus est: vltimum autē qu
 cū suo resuscitato corpore à mortuis
 scēdit in cēlum. to. 5. 18
 miracula multa cur Christus fecerit. ibid.
 mirabilia ostendit, per quæ reprobos p
 bat eternally in igne victuros. t. 5. 213
 & sequentibus.
 mira multa ostēdit in ignis effectu, in pal
 calce, Adamāte, Magnete, &c. Eodem.
 c, & seq.
 miracula nolunt infideles credere. ibid.
 215.d
 mira multa ostendit in fontibus, sale, So
 Albeston. ibidem. b
 Quod nò omnia miracula naturalia sunt,
 pleraq; humano ingenio modificata, p
 raque autem dem onum arte composi
 ibidem. K, & seq.
 miraculum lucernę ardentis semper in p
 no Veneris. ibidem.
 Ex mirabilibus, quæ videmus in creaturis,
 telligimus virtutem mirabiliorem cre
 toris. ibidem.
 miraculorum tria genera præter diuina
 dem.
 mirabilia magorum vel demonū cauere
 bemus. ibidem.
 mira ostendit magorū, per quæ magis co
 gnoscimus Deū posse mira facere: & f
 crematos dānari eternally. ibid. 216
 miraculum simulachri ferrei, pēdētis in
 re ibidem.
 Quod in rebus miris summa credendi rat
 sit omnipotentia creatoris. ibid. d, & se
 mirabilia multis modis faciūt demones. ibi.
 miracula, siue vis mirabilis, quæ est ī magi
 te, & ceteris huiusmodi. ibidem.
 miraculum stellæ veneris, siue portentū. il
 dem. K, l

miracula

IN DIVVM AVGVSTINVM

iracula facta meritis sanctorum, credunt in
fideles fieri magicis artibus. *ibidem. m*
e miraculo Solis, stantis tempore Iosue: &
retrocedetis tempore Ezechiae: & fluuiio
Iordanis stantis tempore prememorati du-
cis Iesu Naue. *ibid. & seq.*
Ira ideo dicimus, quia rara. *ibid.*
e miraculo diuersitatis facierum in homi-
nibus. *ibidem. 217. c*
iracula portenta, prodigia, monstra, & huius-
modi: velut contra naturam fiunt, & contra
naturam fieri dicuntur, sed non sunt contra
naturam. *ibid. d*
iraculorum diuersitas, qua fallunt demones
homines. *ibidem.*
iracula per Christi Apostolos, in nomine
Christi facta. *to. 5. 228. k*
iracula quare nunc non sunt: sicut tempore
retroactio. *to. 5. 229. k, & seq.*
e miraculis, quae ut mundus in Christum
crederet, facta sunt, & fieri mundo crede-
re non desinunt. *ibidem*
iracula innuit necessaria fuisse, ut mundus
crederet. *to. 5. 222. e*
iraculum cæci illuminati mediolani ad me-
morias sanctorum, &c. *ibid. f*
iraculum propter sacramentum Eucharistie,
terra sepulchri Christi, &c. *to. 5. 229. m, & se.*
iracula, quae fiunt ad memoriam sanctorum
attestantur fidei, in qua resurrectio prædi-
catur. *to. 5. 232. g, & seq.*
iracula faciunt demones ut credantur dii,
sancti vero ut laudetur Deus. *ibid. x*
iraculum virginis Vestalis, portantis aquam
in cribro. *ibidem. 233. b*
iracula conciliant fidem. *to. 6. 35. l*
iracula non semper vera. *to. 7. 175. i*
irabilia Dei omnia narrat, qui credens vi-
sibilibus ad intelligenda inuisibilia tran-
situm facit. *to. 8. 19. f*
irabilia Dei quae fecit, multa sunt & cur vi-
luerint. *to. 8. 115. i*
Iesus qui facit mirabilia in corporibus potest fa-
cere mirabilia in moribus. *Eod. 230. l*
Quid mirabilius inter omnia mirabilia Dei.
to. 8. 254. c, d
Quod faciat mirabilia solus, licet sancti tece-
rint, non tamen sine Deo. *to. 8. 260. d, & 280. f, g*
Vide, Signa.
multo maiora mirabilia sunt, quod Christi
coram mundo a morte sempiterna erexit,

quam quod hic mortuos resuscitauit. *to. 8.*
361. b, c
mirabilia nulla sunt sine formidine. *Eodem.*
409. k
Nihil est in creatura quod non sit mirabile:
si numquodque non visu sed ratione me-
tiamur. *to. 8. 462. k*
Tanto mirabilior est res quaeque: quanto absen-
tiores habet causas: & utrum ab earum scri-
tatione homo sit reuocandus. *ibid.*
Vtrum quaedam sint mirabilia magna quae fa-
ciat Deus solus, & multa mirabilia facit per
angelos & homines. *ibid. 517. i*
mortuis Deus facit mirabilia duobus modis.
to. 8. 310. f, g
maximum miraculum Christi quod fuerit.
eod. 233. l
Quotquot miracula facta sunt, siue a præce-
dentibus, siue a consequentibus, idem ipse dominus
fecit, qui fecit & praesentia sua. *to. 8. 329. e*
miracula domini assiduitate vix sunt. *eod.*
334. f
Quod multi optantes miraculorum potentiam,
non humilitatis imitationem ceciderunt. *ibi. g, h*
Non tenendus dominum dicentes, si ad te per-
tineamus, miracula faciamus qualia san-
cti fecerunt. *ibid. i, k*
Cum sint quotidiana miracula Dei maiora,
memoria fecit mirabilium suorum, reueras
oportune inusitata prodigia, quae non in-
firmitas hominis nouitati intempestae memine-
rit. *to. 8. 426. h*
Hoc miraculum maxime attentis cordibus in-
haerebit, quod assiduitas non vile fecerit. *ibid.*
Cum miracula illa in populo veteri praesen-
tia fierent, non sine futurorum significatione
gerebantur. *to. 8. 429. h*
Contra eos qui sibi quasi profecisse videan-
tur, & ideo miracula facere volunt, & pu-
tant se ad Deum non pertinere si non fecerint.
eodem. 499. d
maiora miracula videtur Petrus fecisse quam
Christus sed Christus facere sine Petro,
Petrus nisi in Christo non poterat. *to. 8.*
501. d, e
Quid respondendum sit caluniantibus, qui
dicunt, si iustus esses, talia miracula face-
res qualia Petrus. *Eodem. 501. f, & seq.*
Qui facit miracula, & qui non facit, in cor-
pore Christi non debet gaudere nisi de fa-
cie Christi. *ibidem, k, l*

I N D E X

Desiderando miracula, noli tentare Deū. to. 8.503.h,i
 miracula quare faciat Deus. to.9.16.K,&
 46.b,c
 miraculorū Dei consideratio. to.9.16.K,1,&
 18.g,& 32.h,& 46.b,c
 miracula Christi, ab eo facta sunt tanquam
 Deus non tanquam homo. to.9.17.l,m
 miracula faciunt aliquando mali. to.9.27.c
 mirabiliarij cauendi. ibidem
 mirabilia priscorum. to.9.100.g,h
 miracula facere, donum Dei est. to.9.127.L
 Non est nunc necesse miracula fieri, propter
 aduentum spiritus sancti. to.9.133.l,m
 Pagani dicebant Christum magicis artibus
 fecisse miracula. to.10.9.d
 Et si milles sūt Iudeis dicētibz, In principe
 dæmoniorum eijent dæmonia. ibidem
 miracula, quę corporaliter Christus fecit ad
 quid nobis valeant. to.10.17.h,& 18.f
 Per miracula visibilia Christus edificauit fi
 dem earum rerum quę non videbātur. to.
 10.17.h
 Non debet presentibus Ecclesię tēporibus,
 quia nō fiunt miracula, priora præponi.
 ibidem
 maiora miracula hodie sūt, quā olim, Chri
 sto in terris agente, sed nō ab omnibus vi
 dentur. to.10.37.e
 Christus quare miracula fecerit. to.10.37.g
 miraculorum dñi duplex consideratio ibi.e
 Christi multa miracula recensentur. to.10.
 44.K,1
 Homines Dei virtutes & miracula mirari tā
 tum possunt, definire non valēt. ibidem.1
 miracula facere nō omnibus discipulis Deo
 dedit. to.10.81.i
 Quare miracula Apostolorū prædicationē
 præcesserint. to.10.83.m, & seq.
 Infideles Christum magici artibus miracu
 la fecisse dicebant. to.10.75.a,b
 Quotidie apud nos sūt miracula. to.10.108.f
 Quotidiana miracula Dei, cur vilia. ibidem.
 miraculorum operatio, quale donum. to.10.
 110.h,i
 Et quod omnibus datum. ibidem
 miracula Christi probant potentiam non de
 fuisse infirmitati. to.10.128.d
 mirabilia in passione Christi. to.10.187.a,b
 Comparatio miraculorū de quinq; & septē
 panibus, & mysteriorum vtriusq; to. 10.

230.K,1
 Omnia quę Christus in hoc mūdo exhibuit
 miracula, nobis proficiunt. ibidem
 miseria huius vitę. to.1.64
 miser quis. to.1.178.c, to.3.35.1
 miseros esse etiam fortunatissimos. to.1.17
 f, & seq.
 miseri etiam esse cupiunt. Eodem.225.1,
 miserior tanto quisque est, quanto facili
 mala eius volūtas impletur. to.2.186.g
 mundi miseria. to.5.4.g, & se
 miserię dæmonū causa ē nō adharere De
 to.5.103.i
 miser est habens omnia bona alia sine De
 Eodem.86.c
 miser esse non potest Deus, quia seipso
 bonus. to.5.10.
 miseria multiplex quę inuenitur in homi
 & in toto mūdo quantum ad omnes p
 tes eius. to.5.189.d, & seq. & 19
 miseria æterna dicitur mors secunda. ibi
 Vbi miseria ibi opus misericordia. tom
 240.K,1
 miser dicitur quis, quādo illi subtrahitur
 amor: sed multi miseri sunt magis hab
 do quod amant quā carendo. t.8.4
 miseria indiuidua comes est malitię. t.
 dem 71.b
 Qui se agnoscit in vera miseria, erit in v
 felicitate. to.8.31.
 Aliud est facere miserum, aliud deferre
 serum. Eodem.37.
 miseria fragilitatis humanę. to.9.164.
 miseria nostra assidue memoranda est. to.
 181.b
 Non ignarus mali miseris succurrit. to.
 193.K
 miseria dānatorum, post iudicium. t.9.
 1,K, & 253.b,c
 miseria docet, felicitas negligētes facit.
 46.e
 miseria hominum. to.10.1.
 Cecidit homo miserabiliter, descendit
 misericorditer. to.10.1.
 miserię damnatorum. to.10.273.h
 miserię corporis, post mortem. to.10.33.f
 De miseria carnis, & falsitate presentis
 to.10.304.c
 miser est qui in hac vita tantum sperat. ibi
 mino. to.10.194.
 Tres sunt flendę miserię, quas deslebat
 rem

IN DIVVM AVGVSTINVM.

remias. to. 10.283. f
 feria cadaueris in sepulchro. to. 10.306. f, g
 feria huius vitæ. to. 10.309. b, c, & k
 e miseria infernali. to. 10.309. m
 Misericordia, & eius opera. to. 10.227. K
 e misericordia, & indulgentia. to. 10.227. K
 & 281. h, i
 eneficentia in corpus proximi. to. 1.253. g
 ifericordes q, & misericordia vnde dicta. ibid. & seq. & to. 6.59. i
 ifericordiam, quasi vitium deuitant Stoici to. 1.254. h
 eneficentia in animam proximi ibid. i
 rdo misericordiæ. to. 3.59. d
 ifericordia non debet fieri contra iustitiã. to. 4.56. i
 ifericordiæ officia mali implere non pos- sunt. to. 4.111. l
 ifericors, & mitis, differunt. to. 4.401. i
 ifericordia perfectio. to. 4.403. b, to. 10.113 m, & 156. b
 ifericordia duplex. to. 5.76. i
 Duplex in opere bono. to. 10.324. l
 ifericordiam numerare inter vitia non pu- duit Stoicos. to. 5.76. i
 ifericordia, & iudicium, ad homines quo- que pertinent. to. 8.69. g, h
 ifericordiam & veritatem abscondere, quid sit. to. 8.116. l, m
 ifero præbenda est misericordia, quia nõ opus & misericordia sursum vbi nullus est miser. to. 8.186. h
 ifericordia non nisi miseris est necessaria. Eodem. 303. m, & seq.
 n omni misericordia perditorum, nihil lau- damus nisi mirabilia dei. to. 8.322. a, b
 on est aliud vinculum charitatis, quo per- ducamur in hac vita ad patriam, quam mi- sericordia. to. 8.384. a, b
 er opera misericordiæ vincitur inimicus, quod duobus fit modis Eod. 549. b, c
 id misericordiam faciendã exhortatio. to. 8 568. d, & seq. to. 10.107. b, & 224. i, K, & 237. K, l, & seq.
 Opera misericordiæ quæ sint. to. 6.136. a, & g, h, & 151. d
 infinita sunt opera misericordiæ. to. 9.136. a
 ifericordiæ, & supbiæ, cõparatio. co. 137. a
 Opera misericordiæ corporalia, & spiritalia ibidem, b
 ifericordiam facere, quid. to. 10.27. e, f

misericordiæ duo sunt opera, quæ nos libe- rant. to. 10.15. a
 Immisericordiæ & inhumanitatis punitio. to. 10.79. b
 De misericordiæ operibus in iudicio fiet mē- tio: & quare. to. 10.151. col. 2. & 3.
 misericordiæ opera cessabunt in futuro secu- lo. to. 10.24. K, l, & 25. b, & 99. l, m
 Inter omnia quibus humana fragilitas indi- get, maximè necessaria est misericordia. to. 10.227. K
 Studendum est præcipuè operibus miseri- cordiæ to. 10.273. e, f
 misericordia sine iustitia destruit, & in cru- delitatem conuertitur. to. 10.281. K
 Nullus se a misericordia excusare potest. ibidem. 282. a
 Varia misericordiæ exempla. ibid. b
 misericordiæ laudes. to. 10.300. m
 In quo consistat misericordia. to. 10.289. a, b
 Misericordia dei. to. 1.20. k
 miseretur deus, & quomodo. to. 1.20. k
 misericordia domini. tom. 2.73. K
 misericordia, & gratia, dei, conuertit homi- nem. eod. 48. m, & sequen-
 misericordiam sero quærentes, ignorantur. to. 2.184. d
 misericordia dei necessaria vbiq; to. 3.60. m
 misericordia, & veritas. to. 3.347. l, & fo. se- quen. m, & 350. c, to. 4.33. b, & 41. d, to. 7. 228. K, l, to. 8.293. b
 misericordia, & iudicium. to. 3.354. c, to. 4. 41. e, to. 7.230. l, to. 8.69. e, & seq.
 misericordia, & iustitia. to. 4.41. c
 misericordiam dei quomodo meremur pē- nitentes. to. 4.202. g, Retractationum. to- mo. 1.20. i, K
 misericordia dei quomodo accipiendã. to. 4.225. e, f, & h, to. 6.195. g
 Qui fiducia misericordiæ peccat. to. 4.372. K, l
 misericordia hic, iudiciũ in futuro. to. 4.355. to. 8.69. e, f
 misericordia dei est et sup malos hic. to. 5.3. d
 misericordia dei fouendo amplectitur bo- nos, & sicut seueritas dei puniendo corri- pit malos. ibidem
 misericordiam dei quidam prædicant cõtra iustitiam. to. 5.228. i, & seq.
 Nunquid obliuiscetur misereri deus, aut cõ- tinebit in ira sua miserationes suas: expo- nitur: ibid. m, & seq. & 222. c, & seq.
 H h 2 miseri

I N D E X

miser cordia, ira, zelus, improprie deo tribuuntur to. 6. 9. f, & seq.

miser cordia dei est, bonitas opitulantis. to. 6. 195. g

Quod pater miserit filium propter miseriam inopu, & gemitum pauperum. to. 8. 25. f

miser cordia dei quomodo a seculo sint. Eodem 38. d

Contra eos qui miser cordia dei omnibus peccatoribus, in quibuslibet peccatis per seuerantibus, tantu credentibus, ita parata esse in finem putant, vt nemo pereat fidelium, aut iniquorum. Eod. 60. l

miser cordia postea circundat, quam primo preffura circundat. to. 8. 65. c

miser cordia, quam nunc prerogat, diligit deus: & iudicium quo id quod prerogauerit, exigit. ibid. i

Deus in miser cordia no amittit iudiciu nec in iudicio miser cordiam. to. 8. 69. g

miser cordia est, vt dimittantur peccata, & tribuatur vita aeterna. ibid.

Sicut deus exhibet miser cordiam & iudiciu ita & nos facere oportet. ibid.

Qui diligit miser cordiam, oportet vt exhibeat quod promittit. ibid. l, m

In accipiendo miser cordiam nemo dormiat, ne ad reddendu male excitetur. ibi.

Cum acceperis miser cordiam, bene vttere, vt bonam rationem reddas, cum iudiciu eius venerit. ibid. m, & seq.

miser cordia domini plena est terra, non celi: quia &c. to. 8. 70. a

Ideo miser cordia domini plena est terra: quia ubiq; peccata dimittit deus, qua miser cordiam celi sparserunt. ibid. e, f

miser cordia dei in celo. to. 8. 87. e, f

Quod sit magna & multiplex, qua & hanc dat hominib. ac iumentis. t. 8. 88. c, & 55. 9. g

Non sic deus est misericors, vt iniustus sit. to. 8. 117. a

miser cordiam suam in rebus prosperis mandat deus, sed nocte tribulationis declarat. Eod. 125. K

Sic deum dilige misericordem, vt veli eum esse veracem. Eod. 135. K

miser cordia magnam precatur, qui magna miseriam confitetur: & querit parua misericordia, q nasciendo peccauit. t. 8. 160. g, h

miser cordia est, vt ignoscat peccanti: iustitia, vt puniat peccatum. ibid. h

Sic miser cordiam deus prerogat, vt & seruet veritatem. Eod. 161

Qui cum patre miseretur tui, ipse in te clamat, miserere mei. to. 8. 104

Ideo petit miser cordiam, quia exhibet. to. 8. 184. c, d

Inuenimus, & Christu esse miser cordia veritatem: miser cordiam nobis compitentem, veritatem nobis tribuentem. ibi

miser cordia dei quomodo magnificata vsque ad celos. to. 8. 186. h, 413

Non miserearis omnibus qui operantur iniquitate: duobus modis intelligit. t. 8. 195

Non potest deus misereri omniu operanti iniquitate quasi bladiens peccatis, aut peccata non eradicans. ibi

No miseretur eoru vt occidat peccata, ne occidat eos quoru peccata occidit. t. 8. 196

Miser cordia dei ante omnia merita nostra bona puenit nos: & si nihil boni inuenire bonu facit, & iustificat conuersu. ibi. a, &

Totum quicquid sumus, miser cordia dei sumus. to. 8. 198. l

Non miseretur, nisi irascatur. Ibid. 200. l

Miser cordia dei quomodo melior superat. to. 8. 21

Quando, & quibus, suauis sit. Eod. 242. l

Contra eos qui de miser cordia dei impunitatem iniquitatis sibi promittunt. to. 285. m

miser cordiam deus diligit, quia primo inuenit peccatori: & veritatem diligit, vt denti det quod promittit. ibid. 300. l

Felix cui deus ostendit miser cordiam suam ille cui ostendit, superbire no potest. to. 8. 307. d

miser cordia, & veritas, quomodo occurrunt sibi. to. 8. 221

miser cordiam & veritatem amat scriba coniungere, & maxime in psalmis. to. 220. l, & fo. seq. g, h

Sic exhibuit miser cordia, vt deleter peccata: & veritatem, vt impleret promissa. t. 323. a

Quomodo deus miser cordiam non diligit a Christo. ibid. l

miser cordiam annunciare manet, quid. to. 8. 337. c

Sic miser cordia dei amet, vt potestate desinet imitari. to. 8. 200. m

Contra eos qui miser cordiam dei tantum ad se

ad se non ad alios extendi volunt. Eodem. 344. misericordia dicitur, quia non attēdit merita nostra Deus, sed bonitatem suam: ut peccata omnia nobis dimitteret, & vitam eternam promitteret. to. 8. 203. a. misericordiam & veritatem, multorumque predicando, sed non faciunt requirendo. Ibi dem. b. eus diligit misericordiam, sed diligit & iudicium. to. 8. 364. a. misericordia Dei quā aeterna. Eodem. 369. l. amo sibi ad impunitatem bladiatur, de misericordia Dei, quia est, & iudicium ibidem. & 416. i. aus nec in bonitate misericordie perdit iudicij severitatem, nec in iudicando cum severitate amittit misericordiae bonitatem. to. 8. 360. l. m. misericordia iudicio preponatur. ibi. m. alio non potest esse misericors, qui in se crudelis est. to. 8. 371. i. semper misericors Deus, non erit iudiciū. to. 8. 363. m. misericordia Deus modo exhibet, & quibus Eodem. 384. g. h. quā sit plena & perfecta misericordia. ibi. h. non sic est misericors Deus, ut non sit iustus. ibidem. f. misericordia Dei protegit peccatores quō cōcelum terram. ibidem. i. misericordia Dei vna ē, qua nemo sine Deo beatus esse potest in aeternum: altera quā miseris vsq; in finē seculi exhibetur. to. 8. 407. g. trū misericordia Dei sic defutura his quī dānabuntur, non quod ex ea damnatione liberentur, sed ut eis aliquāter mitigetur poena. ibidem. i. misericordia Dei nō est ad tēpus: quia ideo est misericordia eius super homines, ut viviant in aeternum. to. 8. 413. e. misericordia, & veritas, cur sapius ī scripturis iungantur. Eodem. 430. g. & 435. e, f. & 454. k. misericordia, & veritas, utrunque est in Christo, & prater Christum nusquam est. to. 8. 439. c. debita Dei misericordia, sanatur debita nostra miseria. Eodem. 440. a. uod tēpus misericordia Dei nō sit sine iudicio, nec iudicij erit sine misericordia. e. 8. 464. d. misericordia Dei quāda est celestis, quā donavit sanctis suis: quāda terrena. Eod. 516. b. Quomodo in aeternum misericordia Dei quā sanctis suis largitur: cum in aeternū misericordiae non erunt: & ideo in aeternū misericordia non indigebunt. ibidem. Ad misericordiam Dei illi pertinent, qui a miseria liberantur: nec eius misericordiae fuisset intelligamus facere celum & terrā, sed bonitatis. ibidem. g. h. misericordia quomodo superexaltet iudiciū. to. 8. 549. e. misericors & miserator dominus est, in his quibus veniam dedit, & in his quibus non dedit. Eodem. 553. l. misericordia eius magna in hoc est, quod diē vītā incertum fecit. ibidem. m. miserationes Dei sunt super omnia opera eius, non super opera tua. ibidem. 554. d. misericordie Dei quidā nimis confidētes perirent, quidā minus. to. 9. 57. m. misericordiae diuinā deprecatio. eod. 150. m. & seq. & 181. k. l. misericordia Dei, in parcendo peccatoribus. to. 9. 167. a, b. Quare Deus dicat misericors. ibi. 185. b, c. Deus misericordiam & iustitiam suā posset ostendere etiam si nullus miser esset vel damnatus. ibidem. e, f. Nimum de Dei misericordia praesumentes, subito punit Deus. to. 9. 193. a. Multū delectat peccatores, quia Deus lōganimis & multū misericors. eodem. 199. b, c. misericordia Dei, in recipiendis peccatoribus. to. 9. 213. a, b. misericordia modo impenditur, quādiu humano generi parciunt. to. 10. 2. b. Christus venit prerogare misericordiam, ut postea exerceat iudicium. to. 10. 13. c. misericordia Dei est, quādo castigat mūdū. to. 10. 3. l. h. In difficilibus populus ore misericordiam Dei pro predicante. to. 10. 13. 2. e. De misericordia Dei peccatori impetū nō praesumendum. to. 10. 40. c. mi misericordia, quā Christus venit a patre. to. 10. 51. a. ibi. non. De misericordia Dei misere mei De, quare deo dicat. to. 63. f. miserebor tui miseris fuero, & c. Ex ps. 95. H h 3 Quodq;

Quodq; ratio illius non sit scrutanda: Ser-
mo. to. 10. 79. l. & seq.
Iuste damnaret Deus totū mundū, si nō per
misericordiā pars liberaretur. ibi. m. & se.
De misericordia Dei erga peccatores. t. 10. 96. m.
De misericordia dono siue gratia Dei, cōtra
liberum arbitrium. t. 10. 97. h. & seq. vsq;
in finem Homilia.
Miserere mei Deus, secūdu magnam, & c. ex
ponitur. to. 10. 101. h. i. & seq.
Misericordiā dat Deus, vt ignoscat peccāti.
ibidem. i. x
Præsumendum multū de misericordia Dei,
& timenda iustitia Dei. to. 10. 112. d.
Misericordia Dei larga. to. 10. 183. h.
Deus nunquā denegat petentibus misericor-
diam. to. 10. 178. l.
Et si amemus Dei misericordiā, timeam⁹ ta-
men diuinam iustitiam. Ibidem. m.
Deus misericors & iustus est. to. 10. 183. d.
Deus nulli negauit vnquam misericordiam.
to. 10. 212. d.
Christus in cruce misericordiā exercet, &
iudiciū. to. 10. 188. m.
Sola misericordia Deū deducit ad homi-
nem, sola misericordia ad Deū deducit
hominem. to. 10. 281. i.
Deus beatis & damnatis misericordiam cū
iustitia semper agit. ibidem. K.
Nullus vsq; adeo iustus est, qui non indigeat
misericordia. to. 10. 301. a.
Misericordia humana, & eius opera.
misericordiæ opus commendatur. to. 1. 82.
K, & 254. h. i.
Voluptas & utilitas, ex beneficio ī proximū
collato. to. 1. 82. l. m.
Misericordes esse debemus erga peccatores
to. 2. 72. f. g.
Misericordia iudiciū, in reos. ibidem. i. x
Inter misericordiæ opera, sepultura compu-
tatur. to. 5. 5. c. 6. d.
Nulla, inquit Tullius Cæsari de virtutibus
tuis nec admirabilior, nec gratior miseri-
cordia est. to. 76. i.
Misericordiā volo magis, quæ sacrificiū ex-
ponitur. to. 5. 73. f.
Miserere animæ tuæ placens Deo. ibi. g. h.
Misericordiæ opera, si hāt propter Deū, sunt
verū sacrificiū, aliās non. ibid. f. & 210. h.
Et quare fiant. Eodem. 83. h. i.
Opera misericordiæ, sunt sacrificijs pponē-

da. ibidem. 2. 10.
In mala causa non debemus misereri pau-
ri. to. 8. 69. h. i.
Nulla est misericordia in te à te in alterū n-
eam tibi Deus donet. Eodem. 2. 79.
Misericordiam facere potes iusto tātū ī co-
poralibus: cui si defuerint supplementa
te, non deerunt à Deo. to. 8. 383. h.
Fac misericordiam iniquo, nō tanquam in-
quo. ibidem. i.
Nō tam miseretur, qui iusto miseretur pr-
pter aliquod cōmodum temporale, q-
ille non miseretur, qui miseretur homi-
iniquo. to. 8. 383.
Quauis generali nomine omnis miserie-
dia dicatur, qua misero subuenis: inter-
tamen vbi non impendis sumptum pe-
niæ, sed ignoscendo quod quisquis in-
peccauit. Eodem. 42.
In faciēda misericordia, nemo alien⁹ esse
tādus ē ab eo q. diligit, pxiū. t. 8. 442. i.
Si manū porrigas, nec corde miserearis, t-
hil fecisti: si corde miserearis, etiam si
habeas qd porrigas manu, acceptat De-
to. 8. 486. l. m.
Melius est vt nullus sit miser, quā vt tu fac-
misericordiam: nam qui optat esse mi-
vt faciat misericordiam, crudelem ha-
misericordiam. Eodem. 48.
Misericordia in pauperes. to. 9. 13.
Opera misericordiæ implens, inuenit dei
num. to. 9. 20.
Misericordiā paribus nostris imperiam⁹
vt misericordiam consequamur. t. 10.
m. & seq.
Duo opera misericordiæ, quæ nos liberā-
to. 15. a.
Opera misericordiæ nō relinquēda, sed ex-
cenda, quamuis scientiæ & veritati in-
melius sit. to. 10. 25. p.
Nemo misericors ē alteri, qui crudelis ē
bi. to. 10. 27.
Misericordiæ opera nō defferēda. to. 10. 107.
Operū misericordiæ retributio. t. 10. 107. c.
Christus in iudicio, ex operibus miserie-
diæ disceprabit. to. 10. 15.
Opera misericordiæ, comitentur ieiunia.
to. 10. 15. a.
Qui rogat Deū pro misericordia, nō de-
esse piget in misericordia. to. 10. 2.
Qui facit misericordiā, Deo offert sacrificiū
lat.

fais placabile.
no potest peccator a de
qui misericordiam ne
le.
illa est maior miserie
mus quod quisq; pe
qua misericordiæ qu
operabit Christus f
cordiæ neglecta.
consequi conditionis
no, circa omnes mi
to. 10. 282. a, b
Vide supra Misericor
talia pro defunctis.
talia defunctis profun
Vide, Defuncti, Mort
tio filii, incarnatio
m filius, & spiritus
cur.
etis & missus æquales.
quare filius dei, &
moneret qui erigeret,
to. 44. m
quo aliquādo in creatu
re, vbi nulla est separ
triffam
quo filii quid est.
Quin, in quantum hon
to. 23. c. d
Quando Christus non
monemus Israel.
demissione spiritus
to. 10. b
Demissione septuaginta
num ad predicandum.
multitudines, Pontii & Arm
dem regno priuat, & c
cidi.
miseris dicitur. to. 4. 39.
inueniunt.
miseris dicitur differ
miseris dicitur Stoicus.
miseris rex.
miseris nata est de filia
quæ inebriato concub
Quod interpretetur ex
to non intelligitur meli
na ipsa cognitur.
modestia rōde dicta.
seruata partes modestiæ
modestia quid Ciceroni
lat.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

fatis placabile.

eodem. 227. l

on potest peccator a deo veniam sperare,
qui misericordiam non facit peccantibus
in se. ibidem. K

illa est maior misericordia, q̄ qua dimit-
timus quod quisq; peccauit. to. 10. 218. a
pera misericordiae quō implenda. ibid. b
properabit Christus finitris opera mise-
ricordiae neglecta. to. 10. 272. K. l

iuscūq; conditionis vel status fuerit ho-
mo, circa omnes misericordā exerceat.
tom. 10. 282. a, b

Vide supra Misericordia, & eius opera.

fla pro defunctis. to. 1. 9. a, b

fla defunctis profunt. to. 10. 89. l

Vide, Defuncti, Mortui, & Sacrificium.

isio filii, incarnatio est. to. 9. 5. h, i, & 6. i. c

ti filius, & spiritus sanctos, quomodo di-
cantur. to. 3. 86. c

ttēs & missus æquales. to. 3. 103. c, t. 6. 15. e, f

flus quare filius dei, & nō alius. to. 4. 284. f

mitteret qui erigeret, nisi ceci dissemus.
to. 8. 44. m

isio aliquādo in creaturis etiam inueni-
tur, vbi nulla est separatio intermittētem
& missum. to. 9. 42. c

isio filii quid est. to. 9. 5. h, i

ristus, in quantum homo, missus dicitur.
to. 9. 203. c, d

uomodo Christus non est missus, nisi ad
oues domus Israel. to. 10. 163. k

De missione spiritus sancti. to. 10. 219. i, &
m, & 220. b

missione septuaginta duorum discipulo-
rum, ad prædicandum. Eodem. 274. g

thridates, Ponti & Armenię rex, Nicome-
dem regno priuat, & ciues Romanos oc-
cidit. to. 5. 20. b, & seq.

is quis dicatur. to. 4. 393. f, to. 10. 307. c, &
sequentibus. to. 10. 307. c, &

itis & misericors differunt. to. 4. 401. i

nefarchus Stoicus. to. 1. 154. b

nesthaüs rex. to. 5. 173. g

ab gens nata est de filiabus Loth, quę eū
patre inebriato concubuerunt. to. 8. 201. f

Quod interpretetur ex parte, quod in ma-
lo non intelligitur melius, nisi cum histo-
ria ipsa cogitur. eod. 297. b

destia vnde dicta. to. 1. 172. b

unde partes modestie. to. 2. 10. h

destias quid Ciceroni, to. 4. 187. i

modicū illud, de quo Christus dicebat, im-
pio post illud non lufuros vsq; ad iudi-
cium est. to. 9. 94. g

Cui modicum dimittitur, modicum diligit,
intellectu difficile. to. 10. 102. g

modicum videre Christum, & modicum nō
videre, quid sit. to. 9. 106. h, & m, & fo. seq. 2

modius. to. 4. 395. h

modius & statera dei, qua vnicuique remi-
tietur. to. 10. 24. d, & seq.

quid sit bene modulari. to. 1. 108. d

modus, pater ordinis. to. 1. 167. h

modus animi. eodem. 172. b

modus adit in omni re. to. 1. 263. K

modus exercendæ iuuetutis, in recitandis &
mutandis versibus. ibidem. 31. g

modi simul. to. 1. 104. c

Certus modus, in rebus spiritualibus quoque
tom. 3. 180. l

moechi qui Græcis. to. 4. 150. f

moechia nomine, quid intelligendum. ibid.
& 397. 9

moechari corde & corpore. to. 4. 397. d

mēchatur omnis qui dimittit vxorem suā &
ducit alterā. to. 6. 272. c, d, & seq. & 275. e, f

Quintum præceptum, Non mēchaberis. to.
9. 200. k, & sequentibus. to. 10. 101. d

molāris deus permaximus, & mirabilis. to. 5
134. a, b

molae leonum quomodo confregerit Chri-
stus. tom. 8. 182. l, m

molendinum, mundum significat. eod. 90. g
h, & 369. e

Quomodo intelligatur, Erunt duę in mola:
vna assumetur alia relinquetur. to. 8.
369. d, e, & 508. m

Non omnis molestia iniuria est. to. 8. 559. h, i

De mollibus. to. 5. 7. c, & seq.

mollius & abscessorum turpitudine. eod. 53. i

mollitiem profitentes. to. 5. 92. g, & m

monasteriorum honesta mentio. to. 1. 53. a,
tom. 8. 369. c

monasticam vitā ingressi coniugati. to. 1. 53. b

monasterium Augustini. to. 1. in Possido. to.
mo. 7. 417. i

monachi infirmi quomodo tolerandi. to. 1.
282. a, to. 8. 368. m, & seq.

monasterio instituta. to. 1. in possido. Mona-
chi uerē. eod. 338. b, c, & 260. i, to. 2. 99. a

Monachi penetrantes, ac prædantes domos
alienas. to. 1. 244. h

monachorum aliquod genera, mores, vita, mali fratres non continuo excludenda
laus. *to. 1. 2. 5. f. & seq.*
monachi sui votum. *to. 2. 9. m. & seq.*
monachi desertores non eligantur ad cler-
icatum. *to. 2. 10. 3. f.*
monachus malus, bonus clericus dicitur ibi.
monachi ocio ad pietatem, non ad ignavia
utuntur. *to. 2. 1. 1. d. & seq.*
De opere monachorum. *to. 3. 2. 5. 7. g. & seq.*
Retractionum. *to. 1. 2. 3. h.*
monachi quomodo defendant ocium suum.
to. 3. 2. 5. 7. g. & sequen.
In monachos ociosos. *tom. 3. 2. 6. 1. l. & seq. K.*
monachis quare laborandum. *to. 3. 2. 6. 1. m.*
monachatum amplectentes, spe vivendi o-
ciose. *to. 3. 2. 6. 3. d.*
A monachis ociosis Evangelium non recte
intellectum. *Eod. 2. 6. 3. f.*
monachi ignavi iocose deridentur, ibidem.
c. & sequen.
monachi ociosi, & vagigraphice describunt.
to. 3. 2. 6. 5. i.
monasteria, gemina illecebra, corruptissima
eodem. *2. 6. 5. b.*
monachorum capita tonsa, & comata. *ibid.*
monachi venale circumferetes hypocritum.
ibidem. 2. 6. 6. c.
Per monachos peruersa scripturae inter-
pretatio. *ibid. e.*
Hypocrite sub habitu monachorum marty-
rum reliquias venditant. *to. 3. 2. 6. 5. i.*
monachi ociosi, apud Eucharistiam. *to. 6. 8. g.*
monachorum & monasteriorum institutor
Augustinus. *to. 7. 6. 1. c. d.*
monasteria desertores, taxantur. *to. 8. 2. 7. c.*
Nemo positus in monasterio, dicat, Recedo
de monasterio: neque soli qui in monaste-
rio sunt, perueniunt ad regnum celorum:
& illi qui ibi non sunt ad deum non per-
tinent. *ibid.*
Contra eos qui ad monasterium nullum ho-
minem malum admittere volunt, ut cum
paucis bonis eis bene sit. *to. 8. 3. 6. 8. K.*
monasterium, potius comparatur: ubi effi-
scopuli non sunt, naues tamen quandoque
in se inuicem collisa confringuntur. *ibid.*
Contra eos qui sic bonos in monasterio in-
cauto animo commendat, ut malos taceant
& qui sic vituperant cetero animo malos,
ut taceant bonos. *to. 8. 3. 6. 9. b.*
monachorum bonorum studia. *ibid.*

mali fratres non continuo excludenda
uentur bonorum. *ibid.*
monachos tradentes redagentur. *ibid. e.*
Contra eos qui monasterium intrant, ut
minem patiuntur malum: & cum ibi, ma-
inueniunt, amittentes sustentiam, si
desertores sancti propositi, & rei voti
diti, ac vituperio alios ab ingressu re-
hunt. *ibid.*
monastica vita non ideo reprehendenda
quia inueniuntur monachi mali, vel
ctimoniales indisciplinati. *ibid. g.*
monachus interpretatur vnus solus. *to. 8. 3. 6. 9. f.*
monachi, unde primo appellati sint. *Eod. 8.*
I, m.
Tam sunt enim monachi falsi, quam cle-
falsi, & fideles falsi. *ibid.*
monasterium, vxor noua. *to. 9. 1. e.*
monachi veri & perfecti. *eod. 1. l.*
monachus, si superbus est, melius ei fuit
vxorem duxisset. *to. 9. 2. 0. e.*
mercantia in monacho, vsura occulta
manda est. *to. 10. 2. 7. m.*
Institutio regularium canonicorum. *to. 10.*
2. 8. 0. g. h. m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m.
Augustinus construxit primum monaste-
rium iuxta Hipponem. *ibid. g. & m. & 2. g.*
Quomodo exire debeant claustra, ad sa-
ria negocia. *to. 10. 2. 7. e.*
Comparatio regularium Augustini, ad
imitas suos. *to. 10. 2. 8. l.*
Augustinus tria monasteria apud Hip-
construxit. *to. 10. 2. 8. l.*
Officium canonicorum regularium sancti
Augustini. *ibid. e.*
Qui patiens non est, monachus non est.
to. 10. 2. 8. 5. K.
De triplici genere monachorum in Aeg-
to. *to. 10. 2. 8. 7. f.*
Si monachus ruperit propositum suum,
stam negauit. *to. 10. 2. 8. 7. f.*
Qui dimittit vitam monachi, non habet
dominus quasi secularem, sed quasi
paricatore. *to. 10. 2. 8. 7. f.*
Vita monastica, in quo consistat. *to. 10. 2. 8. 7. f.*
Qui professus est, & claustrum egreditur,
extra maneat, dimidius ruit. *to. 10. 2. 8. 7. f.*
Clericus, in monasterio, non debet habere
aliquid proprium. *ibid.*
monasteria foeminarum. *tom. 1. in 1. d.*
fido, m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m.

IN DIVVM AVGVSTINVM

nacharum regula, tom. 1. 278 tom. 2153
 K, & sequen. 4. 392. c
 nacharum cantus to. 2. 153. m
 monasteriis, qui profecerunt, iis vix me-
 liores reperiuntur: ita vix pelores experti
 quam qui in monasteriis ceciderunt. to.
 2. 198. h, i
 nctumoniales nubens, Christi adultera re-
 putabitur. to. 8. 276. d, & 302. c
 ergo sacra, etsi non compellatur manere
 in monasterio, nō pōt nubere. to. 314. K
 Vide, Sanctimoniales.
 oneta dei sumus. tom. 9. 66. a
 onica matris mors, & vita narratur, to. 1.
 57. l, & sequen.
 onica qualis erga maritum. Ibid. 58. b, &
 sequentibus.
 onica studiū, discordias extinguere. ibi. d
 onica maritum Christo lucrata. ibid. g
 onica serua seruorum domini. ibid. i
 onica ecstasis, & mors. ibid. i
 onica religiosissima femina. to. 1. 158. e, Sa-
 cram scripturam vehementer amplexa.
 Eodem. 159. f, g
 onica mortis contemprix. ibid. g
 onica admirabile ingenium. to. 1. 166. a
 onica matris mortem quomodo luxerit.
 Augustinus. Eodem. 59. l, & sequen.
 onica, matris Augustini, lachrymę & som-
 nium de filio. to. 1. 35. m
 Responsum aliud, de conuersione filii.
 Ibidem. 36. b, c
 monica anxia sollicitudo pro filio. to. 1. 41. a
 monice planctus. Eod. 41. l, m, & 43. a
 monica venit mediolanum. to. 1. 43. a
 luuentus sanctę monicę. to. 10. 312. f
 De vita conuersatione, ac morte sanctę mo-
 nicę, matris Augustini. ibid.
 monica, decimotertio gratis sue anno, data
 est nuptui. ibid. g
 monica, mortuo marito, oīa bona sua pau-
 peribus erogauit. ibidem. h
 Timor castus monicam ubiq; afficiebat, &
 semper. ibidem. i
 monica apud ostia Tyberina, vita sancta est.
 to. 10. 312. l, & 313. c, d
 mons incautus. to. 1. 56. l
 montes dei, sancti eius. to. 2. 183. c, d
 montes fide transferre, sine exemplo. tom. 3.
 278. d
 Sermo Iesum monte. to. 4. 143. i

Verba quę locutus est dominus in mōte. to.
 4. 392. c
 mons, quid significet. ibid. d
 mons pro deo colebatur. to. 5. 74. c
 montis Olympi cacumen superexcreuit, a-
 qua diluuii. Eodem. 142. K
 mons Esau, Idumęa est. to. 5. 176.
 mons vmbrosus. ibidem. 177. d
 montes Sicilię, qui flammis astruant tem-
 pore longissimo, & integri perseverant.
 tom. 5. 214. c
 mons de quo lapis præcisus est sine manibus
 quis sit. tom. 8. 5. h, i, & 366. g, & sequen.
 tom. 9. 7. m, & seq. & 126. b, & sequen. b.
 Montis nomine, Christus significatur. Eo-
 dem. 16. a
 Quod significet æternam habitationem. to.
 8. 26. e
 Quod significet altissimam iustitiam. eod.
 39. a
 Montes naufragosi, qui sint. tom. 2. 87. i, K, &
 484. c
 montes dei, sunt prædicatores magni. Eod.
 87. h, & 392. e
 Quod sint magni & spiritales viri in Eccle-
 sia. to. 8. 114. d, & 234. b
 mons sanctus, Ecclesia est Christi, eod. 127.
 g, & 143. e, f
 mōs domini præparatus in cacumine mon-
 tium, quis sit. to. 8. 138. d, & 234. a
 montes transferri in cor maris, quid sit. Eo-
 dem. 138. d
 Alii montes dei, alii montes seculi. ibid. g
 montes seculi turbati sunt p montes dei. ibi.
 mons magnus, qui creuit ex minimo lapide
 tom. 8. 143. f, & 134. c, to. 9. 7. f
 mons, & montes. Christus. tom. 8. 143. f, g
 Quod dicantur prædicatores, humiles in se,
 excelsi in deo. eod. 220. K
 mons, & montes, non aliud sunt, sed hoc ip-
 sum. to. 8. 231. c, d
 mōs sine quo modo distillauerit a facie dei.
 ibidem. b, c
 mons in Græco neutri: in Latino, masculini
 generis est. tom. 8. 234. a
 mons dei, mons pinguis, mons coagulatus.
 quis sit. ibidem. 233. m, & sequen.
 montes, montem portando, gloriosi sunt. ibi.
 dem. 234. b
 Quod sint excellenti sanctitate eminentes in
 Ecclesia: & quomodo ipsi pacem susci-
 piant

INDEX

- piant. tom. 8. 257. e, & 483. m, & sequen.
 In summus montium scripturarum diuina-
 rum authores intelligere conuenit, in qui-
 bus Christus est firmamentum: quia & ce-
 tera. Eodem. 259. l
 Montes aeterni, sunt praedicatores veritatis q
 primo excipiunt lucem: & a luce quam
 suscipiunt, vestitur terra. tom. 8. 274. l, &
 484. a, b
 mons quod ascendemus, spiritualis quaedam
 celsitudo est. Eodem. 467. a
 montium nomine, significantur celsitudines
 angelorum. to. 8. 327. k
 montium altitudines, quae sint. Eod. 352. b
 montes quomodo fluant ut cera. to. 8. 358. b
 montes boni, magnitudo spiritualis, montes
 mali, tumor superbiae. Eodem. 361. l
 montes, tumores sunt terrarum, & spirituales
 significant: nec repugnat, ut qui sunt mon-
 tes, sint & conuales. ibidem. i
 montium homine, persecutores Ecclesiae:
 qui cum sequebantur, ascendebant, sed pla-
 cati, facti sunt campi ibidem. g
 montes rigari de superioribus, quid sit. tom.
 8. 394. c
 Quomodo de montibus deus producat fe-
 num, & herbam, seruitur. hominum. ibi-
 dem. d, & 564. k
 montes magni, superbi. to. 8. 402. a, b
 montes in bonum & malum. ibidem.
 Quomodo fumigant ad tactum domini, ibi-
 dem. b, e, & 550. k, l
 Quod dicatur homines magni & sancti, nec
 tamen praesumendum est in ipsis: quia &
 cetera. to. 8. 470. c, & 483. m, & sequenti.
 montes in circuitu Hierusalem, quos signi-
 ficent. to. 8. 483. m
 montes cum in bono accipiuntur, raro & dif-
 ficile inueniuntur, quin statim dominum ad-
 ditum inuenias, ne spes remaneat in mon-
 tibus. tom. 8. 484. b
 montes, dicuntur haeretici, & superbi. tom. 8.
 23. a, b, & 484. d
 Quando scriptura loquitur de montibus ma-
 lis, cur non eis addat dominum. Eod. 484. c, d
 montes dicuntur, multum excelsa loca ter-
 rarum. to. 8. 490. c
 monte Sion, magni sunt & perfecti. tom. 8.
 510. l, m
 montes qui & qui collis, cum dicitur, Suspi-
 cient montes pacem, & colles iustitiam.
- tom. 9. 2. f
 montes accipi pro magis & excellentibus
 inter homines. ibid.
 Quid montes, insulae, caelum. tom. 9. 143. e
 sequentibus.
 mons ardens, diabolus est. to. 9. 142.
 mons, multiplex est. Eodem. 331. b
 mons, caelum. to. 10. 1.
 Iesus quare in monte Oliueti docebat. to.
 10. 39. i
 Relinqui in montibus. to. 10. 6.
 monstrosa incrementa. to. 1. 200. l
 monstrosi foetus. to. 3. 60.
 monstra an resurgant. ibid.
 Vide, Resurrectio.
 monstrosa contingunt occultis mundi cau-
 sub diuina tamen prouidentia constitu-
 quae procurari atque mitigari demoni-
 tibus, fallacissima eorum astutia, perhi-
 tur. to. 5. 19.
 monstra, a monstrando, quod aliquid signifi-
 do demonstrent. to. 5. 217.
 monstrosa conueniunt vitae praesenti quae
 resurrectione a beatis tollentur. Eod. 23.
 monstrosae gentes, quas esse non debet vi-
 ri nobis absurdum: ita faciunt ad pulch-
 tudinem vniuersi, sicut & monstrosi a-
 homines qui sunt apud nos. to. 5. 145.
 monstra. ibid. 10.
 monstrosorum hominum varias gentes
 rat humana historia to. 5. 145. l.
 monstrosa varia quae referuntur esse, non
 necesse credere. ibid.
 De monstrolo homine nato in Oriente. ibi-
 dem. 145. b
 monstra huiusmodi, si sunt animalia ratio-
 lia, ex primo homine sunt. ibid. b
 montanus haesiarca, cuius sectatores su-
 Cataphryges. to. 6. 5.
 montani prophetiae, Prisca & Maximilla. ibi-
 montani negant spiritum sancti in Apostolo
 descensum. ibidem, & to. 3. 256.
 monumenta quare dicantur sepulchra. to.
 315. e, in fine
 monumenta aperiunt: & quare. to. 10. 185.
 moralis Philosophia, Graece dicitur Ethica.
 to. 5. 67. k
 morbi ex peccato. to. 4. 26.
 morbi infantium, unde. to. 7. 324.
 Omnis morbus a se, habet in scripturis me-
 dicamentum suum. tom. 8. 81. k, in primo
 morbus

IN DIVVM AVGVSTINVM

morbus noster erat desperatus, quem medi-
 cus omnipotens sanavit. to.9.137.g,h
 morbus corporis, medicina est spiritalis. to.
 1.207.l,m
 Vibra Petri morbos curabat. t.10.268.l,m
 moriones qui dicantur. to.2.10.h,& 32.g
 moriones in delictis habiti. to.7.222.l
 Mors, mori.
 mors a mortu nomen accepit. to.10.178.d
 mors hominis, quid sit. to.3.293.g,h
 moriens nullus potest dici. to.5.113.a
 mors mortem, in morte, post mortem: viues
 moriens, mortuus. ibidem.e
 Mors verbum moritur, non potest Latina lin-
 gua declinari, vt alia verba. tom.5.114.h
 mors qualis. to.3.349.f, to.5.109.b
 Mors contingit malum, ibi mors debet. to.10.
 16.K
 Mors Sermo. to.10.311.c
 Mortis comminatio.
 mors hominis non querit Deus, quomo-
 do dictum. to.1.17.i
 mors omnem comminatus est homini
 primo Deus, cum dixit, Morte moriemini.
 & cetera. to.5.114.m, & seq.
 mors moriemini, & non mortibus. ibidem
 115.d
 mors mortem videre, & gustare, quid. to.6.69.l
 mors secunda, timenda. ibidem.m
 mors in arbore paradisi non erat mors, sed inuen-
 ta est per hominem. to.9.257.K
 quare Deus dixit Adæ & Eux, Morte morie-
 mini. ibidem.258.b, & seq.
 Mors vnde.
 mors mortem Deus non fecit, quomodo dictum.
 to.1.19.a, & 236.d,e. to.3.101.i
 mors author, diabolus. to.4.386.i
 mors a peccato hominis nata. t.5.140.f, & 197.a
 to.8.164.a, to.10.89.K, & 198.h,i
 mors a serpente seminata est. tom.8.266.c
 mors in mundum intrauit, per diabolū per
 suasione, sed per Adam, quia consensit. to.
 9.24.i
 mors dominata est volenti. to.10.111.d
 Mors, pena peccati.
 mors, conditio peccati. to.1.219.a
 mors, supplicium peccati. to.3.53.b,c, & 61.g
 mors, etiam piorum, peccati pena est. to.3.
 349.f
 mors quāvis sit pena peccati, docuit nos
 Christus sustinere magis quam peccare.

to.5.88.a, & seq.
 Ideo soluere potuit moriendo peccata, quā
 mortuus est, & non pro peccato. ibidem.
 Vide, mors Christi.
 mors, & alia pena, sunt propter peccatum
 nobis inflicta, non lege naturę. to.5.99.e
 115.e
 mors & libidini homo subditus est cum be-
 stiis, propter peccatum. to.5.99.m, & seq.
 Vtrum mors, quæ per peccatum primorum
 hominum in omnes homines pertransiit,
 etiam sanctis pena peccati sit. to.8.112.l,
 & seq.
 mors, cur remaneat post baptismum. ibidem.
 112.c
 mortis pena quanta sit, & quādo destruetur
 mors ipsa. eod.114.e, & seq.
 mortem nō dicentes esse computandā inter
 alias penas irrident philosophi. tom.5.
 115.g
 mortis regnū vsq; adeo in homines domina-
 tum est, vt omnes in secundam quoq; mor-
 tem, cuius nullus est finis, debita pena pre-
 cipites ageret, nisi inde quosdam indebita
 Dei gratia liberaret. to.5.120.m
 mors temporalis, sæpe ex peccatis. t.6.64.a
 Etiam alienis. eod.193.K
 mors hominis, ex pena peccati est, vnde &
 ipsa peccatum dicitur. to.6.94.a
 Quare moriantur & iusti. to.7.231.l
 mortis pena quare exigat, peccato remisso.
 to.7.232.d
 mors quare homini accidit. to.10.21.f,g, &
 89.K
 Mortis amaritudo, & molestia.
 mors temporalis, non dura. to.4.97.l, & to.
 seq.d, & l
 In morte quedā vis est, qua scilicet dissolu-
 tio fit, habes aspersum sensum. t.5.113.g,h
 mors est vtriusq; rei, scilicet, toti hominis
 to.5.112.i
 De generalis mortis, malo, quo animæ &
 corporis societas speratur. eod.113.h
 morti totam molestiam, nonnunquā vnus
 ictus, vel animæ raptus, intercipit, nec eā
 permittit sentiri, præueniente celeritate.
 ibidem.
 mors ē ita molesta, vt nulla explicari possit
 locutione, nec vlla ratione vitari. to.5.114.f,g
 mors finis malorum est, initiumq; foelicitatis.
 to.9.208.c

mortis

INDEX

mortis amaritudo, & quodd oēs inuiti mori-
mur. to. 10. 90. c
Et vnde mortis nostræ initium. ibidem.
mortis communitas, & necessitas.
mors communis omnium. to. 2. 155. l, to. 5.
118. c, & 114. m
A mortis necessitate, lignum vite perferua-
bat. to. 5. 117. e, & fo. seq. a
mortes omnes agent. to. 7. 219. f
mortis necessitas. to. 8. 55. b
morti quando venit nemo resistere potest
nec vitare. to. 8. 146. a
mortem omnis homo videbit, nisi ille q pro
mortalibus mortuus est. eodem. 3. 7. b
Nihil morte fortius. to. 8. 476. f
Veniente morte, moritur omnis etas. ibidē.
494. b
Nullus eximitur a morte. to. 9. 210. b
Et prudentibus & fatuis, moriendum. t. 10.
22. m
morti potestate propria imperare, nō est cō-
ditionis humanæ. to. 10. 179. h
Regula mortis, nec etiam parcit diuiti. to. 10.
304. b
Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.
mortis cogitatio, remedium peccati. to. 1.
277. g, to. 3. 208. c, d
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur
aliorum. to. 3. 315. l
mors accelerata quibusdam utilis. to. 4. 97. d
An quisquam simul & viuens possit esse, &
mortuus. to. 5. 114. e, & seq.
Tempus mortis, quo vitæ sensus aufertur, in
morientibus an in mortis esse dicendum
sit. ibid. 113. m, & seq.
mortis celerioris beneficium. to. 7. 407. c
Præter mortem, nihil certi in hoc mundo.
to. 8. 51. h, i
Quod fugis ne moriaris? certus erit dies mor-
tis. ibidem. 262. m
Ideo abscondit, ne nobis aliquid de futu-
ro promittamus. eodem. 83. l
mortis diem, cur Deus fecerit incertum. to.
8. 376. K, & 553. c, to. 10. 40. e
mortis dies meditandus est. to. 10. 303. m
Mortis amor, metus, & fuga.
mortis contemptus. to. 1. 159. g
mortis metus. Eodem. 207. b, c
mortis desiderium. ibidem. f, g
mortem fugiunt oīa viuentia. to. 1. 217. a, b

mori non timeo, quia bonum dominū ha-
mus, Ambrosij, dictum. to. 10. 1. in Po-
donio.
In morte penitentia. ibidem
mortem spiritus optat. caro autem recu-
to. 2. 176. c
mors quibus timenda. to. 4. 45. a
mors timenda non est. t. 4. 176. m, to. 5. 78
mortem homo naturaliter fugit. to. 5. 88
mortem patienter facere debet sapiens. ibi-
dem. a, b
mortem optare libet iusto, & deprecari. t.
7. 115. m
Pro his q mortē in suo corpore timēt Cl-
stus in cruce dicebat Deus, & c. to. 8. 35
mortem inuocare quid sit. eod. 125
Cur non sit timenda mors. to. 8. 147.
mortem patienter feramus, illius exemplo
licet peccato nullo esset debitor, & ip-
sui exitus mortis. eodem. 23
mortis timorem Deus fecit, propter disci-
nam. ibidem. 33
Qui mortem timet, adhuc non credit. to.
211. b, c
mors non evitatur. to. 10. 77.
mortem quis amet. to. 10.
mortem vocamus, & cum venerit fugim-
to. 10. 17. e
Nec sanitas, ætas, vel aliud salutis nrę ren-
diū, facit nos securos de morte. t. 10. 21
Mors duplex, prima & secunda, corpori-
& animę carnis & spiritus.
mors duplex. to. 10. 37.
Duæ sunt mortes, & duæ resurrectiones.
to. 209. b
mors prima & secunda. to. 2. 349. f, & 1.
113. l, 118. b, c, to. 7. 236. l, m
De ea morte, quæ animę semper vtcunq;
ctura accidere potest, & ea cui corpus
noxium est. to. 5. 112. i, & f
Quod in sanctis primę mortis pro-
susceptio, secunda sit mortis absolutio
5. 113. l
Quod est mors animæ, corporis, vtriusq;
infernalis resumpto corpore. Eodem. 1.
m, & seq.
mors animæ signata est, quando dixit De-
Adā vbi es? Mors corporis, Terra es, &
terrā ibis. Sed de morte secunda nihil
xisse credendum est, quia nō omnibus
munis est. to. 5. 118. c
mori

eternæ, & temporali.
to. 5. 113. b, i
primam animam nolē-
tem, secunda mors ani-
mæ in corpore.
corporalis, & spiritalis.
animę, & corporis, d-
corporis non timend-
am, & seq.
plures timent corpor-
is.
mortis, ad bonam, co-
m. l, m
animę, & corporis, q-
quæto, post mortem p-
mors venit.
secunda morte, anima cum
punietur.
anima, separatur anim-
a corpore suo.
et anima mortem suam
corporis sui.
Quæ potest hic eligere
eternum mori-
secunda, æterna, si
secunda. to. 1. 239. i, f
m. f
mortalium, & mor-
t. c, d
mortalium infelix.
mortalis.
mortalium lugenda.
mortalium, quid faci-
mortalium quomodo o-
mortalium.
mortalium maior est, qu-
mortalium.
mortalium, cū ea deserit
mortalium, est in infern-
mortalium, vltima pena
mortalium secundam declin-
quam dei.
mortalium fit in ætern-
mortalium.
mortalium, quando fit.
mortalium secundam, dān-
precipitandi sunt.
mortalium secundam, nullus fin-
mortalium anima, vel ange-
lū deo.

IN DIVVM AVGVSTINVM

mori æternę, & temporali, quid sit cōmune tom. 5.
 1. 5. 213. h, i
 mors prima animam nollētem pellit de cor
 pore, secunda mors animam nolentē te
 t in corpore. ibid.
 mors corporalis, & spiritalis. to. 6. 95. a
 mors animę, & corporis, diuersę. to. 9. 57. d, e
 mors corporis non timenda, sed animę. to. 9
 9. m, & seq.
 mors plures timent corporaliter, pauci spiri
 tualiter. to. 9. 77. f
 mors mortis, ad bonam, comparatio. to. 9.
 98. l, m
 mors animę, & corporis, quę. to. 10. 5. b
 Exccato, post mortem primam, secunda
 mors venit. to. 10. 198. i
 Secunda morte, anima cum corpore in ęter
 num punietur. to. 10. 209. b
 prima, separatur anima a creatore suo,
 a corpore suo. ibid.
 Teat anima mortem suam, & non mortē
 corporis sui. to. 10. 322. g
 Si non potest hic eligere ne momoriatur,
 eligat in æternum moriatur. to. 10. 262. d
 Mors secunda, æterna, spiritalis, vera.
 Mors secunda. to. 1. 239. i, in fine. to. 3. 61. g,
 & 349. f
 mors peccatorum, & mortuū pro peccato.
 to. 1. 278. c, d
 mors peccatorum infelix. to. 2. 119. h, tom.
 3. 353. l
 mors spiritalis. to. 3. 91. c
 mors animarum lugenda. to. 4. 385. m
 mortem malam, quid faciat. to. 5. 5. K
 mors secunda quomodo dicatur summum
 malum. to. 5. 55. f, g
 mors nulla maior est, quā vbi non mori
 tur mors. ibid.
 mors animę, cū eā deserit deus to. 5. 112. i, k
 mors secunda, est in inferno. ibid. & 197. a, b
 mors animę, vltima pēna. ibid. 113. f
 mortem secundam declinare possumus per
 gratiam dei. to. 5. 114. h, i
 mors secunda fit in æternam pēnam. ibid. i,
 & sequen.
 mors animę, quando fit. ibid. 115. a
 mortē secundam, dæmones post iudiciū
 precipitandi sunt. to. 5. 120. g
 mortis secundę nullus finis. ibid. m
 moritur anima, vel angelus, quia caret vita
 sua deo. Eod. 100. h, i

mors æterna summum malum. tom. 5.
 200. i
 mors sempiterna quando erit. Eod. 214. i
 mors animę quam horiēda, & metuēda.
 to. 6. 192. g
 mors est ipsa lētitia in perfruendo, cū quisq;
 adipiscitur qđ perditē concupiuit. to. 8. 22. g
 mors peccatorum, quomodo dicatur pessima,
 cum sceleratorum quandoq; videatur
 esse optima. to. 8. 80. i, K
 mors peccatorum pessima intelligenda est
 secundum animam, non secundū corpus
 to. 8. 80. m, & 149. d
 mors vera, est damnatio cum diabolo: mor
 tis vmbra, est hęc mortalitas. Eod. 130. K, l
 mors quā timent homines, separatio est ani
 mę a corpore: mors vera qđ nō timent, est
 separatio animę a deo: & plerunq; dum ti
 ment homines istam, incidunt in illam. to.
 8. 150. a, b, to. 10. 311. c
 mors vera, est ire in profundum peccati. to.
 8. 196. c
 mortem sempiternam time, & præsētem
 non timebis. to. 8. 216. c
 De qua morte eripuerit deus animas nostras
 Eod. 433. e
 mortui spiritaliter, quomodo suscitentur. to.
 mo. 10. 54. c, d
 mortem quibus minatur dominus. to. 96. c
 mortem Christo restituit, qui seipsum male
 uiuendo interfecit. to. 10. 168. f
 Quomodo mors, per fenestras, animā ingre
 diatur. to. 10. 251. e, f
 Quare mortua est anima peccatoris. to. 10.
 322. e, f
 Mors corporis.
 Per mortem solus deus liberare potest, vel p
 dere. to. 4. 97. a, in princi.
 mors corporalis, omnibus inflicta est. to. 5.
 112. l, m
 In morte quis semper est, dum est in tēpore
 præsenti. to. 5. 114. c, & seq.
 mors corporalis potest ad ignem pertinere,
 p quē iusti saluantur. to. 5. 224. g, & seq.
 mors corpori, cum id deserti anima. ibi. 94.
 c, d, to. 10. 322. c, d
 mors corporis, quomodo ex peccato. to. 7.
 212. c, d, & seq. & 236. K, l
 mors corporis. to. 10. 5. b
 Tristitia, & consolatio, ex morte corporali
 quę. to. 10. 90. d
 Mors,

I N D E X

Mors, & vita.

Quæ vera mors, aut uita. to. 1. 239. d
 mors, & vita, a dño deo est. to. 1. 17. i, & 19. a
 mors impiorū, vt vita piorū, ppetua t. 3. 63. c
 Diabolus mortis, Christus vitę mediator. to.
 mo. 3. 100. h
 Sicut in Adā omnes moriuntur, ita in Chri-
 sto omnes viuificabuntur. Per hominem
 mors, & per hominem resurrectio mor-
 tuorum. &c. to. 5. 118. g
 De morte amicorū quomodo contristamur
 vt de eorum vita delectabamur. t. 5. 190. c
 Peior est mortuus luxuriose viuens, quā mo-
 riendo luxuriam finiens. to. 8. 106. l
 Prima mors in hoc seculo, est p peccatū, &
 priā vita p remissionē peccato. t. 9. 149. h, i
 Possibilitatē mortis, itū vitę facit. Eo. 199. e
 In vitam, non in mortem constituit deus ho-
 mines, & mors nostra a nobis est, qui dei
 contemnimus consilium. to. 10. 3. d, e
 De morte transire ad vitam, quid. t. 10. 101. m
 mors mortua in vita. to. 10. 111. c, d

Mori mundo.

 mori, in bono, & in malo. to. 9. 45. c, d
 mori mundo, quid sit. to. 4. 378. i, K
 morieris, si peccaueris: morere, ne pecces:
 quomodo intelligatur. to. 5. 112. d
 moriendum est mūdo, vt deo in sempiternū
 viuamus. to. 10. 150. b

Mors piorum, mors sanctorum,
& martyrum.

 mortis reliq; cedūt ī bonū electis. t. 3. 138. c
 mors piorum bona. to. 3. 347. c, & 349. f
 mortē curare non debemus, nec aliqd aliud
 pro superna ciuitate. to. 5. 45. d, & seq.
 De mortis bono vsu, in martyribus. Eod. 112
 c, & sequen.
 Quod sicut iniqui male vtuntur lege, quæ
 bona est, ita & iusti bene vtuntur morte,
 quę mala est ibid. e, & seq.
 mors, etsi non sit bonum aliquod, tamē vsus
 eius est bonus. ibid. e, f
 morte nil præciosus. ibid. h, i
 mors sanctorum preciosa. ibi.
 Quando pro veritate quis fideliter moritur,
 mors cauetur. ibid. K, l
 De morte, quam non regenerati pro Chri-
 sti confessione suscipiunt. ibid. h, i
 mori non poterunt beati. to. 5. 118. a
 Cum sapientes videantur mori, quomodo
 non videtur interitus? to. 8. 149. a

mors optima, quæ sit Eodem. 2
 mors vndeunque, pio bona est. to. 8. 5
 Si mors sanctorum est preciosa, Marię
 nis est preciosissima. to. 9. 7
 Non potest male mori, qui bene vixit
 dem. 19
 Bene mori, est cū Christo viuere. to. 9. 8
 Bene viuendum ei, qui bene velit mori
 10. 115. a, b, & seq.
 Exhortatio ad bene moriendū. to. 9. 25

Mors illata.

 Nihil interest quo mortis genere vita
 tur. to. 5. 1
 mors quęcūq; non est curanda bonis
 morte plectere hominem, etiam nocem
 non licet alicui potestate priuata. to. 10
 morte plecti nullus debet, quantumcuq;
 iniquus, si non sit condemnatus. to. 11
 mortificare hominem videre potes, &
 mortificet nescis, sed solus deus ho-
 uit. to. 8. 130. m
 Siue inde, siue inde moriatur, quære q
 sit qui morietur, quod post mortem
 est, non vnde de vita exiturus. t. 8. 5

Mors Christi.

 mors Christi. to. 3. 47. c, 3
 mortem Christi non veram, sed simul
 fingunt Manichęi. to. 6. 1
 mortem Christi omnes egere. to. 7. 1
 mortem crucis, quę magna abominatio
 Christus nō attulit, sed hic de maledi-
 primi hominis propagatā inuenien-
 ligno suspendit. to. 8. 1
 Christus vera morte, quæ carni mortu-
 bebatur, mortuus est vt ad nos vera
 perueniret. ibid.
 Christus mortalis erat, sed non de pecc-
 suscepit penam nostram, & ideo est
 culpam nostram. to. 8. 1
 Christus mortis interfector, quia magni
 illo mors mortua fuit, quam ipse in
 te. Eod. 164. m, in 2
 mors nō occidit dominum, sed ipse occi-
 mortem. to. 8. 214
 Quod voluntate, non necessitate fecit
 carnem mortuus sit. Eod. 21
 Iam nō hic moriturus esset homo, nisi os
 illum percussisset. Eod. 21
 Ibi mortuus est Christus, vbi est tu mori-
 rus: exemplo te docuit quid non times
 & quid sperares. to. 8. 25

Nisi

IN DIVVM AVGVSTINVM

Nō nobis fumeret carnem mortālē, mo- mors spontanea. to.2.93.K
 non posset, quia verbum nō moritur, di- mortem non consciscendam. to.3.347.C
 nitas non moritur. eod.308.E morte se occidere vt supra vitetur, maius ē
 tem carnis non conditionis necessitate, quam aliud homicidium. to.5.6.a, & seq.
 d miserationis voluntate suscepit. to.8. morte se pdidit Lucretia, vi oppressa, volēs
 18.I ex hoc innocens apparere. ibidem. & seq.
 mortuos quomodo solus Christus liber morte se primere est prohibium. idid.8.C, d
 erit. ibidem.K mortē quidā sibi intulit, ex appetitu immor-
 tality animæ. ibid.g
 Cūti à ceteris mortuis discretio. ibidem.I moritur quidam volunt. to.5.129.E
 omnes timemus: mortuus est Christus mortem sibi inferre licere sapiēti, cōfiteretur
 e mori timeremus. to.8.486.K Academici, & Peripatetici, sed nō sic Sto-
 i. impijs mortem suā, quid seruat iustis ci. to.5.189.K, & se.
 si vitam suam? Eod.574.D mortem sibi inferre Patriciani consueuerūt.
 Cūstus per id quod homo erat, mortuus to.6.8 in fine.
 t Deus: & per id quod Deus erat, excita- Item Circumcelliones. ibid.m
 s est homo & resurrexit & ascendit in mortem violentam diabolus per suadet. t.7.
 glum. to.8.502.b, c 114.b, c, & 118.K
 quod prior particeps factus sit immorta- An far sibi mortem consciscere. to.7.114.I,
 tatis nostrę, vt nos efficeremur partici- k, & seq.
 e immortalitatis eius. to.8.563.C Mortis regnum aculeus, con-
 mors in Christo nō pēna peccati, sicut in eg- tentio, &c.
 ris, sed munus misericordię. t.9.6.I, cir- mors & infernus, quæ mittentur instagnum
 a finem. ignis, vt dicitur in Apo. quid significant.
 Cūstus ab infernis suscitato, non est quod to.5.204.E
 mortuos desleamus, nec mortis casum ti- mortis regnum destruit Christi gratia. to.7.
 neamus. Eod.211.F 213.m, & seq.
 mors vitæ. to.9.24.I Aculeus mortis peccatum. to.7.236.K, to.8.
 mors mortua est in morte Christi. ibi. 11.g, to.10.145.h
 mors crucis, omniū atrocissima. t.9.54.g, & mortis regnum. to.7.277.A
 60.i, k mors quomodo nos persequitur. to.8.164.
 mors Christi consideratio. to.9.163.C m, & seq.
 Vide, Christus. modo cum morte cōtēdimus: & quādo nul-
 es verus erat vt homo moreretur, res noua la erit à morte contentio. Eo.225.C
 est facta, vt Deus in carne moreretur. to. mortis contentio. to.10.36.m, & 59.m
 10.141.C mors & infernus, diabolus est, & populus
 nihil tam magnanimum, quā pro impij mo- eius. to.9.149.K, l, & fo. seq. a, b
 ri. ibidem.e mors defectionem patitur, cū potestas eius
 Christus nos inuitat ad mortem & vitā suā, cunctis resurgentibus vacuatur, t.10.208
 to.10.199.b m, & seq.
 Christus mortem, omni morte detestabilio- mors missa in Iacob, quomodo venerit in
 rem passus est. ibid.c Israel. to.4.304.m, & seq.
 mors Christo à nobis mortalibus aduenit. mor ex scriptura.
 to.10.200.i mors pecorum & priuatiuorum Aegypti qd
 differētia mortis Chri, & nostrę. t.10.216.C significet. to.8.286.h, i, & 513.E, 514.f
 Christus moriendo, mortem occidit. Eodē. mortis nomine, quæ significantur.
 318.f, g mors pro carnali affectu. to.4.204.I
 Mors violenta, vel spontanea. mortis nomine, diabolus intelligitur: nō quā
 de his qui sibi mortē consciscunt. to.1.226. ipse mors est, sed quia per illū mors, & ad
 g, to.2. episto. 61. to.4.362.a, to.7.40.E, f eum pertinentes mortem habent pastore.
 mortis prodigiola cupiditas, in hereticis. t. to.8.166.b
 264.g

mortis

I N D E X

mortis nomine peccatū dicitur, quod cōtē
pta diuina lege committitur. to. 8. 11. g
Somnis mors. to. 8. 499. a, tom. 10. 22. m, &
37. f
Homines nobis moriūtur, Christo dormiūt.
to. 10. 37. f, & i
mors alsimilatur somno, ppter resurrectio-
nem futuram. to. 10. 106. i
Mortalis, mortalitas.
Cyprianus de mortalitate. to. 2. 15. 1. d
mortalitas quando est contractu. to. 3. 22. 2. a
mortale cur dicatur corpus, & anima imor-
talis. to. 5. 112. i
mortalitate quō aliter caruit primus homo
aliter beati carebunt. to. 5. 342. m, & seq.
Aliud est esse mortale, aliud morti obnoxiiū.
to. 7. 212. m
mortale, & mortuum, ac moriturum. eodē.
212. b
Nihil moritur nisi mortale. to. 8. 43. f
mortalitas inest propter peccatum secundū
illud Apostoli, &c. Eod. 161. d
mortalia etiā viuorum corporū est, mortici-
na non dicuntur nisi mortuorū. ibi. 290. c
Non moritur, nisi qui mortale crimen com-
mittit. to. 9. 142. h
Morticinum.
morticino & immolatio cur non vescantur
Christiani. to. 6. 155. m
morticinum quid propriē. to. 8. 290. c
Mortuus.
mortuus est nomē, & ponitur p participio
præteriti temporis, vt declinetur verbum
mori, quod declinari non potest. to. 5.
114. h, i
mortuus nullus homo fuisset, si primi homi-
nes non peccassent. to. 5. 121. a, & seq.
Quomodo recte dicitur, mortuus est homo
cū caro ipsius non anima moriatur: sic re-
ctē dicimus mortuus est Christus, etsi di-
uinitas eius non moriatur. to. 8. 119. K
Mortui, & eorum genera.
morienti necessaria ad salutem credenda. to.
9. 207. f
Scio neminem fuisse mortuum, qui non fue-
rat aliquando moriturus. to. 5. 5. i
mortui viuūt, & viui mortui sunt. t. 9. 78. i, K
mortuorum duo genera. to. 10. 6. l, m, & 17.
i, K, & 106. f
Tria genera mortuorum, tria genera pecca-
torum significant. to. 10. 37. i, K

Mortuorum sepultura, & pro eis
sacrificia, & orationes.
Pro mortuis, quō sacrificandū. to. 1. 59. &
seq. & in Possidonio. to. 2. 95. l
mortuos sepelire mortuos, quid, to. 2. 1. i
to. 3. 96. d, to. 5. 200. i, K. to. 10. 5. b, & 1.
& 319. l
mortuis munera spiritalia mittenda. to. 1.
192. d
mortuis cur numerus septenarius exhibetur.
to. 4. 42. c
De cura pro mortuis gerenda. to. 4. 318. &
seq. Retractatio. to. 1. 1. i
Post mortē, an profit cuiq; quōd corpus
apud sancti alicuius memoriam sepeli-
tur. to. 4. 318. h, i, & seq. & 229. h,
Vide sepultura.
Pro mortuis sacrificia, an aliquid eorum
ferant animabus. ibi. vtroq;
Pro mortuis sacrificium oblatum. to. 4. 318.
i, K
Pro mortuis, orat Ecclesia. i. 1. i
Pro mortuis sacrificia altaris, orationū &
elemosynarum. to. 4. 32. i
mortuorum exequiā magis viuorū scia-
sunt, quam defunctorum subsidia. to. 4. 319. b
Pro mortuis supplicationes nō præter-
ita. d. x.
De mortuorū sepultura quomodo sit
dum & corporibus ipsorum. to. 5. 1. i
Vtrum pro mortuis orandum. to. 5. 22. i
Pro mortuis non orandum, Aeriani dicit.
to. 6. 8. e
Pro mortuis non baptizatis, non offerenda.
to. 7. 374. a, b, & 386. l
De eo quod scriptum, Amen amen dico
vobis, quia venit hora & nūc est, qñ mor-
tui audient vocem filij Dei, & qui audierint
vivent, &c. Sermo. to. 10. 8. g
Quibus mortuis orōnes Ecclesie, sacrificia,
elemosynę, pñt: quibus nō. to. 10. 8. g
Orationibus sacrificio salutari, & elemosy-
nis, mortuos adiuuari.
Et qui illis adiuuentur, qui non.
Obsequia mortuis præstita, quid eis cōferant.
to. 10. 89. m
Quid considerandum in celebratione fu-
eralium pro mortuis. Eod. 1. 1. i
De suffragijs defunctorum. tomo. 1. 300. l

Tristitia

IN DIVVM AVGVSTINVM

tristitia, & consolatio super mortuis.
 Super morte amici declamatio. to. 1. 21. f. g.
 Mortuorū sepulchris honor exhibitus. to. 1.
 13. b. c.
 Morte charorū, nō cōtristandū. Eod. 245. e.
 Super obitu mariti consolatio. to. 2. 9. K.
 Super morte vxoris consolatio. to. 2. 151. a.
 Minus ante legem, & sub lege mortuos
 lebant. to. 9. 210. d.
 Christianorum plerique infideles in mor-
 tuorū deploratione sequuntur. eo. 2. 11. g.
 Verbis Apostoli. Ut de dormientibus nō
 contristemur, sicut & ceteri. Et de operi-
 bus misericordiē quibus mortui adiuuā-
 ur. Sermo. to. 10. 89. i. & seq.
 Mortuis quos diligimus, naturalis tri-
 stitia. ibidem. k.
 Contritari de mortuis, non prohibuit Apo-
 tolus. to. 10. 89. K. & m.
 Mortuorum cura, cognitio,
 apparitiones.
 Mortuorum conditio. to. 1. 14. f. to. 3. 61. g.
 Mortui absq; penitentia, an veniam delicto-
 rum consequuturi sint. to. 2. 205. c.
 Mortuos nō ignorare q̄ hic agunt. t. 3. 288. h.
 Circa mortuos angelorū ministeria, & ope-
 rationes. to. 4. 321. d. & fo. seq. c.
 Mortuis mitti aliquos ad viuos. to. 4.
 322. c. & seq.
 Mortuis curam esse de charis suis viuētib.
 to. 8. 417. a. & seq.
 Num in his quē in suis post mortem cuius-
 que cōiungunt, vllus mortuos tangat do-
 or. ibidem. b.
 Mortui ē nō cessāt laudā Deū. t. 8. 52. c. d.
 Mortui in iudicio.
 Mortui residuorum in aduentu dñi. to. 1. 25. i.
 Mortui, qui occurrent domino in die
 iudicii. to. 4. 230. & seq. copiose.
 Mortuis quō dicat Petrus euangelizā. to.
 2. epist. 99. per totum.
 Talis quisque moritur, talis in die nouis-
 simo iudicabitur. to. 2. 105. a.
 Est mortem locus animarum, vsque ad iu-
 diciū futurum. to. 3. 63. m.
 Qui sint mortui, quos ad iudiciū exhibuit
 nare, vel quos mors & inferi reddiderint
 o. 5. 204. d. & seq.
 Mortuorum etiam animas dixit Plato reuer-
 ti in corpora bestiarum. eod. 191. c.
 Cui iudicant in temporali splēdore mor-
 tuum foelicem, qui nō rarō pessimē mor-
 tuus est. to. 10. 23. m.
 Quando mortui audient vocem filii Dei, ex-
 ponitur. to. 1. 10. 54. c.
 Quod Aaron stetit inter mortuos, & viuos,
 quid significet. eod. 176. m.
 Mortui resuscitati.
 Mortui pueri resuscitatio. to. 3. 245. c. d.
 Mortui Lazari & aliorum resuscitatio. to. 3.
 251. g. h.
 Mortui tres a Christo resuscitati, quid adū-
 brent. to. 4. 397. g. to. 9. 77. e. to. 10. 37. c.
 d. & i. k. & seq.
 Et quid adumbrent ipsi, & diuersa ipsorum
 suscitatio. to. 10. 37. c. d. & i. k.
 Sermo de eadem re. ibid. e. & seq.
 Christus multos mortuos suscitauit, sed so-
 lum tres scripti sunt, propter certum my-
 sterium. to. 10. 37. f. g.
 Mortuorum cultura.
 Mortuos Chřiani nō colunt p̄ diis. t. 2. 46. i.
 Mortuorum reliquię honorandę. to. 3. 68. h.
 Mortuorum corpora dilaniata. eod. 178. a.
 Circa mortuorū reliquias supstitutio. t. 4. 246. e.
 Mortuos magis veneratur vanitas vulgi, q̄
 viuos. ibidem.
 Mortuorum corpora Deo perire nō possūt
 to. 3. 355. c.
 Mortuis sacrificauerūt multi. t. 5. 73. a. & se.
 Mortuorum exempla.
 Mortuo similis apparebat quidam sacerdos
 cum volebat. ibidem. a. b.
 Mortuus est filius Dei, qualiter intelligen-
 dum. to. 10. 54. g.
 Mors Sarę infidelitatem significat synago-
 gę. to. 10. 165. f.
 Mors matris Augusti. to. 10. 312. l. & 313. c.
 Exemplum cuiusdam defuncti in Aegypto.
 to. 10. 310. e. & seq.
 Cyprianus proximus morti, iussit custodi-
 ri puellas. to. 10. 321. h. i.
 Mortui qui dicantur.
 Mortui q̄ dñr infideles. t. 2. 134. l. t. 4. 122. e. t.
 8. 254. c. & 441. K. to. 9. 38. c. & 48. m. 78. i.
 Mortui dicuntur dormientes. to. 2. 184. K. l.
 to. 3. 18. l. to. 9. 78. c. to. 10. 89. l.
 Mortuorum cadaueribus peccata significa-
 ri. to. 4. 41. e.
 Mortui seculi qui sint, & quomodo Chřs
 non erat mortuus seculi. to. 8. 545. l. m.
 Mortui, peccatores. to. 10. 101. m. & 177. b.

mores bonos vel malos, non faciunt nisi boni vel mali amores. tomo. 2. 72. f
morum corrigendorum nullus est locus, nisi vita praesens. Eodem. 74. d. e
mores boni, indicant hominem bonum. eo. 75. a. b
mores boni, sunt ornamenta Christianorum. to. 1. 102. i
Ex moribus appareat animus. Eodem. 105. l
mors populi Dei, vel instituta maiorum, quo modo tenenda sint. tom. 2. 114. l. m
mores ornandi. tom. 2. 252. f. g
morum precepta, etiam gentilium, non contemnenda. tomo. 3. 14. l
Colluues morum pessimorum. tom. 5. 16. e. f
mores magis attendit populus in ciue, quam nomen. tom. 5. 25. c. d
mors, & usus, plurimum valent, ad allicendum humanum sensum, vel offendendum. to. 5. 132. f. & seq.
moribus suis perditis multi cruciant pie vitium corda. Eodem. 184. c
moribus bonis propinquatur Deo, malis receditur a Deo. t. 8. 350. a
mos primitiua Ecclesie acclamare concionatoribus. tom. 10. 4. l. m
mos loquendi scripturis: In gladio, id est, gladio, In igne, id est, igni. tom. 10. 11. h
Differentia morum, Apostolorum tempore & nostro. to. 10. 83. i. K
mos acclamandi in Aphrica predicatori. to. 10. 85. K. l
Perditi mores per eleemosynas, ieiunia, & orationes, sunt corrigendi. tom. 10. 160. e
motenses heretici, Donatistae sunt. to. 6. 9. a
De motu. to. 1. 104. d
motus species. ibidem. e
Proportio in motu, ut in modis. t. 1. 110. g. h
motus rationales, & irrationales. ibidem. i
motus complicati & sesquialteri. ibid. m
De proportionatorum motuum decore. to. 1. 112. a. b
motus, & numerus infinitus. Eodem. 111. a. b
motus animi ad malum, unde fit. to. 1. 222. m. fo. seq. c. d
motus corporalis origo, in cerebro. tom. 3. 199. c. & seq.
motus tepus, locus. to. 3. 188. K. & 206. l. m
motio corporis humani considerata. to. 3. 206. a. b
Quo Deus moueat, quo anima. ibidem. b
motu rectum in sex partes fieri. to. 4. 186. c

motus primi concupiscentie propter nostram luntatis legem insurgentes, non sunt percatum. to. 7. 19
De motu spiritali angelorum, quo non borant cum nos adiuuant. tom. 5. 10
motus angeli est in tempore, sed non eorum mortalitas transiit in tempore. to. 5. 103.
De motu angelorum stabili in Deum, ad mouentur ut ad fontem vitae. tomo. 5. 145.
Non mouetur Deus de loco, sed descendit re dicitur ibidem.
Ego mouebo celum & terram, &c. exponitur. to. 5. 17
Quod in moribus primis sit peccatum, nunt. tom. 5. 18
Non mouentur genitalia nunc, nisi libidine concitata, sed in primo statu fuissent sola voluntate. Eodem. 129.
motus inquietus est, donec veniat ad locum suum. tom. 8. 50
Creaturam subditam opere inuisibili creatur mouet, nec eius substantiam aliquid conuale & temporale conuertitur. to. 8. 28
mouemur, quia homines sumus. to. 10. 5
moyses. tom. 5. 9
De natiuitate Moysi, & rubo. tom. 10. 1
Moyses a muliere Iudaea nascitur, & a Pharaonis adoptatur. to. 10. 170. i & l
Moyses in flumen iacitur, omnium prior mortem tandem vindicaturus. to. 10. 171
moyses in vndis inuentus, ab illis nomen cepit, & per illas Iudaeos saluauit. ibid.
De Moysae adoptato a filia Pharaonis, in rante filios Israel, &c. to. 5. 156. c. & l
moyses a Pharaonis filia inuenitur. tom. 172. h. Et adoptatur. to. 5. 15
moysi vxor Aethiopis. t. 3. 241. h. t. 10. 17
moysi homicidium. to. 4. 1
moysifili. to. 3. 2
moysi visio, in rubo, excutitur. tom. 3. 1
moyses quomodo viderit Deum. to. 3. 9
& sequen. & 231. m
Cur angelus missus loquatur ad Moysen, in rubo apparuit. to. 4. 3
moyses cum Deo locutus est. tomo. 5. 9
moyses Deum non vidit, sed typum Dei. 9. 7. c
moyses plus ceteris illustratus, oculis tantus non corporeis, videbat. tom. 9. 2
moyses de axita sinu suo manum leuissam, quid sit. to. 10. 1
Virg

Virga Moysi, crucis signum
Egit Deus Moysen, ut
imitaret.
Signa que Deus a rubo d
121. a. l
Quid signa data Moysi
121. a. l
Moysi a Deo, in A
Moyses Pharaonem Deus
121. a. l
Moyses medius iter Deum
Moysi origo.
Moyses & Aaron, ambo
121. a. l
Moyses Israel quomodo
121. a. l
Moyses Pharaonem freto
non diabolum cum su
121. a. l
Moyses Aegyptum decem
121. a. l
Moyses iuga mare percuss
121. a. l
Moyses iermis bellauit a
121. a. l
Moyses determinauit Aegy
121. a. l
Moyses iuxta Israel a Deo
121. a. l
Moyses populum liberauit
121. a. l
Moyses ad aquam contra
121. a. l
Moyses ad dubitationem,
121. a. l
Moyses promissionem
121. a. l
Moyses discipulos design
121. a. l
Moyses Christus se praefere
121. a. l
Moyses ad petra
121. a. l
Moyses manum leuans, figu

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Vga Moyfi, crucis signum. ibid. c. & 173. b
Egit Deus Moyfen, vt Pharaonē virtutib.
 nuitaret. to. 10. 172. e
Sna quē Deus a rubo dedit Moyfi. to. 10.
 125. e. f
Id tria signa data Moyfi designent. ibidē.
 & seq. to. 10. 172. e
Moysi, a Deo, in Aegypto. to. 10. 170. l
Moyfes Pharaonis Deus dictus est. to. 4. 36.
 & 44. d
Moyles medius iter Deū & Aarō. t. 4. 45. K. l
 n ysi origo. eodem. 44. c
Moyles, & Aaron, ambo summi sacerdotes.
 o. 4. 69. a to. 8. 365. h
Poulus Israel quomodo crediderit Moyfi.
 o. 5. 85. e. & seq. to. 10. 171. c
Moyles Pharaonem freto hiantē subduxit,
 non diabolum cum suis legionibus per-
 ecauit. to. 10. 132. a
Moyles Aegyptum decem plagis feriens, le-
 gem significat. to. 10. 171. c
Moyles vrga mare percussit, & diuisum est
 o. 10. 172. l
Moyles inermis bellauit aduersus Pharao-
 nem. to. 10. 9. 13. i
Moyles exterminauit Aegyptum, & nō pec-
 catum. to. 10. 132. e
Moyles eduxit Israelē d Aegypto. t. 5. 156. c
 to tēpore Moyles populum de Aegypto
 eduxerit, & d Iesū Naue, q eīdē succēssit,
 quorū regū etate sit mortuus. to. 5. 171. d
Canticum Moyfi & agni, vtrūque testamē-
 um. to. 9. 147. b
Moyles populum liberauit Iudaicum, non
 totum mundum. to. 10. 132. e
Exhortatio moyfi, ad Iudæos, contra metū
 Pharaonis. to. 10. 172. l
Inam missam a Moyse in aquam amarā,
 reddidit eam dulcem. to. 10. 173. f
Moyles ad aquam contradictionis pecca-
 uit. to. 6. 102. K
Moyles ob dubitationem, ad aquam de pe-
 tra fluentē, phibitus est introducere popu-
 lū in terram promissionis. to. 9. 223. a. b
Moyles dubitans, discipulos Christi in pas-
 sione dubitantes, designabat. ibid. c
Moyfi Christus se praeferbat in promissio-
 ne cibi dandi. to. 9. 48. a
Libitatio Moyfi ad petram. to. 10. 105. a
Moyfi ieiunium. to. 4. 59. l
Moyles manus leuans, figuram crucis ostē-
 dit. to. 6. 121. h
 moyles manus leuat, non tamen extēdit. to.
 10. 105. e. f. & 174. h. i
 Moyse, in vertice montis leuante manus,
 Israel vincebat. to. 10. 172. h. i
 Moyles, legē accepturus, quadraginta dies,
 & noctes, sine cibo & potu transegit. to.
 10. 158. K. & 159. b
 moyles & Helias quadagesimam ieiunauē-
 runt. to. 10. 89. b. c
 moyles ex lib. vinētū deleri vult. t. 4. 57. m
 moyles orās pro populo, iram Dei fregit.
 to. 5. 57. b
 moyfi descendētis de monte cum tabulis,
 vultus quare splendidus to. 4. 243. e
 moylen quare volebat occidere Angelus in-
 via. to. 4. 245. e
 Velamen Moyfi. to. 10. 41. K
 moyfi velamē, p Christū euacuātū to. 6. 30. l
 Vide, Velamen.
 Quid significet quod moyles cineres vituli
 (parit in aquam, & dedit populo libere.
 to. 8. 267. b. c
 moyles cohæret peccatoribus. to. 10. 20. c
 moyles, lex. to. 10. 171. c
 moyles a socero suo consiliū accipit. t. 3. 2. f
 moyfi magna dilectio, in populum sibi cō-
 missum. to. 10. 20. b. c
 moyles pro populo rebellī, saepe dominum
 de precabatur. to. 10. 210. h
 moyles cētū viginti ānis vixit. to. 4. 303. f
 mors Moyfi. to. 10. 9. 213. a. b
 moyles quare non intrauerit in terram pro-
 missionis. to. 8. 365. a. b. to. 10. 105. b
 Quid Moyles pro fidei titubatiōe hac sola
 pena mulctatus sit, q ad eā terram ad
 populum ipse ducebat, non intrauerit,
 non a regno gratiæ exclusus. to. 8. 410. b. c
 moyfi sepultura quare ignota. to. 3. 242. c
 & sequentibus.
 moyfi successor, Iosue. ibidem. d
 moyfi mors, in monte, quid. to. 10. 105. c
 Quid mors Moyfi figurabat. to. 9. 223. e
 moylen quidā negāt mortuū. to. 9. 122. k. l
 moyles rexit populū per annos quadragin-
 ta in deserto, & mortuus est annorum cē-
 tum viginti. to. 5. 171. d
 moyfi & Helie apparitio. to. 4. 322. d
 moyfi scripta quorū spectēt. to. 1. 76. l
 moyfi libri nihil aliud quam Christum prae-
 dicant. to. 4. 198. f

moyses, Christum quomodo prophetaue-
rit. tom. 5. 171. d
Quod Moyses non fecerit psal. qui ei inscri-
bitur, sed hoc factum est alicuius signifi-
cationis gratia. to. 8. 329. K. & fo. sequen. c
moyses, plenum ventrem, Christus aut ple-
nam mentem promittebat. tom. 9. 48. a
moyses, non solū Christi, sed etiam legis fi-
guram habuit. to. 10. 180. K
moyses figurabat populū Iudeorū, ī Chri-
sto passio crediturum. tom. 2. 162. l
moyses, typus Ecclesie. ibidem. m
Per Moysen lex signatur. t. 3. 10. m. c. 6. 16. h. i
moyses eruditus omni sapientia Aegyptio-
rum. tom. 3. 14. l
moysi spiritus, qui. tom. 3. 107. b
moyses, typus populi Iudaici. tom. 6. 103. l
moysi similis propheta Christus. ibidem. m
moyses, typus Christi. to. 4. 195. l. to. 10. 41.
& 170. i
moyses theologus. tom. 5. 179. e
moysi & Christi eadem doctrina, licet di-
uersa tēpora. to. 6. 105. g. h. & seq. copiose
Per moysen bella gesta, quid propheticē si-
gnificent. to. 6. 107. i. & 143. i
moyses testamēti veteris minister, hēres, &
propheta noui testamenti. to. 7. 293. e. to.
8. 328. h
Vtrum sacerdos erat, an maior sacerdo-
te. tom. 8. 365. h. i
Ex moyse intellige omnes iustos & sctos.
to. 8. 384. c
moyses molestissimus p̄dagogus. t. 10. 69. l
mulier habent sexū, nō tñ fctū. tom. 5. 142. a. b
mulier, omnis fœmina nuncupatur, etiam
si virgo sit. to. 2. 174. d. to. 3. 32. a. & 41. c.
& d. & 57. e. tom. 4. 86. & 147. e. & 434. i
mulier sexum magis significat, quam copu-
lam viri. to. 6. 79. e. to. 9. 20. e
Proprietas locutionis Hebręę linguę, oēs
fœminas corruptas & incorruptas mu-
lieres vocat. tom. 10. 52. d
mulier, cur de latere facta sit. tom. 3. 210. f. g
Formatio mulieris, per quem. ibid. K
mulier quomodo facta. tom. 3. 211. e
mulier, imago Dei non est. to. 4. 317. h
mulierem, cur Deus formauit de homine.
to. 5. 110. a & 234. g. h
mulier, quare potius ex osse, quem carne fa-
cta. to. 9. 29. i. K
mulier prima de viro, sine fœmina est facta.

to. 10. 35. d
De poenis mulieri inflctis. to. 1. 177
Pena mulieris. to. 3. 22
Per mulierem peccatum factum est, &
mulierem sublatum. to. 4. 30
mulieres, in statu innocentie, peperissent
ne dolore. tom. 5. 13
Diabolus vnā mulierem deiecit, sed Ch-
stus plurimas exaltauit. t. 9. 215. m & f.
Per mulierem mors viro nunciata est, &
mulierem vita nunciata. tom. 10. 18
mulieres se fucantes Cyprianus detestat.
to. 3. 29. h
mulieribus comparati. to. 4. 19
Viros muliebria pati. to. 5. 5
mulierū venenum decoquentium, mali-
Eodem. 26. K. l
A mulieribus incepit illud malum, quo
ctum est diluuium. to. 5. 141. l. & sequi
mulieres sacerdotio honorantur apud
puzianos hæreticos. to. 6.
mulierum vitia ad ebrietatem pronari
tom. 9. 218. a. b. & seq.
Quanto vilior est mulierum conditio,
to ruina facilior. tom. 9. 229
De muliere forti, Sermōes duo. to. 10. 2
K. & seq.
Per mulierē fortē, Ecclesia intelligitur.
Difficile est inuenire mulierem fortē, &
cile est nescire eam. tom. 10. 23
mulieres non debēt vti facis colorum, nō
nudare capillos. to. 2. 102. h. i. & 153
mulier longe, libido prope. to. 4. 325. i. to.
8. 160. d. tomo. 10. 10
Qui viderit mulierem ad concupiscen-
eam, iam mœchatus est in corde suo.
5. 124. m. tom. 10. 37. K
An credendum sit angelos, substantię spi-
lis, amore speciosarū mulierū captos
rundem inisse coniugia, ex quibus gi-
tes sint creati. tom. 5. 140. b. & deinceps
Qui mulierum familiaritatem fugere nō
git, cito labitur in ruinam. tom. 9. 4
Nemo de viribus suis vsque adeo p̄fctus
vt mulierū familiaritatē nō fugiat. id
Cōuersatio mulierū periculosa. to. 10. 1
mulieres admonentur. tom. 10. 1
Cuiuscūque mulieris familiaritas, vel ste-
ta colloctio, maxime est vitanda. to.
10. 251. d. e
Portio viri, est mulier. tom. 5. 1
mulier

IN DIVVM AVGVSTINVM

mulieres grauidæ moriuntur. tom. 5. 26. m
 mulier regenda est a viro. to. 5. 133. c
 mulier habēs menstrua, prouectę tamē et
 tis pōt generare de iuvene. Eod. 152. m
 mulier nupta sollicita est quę sunt mūdi, in
 nupta quę sunt Dei. to. 6. 258. K. & seq.
 mulieres maritos de adulterio Episcopis de
 ferentes, plerunq; zelant, aliquādo tamē
 salutem eorum quęrunt. tom. 10. 16. K
 quare mulier viro tradita. to. 10. 96. h
 mulier de viro suo concipiens, facit quod
 Deus iussit. to. 10. 21. a. b
 mulieres qualiter se gerere debeant erga vi
 ros suos. to. 10. 120. b. c
 mulieres quomodo viris suis ancillari de
 beant. ibidem. & seq.
 mulieres quomodo viris suis æquē. ibid.
 mulier agni, Ecclesia est. tom. 9. 149. g
 quicquid mulieribus in fide non licet, nec
 viris licet. to. 10. 246. i
 mulieribus scripsit Augustinus, Fabiolę. to.
 2. 253. d. e
 mulier virgini. ibidem. l. m
 mulier puellę studiosę, offerens suā dicen
 di operam, si proferat quid velit exponi.
 epist. 132.
 mulier. epist. 133.
 mulier studiosę foemīnę. epist. 141
 mulier, anni religiosę. to. 2. epist. 112
 mulier viduę diuini. epist. 121.
 mulieres fideles ministrarūt Christo, & Apo
 stolis. to. 3. 258. c. & seq.
 muliere deprehensa in adulterio, quam
 dominus absoluit. tom. 8. 160. K. l
 mulier a Christi monumento recedentibus,
 remanserunt mulieres. to. 9. 129. K. l
 mulier sedens super bestiam, multitudo est
 hæreticorum. tom. 9. 147. l
 mulier in mulieres, quę filiū deuorauē
 rant. tom. 10. 231. f. g
 mulierem vicit, Adam a muliere victus
 est. tom. 6. 130. b. c
 mulier profluuium sanguinis patiens, gen
 tes significabat. tom. 10. 5. f
 Quare Christus prius mulieribus quā viris
 post resurrectionem apparuit. to. 10. 130.
 g. & 187. b. c
 mulier fluxum sanguinis patiens, sanatur.
 tom. 10. 164. c. & seq.
 mulier sterilis, quę Helizęm suscepit, Ec
 clesiam signat. to. 10. 229. h

Quęstio mulierum parricidarum coram re
 ge Salomone. to. 10. 231. h. i
 Quomodo intelligatur, Quid mihi & tibi
 mulier? tom. 9. 242. c
 Pro multis dicit sæpe significari omnes, in
 scriptura. tom. 5. 209. m
 multiloquium necessarium excusatur. to. 1.
 8. b. to. 3. 158. g
 multiloquium agentibus venit. to. 4. 406. d
 multiloquium quid. tom. 7. 66. h
 multiloqui, & discretę taciturnitatis bel
 lum. to. 9. 226. h. i. Vide, Loqui.
 multiplicatio multis modis dī. to. 8. 529. g
 Secundum altitudinem tuam multiplicasti
 filios hominum, exponitur. tom. 5. 107. e
 Cum multę sint multiplicationes terrenę,
 felicior est filiorum. ibidem. h
 multiplicatio in anima, non continuē virtu
 tem significat, sed aliquando egestatis
 est, non vbertatis. ibidem
 multiplicitas perit, & singularitas in sanctis
 tenetur. tomo. 8. 10. f
 multitudinis autoritas. tom. 6. 32. f. g
 mūdi acceptiones. to. 7. 357. b. c. t. 8. 81. f. t. 9. 5
 b. & 82. g. h. & 103. a. & 127. K. & 134. d. e
 mundi vocabulo, & bonos, & malos acci
 pi. tom. 7. 186. g. & fo. seq. a. & 193. f. & i.
 mundus dicitur coelum, & terra, & homi
 nes mali. tomo. 8. 545. b
 mundi significata. to. 9. 131. K
 mundus intelligibilis. tomo. 1. 9. m. & 9. b
 Quid Deo fecerit añ mūdi creationē. t. i. 69. a
 mūdus ex nihilo cōditus. to. 1. 68. f. t. 3. 46. e
 De creatione mūdi quęstiones. to. 1. 166. b
 mundum cōditum non præcessit materia.
 to m. 3. 46. f
 mundum quare fecerit Deus, stultē quęri.
 to. 1. 267. i. & seq. tomo. 4. 176. c
 mundi creatio. to. 3. 65. f. & 180. i. & 233. h. i
 mundum cur Deus fecerit. to. 4. 241. l
 mundi exordium, quare per Moysen, & nō
 ante, expositum. ibidem. 241. d
 Quō die creauit Deus mūdum. t. 4. 275. f. g
 mundus pulcherrimus, etiam sine scriptu
 ris, clamat se factū a maximo & pulcher
 rimo Deo. tom. 5. 94. h. i
 Si quis quęrat, quare mundus antē factus
 nō fuerit, potest inquiri ab eo, quare nō
 in alio loco factus sit. ibidem. 94. a
 mundus cum tempore factus, & non in tem
 pore. tom. 5. 94. h. & seq.

I N D E X

mundus, cur in esse productus est. to. 5. 99. e
& seq.
mundum, vel hominem, quare Deus non
creauerit ante, ostendit quā stulta sit quæ
stio. eod. 108. h. & seq.
mundum Deus condidit in principio, plenū
bonis omnibus. to. 5. 226. g
mundus factus est propter hominem, to. 9.
160. i. k. & fo. seq. a. b. & l.
ante mundum conditum, ubi fuerit Deus,
stultè quærit. to. 6. 186. h
mundi abolitio qualis futura. to. 3. 68. g
mundum non esse ab eterno to. 4. 247. k
mundus quo tēpore initū cēperit. 4. 254. e
mundum quo die creauerit Deus. t. 4. 275. f
mundi principium, & finis. eodem. 334. f
mundus quandiu duraturus sit, ignoramus.
to. 5. 185. g
mundus quantum durauerit vsque ad dilu-
uium. eodem. 138. m
mundus tempore Augustini nondum dura-
uerat sex milia annorum. to. 5. 101. i
mundus hic transibit mutatione rerum, nō
omnimodo in interitum, hoc est, figura,
non natura. eodem. 204. a
mundus in melius innouatus, ap̄tē accōmo-
datur hominibus, etiam carne in melius
innouatis. ibidem. g. & seq.
mundus peribit, q̄nto intelligat. to. 5. 209. c
mundus vnus, & innumerabiles. to. 1. 151. a
mundos innumerabiles Epicurus posuit. ibi-
dem. & 245. h. i. & to. 2. 80. h. i
Ophei heretici similiter to. 6. 4. i. & 9. d.
mundos esse duos Platonem sensisse to. 1.
9. m. & 154. i
mundos duos quomodo posuerit Augusti-
nus. to. 1. 159. f. Retractatio. 1. l. m. Item.
tom. 0. eodem. 166. & K
mundus pro Deo habitus. ibi. 234. i. & 242. e
mundus nō est animal, ex Deo & quodam
copore magno compositum. to. 5. 331. c
mundum Deum esse, Varro asserit. to. 5. 7. f
mūdus, est aīal beatū & sempiternū, s̄m Pla-
tonicos. to. 5. & 116. a. to. 10. 200. a. b
Et quod non sit animal. to. 1. 9. d. & 13. g
Philosophi dicebant mundum esse animal
magnum. to. 10. 200. a. b
mundum semper fuisse, dicit Plato, & tamē
initium habuisse. to. 5. 191. i
mundos innumerabiles, gigni, Epicurus di-
cit, & resolui fortuitis motibus atomorū

eodem. 94. a
mundum quauis productum dicant phi-
sophi, multi tamē eū fuisse asserunt ab
initio tēporis. to. 5. 108. d. & sequentib.
mundum non esse perituum, sed eternū
cero sensiti. to. 5. 115
Varie opiniones philosophorum, de mu-
do. eodem 180.
mundum a Deo conditū negant Simonie
Menandriani, Saturniani, Basilidiani, &
colatae heretici. to. 6. 4.
Item Carpocratiani, Cerinth. ibidem.
Archontici, & Appellitq. eodem. 5.
Marcionitæ. to. 1. 2.
mundum conditum ex materia Deo co-
na, Seleuciani voluerunt. to. 6.
De mundi statu heretici dissentientes. ib.
& seq.
mundum a maligno principe factum, P-
cillianistæ docuerunt. eodem.
Error Philosophorum, de eternitate mu-
tom. 10. 200. b
Vaticinia mundi. to. 3. 10
Mundus duplex. to. 3. 355
In mūdo tria sunt omni malo deteriora,
tria bona quibus non sunt meliora. to.
338. h. & seq. & 383. a. & col. p̄cedet.
Mundus vniuersus, prouidentia Dei adm-
stratur. to. 4. 18
mundi pulchritudo. to. 4. 21
mundus. to. 4. 39
mundus in duas partes diuiditur. to. 5.
In tres. eodem. 149. b. & l.
mundus duobus constat. to. 5. 6
mundus hic quē fecit Deus, superat oīa
rabilia, modus autē quo ipsum fecit, ita
nobis occultus, sicut & ipse De⁹. t. 5. 8
mūdus est maximus omnium visibilium.
mo. 5. 94. h
mundi pulchritudo quō cōponitur opp-
tione contrariorum. eodem. 98. g. & l.
Ante mundum electi fideles. to. 7. 395. l
mūdus mari cōparat, quia &c. to. 8. 115.
mundus hic, quasi magna quædam don-
est. to. 8. 44
Christus venit in mundum, quia de mun-
corpus assumpti. to. 9. 10
Filius Dei non erat in mundo, quem stat-
erat relicturus. eodem. 111. c. d. &
Totus mundus instar breuissimi puncti,
tra Deum collocatur. to. 9. 18
Quic

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Quid est mundus harum tenebrarum. to. 10. 7. g. & 148. b.
 Cane qd est in mudo, aut est concupiscentia
 carnis, &c. exponitur. to. 10. 29. b.
 Inundo isto facti sumus. eod. 66. f.
 Inundo erat, & mundus per ipsum factus
 est, &c. Sermo. to. 10. 33. K.
 Inadus hic, fornax aurificis. tomo. 10. 45. g.
 & 253. d.
 Inadus totus domus vna to. 10. 79. h.
 Inadus hic, communis domus. eod. 94. i.
 Inadus per Christum factus, quis fit to. 10.
 35. b.
 Inadus uniuersus, quasi homo vnus. to. 10.
 50. f. g. & seq.
 Inadus pericula. to. 10. 158. e.
 Inadus instabilitas. to. 10. 263. b.
 Inadus mudo, nō patria, sed captiuitas nobis.
 tomo. 10. 309. b.
 Inadus mudo vtendum non fruendum. to m. 3. 2. l.
 Inadus mudo, est mare varijs abūdās pericu-
 lis. 8. 22. 4. e. f. to m. 9. 2. 13. e. to m. 10. 309. c.
 Inadus mudo fit amaritudine Plenus. to. 8. 3. 10. g. h.
 Inadus mudo, cum ipsi sint in mundo, non di-
 antur mundus. to. 8. 54. 1. d.
 Inadus mudo per Christum reconciliatus, Deum
 nō merito sed gratia cognouit. 9. 114. e.
 Inadus mudo qū accipitur, cum dicitur, Et mū-
 dus eum non cognouit. to. 9. 5. b.
 Inadus mudo de peccato suo de iustitia vero argui
 aliena. to. 9. 102. k. l.
 Inadus mudo diffentiēdo fidei, non est vnus. to.
 112. K.
 Inadus mudo orauit pro mundo, vt credat & sit
 cum. ibid. K. l.
 Inadus mudo de mundo Christus elegit. ibidem
 13. h.
 Inadus mudo patrem quia iustum, non cognouit.
 tomo. 9. 114. d. e.
 Inadus mudo arguitur, quia non credit in Deum
 tomo. 10. 50. c. & seq.
 Inadus mudo utimur tanquam non utentes. tom.
 083. a.
 Inadus mudo est totus mundus. tomo. 10. 116. f.
 Inadus mudo per Eux aures mudo intulit mor-
 tem Christus per angelum ad Mariam cū
 suis seculis vitā effudit tomo. 10. 129. i.
 Inadus mudo suæ fidei Mariam fecit redēptione
 sua obfidem. to. 10. 132. i.
 Inadus mudo Christū in mundo non cognouit,
 quem factus est mundus tomo. 10. 135. b.

Impedimenta huius mundi multos negligē-
 tes mi seros faciunt. to. 10. 154. e.
 mundus amarus. tom. 10. 184. l.
 Totus turbatur mundus, & tamen amatur
 mundus tom. 10. 284. m.
 Quomodo potest quis superare mūdum se-
 uientem, qui non potest blandientem
 Eodem 278. e.
 multi per mundi vitia corruerunt. to. 10.
 293. c.
 mundana illecebre philosophantes impe-
 diunt. to. 1. 140. d. & 234. & seq.
 mundi contēptus. to. 1. 234. K. & seq. & fol.
 246. g. & 252. e. & in posid. to. 2. epist. 37.
 39. 45. & 70. to. 4. 378. g. to. 9. 81. l. m.
 Nolite diligere mundum, neq. ea quæ in
 mundo sunt exponitur tomo. 2. 100. c. d.
 mundus detinet suos amatores ne sequi va-
 leant Christū. ibidem. a.
 mundi amatores. eodem. 112. h. i.
 mundi prosperitas. ibidem.
 mundus periculosior est blandus, quam mo-
 lestus. tom. 2. 202. a.
 mundus quid sit, & qui mundani. to. 4. 363. i.
 mundo mori, quid sit. tom. 4. 378. i.
 Non mudo, sed Deo hērendum. Eod. 384. K.
 In mundanos. to. 10. 4. a. b. & seq.
 mundus cōparatur falso amico. to. 4. 377. a.
 mundus vult nos perire cum amatoribus
 suis. ibidem. d.
 In mundo spes bonorum non est ponenda.
 tom. 4. 384. l.
 mundus quasi rota voluitur, & amatores
 suos conterit. tom. 8. 90. g. h.
 Sunt qui etiam de actionibus mundi non re-
 cedunt, sed tamen ibi alii bene, alii malē
 operantur. to. 8. ibidem. & 369. e.
 De mudo qui sint, & nō de mudo. to. 9. 63. d.
 mundus odit, & diligit quod suum est. to m.
 999. f.
 Filius non rogat patrem pro his qui viuunt
 secundum concupiscentiam mundi. tom.
 9. 110. m. & seq.
 In mundo sunt, qui adhuc mundana sapiūt.
 eodem. 111. c.
 Christus nunquam fuit de mundo, licet fue-
 rit in mundo. ibidem. g.
 mundi amatores, tria pręcipuē amant. tom.
 9. 127. i. K.
 Christus a mudo non est cognitus, quia oīa
 peccata mundi arguebat. tom. 9. 130. d. e.

I N D E X.

- Qui se mundanis implicat, tela parat quib.
confodiatur. tom. 9. 204. g
mundus est fallax sequentibus eum tom. 9.
246. e. & seq.
mundus non amandus. tom. 10. 21. h
In mundum inuehitur, & eius concupiscē-
tias. tom. 10. 26. f. g
mundum hunc amantum verba. to. 10. 29. a
mundus odit eos qui Christum sequuntur.
tom. 10. 45. d
Quibus dominus dixerit, quod mūdus osu-
rus eos esset. ibidem
mundus reus. tom. 10. 80. a
Amatores mundi insultant odientibus mun-
dum. tom. 9. 130. c. d
mūdus ridet nos, aut rideat a nobis. to. 10. 154. a
Amaram potionem mundus suis dilectori-
bus propinat. tom. 10. 184. K
A mundanis quicquid Deus præcepit, irri-
detur. tom. 10. 235. m
Nescitis quia amicus huius mundi inimi-
cus Dei constituitur. tom. 10. 253. c
Duplicem mundus aciem producit, contra
milites Christi. to. 10. 260. d
mundi fraudes. to. 10. 293. a. b
Exempla mundum perfectè relinquentium m.
to. 10. 294. g. h. & seq.
mundanorum proprietates. to. 10. 307. i. k
mūdus dicitur ager dñi. to. 1. 274. f. to. 2. 228. d
mundus dicitur cælum & terra. to. 1. 249. h.
to. 2. 175. g. to. 3. 92. c. & 207. a. to. 7. 541. b. c
mundus dicuntur impii, & carnales. tom. 2.
175. g. to. 3. 4. f. & 82. a. to. 4. 394. g. to. 6. 156.
K. l. to. 9. 6. d. & 95. l. & 110. m. & sequen-
tur. to. 8. 58. c. & 173. b. & 519. b. c. tom. 9.
127. i. K. & 130. c. d. to. 10. 50. K. l. & seq.
mundus dictus molendinum. tom. 8. 90. g. h
Desertum horribile. eodem. 211. l. m
Mare. ibidem. 224. e. f
Spelunca, & carcer. tom. 8. 541. e. f
Fluvius. eodem. 546. c
mundus tenebrę dicitur. tom. 9. 6. d
mundus iste Aegyptus dicitur. tom. 9. 6. d
mundus dicitur eremus. ibidem. b. & 134. i.
mundus pro Ecclesia. tom. 9. 98. m
Iudei Christum & discipulos eius persequē-
tes, dicuntur mundus. Eodem. 99. h
mundus dicitur inimici Christi, qui eū cru-
cifixerunt. tom. 9. 106. i. K
mundus est seruus, nesciens voluntatem do-
mini sui, &c. tom. 10. 13. l
mundus scorpio comparatur. tom. 10. 26. f
Homines mali, mundus dicuntur, qui Dei
non cognouit, cætera autem eum cognō-
uerunt. to. 10. 135. l
Quare peccatores nomine mundi appellā-
tur. to. 10. 149. l
munda omnia sunt mundis. to. 1. 65. a. to. 3.
56. b. c. to. 6. 61. b. & seq.
Et quomodo. to. 8. 487. l
mundus nemo a peccato, nec infantes. tom.
1. 29. c. & sequen. Vide, Peccatum.
Non immunditia oblonii, sed cupiditatis
menda. tom. 1. 65. l
Immunditia animæ. eodem. 170. l
mūditiā cordis necessaria saluādo. to. 3. 59. l
Immundi omnes, quos non mundat fide
Christi. ibidem
Immundus, omnis iniquus. tom. 4. 5. l
mundandum cor, quomodo ad videndum
Deum. to. 4. 405. l
Per cor, caro mundatur. tom. 5. 89. l
mūdare, & sanare idē spiritualiter to. 7. 14. l
mundantur homines ab errore variis mo-
dis. tom. 7. 74. l
mundo corde hominem esse posse quom-
do. to. 7. 247. m. & seq.
mūdi corde, & recti corde, disse. to. 7. 466. l
mūditiā Phariseorū. to. 8. 372. d. e. & 536. l
Qua ratione dicta quedam munda, & imm-
da in lege. Eodem. 141. i. & 540. g.
Iudæis, quædam dicta sunt immunda in f-
gura. to. 8. 487. b
Absurdum est credere tunc non immund-
feri hominem eum manducat. & tūc i-
mundum fieri si uomat. eodem. 487. l
munditiā nostram interiorē requirit De-
quæ si fuerit, necesse est ut foris om-
munda sint. ibidem. & se-
Nemo mundus coram Deo. tom. 10. 22. l
Per quem, & qua via, mundetur hō a pe-
catis. tomo. 10. 50. b
Orbis vniuersus mundatus est. eodē. 193. l
Nemo, neq; adeo vnius diei infans, mūd-
est a peccati fordibus. to. 10. 249. l
Munditiā cordis est finis quo perficimur
to. 10. 322. l. m
Munera accipere, quid sit. tom. 8. 4. l
Quæ munera modo velit Deus. eod. 136. l
& seq.
Munera Dei partim tēporalia sūt atq; tē-
na,

IN DIVVM AVGVSTINVM

a, partim æterna & cœlestia. to. 8. 87. e. f. uid. to. 5. 164. x. l.
 Mera nobis adeo gratis collata. t. 9. 161. i. k. Infidix Mustelæ in serpentem. t. 10. 280. c. d.
 Quid sit munus nostrum offerre ad altare. to. Mira de musto. to. 1. 263. K.
 225 f. Mutare, Mutatio.
 Si fers munus tuum, & c. exponit. to. 10. 16. b. Omnis creatura mutabilis est. tom. 2. 94. g.
 Mea dea. tom. 5. 34. i. Omne mutabile vitiosum. tom. 2. 78. d.
 Meus quid sit. ibid. K. Quot modis aliquid dicatur mutari. ibidem
 Si diebus muri Hiericho, sacerdotalib. Vtrum recte facta mutari iuste possint. eo. K. l.
 ibis circumdati, ceciderunt. tom. 10. 181. Quid summè incōmutabilis sit Deo. eod. 14. e.
 Vide Hiericho. Sententiam mutare, quando sit turpe, & quā
 Se murmure feruire debemus proximis. t. do non. to. 2. 255. g.
 154 g. Est mutatio in deterius, quam facit culpa, &
 Murmurandum non est in difficultatibus. in melius, quam facit gratia. to. 5. 211. e. f.
 eod. 172. f. g. Omnia mutantur præter Deum. tomo. 8.
 Melitæ in deserto murmurant contra do 471. c. d.
 ninum. to. 10. 176. f. Deus mutat opera sua, non consilium suum.
 Eni illo malleo tunc non murmurant, ma eodem. 506. h. i.
 li autē semper murmurant to. 10. 237. c. d. Vt mutaremur in peius, nostra iniquitas fuit,
 Maria soror Moysi, propter murmur, percussa vt in melius, non nostra iustitia, sed gratia
 est lepra. to. 10. 289. h. Dei præstat. to. 8. 238. l.
 Murmurare, & detrahare, hypocritarum & Non omnis mutatio culpanda est. eodem.
 ignorantium est. eod. 290. b. 199. c. d.
 In muribus augurium. to. 1. 156. d. Petro, quare Christus nomen mutavit. to. 9.
 Iulæ, filie memorie. to. 1. 165. i. to. 3. 1. b. 15. f. g.
 e musis iocus. to. 1. 158. h. Retract. 1. l. Mutari de præterito in præsens, est quodam
 ularum nouem simulachra. to. 3. 10. b. modo mori. to. 9. 186. i.
 quem præterea non genuisse nouem Musas mutabile est sine dubitatione, quod recipit
 ibidem. to. 5. 67. d.
 Iulca sole præstantior. tom. 6. 47. e. Nihil non mutabile præter Deum. to. 3. 68. e.
 Iulca cur creatæ, pulices. Item. to. 9. 3. i. mutabile creatum est ab incōmutabili Deo
 Quid per muscas caninas intelligatur. to. 9. & reducitur ad immutabile. eod. 156. c. d.
 248. K. l. to. 10. 175. l. m. mutabile, cur quicquid est creatum. tom. 5.
 Iulcupula occulta, est oculata cogitatio. t. 8. 96. f.
 211. Cur tota creatura sit mutabilis. tomo. 9.
 quod significet infidias. eo. 23. f. 186. c. d.
 In muscipulas suas diabolus posuit errorē muti & surdi qui, mysticè. to. 1. 200. d. e. to.
 & errorem. to. 8. 54. h. 4. 111. g. & fo. seq. a.
 Muscipula corruptionis quid sit. eod. 83. l. muti loquaces, verbum Dei tacentes. tomo.
 Muscipulas suas quibus diabolus tendat & 147. m.
 vbi. to. 8. 330. h. i. & 333. g. h. muti pisces. to. 1. 159. d.
 De musica libri sex. to. 1. 108. K. & se. muti Scauolæ constantia, coram Porfenn.
 Retracta. 2. e. & 4. d. e. to. 2. 194. a. b. na. tom. 5. 35. g.
 Musicæ inuentio. to. 1. 165. g. mutius. Eodem. 46. g.
 Musicæ nomen unde. ibidem. K. myrmicoleon. to. 4. 442. g.
 Musica quid doceat. tom. 1. 108. K. myrofulium signorum artifex. to. 1. 180. g.
 Musica quid sit. ibidem. tom. 2. 31. b. c. mysteria deorum occultantur, & quare. to.
 Sensus musices inest natura. tom. 1. 109. b. 5. 38. a. & seq.
 Musica in luctu. tom. 2. 18. d. in fine mysteriū incarnationis, & passionis, quō ab
 Musica cognitio utilis ad sacras literas. to. initio monstrata sint p. quedam signa &
 3. 10. a. p. ludæos, postea in gentibus. eod. 64. m.
 De musica harmoniaca qua delectabatur Da- mysteria

INDEX

myſteria paſſionis ſub compedio. tom. 10.
187.a.b.& ſeq.
mythicon. tom. 5. 1. i. in fine.

N

NAaman leproſus. tom. 3. 246. b
De Naaman Syro, Sermo. tom. 10. 229. k. l
Mira letitia ſuper curatione Naaman. ibid.
m. & ſequentibus.
naaman vnum Deum confeſſus, deteſtatur
idola. tom. 10. 230. a
naaman populū gentilem designabat. ibid. d
Quid eſt quod Naaman ad mandatum Heli
ſei, nolebat lauari in Iordane, niſi confi
lio familiarium. ibidem. e
nabuchodonofor quid adumbret. to. 2. 51. K
nabuchodonofor regis teſtimonium, de fi
lio Dei. to. 6. 20. fg
nabuchodonofor & Pharao, comparantur.
to. 7. 397. i
nabuchodonofor regis decretū, ne blaſphe
mentur Deus Iſrael. tom. 9. 23. f
nabuchodonofor, viſo trium puerorum mi
raculo, capit laudare Deum cum pueris.
tom. 10. 245. e. f
nabuchodonofor in beſtiam trāſformatio.
tom. 10. 288. i. K
nachor non iuit in Meſopotamiam cū Abra
ham. tom. 5. 147. b
nachor, frater Abrahæ. ibidem. e
namphaniō, quid Afris. tom. 2. 46. f
De Nardo piſtica. tom. 4. 160. m
narium alimenta. to. 1. 216. m. in fine.
nares Dei. tom. 4. 348. f
naſca. tom. 5. 11. K
nathan. tom. 1. 20. f. circa finem.
nathan duo. tom. 1. 23. e
nathan filius Dauid. to. 4. 255. f
nathan mittitur ad Dauid, to. 5. 157. f. to. 10.
101. c. & ſeq.
natan prophetam Dauid, rex ſublimis, audi
uit. tom. 8. 160. fg
nathanaelem, cur non elegerit Chriſtus in
Apoſtolum. tom. 8. 222. b. to. 9. 15. l
nathanaelem dixit Chriſtus ſine dolo, non
autem ſine peccato. to. 9. 15. l. & ſo. ſeq. a
nathanael. to. 10. 8. i
De Nathanaele, cū eſſet ſub arbore ſici, Ser
mo. tom. 10. 34. f. & ſeq.
naſci uocabulum, variē accipitur. to. 3. 55. e
naſci quid. tom. 10. 150. g
Sine ſenta naſcitur. tom. 4. 311. h. i

De Iudæis Iudæos naſci, de Paganis Pag
nos, de Chriſtianis Chriſtianos. to. 4. 314
naſcitur infantes infirmiores, quam alio
animalium fætuſ. tom. 5. 112
naſcens homo flet, ſolus Zoroaſtres riſit e
dem. 219. m
naſcitur omne cum radice peruerſi amo
ris, & erroris. tom. 5. 236.
Quare ſancto coniugio, naſcantur filii in
tom. 7. 266. a
non ſatis naſci ab Eccleſia. tom. 7. 122. c
Ex olea naſcitur oleaſter. to. 7. 267. b
Vt ex circunciſo naſcitur incircunciſus, i
ex baptizato baptizandus. tom. 7. 235. f
Non omne quod naſcitur, concipitur. tom.
8. 17. d
nemo naſcitur, niſi trahens poenam, trahet
meritum pena. tom. 8. 161
Homo nō ſolum naſcitur ex viſceribus, ſe
& naſcitur in viſceribus. eod. 188
Omnis natus ex Adam, traducem iniquita
tis, poenamque peccati ſecū portat, mor
ti deputatus. tom. 8. 205. c
Ad hoc quiſque naſcitur, vt ſuccedat, & ex
cludat eos qui præceſſerunt. to. 8. 212. i. &
224. e. f
Ad hoc nati ſunt, qui ſuccederent, vt qui g
nuerant, decederent. tom. 8. 46
Vbi quis naſcitur, ipſius terræ vel regionis
vel ciuitatis linguam diſcit, & moribu
imbuitur, ac vita. tom. 8. 218.
Cum naſcitur puer, cur flet & non rideat
eodem. 486. h. i
Quiſquis naſcitur ex Adam, naſcitur dam
nus de damnato, & addidit male viuendi
ſuper Adam. tom. 8. 510. l. n
naſci de ancilla quid eſt, & quid de libera
tom. 9. 22. fg
Vide, Generatio.
Omnis filius natus. tom. 10. 32
In creaturis inueniri quod naſcatur, & non
ſit poſterior genitore ſuo. tom. 10. 48. c
Quare de baptizato iuſto, naſcitur nō iuſtu
tom. 10. 71. m
Sanctum naſci de ſancto. tom. 10. 72. d
Tres ſūt mirabiles naſcēdi ſpecies. eo. 12. 8. d
naſci in mundo, eſt ingredi laborioſam vitā
tom. 10. 150. f
Nati ſumus, vt moriamur. tom. 10. 183. a
naſci & renaſci ad duos homines pertinet
tom. 2. 84. g

de Paganijs Pag
ilianos. 4. 7
pres, quam d
tom. 5. 11
oroaltres rite
dice perueru
tom. 5. 11
nascantur fili
tom. 7. 11
to. 7. 11
incircumfili
us. tom. 7. 11
concupitum
posnam, m
tom. 8. 11
ex viscerib
us. eod
raducem in
secu portat
tomo. 8. 11
ut succedat
trunt. to. 8. 11
ederent, vi
tom. 8. 11
rrae vel reg
ascit, & mo
tom. 8. 11
eat & non r
m, nascitur d
didit male viu
tom. 8. 11
& quid de lib
tom. 10. 11
nascatur, &
10. tom. 10. 11
nascitur no
tom. 10. 11
species. eo. 11
laboriosam
tom. 10. 11
homines perit

de Paganijs Pag
ilianos. 4. 7
pres, quam d
tom. 5. 11
oroaltres rite
dice perueru
tom. 5. 11
nascantur fili
tom. 7. 11
to. 7. 11
incircumfili
us. tom. 7. 11
concupitum
posnam, m
tom. 8. 11
ex viscerib
us. eod
raducem in
secu portat
tomo. 8. 11
ut succedat
trunt. to. 8. 11
ederent, vi
tom. 8. 11
rrae vel reg
ascit, & mo
tom. 8. 11
eat & non r
m, nascitur d
didit male viu
tom. 8. 11
& quid de lib
tom. 10. 11
nascatur, &
10. tom. 10. 11
nascitur no
tom. 10. 11
species. eo. 11
laboriosam
tom. 10. 11
homines perit

I N D E X

natiuitas Christi veraq; mirabilis. to. 9. 57. e
to. 10. 39. i. & 35. 4. c

Inenarrabilis est. to. 10. 128. e. f. & 133. l. m

Quomodo natus sit filius ante omnia secula.
to. 9. 26. b. & seq.

natiuitas Christi, secundum hominem, per
scripturas nascebatur, secundum Deum
autem malis ignota. to. 9. 55. b

Quo natus sit filius de patre, cu filius, sicut
nec pater non habuerit initium. to. 9. 229. c

Quonia modum natiuitatis filii a patre non
capimus, oremus nos perducere ad specie
veritatis. to. 9. 241. c

natiuitate filii & passionem, resurrectionem, &
patrem operatum & filium. to. 10. 52. c. & seq.

Quilibet Christianus debet se preparare in
munem a quouis peccato, ad celebranda
domini natiuitatem. to. 10. 123. i

Mysteria natiuitatis Christi. to. 10. 124. i. K. &
127. g. & seq. & 287. a. b

Qui in natiuitate Christi, puram conscien-
tiam habet, dulcius gaudet. to. 10. 125. l

In die natiuitatis Christi, totius mundi pec-
catum tollitur. ibidem

Dies natiuitatis Christi dulcis est, cunctis pa-
nitentibus veniam portans. ibidem

Solus diabolus in Christi natiuitate contem-
piscit. to. 10. 127. K

Qui in die natiuitatis Christi poenitet, quic-
quid petit impetrat. to. 10. 125. l

nascenti domino, vota promittamus hodie,
& ea reddamus. to. 10. 126. c

In Christi natiuitate, sine commixtione pro-
pagatio omni prorsus gloria & honore
cumulatur. to. 10. 126. l

non mirum si Christus sine corruptione na-
scitur, qui de sanctificatione suscipitur.
to. 10. 127. c

Intrat artifex mundi angustias ventris huma-
ni. ibidem. f

Dies natiuitatis Christi, dies dierum omniu
nouitas est. to. 10. 127. d

natiuitas Christi, quid nobis profuerit. ibi-
dem. g. h

In Christi natiuitate, cessare debent omnes
angustie. to. 10. 127. i. K

Probat virtutem Christi, ordo nascendi. ibid. K

natiuitatis dominice effectus. to. 10. 127. m.
& seq. & 128. f. g

In die natiuitatis Christi, omnis paternae p-
uaricationis metus sublati est. to. 10. 10.

128. a

Christus sua natiuitate creato a se homi-
& pietate paternam & fraternam lar-
tus est affectum. ibid. m

Vtrum maius an nasci ex virgine, an p-
filiu hominem creasse ex terra. to. 10. 1. b

Deus natus est de Deo, numerus tamen co-
rum non creuit. ibid. e

Christus natus de patre, creauit & matrem,
ceratus de matre, glorificauit & patrem.
ibidem. f

mirabilia in natiuitate Christi. to. 10. 1. i.
K. & seq. & 138. a. b

Testimonia natiuitatis Christi. to. 10. 127. m

Per Christi natiuitatem, gratia est nobis la-
ta, sed non merces reddita. Eodem. 1. b

Comparatio natiuitatis eterne Christi ad
cetera corporalia. ibidem. e

Christus aeterna natiuitate super oia nas-
centi temporali inter omnia. to. 10. 129. e. 1. f

miranda est Christi misericordia, qd si na-
sci voluit, p sic nasci potuit. to. 10. 1. a

Christus minimo die anni natus est. ibid. d

A die natiuitatis Christi, ceteri dies sunt
incrementum. ibidem. d

Sicut licuit primum hominem sine ho-
mine nasci, sic & licuit Christo. to. 10. 1. e

Quare Christus nascendo per virginem, po-
tuit reformare ad vitam. ibid. f

Comparatio natiuitatis Adae, ad Christi na-
tiuitatem. to. 10. 130. e. & 165. i. &
sequentibus.

Deum sic nasci oportuit, quando esse di-
tus est homo. to. 10. 1. f

Differentia natiuitatis Christi aeternae & m-
poralis. to. 10. 1. f

In Christi natiuitate, dies p-
ficit, & in patre eius deficit. ibidem. b

Christus elegit huc diem sibi ad natiuitem,
nobis ad foelicitatem. ibidem. c

In die natiuitatis Christi, natus est ipse Cri-
stus non sibi sed nobis. to. 10. 1. g

Nascitur Christus vt peregrinus. ibidem. m

Nascens Christus, non inuenit locum in di-
uersorio, per quem omnis locus est
ctus. ibidem.

Pastores Iudaei, in die natiuitatis Christi p-
sum adorauerunt, reges gentes in die
pharie. to. 10. 137. K

Infra natiuitatis Christi solennia, celebra-
turi eius baptismatis solennitas. Eodem.

138. f

IN DIVVM AVGVSTINVM

38.f
 clarior & honoratior est secunda Chri-
 quam prima natiuitas. ibidem g.h
 us est Christus in terris, vt Stephanus na-
 ceretur in coelis. tom. 10. 255.c
 I vigilia natiuitatis Chri, Ser. to. 10. 186.i
 Portatio ad susceptionē paruuli Christi
 nascentis. ibidem. K. l. & sequen.
 Ides Christi nascentis, & Marię matris.
 om. 10. 286.m. & seq.
 I natiuitate domini, Sermo. Eodem. 287.a
 s de Adam & Eua per concupiscentiam
 carnis nati sumus, sed non sic Christus.
 tom. 10. 318.f
 festo natiuitatis Christi, Sermones vigin-
 ti quatuor. tom. 10. 124.i. & seq.
 natali Christi, quęstio. tom. 2. 116.e
 q̃ ceteris festis diebus, licet nos bonis ope-
 ribus in die natalis domini esse ornatos.
 to. 10. 123.c
 natali domini, Christus suę sponse coniū-
 ctus est. ibidem. K. l.
 talis domini effectus. to. 10. 127.g
 natali Christi immortalitas, p̃ peccatum
 ablata, mortalibus est reddita. Ibidem.
 uitatio cuiusuis status hominum, ad exul-
 tationem natalis domini. to. 10. 131. K. l. &
 132.c. d
 ies natalis Christi gratia prelationis cęte-
 ris præhabendus est. tom. 10. 133.b
 die natalis domini, ceteri sumūt incremē-
 tum. ibidem.
 ngeli singuli, Christū in die natalis sui lau-
 dant. to. 10. 133.f. g
 Dies natalis Christi hodiernus, commendat
 æternum. eodem. 134.b
 Vide supra Christi natiuitas.
 natalē suū celebrasse Augu. t. 19. K. & 159.h
 natalitia sanctorum cum sobrietate celebrā-
 da. to. 8. 328.h
 naturę vocabulum, proprie & per transla-
 tionem. to. 1. 12.d. & 230.d
 natura qđ sit. to. 1. 257.b. to. 3. 292.e. & 350.i
 nulli naturę nocere peccata, nisi sua. t. 1. 12.
 c. & 277.i
 natura bifariam accepta. to. 1. 12.d. & 15.c.
 to. 3. 137.g
 naturę possibilitas, ad vincenda peccata, &
 implēda mandata, secundū Pelagiū. to. 2.
 126.h. & seq. 130.m. & seq. to. 7. 243.g. h
 naturę corruptio. tom. 3. 51.h
 naturę profectus, & defectus. tomo. 3. 71.b
 natura nihil non bonum. tom. 3. 76.m
 naturę contemplatio. tom. 3. 203.c
 naturę opatio nobis occultissima eo. 210.m
 naturę leges, & cursus cōmunis. to. 3. 211.d
 Et quomodo multa mirabiliter fiant præter
 vñtatum naturę cursum. ibidem. e
 natura iniqua, sua voluntate deprauata, gra-
 tia Dei instauratur to. 1. 25.c. to. 3. 211.f
 naturę impudici ocores. to. 3. 254.d
 natura prior quam vitium. to. 3. 249.d
 Et alia de vitio naturę. ibidem. e
 naturę consideratio. tomo. 3. 350.i
 natura, & gratia. tom. 3. 353.b
 natura opera sūt maxima miracula. t. 5. 85.d
 naturę vitium omne nocet, ac per hoc cōtra
 naturam est. Et natura vitiosa, & non vitia-
 ta, differunt vitio, non natura. tom. 5. 97.d
 103.i. K
 naturarū bonarū optimus creator est Deus,
 & malarū voluntatum iustissimus ordi-
 nator. tomo. 5. 97.d
 natura, doctrina, & vsus, quomodo sint in
 quolibet artifice. to. 5. 100.e
 In natura latentes causas habent omnia cor-
 poralia. ibidem. 101.m.
 natura semper appetit esse. ibidem. 101.c. d
 naturę bonę attestatur vitium. to. 5. 103.K
 naturas diuerfas Deus ordinauit essentiarū
 gradibus. ibidem. m
 naturę, quomodo bonę. ibidem. 104.i
 Et cur bonę sint. ibidem. j. k
 Ex naturarum consideratione quomodo in
 laudem Dei assurgatur. ibidem
 naturarum omnium consideratione laudan-
 dus est Deus, nec vlla vitiorum offensio
 ne vituperandus. ibidem
 Deus naturarū solus conditor. to. 5. 111.K. l
 In natura quomodo solus Deus operetur, li-
 cet exterius aliquid possit adhiberi. ibid.
 Contra naturam est mala voluntas quę expe-
 tit veram beatitudinem. to. 5. 124.b
 natura cum sit bona, nō est causa malę volū-
 tatis, sed eo quod est ex nihilo, deficere
 pōt, quod autem natura sit, habet a Deo.
 to. 5. 105.c. & 126.g & seq.
 natura beatitudinem naturaliter appetit. eo.
 129.e
 naturam ferre minora corpora testatur Eli-
 nius. tom. 5. 134.b
 naturę cui inest malum, aliquid adimit.
 eodem

I N D E X.

- eodem. 180. b. c
 Natura prim a. to. 5. 188. e. & seq.
 natura bona erunt in paradiso, respectu corporis & animę. tomo. 5. 164. h
 Contra naturā nullū vitiū est, ita vt naturę debeat ēē extrema vestigia. eodem. 192. m
 Esse naturę in qua nullum malum est, aut in qua nullum esse potest, esse potest: esse autem naturę in qua nullum bonum sit, esse non potest. ibidem
 Contra naturā ostendit non esse illud quod non est contra voluntatem Dei quodcunq; sit illud miraculū, cū voluntas Dei sit cuiuscūq; rei creatę natura. tomo. 5. 117. l
 Sicut naturas instituere, quas voluit Deos nō fuit impossibile: sic nō est impossibile ei in quicquid voluerit eas mutare. ibidem. 217. c. d
 natura procliuis, & vitiosa. tomo. 5. 236. a. b
 De numero naturarum. to. 6. 41. K
 natura a Deo, corruptio ex nihilo. to. 6. 45. e. & seq.
 natura condita, & corrupta. tomo. 7. 237. i. & 244. e. f
 Quod nulla natura sit Deo cōtraria. to. 8. 9. l
 Omnis natura, in quantum natura est, esse cogitur. to. 8. 16. h
 natura ipsę substantię dicuntur. eod. 239. f. g
 Quod omnes naturę p Deū factę sint. ibi. i
 Differentia naturarum creatarum, & diuinę. to. 10. 139. m. & seq.
 naturarum incōmutabilē Deum esse, ac sum mum bonum. tomo. 1. 22. K. to. 6. 177. h. i
 natura diuina. to. 3. 75. b
 natura Dei incōmutabilis. tomo. 3. 147. d
 natura incorporea. to. 5. 96. h
 natura aliqua est naturę causa, scientię forma, vitę summa. to. 5. 100. f
 naturę angelicę vitium dicitur esse, qā non Deo adheret. eodem. 103. K
 Ei naturę, quę summē est, qua faciēte sunt quęcunq; sunt cōtraria natura nō est, nisi quę non est, ei quippe quod est, non esse contrarium est. ibidem. m
 natura etiā illę quę ex malę voluntatis vitio vitiatę sunt, in quantum vitiatę sunt malę sunt: in quantum autē naturę sunt, bonę sunt. ibidem. 104. c
 naturę Dei nunquam, nulla ex parte, deficere potest, & ea deficiunt, quę ex nihilo creata sunt. to. 5. 105. a. b
 natura diuina generatur in generatione. ibi
 eodem. 124. b
 natura diaboli bona est: sed peruersitas iei eam malam. to. 5. 192. m
 De natura incorporea pręposita, & corporea subiecta. to. 5. 23. m
 naturę humanę dura necessitas vñ. to. 1. f
 In primis hominibus, natura humana peccauit. tomo. 1. 1. c
 Approbare falsa p veris, vt erret inuitus & resistente atq; torquente dolore carnis vinculi, non posse a libidinosis operis temperare, non est natura institui hominis, sed pœna damnati. tomo. 1. 1. K
 naturę humanę nulla nocuere peccata, si sua. tomo. 1. 1. c
 naturę humanę, ac liberi arbitrii paros. Pelagius contra Dei gratiā. to. 1. 25. c. d
 2. 125. f. & 128. m. Item epistola. 105. i. & to. 7. 243. g. h
 naturę humanę miseria, & infirmitas. to. 128. l. & 148. d. & seq.
 natura in Adam perditā. to. 2. 148. d. & to. 3. 214. f. 353. b
 naturę humanę qualitas. tomo. 3. 31. l
 natura nostra, vt esset, Deum authorem bet procul dubio, & vt vera sapiamus, sum debemus habere doctorem, ipsa etiā vt beati simus suauitatis intumescit gitiorem. to. 5. 10. f
 natura rationalis, etiā peccato misera: lior est irrationali. eodem. 101. i
 Cum in pēnis est natura vitiosa, excepto quod natura est, etiā in hoc bonum: quod impunita non est, hoc enim est stum, ergo bonum. tomo. 5. 10. f
 Defectus contra naturę ordinem, quomodo causat peccatum in nobis. eod. 10. f
 natura humana mutari potuit aliorum peccatis, vt peccato primi hominis. tomo. 126. & seq.
 naturas quorundam hominum nouius multum ceteris dispares, & ipsa caritate mirabiles. eodem. 129. f
 naturę affectę senio non debebatur posititas in Sara, significat naturam humanā peccato vitiatam, nihil felicitatis meriti. to. 5. 131. l
 naturę vox est, quod homo concilietur. tomo. 5. 189. m
 naturę similitudo nihil prodest ad confortandum

homines diuersi
 den. 90. m. & seq.
 natura nostra vitiosa
 malis, ad quę naturaliter
 natura ope indigeat, vt
 tomo. 1. 236. m
 natura humanā Deus pēnal
 non remouit eam a l
 natura mentis humanę ista
 natura humana quatenus l
 natura primi vixisse iu
 natura lib lege, tertio sub
 natura error confutatu
 natura humana, inobediē
 natura deprauata.
 natura domine cur & pudē
 natura instituta, sed p
 natura & i. to. 7. 279. e
 natura omnis vel Deus, est v
 natura 279. f
 natura facta nō est, a
 natura est, quod prin
 natura rationalis solum fac
 natura intelligendum,
 natura
 natura humana a Deo infir
 natura etiā bestis in
 natura 101. i
 natura naturę gratuland
 natura ad patris dexte
 natura sic nostram afflu
 natura permutaret suam.
 natura, Christi nati
 natura non varia, sed volu
 natura 101. i
 natura quę, Manicheis. to
 natura 7. 3. 12. c
 natura, & gratia, contr
 natura 7. 3. 12. c
 natura falso accusantes.
 natura error, de n
 natura & sequen.
 natura quedam recen
 natura & sequen.
 natura naturalium n
 natura tomo.
 natura rerum cogni

IN DIVVM AVGVSTIN VM.

lum homines diuersarum linguarum. ibi
 lem. 190. m. & seq.
 3. 51. f. & fo. sequen. a b
 In naturalibus ratio humana quousque ali-
 quid comprehendat. to. 3. 195. h
 non enim quisquam de vitiis naturalibus,
 sed de volutariis penas luit. to. 5. 104. c
 naturali ordine animus imperat corpori fa-
 cilius quam sibi. to. 5. 128. g
 naturale quiddam inest verecundie huma-
 nae, vt abstineatur a matrimonio conso-
 brinarum. to. 5. 137. K & seq.
 Licet naturale procreatiois excursus Deus
 operetur, tamen vbi vitata & deficiente
 natura evidens est opus Dei, ibi eiden-
 tius intelligitur gratia. eodem. 151. f
 naturaliter ho fugit mortem. to. 5. 179. a
 naturalia multa sunt, quorum rationem red-
 dere non possumus. tomo. 3. 216. e
 naturale cursum Deus mutat, cum sibi pla-
 cet. ibidem. 217. m
 In portu nauigare. to. 1. 168. g
 nauis sana, vno neglecto foramine, naufrag-
 ium patitur, subiungit exemplum. to. 2. 153. e. & 270. l
 Sermo est nauicula. to. 4. 150. d
 Qua in naui presentis vite diluuium euade-
 re possumus. tomo. 4. 354. h
 nauis immobilis ab vnus mulieris zona tra-
 hitur, ad sue pudicitie testimonium. to. 5. 86. e. f
 naues, sol, & luna, Manichaeis. to. 6. 7. g
 Quid nauigemus per quoddam stagnum hu-
 ius seculi, sed ventus & procellae non de-
 sunt. to. 8. 40. d. e
 nauta qui perdidit quo tendat, quanto est in-
 gubernanda naui agilior & efficacior, ta-
 to periculosius ea sic gubernat vt ad nau-
 fragium perducatur. eodem. 61. d. e
 nauis tua, cor tuum. to. 8. 81. e
 nauicula Eccle. est, mare secundum eod. fo. 341. c
 Sape naues in portu grauius periclitantur,
 quam in mari to. 8. 370. l. & fo. sequen. c
 naues Ecclesias intelligimus, gubernator est
 Christus in ligno crucis suae. to. 8. 399. g
 to. 10. 14. g
 nauis agitata fluctibus, Ecclesiam significat.
 to. 9. 47. c. & 79. a
 In naui omnes sumus, alii operantur, alii por-
 tantur, simul omnes in tempestate peri-
 clitantur, & in portu saluantur. to. 8. 412.
 m. & fo. sequen. f
 Paranda sunt omnia nauigaturo in celum
 to. 9.

I N D E X

- tom.9.202.i.& sequen.
 navis, id est, Ecclesia, in Hierusalem edificata, per turbulentum mare omnium gentium littoribus applicuit. tom.10.14.h
 Dux naues, ex quibus Christus discipulos vocauit, quid adumbrarint. tomo.10.41.i
 nauigamus in hoc seculo p. mar. t.10.55.i.K
 Duo nauigia populum Iudaicum & gentile designabant. tomo.10.203.c
 Quare multitudo piscium nauem premebat. ibi.d
 Vnusquisque in corde suo nauigat, nec facit naufragium si bona cogitat. tom.10.317.c
 nauigius, frater Augu. to.1.156.m.& 168.h
 naum, de quibus propheta, ostendit. tom.5.176.l
 nazaraei haeretici, veterem legem cum Christo obseruant. to.6.5.b.to.7.154.c
 nazareos, alii Symmachianos appellant. to.6.109.g.h.& 112.f.to.7.71.3
 nebridius gentilis, & familiaris Augu. tom.144.b.c & seq.
 nebridii laus. to.2.28.m
 nebridius Mediolanum venit. tom.1.45.i.K
 nebridius confutat Manichaeos. eod.47.m
 nebridii error, de incarnatione Christi. t.1.56.l
 nebridius viuit in sinu Abraham. ibidem
 nebulam velut cinerem spargere, quid sit. to.8.565.i.& 568.e
 necessitate an peccemus, vel voluntate. tom.1.223.g.h
 necessitate omnia fieri, quomodo ictum. ibi dem. h.i
 necessitate viuimus, morimur. ibidem. K
 necessitas foelix quae in moliora compellit. to.2.48.g
 necessitas nulla in Deo. to.4.186.i
 necessaria si bonis desint, non eradicant ex animo pietatem, sed exercitatum faciunt foecundiorum. tomo.5.6.d.e
 Necessitas duplex quae aufert libertatem arbitrii. eod.42.h.& sequen.
 necessitas triplex describitur. ibidem.
 necessitas humana, unde. tom.7.462.i
 necessitas hominum dura. to.8.55.b.c
 necessitates nostrae unde saluari volumus animas nostras, quae sint. ibidem. b
 Ferenda est omnis necessitas, per quam per petrandam est aliqua iniquitas. to.8.262.K
 negatio addita, non mutat predicamentum. to.3.105.m & sequen.
 negligentia malum. to.3.30.l
 negligentia & desidia fugimus laborem. 5.227.K
 negligentiae protestatio. tom.9.11.c
 contra negotiatores blasphemos. t.8.251.l
 negotiatio operum detestanda. ibi. 252.c
 negotiatio an peccatum. to.8.25.K
 Si liceat negotiatori carius vendere quam emerat. ibi dem. l
 negotiatio vix peragitur sine peccatis, quibus. ibi dem.
 Si malus fuero, non negotiatio mihi facit, sed iniquitas mea. ibi dem. 21.a
 negotiatio in Graeca lingua ab actu dicitur. de negotiatores quasi actiuos, ex eo agunt, praesumunt, laudant opera sua, ideo non perueniunt ad gratiam Dei. laudat psalmista. ibi dem.
 negotiatio in aliis libris dicitur literaturae & quare. ibi dem. b
 negotium non potest esse sine fraude. t.8.76.f
 negotia terrena, & caelestia, inter Christum nos. to.8.165.g.& q.
 negotium dictum est quod negat oculum. 8.252.b
 negotium perambulans in tenebris, quid sit. ibi dem. 330.a.b
 nemroth, gigas. to.4.1
 nemroth, fuit de stirpe Cham, filii Noe. 5.143.d.& fo. seq. a
 Et quod fuerit gigas, & uenator. ibi dem.
 nemroth Babylon edificauit. tom.5.12.a
 nenia, dea. to.5.5.1
 neomeniae celebratio, quid praefiguratur. 6.111.c
 neophytarum octo dies. to.2.170
 nephthim, interpretatur dilatatio mea. to.8.236.h
 neptuni simulachrum. tomo.3.18
 neptunus, & Pluto. tom.5.1
 neptuno mare tribuitur. to.5.32.b.to.8.1.c.& 431.d.e
 neptunus, aqua. tom.5.54
 nequitia, unde nominata. tom.1.168.l
 236.d
 nequissimi homines, nihil homines. tom.236.d
 Spiritualia nequitiae in caelestibus, &c. quomodo accipiendum. to.3.253.g
 nequitia consummata, quae fit. tom.8.14
 nero. tom.5.185
 De Ne-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Neronis luxuria, & crudelitate. to. 5. 47. e
Ronem quidam putant resurrecturum, &
 uturum antichristum. to. 5. 206. h
Ruorum in corpore ratio. to. 1. 201. c, d
Scio vos, pro nescitis me. to. 2. 85. d
Scire Dei, quid sit. t. 4. 57. f, & 349. f, to. 8.
 4. K, & 5. 4. c, to. 10. 142. e, & seq.
Scire bonum, vel malum, simplicitas quæ
 dam est naturalis. to. 4. 311. h
Sciuntur aliqua doctius, quam sciuntur.
 to. 5. 109. c, d
Sciuntur aliqua doctius, quomodo ars non
 nonuit vitia. to. 8. 84. b, c
Storius hærefiarcha, à quo Nestoriani. to.
 6. 10. a
Sigmatizabat Iesum tantum fuisse hominem, non
 fuisse conceptum de spiritu sancto, nec Deum
 hominem passum sepultumque dicebat. ibid.
Suius, Poeta. to. 5. 13. h
Scenum concilium recepit Homouision, con-
 tra Arianos. to. 6. 23. 7. a
Scodemus ad Christum nocte veniens erat v-
 nus eorum qui in Christum credebant, Iesus
 tamen non seipsum credebatur. to. 9. 22. a, b
Scodemus quo nocte venerit ad Christum. ibi. c
Scilicet quare. to. 10. 39. h
Scodemus credulus, sed timidus. to. 10. 39. h
Scodemus, non credenti, exemplum spiritus
 dedit Christus. to. 4. 307. b
Scolaus diaconus, obsecutus hæreticus. to.
 6. 4. m
Scilicet uxores fecit communes, exorsus à sua,
 quam habuit formosissimam. ibid.
Scolauit creaturam non esse a Deo fixerunt. ibi.
Scorax, avis est amans noctem, in parietinis
 habitans, & significat predicatorum quilibet
 inter eos qui ceciderunt. to. 8. 375. c, d
Scomodo figuret Christum. ibid. f, g
Scomodo ad tempus cogeritur, & significat fidem
 Ecclesie. to. 8. 303. h
Sgidius, & Varro, doctissimi. to. 5. 40. l
Sgromantia. to. 5. 64. g
Sic nihil an aliquid fiat, post creationem re-
 rum. to. 3. 212. d
Sic nihil facti sumus. to. 4. 305. f
Sic fieri possunt quæ ex nihilo facta sunt. t.
 5. 105. d
Sic quidam in principio Ioannis perperam
 interpretati sunt. to. 6. 179. m
Sic an aliquid dicat, cum dicitur, Sine ipso
 factum est nihil. to. 9. 3. f
Quid sit fieri nihil. to. 9. 164. l, & seq.
Nihil, alio nomine Geon. to. 1. 275. f, tom. 3.
 203. m
Nimis in consuetudine Latini Ieremonis, di-
 ci solet quod plus est quam debet: con-
 trarium est parum. to. 8. 544. m & 439. d
NSi omne nimium, secundum veram Græcorum
 & Latinorum nobilem sententiam, repre-
 hensione dignum est, cur Deus precepit ma-
 data sua custodiri nimis? eod. 439. d
Nimis in literis, sacris & in quotidianis nostris
 sermonibus, pro valde poni solet. ibid. e,
 & h, & 448. a
Ninus, rex Assyriorum primus aliorum termi-
 nos inuasit. to. 5. 31. K
Ninus Ninivem edificavit. eod. 143. e
Ninus quos populos subiugauerit. to. 6. 168. e
Ninus Asiam subegit. to. 5. 143. e, & 149. b,
 & 168. f
Nini vxor Semiramidis, eo mortuo aggressa est
 Indos. eod. 168. f
Nini filius, fuit quartus rex Assyriorum, qui ma-
 trem interfecit, & inestavit concubitu. ibid. h
Ninius vel ninus, filius Beli & Semiramidis.
 ibidem.
Ninive edificatur. to. 5. 143. e
Ninive à quo nomen acceperit. ibid. f
Niniuitarum fides in Deum. to. 2. 13. 1. a
NDe ninuitarum excidio. to. 5. 220. 2
Ninive fuit eversa spiritualiter. to. 5. 222. f
Ninive figurat Ecclesiam. eod. 195. x
Ninive eversa in malo, & edificata in bono. to.
 8. 161. e, f
Niu is generatio. to. 3. 176. 2
Niuies per dies quadraginta. to. 5. 26. m
Niuies in palea seruantur. to. 5. 214. d
Nix, cinis, & cristallum, congruas habent op-
 positas similitudines, lanam, nebulam, &
 panem: & quare. to. 8. 565. l, K
Niuem dare sicut lanam, quid sit. eod. 571. e, f
Nobiles non superbiunt aduersus ignobiles.
 to. 4. 407. h
Nobiles multi in seculo elegerunt paupertatem
 & nobilitatem in Christo. to. 8. 579. h
Nobiles quare non primo a Christo electi.
 to. 9. 15. m
Mala nobilitas, quæ se per superbiam apud
 Deum reddit ignobilem. to. 10. 191. i
Iusto qui nocet, non ei vere nocet. to. 1. 12. c
Infrugifera & noxia, quare gignit tellus. eo.
 269. c
K k nocendi

I N D E X

nocendi potestas. to. 3. 35. h. tom. 8. 71. K. l
 nocendi voluntatē apud se quisq; malus ha-
 bet: vt autem posset nocere non habet, ni-
 si desuper detur ei. to. 8. d. e. & 93. g
 nocendi potestas dispensatione Dei permit-
 tit, in aliū ad penam, in aliū ad probatio-
 nem, in aliū ad coronam. to. 8. 49. d. e
 nocendi cupiditatem homo habere potest
 propriam, potestatem autem non habet
 nisi Deus dederit: sic diabolus. eod. 71. K. l
 Inde nocetur, ei vnde nocere quisq; cona-
 tur. to. 8. 82. d
 nemo malus, qui non sibi prius noceat. ibid.
 & 93. b, c
 nocere potest homo duobus modis. to. 8. 82. e
 Si tantum nocere posset diabolus quantum
 vellet, aliquis iustorum aut fidelium in ter-
 ra non maneret. eod. 208. m. & seq.
 Homo duobus modis nocet, quantum in ip-
 so est, aut faciundo miserum, aut deferen-
 do miserum. to. 8. 371. h. i
 Sibi prius nocet qui vult alijs nocere. ibi. i. K
 Diabolus nulli nocet, nisi permixtus a Deo.
 to. 8. 373. l
 nocendi cupiditas sola remanet malis, sed vt
 noceat datur potestas. eod. 401. e
 Quo nulli nocet q; sibi nō parcat. ibi. 53. i. m
 nocendi potestas quare diabolo detur. to. 8.
 398. e, f
 Quaecunq; nobis nocent, nostro vitio & nō
 sua natura nocent. to. 9. 252. g
 nodorus, Deus. to. 5. 15. f
 noe arca, typus Ecclesiae. t. 4. 330. f. to. 6. 84.
 d. & seq. copiosē.
 Vide, Arca.
 noe. to. 5. 133. h
 noe quot annorum erat, cū dominus ei lo-
 quutus est. to. 5. 141. b
 noe, in arca, fuit figura peregrinatōis ciuitatis
 Dei. ibid. e
 noe nudatus quid significet, & duo filij eius
 portantes pallium auersis vultibus ad pa-
 trem operiendum. to. 5. 142. i
 noe benedictio, & maledictio, facta filijs, qd
 significet. ibidem.
 Vtrum de filijs benedictis noe potuerint na-
 sci mali filij: & de filio maledicto, vtrum
 aliqui potuerint esse tempore diuisionis
 linguarum. to. 5. 146. a, b
 noe vna domus. to. 5. 147. m
 noe propheta fuit. to. 5. 179. h

In arca noe varia animalia, diuersitate
 dentium in Ecclesia significant. to. 6. 84. g
 Arca noe quare vno cubito consummetur.
 ibidem, g, h
 noe a medio filio derisus, quid signet. to.
 85. b, c
 De tribus filijs noe, tanquā de tribus men-
 ris farinae, impletus est orbis. tom. 8. 381.
 noe, qui arcam rexit in diluuiō, rectore ec-
 clesiarum significat. to. 8. 5. c
 noe charitatem omnia tolerantem posseda-
 to. 9. 227. h. i, to. 10. 145. m. & seq.
 noema. to. 5. 138. h. & fo. se.
 noetus heresiarcha, a quo noetiani Chri-
 ipsum esse patrem & spiritum sanctū
 ceabant. to. 6. l
 noetiani, ijdem Sabelliani. ibid. a
 Qui & Patripassiani. ibid. b
 nola a Barbaris capitur, & vastatur. to. 5. e
 nomen dare, quid. to. 1. g
 nomen verbum est, & omnia verba nomina.
 to. 1. 184. K, l, & seq. plura.
 De nominibus non laborandum, quoniam
 constat. to. 1. 197. a, to. 2. 2. b
 nomen, quasi notamen. to. 3. 16. a
 nomen non propter se, sed propter id qd
 significat, nomen est. to. 8. a
 Vide, Verbum.
 nomina animantium generaliter. t. 3. 170.
 & seq. & 207. l
 Adam omnibus animantibus nomina inco-
 to. 10. 145. e
 nomina regnum Romanorum. to. 5. f
 nominis similitudo Targio nocuit. eod. a
 nomen impiorum delebitur. tom. 9. 15. d
 Habemus nomina quaedam apud Deum vt
 nouerit Deus nomina nostra. eod. 5. k
 Abraham tribus nominibus sub tribus po-
 ribus appellatus est: excelsus, s. pater et el-
 sus, & pater multarum gentium. tom. 6.
 298. K, & seq.
 nominis Dei sanctificatio. t. 3. 39. K, & l. f.
 K, & 274. l, to. 4. 407. l
 nomen dñi vbi sit magnum. to. 4. 7. l
 nomē Christi, multos istos defes eripuit a
 te temporalis: ad quod debemus confugere
 vt euadamus penas aeternas. to. 4. d
 nominis Christi odore, totus mundus
 tus est. eod. 1. x
 nominis Iesu Christi crucifixi cultus, qd
 in Hierusalem. to. 5. 1. m
 non

IN DIUVM AVGVSTINVM.

notitia dei cognitio. tomo. 8. 20. c
 Nil melius inuenitur quam nomē domini
 leo confitendum. Eodem. 171. f
 nomen domini iucundum amantibus super
 omnes iucunditates to. 8. 167. e
 Si queris nomen dei, quere & imple nomē
 eius: si tu neglexeris nomen dei, deleat &
 ipse nomen tuum. Eodem. 337. b
 nomen Christi fama eius est, & quod primo
 aruū, modo magnū factū est. to. 8. 367. m
 nomen diuina. tomo. 9. 155. k, & seq.
 nomen domini, quō nobis prodest. to. 9. c
 nomen quē substantiam, potentiam, vel ef-
 fectum in diuinis significant, omnibus p-
 onis æqualiter conueniunt. to. 10. 140. e
 nomen domini quid. tomo. 10. 175. K
 nomen nonagesimo noni mysterium. to. 10.
 4. g
 nomen, & non adhuc. tomo. 10. 12. b
 nomen a notis appellati. tomo. 3. 12. c
 nomen olim disputationes excipiebant. to. 1.
 41. h, & fo. 146. d, & f, & 1, & 158. l
 En Polidonio. tomo. 2. 209. h, & 222. a, &
 348. g & m
 nomen stylū, Pascēti⁹ timebat. to. 2. 37. m
 Noscere, Notitia.
 Ius quomodo nouit, & nō nouit aliquid.
 to. 2. 49. f, & 55. d, e
 Notitia nostra notitia intus est. Eodē. 6. K. 11
 Iud noscimus quod credendo incōcussē
 retinemus. Eodem, 162. d, e
 omnia antequam fierent, in notitia dei. to. 3.
 190. b, c. tomo. 6. 209. f
 Notitia notitia mentis est proles, non etiā
 amor partus eiusdem sit. to. 3. 121. g
 Notitia. to. 5. 67. g
 Notitia dei, quid sit. to. 8. 4. i, K, & 541. c
 Ius sic noscit, quia cognoscentes facit. to-
 mo. 8. 90. c, d
 Ius quomodo nouerit occulta cordis & requi-
 rat. Eodem. 130. K. 1
 Notitia est notitia dei, alia hominis. to. 8. 157. c
 Ius nouit deus quod creauit, antequam
 crearet. ibidem, d
 Notitia dei quomodo sint futura & præ-
 terita. tomo. 8. 157. d
 Ius omnia nouerit dominus Eodem. 168. a
 Ius quod nouerit omnia & ordinauerit. tomo.
 8. 255. l, m
 Ius omnia nouerit, quomodo quosdā di-
 cit se non nouisse. Eodem 372. b, c

Christus quadam notitia nouit peccatū, &
 quadam notitia non nouit. to. 8. 452. l
 Scipsum nosse quemadmodum homo sibi
 debet innotescere, non omnium homi-
 num est. ibid. 442. f, g
 Quomodo notus deus esse non possit, nisi ei
 qui in Iudæa fuerit. ibidem. 272. l
 Notus Christi quō lōgē facti sint. to. 8. 319. d, e
 Christus secundum hominem notus Iudæis
 non autem secundum deum. tomo. 9. 55. c
 Christus quomodo nota fecit discipulis quē
 cunq; a patre audiuit. to. 9. 98. d
 Deus aliter nouit iustos & aliter peccatores
 to. 10. 161. K
 notitia dei qui sint indigni. ibidem.
 Quare dominus interroget, cum ipse omnia
 noscat. to. 10. 179. l
 nostrum. Quid in nobis nostrum, quid dei.
 to. 10. 65. l, & 66. b, c
 notus. to. 10. 3. i
 nouacula acuta quæ res superfluas tollit, qd
 significet. to. 8. 165. l, m, to. 10. 6. c
 nouatiani negant poenitentiam post baptis-
 mum. tomo. 2. 152. d
 Contra nouatianos plura. to. 4. 269. g
 nouatiani error. to. 4. 313. b
 nouatiani dici volunt Cathari. to. 5. 6. m,
 Vide, Cathari.
 nouitates hereticæ fugiendæ. to. 1. 235. h
 nouitatis appetitio quid pariat. to. 1. 260. i
 nouitas uitæ. tomo. 2. 169. i, K
 nouum nihil apud deum. to. 3. 47. a, & d
 noua sunt anteponenda. to. 5. 199. a
 noua sunt omnia. to. 6. 81. d, e
 noua molientes, contra consuetudinem Ec-
 clesiæ, notantur to. 7. 125. h, i
 noui semper esse debemus. to. 8. 504. b
 nouitas non omnis prophana. to. 9. 104. e
 nouitates verborum videntur. ibidem. f, g
 nouū quod fecit dñs super terrā. to. 10. 127. d
 noua cēlo uentura progenies, multis antea
 nunciabatur iudiciis. ibidem. l
 Christus nouus homo, mandato non fecit
 hominem nouum. to. 10. 141. b, c
 Factus est nouissimus Adam in spiritum ui-
 uificantem. to. 5. 118. d, e
 Quæ sint nouissima & antiqua quæ nouit do-
 minus. tomo. 8. 526. f
 Quæ sint nouissima nostra. to. 9. 219. c, d
 nouissimorum recordatio conducit ad vir-
 tutes. ibidem. d, e

I N D E X

- Quę sint nonissimam emorāda. to. 3. 04. 2. b
 Nouendial, quid sit. tom. 4. 42. c
 Nox aduersitatem significat. to. 2. 176. e
 Nox, tribulatio. to. 4. 120. a, b, to. 8. 4. f
 Nox mortalitatem carnis significat. t. 8. 26. f
 Quod significet aduersitatem seculi. tom. 8. 3. b, & 33. l
 Quod significet cęcitatem huius seculi, aut mentium ignorantiam. Eod. 151. d
 Quod significet tenebras pręsentis seculi. to. mo. 8. 278. d
 Quod significet ignorantiam mentis. to. 8. 331. e, f, & 333. h, i, to. 10. 23. a
 Quod significet tristitiam tribulationis. to. mo. 8. 352. c
 Noctis nomine, pręsens tempus designatur. tom. 8. 373. d, l, m
 Quod significet humilitatem nostrę mortalitatis. tom. 8. 450. d
 Quomodo nox facta sit illi, qui iustificatio- nes dei exquisiuit. tom. 8. 450. g, h
 Media nocte surgebam ad cōsistendum, &c. quomodo intelligendum ibidem
 Nox quomodo illuminetur delitiis nostris. Eodem. 512. 7. 528. f, g
 Quando illuminetur, ut dies. ibid. i, K
 Nox seruire dēt diei, nō nocti dies. t. 8. 251. i
 Quomodo intelligatur, nox nocti indicat scientiam. t. 8. 31. e, & 268. h, to. 10. 133. b
 Nox impiorum. tomo. 9. 71. a, b
 Nox in qua nemo poterit operari, quę est. ibidem & sequen.
 Nox, iniquitas. to. 10. 14. h
 Media nox, quid in Euang. to. 10. 22. a & 23. a
 In nocte, quid dictum. tom. 10. 90. l
 nubes, prędicatores, coelum, scriptura. tom. 1. 79. a, to. 8. 87. g, h
 nubes, scripturę sacrę. to. 1. 274. f, to. 8. 24. b
 nubes vnde generantur. to. 3. 164. h, & 175. a
 nubes sine aqua. to. 4. 27. c
 nubes quę ducatum prębuit filiis Israel, tan- quam ignis lucebat in nocte. tom. 5. 86. a
 Et quid ea mystice. tom. 10. 10. c, d
 nubes generaliter dicuntur prophetę, siue boni, siue mali. tom. 8. 24. a, 28. g, h
 nubes, apostolos, & doctores Christi signi- fificant. tom. 8. 139. g, h, & 87. l
 bes, dicuntur prędicatores veritatis, vnde deus coruscet miraculis, tonat pręceptis. tom. 8. 186. i, tom. 10. 106. m, & sequenti.
 Quod etiam dicantur cęli propter fulgorę veritatis, nec tamen æquari possunt d- mino. to. 8. 322. b
 nubes in quibus Christus venit, quę sint. l- dem. 335. e, f
 nubes, & caligo, in circuitu dei. to. 8. 389
 Columna nubis, in qua loquebatur deus, significet. Eodem. 365. l
 nubes quomodo ascensus cęli. to. 8. 389
 Mandabo nubibus ne pluant, quomodo tel- ligatur. ibidem
 nubes dicuntur prędicatores veritatis: qui habent intus terrorem & splendorem. 8. 280. K, & 389. e, f
 nubes fuscitari ab extremo terrę, quid. Eodem. 513. e
 nubes, sanctos signant. to. 9. 144.
 nubes candida, est Ecclesia. to. 9. 14.
 nubes dei, Apostolus. to. 10. 87.
 nubes, quid. to. 10. 10.
 nuptiæ. tom. 3. 68. f, & sequentibus. tom. 143. b, & sequentibus.
 De nuptiis & concupiscentia, ad Valeriu comitē. to. 7. 263. l, m. Reract. to. 1. 20.
 nuptiarum carnalium benedictio prima- etia in Paradiso. to. 5. 128. a, & 1.
 nuptiæ institutę propter generationem. 6. 261. c, d, & fo. 278. e, f
 nuptiæ & ante lapsum. tom. 7. 21.
 Deus nuptiarum institutor. to. 7. 281. l, to. 10. 35. c, d
 nuptiarum celebratio, quid sit. to. 9. 123.
 nuptiales cerimonię. to. 3. 222.
 nuptias septē dieb⁹ solere celebrari. t. 4. 3. d
 noua nuptia sedere iubebatur supra Priapi- um. to. 5. 62. d
 Quid mysteria quęque nuptiarum, & o- designent. tom. 10. 14. b
 Innuptę quę Paulo. tomo. 4. 36. K
 Quę post votum nubunt, verum contrah- matrimonium. tom. 4. 36. l
 Quę voto soluto nubunt, dirimi non de- bent. Ibidem. m
 nubere licet prius quam voueas, super- e nunquam licet. to. 8. 27. d
 Virgo si nupserit, nō peccat: sanctimonis si nupserit, Christi adultera reputabit. Eodem. 214. d, e
 Quare viduis sit concessa nubendi facul- tas. tom. 4. 366. h
 unpuę secundę non sunt malę, ostendit in Abraham. to. 5. 1. c
 nup

IN DIVVM AVGVSTINVM

Iptix iteratę non damnantur. to. 4. 365. a
 De polygamia. to. 4. 367. c
 pux eorum qui se ante polluerunt p adul
 terium. to. 6. 259. f, g
 ptiarum bonitatis defenditur. t. 1. 26. K, l,
 to. 7. 261. f, g, & seq. copiose.
 ptix virginitati non cōparandę. t. 2. 240.
 m, & seq. to. 3. 58. g
 ptix bonę. t. 3. 68. f, & 74. l, 77. K, & 208. h
 ptiarū regula. to. 3. 142. h, & seq.
 ptix bonę, melior virginitas. t. 6. 15. 2. b, c,
 & 264. m, & seq.
 berę non est peccatum. to. 6. 258. K
 ptis incontinentię vitio medendum. to. 6.
 278. e, f, to. 7. 357. i
 ptiarum laus, secundum Pelagianos. to. 7.
 297. b, & fo. seq. b, c
 ptiarum bonum tripartitum. to. 7. 354. l
 e nuptijs & virginitate. to. 10. 77. l
 i nuptias cur Christus venerit. to. 9. 18. f, g
 ptiarum Chanę Galilęę miraculū quid
 signet spiritaliter. to. 9. 17. c
 ptix factę in Chana Galilęę Sermo. t. 10.
 142. m, & seq
 hristus interfuit nuptijs, & nuptiarum co
 mēssationes non tenuit. ibi. m
 aria nuptijs interfuit. ibid.
 on nubent, neq; nubentur. to. 5. 234. h
 ptix celestes in vtero virginali. to. 6. 19. h,
 to. 10. 108. i
 ptix Christi, & ecclesię. to. 8. 132. i, K, to.
 10. 43. K, & 89. c, & 249. K, l
 uitū sum? ad mēsa nuptiarū agni. t. 10. 123. l
 onsiderandum sapius est quomodo ad nu
 ptias agni simus intraturi. ibidem
 rabola patris familias, qui fecit nuptias fi
 lio suo. to. 10. 249. K
 ptix Manichęorum. to. 6. 98. b
 or Manichęi & Cataphrigū damnantiū
 primas & secundas nuptias. to. 10. 223. b
 Vide matrimonium.
 ditas. to. 3. 218. l
 digratia destituti. to. 3. 222. m
 imi parentes nudi erant, & nō cōfunde bā
 tur. to. 5. 127. m, & seq.
 e nuditate confusi, foliis ficulneis pudēda
 texerunt. eodem. 115. a
 dipedes heretici. tomo. 6. 9. l
 dos vestit dominus. tomo. 7. 14. f
 dius tertius pro tpe pręterito. t. 3. 37. g, h
 ma pōpulus, Romanus, deos colēdos in
 stituit. to. 9. 2.
 Sub Numa Pompilio pax Romani imperij.
 to. 4. 103. d
 numa leges, & timorem deorum, necessaria
 indicat. to. 5. 15. d
 numa pacem & leges condidit. eod. 22. b
 numa Pompilius, negans diuinam providen
 tiam, procuravit multos Deos ad tuendū
 Romanos. ibid. K
 numa Pompilius morbo interiit. eod. 24. h
 numa hydromantia videbat deorū imagines
 in aqua. to. 5. 64. g
 numa fuit secūdus rex Romanorū, post Ro
 mulum. to. 5. 175. m
 numeria, dea. to. 5. 33. e
 De numeris plura in libris de Musica. to. 1.
 136. g, & seq.
 De numeris spiritalibus, & æternis. ibid. K
 De numeris corporalib⁹, & spiritalibus, my
 steria. to. 1. 12. d, & seq.
 numeri corporales futuri etiā post resurre
 ctionem. ibidem. d, e
 numeri lectorem iuuant. to. 1. 25. a
 numerū vtilitas, i disciplinis. eo. 167. K, & se.
 numerorum cognitio vtilis. to. 1. 217. a, b
 Etiam artificibus. to. 1. 220. f, g, & seq.
 numeri laus. to. 1. 218. d, e, & seq.
 numerus erigit animum. to. 1. 220. f
 numeratur populus. to. 3. 244. l
 numerorum cognitio necessaria. t. 3. 10. l, m,
 & seq.
 numerorum ac temporū ratio in scripturis.
 to. 3. 21. b, c, & 29. f, & seq. to. 8. 155. m, &
 seq. copiose.
 numeri finiti, pro infinitis, & omni tēpore.
 to. 3. 21. c
 numerus pondus, mēsurā to. 3. 126. b, & 186.
 i, & seq. plura.
 numeri in scripturis sacratissimi. to. 4. 40. m
 numerus oīs, pondus, & mēsurā, est à Deo.
 to. 5. 43. d
 De numero perfectō, imperfectō, & supera
 bundanti. to. 5. 101. K, & seq.
 numeri ratio nō est cōtemnenda. ibidem, m
 numeros esse infinitos, ostendit. to. 5. 109. i
 numeris deū fabricatē mūdū Plato dicit. ibi.
 nullus numerus potest esse par alteri. ibid.
 numerus angelorum est nobis incognitus.
 to. 5. 130. d
 De numero quadrato. eod. 135. h
 numerus pluralis, in scriptura, aliquando ac
 cipitur

cipitur pro singulari. to. 5. 155. d. & 8. 277. l
 Singular s. pro plurali. t. 8. 299. m. & 419. b. c
 numerus temporū ab Aegyptiis supputatus.
 to. 5. 106. & seq. & fo. 171. d
 De numero solido quadrato, scilicet millesimo.
 to. 5. 200. e
 numerus in scriptura, non semper ponitur
 sicut fuit, sed aliquando minor: & eiusdē
 ratio. to. 5. 150. f. & 204. m
 Deus nō sic numera quomodo tu. t. 8. 385. a
 Omnes secum regnatos, omnes aggregā
 dos corpori vni geniti sui numeratos ha
 bet Deus, & numerat eos q̄ indignus est,
 nec numerabitur. eod. 562. K
 Ille qui numerat multitudinem stellarū, nu
 merari non potest. ibidem. 963. a. b
 Quicquid numerat numero numeratur: &
 numeri non potest esse numerus. ibi. b. c
 An possit intelligi numerus sine numero. to.
 8. 109. h
 Est numerus, & super numerum & super nu
 merarij qui dicantur. Eo. 115. m. & 562. K
 Sup. numerū multiplicari: qd̄ fit. t. 8. 496. K. l
 Per numerum. 1000. & 100. & alios multos
 potest vniuersitas significari. to. 5. 209. l
 De numeris annorum qui latent in semini
 bus, quod explicant i formas materiales
 operatione Dei: eod. 237. i. K
 De numeris i quibus harmonia interior no
 stri corporis constat. ibid. 238. f
 numerus iustorum certus. t. 7. 145. g
 Ratio dupli ad simplum, per alios numeros.
 to. 3. 99. h
 numeri binarij mysterium. to. 9. 33. e. f
 numeri ternarij mysterium. t. 3. 10. m. to. 4.
 114. l. to. 8. 11. a. b. & 393. b. & seq.
 numerus ternarius perfectionem significat.
 to. 4. 402. e. f
 numeri quaternarij mysterium. to. 4. 114. l. &
 193. b. & seq. & 191. d. e. to. 8. 11. a
 numerus quaternarius quid significet. t. 8. 11
 a. & 393. b. c. & 524. g. h
 numeri quinarij mysterium. t. 4. 78. g. in pri.
 & to. 8. 155. m. & seq. & 567. a
 numeri sexti mysterium. to. 3. 99. h. i. & seq.
 numeri senarii perfectio. t. 3. 180. d. & fo. se.
 b. to. 5. 101. K
 numeri septenarii mysterium. t. 4. 83. l. & 91.
 K. & 93. c. to. 8. 292. f. & 465. c. & 566. e. f
 & 579. i
 numerus septenarius spiritui sancto dedicat⁹

to. 3. 88. a & to. 4. 430. a
 numerus septenarius perfectus, to. 2. 69.
 to. 5. 102. a & seq.
 Numerus septenarius cur mortuis exhibe
 tur. to. 4. 42
 Numerus septenarius ad mundationem spi
 ritalem pertinet. to. 4. 8
 Numerus septenarius vniuersitatis. to. 4. 5
 c. & 430. a
 Numerus nouenarius imperfectus. t. 4. 22
 Numeri denarii mysterium. to. 3. 7. m. &
 seq. a. to. 4. 192. l
 Numeri denarii perfectio. t. 4. 114. K. & 1
 d. & 193. d
 In numero denario lex figurat. t. 8. 580. l
 numeri vadenarij transgressio. to. 4. 114. K
 136. d. to. 5. 139. d
 numerus duo denarius pfectionē significat.
 to. 8. 199. f
 numerus duodenarius perfectus. ibi. & 3
 d. e. to. 5. 139. e. & 149. d
 Quod numerus duodenarius magnum e
 neat sacramentū. to. 8. 393. c. d. & 417.
 & 477. m
 numeri decimiquinti mysterium. eod. 23
 e. & 580. m
 numeri decimisepti mysterium. t. 2. 173. d. &
 numero vigenario adoloscetium atas si
 ficatur. to. 4. 71
 numerus vigesimusseptimus reddit soli
 quadratū tenarium, vt tria ter ducta fi
 nouem. to. 5. 174. i
 numeri quadregesimi mysterium. t. 2. 17
 to. 3. 10. l. & 100. b. t. 4. 42. m. & 134. l
 193. b. to. 8. 353. i. to. 9. 33. a
 numerus quadragenarius indicat integri
 tē seculorum. to. 3. 53. i. & 429. d. & 580. a
 numeri quadregesimiflexu templi extruc
 legoria. to. 3. 99. l. m. to. 9. 2. d
 numeri quinquagenarii mysterium. t. 2. 12.
 a. b. to. 3. 20. l. to. 4. 193. d. to. 8. 580. a
 De significatione numeri quinquagenarij.
 8. 429. d. & 580. a
 Cur numerū quinquagenarium in qua
 ginta & decem dñs partitus sit. eod. 581. b
 Quid significetur in numero decem & sex
 to. 8. 155. c
 Quod in numero septuaginta & octoginta
 annorū, qui simul sunt centū & quinquaginta
 spiritale aliqd̄ innuat. ibi. 328. d
 numerus septuaginta annorum captiuitatis
 Israe

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Israel, quid figuret. to. 8. 426. a. & 486. h, i
 meri lxxvj mysterium. to. 4. 114. i, K, &
 sequen. fol. 136. d
 merus centum quadraginta trium pisciū
 tom. 4. 193. c
 meri centesimi quinquagesimi mysteriū.
 tom. 8. 228. d, & 580. b
 meri tricentesimi mysterium. co. 235. c, d
 meri millenarii perfectio. to. 8. 403. b, c
 misina Cēlaris. to. 4. 158. h
 mitor. tom. 5. 273. b
 mitorius sparsi visceribus interit. 5. 29. f
 merus. tom. 5. 226. a
 ncil, in scriptura, qui dicti. to. 10. 122. b
 ndinarius diaconus degradatus. tomo. 2.
 220. g, & 226. f
 per nurum & focerum memorabilis bene
 uolentia. to. 1. 5. 8. c, d
 rus synagoge, Ecclesia. to. 8. 134. a, b
 rus quomodo diuisa aduersus focum.
 rus Christi dicitur plebs de gentibus. to. 8
 133. m, & sequen.
 trientes qui. tom. 10. 20. l
 tus oculorum, est hypocritæ & simulati.
 tom. 8. 85. c
 ix habet in se trinam substantiæ vnionem.
 tom. 10. 124. h
 mphe & lymphæ. tom. 5. 39. K
)bduratio impiorum. to. 2. 140. h, & fol.
 sequen. c, d
 bdurationis causa. tom. 4. 44. d, e, & i, &
 88. k, & 98. m
 bdurare dei, quid sit. to. 3. 62. a, to. 4. 219. i
 & 350. h
 bdurat quos vult deus. to. 6. 206. e
 bdurationis & misericordiæ pugna. to. 9.
 226. d, e
 bduratio quomodo generetur. to. 10. 171. K
 Et vnde. ibid. & seq.
 bdurari Pharaonē, quid fecerit. to. 10. 172. a
 ominus dicitur obdurare cor Pharaonis,
 quando eum permittit labi in profundū
 malorum. eod. 171. l
 bduratur qui a domino castigari non me-
 retur. Ibidem, i, K
 uare deus non omnes ita misericorditer
 flagellat, ut nullum contra se obdurari
 permittat. ibid. m
 emediū contra obdurationē. to. 10. 172. c, d
 bediendum est præpositis, ne offendatur
 Deus. tom. 2. 154. k

Obedientiæ quatum bonum. to. 3. 203. l, &
 fol. sequen. a, b, & 351. i, & fol. seq. g, to.
 10. 19. g, h
 Obedientiæ singulare exemplum Christus.
 tom. 3. 205. e
 Obedientiæ munere homines ad angelicam
 immortalitatem transibunt. Inobedientes
 autem mors plectet damnatione iustissi-
 ma, ut similes fiant bestiis. tom. 5. 110. m
 & sequentibus.
 Ad obedientię purę & simplicis bonum cō-
 mendandum, prohibitum est lignum sciē-
 tię boni & mali. to. 5. 117. e
 Obedientiā commendata est in præcepto: q̄
 virtutis est mater, & quodammodo cu-
 stos omnium virtutum. to. 5. 125. h
 Obedientiā exaltatur cor ad dominū. ibid. l
 Obedientiā secundi hominis. ibid. 126. f
 Abrahæ magna obedientia. ibid.
 Vt obedientia probatur seculis in nouitiam
 proferenda, nō tentatur Abraham a Deo
 de filio immolando. tom. 8. 321. i
 Obediendum est, non disputandum, diuino.
 intonante præcepto, sicut Abraham fecit
 ibidem, j, k
 Abraham forma est obedientię. to. 10. 298. h
 Obedientiā, & fidem, ostendit plus valere
 quam continentiam. to. 5. 154. g
 Obediendi in patria, corporis respectu ani-
 mæ, tanta erit suauitas & facilitas, quan-
 ta viuēdi regnādiq; felicitatis. eod. 197. m
 Obedientiæ bonum maius est quā conti-
 nentiæ. to. 6. 261. l
 Obedire non debet patri filius in ea re sola,
 si, & c. tom. 8. 248. i
 Omnis inobedientiā culpatur in compara-
 tione filiorum Ionadab. ibid. l, m
 Et eorum obedientia. ibidem
 Nihil tam expedit homini quam obedire. to.
 mo. 8. 253. l
 Obedientem deus voluit esse hominem, nō
 contradicentem. eod. 255. m
 Sola obedientia tenet palmam, sola inobe-
 dientia munerit poenam. ibid. 255. a
 Obedientiæ promissionem non auditio, sed
 tentatio probat. to. 8. 283. h
 Custodienda est obedientia, ut percipiatur
 sapientia, & percepta sapientia non defe-
 ratur obedientia. eod. 457. m
 Christum pia obedientia imitemur. tom. 9.
 97. l

INDEX

- Nihil magis deo placet quam obedientia. to. 9. 205. l.
 Obedientiæ ad cæteras virtutes comparatio. ibidem, m.
 Patribus nostris exhibenda est obedientia. ibidem.
 Maioribus nostris quatenus obsequendum. to. 10. 5. h.
 Ordo obsequendi. ibidem.
 Obedientia signum est timoris. to. 10. 162. l.
 Qui magis hominibus q̃ deo obediunt, in æternum peribunt. to. 10. 247. b.
 De obedientia ad sacerdotes suos: Sermo. to. 10. 280. h, i.
 obedientia omni sacrificio præponitur. ibi. i.
 De obedientia: Sermones duo. to. 10. 282. c, & 307. b.
 omnes creaturæ, præter hominem, obediunt deo. to. 10. 282. c, d.
 Quare obedientia melior est, q̃ victima. ibi. d.
 Non omni præcipienti in omnibus obediendum. ibidem.
 obedientia sit solum de iustis, & honestis. ibidem, d, e.
 obedientiæ signa. ibi. e.
 de obedientia, & negligentia: Serm. to. 10. 285. i.
 obedientiæ commendatio. to. 10. 294. K, l.
 obedientiæ fructus. eod. 307. b, c.
 obelisci quare addit septuaginta. to. 2. 17. h, to. 4. 40. b.
 obex. to. 2. 28. d.
 oblatio quæ sit pro quiescentibus, an aliquid quid eorū conferat animabus. to. 4. 229. h.
 Vide, Sacrificium.
 oblatio altaris. to. 1. 22. l, to. 2. 83. K, l, & 90. i.
 offerre quid debeant Christiani. to. 5. 73. K, l.
 to. 8. 163. g. Vide, Offerre.
 Quanto maior est oblatio, tãto eminentior est sanctificatio. to. 1. 193. b.
 De obliuione, & reminiscencia, Platonis error. to. 1. 9. c, d, & m, & seq.
 Vide, Memoria.
 obliuisci dei, quid sit. to. 3. 152. l, & 349. m, to. 4. 350. h.
 obliuio præcepti. to. 3. 222. i.
 obliuio duplex est. to. 5. 242. a.
 obliuio non cadit in deum. to. 8. 20. f, & 25. i, & 449. K, l.
 obscenitates quibus mater deorū a cultoribus suis honorabatur. to. 3. 12. m & seq.
 obscurus sibi ipsi Augustinus. to. 1. 9. d.
 obscurum, & ambiguum, differunt. to. 1. 95.
 obscurorum tria genera. ibid.
 obscura locis apertiorib. explicanda. to. 3. 19.
 obscuritas vitanda. to. 3. 29.
 obscura difficultate sua hortantur vt pulmus. to. 10. 28. l.
 Multa sæpe verbis dicta obscurantur, cognita aperiuntur. to. 10. 109.
 obseruantia quid Ciceroni. to. 4. 187.
 Cõtra eos qui obseruat proximos vt arguunt non vt imitentur. to. 8. 12. f, i, & 180. i.
 obsidio remedia contra diaboli obsidione. to. 10. 173. e, f.
 obstetrices Hebrææ non mentitæ sunt. to. 17. a, b, & seq. & 42. f.
 obstetrices integritatem virginum. aliquando manu explorant. to. 5.
 obstetrices Aegyptiorum die sunt mentitæ. to. 10. 172. f.
 Pharaon iubet obstetricibus masculos Iudæorum occidit. ibi.
 obstetrices præceptum dei regis præcepit præposuerunt. ibi.
 obstinationem deus non facit in stigando, inspirando, sed deferendo. to. 8. 287.
 obuam ire sponso. to. 10. 2.
 obumbratio virtutis dei. to. 4. 31.
 occasus Christi passio fuit. to. 8. 397. c.
 occidere num peccet qui metu occiderit. to. 1. 20.
 De iis qui sibi necem conciscunt. eo. 22.
 omnia orta occidunt, & aucta senescunt. to. 2. 31. c, in fine.
 Spontanea mors. to. 1. 93. k, to. 7. 53.
 occidere seipsum in fontem, magnum sceleris est. to. 2. 73.
 Quid de Razia, in Machabæorum libris sciendum sit, qui seipsum occidit. to. 2. 11. m, & sequen.
 occidi potius eligat clericus, quam occidendum iudici tradere. to. 2. 19. h.
 Vtrum liceat aliquem occidere, ne ab eo occidatur: vel si liceat sine interfectione pellere. to. 2. 211. m, & seq. & fol. 1.
 occidere non licet aliquem. to. 2. 211. i.
 vtrū iustus debeat occidere malū. eod. 211. i.
 Non occidit iustus.
 occidi fas non est suggestionibus episcopi reum. to. 1. 24. f.
 Qui seipsum occidit, in æternum morietur. to. 2. 251. a, b.

Necesse

IN DIVVM AVGVSTINVM

Nem nobis inferre non debemus. tomo. 3.
 47. c. tomo. 5. 8 g
 I patientia sibi manus adferentiū. t. 4. 362. a
 occidentes semetipsos. tomo. 5. 6. b
 I morte voluntaria ob metum pēnā, siue
 dedecoris ibidem. c
 occidens semetipsum, homicida est. ibidem
 occidere hominem, priuata potestate, etiam
 nocentem lex nulla concedit. ibid.
 mani post patrata facinora, nec quenquā
 scelestum indemnatum impune voluerūt
 occidi. ibidem. K
 cidentium se pēna, fm poetas. ibidem. K, l
 omana mulier, laudis auida, puduit, & se
 interemit. ibid. m
 ulla esse auctoritatem, quę Christianis,
 in qualibet causa, ius voluntarię necis at-
 tribuat. to. 5. 8. c, & seq.
 occidi animalia dicentes prohiberi in māda
 to. Non occides: dicant etiam prohiberi
 de plantis, quę viuunt vegetatiue. ibid.
 occidi quando liceat hominem. ibidem. e, f
 Quod non occidit reum mortis, exhibens
 ministerium deo mandanti, vel legi. ibid.
 Publica potestas non facit contra præceptū
 dei, Non occides: si sceleratos morte pu-
 niat. ibidem.
 Mors voluntaria, nunquam ad animi magni-
 tudinem pertinere potest. ibid. f, g
 occidit seipsum Theobrotus, desiderio vitę
 futura. ibidem
 Scelus damnable se occidere. to. 5. 9. e, & l
 occiderunt seipsas aliquę foemine tempore
 persecutionis, quas Ecclesia veneratur p-
 sanctis. ibidem. g
 occidere seipsum quibus de causis liceat. ibi-
 dem, & seq.
 Vtrum propter peccati declinationē, mors
 spontanea appetenda sit. ibid. i, k
 occidens alium corporaliter, seipsum occi-
 dit spiritualiter. to. 5. 28. d
 An fas sibi mortem consciscere. to. 7. 115. a
 Cur deus occidi permiserit filium tuum ab
 iniquis. to. 8. 209. f, g
 Nemo animam suam occidere debet, pro sa-
 lute alterius. ibidem. 9. m
 Se prius occidunt in anima, qui alios occi-
 dere volunt in corpore eod. 94. l
 Non minus fuit occidere Chrīm manibus,
 quā tradere ad occidendū. to. 8. 185. K
 & sequen. & fol. 214. l, m
 Qui occiderit innocentem inique facit, &
 quare hoc permiserit deus. eod. 208. d, e
 Aut occide iniquitatem, aut occideris ab ini-
 quitate. to. 8. 214. d
 occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum
 seruet veritas animam tuam. eod. 294. K, l
 occidere seipsum semper a domino prohi-
 bitum est. to. 9. 81. f Vide, Interficere.
 Apostolos interficiens, quō obsequium ar-
 bitratur se præstare deo to. 9. 101. h, i
 Quare dominus voluit occidere Moysen re-
 uertentē iussu suo ī Aegyptū. to. 171. a, b
 Homo non occidatur qui emēdari disponit.
 to. 10. 175. f, g
 occidunt tria capitaliter. eod. 189. b
 occulta modo, olim reuelabuntur. to. 3. 61. h
 occulta Dei quatenus nobis cognita. to. 3.
 350. l Vide, Scrutari, & Arcana.
 In occulto mali esse cōperunt, ut in apertā
 inobedientiam laberentur. to. 5. 125. K
 occulta filii, quę sint. to. 7. 170. c, d
 Deus quod misericorditer occultat, miseri-
 corditer differt. eod. 90. f, g
 occultare se aliquando licet fideli exemplo
 Christi. to. 9. 52. c, d
 omnia quantumuis occulta semper deo pa-
 tent. to. 10. 157. h
 occulta dei iudicia, circa obdurationem. to.
 10. 172. a, b
 oceani doctrina ac probitas laudata. t. 2. 28. l
 oceanus, deus Neptunus. to. 5. 61. h
 oceanus. eod. 106. i
 ociosum deum cognoscent. to. 1. 241. a
 ocium bene collocādū. to. 2. 111. e, & 165. e
 ocium quō defendant monachi. to. 3. 257. g
 ocium quibus concedi possit. to. 3. 264. c
 Ab ociosis Euang. nō recte intellectū. ibid. f
 De ocio monachorū. Ibid. 264. f, & seq. plu..
 De ociosis ioci festiui. ibid. 263. i
 ocium Christiani. to. 3. 349. a
 Vita ociosa. to. 5. 187. l
 ocium sanctum quęrit charitas veritatis: ne-
 gocium iustum suscipit necessitas chari-
 tatis. eod. 194. g
 ociosus nec sic quisq; debet esse, vt in eodē
 ocio vtilitatem non cogitet proximi: nec
 sic actuosus, ut contemplationem non re-
 quirat dei. ibidem. e, f
 In ocio quid delectare debeat. ibidem.
 Quod ocio negat quantum mali sit. to. 8.
 252. b, c

Nihil

I N D E X

- Nihil dei seruis ociofitate peius. tomo. 10.
279, a
Ocium non est aliud quàm viui hominis sepultura. to. 10. 285. m
Ociositatis incommoda. ibi. m. & seq.
Omnes creaturæ, & cælestes, & terrene, pp hominem ocium fugiuntur. to. 10. 186, b
Formica debet cedere in exemplum ociosis ibidem, b, c
Exempla ociositatis. ibid. c
octauii caput in rostris ponitur. to. 5. 29. f
octauæ mysterium. tom. 2. 171. d, e
octaua diem iudicii aut æternitatem significat. to. 8. 10. K, & seq. & fol. 25. e, f
Octauæ paschæ, dicuntur octauæ infantium tom. 10. 208. f
oculorū illecebre. t. 165. f, 252. f, & 282. b, c
oculus animæ mens est. Eod. 174. l
oculi non figendi. tom. 1. 282. b, to. 2. 153. b
oculus impudicus, impudici cordis nūcius. to. 1. 282. b, c. to. 2. 153. b, c
oculus cordis. to. 2. 157. f, g, & 163. f, g, to. 4. 415. d, to. 6. 190. d, to. 3. 5. h, i. tom. 10. 18. b & 23. m
oculorum carnalium acies, & celeritas. tomo. 3. 186. h
Oculi primorum parentum quomodo fuerint aperti. tom. 3. 222. k, tom. 5. 120. g, & 127. a, & sequen.
oculus pro intentione. to. 3. 264. e to. 4. 410. d, tom. 7. 338. d
oculi Dei. to. 4. 354. e
Per oculum dextrum abiiciendum, quid intelligendum. to. 4. 398. h, & seq.
oculus amicus dilectissimi. to. 4. ibid. i
oculus, contemplatio ibid. in fine
oculorum apertio pro animaduersione, siue attentione. to. 7. 229. f, & 264. g, & 285. K
oculis clausis pugnare. to. 7. 8. a
oculus quomō sit nature igne. to. 5. 116. h
oculus videt extra mittendo. tom. 2. 540. b, & sequen.
De oculorum beatorum virtute. ibid. c
oculus quando turbetur, aut extinguatur. to. 8. 56. K, & 92. e
Leua oculos tuos semper in deum, vt firmet super te oculos suos. Eod. 65. m
oculi dñi non solum super iustos, sed etiam super facientes malum. to. 8. 79. e, f
Tria turbant oculum carnis, sic & oculum cordis eodem. 117. c, d
oculi carnis fenestra sunt mentis. to. 8. 1. f
Non sunt figendi in pulchritudinem carnis aliene nec sunt de pueris simplicitate curi. to. 8. 16. d
oculum ira turbat, odium extinguit. eod. i & 174. h, in fine.
oculi Christi quomodo defecerint, spero in deum. tom. 8. 235. n
Si tollantur oculi carnis alicui, miser dicit si perdat oculos mentis, & circumfluit temporalia, scilicet appellatur. eod. 2. i
oculi Christi languentes præ inopia, qui tom. 8. 319. e
oculos dei nemo vitare potest. ibi. 345. f, in ne
Ante oculos habere quid sit. to. 8. 3. l
Quos oculos Dauid aduertit peti, ne videat vanitatem tom. 8. 417. c
oculorū vox est desiderii orōnis. eod. 45. e
oculorum concupiscentia non cogitat de. tom. 9. 135. h
oculi præcepta dei sunt tom. 9. 142. l
Interiores oculi. to. 10. 1. l
oculus turbatus & extinctus differunt. tom. 10. 15. l
oculi quos requirit Chrs. to. 10. 17. l, & l
Philippi oculus non sanus. ibid. l
oculus saucius absens est, luce præfente mo. 10. 18. b
oculi cordis lux, iustitia. ib
oculus ad quid factus. ib
oculum cordis quid turbet. ibid
Adam, quod a conspectu dei fugerit, habet oculum faucium. ibid
oculus interior & exterior. tom. 10. 18
oculus sanus, pura conscientia. ibid
oculus quantum diligamus, & solis aspectus quid nobis. ibi
Vbi sapetur oculus saucius. to. 10. 19
oculi in nostris rebus non interrogandi, sed cor. tom. 10. 23. l
oculorum in quinq; sensibus, principatu tom. 10. 29. b, c
oculorum paupertas, & memoriæ vis. to. 11. 32. b, c
oculo cordis puro deus attingitur, sed non comprehenditur. ibidem.
oculi & aures & ceteri sensus interiores, vt iudices. to. 10. 76. a
odiu quid. to. 10. 92. e, & 115.
odium, aduersum parentes, quale to. 1. 17.
odium literarum, & amor lusus in pueris Eodem.

IN DIVVM AVGVSTINVM

od. 39. g. h
 o um in proximum. to. 1. 31. i. K
 o um est ira inuete. to. 2. 207. l. & seq.
 ones odit, qui malos odit. Eod. 74. d
 ondi sunt parentes. Eod. 42. f. & seq. to. 4.
 79. f
 Comodo debeamus odire animā nostrā.
 o. 2. 42. h
 Io odit in nobis Deus. to. 4. 377. b
 I mo se odit. to. 3. 5. b
 ium perfectum. to. 3. 348. e. to. 8. 350. c. d
 ire inimicum quō accipiendū. t. 4. 403. d
 ium quid, & quomodo differat ab ira. to.
 4. 413. b
 io perfecto odit, qui naturam diligit, sed
 detestatur culpam. to. 5. 122. g
 iomodo Deus odiat. to. 8. 9. l
 ia iustus iniustum, quam iniustus iustum
 odit. Eod. 93. a
 iquē odit, qui bona sibi volentem odit. to.
 8. 106. a. b
 is Deo amicus, si oderis iniquitatē q̄ odit.
 Eodem. 13. 4. l
 um cepit timere homo ne oderit quē di
 ligeat mortē timet, illam qua anima oc
 ciditur. to. 6. 174. d
 i nihil cuique noceas, & sic odio habeas,
 tunc gratis odiris. ibid. 240. b. c
 Quod mūdus odio habeat malos nō gratis,
 & odio habeat bonos gratis. ibidem. c. d
 bicunq; leguntur in scripturis in homines
 odia sanctorum, odia fuisse vitiōrum in
 telligas. to. 8. 291. d
 odium peccatorum similes non facit Deo.
 eod. 309. g
 Debes odisse quod Deus odit, si amas illum.
 to. 8. 360. h
 odire debes prauaricatores, non homines.
 eod. 371. l. & 458. b
 Sicut pii gratis amant Christū, ita impij gra
 tis oderunt. to. 8. 415. m
 odium est crimen maximum, Christum per
 sequentis, quāuis sit voluntaria pēna pa
 tientis. eod. 416. e. f
 Quinos propterea oderunt, quia seruimus
 Deo, non aliud quam Deum oderunt, &
 ideo inimici eius sunt. to. 8. 530. d
 Securi odimus in malitiā, & diligimus na
 turam. ibidem. i
 odire se, quid sit. to. 9. 99. b
 odit veritatem, qui non vult sua facta dam
 nari. to. 9. 100. e. f
 odit patrem, qui veritatē ab eo natā odit. ibi.
 odit Deum, quando credit quis hunc esse in
 iustum. ibidem.
 odit gratis, qui nullum inde commodum re
 portat. ibidem. K. l
 De^o simul nos oderat, & diligebat. t. 9. 133. e
 odii, & veræ charitatis congressio. to. 10. 9.
 225. b
 Deus odit mundi sectatores. eod. 246. f. g
 Non est odiendus proximus. to. 9. 251. d
 Remedia contra odiū, & fauorē fratris. ibi. l
 Conuincitur aliquando odire qui nō irasci
 tur. to. 10. 15. l
 Exemplum. ibidem.
 odium. tenebrę sunt. to. 10. 15. m, & 114. c. d
 & seq.
 Qui alterū odit, sibi prius nocet. t. 10. 15. m
 odii malum. ibid. m, & seq.
 Qui odit fratrem suum, homicida est: expo
 nitur. to. 10. 92. d. e
 odium rectum. to. 10. 212. f. g
 odire fratrem to. 10. 114. d, & 157. K
 odia retinentes in corde, ab altari debent se
 subtrahere. to. 10. 123. l
 odium vitandum. to. 10. 169. f. g
 odium non referuandum. to. 10. 191. m
 Iustus non odit homines, sed tantum vitia.
 eod. 224. k. l
 Qui odit proximum, odit animam. to. 10.
 254. f. g
 Qui vnum hominem, odio habet, quicquid
 Deo obtulerit, totum perdet. Eod. 296. m
 & seq.
 odio habens inimicum, attēdit quid fecerit
 homo, & nō cōsiderat quid ipse fecerit
 Deo. ibidem.
 Qui odium in corde portat, secundus dia
 bolus est. to. 10. 262. a
 Detestatio odii. eod. 303. b
 odor bonus, fama bona. to. 3. 17. b, & 352. a
 to. 7. 12. m, & seq. to. 9. 80. a. b
 odor Christi, p̄dicatio veritatis. to. 3. 355. m
 odor Christi, aliis in vitam, alijs in mortem.
 to. 7. 153. g, to. 9. 80. a. b
 Bonus odor Christi omnes fideles to. 8. 34. i
 Bono odore Christi saluū fieri hominē non
 est incredibile: perire bono odore, quā ra
 tio sit. to. 8. 135. d
 odorem bonū quomodo se dicit Paulus q̄
 busdam ad vitam alijs ad mortē. t. 9. 80. b
 Homines

I N D E X

- Homines non audentes offendere. to. 5. 4. m
 Qui in Deum offendit, in totum mundū of-
 fendit. to. 9. 162. f. g
 Offendicula quanto studio vitanda. to. 10. 5.
 h, i, & seq.
 Minus est offendere Christū in cruce pedē-
 tem, quam in celo sedentem. to. 10. 73. l
 Si offensus non dimittit, quia non petitur se-
 curus tamen orabit. to. 10. 211. l. m
 Si offendens non rogat offensum, dimittat
 illi in animo. to. 10. 241. i. k
 Epulas offerentes. to. 5. 74. l
 Quod in altario offertur, ante verba domini,
 panis dicitur: post depropta verba Chri-
 sti corpus appellatur. to. 10. 25. h
 Vide, Oblatio.
 Officiū vox inusitata Ecclesiasticis. t. 2. 24. d
 De officijs scripsit Ambrosius. ibid.
 officiales iudicium, quando non teneantur
 ad restitutionem. to. 3. 75. e
 officium nostrum, nā officio, sed sine pēsan-
 dum est. to. 8. 447. c
 officia quatuor graduum. to. 9. 177. d. e
 officia singulorum graduum. to. 9. 178. c. d
 officia hominum in culpa nō sunt ut peccet
 sed voluntas. to. 10. 20. e
 Publicorum officiorum administratores, &
 ipsorum malitia. ibid. f. g
 Per causa docentis & audientis, sed dissimi-
 le officium. to. 10. 3. b, & seq.
 Difficile homini, in officio constituto nō of-
 fendere homines. to. 10. 103. k
 Peccant qui cogunt sacerdotes festinare, aut
 breuiare diuinum officiu m. to. 10. 251. l
 Og interpretatur cōclusio, & quid significet.
 to. 8. 515. c
 ogyges rex. to. 5. 218. l
 Ex olea nascit oleaster. t. 7. 267. b, c, & 360. m
 Quid olea, & quid oleaster olea sterili inser-
 tus. to. 10. 164. i
 oleaster populus ex gentibus. ibid.
 oliua solebat iponi victorib⁹, q̄ eius fructus
 inuentricē Mineruam tradūt. to. 1. 171. h
 oliua solet esse in oleastro, oleaster in oliuā
 nunquam inseritur. to. 8. 260. g
 oliuæ fructus charitatē significat. t. 9. 13. h, i
 oliuæ fructifera comparatur Ecclesia. to. 6.
 23. g, & 25. a
 olei natura. to. 1. 22. a, to. 10. 32. k
 oleum ferre quid sit. to. 1. 183. h
 oleum, quo baptizatos vngit Ecclesia, quid
 signet. to. 3. 1. h
 oleum, mysticē quid. to. 4. 189. d
 oleum vendunt adulatores. Eodem. 199. a
 10. 22. c, & 23. d
 olēum sucum portabant virgines sapient. s.
 to. 4. 194. d, to. 8. 2. i
 oleum quo vinctus fuit Saul quid signet. t. 5.
 161. e
 Per Deum quo inūgebatur reges, a quo ce-
 bantur Christi, magnum sacramentū
 telligitur. ibid. i
 oleum exultationis dicit spiritus sanctus
 vinctus est Christus. to. 7. 240. c
 oleū suauitatis, bona fama. t. 7. 12. m, & 1.
 oleo peccatoris, blanditas adulatoris sig-
 ficari. t. 2. 205. f. t. 7. 12. m, & 5. 2. d. e, &
 e, & 77. 1, & fo. seq. d, & fo. 209. m, &
 to. 8. 537. i, & seq.
 oleum, iusti. to. 7. 20. a
 oleum significat spiritalem læticiam, ton-
 38. l, to. 10. 22. a
 Cur non patiat̄ur esse sub aqua. to. 8. 5
 oleum visibile est in signo oleum inuisit-
 in sacramento. to. 8. 17.
 oleum significat linguam adulatorem. eo.
 346. g, & 537. i, k
 Per oleū quare significatur spiritus sancti.
 to. 8. 419. b, c
 oleum significat pacem & charitatem. to.
 494. m, to. 10. 22. k, l
 oleum in vasis, quid sit. to. 8. 537.
 Quod significet gloriationē, propter no-
 rem & splendorem. Eod. 56.
 oleum flammis adijcere. to. 9. 11.
 oleum quid significet. to. 10. 2.
 oleum qui vendant. to. 10. 2.
 oleum omnibus humoribus supereminet.
 ibidem. k
 oleum, conscientia bona. Eod. 23.
 oleum intus ferendum. ibid.
 oleum habere, & portare secum. ibi
 oleum sanarum virginum, laudes, humil-
 ibidem. c & seq.
 oleum vendere, quid. to. 10. 23.
 oleum peccatoris quid. ibid. & 96.
 oleum adulatio & laus humana. to. 10. 111.
 Vidua illa oleo liberata est a creditoribus.
 to. 10. 229. c, d
 oleum donum gratiæ signat. ibid.
 oleū charitatis bonos facit meliores, & n-
 los ad viam veritatis reducit. ibid.
 Differen-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Differentia inter olfactum, gustum, & tactu. Onus Christi quomodo leue sit onus. tom. 8.
 0.7.342. c, d. 232. d, to. 10.8.2. b
Queri mons. to. 9.57 f, to. 10.39. i
Tribulationem significat. to. 8.201. f
Iniquitatis. ibidem.
Spei in tribulationibus. ibid. h, i
Sympias Alexandri mater. to. 5.74. m
Sympii altitudo, & alia. to. 1.268. i, to 3.
 163. f, & 175. c, in principio. to. 4.29. d
Sympum montem deorum habitaculum
 Gracia fabulatur. to. 2.46. b, & d
Olympo monte. to. 5.142. K
Sympus episcopus, & eius de peccato ori
 ginali sententia. to. 7.155. b
Nen, vox inusitata Ecclesiasticis. 1.8. g
Nnis terra in scripturis. to. 3.245. a
Nnes quomodo accipiendum. 7.243. h,
 & 277. b, c, & 272. g, & 404. e, f, & 439. f, g
Trem omnipotentem ex symbolo exponi
 tur. to. 3.46. d, e
Omnipotens deus. to. 3.61. i, to. 5.43. c
Omnipotens cur deus dicatur. to. 5.43. i, 216
 f, & 239. K, l
Omnipotentē misit omnipotens: exponitur
 Eodem. 2.12. e
Quomodo deus est omnipotens. 10.215. h
Eus pater quod est omnipotens, omni po
 tem generat: homo quod est mortalis morta
 lem generat. to. 9.238. K, l
Eus deo omnipotens est, quia de nihilo fe
 cit quęcunque fecit. to. 9.248. a, b
Lors hominem non omnipotentem esse de
 monstrat. ibidem. b
Orest homo, siue angelus, secundum datam
 sibi potestatem, dici potens, sed non om
 nipotens. ibidem.
Il filium quis neget omnipotentem, & pa
 trem negat omnipotentem. ibid. c
Quis vincis omnipotentem? tom. 10.74. l
Omnipotentie dei quare nobis necessaria.
 to. 10.187. g, & sequen.
Omnipotētia dei omnes homines suscitabit
 tom. 10.223. f
Inta est dei omnipotentia, vt eum omnes
 possideant, & singuli totum. to. 10.226. e
Onagri, agrestes asini sunt, & significant gē
 tes. to. 8.393. f
Onant interpretatur mœror eorū. to. 6.11. g
 10.1186. a
Alter alterius onera portare: exponitur. to. 4
 205. a, & sequenti. tom. 10.70. h, i, & seq.

Onerum portandorum distinctio. to. 10.80.
 c, d, & sequen. & 81. K
Diuersitas infirmitatis, temporis, generis in
 firmitatis, faciunt vt onera nostra inuicē
 portare valeamus. tom. 10.80. i, & seq.
Quid nox maxime faciat fratrum onera libē
 ter portare. ibidem. l, m
Fructus onera inuicem portatiū. 81. c, d, &
 sequentibus.
Onus suum portabit vnusquisq; exponitur
 ibidem. d. & sequen.
Onera portare, quid. ibidem.
Onera quę vnusquisq; sua portat, peccata
 sunt. to. 10.81. e
Operiri impietate, & iniquitate, quid sit. to.
 8.262. f, g
Ophei innumerabiles mundos opinantes.
 tom. 6.4. i, & 9. d
Opis Gręce, coluber. to. 6.5. e
Ophitæ a serpente dicti: colunt enim p deo
 colubrum, & eundem affirmant esse Chri
 stum. ibidem. & to. 1.276. e
Ophni. to. 5.160. e
Opificū labor honestus, & sanctus. 3.260. i
Opiniones perniciose. tom. 1.145. g, & 196.
 b, c
Opiniones falsę facile recipiuntur. Eod. 154. l
Opinionum defensores scripturam torquēt
 to. 2.235. f, g
Opinantes philosophi potius quam sciētes.
 tom. 3.51. f
Opiniones humane cedant verbo. dei. to. 3
 96. i, & 212. d
Opiniones verę, falsęq; to. 3.169. e
Opinatores monentur. to. 3.216. b
Opinari, & credere, differunt. tom. 4.2. c, to.
 6.34. h, & sequentibus.
Opiniones noxias, quibus euanesceat anima,
 demones suggerunt cogitationibus im
 piorum. tom. 5.51. b
Opinio, & dubitatio de quibus rebus possit
 haberi sine reprehensione: & etiam de qui
 bus certam habeat Ecclesia scientiam. to.
 5.194. d, & sequen.
Non est pro magno habendū quid homines
 senserint, sed quę sit rei ueritas. eod. 188. a
De oppositis. to. 1.101. g, & fo. seq. a
Non propter se, sed propter te Christus au
 diuit opprobrium. to. 8.240. h
Oppro-

Opprobrium est quod obicit inimicus, & quomodo illud expectauerit Christus. ibid. 144. m, & seq.

Cur Ecclesia petat opprobrium auferri, cū potius inde perueniat ad coronam. to. 8. 444. & 447. g, h

Et quales sit opprobrium. to. 8. 447. g, h

Opprobria pati necesse est. to. 8. 479. m, & seq.

Opes Christianorum. to. 5. 4. b

Opis dea to. 5. 33. d, e

Quia diues dilexit opulentiam, non inuenit misericordiam. to. 10. 184. b

Beatus nō vult nisi qđ licet optare. to. 3. 135. l

Nemo optat quod habet in arbitrii potestate. to. 8. 439. f

Omnia bona optant homines, prater vitam bonam. to. 10. 17. b

In figura optantis, mens prænunciantis intel ligenda est to. 10. 182. K

Optatus Episcopus. to. 2. 63. a, & 213. f, 7. 82. e

Opus, Operarius.

Opera non ex rebus, sed intentione aestiman tur. to. 1. 260. c

Opus amoris & timoris. to. 3. 35. i. K

Opus idem varie imputari. to. 4. 297. m, & sequentibus copiose.

Opera naturæ non minus miranda sunt, quā inuisitata miracula. to. 5. 217. m

Omnia quę visibiliter operamur, non tantū hominibus, sed etiam deo placere debent: nec omnia quę deo placent, etiam homi nibus placere possunt quę videre nō pos sunt. to. 8. 229. c, d

Operum negotiatio detestanda. Eodem. 251 K, & sequentibus.

Opera iustitię quę sint. to. 8. 156. i, K

Quod solum in hac vita sint necessaria. eod. 157. i, K

Quando operetur dextra, vel quando fini stra manus nostra to. 8. 472. f

Verba, opera sunt to. 10. 47. c

Opera iuuant, & pressura sunt. to. 10. 21. c

De operibus, meritis, & dono dei. to. 10. 97. g, h, & sequen.

Opera carnis, & opera spiritus, quę sint. to. 10. 166. f

Quę sint opera quibus Iudæi affligebantur ab Aegyptiis. to. 10. 169. l, m, & seq.

Vniuersusq; cuius opera & voluntates exer cet in isto seculo, cum ipso erit postmo dum in futuro. to. 10. 170. g

Fructus operationis to. 10. 30. c

Dupliciter exponitur similitudo vocatiōis operariorum. to. 10. 48. l, m, & q.

Exire patrem familias, ad conducēdum de rarios, quid to. 10. 49. d

Operarius non accipit mercedem, nisi ce re perfectō. to. 8. 1. f

Duplex operariorum genus. to. 10. 91. b

Operarius dolosus nō solum mercedem accipiet, sed & pēnā inueniet. to. 8. 345. l

Opera in diuinis.

Opera Christi cū patre. to. 3. 205. d, & 3. i

Ete contra. to. 10. 9. g

Patris opera quę & filii. to. 3. 356. i, to. 2. 116. g, & sequentibus.

Trinitatis opera indiuisa. to. 4. 344. m, & fol. 38. l, m. Et 203. g, to. 10. 188. a

Personę tres eadem operantur. to. 4. 3. f

to. 10. 109. c, & sequen.

Nō aliud operatur pater, aliud filius: aut li ter pater, aliter filius quia: & eadem fit & similiter facit. to. 8. 419. a, to. 9. 112. m

Quod eadem sint opera filii, & spiritus s. cti, sicut & patris. to. 8. 7. c

Quę opera dicat pater filio, cū omnia o ra patris per filium facta sint. to. 8. 13. o

Quod omnia opera in verbo dei. to. 10. 100. K, l, 111. d, & seq.

Filius quandoq; operationem suam taceat opere patris, quandoq; paternum in ce re suo. to. 9. 112. l

Quare Christus dixerit, Pater in me man s ipse facit opera. Et quomodo intelligi dum. to. 10. 11. i

Quomodo in diuinis quędam singulis p sonis attribuantur propria, cum sint in simul concors operatio. to. 10. 11. i, & 11. i

Non a me ipso loquor: & pater, in me man s ipsa facit opera: sententię explicatę. to. 10. 47. c, d, & sequen.

Operationes Christi aliq; diuine, aliq; humane nature tribuendę. to. 10. 4. i

Et ibidem exempla.

Trinitatis vna operatio. to. 10. 51. l, m, & f.

Natiuitatem, passionem, & resurrectionem filii, patrem operatum esse & filium. to. 10. 52. c, & sequen.

Et ibi scripturę testimonia.

Opera Dei.

Opera dei bona perpetuo. to. 1. 82. i

In cos

IN DIUVM AVGVSTINVM

In os quibus opera Dei displicent. *ibid.*
 Impedio denarrat opera Dei Augustinus
 bidem, f
 Comodo Deus operetur. *to. 3. 169. c*
 Opera Dei. *to. 3. 189. l. 190. m*
 Num adhuc operari. *to. 3. 191. i*
 Operatio Dei magna. *to. 3. 53. h*
 Operatio Deigemina in creaturis. *t. 3. 203. d*
 Ditas ingenij humani non assequitur Dei
 opera. *to. 3. 210. a*
 Operatio Dei quæ sit. *to. 4. 187. i*
 Operatur Deus in homine, & homo coope
 rat. *to. 4. 90. e. to. 7. 241. f. g*
 Deus propagationis quâdo Deus operatus
 est. *to. 5. 237. l*
 Deus confirmationis nunc operatur Deus.
 bidem, d
 Comodo operetur Deus in omni genera
 tionis. *ibidem, m*
 Quod Deus operatur verbo, hoc manu: &
 quod manu, hoc verbo. *to. 8. 3. 1. c. & 379.*
m. & seq.
 Quicquid operatur Deus per nos, nos videmur
 operari: ille totum sine nobis, nihil opera
 mur nos sine in illo. *eodem, 5. 3. m. & seq.*
 Opera domini cur timenda sint, non aman
 da. *to. 8. 2. 22. f. & seq. d*
 Deus operatur quietus. *eod. 339. i*
 Operibus Dei non suspiceris laborem. *to.*
8. 403. g. h
 Opera Dei magnificata, & in sapientia facta
 quæ sint. *to. 8. 398. K. & seq. a, b,*
 Deus non operatur manibus, ut homo. *eod.*
519. d, e
 Opera Dei quâo constituta sint. *to. 8. 429. f. g*
 Deus quomodo cõfessio & magnificæ
 tia *ibidem.*
 Nō operaretur Deus, nihil omnino de mū
 di elementis siue genitoribus, siue de femi
 nibus nasceretur. *to. 8. 453. b*
 Opera Dei cōprehendere non possumus,
 inconcusse credere debemus. *Eod. 511. m*
 Quod non operetur, necessitate coactus, ut
 homo. *to. 8. 35. f. e. f*
 Operum diuinorum consideratio. *to. 9. 16.*
K. & seq.
 Opera maiora quæ sint, quæ Christus dice
 bat facturos in eum credituros. *to. 9. 22. f.*
 & i. & seq.
 Credentes in Christum, quotquot sunt per
 Christum sunt, qui faciunt maiora opera
 Christo. *to. 9. 92. i. & seq.*
 Christus multa opera fecit, quæ nemo alijs
 fecit ante eum. *to. 9. 100. & seq.*
 Omnia opera sunt quæ Deo possibilia. *t. 9.*
165. K
 Operationes diuinæ ad creaturas. *eo. 170. a.*
 & seq.
 Opera Dei testantur ipsum esse omnipoten
 tem. *to. 10. 323. d*
 Opera Dei inuisibilia maiorem potentiam
 quam visibilia monstrant. *ibid. e*
 Opera bona.
 Opera nostra bona ex munere Dei. *to. 1. 83. l.*
 & 272. l. *to. 2. 48. l. m. & 171. a. to. 3. 54. h*
 & seq.
 Opus bonū, & nostrū & Dei. *t. 1. 18. d. & seq.*
 Bonis operibus superbia insidiatur. *t. 1. 282. l*
 Hic bene operandum. *t. 2. 72. c. d. to. 4. 383.*
b. to. 10. 33. l
 Opera nostra ex gratia. *to. 2. 142. a*
 Opera bona quando recte fiant. *to. 2. 183. b*
 Opera bona pro defunctis. *to. 3. 63. m*
 Post opera nostra bona nos regeturos sicut
 Deus post opera sua bona requieuit. *to. 3.*
182. h
 Opera bona ex quo fonte manent. *t. 3. 269. i*
 Opera non præcedunt iustificationem. *to. 3.*
269. f. to. 4. 23. d, e
 Opera bona præcedit gratia. *to. 3. 353. K. to.*
4. 216. m
 Operum meritis nemo gloriatur. *to. 3. 353.*
m. to. 4. 216. l. m
 Opera bona non præcedunt electionem. *to.*
4. 277. l. m
 Opera bona per dilectionē fieri, & dilectio
 nem donum esse Dei. *ibid. m*
 Omne opus, siue bonum, siue malū, adducet
 Deus in iudicio *to. 5. 199. m*
 Opus ut sit bonum, requirit debitas circun
 stantias. *eod. 124. d*
 Opera infidelium non sunt verè bona. *to. 5.*
138. K. l
 Opera nostra bona quando nobis imputen
 tur ad vitam. *eod. 242. c*
 Opera bona sine charitate non imputari. *to.*
7. 253. l. m
 Operum fiducia tollitur. *to. 86. 1. g. h. & seq.*
 copiose.
 Opera bona impiorum, nulla. *ibid. i. K*
 Opera vere bona *ibid. K*
 Opera nostra bona à nobis impleri non pos
 sunt

sunt, nisi Deus adiuuet. to. 8. 2. 12. K
Operari in diluculo, quid sit. ibidem.
Opera bona sola dicenda sunt, quæ fiunt per
dilectionem Dei. to. 8. 23. 7. C
Opera nostra non initio, sed sine pensanda.
eodem. 447. C
nullum opus bonum est, cuius non sit in mē-
te cogitatio. to. 8. 29. d
Opus bonum fieri debet delectatione iusti-
tiæ, non formidine pænæ. Eodem 23. 1. g, h
Quod sola opera bona dicenda sunt, quæ fiunt
per dilectionem. to. 8. 23. 7. C
Opera recta non sunt, etiam si recta videan-
tur, si non fiunt recto corde. eod. 283. K
Qui operantur bonum præter Ecclesiam, non
eis prodest, quia non habent nidum. to. 8. 30. 3. i
opera bona, in vera fide catholica, & i socie-
tate unitatis Ecclesiæ sunt faciendæ. ibid. K
opera bona, & honesta, parit necessitas. ibi-
dem, & seq.
omnia opera nostra bona vñ opus est cha-
ritatis: quia tunc recte fiunt cum ad hunc
finem diriguntur. to. 8. 32. 9. b
Parum est operari opus bonum cum tristitia
qui cum hilaritate faciunt, bene operantur.
eod. 33. 7. d
Nisi formaret te Deus ad opera bona, non no-
sceres nisi opera tua mala. ibid. f, g
opus bonum non multum laborat, malum
opus laborem habet. to. 8. 33. 9.
Non tantum si opus bonum est quod facimus,
sed præcipue si bonum est propter quod
facimus cogitemus. eod. 44. 7. C
Quoniam opus bonum, quod lex imperat, sit
timore pænæ, non amore iustitiæ, seruiliter
fit, non liberaliter. to. 8. 45. 1. C, d
omnia opera bona, vel mala, à cogitatione
procedunt. eod. 45. 9. m
opera nostra bona, magis Dei sunt quam no-
stra. to. 8. 52. 5. K
operum bonorum initium, confessio malo-
rum operum. to. 9. 2. 5. b
opera maiora quomodo faciant credentes.
to. 9. 92. g, h
Gloria omnis bonorum operum Deo referē-
da. eodem. 96. l
opera bona nobis sunt ex dilectione qua De-
us nos diligit. ibi. l, & fo. seq. a
opera bona non sunt semper abcondenda. to.
9. 136. C, d
Christianum dici, & bona opera non habere

nihil prodest. eod. 141. l
operatio diligentis Deum. to. 9. 174. l
Quæ sint opera veri Christiani. to. 9. 249.
& seq. to. 10. 234. h
Christus habitat in facientibus opera Ch-
ristiana. to. 9. 249. C
omnia opera nostra fiunt propter charitatem
to. 9. 252. b, c
opera bona faciendæ coram hominibus, non
nos videamur sed opera iustificatis im-
donata, ad profectum aliorum. to. 10. 2. l
Bona opera malis habere non potest, si-
ne nec bonus mala. to. 10. 1. b
Quomodo bona opera faciendæ. to. 10. 1. e
Bene operandum, in spe fructus. Eod. 2. a
Ex ibi exemplum ductum ab agricolis
opera bona, alia alijs potiora, & meliora.
to. 10. 24. i
Et quare. ibidem.
Bona opera ante nos præmittenda, quæ
in seculo inueniamus, ubi hospites in-
erimus. to. 10. 1. f
opera nostra bona quis scire debeat. to. 10. 1. l
Locuples in bonis operibus. to. 10. 8. K
Qui de suis operibus bonis gloriatur, & c-
cata post deorsum suum ponit. to. 10. 8. b
opera coronabuntur. to. 10. 1. l
operibus nostris, & vita laudamus & de-
noramus Deum. to. 10. 9. l
Perseueranter bene operandum. to. 10. 1. c, f
& seq.
Homo bona agens, ex Deo habet & c-
ctum operis, & initium voluntatis. to. 10.
10. 137
Medicamenta quadragesimæ conuertuntur
in vulnera, si opera pia negligamus. to. 10.
133. l
Qui diuinas scripturas vertit in opera, bñ-
simus est. to. 10. 1. d
Virtus boni operis, fructus est æternæ bea-
titudinis. ibi. l
In bonis operibus gratuita sit dilectio De-
nesica sit dilectio proximi. to. 10. 14. m
Iustus plorat quando bona opera sua ordo
commendat. to. 10. 2. K
operentur. religiosi, sacrum ordinem non a-
bentes usque ad noctem. to. 10. 2. a
Tres sunt fructus bonorum operum. to.
10. 198. e, f
Quomodo debeant lucere opera nostra coram
hominibus, & tamen cauere e-
bemu

IN DIVVM AVGVSTINVS M

semus coram eis facere iustitiā nostram
to. 10. 324. m. & seq.

Opera fidei.

Opera bona ex fide recrea to. 3. 139. d. e. to. 3.

350. b. to. 7. 294. m. & 340. m. & 426. h. i

Opera bona nulla sine fide. to. 2. 139. d. e

Opera cū fide requiri ad salutē. to. 4. 23. c. d

& seq. copiose & 227. m. & seq. Item. 207.

ig. & seq. copiose. to. 7. 294. l. m

Quod opera, quę dicunt ante fidem, quā-

vis videatur hominibus laudabilia inania.

Int. exemplum. to. 8. 61. d. e

Non facit opera sua bona ante fidem: & ne

non sit piger in operibus bonis accepta fide.

Eod. 62. b

Omnia opera nostra sint ex fide, quia ex fide

derivimus. quomodo omnia opera Dei di-

untur in fide? to. 8. 69. d. e

Opera necesse ē ut antecedit fides: quoniam

nullus operatur per dilectionem dei nisi

prius credat in Deum. to. 8. 237. c

Miles sine operibus non prodest. to. 6. 194. i

& seq. fo. seq. e. f

Opera misericordię.

Opus misericordię prodest in diuite, & in

paupere: in diuite ex voluntate & opere,

paupere ex sola voluntate. to. 8. 309. b. c

Opera misericordię cessabūt ubi nulla erit

miseria. Eod. 303. m. & seq. & fo. 314. e. f.

117. b. c & 339. K

Cetera misericordię sunt semper & ubique

habenda to. 9. 135. m. & seq.

Non placent misericordię opera ex ra-

tio facta to. 10. 79. b. c. & seq.

Opus hominis

Cetera manuū hominū nō colenda. 1. 246. g

Opus hominis in paradiso & natura. eo. 275. h

Sicut opus hominis est laudare deū. c. 8. 133. i. K

Cuius est ut tua opera de charitate procedāt

omo. 8. 166. e. f

Utrum debemus operari & in luce, nō in no-

te Eod. 212. K

Bona opa facis ut glorificeris hoc prohibet

Deus: nō ut glorificet Deus hoc iussit.

om. 8. 222. b

Ratio Dei operaris non viribus tuis ibid. f

Quomodo opereatur homo quod ipse non

operatur. to. 8. 438. k. l

Operari propter ipsam laudem humanam

itas quanto vanius propter adipiscendā

pecuniam & huiuscemodi ibid. 447. e

Propter ipsam salutem temporalem nō de-

bemus operari bona sed potius propter il-

lam quam speramus eternam. ibid.

Cuius rei contemplatione operemur ocul-

tum est ideo dominus monuit ne propter

laudes hominum nec propter cetera opera

nostra, faciamus ibi. h. i

Operis nostri merces est. to. 10. 17. g

Contra superbos operum præsuptores. to.

10. 30. m. & seq.

Lutea opera Aegyptiorū, mystice quid. to.

10. 100. l

Opera mala.

Opus malū pcedit mala voluntas. t. 5. 125. K l

Quid de quoquam homine, etiā malo, ope-

ratur nisi amor? to. 8. 61. fig

Opera non sunt bona, quandiu nō de radice

bona procedunt. ibi. K. l

Operibus malis nihil debetur nisi damnatio

bonis nil nisi regnū celorū. ibidem. l. m.

Impius etsi opera bona videatur facere, nec

bona vocanda sunt: quia ex eo quod non

operatur bene, impius est. ibid. m. & seq.

Opera tua si non fuerint laus Dei incipis te

ipsum amare to. 8. 133. i. K

In omni opere malo labor est & omne opus

malum cogitatum mendacium ducem ha-

bet. to. 8. 533. b

Noli te putare aliquid operari in quantū ma-

lus es auerte ab opere tuo te ad opus illius

qui fecit te ipse formet & quod tu extermi-

nasti reformet Eod. 545. h. i

Coram hominibus operācium ut laudent,

præmium quod. to. 10. 22. d

Quædam opera sunt arguēda & iudicanda,

quædā arguēda & non iudicanda. to. 10.

227. d. e

Opera mala membrorum, & sensuum sunt

accusanda secundum intentionem volunta-

tis to. 10. 292. h

Ora finis est vestimenti, & quid significet to.

9. 509. K

Demonum alia prophetarum oraculatom.

3. 280. l

De oraculo facto ad Isaac to. 5. 154. f

Oraculis falacibus demones deceperunt

homines, ut deos colerent. Eodem. 174. l

Orata Romanus fortunatiss. to. 1. 171. f. g

Oratio, ΠΡΟΕΥΧΗ ΠΡΕCATIO.

Oratio quid sit. to. 3. 294. i. & 348. K

Obsecratio quid sit. to. 2. 90. e. & seq.

l l o ranti-

orantibus nobis multa tribuit Deus. tomo. 1.65.a
orare in clausis cubiculis quid. t. 1.183.l.m.t.
4.406.b.c
oratorij ratio habenda to. 1.279.l.t. 2.153.m
oratio pro precatione tomo. 2.90.e.f
Precari imprecari & deprecari quid. ibid.
Precatio & deprecatio, pro eodem vsurpan-
tur. ibidem.
postulationes, & interpellationes, differunt.
ibidem.g
Preces ante consecrationem ibi.h
Benedictio sacerdotis tomo. 2.90. in fine
oratio inter gratiæ munera to. 2.40.m. & seq
orare fiantes to. 2.172.m. & seq. & fo. seq. e.f
tomo. 4.407.i
orare in multiloquio tomo. 2.188.f
oratio brevis & crebra ibid.d
orantis patientia. ibi.l.m
Preces sacerdotum to. 3.66.a
orare & psallere licere inter laborandū to.
3.262.f
orationibus mutuis indigemus omnes tom.
2.189.g. to. 3.351.l. & 355.c
oratio plurimum adiuvaf ieiunijs vigilijs
& castigatione corporis. tomo. 1.189.g
oratio iuuatur eleemosynis tomo. 5.225.b
orationis alq̃ duæ ieiunium & eleemosyna.
to. 8.128.d. to. 10.156.h
Honestas est oratio cū ieiunio & eleemosyna
tomo. 10.238.b
In oratione nō dimittunt peccata parua vel
magna nisi alijs indulgeat ab orante. tom.
5.225.f
In oratiōe nō semper dant temporalia quæ
petunt, sed aliquando to. 5.4. & sequent.
orationes nostræ frigida tomo. 4.221.a
oratio plus cōfert q̃ exortatio to. 4.368.b.c
oratio qualis to. 4.380.m
oratio recta to. 4.382.g
orationem nostram quid eneruet. t. 4.410.K
Preces sacerdotis et mali p̃ populo exaudi-
ri tomo. 7.11.a.b
Non exaudiri sæpe expedit to. 6.174.K.l. to. 9
92.m. & seq. & fo. seq. b.c
Vide, Exaudire.
orare sicut oportet nescimus. to. 7.421.h. to.
8.171.K.l. & 200.l.m
Nominus oratur si nullus verborum sonus
reddatur to. 8.5.g.h
oratio non est nisi indigētium Eodem. 45.h

& 50.d
Vbi oras, ibi exaudiris & ibi beatificaris. to.
77.l.m
Tunc in oratione gaudemus quādo & c. to.
85.i.k
In vno homine quandoque vtrumque con-
git vt orando longe fiat nubilo carni-
propinquet luce veritatis
Si nō vis intermittere orare noli interme-
re desiderare. tom. 8.104.l
oratio nostra intra nos est Eod. 1.l
orationes bene operātium ce lerius exau-
tur. to. 8.1.d
Multo in principio conuersionis lux sicut
ter orant postea languide postea frige-
postea negligenter quasi securi sint id.
226.k
Veretibi oranti intendit Deus quando
queris non quando per ipsum aliud
ris tomo. 8.277.l.m
oratiōes nostræ vanis plerūque cogitati-
bus, impediuntur. Eod. 310.K
Inter orationes noxias habere cogitatio-
grande malum est. ibi.l
Cum oras Deo loqueris cum legis Deu-
loquitur
Non orat Deum qui aliud orat præter su-
ibid.l.m
Ab orantibus deus auertit faciem, non au-
diendo quod volunt quando sibi ne-
non expedire quod petunt tomo. 8.3
Sinō oraueritis spem non habebitis si
oraueritis quam Christus docuerit, om-
exaudiemini. ibidem. 39.K
Somnum orationis multi habere possunt
cem non possunt. tom. 8.5.K
oratio purē directā de corde fidei, tanquam
de ara sancta surgit incensum. to. 535.h
Quare tardius Deus donet orata. tom. 10.
4.d
Ideo oranti aliquando non dat Deus, ob
fit quod dat. tom. 8.5.c
oratio nostra gemitum habet. Eodem. 3.f
Propter leuia peccata, sine quibus nō sibi
inuenta est oratio. tom. 9.24.b.c
orationis & precationis modus. tom. 9.24.
K.l. tom. 10.310.e
Dominus nos hortatur ad orandū. to. 31.
Tedium & improbitas orantis, quid sit to.
10.4.c.d

IN DIUVM AVGVST IN VM.

Orandum incitauit nos dominus, parabo
a iudeis inquit, qui nec Deum timebat,
&c. tom. 10. 30. h
Nec nouit viuere, qui nouit recte orare.
om. 10. 91. i
Orationum & spiritalium, eadem oratio. to.
10. 117. a. b
Orionissima Christiani pugna, est oratio.
om. 10. 174. i. K
Orationum diuersitas, a domino commenda-
ur. tom. 10. 276. K
Vilandum est in orationibus. to. 10. 285. m
Oratione, locutio non tantum quaeritur
quantum sentus. tom. 10. 288. d
Ciliter in orationibus de Deo cogitare de-
eamus. tom. 9. 183. b
Tota oratio est acceptior, quanto magis
nature implet affectum. to. 10. 207. b
Exhortatione ad orandum. to. 10. 310. e
Orandum quid, vbi quando, & quomodo.
Orandum fortiter in necessitatibus. to. 2. 100. g. h
Orandum laborandum licere orare & psallere.
tom. 3. 262. i
Orationis locus. tom. 3. 354. g
Orationis affectum magis valere quam peti-
tionis locum. tom. 7. 176. l
Vnquam oraueris, intus est qui exaudit.
om. 9. 20. c. d
Orandum quomodo sit, & vbi, cum exemplis
om. 4. 226. e. f
Orandum quare ad Orientem conuertimur. to.
10. 440. i
Orandum quid. ibidem & to. 8. 311. m
Orandum sic orandum. to. 4. 14. m. tomo.
10. 105. g. & 156. g. h. l. m
Orandum in sinu. tom. 8. 84. h
Orandum clauso ostio, quod fit. to. 8. 86. a. & 540. K
Orandum ratione manus leuanda. Eodem. 211. e. f
Orandum di tempus quando melius esse consue-
rit. tom. 8. 464. d
Orandum est potius affectibus, quam clamo-
ribus. tom. 8. 469. h
Orandum si quis orauerit Deum praeter templum Dei,
non exauditur ad salutem eternam, et si
exauditur ad salutem temporalem. tom.
500. i
Orandum in templo Dei orat, qui orat in pace &
caritate, Ecclesie. ibidem.
Orandum locus vbi adorandus sit Deus. to. 8. 522. b
Orandum si Christus in abscondito. Eodem.
50. K.
Oraturus Deum quid agere debeat. to. 9. 20. c. d
Orate si vis in templo, in te ora. to. 9. 37. a. b
Templum Dei, in quo orandum, homo est. ibi.
Precatio in afflictione. tom. 9. 158. l
Orandum est occulte. tom. 9. 252. a. b
Orandum est detecto capite. tom. 9. 204. e.
In patria caelesti nullus futurus orandi locus.
tom. 10. 75. K
Quomodo sit intelligendum, quod orandum
est in occulto, cum etiam publice sit ora-
dum. tom. 10. 156. l. m
Non est desistendum ab obsecratione, licet
prima facie non obtineamus. to. 10. 218. a
Orandum pro quibus.
Orandum pro liberatione patriae. to. 1. in Pos-
sidonio.
Orandum pro peccatis. tom. 1. 128. K. tomo. 7.
268. a
Orant pro peccatis suis etiam iustissimi. to.
7. 53. k. l. & 225. i. k
Orandum pro ignorantibus. tom. 1. 178. h
Orandum pro infidelibus. episto. to. 2. 155. p
totum
Pro inimicis. tom. 3. 202. c. d
Orandum esse concionatoribus. tom. 3. 25. g
Orandum pro ministris verbi. tom. 8. 107. g
Precandum in annunciatione verbi, ut is qui
annunciat clare explicet, & auditores cre-
dant & intelligant. tom. 10. 44. b. c
Pro quibus sit orandum, & contra quos to.
8. 58. c
Gratis Deum ora. ibidem. g
Orandum pro errantibus in via veritatis. to.
8. 73. d. e. & seq. copiose.
Orandum pro hereticis. tom. 10. 38. m. & seq.
Orandum pro omnibus dispersis, id est, fidelibus.
ab hereticis seductis. tom. 10. 44. a
Non sunt in oratione petendae res tempora-
les sed peccatorum remissio, & aeterna
beatitudo. tom. 10. 126. h
Orationes pro mortuis non omittendae. to.
431. f
Orat pro matre defuncta Augustin. to. 1. 59. c
Oratio pro defunctis ad altare. ibidem. e
Non orandum pro mortuis, Acriani putant
tomo. 6. 8. e
Oratio pro auxilio diuino. tom. 4. 387. f
Aduersus mala carnis. tom. 5. 387. i
Orandum pro animabus existentibus in pur-
gatorio. tom. 10. 303. g
Pro quo peccato non orandum. tom. 4. 403. f

I N D E X.

Oratio cum fide.
 Oratio non sine fide. tom. 2. 149. i. k.
 Orantis fides, spes, & charitas. tom. 2. 188. k.
 Orationis fons fides, sine qua nemo orat. to.
 10. 30. i.
 Fide deficiente oratio perit. ibidem.
 Ut oremus, credamus. ibidem.
 Orare fide. tom. 10. 99. g.
 Oratio ad Deum.
 Precatio ad Deū. t. 130. e. & fol. 172. h. & se.
 Orando Deum non docemus. to. 2. 183. a. &
 187. a. to. 3. 152. c. to. 4. 406. c.
 Orationes nostras Deo offerunt angeli. to.
 2. 183. a. & 187. d. e.
 De orando Deo. tom. 2. epi. 12. i.
 Orandum sine intermissione. to. 2. 287. m. &
 se to. 6. 8. g. to. 8. 104. k.
 Cur oramus Deum scientem quid nobis sit
 necessarium. tom. 2. 187. a.
 Orantes Deus nonnunquam iratus exaudit.
 tom. 2. 188. m. & seq.
 Orare ante dominum, quid sit. tom. 4. 382. g.
 Dei imploratio. tom. 4. 385. f.
 Orantes Deus non exaudit aliter quam in-
 uocatos videt, & cum exaudiunt angeli,
 ipse in eis exaudit. tom. 5. 85. d.
 Oraſ Deū grā spiritalis ē. t. 7. 303. g. & 422. i.
 Siue cum voce carnis, siue cū silentio ore-
 mus, ad Deū corde clamamus. to. 8. 44. c.
 Oretur Deus ut præſtet qđ iubet. to. 8. 213. i.
 Orantibus Deus aliquando non dat ad vo-
 luntatem, ut exaudiat ad salutē. Eod. 3. 11.
 b. c. & 334. f.
 Si vis ut orationem tuam auribus percipiat
 Deus, fige tu in corde tuo legem ipsius.
 tom. 8. 310. d.
 Rogāduſ eſt Deus, ut quod nouit vtile medi-
 camentum adhibeat. to. 9. 133. h. & ſequē.
 Expectatio mentis humanę, oratio ad Deū.
 tom. 10. 88. i.
 Quę oranda a Deo. to. 10. 91. h. i. & m.
 Verus Chriſtianus quid a Deo orare debeat
 tom. 10. 95. b.
 Oraturus ad Deum, dimittat prius ex toto
 corde ſuo. tom. 10. 244. l.
 Bonorum oratio, locutio eſt ad Deum. to.
 10. 288. d.
 Oratio Chriſti, & ad ipſum.
 Chriſtus ex quo homo infirmus, ex hoc ora-
 uit patrem. tom. 8. 42. g. h.
 Oratio Chriſti, quomodo in ſinum ſuū cō-

uertatur. Eodem. 84. i.
 Pro illo nullus orat, qui pro omnibus i-
 pellat. tom. 8. i.
 Ad hoc orauit Chriſtus, ut doceret te o-
 ibidem. 184. b.
 Orat in nobis Chriſtus, orat pro nobis, a
 tur a nobis. to. 8. 309. l.
 Chriſtus ſecundum quod verbum eſt, n
 orat, ſed exaudit. Eodem. 3. g.
 Orent pro ſe inuicem membra, quia c
 Chriſtus pro toto corpore. Eccleſiæ
 to. 9. 125. a. & ſeq.
 Oratio domini in orto. to. 10. 1. i.
 Multi ludęorum pro quibus orabat C
 ſtus in cruce, poſt aſcenſionem eius c
 derunt. to. 10. 1. c.
 Non eſt iuſta oratio niſi per Chriſtū, &
 non fit per Chriſtum, non ſolum non o-
 teſt delere peccatum, ſed etiam ipſa ſin
 peccatum. tom. 8. 41. i.
 Orandū in nomine ſaluatoris tom. 9. 93. c.
 Nō petitur in nomine ſaluatoris, quicq
 trationem ſalutis petitur. tom. 9. 1. d.
 Oratio non eſt iuſta, niſi per Chriſtum
 mo 8. 416. h. i.
 Precatio ad Chriſtum heroica. tom. 9. 1. k.
 Precatio ad Ieſum alia. to. 9. 157. b. & 5. i.
 & m. & ſequentibus & ſo. ſequentib.
 Precatio de paſſione Chriſti. tomo. 9. 9. l. m.
 Quantum nobis dominus commend
 rit, ut oremus. tom. 10. d.
 A contrario ſimilitudines, ut oremus.
 dem.
 Orationes Eccleſię.
 Orat Eccleſia modo pro inimicis, quia n
 uerti poſſunt, ſed pro damnatis, vel o
 præſcitis non oraret, ſi ſciret qui eſt,
 ſicat nec pro diabolo. tomo. 5. 222. k.
 ſequentibus.
 Orationes Eccleſię intuendę. tom. 7. 241. f.
 Orat Eccleſia pro deſunctis. tomo. 4. 318. & tomo. 9. 97. h. i.
 Pro deſunctis exauditur Eccleſia, & qu
 do. ibidem. m. & ſequentib.
 Pro martyribus non orat. tomo. 9. 7. i.
 Eccleſia orationes, ex Saulo, Paulum in-
 trauerunt. tom. 10. 9. k.
 Saulus, orationibus Eccleſię iuuatus. to.
 10. 99. h. i.
 Orationem

Orationes ſanctor
 & exaudita eſt, An
 diu noctuq; Ann
 David exauditur,
 4. 4. 5. h. i.
 Moyle in mod
 ſilac, cōcepit vxor ſi
 ſilius Naue pugnabat
 10. 256. b.
 magis q̄ feriend
 ſanati ſunt qu
 229. l. & ſeq.
 ſanctorum in hac
 ratur.
 diu Cypriani
 Agullinus,
 Auguſtinus pro amici
 6. 51. m.
 ad te omnis ſanc
 ſanctorū, quare
 ſat.
 oratio ſan
 Deum
 Auguſtinus di
 ſermonum. tom. 8. p
 27. g.
 oratione illorū quo
 ſunt eſt.
 oratio ſanctorū
 1. e.
 & Iacobus, pro
 auerunt
 clauis eſt coeli.
 Stephanus p̄ inimi
 10. 155. & 256. e. f.
 Simonē Magum vo
 ruit
 præſanteq; pro nobis
 in nobis de ſuis
 rere
 exempla multor
 8. d. c. & ſeq.
 Oratio domi
 dominicę expoſi
 3. 63. d. to. 4. 44
 & ſeq. & 191.
 & ſequentibus,
 & cōmendatione &

IN DIVVM AVGVSTINVM

Orationes sanctorum.

Quir, & exaudita est, Anna mater Samue-
is. tom. 2. 196. d. e.
Cibat diu noctuq; Anna Phanuelis. ibid.
ans David exauditur, Saul non item.
omo. 4. 42. 5. h. i.
Forante Moyse in modū crucis to. 5. 83. c.
Cite Isaac, cōcepit vxor sua sterilis eo. 15. 3. e.
Ius filius Naue pugnabat & Moyse orabat
omo. 10. 25. 6. b.
Cando magis q̄ feriendo pugnavit Theo-
losus. tomo. 5. 49. c.
Cationibus sanati sunt quidam miraculose.
omo. 5. 22. 9. l. & seq.
Catio sanctorum in hac vita, cur nō semp
exauditur. to. 5. 23. 7. d. & seq.
Cationibus diu Cypriani adiuuari exoptat
Augustinus, to. 7. 143. a. b.
Cat Augustinus pro amicis erratibus. to. 1.
15. f. tom. 6. 51. m.
Ie orabit ad te omnis sanctus quia & cate-
a. tomo. 8. 62. c. d.
Cationes sanctorū, quare Deus nonnunquā
repellat. to. 8. 320. d.
Quantum ualeat oratio sanctorum pro aliis.
tpud Deum tom. 8. 409. k. l.
Catio quam Augustinus dicebat in fine suo
rum sermonum. tom. 8. pagina vltima. to-
mo 10. 27. g.
Ius oratione illorū quos persequabatur
diutius est. to. 10. 92. K.
Id valeat oratio sanctorum pro malis. to.
10. 94. e.
Sphanus, & Iacobus, pro suis Persecutori-
bus orauerunt to. 10. 157. f.
Catio iusti clavis est cœli. to. 10. 238. c.
Cauit Stephanus, p inimicis lapidantibus.
omo. 10. 155. & 256. e. f.
Irus Simonē Magum volantem oratione
prostravit to. 10. 268. a. b.
Iryres ante q̄ pro nobis supplicent, debēt
aliquid in nobis de suis virtutibus reco-
gnosere to. 10. 277. b.
Cationes exempla multorum sanctorum. t.
10. 288. b. c. & seq.
Oratio dominica.
rationis dominicę expositio. to. 2. 188. f. g.
& seq. t. 3. 63. d. to. 4. 446. f. & seq. to. 10.
25. f. g. & sequen. & 191. d. e. & sequen. &
196. a. & sequentibus.
am de cōmendatione & expositione eius.

dem, Homilia to. 10. 115. e. & seq.
Item expositio eiusdem ad Neophytos to. 10.
218. l. k.
Ex sententia Cypriani. to. 7. 411. i. K.
Oratio dominica omnibus necessaria tom. 2.
114. g. to. 7. 226. g. & l. & 237. e. to. 10. 116. a.
Orauerit ne beata virgo? to. 2. 119. e. f.
Oratio dominica, & symbolum. to. 4. 73. d.
Oratiōe dominica & expiari leuiores peccat.
to. 3. 58. l.
Oratio dominica, secūndum Lucā to. 3. 64. e.
Oratio dominica cū donis spiritu sancti col-
lata. to. 4. 510. h. i.
Oratio dominica quomodo debeat quotidiana
na peccata. to. 5. 225. f. & seq.
Oratio dominica cur sic dicatur. ibid.
Oratio dominica, ad vias domini pertinet.
to. 8. 439. b.
Oratio dominica, fidelibus dat & etiam per
fectis. to. 8. 542. i.
Oratio dominica, brevis & omniū plena. vir-
tutum. to. 10. 255. f.
De oratione dominica, Sermo. ibid. f.
Quare in dominica oratione, quod nostrū
est, oremus vt det nobis. tomo. 10. 97. f. g.
Dominicę orationis distinctio t. 10. 116. c. d.
Oratio dominica septem petitionibus com-
pēditis omnes species orationis cōprehē-
dit. to. 10. 218. m.
Oratio dominica oratio fraterna est nam di-
cit pater noster, & nō meus. to. 10. 219. b. c.
Filij sunt docendi orationem dominicam, &
symbolum. to. 10. 234. a. & i.
Orationis dominicę fructus. to. 10. 288. f. g.
Tres prime petitiones oratiōis dominicę ad
æternitatem spectāt quatuor reliquę ad tē-
poralem vitam. ibidem. f.
De oratione dominica. to. 10. 191. c.
Orationis excellentia, virtus, offi-
cium, & fructus.
Orando Deum vincimus omnes diaboli ten-
tationes. to. 5. 88. e.
Oratio oīa penetrat, dirūpit omnia vt per-
ueniat ad aures Dei. to. 8. 498. b.
Officium orationis. to. 9. 177. k.
Oratio cœlestis. to. 10. 191. d.
Assidua oratione, potētia calcatur amorum
to. 10. 239. c. d.
orationis excellentiæ, to. 10. 288. e.
Orationes malę.
orant pro temporalibus non exaudimur.
Ll 3 tom. 2.

tom. 1. 76. e. f.
 Preces malefice. tom. 3. 35. 1. l. & 35. 5. c.
 Oraat contra solem & lunam Manichæi. to.
 6. 8. b. & 50. d. & 64. k.
 orationes deestabiles. tom. 9. 20. c. d.
 oratio, Loquutio 167. os.
 De oratione. tom. 1. 96. a. b.
 oratio ad quid instituta. t. 1. 183. 1. k. & 186. b.
 oratio non semper patefacit animum. Eod.
 190. i.
 oratio figurata, quid efficiat. tom. 3. 8. b.
 Debet sibi non omnino displicere, qui dicit.
 tom. 4. 324. b. Vide, Loquutio.
 perspicuitas orationis. tom. 3. 24. k.
 Quaratione perspicua fiat oratio. Ibid. k. l.
 Plato orationem in quinque partes distribuit.
 to. 5. 67. h.
 oratoris officium. tom. 1. 104. h.
 Quis sit finis oratoris. Ibidem. i.
 oratorum inflata & expolita mendacia tom.
 2. 194. l. m.
 oratoris est docere delectare flectere. tom.
 3. 25. a & k. l.
 orcus Deus. tom. 5. 55. m. & 55. g.
 orcus, Dis pater, & Pluto, idem tom. 5. 59. d.
 De ordine rerum vniuersitatis, disputatio. to.
 1. 155. g. & sequen.
 ordo providentiæ diuinæ, an omnia bona &
 mala contineat. Ibidem. h.
 ordo studiosorum sapientiæ. to. 1. 9. l.
 & 163. d. e. & sequen. & 166. d.
 An ordinaverit Deus peccata. tom. 1. 29. i.
 ordo prædestinationis diuinæ certus. t. 1. 2. c.
 ordine cuncta Deus administrat. Eod. 156. h.
 ordo omnia complectitur. Ibidem. l.
 In ordine rerum esse bona & mala. Ibidem,
 m. & sequentibus.
 Mala Deo non diligite licet ad ordinem perti-
 neant. Ibidem.
 ordo, dux ad Deum. to. 1. 158. k. l.
 ordo quid. Ibidem. m. & to. 5. 193. k.
 ordinis definitio expenditur. tom. 1. 159. h.
 Quomodo medendum errori credendum res
 nullo ordine geri. tom. 1. 162. b.
 ordo rectus. Eodem. 2. 12. l. & seq.
 ordinatus homo quando dicendus. Ibidem.
 ordo vniuersitatis firmus. to. 1. 223. i.
 Quomodo ordo fuerit, cum malum non esset.
 Eodem. 176. b.
 Ex ordine rerum cognosci Deum. t. 1. 243. f.
 ordo rerum triplex. to. 2. 94. c.

ordine rerum, homines non insinuerunt
 animaduenerunt. tom. 3. 131.
 ordo narrationis in uersus qua ratione ex-
 cetur. tom. 3. 211.
 ordine omnia geri optima gubernatio. to.
 3. 262. m.
 ordo. tom. 3. 343.
 ordo in creaturis. tom. 3. 35.
 ordo omnis & species a Deo est & in omni
 creatura.
 ordine naturæ angeli mali præferuntur nos
 ordine vero iustitiae homines præferunt
 eis. Eodem. g. c.
 Quomodo ordinet Deus bona & mala. l.
 f. & 129. f.
 ordo diuersus quomodo fit in creaturis
 in rebus. to. 5. 97. c. & 98.
 ordinem non appeteret creatura nisi spe-
 contineretur nec modo aliquo esset
 esset a Deo facta. to. 5. 100.
 De ordine vniuersi infimo, qui est in crea-
 ris succedentibus sibi inuicem, & seip-
 norantibus quod ordo ideo nos non delectat
 quia non conspiciamus vniuersum. to.
 104. & sequen.
 Quomodo contra naturam ordinem facit
 causat uitium in nobis. to. 5. 102.
 ordo rectus rerum non peruertitur,
 uersa in ordinatione delinquentium. E.
 130. i. & sequen.
 ordo quidam & pax, quomodo seruetur
 in his quæ non videntur ordinata. to. 5. 191.
 ordo est paruum disparium quæ rerum sua
 loca tribuens dispositio. Ibidem. l.
 ordo cœli est firmissimus. to. 5. 100.
 ordinem suum quæque res petit tom. 8. 50.
 oreb, interpretatur siccitas, tom. 8. 29.
 organa dicuntur omnia instrumenta mul-
 ta, quantum iam obtinuerit consuetudo.
 organa proprie dicantur ea quæ solibus
 flantur. tom. 8. 186. g. & 51.
 organa suspendere in salicibus quid sit, E.
 519. k. l.
 Ad orientem quare oramus. to. 4. 40.
 orientis regiones conflagrare perierunt
 530. k. l.
 orientalium Episcoporum sententia de ba-
 ptismo. to. 7. 81. c.
 oriens & occidens, totum orbem significa-
 tom. 10. 5. e.

Christus

IN DIVVM AVGVST IN VM.

Christus Orientis Ecclesiam sua passione
illustravit, Petrus & Paulus occidentis.
tom. 10. 268. a
igenis error, q̄ omnia recurrant ad id, vn
de defecerunt. tom. 1. 10. l.
igenis errata. tom. 2. 13. K
igenis de mendacio sententiam Hierony
mus sequutus. tom. 2. 14. l.
igenis sententia. tom. 2. 204. e. f.
igenis opinio cur mundus p̄ductus fue
rit. tom. 5. 99. i. & sequen.
igenes reprehēditur in libris τει ἀρχῶν.
ibidem. K
igenis misericordia. tom. 5. 226. i.
igenes dicit dēmones liberandos eē post
longa supplicia, & angelis sanctis socian
dos. ibidem.
igenes in variis opinionibus reprobatus
est ab Ecclesia. ibidem. l.
rigeniani heretici, a quodā origene. t. 6. 6. b.
lii origenistæ, vel origeniani, ab origene
Adamantio. ibidem. c.
origenistarum de purgatione, & liberatione
malorum, de salute dēmonum, & cetera,
error. ibidem.
Contra Origenistas. tom. 6. 208. h.
Origenistarum error de salute dēmonum
improbatur. tom. 6. 208. a. b.
originis peccatū, quomodo emanavit ad
posterios. tom. 1. 236. b. & seq. to. 10. 71. l.
originale peccatū ex Adā trahimus, t. 1. 27.
h. tom. 8. 16. i. b. c. & 74. b. & 88. h. & 219. f.
in quo omnes peccauimus, & filii iræ nati
raliter facti sumus. tom. 10. 50. b. c.
originale peccatum per lauachrum regene
rationis, & in maioribus, & in paruulis,
soluitur. tom. 1. 27. h.
originalē peccatum negabant Pelagiani. to.
1. 12. l. Vide, Pelagius.
originalē peccatum paruulis hereditarium.
to. 1. 12. c. & m. & 15. K. & sequē. copiose.
De peccato originali, & baptismo paruulo
rum, t. 2. 120. b. c. & sequen. & epist. 157.
originalis peccati massa, omnes ex e quo cō
denat. to. 2. 48. l. & 146. c. d. & sequētib.
originalis peccati abolitio. to. 3. 56. m.
originale peccatum. to. 3. 73. e. f. & 76. b. &
352. d. tom. 10. 3. K.
originale vitium est volūtarium. to. 5. 104. c.
originale peccatum non fuisse transfusum
aliquo aliorum parentū peccante, si pri

mi homines non peccassent. Eod. 125. h. l.
originalis peccati remedium ante diluuium
tacet sacra historia, sed sacrificia non ta
cet illorum. to. 5. 137. m.
Per originale peccatum paruulus prauari
cator est legis. ibidem. 152. i.
In originali peccato pares sunt omnes in
maternis vteris. tom. 5. 154. e.
originale peccatum contraxerunt omnes
penitus nullo excepto, præter Christum.
Eodem. 190. a. & sequētib.
In originali malo duo sunt, peccatū atque
supplicium, in originali bono alia duo,
propagatio & cōfirmatio. tom. 5. 237. k. l.
Peccato originis oēs obnoxii. to. 7. 227. i. K.
De peccato originali, & gratia Christi con
tra Pelagium. to. 7. 248. d. & seq.
Libido & labor parturiendi, ex peccato.
tom. 7. 261. K.
Testimonia doctorum de peccato origina
li. tom. 7. 304. h. i.
Vnde sanetur egritudo originalis peccati,
qua oēs homines tenentur. tom. 10. 65. g.
Reliqui qui originali peccato culpam mor
talem admiserunt, in inferno remanse
runt. tomo. 10. 216. e.
ornatus auri & vestis quibus & quando per
mittitur. tomo. 2. 102. h. i. & 244. K. &
sequētib.
ornatus verus Christianorum, quis sit.
Eodem. 102. h. i.
In ornatu superbo cor humile haberi potest.
Eodem. 244. m. & sequētib.
ornantes se non in ortis crinibus, & c. expo
nitur. tom. 10. 77. l.
ornamenta spiritalia. tomo. 10. 104. h. & se
quētib.
Orosius præbyter laudatus. tom. 2. 31. m. &
sequen. & 36. c. & 125. & 137. c. d.
Ad Orosium quæ scripserit Augusti. tomo.
1. 26. f. tom. 2. 138. c. d.
orphani pupilli sunt. tom. 9. 93. m.
orphanos, & viduas, facit gladius verbi Dei
tom. 2. 30. b.
orphei, aliorumque in gentilitate vatū,
præfagia, de filio Dei, quatenus valeant.
tom. 6. 92. l.
orthopolus. tom. 5. 170. m. & seq.
ortygomētra, auis. tomo. 3. 241. g.
tom. 4. 48. g.
o, hominis duplex. tomo. 7. 150. b. to. 4. 71. m.
LI 4 os

INDEX

- Os corporis, & cordis. tomo. 4. 355. m
 Os Dei. tomo. 4. 348 g
 Os aperire. tomo. 4. 393. e
 Oris apertio, ad Dei gratiam pertinet. tomo. 4. 43. i. K. tomo. 7. 290. h
 Os Dei, est eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus sanctorum pluribus, & testamentis duobus. tomo. 8. 441. g
 Ori non est ponendum claustrum continen-
 tiæ sed ostium. eodem 536. i
 Propter quos ori ponenda sit custodia. to. 8. 108. m
 Os non est aperiendum contra insipientem. ibidem. 111. c
 Quale os nostrum repleatur gaudio. tomo. 8. 486. k. l
 Quomodo quod intrat in os nō coinquinat hoīem, sed quæ de ore procedunt. ibi. l. m
 Custodi es cordis a malo, & innocens eris. ibidem. 487. f
 Os dñs quomodo aperiat. to. 10. 170. l. & seq.
 Ostium, pro os. tomo. 3. 16. h. i. & 25. l. tomo. 8. 529. d
 Ostia fortitudinem significant, & firmamen-
 tum. tomo. 8. 11. c. & 80. g
 Ostia Christi, omnes iusti. eod. 83. i
 Ostia Christi, discipulos significant, quæ tūc dispersa sunt, quando & c. tomo. 8. 3. 5. e
 Quod significant fortes Ecclesiæ, quæ tunc conturbantur quando & cetera. Eodem. 56. a
 Ostia tunc confringuntur, quando fortes Ec-
 clesiæ tribulationis cedunt. tomo. 8. 126. m
 Ostium nomine spiritalia intelliguntur. eo-
 dem. 131. c. d
 Ostia frigi in frixorio, quid sit. tomo. 8. 374. l
 Ostium animæ absconditum, quale sit. eodem. 526. d
 Osanna quid significet. tomo. 3. 9. l. tomo. 9. 80. m
 Osanna cur interpretatum. tomo. 3. 9. l
 Osanna affectum mentis potius quam rem aliquam significat. tomo. 9. 80. m
 Oscen. tomo. 1. 84. d
 Osculum propinquorum, apud veteres. to. 4. 35. c
 Osculum pacis. tomo. 4. 89. b. c
 Osculo Iudas bellum incipit. tomo. 10. 189. f
 Osee meretrix. to. 3. 17. h. i. tomo. 6. 140. m. & sequen. tomo. 7. 132. m & fo. sequen. c. d.
 Osee quid propheteret. tomo. 5. 176. g & sequē.
 Osee dictus Iesus. tomo. 6. 104
 Osee quando regnare cepit. tomo. 5. 174
 Ofiris, miritus lūdis, dilaceratus quæritur & inuenitur. tomo. 5. 54
 Ofiris. tomo. 5. 74. d. & 85.
 Ofius Cordubensis, & eius innocentia. tomo. 7. m
 Ostendere pro facere. tomo. 3. 35
 Ostendere Dei, quid sit. tomo. 4. 349.
 Ostenta, ab ostendendo. tomo. 5. 217.
 Ostium sensus carnalis. tomo. 4. 406. c. tomo. 10. 156. h
 Ostium, quomodo claudendum. to. 4. 406.
 Ostii verbi apertio, quid sit apud Paulum. to. 7. 410. m
 Ostium portæ, initium significat fidei, quæ saluamur. tomo. 8. 76. l. & fo. seq. b
 Ostium cordis quomodo intret Christus & quomodo diabolus. tomo. 8. 539
 per ostium intrare in ouile, exponitur. tomo. 9. 71. m. & sequen.
 Intrare per ostium multi contēnūt quibus bene viuere satis esse videtur. Ibidē. 72.
 Ostiarius quis est qui ostium aperit pastor tomo. 9. 73. g
 Ostium, & ostiarius Christus. tomo. 9. 71. l & sequentibus & 73. g. h
 Ostium apertum in cœlo, Christus est, mediator Dei & hominum. to. 9. 141
 orriades. tomo. 5. 2
 Oua ad primum creata, vel aues. tomo. 186. f
 Panis, piscis, & ouum, quibus opponuntur lapis, serpens, & scorpio. tomo. 2. 187. b. tomo. 10. 26. c. & sequentibus.
 Onis error quomodo corrigendus. tomo. 2. 65. i. K
 Oues, bonos significant, in libris sanctis. to. 3. 8. b. tomo. 7. 361. f
 Oues non solum homines brati, sed etiam angelicę creaturę spiritus dicunt. tomo. 18. 1. K
 Ouis vna, multos vicit lupos. tomo. 8. 70
 Sūnt, oues in inferno, quibus pastor mori-
 est, sunt & in cœlo, quibus pastor vita est. Eodem. 150. a. b
 Ouis pedita se inuenire non pōt. tomo. 8. 286
 oues Dei de tonsa, & ascendētes de lauacro quæ sint. Ibidem. 3. 2. f
 oues vendere, quid mysticē. tomo. 9. 211
 ouis erratica quomodo dicatur, & qui vet-
 oues

IN DIVVM AVGVSTINVM

ues Christi. *tom. 9. 72. K*
 Oes multę foris. *ibidem. m*
 In unum animum gerit ouis, quando teta
 ones non credit sibi profuturas. Eodem.
 30. K
 Oes errantes reuocare, quid sit. *Ibid. 23. d*
 Oes errare in mōse, & collē, quid sit. *ibi. f. g*
 Oibus errantibus, non est pastor, *ibidem. K. l*
 Ius auferit oues a pastorib. malis, vt eas bo
 nis committat. *ibidem. 232. a. & d. e*
 Quid sit oues sic auferri, & cetera. *ibid.*
 l. e
 Iro quiescente non est nunc cui dominus
 oues securus pascendas committat. *ibi. e*
 In oībus Israel, est requies ouium. *ibidē.*
 7. h
 Sunt bonę oues, sunt boni pastores, & cō
 ra. *ibidem. m*
 Ois Dei, gregem suum querit. *ibidē. 233. b*
 De ouibus, Liber. *tom. 9. 224. g & seq.*
 Oibus dominus commiserit oues suas. *to.*
 10. 42. c
 Oes Christi sumus. *tom. 10. 5. d. e*
 Oristiani cum obedientia audiant se oues
 & predicatorum cum timore, pascē. *ibid. e*
 I Ecclesia catholica oues, apud schismati
 chos & hæreticos hœdi. *ibidem. g*
 Ois occisio, quid. *tom. 10. 6. d*
 Oes in montibus relictę, quid. *tom. 10.*
 64. g
 Oes, de quibus dicitur, Non sum missus ni
 si ad oues quę perierunt domus Israel. *to.*
 10. 164. a. b
 Oes bonę non sua quærunt, sed quę Iesu
 Christi. *tom. 2. 254. c. d*
 O m oues faciunt quę pastores mali dicūt
 Deus pascit eas, cum vero faciunt quę pa
 stores, pascunt ab eis. *tom. 9. 232. a. b*
 Oile Christi Ecclesia. *tom. 4. 417. g. tom. 9.*
 72. b
 Oile Christi quotquot introierunt, præter
 Christum venientes, fuerunt fures. *tom.*
 9. 72. e
 Oile per alteram partem ascendat in ouile.
tom. 10. 41. g
 Oile ad ouile Christi de gentibus venimus.
tom. 10. 163. g
 Oile. *tom. 5. 103. m*
 Oile filii Aminadab casus. *tom. 3. 3. 4. l*
 Oile lepra percussus, quod sacerdotium
 inuasit. *tom. 2. 14. f*

P
 Actum nostrum cum Deo. *tom. 10. 114. c*
 Pagani qui vocentur. *tom. 1. 25. d*
 Pagani deficiunt. *tom. 1. in Posidonio.*
 Pagani mire conuersi ad Christū. *tom. 1. 234.*
 K. & sequentibus.
 Paganismi irrifio. *tom. 2. episto. 44.*
 Auerfus Paganos lex. *tom. 2. 51. l*
 Sex quęstiones contra Paganos expositę. *to.*
 2. episto. 49.
 Paganorum furor in Christianos. *to. 2. 248.*
 f. g
 Pagani, qui & Gręci, & gentiles. *tom. 3.*
 260. d. e. & l.
 Paganis vnde cognitio veritatis. *tom. 3.*
 269. K. & 273. f
 Paganorum impetus in Ecclesiā. *to. 3. 281. g*
 Paganorum reliquię, frustra iactant sua. *ibi*
 dem. h
 Paganorum blasphemia in Christum. *tom.*
 1. 22. d. tom. 4. 127. e. f
 Contra paganos, de Deo vero, plura. *tom.*
 4. 128. K. l. & seq. copiose. Item. 190. l. m. &
 sequent. foliis per totum.
 Eorundem opinio, de Deo nostro. *tom. 4.*
 130. b
 Contra paganorum rationes, *tom. 4. 143. c.*
 & sequentibus.
 Omnis paganus in ignorantia est. *tom. 4.*
 314. K
 Paganus adulus, & infans, differunt. *Ibi*
 dem.
 Pagani elementis seruiunt. *tom. 4. 315. f*
 Pagani. *tom. 5. 79. g*
 Contra paganos, ex Hermete, & Sybilla. *to*
 mo. 6. 111. i. & sequentibus.
 Pagani quomodo catechizandi. *tom. 6.*
 91. K. l. & sequentibus copiose.
 Paganorum varicina, de filio Dei, quatenus
 valeant. *tom. 6. 92. l*
 Aliter pagani, aliter hæretici recipiuntur. *to*
 mo. 7. 75. g
 Pagani etiam diis suis tribuunt purificatio
 nem. *tom. 7. 77. i. K*
 Pagani habent aliquid quod probatur. *tom.*
 7. 153. l. m. & 106. a
 Paganus bene viuens, parentibus oculis est
 in tenebris. *tom. 8. 42. h. i*
 Paganos, ligna esse syluatica extra Ecclesiā.
tom. 8. 56. a
 Vide, Gentiles.

Pagani

pagani nō intrantes p ostiū. to. 9. 8. i. m. & se.
 Errores paganorum circa penitentiā. to.
 9. 2. 4. c.
 Confutatio erroris paganorum, super peni-
 tentia. ibidem. c. d.
 pagorum nuga deferenda. to. 10. 5. m. &
 sequenti bus.
 orandum pro paganis, & non irascendum.
 to. 10. 6. f. g.
 omnes pagani, siue Iudei, antequā Christia-
 ni fierent, peccarunt in spiritū sanctum. to.
 mo. 10. 9. d.
 pagani, Iudei, & heretici, peccant in spiri-
 tū sanctum. ibidem. e.
 In paganos inuehit. to. 10. 26. f. g. & x. l.
 per Christum pagani homines facti, nō pa-
 gam. to. 10. 66. g.
 pagani sufficienter conuincuntur a Christia-
 nis, per libros sudæorum. to. 10. 13. 6. e.
 Qui falsis cibarius sitim acuiunt, paganizare
 censentur. to. 10. 240. m.
 Improperia paganorum, ad fideles. to. mo.
 10. 3. 1. g. h.
 palea habet tam frigidam vim, ut obrutas ni-
 ues seruet, & tam feruidam ut poma im-
 maturet. to. 5. 2. 14. d.
 palex, heretici. to. 1. 2. 3. f. g.
 palex, & zizania, in Ecclesia. to. 1. 23. 9. i.
 paleas a tritico separare Dei est. to. 2. 56. h.
 ob paleas non recedendum ab Ecclesia.
 to. mo. 7. 8. 1. c. d.
 Ex palea frumentum. ibidem. e.
 paleis comparantur humana commenta. to.
 mo. 7. 9. 5. e. f.
 palarum nomine iniqui significantur. to. mo.
 8. 12. m.
 Bonus aurum, malus palea. to. mo. 10. 45. g.
 Ecclesia, temporis huius, semper habet &
 paleam, & frumentum. to. mo. 10. 23. 6. K.
 palemonem Xenocrates ad bonos mores
 conuertit. to. mo. 2. 194. g.
 ἀλκυονίς. to. mo. 5. 249. f. & 1.
 pallas & Berecynthia quomodo lauentur.
 to. mo. 5. 12. f.
 pallantem moriturum Hercules fleuit. to. mo.
 5. 23. i.
 pallium Dei. to. mo. 4. 349. a.
 Quæ sint duplicia pallia debita Deo. to. mo.
 10. 23. 5. b.
 pallor Deus. to. mo. 5. 54. g. to. mo. 8. 404. g. h.
 palmæ arboris natura. to. mo. 4. 45. 1. h.

palmarum rami, victoriam significant. to. mo.
 9. 80. l. m.
 pal mam dare. to. mo. 2. 78. i.
 palma altitudinem significat. to. mo. 8. 3. e.
 Quæ sint palmæ in manibus martyrum o.
 10. 259. m. & sequentibus.
 palmites vitis, discipuli Christi. to. 3. 3. d.
 Chrs discipulis quare se palmandū prelit.
 & Mariæ Magdalene prohibuit. 9. 1. d.
 palpebræ Dei. to. mo. 4. 3. f.
 palpebræ Dei operationem, & apertio-
 scripturarum significant. to. 8. 2. a.
 palpebræ, Christi mortem, & resurrecti-
 onem significant. ibidem. e.
 pāmachiū August. collaudat, & c. 2. 20. g.
 panis accipit rem necat. to. 1. 12. a.
 panis, donō missus. to. mo. 2. 12. a.
 panes benedicti. ibidem. d.
 panis in bono, & in malo. to. 3. 3. f.
 panis p oī cibo. Eod. 3. 1. & 37. c. & fo. c.
 panis. to. mo. 4. 4. g.
 panis subcinericius, dicitur Græce eni-
 phias. to. mo. 10. 1. e.
 Rusticus panis, licet incultior, tamē for-
 tius est, & magis satiat. to. mo. 9. 1. h.
 panem cū suauitate manducare. to. 10. 1. d.
 De eo qd in Evangelio scriptum est, Frange
 esurienti panē tuū, & egenos vagos con-
 duc i domū tuā, Homilia. 1. 10. 99. l. e.
 panes in eremo terra produxit. to. 10. 1. d.
 panibus quinque turba pascitur. to. 3. 3. f.
 De quinque panibus. to. 4. 15. 1. a. & sequen-
 tibus.
 Christus cur de quinque panibus, tot mi-
 liauerit, & de lapidibus non fecit panem,
 cum esurierit. to. mo. 8. 33. g.
 panes quinque hordeacei, quinque libris
 Moysi. to. mo. 9. 1. g.
 De multiplicatione septem panum, & u-
 corum pisciū. to. 4. 103. e. f. to. 10. 230. h.
 Miraculum quinque panū spectat ad Iudeos,
 & septem ad Gentes. to. mo. 10. 230. i. &
 sequentibus.
 Sicut quinque panes, quinque libros M. si,
 sic septem septiformem gratiam signi-
 ficant. ibidem. K.
 panis, piscis, & ouum, quibus opponitur
 lapis, serpens, & scorpio. to. mo. 2. 187. c.
 Et quid sint allegorice. to. mo. 10. 2. c.
 de rogāte tres panes i nocte ab amico, & ra-
 tione.

ione, Sermo. *tom. 10. 25. K. l.*
 Quid significet ille amicus q perrexit ad do
 nū diuitis, tres panes periturus. *tom. 10. 21. e.*
 Tres panes in Euangelio, trinitas *tom. 10. 26.*
 Et ibi de trinitate plura.
 Tres panes in Euangelio, fides, spes, & chari
 tas ibidem c
 Tres panes in Euangelio, singulus triplex. *tom.*
no. 10. 299. m. & seq.
 panis quotidianus, quid *tom. 3. 63. d. e. tom. 4.*
408. d. & sequen. tom. 10. 115. f. g.
 Conatio dominica, de quo paneloquatur. *tom.*
4. 408. e. tom. 10. 25. g. h.
 panis quotidianus. *tom. 4. 408. d. to. 10. 144. f. g.*
 & 172. f. g.
 panis quotidianus quō fit noster, quē peten
 do nobis quotidie dat Deus. *tom. 8. 180. f. g.*
 Iod Latini quotidianum panem, dicunt,
 id Græci aduenientem. *tom. 10. 25. h.*
 nem quotidianum nobis dari hodie peti
 mus, quia quid dies crastina nobis pariat
 ignoramus. *tom. 10. 19. i. f.*
 erbum Dei quod quotidie prædicatur, pa
 nis quotidianus est. *tom. 10. 196. c.*
 panis angelorum, Christus. *tom. 1. 226. b. to.*
4. 245. K. l. tom. 9. 25. K. l.
 panis sacramentum. *tom. 4. 177. c.*
 panis vnus, totū corpus Christi. *tom. 5. 71. i. K.*
 panis fructus, membra Christi. *tom. ibidem.*
 circa panem & calicem, religio Christia
 norum. *tom. 6. 118. f. g.*
 panis & calix mysticus, certa consecratione.
 ibidem. f. o. i.
 panis, corpus domini. *tom. 7. 158. m.*
 panis angelorum, quare factus est panis ho
 minum. *tom. 8. 512. c. d.*
 panem angelorum manducaret homo,
 creator hominum factus est homo. Eo
 dem. 422. g.
 panis verus, Christus. *tom. 9. 48. b. c.*
 panis de regno Dei Christus, & fide come
 ditur. *tom. 10. 28. m.*
 panis noster, qui & confirmat martyres, quis.
 tom. 10. 97. g.
 panem angelorum manducat homo. *tom.*
10. 194. K. l.
 panis celestis ideo ad hominem descendit
 quia ad ipsum non poterat homo ascen
 dere. ibidem. x.
 Christus ante panis fractionem ignotus, lo
 quitur cum hominibus. *tom. 10. 291. K.*

panis spiritalis, vel est eucharistia, vel verbum
 diuinum. *tom. 10. 219. d. e.*
 Tria sunt genera panis, in scriptura. *tom.*
10. 299. m.
 panis lachrimarum, quis fit, & quomodo
 die ac nocte comedatur. *tom. 8. 113. b. c.*
 panis verbi Dei etiam cum labore & sudore
 manducandus. Eodem. 69. K. & 525. K. l.
 panem doloris, penitentes manducant. *tom.*
10. 85. 26. c.
 Quid est panem cum sudore comedere. *tom.*
10. 147. d. e.
 panem doloris manducare, quid fit. *tom. 8.*
123. b. c. & 490. d. & 526. c.
 panis cordis, iustitia. *tom. 8. 152. d. & 157. i. K.*
 panis et terra ducit, cū Christus per carnem
 seruorū suorum prædicatur. Eodem. 396. d.
 panis iste visibilis, stomachum, venterque
 confirmat, panis cordis, cōfirmat cor ho
 minis. *tom. ibidem. f.*
 panem animæ non comedere, quid fit. *tom.*
8. 374. l. m.
 panis animæ, verbum Dei. Eod. 69. K. & 333.
 f. g. & 374. l. m.
 Et quomodo comedatur. *tom. 99. c.*
 panis de regno Dei. *tom. 10. 28. m.*
 panis fidem signat. *tom. 10. 26. c. d.*
tom. 6. 176. l.
 pannus nouus, & vestimentum verus, mysti
 cū. *tom. 6. 96. g. h.*
 panthus. *tom. 5. 2. l.*
 pantomimus. *tom. 3. 12. a. b.*
 papam vocat Hieronymus Augustinum. *tom.*
2. 13. i. & 18. c. & alias.
 papam vocat Augustinus Ambrosium. eod.
 39. f. g.
 Aurelium quoque episcopum Carthaginē
 senat. *tom. 2. 103. d. e. tom. 3. 78. f.*
 papa consulendus est in his quæ sunt fidei ca
 tholicæ vilia. *tom. 2. 127. l.*
 Vide, Episcopus.
 Papilliones, tentoria dicuntur. *tom. 3. 33. g.*
 parabola quid sit. *tom. 8. 147. a. & 241. a. & 281. b. c.*
 In parabolis quæ dicuntur rerum similitu
 dines, rebus de quibus agitur comparan
 tur. *tom. 8. 281. b.*
 parabola de publicano, & phariseo, in tem
 plo orantibus. *tom. 10. 232. l. m. & sequen.*
 paraclets. *tom. 4. 393. g.*
 paracletus grecè, dicitur Latine consolator.
 tom. 10. 224. c.

I N D E X.

Per paracletum, iurāt Manichæi. to. 6. 99. d. e
 paracletus, consolator, vel aduocatus to. 6.
 93. d. to. 9. 93. l. & 102. b
 paracletus, quomodo promissus & missus
 cōtra Manichæos to. 6. 156. d. e. & sequen.
 paracletus, etiam Christus. to. 9. 93. l.
 paracletus id docet qđ saluator. to. 10. 219. l.
 paradysus, nomen est generale, vbi feliciter
 viuitur. tom. 2. 81. i.
 paradysus vbicunq; sit beatorum quisq; ibi
 est. ibidem, & col. sequen.
 paradysi vocabulum. tom. 3. 233. m.
 Quid sit paradysus. to. 9. 173. i. k.
 E paradiso hominem expulsus, exponitur.
 tom. 1. 238. g. to. 3. 224. l. & 207. a
 Paradysus, vita beata. to. 1. 275. d. & 286. b. &
 278. h. to. 2. 81. i. tom. 3. 224. m.
 paradysi delicta, quid allegoricē. to. 1. 275. d.
 paradysus spiritalis. tom. 3. 169. a
 paradysus, an propriē, vel figuratē accipien
 dus. ibidem. c
 Paradysus, corporalis & spiritalis. to. 3. 201. k.
 & 202. g. & 237. m. & seq. to. 5. 117. e. &
 225. d.
 De paradiso tres sententiæ. tom. 3. 201. k.
 paradysus locus amoenissimus. to. 3. 201. m.
 Paradysi locus a cognitione hominū remo
 tissimus. tom. 3. 201. a
 In paradiso agricultura. ibidem. & 202. f. g.
 In paradysum, an Paulus raptus. to. 3. 225. f. g.
 & 1. & 232. d. e. & fo. sequentibus. a
 Paradysus, Ecclesia dicta. to. 3. 221. c. & 232.
 d. & fo. sequen. a. to. 5. 117. g. h. to. 7. 133. h.
 paradysus paradysorum. tom. 3. 233. d.
 paradysus, secretum patris. tom. 4. 60. b.
 Custodire paradysum, & operari. to. 3. 203.
 e. f.
 Paradysi ciuitas, quantum distet a terrena. to
 mo. 5. 45. c.
 In delitiis paradysi Dei fuisti, &c exponitur.
 eodem. 97. a
 De paradysi terra nemorosa & fructuosa. to.
 5. 116. f.
 paradysi pacem facit nos ardentius appetere
 tentatio. tomo. 5. 191. g. h.
 paradysum existimant Adamiani Ecclesiam
 suam. tom. 6. 6. k. l.
 paradysum visibilem negarunt Seleuciani.
 tomo. 6. 8. i.
 Paradysus vbi sit, cuiusmodi questio. tom. 7.
 259. d.

In paradiso nihil deest quod delectat. tom.
 1. 6. g. h. & 255. a
 De paradysi gloria, hymnus. tom. 9. 15.
 In paradiso non erat pugna carnis, & spi
 ritus. tom. 10. 30.
 In paradiso, nil aduersi timendum. tom.
 142. a
 paradysus primo latroni referatur. ibid.
 paradysus prauaricatori clausus, aperitur
 troni. tom. 10. 19.
 Christus honorauit paradysum, introd
 cendo in eum publicanos & meretric
 tom. 10. 193. d.
 paradysi inclyta felicitas. tom. 10. 17.
 paradysi preconiā. tomo. 10. 391. e. f. & 1.
 Qui terrenis se implicat, a paradiso fe el
 gat. tom. 10. 30.
 paralyticus in gabbato. to. 3. 251. c. tomo
 145. b
 paralyticus per testum demissus ante dñ
 quos signet. tom. 8. 99. a. tom. 9. 23.
 Triginta & octo annos languerat paraly
 cus, quem dominus in piscina sanauit
 quid hoc signet. tom. 9. 3.
 Iudgi Christum blasphemum dicebant,
 dixit paralytico, Remittantur tibi pec
 ta tua. tom. 9. 242.
 paralyticum restituit Petrus. tomo. 3. 25.
 parascæue interpretatur preparatio. tom
 172. h. tomo. 9. 117. i.
 parascæue ludæorū, & Christianorū ibid
 paræc unde dictē. tomo. 4. 1.
 parcarum ratio. tomo. 6. 117.
 Quo animo quis parcat, plurimum inten
 tomo. 2. 50. d. e. & 74. g.
 Deus ideo parcat vt corrigaris, non vt in
 lignitate permaneas. to. 8. 370.
 Quod partendo velit ad penitentiam ado
 cere. eodem. 38.
 Vide ne dum parcas carni tuę, anima
 reat. ibidem. c.
 Hoc ipso quod Deus parcat impio, per
 punitatem cum elatum facit, vt altius im
 ueam cadat. tom. 8. 34.
 parcat homini ad hoc vt conuertatur,
 non sit qui damnetur. tom. 10.
 parce iniurianti, ne dum denegas pietatē
 fratri, tibi claudas indulgentiam. tom.
 191. f. g. & 196. d.
 pardus propter colorum varietatem ger
 significat. tom. 9. 146.
 parentes

IN DIVVM AVGVSTINVM

pates, & amici, quatenus amadi. c. 1. 2 13. f
 penum peccata, non imputantur pueris.
 om. 2. 27. c. & sequen.
 parentes, & cognati, quo contemendi ppter
 Christum. to. 1. 17. c. to. 2. 42. h. i. & sequen.
 parentes sunt honorandi, & eorum cura est
 habenda. tom. 2. 87. m. tom. 9. 118. K. & se
 quentibus.
 parentes amans, perdet eos. Eodem. 42. h
 parentes non sunt audiendi, cum prohibent
 nos sequi Christum. to. 2. 42. i. & seq. tom.
 4379. e
 parenti spiritali, magis quam carnali est obe
 diendum. eodem. 43. K
 parentibus carnalis affectus contemni de
 bet, non natura, exeplo Christi. to. 4. 43. K
 parentes diuersos non possunt habere gemi
 ni. tom. 5. 39. i
 3a parentes, inest naturalis affectus verecu
 dia, & quam etiam nequitia auferre non
 potest. Eodem. 12. f
 parentes quomodo honorandi, & contem
 nendi. tom. 6. 57. f
 parentibus, quatenus obediendum. tomo. 8.
 248. h. i. tom. 10. 5. h. i
 parentum delicta, quomodo pertineant ad
 filios. to. 8. 306. a. & 417. I
 parentum errores non sequendi. Eodem. 522.
 h. i
 parentes Iesu, quomodo dictum. to. 9. 57. c
 parentes quomodo sint tractandi, cum eos
 invitamus ad comedendum nobiscum.
 tom. 10. 127. a
 parentes non agnoscere. tom. 10. 175. m
 parentes, qui nos genuerunt ad vitam, Chri
 stus & Ecclesia. tom. 10. 183. i
 parentes primi si non peccassent, nullum mor
 tis experirentur genus. tom. 5. 112. a
 primorum parentum, in iustitia existentium,
 originalis perfectio & felicitas. eodem.
 124. l
 in primos parentes, in paradiso constitutos,
 nullis perturbationib. prius quam delique
 rint, affectos fuisse credendum sit ibi. & seq.
 Transgressio primorum parentum. tom. 4.
 378. g. to. 10. 26. g. h. 145. e
 primorum parentum excusatio, non fuit pe
 titio venia, neque medicina imploratio
 tom. 5. 126. d. e
 parentes primi ita morte fuerunt multa
 ti, ut et quicquid ex eorum stirpe est exor

tum, eadem pena teneretur obnoxium. to
 mo. 5. 129. e
 Duo parentes nos genuerunt ad mortem, &
 duo ad vitam. tom. 10. 183. i
 Modus reparatiois offense primorum pare
 tum. tom. 10. 164. g. h. & sequen.
 paries dealbatus, hypocrisis & simulatio est
 tomo. 4. 401. b. tomo. 7. 354. d. & 402. e. f
 parietina quid. tom. 8. 375. c
 Duo parietes in Ecclesia, Iudei, & Gentes, &
 Chrs lapis in angulo. to. 10. 181. & 41. h. i
 paradisi iudicium. tom. 5. 171. m
 Parmenianista, iidem Donatista. tom. 6. 6. a
 Contra epistolam Parmeniani, Donatistarum
 episcopi. to. 7. 3. b. & seq.
 paronymum unde dicatur. tom. 1. 97. i
 paronyma, ab homonymis differunt. ibidem
 partes positionem habentes. to. 1. 100. c
 partes positionem non habentes. ibidem
 partito. tom. 3. 13. c
 partium studia loco indiuidua charitatis,
 quomodo angeli consecuti sint propter
 peccatum. tom. 5. 103. g. h
 Terrenorum quando aliquid partiendum est,
 maior diuidit, minor eligit. tom. 5. 149. k
 Quod homines in mundo faciant sibi partes,
 sed pars electorum Deus. tom. 8. 264. a. b
 A parte ad totum argumentario. to. 10. 29. b
 participes Christi qui. tomo. 6. 240. b
 particeps Dei est, quisquis ei adharet. to. 8.
 451. i. k
 neque efficeremur participes diuinitatis, ni
 si ipse Deus mortalitatis nostrae particeps
 fieret. eodem. 451. a
 Quomodo participes erimus vnus simpli
 cis multi, inexplicabile est. tom. 8. 563. c
 participatio in idipsum, qd Eo. 474. a. b. & seq.
 partunda dea. tom. 5. 541. & seq.
 parturitio filiorum spiritualium tom. 4. 436.
 K. l
 parere non poterat per naturam Sara, etiam
 secunda, sed per miraculum. tom. 5. 83. a
 Vide, Abraham, Isaac, Sara.
 parturitio & partus. in quo differant. tom. 9.
 107. c. d. & seq.
 partus virginis. per comparisonem ad vir
 gam Aaron. tom. 10. 124. e. f
 partus virginis per comparisonem ad spe
 cular. ibidem. g
 Virginis integritas non est violata partu. to.
 10. 125. b
 partus

partus virginis per portā clausam, quam vidit Ezechiel, designatur. Ibidem.

Vide, Christus, Filius, Maria, Generatio, Natiuitas.

parum, dici solet quod minus est quam decet. tom. 8. 49. g. & 43. 9. e.

Vide, Modicum.

paruuli, nec sapientes, nec stulti. tom. 1. 14. h.

paruuli sunt aliqui etate, aliqui mente. tom. 2. 85. e. f.

paruuli coguntur addiscere per pēnas, quas interdum etiam sustinere malunt, quam discere. tom. 5. 21. 9. l.

paruulorum etas, scilicet prima & secunda, quomodo non sit capax precepti. ibi. 22. 0. e.

In paruulis quodāmodo sopita est ratio, & intelligētia, quasi nulla sit exercenda, tamē est excitāda etatis accessu. to. 5. 23. 8. b.

paruuli nō habēt volūtatis arbitrium. tomo. 10. 63. d.

paruuli rei tenentur, non voluntate, sed origine. tom. 1. 15. b.

paruulos contrahere peccatū originale. to. 1. 12. c. & m. & 14. h. & k. & seq. copiose. to. 2. 30. g. & fo. seq. l. m.

paruulos habere peccatū, Pelagiani negant. to. 1. 12. l. & 15. k. & 15. a. & seq. to. 2. 30. f.

Nec illis aliena nocuisse. tomo. 1. 12. c.

De paruulis quæst. tom. 1. 208. m. & fo. seq. a paruulis baptizatis non imputatur impietas parentum. tom. 2. 27. c. & seq.

paruulorum condemnatio, nisi baptizentur. to. 1. 26. g. to. 2. 31. l. & fo. seq. e. f. & seq. & 49. c. d. & 141. l. m.

Qui paruulos dicit saluari sine baptismo, contra Apostolum venit, & Eccle. confundit. to. 2. 32. k. l. & 119. e. f. & 120. d. & 137. b. c.

paruuli necessariam habēt Christi gratiam. Eodem. 122. i. & 125. l. & 141. k. l.

paruuli credunt per corda & ora offerentiū. Eodem. 143. l. m.

Vide, Baptismus paruulorum.

paruuli sunt transgressi præceptum Dei, seu testamentum, in Adam. tom. 5. 220. c. & sequentibus.

paruulus indigebat circumcidi, & ratio eiusdem. tom. 5. 151. h. & sequen.

paruulos baptizatos aliquando vexant demones. tom. 5. 237. d.

paruulis Hierarchia cælū claudūt. to. 6. 8. c.

Frustra paruuli baptizantur, si peccato vacat.

tom. 7. 215. m. & sequentibus.

paruuli, quomodo illuminentur. to. 7. 215. f.

paruuli quoque egent serpentis aspectu. to. 7. 215. d. e.

paruuli inter fideles. ibidem.

De paruulis error duplex. ibidem.

In paruulis nō esse peccatū vitæ. to. 7. 215. k.

De paruulis veteres nihil dubitarunt. to. 7. 235. m.

Lex peccati in paruulis. tom. 7. 215. h.

paruulorum mala. to. 7. 36. b.

paruuli ad tēpus captiuati in Babylonia. 8. 5. 22. h. i.

paruuli, Babyloniæ qui sint, & quō alligati ad petram. ibidem.

paruuli nō dū spiritualiter diiudicant. 6. 1. e.

paruuli habent spiritum Dei. tomo. 10. e.

paruulis necesse esse primi peccati p. b. i. m. ablutionum. tom. 10. 63. d.

Infantes paruuli peccatores. ibidem.

paruulorum peccatum a primo homine. ibi.

ibi plura de peccato originali. to. 10. 63. d.

paruuli vtrum trahant originale peccatum Adam. tom. 10. 63. d.

De baptismo paruulorū, cōtra pelagianos.

Sermo. tom. 10. 70. c. & d.

paruuli sunt baptizandi. ibidem.

Quare Deus innocentes paruulos vel m. ma pēna afficiat. tom. 10. 70. c.

De paruulis sine baptismo decedentibus. funda quæstio. ibidem.

pro paruulo baptizando quid interrogetur, & respondeatur. tom. 10. 70. f.

paruuli, vtrum fideles appellandi. ibidem.

paruuli qui sint. tom. 9. 104. l. & m.

Ablectandi quomodo sint paruuli spirituales. tom. 9. 105. b.

Paruuli, id est humiles. tom. 10. 7. h.

148 e.

paruuli sapientibus & prudentibus oppositi. tom. 10. 7. l.

Schismata molientes in vnitāte Ecclesiæ, & uuli ē Paulo appellantur. tom. 1. 2. a.

Et obiter locus Pauli declaratus, Quasi paruulis in Christo, lac & c. ibidem.

Christus paruus factus, paruos querebat. to. 1. 32. b.

Quomodo Christus vitæ æternæ viam reuoluit paruulis. tom. 10. 14. e.

Qui sint paruuli, q. b. reuelata est via salu. ibidem.

ibidem.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

bidem.e.f. & seq.

centium Arianum, quomodo vicerit Au-
gustinus, to. 1. in Posidonio. to. 2. episto.
174. cum se quentibus.

camus Christum bñ viuendo, & pascet in
eternū nobis viuere donando, to. 8. 495. g
contra eos qui inde se pascere volunt, vnde
offendunt Deum. to. 8. 496. c. d

cat te, qui fecit te. to. 8. 207. e

cere gregem dominicum, est domini nō
in lucra querere. to. 9. 122. c

gere gregem dominicum, charitatis offi-
cium est. ibidem

nor pascendi gregem dominicum, in tan-
tum debet crescere ardorem, vt mortis su-
peret timorem. ibidem. e. f

centes gregem, de gregie lacte viuant.
to. 9. 230. c. d

lus Deus cum iudicio pascit oues suas. eo-
dem. 232. i

us ante Christi aduentum, pascebat gre-
gem suum, in aduentu vero eius, & exer-
citauit eum vnū pastorem. to. 9. 236. l. m

omodo intelligatur, Et pascet eas seruus
meus David. to. 9. 27. a. b. & d.

uult pascere gregem Christi, in illo pa-
scat, quoniam ille pascit. ibidem. c

stura nostra celestis q̄ futura. to. 10. 54. b. c

agnum merium est Christum pauisse elu-
rentem. to. 10. 151. h

scua bona, vita æterna. to. 9. 76. g. h

gredi & egredi, & pasqua inuenire in oui
li Christi, quid sit. to. 9. 73. d. e

scua, quæ oues Christi egrediendo inue-
niunt, vita æterna. eodem. 76. f

ascha Hebraica, transitus dicitur. to. 2. 120.

e. f. to. 3. 63. f. to. 4. 57. g. to. 5. e. to. 8. 238. l.
& 471. h. & 526. K. & 539. c. to. 9. 84. m.

to. 10. 241. l. & 61. d

quod non interpretetur passionem, sed trā-
situm. to. 8. 238. l. & 471. h

ascha. to. 3. 47. m

aschæ tēpore, luna plena, ergo eclipsis, q̄
in passione Christi, præter naturam. to. m.

275. h

aschæ celebratio, cur primo mense. to. 2.

169. h. l. & 170. g. h

aschæ tēpore, sol in ariete. ibidem. 117. g. h

ascha celebrantes Christiani, lunam quatē
obseruent. to. 4. 260. K

de celebratione paschæ. to. 2. episto. 119. to.

3. 69. m. to. 4. 292. h. to. m. 10. 61. d

pascha laudabilis solennitas. to. 4. 294. b. to.

5. 243. e

pascha Tessarescē decatitarum. to. m. 6. 6. K

pascha Christianorum. to. m. 6. 155. K. l

Quoties pascha celebratur, toties Christus
immolatur. to. m. 8. 34. g

paschæ apud veteres celebratio, & quid ouis
occiso, & azimi panes significet. to. 61. d

Quare colatur paschæ solennitas. to. m.

10. 209. d. e

Christus per pascha occisus est, vt cedente
vmbra verum pascha fieret. to. m. 9. 116. l

pascha verum. to. m. 10. 61. d

pascha Christi, habet multiplicem fructum.
eodem. 209. d

pascha nostrum immolatus est Christus. to.

10. 192. m

Sicut Maria virgo iter omnes mulieres prin-
cipatum tenet, ita dies paschæ omnium die-
rum mater est. eod. 196. f. g

Quare agnus paschalis in vna domo come-
debatur, nec carnes foras efferebatur. to.

10. 217. e

paschæ dies, quid repræsentet. Eod. 154. c.

dies paschæ, nō septima, sed octaua vocatur
Dies paschæ, dies dominicus, primus atque
perfectus dicitur. to. m. 10. 205. l

Mirabilia facta in die paschæ. ibidem.

Sabbato in vigilia paschæ, Sermōes quatuor
to. m. 10. 194. l

In die sancto paschæ, Sermōes quatuor. to.

10. 196. f. & seq.

Feria tertia post festum paschæ. to. m. 10.

117. e. f

passeris nomine, quid figuretur. to. m. 8. 23. a.

& 484. e

passer querulus. eodem. 302. g

passer quando inueniat sibi domum. ibidem

passer solitarius in tecto, quid significet. to.

8. 375. b. c

Quod significet Christum. ibidem. f. g

Christus nulli parcebat in verbo, vt esset po-
testas quibus parceret in iudicio. to. m. 8.

344. a

passeres nidificantes in cedris Libani, quos
significent. eodem. 396. g. h

Oportet passerem esse pennatum virtutibus
& præceptis Dei. to. 8. 23. b

passer. to. m. 10. 109. K

passus qualitates. to. m. 110. 2. i

passorum.

passorum manet dissimilitudo, etiā in similitudine passionum. to. 5. 3. e
 passiones, siue perturbationis, nullo mō cadere in sapientem, dicunt Stoici, Peripatetici contra. tom. 5. 75. l. & sequen.
 De passione qua palluit Stoicus philosophus, in periculo mortis. ibidem. m
 passiones quę Christianos animos afficiūt, non in vitium trahunt, sed virtutem exercent. tom. 5. 76. h. & seq.
 patitur qui afficitur, & mutabile est omne quod patitur. tom. 5. 109. g
 passiones animi, quas dicebat Virgilius & Platonici esse ex carne, probat falsum esse. Eodem. 121. g. h
 De passionibus demonū, quę valent ad idē probandum. ibidem. i
 passionum motus peruersos, & laudabiles, quis habebit. tom. 5. 122. f. & seq.
 Et passiones has quomodo nominent Graeci & Latini. ibidem. 122. a. & seq.
 passiones tres, solum ex his dixerunt Stoici eē in sapiēte, to. 5. 222. b. & seq. & K. & se.
 De passionibus contra mentē surgentibus, sine quibus in patria erimus, & de superbientibus, quia sciunt eas moderari. Eod. 124. f
 passionis dolor vincens naturā, causat mortem. tom. 5. 197. a. b
 passio doloris, est corpori propter animam to. 5. 214. K. l
 pati pro Christo, supplet vicem baptismi tēpore necessitatis. tom. 2. 152. l. m
 Multos passio eadem iungit, quos causa separat. to. 2. 63. d. & 93. h. & 101. e. & 227. c
 pati quomodo debemus mala temporalia. tom. 2. 177. b
 passiones sanctorum, ad iustitiam & misericordiam Dei pertinere. to. 4. 418. h
 pro auro & argento pati, miserrimum. to. 5. 5. f
 Non quid quisque patiat, sed quare patiat, attendi debere. tom. 7. 104. i
 passio quid Ecclesiasticis. tom. 7. 279. e
 In passione iustorum, pauor, & spes. to. 8. 53. K
 Ad patiēda omnia mala huius seculi, confortetur cor vestrum, nō dī, diligentibus mundū, sed sperantibus in dño. Eod. 60. i
 Non est opus patientia, vbi nihil mali patet. to. 8. 65. l. m. & 336. i. K
 In passione discernenda est causa, non pœna. eod. 83. a. & 338. b. e
 Quid quisq; maleficus passus est legibus, nō pertulit martyr in cōfessione. to. 8. 1. i
 Qd hō intrinsecus patiat, mala sua, & extrinsecus cogitur pati aliena. ibid. 105. b
 Quod passus est Christus, patitur & Ecclesia. tom. 8. 1. g
 Multi patiuntur in Ecclesia, causa humar glorię. Eodem. 130. m. & sequen.
 Quid pateris? audiunt Christianis a suis. to. 8. 15. i. f. g
 Quod pateris, transit, quod accepturus es, nem non habebit. eodem. 15. g
 Ideo intollerabiliter pateris, quia non vult tibi in mentē quid pro te pertulerit istus. tomo. 8. 1. c
 Qui longē a passione, videat ne longē a sanctis. tomo. 8. 1. d
 Quicquid pateris, cogita quia prior passus est Christus. tomo. 8. 2. h
 Nihil patimur in hac vita, nisi ex illa morte quam meruimus primo peccato. Eodem. 102. g
 passiones non nisi in Christo. ibidē. 20. g
 passionum omnium, quando finis ibidē. g
 Si es in membris Christi, deerat passio Christi, & additur mensuram imple, non superfundens. ibidē.
 Quicquid passi sunt prophete, & iusti, a sanguine Abel vsque ad sanguinem Zacharię, appositum est supra Christum, ut præcesserunt tāquam membra caput ibidē. h. i
 Cum pateris, non tribuas insipienti, sed consilio Dei ad medicinam. tomo. 8. 26. e. f
 Cur mali & peccatores hic quandoq; patiuntur. ibidem. g
 patimur superiores aliquando, quos nolumus peiores. tomo. 8. 22. m
 Nihil magnū est pati, si peccasti: sed propter Deū pati magnū est: ideo ille prior passus est, vt & c. to. 8. 24. h
 Contra eos qui dū patiuntur, nō se iniuriis negant, tamē iustiores illis se dicūt, qui nihil patiuntur, iniuste viuūt. to. 8. 90. & 249. c
 Qui dicit, inique patior quod patior: illi quū facit, cuius iudicio patitur se aut iustū, qui inique patitur tomo. 8. 56. & 271. l. m

IN DIVVM AVGVSTINVM

afiones matryrum, ad carnem, nō ad locū
fidei peruenerunt. to. 8. 33. i. l
on hęc quę pateris mala, sunt mala; sed ti-
bi patienti hęc sunt mala, à Deo iusta sunt
& bona. to. 8. 38. i. e, d
liud est pati iniuriam, aliud est pati tribula-
tionē, aut penā, at molestiam, aut suppli-
cium. to. 8. 59. i. K
um heretici patiuntur ex iusionibus prin-
cipum, non sunt de eorū numero qui in-
riam patiuntur. ibid. K, I
quod patiūtur iusti merito suo, & iusto Dei
iudicium patiūtur omnes prater Christū.
to. 8. 52. b, c
fio pręcedit glorificationem. to. 8. 81. e
fiones in homine Christiano nou vilipē-
dendę. to. 9. 87. i. K
tiuntur mali propter iniquitatem, & pro-
pter iustitiam. to. 9. 99. f
fio caminis tribulationis Eodem. 164. e, f
uicquid patimur donum Dei est. to. 9. 207
K, I
on minora pro vita æterna, quā tempora-
li sufferri debent. to. 10. 248. e
on sunt amandę passiones in martyri-
bus, sed passionum occasiones. to. 10. 278. g
fionum iustorū, & impiorum, differētia.
Ibidem.
fionis dominicę celebratio, in sacramē-
to. to. 2. 169. e
passione Chři, Eccļa patiebatur. to. 2. 176. e, f
passio domini. to. 4. 180. b, to. 10. 185.
i, & 186. k, & 187. c, & 189. e, & 190. h
fio Christi, omnes superat passiones. to.
3. 352. d
fio Christi pręfigurata. to. 4. 331. k
fio Christi significatur in nuditate Noe.
to. 5. 149. l
fio Christi, significatur in Isaac & ariete
immolato. eod. 159. l
fio Christi, & eius fructus, significatur i
benedictione qua Iacob filium suū Iudā
benedixit. to. 5. 155. k, & seq.
passione sua Christus ostendit, quid susti-
nere pro veritate: in resurrectione, quid
sperare in eternitate debeamus. Eodem.
183. m
fusus est Christus octauo calendas Aprilis.
qua etiam die conceptus fuit. to. 5. 185. m
passione Christi, & insultatione Iudæorū.

Eodem. 212. h, i
In passione Christi, discipuli spem perdidē-
runt. ibidem. m
passio Christi ne obliuiscamur quod factū
est semel in memoria nostra omni anno
fit. to. 8. 34. g
Christus quāta patiatur, & quare. Eo. 3. 5. c, d
Quę passus sit. ibi. e, f
pro quibus passus sit, & quis fructus passionis
eius. to. 8. 36. h, i
prior te passus est improbū, qui non habuit
quare pateretur. to. 8. 60. i
Non erat causa patiendi capiti, nisi vt corpo-
ri pręberetur exemplū: quia voluntate
passus est, non necelsitate, Eodem. 83. m,
& seq.
Quod passus est Christus, patitur Ecclesia,
quia quod patitur caput, patiuntur & mē-
bra. to. 8. 121. g
patere in Christo, quia tanquam peccauit in
infirmirate tua Christus. Eodem. 105. c
Christus passus dignus pro indignis, vt & c.
to. 8. 161. m, & seq.
Nisi passus esset, esse salui non possemus. Eo.
181. e
Quod in nobis patiatur, & nos in illo. to. 8.
209. b
passio Christi maxime prędicatur. Eodem.
213. f, g
Cur quod nobis de passione Christi bonū
pręstitum est, non imputetur Iudæ vel Iu-
dæis. to. 8. 209. g, & 223. b, c
possumus est, quia voluit, non inuitus: sed marty-
res etiam si nolebant, patiebātur. Eodem.
235. a, b
Christus passus est inter manus Iudæorū, q̄
est passus, cū sup aquas ambularet. ibidem
i, K
Cum pati venerat Christus, cur puniuit per
quem passus est. to. 8. 244. K
passus est quidquid pati debuit ex volūrate,
nō ex peccati necessitate. Eodem. 316. e, f
Quod omnes passiones repletę erāt in capi-
te, sed restant adhuc implēdę in corpore,
secūdum apostolum. ibidem. f, g
Ideo omnia mala pati voluit, vt cōsolaretur
patientes. to. 8. 338. i, K
Christus non timebat pati, tertio die resur-
cturus. Eod. 347. a, b,
passionem suam Christus agnouit: quia non
pateretur, nisi ei placeret. to. 8. 397. a, b
M m passio

passio domini multis ruina fuit. Eodem.

404.i.K

Quicquid passus est Christus homo, nō pōt dici non passus est Deus, quia Deus erat hominē assumendo, sed non est mutatus in hominem exemplum. tom.8.502.b,c

Quicquid verbū passum est, in carne passum est. ibi.c,d

Adhuc patitur Christus, non in carne sua, in qua ascendit ad celū, sed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. to.8.544.b

passio domini quid ostendat nobis. Eodem. 573.f.g

precatio de passione Christi. t.8.240 a, & se. Occisione Christi, nos oēs redempti sumus to.10.164.b

Dominica in passione domini, Sermo de Sampson. 10.10.181.d

Qui maxime offendant passionem Christi. to.10.189.b

Diuerso modo legebatur passio, & resurrectio Christi, tēpore Augustini, & nostro. to.10.200.d,e

Christi passio significat tempus, in quo nūc flemus. to.10.204.i,K

Filius Dei vere, & non putatiue passus est ēt omnia quæ scriptura testatur. t.10.223.a

Quid pro peccatoribus Christus pertulerit. to.9.253.d,& K

Nihil tam salutiferum quā cogitare quanta pro nobis passus est Christus. t. 10.294.a

Oratio sancti Augustini, de passione domini. to.10.313.K,l

Vide, Christus, & Crux.

passiui Romanorum, qui. to.6.66.h

pastoris officium. tom.2.65.i,K; to.10.36.g

pastores, & doctores, si differant. to.2.87.e, & 89.d

pastores qui proprie dicantur. to.2.89.d

Ex pastorum arbitrio, vita ouium pēdet. Eo. 116.d, & seq.

pastorum duo genera. to.2.254.l, & seq.

pastores nocte vigilantes. to.3.250.f

In pastore Christo fiducia. to.4.384.d

Pastores pecorum, magis quam reges hominum, constituti sunt primi iusti: & quare. to.5.193.g

Pastor infidelium, morse est, fidelium, vita. t. 8.150.b,c, & g,h

Pastorem quomodo oues sequuntur, & eius vocem audiunt. to.9.72.i

Contra pastores mercenarios, to.9.74.c

sequen. Pastor bonus animam suam dat pro ouib. ibi.d,h,i

pastores Aposto li. ibi.l

pastores debent vsque ad sanguinē, imo ad mortē, pro veritate certare. Eo.112.h

Christus omnia pastoris officia exercuit. 214.h

De pastoribus liber. Eod.229.m

plures pastorum nomine gaudent, qui propriis officium implere nolunt.

Arguuntur pastores qui se pascunt, & oues. to.9.212.a

Quod pastores præsunt, nō vtilitatē suā d eorum attendant quibus ministrant. ibi.b

De pastorum negligentia. to.9.230.a,b, & 231.f,g

Qui prabet lac ouib. pastoribus, victumq. bet: qui prabet lanam, honorem prabet. to.9.330.e,f

Quid sit pastores seipso pascere. t.9.234.b, & seq. & e, f, & seq.

Mali pastores non solū languētes oues cūcāt, sed fortes pigues necāt. t.9.23.h

Scandalum, pastoris, oues necat. ibi.l

pastor male viuens homicida est. ibi.l

Christus pro pastoribus & ouibus multum passurus, ipsi autem nil pro eo parauerunt. ibi.K, & q.

pastor alia promittens gregi, quā Christus, super arenam ædificat.

Diligentia boni pastoris. to.9.230.e

Inuenienter pastores, non quæ sua sunt ad quæ Christi sunt quærentes. ibi.l

pastores tacere, periculosum est. ibi.m

Negligentia pastoris, occidit eum. ibi.m

De morte ouis malignæ, reddet malū pro malam rationem. ibi.2.a

Pastor malus reddet rationē pellis ouis or tuæ. to.9.230.c

Dominus ipsemet curat gregē ereptū a latronibus malorum pastorum. ibi.h

pastores boni non sunt, aut latent. ibi.i

Oēs pastores boni, ī vno sunt pastores. in bonis pastoribus, vox & charitas Christi sunt. to.9.13.a

Ne pastores de dextera ad sinistram veniant, disciplina exerceatur, iudicium non incipitur. eod.25.d

In malos pastores, to.10.290.m

De

IN DIVVM AVGVSTINVM.

us, opilio noster, pastor, & diuitie nostre.
 tom. 10. 3. i
 pastore, & mercenario, & fure; Sermo
 tom. 10. 41. a, & seq.
 stor est Christus ibidem. d
 stor est diligendus. to. 10. 41. h
 stores pauci, mercenarii multi. to. 10. 42. d
 eo quod scriptum est, Ego sum pastor bonus, &c. Ser. to. 10. 42. l, & seq.
 minus quare in Euangelio se vnicū bonū pastorem appellauerit ibidem. l, m, & 43. b
 rus, pastor. tom. 10. 43. a, b
 rus nihil ad bonitatem & potestatem pastoris pastorum. ibid. c,
 ricolus pastorum Ecclesie locus, siue ratio. to. 10. 51. e,
 pastores, & oues spirituales, qd pertineat. ibidem.
 s pastorium, in quo David reposuit quāque lapides, quid præfigurauit. to. 10. 8. b
 stores ludæos, Magi vero gentiles designabant. to. 10. 13. 6. e, f
 stores Israelitas figurauerunt to. 10. 13. 8. c
 stores & prædicatores animarum, discant fidem, & doceant. to. 10. 13. 9. c
 ristus sic commendauit oues suas pastori bus, vt parati sint mori pro eis. to. 20. 3. i
 stor negligens prædicare, cum ouibus suis æterna sustinebit supplicia. to. 10. 24. 5. f, g
 ta pastoris, omnibus prodesse debet. tom. 10. 28. 4. m
 ta pastorum. to. 10. 29. 7. i, K
 hortatio ad pastores. tom. 10. 300. c,
 ope erant pastores, longe erant Magi. to. 10. 31. 6. i, k
 Vide, Episcopus, & pascua.
 elena dea. to. 5. 32. g
 res monachorum. to. 1. 25. 5. i,
 ter, pro auo. tom. 3. 33. g
 tres duos quomodo habet Ioseph nutricius. to. 4. 93. h, & sequen. Vide, Ioseph.
 ter vnus in celis to. 7. 122. k, to. 8. 283. m, & sequentibus.
 ter meus, & mater mea, dereliquerunt me, &c. quomodo intelligatur de Christo tom. 8. 46. a, & seq.
 stor infidelium, diabolus. ibid. a, to. 10. 55. i m, & seq.
 ter infidelium, est diabolus, non creando, sed imitando. tom. 8. 133. m, & seq.
 ei sit renunciandum. Eod. 136. K, l

paternitas tua tibi ex prole creuit. ibidem. 137. e,
 Sicut antiqui iniqui, patres sunt presentium: & qui modo iniqui, patres sunt posterorū iniquorum: ita patres iustorum, antiqui patres: & iusti qui modo sunt, patres sunt eorum qui futuri sunt. to. 8. 153. h, i,
 patres dicti ministri Euangelii. tom. 7. 122. K
 to. 8. 435. m, & sequen.
 pater orphanorum, & iudex viduarum quomodo deus. to. 8. 230. h,
 Qui sint patres coram quibus fecit deus mirabilia, & quibus non vult esse similes posteriores. Eod. 435. m, & seq.
 patrum nomine, maiores nostri. ibid.
 pater, & mater, quomodo primi sint nobis. tom. 10. 5. h
 pater, quatuor modis dicitur. to. 9. 179. c,
 Abba pater quid sit, & cur Apostolus vtrunque posuerit. to. 10. 70. a,
 pater, imitatione dicitur. Eod. 71. l,
 pater diabolus, quomodo relinquendus. to. 10. 151. m, & sequen.
 Omnes Christiani in terra diuersos habent patres, in celo vnicum. to. 10. 196. a,
 Pater in diuinis.
 pater ignis, splendor filius. to. 2. 96. i, to. 6. 15 b, & 212. h
 pater in filio, & filius in patre. to. 2. 235. c, d, tom. 3. 69. f,
 pater, & filius, vnus deus ibidem.
 pater in diuinis, ingenuus. to. 2. 234. i, & 239 l, & sequen. tom. 3. f, & h,
 patris vox de celo. tom. 2. 137. h, i, to. 3. 80. f & seq. to. 4. 105. g,
 pater semper gignit, semper nascitur filius. tom. 2. 236. e,
 pater & filius, vnicum principium sancti spiritus. to. 2. 206. m
 pater, filius, & spiritus sanctus. to. 3. 296. i,
 pater, quomodo dederit filio vitam. to. 3. 354. g, h, & fol sequen
 pater non iudicat quemquam. to. 3. 85. K, l, & sequen. tom. 6. 242. b
 tom. 9. 41. g
 De patre, & filio, quæ simul dicantur. tom. 3. 108. K, to. 9. 238. l, m,
 pater filio quid dederit, quod maius est omnibus. to. 3. 356. h
 to. 9. 76. g,
 patris opera, quæ & filii to. 3. 54. d, & 356. h. to. 6. 55. c, & 215. d, & seq. to. 8. 421. a to. 9. 38. h, & seq.

INDEX

- De patre, & filio. to. 4. 186. i
 pater noster deus. to. 4. 406. f. & sequen. to. 6. 18. m
 pater, & filius, vnius sunt, eiusdemq; essentię to. 4. 3 11. m
 Substantię. to. 6. 236. h, i
 pater genuit verbum. to. 5. 99. a
 pater, filius, & spiritus sanctus, hoc totũ est vna trinitas, & vnus deus. ibidem
 pater & filius, vnũ sunt, to. 6. 16. b, & 223. g, h
 patrem & matrẽ quomodo reliquerit Christus to. 3. 35. 4. e, to. 6. 83. g
 pater quomodo miserit filium. tom. 6. 21. 2. h
 patris & filii eadem voluntas. ibidem. m, & sequentibus.
 patris autoritas. to. 6. 234. l, & 237. e
 pater, & filius, solus verus deus, quomodo dictum. to. 6. 239. h
 Talibus pupillis deus sit pater, quibus moritur pater hic mundus. tom. 8. 24. h, i
 Deus pater cum pater est, non est illud quod est filius: quia pater non ad se, sed ad filiũ dicitur, ad se autem deus dicitur. Eodem 239. f, g
 patrem nostrum nos debere imitari. tom. 8. 370. l
 pater quomodo adiuuet filium. to. 8. 418. m
 pater Christi, pater est & dominus: pater formę dei, dominus formę serui. Eo. 525. b
 patrem quomodo discipuli a Christo videre querebant tom. 9. 29. a
 pater æqualis filio, & maior. tom. 9. 34. h, & seq. & 95. d, e
 Pater, potentia filii est. to. 9. 39. a, b
 Christus nunquam dixit de Patre, Pater noster, sed meus, aut vester. tom. 9. 40. g, h
 pater, quomodo verax, & filius veritas. Eodem. 64. K
 pater quomodo loquatur filio suo. tomo. 9. 65. h
 pater deus est, non de deo: filius deus est, de deo. to. 9. 92. c, to. 10. 129. b
 In nullo credendus est pater esse sine filio & spiritu sancto. to. 9. 102. f
 Filius manifestauit nomẽ patris, in Iudea ante ignotum. Eo. 110. e, f
 pater verbum suum seipsum cogitando genuit. Eod. 185. a
 Ad patrem oratio. to. 9. 152. b, & seq.
 Vnde pater dicatur, vel gignens. to. 9. 184. K
 Non est maior filio pater. Eod. 241. b
 Quomodo dictum Christi, Pater maior est intelligatur. to. 10. 142. b
 pater quomodo honorandus tom. 10. 1
 Etiam pater & filius dimittunt peccata, n solus spiritus sanctus. Eod. f
 Deus diuersimode pater Christi & patris ster to. 10. 25. g
 Deum appellare patrem, bona pręsumptio, ibidem. f
 De eo quod scriptum est, Ego & pater sumus: Sermo. tom. 10. 44. a, & 19. q
 Ingenitus pater, genitus filius. to. 10. 48. & sequen. & 140.
 Vnus deus Eod. 1. a
 pater deus est agricola. to. 10. 48. h, & 186. f
 Nihil facit pater sine filio, exponitur. to. 10. 51. l, m, & sequen.
 pater non est natus de virgine, passus, cruciatus, & cetera, Eod. 12. a
 Distinctio patris, & filii. tom. 10. 124. c, & 129. c, d
 Pater filius & spiritus sanctus sunt vnus tom. 10. 135. l, & 139. d
 pater nõ dicitur recipere de spiritu sancto to. 10. 139. g
 pater est spiritus, & filius spiritus, neutrum est spiritus sanctus. ibidem
 pater nõ est deus sine filio, nec filius sine patre: exponitur.
 Quicquid dicitur de patre & filio secundum substantiam, illud ambo simul sunt.
 pater genitor non pręcessit id quod generat to. 10. 139. K
 pater nunquam cepit esse pater, nec filius se filius. ibidem. m, & 19. q
 Deus ex tempore non cepit esse pater. to. 141. a
 pater noster, ante gratiam Christi, dialus fuit. to. 10. 1. m
 Similitudinem patris, actus indicant solus tom. 10. 165. i
 pater sine filio credi non potest. tomo. 186. b
 Spiritus patri commendatur: & quare to. 187. a
 pater natura genuit filium, non voluntate, nec necessitate. to. 10. 1. b
 Deum patrem vocamus, quia per filiũ fidem nobis pręstitit.
 Fidei articulus de patre, eiusq; omnipotētia tom. 10. 194. g

IN DIVVM AVGVSTINVM

Pater secreti, sacramenti vocabulū est,
cuius vere filius est verbum. to. 10. 215. h
Comodo intelligatur, Rogabo patrem, &
illum paracletū dabit vobis. t. 10. 217. l
Pater & filius duæ sunt persone ratione ta-
men & substantia vnum sunt. to. 10. 222. h
Pater in cuius nomine baptizatur, est De-
us & spiritus sanctus. eod. 224. c
Errores circa patrem.
Contra eos qui credebant solum patrem im-
mortalem & inuisibilem. to. 3. 88. e
Per ipse est qui filius Sabelliana heresis to.
6. 6. a, & to. 18. g, & K, & 12. d, & seq. &
18. h
pater familias.
Ris familias nomen unde exortum sic. to.
8. 93. K
Ris familias veri quid consulerint. ibi.
Ris familias debet præcepta, quibus domū
regat, sumere a legibus ciuitatis. ibid. l
Ris familias esse, quid sit. to. 8. 470. a
Ris familias, est Deus pater to. 10. 249.
K. l
Rerniani hæretici, qui. to. 6. 10. g
Rernianorum & Venuſtianorum hæresis.
to. 7. 351. K
Rientia. to. 3. 111. l, m, & seq. & 346. f
Rientia & castitate. to. 10. 285. i
Rientie commendatio. eo. 296. g
Rientie in tribulationibus. to. 1. 278. h, i
Rientia habenda, ne malum pro malo red-
datur. to. 2. 3. K, l
Rientia & charitas, to. 3. 311. l, m
Rientia fortis. to. 3. 350. m in fine.
Rientia. to. 4. 361. b
Rientia Dei qualis. ibi.
Rientia bonorum, & malorum. ibi. c, d, &
fo. seq. b
Rientia apud homines laudata. to. 4.
361. d
Rientia latronum immanis. ibi. e
Rientiam causa probat. ibi. f
Rientia vera, & falsa. ibid. & fo. seq. g
Rientia quomodo vtendum. to. 4. 362. h
Rientia animi. ibi. i
Rientia gemina. ibi. K
Rientia sancti lob. ibi. l
Rientia sibi manus adferentium. to. 4.
362. a
Rientia Deo fidens. ibid. c
Rientie malę fons cupiditas. to. 3. 364. a

Omnis patientia dulcis est Deo. to. 8. 117. l
Desiderium patientia exercet. to. 9. 130. h, i
patientia in aduersis, salutem operatur. eod.
207. l
Fructus non est, vbi non est patientia. eod. e.
236. h, i
patientia Deum laudat non auaritia. to. 9.
239. i
patientia iustis patitur coronam, iniustis in dul-
gentiam. eo. 250. k
patientia in iniuriis tolerandis. to. 9. 251. l, K
patientiam quis tenere potest. to. 10. 82. i
Omnia aduersa patientia vincit. to. 10. 293. l
patientia, donum Dei est. to. 10. 320. b
Quisquis viribus suis videtur vincere patien-
tia, vincitur superbia. ibid. c
Vide, Fortitudo.
patientia Dei expectatis & inuitatis paccato-
res ad penitentiam. to. 2. 71. b, & seq. to. 3.
346. f, in fine to. 4. 378. d, & fo. 361. b, to 5.
3. d, to. 9. 162. e, f, to. 10. 106. b, & 112. d
patientia Dei quibusdam utilis, & quibusdā
inutilis. to. 4. 44. i, & fo. seq. g
patientia Dei magna. to. 6. 183. c, d
Aduersus Dei patientiam murmurantes cor-
ripiuntur. to. 8. 403. e & seq.
patientia Dei non cōtemnenda. to. 10. 158. h
patienter sustinere docet nos Christus, in lu-
dæ toleratione, & sua passione. t. 5. 183. k
patientiam nobis commendauit Christus in
cruce to. 8. 416. c, d
Christus alapam patiens non patientiam do-
cuit, qua mundū vinceremus. t. 9. 115. g, h
patientia Christi. eo. 225. e, f
patientiam docens Christus in cruce, poten-
tiam differebat. to. 9. 62. l
patientia Christi, patientiam nostram docet
to. 10. 64. K
patientia fidelium. to. 3. 347. m
patientia scismatici, pro Christo, quantum
valeat. to. 4. 364. c
patientia pie tolerantium, donum Dei est.
Ibidem.
patientie pauperum Christi fructus. ibi. g
patientia martyrum. to. 4. 362. h, i. to. 5.
260. h
Quod in ea virtute, qua Regulus Catone p-
stantior fuit, multo magis emineant Chri-
stiani. to. 5. 10 & seq.
patientie meritum augetur pena mortis, &
aliarum tribulationum. to. 5. 113. h
patientie

I N D E X

patientiæ virtute viuuntur beati in expectatio
 ne suorum corporum. eo. 117. d
 patientius sustinentur tribulationes, quanto
 cor diuina gratia fuerit fidelius. tomo. 5.
 237. d, e
 patientia sanctorum. to. 6. 194. f
 patientia martyrum vnde. to. 10. 97. f
 patientia sancti Iob. to. 10. 180. g, h
 patientia exemplata. to. 1. 235. l, m, & seq. to. 2
 177. b, c, & seq.
 patientiæ exemplum in persecutionibus Da
 uid. to. 8. 544. l
 Ad patientiam exhortatio, ab breuitate tēpo
 ris. to. 8. 92. f, g, & 93. f
 A præmio. to. 8. 93. i
 A valetudinarijs, mercatoribus, venatoribus
 exhortatio ducta ad patientiā. to. 10. 8. c, d
 Exhortatio ad patientiā, exemplo beati Iob.
 to. 10. 180. h
 patriæ amor. to. 1. 213. f, to. 2. 247. m, & seq.
 Omnia relinquere pro patriæ cælestis legi
 bus, non est magnum. to. 5. 45. d, e
 patria clarissima. eod. 79. m
 In patria vel i paradiso, nō erūt ociofa mē
 bra corporis humani. 5. 133. c, d, & 241. i
 In patria qualia bona sint danda sanctis, &
 respectu aīe, & respectu corporis, dici
 posse conuincere bonis huius vite. ibidēt
 utrobique.
 De via ad patriam. to. 6. 21. g
 patria nostra terrena, & cælestis, in quo disse
 rant. to. 8. 212. h, i
 Valde odit patriā, qui putat sibi bene esse dū
 peregrinatur. to. 8. 343. g
 prophetam in patria sua honorem nō habe
 re quomodo dicebat Christus, qui ad illā
 veniebat a Samaria post biduum. to. 9. 31
 K, 227. d, e
 patria Christi est vita æterna: via qua ad vi
 tam peruenitur, est mors eius. tomo. 9
 52. f, g
 patria nostra, vita Christi. ibi.
 An quis in patria suæ natiuitatis possit esse
 perfectus. to. 9. 227. c
 patria nostra sursum. to. 10. 28. f
 Non desiderat patriam peregrinatio sine la
 chryma. to. 10. 276. l
 Duobus præceptis, quasi duobus pedibus, ad
 patriā facillime pueniemus. to. 10. 277. h.
 Vide, Ciuitas.
 patriarchas prophetasq; blasphemant Mani
 chæi. to. 1. 1. g, to. 2. 102
 patriarchæ sancti in inferno fuerūt, & inc
 liberati sunt. to. 2. 132. e
 patriarchæ in fide Christi saluati. to. 4. 330. l
 & fo. 364. t. 6. 285. h, t. 9. 72. f, g, Vide Ch
 riani.
 patriarchæ habuerunt multa vxores. to. 3. 1
 i, & 18. d, t. 4. 366. g, to. 6. 258. d, e. Et qu
 adumbrarint. to. 6. 259. g
 patriarcharū & lingua, & vita, pphetica fi
 to. 6. 71. i
 patriarcharū vita defendit. t. r. 21. g, t. 6. lib
 22. cōtra Faustum Manichæū, per totū
 patriarchis cōiugatis, nō præsferendi cēlit
 Christiani. to. 6. 261. i, & se
 patriciani heretici, a patricio, carnem ad
 bolo conditam asserunt. to. 6. 8.
 patriciani aduersarij legis & prophetarū.
 6. i, K
 patricius pater Augustini iracundus. t. 1. 5. 8
 Cōtra terrenum patrimonium, Deus ostē
 cæleste. to. 10. 238. l
 patripalsiani heretici. to. 4. 233
 patripalsiani heretici, Noetiani sunt. to. 6
 a, in fine.
 Qui & Sabelliani. ibi. b, to. 9. 6
 patripalsiani, qui & eorum reprehensio.
 10. 52. a
 patripalsianos arceat Ecclesia. ii
 patlorinchitæ heretici, qui. to. 6. 9
 In tantum silentio student, vt naribus &
 biis suis digitum opponant. ibi.
 paucos esse qui inueniūt arctam viam to.
 415. f
 paucitatis nomine heretici se commenda
 ibidem.
 paucitas sanctorum quomodo accipiend
 6. 121. c, & fo. 177. d, e, to. 7. 39. i
 Item multitudo. to. 7. 92. h, i, & 173. l
 pauci multi. to. 10. 2
 pauentia dea. to. 5. 3
 Vtrum pauebat Christus moriturus. t. 8. 5
 pauimento adherere, quid sit. to. 8. 444. i
 paulinæ anni religiosæ scribit Augustinus.
 2. epist. 112.
 paulinus Episcopus laudatur. to. 2. 37. n &
 sequent.
 paulinus familiaris Ambrosio. to. 2. 39. n
 fine.
 paulini Elegia, ad Licentium. Eodem. 4
 & sequent.
 paulin

lini, Nolanj Episcopi oratio, tom. 5. e
 & sequentibus.
 Paulus Episcopus se vendit, vt filium vi-
 lissimum sedimati. ibid. h
 Paulus puid Latine. to. 10. 97. i
 Paulus humilitatis nomen. eo. 261. l
 Paulus modicus, tom. 9. 136. d, e, tom. 10. 73
 o & 99. i
 Paulus eremita. to. 1. 255. g
 Paulus, alias Paulonitę heretici a Paulo da-
 molataneos, Christum non semper fuisse
 dicuntur, & Maria cepisse. to. 6. 6. d
 Paulus hęreticę, Fotinus confirmavit.
 ibidem.
 Pauli duo, qui alligantur, Apostolus, & iuris-
 consultus. to. 10. 52. c, d
 Paulus iuriconsultus, cuius multę leges in-
 digestis. ibid. d
 Paulus cur sic appellatus. tom. 3. 268. K
 Paulus humilitas. ibidem.
 Paulus. to. 5. 185. g
 Paulus Tharsensis. to. 8. 144. b
 Pauli nobilitas secundum carnem, tomo. 10
 73. a, b
 Paulus, quomodo Benjamin adolescentulus.
 to. 8. 235. d, & sequen.
 Paulus erat de tribu Benjamin, tom. 10. 261. b
 Paulus persecutor Ecclesię, supra modum.
 tom. 3. 267. h
 Paulus qualis fuerit ante gratiam dei, tom. 7.
 282. g
 Paulus iam paulus, cum persequeretur Ecclesiam
 dei vas in domo male fortis. tom. 10. 9. b
 Paulus quomodo primus peccator, to. 10. 65
 a, b, & i, & seq. ibi.
 Paulus de vocatione Pauli, plura. ibi.
 Paulus Apostolus, omnium lapidantium Ste-
 phani, vestimenta seruat vt omnium
 manibus lapidaret. to. 8. 572. K. l
 Paulus lapidatione Stephani, magis sequebat
 omnes adiuvando, quam si manibus lapi-
 dasset. to. 10. 261. c
 Persecutio Pauli in Christianos to. 10. 318. a
 Paulus non peperit errori & scelerib; Pau-
 li. to. 10. 261. i
 Paulum Christus vi coegit ad fidem, to. 2. 65. h
 Pauli mirabilis conuersio. to. 7. 285. d
 Paulus occisus inimicus Christi, vt viuat di-
 scipulus. tomo 8. 134. e
 Paulus prostratus erectus sit ad obediendum
 qui inflammatus erat ad persequendum.

tomo. 8. 246. b, e
 Quod erat primus peccator, antecedens om-
 nes, non tempore, sed malignitate, tom. 8
 248. g
 Licet ex persecutore factus sit prędicator,
 abundantior tamen gratiam consecu-
 tus est in omni labore, quam ceteri Apo-
 stoli, tomo. 8. 501. g
 Pauli ad fidem conuersio, tom. 9. 136. c, d, &
 245. d, tom. 10. 163. l, m, & 255. f, g, & fol.
 256. f, g, & 268. e, f, & sequentibus, & 317.
 m, & sequentibus.
 Paulus cecidit persecutor erectus est prędi-
 cator, tomo. 9. 216. K, tomo. 10. 98. e, & se-
 quentibus, & 261. g
 Salus ex meritis ne, an ex gratia, misericor-
 diam consecutus. to. 10. 99. e, f
 Et ibi de conuersione Pauli, plura.
 Paulus ex latrone pastor, ex lupo factus est
 ouis. tom. 10. 164. c
 Dum grassaretur in Christum Paulus a Chri-
 sto percutitur. to. 10. 268. e, f
 Paulus audita voce celesti, deponit feritatem,
 & incurrit oculorum cęcitatem. to. 10. 268. f
 Prostratio Pauli to. 10. 261. c, d
 Paulus baptizatur ab Anania. ibid. d, e, &
 sequentibus & 167. f
 Paulus non cecidit Christo resurgenti, q. cre-
 didit Christo in cęlo sedenti, to. 10. 267. f
 Multa Pauli mutatio. ibid. f, g
 Quod non ex aliqua iactantia sibi nomen p-
 mutauerit, sed propter mysterium, tom. 8
 259. a
 Paulus amat dici a nobis peccata sua, vt lau-
 detur qui sanauit ea. to. 9. 136. c, d
 Paulus modicus, Saulus superbus. ibid. d, e
 In festo conuersionis, S. Pauli, Sermo, tomo.
 10. 261. b
 Paulus quando vocatus. to. 4. 128. l
 Paulus post omnes Apostolus vocatus est,
 sed plus omnibus sanauit. to. 10. 164. e, f
 Paulus minimus & nouissimus Apostolorum.
 tom. 10. 5. f, & 163. m
 Paulus constantissimus gratię prędicator.
 tom. 3. 270. c, in fine.
 Paulus omnis sua dimisit. tom. 8. 151. l
 Paulus compunctus corde. to. 8. 418. i, K
 Paulus laborauit in Euangelio, vsq; ad vin-
 cula. to. 8. 426. b, & seq.
 Paulus missus est ad agentes. to. 10. 164. b, c
 Pauli sollicitudo de Ecclesia. to. 3.
 261. b

I N D E X

261. b, & sequentibus
 Pauli disputatio Athenis, Eodem. 262. K, to.
 5. 170. K
 paulus laborat manib. Corinthi. t. 3. 262. m
 paulum manifestè laborem precisse Chri-
 stianis. to. 3. 258. m
 paulus gratis docuit. ibid. 258. a
 paulum sententiam suam, de laborando, cō-
 probasse ipso facto to. 3. 258. b
 paulum non fuisse vsum libertate concessa.
 tom. 3. 259. l, m
 In Paulo necessitas prædicandi verbi. ibid.
 259. a, & sequen.
 pauli indigentia, & quare mercedem fuge-
 rit. tom. 3. ibid. f
 paulus cuius artis fuerit opifex, vel quando
 operabatur ibid. h, & fo. 262. l, & sequen.
 paul⁹ leges Romanas imploravit. t. 2. 66. c, d
 paulus per murum in sporta demissus. to. 7.
 111 b, tom. 9. 74. d
 De naufragio nudus exiit, & diues. t. 8. 48. i.
 m, & sequentibus.
 Verbum quod prædicabat Paulus, erat ver-
 bum Apostolorum. to. 9. 112. e
 pauli simulatio, quod Timotheum circunci-
 dit, raserit caput, & se purificauit. tom. 2.
 15. d, e, to. 3. 260. c
 pauli cum Petro amicitia. tom. 4. 429. f
 paulus iuravit. ibidem. g
 paulus quare Petrum arguerit. to. 2. 11. K, &
 fo. sequen. g, & seq. epistolis.
 paulus raptus in cælum. to. 2. 162. l, to. 3. 225.
 f, & sequen. plura.
 Quid sit quod viderit Paulus. tom. 3. 254. i
 paulus virum in corpore, an extra corpus,
 in tertium cælum sit raptus. to. 7. 260. d
 paul⁹ in raptu vidit deū, sicuti est. t. 10. 302. b
 paulus stimulum carnis accipit medicamen-
 tum contra timorem. tom. 8. 198. c
 paulus rogat, & non accipit: diabolus petit,
 & accipit. tom. 8. 55. 5. c, d
 paulus in se infirmatus, in domino exaltatus
 tom. 10. 14. c
 Dominus quare non exaudiuerit Paulum,
 ter rogātem via se tolleretur stimulus car-
 nis. tom. 10. 45. c
 Stimulus carnis Paulū colaphizās. t. 10. 57. c
 Angelus Satanæ, cur Paulo datus. to. 10. 59.
 K, & sequen.
 paulus quomodo agebat, quod nolebat, ma-
 lum. to. 8. 438. h, & seq.
- paulo & Barnabæ victimas immolare vo-
 tes, prohibentur. to. 5. 8. 3
 paulus, & Apollo. to. 10. 10
 paulus quomodo omnibus omnia factus
 mo. 2. 12. f, & h, to. 4. 313. c, d
 pauli compassio, erga infirmiores fide. t. c.
 12. f, & h, & f. 17. e, & 24. h, & seq. t. 4. 6. f
 paulus damna & stercora existimat, &c.
 10. 149. e
 paulus Christianos angelos siue deos de-
 cupiebat. tom. 10. 12. c
 paulus optat dissolui, Christus tristis est v-
 ad mortem to. 8. 371. m, & l
 paulus mala sibi tantum, gratiæ autem
 bona omnia tribuit. tom. 7. 390
 paulus & imperfectum & perfectum se-
 cit. to. 7. 295. i, & fo. 6. f
 paulus in quo imitandus sit. to. 3. 25
 paulus imperitus sermone. to. 1. 18
 pauli eloquentia demonstratur. to. 3. 23.
 & sequentibus.
 paulus dialecticus. to. 7. 68. l
 paulus vltus præceptore Anania. to. 4. 11
 pauli, Homeri, &c. imagines Marcellina
 rabat. to. 6
 pauli merita expensa, to. 7. 425
 paulus architectus. to. 10. 50
 pauli Apostoli bonitas, disciplina, & scientia
 tom. 10. 91. l
 pauli autoritas supra oēs doctores. t. 2. 2
 pauli exemplo maiores a maioribus em-
 corrigendi. ibid.
 In Paulo spiritus sanctus. to. 3. 26
 Paulus Apostolus, non ab omnibus, neq;
 hominem tom. 4. 429. l
 De Pauli laudibus. to. 5. 12
 paulus plenus lumine veritatis. to. 7. 13
 paulus dictus Apostolus, per Antonoma-
 tom. 7. 291. e, f
 paulus pater est, & mater. to. 8. 37
 paulus an iudicaturus sit duodecim tribu-
 Israel. tom. 8. 155. m, 33
 Apostolus Paulus, nubes dei: & verba eius
 nitua. to. 10. 87
 paulus, præco Christi. to. 10. 8
 paulo Apostolo, omnes Christiani credere
 debent. tom. 10. 4
 paulus Apostolus, idoneus iuris diuini co-
 sultus. tom. 10. 52. c
 Christus in Paulo Apostolo loquutus. to.
 93. x, l

Paulus

IN DIUVM AVGVSTINVM.

ulus fidei disputator. to. 10. 99. c
 ulus scripsit Græcè. to. 2. 120. d
 ulus subscurus. to. 4. 24. e, & m, & 228. f
 ulum torquentes. Ibidem. ad omnes alle-
 gationes. to. 10. 99. c
 uli Euang. tom. 6. 102. d, e, tom. 8. 420. b, c
 uli Apocaly. apochrypha. to. 9. 105. f
 ulus epistolas suas scripsit, non atramēto,
 sed spiritu dei viui to. 16. 73. c
 ulina salutationes trinitatem insinuat. to.
 mo. 4. 418. K
 terpretatio loci Paulini. tom. 4. 24. m
 ulum non imprecari malum, sed prædica-
 re quid euenturum to. 4. 403. d
 uli consilium. to. 6. 274. h
 ulus in sua persona loquutus. to. 1. 18. b, c,
 & fo. 2. 12. a, to. 7. 268. b, & 282. c, & sequen-
 & fo. 370. c, f, & sequen.
 ulus gratiæ Christi magnificus defensor.
 tom. 2. 138. K, l, & fo. 140. m, & seq. to. 3.
 268. K, & seq. h, & 273. b, & tom. 10. 99. c
 ulus assidue legi præponit fidem. to. mo. 7.
 428. K, l
 uid paulus peccati nomine appellet. tom.
 10. 60. K
 ulum Apostolo. legit Augustinus, præce-
 ris. to. 1. 51. f, & fo. 55. d, e, & 144. d
 ulus Augustino familiaris to. 8. 571. i
 ulus fuit crystallus. ibidem.
 ontra Pelagianos Pauli testimonia. tom. 2.
 139. m, & sequentibus.
 uli aduerarii. to. 3. 264. l, & 278. b
 ontra Pauli deprauatores hereticos. tom. 4.
 201. m, & sequentibus.
 ulla plura quam fecerat, & quasi auarus
 exactor, cum vltis recepit, quod dedit.
 to. mo. 8. 93. h
 æcunque Paulus Christianis fecerat, hæc
 & Christianus passus est. to. 10. 267. f, g
 ulus ense decollatus, lac p sanguine emi-
 sit. tom. 10. 267. i
 uare lac de ceruice Pauli, pro sanguine
 manauit. ibidem. K
 epauonis carne, que seruata per annum
 non computruit. to. 5. 214. c
 auor deus. tom. 5. 54. g
 Paupertas, Pauper
 quinque sunt genera paupertatis. to. mo. 10.
 299. b, c
 uperum patrimonium, sanitas. to. 3. 167. l
 uperis nomine q̄ significetur. 2. 414. d, e

paupertas propter, se non est meritoria. to.
 2. 122. K
 paupertas superbia, & humilis, distinguun-
 tur. eodem. 135. K
 Contra eos qui pauperes fuerunt in seculo,
 & volunt ditari in religione.
 paupertatis labor, quomodo a seruis dei est
 tolerandus. eo. 191. l, & seq.
 pauperes & filii pauperū, qui sint. 1. 82. 57. h
 pauper vt quid factus sit, & ad quid viuat. to.
 mo. 8. 483. K
 Non solum pauper est, qui non habet pecu-
 niam, sed in eo quisque propter est, quo
 indiget. to. 8. 488. m
 pauperis officium to. 10. 24. d
 pauperes sumus, & mendici. to. 10. 35. f, g
 Onus paupertatis. eod. 81. m, & seq.
 paupertate quid dicitur. to. 10. 84. a
 paupertas non misera tom. 10. 107. g
 Deus aliquem facit pauperem, vt sufferendo
 breuem aliquem facit pauperem, vt suffe-
 rendo breuem inopiam, æternam vitam
 acquirat. to. 10. 126. i
 pauperes vere qui. tom. 10. 183. l, m, & seq.
 paupertas vulgaris, non est vera paupertas.
 ibidem. m
 paupertas est qui quātimuis diues, finem nō
 ponit cupiditati. tom. 10. 184. f, g
 Paupertas Christi.
 paupertas Christi, diuitiæ nostræ sunt. tom.
 8. 119. i
 Ad paupertatem summam deuenit, quando
 formam serui induit. to. 8. 236. d, e
 Christus quomodo pauper & dolens. tom.
 8. 234. c
 Christus vbi se pauperavit, ibi nos ditauit. to.
 mo. 8. 373. d, e
 paupertas Christi non attulit pecuniam, sed
 iustitiam. tom. 10. 231. m
 Christus incarnatus est, & mala omnia pas-
 sus, propter pauperem quem despicit di-
 ues. tom. 10. 237. m, & seq.
 Pauperes dei.
 Edent pauperes, & saturabuntur, &c. expo-
 nitur. tom. 2. 181. b, & seq.
 pauperes, humiles. to. 2. 181. m, & fo. seq. a, &
 i, tom. 8. 147. K, & 275. i
 paupertas piorum. to. 3. 351. h, & k
 pauperes spiritu, q̄ Christo dicunt. 4. 393. e, f
 Sunt pauperes qui ideo edunt, vt saturentur
 tom. 8. 361. m
 pauperi

I N D E X

pauperi nihil prodest si eget facultate, & ardet cupiditate. to. 8. 166. i
 pauperes spiritu, quid sit. to. 8. 269. c, d
 pauperes & inopes dei, qui sint. to. 8. 344. l
 pauper dei in animo est non in sacculo. to. 8. 507. e
 pauperes beati. to. 10. 107. g, & seq.
 pauperes renunciantes seculo, in Christi sanguine requiescunt. to. 10. 192. e
 Quae sit vera paupertas. to. 10. 23. a, a
 paupertas nostra est deo confitenda. ibi. l
 De patientia pauperum Christi fructu. to. 4. 365. g
 Esto pauper spiritu postea erit uuum regnū coelorum. to. 10. 322. i
 Pauper, & diues. to. 3. 311. d
 In pauperum oppressores. to. 3. 311. d
 paupertas Reguli to. 5. 9. b
 In paupertate viuere voluerunt viri multi excellentes. to. 5. 46. i, & seq.
 Det diues pauperi quod habeat, ut mereatur accipere quod non habet. to. 8. 108. b, c
 pauperem cui non erat adiutor, liberare a potente, quid sit. to. 8. 248. g, h
 Qui cumulat filiis bona pauperum, non implet praecepta dei. to. 9. 202. a, b
 Christus primum, in veste pauperis, a pastoribus & regibus est inuentus. to. 9. 207. a
 Deus pauperes in hoc mundo voluit esse, ut diuites peccata sua redimeret. to. 9. 250. l, m
 pauper & diues in hac vita, sicut vacuus & oneratus in via. to. 10. 4. l
 Expectat pauper a diuite, diues autem a deo ibidem.
 pauperibus, & diuitibus, quae communia, & quae non to. 10. 24. b
 pauperes quare misceat dominus diuitibus, quos omnes ditare potuit. to. 10. 97. c, d
 pauper propter diuitem factus. ibid. d
 Quando pauperes deus facit, probat diuites ibidem.
 paupertas & diuitiae, quare bonis & malis communia. to. 10. 107. g
 Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor. exponitur. eo. 183. l
 Pauperes iuuandi.
 pauperum delectus. to. 2. 43. b, c
 pauperes non despiciendi a diuitibus. to. 4. 407. h
 pauperibus dandum. to. 10. 24. d, e
 pauper vita celi est. ibid. d
 Christum pascimus in pauperibus. ibid. f, g

Ex iniuste etiam acquisitis bona fieri debent pauperibus. to. 10. 30. e
 pauperum negotium quam curarint Apostoli. to. 4. 45. a
 pauperes, qualiter adiuuandi. to. 10. 6. a
 facile curatur vulneribus peccatorum necessitatem curauerit pauperum. to. 10. 16. h
 Non timenda est paupertas, sed quae mater est tormentorum iniquitas. to. 10. 23. k
 Qui pauperibus manus suas aperuerit, Christus aperiet illi ianuam suam. to. 10. 23. h
 Quod superfuit in potu, satius esset pauperibus erogare. to. 10. 2. b
 Quod datur pauperibus, non perditur, sed seruat in celo.
 pauperes laturarii sunt, qui deferant diuites nostras ad coelum. to. 10. 24. k
 pauperibus petentibus dandum. to. 8. 395. l
 pauperes etiam praeueniendi, antequam tantum ibid. k, l, copiose.
 Quisq; negotiator de suo labore, preter ceteram, tenetur pauperibus erogare. to. 308. d
 Sermo ad pauperes. to. 10. 126. i
 pauperes consulantur. ibid.
 Ad paupertatem, & erogationem substantiae exhortatio. to. 10. 93. l, m, & n
 Admonitio ad pauperes. to. 10. 22. i
 Exhortatio ad paupertatem to. 10. 21. i
 Pauperes mali.
 pauper non suffert minas. to. 10. 23. i
 sequentibus.
 paupertatem simulantes, non sunt beati, sed miseri. to. 10. 287. l
 Pax
 De pace. to. 3. 247. l, to. 4. 393. h, to. 10. 2. m, & 211. d
 Et de eadem Sermones tres. to. 10. 27. 317. e, & 325. i, & seq.
 Quid sit pax. to. 10. 211. e, f, & 325. i
 pacis nomine omnes dotes videtur Augustinus comprehendere. to. 5. 191. l, & 10. 211. e
 pax est finis belli ibid. l
 pax alio nomine, ipsa iustitia appellatur. to. 257. e
 Duplex pax. to. 10. 90. i
 pacis proprietates. to. 10. 325. i
 Pax vniuersalis.
 pax quaedam & conuenientia partium est, qualibet re. to. 5. 43. c
 De pace omnium rerum vniuersalis. to. 5. 192. l
 Sine

IN DIUVM AVGVSTINVM

Si pace aliqua, nulla natura potest subsistere. *Quantum sit pacis bonum.* to. 5. 191.
 id. l. Qui pacem sibi promittit, securus inuaditur. to. 8. 54. K
 Est aliqua sine omni bello, bellum autem non nisi secundum id quod bellum est. ibi. pax delicta iustorum. to. 8. 92. k
 Quia in pace composuit dominus. to. 10. 279. d De laude pacis. to. 8. 568. h
 Pax animae, & corporis. pax vocatur magnum bonum. to. 8. 495. f
 Pax animae rationalis & irrationalis. tom. 5. pax quod boni agat in ista peregrinatione mortalitatis nostrae. to. 8. 568. i
 192. K, l. pax est incertum bonum. to. 5. 189. e
 Corporis & animae. ibi. Nihil sine pace valet. to. 10. 279. e, f
 Pax corporalis defectus, impedit pacem animae rationalis. utrunque autem istorum quod homo commune habet cum bestiis, subdit pax animae rationalis. ibid. c
 Pax corporis, pax animae irrationalis, & pax animae rationalis. ibi. c, d
 Item omnem corporis vel animae, vel simul corporis & animae refert iustus ad illam pacem quae homini mortali est cum Deo immortalis, ut ei sit ordinata sub aeterna lege obedientia. ibi. d, e
 Pax inquisitio, desiderium studium. Ex pace qua homo iustus unitur Deo erit ipse peccatus omni homini quantum in se est & sic sequetur pax hominum. to. 5. 193. d, e
 Pax quare quaratur. to. 2. 252. e, f paci domesticae aduersans per inobedientiam, debet corrigi a domino verbo vel verberibus. ibi. K
 Pax a Deo quaratur. to. 3. 250. a pax domus refertur ad pacem ciuitatis. ibi. K, l
 Pax cum impijs. to. 3. 347. l Pax domus refertur ad pacem ciuitatis. ibi. K, l
 Pax desiderium causat bella. to. 5. 131. m Pax terrena iniquorum, praesentis seculi
 Pax est finis bonorum nostrorum. to. 5. 191. h pax vnius anni solum. to. 5. 21. c
 Pax etiam bruta volunt. to. 5. 193. b pax terrena. to. 5. 131. a, b
 Pax qualem cunque, nullo modo potest non amare homo. ibi. c, d pax quanto erat dulcior inter propinquos, quae frangebantur cum astutia, tanto sunt maiora
 Pax inueniendam, & conservandam, homo fertur quodammodo naturae suae legibus. ibid. mula ex talium insidiis. to. 5. 189. e
 Pax multa toleranda. to. 7. 86. h, i pacem perturbant aliquando, quae iam non habent. to. 5. 190. l
 Pax pacem amant Christum amant, nec sunt pacifici qui de vno duo faciunt. to. 8. 308. b pacem inter se nolunt etiam latrones. ibi. m
 Pax praedicanda est propter fratres & proximos nostros, non propter commodum temporale. to. 8. 315. m
 Pax querere. to. 10. 90. f, g pacem etiam volebat ille semihomo, descriptus poetis. ibid.
 Pax est quae non velit pacem habere. to. 10. 279. g pacem iniquorum in comparatione pacis iustorum, quis iudicat non esse dicendam. to. 5. 192. c
 Pax cum bonis, & bellum cum vitijs semper est habendum. to. 10. 210. b pax est etiam perverso ordine iustitiae. ibi. d
 Pax omnibus virtutibus, pax est seruanda. to. pax seruatur animalibus, sese deuorantibus. ibidem. e
 10. 292. a In pace non sunt miseri, in quantum miseri sunt. ibi. K
 Quomodo pax iustitia, & misericordia cunctantur. to. 10. 247. d pacis perturbatio, ex qua parte fit. ibi. l
 Pax bonum, comoda, privilegia. Ad pacem temporalem conservandam, incolumitate & societate, Deus dedit multa bona necessaria. ibid. m
 Cum pace possidere pauca, est melius quam multa acquirere cum turbatione. to. 5. 22. d
 Pax commendanda, ex vno homine toto genus humanum propagatum est. to. 5. 110. a, b pacem terrenam, cur appetit terrena ciuitas. to. 5. 194. m
 310. a, b

Ad

INDEX

ad pacis terrena fructū in terrena ciuitate
 vsus temporalium rerum refertur in cale
 sti autem ciuitate refertur ad fructū pacis
 æternę. ibi. c
 pace presenti quia male vtuntur iniusti, nō
 eam habuerunt in fine. to. 5. 197. i
 De pace populi alienati a Deo, qua vti ad
 pietatem populis Dei dum in hoc pere-
 grinus est mundo. ibid. & seq.
 Cur pacē tēporalē habeant mali. t. 8. 261. e
 Si Cain pacem habuisset in corde, non irruis-
 set in fratrem. to. 10. 279. e
 Si Iudas pacem habuisset in opere, nō fugis-
 set ad laqueum. ibidem.
 Si Absalon pacem habuisset in ore, nō inua-
 disse patrem. ibidem.
 Pax Ecclesię, & iustorum.
 Osculum pacis. to. 4. 389. b, c
 Ad pacem & vnitatem monemur, & discor-
 diam vitare docemur. to. 5. 111. K
 pax nostra Christus, illū ergo sequaris. to. 8.
 79. c
 Cur excellentes, in Ecclesia, paci debeant vi-
 gilanti intentione consulere. to. 8. 357. e
 pacem nō habebis, si iustitiam nō amaueris.
 to. 8. 308. b
 par piorum est possessio, possessio hæredū:
 & quæ pax super Israel. to. 8. 485. a
 Non amant pacē, qui diuidunt vnitatē. ibi.
 pax nulla est sine charitate. to. 8. 494. m
 pax vinculū est sanctę societatis, compago
 spiritalis ædificiū de lapidibus viuīs. to.
 8. 576. k, l
 pacem quam Christus dat, suam dicit: quā
 reliquit non. to. 9. 95. a, b
 pax ea est propter quā totum agitur quod
 Christiani sumus. to. 9. 108. x
 pax nostra, Christus. t. 9. 94. m, & seq. & 108.
 h, i, & seq.
 Omnis error cōtrarius veritati, & inimicus
 catholicę paci, dicit verbum in spiritum
 sanctum. to. 10. 9. h
 pax & vnitas, & sanitas Ecclesię, idest, cor-
 poris Christi. to. 10. 41. b
 De eo quod scriptū, Pacē meā do vobis, pa-
 cē meā relinquo vobis: Sermo. to. 10. 47. f
 penne pacis, & alæ charitatis. to. 10. 81. K
 De eo qđ Apostolus dicit, Pax fratribus,
 & charitas cum fide magna. to. 10. 99. b
 Fidei finis pax. ibid. c
 Christus discedens maxime pacis bonū, &

vnitatis, suis discipulis reliquit. t. 10. 210.
 Negat Deū sibi patrem, qui pacificus esse
 temnit. ibide
 Sine pace non suscipitur sacerdotis orati-
 nec plebis oblatio. ib
 pacis vnanimitas in Apostolis quondā fi-
 to. 10. 210. c
 Qui in pace nō fuerit inuentus, abdicatur
 patre. eod. 210. f, & 211.
 Christus author est pacis. to. 10. 226. g
 Quomodo pax, optata domui, ad nos rei-
 titur. to. 10. 27.
 Qui pacem cordis, oris, & operis nō hab-
 Christianus dici non debet. to. 10. 27.
 Ille vere pacē habet, qui nihil perit de se-
 lo possidere. ibi
 Pax Dei, & Pax æterna.
 pax illa quæ exuperat omnem intellectu
 non est minor intellectu nostro. t. 2. 110.
 c, & 189. b, c
 Vbi pax ibi requies. Eod. 4.
 pax quando perfecta to. 3. 350. x, to. 4. 40.
 422. g, & 424. m, to. 8. 267. m, & 303. m
 seq. & 549. c, d
 pax regni cęlestis. to. 3. 5.
 pax Dei. ib
 pacem propter quid quærit terrena ciui-
 to. 5. 132. m
 pax plena. to. 3. 350.
 pax Christi. to. 3. 35.
 pax illa quam nullus aduersarius inquiet-
 erit nobis in præmium virtutū nostra
 to. 5. 191. h
 pax cęlestis. to. 5. 191.
 pax cęlestis vere pax est. to. 5. 191.
 pax nostra propria, & hic est cū Deo p. sic
 & in æternum erit cum illo. to. 5. 197.
 pax plena non est hic, quandiu vitijs impe-
 tur ibi
 pax quam habemus hic, respectu futurę b-
 titudinis, est miseria. to. 5. 191.
 pax æterna, quid sit. ibi
 Ad pacem summam & æternam accēdim-
 igne diuini amoris bellantes cū vitijs. t.
 5. 220. f
 pacem summā obtinebimus in patria, nō
 atq; inter nos, & cū ipso Deo, quam p-
 cem sciunt illo modo angeli, nos autē
 non, quia exuperat omnem intellectu
 to. 5. 240. i
 pacē qua Deus pacatus est, nec nos, nec sa-
 cti

IN DIVVM AVGVSTINVM

li angeli possunt scire: sed deus novit. ibi.
vera respectu anime & corporis ubi erit
om. 5.241.1
vera, neq; tranquillitas, in ista vita erit.
om. 8.79.d
n est pax in hac vita: in celo nobis pro-
nisiu est, qd in terra qrimus. 8.152.m
nouissima. 8.256.m
super pacem, quid sit. ibidem
omodo incipias habere pacem cum do-
mino. Eod. 274.f.g
alis sit pax, futura, & eterna. Ibidem. K.l
est, ubi nullum est bellum, ubi nulla con-
radictio, ubi nihil resistit, que hic haberi
non potest. 8.307.h
Hierusalem que sit. tom. 8.476.b.c
pax in virtute tua, quomodo intelligat.
ibidem. f
pax plena, & perfecta, quando erit. 8.303.
& seq. 549. c, d
x fines Hierusalem. 8.570. l, m
quando pax plena erit in uno homine, tunc
erit plena in omnibus ciuibus. Ibidem. m
cificus homo securam mentem possidet.
tom. 4.479. g, h
cifici. tom. 4.393. h
cificus est, qui corrigit quod potest, vel ex-
cludit a se quod non potest. tom. 7.8. d, e
cificus Christus. 8.256. l
u odientibus pacem, pacificu esse, quid sit
tom. 8.469. h, i
cifici de incertis non iudicant, incognita
non confirmant. 8.568. i
emo nisi pacificus, dei filius esse potest. to-
10.325. K
Peccatum.
ccatum quid. to. 1.15. a, to. 3.158. a, tom. 4.
136. d, 6.49. l, m, & 130. c, d, & 183. g, &
x, Retractatio. 10.115. a
ccatum, & crimen differunt. to. 3.58. d, to-
mo. 9.67. c, d
ccatum, & dilectum, differunt. to. 4.67. c
Que & indifferenter dicuntur. ibidem
ccatum proprie, & per translationem. to.
1.230. c, d
ccatum dicitur sacrificium p peccatis. to.
3.55. h, & 76. c, 10.4.16. m, & 79. d, & 83. f
& 258. d, to. 6.229. h, tom. 7.204. c, d, to. 9.
66. l, m, to. 10.40. l, m
ccato vno comprehendi plura. to. 5.55. K
ccatis non impleta omnia, quia peccatum

est. 10.5.99. i
peccatum omne potest dici mendacium. to.
5.121. i, K
partem carnalem comotam, peccatum Apo-
stolus appellat. 10.5.133. a
peccata quomodo pensanda, in diuinarum
scripturarum statera. tom. 7.19. e
peccati nomine, quid intelligatur. 10.60. K
peccatorum, tria sunt genera. 10.8.11. a
peccatum duplex, originale, & quod postea
concupiscentias sequendo contraximus.
tom. 10.50. c
Origo peccati.
peccatum deus non ordinavit. 10.1.29. i
peccatum ex libero arbitrio, non ex deo. 1.1.
211. d
peccati autorem non esse deum. to. 1.208. f,
& 222. K, & 224. c, & K, l
De peccati origine. to. 1.222. m, & seq. to. 6.
180. b, & seq. copiose disputatu. to. 7.276.
K, l, & seq. copiose.
Rursum duæ origines peccatorum. 1.226.
m, & seq.
peccatorum non author, sed ordinator deus.
to. 3.161. K, & 169. a
peccatum omne dixit Virgilius habere ori-
ginem ex carne, quod improbat. to. 5.121.
f, & sequen.
peccatum, vel malum, est non nisi in natura
bona quam corrumpit. 10.104. b, c
peccata non possunt irrationalia. ibid. e, f
Vnde oriuntur peccata omnia. 10.10. 60. K
Peccati cause, & quibus impleatur.
peccare neminem siue causa. 10.1.32. i, K
Ad vitia prouocamur boni specie. ibi. l
Et quod varii vitiorum scopi. ibi. m
Omnia peccata duæ res faciunt in homine
cupiditas & timor. to. 3.60. l, tom. 8.294. i
peccatum, tribus gradibus implet. 4.397. d
peccatum vel vitium, unde causetur in nobis.
tom. 5.105. e, f
peccati defectus, est voluntarius. to. 5.124. K
peccati originem Manichæi, non tribuunt li-
bero arbitrio. 10.6.7. b
peccata omnia, aut cupiendo, aut timendo
committuntur: ideo succensa igne & suf-
fosa dicuntur, ut a vultu dei pereant. to.
8.107. h, & 294. l, m
Quisque peccat cupiditate interiorum, &
roboratur charitate superiorum. tom. 8.
271. g
peccato.

- peccatorum deus est prescius non propter
hoc tamen inferendum est, quod sit causa
tom. 9. 83. d.
- Diaboli peccatum.**
Quid sentiendum sit de eo quod scriptum est,
Ab initio diabolus peccat. tom. 5. 110. m.
& sequentibus.
- Peccator primus, fuit diabolus. to. 10. 71. K
peccatum, propriè diaboli est. to. 10. 40. m
Diabolus ad peccatum suadere & sollicitare
potest, cogere non potest. tom. 10. 96. g
Peccatum Adam.
- Primi homines ante peccatum beati. tom. 5
96. f, & sequen.
- peccauit natura humana cum peccare po-
tuit, sed largiori gratia liberatur, ut ad eam
perducatur libertatem in qua peccare non
possit to. 5. 242. m. & seq.
- peccati origo in Eua, per genitricem Chri-
sti perimitur. to. 10. 132. e
- De qualitate primi peccati per hominem
admissi. to. 5. 125. h
- peccatum Adæ, cui imputandum sit, deo, an
diabolo, an ipsi homini. tom. 9. 257. l, m
Deus creando primum hominem, sciebat ip-
sum peccaturum eod. 258. c
- Quare deus permisit hominem peccare ibi-
dem. f
- A muliere initium factum est peccati. to. 10.
132. d
- Peccatum originale.
- Peccatum originale, in paruulis puoq; volu-
tarium. tom. 1. 13. m, & fo. seq. k, l
peccatum ex Adam originaliter trahi. to. 1. 27
c, & 230. d, to. 2. 120. c, d, & seq. to. 7. 230. l
peccata Adam, & Eug, quomodo fiant no-
stra. to. 1. 230. b, c
peccatum originis quomodo demanarit ad
posteror. ibidem. d
- In iniquitate concepti sumus. to. 1. 29. f
peccata infantium, & puerorum. to. 1. 29. c, d
& 30. k, l, to. 2. 214. f
- peccatum originale, & actiuum. to. 3. 57. c
peccatum originale non fuisset transfusum
ab aliis peccantibus, si primus homo non
peccasset. to. 5. 107. d, & sequen.
- peccatum, & pena peccati, quare transfusa
sint per peccatum primi parentis. to. 5. 112. c
peccatum primi hominis, cur aggravatur.
tom. 5. 126. d, & seq.
- De peccatorum radice, cum qua nascimur.
- to. 5. 236. l, & 237. h, & m
Quomodo cum peccato originali nasci-
omnes. ibid. 2. l
peccatum originale transfunditur a parti-
bus cum bono, quod a creante tribuitur.
tom. 5. 237. K
Omnes nomine excepto præter Christu,
peccatum contraxerunt originale. to. 5. 19. h
peccatum propagatione, non imitatio-
tantum, transisse in omnes. to. 7. 237. l, m
g, h, & fo. seq. g, h, & 236. b, & 238. e, f
277. l, m
peccatum vnum etiam infantibus comu-
tom. 7. 214. b, c
peccatum esse ex propagatione, quem-
modum & iustitiam ex regeneratione
gustinus confirmat. to. 7. 214. l
peccato originis omnes obnoxii. to. 7. 217. l
peccati semen, quatenus in nobis. to. 7. 217. l
De peccato originali, contra Pelagianos.
mo. 7. 256. a, b, & seq.
De peccato originali, Ambrosii sententia.
to. 7. 262. e, f, & 303. d, e, & seq. copiose
306. d, e
Item Cypriani. to. 7. 305. K, & seq. cop-
se & 306. a
Et aliorum doctorum. Eod. 305. l
peccatum originale quomodo in paruulis
tom. 7. 277. h, i, & seq. copiose.
etiam ipsis imputantur peccata, qui de ve-
tre matris nihil tale fecerunt. to. 8. 160. l
peccati originalis vinculo etiam paruulo
obnoxios teneri, autoritate ostenditur
tom. 8. 460. h, i
peccatum originale, in quo quisq; natus e-
manet super eum qui non credit in vni-
nitum filium dei. tom. 8. 376. K
De peccato originali infantum, & quod in
datione ad salutem egeant. to. 10. 31. a,
Opinio quorundam peruersa de infantibus
mundari a peccato non habeant necessi-
to. 10. 64. c, d, & seq.
Vniuersum genus humanum, ab Adâ in ob-
gatione peccati natum. eod. 79. l
Peccata parentum in filios
peccata maiorum quousq; propa- entur, n-
temerè definiendum. to. 3. 56. m
peccatis parentum obligari filios
peccata patrum, in quarta generationem p-
nuntur. to. 3. 55. K, l, to. 4. 92. b, & seq. & 96.
peccata parentum, quando ad filios perti-
neant.

IN DIVVM AVGVSTINVM

eant. to. 8.15.5. m. & seq.
 Peccata parētum non pertinent ad filios
 quę faciunt parentes natis in filiis. to. 8.
 08. a
 Que adeo tibi nō obeat peccatū patris tui
 ite mutaveris, ut nec ipsi patri tuo obsit,
 isē mutaverit. ibidem. b
 Quod filij peccaverūt cum patribus in quo
 um vmbis erant quādo illi in Aegypto
 rant. to. 8. 408. c
 Peccata parentum non redduntur ei qui sue
 it mutatus in Christo, & exeperit esse nō
 illius iniquorum, nec imitatus mores ma-
 orum. to. 8. 417. l
 Peccatum voluntatis & necessitatis.
 Peccatum voluntarium. t. 1. 13. l. m & 15. m
 0. 6. 48. g
 Peccatus spontē, sed spontē resurgere nō pos-
 sumus. to. 1. 1. h, & K, & 130. e, f, 3. 53. f
 0. 4. 200. l, to. 7. 259. l
 Peccat nō minus, cui sola deest fatulas malē
 faciendi. to. 1. 109. i
 Quod Deus peccādi voluntatem nō ademerit
 to. 3. 218. e
 Peccatorum origo in voluntate hominis. to. 4.
 45. b, c
 Peccatum, & rectē factum, an sint in libero
 voluntatis arbitrio. to. 4. 186. l
 Retractationum. to. 1. 11. f, & 19. a
 Peccatum a voluntate, & quid sit volūtas. to.
 6. 44. g, h, i, & K. Retractationum. t. 1. 15. K
 l, copiose. t. 1. 23. 6. i, K. Retractio. 13. m. &
 16. g. Item, fo. 2. 11. d, & 22. 1. d, e, & 23. g
 & 22. 6. m, & seq.
 Quod peccatum voluntarium. to. 6. 180. b,
 & 183. g, & i, k
 Quomodo peccat nisi volens. to. 7. 224. h
 Peccati origo voluntas mala. to. 1. 229. k, to.
 7. 324. c, d
 Peccandi volūtas tunc apparet, quando im-
 punitum speratur: cum pēna creditur se-
 cutura latenter vivit tamen. to. 8. 460. l
 Quomodo primus non peccavit iniquus. to. 10.
 206. e, f
 Peccata quędam fieri, necessitate. to. 1. 13. m
 & 229. m
 Aliud est peccare necessitate, aliud in abun-
 dantia. to. 8. 462. h
 Peccati pēna.
 Peccantem nō omnem perdit Deus. t. 1. 17. d
 Peccatum quomodo interdū pēna peccati.

to. 1. 12. i, & 230. a
 Peccati pēna iusta. to. 1. 12. K, l & 11. d, e, &
 222. i, & 215. m & seq.
 Peccata qua iustitia Deus puniat. t. 1. 22. 3. m
 & seq. 22. 6. h, i
 Pro tēporarijs delictis De⁹ iuste reddit æter-
 na supplicia. to. 2. 61. g, h, & seq.
 Peccati pēna, mors. to. 3. 53. b, c, to. 6. 94. a
 Vnde & mors ipsa peccatum dicitur. to.
 6. 94. a
 Peccato morimur, non morte peccamus.
 to. 2. 260. b
 Propter peccata sua etiam sancti flagellātur.
 to. 2. 190. c, & seq.
 Peccatum pro pēna peccati. to. 3. 39. i. to. 4.
 16. m
 Peccatis pēnam p̄scribet iudicium futurū.
 to. 3. 58. e
 Peccati primi pēna. to. 3. 53. c
 Peccatoribus minatur diem iudicii, ut resipi-
 scant. to. 3. 312. h
 Pēna peccati. to. 3. 348. g, & 353. l, & 356. m
 Mors peccatorum. to. 3. 353. l
 Peccati pēna, in v̄sus iustitię conuersa. to. 5.
 112. d
 Si peccata nulla hic punirentur, providentiā
 diuina esse non crederetur: si autē omnia
 punirentur, nihil vltimo iudicio seruari
 putaretur. to. 5. 3. d
 Peccati Deus indignans, multi replent mun-
 dum calamitatibus. ibidem. g
 Peccata commissa circa damnum tēporale
 proximi quidam obnixē puniunt non au-
 tem commissam Deū. to. 5. 16. a, & seq.
 Peccatorū purgatio, per solū Iesum potuit
 fieri. to. 5. 88. a, & seq.
 Peccatum, vel initium, ex cōsuetudine nimia
 est quasi naturale, quod etiam punitur. to.
 5. 104. d
 Peccatum non tollit esse hominis omnino,
 sed diminuit. to. 5. 125. l, m
 In peccatum manifestum Deus permittit ca-
 dere superbos propter bonum. ibidem.
 126. a, b
 Peccati vindicta, iustitię fruct⁹ est. t. 6. 67. l. m
 Cuique culpę qualis & quanta debeatur pē-
 na, diuini iudicii est, non humani. to. 6.
 118. b, & fo. seq. c
 Mors corporis, etiam ex peccato. to. 7.
 212. b
 Peccati pēna cur exigatur, remisso pecca-
 to.

to. 7.23.2.d
Vide infra, Peccatorum remissio.
 peccatum, & pena peccati idem. to. 7.240.e
 peccati pena, peccatum est. to. 7.348.l, m, to.
 8.191.h
 peccata quædam sunt pena peccati: exemplū
 to. 8.12.h, i, & 88.a, b, & 190.h
 peccata quæ fuerunt delectamenta homini
 peccanti, sunt instrumenta dño punienti.
 to. 8.16.d
 Qui peccat, meritū mortis habet. t. 8.51.h, i
 peccatum non esset, si puniendum non esset.
 eodem. 134.i
 peccator, quia non patitur statum Deū vltō
 rem, vult eum habere participē, & tanquā
 corruptū iudicē prædæ sociū. t. 8.158.e, f
 Quia se modo non vidēs, placet sibi, ideo
 displicebit & sibi & Deo. ibid.
 peccatum nō potest esse impunitum: punias
 ergo tu, ne puniat Deus. to. 8.160.f, g
 185.g
 peccata impunita esse non possunt, etiā illo-
 rum quibus ignoscit Deus. to. 8.161.e, f,
 & 195.g
 De peccato Deus aliquā corripit in isto secu-
 lo, cui ignoscit in futuro seculo. t. 8.162.l,
 peccatum nullum impunitū relinquit Deus
 to. 8.195.f, & seq.
 Deus peccata nostra non sinit nos impunita
 habere. to. 9.528.h
 In peccato nostro primo penā accepimus,
 vt in sudore vultus nostri panē manduce-
 mus. to. 8.525.k
 peccatū malorum, quæ patimur à creaturis,
 est causa, non Deus, to. 9.3.i, k
 Deus peccatores certo numero peccatorum
 completo punit. to. 9.193.d
 peccatores pro peccatis suis à Deo sæpe di-
 mittuntur to. 9.215.c, d
 Deus peccantem non dimittit impunitum.
 to. 9.246.i, k
 Cum puniuntur in hoc seculo peccata, mise-
 ricordia Dei est. to. 10.31.h
 peccatum, in hac vita regnum perdit, in alia
 perit. to. 10.60.l
 Iustitiam facit Deus, vt puniat peccatū. t. 10.
 101.l, k
 pena peccati primi hominis. to. 10.116.f
 percutitur hac animaduersione peccator, vt
 moriens obliuiscatur sui, qui dū viueret,
 oblitus est Dei. to. 10.2259.c

Peccatores omnes homines,
 Sine peccato neminem viuere. t. 1.10.3.8,
 a, & 23.h, & m, & 65.b, c, t. 2.35.i, & 1.
 g, to. 3.267.l, & 278.c
 Peccatores verē oēs homines. to. 2.34. &
 67.m, & seq. & 119.f, g, to. 3.66.d, & 7.
 to. 6.270.i, k, to. 7.77.b, c, & 210.g
 Si dixerimus quia peccatū nō habemus,
 to. 5.124.c
 De eodem, sermo. to. 10.86.l. & seq.
 Si dixerimus quia peccatū nō habemus,
 non propter arrogantiam deuitandā i-
 ctum est, sed propter veritatem fateri.
 to. 8.438.e, f
 Sine peccato non possumus hic esse, verū
 saltem. to. 5.112.
 Sine peccatis venialibus, nō est vita iustæ.
 to. 5.210.a, & 225.h, & 237.h
 Sine labe peccati nullus fuit, excepto Ch-
 sto, & pueris baptizatis. to. 5.212.
 Nemo in hac vita sine peccato. to. 7.77.b
 to. 10.86.m, & seq. & 206.c
 Omnes peccauerunt: quomodo accipiet
 ly omnes? to. 7.243.
 De peccato quæstio quadripartita
 1 Sine peccato vtrum homo possit esse
 hac vita. to. 7.223.f, & seq.
 2 An sit aliquis sine peccato. Eodem. 22.
 & seq. & 227.l
 3 Si non est quum possit esse, cur nō sit.
 7.228.e, f
 4 Vtrum fuerit aliquis aliquis, vel esse pos-
 qui nullum habuerit peccatū. to. 7.22.
 Nullus sine peccato, præter Christū. Ibid.
 & seq. & 231.g, & 468.b, c
 Etiam quantumuis sanctus. Eodem. 24.
 Sine peccato neminem esse, ex sententia
 larii, to. 7.24.
 Sine peccato, nemo: sine iniquitate, omni-
 esse possunt. t. 8.324.m, & f
 Qui se dicit nō habere peccatum, cū cre-
 se habere peccatum foris se fingit humi-
 intus amplectitur vanitatem, nec in o-
 nec in corde habet veritatem. t. 8.438.
 peccatum vię non tribuitur, quod à deū
 cōmittitur: sed in via fidei pro nō pecc-
 tibus habentur, quibus peccata non in-
 putantur. to. 8.439.a
 Vt decet homo, sibi sufficit: vt iustificetur
 sufficit, nisi ab illo iustificetur qui soli
 est iustus. to. 8.364.
 Cum

I N D E X

potestatem. to. 2. 78. e
 peccata puerorum. to. 3. 214. f
 peccatorum circumstantiæ. to. 4. 374. c
 peccata cordis. to. 4. 381. g, h, t. 10. 37. k
 In peccato Græci perstiterunt. to. 5. 14. k
 De peccato inuidentiæ, quæ fuit in Cain. to. 5. 131. c, & seq.
 Decem peccata maxime torquent animam. to. 9. 181. i
 peccata fugienda. to. 10. 185. a, b
 Effectus peccati. to. 20. 131. e, f
 Peccati substantia.
 peccata sunt, dicuntur cogitantur. t. 7. 284. f
 peccati putorem non sentit, nisi qui habet sanum animæ olfactum. to. 8. 103. c, d
 Quod acquiritur de peccato, videtur esse substantia, sed hoc non acquiritur. t. 8. 482. a
 peccata non habent substantiam, sed inopiā & egestatem. to. 8. 239. i, & 482. a, l
 Peccata sanctorum.
 Non peccare, donum Dei. to. 1. 33. b
 Non peccare, quid. to. 10. 156. c
 Sine peccato, & sine querela, differunt. to. 7. 238. f, g, & 255. k, & 465. d
 Cōtra eos q. sibi sanctos pponūt vt peccēt, nō imitādo sanctitatē, sed ruina. t. 8. 160. c
 peccata sanctorum, scriptura non tacet. t. 4. 107. a, & antecedentibus, & seq.
 peccata sanctorum, ad quid cōmemorentur to. 10. 101. c, & f
 Peccari morsus.
 peccantes quomodo corripiendi. t. 4. 19. m
 peccatis quibus certa pēna debeat. t. 4. 186. a
 peccantis casus. to. 4. 212. c
 peccati reatus. to. 7. 268. m
 peccata primo delectant, & postea compungunt. to. 8. 191. m
 Aculeus mortis est peccatum. to. 10. 145. h
 Peccata, crimina flagitia.
 peccata ob quæ excommunicamur. to. 2. 152. c
 Flagitia quæ & quomodo puniēda. t. 1. 35. h
 peccatū occultū pcedit manifestū. t. 4. 125. k
 peccata manifesta quomodo puniēda ad Ecclesia. to. 7. 19. i, & seq.
 peccata grauiore grauius vindicata. t. 7. 126. d
 pro diuersitate criminum, diuersa supplicia to. 7. 138. k
 Quæ sunt peccata grauiā, & valde maiora: & quæ minora sine quibus vita ista non agitur. to. 8. 498. i, k
 Omnium hominū peccata, aut ad corrupte

lā pertinent flagitiorum, aut ad faciendū nocendi. to. 9. 21. f
 Quæ crimina vitæ debeam: & sine quibus catis i hac vita eē nō possumus. t. 10. 10. e
 De vehemēti peccati Sodomitici detestatio. to. 10. 302. h
 Peccata venialia.
 peccata venialia delent oratio, ieiunium & elemosynā. to. 2. 1. e
 peccata venialia multa obruunt. to. 1. 1. e
 peccata venialia, quæ. to. 4. 18. e
 peccandi consuetudo vnde. t. 6. 54. e
 Ex peccatis minimis nascuntur maiora, obatur ex verbo Salomonis. to. 8. 168. l
 Si peccata magna præcauisti, videne alia obruaris. to. 8. 117. e, & 228. h
 Quod peccata minuta ingentē faciant. to. 8. 498. f
 Thesaurizatio peccatorum, infernalem cruciatum. to. 9. 21. e
 Cōtra quotidianā peccata, remediū. to. 10. 17. a
 peccatorum multitudo vnde. to. 10. 17. a
 Vide infra, Peccata leuia, & grauiā.
 Peccata ludgorum, & officialium
 Non peccat, qui ex officio nocentē occidit. to. 1. 209. k
 peccatū nō habent, exponitur. t. 2. 141. g
 peccatū Achā quomodo punitum. to. 4. 1. b, & seq. & 96. k, l, & 248. g, h
 Non peccat quis, nisi vt bene sit, vel vt reus non sit. to. 5. 1. i
 Quale peccatum Iudei non habuissent, si Christus locutus non fuisset. t. 8. 421. i, & 439. c
 Militum & in publicis officijs cōstitutis, vana excusatio peccatorum to. 5. 20. f
 Peccata leuia, siue quotidiana, & grauiā.
 peccata leuia & grauiā. to. 3. 59. f, to. 4. 1. a
 peccata quæ leuia videntur esse, interdū a uisima. to. 3. 1. a
 peccata horrenda, vsu quoq; leuia videntur ibidem.
 peccata venialia non impediunt. to. 3. 3. b
 Non leuiter peccandum. to. 4. 1. m
 peccata minora non contemnenda. t. 9. 1. c
 Remedia aduersus peccata quotidiana. t. 20. 1. i, & seq.
 Sunt venialia peccata, sine quibus ista vita est. to. 9. 2. c
 peccatum consuetudine vilescit. to. 10. 1. e
 Medicin

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Meliora contra quotidiana peccata. ibid. i
 peccata quotidiana, quæ. tom. 10. 12. 1. f
 Cumulans peccata peccatis, thesaurizat sibi
 ram iusti iudicii. tom. 10. 154. m
 Neglectis minutis peccatis, maiora cumulū
 faciunt, & demergunt. tom. 10. 171. K
 Let peccata venialia, siue minuta animam
 non occidant, eam tamen deformem fa-
 ciunt. tom. 10. 273. I, m
 Vide supra, Peccata venialia.
 Multa peccata, si nimium plura sint, mer-
 unt. ibidem. i, & m
 Peccare fiducia, & desperatione.
 A peccandū ne præsumas dei misericordia
 om. 8. 61. m, & sequen.
 peccato curā gerere, qd sit, to. 8. 106. I, m
 peccatum cum desperatione, certa mors est.
 om. 8. 160. f
 Vm grauius peccent homines spe veniæ
 in desperatione tom. 8. 375. h, i
 peccantes fiducia misericordiæ, to. 4. 372. i,
 om. 8. 60. K, l
 Peccata volantium, & nolentium.
 peccata nolentū, siue nescientium. to. 4. 81. h
 peccati pēna, peccatum habitans in mem-
 bris nostris. to. 7. 229. f
 Qd operatur peccatum nolentibus nobis
 si, & c. to. 8. 286. K, l
 peccatum quod habitat in nobis, quādo ope-
 rat in nobis, tunc nos id non operamur
 uando & c. ibid.
 Humanum est peccare, Christianum est a
 peccatis desistere, & diabolicum est perse-
 erare. to. 9. 209. b
 Peccata defendentes.
 peccatum per ignorantiam imputatur inter
 am. to. 1. 229. m, Retractatio. 21. h, i
 peccatum per ignorantiam quando excuse-
 r. to. 1. 231. c, d
 peccata sua defendentes, to. 1. 230. b, tom. 3.
 1. h, tom. 8. 64. c, d, & sequen. & 160. c,
 532. g, & 536. b
 Mi acculant Satanam, to. 8. 336. m, Alii fa-
 m. to. 8. 64. c, d, & 337. a, b
 peccatis innumeris terra quomodo inquina-
 ta. tom. 3. 311. c
 peccata quotidiana
 & sequentibus.
 peccata scientium, grauiora peccatis ignorā-
 tum. to. 7. 134. c, & seq.
 Qregunt peccata sua, nudantur. to. 8. 64. a, b

Qui scientes peccant, molestum quidem est,
 & nimis periculosum, & certa exitiale. to.
 8. 159. a, b
 Grauius est peccare scienter, quā ignoran-
 ter. tom. 8. 160. g, h
 multis sunt quos peccare non pudet, agere
 penitentiam pudet. ibid. l, m
 Commissum peccatum, non defendatur: qd
 & cetera. tom. 8. 162. h
 Aliud est peccare ignoranter, aliud scienter.
 tom. 8. 331. b, c, & 333. i, K
 Cum quis defendit peccata sua, magnam ini-
 quitatem operatur. tom. 8. 195. g
 peccatū irrēsisibile, defensio peccatorū. ibi.
 peccata ignorantia melius accusantur, vt pe-
 reant, q̄ excusantur, vt inaneant. to. 8. 408. c
 peccata sua excusantes to. 10. 96. l
 Quæ sint minuta peccata. Eodem. 273. K, l
 Peccata aliena.
 peccandum non esse boni causa. to. 4. 13. g, &
 seq. & 16. m, & sequen.
 peccandum nemini leniter, ob vitādum alie-
 num peccatum grauius. to. 4. 13. a, & se-
 quen. & 31. m
 Imputat deus peccata, non iam aliena sed
 propria. to. 2. 259. g
 peccatum non est perpetrandum proprium
 ne in suo corpore perpetratur alienum.
 tom. 5. 7. d
 peccatum non est peccato declinandum. to.
 5. 9. e, & sequen.
 peccata aliena ad eos non pertinere quibus
 displicent. tom. 7. 34. d
 peccatis alienis non contaminantur boni,
 si non consentiantur. to. 7. 101. d, e, &
 163. e
 peccatum quod tibi nō displicet in filio tuo
 dissolute, iuste postea sentiet dei seuerita-
 tem. to. 8. 163. i, k
 Consensus ad peccatum alterius, tuum fit
 peccatum. to. 8. 499. h, i
 Peccati effectus.
 Nulli naturæ nocere peccata, nisi sua, quo-
 modo intelligatur. to. 1. 281. h, i
 Retracta. 12. b
 vnusquisq; suo peccato perit. to. 2. 27. c, d, &
 seq. & 203. K, l, to. 3. 353. l, to. 4. 92. b, tom.
 7. 164. a, & 372.
 peccata solo a deo separamur, & eo vinci-
 mur a diabolo. to. 5. 87. e
 peccatum est contra naturam, & lædit natu-
 ram.
 Nd 2 ram.

I N D E X

- tam. to. 5. 98. e, & 103. K
Peccatum fuit causa, quare pudenda dicta sunt genitalia. to. 5. 128. h
peccata animarum tenebrae sunt. to. 7. 122. h
to. 9. 124. l
peccata separant a deo. to. 7. 186. m
peccata quomodo maneat reatu. quae praeterierunt actus. to. 7. 368. a
peccata, sunt febres animae. to. 9. 200. h, i
Ex peccato immunditia & erubescencia. to. 10. 27. h
Peccatis nostris, acies oculi quo deus videtur, obtunditur. to. 10. 33. f
peccatum pater mortis. to. 11. 6. a, & 198. h
peccatum dulce, sed amara mors. to. 10. 116. b
peccata nostra, hostes nostri sunt. to. 10. 188. d
Malorum omnium nostrorum causa, peccatum est. to. 10. 197. l
peccata nostra, quasi compedibus, nos premunt. to. 10. 213. i, & 216. f
Peccatum in membris.
peccatum in membris, quid sit. to. 3. 214. e
peccatum an sit corporis, & a se, simul. ibi. a
Delicta abundantia per legem. to. 3. 267. f
peccatum habitans in membris nostris, unde to. 7. 229. f
peccatum mortuum quomodo operetur in nobis. to. 7. 321. a
Nullum est, nisi in lege, peccatum. to. 8. 459. c
De sententia apostoli. Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt, & quicumque in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. ibi. d
Quae peccata petamus nobis dimitti: verum quod nos operamur, quando peccati desiderii obediunt: an ipsa desideria quae nos non operamur, sed quod habitat in nobis peccatum? to. 8. 439. m, & seq.
Cur quidam dum peccant, arbitrantur deo placere quod faciunt. to. 8. 168. i
Qui peccat timore pene, non amore iustitiae inuitus facit, & mallet non esse iustitiam cuius amicus non est. to. 8. 445. e
Quae membra primum homo post peccatum velauerit. to. 10. 27. h
De peccato suo an habeant excusationem, ad quos non venit Christus. to. 9. 99. i, K
& sequen. copiose.
Sub peccato captiuitas, & seruitus. to. 10. 40. h, i
Vbi abundauit peccatum, superbundauit gratia. to. 10. 57. f
peccatum reuixit, quomodo intelligatur. to. 10. 58. i
Occasione accepta peccatum per manus se fellit me, & per illud occidit: exponit. ibidem, l, m
peccatum mortuum esse, quid ibidem
peccatum sine lege mortuum esse. to. 10. 5. d
Supra modum peccator, siue peccatum, quid. to. 10. 59. a, b, & 61. c
Peccatum latebat. to. 10. 6. m
Peccatum.
peccatum pro nobis Christus factus est. to. 4. 3. g
peccare non potest deus natura, partem vero dei ab illo accepit, ut peccare possit. to. 5. 366. l
Vnum peccatum, etiam infantibus, committitur. to. 7. 214. c
peccatum peccato tollitur. to. 7. 2. a
Vnde delicta Christo, nisi de corpore, quid est Ecclesiast. 8. 35. l, & fo. 103. m, & 106. c
Sine peccato Christus solus venit, qui peccatores inuenit. Eodem, m
Christus peccatum non habuit, nec in uero Dei nec in anima, sed nec in ipso corpore. to. 8. 84. e, f
Quomodo legitur habuisse peccata, quod peccatum non fecit. Eodem, m
Christus non peccauit, & poena dabatur. 8. 240. c, d
Quod fuerit peccatorum suscepto, non misit. ibidem, g
Inter peccatores sine peccato solus Christus. to. 8. 318. K
Christi caro, quo peccatum dicta. to. 10. 4. a
Christus quomodo peccatum dictus. to. 10. 4. a
Deus pater quomodo Christum pro nobis peccatum fecerit. to. 10. 1. i
Si peccauerit in te frater tuus, &c. exponit. to. 10. 106. K
Peccati natura.
peccatum nihil. to. 1. 50. m, Et in Pseudo. to. 3. 351. g
peccata ipsa, non peccato. oderimus. to. 1. 3. i
peccatum omne esse mendacium. to. 3. 53. & 249. f, to. 5. 121. l, to. 8. 337. c, f
peccatum dicitur infidelitas, antinomia. to. 7. 291. d, e
Nullum peccatum potest dici bonum. 8. 186. m, & 195. g
Peccata fluctus dicuntur. to. 10. 1. c
peccata, ligno, foeno, & stipule comparantur. to. 10. 1. c

IN DIUVM AVGVSTINVM

ur. to. 8. 208 d
 peccatum, iniquitas est. t. 9. 130. i. & fo. seq. e
 peccatores filij diaboli. to. 9. 130. l. m
 Peccatorum remissio.
 peccatis dimittendis omnibus orandū. to. 7. 74 b
 t. 1. 10. K, & 16. a. t. 2. 119. f. & seq. t. 3. 66. b
 peccatorū remissione oratio. t. 1. 28. K. l
 Item gratiarum actio eod. 33. a. b
 peccata delet solus Deus. to. 1. 28. l. & 33. a. b
 propter peccatores venit Christus. t. 1. 3. i. K
 peccatorū conuersione maius gaudium
 Deo & angelis. to. 1. 52. c
 Et quare plus letandum in magni pecca-
 toris conuersione. ibi. e. f
 peccatorum remissio ex spiritu. eo. 79. i. to.
 6. 21. d
 peccatis quō respiscimus. to. 1. 23. 7. K. l
 peccata dimittuntur etiam sanctis. t. 2. 67. a. b
 & seq. to. 3. 67. f
 peccatū non dimittitur nisi restituatur abla-
 tum. to. 2. 74. k. l. & seq.
 ga peccatores misericordes esse debemus
 to. 2. 72. f. g. to. 6. 279. K
 peccatores mansuete admonendi t. 2. 94. i. K
 peccata eleemosynis, & orationibus purgā-
 tur. to. 2. 119. h. & 152. e. t. 3. 58. l. m
 peccatorum remissio. to. 3. 49. e. f. & fo. 57.
 c. & 257. b
 peccata aboleri gratia. to. 3. 56. b
 peccata aboleri penitentia. to. 3. 69. l
 peccatorum venia. ibi. & 350. c
 peccatores ne desperent. to. 3. 211. f
 peccatores gratia dei salui fiunt. ibid.
 peccatum nullum irremissibile. to. 3. 350. b
 peccatorum recordatio. ibidem.
 peccati absolutio per Christum. to. 3. 353. m
 peccati remedia. to. 3. fo. vlti. a
 peccatorum nostrorū susceptio & absolutio
 à Christo. to. 4. 136. c
 color de peccatis. to. 4. 372. d
 peccatorum confessio. to. 4. 380. m
 peccatis quę retrahant hominem. t. 4. 382.
 a. b. & i
 peccata condonantur solis dimittentibus. to.
 4. 410. k
 peccatorum remissio est signata in asylo cō-
 stituto. to. 5. 45. c
 peccata aliqua remittunt i futuro eo. 2. 22. m
 peccata donantur conuersis bonitate Dei. t.
 6. 180. c. d
 peccatorum remissionem vel retentionē sic

ri per Apostolos quomodo accipiendū.
 to. 7. 11. c. d
 peccante multitudine, quid agēdū Ecclesię.
 to. 7. 20. a. b
 peccata delentur variis modis. to. 7. 74 b
 peccatorum confessio pręfertur meritorū si-
 ducia. to. 6. 251. h. i. & se.
 peccata semel dimissa redire. to. 7. 123. l. m,
 & 130. m
 peccatorum remissionem nō pręstant mali,
 licet sacramenta ministrant. to. 7. 132. K
 De peccatorum meritis & remissione, ac de
 baptismo paruulorum. to. 7. 212. K, & seq.
 Retract to. 1. 24. h
 peccatum quomodo euacuetur per baptis-
 mum in paruulis, similiter & in adultis.
 to. 7. 223. d. e
 peccatorum omnium chirographa sangui-
 ne Christi delentur. to. 7. 231. l
 peccato remisso, quare pēna exigatur. to. 7.
 232. d
 Non est remissio sine baptismo. to. 7. 269. K
 peccatum reuiuiscere, quid. to. 7. 282. f
 Redire quomodo possit peccator. to. 8. 4. e
 Quædam peccata sunt cooperta, quædam te-
 sta, & quædam abolita. to. 8. 63. g
 peccatum tuum sit ante te, vt nō sit ante Deū
 & tu noli esse ante te, vt sis ante Deū. to. 8.
 135. i. & fo. 477. b
 Nō satis est recedere à peccatis nisi etiā sem-
 per illa ante te sint per recordationē vt ti-
 bi displiceant, Exemplo Pauli & Dauid. t.
 8. 275. i. 276. K
 Quod per peccatorum indulgentiā nō fece-
 rit Deus securos peccātes, q. a. & c. t. 7. 375
 i. 376. K
 Qui peccatorum indulgentiā promissit, cra-
 stinum diem non promissit. ibi.
 peccatorū solutio p Ecclesiā dari pōt. t. 8. 377. K
 peccatorum remissio, solutio est. ibid.
 post peccatorum remissionē cur adhuc re-
 maneant peccandi infirmitas. to. 8. 381. c. d
 peccata omnia per gratiam dimittuntur. nō
 solum quę sine lege, vtrum etiā quę in le-
 ge commissæ sunt. to. 8. 459. a. b
 Cum à peccato se quis continet per timorē,
 fit consuetudo iustitię, & iam incipit ho-
 mo iustē viuere, nō quia timet pēnas, sed
 quia amat æternitatem. to. 8. 494. i
 peccator, & homo, duę res sunt. to. 9. 25. a
 In peccatorū remissionem nullius martyris

- funditur sanguis. to. 9.97.i
 peccata praterita nō tantū Apostolis, sed &
 nobis donata sunt. to. 9.125.a,b
 peccata dimittuntur per nomē Christi, & nō
 alterius hominis. to. 8.127.a
 peccatorum remissio, Ecclesia est. to. 9.141.d
 peccatorū veniē imploratio. to. 9.156.m, & se.
 Resipiscētiā à peccatis præpeditia. to. 9.
 182.b
 Sera sēditaris peccati cognitio. ibi.e
 Quid peccatori faciendum. ibi.e
 Remedia contra peccata. ibi.e,f
 Quibus operibus quotidiana peccata purgē
 tur. to. 9.201.i,k, & seq.
 Remissio peccatorum pro articulo habēda
 est. to. 9.243.f
 Remissio peccatorū tribuit spiritum sancto.
 to. 9.245.l
 Remissio peccatorū credēda est. to. 9.248.b,c
 Quantumcūque sit quis peccator, si reuertat
 indulget. illi Deus. to. 9.252.e,f
 Grauiā peccata grauiissimis lāmētis indigēt.
 to. 10.283.i
 Deus peccatorem à peccato suscitāt, non se
 peccator. to. 10.7.d
 Ecclesia officiū post peccata à Deo iā re-
 missa. ibi.e,f
 Remissio peccatorum, in baptismo, & in Ec-
 lesia. to. 10.9.f,g
 peccata prater Ecclesiam non dimittuntur.
 to. 10.11.l
 peccatorum remissio, solum in Ecclesia per
 vnitatis spiritū, à qua diuisi in se spiritus
 regnum euertitur. to. 10.12.f,g, & k, & seq.
 Vnum suffugium ne incidamus in peccatū
 in spiritum sanctum. to. 10.13.a
 Vide infra, peccatum in spiritum sanctum.
 De prateritis peccatis Christus noluit nobis
 cum rationem habere. ibi.e
 Remedium, si quis peccauerit in fratrem. to.
 10.16.b
 Vt in tēpore à peccatis conuertamur, adhor-
 tatio. to. 10.17.a,b
 peccator, sterilis, siculnea: fructus, penitētia.
 to. 10.28.b
 peccata omnia per infidelitatem tenentur, p
 fidem dimittuntur. to. 10.50.k
 Sponso Christi nobiscum, quatenus nobis
 dimittat peccata. to. 10.87.i
 peccatorū conuersio de malitia ad bonitatē.
 to. 10.94.e, & 96.i,k
 Exhortatio vt resipiscant peccatores à pē.
 t. 10.96.b,c
 Coram quibus confitenda peccata. ibide.
 d,e
 In peccatis quare non immorandum. ibi.
 De remissione peccatorum, & muliere pē-
 catrice: Homilia. to. 10.102.c
 peccata dimittere cuius proprium. ibi.
 De eo quod propheta dicit in Psalmo, Au-
 te faciē tuā à peccatis meis, & facinorā
 mea dele: Ac d' vilitate penitētię: homi-
 to. 10.104.k, & seq.
 peccatorū & offensionis relaxatio. to. 10.
 k, & seq.
 peccatorum dimissionem à fratribus pete-
 erubescētes. ibi.
 peccatorum & offensionū dimissionē a fr-
 atribus rogando non obtinentes. to. 10.
 g,h
 De remediis peccatorum. Homilia. to. 10.
 m, & seq.
 Quę res peccata abluant. to. 10.121.
 Nullum peccatum derelinquatur ad diē
 stum. to. 10.123.l
 In toto procedēte Christi incarnationem
 pore, non est inuentus dignus tollere
 di peccatum. to. 10.13
 peccatum vetus extinguere. to. 10.24
 parū est recedere a peccatis, si praterita
 rare neglexerimus. to. 10.15
 Quomodo vitanda sint peccata. to. 10.19
 c,d
 peccata quomodo sint curanda. to. 10.172.
 si peccatorū remissio in Ecclesia non est
 nulla spes esset. to. 10.18
 peccare liberior sub penitētię fiducia, est
 ricolosum. to. 10.18
 Tribus modis dimittuntur peccata in Eccle-
 to. 9.140.c
 peccatores aliquādo sua delicta, sed sero
 flebunt. to. 10.271
 peccatum non est addendum peccatum,
 potius conterendum. to. 10.27
 Quibus pēnis minuta peccata deleantur.
 10.274.b
 Membra cuncta satisfacere debent pro co-
 missis peccatis. to. 10.288
 Peccatum in spiritum sanctum.
 peccatum ad mortem, & peccatum non
 mortem. to. 10.17.e, to. 4.371.a,b, & 403.
 to. 10.155.i

peccatum

IN DIVV MA VGVSTINVM.

peccatum in spiritum sanctum irremissibile
to. 2. 69. l. 3. 60. m. & 74. f. to. 4. 404. h. &
seq. copiose to. 9. 97. a

peccatum in spiritum sanctum. to. 10. e, f, &
eq. & 50. c, d

peccare in deum. to. 4. 32. c

peccare in deum, quid sit. to. 4. 95. k

peccare in Christum. to. 4. 313. b

peccatum in spiritum sanctum, & ad mortē,
quod. to. 4. 371. a, 403. f, g, & seq.

per quo peccato non orandum. to. 4. 403. e, f

peccans in spiritum sanctum, quomodo ma-
gis a diabolo possideatur. to. 5. 201. f

peccato infidelitatis cuncta peccata tenent.
om. 9. 99. h, i

peccantes in fratres, in Chrī peccāt. to. 5. h

Deo quod scriptum est, Qui dixerit verbū
in spiritum sanctū, non remittetur ei, & c.
ermo. tomo. 10. 8. l, & seq.

peccati, Christianorum sanctificationem bla-
phemantes peccāt in spiritum sanctū. eo. 9. d

Corradam sententia, de peccato in spiritū
sanctum, reprobata. to. 10. 9. f, g

In omnibus sanctis scripturis nulla maior &
difficilior questio, quā de peccato in spi-
ritum sanctū. to. 10. 9. h. & 12. m, & sequen.

Dominius exercere nos voluit questione de
peccato in spiritum sanctum. to. 10. 9. i, k

peccatum in spiritum sanctum, cui nulla est
emissio, est perseverationis duritia cor-
dis impenitentis to. 10. 11. b

En duritia nullo, dū adhuc in hac vita est,
prehendi potest. ibidem.

Meus & Lucas, de peccato in spiritum san-
ctum, in verbis differentes. tom. 10. 10. b

Non propterea non dimittitur peccatum in
spiritum sanctum, & in filium dimittitur,
in trinitate spiritus sanctus maior sit fi-
lius. tomo. 10. 11. d

Quare peccatum in filium dimittitur, & nō
in spiritum sanctum ibid. d, e

Non semel dominus locutus est de peccato
in spiritum sanctum. to. 10. 12. g

Deo quod scriptum est, Si peccaverit in te
ater tuus, corripe eum inter te & ipsum
olū. Sermones duo. to. 10. 14. k, & seq.

Quid malū, peccare in fratrem. to. 10. 16. a, b

peccavi, tres syllabae. to. 10. 114. m

Duo peccato spiritus sanctus mundum ar-
tar. to. 10. 50. c, d

Peccata in spiritum sanctum, neq; in hoc se-

culo, neq; in futuro iudicio remittentur.
tom. 10. 224. d

Aliud est in deum peccare aliud in hominē.
tom. 10. 277. i

Peccati lex, & regnum.

peccati lex, quā est poena peccati in mēbris
repugnans legi mentis, quomodo supere-
tur. to. 3. 209. m, & seq. & 218. m

peccata deo prescienti non imputanda. to. 1.
224. m, & seq. & to. 2. 25. k, l, & 231. i, k

peccatum quandiu patitur. to. 1. 235. h

Regnū peccati quomodo euertat. c. 4. 404. i

peccatum vigoratur ex prohibitionē legis.
to. 5. 113. e, & seq.

peccatum quando aggrauetur. to. 5. 125. h, &
sequen.

peccatum, quia putatur paruum, in ideo est
paruum. ibid. k, l

Mortis regnum destruit Christi gratia. to. 7.
213. m, & sequen.

peccatum quando infit, & quando regnet.
to. 8. 87. d, & 160. d, & 214. d, & 438. l, m

peccatum habere, magna est infelicitas, sed
longe maior in peccato mori. om. 9. 63. e

Implicitus peccatis, statum suum nō cogno-
scit. tomo. 9. 165. d

Tūdēns pectus, & nō corrigens peccata sua
consolidat illa to. 9. 198. g, h

Nunquā natura poneret finem peccandi nisi
cōstitutus esset ordo uiuēdi. tomo. 9. 216. g

Non regnet peccatum in vestro mortali cor-
pore. to. 10. 37. a, b

Verba domini, in Euangelio Matthēi, de pec-
cato in spiritum sanctum, obscura & dif-
ficilia intellectu. to. 10. 9. c, d

peccatis nostris manentibus, manent inimi-
citię aduersus deum tom. 10. 10. i

Curādum, ne regnet peccatum in nobis: nā
semper futurum est in nobis, quandiu hic
uiuimus. tom. 10. 37. a, b

Errores circa peccatum.

Tria signacula quibus peccatur, secundū Ma-
nichæos. to. 1. 259. g, h

peccata omnia esse paria Stoicis. to. 2. 34. m
tom. 4. 16. m

Item ieiunianis. tomo. 6. 10. f

peccare non posse vere baptizatos, error Io-
uiniani. ibid.

Et pelagii ibid. m

De opinione illorum qui dicunt illos peri-
re qui sine lege peccauerunt: & eos qui in

I N D E X

lege peccauerūt tantum iudicari, nō perire, sed per penas transitorias purgandos, propter fidei fundamentum. tom. 7. 45. 7. e
 Illi peccata vt restem trahunt, qui &c. to. 8. 53. 1. k, & fo. 53. 2. g, h
 Contra eos qui dum peccant si lauerint negant, deprehensi defendunt: & aut deum, aut fortunam, vel fatum accusant. to. 8. 16. f, g, & fo. 64. c, & 53. 6. b
 Contra eos qui dum peccant, non se sed gentem tenebrarum dicūt peccasse. t. 8. 53. 8. e
 In hoc quod peccatum in gentem tenebrarum refundunt, in deum refundunt. ibi. g
 Peccator.
 peccatores duplices. to. 1. 22. 4. i, to. 7. 78. i
 peccatorum multa sunt genera: & non esse peccatorem, difficile est. to. 8. 80. l, m
 peccatores duo habent genera, sed generale nomen est peccator. to. 8. 409. K, l
 peccatorem, se non agnoscere, execrabilis iniquitas to. 1. 42. c, & seq.
 peccator iusto viuūt. to. mo. 1. 239. i
 Nullius crimen macula nescientem. tom. 2. 52. f, g, & 22. 4. c, d
 peccator omnis inexcusabilis. t. 2. 141. e, f, & seq. to. 3. 35. 3. a
 peccator, seruus peccati. to. 3. 54. g, & 347. c tom. 9. 66. g, h
 peccatores ad iustitiam vocantur. to. 3. 314. i
 peccatores non desperandi. to. 3. 350. a
 peccantiū felicitate nihil infelicius. t. 3. 347. a, & 351. c
 peccatores hādi. tom. 4. 118. b
 peccatorum vana spes. to. 4. 123. l
 peccatores quatenus diligendi. tom. 3. 352. a
 peccantes animas diabolo vendūt. t. 4. 424. f
 peccator terra appellatur. t. 4. 401. g, & 407. i tom. 8. 401. h
 peccatores appellant Iudei gētes. t. 4. 431. e
 peccatores, & gentes & Iudei. ibidem.
 peccator tot vitiorum est seruus, quot vitiorum est obnoxius. to. 5. 31. f
 peccatores sunt inimici dei. to. 5. 104. b
 peccator sibi ipsi tribuere debet peccatum. tom. 5. 133. a
 peccatores duobus modis euertunt. t. 5. 22. f
 peccator hā reticus. to. 7. 76. e
 peccator non sic non erit, quasi omnino nō futurus sit, sed quia ad nullos vsus esse poterit. to. 8. 92. h
 Nihil grauius peccatori agro, quā medici

fui interfectio. to. 8. 138. b
 peccatum primi hominis ad experimentu cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. tom. 8. 145. l
 peccator quomodo habeat hic locum suum. tom. 8. 156. l
 peccatum peccato connectere. tom. 8. 18
 peccatores alienati sunt a vulua. ibidem.
 Omnis peccator modo peccata sua in do suo ponit. ponat ergo ante se, quē nō velle ante deum. to. 8. 158. e, f, & sequen. 160. i, & fo. seq. l, m, 370. e
 peccatores quomodo dicantur alienati a deo & errare ab vtero. to. 8. 18
 peccatorum vincula graua. to. 8. 230. i
 peccatores scēno comparātur. tom. 8. 33
 peccatores scriptura appellare cōsuevit de iniquos, & grandibus peccatorum cinis oneratos. to. 8. 409.
 peccatoribus promissum regnum celorum. tom. 8. 420. K
 peccatores quomodo fabricent superdolum iusti. to. 8. 496.
 peccatores deus occidit, cum per superbia intumescunt, amittunt gratiam quam habent. to. 8. 530. m, &
 Qualiter in vanitate accipiant ciuitates. ibidem.
 Omnis peccator deberet accusatione peccati sui corrigi, defensione duplici, quod selesione posset auferri: & plerumque peccatis vult munitus esse, ppter illa commissit. tom. 8. 53
 Inuenies te peccatorem, cum in scriptis sanctis fueris contemplatus quantūque pro feceris. t. 8. 538. c, d, & fo. 545. i
 profundum in quod veniens peccator cecidit, quale sit. tom. 8. 498. h, & 546. g
 Quos peccatores disperdet deus. to. 8. 546. i
 peccatorū multa sunt genera, & quos peccatores de humiliet vsq; ad terrā. t. 8. 563. e
 peccatores exaudit deus. tom. 9. 1
 Homo qd sit peccator, a se habet: qd autē a deo. tom. 9. 1
 peccatores non laudant deum. to. 9. 16. m
 peccatores in Ecclesia, sunt sicut mali homines in corpore purgandi. to. 9. 18. g
 Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum. to. 9. 130. K
 peccatores quomodo amauerit deus. to. 9. 173. c, d

periculum

IN DIVVM AVGVSTINVM

piculum ingens peccatorum. to. 9. 182. a, b
 Care deus tolerat peccatores, & non illico
 punit. to. 9. 192. k, l
 Ius peccatores non amat eo. 193. d, e
 Ius odit peccatorem qualis est, sed diligit
 eum qualem vult cum facere. to. 9. 200. h, i
 Peccatores sunt filii diaboli, per imitationem.
 tom. 9. 222. l
 Peccator quomodo mortuus. tom. 10. 7. e
 Peccatores adulteri. tom. 10. 46. f
 Peccatores posse fieri membra Christi. to. 10.
 71. d
 Ius peccator quis. ibid. k
 Quomodo peccatores deus exaudit, & quo
 modo non to. 10. 116. l
 Eggeitio demonis apud peccatores. tom. 10.
 142. a
 Peccatum quasi scorpius est. to. 10. 145. h
 Peccator mortuus, & sepultus. to. 10. 147. m
 Peccator humilis, est melior quam iustus su-
 perbus. to. 10. 149. m
 Quare tam dura sunt continue peccatoribus
 predicanda. tom. 10. 159. k
 Impropria diuina ad peccatores, in die iu-
 dicii. eod. 160. b, c
 Peccatorem seipse homo fecit. tom. 10. 175.
 f, & 183. e
 Deus non horruit Indeos peccantes, sed a-
 mauit. tom. 10. 176. e
 Pereunt peccatores, & non pereunt peccato-
 res: exponitur. tom. 10. 193. e, & sequen-
 impropria Christi in peccatores. tom. 10.
 216. i, & sequen.
 Contra desides peccatores. tom. 10. 271. k, l
 Qualiter peccator omnem substantiam suam
 consumat. tom. 10. 290. h
 Peccator aut flagellum temporale habebit,
 aut æternum. to. 10. 308. l
 Anima peccatoris mortua est. to. 322. e, &
 sequentibus.
 Pectus purgandum vitiis, quo capax sit virtu-
 tum. tom. 1. 10. f, g
 Pectus tundere quid. tom. 10. 7. c
 Pecunie vocabulum, quid significet. to. 213. f
 Pecunia male acquisita, quomodo restituit
 debeat. to. 2. 75. c
 Pecunia a malis male habetur. ibid.
 Pecunia non sic impendit quomodo chari-
 tas. to. 2. 94. b, c
 Pecunia debita quomodo dimittenda. to. 4.
 408. h, i
 Pecunia duabus de causis non redditur. ibid.
 pecunia dea. to. 5. 35. a
 Pecunia ærea præcessit argenteam, & argen-
 tea auream. ibidem
 Homo qui non habeat artem suam pecunia
 li mercede venale, raro inuenit. to. 5. 56. h
 Pecuniam aliqui dixerunt esse deam. to. 5. 57. b
 Pecuniam magnam potest habere avarus,
 non autem potest non egere. ibid.
 Propter pecuniam multi perierunt. to. 8. 507. d
 Contra eos qui vt augent pecuniam, perdunt
 fidem to. 8. 482. l, m
 Cur pecunia sit rotunda. tom. 8. 302. m
 Pecunia a pecore: quicquid antiqui habe-
 rent, totum in pecoribus habebant. tom.
 9. 198. b
 Pecunia nullum facit beatum. ibid. e, f
 Multum interest inter deum & pecuniam.
 ibidem. f, g
 Labores sumpti in acquirenda pecunia. ibi-
 dem. g, h
 Tanta est vis dominicę pecunię, vt eam Iu-
 das reiecerit, nec eam Pharisei admiserint.
 tom. 10. 192. b
 Quicquid possidet homo, pecunia vocatur
 tom. 9. 198. b
 Pecus facit epicenum, Aug. & quō. to. 1. 87. d
 Inter pecora, & bestias, quid tom. 3. 164. b,
 & fo. 177. c
 Pecundum secunditas. to. 4. 35. i
 Pecus Dei, Ecclesia to. 4. 417. g
 Pecudes moriuntur to. 5. 26. m
 Quod significant indoctos & simplices, ta-
 men fidem habentes. tom. 8. 514. l
 Quod significant greges dei. to. 8. 564. c
 Pediculorum origo to. 6. 76. b
 Pelagius testimonio Augustini vsus est. to. 1.
 51. f
 Pelagiani quomodo oppressi diligencia Aug.
 to. 1. in Possido. to. 2. 28. e
 Pelagianorum, de iniusta paruulorum dam-
 natione, argumentum to. 2. 31. k, l, & fol.
 33. c, d, & 143. l
 Pelagius correctus, & absolutus. to. 1. 26. g
 tom. 2. 125. h, i
 Pelagius ad presbyterii honorem enectus.
 tom. 2. 128. m
 Pelagiani mortem Christi euacuunt. eodem,
 & 129. g, h
 Pelagianę hæresim catalogus. tom. 2. 119. c,
 & 147. h
 pelagiano-

INDEX

- pelagianorum errores confutari. to. 2. epif.
 89. & sequen.
 pelagiani duobus conciliis damnati. eod. epif.
 flo. 90. 92. 94. Item, fo. 215. a
 Contra pelagianorum argumenta eod. epif.
 105. & 106.
 pelagii errores reuocati. tom. 2. 147. f. g
 Contra pelagianos duodecim sententię. to.
 2. 150. i. k, & seq.
 Contra pelagium pugnavit Hieronymus. to.
 mo. 3. 127. a
 pelagiani, iidem Cęlestiani. to. 2. 6. m, & seq.
 & 10. h
 pelagiana hęresis, a pelagio monacho. t. 6. 10
 pelagius recentissimus hęresiarcharum, tem
 pestate August. to. 1. 11. g, to. 6. 10. k
 pelagiani liberū arbitriū gratię ante ponunt
 asserentes sufficere voluntatem ad implē
 da iussa diuina. to. 6. 10. k, l, to. 7. 249. f, g
 Refelluntur. tom. 7. 224. m, & seq. & 460. b, c
 & sequen.
 pelagiani orationes Ecclesię, & pro fide- bus, & infidelibus vt superuacaneas dam
 nabant. tom. 6. 10. l, m
 pelagiani dicūt hominē posse in hac vita sine
 peccato viuere. t. 2. 127. k, l, & fo. 130. a, b
 Refellitur, ibi. Item copiose respondetur. to.
 7. 214. a, & sequen. copiose.
 pelagiani Adam dicunt, etiam si non peccaf
 set, fuisse moriturum. tom. 6. 11. b
 Respondetur copiose, tom. 7. 212. l, & seq. &
 443. a, & sequen.
 pelagiani libero arbitrio nimium tribuunt.
 tom. 7. 223. g, & 299. g, h, & 446. i, k
 Contra pelagianos de baptismo paruulorū.
 to. 7. 212. k, & seq. copiose.
 pelagiani negant in paruulis peccatū origi
 nale. t. 10. l, & fo. 15. a, b, to. 2. 30. f, to. 6. 10
 a, to. 7. 233. l, m, & 256. a, b, & seq.
 pelagianorū argumēta. t. 7. 233. c, & 360. c, d
 pelagius gratię vocabulo varie vsus. tom. 2.
 125. g, h, & 129. e, f, & 143. d, to. 7. 253. b,
 c, & sequen. copiose.
 pelagii laus. to. 7. 228. e, & 234. e, & fo. seq. i,
 Retract. to. 1. 24. h
 pelagii professio suspecta. tom. 7. 249. d. e
 pelagiani asserunt gratiam dei secūdum me
 rita nostra dari. to. 1. 11. c, to. 2. 48. & fol.
 seq. f, g, to. 7. 252. e, f, & 299. g, h
 pelagii defensio, ad Innocētiū papam, exa
 minata. to. 7. 253. d
 pelagii caliditas to. 7. 237. h, & 298. d
 pelagius quomodo conuictus. to. 7. 25. l
 pelagius damnauit fiste qđ sensit. eod. 25. a
 pelagii mira terguersatio. ibid.
 De nuptiis & concupiscentia, cōtra pelag.
 nos. tom. 7. 263. l, a
 pelagiani dicunt paruulos Christo med
 non egere. to. 7. 226. f, 279. f, & 1.
 Et infantem non baptizatum, nō posse
 rire, quia sine peccato nascatur. t. 2. 11. e
 tom. 8. 45. 8. e, f
 Contra duas epistolas pelagianorum. to.
 281. b, & seq. Retract. to. 1. 27. g
 pelagiani, & Manichęi, collati. to. 7. 286.
 & 296. i, k
 pelagianorum latebrę quinq; tom. 7. 29.
 Quam pelagiani adiuuent Manichęos. to.
 312. c
 pelagiani negant mortem esse peccato re
 butam tom. 4. 33.
 pelagianistas perstringit t. 2. 185. f, & fo. 1.
 g, h, & 246. h, i, to. 7. 415. c, d
 De psalmo nonagesimo quarto, cum con
 tatione pelagianorum. to. 10. 60.
 Vita æterna pelagianis præter regnum cęl
 rum. to. 10. 70. c
 De paruulorum baptismo eorūdem opini
 & qđ nō habeat originale peccatū. ibi. d
 Quod baptisma conferat eis ad conseque
 dum regnum cęlorum. ibidem.
 paulum peruertunt pelagiani. to. 10. 71. l
 pelagiani catholicos appellabant hęretico
 tom. 10. 72. g
 pelagianorum & cęlestianorum error. tom.
 10. 86. m, & seq. copiose.
 pelagii hęresis. tom. 10. 89. e
 Et de baptismo paruulorum. ibi. e
 peligini. to. 5. 47.
 pellicanus nascitur in solitudinibus solitu
 8375. d, & sequen.
 pellicani auis natura. ibidem. f
 pellicano Christus comparatur. ibid.
 pellis mortalitatem significat. to. 8. 403. h,
 pellicę tunicę Adę. ibid.
 Quod significet diuinam scripturam & au
 toritatē diuini verbi dispensatam nobis
 mortales, quibus mortui eiūdem dispen
 sationis fama extēditur. ibi. h, i, & 391. d
 pellonia dea. to. 5. 35.
 penates victi tom. 5. 2.
 pentateuchus nihil aliud quā Christum præ
 dicat.

IN DIUVM AVGVSTINVM

licat. to. 4. 198. f
 p. rateuchus recipitur a Samaritanis. ibid.
 p. te cofte quur die quinquagesimo, post re
 urrectionem domini celebretur. t. 2. 172
 n, & seq.
 p. te cofte Iudeorum. to. 4. 91. a
 p. te coftes nostræ cōfideratio. t. 4. 48. b, &
 64. c
 A. e festum pentecostes erat in Apostolis fi
 les sed fiduciæ cōfistātia deerat. t. 10. 220. e
 I. gilia pentecostes: Sermones duo. t. 2. 15.
 l, & seq.
 I. esto pentecostes: Sermones duo. t. 10. 219
 , & seq.
 F. ia secunda pentecostes: Sermones tres. t.
 10. 220. b, & seq.
 F. ia quarta pentecostes. eod. 221. h
 p. te coftes ē quinquagesim⁹ dies a resurre
 ctione domini. to. 10. 219. i
 p. ne ventorum Dei quæ sint. to. 8. 389. h, i
 p. ne animarum virtutes sunt, & opera bo
 na recte facta. ibi. l, m
 p. na columbæ de argentatē cuius calus, &
 quid significet. to. 8. 232. a, b
 p. na ligatū onus faciūt, nec habet eas auis
 tanquam suas quibus volare non potest.
 to. 8. 174. k
 p. na vētorum quæ sint, & quid significet.
 to. 8. 28. f, & 22. c
 p. na sunt penne animæ, quibus volat in dire
 ctum. to. 8. 527. c, d
 p. ne charitatis. ibid.
 p. na quibus euolandum est ad Deum, sunt
 dilectio Dei, & proximi. to. 9. 207. i
 p. uia magister. to. 1. 30. f
 p. uiam quidam arbitrantur Montani villā
 fuisse. to. 6. 6. K
 p. uiani hæretici, alias Quintiliani. ibi. i, in
 fine.
 p. ud pepuzianos & mulieres sacerdotio
 funguntur. ibid.
 p. ra hoc est, quod sacculus. to. 10. 275. c
 p. rcontatio, & interrogatio. to. 3. 15. g
 p. rcusio domini quæ sit. to. 8. 244. l
 p. eus sic percutit putredinē facinoris, vt la
 net dolorem vulneris. to. 8. 161. e, f
 p. erentiam, & sanabo: exponitur. to. 10. 73. i
 p. uid venisti ante tēpus perdere nos: expo
 nitur. to. 5. 72. b, & 80. i
 p. rdicis natura, & quomodo per dici cōpa
 rantur hæretici. to. 6. 92. g

perdix fouens oua quæ nō peperit, diabolus
 est. to. 9. 232. h, & seq.
 peregrinus est omnis homo in hac vita. to. 8
 180. g, h
 peregrinatio iniuncta ab Augu. t. 2. 197. a, b
 peregrinatio vita huius mortalitatis. to. 3. 3. l
 347. i, to. 8. 442. c, d, & 524. b, c
 peregrinus primus fuit Abel. to. 5. 130. c
 peregrinos non veraciter dici infideles. t. 8.
 442. d
 peregrinatio animæ. to. 8. 311. f, & 469. g
 Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ci
 uis. to. 8. 573. m
 Fideli homini, & peregrino in seculo, nulla
 ē iucūdiō recordatio quam ciuitatis vn
 de peregrinatur. to. 8. 556. i, k
 Nusquā est peregrinus q. cōdidit oīa. ibi. k, l
 Aliquādo cū peregrinatur homo, inter me
 liores viuit quā in patria sua forte viueret
 nō sic est in patria cēlesti, vbi omnes bo
 ni. to. 8. 468. b, c
 Multi peregrinantur & nō gemunt, quia re
 dire contemnunt. ibid. c, d
 Sicut corpus peregrinat locis, ita anima affe
 ctionibus. ibi. f, g
 peregrinatio nræ causa, pētū est. to. 8. 518. c
 peregrinationis non ignarus, libentius pere
 grinorum miseretur. to. 9. 193. i, k
 Tota vita nostra peregrinatio est. t. 9. 210. h, i
 Non suscipit peregrinum, qui prætmit ciuē.
 to. 10. 34. e
 Hęc vita peregrinatio & gemitus. t. 10. 75. g
 in peregrinis excipitur Christus. t. 10. 158. b
 peregrini non negligendi. to. 161. h
 peregrini deuotissimi Christiani t. 10. 192. c
 perennis, vnde dicatur. to. 10. 220. m
 perfectio boni. to. 11. 15. l
 perfectio iustitiæ humanæ. to. 1. 25. m, to. 3.
 267.
 perfectio & sanctificatio Ecclesiæ militatis.
 to. 1. 9. K
 perfectio humana in hac vita. tom. 4. 395. l
 Retracta. to. 1. 16. a
 perfectionis humanæ, & initium, & adiutor
 Deus. to. 1. 232. e
 perfectorum est inimicos diligere. to. 3. 59. a
 to. 7. 229. m
 perfectus in hac vita nemo. to. 3. 177. K, l, &
 348. f, to. 7. 464. i, to. 8. 110. K, l
 Ad perfectionem hominis gradus quatuor.
 to. 4. 199. f, g

perfectio

INDEX

- perfectio non est in annis, sed in animis. to. 4.382.d,e
 perfectus quis dicatur. to.4.233.d
 perfectis viris e lugere, & parvis ridere. Ibi.
 perfectorum virorum confortio est fruendū.
 Ibidem, e, f
 perfecti nō possunt pugnare cōtra pfectos.
 to.5.212.d
 perfecta iustitia humana; imperfecta. to.7.
 226.f, & seq.
 perfectus secundum quiddam. ibi. m
 perfectio cuiusq; qua in re dicatur, vidēdū.
 Ibidem:
 perfectio duplex. to.7.295. & 304. k, l
 De perfectione institū. to.7.461.c
 perfectio & progressus ad perfectionē diffe-
 runt. to.8.9.c
 Ille perfectus est, qui, &c. eod.13. h
 perfectus quisq; cogitet non tā quod habet
 quod non est, quam quod nō habet & est
 eod.108.d, e, & h, & seq.
 Aliter hic nō potes esse perfectus, nisi sciaste
 hic non esse posse perfectum. to.8.111.a
 perfectio nostra Christus est. tom.8.172.h
 Hæc est perfectio nostra, vt ad Christū per-
 ueniamus. to.8.183.g
 Nihil sic impedit perfectionem, quomodo
 superbia. eod.197.a
 Nemo se perfectum arbitretur. t.8.247.b, c,
 & 302.d
 Quod cuiq; rei imperfectæ necessarium sit
 vt perficiatur. to.8.387.l
 perfectio nostra, ipsa nostra ē humilitas. eo.
 503 K
 Illi perfecti sunt, qui, &c. to.8.509. k, l, to.9.
 209.i, k, & fo. seq. a
 perfectorum est solidus cibus. to.9.106.l, m
 fo. seq. a, b
 perfectio non est constituta in legis notitia,
 sed eius factio. to.10.3.c
 perficere quid. eod.60.e
 perfecti, & non perfecti. to.10.74.i
 Verū perfectio aliqua in hac vita. Eod.75.K
 perfectio in hoc mundo nulli contigit. to.
 110.m, & seq.
 Et de perfectione. ibi.
 perferre Christus hominibus, quæcūq; ptu-
 lit, improperebit. to.10.216.K
 pericles eloquens. to.5.113.h
 pericula in experta, quomodo possint intelli-
 gi a contrarijs notis. to.3.205.f
 periculosa non cauere prout pōt homo, i
 gis tentat Deum quem sperat. to.5.142
 pericula nostra dulciorem nobis faciūt
 rantem. to.8.341
 multi nō periclitati sunt quādiu maioris
 se non iungerentur. eo.501
 pericula a fallis fratribus quiescere, vsq; i
 nem seculi, non nouerunt. to.10.92
 peripateticorum secta conditur. to.5.62
 perire Deo, est ab illa æterna beatitudine
 cludi. to.9.951
 peristomium, quid sit. to.4.1
 periurgi. to.5.86.c, d
 periuria docentes taxati. t.41
 peierare quid. Eod.1
 peierare, minus malum, quam blasphem
 ibidem.
 periuria proximi quomodo indicanda. to.
 65.i
 periuria sceleribus ceteris addebantur. to.
 21.e, f
 periurium grande peccatum. to.10.8
 periurium duplex, & vtrum facilius. ibi
 perizomata. to.7.278.m, & 23
 permissio diuina. to.3.1
 Aliud permittere, aliud facere. eod.27
 Nec statim rectum quod Deus permittit.
 Deus etiam iniusta finit fieri. ibi
 In nullo potest nos ledere inimicus, nisi o-
 tum permiserit Deus. to.9.25
 permixtio. to.2.
 De sanctæ Perpetuæ passione. to.8.14
 An sit perplexus, qui sit amicus duorum i-
 cem inimicorum. to.19.244
 perſæ. to.5.31.b, & a
 perſarum regnum quantum durauerit to.
 31.b, c
 perſarum imperium. to.5.10
 perſicæ nugæ. to.6.3
 persecutionem pati, non semper laudat
 est: nec persecutionem facere, culpab
 to.2.51.i
 Nō qui persecutionē patiuntur, sed qui p
 pter iustitiam patiuntur, beati sunt. to.
 63.d, & 93.h, & 98.b, c, & 227.b, & 1
 Quæ sit persecutio eorum qui volunt pio
 Christo viuere to.2.20
 persecutio non semper culpabilis to.2.5
 & seq. & fo.65.e, f, & seq. to.7.176.f
 Iuste persequuntur boni malos. to.2.50
 In persecutionibus fidelium consolatio
 to.2.

tom.2.66.1, m
 persecutionem non esse
 tum iustitiam. Eodem.2.
 to.7.211.f
 persecutionem anlice
 ecclesiarum. to.2. epist
 persecutionem fugerunt
 to.3.265.g, h, to.7.1
 persequentes Ecclesiam,
 persequuntur, & hæreses, &
 to.4.332.i
 persequi quid.
 to.5.86.c, d
 persequi pro tempor
 persequentes ciuitas Ch
 persequentes agmina
 persequi vt obtineret æter
 quæ. to.5.228.c
 persecutionem patiuntur
 & persecutionem p
 persequi vsq; ad fin.
 persequentes Ecclesie de
 imitatores.
 persequi tempore Augu
 persequendum sit, quod q
 persequi decem persecuti
 persequi nullam superesse p
 persequi in iplo Antichristi
 persequi, & sequentibus
 persequi Christianorum
 persequi apostolicis
 persequi, Christianos el
 persequi.
 persequi persecutionem cath
 persequi, quid interfit.
 persequi iusta. to.7.76.f
 persequi cordis.
 persequi Ecclesie triple
 persequi inimicorum c
 persequi.
 persequi diuina, per
 persequi, in ali
 exemplum.
 persequi persecutiones
 persequi proficit.
 persequi modo non
 persequi, certe mal
 persequi Christiani, qui n
 persequi Ecclesia
 persequi, e, f
 persequi qui nos persequ
 persequi non vent

IN DIUVM AVGVSTINVM

om. 2. 66. l, m

persecutionem non esse certum argumen-
um iustitiae. Eodem. 223. c, & sequentib.

omo. 7. 211. f

persecutionem an liceat fugere ministris.

Ecclesiarum. to. 2. episto. 180. t. 7. 111. b, c

persecutionem fugerunt discipuli Christi.

tom. 3. 265. g, h, to. 7. 111. c

sequentes Ecclesiam, posunt. to. 3. 201. h

persecutio, & haereses, & iudicii expectatio.

tom. 4. 332. d

sequi quid.

tom. 4. 394. e

in bellauit pro temporali salute aduersus

persecutores ciuitas Christi, quauis habe

ret magnorum agmina populorum: sed

potius ut obtineret aeternam, non repu-

gnauit. tom. 5. 228. c

persecutionem patiuntur omnes pie viuen-

tes: & persecutionem patietur Ecclesia

Dei ab Abel vsq; ad fin. to. 5. 184. a, & seq.

persecutiones Ecclesiae decem, per decem

Imperatores. ibid. e, & seq.

persecutio tempore Augustini. ibidem, g, h

credendum sit, quod quidam putant, im-

pleties decem persecutionibus, quae fue-

runt, nullam superesse praeter vndecimam,

quae in ipso Anichristi tempore sit futura.

ibid. e, & sequentibus

persecutio Christianorum quae habetur in

actis Apostolicis ibi. g, h

arsaru rex, Christianos est persecutus. ibi. h

persecutio. to. 7. 90. h, & 177. f

inter persecutionem catholicorum, & here-

ticorum, quid interfit. tom. 7. 46. f

persecutio iusta. to. 7. 76. f, & 89. i, k, & 211. f

persecutio cordis. to. 7. 173. c

persecutio Ecclesiae triplex. to. 8. 23. e

persecutio inimicorum cessit ad honorem

Ecclesiae. to. 8. 45. h

dispensatione diuina, permittitur in alium

ad probationem, in alium ad coronam:

exemplum. to. 8. 49. d, e

non sentit persecutiones animi in Ecclesia,

qui non proficit. ibidem. h, i

persecutiones modo non desunt, etsi non

Imperatoris, certe mali populi. 8. 54. i, k

Maxime Christiani, qui nolunt bene viuere,

persequuntur Ecclesiam. to. 8. 56. a, & fo.

sequentibus. e, f

Qui sunt qui nos persequuntur. to. 8. 81. d, e

in persecutione non veniunt pēna, sed causa.

tom. 8. 83. a, & fo. seq. f, & 128. e

Multi habentes bonam causam, faciunt per-

secutionem: & habentes malam causam,

patiuntur persecutionem. to. 8. 75. e

persecutio paterna. ibidem, e, f

persecutio, iniqui, te facit purgatum: illum

reum. to. 8. 93. c

Qui alios in corpore persequuntur, prius in

anima moriuntur. ibidem. d

persecutio non semper in malo intelligitur,

sed significat perfecte sequi. to. 8. 106. b

Quod duplex sit persecutio fidelium aperta,

& occulta, & quae sit periculosior. tom. 8.

112. b, c

Non nos persequitur nisi mors. to. 8. 164. m

persecutor ablaturus est temporalia, sed nō

sempiterna eodem. 165. a, b, & 182. m, &

sequentibus.

Quod non desint persecutiones Ecclesiae, e-

tiam tempore pacis. to. 8. 174. m

Quod grauiore persecutiones faciant, qui

lōge facti sunt a sanctis, & ficti subintrāt:

quia non tanq̄ alieni deuitāt. eod. 180. f

Quod grauior & periculosior modo sit per-

secutio pie viuentibus, quam olim marty-

ribus. tomo. 8. 245. l, m

persecutionis tempora, in Ecclesia, distincta

sunt. eod. 246. c, d

persecutorum duo sunt genera. ibid. f, g

Sicut martyres persecutionem passi sunt cor-

poralem, ita nos in quantumcunq; pace

simus, necesse est ut persecutionem patia-

mur spiritalem. to. 8. 248. d

multi fortes sunt, cum apertas persecutiones

patiuntur ab hominibus: sed cum occulta

diaboli persecutione feriuntur, putant se

non coronari a Christo. tomo. 8. 330. f, g

Quod principes seculi dupliciter persecuti

sint martyres. Eod. 331. d, e, & fol. seq. i

Est persecutor bonus, non hominis, sed pec-

cati. to. 8. 371. l, & fo. seq. c

Quomodo gratis persecuti sint principes se-

culi Christianos. to. 8. 465. m

Si mortuus est diabolus, mortuæ sunt perse-

cutiones. tomo. 8. 495. d

Quod semper boni persecutionem passi sint

malorum, ab initio mundi. ibid. 1, & seq.

Ideo omnis malus persequitur bonum, quia

illi non consentit in malum eod. 496. m,

fo. sequen. c, d

Cum mali persequant bonos exercere pos-

sunt,

sunt, nō opprimere, quia, &c. Eod. 181. e, f
 Homo persequitur ut corpus occidat, diabo-
 lus per hominem persequitur, ut animā
 illaqueet. tom. 8. 54. a, b
 Illi quinq; vel aperte saviendo, vel occulte
 insidiando, persequuntur, nihil conantur
 quam vitam nostram perducere ad ter-
 ram. Eodem, 54. K, l
 persequentis manus fugit Paulus. to. 9. 84. d
 persequentium furori cedendum aliquando
 Eodem, 79. i
 persecutionem pati propter iustitiam, est pa-
 ti propter Christum. tom. 9. 99. d, e
 persecutor membrorum Christi, persecutor
 est Christi. Eodem, 140. a, b
 persecutionis nouissime tempus, an duobus
 mensibus intelligitur. tom. 9. 146. e
 Ficti Christiani, heretici, & Pagani, qua auis
 dissidere videantur, vno tamen animo in
 Ecclesie persecutione iungunt. t. 9. 148. b
 Malorum persecutio velut somnium euane-
 scit. ibidem.
 Superbi, cupidi, & luxuriosi, non solum per-
 sequuntur sanctos, sed etiam seipsos odio
 habent. ibidem. d
 Quomodo intelligatur, Omnes qui pie vo-
 lunt viuere in Christo, persecutionem pa-
 tiantur. to. 9. 224. f, & sequen. to. 10. 64. c
 Bene viuere, secundum Christi præsceptū,
 incipientes persecutionem patiuntur e-
 tiam a suis. tomo. 10. 18. l
 Mali semper persequuntur bonos, si non fer-
 ro tamen moribus. Eodem: 83. d, & 166. i
 Homo neminem persequitur, sed peccator.
 tom. 10. 92. K, l
 Iusti quomodo persecutionem patiuntur, &
 in summa pace Ecclesie. Eodem. 95. c, d
 persecutio iustorum, quę nunquam desinit
 vsq; in finem seculi. ibidem, & seq.
 persequuntur mali iustos. ibidem. c, d
 persecutio quā Paulus passus est. to. 65. d, e
 Adulterium & homicidium nō cōmisit Da-
 uid, cū Saulē persecutorē pateret. Eo. 101. f
 Sunt quædam peccata in fratribus, inimico-
 rum persecutione grauiora. to. 10. 155.
 Quomodo cōpatiuntur oratio pro persecu-
 toribus, & oratio, ut illi puniantur. ibid. x
 persequuntur boni & non mali, a diabolo: &
 quare. to. 10. 170. e
 Ex quo Iudæi Christum persequi cęperunt,
 ipse ad gentes fugere cępit. tomo.

10. 259. b, c
 De persecutione Christianorum. to. 10. 30
 Qui in persecutione Christum negat, ha-
 veniam plagę. ibidem
 Ad perseverantiam exhortatio. to. 4. 36
 A breuitate tēporis. t. 8. 9. g, h, & 93. f, & l
 A pręmio. to. 8. 8. 9. i, & l
 De bono perseverantię. tom. 3. 358. h, to.
 410. e, & sequen.
 perseverantia in bonis, a deo. to. 3. 66. K.
 349. c, to. 7. 41. f, & 433.
 perseveraturum se in bono nullus potest
 re, nisi aliqua reuelatione a deo fiat
 tus. tom. 5. 98
 Qui perseverauerit vsq; in finem, hic sal-
 erit exponitur. to. 5. 22
 Nō est magnū p̄seuerare, nisi inter molestias
 & tentationes, & scādala, &c. to. 8. 166.
 perseverare vique in finem a deo donari
 Eodem. 224. l
 Perseuerantia, ad virtutē p̄tinet. to. 8. 533.
 Perseuerantia efficit ex prohibentibus imi-
 tores, laudatores, & hortatores. to. 19.
 perseverantia, pręmium. Eod. 2
 Qui perseverat patendo, tandē consequitur
 optatum. to. 10. 212.
 perseverantia. tomo. 10. 28
 perseverantia effectus, ibidem.
 Contra diaboli insulsum, sola valet perse-
 rantia. ibidem
 persiana sententia, quid ad nos? to. 1. 18
 personarum acceptio apud deum nulla. to.
 2. 140. m, tom. 4. 430. l
 personę tres in vna natura diuina. t. 2. 96. i
 Vide, Trinitas.
 Quod in aliis personis plerunq; flagitiū est
 in diuina vel prophetica persona magis
 cuiusdam rei signum est. tomo. 3. 17
 persona filii. to. 3. 75
 personarum in diuinis, distinctio. to. 3. 75.
 to. 9. 152. k, l, & 177. a, b, & 237. d, & 24
 m. tom. 10. 124. c, & 139. d, & sequen.
 192. f, & 217. b
 Quę personis communia, quę non. t. 3. 79
 Actiones personarum proprię. ibid.
 In vna persona interdum intelliguntur om-
 nes. tomo. 3. 82. b, & seq.
 Nec personę tres proprię dicuntur. t. 3. 10
 De personis q̄ cōmuniter p̄ducentur. ibi.
 Attributa per Hilarium singulis personis. to.
 3. 110. m, & sequen.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Que relative dicuntur non cōgruunt omni
 s personis. to. 3. 111. m
Tri personarum eadē essentia. to. 3. 113. d
Oio temperanda pro personarū diuersita
 to. 4. 327. i
Tri personarū. to. 4. 334. b
Aequalitas personarū. to. 6. 18. f, to. 10. 224. g
Personarum acceptio quid sit. to. 7. 288. g
Personarum mutatione in scriptura. 8. 133.
 h, & seq.
Persona vna corporis & animæ Christi cū
 unitate. to. 9. 37. m
Necessaria personarum trinitas, in unitate es
 sentie. Eod. 184. g
Vne substantiæ & personæ nomina, ad diui
 nitatem transferantur. ibid. i
Conqualitas personarum deitatis nō ē ho
 moretur. to. 9. 185. d
Personarum diuinarum, per ignē & animā
 declaratio. Eod. 191. e
Diuinarum personarum distinctio. to. 9. 170.
 & l. m, & 172. b, c
Diuinarum personarum attributa, & relatio
 es. to. 9. 191. e
Aculitrium personarum. to. 9. 200. a, to. 10.
 22. k, & 224. g
Confusus diuinarum personarum ex se inui
 em. to. 9. 203. f, g, & seq.
Tri personarum comparatio. to. 9. 190. k
Tri personæ non dicuntur dii, vel omni po
 tentes. Eod. 241. l
Personæ in diuinis singillatim plerumq; per
 reaturæ significationes, non per suā sub
 stantiam demonstrantur. to. 10. 12. f
Distinctio trium personarum, per compara
 tionem ad citharam. Eod. 124. e
Beatitudo est illis qui trium personarū & to
 trius trinitatis articulos intrepide confite
 ur. to. 10. 125. g, h
Ex dā dicuntur de personis diuinis substantia
 ter, quædam vero relative. to. 10. 139. f, g
Insuperabilis unitas naturæ, non potest sepa
 rabiles habere personas. to. 10. 140. d
Idem est natura in vna quoque persona di
 uina, quæ in tribus simul. Eodem. 139. m
Es personæ dicuntur simul trinitas, & nō
 triplex Deus. Eod. 140. a, b
Ite sint propria vniuscuiusque personæ di
 uinæ. ibi. b
Tri personæ verius dicuntur æquales, quā
 similes. to. 10. 140. m

personæ diuinæ non sunt dispares in colore.
 to. 10. 142. d, e
Proprietates trium personarum. to. 10. 197.
 b, 217. c, d
Symbolum continet quicquid prius de qua
 libet trinitatis persona fuerat pronuncia
 tum. to. 10. 194. e
Qui in vna trium personarum nū crediderit
 in alijs duabus credidisse nō proderit eo.
 217. a
In trinitate non sunt imaginandæ personæ, si
 cut in hominibus. to. 10. 222. c
Personarū diuino proprietatibus, sed vni
 natura. ibi. c, & l.
Quicquid de vna persona dī præter proprie
 tates, de qualibet intelligi pōt. to. 10. 222. l
In Christo vnica ē persona hominis & Dei.
 to. 10. 223. h, & k
Confutatio errorum Iudæorū, circa trinita
 tem personarum. Eod. 224. f
Vna eademque persona, prout tempus & lo
 cus exigit, diuersam habet significationē.
 to. 10. 225. e
Pertinacia deplorata. to. 7. 128. c, d
Pertinacia hereticorū improbat. to. 9. 23. r, d, e
Adversum eos qui negāt ad Deū aliquid per
 tinere. to. 4. 152. l, & seq.
Pertinere pro constanter tenere. to. 7. 234. h, i
Perturbationes animi quatuor. tom. 1. 62. b
Perturbationes an cadant in animā sapiētis.
 to. 4. 30. d, e, to. 9. 87. h, i
Perturbatio quid sit. to. 5. 70. b
Perturbatio non dominatur sapienti. ibi.
Perturbatio Dei. to. 8. 4. l, m
Perturbatio Christi, quid nobis significarit.
 to. 9. 87. m, & seq.
Perversum iudicium. to. 3. 6. d
Perueritas. to. 3. 51. h
Cum peruerso peruerteris, ita est si cū cepe
 ris esse peruersus, tibi Deus peruersus ē vi
 des, cū tu mutatus sis, nō ille. to. 8. 261. d, e
Secundo pede. to. 2. 84. g
Vtroque claudicantes pede. to. 2. 29. g
Nomine pedum, præsentia. t. c. 157. g, in fine
 to. 4. 191. a
Pedes Dei. to. 4. 349. l
Pes animæ amor. to. 8. 21. i
Pedes tui charitas tua, duos ergo habeto pe
 des. to. 8. 78. c
Pes superbiæ quid sit. to. 8. 89. a, & 470. d
Pedes animæ tunc commouentur, & c. to. 8.

106.i. & 261.e. 265.g.
 pedē tingere in sanguine, quid sit. t. 8. 235. b
 pedes domini, qui sint. to. 8. 336. m. & seq. &
 536 l
 pedes animi, affectus nostri sunt. t. 8. 330. a,
 to. 9. 85. K
 pedes ne sectentur errorem, à Deo auerunt.
 to. 8. 451. K, l
 pedes, animę non mouet ad ruinam nisi su-
 perbia, ad ambulandū & ad perficiendū
 chatas mouet. to. 8. 470. e
 pedes tui tunc stabunt, si perseueraueris in
 Christo. to. 8. 506. d, e
 pedes discipulorū Christus lauit, durate cę-
 na. to. 9. 9. h, to. 10. 191. h, i. & seq.
 pedes habet lauare etiā qui mūdus est totus.
 to. 9. 85. K
 pedes lauare, mystice quid. ibid.
 pedes inquinare quomodo timet Ecclesia, vt
 sponso aperiat. to. 9. 86. a
 pedes Ecclesiam nouissimi tēporis, multis
 probandam tribulationibus designant. to.
 9. 141. g, h
 pedes, Apostolos & predicatores designant,
 to. 9. 144. K, l, to. 10. 103. g
 Si motus est pes meus: exponitur. to. 10. 14. d
 Lauare pedes peregrinorum. to. 10. 161. g
 pestis & matronarū venenis exorta. t. 5. 25. i
 pestilentia ingens. ibi.
 pestilentia. 80000. milia hominum periit.
 to. 5. 30. m
 pestilentia quid sit, & qd significet. t. 8. 4. e, f
 prouerbiū Punicum, Pestilentia ante ostiū
 venit, & nummum quærīt, duos illi da, &
 ducat se. to. 10. 83. f, & 95. f
 petilianus, Episcopus Donatistarū, Constan-
 tinensis. to. 1. 25. i
 Contra literas Petiliani Cirthenfis Episcopi
 Donatistę. to. 7. 24. a, & seq. Retractata. t.
 1. 23. m, in fine.
 Contra Petilianum. to. 7. 81. h, i
 petitiones. to. 2. 90. f, g
 petenti quid sit dandum. to. 4. 403. m, in fine.
 petitio. to. 4. 414. l
 petendum quid. to. 8. 171. K, l
 Vide, Oratio.
 Deus propitius negat, quod male petimus:
 & iratus dat petenti, quod male petit. t. 8.
 44. K, l
 Ipsum pete qui fecit omnia, & ab illo habe-
 bis omnia quę fecit. to. 8. 83. g

petitio cordis & carnis differunt. to. 8. 6
 Nihil petas à Deo preter ipsum Deum. to.
 114. e, f
 Non debemus petere aliquid fixum,
 quo nobis Deus scit expedire. to. 8. 1
 Quod fideles multa petant secundum sectam,
 sed non exaudiuntur. to. 8. 199. l
 Ab omnipotente cū petitis, aliquid magis
 petite: non qualia petunt qui nō dū cre-
 derunt: aut quę donantur malis, sed quę
 seruat bonis. to. 8. 211
 Dare vult Deus, sed non dat nisi petenti,
 det non capienti. to. 8. 382.
 Qui plus petierit quā ei debetur, & quod
 debetur amittet. to. 8. 445
 Quę petere debeamus à Deo. to. 8. 51
 petendū est in nomine Christi, quod à C
 sto accipere volumus. to. 8. 93.
 petere in nomine Iesu, est qđ pertinet ad
 tionem salutis peteret. to. 9. 6
 In nomine Christi petere. Ro. 10. 7. i, k, & 1
 a, b
 Quicquid petimus à Deo, nō voluntati,
 sed saluti dat. to. 9. 133
 De eo quod scriptum, Petite & dabitur
 vobis, &c. Sermo. to. 10. 3. l, & 1
 petere quærere, pulsare. to. 10. 4. c, d, & 1
 petunt fragiles à fragilibus, & quomodo
 dent. e, f
 Quę secure petantur à Deo. to. 10. 45
 Quare dominus qui ad peredum nos ho-
 ditur aliquando petita differat. to. 10. 2
 Qui, & quid à Deo nos petamus: & qui
 & quid, qui a nobis petunt. to. 10. 4
 Dominus hortator vt petamus, & dator
 petimus. to. 10. 2
 Confidentiam petēdi dominus nobis ded
 inter nos petitor, cum patre dator. ibi
 Qui à Deo in oratione petendū. to. 10. 149
 Ex septem petitionibus tres ad vitam eter-
 pertinent & quatuor ad pręsentem. to.
 196. e, & 218. m
 Et ad quid spectent. to. 10. 218. m, & se
 copiose.
 Qualis debet esse qđ petit, quid petat, p qđ
 petat, & à quo petatur. to. 10. 300
 petra, Christus. t. 1. 17. j, t. 10. 13. K, & 104
 petra erit Christus, qualis locutio. t. 1. 137
 m. to. 3. 88. m, & 202. f
 petra, p solo fidei fundamēto. t. 3. 91. d, &
 petra

petra à Moysē percussa en-
 gnificat: Christum.
 petra, Ecclesia.
 petram conueriti in stagna
 tom. 8. 430. f
 petra est domus fulcra in
 quod sit refugium herina
 idem m
 petra quę edificare, est audi
 1. 166. e
 petra in mari fluctibus tun
 gunt. tom. 8. 39
 petra, quid in scripturis. to.
 apertius, copiose.
 Qui petra qui capiti Iaco
 to. 166. m, & sequentib
 petra in deserto, d
 eodem. 174. g
 petra percussa, quid.
 petra dibere.
 petra corporis Christi
 petra dunt, & ratio.
 petra duo.
 petra clarissima femina
 Apostolus, eius vo
 petra solu dimisit quie
 quid habere cupieb
 quomundum dimi
 mundum acceperit.
 petra & Pauli a Christi
 petra. & g. h
 petra, sit de prador
 petra piscatio, & de p
 to. 10. 168. d
 petra vocans a Christo, sta
 petra significet quod supei
 tom. 8. 1
 petra super aquas ambulan
 petra
 petra mari mergitur pec
 petra affectu.
 petra mari deficiente,
 petra
 petra negatio.
 petra, & baptis
 petra, qui pręsumptor,
 petra

IN DIUVM AVGVST IN VM.

Petra a Moysse percussa emittens aquam, significat Christum. tom. 7. 117. g.
Petra Ecclesia. tom. 7. 132. i.
Petra conuerſi in ſtagna aquarum, qd ſit. tom. 8. 430. f.
Petra eſt domus fulicæ in mari. tom. 8. 397. K.
Quod ſit refugium herinaceis, & leporibus. bidem. m.
Petra edificare, eſt audire & facere. tom. 1. 386. c.
Petra in mari fluctibus tunditur, ſed nō fran-
 gitur. tom. 8. 397. K. tom. 9. 123. f.
Petra, quid in ſcripturis. tom. 10. 104. m. &
 equentibus. copioſe.
Quid petra qui capiti Iacob impoſita. tom. 1. 166. m. & ſequentibus.
Percuſſa petra in deſerto, dedit aquam abū-
 e. eodem. 174. g.
Petra bis percuffa, quid. ibidem.
Petra bibere. ibidem.
Petra typus corporis Chriſti. tom. 10. 182. a.
Petra ſinduntur, & ratio. eodem. 187. b.
Petrae duo. tom. 4. 39. l.
Petra, clariſſima ſamina. tom. 3. 231. e. f.
Petrus Apoſtolus, eius vocatio & vita.
Petrus. tom. 5. 183. g.
Petrus non ſolū dimiſit quicquid habuit, ſed
 quicquid habere cupiebat. tom. 7. 396. e.
Quod totum mundum dimiſerit, & totum
 mundum acceperit. ibidem. f.
Via Petri & Pauli a Chriſto vocatio. tom. 1. 268. c. & g. h.
Petrus piſcans, ſit de prædone prædatio, de
 iſcatore piſcatio, & de pirata captiuitas.
 tom. 10. 268. d.
Petrus vocatus a Chriſto, ſtaim ſecutus eſt
 eum. ibidem. d.
Quid ſignificet quod ſuper mare ambulauit.
 tom. 8. 115. i. K. & 173. e.
Petrus ſuper aquas ambulans, infirmitate
 epidauit. tom. 9. 213. h.
Tributio Petri ſuper aquas, quaſi mors fi-
 niſuit. tom. 10. 14. K.
Petrus in mari mergitur pedibus, ſed non
 mergitur affectu. tom. 10. 262. i.
Petrus in mari deſiciente, deſicit ſemita.
 bidem. i. K.
Petri negatio. tom. 2. epi. 108.
Petrus egreſſus præſumptor, & tam creber
 gator. tom. 2. 178. a. b.

Petri negatio. tom. 4. 13. d. e. & 163. h. tom. 10.
 186. l. m. & 189. h. & 190. l. m.
Petri negatio trina. tom. 4. 163. h. & ſequen. &
 166. l. & ſequen. copioſe. tom. 9. 115. i. K.
Petrū quō dominus reſpexit. tom. 4. 167. e.
Petrus ſibi diſplicuit, & ſibi placuit. tom. 5. 205. b.
Petri timor & fiducia. tom. 6. 162. e.
Nec in Petro imitanda omnia. tom. 7. 146. c.
Quod ante tentationem præſumendo igno-
 rabat ſe, ſed negando dicit ſe. tom. 8. 90.
 c. & 194. i. K.
Qua ter negauit dominum timendo, ter in-
 terrogatur conſitendo. tom. 8. 335. a. b.
Non ideo negauit Chriſtū, quia Chriſtus hoc
 prædixit, ſed quia timuit. tom. 8. 339. a. b.
Petrus non excuſandus in domini negatio-
 ne. tom. 9. 90. c.
Petrus ſelici gaudet ſue negationis exitu. to-
 9. 122. a. & ſequentibus.
Petrus morientem negauit, quem conſeſſus
 eſt reſuſcitatum. ibidem. b.
Petri timor ter Chriſtū negauit, ei uſq; amor
 ter eum conſeſſus eſt. tom. 9. 131. h.
Petri negatio & penitentia. tom. 9. 212. h. i.
Petrus Chriſtum negans, designabat nullum
 uſque adeo iuſtum non in ſe debere præ-
 mere. tom. 9. 242. g.
Petrus mortuus eſt pro abſente, quem deſpe-
 rando negauerat præſentem. ibidem. l. m.
Petrus peccauit in filium hominis, ſed non
 in ſpiritum ſanctum. tom. 10. 12. h.
Conditio noſtra in Petro conſideranda eſt.
 eodem. 14. k.
Petri imperfectio. tom. 10. 110. m.
Petrus abſcidit auriculam Malchī, & quare.
 eodem. 186. K. l.
Petrus Chriſtū negare non potuiſſet, ſi Chri-
 ſto adhæſiſſet. ibidem. l.
Negatio Petri ad vocem ancillæ. tom. 10.
 189. h. & 190. h. i. & l. m.
Petri ſletus. eodem. 189. h.
Petrus paſſionis timore perterritus, Chri-
 ſtum negat, quem latro ſecum pendens,
 crucifixum adorat. tom. 10. 190. c.
Petrū quare Deus pmiſerit labi i peccati. K.
Petrus amariffime fleuit. ibidem. m.
Petrus uſque ad mortem Chriſto promiſit,
 & in timore negauit. tom. 10. 191. l.
Petrus Chriſtum negauit deorſum, quem la-
 tro ſurſum eſt conſeſſus. tom. 10. 193. e.
Petrus videns reſurrectionem prænunciatā
 O o ſecu.

fecurus ablescit. eodem. 195. a
 Pet. mortē timēdo, vitā negauit. t. 10. 203. K
 Pet. post negationē fideliōr factus, maiorem
 grām quam amiserat, inuenit. Bod. 262. h
 petrus primus omnium Apostolorū, fuit in
 passione domini turbatus. tom. 10. 267. a
 An Petrus negando Christum, occidi timue
 rit. ibidem. c. d
 petri pedes primo lauit Christus. to. 9. 85. f
 petrus & Ioannes intrantes Christi monu
 mentum, nondum credebant eum resur
 rexisse. Eodem. 119. K
 petrus ad sepulchrum properat. to. 10. 194. m
 Petri nomen, & pontificatus ipsius.
 institutio.
 petrus a petra nomen accepit. to. 10. 7. i. to.
 9. 223. f. g
 petrus quando hoc nomen accepit. tom.
 4. 141. l. & 154. K. & 181. h. tom. 10. 13. i. K
 petrus Cephas. tom. 4. 181. h
 petre diligis me plus his, &c. exponitur. to.
 5. 122. h. & seq.
 petrus reuelāte patre dixit, Tu es Christus,
 &c. tom. 5. 72. a
 petrus beatus & Satanas appellatus. to. 6. 137
 h. eod. tempore. to. 10. 200. h
 Et cur. to. 8. 181. f. & 474. m. & seq. & 529. i
 petro non solum datę sunt clauē regni cę
 lorum, sed & successoribus. tom. 9. 80. g. h
 petrus post acceptiōē spiritus sancti, exiit
 vitā pteritā & mores. tom. 9. 101. b. c. & e. f
 petrus quare rephesus est a Chro. t. 9. 114. m
 Christi verba ad petrū. Sequere me, quid si
 bi velint. to. 9. 122. h. i. & fo. seq. g. & seq.
 petrus ad Christi, super amore eius, inter
 rogationem confirmat trinitatem, vt cō
 folidet vnitatem. tom. 6. 233. a
 Laus confessionis petri. tomo. 1. 39. K
 petrus a petra, cognomine beatus, ecclesie
 figuram portans, apostolatus principatū
 tenens. tom. 9. 123. e. f. to. 10. 13. K
 Super hanc petram ædificabo Ecclesiā meā
 locus expositus. to. 10. 13. K
 petrus ædificatus super petram, non petra
 super petrum. ibidem
 petrus, quare beatus. & quare petrus. ibid. l
 petrus, quare satanas. ibidem
 petrus in Christo beatus, in se satanas, & quę
 hominum sunt sapiens. to. 10. 13. l. m. &
 sequen. & 89. g. h
 Christus quare petrum tercio interrogari

de amore ouitum. to. 10. 41. d. & sequi.
petrus quare ter a domino rogatus, si
amaret. tomo. 10. 43. c. & 203. h. & 26 b.
petrus quare responderit Christo pro disci-
pulis omnibus. tom. 10. 88. K. & 267. c.
petrus, pro Christo Ecclesiarum soliditas,
deuotionis petra dicitur. tom. 10. 26 h.
Soli petro dictum est, Super hanc petram
ficabo Ecclesiam meam. tomo. 10. 2
Petrus Apostolorum princeps.
petri successorum aliquot catalogus. t. 1.
226. c. d.
petri claus. to. 3. 73. b. tom. 9. 1. g.
petrus pontifex Romanus. to. 7. 4. g.
In petris multis, vna petra audit. to. 8. 3. a.
petrus, os Apostolorum. tomo. 9. 5. i.
petrus vnus pro omnibus ligandi & solu-
di accepit potestatem. eodem. 13.
In petri persona ligandi & soluendi potes-
tem accepit Ecclesia. tomo. 9. 5. g.
In petro vniuersa Ecclesia claus regni-
lorum accepit. eodem. 123. & 14.
pet. Apostolorum primus. tom. 5.
h. to. 10. 13. i.
petrus abundantiore gratia vnus idem
primus Apostolus. to. 9. 123. e. & sequi.
petro primum pedes lauit Christus. eodem.
85. h.
Petri signa & miracula.
petrus paralyticum restituit. tomo. 3. 2. i.
Socrus petri sanata. tom. 4. 1. f.
Christiani non in petru credunt, sed in
petrus credidit. tom. 5. 1. b.
petrum quidam, dixerunt maleficum. to. 10.
5. 185. g.
Quid significet quod petro dicitur, Occide
& manduca. tomo. 3. 547. b. c. & 481. e.
Lihte submissio trina in petri visione
tatis mysterium. tom. 10. 118. e. & sequi.
petrus, accepto spiritu sancto in die peni-
stes plures ad penitentiam & ad fide-
uertit. tom. 10. 16. a.
primum miraculum petri, fuit sanatio
di. tom. 10. 26 h.
Beatus, petrus claudo, loco argenti, com-
lit sanitatem. ibid.
Petri virtutes.
petri virtutes. tom. 3. 25. g.
petri bonitas, & disciplina. tomo. 10. 91. i.
petri Apostoli bonitas, seueritas, & scientia
ibidem.

Petri infirmitas,
& petro reprehensio à Paulo
consono acriter confici-
& ioh. q. d. 6, & sequen-
tis peritiosa solutatio
habenda.
Simulatio, & timor, qd
legem non seruauit
& sequen-
Barnabe error rep-
reheusus i. o. i. & 16. d
Petro reprehensio à Paul-
o.
infirmitas,
Petrus in domino, &
& s. h. & s. g. h. &
infirmitas, & confirm-
Petri & Pauli pa-
nopolichrum.
paulus.
Petri martyrium.
mens mortuus est, &
quis est Petrus post-
Paulus una die pas-
ca Paulus sunt a quale-
bus funt passione, & fi-
gures & Paulus occi-
cruce capite in terra
(to. i.)
Petrus & Paulus
Sauln Paulum, f
terram Petri & Pa-
uoli, procefferat:
Paulo dies pro merit-
sceptor decretus
a
vbi iam fuerat
vbi non erat.
torum, Paulus a
Pauli negociati-
orum comp
Petri typi.
totius figuram
& ptece.to

IN DIVVM AVGVSTINVM

Petri infirmitas, & error. *to. 10. 41. d. & seq.*
 Petro reprehendo a Paulo, Aug. cum Hie-
 onymo acriter conficitur. *to. 2. 12. 1. m*
 fo. seq. d. e, & sequen.
 peti superstitiosa simulatio, & alia in eo re-
 endenda. *to. 3. 25. 7. c*
 peti simulatio, & timor, qui sciuit post Euā-
 elium legem non seruandam. *to. 2. 15. c,*
 & sequen.
 peti & Barnabæ error reprehenditur. *to. 4.*
m, & 10. 1. & 16. d
 Petro reprehendo a Paulo, Cypriani sen-
 tentia. *to. 7. 12. 5. c, d*
 peti infirmitas. *to. 9. 90. e*
 Quid Petrus in domino, & quid in se, *to. 10.*
1. b, & seq. & 89. h, & seq.
 peti infirmitas, & confirmatio. *to. 10. 17. b, c*
 Petri & Pauli passio. *to. 2. 45. i*
 peti sepulchrum. *to. 2. 51. g*
 peti gladius. *to. 4. 128. K*
 peti & Pauli martyrium. *to. 8. 53. K*
 peti nolens mortuus est, sed volens coro-
 natus. *to. 10. 1. & 16. d*
 Cæpessus est Petrus post Christum. *to. 10.*
1. 57. i
 peti & Paulus una die passi sunt. *ibi. i, & m*
 peti & Paulus sunt æquales meritis, qui
 quales sunt passione, & fidei deuotione.
 idem. *m*
 Quid petrus & Paulus occisi sint. Eodem.
 8. a
 peti in cruce capite in terram demerso est
 ius. *to. 10. 268. m, & seq.*
 Petrus & Paulus
 Quid ex Saul Paulum, fecit ex Simone
 rum. *to. 10. 267. e*
 In nem terram Petri & Pauli rumor, tē-
 re August. procefferat. *to. 10. 267.*
 peti & Paulo dies pro merito, locus, p glo-
 & persecutor decretus est pro virtute
 lem. *268. a*
 peti vineam ubi iam fuerat reparat, Pau-
 plantat ubi non erat. *ibid. i*
 peti ad iudæorum, Paulus ad gentium sa-
 em electus. *ibidem. h*
 Va. Petri & Pauli negotiatio. *ibid. h, i*
 Peti & Pauli gestorum comparatio. *ibid. k*
 Petri typi.
 Peti ecclesiæ totius figuram gerit. *to. 1. 17.*
 h. *to. 3. 25. 7. c, & præc. to. 8. 41. K, tom.*

9. 80. fg, to. 10. 13. 1, & 118. e
 In petri persona, significati sunt in Ecclesia
 boni. *tom. 9. 88. g*
 Petrus Apostolus, Ecclesiæ vnica typum ge-
 stauit. *tom. 10. 13. e*
 petrus, pōpulus Christianus. *tom. 10. 13. K*
 petrus, in Ecclesia firmos & infirmos adum-
 brat. *ibid. m, & seq.*
 In Petro communis omnium nostrorum cō-
 ditio. *to. 10. 14. g*
 Christus in Petro format Ecclesiā. *to. 41. d*
 Sermones de sancto Petro. *to. 10. 14. g*
 In festo cathedræ S. Petri: Sermones duo. *to.*
10. 262. f, & seq.
 Recte ecclesiæ natalem sedis Petri colunt. *ibi.*
 pro Ecclesiarum salute suscipit. *ibi.*
 In vigilia Petri & Pauli Apostolorum: Ser-
 mones. *tom. 10. 267. a*
 In festo Apostolorum Petri & Pauli: Sermo-
 nes quinque. *ibid. d, & sequen.*
 In festo Petri ad vincula: Homilia. *to. 10. 269.*
b, & sequentibus.
 phalaridis taurus. *tom. 2. 69. g*
 phalech, interpretatur diuident. *tom. 5. 144. h*
 phanaticorum vaticinia. *tom. 3. 280. b, & se-*
quentibus.
 phantasia, siue phantasma, quid Græcis. *to. 1.*
182. e
 phantasmata quæ dicantur. *to. 1. 236. b, Retra-*
cta. 13. i, K
 phantasmata conficta quomodo iudicentur
 eodem. *241. l*
 phantasmata deū videre nō sinunt. *ibi. 241. a*
 phantasmata nostra superstitiosa, & mera ido-
 latria. *Eod. e, tom. 4. 100. c*
 phantasmata nostra amplectimur verum re-
 linquentes. *tom. 1. 245. h, & fo. seq. d, e*
 phantasia, imaginatio. *to. 2. 100. m, & seq.*
 phantasiarum triplex genus. *tom. 2. fo. 101. c*
 phantasiæ imaginariæ vis matrum concipiē-
 tium. *to. 3. 126. c, to. 4. 35. f*
 phantasiæ. *to. 5. 75. b*
 pharao, nomen regis dignitatis apud Aegy-
 prios. *to. 3. 34. b, & i*
 pharaonis obduratio. *tom. 4. 44. d, e, & h, &*
202. e, f, to 10. 171. i, & seq.
 pharao. *to. 5. 84. b, & seq.*
 pharao non fuit permixtus violare uxorem
 Abrahæ. *to. 5. 149. h*
 pharao, & Nabuchodonosor, comparantur
 to. 7. 397. h

pharao, interpretat dispatio. t. 8. 514. m. & se.
 pharao & Aegyptii persequuntur Israellem,
 & quid significet. to. 10. 170. d. e.
 pharao, diaboli typum gerebat. ibidem. i.
 Filia pharaonis, Ecclesia figura. ibidem.
 pharaonem non diuina potentia, sed diuina
 patientia indurauit. to. 10. 171. l.
 Supbia pharaonis indomabilis. to. 10. 172. a.
 De pharaone, Sermo. ibidem. d. & seq.
 pharao iubet masculinam prole occidi. ibid. f.
 pharaonis in innocentes crudelitas. ibid. h.
 pharao bellum mouet in Iudaeos. ibidem. k.
 pharisei, apud Hebreos, qui fuerint. to. 10.
 27. c. d. & 73. a.
 phariseus, quid interpretatur. to. 10. 73. a.
 pharisei pestis. to. 3. 357. a.
 phariseorum cathedra. to. 4. 159. a.
 pharisei iactantia. to. 8. 63. h.
 phariseorum munditia. eod. 372. d. e. & fo.
 536. m. to. 10. 27. b.
 Contra phariseos. to. 9. 72. a.
 pharisei, & publicani, differetia. to. 9. 20. d. e.
 phariseorum decimationes. to. 10. 27. d.
 De Publicano, & phariseo, similitudo ex-
 planata. to. 10. 30. k. l. & 41. f. & 91. e. f.
 & 117. i. k. & 120. f. g.
 phariseorum doctrina, zelus, iustitia, & sciē-
 tia. to. 10. 38. d. & i.
 phariseorum malitia. to. 10. 39. g. h.
 Tricorne phariseorum, erga Christum, ar-
 gumentum, de muliere in adulterio de-
 prehensa. ibidem. k. l.
 phariseus, spina est. to. 10. 42. f. g.
 Inuictiua in phariseos. to. 10. 197. g. h.
 phlegous. to. 5. 169. f.
 phenix. to. 5. 3. e.
 phenicis procreatio. to. 10. 286. f.
 pherecydes philosophus Syrus. to. 1. 154. i.
 to. 2. 4. h.
 phila confessionem, & noui sacerdotii pro-
 paginem signat. to. 9. 143. c.
 phiala plene ira Dei, sunt, odor & verbum
 Dei. to. 9. 147. a.
 phialarum plagae, qui d. ibidem. b. & seq.
 phialarum effusio, quid sit. ibidem.
 philaster Brixianus Episcopus, de heresibus
 scripsit. to. 6. 2. e. & 6. b.
 philippus. to. 1. 28. m. & 67. g.
 philippum quare dominus interrogabat, cum ip-
 se sciret quid esset facturus. to. 9. 46. f.
 philippus patrem patebat videre, quem si-

lio putabat meliorem. eodem. b.
 In festo sanctorum philippi & iacobi
 stolorum, Homilia. to. 10. 26. m.
 philistei nati sunt de filiis Cham filii De-
 i. to. 5. 143. e.
 philistiim, interpretantur cadentes potine
 & quid significant. to. 8. 3. b.
 philo philosophus Academicus. to. 1. 1. b.
 philo alter Plato. to. 6. 8. k.
 philo quomodo exposuerit arcam dilu-
 ii. ibidem. k.
 philocalia, amor pulchritudinis. to. 1. 1. f.
 De philocalia & philosophia. ibid. m.
 Retracta. to. 1. 8. g.
 philocalus Hipponesius primarius. to. 6. d.
 philosophari secundum elementa huius
 di. to. 5. 6. e.
 philosophantium duo genera Athenis. a.
 5. 65. e. & seq.
 philosophari, est amare Deum. to. 5. c.
 d. & 68. h.
 philosophari, est mortem praemeditari. to.
 10. 288. K.
 philosophia, amor sapientiae. to. 1. 3. &
 145. e. & 159. f.
 Ad philosophiam quomodo accensus
 gustinus. to. 1. 1. k.
 Ad veram philosophiam exhortatio. to. 1.
 140. c. d. & seq. & 155. d. to. 2. 79. l.
 philosophantes impediunt mundanum
 bre. to. 1. 140. g. & 2. k.
 philosophia quid. to. 1. 14. d.
 philosophia poetice praefenda. eod. 1. d.
 philosophiae laus, & utilitas. to. 1. 15. 4. i.
 quentibus. to. 1. 15. 4. i.
 philosophia vera, est Christianismus. to.
 154. b. c. & to. 2. 79. l. m.
 philosophiam huius mundi, nostra philo-
 sophia detestatur. eodem. d. f.
 philosophiae vere summa. to. 1. 1. d.
 De laude ac defensione philosophiae, & se-
 rius Ciceronis. to. 1. 1. d. & seq. d.
 philosophia in tres partes diuiditur. to.
 21. 2. m. & sequen. & to. 5. 13. h. i. fo.
 84. h. & sequentibus.
 philosophiam Plato in tres partes diu-
 mo. 5. 66. k. & 100. e.
 philosophiae nomen exortu dicitur a
 gora. to. 1. 1. d. & 159. f.
 philo-

philosophia vniuersam, a
 is, primus socrates in
 to. 6. 5. c.
 philosophiam morale Soc-
 ratem sequen.
 philosophia morali agi-
 tatione quo nullus pot-
 philosophiae studium, in ac-
 tione versatur.
 philosophia ois ad Deum re-
 philosophia tripartita.
 philosophia ad beatam vit-
 a.
 philosophiae literis licet n-
 agnoscant ipsas, non
 principium naturae,
 to. 5. 68. d. e.
 philosophiae non pot esse ve-
 ritas via fidei, vel Cl-
 a.
 philosophia naturalis magis
 ingenia, quam ad il-
 lera sapientia.
 philosophia moralis clarior
 mandandi causa nulla
 minus sit.
 philosophia valet ad tribula-
 tionem veram, dicit
 esse paucis.
 philosophia vera nullum do-
 minum.
 philosophos, non vera pietate
 recte falsis tractati.
 philosophi nimium laudati ibi-
 dem.
 philosophorum rixae, & super-
 biae. to. 1. 15. 4. i. & 2. 5. g. h.
 philosophorum nomina quae
 veritatem.
 philosophorum superbiam
 philosophi aliter docuerunt
 to. 1. 1. d. & fo. seq. d.
 philosophos non recte docu-
 erunt.
 philosophi gloriā m-
 6. per totum.
 philosophi damnatur studi-
 um virtutes, &
 philo-

IN DIVVM AVGVSTINVM

philosophia vniuersam, ad corrigendos mo-
es, primus Socrates inflexibile memora-
ur. eod. 65. c.
philosophiam moralem Socrates composuit.
ibid. & sequen.
philosophia morali agit de supremo bo-
o, sine quo nullus potest esse beatus. ibid.
philosophie studium, in actione & contem-
platione versatur. ibid. K.
philosophia omnis ad Deum reducitur. ibid. I. m.
philosophia tripartita. ibidem
philosophia ad beatam vitam tendit. tom. 5.
7. b. c.
philosophia literis licet non utatur Christia-
nis ignorans ipsas, non tamen ignorat Deum
le principium naturae, doctrinae, & gra-
tiae. tom. 5. 68. d. e.
philosophie non potest esse verissima, quae non
vincitur via fidei, vel Christianae religio-
nis. tom. 5. 92. a.
philosophia naturalis magis valet ad exerci-
tandam ingenia, quam ad illuminandas mentes
vera sapientia. tom. 5. 180. l.
philosophia moralis claruit tempore Mer-
curii. ibidem.
philosophandi causa nulla est homini, nisi
beatus sit. tom. 5. 187. m.
philosophia valet ad tribulationum perpessio-
nem. tom. 5. 237. e.
philosophiam veram, dicit Tullius, a diis da-
tam esse paucis. ibidem.
philosophia vera nullum domum maius da-
re potest. ibidem.
philosophos, non vera pietate praeditos, vir-
tis luce fulsisse tractatum. tom. 1. 9. m.
philosophi nimium laudati ibid. i. K. & 154. h. i.
philosophorum rixae, & superbia tom. 1. f. 150.
c. 234. d. e. & 252. g. h.
philosophorum nomina quidam plus curant
quam veritatem. tom. 1. 234. e.
philosophorum superbia inuidia & curio-
sitas. ibid. e.
philosophi aliter docuerunt quam senserint
tom. 1. 234. i. & fo. seq. d.
philosophos non recte docuisse viam ad ve-
ram felicitatem. tom. 9. 69. e. f. & seq.
philosophi, inanis gloriae mancipia, taxantur
tom. 2. epist. 5. 6. per totum.
Nihil interim damnatur studium eorum. ibid.
philosophorum virtutes, & arrogantia. tom. 2.
a. b. c.

philosophorum argutiae, & impietas. tom. 2.
194. m. & seq.
philosophus amator sapientiae. tom. 3. 140. h.
tom. 5. 65. a. & 67. c.
A philosophus Ethnicis, si quid bene dictum,
in nostrum usum est conuertendum. tom. 3. 141.
philosophi plura opinantur, potius quam
sciunt. tom. 3. 51. f.
philosophi idololatras. tom. 3. 269. g. h. & seq.
philosophi multa praecipua nostrae fidei no-
biscum senserunt. tom. 5. 111. i.
philosophi antiqui quaedam magna, quantum
diuinitus sunt adiuti, inuenerunt: quantum
autem humanitus sunt impediti, erraue-
runt. tom. 5. 13. i.
philosophi ostendunt vanam esse culturam
multorum deorum: alii econuerso. tom. 5.
49. m. & seq.
De duorum philosophorum generibus, id est,
Italico Ionico, eorumque authoribus. tom. 5.
65. e. & seq. & 67. c. & seq.
De philosophorum multorum successione
& positione, circa principia rerum, & na-
turas. eod. 65. e. & seq.
philosophus est, cum deo frui ceperit. tom. 5. 67. b.
philosophos illos merito ceteris apteponi-
mus qui dixerunt Deum esse principium na-
turae, veritatem doctrinae, & felicitatem
vitae. ibid. c.
philosophi cauendi sunt in his quae male di-
cunt, non in his quae vera dicunt. ibid. d.
philosophi veri qui tom. 5. 68. d. e.
philosophi aliqui qui de trinitate secesserint eo. 88. g.
Contra philosophos Platonicos, qui nolue-
runt Christum cognoscere propter suam su-
perbiam tom. 5. 89. m. & seq.
Philosophos doctos pudet ex discipulis Pla-
tonis fieri discipulos Christi, qui piscato-
res suo spiritu docuit sapere, ac dicere. In
principio erat verbum. eod. 91. a.
Superbis philosophis ideo Christus viluit
quia verbum caro factum est. ibid.
philosophi viam, qua eundem, est non tenent.
ibid. 90. h.
philosophi errauerunt ponentes circumitus
in temporibus, post quos idem reuerti di-
cebant. tom. 5. 107. m.
Contra philosophos disputat, qui irridentes
catholicos dicebant mortem non esse com-
putandam inter aliquas poenas: cum separari
oporteat animam ab omni corpore ut bea-
ta sit.

ta sit eo. 11. 5. & seq. per qd philosophi a cogitione veri De
philosophi nō illuminati a spiritu sancto ut ciderint. ibid. m. 8. & q
Prophete, decipi debuerunt, quos etiam Confutatio philosophorum, iuxta elet
coniectura humana decepit. tom. 5. 116. b. ta. tom. 10. 202. i. K.
philosophi canini. eo. 12. 7. k. l. philumena puella, hæresis Seuerianæ
philosophi fuerunt post septē sapiētes: post mes. tom. 6. 5. g.
quos etsi mortui homines nō fuerunt in- phinees. to. 5. 10. e.
stituti in deos, nihilominus iam habitor phineæ sacerdos, fornicarios trucidauit
colere non destiterunt. to. 5. 174. l. mo. 6. 193. l.
philosophi fuerunt tempore prophetarum phison fluuius paradisi, alio nomine Gēs
nostrorum, & post eos maxime. to. 5. 179. to. 3. 203. m.
d. & sequen. φλέγμα. to. 5. 1. b.
De philosophorū variis lectis, & opinionibus discordantibus. Bodē. 180. d. & seq. phoebi sacerdos. tom. 1.
philosophi quare dissenserint ab inuicē. ibi. phoroneus forū & iudicia cōstituit. 5. d.
philosophi aliqui, q̄quid videre potuerunt photinianorum superstitio reprehendit
laboriosis disputationibus p̄suadere moli to. 1. 235. f.
ti sunt. ibidem. photini hæresis de spiritu sancto. to. 2. l.
philosophi quomodo laborauerint ut vita De Christo. to. 2. 160. g. & i. to. 4. 2. d.
rent summum malū, & haberent summū photini error. to. 4. 3. a.
bonum. to. 5. 186. f. photinianorum. to. 9. 7. g.
philosophorum licet diuersas inueniamus photinus, & photiniani hæretici, qui. to.
sectas circa finem boni. Varro tamē ostē 6. 6. e.
dit. 288. posse esse, scđm quod diuersimo photiniani solum patrem Deū dicunt, i
de homines appetunt. ibi. & seq. non nisi hominem asserunt. tom. 1. f.
philosophorum diuersam vitam Varro nar Spiritum sanctum negant. i. e.
rat. ib. d. g. h. photinus, & Paulus Samosatenus, homi
philosophorum disputatium de summa bo Christum separant a Deo. to. 10. d.
no & beatitudine, sectas omnes euacuat photini hæresis. to. 10. d.
& ostendit. to. 5. 188. d. Error Photini sup vnione hypostatica
philosophi fuerunt capti per Apostolos pi- fli. to. 10. 2. b.
scatores. to. 5. 217. l. phrenetici vnde fortiores solito. 1. 120. d.
philosophi nobiles non dissentiant nobis phrenetici cur medicum non requirant
de bonis beatorū, quanuis de resurrectio mo. 2. 119. K.
ne carnis contendunt. to. 5. 239. K. l. phreneticorū imaginationes. to. 3. 227. K.
philosophorū dicit esse falsam rationē, qua h. k. l. to. 4. 321. g.
dicūt mentis aspectu, sola intelligibilia vi phrenetici cuiusdam diuinitio. to. 3. 2. c.
deri, & sola corporalia p̄ sēs. to. 5. 240. m. phrenetici mores. to. 5. 1. f.
de philosophorū lectis scripsit Cels⁹. 1. 6. 3. c. phreneticis quanto sunt maiores vires to
philosophi vnde dicātur, & cur inimici sint mors vicinior. to. 8. 19. d.
Christi. to. 8. 17. a. b. phrenetici, iudei & Saulus, Christum, &
philosophi non audiendi, sed sacræ scriptu celsiam persequentes. to. 10. 49. m. 8. q.
ræ testimonia tom. 8. 394. a. & fo. 538. g. phrenetici qui. i. e.
philosophi iudices infidelium. to. 8. 538. g. h. phreneticus redet, sed nō est sanus. to. 10. d.
philosophi quomodo deuiarint non intran phreneticus ridens, ploratur a sanis. to. 10.
tes per ostium. to. 9. 72. a. 102. m.
philosophi Deum per creaturas cognoue- phryx plagis emendatur. to. 2. 1. f.
runt. to. 9. 4. g. physicem, etsi Christianus ignoret, nih
philosophi veritatem tenuerunt, sed in ini- tuendum est. to. 3. 5. i. f. & fo. 4. d.
quitate to. 10. 46. l. & seq. physicon. to. 5. 1. b.
physi

IN DIVVM AVGVSTINVM

P fici quare scripserint. ibidem.m
 R phyficę, idest, naturales. tom.5.65.c
 P siologia. tom.5.53.c
 C od omnia quę physiologi ad mundum
 artes quę ipsius retulerunt, ad vnum ue-
 um Deum referre debuerunt. to.5.63.g
 P asinata lasciuia. to.1.30.f.g. to.2.248.b.c
 P urarum & sepulchrorum adoratores. to
 10.1.256.f
 P oribus atque Poetis, Quidlibet audendi
 semper fuit & quę potestas. tom.7.346.m
 P entes, qui tom.5.47.b
 P us, Deus to.5.54.g
 P as, donum Dei. to.1.60.h. to.4.394.m
 P idem probat qđ Deo placuit. t.182.d.e
 P atis exordium eodem.208.f
 P astimore inchoatur. tom.1.237.b
 P as quid. to.2.34.f. & 69.f
 P as quomodo ad omnia valeat. to.2.71.K
 P as, secundus gradus sapientię tom.3.8.d
 P as & vera sapientiā. to.3.50.l. & 140.g.
 & 269.g
 P contempti. tom.3.347.l
 P non deferuntur. tom.3.346.K
 P as quid Ciceroni. tom.4.187.g
 P les occultę piorum. tom.4.318.d.e
 P ate motus Imperator, plorabat super ci-
 uitas quam capturus erat. tom.5.3.l
 P as vera purgat perficitque naturam im-
 pietas vero punit eodem.20.i
 P ietate Theodosii Imperatoris cōtra ini-
 micos. tom.5.49.c. & sequen.
 P as vera est verax Dei cultus, qui vbi non
 est, felicitas esse non potest. eodem.35.h
 P as quam Gręci latrāam vocant, vere per-
 ducit ad gloriam. tom.5.46.K. 81.a
 P as etiam respectu operum misericordię
 dicitur. ibidem.81.a
 P ate vera in Deum creditur, vnde pietas
 est Deum diligere. eodem.47.k & 82.
 P ate vera iusti eliciunt diabolū. to.5.88.e
 P atis verbo & fide simplices homines sa-
 nabant, & dęmones expellebant. eo.92.g
 ne pietate vera virtutes esse non possunt
 in hac vita. tom.5.189.a
 d pietatis disciplinam quę via. tom.6.32.l
 ietas Dei erga homines. to.9.162.d
 hristus quando homines parat Euangelio
 suo, nullam excusationem carnalis pieta-
 tis interponi vult. tom.10.6.l
 cut magna pietas paucorū est, ira magna

impietas paucorum est. to.10.8.h
 pietate homines facile possidere possunt. q
 auaritia quærunt, & nunquam acquirūt.
 tom.10.46.K
 Pietas eleemosynis comparāda. to.10.113.m
 Placatur pietate Deus. tom.10.163.e
 Ignis pietate hominum sequitiā superat. to.
 10.245.e
 Quis vere pius dicatur. to.10.300.l.m
 Quinque gradus pietatis. tom.10.301.l
 Nullus est piger in domo sapientis. tomo.
 10.161.e
 Noli piger esse in opere cuius mercedem
 desideras. tom.10.248.c
 pigritia vel desidīa, fugimus laborem vtilē.
 tom.5.236.a
 pigritiæ onus quantum tom.10.81.g
 De pigmęis & aliis monstris. t.5.145.l. & se.
 pignus accepit Paulus tom.10.150.d
 potius Pilatus, iudex Romanus. tom.3.47.d.
 tom.9.116.b.c
 passus sub pontio Pilato. to.3.47.d
 Pilatus in regni partem admissus. to.4.306.
 fin fine.
 Quę apud Pilatum cum Christo acta. tom.
 4.168.b. & sequen.
 Pilati conatus, & cunctatio pro domini vita
 expensa. tom.4.171.b
 Pilatus a Deo potestatē habebat t.9.117.c.d
 Pilatus in eo quod occiderit Christum, ali-
 quantum particeps fuit, sed in compara-
 tione Iudeorum multo ipse innocentior,
 tom.8.183.k. & 214.K.l
 Non persequendo flagellauit dominum, sed
 eorū furori satisfacere volens, vt vel sic
 mitescerent & desinerent velle occidere.
 eodem.214.l.m
 Pilatus occasiones liberādi Iesum quęrsuit.
 tom.9.117.d.e
 Pilatus timuit magis filiū Dei ne occideret,
 quā legem Iudeorum vt occideret. ibid.
 Pilatus magis alienam legem contēpsit, quā
 Cęsarem suę potestatis authorem ibidem
 pilatus inspiratus scripsit, Iesus Nazarenus
 rex Iudeorum. tom.10.136.h
 Pilatus ab Occidente Christum occidētem
 regem Iudeorum est attestatus. ibidem.i
 Pilatus Christum iustum confitetur, sed cō-
 demnat. tom.10.187.e.f
 pilatus occidit Christum, qui eum tradidit
 occidendum. ibidem.f

I N D E X

- Vxor pilati** to. 10. 189. K
pilati mentio quare. to. 10. 194. h
pilatus quē coactus dederat pēnā, libens tra-
didit Christum sepulturæ. ibi. l
Quare pilatus ponatur in symbolo. to. 10.
 215. x. l
pilum, Deus. to. 5. 53. h
pilus to. 5. 17. f
Deus permittit pincernā Pharaonis dare to-
seph obliuioni in carcere. to. 10. 168. l
pinguedo spiritalis. to. 8. 212. h
piratarum bellum to. 5. 47. b
Piscatio Apostolorum post Christi resurre-
ctionem, quid significet. to. 2. 172. a, b. to.
 10. 203. d. e
piscatores hominum to. 4. 25. K
Elegit Christus piscatores, & quare. to. 5. 227.
 h, to. 10. 49. K, & seq.
Quid significet piscatio discipulorum ante
pasionē Christi, & quid post resurrectio-
nem. to. 8. 155. a. b
Ad piscationē quare redierint Apostoli. to. 9.
 120. h
Christus misit piscatores, & venatores. to. 9.
 254. f. g
piscatoris laus, & eius retia. to. 10. 85. c. d
Apostoli piscaturam repetunt ad exhibendū
piscium miraculum. to. 9. 120. l. m
Septē discipulos inuenit Christus piscantes.
 ibid. m
In duabus piscationibus Apostolorū, tota fi-
guratur Ecclesia. to. 10. 203. b
Secunda piscatio, felicitatem supernā signi-
ficat ibi. d. e
In secunda piscatione nō capiuntur nisi mā-
gni pisces. ibi. e
De^o ut mūdi supbiā & vanitatē reprimeret,
elegit opilioes & piscatores. to. 10. 238. a
piscinæ vocabuli ratio. to. 3. 110. a
piscina quinq; porticibus clausa, & q; vnus
sanabatur, quid significet. to. 8. 304. h, & fo.
 384. c. d
Quinq; porticus piscinæ, sunt quinque libri
Moyfi. to. 9. 32. l, to. 10. 35. K
piscina in qua Christus paralyticum sanauit
populum Iudæorum significat. to. 9. 32. l
De infirmo iacente in piscina. to. 10. 35. h
piscis mutus to. 1. 259. d
pisces memoriam habere. to. 3. 179. k
Quid per pisces & significetur. to. 1. 82. b
pisces, cibis delicatus. to. 3. 17. i
- Metaphoras de pisce & hamo.** to. 3. 453. l
De captura piscium to. 4. 18. l
De piscibus centū quinquagintatribus, &
stio. to. 4. 192. a, & seq. & 211. l
pisces duo, mystice quid significant. to. 4. 18.
 h. Retract. to. 1. 9. f.
piscium captura, mystice. to. 4. 21. l
pisces maris, curiosi. to. 8. 18. l
pisces duo, reges sunt & sacerdotes. to. 10.
 46. g.
piscium a discipulis in presentia Christi
ptori, numer^o, electos d signat. to. 9. 121. l
pisces ab Apostolis capti, dñr magni ibi.
 Crhistus in littore maris pauit septem di-
 pulos pisce affo, adiuctis aliis, & pa. ibi. l
 pistica nardus, a loco dicta. to. 9. 80. a
 placere velle debemus ad edificationem
 ad destructionem. to. 4. 377. l
 Superbi placere volunt in conspectu hor-
 num, humiles in occulto vbi Deus vic-
 to. 8. 32. c. d.
 Qui placet Deo, qui intus videt, non tim-
 displicere vbi homines vident. eod. 41.
 Si tibi placueris, displicebis deo. to. 8. 124.
 Deus tibi plecet, si rectus fueris. to. 8. 134.
 Displiceat in te ipso tibi iniquitas tua, &
 cebit tibi crea:ura ipsius. ibid. l
 Tunc incipis placere Deo, dū in te odis
 displicet Deo. to. 8. 165.
 placere in regione viuorum, quid sit. eo.
 433. f. g.
 Nihil tam optandum est hominibus, quā
 vt eis placeant quæ debent imitari. to. 10.
 447. d.
 Nemo placere studeat propter se, sed pro
 charitatem. to. 8. 477.
 Qui sibi placet, magnus sibi videtur: sed q
 bi placet, stulto homini placet: quia i
 ipie stultus est cum sibi placeat solus. i
 dem. 477. b
 Solus securus placet, qui Deo placet: & i
 placet Deo, cui placuerit De^o. ibi. & 67.
 Difficile est placere domine in regiōe m-
 tuorum. to. 9. 234.
 Quomodo placendum est Deo. ibi.
 Quomodo intelligatur, Placendum est or-
 nibus per omnia cum soli Deo placen-
 sit. eod. 235. k, & sequen.
 Quod placet bono domino, non debet
 plicare seruo. to. 9. 239.
 In quo placendum est Deo. to. 10. 243.
 placere

IN DIVVM AVGVSTINVM

plere omnibus p omnia, sicut & ego omni
us p omnia placeo, & c. Si adhuc homini
us placerem, Christi seruus nō esē: quo
modo intelligenda to. 10. 2. i
Apostoli & martyres quomō in carne Deo
lacuerint. to. 10. 62. b
plax nomine tota ista vita significatur. to. 8.
79 l
Sē plax nouis imx, cōtinua persecutio
nalarum a Deo. tomo. 9. 146. m
Ser superbos voluntatibus deditos, maio
es in anima plagx quam in corpore ve
iunt. tomo. 9. 148. h. i
Fiquēter plagis disciplina corrigit, si nihil
ficient hortamenta iustorū. to. 10. 176. i
Dlaga Dei. tomo. 10. 226. a
plax decē Aegypti, & quid figurent. to. 3.
39. c. t. 5. i. 56. c. t. 8. 286. e. f. & i. K. & 405.
d. to. 9. 213. i. to. 10. fo. 171. g. h. & 176. e. f
pna plaga Aegypti in sanguinem flumi
a vertit. tomo. 10. 171. c. d
Sunda plaga ranas inducit. ibidem. d
Tia plaga producit cinifes. ibidem
Carta plaga inducit cinomiyam. ibidē. e
Cna plaga Aegyptiorū pecora necat. ibi.
Sa plaga vulnera & vesicas cum feruore
roducit. ibidem.
Sema plaga mittit grandinem cum toni
uis ab alto. ibidem
Caua mittit locustas. ibidem. f
Nna plaga tenebras immittit. ibidem
Dima plaga omnia primogenita neca Ae
gypti. tomo. 10. 171. f. g
Dante plaga Aegypti, stabant Iudæi vindi
ta dominante illēsi. to. 10. 172. i. k
pax Aegypti & perlecutiones Ecclesie cō
arantur. to. 5. 184. e. & seq.
Dem pcepta sunt medicamenta vulne
um decem plagarum Aegypti. to. 9. 248.
tomo. 10. 175. i
Dem plagē, decem pcepta. to. 10. 171. c
Dem pceptorum legis, ad decem pla
gas Aegypti comparatio. tomo. 9. 248. f. &
eq. tomo. 10. 175. i
Imi pcepti, ad primam plagam, compa
ratio. to. 9. 248. g. to. 10. 175. i
Cundi pcepti, ad secundam plagam, cō
paratio. tomo. 9. 248. g. h. tomo. 10. 175. K
Titi pcepti, ad tertiam plagam, compa
ratio. tomo. 9. 248. h. tomo. 10. 175. K. l
Carti pcepti, ad quartam plagam, cōpa

ratio. tomo. 9. 248. K. l. tomo. 10. 175. m
Quinti pcepti & quintę plagę compara
tio. tomo. 9. 248. k. l
Differentia. tomo. 10. 175. m
Sexti pcepti, ad sextam plagam, compa
ratio. to. 9. 248. l. m. to. 10. 176. a
Septimi pcepti, ad septimam plagam, cō
paratio. tomo. 9. 248. l. m
Octauī pcepti, ad octauam plagam, com
paratio. tomo. 9. 248. m. & seq.
Differentia. tomo. 10. 176. a
Noni pcepti, ad nonam plagam compa
ratio. tomo. 9. 249. a. b
Differentia. tomo. 10. 176. b
Decimi pcepti & decimę plagę compa
ratio. tomo. 9. 249. a. b. to. 10. 176. b. c
De planetariis & Astrologis. tomo. 1. 36. g
planetarum nomina vnde. tomo. 3. 11. g
planetarios scriptura sacra condemnat. ibi. c
Vide de Mathematicis.
planetarum stelle conficta. tomo. 4. 130. e
Multi plangunt filios si moriantur, & non
plangunt si peccant. tomo. 8. 106. l
plangere doctē. to. 10. 116. h
Carnē, quam non possumus suscitare, plāgi
mus, & animam nostram, quam suscitare
possumus, non plangimus. tomo. 10. 274. d
planus Christus post mortem suam,
planus a Iudæis dictus. to. 10. 112. b
platea de verbo Græco a latitudine nomen
accepit. tomo. 8. 445. c
plateę quid. tomo. 10. 156. g
plato. to. 2. 78. f. to. 6. 159. c
plato nascitur. tomo. 5. 68. f. g. & 179. e
plato & Hieremias cortanei. tomo. 3. 12. e
Retract. tomo. 1. 2. 1. f
plato, discipulus Socratis omnes cum disci
pulos suos excellebat, & magistrum ho
norabat. tomo. 5. 65. g. & fo. seq. K
platonis etas secundum nouenariū, & virū
viderit sacram scripturā, & de dictis eius
ex libris sacris, & quia vocat Deū theon,
quod est ens. eod. 68. f. & sequen.
plato vixit 81. annos, & fuit post Hieremiā,
& ante Ptolemeum. ibidem.
plato didicit literas Iudaicas. ibidem.
πλατυ quid. tomo. 10. 156. g
platonē sēfisse duos esse mundos to. 1. 154. i
plato mūdū istū animal esse credidit. to. 1. 13. g
platonis opinio de meritis animarum. tomo.
2. 3. 1. d. tomo. 7. 346. e

platonis

platonis theologia, Pythagorica. to. 3. 12. e. f.
 platonis libri, occasio fuerunt morti Theo-
 broti & Catonis. to. 5. 8. h. & seq. lato poe-
 tas censuit vrbe pellendos, tanquam ciui-
 tatis aduersarios. to. 5. 15. d. 69. l. & sequen.
 plato exemplaria rerum in Deo appellauit
 ideas. eod. 63. c.
 plato diuisit philosophiam in tres partes.
 ibidem. 66. K.
 plato quem dicat beatum. to. 5. 67. c.
 plato & Platonici, dixerunt sacrificandum
 pluribus diis. eodem. 68. e. 8. l. K.
 plato dicit aialium tria esse genera. t. 5. 69. c.
 Opinio quorundam philosophorum, praeipue
 Platoniorum de diis. ibid. 64. d. & sequentib.
 plato non dixit nullum deorum misceri ho-
 mini, sicut imponunt sibi aliqui Platonici.
 to. 5. 79. h.
 A Platone non didicit Porphyrius, caelites ali-
 quos posse purgari quocunque modo,
 sed a Chaldeis. eodem. 89. l. & seq.
 plato dixit animas exutas corpore iterum redi-
 re ad corpora, etiam bestiarum, Porphyrius
 autem, ad corpora hominum innouata, per
 quae suadet eis resurrectionem. to. 5. 91. c.
 plato posuit mundum eternum, & tamen ha-
 buisse initium scilicet causale. Similiter
 & deos & animas aeternas, sed Porphy-
 rius ipsum in aliquo corrigit. ibid. i. & se.
 plato dixit Deum institutorem naturae, intel-
 ligentiae datorem, & amoris inspiratorem
 quo beate uiuitur. to. 5. 100. e.
 plato dixit mundum incipisse, nec semper
 fuisse. ibidem. 106. h.
 platonem doctorum suos discipulos, quidam
 dixerunt, post circuitum temporum. ibi. 107. b.
 plato posuit numeris mundum a Deo fabri-
 catum. to. 5. 109. K.
 plato dixit Deum eternum, intelligentia con-
 tinere species hominum animalium sicut
 vniuersum mundi. eodem. 111. c.
 plato dixit deos habere corpora indissolubi-
 lia, voluntate Dei, non natura. to. 5. 115.
 g. & sequen.
 plato dixit corpora caelestia aeterna, & mundum
 esse animal. ibid. i. & fo. seq. a. & sequen.
 plato dixit ex uiuis mortuos, & ex mortuis
 uiuos semper fieri, Porphyrius animas
 purgas cum patre esse, nec ulterius aliqua
 mala, perpeti. to. 5. 116. m. & sequen.
 Opinio Platoniorum. to. 8. 2. 61. d.

plato animas hominum reuolui in bestia
 seuerauit. to. 7. 3. 1.
 Opinio Platonis de immortalitate deorum.
 to. 10. 200. c. d.
 Contra Platonis reminisceniam. to. 3. 13.
 d. & sequentibus.
 plato credidit Deum gaudio elatum de
 di creatione, & per consequens beatum
 fuisse. to. 5. 91. c.
 Contra Platonem disputat, qui dicebat
 mas reuerti ad corpora ut peccata lueret.
 to. 5. 121. b. & sequen.
 Contra Platonem disputat, qui dixit omnia
 vitia oriri ex corpore. to. 5. 121. g. & l.
 & fo. seq. c. & seq.
 Plato non audiendus, sed Christus. to. 8. 3.
 a. & 538. g.
 plato dicebat stellas animatas. to. 10. 2.
 b. c.
 Plato, & sui, immodice laudati. to. 1. 154.
 Retracta. to. 1. 9. in fine.
 Plato suauis ad legendum, quam potens
 ad persuadendum scripsit. to. 10. 1. 23.
 Labeo platonem inter semideos commen-
 rat. to. 5. 111. f.
 Platonem nec semidemum dico, nec similem
 angelo aut Apostolo, &c. quanuis pre-
 tendus esset diis aliis, qui turpia fieri
 dabant, quae iste tolerabat. ibidem. f. c.
 Platonis ingenii viuacitas. to. 5. 66. K. & 6.
 Vnde Plato illam intelligentiam potius
 acquirere, quam Christianae scientiae pro-
 pinquauit. eodem. 68. h. & l.
 Plato utrum sacras literas viderit. ibid.
 Platonis scriptorum similitudo ad sacra-
 teras. ibidem. g. & sequen.
 Plato Aristoteli praefertur, & una cum di-
 pulis suis commendatur. to. 5. 6.
 Plato semideus. ibidem.
 Plato & Porphyrius quomodo effecti sunt
 Christiani, si communicassent inter se. to.
 5. 91. c. 21. 5. d. & seq.
 Plato unum Deum confitetur. to. 7. 163.
 Platonem Cicero philosophorum, Deum
 appellat. eodem. 34.
 Platonica cum dogmatibus Euangelicis
 uenientia. to. 1. 49. b. c. & 15.
 Platonici libri varii. eodem. 5. 1.
 platoniorum laus. to. 1. 51. l.
 platoniorum libros transtulit Victorinus.
 ibidem.

Platonicos

IN DIVVM AVGVSTINVM

tonicos libros legit Augustinus. eo. 168. f.
 tonicum nomen in disputationibus. tom.
 1. 23. 4. c. circa finem.
 tonici minimū absunt a Christianis. ibi-
 dem, d.
 tonicorum sacrificia purificatoria. tomo
 2. 26. h. i.
 Platoniciis libris Christū profecisse Plato-
 nicorum commentū. to. 2. 39. g. to. 3. 12. e.
 tonici. to. 2. 5. 4. f. to. 5. 121. d.
 tonicos cur aliis anteposimus. t. 5. 68. d. e.
 tonici vocari voluerūt, nō Academici: ex
 quibus sunt Plotinus, Iamblicus, Porphy-
 rius, & Apuleius. to. 5. 68. e.
 tonici iter philosophos nobilissimi. t. 5. 91. &
 tonici quid senserint de beatitudine. to. 5.
 82. h. & seq.
 tonici quō senserint de trinitate. eo. 90. h.
 tonici posuerunt mundum esse animal
 beatum. ibid. m.
 tonicius qui dam dixit, initium Euāgelii
 Ioānis debere scribi literis aureis. ibi. 91. a.
 tonici dixerunt animalia cuncta, inter q̄
 homo tenet principatum, facta esse a diis.
 tom. 5. 11. f.
 quod reprobat. to. 5. 111. h. & seq.
 tonici designantur esse Christiani, ppter
 superbiam. to. 5. 115. i. & seq.
 audere manibus, quid sit. to. 8. 14. m. seq.
 emineus. to. 5. 170. l.
 enitudo qua dictum est, Vt impleamini in
 omnē plenitudinem Dei, quomodo est in-
 telligenda. to. 2. 162. d. e.
 eni panibus qui dicantur. to. 5. 158. d.
 inius dicit, quod quanto magis magisq; p̄-
 terit seculi excursus, minora corpora na-
 turam ferre. to. 5. 134. c.
 inius quid credidit de numero annorum
 antiquorum. eo. 135. a.
 ploratu officium. to. 10. 64. h.
 uersitas plorantium. eod. 276. K.
 quare homo nascens plorat. tom. 10. 292. d.
 lotinus, Platonici philosophus & omē flo-
 ruit. to. 1. 154. b. to. 2. 81. b.
 lotinus qd senserit, de modo & separatio-
 ne anime a corpore mortali. tom. 5. 77. K.
 lotinus quomodo assimilatur platoni. ibi.
 lotini notabile verbum, Fugendum est ad
 charissimam patriam. to. 5. 79. m.
 lotinus platonici quid senserint, de proui-

dentia Dei. to. 5. 85. K.
 plotinus & porphyrius, quid de trinitate se-
 ferint. eo. 88. f. & seq.
 plumbum natura sua descendit ad fundum
 aquæ, sed in formam vasis effectum natat
 super aquam. tom. 10. 202. K.
 plutarchus, de vilitate ab inimicis capien-
 da. to. 1. 58. b.
 platon terra tribuitur. to. 5. 32. b.
 pluto cocytus dictus. eo. 61. K.
 Qui sit, nondum pluerat super terram. to. 1.
 27. f. g.
 De pluuia super terram, & cultura. tomo. 3.
 188. a. b.
 pluuia vnde generetur. to. 3. 164. g. h. & 171.
 e. & 175. e.
 pluuia ignea. tom. 4. 82. m.
 pluuia doctrinæ. tom. 4. 404. a.
 pluuia. tom. 4. 416. c.
 pluuia defecit causa Christiani, dictum in
 christianos odiose iactatum. tom. 5. 12. d.
 pluere laqueos super peccatores, quid sit.
 tom. 8. 24. a.
 Non pluuiam accuset ager, qui spinas ger-
 minat. eod. 217. K.
 pluuia, Christus. to. 8. 361. c. & seq.
 pluuia gratiam Dei significat, & cur volun-
 taria ibid. 509. K. l.
 Cur pluat Deus in mari, & in terra aliquan-
 do non pluit. tom. 8. 575. K.
 pluuia quid. tom. 10. 155. m.
 poculum. tomo. 5. 119. b.
 poculum dicitur solus calix, sine eo qd est
 in ipso. to. 5. 188. K.
 poculum mortis. tomo. 2. 260. c.
 pēna peccati, quō interdū peccatū. to. 1. 11.
 h. i. & 229. m. & fo. sequen. a. tom. 4. 16. m.
 Vide peccatum.
 pēna peccati, iusta. tom. 1. 11. h. i. 229. m. &
 fo. seq. a.
 pēna peccati supplicium nominatur. tom.
 1. 12. i. & 230. a.
 pēna damni. to. 2. 30. f. & 145. b.
 pēna peccati. to. 3. 53. c. & 159. a. 388. g. &
 353. l. tom. 4. 118. i.
 pēnas mortis & alias post baptismum ostē-
 dit dimitti in meritum. tomo. 5. 113. i.
 pēnas pro peccatis luunt homines semper
 occultas, & aliquādo apertas, siue in hac
 vita, siue post. tom. 5. 198. e.
 Deus

I N D E X

Deus per penā exhibet gratiā. to. 8. 111. d. e.
 penam primi hominis omnes nobiscū por-
 tamus. to. 8. 19. c. d.
 Qd penā malorū videt iustus proficit. ibid.
 poena futura duas habet species. to. 8. 190. f.
 & fo. seq. d.
 Est & hic quādam penā peccatorū occulta,
 præter istas temporales quæ Dei iudicio
 dispensantur, multis ad probationē, mul-
 tis ad damnationem. ibid. f. g.
 poena peccatorum est excusatio mentis. ibi-
 dem. h. & seq.
 penā longior quam culpa. to. 9. 113. d.
 penā p peccatis olim infligta. to. 9. 215. h. i.
 penā sua bene vitatur homo. to. 10. 211. f.
 poenalia duo sunt, ignorantia, difficultas. to.
 1. 12. & antecedentibus & 76. g. & i. tom.
 3. 356. m.
 poenis temporalibus mali coercendi. to. 2.
 episto. 48. & 50. per totum penā, & iusti-
 tia. to. 3. 351. K.
 puniuntur aliqui in exemplum. tom. 4. 82. d.
 poenis immeritis cur plerunque iusti affli-
 gantur. eod. 210. f. g. & seq.
 poena damnandorum. tom. 4. 382. c. d.
 Iustis quicquid malorū ab iniquis dominis
 irrogatur: non est poena criminis, sed vir-
 tutis examen. tom. 5. 31. f.
 penā omnis est a diuina voluntate. to. 5. 42. i.
 poenalarum mala quomodo conferant no-
 bis. eod. 99. e & seq.
 poenæ malum puniens naturā vitiosam est
 bonum, quia iustum. tom. 5. 104. c.
 poena infertur nō necessariis defectibus, sed
 voluntariis. ibid. 105. e.
 Vitiarum poena in arma virtutis transit. to. 5.
 112. d.
 poenas tantas martyres substinuerunt, quia
 gratia spiritus sancti in eis abundauit. o. 5.
 113. h. & seq.
 De poena infligta innocentibus in iudiciis
 ex ignorantia. ibid. & seq.
 poenarum legalium octo genera scribit Ci-
 cero. tom. 5. 218. d.
 An hoc ratio iustitiæ habeat, ut non sint exte-
 siora poenarum tempora, quam fuerint
 peccatorum. eod. 219. b. & seq.
 penarū ponit triplicē differentiā. to. 5. 219. i.
 Karissimi sunt qui non habent poenas hic
 sed solum in futuro. ibidem. 217. i.
 De poenis tēporalibus aliis vitæ quibus sub

iecta est humana conditio. ibid. i.
 penā quō mēiuranda sint. eod. 218. d. & f.
 Aliud est timere poenam, aliud amare ius-
 tiam. to. 10. 9. K.
 Nulla poena maxima poena. eod. 31.
 poena incēpit in latrone, & desit in mar-
 te. to. 10. 188. l.
 Cum timetur penā quam minatur, ama-
 prium quod pollicetur. tom. 10. 233.
 Nullus sine penā vivere debet. to. 10. 183. i.
 Vide, peccatum.
 poenæ mortuorum. to. 3. 61.
 poenæ purgatoriæ sunt in hac vita, & in
 tura. to. 5. 215.
 poenæ purgatoriæ sunt solum ante iudic-
 eodem. 220. g.
 purgatoriæ penæ. to. 5. 219. K. & fo. sequen-
 penā. miugatio an detur malis post mo-
 to. 8. 407. g. h.
 penā vitæ plēntia, & futura. eo. 190. f. & i.
 poena futura duplex. ibid.
 penā impiorū, ignis cōcupiscētiarū. ibid.
 Vide, ignis purgatorius.
 poena damnatorū quomodo correspōd-
 peccatis. to. 2. 60.
 penā cur sit æterna, cum peccatum pro-
 infligitur sit transitorium. ibid.
 penā debita redditur damnato? indebita-
 tia liberato. to. 2. 138.
 Item ex verbis Apostoli probatur. ibid.
 penā æterna iuste iniquis deputat. t. 2. 181.
 Diuersitas penarū inferni. to. 10. 76. m. &
 penā impiorum an æterna. to. 3. 6.
 penæ inferni. to. 4. 382. d. e. to. 9. 176. c. to.
 218. g. & 252. d. & 289. h. & 290. d. e.
 307. m.
 penā æterna, vel summū malū fōgiēdum
 pp seipsum, & oīa pp ipsum. to. 5. 189.
 De æterna penā reprobōrum quæ attēta
 naturā ipiorum bonæ. eod. 192.
 poena reprobōrū est æterna, non deficiet
 dolore, nec natura. to. 5. 197. a. b. & 211.
 penā æternæ mortis est iusta. Eod. 218.
 De penā æterna, vel igne, diuersimode at-
 gente diuersos. to. 5. 220.
 A penā æterna liberandos damnatos qui
 dixerunt. ibid. 220. a. & i.
 penā æterna infligitur citra condignū, &
 misericordiam habet semper in omnib.
 to. 5. 222. a. & sequen.
 poena infernorum, & gehennæ ignis. tom.
 8. 190.

IN DIVVM AVGVSTINVM

190. f. & seq.

Qd boni, in pœnis malorum nō malis
orū, sed bonis Dei iudiciis, delectent: sed
ali contristantur, si quos non diligunt,
correctos pœnas euasisse vidēt. eo. 291. b. c

pœna æternitas quosdam à voluptate non
eterret. tomo. 9. 176. d

Supplicia damnatorum impœnitentibus ir
roganda. to. 10. 98. K. l

Q fert plura bona, & plura mala infernū,
ipsis pœnis habebit aliquid refrigerii. eo.
em. 218. i

Comparatio momentaneæ mortis ad pœnā
æternam. tomo. 10. 262. d

ide, Ignis æternus.

pœ. Punica lingua affinis Hebrææ. to. 7. 52. f

ide, Lingua.

Pœnitentia

Pœnitentia quid tomo. 2. 152. e

pœnitentia quotidie agenda. ibid. f

pœnitentia, renascentia animi. tomo. 3. 4. K

Dpœnitentia, to. 3. 58. d. & 68. c. & 350. a. to.

5. 50. k. to. 8. 410. g. & 424. h. & 449. k. l

Eadem Ser. quatuor to. 10. 154. i. & seq. &

02. K. & 309. f

pœnitentia satisfactio quid. tomo. 3. 68. c

pœnitentia, crux fidelium. tomo. 3. 99. f

pœnitentia, & gratia Eodem. 77. f

pœnitentia vitæ veteris expoliatio. t. 4. 21. m

pœnitentia à mortuis operibus. eod. 22. h

vera & falsa pœnitentia. tomo. 4. 370. e

pœnitentia laus ibid.

pœnitentia à Deo. tomo. 7. 348. c

pœnitentia medicinalis & pœnalis. t. 8. 191. m

Vide, Resipiscencia.

Qd sit pœnitere. tomo. 9. 222. h

Pœnitendi modus, ordo qualitas.

pœnitentia quomodo paretur. to. 4. 371. g

omnibus pœnitendum. to. 4. 373. e

pœnitentia afit accusatrix cogitatio, testis

conscientia, & carnifex. timor. to. 9. 221. a

timus non solum ad pœnitentiam, sed ad

pœnitentiā praparendus. to. 10. 20. K

qualiter pœnitendū de peccatis commissis

to. 10. 101. g. h. & seq. & 114. h. & seq.

pœnitentia causa. eod. 114. f

pœnitentia condicio. to. 10. 125. l. m

pœnitentiā certam non facit nisi odium pecca

ti, & amor Dei. tomo. 10. 125. m

uid in pœnitentiā à dño petendum sit. ibidē

odus & ordo pœnitēdi. ibid. l. m. 292. i. K

Oēs sensus externi, & interni cōcurrere de

bēt ad verā pœnitentiā to. 10. 125. m. & seq.

Nemo erubescat pœnitentiā agere qui nō

erubuit pœnitēda cōmittere. to. 10. 155. d

Memoria diuinorū beneficiorum cito pec

cata nra p pœnitentiā corrigit. eo. 159. m

Nunquam Deus auersabitur ad se conuersū.

to. 10. 218. c

Pœnitentia fera infructuosa,

& damnatorum.

pœnitentia in morte. to. 11. In possido.

Nisi pœnituerimus, non saluabimur. tomo. 2.

68. e

pœnitentia impiorū infructuosa. eod. 170. b

pœnitentia ficta, vbi male ablata nō restitui

tur. to. 2. 74. K. l

pœnitentia impiorum, peracto iudicio infru

ctuosa. to. 3. 73. c. to. 8. 69. f

pœnitentia fera taxatur. to. 4. 123. l. m.

pœnitentia dilata. to. 4. 382. a. b

pœnitere de peccato timore pœnæ nō amore

iustitiæ, non meretur veniam. to. 5. 124. l

Est modo pœnitentia non frustra, sed in iudi

cio frustra erit. to. 8. 90. h

Qui modo nolūt agere fructuosam in infer

no agent infructuosā. eod. 151. e. f. & 191. a

Modo est pœnitendum, cum fructus est pœni

tentiæ. to. 8. 154. K. & 166. h. i

In inferno sempiterna est pœnitentia & nulla

salus pœnitentiæ. eod. 262. l

pœnitentia nemini neganda. to. 4. 5. a

pœnitentia fera & infructuosa. to. 8. 151. e

Item inutilis. to. 10. 23. g

pœnitentia nondifferenda. to. 9. 57. m. & seq.

to. 10. 144. K. & 155. a. b. & 178. l

pœnitentia extra Ecclesiā nō est. to. 4. 374. m

Apud inferos erit pœnitentia dolorem non

medicinam habens. to. 9. 253. m

Non erit apud inferos locus pœnitentiæ to.

9. 204. K. l

Superbus non agit pœnitentiam pro malis,

sed gloriatur quasi pro bonis. to. 9. 206. c

Impœnitentiā, spiritus blasphemia. t. 10. 10. m

Extra Ecclesiam pœnitentia nihil prodest. to.

10. 11. l

Tempus pœnitentiæ, & remissionis in hoc se

culo. to. 10. 21. b

pœnitentiā agens ad vltimū & reconcilia

tus si securus hinc exit ego non sū securus.

to. 10. 115. a

Anima pœnitentiæ negligens medicamentū,

varijs.

I N D E X

- variis subiaceret miseris. to. 10. 123. g
 penitentia sine operibus misericordiae steri-
 lis, parum profutura est tomo. 10. 151. h. i
 poenitentia finalis non est expectanda. to. 10.
 154. i. k.
 Sanus agat poenitentiam, qui in Deo vult in-
 uenire misericordiam. ibidem. k.
 poenitentia quae ab infirmo petitur, infirma
 est. ibidem.
 poenitentiam amaram in tormētis habet im-
 pii, sed non proficit. to. 10. 159. f.
 poenitentiam agētibz in presenti. dominus
 subuenit. ibidem. i.
 In futuro seculo penitētia nō proficit, ibid.
 & 218. d. e.
 poenitentia infructuosa apud inferos. tomo.
 10. 183. a.
 Iudas dimidiam poenitentiam fecit, & ideo
 laqueo se suspendit. to. 10. 192. b.
 post iudiciū fera penitētia erit. to. 10. 236. f.
 Qui capitalia crimina dum viuunt poeniten-
 tia non redimunt, nō ad purgatorium sed
 ad infernum descendunt. to. 10. 274. b.
 Nemo est qui possit in inferno poenitentiā
 agere. to. 10. 301. k.
 Satis alienum est à fide, poenitentiam ad fi-
 nem vitæ differre. Eod. 311. c.
 Poenitentiæ medicina.
 poenitentia aboleri peccata. to. 3. 69. l & 73. d
 & 350. a. & c.
 penitētiæ remediū semp paratū. to. 4. 372. d.
 penitentiæ salubris medicina est seipsum ac-
 cusare. to. 5. 172. a.
 per penitentiā accedimus ad Deū. to. 8. 78. d. e.
 poenitentia indicat esse liberum arbitrium.
 to. 6. 166. l.
 De poenitentiæ medicina. to. 9. 220. d.
 De vtilitate penitentiæ. eodē. 222. c.
 Ad penitentiā exhortationes.
 Ad penitentiā exhortationes. to. 3. 312. d. &
 fol. seq. k. to. 9. 253. f. g. to. 10. 21. b. & seq.
 & 183. g. h. 191. l. m. & 308. a.
 patientia Dei ad penitentiam inuitat malos.
 to. 5. 3. d.
 De eo quod scriptum, Agite penitentiā, ap-
 propinquabit enim regnū celorum, & c.
 Sermo. to. 10. 2. a. & seq.
 Chrs & Ioannes Baptista, ambo. ceperunt
 serm. suū, poenitentiam agite & c. eod. 2. b.
 Quomodo dominis penitēdum, & quomo-
 do seruis. to. 10. 114. h.
 penitētia quæ Iudæis præcipitur. to. 10. 1.
 Exempla eorum qui penitentia sanati sunt
 & quod post baptismum locus sit pe-
 nitæ. Eod. 121. l. m.
 petri exemplo peniteant peccatores. to. 2.
 190. l. m. & seq.
 Exhortatio salutaris ad penitentiam, pen-
 moriam voluptuorum, iam vita futu-
 rum. eod. 218. e. f.
 Poenitentia Ecclesiastica, & ba-
 ptizatorum.
 Non datur secundum penitentiā pub-
 locus in Ecclesia. tom. 2. 7.
 penitētia Ecclesiastica nō iteranda. to. 2. 1.
 penitentiā iterata. ibid. fo. 7.
 penitentiā Ecclesiæ publica. to. 3. 58. d. to.
 105. k. & seq.
 poenitentia quomodo paretur. to. 4. 37.
 poenitentia post baptismum. ibid.
 poenitendum de omnibus. to. 4. 37.
 Qui iam voluntatis factus est arbiter, nisi
 ad sacramenta fidelium accedentem p-
 teat vitæ veteris, nouam inchoare non
 test. to. 9. 220. g.
 A poenitentia, cum baptizantur, soli pueri
 munes sunt. ibid.
 penitētia in adultis debet præcedere bap-
 ma. to. 9. 222.
 Baptizandi an egerint penitentiam. to. 10.
 l. & sequen.
 Quomodo viuendum ante & post peni-
 tiam. to. 10. 115. a.
 parum est peccatorum penitere, nisi poe-
 tentiam, peregerit. eodem. 15.
 Fructuosa est penitentia, quando corre-
 libera. tom. 10. 183.
 Corruptur poenitentia, si eisdem quis p-
 quibus confitetur, rursus inuoluatur in
 lis. to. 10. 218. g.
 Adam post peccatum penitētiæ additus e-
 eodem. 289. l.
 Poenitentiæ ordo, & gradus.
 Triplex ratio agendæ penitētiæ in sacra-
 ptura inuenitur. to. 9. 222. e. f. & fo. seq. i.
 to. 10. 104. l. & 105. f. g.
 Tres sunt actiones penitentiæ. to. 9. 220. e. f.
 seq. copiose. to. 10. 120. i.
 prima poenitentia. to. 9. 222. e. fo. seq.
 Secunda poenitentia. tom. 9. 223. i. to. 10. 10.
 g. h. & sequentibus.
 Tertia poenitentia. to. 9. 224. a. to. 10. 150. k.
 poeni-

IN DIVVM AVGVSTIN VM.

Pœnitentia Dei.

Pœnitere Dei, quid sit. to. 3. 350. h. t. 4. 191. m.

to. 3. 410. g. & 352. g. h. to. 10. 142. e. & se.

Nō pœnitere Dei, quid. to. 4. 350. h.

pœnitentiam negant Nouatiani. to. 2. 152. d.

om. 6. 6. b.

pœnit me fecisse hominem, exponitur. to.

191. m. & seq.

Nō pœnitet Deū cuiusq̃ facti sui. t. 5. 141. c.

Qd significetur vbi pœnitere dicif Deus,

vbi non. to. 5. 162. K.

Ds non patitur pœnitentia dolorē, nec in

liquo fallitur, vt velit corrigere in quo

trahit, sed quomodo homo cū pœnit

mutare vult quod fecit, sic vbi audis, q̃a

pœnit, mutationem ipsam spera. to. 8.

53. g. h.

Cn Deus mutat opera sua per immutabi-

le consilium suum, propter ipsam non

onsilii sed operis mutationem pœnitere

dicitur. to. 8. 353. h. i.

pœnitentia dicitur in Deo mutatio senten-

tia. to. 10. 183. d.

Pœnitentię laus, & maturitas.

pœnitentię laus. to. 4. 370. e.

Nō laici, nec sacerdotes vno die esse debēt

ne pœnitentia. to. 9. 142. c. d.

Cūto diutius expectat Deus pœnitentiā,

into grauiorē exigit emēdā. to. 9. 204. m.

pœnitentię vtilitas, ac salubritas. to. 9. 221.

a. & sequentibus.

Sini peccatum admissum, pœnitentia de-

endum est. to. 9. 251. c. d.

pœnitentia quotidiana, quæ. to. 10. 105. g.

pœnitentia quando agenda. eodem. 115. g.

Quid quotidiana habenda pœnitentia eo

lem. 121. e. f.

pœnitentię portus, & quantum periculum

si peccatoribus reciduiuibus portus iste

clauderetur. to. 10. 106. a.

pœnitentię portus, nō tollendus. ibidem. a. b.

omodo dicatur portus. to. 10. 160. c.

vilitate ac necessitate pœnitentię, Ho-

milis. to. 10. 120. f. & seq.

habetur tomo nono liber de pœnitentię

medicina.

pœnitentię consilium non contemnendū.

to. 10. 122. f.

is faciendum est Deo per pœnitentię do-

lorem. to. 10. 123. a.

Ad pœnitentię remedia semper confugien-

dum. to. 10. 216. m. & seq.

Pœnitentię officia, & actio.

pœnitentię remediū, semp paratū. to. 4. 372. d.

Pœnitentia vera, & eius effectus.

pœnitentia vera non annorum numero, sed

amaritudine animi censetur. to. 10. 159. h.

pœnitentia quæ apud Deū non despiciit. ibi.

De verē pœnitenti. Homilia. to. 10. 114. l.

& sequen.

Vera pœnitentia est quando sic conuertitur

quis, vt non reuertatur. eodem. 125. m.

pœnitentia siue contritio, confessionem pa-

rit vtilem. to. 9. 209. d.

pœnitentia multos grauisimos peccatores

ad vitam de morte reducit. eodē. 225. m.

Nulla est tam grandis culpa quę pœnitendo

non habeat veniam. to. 9. 251. h. i.

pœnitentię quorumq; creminum locus in

Ecclesia non negatur. tomo. 10. 9. g.

pœnitentia impetrat remissionem in hoc se-

culo, quę valeat in futuro. eodem. 11. a.

Consolatio super peccatis præteritis, quod

pœnitentibus omnia dimittantur. to. 10.

49. f. & sequentibus.

Pœnitentiā certam facit amor Dei, & odiū

peccati. eodem. 125. m.

peccatores ad pœnitentiam conuersi, euulsa

cupiditatis radice, plātam recipiunt cha-

ritatis. to. 10. 144. K.

pœnitentia peccatorum hominem mutat in

melius. tomo. 10. 151. h.

pœnitentia, vel eleemosyna, summum reme-

dium est contra peccata. to. 10. 160. d.

Deus nunquam spernit pœnitentiā, si ei syn-

cerē offeratur. to. 10. 218. c.

Quantacūq; nobis accidunt peccata, per

pœnitentiam ablui possunt. ibidem. d.

pœnitentia est mater omnium bonorum. eo-

dem 283. l.

Errores circa pœnitentiam.

Contra eos qui dicunt disciplinam, moref-

que hamani generis corrumpi dando ho-

minibus pœnitentię locum, promittēdo

impunitatem delictorum si cōuersi fue-

runt. to. 8. 375. h. & seq.

Pœnitentes.

pœnitentibus præsens Deus. tomo. 1. 230. c.

pœnitentes propriē, qui. to. 2. 152. d. to. 4. 28. f.

pœnitens quomō misericordia Dei dignos.

tom. 4.

INDEX

tom. 4. 202. fg. Retracta. to. 1. 20. h
 poenitentes non debent retrospicere. tomo. 5. 152. f. 153. g
 Ois quē penitet aliquid, secū rixat. 8. 79. c
 Qui de incerto penitentiā egerunt, certam misericordiam meruerunt. eodem. 161. e
 Quem penitet, punit seipsum. Eodem. 195. f
 Cum audis hominem penitere peccatorum suorum, iam reuixit, cum audis confitendo proferre conscientiam, iam de sepulchro eductus est sed nondum solutus, & a quibus soluendus. tom. 8. 377. K
 penitens nil aliud est, nisi sibi iratus. to. 10. 30. b
 Sermo ad penitentes. eodem. 126. g. h
 poetices inuentio. tom. 1. 165. h. i
 poetarum mendacia. tom. 1. 179. e
 poetarum iudices Grammatici. eodē. 165. i
 poetarū lectione delectatus Augu. 1. 30. b. c
 poetice philosophia preferenda. to. 1. 148. K
 poetice nimium ad dictus taxatur. tomo. 1. 144. f. & sequen. & 156. c. d
 poetas non omnino philosophia contemnit. tom. 1. 150. m
 poetice nugę repudiandę. tom. 1. 245. m. tomo. 2. 194. m
 poetarum fabulas non interpretandas allegorice. tom. 3. 10. b
 poetarum fabulę ad vilitatem referendę Grammaticis. to. 4. 325. d
 poetę quate scripserint. tom. 5. 52. e
 poetarum licentia. tom. 4. 85. l
 poetarū more mētus est Virgilius. to. 5. 3. g
 poetę fuerunt tempore quo fuerunt iudices in populo Israel. tom. 5. 172. d
 poetę, dicti sunt theologi. ibidem
 poetas Plato e republica expulit. to. 5. 15. d
 polemon Philosophus. tom. 1. 15. K. tomo. 2. 74. f
 polemon ex luxurioso, quomodo continē factus. tom. 2. 194. g. h
 polemon. tomo. 5. 187. m
 Pollutio.
 post pollutionem nocturnam inuoluntariā non licet communicare sacrificio. tomo. 10. 247. h
 polygamia, quid. tom. 4. 367. c
 Quę sint pompę diaboli, quibus renunciant dum est. tom. 9. 249. e. f
 pompeius Cęsarıs gener. tom. 5. 23. e

Magnus Pompeius. eodem 8. l
 Gneus Pompeius primum Iudeos expuluit. tomo. 5. 161. h. i
 pompeius ingressus Hierusalem, & tenit Iudeos tributarios fecit. tomo. 5. 12. c
 pompilius. tom. 5. 2. c
 poma immatura, super paleam maturet. tom. 5. 214. d
 De pomis Sodomorum, quę maturata immemur vel mordentur, in sumu fauillam corio fatiscente vaneunt. eodem. 215. c
 pomorum custodia quid significet. tom. 8. 290. a. b
 Quare Christus poma querebat in arbore in qua nulla esse sciebat. tomo. 10. 4. d
 Christus qurens poma in arbore, & inueniens, maledixit arbori. ibid. n. d
 pomona dea. to. 5. 6. g
 pondera minora maioribus cedunt. to. 201. a
 pondus. to. 3. 9. a
 pondera & mensura. to. 4. 33. h
 pondera corporū, sūt, quasi amores. to. 5. 101. e
 pōdus animę, est amor bonus vel mal. ibidem
 pondera gemina sunt: & quid sit pondus. 8. 50. m
 Catalogus summorum pontificum, quę ad tempora Augusti. tom. 2. 6. e
 Quę apud pontifices cum Christo acti. to. 4. 165. e
 pontificem vnum constituerat dominu populo suo, ambitio autem plures. to. 9. 79. f. g
 pontifices plures, inter Iudeos, contra ceptum Dei ibidem
 populus modestus, & grauis, commellatur. tom. 1. 21. f. g
 Et de populo dissoluto & nequam. ibidem
 Regimen populi. tom. 3. 30. k
 Recensio populi. tomo. 3. 4. l
 populus quid est secundum Scipionem & Ciceronem. tomo. 5. 17. g. & 4. i
 populum, uel rempublicam, non fuisse Romanorum ostendit. Eodem. 94. i. & sequentibus.
 populi definitio secundum Augustinu. tomo. 5. 17. g. & 194. i. & 197. e
 de populi Dei diuersis atatib. eo. 15. 5. g. l
 Lic

IN DIVVM AVGVSTINVM

licet alius populus Dei nō fuerit, quam Iu-
daicus, nihilominus fideles fuerunt: alibi
de alia gente. *to. 5. 183. a, b*
Qualem populum suum velit esse Deus. *to. 5. 193. l, & fo. seq. a, & seq.*
inter populum celi & populum terrae me-
dius pendebat Apostolus. *to. 9. 254. e, f*
populus & turba, quid differant. *to. 10. 24. h*
populus quem non cognoui, servavit mihi:
exponitur. *to. 16. 4. b*
opulonia Dei. *to. 5. 54. x*
de porcis precipiatis. *to. 4. 145. m*
orci, contemptores veritatis dicuntur. *to. 4. 414. g*
orcus inter animalia immunda, qui nō lu-
minat. *to. 6. 75. h, i*
quos adumbret. *to. 1. 1. 1. i*
orcus significatione immundus. *to. 8. 540. i*
orcina pro immunditia ponitur. *to. 8. 28. c*
porphyrij duo. *to. 1. 24. f*
porphyrij error. *to. 9. c*
porphyrius Paulum procacem ait, ob petri
reprehensionem. *to. 2. 24. m, & fo. seq. h*
porphyrius Sculus negat Christum viam sa-
lutis, gratiam, & veritatem. *to. 2. 64. k, & seq.*
porphyrius philosophus. *to. 5. 62. e, & 84. d, & seq.*
porphyrij error circa passionem deorum. *to. 5. 84. d, & seq.*
porphyrius videt aliqua de trinitate sensisse. *to. 8. 7. f, & seq.*
porphyrius correxit platonem de transfor-
matione animarum, licet erraverit. *to. 5. 91. c, & seq.*
porphyrius per oracula Deorum, confitetur
Deum nostrum. *to. 5. 195. c, & seq.*
porphyrius quomodo dicat Christum bonum,
sed nō Deum, & Christianos errare. *to. 5. 195. e, & seq.*
porphyrius, & alii similes ei, debuerūt retra-
hi a sacrificiis deorum dicentes Deū He-
braeorum summum esse, qui in lege pre-
hibuit sacrificia fieri, nisi sibi soli. *to. 196. a, b*
porphyrio & platone, quomodo dicūt
ex quibus resurrectio potest elici. *to. 5. 39. d, & seq.*

porphyrius dixit omne corpus esse fugiendū.
to. 10. 199. l
porphyrius debuit credere mundū periturū.
to. 5. 209. b, & seq.
porfenda rex. *to. 5. 46. g*
porta mortis, & porta Sion, quae sint. *to. 8. 21. g*
Duodecim portae Hierusalem, quae sint. *to. 3. 16. d*
In porta predicare, quid sit. *to. 8. 76. b*
porta Dei est, confessio. *to. 3. 69. h, i*
De angusta regni porta. Sermo. *to. 10. 28. c, & seq.*
porta clausa. *to. 10. 125. h*
Quomodo intelligatur, porta haec quam vi-
des non aperitur, & hō non transit per eā.
to. 10. 130. h, i
Duesunt portae, scilicet paradisi, & Ecclesiae.
to. 10. 196. i
Non portant invicem onera sua, nisi qui ha-
bet charitatem. *to. 8. 98. g, h*
portentum unde dicatur. *to. 5. 192. m, & seq.*
portenta non sunt contra naturam. *to. 8. 252. e, & 304. g, & 384. c, & to. 9. 3. i*
portio viutorū, Deus est, unde semper vivat.
to. 8. 45. i
positionum differentiae. *to. 2. 100. e*
possibilia Deo multa, quorū exēpla desunt.
to. 3. 266. k, l, & 278. d
possibilitas naturalis, iuxta pelagium. *to. 7. 243. h*
possibilitas nostra ex Deo. *to. 7. 252. i*
Omnia quae possumus, in domino possumus,
non a nobis. *to. 10. 14. a*
Vide infra, potentia, potestas.
possessions episcoporum, & clericorum. *to. 1. in posido.*
possessions Ecclesiasticae. *to. 1. in posido.*
possessione habere licet Christianis. *to. 1. 25. g, h*
possessio nostra, Deus. *to. 4. 378. d*
Nemo possidet Deū, nisi qui possidetur a
Deo. *to. 4. 378. d*
possessio quomodo permessa, & vetita. *to. 6. 25. f, & seq.*
possidet, & possidetur a nobis Deus, & totū
propter nos. *to. 8. 72. g, & fo. 80. h, & 91. m*
Ille possidet quaecunque habet, qui est dñs
rerū suarū: qui cupiditate teneatur, possidet.

sus est, non possessor. **to. 147. h**
 Verè omnia possident, qui creatori omniū
 adherent. **tom. 8. 151. K. 1**
 Dei sunt quæ possides, dei sunt quæ non pos-
 sides. **to. 8. 156. b**
 Aliud est possidere dei, aliud possidere ho-
 minis. **ibid. c**
 Res alienæ possidentur, cum superflua pos-
 sidentur. **to. 8. 504. e, f**
 Quomodo Ecclesia sit possessio dei. **ibidem**
 A possessione rei priuatæ cur abstinere de-
 beamus, aut ab amore, si non possumus a
 possessione. **ibid. h**
 In re quam quisque priuatus possidet, necesse
 est ut superbus sit. **ibidem. i**
 possessio dei eris, ut colaris ab eo: & ipse erit
 possessio tua, ut colas eum. **tom. 8. 558. c**
 possessio terrarum, iure humano est introdu-
 cta. **tom. 9. 14. a**
 De verbis exactis Apostolorum, Nemo quic-
 quam ex eo quod possidebat suum pro-
 prium esse dicebat: Sermo. **to. 10. 83. g**
 possessio terrena, & exercitatio est humani-
 tatis, & supplicium cupiditatis. **to. 10. 107. e**
 De possessionibus presbyterorum, regularium.
tom. 10. 315. g, h
 possidere terram, est esse mitem, & in here-
 re deo. **to. 10. 322. i**
 Qui vult possidere terram, videat ne possi-
 deatur a terra. **ibid.**
 possidonium Episcopus Calamensis, vitam Au-
 gustini descripsit. **tom. 1. In possidonio.**
 possidius quo cæsus a Donatistis. **t. 7. 88. a, b**
 posteriora dei. **t. 3. 91. b, & fo. 231. a, t. 4. 348.**
g, & h, t. 8. 470. g, & 525. h, i
 Christus postulat pro nobis, secundum hu-
 manitatem. **tom. 8. 5. a**
 potentia naturalis. **to. 1. 102. h**
 In potètia nō collocāda, felicitatis. **t. 1. 140. f**
 potentia sequi debet iustitiam. **tom. 3. 13. K**
 potentia dei non minuitur eo, quia aliqua
 non possit. **to. 5. 42. h**
 posset deus facere multa noua incomprehē-
 sibilia sua scientia, si veller: nec tamen ea
 improuisa haberet, sed æterna præsciētia
 contineret. **cod. 109. K**
 potentia Christi maximè apparuit in Lazari
 resurrectione. **to. 8. 222. k**
 potentiam & iustitiam dei vsque in altissima
 annuntiare, quid sit. **ibi. 254. h**
 per potentiam damnandorum, quandoque

exercet disciplinam liberandorum. **ter.**
8. 266. f, g
 potentiam angelorum omnis homo desi-
 rat, sed iustitiam angelorum non am-
 eod. **fo. 355. m, & seq.**
 si potentia dei operatoria rebus subtrah-
 intereunt. **to. 8. 45. b**
 Quanto Christus erat potentior, tātō mai-
 esse patientior. **tom. 9. 11. a**
 Omnipotentia dei in quo cōsistat. **t. 10. 18. g**
 potentia diaboli, qua persequitur bonos
 lis est Ecclesiæ dei. **to. 5. 8. k**
 Quos per patientiam vincat diabolus, &
 bus vincat, & p quid vincatur. **ibi. & q.**
 potentia peccandi quomodo remouea-
 Deo. **to. 5. 23. m**
 potentes seculi multa coguntur facere ne-
 Deo displicent. **to. 2. 1. b**
 potentatus nostri, qui sint. **to. 8. 9. f**
 potentum ruine quotidianæ crebrescunt, &
 cadentibus illis sepe quesiti sunt, quæ
 mo quæsiuisset, nisi a talia refugia cōsu-
 gissent. **tom. eod. 13. k, l**
 Opus est potentem esse, sed in bonitate
 in malitia. **tom. eod. 15. i**
 potes non est, nisi iustitia. **tom. 8. 7. e**
 Si potens est qui mundo imperat, quā be-
 tus est qui deum portat. **to. 10. 6. a**
 Potestas.
 In potestate hominis est mutare in aliis
 volūtate, sed potestas a deo datur. **t. 18. a**
 In potestate nostra quomodo simus. **to. 1. 2. b, c**
 potestas nocēdi. **t. 3. 353. h, t. 4. 222. l, t. 8. 98f**
 potestas omnis, & boni, & mali a deo. **m. 4**
222. l, to. 6. 180. d, to. 8. 71. j
 potestatem quandam egenam quō cōsten-
 tur dæmones, priuati luce diuina. **t. 23. b**
 potestas permitti dæmonibus, quia tyranos
 concitauerunt, multorum contulit Elesie
 ut martyrum numerus impleretur. **t. 17. a**
 potestatem nocendi non dat deus de per-
 sed permittit. **to. 8. 46. b, & fo. 49. d**
 Deus dedit homini potestatem per spiritum
 suum, in membra sua. **to. 9. 58. m**
 Dato est homini potestas super omnia alia
 creata. **tom. 9. 243. i, k, & fo. seq.**
 Quatenus potestati ordinatæ obtemperan-
 dum. **tom. 9. 243. i, k, & fo. seq.**
 per potestates quomodo consulat hūmi-
 bus Deus. **tom. 9. 6. h**

IN DIUVM AVGVSTINVM

ibi pulchra similitudo, de pedagogo & pueris luto ludentibus
Homo unde habeat potestatem. to. 10. 84. l
Potestas dei, & diaboli.
potestas tenebrarum, quid sit: & quomodo quod ab illa eruat, & transferatur in regnum charitatis. to. 2. 143. d
potestas dei, & humana. to. 3. 350. l
Non sit potestatem dei timeas, ut de misericordia desperes. to. 8. 208. a
potestas iniqua sub potestate dei est. ibid.
tantam potestatem, de potestate habet. ibidem. b
Que deus non potest. to. 10. 188. h
Potestas humana
potestas quatenus subiecti Christiani. to. 1. 247. l, to. 4. 427. l, m
Terror temporalium potestatum. to. 2. 53. a
potestas regalis, & tormenta regalia, ad quod sint instituta. to. 2. 74. e, & seq.
potestas secularis, ad quid ordinata sit. to. 2. 192. h, & sequen.
potestate humana quo vtendum. to. 2. epist. 70.
potestas Ecclesiastica, aduersum improbos. to. 4. 20. d
potestatibus sublimioribus subditi sint Christiani. to. 4. 427. l, m
potestates mundane. to. 4. 331. b
potestatis imperiosum exemplum. to. 4. 400. m
potestas omnis est a diuina prouidentia. to. 5. 47. e, & k, & sequen.
potestatem si habent boni, & scientiam regendi habentes, nihil est felicius rebus humanis. to. 5. 47. e
Qui resistit potestati, dei ordinationis resistit, & c. exponitur. to. 10. 6. b
De potestatum falsis iudiciis multiplicibus. to. 5. 190. g, & seq.
Non est potestas nisi a deo, quomodo intelligatur. to. 8. 71. l
potestas iniqua nihil possidet, nisi de supergrederetur iussio. to. 8. 266. g, h
Sic ordinauit deus Ecclesiam suam, ut omnis potestas ordinata in seculo, habeat honorem, & aliquando a melioribus exemplum. to. 8. 484. f, g
Aliquando potestates, bonę sunt, & timent deum: aliquando non timent deum: sed semper eis obtemperandum est, nisi ubi venit ad causam Christi. ibid. i
Maiori potestati obtemperandum, minore

contempra. to. 10. 6. b
Christus premit omnes aduersanter sibi seculari potestates. to. 10. 14. i
potestas dei. to. 5. 33. d, & 39. i
potitianus Afer, Christianus. to. 10. 143. l
Antonii vitam narrat. ibid. m
potus. to. 3. 77. K
pradium Christi cum septem discipulis beatitudinem designat. to. 9. 121. m
Bonum est aliquid inter prandendum, vel cęnandum, legere. to. 10. 154. g
prauicordius, quis sit. to. 8. 562. g
praxeiani heretici, qui. to. 6. 6. a
precantatores, & fortilegi, fugiendi Christianis. to. 8. 21. i, & sequen.
precedendo Christum, Satanus es: sequendo, discipulus eris. to. 8. 82. a
Quod credere deum volunt, corrigi nolunt. eod. 181. e, & 246. d, e
Ratione precellit hominum. to. 1. 120. l
preceptum de ligno uitę, cur datum. to. 4. 2
Hominem potuisse intelligere periculum precepto contempro. ibid. f
Cur preceperit dominus Adę abstinere a re bona. to. 8. 255. m, & seq.
preceptum primis parentibus datum, quare prohibitorium. to. 10. 29. f, g
pręcepta dei in eternum seruabuntur. to. 1. 16. h
pręcepta dei implere potest homo, si velit: quomodo dictum. to. 1. 12. m, to. 2. 119. h, i to. 7. 428. b, c
De mandatis dei instituendis. to. 1. 35. h
Ad pręcepta sua deus animas excitat. eod. fo. 154. c
pręcepta dei, imber celestis. to. 1. 273. 2
Deus nihil precipit, quod sibi prodest, sed illi cui precipit. to. 2. 6. b, c
pręcepta dei, an possit homo custodire suo arbitrio. to. 2. 119. h, & f, 121. m
pręcepta dei, qui suis viribus implere existimant, iudeis similes sunt. to. 2. 246. h, i
pręceptorum dei impletio, unde. to. 3. 275. g
Quę sint pręcepta patris. to. 3. 307. e
Et de eiusdem obseruandis. ibi.
pręcepta dei ad omnes Christianos pertinent. to. 4. 381. l
pręceptum dei aduersarius noster, cui oportet consentire citò. to. 4. 397. b
pręcepta dei seruare, est voluntatem eius facere. to. 4. 407. 2
pręcepta dei si audirent ciuitates, pacę fraternam

eternam & supernam possiderent. t. 5. 16. l.
 praecepta Christi contra perditos mores. to.
 5. 19. m
 praecepti transgressio, gratia. spoliavit pri-
 mum hominem, & libidini mortisq; su-
 biecit. Eodem. 1. 15. a
 Praecepto diuino, dum tempus est, parendu
 est, sempiterno carere cupimus. suppli-
 cio. 2. 10. 1
 praecepta Dei non fieri, nisi dante, qui praeci-
 pit. 1. 10. 1
 Ultra praecepta Dei multa facit libera chari-
 tas. 1. 10. 1
 Quot praecepit Deus quod scit non obserua-
 dum. to. 7. 22. 9. a
 praecepta Dei haud impossibilia. t. 7. 24. 1. l.
 & fo. 2. 48. a
 praecepta Dei facilia charitati. 1. 10. 1
 praecepta diuina non esse accipiendum. to. 7. 46. 4. m
 praecepta Dei implentur in nomine Saluatoris,
 non in viribus presumptis. to. 8. 120. b. c
 Rogandus est Deus, ut det ipse quod praece-
 pit. to. 8. 43. 9. f. g
 Contra eos qui putant hoc solo nos ad facie-
 dam iustitiam diuinitus adiuuari, q. Dei
 praecepta nobis in notitia proferunt, ut ea
 cognita sine gratia Dei solis nostrae vo-
 luntatis viribus impleantur. ibid.
 Ut praeceptum iubentis impleantur, necessaria
 esse gratiam adiuuantis. to. 8. 25. 2. d. e
 praeceptorum Dei opera, laudes sunt eius q.
 operatur in suis. eod. 40. 7. 1. Vide Lex
 Deus praecepti sui transgressione offendit.
 to. 9. 193. h. i
 Deus praecepti sui obseruatione placat. ibi.
 praeceptorum Dei transgressione. to. 9. 199.
 f. & seq.
 Superbi ideo praecepta Dei faciunt, ut contra
 Deum faciant. eod. 206. l. b
 Domini aliqua praecepta, ut faciamus, aliquae
 admonitiones ne fiant. to. 10. 119. a, b
 Deus non praecepti impossibilia. tomo. 10.
 155. f. g
 praeceptum quod non impleuerit, nisi penite-
 tia subuenerit, euadere penam non poterit.
 to. 10. 157. g
 De praeceptis diuinis: Sermo. to. 10. 228. g &
 sequent.
 praecepta Dei nolentibus sunt grauiora, volen-
 tibus sunt leuiora. to. 10. 307. b, c

Praecepta legis, Decalogi, &
 Euangelij.
 praecepta vitae cur in lege minora quam in
 Euangelio. to. 1. 23. c
 praecepta legis qualia. to. 2. 1. a
 praecepta legis quomodo in adiutoriu d. a.
 to. 2. 12. 1. m. & seq.
 praecepta legis spiritus sanctus in nobis imp. t.
 to. 2. 12. 1. a, b, & fo. 175. h. i
 praeceptorum obseruationem non nobis ri-
 buamus. to. 2. 246. h. i, & fo. seq.
 praecepta omnia referuntur ad charitatem. 3. 64. i
 praeceptorum in i. gentia ex gratia. t. 3. 6. a
 praecepta decalogi cum charitate, da. a.
 praecepta in sancto, comparatio. to. 3. 1
 praecepta viuendi, ex leuitico. tomo. a
 Distinctio praeceptorum decalogi. to. 4. 1.
 c. & seq.
 praecepta veteris testamenti duplicia. t. 6. 4.
 g. & fo. 78. g. & 112. f. g
 praecepta Dei decem haec distinguuntur, ut in
 in una tabula ad Deum, septem in alia ad o-
 ximum pertineant. to. 9. 68. K. l. tomo. 9.
 203. f. g
 Quod amore non timore impleatur. t. 8. 1.
 Non praeceperet Deus, si impossibile esse di-
 carer, ut hoc ab homine fieret. t. 8. 18. f.
 Si consideras infirmitatem tuam, deficiis ibi
 praecepto, confortare exemplo. ibi.
 Discussa praecepta, aut omnia eadem inuolu-
 tur, aut vix aliqua in Euangelio quae non di-
 cta sunt a prophetis: praecepta eadem, sa-
 cramenta non eadem promissa non eadem.
 to. 8. 263. h. i
 De conuenientia decem praeceptorum, & e-
 cem plagarum. to. 8. 236. k. to. 9. 248. &
 seq. to. 10. 175. i. & seq.
 Verbum breuiarium multa praecepta in 10
 redegit. to. 9. 193. i
 Duo sunt praecepta, ex quibus te-
 rapendent. Ibidem m. & seq. tomo. 9.
 242. a
 praeceptorum legis distinctio. tomo. 9. 10.
 a, & c
 praeceptum, Non facies alijs, & c. continet 10,
 quae continent decem, & illa decem in
 to. 9. 201. g
 Optima & summa praecepta in lege quae to.
 10. 31. d

praeceptorum utilitas. tom. 3. 35. x. l
Vnde fiet omnium res, si in vno offendat, q
totam legem seruauerit. s. s. ibidem.
praecepta quaedam viuendi. to. 3. 31. g. h
Vita praecepta pauci assequuntur. to. 1. 64. g
Non omnibus omnia praecipi. tom. 3. 15. a
Quo tempore quid praeceptum sit, confide-
randum. mod. ibid. b
praecepta viuendi, ex scriptura. to. 3. 30. i
& seq. abunde. mod. ibid. b
praecepta seruiliter fieri, vel liberaliter. to. 3.
35. i. l. mod. ibid. b
praecepta suauia. mod. ibid. f
praeceptorum obliuio, & memoria. to. 3. 22. i
Iussa dei non prodesse deo. to. 3. 47. a
praeceptorum obseruatio. to. 4. 37. m
Quae duplici genere continentur. to. 1. 156. c
praecepta deorum pro moribus perditis. to.
5. 19. i. & sequen.
Summa praecepta quae accipiunt spiritalia:
non possunt accipere carnales. to. 8. 131. c, d
Quicquid in praecepto difficile est, leue est
amanti. eod. 232. d
Vbi praeceptum, ibi iudicium. to. 8. 29. l
praeceptum quale habeant angeli, & sancti,
in coelo. eod. 571. c, d
praecepta duplicia. to. 10. 18. c, d
praecepta, & consilia, in paulo. to. 10. 77. l
praeceptores non contemnendi, etiam in sa-
cris literis. to. 3. 2. c, & seq.
Lege prologum.
praecingere quid sit, & quid significet prae-
cingere fortitudine. to. 8. 340. c
Ideo praecinguntur maxime homines, ut ad
operandum sint promptiores. eod. 418. K
Qui praedam vult de paruo, praeda efficietur
magno. eod. 220. h, & fo. 482. c
Quando eris praeda hominum, iam diabolo
praeda es. to. 8. 507. e
De praedestinatione elegans verbum. to. 1. 11. c
praedestinationis ordo certus. tom. 1. 42. c
De praedestinatione diuina satis abunde dis-
serit Augustinus. tom. 2. epist. 105. to. 3. 74. h, i
& 77. g
praedestinatio dei firma. to. 3. 29. a, to. 8. 71. a,
tom. 9. 92. K
Vide, Deus.
praedestinatio dei numitanda propter fri-
giditatem. to. 7. 47. h, i, & seq.
praedestinatio diuina. to. 9. 168. j, & seq. Et fo.
seq. d, e
m. 101. 301. b, 111. 2. 128.

illa praedestinatione & praescientia, oues, &
hircos solus nouit, q praedestinare & pra-
desire potuit. to. 9. 236. b, c
praedestinatio, & vocatio dei sine penitencia.
tom. 2. 91. b, c
praedestinatio vocationis nostrae occulta est.
tom. 4. 198. m
praedestinatio, & reprobatio, an sint ex meri-
tis nostris. to. 4. 218. c, d
praedestinatio, & praescientia dei, profunda. to.
9. 168. i, & sequen.
De praedestinatione, & gratia. tom. 7. 394. d
Inter praedestinationem, & gratiam, quid in-
ter sit. to. 7. 405. a, b
praedestinatio, & praescientia dei, quid. to. 7.
418. b, & 459. g, h
praedestinatio nomine praescientiae significat
aliquando. tom. 7. 418. i, k
Christus, in quantum deus, non est praedesti-
natus. to. 9. 109. m, & seq.
praedestinatus, quomodo Christus. to. 4. 417.
l, m, t. 6. 408. e, f, & 422. l, t. 9. 109. l, & seq.
praedestinatorum executio. to. 1. 83. i
praedestinati ab origine mundi electi. to. 2. 39.
h, & seq. & fo. 85. c, & 91. a, b
praedestinati, multi latitant adhuc sibi & aliis
ignoti, quia peccato subditi. tom. 5. 116. g
praedestinos liberauit Christus a demoni-
bus humilitate sua. eod. 80. x, l
praedestinavit deus in sua sapientia numerum
electorum suorum: quos non meritis pro-
priis, sed sua gratia discreuit, cum iam es-
sent damnati in sua radice. to. 5. 130. i
praedestinator quis, & eligitur diuina gratia.
ibid. 130. d
praedestinator nullus perire potest. to. 5. 184. d
praedestinata & electa Ecclesia, non se duces
a diabolo quando soluetur tempore ultimo.
tom. 5. 201. m
De praedestinatione sanctorum. to. 7. 401. e,
& seq. tom. 10. 74. K, l
praedestinatorum numerus certus. to. 7. 39. a, b
Sunt quidam ira praedestinati, ut nouerit do-
minus qui pertineant ad corpus eius. to.
8. 333. l
praedestinatio nostra non in nobis facta est,
sed in occulto apud ipsum in cuius praesci-
entia est, tria vero reliqua in nobis sunt, vo-
catio, iustificatio, & glorificatio. to. 8. 58. of
Qui praedestinati sunt ad salutem, ipsi vocan-
tur ad penitentiam. eod. fo. 571. f, & seq.

predestinati sunt innumerabiles. t. 9. 143. l. m
 predicamenta Hebraica. to. 6. 127. e
 De post predicamentis. to. 1. 103. i
 De predicamentis in generali. eo. 99. g
 predicatur quibusdam ad salutem, quibusdam
 ad iudicium. tom. 2. 59. e, f
 Quomodo per stultitiam predicationis, deus
 saluos faciat credentes. to. 2. 136. e, f
 Cum predicatur diuitas colenda propter eter
 na bona, magnum quid agitur. to. 5. 55. h, i
 predicant verbum boni & mali in Ecclesia. to.
 2. 199. d, & 229. d, e, t. 3. 30. f, g, & K, & 96
 h, i, to. 4. 415. h, to. 7. 28. k, l, to. 8. 82. i, K
 predicandum quid. tom. 4. 425. d, & seq.
 predicanda semper veritas. to. 8. 67. a
 Et non auditis predicandum. ibid. e
 Multi predicant veritatem non caste, quia ve
 dunt illam precio cupiditatum huius se
 culi. tom. 8. 25. g
 predicare veritatem nihil est, si cor a lingua
 dissentiat. to. 8. 192. h, & 229. c
 Tunc predicatur recte verbum veritatis, si
 autoritas duorum testamentorum non
 relinquitur. tom. 8. 232. c
 Non perfecte credunt, qui quod credunt, p
 dicare nolunt. to. 8. 432. i, K
 Apostolus excludit solum predicantes falsi
 tate, non eos qui lingua veritate, in pecto
 re falsitatem habentes Christum annun
 ciant. eo. 433. h
 Tales predicantes non credunt quod loqu
 untur, & ideo reprobati sunt, licet sint uti
 les aliis. ibid. i, K
 Sicut qui verum quod predicant non credunt
 & illi qui verum quod credunt non loquuntur
 turrita fidelis predicatur, nec antequam cre
 dat loquitur, nec cum crediderit tacet. ibid.
 predicare verbum dei, non tam securum, quam
 audire. to. 9. 86. c
 Discipuli ad predicandum missi sunt, nec a
 seipsis ire causi sunt. to. 9. 129. l
 Dicere aliquibus pro officio competit, aliq
 bus pro deuotione audite. to. 10. 3. a
 Super testum predicare. to. 10. 76. g
 predicare, maximus labor. to. 10. 104. c
 De eo quod Apostolus dicit, Predica verbum,
 insta opportune, importune, argue, incre
 pa &c. Homilia. to. 10. 92. a, & seq.
 predicatio Evangelii externa, hominum ope
 ratio interna dei. tom. 3. 95. i
 predicatio veritatis, bonus odor Christi. to.
 3. 355. m
 predicatoribus vana gloria infidiatur. to.
 3. 355. a
 predicatio mirabilis. to. 4. 35. i
 predicatio quaecumque veritatis, nihil profic
 audientibus, nisi spiritus sanctus inter
 curet: nec alii modi etiam quibus deus
 quirit hominibus. to. 5. 13. g
 Nouissima predicatio. tom. 9. 144. i
 predicationem suam Christus & Iohannes
 tra impenitentiam, id est, peccatum in
 ritum sanctum, ceperunt. t. 10. 10. m, & 7
 predicationis labor, non refugium. t. 10. 104. d
 Episcopi raro excusantur a predicatione. x
 10. 278. l, m
 De ministris verbi, & benedictione dei. t.
 80. g, & seq.
 predicator pro populo oret. t. 2. 147. a, b, c,
 d, & g, & sequen.
 predicatorum ministrant uerbum, deus
 incrementum. tom. 3. 51
 predicatori eadem necessaria quae oratori
 & sequen.
 predicator obedientius auditur cuius tra
 orationi respondet. to. 3. 30. f, & 9
 Quare praecones verbi, stipendium acci
 unt. tom. 3. 264. d
 praecones verbi diuersos esse secundum
 guem, ingenium, vitam, diuersitatem. to. 3. 30
 Vide, praeco.
 predicatorum oret deum. to. 3. 30. f, & 9
 predicatorum quibus rebus instructum sit
 oporteat, lege liberos de Doctrina Cri
 stiana. to. 3. Et de catechizandis rudibus
 Debet sibi non omnino displicere, qui
 tom. 4. 323. b
 predicatorum error, quo sanandus. t. 4. 3. d
 Contra predicatorum sua quarentes. to. 4. 1. l
 m, & sequen.
 predicatorum veritatis persecutione pati
 tom. 4. 399. f
 predicatori verbi dei prebeat necessarium
 predicatur. to. 4. 399. f
 predicator licet teneatur reprehendere
 posset a reprehensione cessare in casu. to. 4. 399
 predicatorum contentioforum genera
 tom. 7. 67. c, d
 predicatorum officium. to. 4. 399. f
 predicator iniquus, nihil sibi prodest
 dignibus. t. 3. 30. f, & 9
 78. i, & 111. d, to. 8. 101. m

prae

IN DIVVM AVGVSTINVM

predicadores, etiam mali, audiendi sunt. ibi.
vnde cunque.

predicadores duplices to. 7. 13. 6. g

Quod dicitur attende: non a quo dicatur. to.
8. 101. m. & seq.

predicator qui dictor est, & non auditor, al
teri prodest, sibi nocet eod. 147. a. b

predicadores peccatores deus prohibet. to. 8
157. f. g

Quod bona quæ per ipsum prædicantur,
proicit post se ibi. m. & seq.

predicator malus, operatur aliquando aliqd
boni, et si non facis suis, salutē verbi dei.
tom. 8. 166. e

predicator qui quid boni dicit, & veri dei
est qd dicit, & de deo dicit: si forsan aliqd
aliud dicit quod dicere non debuit, hō
dixit, & sub deo dixit. eod. 180. l. m. & seq.

Quantumcunque existant excellentes prædica
tores veritatis, & p miracula fortes, mor
tuos in corde sine gratia dei suscitare nō
possunt. to. 8. 319. k. l

predicator fidelis, pellican⁹ est i solitudine, ni
hil coram i parietinis, passer i testō. eo. 375. c

predicatorum tria sunt genera. ibid.

predicadores verbi, dicti boues triturantes.
to. 8. 395. e. f. to. 9. 20. l

bonus odor Christi to. 9. 80. b. c

Cœli to. 8. 389. h

firmamentum ibidem

Dues in medio suporum ibid. k. l

lubes dei to. 1. 79. a. 92. c. d. 143. b

fontes dei to. 8. 87. h. i. 139. l. 392. i. k

lumina to. 4. 450. c

byssus to. 8. 125. f. g

ledici ibid. 319. k. l

predicator humiliari potest ab eis q veritati
contradiciunt: non ipsa veritas quam cre
dit & loquitur. to. 8. 432. l

contra predicadores timidos ibidem. i

predicator fidelis, nec antequā credat, loqui
tur: nec cum crediderit, tacet ibi.

predicadores, quomodo debeant ascendere
& descendere to. 8. 467. e. f

predicadores loquuntur foris dominus intus
edificat eo. 489. g. h

predicator tandiū dicitur bonus, donec ob
iurget vitia eo. 496. m

si malus est qui tibi loquitur, nontamen
malus est quē loquit sermō. ibi. 496. a. b

facit quod prædicat, & tu nō facis, in ignē

tu, in regnū ille si non facit quod tibi di
cit, & pariter facit mala quæ facis, & di
cit bona quæ non facit, pariter in igne se
num ardebit ibi. b. c

predicator quādo faciat locum domino, &
quādo ipse sit locus domino. to. 8. 504. f

predicadores veritatis rident. eod. fo. 520. g

predicadores deum deprecentur, vt eorum
pedes lauentur. to. 9. 86. f. g

predicadores studeant implere quæ prædicant.
eo. 144. e. f

Cauendum est a uanis prædicatoribus. to. 9.
104. b. c

predicator, legatus pauperum ad auditores.
to. 10. 4. l. m

Ad concinatore erigen de aures, ad deum
mens to. 10. 9. h

Verbi predicator dicitur, qui Euangelium præ
dicat, & nō verborum. to. 10. 11. c

predicator aures omium pulsat, sed consciē
tias quorundam conuenit. tom. 10. 16. l

predicatoris officium, iubente & terrente deo
corripere peccantes tom. 10. 17. b. c

predicadores, & prelati nostri, non spernēdi
tom. 10. 23. i. k

predicadores in locum apostolorum a deo
vocati ibid.

predicator vnde gaudere debeat. to. 23. k

Et eius solatia in periculis quæ. ibid.

predicatoris est erogare verbum dei: do
mini vero est illud in corde viuificare, &
hominem conuertere to. 10. 39. f

De malis prædicatoribus, & pastoribus: &
q audiendi to. 10. 41. g. h

De Cathedra Moyfi. ibid h. & k

predicadores, serui conducentes operarios.
to. 10. 49. d

predicator aliquando non docet, sed com
memorat to. 10. 55. m

predicadores qui decepti deceptoris docu
erunt, quō populum vnitatem, respiscen
tes persuadere volebant. to. 10. 87. f

Intelligenda verba predicatoris, vt credant
credēda verba dei, vt intelligant. eo. 85. e. f

predicatoris, siue Episcopi, officium quo
modo dulce, & onerosum. to. 10. 104. c. d

predicatoris est loqui in templo, populi au
tem tacere & audire. to. 10. 114. i

predicadores debent annūciare dura: & qua
re. tom. 10. 159. r. & seq.

Opus predicatoris i quo cōsistat. to. 209. i. k

IN DIVVM AVGVSTINVM

prescientia, & scientia dei, & quomodo ac-
 cipienda. *ibid. d. e.*
 prescientia dei non est iniusta. *to. 4. 216. i. K.*
 prescientiam futurorum qui tollit, ut Cice-
 rius est tolerabilis, quam qui ponit fatu-
 esse vim positionis syderum. *to. 5. 41. h.*
 prescientiam Dei Cice. negavit. *ibid.*
 prescientia dei sit cum libero arbitrio. *ibid.*
 prescientiam dei & voluntate consistemus, si
 cut verum & summum deum. *ibid. i.*
 Qui presciuit rerum causas, voluntates no-
 stras ignorare non potuit. *ibid. K.*
 Quantum deus presciuit leges valere, tantum
 valent & orationes nostrae. *ibid. l.*
 Non ideo peccat homo, quia deus presciuit
 illum peccaturum: sed deus presciuit il-
 lum peccaturum si peccat. *ibid.*
 presciens futuros malos ereat deus, ut osten-
 dere possit quid mereatur eorum culpa, &
 quid sibi donetur gratia. *to. 5. 98. f. & 130. l. & sequen.*
 prescientia eterna contineret deus, si qua no-
 ua faceret, vel facere vellet. *to. 5. 109. m.*
 prescientiam vel quod presciuit deus, non
 mutat, sed de mutare statuta, iuxta quod
 naturalium rerum ordo gestabat. *eod. 124.*
 Nec presciendo deus quicquam peccare co-
 pellit, nec eum aliquando futurorum latet
ibid. 136. m.
 de prescientia dei certa, & fixa scientia. *to. 5. 141. d.*
 ro presciit, si cognoscere, non oraret Eccle-
 sia, sicut nec p. diabolo. *t. 5. 222. m. & seq.*
 presciit aliquando accipitur in bona parte.
to. 5. 222. f. 223. g.
 Quod deus presciuit peccatores, etiam in ve-
 teris marum. *to. 8. 387. h.*
 deus quomodo prescientia sua facit, quae su-
 rura iam fecit. *eo. 410. g. h.*
 scientia dei non est causa peccatorum. *t. 9. 83. d.*
 prescientia dei, neminem cogit ad peccan-
 dum. *to. 9. 178. i. K.*
 presumptio vitium intolerabile. *to. 3. 86. g.*
 presumptio spiritus. *to. 4. 393. d.*
 presumptio de misericordia dei, & iustitia
 propria. *to. 8. 51. h. & seq.*
 presumptio humani generis, in deo obus esse
 tolet. *to. 8. 148. g. h.*
 nulla re est presumendum, nec de ipsa
 nostra iustitia. *to. 8. 193. g. h.*
 presumptio tua sit deus. *to. 8. 310. d.*

presumptio quantum malum. *to. 10. 46. f.*
 presumptionis malum. *to. 10. 33. i.*
 presumere de deo, & de homine, quid distet
to. m. 10. 108. a. & seq. m. 10. 108. b. & seq.
 Nemo presumptione superbi spiritus, non
 sibi a deo datum munus pontificatus, in-
 uadat. *to. 10. 176. m.*
 Nemo de suis viribus periculose presumat.
to. m. 10. 151. b.
 praestigia quaedam sunt a demonibus, ad de-
 ciendum. *to. m. 5. 172. l.*
 prateritum pro futuro, in prophetis. *to. m. 8.*
129. l. & seq. & 391. c.
 praterita per futurum dici, non facile occur-
 rit. *to. 8. 392. d. e.*
 prauaricatio hominis. *to. 3. fo. vlt. a.*
 prauaricatio prima per serpentem coepit. *to.*
mo. 4. 304. h.
 prauaricatores estimari omnes peccatores
 terre, exponitur. *to. 5. 251. h. i.*
 prauaricatores legis, qui. *to. 8. 371. l.*
 prauaricatio non est, ubi non est lex. *eo. 1384. d. e.*
 Qui dicantur prauaricatores. *ibid.*
 prauaricatores quomodo in Greco dicantur
to. m. 8. 459. a.
 Quomodo prauaricatores sint omnes pec-
 catore terrae, cum ubi non est lex, non sit
 prauaricatio. *ibid.*
 Quomodo Psalmista non sit contra Aposto-
 lum in hac sententia. *ibid. c. d.*
 Qui sint prauaricatores terrae. *ibid. f. g.*
 Quod ad illam prauaricationem et paruali
 deputetur, propter originalis peccati vin-
 cula, in similitudine prauaricationis. *de.*
ibid. h. i.
 Tanta manifestior est prauaricatio, & pecca-
 ti minor excusatio, quanto legis maior
 cognitio. *ibidem.*
 precatio. *to. 3. 348. K. & 351. l. & 356. l.*
 preces sacerdotum. *to. m. 3. 66. a.*
 precatio ad deum, secundum omnes psalmos
 totius Psalterii. *t. 9. 260. a. b. & seq. copio.*
 Deus humanarum precum benignius est & iu-
 stus auditor. *to. 10. 158. i.*
 Homo celestium ignarus, docetur quid pre-
 cari debeat. *to. 10. 191. c. d. 196. a. b.*
 precium quid. *to. 10. 31. K.*
 precium verbi dei nullum est. *ibidem.*
 precium, quo comparatur uerbum Dei, quod
 to. 10. 31. K. l.
 precium eterne vite, quod. *to. 10. 51. l.*
 precio

I N D E X

- precio sanguinis emitur mūdus. t. 10. 186. m
 precium sanguinis a Iudæorum gazophylatio separatur ibi.
 Iudæi ad requiem peregrinorum, saluatoris deputant precium. tom. 10. 189. j. K
 Regni cælorum precium tom. 10. 97. d
 precio dominici sanguinis ager figuli comparatur to. 10. 192. c
 precium saluatoris non peccatoribus sumptum præbet, sed peregrinis requiem. to. 10. 192. b. c
 prema dea to. 5. 54. i. & seq.
 Ad presbyterii gradum raptus August. to. 1. in Palsidonio.
 presbyteri ministerium verbi ab episcopis accipiunt. ibid.
 presbyterorum laus to. 1. 255. m
 presbyteri inferiores episcopis, tempore Augustini tom. 2. 26. d
 presbyter nomen gratis to. 4. 33. d. e
 presbyteri cuiusdam admirabile exemplum to. 5. 129. a. & seq.
 Ad presbyteros suos, malam vitam eorum reprehendendis, August. Ser. to. 10. 295. e
 Vide Sacerdotes
 pressuræ maiores, vnde generi humano. to. 10. 94. d
 primus tom. 5. 2. h. & seq. & 2. d
 priapus, secunditatis deus. to. 4. 131. l. to. 5. 33. e. & 39. i. & 54. i. K
 primatum an mali teneant in Ecclesia. to. 7. 140. K, l
 primatum perdidit Esau, propter lenticulæ concupiscentiam ibid. l
 primiani causa tom. 2. 209. l. m
 Contra Primianum Maximilianus ordinatur episcopus to. 6. 9. a
 De Primiano episcopo Carthaginensi, & de examinatione causæ ipsius in concilio. to. 8. 96. d. & seq.
 Quod cum omnibus sibi adherentibus excommunicatur. eo. 97. c
 primiani & Cæciliani causæ discussæ. to. 10. 82. c. d. & seq.
 primitia singulariter to. 3. 26. i. K
 primitiæ, & primogenita, differunt. to. 4. 83. f
 primitiæ hominis to. 4. 201. K
 primogenitus, & vnigenitus, est Christus. to. 3. 47. K, to. 4. 91. l. & 425. h. to. 6. 45. c
 primogenita quæ dicantur tom. 4. 90. K
 primogenita & primitiæ, quò distinet. to. 4. 83. f
 primogenita naturæ. tom. 5. 187. g. & 188. e. f
 primogenita nostra quæ sint. t. 8. 5. 14. f
 Occidere primogenita, magna pœna est. ibid. l. m
 primogenita occidere ab homine, vsque ad pecus quid sit ibi. m. & 13. q.
 primogenita cordis nostri, fides est. t. 9. 29. b. c. to. 10. 176. c
 primogenita Aegyptiorum to. 10. 1. f
 Aegyptus primogenitis percutitur, quæ deorum perculserat primogenita. to. 10. 1. i
 Christus est primogenitus ex multis fratribus. tom. 10. 208. m
 Christus principatum super humerum habuit, quâdo crucem portauit. to. 10. 2. principes, & potestates, dicti, demones. t. 2. 100. K
 principes & potestates huius seculi. t. 4. 3. i
 principum arbitria, pro legibus. to. 5. 3. k
 princeps gloria alendus eod. b
 principum leges, p & cōtra veritatē. to. 7. a
 princeps populorum, sunt principes gentium congregati cum Deo Abraham. to. 8. a
 princeps dicti sunt angeli tom. 8. 43. l
 Mundi princeps, quomodo dicatur diabolus. tom. 9. 95. l. m. 1. a
 principē mundi eiici foras, quid sit. t. 9. 1. m
 Quomodo princeps tenebrarum, foras mittitur. tom. 10. 50. h
 Qui sint principes & rectores mundi. t. m. 10. 148. b
 Vide, Reges, Prælati, Præpositi, Dux
 In principio creauit, &c. varie intellectum. tom. 1. 75. b
 Exponitur to. 5. 10. e
 principare to. 1. 1. g
 In duobus nō esse principium & finem. t. 1. 1. g
 principium to. 3. 10. d
 principii vocabulum, quomodo de deo dicetur tom. 3. 1. l
 principium quid tom. 4. 294. d
 principium omnium nō potest esse nisi in. to. 5. 103. h. & seq.
 principia duo posuerunt, Marcitæ, & Hæcæleonitæ to. 6. d
 Cerdoniani i. d.
 Marcionitæ ibi. f. in f. e.
 Manichei tomo. 6. 6. e. c
 principia tria quidam docuerunt. tom. 6. t
 In principio, idest, in patre. tom. 6. 241. l
 In principio, idest, in filio. t. 2. 78. a. 267. d. 3. 157. b. 166. l. to. 4. 340. f
 principia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

incipia duo vel tria, non dicimus esse in di-
 uinis, to. 5. 87. g
 quomodo per principium convenienter intel-
 ligatur filius ipse, in quo deus coelum & ter-
 ram, id est, spiritalem & corporalem natu-
 ram fecit to. 5. 102. e
 incipium vnum pater, filius, & spiritus san-
 ctus to. 6. 241. g, h, to. 8. 423. m, to. 9. 64. c,
 d, & seq. copiose.
 quando principium cum deo, vel quod prin-
 cipium, vel quomodo cum illo principium
 quoniam quidem & ipse est principium. to. 8. 422. f
 cum principium in die virtutis tue, quod sit. ibi. k, l
 cum sit principium pater, de quo & filius, &
 filius principium, non tamen duo, sed vnum
 principium ibid. m
 qui in principio erat, intra se concludit om-
 ne principium to. 10. 125. b
 Priscilla, & Maximilla, prophetissa Montani
 to. 3. 256. K, to. 6. 5. h
 Priscilliani, alias Priscillianiste.
 Priscillianista Manicheorum simillimi. to. 2.
 30. h, & 117. e, f
 Priscillianistarum error, de mendacio. to. 1.
 27. g, to. 4. 10. m, & 15. a
 Priscillianiste mendaciloqui to. 4. 10. m
 Priscillianistam tolerabilius mentiri quam
 catholicum to. 4. 12. d
 cum Priscillianistis & mendaciorum patro-
 nis, quomodo disputandum to. 4. 15. a
 Priscillianiste, a Prisciliano appellati, Goo-
 thici sunt & Manichaei. to. 6. 8. b
 Priscillianistarum dogma, iura, periura, se-
 cretum prodere noli. ibi. b, c
 abunde a maligno principe conditum. to. 6. 8. b, c
 autum lyderum admittunt ibidem
 Priscillianistarum diuortia to. 6. 8. b, c
 carnem a malignis angelis conditam. ibid.
 scriptura in suos sensus allegorizant ibi. c, d
 De Christo Sabellianos sequuntur. ibidem
 Contra Priscillianistas & Origenistas. to. 6.
 207. m, & seq. Retractionum t. 1. 26. m
 Priscillianus Sabellianum antiquum dogma
 restituit to. 6. 208. b
 priuatio cognoscitor per habitum. t. 5. 101. a
 priuatio quid. to. 1. 103. m, to. 6. 179. e, f
 iudicio legum ab obrepta dignitate denecitur,
 quod priuilegio sibi concessio abutitur t. 10. 250. a
 Modi prioris to. 1. 77. d, & 104. a, b
 probae viduae scribit Augustinus. to. 2. epist. 12.

probabile Academicorum. to. 1. 146. d, & l
 probabile quid sit ibid. 147. a, & seq.
 Facere quod videtur probabile citra assen-
 sum, nefarium est to. 1. 253. e
 probabile quomodo inductum ab Academi-
 cis. ibid. m
 probationis effectus fructum suum Habel.
 to. 8. 178. h
 Qui non probatur non proficit. eod. 247. h
 problemata Graece, quae propositiones appel-
 lantur, quae sunt habentes aliquid
 quod disputatione soluendum sit. to. 8. 281. c
 Expositio problematis Samplonis, de leone.
 to. 10. 181. f, g
 procas rex to. 5. 174. b
 praemunitio aduersus procellas. to. 3. 350. a, b
 processio & natiuitas, quid differant. to. 4. 341.
 b, to. 6. 237. K
 processio spiritus sancti a patre & filio. to. 3. 156. f
 processione, & generatione, distinguere
 difficillimum est ibid. m
 processio & natiuitas in diuinis, longe diffi-
 cilis est intellectu to. 9. 106. a
 Vide, Christi natiuitas, & Natiuitas
 proclianite heretici, Seleucianorum sectato-
 res addiderunt insuper Christum non in
 carne venisse to. 6. 8. i
 Non eadem omnibus profunt. to. 7. 70. b, c
 Nulli, pdesse, impius est, & credulus. to. 8. 368. K
 prodigiosa mortis cupiditas. to. 2. 64. g
 Vide, Mors, Occidere
 Interficere, Circuncelliones
 prodigia varia, & stupenda to. 5. 30. l
 prodigium quodammodo fuit formatio mu-
 lieris de viro eod. 111. d, e
 prodigia non dicerentur, si visitato naturae cur-
 riculo gignerentur; quae tamen sub diuina
 prouidentia non frustra gignuntur. ibid.
 prodigia dicuntur quasi procul dicant. to. 5.
 217. m
 prodigia domini quod aliquid portendant. to. 8. 140. d
 prodigia quae dicantur. ibi. & 250. k, to. 9. 32. b
 prodigium, quasi porridicium. to. 9. 32. b
 Quid prodigus figurauerit to. 9. 216. f
 De filio prodigo. Sermo to. 10. 29. e, f
 Conuersio filii prodigi to. 10. 290. h, i
 prodigionis consideratio to. 4. 6. a, b
 profectus to. 3. 346. c
 profectus noster per temptationem sit. to. 8. 202. b
 proficere, & deficere, inter se contraria sunt
 visitatus tamen profectus in bono accipi-
 tur.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Alia est promissio sub lege positorum, alia sub gratia.

eo. 133. i. k

Omnes promissiones Dei in Christo firmatae sunt quia in illo impletum est, quicquid pro salute nostra prophetarum est. to. 8. 259. l. m

Omnes illae promissiones patribus factae non perseverantur figurabatur futuras promissiones perseverantes, licet pauci intelligerent. ibidem. 260. h

Populus iudaicus expectabat promissionem terrenam, & animadvertit eam abundare apud ipsos, nutauerunt pedes eius. 134. sine ea coluisset Deum. to. 8. 261. a, b, & 265. h

Cur non eadem promissa veteris, & noui testamenti: & quare primo terrena promittit oportebat, quam celestia. Eod. 265. i. k

Cur omnia quae iudeis promissa sunt, defecerint, & sint ablata. to. 8. 261. m, & 265. l

Promissio Dei facta est cetera, fixa, & incoscussa, fidelis, & dubitatione carens, quae consolatur afflictos. Eod. 169. i. k, & 325. g, h

Nemo potentum promissiones Dei corrumpit. to. 8. 270. m

Quae promissit Deus, David, non abstulit, sed distulit. eo. 325. b

Cur verum est quod promittit, ita certum est quod minatur. to. 8. 353. l

551. e. f

Quaedam promissit deus, & adhuc non dedisse creditur illi ex his quae dedit, pro quibus complendis etiam nobis chirographum scripturam sanctam reliquit. tom. 8. 555. l

Promissio dei, & mundi, sicut minae eorum, longe differunt. to. 9. 129. g

Vna est mundi promissio. ibidem

Indulgentiam peccatorum promissit deus, sed crastinum diem, quae penitentia, non promissit. to. 10. 17. a, b

De omnibus rebus quae nobis in scripturis diuinis promissa sunt, una tantum remansit. to. 10. 21. d

Deus quod in se credentibus promiserit, non promissa dei quae, & quod homo in hoc seculo constitutus ea capere nequit. to. 10. 53. h

& sequen. copiose

Indicibilia quae promissa nobis in vita aeterna praestabuntur. ibidem. m

Angelorum equalitas nobis promissa. tom. 10. 59. g

Quomodo exigere possumus dominum deum ut vobis reddat quod promissit. to. 10. 74. m

promissa mundi semper fallunt, dei autem promissa nunquam. to. 10. 82. h

promissio dei a quo pendet. tom. 10. 99. c

Quid nos deo demus, & quae ipse a nobis exigit, quae nobis promittat. to. 10. 7. a, & seq.

Semper dominus maiora tribuit, quam promittit. to. 10. 177. f

promissa Apostolorum nobis proficiunt, si opera eorum fecerimus. to. 10. 219. m

per ea quae quisque cognoscit praestita discat a deo sperare promissa. to. 10. 213. m

Ut animus fiat capax ad intelligendum Christi suspēdit promissa, non abstulit. to. 242. i

Tene quod promissit deus, ut in nouissimis vita tua crescat. to. 10. 248. e

Deus multa promissit, quae dedit. to. 248. l. m

Implentur quotidie reliqua, quae promissa sunt. ibid. m, & sequen.

In nostra potestate est promittere, feruile iuramentum deo, non autem desistere. tom. 10. 306. m

pronunciatum, apud Ciceronem. to. 1. 186. k

pronunciationis efficacia in sacris literis. to. 2. 91. d

Inuentio, & pronuntiatio, in sacris literis. to. 3. 2. h, i

propagatio hominum non est talis qualis fuisset absque peccato: & esset non potest nisi Deus.

deus interior operetur. to. 1. 237. m
Deus quibus prope sit. to. 8. 63. i, k, & 117. b
Qui sint prope vel longe a deo. to. m. 4. 304. a
Nihil propius est anime carne quam gestat.
to. 8. 466. f, g
Vide infra, Propinquitas
prophani, si quid bene dixerint, non aspernā
dum. tom. 3. 11. c
prophetæ, qui. to. 2. 87. e, & 89. d, to. 4. 44. e
prophetæ videntes appellari. tom. 2. 165. k
prophetæ per Heliam signantur. to. m. 3. 20.
m, to. m. 6. 16. h, i
prophetarum eloquentia. to. 3. 24. c, d
prophetica ad mentem pertinet. t. 3. 226. i, k
prophetis credendum. tom. 3. 35. e
prophetarum prædicta. tom. 4. 29. l, m
Addere prophetis to. 4. 306. h
prophetæ quasi præterita narrant, quæ sunt
futura to. 4. 403. d, e
Apostolice tomo. 2. 111. l
prophete non dei tom. 4. 477. h
prophetæ non omnes sua vaticina intellige
bant to. 5. 53. l, & sequen.
prophetis cur credendum. tom. 3. 94. h
prophetarū tempus, præcipue fuit a Samuele
vī que ad reditum israelitici populi de Ba
bylonia to. 5. 157. l
prophetæ quid dicantur. ibidem.
prophetarum eloquia tripartita. Ibid. 157. e
prophetis locutionib⁹ manifestis, quomo
do oportet tropicas admiscerit. t. 5. 165. d,
prophetas quos habuerint Iudæi ex quo re
dierunt de Babilonia, post Malachiam,
Aggæū, Zachariā & Esdras. t. 5. 168. i, k
Qui prophetauerint temporibus, Ionathas,
Achaz, & Ezechia regum. to. 5. 275. c
De temporibus prophetarum, quorum ora
cula habentur in libris: quinque tūc de vo
catione gentium multa cecinerunt, quan
do Romanorum regnum cepit, Assyrio
rumq; defecit. ibid.
Prophetæ minores, & maiores, cur sic dica
tur. tomo. 5. 176. l
prophetæ tres de minoribus, non inueniuntur
quo tempore prophetauerint. eo. 176. k, l
prophetæ processerunt omnes philosophos
& poetas. Ibid. 179. d
prophetæ veri fuerunt philosophi. t. 5. 180. g
prophetas quando nō habuerit gens Iudæo
rum. to. 5. 182. m
prophetæ si præsciuerūt futura, multo magis

sciens lancti iam facta. to. 5. 208. f. & q.
 propheta blasphemant Manichæi to. 6. c.
 tra Faustum, & aduersarium legis & po-
 phetarū copiose. t. 1. 2. g. item, to. 2. 1. 1.
 prophetas nihil de Christo prædixisse, Ni-
 chæi fingunt. to. 8. d.
 prophetarum testimonia de Christo, ibi
 & sequen. copiose.
 Contra prophetarum & legis propugn-
 res. tom. 6. 1. 1.
 prophete fuerunt etiam post Christi acen-
 tum. to. 6. 2. 1.
 prophetæ non missi. Ibid. 2. 1.
 prophetarum facta mystica. to. 6. 1. 1.
 prophetarum interfectores, qui. to. 7. 3. 1.
 prophetæ, nubes. to. 8. 2. 1.
 Non ideo fecit Christus aliqua, quia præ-
 dixit prædixerunt sed ideo prophete prædi-
 xerunt, quia ille facturus erat. Eod. 3.
 propheta quādo loquitur ex personā ip-
 se dominus loquitur per eum qui ei di-
 cat veritatem quā loquitur. to. 8. 1. 1.
 prophetæ in occulto audierūt, quod in
 to prædicauerunt. Eod. 2. 1. 1.
 prophetæ annuntiabant Christū plenū
 sto, & illi eum venturū præcedebāt
 præcedentes non deserebat. to. 8. 5. 1.
 propheta erat Christus to. 9. 1. 1.
 propheta i patria sua hōre n̄ habet. ibi.
 prophetas quare deus p̄miserit, qui de
 sto testimonium darent. tom. 9. 1. 1.
 propheta malus esse potest. to. 9. 1. 1.
 prophetæ præcones Christi, Christus in ex-
 tom. 10. 1. 1. 2. 2.
 Omnes prophetæ testimonium Christi
 turo perhibuerunt. tom. 10. 1. 1. 1.
 Agabus propheta prædixit Paulum cor-
 hendendum Hierosolymis. Eod. 1.
 propheta prædixerat Christum venturū
 iudicandum, & iudicaturū. to. 10. 2. 4. 1.
 Christus implens prophetas, in carnem
 se venturum per eos prædixit. to. 10. 2. 1. 1.
 propheta. to. 10. 2. 2. 6. 1. & 1. 1.
 propheta in veteris test. historia. t. 4. 1. 1.
 prophetiarum differentia. to. 4. 2. 2. 1.
 propheta bona, & mala. to. 4. 2. 2. 4. 1.
 prophetæ et mali. ibi. 1. & f. 8. 3. 83. a. 3. 9. 9.
 propheta inter duos spiritus iustificat. 4. 3. 1.
 Quod facta in Ecclesia, videatur in scrip-
 prædicta, & futura fienda, sicut præc-
 tia credenda sint. to. 4. 3. 1. 1.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

prophetia omnis clarior est luce. to. 5. 41. h
 prophetiarum nondum finis. eod. 64. m
 prophetico more, quomodo sermones tro-
 pici propriis admisceantur. to. 5. 129. g
 prophetia de Iacob, & Esau, quomodo im-
 pleta sit. ibid. 154. i. K
 prophetia ad Heli sacerdotem, quid signifi-
 cavit. to. 5. 160. d
 propheta esse inuenitur virgo Maria, ante loā-
 nem baptistam. to. 5. 168. i
 prophetia multę fuerunt in vsu solius popu-
 li Israel. q̄ nō puerunt ad nos. to. 5. 175. c
 prophetauerunt Hieremias, & Sophonias,
 sub Iosia rege. to. 5. 177. l
 prophetauerunt tres minores prophete, sci-
 licet Aggeus, Zacharias, & Malachias tē-
 pore captiuitatis Babylonice. ibid. 178. e
 prophetarum omnium scripta, curn non in-
 ueniantur, dicit se nescire: aliquam tamē
 rationem assignant. to. 5. 204. c. d
 prophetare mysterium Christi, etiā in aliis
 populis quam Iudæorum, multi compul-
 si sunt. eod. 183. b
 prophetę diuersa sunt genera. to. 8. 3. c
 prophetia bñ miscēi p̄rita futuris. eo. 6. K
 diuinis prophetia imaginem habet futurorū
 to. 8. 5. 05. a
 prophetia de Christo nunquam defuit, vsq;
 ad aduentum eius. to. 9. 18. h. i
 quęcumq; Christus opere compleuit, pro-
 phetara de eo erant. to. 9. 126. f. g
 prophetiarum veritas. to. 10. 28. a, & seq.
 his quę antē prophetata, complera sunt,
 nō dubitandū & ea q̄ restant cōplēda. ibi.
 npleri quotidie, quę Christo & Ecclesia
 prophetata sunt. to. 10. 49. m
 prophetia omnis a deo est. to. 10. 125. g
 prophetias impregnationem Marię designā-
 tes, exponit Iosepho Archāgelus Gabriel
 to. 10. 132. d. e
 dubiis prophetiarum, prouocandum est
 ad codices Iudæorum. to. 10. 137. d
 Propiciatorum propiciatio.
 propiciatorū mysterium. to. 4. 53. i
 quę sit propiciatio apud deum. to. 8. 498. e. f
 rouiciari dicitur, cum deus propitius sit im-
 pietati. to. 8. 218. l
 propiciatio non fit, nisi per aliquod sacrifi-
 cium, & sacerdotem. ibid.
 propitius non dicitur deus, nisi cum veniam
 dat peccatis. to. 8. 365. K. l

Cui verē propitius est, non solum donat pec-
 cata, ne noceant ad futurū seculū sed etiā
 castigat, ne semp peccare delictet. ibi. l. m
 propinquitā vera, quę sit. to. 2. 42. f
 propinquitās nō sanguinis, sed orationis so-
 cietas pensanda est. Eod. 71. f. g
 Nihil animę sua carne propinquius est. to. 2.
 178. i, & sequen.
 propinquare deo, & ab illo recedere, qd sit
 to. 8. 85. K. l
 Ibi propinquitā, vbi consensio. to. 8. 497. g
 propositum differt ab electione. to. 4. 217. g. h
 Secundum propositum, quid sit. to. 2. 290. i
 propositum dei, & hominum. ibi. K. l
 propositum hominis bonum, non sine mise-
 rante pius domino. to. 7. 299. h
 Vide, Voluntas.
 Nulli licet dimittere propositū, licet dignita-
 tem perdiderit propositio. to. 10. 307. a
 Malum est cadere a proposito, sed peius est
 simulare propositum. Eod. 314. i
 proprietates denegatur religiosi. to. 2. 153. K,
 & fo. sequen. d. e
 De percipiēda verborum, & locutionum
 proprietate. to. 3. 9. c
 Diuina proprietates. to. 9. 156. b
 p̄pria vix siue dolore relinquunt. to. 10. 160. f
 profelyti Iudæorum. to. 4. 27. e, & 441. K
 profelytus. to. 5. 183. b
 profelytus quomodo duplo filius gehennę.
 to. 6. 63. b, & seq. & 106. m
 profelyti qui dicantur. to. 6. 63. d, e, to. 8. 300
 b, & 550. c. d
 profelyti qui sint. to. 8. 568. c. d
 proserpina ab Orco raptā. to. 5. 60. h
 proserpina, Libera dicta, Orca, & Tellus nu-
 trix. to. 5. 61. K
 profopopeia. to. 7. 5. h
 prosperitas hui' seculi fluxa, & fragilis. to. 1. 40.
 prosperitas rerum perditio. ibidem.
 prosperitas in bono, & in malo. to. 3. 34. a, & d
 prospera, & aduersa, quō serenda. to. 3. 347. c
 prospera multa nobis videntur, quę aduersa
 sunt, & contra. to. 4. 425. f
 prosperitas auget luxuriam, & alia peccata:
 aduersitas vero tollit. to. 5. 10. f, & K
 prosperitas seculi deceptorā est, fluxa, cadu-
 ca, & mortalis. to. 8. 123. c
 Multi res aduersas timent, prosperas non ti-
 ment, cū periculosior sit prospera animo
 quam aduersa corpori. Eodem. 160. e
 In

In prosperis non debere extolli, exemplo ad
monemur. *ibid.*
prosperitas seculi, baculo arundineo cōpa-
ratur. *to. 3. 302. d*
Quicquid prosperū venit magis metuendū
est. *eo. 312. a, b*
prosperę res quam periculosa. *to. 10. 111. f*
Quomodo, picipiat Deus de celo, vt videat
&c. *to. 3. 168. a*
Geruasij & Protasij translatio mirabilis. *t. 1.*
57. K.
Dominus quomodo protectio super manū
dextere tue. *to. 8. 471. K, l, & fo. seq. f*
protegi a templo Dei, quid sit. *eo. 44. b*
Semper protegi necesse est, & sine protectio-
ne Dei nihil sumus. *to. 8. 212. m*
protectus ē Christus a multitudine malignā
tium protegēte se Deo, protegente carnē
suam ipso filio, & hominem quē gerebat.
eo. 213. i, K
Nō sic protegit Deus, vt quasi subleuetur ab
eo quem protegit: subleuat quē protegit,
non onerat. *to. 8. 388. d*
protestatio Augustini. *to. 1. 280. a*
De Proteo. *to. 1. 150. l, & 166. l, to. 5. 84. b*
prouorbiorum liber, est Salomonis. *t. 5. 66. h*
prouerbia vulgaria homines audiunt, & pro-
uerbia Dei dormitant in eis. *to. 8. 1482. b*
prouerbiū, Malo q̄ teneo, quā q̄ spero. *ibid.*
prouidentia piorum in rebus externis. *to. 3.*
264. l, m
prouidentia Dei regna donantur. *to. 5. 53. c,*
& 168. d
prouidentia Dei oīa fieri. *to. 1. 140. d, Retra*
cta. fo. 8. e, to. 7. 412. f, to. 8. 574. h, i, & seq.
copiose.
Omnia diuina prouidentia regit. *to. 1. 155. g,*
to. 3. 191. l, & 253. m
De prouidentia Dei, & hoīs libertate. *t. 1. 223. c*
prouidentia dei, nec factio p̄mit, &c. *t. 2. 142. c*
prouidentia diuinę ratio non mutatur. *to. 2.*
61. m, & fo. seq. d
Argumenta diuinę prouidentia. *to. 3. 191. m*
prouidentia piorum in rebus externis. *to. 3.*
262. l, m, & fo. seq. b, to. 4. 412. f
prouidentia. *to. 3. 347. a, & 352. d, t. 4. 186. a,*
to. 5. 43. c
prouidentia, quid Ciceroni. *to. 4. 187. g*
prouidentia diuinę attribuenda est affli-
ctio, tam bonorum quā malorum. *to. 5. 2. d*
prouidentia diuina bona & mala præsencia

facit cōmunia bonis & malis, nō autē
tura. *ibid.*
prouidentia creatoris mūdi alta est. *t. 5. 1. m*
prouidentia diuinę occulto iudicio ver-
ligio defuit Romę, quam debeat elige-
re. *eo. 20. x*
prouidentia qualiter regna disponit. *t. 5. 31*
c, d
prouidentia diuina regna constituuntur. *ibid.*
fato, vt quidam dixerunt. *ibid. 47. c*
prouidentia diuina finit agere causas seculi.
to. 5. 63. i, K
prouidentia Dei occulta est. *eo. 6. 4. i*
prouidentia diuina, quare maiora mura
corporū dedit multis brutis, quā nobis.
to. 5. 69. g, h
prouidentiam Dei probat Plotinus, & etiā
hac æterna, & ima pertingere. *to. 5. 8. f,*
& 36. a
prouidentia Dei ornauit temporū cursu
dandam legem. *ibid.*
prouidentia diuinę admonet nos res nō
sipienter vituperare, sed vilitatē rerū
ligenter inquirere. *to. 5. e*
Ad prouidentia Dei spectat ordo creatu-
trāseuntium. *eo. 10. f*
Non facit peccatores, sed ordinat cū pe-
uerint. *to. 8. b*
Ad prouidentiam diuinā omnia referūt, q̄
stulti quasi casu & temere, & nulla diuina
administratiōe fieri putant. *eo. 10. f*
Nihil prouidentia geritur, si casibus aut fū-
ne reguntur hoīes. *to. 8. 65. h, i, & 91. K*
Sunt qui Deo nō audent dare iniquitatē, &
auferūt ei prouidentia quia, &c. *eo. 66. d*
De his qui credūt prouidentiam Dei nō er-
tinere ad sanctos & fideles suos in teā,
sed solū ad recipiendos in celū. *t. 8. 12. m*
Cur prouidentiam Dei quidam negent. *to.*
216. f, g, & 262. b, & 270. K, l
prouidentiam Dei negantes, aut quā nō
fauet, & neminem curat, authoritate ri-
muntur. *to. 8. 2. d*
prouidentia Dei qua crauit omnia, & mū-
regit etiā ad hoīes & iumenta, & mū-
ma quāq; extenditur. *eo. 5. 59. f, & 575. i*
prouidentia Dei ī publice & culice. *t. 8. 5. d*
prouidentia Dei in rebus. *to. 9. 165. d, to. 10.*
15. e
prouidentia Dei super homines. *to. 10. h*
Vide, Deus, & Præscientia.

prouinci

IN DIVVM AVGVST IN VM.

Provincia Orientales q̄to tempore impe-
rio adiuncti sint. to. 5. 37. f.
Proximus quis. to. 2. 71. g. to. 3. 5. i. & 25
l. to. 4. 33. 3. g.
proximi nobis angeli quoque. to. 3. 6. l
proximus noster Christus. ibidem.
Omnis hō, oī homini p̄ximus est. nec velie
est cogitanda lōginquitas generis, vbi est
natura communis. to. 3. 25. f. & 442. f. g.
proximum oportet omnem hominem intel-
ligi. to. 8. 25. f. & fo. seq. f. to. 9. 197. h.
to. 10. 155. f. & 236. g.
proximus tibi est, cui facis misericordiam.
to. 8. 149. g.
proximus tuus ille est, q̄ & cetera. to. 8. 40. b
proximi xpi q̄to facti sint lōginq. to. 8. 105. d
proximus n̄r, q̄s sit. to. 9. 160. f. g. to. 10. 115. f.
Omnis Christianus recte proximus dicitur.
to. 10. 153. d.
in vno homine malo, & proximum habes,
& inimicum. to. 10. 210. l
proximus quomodo diligendus. to. 2. 71. g. h.
to. 10. 92. d. & 112. m.
Ad p̄ximi vilitatē oīa referenda. to. 3. 17. K.
proximum consulere debemus. to. 5. 82. d
proximi dilectio prior est ordine faciendi,
Dei autem dilectio prior est ordine prae-
cipiendi. to. 9. 33. h
ascendit aliq̄e gradū qui proximū diligit,
licet etiam oderit inimicum. to. 10. 155. e
proximus qualiter audiendus. to. 10. 175. i.
in quo bñficiendū sit p̄ximo to. 10. 242. m
rudens est qui sibi prospicit in futurum. to
mo. 8. 149. c. d. & seq.
rudens dictus est, porro videns. to. 8. 169. l
rudens, id est, superbit. to. 7. K. l. & 148. e.
rudens in omnibus sibi sufficiens est, impru-
dens nunquam. to. 10. 80. c
udentia, quid sit. to. mo. 1. 112. i. to. 3. 284
h. to. 4. 187. g.
udentiam docent scripturę. to. mo. 1. 253. a
udentia ignava esse nō pōt, & cetera. to. 2. 34. a
udentiæ imprudentia cōtrariatur, ibid. a. b
udentiæ partes. to. 4. 187. g.
udentia carnis & spiritus, id est, affectus.
to. 4. 60. a. to. 10. 61. m.
udentia discernit bona a malis to. 5. 188. h.
udentia carnis legi subiecta esse non po-
test, quomodo dictum. to. 6. 54. e
udentia dicitur, qua dignoscimus inter
bonum & malum to. 8. 304. h. i.

prudencia docet quid tenendum, & quid fa-
giendum. to. 10. 280. b
prudentię effectus. ibidem.
pruna significat vitium, quo charitas proxi-
mi, stultitię tenebris velut nocturno frigo.
re, congelascit. to. 8. 286. h. i
per pruinam cœleste beneficium intelli-
gitur. Eodem. 455. e.
psalliani heretici, q̄ Græce dicti sunt Euchi-
te, quod indefinenter orarent. to. 6. 8. f. g.
psalterium ex Græco emendatum. l. 2. 199. e
Cur psalterium solū sonas de superioribus
habere fertur inter organa musicorum.
to. 8. 3. b 68. h. & 127. i. K.
psalterium decacordum, dilectionem dei &
proximi significat. Eodē. 66. i. & fo. seq. K.
psalterium quomodo distinguitur a cithara
& cur semper legitur decē chordas habe-
re. to. 8. 68. g. h. & 127. i. K. & 256. i. & 295. i
psalteriū nomine, caro Christi signatur Eo-
dem. 185. g.
psalterium meum, gaudiū meū. to. 8. 522. b.
psalterium decē chordarum, quid sit. Eodē.
337. d. & 550. a. to. 9. 200. c. d.
psalterium est quoddam organum cantile-
nę, inuentum ad cantandum. to. 8. 561. K.
psalterium Augustini, qđ mari lue compo-
suit. to. 9. 260. a. & seq.
psalterium per David a spiritu sancto cōscri-
ptum. to. 10. 107. e.
psalmorum authores to. 8. 3. c.
psalmus cōtra partem Donati abecedarius.
to. 7. 2. per totū. Retractionū. to. 1. 17. g. h
In psalmos, qui ex Grecis & Latinis scripse-
runt. to. 2. 163. i.
In psalmos Augustiniana qđam carpi posse.
to. 2. 561. l.
psalmi nō oēs a David editi sunt. to. 8. 3. c. d.
Alaph, Eman, Ethan, & lditum edidere ali-
quos psalmos. ibidem.
David solus novē psalmos ore p̄prio cecit-
avit, reliq̄ ab illis quatuor principibus sūt
dicti iuxta titulorū inscriptionē. ibidem.
psalmi spiritu Dei dictante, dicti & scripti
sunt. to. 8. 209. l.
psalmista infirmitatibus medetur animarū
nostrarum. to. 10. 91. h. i.
psal. sūt cēum q̄nquaginta, quos oēs existi-
mat cōposuisse David. to. 5. 264. K. & seq.
psalmos in manus sumit Augustinus cōuer-
sus. to. 1. 56. m. & sequen.

Qq psalmo-

psalmodum liber quæcunq; vilia sunt ex p
phetis, ex historis, ex lege, & ex prouer-
biis, continet. to. 8. 3. k.
psalmodum liber quid contineat. tom. 8. 3. l.
Cur psalmodum nobis per modulos aptata
sint carmina. ibid. m.
psalmus. ibid. m. & sequentibus.
psalma est quod psallitur. tom. 8. 7. l.
psalmus est quod visibili psalterio canitur.
tom. 8. 2. 29. c.
Inter psal. & canticū, discrimē. ibi. c. d. & 7. g.
psalmodum liber, & non canticorum quare
dicatur. ibidem. d.
Quorundam psalmodū obscuritas in sensu
latet, aliorum nō latet. sed. & c. to. 8. 44. o. K.
psalmus cantus est, nō quilibet, sed ad psalte-
rium. to. 8. 7. g. & 22. 9. c. & 56. 1. K.
Vtrū omniū psalmodū quinq; libri esse cre-
dēdi sint, vel vnus. eod. 407. d. e. 580. c. d.
psalmodum ordo magni sacramēti, cōtinet
secretum, & cur omnes ceterū quinquaginta
numerentur. to. 8. 580. l. m.
Psalmodum mysteria in titulis. tom. 8. 192. i.
Cū omnes psalmi sint cantati, ideo varios
titulos acceperunt, vt fastidium leuaretur
eodem 317. e.
In psalmis titulorum varietas vnde sit. tom.
8. 319. e. f.
Quod arcana omniū titulorum, qui in psal-
mis sunt, & ordines eorundem psalmodū
magna esse credere debeamus nec sicut
volumus penetrare posse. eodem. 407. e. f.
Cur quidam psalmi habeant titulos illorum
qui ante vel post tempora David fuisse le-
guntur. tom. 8. 217. l. & 248. h. i. & 426. m.
Vtrū omnes psalmi alleluia tici, habeat in fi-
ne alleluia, & nō oēs in capite. eo. 407. d. e.
psalmi Abecedarii. to. 8. 466. l. m.
psalmus primus cur titulum nō habeat neq;
numerum psalmodum. eod. 3. d.
Qui psalmi exponantur de passione domi-
ni & resurrectione. tom. 5. 165. m.
psalmi penitenciales. to. 1. in Pōsido.
psalmi quarti, Cum inuocarem expositio. to-
mo. 1. 56. b. & seq.
psalmus. 44. quomodo intelligatur de Chri-
sto. to. 1. 165. d. to. 6. 22. b. c.
Cur psalmus quinquagesimus sit de peniten-
tia, cētesimus de misericordia & iudicio,
cētesimus quinquagesimus, de laude Dei
in sanctis. tomo. 8. 580. f.

psalmus. 68. exponitur in parte. to. 6. 2. i. d.
psalmi. 69. p̄notatio. ibid.
In psalmo centesimo decimo octauo, sing-
lis literis Hebræis subduntur octoni v-
sus, donec eius prolixitas terminetur. .
8. 455. i. & 466. l. m.
psalmus. 143. expositus in parte. to. 10. 3. c. l.
e. & sequen.
psalmodum vis & utilitas. to. 1. 56. m. & 1.
tom. 8. 3. l. m.
psalmus communis quidam bonæ doct̄e
thesaurus est, apta singulis necessaria b
ministrans. to. 8. 3. m.
psalmus dēmones fugat, angelos ad adiu-
rium inuitat. ibid. n.
psalmus tranquillitas est animarum, signis
pacis, perturbationes vel fluctus cogi-
tationum cohibens. ibid. o.
Quid est qđ in psalmis nō discitur. to. 8. a.
Accipere psalmum, & dare tympanum qđ
sit. eodem. 2. h.
psalmi cantati ad altare. tom. 1. l.
psalmi cantati apud morientes. tom. 1. 5. m.
tom. 1. 66. b.
psalmi quomodo cantandi in Ecclesia. i. l.
65. e. tom. 2. 173. g.
De eadem re, Athanasii sententia. to. 1. e.
psalmi in solennitatibus sanctorum ex-
ti. tom. 2. 175. a.
psalmi cum opere. tom. 3. 3. g.
psallere licet inter laborandum. to. 3. 2. l.
psallere ad gaudiū pertinet. to. 1. 8. 6. h. i. n.
psalmodū voces nostræ sunt, & spiritu Dei
eodem. 44. c. d.
In psallendo est exultatio. to. 8. f.
psalmus si orat, orate: si gemit, gemite: gra-
tulatur, gaudete: si sperat, sperate: si timet,
timete: omnia quę in eo scripta sunt spe-
culum nostrum sunt. eodem. 8. b.
Vocē Christi, in omnibus psalmis, vel aliē
tem, vel gementem, vel letantē in ijsa-
miliarissimā habere debemus. to. 8. 6. b.
psallendum intelligenter. eodem. 2. h.
In omnibus psalmis sic audiamus vocē ca-
pitis, vt audiamus & voces corporis. o. 8.
183. f. 192. k. & 199. a.
psallere, est organū, assumere, qđ p̄ferri
dicitur, & pulu arq; opera manū vocis
bus concordare. eod. 2. 21. m. & seq.
psallit nomini Dei, qui operantur in porta
eius. tomo. 8. 230. g. & 337. b.

IN DIVVM AVGVSTINVM

li pfallunt, qui cum hilaritate faciunt be-
ne. eodem. 33.7.d
n psalmis & multorum vox est, & vnus, &
sic clamat vnus tanquā omnes, quia om-
nes in vno sunt. tom. 8.245.K.I
salmore cantilena veteres delectari. eo.
437.K
salmi olim cantati simul & interpretati. to.
8.25.K
salmo multi sonant voce, & corde muti
sunt. eodem. 469.h
fallere in tympano, & psalterio, quid sit.
to. 8.578.h
is psallere, non solū vox tua sonet laudes,
Dei, sed opera tua concordent cum vo-
cem tua. eodem. 561.K
salis Deo, cum in negotio nō cogitas frau-
dam. ibidem. l
tempore Augustini populus in Ecclesia cā-
tabat psalmos. tom. 10.106.d
Qui cantat & operatur, psallit in psalterio &
cithara. tom. 10.23.6.m
pseudoprophete taxantur. tom. 3.314.K
per pseudopropheta misū in stagnū ignis,
dicit Antichristū posse itelligit. 5.204.m.
pseudoprophete sunt vel heretici, vel ficti
Christiani. tom. 9.149.i
pseudopropheta quid. tom. 10.87.l
soronphanec, quid. to. 4.39.l
tolomæus Aegypti rex. tom. 5.68.g
rotolomei vocati sunt reges Aegypti, post
mortem Alexandri magni. eodem. 181.l
tolomæus Philadelphus, captiuitates in-
dēos promisit abire, scripturas sacras a pō-
tifice Eleazaro postulauit. tom. 5.68.g
tolomæus heresiarcha, discipulus Valenti-
ni. tom. 6.5.d
ubertas sera. tom. 5.138.a
ublica delicta, publicè sunt arguēda, & oc-
culto secrete. tom. 10.16.i
ublicani qui dicantur. tom. 10.157.a
ublicolæ quæstiōes, ad Aug. t. 2. 210.i. & se.
ad publicolam Augustinus, prædictas quæ-
stiones soluens. ibidem. 211.c
ublius valerius. tom. 5.25.d
udenda dicta sunt post peccatum, non an-
te. to. 5.115.a. & 127.m
mpudendorum actū, quomodo omnes ve-
recundentur. tom. 5.127.e
udenda non essent membra illa, si rationi
obedirent. eodem. 128.g

puēda, vñ sic dicta. to. 7.229.e.f. & 338.g
pudenda cur primi parentes texerunt. tom.
7.261.h. & 284.i
puēda naturæ noīe quur nūcupē. t. 7.264.i
Pudicitia custodienda. tom. 1.282.b.c
Pudicitia eripi non pōt animo inuiolatio. to.
mo. 1.210.c. to. 3.191.h & 141.h. i. to. 3.
347.c. to. 4.4.g. h. 9.b. & e.
Pudicitia cōiugalis, nō est sine vitio. t. 2.34.c
Impudicitie crimen, quā magnū sit. t. 2.93.a
Pudicitia, nec in corpore pōt violari, cuius
mēbra potuerunt superari. to. mo. 2.191.h
Pudicitia violentia non violatur, si mēte ser-
uatur. Eodem. 241.h
Pudicitia mentis, fugatur impudicitia ocu-
lorum. tom. 2.153.b.c
Pudicitia qualiter custodiatur. ibidem. i
Pudicitie causa num mentiendum. tom. 4.4.
g. & seq. & 9.d. & seq.
Pudicitia est animi virtus, quæ non tollitur
corpore corrupto. tom. 5.7.d
Pudicitia cōiugalis, donū Dei. to. 7.264.b.c
Pudicitia non est nisi in piis. ibidem. d
Pudicitia animi, virginitas corporis. tom. 7.
340.i
Pudicitia vera non est in animo fornicante
Ibidem. l
Pudicitia est duplex, corporis, & animi. to.
9.179.h
Impudico viro, an debeat mulier pudicitia.
tom. 10.120.d
Pudor vnde. tom. 7.264.f
Pudor in pudendis propriè. ibidem. h
Vide, Castitas.
Mala quædam portare nō potest pudor hu-
manus. tom. 9.103.k
In fronte pudoris sedes. to. 10.63.m
Pueritiæ descriptio. tom. 1.29.f
Pueritiā quoque peccatis esse obnoxiam.
tom. 1.31.K. & sequentibus.
Pueri, & horum educatio, munera Dei. to.
1.57. & h. & m.
Odium literarum in pueris, & amor lusus.
tom. 1.29.g. & fo. seq. k
Pueri quomodo virgam deprecantur, Eodē
29.g. h
Modus exercendę iuuentutis scholasticę. to.
1.31.g. h
Discipulorum impudentia, & fraus in præ-
ceptores. Eodem. 41.K. & fo. sequen. h
Inter puerū & iuuenē, quid distet. t. 2. 167.e

- Puer seruus dicitur. tom. 2. 3. 4. e
Puerorum peccata. tom. 3. 2. 14. f
puer egrotans. tom. 3. 2. 29. c
De pueris non baptizatis. tom. 3. 2. 92. d
Pueri mortui excitatio. tom. 3. 2. 45. c
pueris tres igne colecti, & berati. 3. 2. 48. d
pueritia Christi. tom. 4. 1. 36. e
pueris comparati. tom. 4. 1. 96. f
pueri Helizeum deridentes, quid adumbrēt. tom. 8. 1. 31. f. & 141. K
pueri sunt, qui deposuerunt veterem hominem Eodem. 427. K
pueri facile intrant per angustam portā. ibi.
pueri, quare a ploratu incipiunt. to. 10. 83. d
Quæ pueritia imitanda proponatur. tom. 8. 141. l. & 487. i. K
pueri discunt amare. quod insurrexerunt parentes. ibidem. 522. h. i
puer ab vtero est in peccato, quod traxit, nō quod commisit. tom. 10. 2. 49. f
Duo pueri Abraham, in pede montis manentes, sunt populus Iudeorum. tom. 10. 161. m. & 162. b
puerperium informe. tom. 4. 5. 1. d
plumbeus pugio. to. 7. 325. i
pugna contra vitia. tomo. 1. 77. g. to. 3. 353. i
De pugna & bello vitiorum, & virtutum. to. 5. 220. f
pugna boni & mali, in membris nostris. to. 7. 321. m
Aliud est non pugnare & esse in pace vera, aliud pugnare & vincere, aliud est pugnare, & vincia, aliud nec pugnare, sed trahi. tom. 8. 87. d
pugillari, est pancratium facere. Eodē. 188. a
proceruiq; & māsuēdinis, pugnat. 9. 225. h
Ad hoc Christus pugnare voluit, vt doceret quomodo vincamus. tom. 9. 246. g
pugna Christi cum mundo. tom. 10. 2. 1. h
pugna itra nos ipsos. to. 36. h. i. & se. copiose
Quando pugna spiritus & carnis cessatur. ibidem. l. m
pugnantium, in hoc seculo, vox. to. 10. 57. b
De pugna inter spiritum & carnem, serm. to. 10. 67. f. & seq. & 69. e f
Nullus homo, in quo non pugnent caro & spiritus. to. 10. 67. i & seq.
pugnare vsque ad sanguinem. tom. 10. 75. K
De verbis Apostoli, Non sic pugno quasi aerem egdens, & de constituendis episcopis, serm. to. 10. 78. K
pugna in isto corpore. tom. 10. 361
Fortius pugnat, qui contra se pugnat. to. 1. 25. m
pugna est inuisibilis, aduersus inimicos inuisibiles. to. 10. 148. b
pugnare voce & lingua, quid. tom. 10. 161
Omnis pulchritudo ex Deo est. tom. 1. 3. f
pulchrum amabile. ibidem
De apto & pulchro. ibidem
pulchri, & apti, distantia. tom. 2. 6. b
pulchritudo animi, est iustitia & virtus. 2. 114. K
pulchritudo corporis. 2. 208. d. 5. 235. c
pulchritudo. tom. 3. 17. f
pulchritudo vniuersi, quomodo conficitur in ordine creaturarum, & etiam malis in uersantibus bonis. tom. 5. 9. i
pulcherrimus mūdus clamat se factum a pulcherrimo Deo. ibidem
pulchritudo corporis, quæ est in finem bonū a Deo factum, temporale & carnale, nō le amatur postposito inuino eterno & piterno Deo. to. 5. 139. l
Omnis pulchritudo corporis, est participatio gentia. tom. 5. 23. b
De pulchritudine varia homini accomodata in vita ista Eodem 237. K. & sequ.
pulchritudine sola inuicem perfruemur in vita eterna, sine vlla libidine. ibidē. 2. g
De pulchritudine corporis humani in mutua correspondētia mēbrorum, vbi nihil utilitatis causa creatum, quod non etiam habeat decoris locum. ibidem. & 241. K
pulchritudo interior nostri corporis, & rerum rerum, nunc latens est, sed aperit in gloria succedent mētes nostras. Deum laudandum tantum artificem.
pulchritudo vniuersitatis nulla ex parte latet, dā sua cuique tribuuntur. to. 8. 16. f. g
Omnia pulcra sunt sapientia, quæ oculis la cent. Eodem 3. 2
Christus pulcher in cœlo, pulcher in terra, pulcher in vtero, pulcher in flagellis. Eodem 132. l. m
Sūma & vera pulchritudo, iustitia est. m
Pulchritudinis interiora, quæ sint. to. 8. 7. b
pulchritudo agri, quomodo cum domino. Eodem. 15. 7. d
Qui amat pulchritudinem, eligat confisorem. to. 8. 354. m. & seq.
D. s.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Deus pulcher nos def. amavit, vt nos
redderet pulchros. tom. 9. 244. a.
Pulchra, amantur, etiam si sint inuisibilia. to
mo. 10. 76. a.
Pulchra est casta iuvenū pudicitia, & Deo
amabilis tom. 10. 250. k.
Fides respicit pulchritudinem interiorem
& non exteriorem. to. 10. 324. e.
In pulce & culice prouidentia Dei. tomo.
8. 575. i. k.
Vulces & muscas, cur fecerit Deus. to. 9. 3. i.
Nullus asine, gentes. tom. 6. 88. c.
Nulli Christi. tom. 10. 109. l.
De pulmone coniuncto antro pectoris, ad
vocem formandam tom. 5. 129. m.
Ulmo qd sit, & q eius operatio. to. 8. 383. i.
In pulmone, solet notari superbia, & quo
modo curatur. eod. 161. f.
Vulgate. tom. 4. 414. m.
Vulsanti, sed nō sero, aperitur. tom. 10. 23. g.
Hortatur nos dominus, ne deficiamus pul
sando, petendo, orādo vsque ad similitu
dinem improbitatis tom. 10. 25. l.
Deus non repellit pulsantes, sed culpa: po
tius negligentes to. 10. 212. c.
per puluerē impī intelligunt. to. 2. 179. d.
Vulvis mortis, quid sit. tom. 2. 179. c. d.
Vulvis homini faciendo materies fuit. to. 5.
112. l. & sequen.
Vulvis Sion misereri, quid sit. to. 8. 376. a. b.
Vulvis significat iniquos. eod. 4. g. h. & 82. b.
Vulvis quid mathematicis tom. 1. 193. m.
Vulvis excellentia ibidem.
Vulvis lingua affinis Hebręę. to. 7. 52. f.
Vide, Lingua.
Vulvis neminem Deus propter opera mala,
quę facturus esse tom. 2. 43. h. i.
Vulvis quod non puniat innocentes. tom. 2. 32. l.
Vulvis impunita Deus peccata dimittit, tunc
in festis punit. tom. 2. 7. m.
Vulvis impunitatis malum tom. 3. 347. a. & i.
Vulvis diuina. eodem. 347. b.
Vulvis eorum quare puniatur, & quare nō. to. 5.
3. d. & sequentibus.
Vulvis iunior hic boni, cum malis. ibid. g.
Vulvis iunior virgines vestales adulterantes
vix poena defossionis. tom. 5. 21. d.
Vulvis iunior antiquus a Roma. femine pp
adulterium, poena mortis, sed alia. ibid.
Vulvis iunior defectus voluntarii, non necessa
rii. tom. 5. 105. e.
Cum punit Deus, vt iudex punit eos qui le
gem pretereunt. to. 8. 9. c. d.
Non potest esse vt non puniatur peccatum:
puniatur ergo a te, aut a Deo. eodem. 135
& 195. f.
Punire peccatorum, iustum est: non punires
misericordia. to. 1. 211. b.
Ille iustus est punitor, qui non habet quod
in illo puniatur. eod. 161. l.
Si puniret Deus peccatores, non inueniret
cofessores. to. 8. 384. g. h.
Vide, poena.
Pupille oculi vis. tom. 2. 198. g.
Pupilli, & viduę, quomodo accipiantur in
scripturis to. 4. 449. d.
Pupilli, qui dicantur. to. 8. 560. d. e.
Pupillus quis. to. 10. 184. h.
Latialis purgatio. tom. 2. 2. h.
Purgatio vera per Christum to. 3. 100. f.
Purificationes humanę perniciose. to. 3. 102
e. Vide, Ignis.
Quomodo purgent hominis spiritum, qui
immundum habent proprium. to. 5. 99. c.
Purgatorius ignis post hanc vitā. to. 1. 278. c.
to. 3. 58. f. & k. to. 4. 229. e. & 376. c. to. 5. 88
a. & 220. e. tom. 7. 458. h. i. to mo. 10. 98. m.
Vtrum omnibus in purgatorio existentibus
sint equeales pænę. ibidem. c.
Defuncti in purgatorii tormentis, continuo
expetunt a nobis auxilium. to. 10. 301. b. c.
Purificationes humanę pniciose. to. 3. 102. e.
de purificatione tom. 4. 139. g.
Purificationes veterum quid signarint. tom.
6. 260. c. d.
Purificationem Pagani etiā diis suis tribuūt
tom. 7. 77. i. & sequentibus.
Vide, Mundus, siue munditia.
In festo purificationis virginis, Ser. t. to. 262. e.
Pustulam habens, desiderat vt cito spondy
lum faciat. tom. 10. 95. f.
Puteus iurationis tom. 5. 155. b. & e.
Puteus quid mystice signet. to. 4. 197. m.
Puteus quem vidit Agar eiecit cum filio. to.
3. 238. f.
Puteus interitus, quis sit. to. 8. 178. a. b.
Putei nomine profunditas iniquitatis huma
nę significatur. eod. 242. d. e.
Puteus quādo vrgeat. sup peccatores os suū
tom. 8. 546. f.
Quid aperire puteum abyssi. to. 9. 144. f.
Neque vrgeat super me puteus os suū: expo
nitur.

- nitur. to. 10. 98. m.
Inferni puteus. ibidem.
Christus ex itinere fatigatus, sedebat super puteum Ioseph. tom. 10. 175. b.
putredo ponitur p mortalitate. to. 2. 169. g.
pygmei. tom. 5. 145. l.
pyrenei montes. tom. 5. 26. b.
pyrrhus Priamum occidit. to. 5. 2. h.
pyrrhus. tom. 5. 23. f.
pyrrhus Romanos vincit, & se ab eis victu afferit. eod. 24. i. K.
pyrrhus Epirotatum rex. to. 5. 46. K.
pythagoras nimium laudatus. to. 1. 167. l. m.
Retractionum. 9. a.
pythagore peregrinatio p philosophia eodem. 154. r.
pythagoras immortalē esse animum credidit. ibi. & to. 2. 4. i.
pythagoras quomodo philosophi nomen maluit. tom. 3. 140. h.
Contra pythagore metempsychosin. to. 3. 133. i. K.
pythagoras ipse nihil scripsit. tom. 4. 127. f.
pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus. tom. 5. 64. g.
pythagoras fuit author philosophorum in Italia, a quo fuit philosophorum nomē exortū: & quo tēpore fuerit. r. 5. 65. e. f. & 66. K.
pythagoras Samius. to. 5. 65. f. & 175. b.
pythagoras non audiendus, sed Christus. to. 8. 394. a & 538. g.
pythonissa quam Saul consuluit. to. 3. 11. h.
tom. 4. 225. K. l. & 231. h.
Et de puella habente spiritum Pythonis in Actis Apostolicis. to. 3. 11. K.
Quadragenarius, numerus poenitentiar. tom. 4. 42. m.
Quadragenarius numerus in quadā perfectione sacrat. to. 9. 33. a.
Salutaris & mysticus est quadragenarius numerus. to. 10. 160. m. & seq.
Per quatuor terrarū angulos multiplicatus decalogus, constituitur numerus quadragenarius. tom. 10. 207. a.
quadraginta, numerus laboris & afflictionis. to. 2. 172. l. to. 4. 135. l.
quadraginta plaga. tom. 4. 93. f.
Quadraginta & sex anni in nomine Adam inuenti, si Græce scribatur. to. 9. 21. f.
quadraginta dies ante pascha, significant tēpus miseriarū nostrarū. to. 10. 204. i. & 205. e.
quadraginta dies q̄ s filii Israel steterunt contra Philistæos pugnant quatuor filii orbis. tom. 10. 228. l.
quadragesimę observatio. to. 2. 172. l. to. 6. 15. 2. l. m.
quadragesimę ieiunorum ratio. tom. 4. 1. m. & to. 135. l.
quadragesimę mysterium. to. 4. 20. c.
quadragesima ante & post pascha, qui finis fiet. tom. 8. 429. d.
Dies quadragesimę quid commemoremus. to. 10. 114. b. c.
quadragesima est prouisio animę p totius anni cibariis. tom. 10. 15. a.
Dies quadragesimę, vitam præsentē significat, sicut pascha futuram. ibidem c.
quadragesima est tempus mēsis annis. to. 10. 15. d.
Qui non congregat in horrea spiritalia in mē tempore quadragesimę, famem, & sitim patietur eternam. id.
Caro per famem & inopiam tenuis ac terrena est, sic anima verbo Dei in quadragesima non passa. ibidem.
Opera quadragesimę frequēta d. t. 10. 1. e.
Non ieiunare in quadragesima, peccatum est. to. 10. 157. m.
In quadragesima sanctificāda sunt cor & adigne pascha celebrandum. tom. 10. 1. h.
A carnibus in quadragesima abstinendum. ibidem. l.
Dominica prima in quadragesima: Seronestres. ibidem. K. & seq. m.
Quadragesima cōgruens est tēpus ad arandum, & sat is faciendum. to. 10. 16. m.
quadragesima ordinata est ad purgandā ecclā mūdi, sicut diluuiū ad purgandū nūdum. ibi m.
Totam quadragesimā non observare facile gium est: partem autem violare, peccatum est. tom. 10. 5. l.
Superfluum prandii quadragesimalis, auferibis est erogandum. to. 10. 6. l.
quare quadragesima instituta sit. tom. 10. 207. a.
Multis quadragesima est poti⁹ voluptatū neq̄ quam humiliationis observatio. id.
quadrans nouissimus. tom. 4. 36. K.
quadrū quocunq̄ verteris stat, non claudet debet esse Christianus. to. 8. 6. c.
De qualitate. to. 1. 10. f. g.
Spec

IN DIUVM AVGVSTINVM

speciea qualitat. ibidem
Qualitates recipiunt cōtrarietate. ibidem. m
qualitates quę non suscipiunt cōtrarietate.
ibidem. 102. a. b
qualitates non suscipiūt magis & minus. ibi
dem. a. b
qualitatum differentię. tom. 7. 366. b. c
qualitas, & quātitas, in quo differāt. 1. 2. 82. a
qualitates corporum sine corporibus esse
non possunt. tom. 2. 83. g
quando & aliquando aduerbia sunt tempo
rum. tom. 8. 424. d. e
quanto nihī est contrarium. tom. 1. 100. f
quantum habes, tantus eris. tom. 9. 198. i
De quantitate tom. 1. 99. b. c
quasi non semper ad similitudinem ponitur
tom. 8. 486. i. K
quasi nō addere, totū verū esset. ibi. 15. i
quatuor euangelistę, quatuor animalia in
Apocalypsi. tom. 4. 127. b. to. 9. 60. m
Vide numerus.
quatuor illagermina, quatuor designāt a
tes. tom. 10. 177. h
quarenii numeri consecratio. to. 10. 118. e
quariduum mortis Lazari, quid significet.
tom. 9. 78. e. f
quarendi modus est. to. 1. 229. K
quarendo Deo. tom. 3. 346. d
equiri se voluit Christus, & quare. tom. 4.
309. a. b
quarente tom. 4. 414. m
quarere accipitur pro acquirere, & quomo
do Deus dicat nos quare. to. 5. 161. d. e
quarere, non est scire. tom. 7. 48. d
soli aliquid a domino extra illum quere
re. tom. 8. 77. b. c
ersecutores non quærunt animam, nisi ut
perdant. eodem. 81. h
illum quere, quid deesse nusquam potest.
ibidem. i. K
ima Christi, vel cuiuslibet, duobus mo
dis quæritur, scilicet ad imitandum, & ad
perpendendum. to. 8. 105. f. & 117. f. & to.
246. a. & 542. l. m
tōd difficilius quæritur, solet dulcius inue
niri. to. 8. 392. K. l
us sine fine est quærendus, quia sine fine
est amandus. to. 8. 404. e. f
ud est quære Deum, aliud quære ho
minem. tom. 9. 247. i
rredum eum qui prior q̄suirte, & seque

re vocem pastoris tui, non alieni. ibidē. K
quærunt impij Deum, ut eo inuento nō sint
impī. tom. 8. 437. c
quomodo dicantur quære sapientiam, q̄
oderunt sapientiam. ibidem. b
Deus non quærīt ab auersis, sed ipse vocat
auersos, & ut impleat cōuersos. 1. 8. 70. b. c
quæritur Christus a diuersis, diuersis ratio
nibus. tom. 9. 47. i. K
Deus in comprehensione ita latebat in car
ne, ut lateris facibus & armis quære
tur occidendus a tenebris. tomo. 9. 114. a
Deus non oculo, sed corde quæredus est. to.
9. 135. h
quisquis quærīt, facile inuenit. tom. 9. 163. a
Quærīt a nobis Christus ex eo qđ dedit no
bis. tom. 10. 35. g. h
Caste Deus quærendus, & quomodo caste
quæraur. to. 10. 42. b
Magi quærebant ut inuenirent, Herodes q̄
rebat perderet. tom. 10. 137. l
quare Christus poma quærebat in arbore,
in qua nulla esse sciebat. tomo. 10. 164. d
Iacob quærens vxorē in longinqua regione
Christum designabat. tom. 10. 166. l
Chrs vltro se offert nō quæret. to. 10. 174. c
qui male dominum quærunt, infelicitē ca
dunt. tom. 10. 189. f. g
Maria Magdalene quærens Christum inter
defunctos, arguitur. tom. 10. 195. f
Beatus qui ita quærīt Christum, ut credat eū
in paradiso constitutum. ibidem. g
Deus non quærit nisi dare. to. 10. 212. c. d
Qui Deum, dū inueniri potest, non quæsie
rit, in æternum inuenire non poterit. to.
10. 236. l
qui modo Deum quære negligunt, ab illo
in fine respuuntur. tomo. 10. 251. h
Non quærat in via, quia seruatur in patria
tom. 10. 277. c
De modo quærendi Christum in Epipha
nia. tom. 10. 300. c
Quare quærendus est Christus, ibidem. d. e
Vbi. ibidem. e
Et quando. ibidem. l
Iudæorum & Paganorum, in quæredo Deo,
differentia tom. 10. 300. f. g
quæstiones humane plus sciunt, quam ca
piunt. to. 1. 72. a. & seq.
quæstiones vanę taxat. tom. 1. 166. l. m. &
fol. 273. c. d

qñones rñales sñt quatuor modis. t. i. fo 6. f. g
De quatuor quæstionibus legalibus. ibid. g. h
Quæstio quibus articulis nalcatur. ibidem. h
Arduas quæstiones ne attingant non instru-
cti disciplinis. tom. i. 166. a
quæstiones obscurissimæ, & tñ diuinæ. ibi. b. c
De Deo creatore citra përiculum vix dispu-
tari potest, secus de creaturis. to. i. 231. i. K
Tria genera quæstionũ, apud oratores. eo. 61. K
De ciuilibus quæstionibus. tomo. i. 105. l
A qñib. contentiosis abstinendũ. to. 2. 21. c
Quæstiones sex, contra Paganos, expositæ.
tom. 2. 58. d. e. & seq.
De curiosis quæstionibus. to. 2. 76. i. K
Ad quæstiones IX. Paulini. to. 2. 89. e. & seq.
quæstiones VI. Honorato expositæ. to. 2. epi.
120. Retract. to. i. 25. l
quæstio curiosa. tomo 3. 48. e
quæstiones inutiles vitandæ. tomo. 3. 172. c
quæstiunculæ de Trinitate. to. 3. 343. d
quæstionum in vetus testamentũ, libri VII.
tom. 4. 28. K. & sequen.
qñũ Euāgeliorũ libri. i. i. t. 4. 111. e. f. & seq.
quæstionum Euāgeliorum secundum Mat-
thæum, liber. tom. 4. 122. d
De diuersis quæstionibus octoginta tribus.
to. 4. 185. m. Retract. to. i. 19. l. m
quæstiones. 21. to. 4. 211. a. & seq.
De diuersis quæstionibus, ad Simplicianum.
to. 4. 214. e. per totum.
De octo Dulcitii qñib. to. 4. 227. k. l. & seq.
qñũ. 65. dialogus. tom. 4. 233. c. per totum
qñũ veteris & noui test. t. 4. 240. d. e. & seq.
quæf. varietas, varia rñsa postulat. to. 4. 414. i
quæstiones altas & excedetes vires nostras,
quõ quis cauere debeat, ostendit non de-
terminans vtrum Deus ab eterno fuerit
dominus. tom. 5. 107. f
quæstio mota ab aduersario, discendi existit
occafio. tom. 5. 143. l
quæstiones fidei quæ proprie. tom. 7. 259. c
quercus Mambre. tom. 5. 150. b
quercus Abrahæ pegrinũ suscepit. to. 10. 160. g
Sine querela, & sine peccato, differũt. to. 7.
238. f. g. 255. K. & 465. c. d
Difficile est euitare querelas in rerum tem-
poralium possessione. to. 10. 158. e
Deus in nobis quando quiescat. to. 1. 83. K. l
Vide, Requies.
quies temporalis quæ ad melius cogitandũ
data est, &c. tom. 2. 169. e. f

quies est amica contemplatiõis. ibi. 171. c. &
fo. 262. l. m. & to. seq. l
quies Dei in nobis. tom. 3. 181. c. & sequen.
quies hominum in Deo. ibidem d
Deum requiescere, & operari. ibidem
quies diei septimi tom. 3. 18. h
Deus quomodo requieuerit. tom. 3. 18. b
Deus semp̃ quietus, oĩa tñ agens. to. 3. 20. c
quies ab operibus. to. 3. 1. g
quiete non possunt habere seruientes diu
quã quiete vocat nos verus Deus. t. 5. 4. i
quingagenarii numeri mysteriũ. 2. 17. a
quingagesimæ mysterium. tom. 4. 12. c
quingaginta dies a paschate vsque ad gẽ
in monte Syna acceptam, quid significat.
to. 10. 61. d. & 204. i. & 205. f
quinque lapides de torrente a Dauid cõe-
cti, quid significant. tom. 10. 10. b
quinarii numeri perfectio. ibidem
quintilla, & Quintiliani hēretici, q. to. 1. i
quintilis & sextilis menses, cur Iulius & Au-
gustus appellati. tom. 6. 10. m
Q. Lucilius Balbus. tom. 5. 71. i
quo & vbi tom. 1. 93. m
quomodo, verbum est admiratũ, & nõ rel-
ligentis. tom. 8. 74. m. & fo. 10. b
Raab, Hierichuntina meretrix non en-
tita est. tom. 4. 72. a
Raab mulier fornicaria, exploratores Ipi-
tio suscepit. tom. 4. 6. e
Raab meretrix, typus Ecc. to. 8. 315. h. se.
De Raab meretrice to. 10. 181. K
Rabbi magister dicitur. 9. 20. m. & 70. k. l
Rabies aliquando contingit ex morbi-
tis rabidi. tom. 5. 27. c
Rabo, mensurę genus tom. 2. 9. b
Racha quid. to. 6. 4395. c. to. 9. 80. m
Racha cur non interpretatum. to. 9. l
Rachel filii quare exuncti et erasi fuerunt.
4318. g
Rachel gentiles representat. tom. 10. 17. k
Rachel furata est idola patris sui. ibidem
Caput redere, cogitationes terrenas a ten-
te significat rele care. to. 9. 20. c. d
De radice peruersi amoris, timoris, & no-
rantie. to. 5. 236. l. & 27. h
radix pes est arboris, & significat charitẽ.
tom. 8. 21. i. K
Vbi radix nostra, ibi & vita nostra. to. 91.
K. l. & 100. m
Radix nostra, charitas nostra, fructus nstri,
op a

opera nostra. tom. 8. 15
radice vigor, fructus &
151. e. f
radice, Christus.
Deo qñ in Elia scriptu
ex virgulum, & sicut
iani, Homilia.
B. palter illud de Christ
Radice charitatis, nihil
dur.
radices duæ in cordibus p
radice cupiditatis, i inferno
radice inferit arbori et
radice ex arbore cui i
radice sunt, quibus suc
radicibus.
Dominica in ramis pa
radice.
radice nomine arrepti
radice.
radice pacissima sit vani
radice hypocritæ, ad m
radice ceteros imitantes.
radice sunt spiritus de
radice.
radice significant. to. 9
radice & 175. k
radice multitudo.
radice incommoda.
radice peruersi frēm, seru
radice gigantes Hebre
radice, quid.
radice, d petra pcul
radice non solum nõ ra
radice habebat hoc
radice veniret.
radice rapere aliena.
radice rapit homin
radice nra & terren
radice & spiritalia cõg
radice rapi obuiã dñi
radice aliena. to
radice aliorum bona,
radice 119 g
radice committunt Imp
radice potentia viurpand
radice fecit, sed rapin
radice quæ
radice pecu inuenit, et iu
radice maior ideo te quæ
radice minorem.

IN DIVVM AVGVSTINVM

opera nostra. tom. 8. 150. c. d. & fo. 166. e. f.
radice vigor, fructus, & opulencia, & c. eo.

15. i. e. f.
adix Iesse, Christus. tom. 7. 167. b.

de eo qđ in Eſaia scriptum est, Ascendet si-
cut virgultum, & sicut radix de terra si-
tienti, Homilia. tom. 10. 111. i.

Et qualiter istud de Christo dictū. ibidem.
De radice charitatis, nihil vnquam mali na-
scitur. tomo. 10. 144. g. h.

adices duæ in cordibus plantatę. ibidem. i.
adix cupiditatis, i. i. ferno plātata ē. to. 144. i.

Qđ ram⁹ inserit arbori ēt spiritali. to. 2. 62. g.
ami fracti ex arbore cui inseritur oleaster,

Iudei sunt, quibus succedunt Christiani
ex gentibus. tom. 9. 32. d. e.

Dominica in ramis palmarū, Sermones
quinque. tom. 10. 185. i.

anarum nomine arreptii idolorum signifi-
cantur. tomo. 8. 139. l.

Qđ loquacissima sit vanitas. ibi. fo. 286. h. i.
anę sunt hypocritę, ad malum non ad bo-
num ceteros imitantes. to. 9. 147. d. e. & i.

ranę item sunt spiritus demoniorum, faciē
tes signa. ibidem. e.

Quid rane significant. to. 9. 247. d. e. tom. 10.
171. d. & 175. k.

ranarum multitudo. to. 10. 171. g.
rancoris incommoda. tom. 9. 223. l. m.

racor, aduersus frēm, seruād⁹ nō ē. to. 9. 251. i. k.
Rapham, gigantes Hebreis. to. 4. 88. k.

Raphidin, quid. tom. 10. 174. e.
de raphidin, đ petra pcussa, & Amalech. ib. e.

Christus non solum nō rapuit, sed etiam qđ
de rapina habebat hoc se euacuauit vt ad
nos veniret. tom. 8. 240. c.

Non licet rapere aliena. Eodem. 402. d. e.
Quomodo rapiat hominē Deus. t. 1. 64. f. g.

Qui carnalia nra & terrena rapiūt, celestia
nobis & spiritalia cōgregāt. to. 10. 156. a.

Quid sit rapi obuiā dño in aere. to. 9. 210. f. g.
Rapiētes aliena. tom. 10. 78. m. & seq.

Rapiētes aliorum bona, vt ditēt filios suos.
tom. 10. 119. g.

rapinam committunt Imperatores & reges
per potentia vlturpando aliena. to. 5. 31. g.

Nō rapinā fecit, sed rapinā recet. 8. 246. d. e.
rapina, quę to. 10. 33. c.

raptor pecu inuenit, et iusti. p. dit. to. 8. 207. e.
raptor maior ideo te quęrit, quia inuenit ra-
ptorem minorem. Eodem. 482. c.

raptos Euangelii locū, Facite vobis ami-
cos, & c. malē intelligunt. tom. 10. 29. m.

raptos tom. 10. 93. f. g.
raptus Pauli tom. 2. 162. l.

Apostolus sciuit hominem raptum vsq; ad
tertium celum. tom. 3. 233. a.

Apostolus in raptu suo nesciuit an in corpo-
re fuerit, siue extra corpus. ibidem.

raptus Pauli fictio to. 9. 105. f.
rept⁹ mulierū olim Roma, cōcessus. t. 5. 15. f.

raptus animę causans aliquā mortē. t. 5. 113. h.
ratio, omnis cōcinnitatis inuētrix. t. 1. 135. m.

ratio in homine optimum, quomodo. tom.
1. 141. h. Retracta. 8. f. g.

ratio etiā potio hominis pars, scđm eā tñ nō
debet viuere qđ beatē vult viuē. t. 1. 8. f. g.

ratio vitiosa est, & tenebrę. to. 1. 39. c. & fo.
154. b. tom. 2. 67. l.

rationalis creaturę dignitas to. 1. 78. d.
ratio quid sit. to. 1. 164. i. k. & 192. c. tom. 3.

281. a. & 284. l. & 290. h.
rationale, & rationabile, differunt. to. 1. 164. l.

ratio cinatio recta, quid sit Eodem. 191. e.
ratio, quę commutabilis est, siue in aīo, siue

cū animo sit, siue animus in ea, ab ipso eo
dem animo separari nequit. ibidē. 192. c.

rō, excogitatrix oīū disciplinā. to. 10. 110. c. d.
rationis vis Eodem. 111. d.

rationi quatenus credendum. tom. 1. 197. c.
ratio, & scientia, num in bestiis. t. 1. 203. h. i.

ratio, & ratio cinatio, quid, & quomodo dif-
ferant. ibidem. m. tom. 2. 382. a. b.

rōnē, mētē & spiritū vocari. t. 1. 210. l. & seq.
rō i hoīe pītātissimū. t. 1. 214. f. & se et fo. 216. e.

ratio & alia & se discernit. ibidem. 245. m.
ratio supra sensum interiorem. ibidem. k. l.

ratio ceteris superior, ista deū est. t. 1. 216. e.
ratione antecellit homo. belluis. tom. 1. 210.

1 & l. & 270. b. c. tom. 2. 47. a. tom. 4. 185. f.
ratio inferior lege diuina. to. 1. 240. m. & se.

& 240. d. e.
rō hoīs mutabilis, & incōstans to. 1. 240. d. e.

rationem p̄cedit authoritas. Eodem. 247.
f. g. & fo. 253. d.

rō maior crescit maiora recipiēti. t. 2. 241. l.
rō, & Deus, vtrū alteri p̄ferendū. to. 2. 252. i.

ratio coeterna Deo. ibidem.
rōnis cōnexio ad Deū, et Dei ad rōnē. ibi. k.

rationis germen an Deus dicatur, aut Dei
germen ratio. ibidem.

rationibus humanis non fidēdū. to. 3. 19. m.
ratiocina-

ratiocinadores garruli in diuinis. to. 3. 79. a
 ratio superior & inferior. tom. 3. 130. f
 rationes causales creaturis indite. to. 3. 195. f.
 ro humana quousq; aliqd cōprehēdat. ibi. h
 rationis lumen Deus. to. 3. 232. g
 rationales spiritus. tom. 3. 293. K
 rationalis creaturę diuerfaratio. ibidem. m
 rationales creaturę duę. tom. 3. 348. d
 ratio, dominatrix carnis. tom. 3. 351. i
 ratio vir in homine. tomo. 4. 397. e
 Vide, Coniugium.
 ratio sana preponēda est exemplis. to. 5. 8. g
 Quorum ratio mentibus inest, aut miseros
 aut beatos esse oportet. tom. 5. 177. i
 ratiois iudicio pręiudicatur a voluptate vel
 necessitate. tom. 5. 98. e
 ratio regit animi partes vitiosas, secundum
 philosophos. tom. 5. 122. h. & 133. b
 ratio aliquorū tota est, vt qđ experti nō sūt,
 nequaquā posse esse arbitrent. to. 5. 213. f
 Quia ratio reddi non possit de quibuscūq; mi
 raculis, non iō non debent credi, cū sint
 supra vires mentis humanę. tom. 5. 215. b
 In rōne indita materię corporali vniuscū
 usq; iā quodāmodo vī esse quod nondū
 est, immo qđ latet, sed accessu temporis
 erit, vel potius apparebit. tomo. 5. 234. b
 ratio, & veritas, consuetudini preponenda.
 tom. 7. 130. e. f. & 156. m
 rō cōsuetudo frustra opponit. to. 7. 134. b. c
 ratio in diuinis multis nominibus appella
 tur. tom. 10. 222. f
 ratio, intellectus, memoria, & voluntas, sūt
 in nobis diuina. tom. 10. 303. c
 rationale pontificis quale erat. tom. 4. 37. e
 razii spontanea mors. tom. 2. 93. l. m
 Vincula reatus. tom. 10. 38. a
 rebecca & iacob mēdaciū excusatū. t. 4. 14. h. i
 rebecca cōcepit orationes Isaac & qđ duo
 paruuli, qui erant in vtero eius significēt.
 tom. 5. 154. d. tom. 10. 166. d
 rebecca pulchritudo. ibidem. g
 rebecca quo tempore regum peperit filios
 geminos, Abrahā eorū auo adhuc uiuen
 tes. tom. 5. 169. d
 Quid certamen paruulorum in vtero rebe
 ce figurauit. tom. 9. 140. K. l
 rebecca quę sita in coniugium Isaac, Eccle
 siam figurabat. tom. 10. 165. d. & 166. d
 De conceptu Rebecca. tom. 10. 166. c. d
 Duo paruuli, in vtero Rebecca, collideban
 tur. ibidem. e
 Rebelles consumpti igne. tom. 3. 211. l
 Rebellio carnis, vnde. to. 7. 2. e
 Recapitulatio in scripturis, multas quę
 soluit. tom. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 Anacephaleosis, recapitulatio. tom. 4. 1. f
 Recedere a Deo, quid sit. to. 8. 9. m
 recedit a Deo, cū tu recedis ab eo. 366. e
 Duplex recessio, spiritalis, & corporali. to.
 10. 19. m
 recensio populi. tom. 3. 24. l
 recidare periculosum. tom. 4. 386. b
 relapsus a baptismo, a diabolo quomodo
 caletur. tom. 6. 1. K
 recidui malum. to. 10. 100. m. & q.
 recipiens aliquem in nomine domini, rē
 cedem recepti ille recipiet. tom. 9. 1. l
 Quomodo reconciliemur Deo. tom. 5. 1. e
 Lata non lēti quomodo recordemur. to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 Nemo recordatur nisi quod in pręsenti
 est positum. tom. 8. 10. d
 Nō itatim rectū qđ Deus pmitit. to. 3. 2. a
 Quod rectum est, nō tollitur, nec intus
 foris. tom. 7. 135. d
 Cur non ita dici possit recti renibus, sūt
 recti corde. tom. 8. 1. K
 rectus ē Deus, & iō illi distortū non cō
 dat. Eod. 66. d. e. & 283. i. K. & seq. 56. n
 rectus ille est cui nihil displicet quod fit
 Deus. tom. 8. 67. e
 recti corde sunt, qui sequuntur in hac
 voluntatem Dei. Eodem. 89. K. & 13. h
 Tunc rectum est cor, quando &c. Eod. 1. l
 Si omnes recti corde laudabuntur, dam
 buntur peruersi corde. tom. 8. 21. h
 Tunc quisque rectus est, cum &c. Eod. 2. v.
 b. & fo. 427. d
 Qui sint recti cordes. eo. 347. K. et se. et 48. i
 Esto recto corde, & semper tibi de domo
 erit lætitia. tom. 8. 366. e
 Tunc rectus eris, quando &c. Eodem. 54. f
 g. & fo 557. d. e
 rectus Deus peruerso non placet. tomo.
 244. f
 recumbere in regno Dei, quid. tom. 10. 21. l
 recumbent cum Abraham, Isaac, & Iac
 &c. exponitur. to. 10. 164. e
 Quid pigrum reddat dispensatorem vel
 Dei, ad redarguendum. tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b
 tom. 6. 1. K
 to. 10. 100. m. & q.
 tom. 9. 1. l
 tom. 5. 1. e
 to.
 139. a. b. Vide, Reminiscera.
 tom. 8. 10. d
 to. 3. 2. a
 tom. 7. 135. d
 tom. 8. 1. K
 tom. 8. 21. h
 tom. 8. 366. e
 tomo. 54. f
 tomo. 244. f
 tom. 10. 21. l
 to. 10. 164. e
 tomo. 10. 7. f
 l. & 93. b. c
 ibidem. e
 tom. 3. 211. l
 to. 7. 2. e
 to. 3. 211. d. to. 4. 3. k
 tom. 4. 1. f
 to. 8. 9. m
 366. e
 to.
 10. 19. m
 tom. 3. 24. l
 tom. 4. 386. b

IN DIUVM AVGVSTIN VM.

stradicentes redarguere, quid. to. 10. 93. c.
 eddere non debemus mala pro malis. to. 2
 7. f. & seq.
 eddere. nō debemus mala pro bonis. ibid.
 addere redditionem superbis, quid sit. to.
 8. 344. c.
 eddere mala pro bonis. to. 10. 168. f.
 edimere hominem iure, non vi, placuit
 Deo. to. 3. 137. h.
 edimit dominus visibiliter & inuisibiliter.
 to. 8. 100. m. & fo. seq. c. d.
 audere redemptum, sed nondum re, spe se
 curus esto. eod. 103. i.
 non redimit Christus, nullus homo redē
 pius est. to. 8. 148. g. h.
 emo redimitur, nisi a captiuitate. eodem.
 253. a.
 le solus redimere potuit, qui se sub pecca-
 to vendere non potuit. to. 8. 500. g.
 dimere tempus quid. to. 10. 83. e. & 90.
 h. & 95. e.
 edemptorem tuū nemo fallit, nemo circū
 uenit, nemo premit, & quale precium de-
 derit. to. 8. 381. i.
 qui creator mundi erat, voluit esse redem-
 ptor. to. 10. 215. k.
 edemptio nostra quare per mortem Chri-
 sti. to. 3. 137. b. & seq. copiose.
 edemptionem hominis trinitas simus ope-
 rata est. ibidem.
 sa redemptio clamat nostram captiuita-
 tem. to. 8. 253. l.
 edemptio nostra. to. 9. 166. f.
 edemptionis nostræ preparatio. to. 9. 173. e.
 edire debemus non qua venimus. tomo.
 10. 137. d. e.
 ductiones nostrę duę sunt. & quę. tomo.
 8. 255. c. d.
 defectio nostra diuturna, defectio est. to. 8.
 210. i. k. & fol. 307. i. & 480. h.
 formationis gradus, & consummatio. to-
 mo. 3. 145. a.
 frigerium propter quietem dī. to. 8. 225. b.
 efugium Dei cur altissimum sit. to. 8. 332.
 b. c. & fo. sequentibus. l. m.
 ant quędam refugia ubi nō est virtus, quo
 quisq; magis infirmatur cum fugerit quā
 confirmetur. to. 8. 138. k.
 ominis factus est locus refugii Adę, qui
 prius erat metus fuge. eodem. 249. d.
 fugium nostrum est Deus. to. 10. 3. k. l.

Caro nostra regenerabitur per incorruptio-
 nem. to. 5. 199. e. f.
 regeneratio duplex. ibidem. h. to. 7. 319. g.
 regeneratio vtrum liberet à miseria. tomo.
 10. 95. a.
 Regenerati sumus, vt viuamus. tomo. 10.
 183. k.
 regendi bene populum ars secundum Virgi-
 lium. tomo. 5. 43. h. i.
 Deus quos non regit, frangit. tomo. 8. 146. e.
 Quod regar obedientes, conterat resistentes.
 to. 8. 192. i. k.
 Aliud est regi, aliud dirigi, aliud corrigi. to-
 mo. 10. 305. h.
 Regimen populi. to. 4. 350. k.
 Regimen Dei. tomo. 9. 166. a. & g. h.
 rectores mundi, qui. to. 10. 7. g.
 Quomodo potest quis cognoscere, an Deū
 habeat rectorem & habitationem sui. to-
 mo. 10. 137. i.
 Multi sunt rectores, sed pauci iustitię amato-
 res. tomo. 10. 293. i.
 regum auxilium recte implorari aduersus
 hostes Ecclesię. to. 2. epistola. 48. & 50.
 principium securitate quies Ecclesię iuuat-
 ur. to. 2. 74. l.
 Rex, & sacerdos. Christus. to. 4. 126. i. & fol.
 128. d. & 135. k. & fo. sequentibus. c. & 195.
 l. to. 8. 57. e. & sequentibus.
 reges vrbe pelluntur, propter Lucretiam. to-
 mo. 5. 15. f. & sequentibus.
 Rex iniustus, tyrannis appellatur. tomo. 5.
 17. g.
 reges vnde dicti sint. eodem. 22. e.
 Rex Assyriorum Ninus primus omnium fi-
 nitimis bella intulit. to. 5. 31. k.
 reges esse omnes desiderant. to. 5. 36. i.
 reges. to. 5. 43. f.
 regum vita qualis esse debeat. to. 5. 48. h. &
 48. b. & sequentibus.
 regis boni officium. ibidem.
 Qui reges sint felices. ibidem. h. & sequenti.
 rex magnus super omnes deos: exponitur.
 to. 5. 80. d. e.
 rex primus Assyriorum quis, & quantū du-
 rauerit. tomo. 5. 106. a.
 regum regnantium in prima ciuitate, a Ca-
 in condita, quis primus, & succedentes.
 to. 5. 139. b. c.
 reges Israel quando spiritaliter cessare debe-
 bant. tomo. 5. 161. g. h.
 reges

I N D E X

- Reges inuncti, Christum verum figurabant.
tom. 5. 161. c. & 163. K.
- In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, secundus Europs. tomo. 5. 161. h.
- In regno Assyriorum quartus regnabat, scilicet Nini filius: apud Sicyonios, quintus Tellexion, & quo tempore. ibidem.
- Rex existens potest dici dux & princeps, sed non contra. to. 5. 182 b. c.
- Regē quādo nō, & qñ habuerint Iudēi. ibid.
- Reges vastantes Ecclesiam prædicatione sanctorum subditi sunt nomini Christi. tom. 5. 184. m.
- Regis nomine filius solet in scriptura appellari. to. 8. g. h. & fo. 132 b. & fo. sequen. f. & folio. 256. a.
- Reges a regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit: & qui regere debeant eod. 134. g. & 233. K. l.
- Timeant reges regem, vt agnoscant regem, nō qui aufert mundi, sed qui dat regnum coelorum. tom. 8. 144. a.
- Quodd Iudēi, quia dixerunt se regem habere Cæsarem, nō peccauerunt, sed quia regē Christum habere nouerunt. eodē. 178. h.
- Quodd Iudēi regē suū crucifigēdo etiā cum regē gentiū fecerūt. to. 8. 192. i. & 215. a. b.
- Rex virtutum, quis sit. Eodem 232. i.
- Discernere regem super columbā de argentatam, quid sit. tomo. 8. 233. i. K.
- Esto rex terræ, & erit tibi terribilis Deus: reget terram, & eris rex terræ. eod. 277. h. i.
- Regibus terrenis Christiani subiecti sunt. tom. 8. 464. m. & sequentibus.
- Rex in omni gente prior est eodem. 514. m.
- Ille malus rex est, qui intercludit Fiam ad Deum. ibidem. 515. b. c.
- Reges terræ superbi non sint, sed humiles. tomo. 8. 523. i. K. & l. m.
- Vide principes.
- Reges quanto sunt in maiore foelicitate terrena, tanto magis humiliari Deo debent. tom. 8. 523. i. K.
- Reges Christiani, quomodo ligati sint compedibus, & nobiles eorum in vinculis ferreis. eodem. 579. e. f.
- rex quare noluit Christus fieri, cum eū quærerent Iudēi, post miraculum de quinque panibus. tom. 9. 47 b.
- rex Iudæorū quō Chr̃s. to. 9. 81. a. & 117. m.
- reges credentes, & quærentes, signant eos quæ per fidem ambulant & desiderāt speciem tomo. 10. 137. K.
- Christus rex a Magis quæsitus, nō simili pa qua reges mundani. eod. 138. d.
- Opus regis est, vitam suam pro his qui dominatur opponere. to. 10. 193. K.
- Nō est regina quæ a sinistris est. to. 8. 152.
- regina Aultr̃s, Ecclesiam catholicam figurabat. tom. 10. 252. h. & sequen.
- Regnare.
- Regnādi cupido quibus vitiorum gradus in Romanis aucta sit. to. 5. 161.
- Quod regnēt boni longe lateque vtile est sibi quam subditis. to. 5. f.
- regnandi cupiditate conterere gentes, ginde est latrocinium. tomo. 3. 3. l.
- regnandi habentibus scientiam, nihil est licius in rebus humanis. Eodē. 3. l.
- regnante Aralio natus est Isaac. to. 5. 161.
- Quibus regnantibus defunctus est Abraham ibidem. e. f.
- Quo tempore nepotes Abraham fuerint & Deus pmiserit Isaac seminis benedictionem: ac quo tempore mortuus Isaac idem. m. & fo. sequen. i.
- Quo tempore morui sint Iacob, & Iosaph in Aegypto. tom. 5. 161.
- Quo tēpore iudicauerit Delbora apud ebræos. eodē. 1. i.
- Quando Troia deleta sit a Græcis. to. 5. 2. c. & 173. g.
- regnante Sedechia in Hierusalem, ductus est populus Iudæorum in captiuitatem a blyoniæ. eodem. 175. a. & q.
- Quibus regnātibus tota captiuitas Iudæi est soluta. ibidē. k.
- regnant cum Christo etiam animæ mortuorum, dum mille anni decurrunt. to. 5. 2. g. & sequen. & 203. i.
- regnaturus solēt inuidere regnātes. to. 9. 161.
- Nemo potest gaudere cum seculo, & regnare cum Christo. to. 9. 2. i.
- Omni hō aut cum Christo regnaturus ut cum diabolo cruciandus est. to. 10. 17. g.
- Qui cum Christo regnare non meruerit cum diabolo peribit. tomo. 10. 2. i.
- Regnum Dei, Regnum Christi, Regnum coelorum.
- regnum Dei quid. to. 10. 7. g.
- Non est regnum Dei esca & potus: expulatur. tomo. 2. 11. c.
- regnat

IN DIVVM AVGVSTINVM

gnum Dei dicti sunt fideles. to. 3. 83. i. to. 4.
111. h. to. 6. 206. d. to. 9. 116. g
gnum per ligni gustum amissum erat, &
iterum per lignum questum est. tom. 4. 304. h
luciat regnum tuum, expositum. tom. 4.
407. l. tom. 10. 28. b
gnum Dei, primum querere, exponit. t. 4. 411. l
regno Ecclesie sedes posita sunt, & iudi-
cium datum est. to. 5. 318. i
regno Dei vnum etiam crimen excludit.
tom. 7. 138. i. K
gnum Dei tanti valet quantum habueris.
to. 8. 156. K. & 383. i. K
si timet ne veniat regnum Dei, timet ne
exaudiatur dicendo, Adueniat regnum
tuum. tom. 9. 138. b. c
gni Dei ad alia bona comparatio. tom. 9.
163. g. & seq.
plex plaga est ab eterno regno separari.
to. 9. 176. e
regno Dei nihil inordinatum relinquitur
eodem. 185. g. h
gnum Dei numero possessorum non mi-
nuitur. to. 10. 19. f
gnum Dei quando in nos veniat. t. 10. 25. g. h
gnum Dei sine fine. tom. 10. 26. h. i
ppis non promittit regnum Dei. to. 10. 45. m
gnum Dei, terra dictum. tom. 10. 76. l. m
gnum Dei quantus thesaurus, & quam vi-
li ematur. tom. 10. 94. a
gnum Dei quibus est venturum, & quibus
non. tom. 10. 115. d. e
rare ut regnum Dei adueniat, quid ibid.
regnum Dei. tom. 10. 122. c
qui in id inrabit. ibidem. & seq.
luciat regnum tuum, pertinet ad secun-
dam beatitudinem. tom. 10. 219. c. d
gnum Dei quauis ubique sit, deest tamen
ignorantibus. ibidem. d
oc regnum finem habet, regnum Dei finem
non habet. tom. 10. 273. c
gni Christi amplitudo. to. 2. 53. a. b. & seq.
tom. 8. 37. c. & seq.
gna duo sunt: vnum Christi, aliud diabo-
li. tom. 2. 109. h. i
gnum Christi duplex, alterum glorie alte-
rum gratie. tom. 4. 203. c. & h. i
ter quomodo tradidit filio regnum. tom.
4. 309. b. c
id sit regnum sanctorum cum Christo p-
mille annos, & in quo discernatur a re-

gno eterno. tom. 5. 304. a. & seq.
regnum Christi, superbum mundum humili-
tate deuicit. tom. 9. 116. m
Regnum Christi aduersum se non est diui-
lum sed aduersus regnum diaboli. t. 16. 9. c
regnum celorum quid sit, & ubi esse creda-
tur. tomo. 9. 188. c
Colloquium Augustini cum matre, de re-
gno celorum. tom. 1. 58. f. & se.
regnum celorum quomodo vim patitur. to. 4.
26. f. & 118. g. & 376. e. to. 10. 265. e. f.
regnum celorum quanti emerit Zacheus.
tom. 4. 231. g
regnum celorum varie acceptum. tom. 4. 394. a
Ad regnum eternitatis firmitate securum, p-
dit fides vel religio Christiana. to. 5. 92. a
regnum nullum fuit securitate vallatum om-
nino, nisi caeleste. to. 5. 164. h
regnum celorum quomodo debet intelligi
eodem. 201. col. 1. & 2.
regni celorum testimonia. to. 6. 115. e
regnum celorum intra nos esse. to. 6. 136.
m. & sequen.
regnum celorum, Ecclesia cur appellata.
to. 6. 265. l. to. 9. 90. m. & sequen.
Contra eos qui quantumcunque male uiuant
pollicentur sibi regnum celorum, pro-
pter, & c. to. 8. 297. c. d. & seq.
regnum celorum Christus venale habet, &
quo precio comparetur. to. 8. 349. l. m. &
383. i. k. & 327. c
regnum celorum peccatoribus promissum.
to. 8. 420. k
regnum celorum erunt regnantes in coelo.
tom. 9. 90. m
regnum celorum. eodem. 173. b
Quo regnum celorum possit acquiri. ibid. K
regnum celorum conferitur pauperibus,
quibus regnum terrarum est ablatum. to-
9. 180. c
regnum celorum non diuitum sed paupe-
rum est. eodem. 304. i
Maximus qui vocetur in regno celorum,
Sermo. tom. 10. 3. a. & seq.
Filii regni sunt iudei. tom. 10. 5. f
In regno beatitudinis, quid fiet. tom. 10. 24.
K. l
Iter ad regnum celorum. eodem. 41. h
Non omnis qui dicit mihi domine domine,
& c. exponitur. eodem. 42. a
Inter regnum celorum & damnationem nul-
lum

INDEX

- lum medium. to. 10. 70. f. g
Regnum celorum, vita eterna. Ibidem. g
Regnum celorum emitur. tom. 10. 94. a
Regni celorum precium, est calix aque frigida. to. 10. 97. d
Quare boni sunt percepturi regnum in iudicio. to. 10. 151. d
Desiderare regnum celorum, propter sapientiam & vitam eternam, aliud est, & aliud est propter felicitatem terrenam. to. 10. 164. K
Regnum celorum pp nos, gehenna propter diabolum facta est. tom. 10. 218. d. & 272. I
Quare regnum celorum, tam magnificum, grano sinapis tam exiguo, comparatur. to. 10. 209. f. g
Regnum virtutis quomodo exerceat mens. tom. 5. 76. d
Regna terrena. tom. 5. 31. g
Regna, quid. tom. 5. 31. g
Regnorum dispensator Deus. tom. 4. 38. g. h. 74. b
Regnum bonorum, & malorum. tom. 5. 31. e. f
Regnum dat Deus bonis & malis, secundum ordinem rerum & tempore in nobis occultum, felicitatem autem dat solis bonis. tom. 5. 38. g. & 47. k. & seq.
Regna sunt a solo Deo. to. 5. 39. I
Regnorum dispositio, & datio, ad Deum pertinet. Ibidem. m. & 43. c. & 47. d. & K. I
Regius factus superbia dominantis purata est. tom. 5. 43. e
Regna Orientis, cum diu fuerint illustrata, volunt Deus & Occidentale fieri, quod tempore esset posterius, sed imperii latitudine & magnitudine illustrius. Ibidem. 44. a
Regna duo prae ceteris fuerunt clariora. to. 5. 168. e
Regna terre quomodo dicantur inclinata. tom. 8. 139. K
Regna omnia terrena peritura. to. 10. 26. h. i
Regnum Iudeorum, Romanorum, &c.
In regni Hebraici diuisione nullum apparuit peccatum ex parte regis Israel, vel populi, sed voluntas Dei iudicantis impleta. t. 5. 167. f
De regno Israel captiuo ab Assyriis prius, & Iuda posterius. Ibidem. g. h
Terrenum regnum Iudeorum, umbra erat regni caelestis. tom. 8. 469. f
Regnum Alexandri fuit magnum locis, sed breuissimum tempore. tom. 5. 31. b
Regnum Romanorum, ut cresceret, adiunxit iniquitas eorum, quibus iusta bella gloriata sunt. eodem. 3. h
regnum non habuerunt Romani, nec potest haberi Deo inuito, sed aliis diis contrariis ibidem. 37. d
regnum Romanum Dei voluntate est prosperatum. tom. 5. 10. g
regnum Romanum tandem pacifice regnum, quando sapientes regere permiserunt. to. 5. 201. g
regnum Assyriorum quo tempore habuerit finem, & quo regnum Romanum in eum perit. to. 5. 175. c. & q.
De regno Sicyoniorum & Assyriorum quod fuerat, quando natus est Abraham, eodem. 1. e
regnum Assyriorum quando translatus sit ad Medos. tom. 5. 1. b
regnum Macedonum, & Persarum, quando durauerit. tom. 5. 1. b
Regnum peccati. tom. 4. 2. f
Regnum peccati. tom. 4. 2. f
regnum peccati quomodo destruitur. tom. 4. 404. I. to. 10. 155. I
Spiritus diabolici quomodo diuisi inter, & tamen ambo pertinent ad unum regnum diaboli. tom. 10. 30. c
regula sancti Augustini, quam dedit monachis. tom. 2. 1. K
Augustinus instituit regulam secundum regulam Apostolorum tom. 10. 380. g. m. & 287. g
De institutione regularis vitae. to. 10. 81
regulares testari non possunt. tom. 10. 314. d
regula Ticonii cuiusdam. to. 3. 30. c
regula diligendi proximum, accipitur seipso. tom. 3. c
regulus iuramentum seruat, & pro reprobis occiditur. to. 5. h
regulus Pannos vicit. tom. 5. 9. c. & g
regulus primum bellum Punicum contra eodem. 26. g
M. Regulus. tom. 5. 6. i
relabi periculosum. tom. 4. 38. c. b
Vide, Reciduum.
relatiua quae dicantur dialecticis. tom. 2. 16. I. to. 3. 43. f
relatiuum non est accidens. tom. 3. 105. 10. 10. 140. b
In relatiuis nonnunquam desunt vocabula elatio

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ratio omnis ad aliquid aliud refertur. to-
no. 10. 139. K.
gio quid sit. to. 5. 81. I. & seq.
gio a religando tomo. 1. 247. m. Retra-
tat. 14. d.
gio Christiana ab initio fuit. tomo. 1. 13. K
sunt personæ in religione laudabiles. to-
no. 1. 14. e.
us vera religionis huius nulli vnquam
fuit, qui dignus fuit, &c. exponitur. to-
no. 1. 24. f. g.
gio vera, atque perfecta. tomo. 1. 107. i. K.
& m. & 261. a.
vera religione. tomo. 1. 233. h. & sequenti.
Retracta. tomo. 1. 13. i.
religione quid sit senserint philosophi.
tomo. 1. 233. h.
igionem à philosophis nō esse queren-
dam. tomo. 1. 234. e.
gio vera in quibus sectis. ibid.
gio Christiana, vera religio est. tomo. 1.
& 235. g.
Et quomodo defenditur. tomo. 1. 236. b. c.
horatio ad veram religionem. tomo. 1.
246. f. g.
vera religione, epilogus. ibid.
igionem veram scriptura non tacuit. to-
mo. 2. 45. h.
religionis prætextu multi direscunt. to-
mo. 2. 124. i.
tempore Christianæ religionis, quæstio
exposita. to. 2. 58. K. & seq.
gio quid Ciceroni. to. 4. 187. g.
gio Christi diffusa. to. 4. 131. a.
ligione vera liberamur ab illa vitiositate
qua similes demonibus sumus. tomo. 5. 70.
e. & sequentibus
gio vera præcipit a multis cauere quæ de
monibus placent. ibidem.
igionis summa est imitari eum quem co-
lis. ibidem.
igionis veræ indignis dominamur demo-
nes. eodem. 71. g.
ristiani religio, quanto est veracior atq;
sanctior, tanto vehementius cuncta falla-
cia subuertit. ibidem. K. l.
igioni sacræ, quæ nec fallit nec fallitur, ad-
herendum. ibidem. 72. a. b.
gio vera, qua Deū colimus, qd. t. 5. 82. i. K.
gio Christiana oppugnata. eod. 92. c. d.
igionis Christianæ principium, & pro-

gressus. to. 5. 185. K. l. & seq.
religio Christiana nō abhorret quamcunq;
consuetudinem licitam. to. 5. 194. e.
Religio omnis causa animæ. to. 6. 32. d.
Ad religionē veram quæ via. ibid. l. & 35. K.
religionis initium a fide. to. 6. 34. b. c.
Simulationis veræ religionis, & veræ reli-
gionis congressus. to. 9. 224. f. m.
Qualis debeat esse voluntas intrantis religio-
nem. tomo. 10. 178. m. & seq.
religiosus vnde dicatur. to. 5. 82. K.
religiosi multi seruiunt malis dominis, nec
eis obeunt. eodem. 193. h.
religiosa non tacere lucrū est, tacere dispen-
dium. tomo. 10. 3. a.
Vestimenta religiosa, sine bonis operibus, in-
dicium iustum sublinebunt. to. 10. 161. e.
Vocatio quotidiana religiosi. tomo. 10. 279. a.
Nullus religiosus de opere suo aliquid sibi
appropriat. ibidem.
Quomodo se habeant religiosi ergo priorē
& prior erga eos. ibidem. b.
Quomodo religiosi se habeant diebus festis
in potu. ibidem.
Ad religiosos exhortatio. tomo. 10. 280. a.
religiosus claustrum exiens, ad subuenien-
dum patri necessitatem patienti, votum
non frangit. eodem. 292. a.
Si quis nō reliquerit omnia, nō potest meus
esse discipulus. tomo. 4. 309. d. e.
Multum relinquit, qui etiam relinquit quod
habere cupiebat. tomo. 8. 397. h.
patrem & matrem quomodo reliquit Chri-
stus, vt adhereret vxori. tomo. 9. 19. f.
Christus quomodo reliquerit discipulos, &
tamen cum eis manserit. tomo. 10. 47. f. g.
Quid sit relinquere domum patris nostri. eo-
dem. 151. m. & sequentibus.
Reliquiæ sanctorum honorande. to. 3. 68. h.
reliquias martyrum venditantes hypocritæ
sub habitu monachorum. tomo. 3. 265. i.
reliquiæ Israel. tomo. 4. 40. g. h.
Circa reliquias mortuorum vana superstitio
tomo. 4. 246. e.
reliquiæ per electionem gratiæ saluæ factæ
sunt exponitur. tomo. 10. 7. a. & seq.
remedia varia. tomo. 3. 356. K.
De reminiscencia. tomo. 1. 63. h.
reminisci quid. ibidem. i.
Contra reminiscenciam Platonis. tomo. 3.
133. i.

Vide,

- Vide, Memoria, & recordari. to. 2. 84. e. to. 3. 53. h. & 145. a.
- Quomodo Dei reminiscimur. to. 3. 144. m.
- Ex spiritu remissio peccatorum. to. 1. 79. h. i.
- Remittenda fratrum delicta. to. 1. In Posi-
do. to. 3. 55. a.
- Vide, Dimitti. to. 3. 145. a.
- Remissio peccatorum. to. 3. 49. e. f. & 57. c.
& 69. l. & 257. d. to. 10. 115. i.
- Quod credenda sit. to. 10. 217. i.
- Remittit peccata Deus spiritus generatis, nō
carne generatis. to. 2. 256. g.
- In quo habemus redemptionē & remissio-
nem peccatorum. to. 4. 206. c.
- Remissio peccatorum quomodo obineat-
tur. to. 4. 304. l. m.
- Deus dedignatur agnoscere, quod in seipso
homo dedignatur agnoscere. to. 9. 221. c. d.
- Remissio peccatorum, primū munus ab ini-
tio fidei, a spiritu sancto to. 10. 10. i. K.
- Etiā per malum clericum, sed tamē catho-
licum ministrum, in Ecclesia dei, datur re-
missio peccatorum in spiritu sancto. to-
mo. 10. 12. m.
- Etiā per reprobū & fictū. ibidē.
- Remissio omnis peccati, & blasphemie, nō
fit nisi in Christi congregatione, quē nō
spargit. ibidem. K. l.
- remissio peccatorum, & regnum coelorum
peregrinę merces, aduēta navi Ecclesia
per omnium gentium littora. to. 10. 14. h.
- De eo quod ait dominus in Euangelio Re-
mitte & remitte vobis date & dabi-
tur vobis. Homilia. to. 10. 106. m.
- Peccata non dimittentes. to. 10. 114. f. g.
- remus occisus a Romulo fratre suo. t. 5. 21. f.
- Vide, Romulus.
- renascentia corporis & animi. to. 3. 4. K.
- Qui non renascantur. ibidem.
- renati in Christo liberamur. to. 3. 56. b.
- renascentia spiritus. to. 3. 64. h.
- renati filii Dei. to. 3. 53. l.
- renasci ex aqua & spiritu sancto, quid sit. to-
mo. 2. 84. e. f. & seq. copiose tomo. 7. 148. e.
& sequen. abunde.
- Vide, Generatio, & penitentia.
- renatus monachus. to. 1. 27. d.
- Ad Renatum scripsit Augustinus. ibidem. K.
- renum nomine, delectationes intelligi. to. 8. 14. g.
- renes nostros qñ Deus possideat. eo. 528. m.
- renouatio hominis quotidiana. to. 1. 257. l.
- renouatio imaginis Dei, in hoīe. to. 3. 1. i.
- reformationis gradus & consummatio. to-
mo. 3. 145. a.
- renouatio hominum qualis futura in re-
rectione. eod. 195. m. & fo. 6. c.
- renouationis initium a baptismo. to. 7. 224. c. d.
- Omnia vetera Christus, nouus homo factus
renouauit. to. 9. 202. h.
- renunciatio sensuum. to. 1. 1. c.
- renunciandum quomodo huic seculo. to. 1. 24. l.
- Diabolo renunciandum. to. 4. 31. K.
- renunciare satanę quid. to. 6. h.
- renunciantes seculo verbis, non factis. 7. 133. i.
- Repellere Dei, quid. to. 7. 396. K. to. 8. 4. m.
- & sequen.
- repetitiones in scriptura qui faciant. to. 8. 256. a. b. & 351. f. & 380. K.
- Eadem repetere non pigeat. eod. m.
- Cur eadem repetantur. to. 3. 17. m.
- reprehendere aliena facilius est quam o-
pria confirmare. to. 2. 16. b. in e.
- Vera, inter amicos, reprehensio quę eod. 18. e.
- reprehendere peccatores, spectat ad pia-
tos to. 5. 4. l. m.
- Ille iustus est reprehensor, qui nō habet
in illo reprehendatur. to. 8. 161. m.
- reprehensio nostri ipsius laus Dei est. to. 10. d.
- reptilia. to. 2. 1. i.
- De repudio. to. 4. 15. f.
- Libellus repudii a Moyse datus. to. 5. 128. d.
- repudium quare olim permittum. to. 6. 4. h. & fo. seq. b. c. to. 7. 265. b.
- repudio etiā licito, matrimonium nō so-
luit. to. 6. 279. h.
- requieuit Deus die septimo expositum. to-
mo. 1. 271. h. & fo. seq. i. to. 2. 171. l.
- requies spiritalis. to. 2. 17. c.
- De requie diei septimi, plura. to. 3. 181. &
seq. abunde. to. 5. 95. l. m.
- requiescere Deum, & operari, quomodo c-
cipiendum. to. 3. 181. g. & 35. p.
- Quies Dei in nobis, & hominū qñ in Iō
eodem. 183. c. d.
- requies animę in hac vita to. 3. 342. l.
- Requies

IN DIVVM AVGVSTINVM

requies summa. *tom. 4. 119. d.*
 requies vera cordis nostri, in quo sit. *tom. 4. 354. g.*
 requies Dei quid significet. *tom. 5. 95. l. m.*
 ro requie æterna labor æternus subeundus
 est. *tom. 8. 95. k. l. & 349. m.*
 quid sit Deum requieuisse ab omni opere
 quod patrarat. *tom. 9. 200. b. c.*
 as humana & diuina. *tom. 1. 143. a. & seq.*
 es nostre quales. *ibidem. c.*
 s verbis potiores. *tom. 1. 188. a. to. 4. 156. c.*
 uthor rei um rebus anteponendus. *tom. 1. 238. k. l.*
 s, & signa, in scripturis. *tom. 3. 3. i. k.*
 rum diuino. *ibidem. l.*
 s variis modis condita. *tom. 3. 139. i.*
 rum inchoatio. & perfectio. *ibid. k.*
 rum dominus, quis. *tom. 3. 350. c.*
 s nulla est, vel cogitari potest sine modo,
 specie, & ordine. *tom. 5. 97. a.*
 a rebus est ordo multiplex. *ibidem. c.*
 rerum productione triplex causa attendi
 tur. *tom. 5. 98. a. b.*
 s omnis bona est: & nulla est praua *ibid. f.*
 rebus est inæqualitas, vt essent omnia *ibi*
dem.
 rum humanarum causa est diuina bonitas
tom. 9. 99. e. & i. & sequentibus.
 rum productionem primam quare fabu
 losam reputent quidam, Dei potentiam
 ignorantes. *tom. 5. 110. c. d.*
 & creaturas qualescunque solus Deus fa
 cit. *ibidem. k. l.*
 si nō faceret Deus, nullo mō essent. *ibid.*
 um mundanarum vsus diuersimode refer
 tur a diuersis. *tom. 5. 193. k. & seq.*
 verbis, non verba rebus preponenda. *to*
mo. 10. 10. b.
 scio qua fronte gratiam diuinę misericor
 diae te credit posse accipere, qui res alie
 nas, quas male abstulit, dissimulat refor
 mare eodem. 186. f.
 publica est res pupuli. *tom. 2. 7. h. tomo*
5. 185. i.
 publicam quidam stare negant, &c. *tom. 2. 1. h. & fo. 8. c.*
 publica vnde dicatur beata. *tom. 2. 70.*
 n. & sequentibus. *tom. 2. 191. k. l.*
 publica quando recte administratur, *to*
mo. 2. 191. k. l.
 mplicā quomodo poterit gubernare-

princeps. &c. *eodem. 6. d.*
 Quod reipublica Romane plura mala acci
 derint per suos imperatores, &c. *eodem.*
 8. b. & sequentibus.
 respublice vna omnium Christianorum. *to*
mo. 3. 264. c.
 reipublica foelicitas. *tom. 5. vi. d. e.*
 rempublicam, quando dicat esse scipio. *to*
mo. 5. 17. c. & 195. i. & sequentibus.
 Respublica Romana nunquā fuit ante Chri
 stum, nec populus, scdm definitionē Sci
 pionis, & Ciceronis. Et post ostendit se
 cundū definitiones probabiliore, quō
 fuerit respublica & populus. *eod. 17. i. &*
195. i. & sequen. & 197. e. & sequentibus.
 respublica primo perijt prauis moribus. *to*
mo. 5. 18. g.
 respublica perditā iudicatur. *eodem. 29. b. c.*
 rempublicam, vel commune bonum quan
 tum dilexerint Romani, patet. *eodem. 45*
d. & sequentibus.
 respublica Romana, siue regnum, quomo
 do creuerit. *ibidem.*
 respublica non potest geri sine iustitia. *tom.*
5. 195. i. k.
 Contra dicentes rempublicam augeri non
 posse, vel stare, nisi per iustitiam imperio
 s ciuitatis, quid responsum sit a parte iu
 stitiæ. *ibidem.*
 rempublicam gerere nō est criminōsum sed
 ob rem familiarem augendam gerere dā
 nabile est. *tom. 10. 20. e.*
 respiscientes esse recipiendos. *tom. 3. 257. b.*
 respiscendū & mature. *tom. 3. 348. f.*
 respiscentię fructus. *ibidem.*
 respiscentię animā Deus excitat. *to. 1. 154. c.*
 Vide. Poenitentia.
 respicere, & videre Dei. *tom. 8. 72. h. tom.*
9. 260. m. & sequentibus.
 respectus pro dilectione poni solet. *tom. 8*
od. 25. h. i.
 respectus dei tribus modis accipi solet. *to*
mo. 9. 260. m. & sequentibus.
 Qui sint retro respiciētes in via. *to. 9. 202. m.*
 Vide. Retro.
 Respona varia varietas quæstionum postu
 lat. *tom. 4. 414. i.*
 respondere vocanti domino, quid sit. *tom.*
8. 377. m. & sequentibus.
 restis peccata significat. *tom. 8. 500. k.*
 restitutio quæstorum fraude. *tom. 2. 74. l. m.*

Resurrectio.
De resurrectione multa. tom. 3. 60. m. & seq.
 copiose, & fo. 73. m. & sequentibus.
Resurrectio omnium communis. eodem. 65.
 d. & 73. m. & 76. d.
In resurrectione erunt viri & mulieres. to-
 mo. 3. 68. k. & 79. b.
**Resurrectio inæqualis bonorum & malo-
 rum.** tom. 3. 4. l. & 73. m. & seq. copiose.
**In resurrectione, angelorum similitudo pro-
 mittitur.** tom. 3. 53. e. & 76. c. d.
An resurgant foetus abortiui, & monstra. eo-
 dem. 60. a.
Resurrectionis nostræ celeritas. to. 3. 186. i.
Resurrectio. eodem. 353. a.
resurrectio & iudiciū prædicata. to. 4. 325. d.
resurrectionis & iudicii cogitatio. eodem.
 332. a. & sequentibus.
resurrectio non est contraria rationi. tomo.
 5. 351. h. i.
**resurgentes quō occurrant in mensurâ etatis
 plenitudinis Christi.** tomo. 5. 358. d. & i.
resurgent sancti absque omni deformitate.
 ibidem. m. & sequentibus.
**In resurgentibus nulla erit infirmitas, quam
 fecit incongruentia partium.** ibidem.
resurrectio erit omnium in iudicio. ibidem.
 d. & sequentibus.
resurrectio bonis & malis p̄mittit. to. 6. 21. e.
**resurrectio nouissima dicta, regeneratio,
 adoptio, redemptio.** tomo. 7. 291. g. h.
**in resurrectione non queritur successor, q̄a
 ibi non erit decessor.** tom. 8. 310. g.
**resurgentes non nubent, neque ducent vxor-
 es.** ibidem.
In Christo primo resurreximus, quia &c.
 tom. 8. 255. e. f.
Nemo resurgit nisi mortu⁹ fuerit. eo. 3. 78. b.
resurrectio insinuat. tomo. 8. 382. c.
resurrectionē nobis significari p̄ lunā. ibid. e.
**Omnes resurgemus, sed mali ad penam, bo-
 ni vt sequantur caput suum.** to. 8. 490. e. f.
**Ante resurrectionem, & post resurrectionē,
 tempora considerata.** eodem. 573. f. g.
Status & conditio resurgentium. tomo. 9.
 210. g. h. & 253. b.
Modus resurrectionis. eodem. 318. l. m.
**Exemplum resurgentium per comparatio-
 nem seminis iacti in terram.** ibid. & 381. a.
**Ezechiel super ceteros de resurrectione scri-
 psit.** tomo. 9. 210. m. & sequentibus.

Differentia resurgentium. tomo. 9. 24. n.
**Bonum resurrectionis, est quod in vita
 na manebit.** tomo. 9. 24. b.
**Etiā impii resurrecturi sunt, sed in ig-
 niti.** tomo. 10. 17. f.
**Omnes resurgemus, & sapiētes, & stulti
 dem.** 23. a. b.
resurgere in corde. tom. 10.
**Quomodo futuri simus post resurrecti-
 onem.** 39. e.
resurgere in anima. tom. 10.
**resurrectionis virtutem agnoscere, ali-
 magnum est.** tom. 10. 7.
**In comparatione resurrectio nis sterco-
 tota vita.** tom. 10. 149. m. & sequentibus.
**Bonum est fideliter de resurrectione d-
 tare.** tomo. 10. 197. k.
**Post resurrectionem non erit bellum
 sum & rationem.** eodem. 3.
**Si consideretur resurrectionis author
 mirabitur quis resurrectionē.** to. 10. 3.
De resurrectione Sermo. tomo. 10. 2. b.
**resurrectio nouissima fiet ministris an-
 eodem. 215. c.**
**Resurrectio credenda, & sperand
 resurrectio Christi quomodo credend
 mo. 2. 159. k. & sequentibus.
 resurrectione & ascensione fulcitur f
 mo. 3. 4. h. & 47. d.
 resurrectio Christi, meritum fidei nos
 mo. 3. 91. e. f.
 resurrectio Christi, fides Christianoru
 mo. 8. 379. b. c. & fo. 471. h. i.
 Christus exemplum fidei de resurrect
 primus ostendit. tom. 10. 197. k. & 94.
 Non est dubitandum de resurrectione
 sti. eodem. 202. e.
 Ex resurrectionis fide generatur hæc
 celestis. tom. 5. 138. f. & sequentibus.
 resurrectio corporum, & in cœlum
 catio, credi debent. to. 5. 227. b. & sequentibus.
 resurrectio carnis in vitam eternam
 da est. tomo. 9. 240. d. & 21.
 resurrectio vltima est credenda. to. 9. 24.
 resurrectionis credulitas. tomo. 10. 3.
 De resurrectione omnium non est du
 dum. eodem. 97. a. & sequentibus.
 resurreximus & nos in spe, resurgem
 in re. tomo. 9. 2. f. g.
 resurrectio, maxima Christianorum
 mo. 10. 87. b.**

resurrectio

IN DIVVM AVGVSTINVM

Resurrectio duplex.

Resurrectio prima animarum nunc est, alia
ero in futuro erit. to. 5. 209. K. I.

Resurrectionem primum, & secundum,
ui pertineant. ibidem. l. m.

Urgat in prima resurrectione, qui non
est in secunda damnari. ibidem. m.

Resurrectiones duae. ibid. & se. to. 10. 102. a.
sequentibus.

In resurrectione perficiemur secundum ani-
mam & secundum corpus. to. 8. 325. d. e.

Resurrectiones duae, animae & corporis. to.
36. i. k. & 37. f. & h. i. & 43. h.

De utraque plura. ibidem. & sequent.
Resurrectio quaedam mentis, & quaedam car-
nis. to. 9. 37. a. b.

Resurrectio animae & corporis per Christum
idem. 44. i.

Resurrectio corporum unde, & animarum
idem. to. 9. 45. K. I.

Resurrectionem animarum facit pater per
Iesum Deum, corporum autem, per filium
omnem. ibidem. m.

Resurrectiones duae, Christi & nostra. to.
94. b.

Resurrectio a morte peccati ad vitam
fuit, per penitentiam, toto hoc tempo-
re agitur. eodem. 150. a.

Resurrectio, qua de pulvere terrae ad
vitam corpoream homines redeunt. ibidem.

Resurrectio primae morti pertinet. to.
102. b.

Resurrectio mortuorum.

Resurrexerunt mortui cum domino. to. 2.
32. h. & sequent.

Resurrexerunt mortui. eodem. 132. i.

Resurrectio mortui. to. 3. 245. c.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Resurrectio mortuorum quomodo sit pro-
phetis. to. 9. 187. i. to. 10. 206. i. K.

Ad unicam Christi vocem omnes
surgent. to. 10. 180. a.

Resurrectio mortuorum non erit ut
solitas patiantur calamitates. to. 10. 197. l. m.

Resurrectio mortuorum est Christianis cer-
tissima. to. 10. 208. b.

Post resurrectionem caro nostra qualis futura
erit. to. 1. 13. e. f. & 16. i. k. & 18. a. & 236. g. h.

Resurrectio carnis certa. to. 1. 207. f. to. 3.
49. g. & seq. & fo. 257. e.

Resurget caro hominis ab homine come-
sta. to. 5. 235. e. f.

In resurrectione etiam si tota caro periisset,
tamen eam Deus repararet. ibidem.

Resurrectio carnis quare nobis promittatur
to. 8. 219. h.

In nulla re Christianae fidei tam contentio-
se contradicitur quam in resurrectione
carnis. to. 8. 173. d. e.

Resurrectione carnis dicit Christus, meatif-
que. to. 9. 37. k. l. & fo. sequent. a.

Resurrectio omnis carnis rationalis fide-
liter credenda est. to. 9. 243. i.

Homo non resurget cum corruptione quae
sentitur in carne. to. 10. 202. e.

Resurgentis corporis qualitas. to. 1. 25. b. to.
2. 164. h. & seq. copiose to. 3. 4. l. & 47. e. &
73. b. & 76. d.

An subito corpora reformantur. to. 2. 205. a.

Resurgent corpora sanctorum a vitio libe-
ra. to. 3. 61. e.

Resurgentis corporis gloria. eod. 73. b. c. &
76. d. e. & 353. a.

Resurrectio corporum. to. 3. 232. d.

Resurrectio corporum astruitur. to. 4. 212.
K. l. to. 6. 79. e. & seq.

Resurrectio corporum dilaniatorum, & exu-
storum. to. 4. 320. i.

In resurrectione in puncto reintegranda sunt
corpora nostra. to. 5. 5. a.

In resurrectione corpora beatorum erunt
spiritualia. ibidem. 117. d.

Corpora iustorum post resurrectionem, nul-
lis indigent rebus. ibidem. l.

Corpus nostrum in resurrectione, non erit si-
cut corpus Adae erat ante peccatum. to. 5.
118. f. g.

Resurrectionem corporum ostendit futu-
ram per scripturam diuinam. to. 5.
227. b. c.

In resurrectione corporibus martyrum, si di-
carices remanebunt, non deformitas in-
eis, sed dignitas erit. to. 5. 23. 5. d
Resurgenti corpori nihil oberit talis vel
talis figura. ibidem
A resurgentibus corporibus deerit omnis
deformitas & infirmitas, &c. ibidem. e. f
Resurgenti corpori, iam spiritali, restituetur to-
tū quod p̄didit viuens post mortē. ibid. i.
Resurgenti nouimus in capite nostro sa-
ctam, & in membris futurā. to. 8. 2. 21. h. i
In resurrectione qualis corporum immuta-
tio futura. Eodem. 3. 82. d
Resurgere in corpore tom. 10. 3. 4. d. e
Mirabilius carere, quā a mortuis in cineres
redactum cadauer resuscitare. ibide. l. m
Paganorum & malorum Christianorum re-
surrectio cum corpore mortis huius. to.
10. 60. h
Beatorum corpora in resurrectione. ibi. h. i.
Resurgenti corpore quatuor prestantur to.
10. 177. f. g.
An deformitates corporum cum corporib.
resurgenti. tom. 10. 202. f
Quare nō resurgēt vitia corporis. to. 208. b
Resurrectio in qua aetate fiet.
In resurrectione quisque recipiet mēsuram
corporis, quam habuit in iuuentute, & di-
minuta in senectute. tom. 5. 23. 4. d. & seq.
Resurgunt omnes tā magni corpore, quam
ueterant vel futuri erant aetate iuuenili.
ibidem. e. & seq.
Resurgent mulieres in sexu foemineo, sicut
& mares in virili. ibidem. f. & seq.
Senes mortui in aetate perfecta resurgent. to.
10. 202. f
Paruuli mortui in etate perfecta resurgent.
ibidem.
Resurrectio Christi.
Resurrectio Christi. to. 2. 58. e. & seq. to. 3. 47. d
Resurrectionis domini sacramentum. to. 2.
169. e. f. & seq. copiose.
Resurrectio domini cur triduanā. tomo. 2.
169. h
Resurrectio Christi magna nobis confert.
tom. 2. 177. m. & sequentibus.
In resurrectione corpus Christi, & nostra
corpora qualia futura. tomo. 2. epist. 14. 6.
Et an Deus vestitus in coelo. Eod. 203. m
Resurrectio Christi quomodo ad nos perti-
neat. tom. 3. 56. e. & 99. f

Refurgens dominus quoties apparuerit
liberibus, & discipulis. to. 4. 177. h. & c.
Resurrectio domini, noui hominis instar
tionem signat. to. 4. 42. a
Resurrectione sua, & passioe, quid Christus
nobis iuuat. tom. 5. 18. k
Resurrectio Christi & assensio, est gradum
raculum. Eodem. 2. d
Resurrectio Christi quam nobis pro
est summum inter ea vera pro quib.
tyres mortui sunt. to. 5. 2. l
Resurrectio Christi prænunciatur. tom. 8.
50. b
Quare i matutino surrexerit, & ter die
ibidem. 3. p
Sicut Christus surrexit tertia die, ita & os
in fine seculi. ibidem. 8. 1. i
Quod in resurgente capite monstratum sit,
hoc omnia membra sperent. to. 8. 23. g.
& 222. K. I
Resurrectio Christi vitam nouam signat
ibidem. 85. d
Quod vera caro Christi surrexerit, qua-
ro mortua erat. to. 8. 1. o
Quod surrexerit disuculo, ex verbis
pheta ostenditur. Eodem. 171. f. g. & 96.
I. K
Cur resurgens apparuerit solum discipulis,
& crucifixus apparuit omnibus. ibidem.
123. k
Nullus mortuus surrexit propria uir-
te, nisi Christus. ibide. K. I
Christus surrexit occultus, & apparuit
manifestus. ibidem. 2. c. d
Quod surrexerit primo, & nos in illud
adhuc in spe. tomo. 8. 2. f
Cur surrexerit cum cicatricibus. ibide. 7.
l. tomi. 10. 202. f
Vnus surrexit iam non moriturus. tomo.
8. 490. e. f
Quia surrexit a mortuis in vigilia
na, hoc speramus in nobis futurum
precessit in domino. Eodem. 9. 1
Surrexit, sed quod in eo mortuum est
tus illius nunquam mortuus est. ibide.
In hoc surrexit qd a te accepit, non
refurgeret nisi mortuus esset. ibide.
499. a. b
Cur post resurrectionem suam noluerit
tim agnosci. tom. 8. 5. d
Resurrectio domini ostendit nobis vi-

accepturi iamus. eod. 573.f.g.
surrexit ppter significationem nostram,
&c exponitur to. 10.74.b.
resurrectione domini, & cantatione Hal
leluia: Homilia. tom. 10.89.h. & seq.
surrectio & glorificatio Christi, quid no
bis ostendat to. 10.98.h.
hristus seipsum resuscitavit in primo die,
nos autem resuscitabit in novissimo, die
tom. 10.150.c.
ordo resurrectionis Christi. tom. 10.200.e.
quare mulier primo Christi resurrectione
nuntiavit. ibid. f. & sequen.
hristus sufficientibus signis resurrectione
suam manifestavit. tom. 10.197.e
e resurrectione Christi. to. 10.197.e. & 198
g. & 201.b
quantum dies resurrectionis contulit cre
dentibus gaudium, tantum coferet incre
dulis luctum. eod. 199.c.
surrectio Christi praefigurata est in Adam
to. 10.204.c. & 205.g.
em in Noe. ibidem. per totum
postoli gloria resurrectione Christo suo
concedere volebant. to. 10.317.g.
**Opiniones, & errores circa
resurrectionem.**
surrectio a quibusda non creditor. t. 2. 169.h.
resurrectionem corporum quomodo per
suadet, contra Platonicos. to. 5.90.l
resurrectione quam dicunt esse post mil
le annos, cuius opinionis dicit, seipsum
aliquando fuisse, & Chiliastes eos appel
lari. to. 5. 195.c.
resurrectione dicunt aliqui resurrecturos
vocaturus immoderatissimis epulis car
naliibus. ibid.
resurrectionem corporis Christi, & ascensio
ne eius in coelum, quod dicunt philosophi
incredibile esse, psuadet per alia incredibi
lia quae proponit eis. tom. 5. 203.b. & seq.
resurrectione carnis quam quidam mun
do credente non credunt ibidem
resurrectionem quodammodo innuunt duo
que Plato & porphyrius dicunt, si coiun
gerentur. ibidem. 239.d.
resurrectione aliquorum quos ponit Tul
lius, quae similis est resurrectioni multo
rum ex nostris. ibidem.
resurrectione quam scribit M. Varro secu
lus opinionem Genet hiliacorum. ibid. f.g.

Refurrectionem carnis negauit Simon ma-
 gus. tom. 6. 4. K.
 Refurrectionem negant Simoniani. ibidem.
 Carpocraiani. ibid. 4. a.
 Valentiniani, & Marcitæ. ibidem. d.
 Caiani. ibidem. e.
 Archontici. Cerdoniani, Seueriani. tomo. 6.
 5. e. & sequen.
 Hierarchi. eodem 8. c.
 Seleuciani. ibidem. i.
 Manichei. tom. 6. 7. K. l. & 73. c. & 186. c.
 Opinio circa resurrectionem mortuorum.
 to. 9. 2. 10. K.
 De resurrectione corporum, contra gentiles.
 to. 10. 197. h. & 199. d. & 202. c.
 Retia boni domini. to. 4. 25. K.
 Quid mittere retia in dexteram nauigii. to.
 10. 203. c.
 Reticius episcopus, & huius de peccato ori-
 ginali sententia. to. 7. 306. a. b.
 Retractationum libri duo. tomo. 1. 8. col. 2.
 Quo consilio retractatit Aug. errata sua. to. 1
 21. in prologo. & in Pölsid. to. 2. 10 g. to.
 63. i. to. 7. 420. i. K.
 Retractare si liceat verba semel emissa. tom.
 2. 9. lg.
 Retributionis triplex distinctio. tomo. 8.
 106. a.
 Retribuere quō accipiat. eodem. 380. l. m.
 Retributiones Dei cogitandæ. ibid. m.
 Retributiones diuinæ. eod. 382. K.
 Homo retribuit Deo mala pro bonis, & ille
 retribuit bona pro malis. tomo. 8. 380. m
 & 434. b.
 Quod retribuīs, non sibi sed tibi ptoderit, ti-
 bi seruat. eod. 381. a. b.
 Non vult Deus de tuo aliquid sibi retribuit,
 sed de suo, quomodo agricola de terra
 quam seminauit. ibidem
 Retributiones quatuor. to. 8. 415. m. & 441. K.
 Retributionis lex sunt differentiæ. eodem.
 415. m.
 Cum autem fidem non debeantur homini
 nisi mala pro malis, Deus tamen per inde-
 bitam gratiam retribuit bona pro malis.
 tom. 8. 441. K.
 Retro respicere, quid sit, & cur retro respice-
 re prohibeamur. tomo. 8. 248. e. & to. 276
 c. & 302. b. Vide, Respicere.
 Quomodo filius cui vult reuelat. tomo. 10.
 148. i. K.

Reus nemo est ex eo quod non accepit. to. 1. 2. 9. f. g.
 Pro reis quomodo intercedendum. to. 1. 2. 9. f. g. & seq.
 Pro reis interuenire, officium sacerdotii. ibidem.
 Pro reis quomodo intercesserit apud magistratum August. to. 1. in Possido.
 Reipuniendi circa mortis supplicium. to. 1. epist. 15. 8. 159. & 160.
 Reus iudicio, concilio, & gehenna ignis. to. 1. 4. 3. 9. f. g.
 De bello in quo Rhadagaisus rex Gothorum demonum cultor, vno die cum ingentibus copiis suis, victus est. to. 1. 5. 1. 73. b. & seq.
 Rhadamanthus inferorum iudex. to. 6. 3. 1. h.
 Rhea siue Siluia mater Romule. to. 5. 2. 1. b.
 Rhea quæ, & illa. to. 5. 1. 73. b.
 Rhamnus, spinarum genus. to. 4. 1. 0. 5. l. to. 8. 190. l. & seq.
 Rhetorices principia. to. 1. 10. 4. h. & sequen.
 Rhetores foræses, eueriores & eorum luxus. to. 1. 4. 1. K.
 Rhetoricam docuit Augu. to. 1. 36. e.
 In Carthagine. to. 1. 4. 1. d.
 Rome. to. 1. 4. 2. h.
 Mediolani. ibidem. i. & in Possido.
 Rhetoricam professionem deserit Augu. to. 1. 5. 5. g.
 Rhetorices inuentio. to. 1. 1. 46. g.
 Rhetorica ad sermonem est utilis. to. 1. 3. 14. d.
 Rhetorica tam falsa quam vera persuadet. to. 1. 3. 22. l.
 Rhetoricam nisi quis cito, nunquam discit. to. 1. 3. 22. m.
 Rhetorices artificium. to. 1. 3. 23. l.
 Rhetor & dialecticus differunt. to. 1. 7. 6. g.
 Rhetorius quidam, omnes hereticos recte ambulare dixit. to. 1. 6. 9. d.
 Rhinocolura, ciuitas. to. 1. 4. 6. 9. i.
 Rhombus mathematicus. to. 1. 1. 97. f.
 Rhythmus quid. to. 1. 1. 17. g. & 165. i.
 Rhythmus continuus. to. 1. 1. 18. d.
 Rhythmus, metrum & versus quomodo differant. to. 1. 1. 17. m.
 Rigatio ad interiora pertinet, & significat fletum vsque ad cordis intima. to. 8. 12. h. i.
 Nemo facile solus ridet. to. 1. 1. 33. d.

Nihil foedius risu, irrisione dignissimum. to. 1. 1. 42. h.
 Risu solus fertur mox natus Zoroastres uentor magicarum artium. to. 5. 2. 19. i.
 Ridendi tempus. to. 8. 466. e. f. & 1. i.
 Risus virum fletu melior. to. 10. 6. h.
 Mundus aut ridet nos, aut ridetur a nobis. to. 1. 9. 1. 5. 4. b.
 Risus frequenter corripit mores. to. 10. 17. i.
 Iesus nunquam inuenitur risisse, ceteras autem imperfectiones tolerasse. to. 1. 5. 271. b.
 Quod rident homines, plorandum est. to. 1. 9. 176. k.
 Qui ridet de rebus vanis, malo suo ridet. ibi. em.
 Rixatores taxati. to. 2. 16. b.
 Roboam rex Iuda. to. 1. 167. 3.
 Roboam edificatur. to. 1. 14. b.
 Ego pro eis rogo, quos mihi dedisti, & ponatur. to. 1. 4. 3. 1. b.
 Deus rogat nos, & quare. to. 1. 10. 4. 7. l.
 Qui resistit roganti, contemnit eum. to. 1. 10. 2. 1. 3. a.
 Tribus diebus Rogationum frequentand. c. clesia in compunctione, oratione, caritate, & eleemosyna. to. 1. 10. 2. 1. 3. a.
 Rogatus a Rogato, qui & Donatus. to. 2. 5. 1. a.
 Rogatus catholicus factus. to. 7. 2. 2. h.
 Rogus ingens struitur. to. 5. 1. g.
 Roma condita est a Romulo. to. 1. 2. 1. 1. f.
 Roma quo tempore condita sit. to. 5. 1. 7. c.
 Roma condita est velut altera Babylon. to. 1. 2. 1. 1. f.
 Roma Gothorum irruptione euerfata. to. 1. 5. 1. 4. 7. b. to. 5. 1. 4. 7. b. & 3. & 9. m. & seq. to. 10. 27. a.
 Roma magis perit pueritare morum, quam ruina hostili. to. 1. 2. 8. d.
 Roma vastatur a Barbaris tempore Galii imperatoris. to. 2. 10. h.
 Roma opprimitur a Gothis. to. 2. 10. e.
 Roma, domicilium charissimi imperii. to. 2. 47. b.
 Roma & Carthago, Latinarum litterarum artifices. to. 2. 1. 1. l.
 Roma destruxit Carthaginem, & bellum testis plus est offensa quam ab hostibus. to. 5. 10. f. g.

IN DIUVM AVGVSTINVM

roidum vrbis Dei clementia temperat.
 eodem. 1. f.
 oma mutata. tom. 5. 16. k.
 oma capta a Gallis excepto Capitolio.
 ibidem. 18. f.
 oma qui condidere & habuere. tom. 5. 21. k.
 oma quomodo fuit a Numa vsq; ad Augu-
 stum post primum bellum Punicum con-
 tinue bellis vexata, ita vt vix vnus annus
 in pace transiret. tom. 5. 22. c.
 oma quibus artibus creuerit ibidem. 2. f.
 oma cum paucis diis vixit felicior quam
 post. tom. 5. 23. a.
 oma a foceris obfidetur. tom. 5. 23. d. g.
 oma a Tarquinio concussa. tom. 5. 25. e.
 oma fame pestilentiaque vastata ibidem. h.
 oma qui magis vastauerunt. tom. 5. 29. m.
 oma prioris filia Babylonis. tom. 5.
 174. d.
 oma perdomuit populos iam exercitatos
 in armis. ibidem. c.
 oma datum est imperium, vt foceris hu-
 mana vigoretur iisdem legibus. ibidem.
 de. & 190. m. & sequen-
 tom. 9. 2. 5. 7. b. c.
 oma excidium. tom. 9. 2. 5. 7. b. c.
 oma populi origo est a Troia vel Illo.
 tom. 5. 21. d.
 oma fuerunt a Latinis, qui & ipsi fue-
 runt Latini. tom. 5. 168. d. e.
 oma sunt ex Laurentibus, qui regnabat
 in Italia. tom. 5. 172. i.
 oma vrbem condidere Troiani. tom.
 5. 21. k.
 oma illecebra. tom. 5. 14. l. m.
 oma orum clades a Barbaris illata. tom.
 2. 19. h. i.
 oma idola. tom. 4. 12. 8. m.
 oma cur Hebrorum Deum solum non
 receperint. tom. 4. 12. 9. h.
 oma laudantur, quia parant subiectis,
 debellant superbos. tom. 5. 3. i.
 oma leges etiam post patrata facinora,
 etiam scelestissimum indemnatum occi-
 di verant. tom. 5. 7. K.
 oma, propter libidinem dominandi, sub-
 iugauerunt sibi regna. tom. 5. 10. K. l.
 ita Romanorum, quae patrie non corre-
 xit ouerfo. ibidem. 1. d. e.
 manis mala acciderunt, cum Deos cole-
 rent, antequam religio Christiana cresce-
 ret. tom. 5. 12. c. & sequen-
 man laudari quoniam hominem viuū

in scena, aut vituperari, legibus satis pro-
 hibuerunt. tom. 5. 16. c. d.
 ruina romanorum vnde processerit. tom. 5. 16. c. d.
 illuentis romana luxu & auaritia corrupta
 ibidem. g.
 romanorum discrimina. tom. 5. 23. e.
 romanum bellum cum Albanis. eod. 23. k. l.
 romanorum regnum vita atque exitus qua-
 lis fuerit. ibidem. f. 8. seq.
 romanii superati a Sannitiis, turpiter paci-
 scentes sub iugo ponuntur. tom. 5. 26. i. k.
 romanorum tredecim milia militum cum
 septem tribunis interierunt. ibidem.
 romani bellantes cum Hannibale reddide-
 runt seruos libertati, & ros sine impunita-
 te collegerunt. tom. 5. 26. a.
 romanos inficit Gallo grecorum luxus ibi-
 dem. 1. l.
 romani peregrinantes in Asia, omnes
 vna die trucidati sunt. tom. 5.
 28. d.
 De romanorum strage mirabili, capta vr-
 be a Sylla. eodem. 29. h. & sequen-
 tib.
 romanis infesti fuerunt pauci gladiatores, ali-
 quando insuperabiles, tandem superati. to-
 5. 31. g.
 Termini Romani. tom. 5. 37. e.
 roma imperij termini quomodo mutati sint
 in Oriente, Hadriano concedente tres
 prouincias Persarum imperio. ibi-
 dem. f.
 Imperij Romani magnitudinis causa, ibidē.
 39. l. m.
 romanos antiquos magnos fecit domini idu-
 stria, foris iustum imperium, animus in-
 consulendo liber, neque delicto neq; libi-
 dini obnoxius. ibidem. 43. e. se-
 quentibus.
 romani laudis audita. ibi. 6. f.
 romanum imperium auctum est propter virtu-
 tes Romanorum in diligendo rempublicā
 ibidem.
 romanorum commendatio per Iouem, & Ver-
 gilij versus. tom. 5. 10. K. l.
 romanis mercedem temporalem pro bonis eo-
 rum actibus reddidit deus. tom. 5. 45.
 K. & seq.

Si Romani propter humanam gloriam tan-
 tum amauerunt terrenam ciuitatem,
 quanto plus moueri debent sancti amore

patrie celestis. *ibidem*. l.
 Romanorum imperium auctū est propter
 diuersa merita generis humani, Deo ma-
 gis nota quæ nobis. *tom. 5. 47. d. e*
 romani de sapientiæ nomine gloriantur sunt.
tom. 5. 68. e
 Romanæ feminæ corpus giganteū. *eo. 140. e*
 De romanorum regno, succedete regno Af-
 syriorum. *tomo. 5. 168. e*
 romani A phricam & græciam subiugaue-
 runt. *tom. 5. 182. c*
 romanum imperium sperabatur æternum.
tom. 5. 206. h
 romani quibus custodibus romani cōmife-
 rint. *tom. 10. 26. m*
 romanæ reipublicæ iactura vnde. *tom. 2. 8. c*
 ruina reipublicæ romanæ. *tom. 5. 10. g*
 Ciceronis scientia de romana republica. *to.*
5. 17. d. & seq.
 Post initia consularis imperii quib. malis ve-
 xata fuerit romana respublica, diis non
 opulentibus, quos colebat. *tom. 5. 25. f. g*
 Ad secundum definitiones Scipionis, quæ
 in dialogo Ciceronis sunt, nūquam fue-
 rit romana respublica. *tom. 5. 195. i*
 Paulus ad Romanos.
 Epistola Pauli ad Romanos gratiam Dei ma-
 xime commendat. *tom. 2. 139. c*
 Epistolæ ad romanos summa. *to. 3. 268. K. l.*
tomo. 4. 216. l
 In epistola ad romanos, & ea quæ ad Gala-
 tas scripta est, eadem quæstio tractatur. *to*
mo. 4. 28. K
 romana Ecclesia. *tom. 2. 127. b*
 Romanæ sedis principatus. *tom. 0. 2. 219. g*
 romanus episcopus quomodo ordinabatur
tom. 7. 188. e. f
 romanianus communiceps Augustini fami-
 liarissimus. *tom. 1. 46. f*
 romanianum inuitat ad veram philosophiā
tom. 1. 125. c. & 144. a
 romaniani laus. *tomo. 1. 144. m*
 romaniani in Augustinum beneficia narra-
 ta. *ibidem. 144. a. b*
 Ad romanianum scripsit Augustinus, de ve-
 ra religione. *tomo. 1. 23. i. i*
 romulus à Lupa lactatus, genitus a matre. Il-
 la. *tom. 5. 173. b*
 romulus & remus constituerunt Asylum ro-
 mæ. *tom. 5. 11. e*
 romuli festa & eius deificatio. *eodem. 15. in*

De romuli patricidio, quod dii non viri-
 carunt. *tom. 5. 2. e*
 romulus de suis desperans *ibidem. 1. f*
 romulus, conditor romæ, occisus, & traia-
 tus inter Deos. *ibidem. 4. f*
 romuli mortis opinio. *ibide. g*
 romulus *tom. 5. 5. h*
 romulus occidit remum. *tom. 5. 13. c*
 Vide, remus.
 romuli tempore Sibylla Erythræa vaticina-
 ta est. *tomo. 5. 1. f*
 romulus mortuus diuino honore donatus
 est. *eodem. 174. K. & sequentibus.*
 romulus Deus creditur. *ibide. l*
 Post romulum regnavit Numa. *ibidem. m*
 romuli diuinitas mirabiliter credita. *tom. 5.*
228. l. m
 ros celi, est diuinorum verborum pluuia.
5. 1. 4. l. & sequentibus.
 ros Hermon gratiam Dei significat. *tom. 8.*
510. l. m
 roscius histrio, quomodo laudatus a Ce-
 rone. *tomo. 4. 1. f*
 rota est orbis terrarum. *tom. 8. 280. m*
 rota figuli *tom. 5. 4. m*
 robus Moysi inconbustus. *to. 3. 88. a. & f. e.*
f. et 238. i. to. 6. 238. e. f. to. 10. 170. l. et 3. d
 rubus ignis legem significat. *tomo. 4. 3. g*
 rubus ardens, sine consumptione, syno-
 ga est iudeorum. *tomo. 10. 1. l*
 Sermo de apparitione domini in rubo.
mo. 16. 325. b
 Quomodo angelus dicitur apparuisse. *i.*
dem. c
 ruffini & Hieronymi graues inimicitie.
mo. 2. 20. f
 rugam non habere. *tom. 10. 1. l*
 Vide, Ecclesia.
 ruina exteriorum patrem præcedit in-
 terior occulta. *tom. 5. 126. b*
 ruminare quid sit. *tomo. 8. 540. h*
 ruminare mystice qd. *to. 10. 111. h. & 1. a*
 ruminatio verbi *tomo. 3. 350. b. tom. 8. 1. i.*
1. & folio. 199. a
 Non ruminantia, mystice. *tomo. 6. 1. b*
 ruminatio ad sapientiam pertinet. *ibide. m*
 rumina dea. *tomo. 5. 1. l*
 runcia dea. *tom. 5. 1. g*
 rusina dea. *ibide. h*
 rufor Deus. *tom. 5. 1. K*
 rusticus consobrinus Augustini. *to. 1. 1. h*
 Quæ

IN DIVVM AVGVSTINVM

quod di non vult
tom. 5. 1. 1.
trans ibidem. 1.
me, occisus, & trahi
ibidem. 1.
ibidem. 1.
tom. 5. 1. 1.
um. tom. 5. 1. 1.
ella Erythra vauia
tom. 5. 1. 1.
quino honore dona
& sequentibus.
tur. ibidem.
uit Numa. ibidem.
abiliter creditur.
m verborum plura
bus.
Dei significat.
modo laudatus a
tom. 4.
m. tom. 8. 1. 1.
tom. 4.
ustus. to. 3. 8. 8. a. 8.
e. 1. to. 10. 1. 7. 0. 1. 8.
significat. to. 4. 1.
insumptione, sy
tom. 10.
ne domini in rubi
8. 1. 0. 4. e.
obatus Indeorum ociosus, & luxurio
sus. eodem. 3. 3. 5. l.
obatum habere non possunt mali. ibidem.
obatum quomodo obseruabant Iudei, &
quomodo non. tom. 9. 7. e.
sabbato Indeorum manna non pluebat.
tom. 10. 1. 7. 3. h.
obati Christiani obseruatio figurata. tom.
2. 1. 7. 1. a. b. & sequentibus.
bata nostra spiritalem requiem signifi
cant. ibidem. e.
de requie plura. tom. 3. 1. 8. 2. a. & sequen.
barizandū spiritualiter. t. 3. 2. 7. 1. m. & 3. 4. 8.
m. & seq. tom. 7. 2. 9. 2. c. to. 8. 6. 8. K. l. to.
9. 7. e. & fo. 3. 8. i. & 7. 1. d. e. Et 1. 9. 9. f. g. &
2. 4. 8. h. i.
obati celebratio apud Christianos. to. 10.
4. 6. 0. a. tom. 6. 6. 3. f. g.
labbatum quomodo nobis imputantur bo
na, q̄ facimus, si ea Deo ascribamus, si aut

nobis, tunc essent seruilia. to. 5. 2. 4. 2. c.
Sabbata Dei, & nostrum. to. 6. 5. 6. e. & sequē.
sabbatum cordis. tom. 6. 8. 4. c. d.
sabbatismus Christianorum, vera innocen
tia. eodem. 1. 0. 5. i.
sabbatum cordis nobis Deus indicit, quod
malus habere non potest, quale sit. tom.
8. 3. 3. 5. l.
sabbato nō vacandum à salute. tom. 9. 5. 4. g.
sabbatum spiritale, quid sit. to. 9. 7. 1. d. e.
sabbatum spiritale obseruare. tom. 10. 1. 7. 5.
k. l. & sequentibus.
sabbatismus iugis, & verus. tom. 2. 1. 7. 1. l. &
seq. tom. 3. 1. 6. l. 3. 5. 2. e. & f. sequen. tom. 5.
2. 4. 2. c.
sabbatum sabbatorum quod Hebræis. tom.
4. 6. 0. a. & 4. 3. 5. e.
De eterna felicitate ciuitatis Dei, sabbato
que perpetuo. tom. 5. 3. 6. 5. l. & seq.
sabbatū eternum, & quomodo nos erimus
hoc sabbatum. Et sabbatum nostrum erit
septima etas. tom. 5. 2. 4. 2. c.
sabbati recordatio, quid sit. tom. 8. 1. 0. 2. d.
sabbati ieiunium, apud Christianos an bo
num vel malum. tom. 2. 2. 2. d.
sabbati ieiunium vnde. tom. 2. 1. 1. 6. K.
sabbatum pro dominica. tom. 2. 1. 1. 7. g.
A sabbato hebdomadæ dies nomen obtinet.
ibidem. k. & tom. 8. 3. 4. 2. l. m.
sabbato ne fuga ineatur, quid mysticē. tom.
4. 1. 6. 0. l. & 3. 0. 8. f.
Sabbati nomine crapula & ebrietas signifi
catur. ibidem. f. g.
Prima sabbati dies, resurrectionis. to. 2. 1. 1. 7. g.
Quarta & quinta sabbati, quid significant.
tom. 8. 2. 9. 5. f. & 3. 4. 2. l. m.
Quæ sit prima & secunda sabbati. to. 8.
1. 4. 3. c. d. & 5. 8. 0. m.
Prima sabbati dies, dominica erat. t. 9. 1. 1. 9. h.
sabbato post dominicam in quadagesima,
Ser. duo. tom. 10. 5. 7. m. & seq.
sabbato post primam dominicam in quadra
gesima, Sermo. to. 10. 1. 6. 3. e.
sabbato post secundam dominicam in qua
dragesima, Serm. tom. 10. 1. 6. 8. g.
sabbato post tertiam dominicam in quadra
gesima, Serm. tom. 10. 1. 7. 4. K.
sabbato post quartam dominicam in qua
dragesima, Serm. to. 10. 1. 8. 0. i. & se.
sabbato post dominicam passionis, Sermo.
tom. 10. 1. 8. 5. f.

sabbato

Sabbato in vigilia Pasche, Sermões quatuor
tom. 10. 194. l. & seq.
Sabbato post diem sanctum Pasche, Sermo
nes duo. tom. 10. 205. l. & seq.
Sabbato quatuor temporum post festum sã
cte crucis, Sermo. tom. 10. 242. b
Sabellius Noeti hæresiarche discipulus fuit.
tom. 6. 6. m
Sabellius quò in hæresim lapsus, tom. 3. 113. a
Sabellius eundem patrem asserit quem filiũ.
to. 4. 233. d. to. 6. 6. a. & 11. g. & l. & 218. h.
to. 9. 53. m. & fo. 92. d
Sabellius impugnatur. tomo. 6. 15. e. & seq.
Sabelliani dogma Priscillianus restituit. to. 6.
208. l. m
Sabellii error. to. 4. 303. c. to. 8. 8. h. to. 10. 89. a
Error Sabellii ponentis vnicam personã in
trinitate. tom. 10. 222. c
Confutatio errorum Sabellii. ibidem. l
Sabellianorum error taxatur. tom. 3. 106. f. &
355. K. l. to. 9. 75. e. f. & fo. 92. d
Sabelliani hæretici. t. 5. 88. h & 96. f. to. 6. 11. g
Sabelliani, iidem, Noetiani, qui & Patripas-
siani, Praxeiani, & Hermogeniani. to. 6.
6. a. b
Sabellianos de Christo sequuntur Priscillia-
nista. eodem. 9. c
Contra Sabellianos, Arianos, & Iudæos, p-
phetiæ de Christo discusse. tomo. 6. 12. b
Sabellianos confundit Augustinus. to. 9. 53.
m. & sequentibus.
Sabelliani, Patripassiani dicti sunt. tomo. 9.
61. d. e. tom. 10. 9. & 47. d
Sabelliani siue Patripassiani, Deum negant
trinitatem, sed solũ Deum patrem asseue-
rant, & eundem aliquando nominari fi-
liũ, aliquãdo spiritum sanctum. to. 10. 9. e
Sabine rapte. tom. 5. 15. f. & seq.
Sacerdotium plebem dicit. to. 5. 16. l. l
Sacerdos à sanctificando dicitur. to. 8. 134. h
Sacerdotum filii defunctis parentib. succe-
debant. tom. 1. 25. e. & fo. 26. a. b
Sacerdotes summi, ex posteris Aaron. tom.
1. 27. b. c
Sacerdotii Christi, & Leuitici discrimen. to.
3. 216. g
Sacerdotium inuadens Ozias, lepra percuti-
tur. tom. 2. 14. f
Sacerdotes, omnes Christiani. tom. 3. 354. i.
tom. 4. 120. h
Sacerdotium Aaron, quomodo æternum. to.

4. 55. k
Sacerdotium secundum ordinem Melch-
dech. ibidem & tom. 6. 25. K. l. & 19. d
Sacerdotium vñctio æqualis. tom. 4.
70. c. d
Sacerdotes summos plures contentio pe-
rit. ibidem d
Ad sacerdotes mittit Christus curatos. m.
4. 120. f. in fine.
Sacerdotii Aaron cessatio. tom. 5. 10. d
Sacerdos veteris legis, offerebat sacrificiũ
cundũ diuinũ mandatum. to. 5. 21. b. c
Sacerdotium cõmunicatum in Samuele, re-
probato Heli, & quid Heli adumbrat.
tom. 6. 87. b. & seq.
Sacerdos summus veteri testamenti, tyus
Christi. tom. 7. 11. K
Sacerdotium Leuiticum imperfectum. to.
8. 97. i
Sacerdotem pium agere, quam difficile.
2. 206. l. m. & seq.
Sacerdotum dignitas, & miseria. ibid.
Sacerdotes, dispensatores, non proprietarii.
tom. 2. 67. l
Sacerdotium sanctificatio, visibilis & inui-
lis. tom. 4. 77. f. & seq.
Sacerdotes siue ministri ficti, qui.
12. c. d
Sacerdotium amplectentes spe viuendi
se. tom. 3. 263. d
Sacerdotium noui testamenti. tomo. 4. f
Sacerdos qualis esse debeat. to. 4. 3. d
Sacerdos priuatus, mediatorem se non facit
inter Deum & populum. tom. 7. 10. m
Sacerdotis etiam mali preces, p. populo cau-
diri. ibidem. 1. 1. c
Sacerdotis veri iustitia induti. tomo. 7. l
Sacerdotium immunditia, sacramentum
polluit. tom. 7. 36. b. & 3. b
Sacerdotum professio, non ideo culpa-
quia & mali sacerdotes reperiuntur. to.
8. 367. d. & seq.
Sacerdotium ignauia. tom. 9. 24. g
Et diuersitas. ibid.
Multorum est vocari, sacerdotes, sed nō
omnium esse sacerdotes. ibid.
Sacerdotibus magnum onus impositum.
to. 9. 2. a. b. & fo. seq. a. b
Regale sacerdotium in Dauid p̃figurũ.
tom. 10. 123. a
Vita sacerdotum, debet aliorum esse eru-
tio

IN DIVVM AVGVSTINVM

to. 10. 250. l. sacerdotes reddet ratione de negligentia predicandi sobrietatem. to. 10. 240. K. l. quid facere & quid fugere debeant sacerdotes. to. 10. 295. f. g. sacerdotes victu & vestitu contenti esse debent. ibidem. l. exhortatio ad sacerdotes. to. 10. 295. l. m. & 308. a. b. quod sacerdotes debeant patientiam ac castitatem servare. to. 10. 296. b. minentia sacerdotum. to. 10. 295. e. f. officium sacerdotum. to. 10. 296. c. auper vité sacerdos gerere debet. ibidem. e. sacerdotes sacre scripture ignaros. to. 10. 297. b. c. sacerdotes tenentur viam salutarem suis subditis annunciare. to. 10. 308. b. qualis debeat esse sacerdos docens. ibidem. c. cerdos Christus, & rex. to. 4. 126. K. & sequen. & 130. K. & sequen. copiose. to. 8. 577. f. p. sacerdos Christus fuit secundum ordinem Melchisedech. to. 5. 165. l. Christus existit a Deo missus pro nobis sacerdos, assumpsit a nobis quod offeret domino. to. 8. 218. m. sacerdos & victima, oblator, & oblatio ibidem. sacerdotes veteris testamenti, omnes sanctos & vnum verum sacerdotem Christum oportet intelligi. to. 8. 365. h. i. cerdos est Christus propter carnem assumptam. to. 8. 424. f. ut sit sacerdos secundum ordinem Melchisedech, & non secundum ordinem Aaron. ibidem. h. i. sacerdotes idolorum, quare honorabantur. to. 5. 14. g. sacerdotio mulieres funguntur apud Peperianos hereticos. to. 6. 5. i. in fine. gani sacerdotes sacris suis insistentes a fornicatione abstinent. to. 10. 396. i. K. las, pater Adæ & Eug, secundum Manichæos. to. 6. 7. m. sacerdotes, secundum Cereris. to. 5. 5. i. sacramenta scripturarum. to. 1. 237. b. sacramenta intellecta quid pariant, item non intellecta. to. 4. 283. l. sacramentum figuratum, allegoria est. to. 6. 389. K. l.

sacramenta multa aliter atque aliter accipimus. Eodem. 540. h. i. sacramenta festivitatis. to. 2. 28. a. b. & 167. g. sacramentum incarnationis filii Dei. to. 3. 354. g. h. sacramenta scripturarum cur nonnunquam claudantur. to. 8. 342. e. sacramentorum ratio. to. 2. 28. a. b. to. 4. 189. l. & fo. seq. g. to. 7. 130. h. sacramenta, similitudines sunt earum rerum quarum sacramenta sunt. to. 2. 28. b. sacramenta, id est, sacra signa. to. 6. 204. g. sacrosancta signacula. to. 4. 420. a. signorum expositio. to. 4. 333. f. Vide, Signum. sacramentum, non idem quod virtus sacramenti. to. 9. 49. m. sacramentorum consideratio & utilitas. to. 4. 77. f. g. sacramentum visibile, & invisibile. to. 4. 408. g. h. sacramenta mutabilia sunt, & temporalia. to. 6. 112. a. sacramenta corporalia. to. 10. 12. d. sacramenta Christianorum pauca, Iudeorum multa. to. 1. 237. c. to. 2. fo. 167. g. to. 3. 16. c. sacramenta duorum testamentorum diuersa. to. 4. 83. h. sacramenta novi testamenti dant salutem, sacramenta veteris testamenti, promiserunt. saluatorem. to. 8. 265. i. sacramenta legis, vmbra sunt futurorum. to. 2. 22. e. l. sacramenta legis non sunt bona. ibidem. sacramenta vetera, ceremonia Iudeorum. to. 3. 270. b. & fo. sequen. i. sacramenta Iudeorum vmbra erant futurorum. to. 3. 272. l. to. 6. 22. m. & sequen. & fo. 156. c. to. 8. 281. d. e. Præunciatiua Christi futuri. to. 6. 11. h. i. Ea quæ in sacramentis veteris legis significabantur pauci intelligebant. to. 5. 86. a. b. sacramenta, & præcepta, complectitur vetus testamentum. to. 6. 74. g. & fo. 75. e. f. & fo. 112. f. g. & fo. 125. d. e. sacramentorum veteris testamenti profunditas. to. 8. 74. K. & sequenti. Antiquis cum essent omnia communia sacramenta, non communis omnibus erat gratia: quæ sacramentorum virtus est. eodem. 281. b.

sacramen-

I N D E X

Sacramentorum veteris legis onera multa.
to. 8.283.a.b.
Sacramenta euangelica non omnibus pa-
tent. tom. 4.197.m.
Sacramenta diuina iuxta fidē exponēda. ibi.
Pro sacramentis Christi, oīa dura & horre-
da cnoſtanter pferenda Christianis, ab e-
xemplo veterum. tom. 6.111.K. & 156.c.
Sacramenta manauerunt ex latere Christi. to-
mo. 3.354.e. to. 8.524.a. to. 9.29.i.K.
Sacramenta fluentia de latere Christi, signifi-
cantur in fenestra arcę Noe, existentis in
eius latere. tom. 5.141.d.e.
Beneficium sacramētorum nobis a Christo
datum. to. 9.162.d.
Ex latere Christi manarunt gemina sacramē-
ta. tom. 9.242.d.
De sacramentis multa. to. 2.epist. 118.
Sacramenta duo pręcipua. to. 2.167.g. tom.
3.16.c. to. 8.237.a.
In sacramentis cur prius adhibeatur ignis,
& post exorcismi ignem veniatur ad ba-
ptismum. Eodem. 225.a.
Quarū rerū signa sunt in sacramētis. ipse res
sunt illa pfectione vitę gernerę. ibidem. b.
Sacramentum regenerationis. tom. 3.64.i.
Sacramentum Eucharistię. to. 2.28.b. tom. 3.
16.c. Vide eucharistia, & communio.
Sacramēti corporis & sanguinis Christi cō-
sideratio. to. 3.94.b. to. 4.404.e. f. 6. 198.
c. d. & 204.g. to. 8.363.d.
In sacramēto altaris qđ offertur ab ecclesia,
quid monſtretur ecclesię. tom. 5.83.g. h.
Sacramentum panis. tom. 4.177.c.
Sacramentū altaris, vnitas est corporis Chri-
sti. to. 2.66.l.
Sacramentum ordinationis cleri, permanēs.
tom. 6.261.c. d.
Sacramentum baptisimi & ordinationis non
reiterandum. to. 7.13.K. & seq. & 120.K.
Et quod hæretici baptizare & ordinare
poſint. to. 7.14.l. m.
Sacramentū nuptiarum vtriusque testa-
menti. tom. 6.250.m. to. 7.175.a. b.
Sacramentum magnum, in Christo, & eccle-
sia. to. 6.83.g. h. to. 8.525.m.
Sacramentum chrismatis. to. 7.52.g.
Sacramētorū participatione incorporamur
ecclesia. to. 4.217.a. to. 7.328.K.
Sacramētorū societate deuincti. to. 4.326.l.
Sacramēta ecclesiastica ſumūt boni & mali. c.

6.92.l. m. & fo. iii. i. 8.281.d. 9.128.h.
Sacramenta cōmunia Orthodoxis & hære-
ticis. 1.7.74.i & fo. 81.e. & 238.l. m. & 40.b.
Sacramenta communia, gratia Dei non im-
tom. 8.281.c.
Sacramenta ecclesię boni & mali com-
munia habent: sed charitatē mali habere non
poſſunt. tom. 8.38.c.
A sacramentis Christi malos prohiberi
Ecclesię antiquis. to. 4.1.
Aeterno regi militaturi, debent sacramētis
ſpiritualibus obligari. to. 10.2. d.
Sacramēta ſola ſacriſiciāt ad salutē. to. 7.2. b.
Sacramentorum integritas. to. 7.13.a.
Sacramenta non pollui immunditia mo-
rum. tom. 7.40.h.
Sacramenta non prophanat hominum a-
litia. Eodem. 153.l. m.
Sacramenta ſumentes non ponant ſpeniā
in homine, cuius cor videre non poſſunt.
tom. 8.24.h.
Quod ad eos perueniant qui cum fide
cipiunt, etiam ſi talis ſit per quē accipi-
qualis Iudas fuit. ibidem. l.
In sacramentis accipiendis, quid conſi-
dum. to. 4.326.K. & q.
Sacramenta indigne ſumentes. tom. 3.3.
Sacramentis domini communicare, & r-
bis domini non communicare quā
dementia. to. 7.4.n.
Nec sacramēta nec fidem prodeſſe, ubi a-
ritas non eſt. to. 7.43.K. & a.
Sacramentorum corporalis participatio
ſemper facit membra corporis Chriſti
mo. 7.53.c.
Sacramēta contēpta ſacrilegos faciūt. to. 2.61.
Sacramenta non reiteranda. to. 2.9.K.
Sacramēta cum obſint indigne tractantur
proſunt tamen per eos digne ſumentibus
tom. 7.12.l. & to. ſequen. b. c.
Sacramenta Dei in malis etiam hominibus
ſancta ſunt. Eodem. 39.b. d.
Sacramenta dantur & a malis. to. 7.7.d.
e. & 119.h. i.
Sacramentum danti nocet, accipienti pro-
to. 7.78.g. h.
Sacramentum non reſcinditur. ibi. i.
Per malum miniſtrum operatur æque Deus
to. 7.81.h.
Sacramenta melius per bonum miniſtrum
quam per malum diſpēſari, quomodo
catur

IN DIVVM AVGVSTINVM

Orthodoxis & hereticis
e. & 238. l. m. & 461.
ia, gratia Dei non
boni & mali commu-
nitatem mali habere
tom. 3. 88.
in malos prohibere
tom. 4. 4.
uri, debent sacramen-
ari. tom. 10. 51.
ficat ad salutem. tom. 7. 13.
gritas. tom. 7. 13.
ui immunditia
ophanat hominum
l. m.
s non ponant spe-
cor videre non po-
ueniant qui cum
alis sit per quem
ibi
piendis, quid com-
to. 4. 3. 26. K.
mentes. tom. 3.
communicare, &
communicare
to. 7. 4.
idem prodesse, vi-
to. 7. 43. K.
poralis participat
bra corporis Chri-
sacriligos facit
eranda. tom. 10. 4.
int indigne tractant
eos digne lumen
sequen. b. c.
malis etiam homin-
Eodem. 3. 9. b.
a malis. tom. 7.
nocer, accipientes
seleinditur.
am operatur & per
per bonum minis-
dispensari, quomodo
can.

eodem 99. fg
tom. 7. 120. d
ramēta mali ministrant, sed remissionē
peccatorum non pręstant. tom. 7. 132. K. l.
ramēta malitia ministri non contami-
nantur. tom. 9. 11. b. c.
ramēta ministrant mali, non sua pote-
late sed Christi virtute. tom. 7. 233. g.
ramēta sacrilega. tom. 1. 66. l.
ramēta paria celebrant heretici, se nten-
ia autem dispares sunt. tom. 1. 235. e. f.
ramēta Mōtani heretici funesta. to. 6. 5. h.
ramēta habent & scripturas heretici ad
peciem, non ad salutem. tom. 7. 133. e.
us in Ecclesia accipere sacramēta. eod.
120. a. b.
omnib; sacramētis heretici sunt cū Chri-
sto, sed nō in charitate to. 8. 36. g. & 177 e.
ramēta Christi nihil profunt ubi resisti-
tur fidei. tom. 9. 83. K.
crificium quid sit. tom. 5. 81. d. & g.
crificium visibile quid. ibidem. d.
crificia exteriora sunt inuisibilia. ibid.
crificia sacramētaq; diuina neglecta. to. 1.
In Possidonio. tom. 2. 59. g.
crificium, res antiqua. tom. 2. 59. g.
crificiorum distin. ibidem. & seq.
crificia. tom. 3. 76. K.
sacrificio quatuor considerantur. tom. 3.
101. d.
Equod Christus victima perfectissima.
ibidem.
crificiorum duo genera. tom. 3. 273. c.
Item quatuor genera. eodem. 60. d.
crificium omne quod agitur, propter qd
fit. tom. 5. 83. i.
sacrificiis quid significarit ignis tomo. 6.
12. 7. e.
crificiis nostris non egere Deum. tom. 2.
6. a. & 59. g. h.
crificandū non esse creaturę. tom. 2. 60. l.
crificium quomodo soli Deo debeatur.
to. 5. 82. h. & seq.
crificari nolunt sibi angeli, vel quicūque
beati, sed soli Deo. eod. 83. l. m.
crificantibus nobis Deo angeli congau-
dent. eodem. 87. g.
crificium certe nullus hominum est qui
audeat dicere debere nisi Deo. to. 5. 72. k.
crificium offerimus Deo, non sanctis. to.
5. 74. l. & 232. K.
Sacrificia veteris testamenti quid adumbret
to. 3. 91. fg. to. 6. 75. b. c. & seq. & 126. l. m.
tom. 8. 74. a.
Sacrificiis humanis an Deus delectetur. to.
4. 106. e. f. & seq. copiose.
Victimas pecorum quare filii Israel sacrifi-
cabant visibiliter. eodem. 190. g.
Sacrificia veteris legis quomodo placebāt
Deo. tom. 5. 82. c. & seq.
Sacrificia veteris legis, quid significabāt. ibi
dem. d.
Sacrificia multa pręcedentia, quid significa-
bant. tom. 5. 87. h. & seq.
Sacrificia antiquorum fuerunt remedia cō-
tra peccatum originale. eodem. 137. m.
Sacrificiorum veteris ac noui testamēti col-
latio. to. 6. 100. e. & K. l. & seq. copiose. to.
9. 127. k. & seq.
Alię sunt partes sacrificiorum, aliud holo-
caustum. tomo. 8. 225. c.
Sacrificia veteris testamenti cur abrogata.
tom. 2. 6. d. & 179. K. l.
Sacrificiorum veteris testamenti mutatio
prędicta. to. 2. 59. m. to. 6. 23. g.
Sacrificia cur mutanda erant opportuno
certoque tempore. to. 5. 82. c.
Cur Deus que prius voluit sacrificia, postea
inoluit. tom. 8. 115. b.
Cur sacrificia Iudęorum modo ablata sint,
& perierint. ibidem. d.
Qđ sacrificia illa vetera pręnunciantia erāt
vnū salutar sacrificiū. to. 1. 156. b. et 163. fg.
Sacrificia Iudeis data sunt ne ad idola con-
fugerent. tomo. 9. 20. e. f.
Sacrificia p peccatis peccata appellata sunt
tom. 4. 16. m. to. 10. 40. l. m.
Sacrificiū testimoniū ē peccati. to. 4. 304. l. m.
Sacrificium non pro manifesto delicto, sed
ignoratis Deus mundauit. ibidem. m.
Sacrificia offerimas pro peccatis. to. 5. 328.
a. & seq.
Sacrificiū Deo nūc offerimus p peccato ib.
Sacrificium pro moriuro. tom. 1. 59. a. b. &
234. m.
Sacrificia pro mortuis. to. 2. 95. l. to. 3. 63. m.
& seq. to. 4. 230. i. & 318. h. i.
Sacrificium Christianorum, pro his qui nō
baptizati de corpore exierunt, non offe-
rendum. to. 7. 386. l.
Sacrificium corporis & sanguinis Chři, p
defunctis

I N D E X.

defunctis to. i. 59. 2. to. 7. 374. 2. & se. copiose.
 Sacrificium altaris. to. 2. 83. l. & 90. l. K
 Sacrificium panis, & vini. tom. 3. 76. K
 sacrificium sanctum sanctorum, corpus Christi.
 tom. 4. 114. f
 sacrificium sumit Christus in diuina natura
 cum patre, sed in humana natura maluit
 esse sacrificium tom. 5. 87. h. i. & 9. l
 Vide, Corpus Christi, Communio, & Sa-
 cramentum.
 Quando offertur in altario sacrificium, qd
 significetur. tom. 10. 35. h. i
 Si corpus quo inferiore tanquam famulo
 vultur anima, sacrificium est, quanto magis
 anima ipsa, cum se refert ad Deum tom. 5. 83. h. i
 sacrificium vniuersale, Eccle. vniuersalis of-
 fert per Christum ibidem. i. & 87. h. i
 sacrificium vnum sumus, cum omnib. bea-
 tis offerendi per Christum eodem. 91. K l
 sacrificium offerimus Deo, quando nos ip-
 sos offerimus. tom. 5. 82. i.
 Quod sacrificium sit Deo acceptum. tomo.
 5. 82. d. 83. K
 Si voluisses sacrificium dedissem utiq; holo-
 caustis non delectaberis sacrificium Deo spi-
 ritus contribulatus, & c. exponit. t. 5. 82. d. e
 sacrificium verum quod sit. ibi. g. h. & 196. b
 sacrificium est ipse homo, in quantum nunc
 moritur ut viuatur Deo tom. 5. 83. h
 sacrificium inuisibile nos esse debemus, &
 quomodo tom. 5. 87. e. f. & 191. l
 sacrificium quando recte offeratur. eodem.
 132. i. K
 De sacrificiis que sancti offerunt Deo sic pla-
 citura quomodo in dieb. pristinis & an-
 nis prioribus placuerunt. to. 5. 198. a & se.
 super quibus sacrificiis non arguat Deus. to.
 8. 156. m
 Maximum sacrificium quod domino debe-
 mus quid sit. tom. 10. 92. i
 Dominus sacrificium non acceptat pecca-
 torum. tom. 10. 123. K
 sacrificandum orandumque vbiq; Chri-
 stianis. tom. 1. 169. m. to. 6. 25. h. i
 sacrificium laudis noui testamenti sacrificium
 to. 2. 194. l. m. to. 6. 23. i. K. to. 7. 46. c. to. 8.
 45. f. g. & 157. g
 sacrificium in spiritu tom. 3. 16. m
 sacrificium iustitiae quale sit. to. 8. 8. m
 sacrificium qd Deo debemus, intus habemus
 si volumus. eodem. 126. l

sacrificium laudis a nobis querit Deus
 abunde. tom. 8. 157. f. & 17. d
 sacrificium gratuitum, gratia datum. Eodem
 157. g
 sacrificia & vota Christianorum interna.
 8. 161. e. f. & 182. l
 Sacrificare voluntarie quid to. 8. 17. d
 sacrificium fidei eodem 1. l
 sacrificium laudis Deo gratias, quam sa-
 crificium vituli. to. 8. 2. e
 sacrificium est humilitas cordis nostri. eo. 19. m
 sacrificium vespertinum, quid significet.
 8. 535. d
 sacrificium mundum Deo offerendum. i.
 dem. 577. f
 Via quomodo in sacrificio laudis. to. 17.
 h. 148. K
 sacrificium Christiani eleemosyna. eo. n.
 107. a
 sacrificia & hostias obtulerunt seipsos ei
 primi homines in paradiso. tom. 5. 2. b
 sacrificia Abel & Cain discernens Deus
 Abel respexit, & Cain desepxit, quomodo
 aliquo visibili attestante discernit.
 eodem. 132. i
 sacrificia Cain & Abelis, quid adumbrat.
 tom. 6. 83. K
 sacrificia Cain & Abel, in quo differet.
 to. 9. 132. c
 Historia sacrificii Abraham to. 9. 2. a
 sacrificium secundum ordinem Melchisedech.
 tom. 6. 1. e
 sacrificia duo, secundum ordinem Aa.
 & secundum ordinem Melchisedech. o.
 8. 74. a. b
 sacrificium artotyritarum panis & carnis.
 tom. 6. 6. K
 sacrificans Puluillus iussit filium inhui-
 tum dimitti. to. 5. 4. i
 sacrificium siue toletis solis & lunae quomodo
 purgari possumus vel non, secundum Ieremiam.
 to. 5. 88. f. & 9. l
 sacrificans diis eradicabitur eodem. 1. l
 sacrilegium tanto est grauius peccatum, quan-
 to committi non potest nisi in Deum o.
 798. d
 sacrilegi Iudae comparantur tom. 9. 8. f
 sacrilegi reges male iubendo, & sacrilegi
 sacerdotes male docendo, nocent. to. 9.
 145. a. b
 Portare sacculum, quid sit. tom. 10. 27. c
 Sagarum

IN DIVVM AVGVSTINVM

arum arte homines in lupos & iumenta
converti. tom. 3. 288. d. e.
x noctu & quietantes. ibidem. g.
ena Evangelica. tom. 5. 184. l.
itte ardentes, & sagitte potentis acutę cū
carbonibus vastatoris, quę sint. tom. 8. 15
a 468. K. 481. g. & 485. l.
gittare rectos corde in obscura luna quid
fit. eodem 23. b. & f. & fo. 268. h.
itte dei penā & vindictā animi ac corpo
ris, q̄ hic necesse ē pati, significāt. eo. 103. i
nificant etiam verbi Dei. ibidem.
ut sagittę bonę, sunt & malę. & quę. tom.
8. 185. l.
gittę paruulorum, quę sint. ibi. m. & 215. k
gitta prius percutit, quam ad vulnus veni
re p̄uideatur. tom. 8. 215. a.
gittare in occultis immaculatum, quid sit
ibidem. b. c
gitarum nomine, verba Evangelistarum
figurantur. tom. 8. 280. K
gitta volans per diem, quę sit. eodem. 330
a. b. & d. e. & fo. sequentibus h. i.
gittus Dei amor exercitatur, non interitus
comparatur. tom. 8. 468. K.
emo pulchrius sagittat ad amorem, quam
qui verbo sagittat. ibidem.
gittę de arcu excutuntur, & quāto fortior
excesserit, tāto longius vadit. to. 8. 507. c.
guntioa ciuitas perire potius voluit, quā fi
dē cū Romanis deserere. t. 5. 27. f. & 228. e
e sale Agrigentino quod in igne fuit, &
in aqua crepitat. tom. 5. 215. d. e.
lacia, Neptuni vxor. tom. 5. 32. b. & 61. d. e.
lamandra viuit in igne eodem. 214. c
lem ciuitas est, quę postea Hierusalem di
cta. tomo. 8. 74. b.
Saluio sene, qui mortuorum canum alli
gatione punitur. tom. 7. 105. a.
luę decurētes super barbam David, quid
signent. tom. 8. 75. m. & fo. sequen. e
dina Christi quid significet. ibi. per totum
lices ligna infructuosa. tom. 9. 519. K
dmana, interpretatur vmbra commotio
nis. tomo. 8. 301. d.
lomon. tom. 5. 86. l.
lomon, interpretatur pacificus. eodem.
162. c. & e. tomo. 8. 256. l.
salomone non est impletum quod p̄di
ctum erat per prophetā patri suo. David.
sed in Christo. to. 5. 168. b.

Salomon institutus est rex. adhuc viuentē pa
tre, p̄ter morem p̄cedentium regnū.
ibidem. d. e.
Salomonis tempore condita est Alba. tomo
5. 173. K.
salomon sp̄ritū sapientię habuit. to. 4. 305. e
salomonis sapientia. tom. 8. 456. f.
In salomone doctrina. to. 10. 138. d.
De iudicio salomonis, & duabus meretrici
bus. to. 10. 226. e.
regina Austri, venit, audire sapientiam Salo
monis eodem. 252. h. i.
salomon templum ædificauit domino. tom.
6. 162. b. & sequen. & 173. K.
salomon tres libros composuit, scilicet Ec
clesiasten, Prouerbia, & Canticum canti
corum tom. 5. 166. h.
salomon inuenitur prophetasse in libris suis
ibidem. g. h.
salomon domus plena mulieribus alienige
nis. colentibus deos falsos, & c. to. 5. 162. c.
salomon amator mulierum reprehenditur.
to. 6. 140. a. b. & fo. sequen. b.
salomon mulierum amator, idololatra, re
probatus est a Deo. to. 8. 489. e.
salomonis idololatria to. 3. 224. c. to. 5. 125. e
& sequen. tom. 6. 146. a.
salomon non errore, sed blanditiis mulie
rum adorauit idola. tom. 5. ibid.
salomonis domus plena erat idololatrię, p̄
pter quod implentur in Christo quę di
cta sunt de ipso. tom. 5. 162. m.
salomon, bonis initiis, malos exitus habuit.
eodem. 166. h.
res secundę magis Salomoni obfuerūt, quā
profuit ipsa sapientia. ibidem.
Optime egit misericordia Dei, vt quicquid
boni per Salomonem dictum est, Deo tri
bueretur: peccatum autem nominis ho
mini. tom. 8. 489. f.
Quid mirum quod in populo Dei cecidit
Salomon, cum Adam in paradiso & ange
lus cecidit de cœlo. ibidem.
Salomon verus, Christus. to. 6. 91. l. m. tom. 8.
256. l. & 489. f.
saltus proprię quid sit. tom. 8. 489. g. h.
saluamur gratia, non ex operibus. to. 2. 183.
c. d. & sequen.
Domini est salus. ibidem. e.
De saluandis & perdendis voluntate Dei. to.
mo. 3. 61. i.

Saluatur

IN DIVVM AVGVSTINVM

ratio virginis per angelum. to. 10. 12. 9. K
& 130. 13. k
riel a salutatione incepit, qui salutem in
lingua portauit. eod. 132. f
are Helisus prohibuerit famulo, nemi-
nem salutare. tom. 10. 22. 9. h
are neminem salutarem via iubeamur, eo-
dem. 275. b, c
i in uia salutat, per occasionem salutatur
bidem. e, f
ratio, a salute nomen accepit. to. 10. 317. e
sum esse, hoc est, integrum esse. 4. 31. 3. l
i uult omnes homines saluos fieri: exponi-
tur. tom. 3. 62. a, b
mo saluus esset, nisi deus sanaret. tomo. 8.
235. K
us factus de iniquitate tua, pati necesse
est iniquitatem aliorum, inter quos uiuis.
eod. 249. f
mo sibi uirper q saluum faciat, qd do-
mini est salus. ibid. 251. h
us esse in scriptura, quid. to. 10. 73. m
stius electissimus pensator verborum, to-
mo. 1. 172. a
stius citatus. tom. 2. 8. c
stius eloquentia commendatur. to. 5. 16. c
& sequen.
stius, & Virgilius, quo tēpore claruerint
tom. 5. 43. h
aria idolatriæ imaginē gerit. to. 4. 120. c
padiū Samarię, quare uenerit Chri-
stus. tom. 10. 174. b
ristus qui sexta die hominē formauerat,
exta hora uenit samariam. ibid. c
samaritanę mulieris historia, exponitur. to.
145. f, to. 4. 120. m, to. 10. 174. b, c
samaritana aquam perit a Christo, ne labo-
ret in hauriendo. to. 9. 47. l
atio Samaritanę ad Christum. tomo. 9.
178. e
cipuli Christum cum Samaritana loquen-
tem inuenientes, interrogare non ausi sūt
om. 10. 274. K
samaritana audierat prophetas seminatores,
spectabat apost. messiores, to. 10. 274. K
samaritana mulier, typus ecclesię. to. 9. 30. a
samaritanus interpretatur custos. to. 4. 120.
to. 8. 54. g, h, & 473. c, to. 9. 69. c, d
samaritani ex origine Babyloniorū. 4. 307. d
samaritanorum dogma. to. 7. 208. e
hristus se Samaritanū negaret, nos peri-

remus. to. 8. 52. a. b
samaritani alienigenæ sunt. to. 9. 29. l
Inter samaritanos & Iudeos contentio. to. 9. 30. l
Biduo Christum manere cum Samaritanis
quid sit. ibi 31. h
samaritani solo Christi verbo crediderunt,
confinēs autem eius signa quærebant. to. 9. 31. a. b
samaritanum Christus non se negavit. eod.
69. c. d
samaritanus verè Christus. to. 8. 54. g. h, to. 9. 69. c. d
Samaritanus, Christus in euangelio intelli-
gitur. to. 10. 31. e
samaritani, & illius qui in latrones incidit,
historia. eod. 56. b
samaritani fuerunt Ioseph hæredes. tom. 10. 174. b
samnites, in forma pastorum, decipiunt Ro-
manos. tom. 5. 26. K, & seq.
sampsonis fortitudo erat in capillis: & qui
reprenter. to. 3. 243. b, c, to. 7. 116. h, to. 10. 181. k, l
sampsō putatus est Hercules. to. 5. 173. h, to. 10. 181. d, e, & seq.
Gesta Sampsōis. to. 10. 181. e
Quid significet quod Sampsō cum vxorē
duceret, leonem discepsit. to. 8. 296. d
Quid significet quod caudas vulpium colli-
gauit. ibidem. h
De edente exiuit cibus, & de forte est egressa
dulcedo: exponitur. to. 10. 181. g
sampsōis cecitas, quid. ibidem. l
sampsō. licuit occidere seipsum, & lepte
filiam suam. tom. 5. 8. f
sampsō ruina domus se oppressit. ibid.
sampsō diuinitus iussus, se, iteremitt. 5. 9. g
sampsōis mors expensa. to. 7. 116. h
sampsō plures mortuus occidit quā viuus
tom. 10. 181. m
sampsō Christum figurabat. to. 6. 87. b, to. 8. 294. i, to. 10. 181. e
sampsō quibus comparandus sit. to. 10. 181. f, g
samteos & elceseos Hebioneis Epiphanius
copulat. to. 6. 5. b, in fine, & l
Vide, Elceseitr.
Semuel an fuerit de filiis Aaron, & sacerdos.
tomo. 4. 25. i. h, tomo. 5. 15. 8. K, & sequen-
tibus.

Sf Samuel

Samuel non erat filius sacerdotis. to. 1.25. e,
 & fo. seq. b, c
 Samuel fuit sacerdos. to. 1.27. b, c, to. 5.157. l
 Heli reprobato, substitutus est in dei ministe-
 rium Samuel. to. 5.158. K
 De Samuel communicatione aduersus saul
 in obediēte voci domini, & quid signifi-
 cet praeciso chlamydis eius Eodem 161. f
 & sequentibus.
 samuelis apparitio. to. 3.244. i
 samuel quomodo suscitatus. to. 4.324. K, l, &
 fo. 231. h, & i, 246. g
 samuel mortuus prophetauit. tom. 4.322. d
 samuel & alii in omni quid adumbrent. to. 3.
 266. c, d
 sancti & perfecti qui tom. 8. b
 sanctorum numerus certus. to. 7.145. g
 sanctus nemo praeter Christum. t. 8.325. d, e
 sancti quomodo dicantur credentes. ibi. e, f
 Locus non facit sancto, sed operatio bona
 sanctificat locum. tom. 10.290. m
 sancti clamauerunt, & salui facti sunt. tom. 2.
 176. fg, & fo. sequen.
 sancti quare sint lapsi. to. 3.18. h
 sanctorum delicta, & qd nō in omnibus imi-
 tandi. tom. 4.14. d, & seq.
 sancti quoq; peccatores. to. 3.69. m, tom. 7.
 225. d, & seq. & fo. 242. a
 Vide Peccatum.
 sancti & carnales & spiritales. to. 7.370. e, f
 sancti peccatores, cur nobis proponatur. to.
 mo. 7.242. m, & sequentibus.
 sancti peccatum non operantur & tamen nō
 sunt sine peccato. to. 8.438. h
 sancti quomodo iusti, & peccatores. to. 10.
 75. a, b, & i, K
 sancti antiqui in futurum Christum credide-
 runt. to. 1.67. l, tom. 2.59. d, e, tom. 3.64. h
 sancti veteris testamenti. tom. 7.300. d
 sanctis qui sunt in terra eius, mirificauit om-
 nes voluntates inter illos, & c. exponitur.
 tom. 2.89. k
 sanctos suos flagellat deus, etiam propter
 peccata eorum tom. 2.160. c
 sancti moderni nō possunt cōparari sanctis
 qui erunt vltimo tempore, quando diabo-
 lus soluetur, exceptis quibusdā. t. 5.201. b
 Quanto aliquis est sanctior, tanto debet ora-
 tione & fletibus esse vbuerior. a malis. to.
 Quomodo sancti se separauerint. to. 5.205. l
 202. a, b, c, & seq.

Pugna sanctorum. to. 10.1. h
 sanctorum constantia, pro ecclesiastom. 1.
 245. b
 De sanctis mortuis, quaestio to. 1.1. e, f
 sancti quomodo recepti corporibus, in ce-
 lo futuri esse credantur to. 9.17. l
 sancti vbi erunt tempore cōflagrationis to.
 5.206. d
 De sanctis quomodo cogitandum. tom. 3.
 116. m, & sequen.
 In sanctis quid diligamus. Eodem 116
 Et qd hominum exemplis homines mās a-
 cenduntur. to. 3.18. e
 sanctorum exempla, cui proponantur om.
 4.325. f
 Quid sit populum longe fieri, aut appropin-
 quare sanctis. to. 8.1. d, g
 Non est facile sanctorum consortium, &
 lo habere, qui eorum sequi exempla in
 minimis etiam volunt. to. 10.7. d
 sancti confortes angelorum, to. 2.60. to.
 3.61. e
 sancti alii aliis quomodo sanctiores. ma.
 82. f, g
 sanctorum merita diuersa. to. 6.6a
 sanctorum desiderium in Christo. to. 8.
 455. b, c
 sancti viuunt in sinu Abraham, nostri in mo-
 res. to. 1.56. l, m, to. 2.192. d
 sancti plenius cognoscent bonitatem dei
 mo. 3.61. g
 Muta charitas sanctorum in eglis. to. 175.
 g, h
 sanctorum gloria. eodem. 18. g
 sancti non de sensibilibus, sed summo cono-
 delectantur. i. h, i
 sanctis quid debeamus to. 1.07. l
 sanctis non debetur latia. ibid. & to. 6.1. h
 sancti quomodo honorandi, non ad audi-
 to. 1.246. h, i
 Duorum honor, ebrietas. to. 2.4. h
 sancti in deo laudandi. to. 2.176. e, to. 7.97.
 h, & 304. c
 In sanctis habitat deus. t. 2.176. c, to. 8.78. e
 sancti laudes humanas nec curant, neque
 runt, sed imitationem. tom. 2. epi. 25.
 sanctorum laudes fiunt propter viuēt. ibi.
 sanctorum reliquiae honorandae. t. 68. h
 sanctorum inuocatio. to. 3.297. g, to. 5.54. k
 l, & 185. g, h
 sanctis non erigimus templa, sed merita
 f. r.

IN DIVVM AVGVSTINVM

fabricamus tanquam hominibus mortuis
 tom. 5. 232. i
 quod in hac vita etiam peccato obnoxii.
 tom. 7. 304. c, d
 sanctorum memorias qua religione Christi-
 tiani colant, & concelebrant. to. 6. 121. f,
 & sequen copiose.
 sanctorum natalicia cum solennitate & so-
 lennitate celebranda. to. 8. 327. h. Item quo-
 modo. to. 9. 221. m
 quomodo solennia sanctorum sint celebra-
 da. to. 10. 277. e
 sancti nolunt adorari. to. 8. 360. i
 festo omnium sanctorum, Sermo. to. 10.
 272. a, & sequen.
 ocelebratione sanctorum dat nobis domi-
 nus temporalia beneficia. tom. 10. 278. e
 sanctorum sepulchra miracula edita. to.
 1. 14. b, to. 2. 197. b
 iurista non in omnibus sanctorum me-
 moriis ita fiant ibidem
 sanctos non fieri signis & prodigiis to. 3. 69. m
 sancti miracula faciunt, sed non soli. tom. 8.
 280. f, g
 sanctorum meritis & precibus propiciatur
 deus peccatis populi sui. to. 4. 57. a, & 57. b
 sanctorum animarum quomodo adsint pericli-
 tantibus, negat se posse definire Augustin.
 to. 4. 322. e, f
 sanctis torqueri demones. ibid. i, k
 sanctorum orationibus dixerunt aliqui om-
 nes peccatores liberandos in iudicio. to.
 5. 201. c, & 225. a, b, 222. m
 sancti debent in nobis aliquid de suis virtu-
 tibus recognoscere, ut pro nobis dignen-
 tur supplicare. to. 10. 217. g
 sancti dicti coeli. to. 4. 401. k & 407. i, tom.
 5. 203. h
 templi dei. to. 4. 407. i
 mina. to. 7. 14. f
 sancti Ironi. tom. 2. 86. i, k
 sanctificatio cur attribuitur proprie spiritui
 sancto. to. 1. 45. l
 sanctificetur nomen tuum, quomodo intel-
 ligendum. tom. 10. 25. g, & 115. d, & 319. c
 sanctificari nomen dei to. 3. 39. K, & fo. seq.
 1. & 274. l, to. 4. 203. b, & 406. l, to. 8. 386. K
 sanctificatio visibilis, & invisibilis. to. 4. 77. f
 sanctificat deus etiam per malos. to. 7. 143. e
 sanctificatio multiplex. Eodem. 230. a tom.
 10. 72. d

sanctificant sola sacramenta nostra ad salutem
 tom. 7. 236. b
 sanctificationes veteris testamenti, umbræ
 erant sanctificationum novi testamenti.
 tom. 9. 111. h
 sanctificatur quis in veritate, quæ est Christus
 ibid. h, & sequen.
 sanctificat pater quempiam in filio. ibid. i, K
 sanctificatio primum sonuit in die septimo.
 tom. 9. 121. d, e
 Non est sanctificatio nominata in creando
 cuncta, nisi in die sabbato. Eod. 200. b, c
 Ex prædicatione nostra, nihil sanctificationis
 accedit deo. tom. 10. 25. g
 Vir infidelis quatenus sanctificetur in vxore
 fideli Eodem. 72. c
 Non ideo sanctimonium malum est, quia in
 ueniuntur sanctimoniales indisciplinate
 & curiose agentes, loquentes quæ non o-
 portet. tom. 8. 369. f, g
 sanctimoniales. to. 10. 22. f
 sanctimoniales quædam per vestem suam, quæ
 memoriam sancti Stephani tetigerat, susci-
 tata est. eod. 157. m
 sine adiutorio dei homo in sanctitate profi-
 cere non potest, nec a peccatis resurgere.
 tom. 3. 267. a
 sanctitas vitæ consistit in operibus rectis. to-
 mo. 4. 377. c
 sanctitas corporis quando amittatur, & quæ
 do non. to. 5. 7. e, & seq.
 Ita non amittitur corporis sanctitas, manente
 animi sanctitate, etiam corpore oppresso
 sicut amittitur corporis sanctitas violata
 animi sanctitate, etiam corpore intacto.
 ibidem. f
 sanctitatis & sanctificationis modi multi. to-
 mo. 10. 72. d
 sanctuarium dei quid. to. 8. 124. K, l, & 301. e
 sanctum, & sanctum sanctorum quid sint. to-
 mo. 4. 54. b, to. 9. 196. f
 Nolite sanctum dare canibus, &c. exponitur
 to. 4. 413. e, to. 10. 164. f
 sanctum quid to. 4. 414. f
 sancta nocent malis, to. 9. 13. b, c
 Vide, Bonum.
 sanctis nomine, vita appellatur, to. 4. 74. K, l
 sanguis, quomodo clamat ad dominum. to.
 4. 306. g, h
 sanguis quomodo dicatur anima. to. 6. 59. x, l
 & 202. K, l

INDEX

Sanguis cur pluraliter ponatur, & quid significet. to. 8. 163. e
 sanguines non est dictio latina. to. 9. 5. f
 sanguinis nomine dñ iniquitas. to. 8. 163. d
 sanguinei viri. eod. 78. h
 Qui fundant sanguinem spiritualiter. ibid. e
 In sanguine peccatoris lauare manus, quid sit. to. 8. 192. d, e
 Viri sanguinum qui sint. eod. 193. b, & 178. b
 sanguinem Christi in poculo sumi. tomo. 2. 117. b
 sanguis Christi, precium est mundi. tomo. 3. 354. h, to. 10. 55. g
 sanguis & aqua ex latere Christi manantes, quid significant. to. 9. 119. d, e
 sanguine Christi purgamur ab omni delicto. to. 9. 124. m, & seq.
 Ex sanguine aqua a Christi latere fuis decorantur animæ fideles. tomo. 9. 212. f
 sanguine Christi sanctificata omnia. tomo. 10. 25. g
 sanguinem Christi bibere, quid. to. 10. 15. h
 sanguine saluatoris totius generis humani salus redempta. to. 10. 192. c
 Terra sanguine Christi super eam stillantes, purgata est. eod. 193. a
 Nisi sanguis de Christo manasset, chirographum peccatorum nostrorum non deleuisset. to. 10. 262. b
 sanus nō est, qui æternis tēporalia præponit. tomo. 2. 187. l
 sanitas perfecta corporis, est totius hominis immortalitas. tomo. 2. 78. e
 sanitas in æqualibus membris, est æqualis. tomo. 82. b
 sanitas in quibus consistat. to. 2. 186. e
 sanitates perficiuntur mystice. to. 1. 69. d
 sanare, & mundare, spiritualiter. Ibidem & tomo. 7. 14. g
 Deus hominem quomodo sanat. to. 3. 4. f, g
 sanitatis iocunditas fit euidentior experta morbi molestia. to. 5. 127. a, b
 sanitas pro immortalitate. to. 5. 107. h
 sana curanda non sunt, sed agnoscenda. to. 7. 121. m
 Quod facile sanatur, non multum cauetur. tomo. 8. 11. d
 Deus sanauit in Christo mortem carnis, quā portauit. eod. 50. b
 sanitas huius vitæ bene intelligentibus, non est vtrique sanitas. to. 8. 102. h

sanitas in comparationes futurę sanitatis, & morbus. ibidem. l
 Illa vera sanitas, quę est immortalitas. to. 8. 104. e
 Aliud est sanitas corporis, aliud stupor corporis, aliud immortalitas corporis. to. 8. 176. c, d
 sanitas ægritudinem non habet, sed quā tangitur. ibidem. l
 Nemo est insanabilior eo qui sibi sanus uletur. to. 8. 11. l
 Deus sanat omnino, quemlibet languidum, se non sanat inuitum. Eod. l
 sanatur cor contritum, eliditur superbiō. to. 8. 561. d
 sanitas perfecta & mortalitate transacta. tomo. 8. 176. c, d, & 561. h
 sanitas cordis tunc erit perfecta, cum & corporis reparatio implebitur, quę proxima est. to. 8. 5. h
 sanitas quam multis obstit. to. 9. e
 Non est vera sanitas ante immortalitatem. tomo. 10. 164. l, m
 Modus sanandi corpora, adhibendus est animæ. tomo. 10. 15. k
 sanitas corporis, & animę, in Ecclesia reueriri possunt. to. 10. 2. c
 sanat nos dominus, & quomodo. tomo. 10. 3. m, & sequentibus.
 Christus tunc maiores sanitates operatur, tunc cum uideretur in terris. tomo. 1. 67. i
 sanitas corporis in hac vita, non magnas. tomo. 10. 35. h
 sanitatem unde perdidimus. to. 10. 8. l
 Quomodo sanemur. tomo. 10. 6. i
 Deus quicquid sanat perfecte sanat. to. 10. 1. g
 sanitas vera. to. 10. 1. m
 sapere paucorum. tomo. 1. 21. g
 sapere altum, pro superbiore ponitur. to. 1. 180. d, in fine.
 sapere aliter quam se res habet, humanum est. tomo. 7. 126. m
 Maleuolę animę dulciter sapit, quod ipsi me suspicatur. tomo. 10. 5. f
 sapere secundum carnem, mors est. to. 10. 2. a
 Non superbe sapere, nec sperare in inuiditiam. to. 10. 4. h, & 18. d, e
 sapiens an huiusmodi, & quid sit sapiens. to. 143. d
 sapiens quis iuxta Academicos. eod. 8. i
 sapienti an fortuna necessaria. ibidem. k
 In r

IN DIVVM AVGVSTINVM

per sapientem & philosophum parum vel
nihil distare. Ibid. 148. a
sapientem scire verum Ibidem
um sapiens nesciat sapientiam. Ibid. b, c
iens non est, qui nihil scit. Ibid. e
iens ut sis alicui sapiētiā assentiariis opor
tet. to. 1. 152. l
ns sapientis immobilis Ibid. 1. 162. f
ientis & stulti discrimen. Eodem, 211. m
in fine. Ibid. 212. m, in fin.
ientes vere, qui Ibid. 212. m, in fin.
ientium & stultorum scopi. eod. 246. b
ter deus sapiens, aliter homo dicitur. to. 3
110. d, to. 6. 181. i
sapientem cadere perturbationes animo
rum, contra stoicos. to. 4. 30. d, e, 9. 87. g, h
ientes sunt diuites, to. 5. 59. b
ientis, an accidunt passionēs. tom. 5. 75. m
ontra sapientes malos inuehitur, q. patriā
utunque vident, sed viam qua itur ad eā
non tenent. eo. 90. i
ientes falsi cōpti sunt plures philosophi
to. 5. 107. m, & sequen.
ientes nollent in actu generationis sentire
altum libidinis. to. 5. 126. l
iens paruipendit corporis bonat. 5. 141. i
ientum animas fatigant secundē res. to.
5. 166. h
ientes septem quo tempore fuerint to. 5.
174. K, & 175. a, & seq.
ientis est nō tam cuiuslibet rei principiū
quam exitum providere. tomo. 9. 219. b
ientum nomine superbi, paruulorum hu
miles notati. tom. 10. 7. K, & 148. e, f
ientes se esse sapientes, stulti facti sunt. to.
10. 47. a
ientes & prudentes huius mūdi, qui sint.
om. 10. 148. e, f
ientia definitur. to. 1. 149. g, h, & 172. c
ientia definitio, secundum philosophos.
om. 3. 140. i
ientia vnde. to. 5. 103. m
sapientia antiquitate, nulla gens super pa
riarchas & prophetas nostros, vlla se va
ritate, iniqua iactauerunt Eodem 180. K, l
ientia species, qualis sit. tom. 8. 163. g, h
ientia ubique est, & longe est a malis, qui
ubique sunt. Ibidem
ientia vna, omnium sapientum cōmunis.
om. 1. 121. 8. m
ientia quantum ceteris rebus prestat. to.

3. 310. g
sapientia, donum dei. to. 7. 330. K, & 418. d
sapientia studium, versatur in actione & cō
templatione. to. 5. 66. k, l
sapientia disciplina tripartita. tom. 5. 100. e
sapientia pertinet ad rationem. to. 10. 124. c, d
sapientia creata, & increata. to. 1. 74. f
De sapientia, & numero. Eod. 217. g, h, & fo.
sequen. d
sapientia, & stulticia, cibus cōparata. 1. 41. f, g
Inter sapientiam & stulticiam, medium quid
dam. tom. 1. 232. l, Retracta. 14. g
sapientia aliquando sumitur pro stulticia, in
sacra scriptura. to. 9. 232. K, l
sapientia & scientia, quomodo differant to.
3. 133. e, & 139. l, & seq. & 140. i, tom. 8.
516. l, m
fit sapientia sine superbia, nec humilitas sine
sapientia. tomo. 8. 428. m
sapientia quomodo & quibus gradibus per
spiciatur. to. 1. 176. m
sapientia ipsa medetur oculis, ut videri pos
sit. tom. 1. 176. e
Ad sapientiam itur septem gradibus. to. 3. 8. e
sapientia ubi inueniatur. tom. 4. 450. d
Multi sunt qui sapientia sunt particeps, & sa
pientes vocantur, multi eius expertes stol
ti nominantur to. 8. 399. a
Ad altitudinem sapientia nemo peruenire
potest, nisi per humilitatem obedientia.
Eodem. 457. m
sapientia apud deum. to. 1. 34. l
sapientia, vita aeterna. eod. 58. g
sapientia dei, quid. to. 1. 172. c
sapientia a quibus inueniatur. to. 1. 251. m
sapientia proprie filius dicitur, cum tota tri
nitas sapientia dicatur. to. 3. 153. c
De summa, quae deus est, & humana sapiētiā
tom. 1. 220. d, & seq.
sapiens, aliter deus aliter homo. tomo. 3.
110. d, tom. 6. 181. i
sapientia quomodo dicatur genita vel nata.
tom. 3. 113. b, c
sapientia dei dicitur, non solum qua ipse sa
piens est, sed quam dat homini to. 3. 144. l
sapientia dei. to. 3. 190. m
sapientia dei, panis angelorum. to. 3. 190. m
In sapientia dei rerum causa fuerunt, non fa
cta. to. 6. 206. f
sapientia dei participatione fit sapiens, quā
cunque anima sit vere sapiens.

tomo. 4. 130. h. & 134. k
 Sapientia, deus est. tomo. 5. 65. a
 Sapientia dei transfert se in animas sanctas,
 & prophetis releuat abscondita. t. 5. 94. h
 sapientia diuina luce sic anima illustratur,
 vt aer luce corporali. to. 5. 69. h. i
 sapientia, vel scientia diuina vna est, & non
 multæ. Eod. 96. i. & 109. i
 sapientiam, per quam facta sunt omnia ge-
 nuit pater, vnus vnus. to. 5. 106. e
 In sapientia dei quomodo cognoscant an-
 geli res clarius, quam in seipsis. Eod. 101. h
 Quomodo sapientiam dei ac virtutem non
 cognoscentes, decipiuntur in eius operi-
 bus. to. 5. 110. d
 sapientia dei eadem etiam virtute, acceperunt
 speciem rotunditas celi, solis, lune, & hu-
 iusmodi. eodem. 111. h
 sapientia dei, significatur per lignum vite.
 tomo. 5. 117. e
 sapientia edificauit sibi donum quomodo
 intelligatur de Christo. Eod. 167. k
 sapientia deorsum descendens. to. 7. 239. i, k
 sapientia in quo omnia facta sunt, vbi sit, quo
 sensu attingatur, quo oculo videatur, quo
 studio quæratur, quo merito possideatur
 tomo. 8. 399. c, d
 sapientia dei flans dicitur, ppter &c. eo. 526. h
 sapientia dei attingit a fine vsq; ad finem: &
 vtrum sit mobilis. tomo. 8. 561. c
 sapientia creatæ, & incertæ, distinctio. to. 9.
 154. a, & sequen.
 Principium sapientia caput est Ecclesiæ, qd
 est Christus. tomo. 10. 234. g
 Qualiter sapientia diuina notitia adipiscat.
 tomo. 10. 185. c
 sapientia dei panis erat deorsum, & facta est lac
 vt a paruulis sumi posset. tomo. 10. 187. b
 sapientia tomo. 3. 284. g, h
 sapientia hominis vera, deum recte colere.
 to. 1. 27. i, to. 4. 71. K. l tomo. 5. 3. l
 Ad sapientia studium, excitauit Augustinum
 Hortensius Ciceronis. to. 1. 34. K, l, & 53. c
 sapientia an recta via beatæ vitæ. to. 1. 142. g
 & sequen.
 sapientia vera quid. Ibid. l. & 171. f, 217. g, &
 sequen. tomo. 3. 50. l, & 283. g
 Quid sapientia, sine qua nemo beatus. tomo. 1.
 217. g, h
 Vna sapientia, omnium sapientum cõmunis
 ibidem, m, & sequen.

sapientia ex scripturis. to. 3. 5. l.
 sapientia & scientia nostra, Christus. t. 3. 14. b.
 sapientia vera ex fide. ibid. g. & q.
 sapientia vera dei cultus est. ibid. & 2. e. g.
 sapientia Christianorum, est cultus dei. t. 5. 1. a.
 sapientia vera est, ubi deus erit omnia in m.
 nibus. to. 5. 1. l.
 sapientia perfecta. to. 7. 2. b.
 sapientia perfecta quid. to. 10. 1. c.
 sapientia plena in vita futura. tom. 7. 2. e.
 sic se omnibus exhibet, & integra est, & a.
 sta omnibus. to. 8. 1. l.
 sapientia virtutem docet. to. 1. 1. h.
 sapientiae amor purgat a sordibus avarit.
 tom. 5. 59. b, & sequen.
 sapientiae amatores non erant philosophi. to.
 mo. 5. 90. e, f.
 sapientiam quidam quam odiunt, quoniam
 vt inflentur, quaerunt sermonibus, & m.
 moribus to. 8. 37. c.
 Multi sunt qui dicta sapientiae studiosissime
 inquirunt, sed eam in doctrina non ita
 habere volunt to. 8. 46. m.
 Qui sibi sapientiam voluerit arrogare, il-
 lus est: sit humilis vt ueniat sapientia, il-
 luminet eum. to. 8. 41. l.
 Indignum est vt sapientia pecuniae conue-
 tur. tom. 9. 1. h.
 sapientiam praecunctis amplectatur pu-
 10. 249. g, h, & sequen.
 sapientia humana vana est, nisi etiam si-
 ci. tom. 5. 144. l.
 sapientia serpentis to. 3. 2. m.
 sapientia in malo ibid. p. a.
 sapientia Aegyptia. to. 5. 85. i, & o. l.
 sapientiam multi habent in labiis & non
 corde. to. 8. 1. m.
 Hominis sapientia multiphariam conuen-
 datur. tomo. 10. 37. e.
 Librum sapientiae, Iudaei non recipiunt
 auctoritatem canonicam. to. 1. 3. h.
 sapientiae liber, non est salomonis. t. 5. 6. i.
 sapientiae libri author, & autoritas. t. 3. h.
 Retracta. tom. 1. 2. 1. e, 407. a, & 418. l.
 sapientia & ecclesiasticus, Iesu filii Sira. to.
 mo. 3. 8. h.
 sara interpretatur virtus. to. 5. 72. l.
 sara pulchritudo. ibid. 13. g.
 sara vxor Abrahae, creditur fuisse filia eius
 sui. to. 5. 47. a.
 sara filia Pharaonis, & q. foror.
 mos. 149. g.
 sara filiam patris sui dixit
 beuere eam dominus c.
 sara secundum naturam parere
 sara parere non potest
 sara curata q. famulum
 sara
 sara interpretatur princeps
 sara in illa, viro fecit
 sara, quomodo co-
 sara 160. i, 3, & 163. f.
 sara filium pe-
 sara significat q. sara diu-
 sara peperit
 sara filius eius
 sara est anno vite
 sara m.
 sara, quid
 sara Abraham.
 sara dicta est cor-
 sara.
 sara, duo testamen-
 sara. to. 2. 180. m, tomo.
 sara & sequen.
 sara, typus spiritalis
 sara, typus carna-
 sara Ecclesiae.
 sara Christianos, ad a.
 sara Hierusalem f.
 sara,
 sara, quid sint
 sara, quid significant.
 sara, prius Madianitae
 sara peccatorum.
 sara maiorum.
 sara, quae deponendae.
 sara maior bene parata.
 sara comparat
 sara Christi leuat, alii
 sara facina pennas h.
 sara. to. 2. 100. c.
 sara domini quomodo
 sara domini ferre, quomodo
 sara quomodo v.
 sara potius fuit ferre
 sara.

IN DIVVM AVGVSTINVM

a num violata a Pharaone, & Abimelech
 om. 4. 30. a, b, 2. 32. c, 32. d. 6. 88. l, m
 ra pudicitia, & q̄ soror Abrahæ dicta. to
 mo. 5. 149. g
 am filiam patris sui dixit Abraham, & li-
 beravit eam dominus de domo Abime-
 lech. to. 5. 152. g
 a secundū naturā, parere nō poterat. ibi. h
 aare fara parere non potuit. to. 7. 326. c, d
 a excusata q̄ famulam suam marito per-
 miserit. tomo. 6. 131. h, i
 a dicta fara to. 5. 151. e
 ai interpretatur princeps mea. ibid. l, m
 a dedit ancillā, viro fecundandā. t. 5. 131. l
 a sterilis, quomodo concepit. to. 3. 211. e,
 to. 10. 160. l, k, & 163. f
 a nonagenaria filium peperit. to. 3. 238. e
 id significet q̄ fara diu sterilis, senex con-
 cepit & peperit to. 8. 428. f
 a & filius eius to. 5. 131. h
 a mortua est anno vitæ suæ. cxxvij. tomo
 5. 153. m
 a mors, quid to. 10. 165. f
 Vide, Abraham.
 a nunquam dicta est concubina, sed vxor
 tantum. to. 5. 353. b, c
 a & Agar, duo testamenta adumbrant. to.
 1. 18. l, to. 2. 180. m, tomo. 3. 202. f, tomo. 5.
 117. g, & sequen.
 a & Isaac, typus spiritualium. to. 2. 51. f
 a & Ismael, typus carnalium. ibid. f
 a, ypus Ecclesię. to. 4. 64. f
 a laram Christianos, ad Agar Iudeos perti-
 nere. to. 2. 246. c, & seq.
 a celestem Hierusalem significat. tomo. 4.
 436. a, to. 5. 154. h
 abaitæ, quid sint to. 10. 287. k
 aballæ quid significant. to. 1. 189. m
 aceni, prius Madianitæ to. 4. 81. f
 acina peccatorum. to. 9. 211. i
 acina maiorum. to. 10. 82. a
 acina quæ deponendæ. ibidem.
 acina maior bene parata, maiorem gloriā
 comparat tomo. 10. 103. m
 acina Christi leuat, alia sarcina premit.
 Christi sarcina pennas habet, alia pondus
 to. 8. 200. c to. 10. 178. a
 acina domini quomodo sit levis. to. 8. a, b
 acinam domini ferre, quid. tomo. 10. 148. l
 acophagum quomodo vocata fuit arca in
 qua positus fuit serapis. to. 5. 169. c
 sardanapalus rex voluptuosissimus. to. 5.
 17. b, c
 sardanapalus seipsum incedit. ibidem.
 Viduę sareptanę historia, to. 10. 100. a
 Vide, Helias.
 sarmadaci qui to. 1. 154. d
 satamani heretici, qui to. 6. 8. g
 satan an venerit in cōspectum. deit. 2. 160. d
 satan transfigurat se in angelum lucis. tomo.
 2. 226. h
 satanæ artes euitandę to. 3. 57. l, m
 satanæ tyrannis. to. 3. 351. h
 Per satanam quomodo fiant tentationes. to.
 4. 409. c
 satanę solutio tēpore Antichristi. t. 5. 201. m
 satanas potestatem habet suadendi, non co-
 gendi. to. 8. 336. m
 satan nō cessat suadere malum, nec deus ces-
 sas admonere bonum ibidem.
 Corpus satanę homines sunt superbi & mali
 sicut corpus Christi humiles. to. 9. 142. f
 Quare Christus Petrum vocauerit satanam.
 to. 9. 212. g, h
 Christum Petrum, quem paulo ante beatum
 dixerat, satanam appellavit. to. 10. 13. l
 satanas Paulum cædens to. 10. 57. c
 Voum propriumq; studium satanę est, hu-
 manam mentem prauis grauare cōsiliis.
 to. 10. 312. e
 satisfactio penitentię, quid. tomo. 3. 68. c, &
 348. l
 satisfactio to. 4. 374. l, & m
 Homo remis is peccatis, per satisfactionem
 cogitur tolerare. to. 9. 123. d
 Quomodo iniungenda sit satisfactio. to. 9.
 209. h, i
 satisfactiones communes ibidem. i
 Modus satisfactionis to. 9. 222. b
 satrapie quid sint to. 4. 103. b
 Ille saturaturi, qui Christum imitatur. to. 8.
 36. m, & 507. c
 saturitas animæ hic & in futuro, quę sit. to.
 8. 212. h
 Quid satiet animam humanam. to. 8. 382. b, c
 Non satietur modo, qui &c. ibidem. f, g
 saturitas superbiam gignit. to. 10. 29. e
 saturitas castitatem prodit. to. 10. 165. m
 saturnia ciuitas. to. 5. 56. m
 saturnius hereticus cū Simone Mago & Me-
 nandro sensit. to. 6. 4. k
 saturnus planeta to. 3. 162. d
 Sf 4 Satur-

saturnus quare frigidus. to. 3. 171. f
 saturnus deum iudæorum quidam putarūt. to. 3. 171. f
 tom. 4. 130. b, c
 Et alia nugamenta gentium. ibid. b, & seq. co-
 piose.
 saturno die sabbati dedicata. to. 4. 130. b
 saturni stella conficta. eod. 130. e, tom. 5. 592
 l, m.
 saturnus, variè interpretatur. tom. 4. 130. g, h
 saturnus, & sua progenies. to. 5. 32. c
 saturnus filios deuorauit. to. 5. 37. b
 Et quare deuorator appellatus. eod. 60. a
 saturno lapis suppositus, quem pro filio de-
 uoraret. tom. 5. 58. d
 saturnus, longinquitas temporis. eo. 53. d
 saturnus quomodo regnat. to. 5. 58. d
 saturnus quid. tomo. 5. 59. d
 saturni imaginis expositiones reprehendunt
 ibid. 60. a, & seq.
 saturnus quare fulcem portet. ibid. d
 saturnus docēs agriculturam, a rusticis deus
 creditur. ibidem
 saturnus Cælum patrem suum castrauit. to-
 mo. 5. 60. b
 sauciati, inter Hierusalem, & Hiericho hi-
 storia. to. 10. 31. c, & seq.
 sauletiā prophetauit. to. 3. 244. g, to. 4. 222
 e, to. 8. 389. a, to. 9. 135. d
 saul primus rex israel. to. 3. 166. g, to. 4. 37. a
 saul quare non exauditus. to. 4. 25. h, i
 saul seipsum regno priuauit. to. 4. 305. i
 saulis regnum quid adumbret. ibid. k, l
 saul per inobedientiam peccauit. 5. 161. f, g
 De saule & Dauid quomodo quilibet qua-
 draginta annis regnauit. t. 5. 173. i, & seq.
 saule reprobato, Dauid regnans quid præfi-
 gurarit. to. 5. 157. g, to. 6. 87. c
 saul non est electus a domino ad permanen-
 dum: sed secundum durum eorum populi &
 malum, datus est ad correptionem, nō ad
 uilitatem. tom. 8. 163. k, l
 Quid significet quōd Dauid in regno suc-
 cessurum persequēbatur. ibid. & 183. h, i
 saul typus regni mali, Dauid regni boni to. 8
 164. k, l
 saul interpretatur petio, & significat mor-
 tem. ibid. l, m
 Quid figeret quōd persequēdo Dauid oc-
 cidit sacerdotes, & ciuitates eorum sub-
 uertit. ibid. m
 Quōd non ad vitam, sed ad mortem tem-

Patient

IN DIVVM AVGVSTINVM

ientes scandalum, pacem perdunt. tom. 9
126. a, b
andalum infirmorum fratrum vitandum.
tom. 10. 32. g
incalum apostolis preñunciatur. tom. 10.
189 e, f, & 190. h
apula dei. tom. 4. 349. l
apule vitrum dicant partes corporis circa
religionē cordis a posterioribus dorsi, an
ab anteriorib. pectoris. t. 8. 23. c, & 179. l
arabæi mundi in lege. tom. 1. 22. c
arabæus ex fimo. tom. 1. 265. e
Retracta. tom. 1. 10. l
nicorum ludorum turpitudine & interius.
tomo. 4. 133. f
nici nequissimi. tom. 5. 12. f
nici homines ab omni honore pelluntur
tomo. 5. 14. l, m
enopegiorum solennitas. tomo. 9. 5. d, e
enopegia quid prefigurant. tom. 6. 111. h
tom. 9. 53. a, b
eptrum datum est Ioseph, ad tempus. to. 4.
303. f, g
hemata loquutionum. to. 3. 149. i
hismatici an ad communionem cogendi.
tom. 1. 21. f
hismatici patientia, pro Christo, quantum
valeat tom. 4. 364. d
x imperialis contra schismaticos. to. 7. 7. i
nisma, quid propriè. to. 7. 73. d, e
nisma, & heresis, differunt. ibidem
Vide de hæreticis.
i sciens, a schismaticis accipit sacramen-
tum tom. 7. 120. d
nismatis origo, & pertinacia, odium frater-
num. to. 7. 122. h, i
nismatis deest charitas. to. 7. 123. c
nismatis crimen gravissimum. tom. 7. 126.
m, & sequen.
nismata vnde facta sint. to. 8. 40. i
eritici schismatici, & peccatores non ha-
bent spiritum sanctum. to. 9. 134. c, to. 10.
12. d, & k, l
nismata sunt periculosa. to. 10. 225. a
re, propriè quid. tom. 1. 14. g, to. 3. 294. i
re tantumdem esse ac reminisci. to. 1. 10. m
entia reminiscencia. tom. 2. 101. b
entia, & sensus quomodo differant. tom. 1.
49. f
entia, & scientiæ imitatio. tom. 1. 108. e, f
re, & credere, quid distent. to. 1. 174. m, &

189. c, to. 2. 159. i
scientiæ certa, quæ. to. 1. 174. e
scientia, & ratio, num in bestiis. to. 1. 203. i, &
sequen. item. fo. seq. a
scientiæ & experienciæ discrimen. to. 1. 210.
h, & sequen.
Inter scientiam, & sapientiam, quid. tomo. 3.
133. e, & 139. l, & seq. & 140. i, tomo. 4.
225. g
scientia. tom. 3. 294. h, & 347. K, to. 10. 91. i
scientia mali duplex est. to. 5. 242. m
scire tuū nihil est, &c. Persii versus. t. 2. 76. a
Nō parua pars scientiæ est scienti coniungi.
tom. 8. 94. K
scientia an preponenda ignorantiæ. t. 10. 45. k
scientia mente percipitur, & non sensu cor-
poris. tom. 1. 9. b
sciri nihil posse, impugnatur. tomo. 1. 15. i, g
Ad scientiam quomodo perveniat. tom. 3.
198. h, & sequen.
scire non nihil est in rerum natura. t. i. 151. l, m
Opiniones de tempore percipiendæ scientiæ
boni & mali. to. 3. 211. c
Quædam aliquatenus sciuntur, & ut magis
magisq; sciuntur, non immerito scienda
poscuntur. to. 8. 442. f, g
scientiæ imploratio. to. 9. 151. l
Multi quod eos non delectat, sciunt: & qua-
rum rerum habent cognitionem non ha-
bent suavitatem. to. 8. 452. e, f
scientia, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
In scientia non gloriandum. to. 3. 351. i
scientiæ amorem inesse hominibus, ostendit.
tom. 5. 101. a
Donum dei scire. to. 10. 174. d
Qui dicit se nihil scire, maiora novit quam
qui putat plura scire. to. 10. 222. a
Qui se negat scire quod scit, ingratus est. to.
10. 319. f
scientia humana, ignorantia. tom. 1. 14. b
scientiæ curiosæ. to. 1. 50. m, & seq.
scientiæ humanæ inflant. to. 2. 79. l, m, & 173.
K, tom. 9. 51. c
scientia sine charitate, etiam perniciofa. to.
2. 174. l, to. 5. 80. h
scientia inflat, charitas ædificat: exponitur.
ibid. & to. 10. 45. K
scientia sine charitate, inutilis. to. 7. 70. e, f
Vide cognitio dei.
scientia qua primò imbuimur, firmitus adhe-
ret. tom. 5. 2. l
Nemo

INDEX

- Nemo scit quid agatur in homine, nisi spiritus hominis qui in ipso est** eod. 9. h
scientia omnis a deo est. tom. 5. 67. g
scientia vanissima inflati philosophi, nō cognouerunt Christum. tom. 5. 89. d
scientia nostra causatur a rebus. eodem. 96. h
scientia nostra esset, si natura esset a nobis. tomo. 5. 100. f
scientia nostra est per cōtactum lucis in corpore. ibid. 101. a
scientia nostra quomodo & causata a rebus, sicut & diuina res ipsas causat, ut sunt. ibi.
scientia si non est in brutis, inest tamen eis quedam similitudo scientiæ. ibid.
scire bonum, non facit hominem bonum, sed diligere ibid. c. & seq.
sciuntur quedam per speciem, quedam per speciei priuationem: quæ tamen sic sciuntur, ut nesciantur. eod. 105. d
scire aliqua permisit deus sapientibus in hac vita, aliqua vero seruauit in futura. tom. 5. 108. m
scientia seculariū literarum magis valet ad ingenia exercenda, quā illuminandas mentes vera sapientia. eod. 180. l
scientiam habemus certissimā de rebus quas mente ac ratione comprehendimus, licet paruam propter corruptibile corpus. tomo. 5. 194. d
scientiam certam habemus de multis, cōtra Academicos. ibidem.
Tota scientia hominis, quæ. to. 8. 248. f
Quæ est scientia huius mundi. to. 10. 295. b
Nulli sanctorum plena scientia contigit. tomo. 2. 235. h
A scientia ad sapientiam tendimus per Christum. to. 3. 139. l
scientia vera. to. 3. 47. K, to. 8. 248. f, to. 10. 185. c
scire totum dicendi sunt qui sciunt, quod illis proficit ad salutem to. 4. 316. m
scientia temporalium rerum qua demones superbiunt, vilis est Angelis beatis. tomo. 5. 80. m
sciunt Angeli res ipsas melius in diuina sapientia, quā in seipsis rebus. tom. 5. 101. h, & sequen.
scientia nostra hic est ex parte, in paradiso autem erit perfecta to. 5. 102. c
scientia sanctorum in patris respectu penarum, nō indigebit experiētia, sed sufficiet ad hoc sciendi sapientia, quæ erit plena & perfecta. to. 5. 217. i
scientia rerum omnium quanta erit, ut dei sapientia de ipso suo fonte potabitur tomo. 5. 239. b
De scientia beatorum, ubi etiam absente re videbunt to. 5. 243. h
Contra eos qui negant scientiam in excelsis. to. 8. 262. a
Omnia scit, qui charitatem scit. to. 8. 29. m
scientiæ plenitudo, est charitas. to. 8. 36. f, g
Non cuiuslibet scientiæ, sed plenitudo scientiæ legis vilis est homini ibi. 3. h
scientia quomodo destruat in beata ta. to. 8. 393. d, e
Tunc vilis erit scientia, cum & c. to. 8. 45. e, f
scire Christum, quid sit to. 9. 98
scire deum quomodo possit anima. to. 1. 174. l, & sequen.
scire deum, foelicitas est. to. 3. 1. g
scire deum, quid sit. eod. 1. K
scientiæ dei nihil accedit ex rebus cognitis. to. 3. 152. b
scientia & præscientia dei, quomodo capienda to. 4. 2. c
scientia dei causat res. tomo. 5. 61
scit deus præterita, & præsentia, & futura. dem. 94. a
scire, & discere dicitur deus. to. 5. 1. d
scit infinita deus per sapientiam. to. 5. 1. d, & seq. & 153. l
scire domini. to. 8. x
Nihil scit pater quod non sciat filius, nec quodam locutionis genere filius aliud nescire dicatur. to. 8. 1. c
Deus scire dicitur, quod dono suo nos ure facit. to. 8. 165. c
Deus omnia sciuit quæ fecit, & ubi sciuit te quam faceret. to. 8. 28. l
scientia dei quomodo mirificetur ex nobis. to. 8. 386. l, K, & 527. a, b
Indicibilis scientia dei. to. 9. 2. f
scipio Nasica vir optimus a senatu iudicis adhuc iuuenis. tom. 5. 6. f
scipio Nasica consuluit Carthaginem non deleri. id.
scipio Catoni quare contradixerit. ibi. 8. g
scipionis & Lelij de republica disputatio. to. 5. 17. col. 2. per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victoria. to. 5. 26. a, & 27. d
scipio Romæ, Italiq; liberator. scipi

IN DIVVM AVGVSTINVM.

pio quomodo ingrate exulat. ibid.
 scripturam carnes oleo coctę ictibus scor-
 pionum medentur. tomo. 10. 264. c.
 scripturam mundi. tomo. 10. 26. e, f.
 scripturam reiecit Christus, Mattheum elegit.
 tomo. 4. 245. i.
 scriptura doctus in regno celorum. tomo. 6. 71.
 K, & 96. h.
 scripturam Scribarum & Phariseorum, quos
 Christus in Ecclesia sua denotauerit futu-
 ros. tomo. 10. 41. i, K, & seq.
 scriptura memoria subsidium. to. 10. 172. h.
 scriptura Aegyptiorum, multa fabulosa
 ponuntur. tomo. 5. 106. l, & seq.
 scripturis Græcorum magis est credendum
 quam Aegyptiorum. ibidem. 88. a.
 scripturis philosophorum, licet optima
 inueniantur præcepta morum & discipli-
 ne, humilitas tamen non inuenit. to. 8. 65. i.
 scripturæ sacræ, literę sunt dei ad nos missę
 de coelo, & ad bene viuendum nos exhor-
 tantes. tomo. 8. 33. e, f.
 scripturam canonicam condidit.
 tomo. 5. 93. f.
 scriptura sancta a spiritu sancto diuinitus est
 inspirata. tomo. 8. 2. g.
 scriptura non indigent Angeli. tomo. 1. 79. a.
 scriptura, & doctis, & indoctis prodita, vi-
 lisque. tomo. 2. 5. d.
 scripturis non indigent illuminati. tomo. 3. 7. f.
 deus noluit taceri, quod voluit scribi. to. 8. 159. b.
 quare sanctę scripturę nobis recitentur. to-
 mo. 10. 55. b.
 scripturę sacrę ad nostram doctrinam scri-
 ptę. tomo. 10. 185. d.
 quare deus nobis diuinas dedit scripturas.
 tomo. 10. 306. a, b.
 scriptura sacra variis linguis prodita. to. 3. 7. a.
 scripturas propheticas transferri fecit Ptole-
 meus in linguam Græcam. tomo. 5. 68. g.
 tota scriptura redacta est ad symbolum, ut
 nemo excusetur. tomo. 9. 23. 8. h, i.
 scripturam sacram lastidii Augustinus pro-
 pter simplicitatem styli. to. 1. 34. m, & seq.
 qui sermo deceat scripturam. eod. 76. l, m.
 e ordine scripturę, qui videri posset præ-
 posterus. tomo. 3. 192. l.
 scripturę canonicę. tomo. 3. 8. g, h.
 Et quid primo, quid deinde querendum.
 ibidem. i.
 de scripturarum canone seruato in templo

Hebrei populi. tomo. 5. 143. h.
 scriptura canonica dicitur nouum testamen-
 tum, & vetus. tomo. 5. 194. d.
 scripturarum canon, in actis & literis apo-
 stolicis. tomo. 7. 180. h.
 sacra scriptura, cautio patribus nostris facta
 quam & nos legeremus. tomo. 10. 28. b.
 Omnes scripturę veteris testamenti erant ty-
 pus noui. tomo. 10. 151. K.
 Litere diuinę apud Iudeos remanentes, eos
 excæcant: gentes vero instruunt. to. 10. 163. c.
 scripturarum autoritas, & usus necessarius
 tomo. 1. 44. i, K, & 254. m.
 scriptura sacra diuina autoritate præcellit.
 tomo. 1. 209. h, tomo. 2. 21. c, & 55. g.
 scripturę canonicę autoritas. to. 1. 249. c, d.
 & 254. m, & fo. sequen. a, to. 2. 10. b, c, 19. l.
 21. g, & 55. c, tomo. 6. 79. b, & fo. sequen.
 i, K. 90. g, & 201. b, c, & sequentibus.
 scripturę sanctę fides mirabilem habet au-
 thoritatem in orbe terrarum. to. 5. 106. b.
 scriptura sacra quam canonicam nomina-
 mus, est eminentis autoritatis. eod. 93. f.
 & 106. K, 194. d.
 De scripturę sanctę autoritate, quę totum
 orbem crediturum sibi prædixit. tomo. 5.
 106. b.
 scriptura canonica nulli cedit. to. 7. 125. h.
 scripturę sacrę laus, & dignitas. to. 1. 79. l, m.
 secundum scripturam, non secundum potes-
 tiam opera dei consideranda. to. 3. 161. K.
 scriptura diuina excellit omnia ingenia, &
 omnes alias literas. tomo. 5. 93. a.
 In scriptura sacra dixerunt aliqui nihil esse,
 quod insinuet aliquid ad supernam ciui-
 tatem referendum. eodem. 143. l, m, & se-
 quentibus, & 157. e.
 In scriptura sacra si quid prohibetur, vel ma-
 datur, & huiusmodi, non a scriptore eius
 procedit. tomo. 5. 180. h.
 In scripturis sanctis cognitio dei, non mira-
 culis. tomo. 7. 176. l, m, & seq. copiose.
 In scripturis sanctis sunt quedam delitię lau-
 dę & bonę, quę non sunt in auro, in epu-
 lis, in luxuria, &c. tomo. 8. 107. b.
 scripturę sacrę, sunt firmamentum contra
 errores. tomo. 9. 126. f, g.
 De sacrę scripturę ingentibus præconiis. to-
 mo. 10. 296. K, l.
 Eminentię sacrę scripturę. tomo. 10. 296. m,
 & 297. d, e.

Inter

Inter sacras literas, & prophanas, discrimen

to. 1. 51. d, e, to. 2. 21. g

scripturis sanctis parum conuenit cum disci-
plinis liberalibus to. 2. 23. i. g

scripturae sacre, cum prophana comparatio
tom. 3. 15. a

scripturae diuinae & humanae, impar auctori-
tas. tom. 6. 80. a

scripturae sacre testimonia audienda non phi-
losophorum placita to. 8. 459. f. g

scripta philosophorum tamdiu videntur ali-
quid esse, donec comparentur authorita-
ti euangelicae. eod. 538. g

scripturae scrutandae cum honore scriptoris
to. 1. 75. e, f

Ad sacram scripturam exhortatio. to. 2. 2. a
Et quid in primis legendum. ibid. b

scriptura sacra prius amanda, quam discenda
tom. 6. 3. i. a

Qui scriptura non diligit etiam, quod in ea non
intelligit, honorat: & quod ei sonare vide-
tur absurde, se potius non intelligere, &
aliud magnum ibi latere iudicat. t. 8. 465. d

De exhortatione ad diligenter sacrae scriptu-
rae lectionem. to. 10. 296. k, l

De commendatione diuinarum scripturarum
tom. 10. 305. m

scripturarum perscrutatio. to. 1. 245. m

scripturas cum labore rimamur. to. 5. 102. c

A scripturarum fide incipient, qui cupiunt
dei notitiam peruenire. tom. 8. 17. d

Ad hoc quidam scripturas dei inspiciunt ut
peccet & faciat quod displicet deo. eo. 160. d

Qui ideo scripturas scrutantur, ut aliud ex ip-
sis inueniant & acquirant quam Deum,
non ex toto corde exquirunt. to. 8. 437. m,
& sequentibus.

scripturas dei alii scrutantur, quia maluit do-
cti esse quam iusti, alii non, quia iam recte
viuant, sed ut sciant quemadmodum viuere
debeant. to. 8. 437. a

De eo quod scriptum est scrutamini scriptu-
ras, &c. Sermo. to. 10. 38. b

In sacris libris versantium, dux gratia dei. to.
1. 51. f

scripturae sacre quomodo legendae. to. 1. 75.
m, tom. 3. 22. e

scripturae sacre consequentia, siue sententiae
circumstantia, inquirenda. t. 2. 33. K, l, to. 3.
15. d, & 170. i, to. 6. 80. l

scripturarum lectio orationibus adiuuatur.

to. 2. 185. i, k, to. 3. 157. b

scripturae sacrae intetissime legende. t. 2. 19. h

scriptura sacra qualem lectorem postulet
mo. 3. 6. d, & h, & 14. l, m

In scriptura sacra esse sanam eloquentiam.
to. 3. 22. f, & seq.

Quod primum hystoria, tum mysteria per-
scrutanda. tom. 3. 203. a, & 21. m

In scriptura sacra idioma attendendum
to. 3. 6. K, to. 4. 3. i, f, to. 9. 20. d, e

Temporum distributio obseruanda. t. 4. 47.

Scriptura quomodo legenda sine explana-
tione. tom. 6. 173. K

sacrarum lectio scripturarum, non parum
beatitudinis praecognitio. to. 10. 18. c

Lectio sacrarum scripturarum gemitum
fert donum. ibid.

scripturae profunditas. to. 1. 74. d, tom. 2. h

scripturae ambiguitatem aperit linguam
proprietas. to. 1. 245. m, to. 2. e

Distinctio quantum faciat. tom. 3. 1. c

Recta pronuntiatio item. ibid. f, tom. 2. d

scripturarum mysteria nudanda. to. 1. 243.
tom. 4. 33. f, g

scripturarum obscuritas. to. 2. 19. l, t. 4. 1. e

scripturae obscuritas non inutilis. to. 3. 1.
155. m, to. 5. 98. h

scripturas perperam intellectas explicat
gustinus. tom. 3. f

scripturam claram obscuram reddentes
xantur. to. 3. 25. m

scripturae arcana. tomo. 3. 348. f, to. 4. 3. f

In scripturis sanctis ambigua quaedam re-
la. tom. 4. 26. c

Nonnulla verba scripturarum obscurae
sua hoc profuerunt, quod multas intel-
gentias pepererunt to. 8. f

scriptura sit certa in alia lingua, quae est
ambigua in alia cum exponat sequentem
lingua praecedens. eo. 10. g

In scripturis multa latebant, quae hereticis
quaestionibus agitata intellecta sunt. t. 8.
177. i, K

In scripturis dura quaedam videbantur et
obscura essent, sed exposita mollita sunt
& facta sunt iacula. ibid. l

Sic se habet obscuritas scripturarum, diffi-
cile est, ut vnum pariat intellectum: quicquid
tamen intellectus exierit, opus est ut
gulae fidei congruat. tom. 8. 27. g

Ac

IN DIUVM AVGVSTINVM

hoc clauduntur quedam sacramenta scri-
pturarum, non vt denegentur, sed vt pul-
santibus aperiatur. Eod. 3.42.e, & 393.b,c
scripturis sanctis profunda sunt mytheria,
quæ ad hoc absconduntur ne vilescant. ad
hoc quærentur, vt exerceant: ad hoc ape-
riuntur, vt pascant. tom. 8.534.m, & seq.
licquid de qualibet diuina pagina exculpi-
tur, non habet finem nisi charitatem. ibid.
535.a, b
nusquam aperta esset, nõ pasceret, nisi nul-
quam occulta, non exerceat. ibidem. d, e
scriptura diuina nihil peruersum est, ob-
scure autem est, non vt tibi negetur, sed
vt exerceat accepturum. tom. 8.563.d, e
tare scriptura loqui voluerit per quasda
quasi caligines similitudinum. Eod. 565.l
copia sanctarum scripturarum pascimur
apertis, exerceamur obscuris. tom. 10.9.m
riptura loca præcedentia, declarantur se-
quentibus tom. 10.29.k, l
uare diuina scriptura in aliquibus elata,
in aliquibus obscura tom. 10.68.f
ripturæ intelligentia a deo petenda. tom.
1.68.b, & seq. & 208. f
scriptura si multæ veræ sententiæ eiciun-
tur, quomodo agendum. to. 1.77.f, g
riptura bifariam exponitur, ad literam, &
secundum prophetiam. tom. 1.277. c, d
riptura a diuersis varie intelligitur. tom. 1.
761.k, & sequen. copiose.
scripturis eundem locum varie intelli-
gibile. tom. 3.19.l, & 569.c
quod obscura locis apertioribus explicā-
da. Eodem. 19. l
ripturam per scripturam exponere tutissi-
mum. ibidem.
ripturarum regulæ, siue clauis Ticonii cu-
iuldam. to. 3.19.c
ripturæ sacræ quomodo tractandæ, libri
de doctrina Christiana docent. 3. in prin.
ripturæ quibus medijs intelligat. to. 3.157. b
d scripturarum intellectum per predicator-
res verbi veritatis ascenditur. t. 8.389. f, g
intelligere debemus scripturas, sicut sancti
intellegerunt. to. 10.20.a
ripturarum expositio ad ædificationem
confert. to. 1.77.f, g, & 75.m
ripturarum & interpretationum ratio. to.
1.246. m
riptura secundum cuiusq; lingue proprie-

tatem enarranda. ibidem. 246. a
scripturarum expositio a doctis, diligenti-
bus, & pijs petenda. tom. 1.247. d
scripturæ sacræ quadruplex expositio prima
iuxta historiam, secunda per allegoriam,
tertia analogiam, quarta ætiologiam. to. 3.
159.c, tom. 6.29.m
scriptura sacra, quomodo catecumenis ex-
ponenda. to. 4.324. f
scripturam diuinam exponens, non debet
longe aberrare ab eo qui eam scripsit. to-
mo. 5.141.g
Quid primo, quid deinde quærendum in li-
teris sacris. tom. 3.81.i
In scriptura, quid considerandū. t. 3.165. k, l
scripturæ summa & finis, charitas. tom. 3.6.
d, e, & 8.c, d, & 17. l, m
Omnia q̄ diuinitus scripta sunt, ad Christū
referuntur: vnde quia, ppter eos q̄ in ter-
ra sunt, scripta sunt, ipse in terram venit,
vt in se monstraret impleri. to. 8.259. l, m
sacra scriptura multa omisit, quæ tamē vera
ratione creduntur. tomo. 9.169. d, e
scriptura diuina, quid nobis commendet. to-
mo. 10.78. a
scripturis credendum. tom. 1.73. l, to. 2.48. a
& 158. c
scriptura verax, etiam si non intelligatur. to-
mo. 1.76. h, tom. 3.189. g
In scripturis sanctis, nulla mendacii suspicio
admittenda. tom. 2.13. l, m, & 22. g
scripturis sacris credendum, & credendum.
tom. 3.8. d
scriptura quæ completatur, & quod verax.
tomo. 3.189. k
In scripturis prædicta esse, quæ sunt in Eccle-
sia. tomo. 4.333. l
scripturæ diuinæ veritas certior probatur ef-
se omnibus alijs. tomo. 5.87. c
scripturæ diuinæ historia de paradiso & li-
gnis eius & huiusmodi, quanuis multa si-
gnificet: nihilominus historię istius veri-
tas fidelissima rerum gestarum, narratio-
ne commendata, credatur. tomo. 5.117. e
scripturarum veracium autoritas a patri-
bus vsque ad nos, certissima successione
peruenit. tomo. 5.140. h
scripturæ veritas. tomo. 6.32. k
Omnia quæ in scripturis prædicta sunt par-
tim facta cognoscimus, partim futura
speramus, cuncta tamen complebuntur.
tomo. 8.

INDEX

10.8.112.b.& 209.a
 Nihil vnquam sefellerunt, & nihil dixerunt,
 aut aliter accidit quam dixerunt. tom. 8.
 118.2.& 134.b.c.& 269.f.g
 Omnia quæ in scripturis pphetata sunt, mo-
 do complentur. to.8.145.d
 Sicut omnia quæ i scripturis facris prædicta
 vsq; ad hodiernum diem venerunt, sic &
 quæ restant euentura sunt Eodem. 229.m
 sine quæ de serpente, vel quæ de aqua refe-
 runtur, siue sit fama hominum potius quã
 veritas, veritas tamen in scripturis. ibid.
 229.a
 In scripturis quedam ita audienda sunt, vt si
 vera sint, cõgruant: si falsa, non teneantur.
 tom.8.375.d
 scripturæ sanctæ certitudo. t.10.20.K, & 21.d
 scripturæ sacre doctores in nullo discordat
 non sic philosophi tom.5.180.d
 Augustinus conciliat loca quæ videntur, pu-
 gnare to.6.56.g, & sequen.
 scripturæ sacre concordia diligenter per-
 contanda tom.6.80.K, & fo. seq. g
 scripturæ concordia tom.7.121.K
 Distribuenda tempora, & cõcordat scriptu-
 ra. tomo.10.16.i
 scripturaram pax & concordia. tom.7.227.
 i, K to.9.36.i
 Tolerandę diuersę lectionis scripturarum,
 quãdo sunt manifestæ & congruæ regulæ
 veritatis. tom.10.72.h
 Diuinę lectiones oēs consonant. t.10.72.f.g
 Quisquis amat litigare, non vult scripturarũ
 concordiam intelligere. tom. 10. 142.b
 scripturæ sententia, non nostra amplectenda
 to.1.76.i,k, tom.3.169.d.e, tomo.8.146.e
 In scripturis tractandis, cõuentio fugienda
 to.1.75.m
 scripturam homo non iudicet. tom. 1.81.d
 Præter scripturam in defensione fidei, an li-
 cet aliquid affirmare. to.2.238.e,f
 Scripturæ sacre codices, quomodo emendã-
 di. to.3.10.f, to.6.79.c, & i, K
 Scripturæ sacre testimonij tutius agis, quã
 coniectoris humanis. to.4.212.c
 Homines non debent esse iudices scripturæ,
 sed humiliter tanquã sub iudice constitu-
 ti pullare, vt eis aperiatur. to.10.16.f
 Nemo sinẽdus pro arbitrio suspicari i sacris
 literis, ybi dominus scripturam ipse inter-
 pretatus sit tom.10.19,i,k

Scriptura sacra, quomodo a cordato le-
 vt intelliget, si sit deturpata vel male in-
 pretata. tom.10.11
 Iudex, cum de scripturis controuersia i-
 dit quis esse debeat. to.10.84.m, & 10.
 In scripturis sanctis, via salutis. to.1.45.m
 tom.3.23.g,h
 Quid Augustinus in sacris libris inuenit,
 non inuentum in Platonis. tom.1.1
 Scriptura sacra, diuinam cum humano p-
 re prouidentiam testatur. Eodem.2.d
 Scriptura planditur infirmitati nostræ. tom.
 269.l, to.3.188.i, & fo. seq. c, d, to.4.1
 Scriptura cur bona & mala futura præ-
 ciet. to.2.1.K
 In scripturis discimus Christum. to.2.11
 In scripturis sanctis, discimus voluntatem
 Dei. to.3.8.a,i
 Quæ scriptura complectatur. tom.3.1.g
 Quomodo sacra scripturæ, exempla su-
 mitanda. tom.4.1.K
 Eadem scriptura pro suo cuiusq; merite
 catori est pluuia laqueorũ, & iusto plu-
 uertatis infusa. tom.8.1.e
 Quod recte intellecta non periclitante
 periculo liberet, sed & demersum a
 fundo eleuet Eodem.6.10
 Omnis inscriptio literarum diuinarum
 quid innuit intelligentibus, & non in-
 auditorem, verum meriam cognitorem
 derat. tom.8.1
 Omnia scripta diuina salubria sunt ben-
 intelligentibus, piculosa his q̃ volunt ead-
 suis cordis puerilitate detorq̃re. Eo.16.8
 Cur cõmemoret peccata iustorũ. to.8.10.c
 Superiora scriptura, quæ sint. Eodem. 3.
 & 391.m
 Scripture diuinæ terrẽt & erigunt. t.10.1.d
 Scriptura magis inflammando ad premiũ,
 iubendo ad benefaciendum nos intat
 tom.10.90.f
 Diuina scriptura erigit, & terret. t.10.10.m
 Scriptura sancta debes esse fidei tanq̃m
 speculum to.10.23.f
 In scripturis more humano, deus nobis o-
 quitur. to.4.1
 Scripturæ consuetudo, in temporibus em-
 putandis. tom.4.4.1
 In scriptura diuina Christiana eruditio on-
 tinetur tom.5.7.h
 In scripturis diuina miscentur sermone ro-
 pi

IN DIUVM AVGVSTINVM.

scripsi propriis. Eod. 14. d
Scriptura sacra uel eius historia, cur nar-
antur multa de malis hominibus uel ci-
uitate mundi. to. 5. 143. b
Scriptura sacra aliqua dicuntur per reca-
lulationem. ibidem. 76. g. h
Scriptura mors in laudandis, & vituperadis
ominum factis to. 6. 126. m, & seq. & fo.
sequens. h, & 143. b, c
In dubitatione loquitur, non secundum vi-
sionem prophetæ cui certum, sed secun-
um eos qui mouentur. to. 8. c, d
Scriptura tribuit personæ dei, quod in nobis
accit. ibidem. 1. & 26. b. c
In una sententia, verbū præteriti temporis
ponit pro futuro. to. 8. 5. l, & 129. m, & seq.
Varietur subitō de persona in personā.
Eodem. 5. h, & 33. g. 75. g. h
Quod sæpe utatur iunctura coniunctionis,
cum sententia non præcesserit, cui sequēs
innectatur. tom. 8. 7. k
In opat ut ueniat, sed cernit quod ventu-
um sit malis ibi. 10. f, & 82. m
In imprecatur mala malis, sed prædicat.
om. 8. 290. g
In scripturis, multis & variis, similitudinib.
eadem res sæpe insinuat. eod. 16. i
In omni scripturarum allegoria, hæc regula
teneanda est, ut, pro sententia præsentis lo-
qui consideretur, quod per similitudinem
licetur. Eodem. 18. 2. b
Quod ponat genus femininum, pro neutro.
om. 8. 42. g. h, & 45. o. h
Quod videtur opat inimicis non maleuolē
ia votum est, sed enunciatio poenæ illo-
um. ibid. 47. i, & 165. m
Quod scriptura sacra utatur repetitione sen-
tentiar. to. 8. 71. l, m, & 86. a
In scripturis repetitio firmamentum est sen-
tiæ, non appetitus loquacitatis. Eodem.
14. c, & 270. b, & 351. f
Quod ea quæ in veteri testamento scripta le-
guntur, etiam aliquid figurent. tom. 8. 74. l
Scripta sacra ideo mutantur uel nomina,
uel syllaba, ut ad mysterii sanctificationē
excitemur. ibi. 75. e, f, & fo. seq.
In modo ex persona capitis, & modo ex p-
sona corporis loquat. eo. 35. l, & 103. l, &
114. a, & 119. d, e, & 173. K, l, 92. l, & 525
Quod aliquando ex persona unius loquatur
tom. 8. 103. a

Siue loquatur ex persona capitis, siue corpo-
ris, una vox est. Eo. 271. g, & 333. f, g
Narrat futura, quasi iam facta. ibid. 305. g, &
1. m, & 479. m, & seq. & 487. g, to. 10. 80.
b, & sequen.
In scriptura una eadēq; res ideo multis mo-
dis dicitur, ut modus ipse dicēdi propter
fastidium varietur, sed una fides propter
concordiam una teneatur to. 8. 140. h, i
Quod sæpe numerum plurālē pro singulari
ponat, & vult potius minus latine quam
minus proprie loqui. eod. 163. c
Cur in multis locis dicat aliquid, quod in re
gesta non inuenitur, aut aliter esse inuenit
to. 8. 256. l, & 286. g, h, & 204. i, k, & 426. i
Non vndeunque datur similitudo in scri-
pturis, laudatur res ipsa, sed tantum inde
similitudo trahitur. to. 8. 188. l
Quod scriptura parētem pro toto ponere so-
leat. ibid. 319. f, g
In scripturis vna res, nō semper eandē signi-
ficationē habet. tom. 8. 398. f, g
Quod rei inanimatæ, tribuat operationem
rei animatæ to. 8. 404. g, h, & 407. e, f
Quod ponat contentū, p cōtinēre. ibi. 410. b
Scriptura sancta aliquando, nec vniuersaliter
nec particulariter, sed medio modo lo-
quitur. tom. 10. 9. K
Scriptura aliquando a plurali ad singularem
numerum concludit tom. 10. 22. e
Scriptura sacra, aduersarius noster, cui opor-
tet consentire cito. to. 4. 397. c
Cibus, & potus animi. to. 1. 246. a
Scripturam Antonius eremita memoriter te-
nuit. tomo. 3. 2. c
De claris scriptoribus. to. 2. 14. g
Scriptores prophani verborum authores no-
bis sunt, non rerū uel sententiā. to. 4. 32. f
Dominus ipse nihil scripsit to. 4. 127. d
Quid significet qd dominus scripsit legem in
lapide, & digito scribebat, in terra. tom. 8.
383. h, i
Scripturæ sacræ authores debuerunt esse pau-
ci, ut mirāda nō sit eorū cōpēsio. to. 5. 180. e
Scripturarū tractatores, quomodo citet Au-
gustinus. tomo. 7. 235. a, & seq. & 280. K, l
& 300. g, h
In scriptura de se tāquam de alio scriptores
loquuntur. to. 8. 235. i
Scripturæ sacræ contradicentes, taxantur to.
3. 74. d

In scripturis quis error innoxius. *ibid.* m
 A scripturæ sensu aberrare leuius est, quam
 scripturam dicere falsam. *ibid.* 76.g
 scriptura verax, etiam si non intelligatur. *ibi.*
 h, & 78. c
 scripturas torquent opinionum defensores. *to. 2. 235. f. g.*
 scripturam sacram fastidientes, notantur. *to.*
 3. 170. g
 In scripturis tractandis, temeritas asserendi
 vitanda *ibi. f. & 158. m*
 Puerile scripturæ interpretatio per mona-
 chos. *to. 3. 266. e*
 scripturam perperam intelligentes, reprehē-
 duntur. *to. 4. 20. b*
 Christum magica scripsisse quidam fingūt.
to. 4. 127. i, & seq.
 scripturam sacram non intelligentes, possūt
 impugnare, non aut expugnare. *t. 5. 93. k*
 scriptura sunt multa ab hæreticis nomine
 apostolorum & prophetarū, quæ omnia
 apocrypharū nomine, ab autoritate ca-
 nonica, diligenti examinatione sunt re-
 mora. *to. 5. 140. g, h*
 scriptura sacra melius indagatur, & intelli-
 gitur, mora quæst. ab hæreticis. *eod. 149. l*
 scriptura malè intelligunt, asserentes, dam-
 natos aliquando liberari debere. *to. 5. 220*
 i, & seq.
 scripturam in suos sensus allegorizant. Pri-
 scillianistæ *to. 6. 9. e*
 scripturas habent hæretici ad speciem, non
 ad salutem. *to. 7. 33. e*
 Qui scripturas non intelligunt, confundunt
 & confunduntur. *to. 10. 19. m*
 Frustratim scripturas alleganter, pervertūt
 eas. *tom. 10. 41. m*
 scrutari testimonia domini, quomodo intel-
 ligendum. *tomo. 8. 437. a*
 Inscrutabilia quomodo iudicia dei. *eo. 441. f*
 tom. 10. 80. g
 sculpilia quæ dicantur. *to. 8. 358. e*
 scutum pro bona dei voluntate. *tom. 3. 19. l*
 scutum ideo est, quia telam inimicorum ex-
 cipit. *to. 8. 81. c, d*
 scutū, vanā significat p̄sumptionē. *eod. 140. e*
 scutum dei, est veritas eius. *tom. 8. 33. o. a, b*
 scyllarū bonū, quid philosophis. *to. 7. 366. k*
 scyniphes, quid. *to. 10. 171. d, & g*
 Vide, in litera c. Cyniphes
 scytharū amplitudo. *tom. 4. 102. f*

scythopolis, ante Bathlan dicta. *to. 4. 2. 2*
 scebum. *to. 1. 2. e. h*
 sectæ innumerabiles *to. 1. 2. h*
 sectarū varietas, profuit Ecclesie. *eod. 1. 3. l*
 Vide, Hæresis.
 sectarum dissidentium multitudo. *to. 5. 1. i, k, & 186. g, & seq.*
 Ante secula, a seculo, in seculo, quomodo di-
 cantur. *to. 3. 15. e*
 seculum præsens, malignum *to. 4. 4. a*
 Omnia reuersura sunt, secundum Platonis
 phantasiā, per innumerabilia retro secula
to. 5. 107. b
 secula vel tempora, quomodo fuerunt. *to. 5. 1. b*
 genus humanū dicit se ignorare. *t. 5. 1. b*
 seculum seculi, quid in scripturis. *t. 5. 22. h*
 tom. 8. 2. 60. c
 secula triginta posuit Valentinus hereticus.
 tom. 6. 5. c
 seculo verbis, non factis renunciantes. *17.*
 133. i
 Seculum quamdiu voluitur, intelligas in-
 etum. *to. 8. 3. f*
 secularia negocia & celestia inter Chri-
 stos. *eod. 165. g, h, & 20. f*
 In seculo, & si dulcia quædam sint, sed in
 amaritudine digeruntur. *to. 8. 6. d*
 Differūt seculum, & seculū seculi. *eod. 2. e*
 seculum pro æterno, & æternum pro seculo
 cur quandoq; ponatur. *tom. 8. 327. k &*
 341. m
 seculum & æternum si differant, ob id quod
 in Græco scriptum est: & quid sit seculū
 seculi. *eod. 403. m, & 407. f, & 4. d*
 Ab hoc seculo nemo corde aueritur, nisi
 uiuo liberatus auxilio: exēplum. *tom. 8. 49. l*
 seculi nomine nō semper hoc seculum, sed
 æternitas significatur. *eod. 33. m*
 Comparatio huius seculi ad futurum. *t. 9.*
 226. l, & seq.
 seculum mare *to. 10. 14. e, g*
 seculum hoc non amandum. *tom. 10. 1. l*
 Quid seculares in suis domibus obseruari
 debeant. *to. 10. 308. e*
 secundiani hæretici. *to. 6. d*
 secundini Manichæi epist. ad sanctum Aga-
 stinum. *to. 6. 166. l, & q.*
 Contra Secundinum Manichæum. *Eod. 7. i, & seq. Retracta. to. 1. 22. l*
 secundum & secundū
 securis, iudicium. *to. 1. 1. l*
 10. 10. e
 puc

IN DIVVM AVGVSTINVM

r de cuius manu securus lapsa est in aq.
 Christum signat saluatorem. to. 1. o. 23. 1. a.
 foris de manu pueri, lapsa, genus huma-
 um significat. *ibidem*. 2.
 Nil securum est in hac vita. *ibidem*. tom. 1. 65. c.
 securitas negligentiam parit. *ibidem*. tom. 2. 66. e.
 securitas prepostera. *ibidem*. tom. 3. 348. g.
 securitas periculosa. *ibidem*. tom. 3. 350. c.
 securitas, maximus ciuitatis hostis. t. 5. 11. f. g.
 securitas ne in solentiam pariat, consilium
 Carthage non delenda. *ibidem*.
 securitas nulli populo tanta concessa est, ut
 hostiles incursum non timeret, aeterna pa-
 ria excepta. *ibidem*. to. 5. 164. i.
 securitas nusquam, antequam ad Christum
 eruenias. *ibidem*. tom. 8. 178. e. f.
 Nam est securitas in ista vita, nisi in spe
 romissum Dei. *ibidem*. tom. 3. 68. a.
 prepostera securitas in terrores impel-
 lit ita ordinata sollicitudo securitate pa-
 ratur. *ibidem*. tom. 8. 175. m. q. u. *ibidem*. tom. 10. 189. d.
 Num sunt in iudicio securi boni, tantu
 timeant malum. *ibidem*. tom. 9. 135. d.
 periculosissima est in vltimum diem, pmissa
 securitas. *ibidem*. tom. 10. 189. d.
 Solus immitit securitatem, ut inferat per-
 tionem. *ibidem*. tom. 10. 189. c.
 Nimem decipiat vana securitas vite hu-
 mane. *ibidem*. tom. 10. 310. c.
 securitas in eterna requie. *ibidem*. to. 10. 33. k.
 se pro habitare. *ibidem*. tom. 4. 69. b. c.
 se magistrorum est. *ibidem*. tom. 4. 197. b.
 Sedibus quas vidit Ioannes in Apocalyp-
 per quas praesens Ecclesia intelligitur.
 m. 5. 202. *ibidem*. tom. 8. 4. e.
 se diligenciam, & assiduitatem signifi-
 cat. *ibidem*. 1. 8. e. *ibidem*. tom. 8. 16. d. e.
 sedes, quod sibi velint. to. 8. 3. 16. d. e.
 iniquitas, id est, impiorum. *ibidem*. tom. 8. 16. d. e.
 humilitatem significat, & exaltatione
 n. 8. 490. a. b. *ibidem*. tom. 8. 16. d. e.
 hominis, est qn se humiliat, in penite-
 surgit aut remissis peccatis, qn erigit
 in ipem vite eterne. to. 8. 16. d. e.
 dicunt, quos Greci thronos no appel-
 lant, & quo modo intelligatur, vixit se-
 sedent. *ibidem*. tom. 8. 16. d. e.
 Quia ipsi iusti sint sedes, & habeant sedes &
 Hierusalẽ sedebunt sedes. *ibidem*. 476. a. b.

federe ad mēsam potētis, qd fit. to. 9. 97. g. h.
 sedēs detrahebas, in psalmo, qd. r. to. 9. 90. l. m.
 De permissione ac prohibitionē sedendi in
 Ecclesia, quando vel lectiones leguntur,
 vel verbum Dei prädicatur. Homilia. to-
 mo. 10. 104. f. & sequentibus.
 Qui dicuntur sedentes, to. m. 10. 298. a.
 federe Deum, quid fit. to. 3. 48. f. to. 4. 349. b.
 Aliquando sedet homo corde; vbi non est
 corpore: & aliquando corpore, quamvis
 non corde. to. m. 8. 41. l.
 Si uis esse sedes Dei, para locum in corde
 tuo vbi fedeat: sedes Dei est conscientia
 piorum ita tamen, &c. eodem. 139. i.
 sedes Dei sancta quę fit. to. m. 8. 142. i.
 sedes Dei in sanctis suis. eodem. 344. i. K.
 Nemo iniquus fedet cum Deo, quia non ha-
 bet sedem iniquitatis Deus. to. m. 8. 348. h.
 Si vis esse sedes Dei, purga te a terra. eodem
 356. b.
 sedes Deieris, si fuerit in te scientiæ pleni-
 tudo. to. m. 8. 363. e. f.
 sedes Deisanima iusti. ibidem. 476. a
 sedes Dei, templum eius. eodem. 523. c
 Dei sedes in homine. to. m. 10. 77. d
 sedem suam Christus modo habet in nobis.
 to. m. 8. 321. m.
 sedes Christi omnes, in quibus regnat Deus.
 ibidem. 324. b.
 Christi sedentis ad dexteram patris, mirabi-
 le mysterium eodem. 420. K
 fessio Christi eius est humiliatio in passione
 eodem. 490. a. & 525. b.
 federe ad dexteram, est habitare cum patre.
 to. m. 9. 239. l.
 federe ad dexteram patris, dicitur filius, non
 vt maior, sed vt equalis. to. m. 10. 186. c.
 seditiones Christianorum carnalium. to. m.
 1. 233. l. h. o.
 Quomodo Deus seducat inimicos. to. m. 8.
 141. m. & sequentibus.
 seducere in bono & in malo, potest accipi.
 to. m. 9. 53. e.
 seducti sunt, qui peccantes non credunt pec-
 care. to. m. 5. 125. e.
 A seductoribus cauendum. to. m. 9. 104. e.
 segesta siue Segesta, dea. to. m. 5. 32. f.
 seira dea. ibidem.
 seir dictus. Esau. to. m. 4. 37. a.
 seir, mons Idumę. eodem. 95. a.
 sela, interpretatur dimissio eius. to. 6. 141. h.

T: felene

selene focia Simonis magi. tomo. 6.4.K.
 selenites. tomo. 5.215.C.
 seleuciani haretici, a Seleuco. tomo. 6.8.I.
 Mundum conditum ex materia Deo cogiter
 na dicunt. ibidem.
 Angelos animarū creatores, volunt. ibidem
 Malum esse a Deo, asseuerant. ibidem.
 Seleuciani negant Christum, in carne fede-
 re ad dexteram patris. tomo. 6.8.I.
 Negant, etiam visibilem paradysum, & resur-
 rectionem. ibidem
 selmon interpretatur vmbra. tomo. 8.233.K.I.
 sem interpretatur nominatus, & Christum
 representat. tomo. 5.143.K.
 Ex Sem filio Noe, nati sunt Assyrii, & He-
 bræi. ibidem. 146.I. & sequenti.
 Sem benedictus est, quia patri obediuit. to-
 mo. 9.205.I.
 sem primo terram Chananorum, possedit.
 tomo. 10.180.C.
 Abrahā a sem descēdens, potuit iure repe-
 re terrā pmissionis a Chananaeis. ibidem
 semen a cerebro. tomo. 1.242.I.
 Qui parce seminat, parce & metet: exponi-
 tur. tomo. 2.256.H.
 semina an prius creata, vel herba. tomo. 3.188
 h. & 192.B.
 semina rerum. tomo. 3.189.D. & 191.B.
 seminales causę quauis gignendis rebus ad-
 hibeantur, vel angelorum operationibus
 vel hominum, vel mixtionibus quorum-
 cunque animalium, ipsas tamen naturas
 non nisi Deus facit, & omnes res quales-
 cunque sint. tomo. 5.111.I.K.
 In seminali ratione quomodo lateāt omnia
 membra hominis, quę postea apparent.
 tomo. 5.234.B.C.
 seminalem virtutem non potuit peccatum
 auferre in homine. tomo. 5.237.K.
 semine humano, quomodo abutantur Mani-
 chæi. tomo. 6.7.H. & sequenti.
 semen fratris suscitare, mystice. to. 6.95.B.C.
 & fo. 155.I.
 semen quo regenerantur fideles, verbū Dei
 est. tomo. 7.12.B. & 28.K.
 semen duplex, mortale & immortale. tomo.
 7.235.F.G.
 semen peccati, quatenus in nobis. tomo. 7.
 224.I.
 semen iusti reliquię eius sunt, quod tunc in
 benedictione erit. tomo. 8.99.H.

semen impiorum, sunt opera eorum, & od-
 tunc perit, quia fructū non habet. ibi. m.
 semen seruorum Christi, quomodo po-
 bit ciuitatem Dei. tomo. 8.24.I.
 semina nostra sunt bona opera. eodem
 m. & fo. 488.I.
 Vbi seminetur, quid seminetur, & quicquid
 tatur. ibidem.
 Si in fletu seminamus, in gaudio metemus,
 exemplo rustici, quam deterret imber vel
 ventus. ibidem fo. 432.
 Exiit qui seminat seminare semē suū &c.
 exponitur. tomo. 8.4.H.
 Differentia feminum cadentium in terra.
 tomo. 9.211.K.I.
 semen Dei, est verbum Dei. tomo. 9.7.M.
 Paulus prę ceteris Apostolis, seminat
 cebatur. to. 10.27.G.H.
 Athenienses recte vocabant Paulum, ter-
 rum seminatorem. ibi. m.
 Quid semen cadens supra petram, intēpi-
 nas, &c. to. 10.12.M.
 Christus est qui exiit seminare semen in
 to. 10.274.I.
 Christus est proprie qui seminat, discipuli
 vero metunt. ibi. m.
 Quę sint semina, & quę manipuli. to. 10.6.I.
 Qui defecerit in semine, non gaudet in
 messe. ibi. m.
 Quare seminandū sit in lachrymis. ibi. m.
 Qui nunc voluptates seminat cum gaudio
 cū fletu & lachrymis metet. to. 10.274.I.
 semen Iacob, ipsum est semen Abrahę
 tomo. 2.179.I.
 In Isaac vocabitur tibi semen, & filius an-
 cillę huius in gentem magnā faciet.
 &c. exponitur. tomo. 5.15.I.
 Abrahę semen esse, est esse Christi. to. 9.1.K.
 Abrahę semen, sunt gentes per reprobatio-
 nem, sicut Iudæi. tomo. 9.82.
 Christus dicitur factus ex semine, quauis
 non intercesseris in eius conceptione.
 men. tomo. 10.223.I.K.
 seminiarii heretici qui. tomo. 8.8.
 semidei. to. 5.5.
 semiramis Nini vxor, virum se fingit im-
 perat, sed filium cognoscens, occidit
 ab eodem. tomo. 5.8.
 semitę hominum late. tomo. 3.1.
 semitas nras declinare a via Dei, qd sit
 semita ire Dei tomo. 8.33.
 semg

IN DIVVM AVGVSTINVM

nitate Dei, præcepta Dei sunt. to. 8. 32. h. i. sentiendi ratio. to. 3. 244. i. & sequen.
 x sint semitæ, quas cognouit dominus, sent ire vel viuere, anima non definit. to. 5
 ibidem. 41. c. 12. i.
 nnis semita via est, non ois via semita, sentiendi veracitas, vtilitas necessitas, libi-
 quia semitæ viæ sunt angustæ. ibidem. do, quid sit. tom. 7. 342. b.
 nitæ iustorum. ibidem. b. c. sensuum differentia. ibidem. c. d.
 i a recta semita paululum deuiat, iam ve sensibilia quæ dicamus. to. 5. 67. c. d. & 100. h
 rum iter amittit. tom. 10. 156. e. sēfibilia talia nūcupata sūt ab aialib. nō qd
 ppterimum quod dicatur. to. 4. 316. i. sentiunt, sed quia sentiuntur. Eod. 84. c. d.
 pper possunt dici esse angeli. to. 5. 108. i. sensu alitū totis viribus animæ est resisten-
 ius semper cum domino erimus, quomo dum. tom. 2. 208. d.
 do intelligatur. tom. 5. 207. b. sensus in homine, tum mentis, tum corpo-
 pper aliquando intelligitur, quando hic ris. tom. 1. 18. f. & 1. 8. & 9. b. & 214. g.
 uiuitur, aliquādo æternum. tom. 8. 446. sensus res tradunt memoriæ. tom. 1. 61. k.
 g. & fo. 448. c. d. sensuum exteriorum illecebræ. tom. 1. 65.
 enarius numerus. to. 3. 180. l. & fo. seq. b. c. d. & sequentibus
 arius est numerus perfectus. tom. 5. De sensu iudicio naturali. tom. 1. 132. g. h.
 eca ad Paulum. tom. 2. 74. d. sensus non falli. to. m. 1. 151. b. & sequentib.
 eca clarescens tempore Apostolorum, & 178. h. & sequen.
 neologiam fabulosa, ciuile & natura De sensibus, & quō fiat visio. Eodem. 201. g.
 em reprehendit. tom. 5. 54. f. & K. sensus duplex hominis interior & exterior,
 ctus vltima ætas. tom. 2. 155. m. & quomodo idem sentiatur a multis. to.
 or in scriptura, quis dicatur. to. 3. 45. d. 1. 216. g. & sequentibus. to. m. 3. 283. l.
 ctus Christi quæ ex veritate vocatur, Nō sēsus corporis, sed iudi. mētis. t. 1. 241. i.
 uz sit. to. m. 8. 230. m. sensus vice nauis. to. 1. 174. g. h.
 ctus & senium, quomodo distinguantur apud Græcos. eodem. 254. e. f. sensus animæ quibus percipit Deum ibid. l.
 ctus ecclesiæ, candida erit recte factis. to. sensus corporis. tom. 2. 3. k.
 0. 8. 33. 8. d. sensus rationi vicinus. tom. 3. 165. l.
 ctus fidelium sit puerilis, & pueritia sit sensus ex anima, anima ex igni. to. m. 3.
 nilis. Eodem. 426. l. m. 175. f.
 ctus adolescentiæ & infantia, compa sensuum origo, pars cerebri anterior. to. 3.
 tio. tom. 10. 249. c. 199. e. & 283. d.
 or & iunior ad se inuicē dicuntur, est Non statim præstantiora sunt, quæ sensu p-
 uter eorū senili accessit ætati. t. 8. 45. 7. h. cellunt. tom. 3. 279. f.
 nti quatuor seniores præpositi sunt ec- sensus, & imaginatio, differunt. to. 3. 203. e.
 clesiarum. tom. 9. 141. i. sensus, & eius opus. ibidem. h.
 or populus Iudaicus, iunior gentilis. Quæ sensum habent, sic excedunt insensibi-
 m. 10. 178. i. lia, ut ipsa excedantur a rationalibus &
 or populus in deserto mortuus est, iu- intelligibilibus. tom. 5. 56. d.
 or terram promissionis introiuit. ibid. In sensibus corporis posuerunt aliqui phi-
 or populus Iudeorum in deserto sepul- losophi veritatis iudicium, sed hoc re-
 s, signat Iudeos. tom. 10. 180. l. m. probat. Eodem 67. g. & sequen.
 s, vt plurimum, sunt intemperantes & Quædam vera credimus, quædam recorda-
 ari. tom. 10. 249. c. mur, quædā nec sēsu, nec phātaſia, sed rā-
 acherib rex Assyriorum. tom. 3. 247. k. tū ratione deprehendūtur. tom. 1. 182. e.
 aliud ē, aliud cognosce. t. 1. 22. m. et se. sensus interioris hominis, longē est præstā-
 sentire non est in nobis, sed non a se. tior sensu corporis. tom. 5. 201. a.
 i. tom. 1. 233. d. sensus animi vel mentis, rectis finē dicitur
 ur aliud per corpus, & aliud per men- ille qui est interior, quo sentiuntur in-
 a. tom. 2. 158. g. sensibilia. Eodem. 104. f. & 101. a.
 Quod sensu corporis, & sic capiamus sensu- bilia,

bilia, tamen de eis non sensibus corporis
in dicamus. *ibidem*
Sensus humanos, siue corporis siue alios
quos similes corporalibus habemus,
in sonis De^o alloquitur, vtens creatura sibi
subiecta i specie humana aliqui. *Eo. 13. 2. g.*
sensum, & intellectum, cur ponunt philoso
phi. *ibidem*
sensibus credimus in rei cuiusque euiden
tia, quibus vitur animus per corpus. *ibi
dem. 19. d. & sequentibus.*
sensuum illusio facta per demones immutā
tes phatallia. *to. 5. 172. l. & seq. & 237. c.*
Vbi non est sensus, recte aliquis absens esse
dicitur. *ibidem*
sensus cordis. *to. 935. l. k.*
sensus corporei quomodo Deo attribuuntur.
to. 935. l. m.
sensus corporei non varia sibi vendicant
in Deo loca. *ibidem*
sensuum humanorum munus Deo colla
tum. *to. 9. 162. a. & seq.*
Oēs sensus i futura vita pñcietur. *Eo. 163. K. l.*
sensuum humanorum tam interiorum, quā
exteriorum commendatio. *ibidem. 163. b.*
sensus carnis omnibus est notus. *to. 10. 28. i.*
sensus noster. *to. 10. 98. f.*
Pecus solū in gustu & tactu delectatur, ho
mo vero in oibus quinque. *to. 10. 305. K.*
Nō est membrū aut sensus in homine, qui
non persequatur hominem. *to. 10. 306. K.*
sensus quinque exteriores. *to. 1. 61. K. et 295. g. & 214. g. h. to. 2. 3. K. l. 19. q. to. 3. 128. l.*
sensuum ordo, & pñstantia, ad obiecta. *to. 1. 215. a. & seq.*
sensus quinque ad quatuor elementa referri.
ibidem
sensus quinque vnde formētur. *to. 3. 289. d.*
Quinque viros, id est, quinque sensus qui
bus regitur, habet anima ante vsum ratio
nis. *ibidem*
sensuum humanorum obiecta. *to. 9. 163. a. b. to. 10. 28. i.*
Per sensus exteriores, mors libidinis iterio
ra subit. *to. 9. 226. i. K.*
Quinque sensus carnis sunt. *to. 10. 28. i.*
Quinque sensus, quare quinque iuga. *ibidem.*
Et quare iuga bouum. *ibidem.*
Curiositate quinque sensuum, non delecta
tionem notauit dominus in Euāgelio. *to. 1. 47. m.*
Vide supra, Sensus.

Patum profunt acta patriarcharū, nisi i
ritalis sensus accipiatur. *to. 10. 172.*
Quā simplices sentētia, q̄ cōiūctæ. *to. 1. 9. e.*
sentētia ex Augustino, & alijs decepta.
to. 3. 46. f. & seq.
sententiam deus mutat, vel statutum, sed
pñscientiam. *to. 5. 12. a.*
sententia dei ita est certa & fixa, sicut cū
pñscientia. *to. 5. 12. a.*
sententia, inusta nō nocet hominib. *to. 19. b.*
sententia tam in reos dicere, quam inno
cubus inflat iure ab eis sūmouere. *to. 19. b.*
dotēs, nō statim pñcipia volūtatis, sed
iūre legis impulsu debēt. *to. 8. 96. h.*
Deus noluit nos latere suam finale senten
tia. *to. 8. 96. h.*
sententia extremi iudicii. *to. 10. 1. b.*
sententia dea. *to. 5. 12. a.*
sententia Deus. *to. 5. 12. a.*
seon, interpretatur tentatio oculorum, vi
tunc occiditur, quādo & c. *to. 8. 514. b.*
separatio bonorum & malorum in hac
vita. *to. 4. 8. z. m. & c.*
Medii multi separatores. *to. 5. 1. d.*
separari a verbo, est esse sine via, sine vi
te, sine vita. *to. 5. 1. d.*
separatus a verbo, separatur a bono, & i
stalis nihil est. *ibidem.*
Factis, opere, & obseruantia pñcepto
iungi debent, qui separantur officio
mimibus, & vocabulis. *to. 1. 1. b.*
spiritualiter separati ēē debem^{us} a malis, ne
aūc erit & corporalis separatio. *to. 10. g.*
Quomodo separare nos debeamus, a malis
& exire inde. *ibidem.*
Moyse intercedit pro idolatra populo
coheret peccatoribus, cum occasio
haberet separandi. *to. 10. 10. c.*
Quod nemo se ob peccatores separare
beat ab Ecclesia. *to. 10. 8. m.*
separati ab ecclesia, nullo modo profere
possunt. *to. 10. 7. i.*
Sepher eadem est quā Hebron. *to. 4. 1. a.*
septenarius numerus perfectus. *to. 2. 1. a.*
to. 5. 102. c. & 59. d. e.
Septies, pñ oī tempore. *to. 3. 2. i. c. & pñ.*
Septenarius numerus, cur mortuis ex bea
tūm. *to. 2. 1. c.*
Septenarius numerus ad mundationem spi
ritalem pertinet. *to. 3. 1. a.*
Septenarius numerus vniuersitatis. *to. 4. 1. a.*

IN DIVVM AVGVSTINVM

93.c. & 430.to.8.465.c
 ptes in die cadit iustus, & totius resurgit,
 quomodo intelligatur. tom.5.102.b.
 ptenario significatur spiritus sanctus. ibid.
 ptem sapientes enumerantur. tom.5.175.b
 septem ecclesie, & septem candelabra Afie,
 sunt septiformis gratia data a Deo per le-
 sum Christum. tom.9.141.f.
 quod puer suscitatus septies oscitavit, septi-
 formem spiritus sancti gratiam designa-
 bat. to.10.229.K.
 pte dies, & septem aetates mundi to.1.273.l.m
 prem. diem altior allegoria. Eodem. fo.
 274.g.h. tom.3.183.l.
 primus dies, vesperam quare non habeat.
 tom.3.183.f. tom.9.200.b.c
 septimo die, Dei requies commendatur.
 to.5.102.a. & sequen. tom.5.242.c
 septuaginta anni Hieremie. to.3.21.c.d.
 septuaginta diebus luxerunt Aegyptii Iacob
 tomo.4.42.d.
 septuagesimae fratri donare peccata. to.10
 15.b.c & sequen.
 septuagesimi septimi numeri mysterium. Ibi-
 dem. d. & sequen. copiose.
 missionis peccatorum mysterium, in nu-
 mero septuagesimo septimo. ibidem. e.
 septuaginta fuit addictior Augustinus, & re-
 prehendi qd non habuerit puros. t. 8.17.c.
 septuaginta in ecclesiis legendi. tom. 2.26.f.
 septuaginta cur subinde variant ab Hebreis.
 tom.3.24.c. tomo.4.156.c.
 Iuxta septuaginta tractat scripturam Au-
 gustinus. tom.3.44.m
 septuaginta interpretum mirabilis consona-
 tia. to.4.98.b. & fo.156.c.to.8.319.h.i.to.
 mo.5.191.l. & sequen.
 septuaginta interpretatio, & eorum cellule.
 tom.3.110.g.
 septuaginta grauiissima autoritas. tom.2.11
 l. & fo.14.d. & 20.e.f.to.3.10.g.to.4.41.g
 & m. & seq.to.5.181.d. & seq. tom.9.319.
 a.i. & 517.e.
 septuaginta interpretes. to.5.68.g.
 septuaginta duo interpretes, quare solu di-
 cantur septuaginta. tom.5.181.l.
 sepulchra martyrum, memorias vocat. to-
 mo.1.43.m. & 43.b.c.
 sepulchralis honor apud Carthag. t.1.43.b.c
 sepulchra martyrum & dita miracula. to.

1.14.b. to.2.198.d.
 Et, cur non in omnibus sanctorum memo-
 riis ista fiat. to.2.198.e.
 sepulchrorum & picturarum ad oratores.
 tomo.1.256.f.
 Vbi & immoderatus circa mortuorum ca-
 dauera luxus notatur. Item. to.8.15.2.a.b.
 sepulchrum Petri. tom.2.45.i.
 sepulturae usus. tom.3.348.i
 sepultura Iacob & Ioseph. to.2.238.g.
 sepultura aperta. tom.3.252.K
 sepulturae cura apud veteres. tom.1.59.x. &
 fo.58.e.to.4.41.d.e. & 319.c.d.to.5.7.d
 sepulturae sacramentum. tom.4.41.e
 In sepultura fidelium securitas. ibidem.15.l.
 & 360.e. & 361.c.
 sepultura inferni. tom.4.18.h.i.to.8.152.b.
 sepulturae honos qui conferat spiritibus mor-
 tuorum tom.4.318.h.i. & sequen. abude.
 sepulturae curam etiam philosophi contem-
 pserunt. tom.4.319.b.
 sepulturae honos. quare addatur. ibidem.c.
 sepulturae locus per se nihil pdest mortuo.
 tom.5.319.c.
 sepulturae locus per occasionem quantum
 prodest. ibidem.g
 sepulturae cura, & quomodo effectus huma-
 nus dolet insepultos eos quos amat. ibide
 k. & sequentibus.
 sepulturae carentia, non est timenda bonis.
 tom.5.5.l. & sequentibus.
 Curatio funeris, conditio sepulturae, pompa
 exequiarum magis sunt viuorum solatia,
 quam subsidia mortuorum. ibidem.m.
 sepultura si cadaveri vilis aut nulla sit, mor-
 tuo non officit. ibidem.
 Tobias pp sepulturas commendatur. ibid.5.c.
 sepulturae officium exercentes, commenda-
 biles redduntur. ibidem, & sequen.
 In sepulturis curandum est de corporibus de-
 functorum, precipue fidelium, quibus spiri-
 tus sanctus vltus est tanquam organo. ibid.
 Corpora quale sepeliantur, & quid sepultu-
 ra significet. ibidem.K.
 sepulchrum patens, os haereticorum. to.7.31
 f.g.to.8.10.e. & 26.a tom.10.262.f.g
 Non est cogitandum vbi sepeliatur corpus, sed vbi
 maneat ipse male agentis. tom.8.150.h.i.
 Qui ad sepulchra tollunt panem & merum, vt
 ibi inuocent nomina mortuorum, veri suo
 seruiunt, non spiritibus. ibidem.155.l.m.

I N D E X

In sepulchris mortuorum, mos cuiusque gentis seruandus est. tom. 9. 119. g.
Sine mortuos sepelire mortuos suos exponitur. tom. 10. 17. K
Cura sepeliendi, & sepulchra construendi pro viribus facienda. Eodem. 89. m.
Sepeliendi cura, & sepulchra construendi, in scripturis sanctis, inter bona opera numerantur. ibidem.
Quare dicat patēs sepulchrū. to. 10. 195. d. e
Sepultura domini. to. 4. 174. a.
Sepultura Christi quomodo ad nos pertineat tom. 3. 58. e.
De sepulchri dominici terra sanante paralyticum. tom. 5. 230. h.
In virginis Marię vtero, nemo ante Christū, nemo post Christū conceptus est: ita nec in sepulchro suo nemo ante eū, vel post eū sepultus est. to. 9. 119. g. & to. 10. 195. b. c
Angeli in Christi sepulchro visi, euāgelium a capite ad pedes designabant esse nunciandum. tom. 9. 119. l. m.
Quid tres dies sepulture Christi designent. tom. 9. 245. e. & sequentibus.
Custodes sepulchri a Iudæis fuerunt, corrupti pecunia, ne veritatem dicerent. to. 10. 38. e. & fo. 112. b. c.
Dabo malos pro sepultura eius, & diuites pro morte eius. ibidem. b.
Moles sepulchro imposita, quid significet. tom. 10. 37. l.
Facilius de cruce descendere, quam de sepulchro resurgere. tom. 10. 49. e.
Et quare a mortuis de sepulchro resurrexerit, & de cruce non descenderit. ibidem. d. e. & 194. b. c.
Sepultura Christi, quid. eodem. 193. c.
Sepulture triduanę mora, quid. to. 10. 194. h.
De sepulchro domini, Sermo. eodem. 195. b.
Quare dominus in aliena, & non sua sepultura ponatur. ibidem. e.
Sicut Christū totus mūdus non capit, ita nec ipsum sepultura custodit. tom. 10. 197. f.
sequar te, &c. tom. 4. 144. K.
Quis Christum non sequitur. tom. 4. 394. e.
Non omnes sic sequuntur Deum, vt conuertantur & credant. tom. 8. 82. a.
si sequaris Christum, non tibi prosperitatis seculi promittas: p̄ dura ipse ambulauit sed magna promittit. eodem. 95.
sequi debemus Christum non p̄cedere. tom. 8. 82. a.

mo.8.i.io.g.& r8.i.e.& fo.2.r.ii.
De tribus quorū vnus dixit Domine seque
te quocunq; ieris:& reprobatus est Aias
non audebat,& excitatus est Tertius efe
rebat,& culpatus est.Sermo. tom.10.1.
sequi ad perfectum,quid. to.10.1.1.
sequi dominum. ibidem.
In ferapis honore, quomodo Aegyptiu
triebant bouem delitiose. tomo.5.1.
ferapis ita venerabatur,vr constitutu est na
de illo . vr quisquis eum hominē dixet
fuisse,capitale penderet poenam alie.
ferapis omniū Aegyptiorū deus maximu
ferenitas vade. tom.3.1.1.
sergius Orata fortunatis simus.tom.1.1.9.
ferotinum,quid. to.3.2.
fermo ornatus & inornatus. to.3.3.ig
Varietas sermonis. tomo.3.16.1.
De sermone domini in monte.to.4.3.8.
sequen.Re tract.to.1.16.m.& sequen
sermones domini quomō molliti , &
modo iacula. tom.8.17.m.
sermões laudare in Deo.qd fit.Eo.fo.8.f.
sermo Dei ideo bis acutus:qa &c.t.8.5.ab
sermo Dei quando habeat in lingua,& i
do in manu. ibide
sermones Christus dicit suos, qui alibi cit
sermo quem audistis, non est meus, nā
ipse non est ex fe, sed ex patre.tom.9.1.
Augustinus sermonem ab hora matutinali
quando producebat vsque ad prandē
pus. tom.10.5.f.
Non numeranda que in sermonibus audi
tur,sed appendenda tom.10.8.c.
Quare Apostolus dixerit, Humanus sermo,
& non diuinus sermo. tom.10.9.g.
De verbis Apostoli, si delis sermo , & omni
accepiione dignus, sermo. tomo.10.1.g.
Quare Apostolus certiore dicit proneti
cum sermonem . quam vocem de elo
delatam.tom.10.8.5.a.b.
sermo ad seruos. tom.10.16.
Maritus, sermo, vxor, auricula. to.10.9.f.
Christus debet esse author nostri sermonis,
qui est author nostre salutis.to.10.4.f.
sermo vanus, vang conscientię iudex et
mo.10.2.79.K.
serpens in bono,& in malo. tom.3.8.f.
serpentes aprici. tom.1.1.9.f.
serpētes Magorū Pharaonis,vnde.to.3.4.f.
serpentū incāratio,vis diabolica.to.3.2.f.
serperis

petis natura.
pens ad nocendum tar
pens ad viuū, & renou
cui ueritate grauat
et omnia mēbra p
modo caput integrū le
peris mirabilis.
diutius serpens.
corne colit Ophite, 10.
serpens affum contra inc
18. 18. m. & sequen & 2
peno maxime affutia
mendi idem ferpit.
ta serpēt quadruple;
sequen. mobil
serpente diaboli. to. 1. 2.
tom. 4. 2. 3. 7. b.
serpens affutia. to. 3. 10. i.
19. e. & seq. 53. 2. c.
serpens dolus & persuas
quare diētūs sapien
tunc ſcis animantibus
122. g. tom. 4. 2. 4. 7. b.
penem quare tentat
penē qūo tentatio d
in verba prolata in
merit Adā credere
1. 4. b.
operi diaboli, in ten
cum Eua inimicitia
poena. ibidem. g. h.
caput calcare, qui
10. g. & sequen.
diabolus, Eua affectu
na in paradiso, hæret
parat.
in paradiso Christi
affirmant
moris.
znei historia. to. 3.
10. 10. 7. d. e. & 178. c.
znei exaltatio, qui
44. 3. g. 10. 6. 66. e. to.
c. & 178. c. d.
serpens in deserto fac
aureus, vel argente

IN DIVVM AVGVSTINVM

reptantis natura. tom. 4. 122. f
 pens ad nocendum tardior. eodē. 304. h
 pens diu viuit, & renouatur. tom. 5. 69. b
 ūo cū vetustate grauatur, deponat pellē,
 & offert omnia mēbra percutienti, dum
 modo caput integrū seruet. to. 8. 189. fg
 pens mirabilis. tom. 5. 86. e
 idaurius serpens. ibidem. h
 pentē colūt Ophite. to. 1. 275. c. to. 6. 5. e
 pentis astutia contra incantatorem. to.
 8. 188. m. & sequen. & 229. a
 serpente maxime astutia viger, & dolus
 nocendi, idem serpit. ibidem 332. c
 tutia serpētis quadruplex est. to. 10. 280.
 c. & sequen. ibid. dū. 318. b. 319. c. 320. d.
 serpente diabolus. to. 1. 276. a. b. to. 3. 218.
 b. to. 4. 237. b. ibid. 238. a. 239. b. 240. c.
 pentis astutia. to. 3. 10. i. tom. 4. 122. f. to.
 8. 189. e. & seq. 532. c
 pentis dolus & persuasio. tom. 3. 217. h
 pens quare dictus sapientior, siue cali-
 dior cunctis animantibus. tom. 3. ibidem
 m. & 222. g. tom. 4. 247. b
 r serpente quare tentatio. tom. 3. 219. l
 r serpente quō tentatio diaboli. eo. 122. e
 pens an verba prolata intellexerit. ibid. f
 i potuerit Adam credere serpenti. tom.
 3. 224. b
 pens operi diaboli, in tentando ministra-
 rit. tom. 5. 125. d
 pens cum Eua inimicitia. tom. 1. 276. h. i
 pens poena. ibidem. g. h. tom. 1. 223. fg.
 pens caput calcare, quid mystice. tom.
 1. 403. g. & sequen.
 pens diabolus, Eua affectus. tom. 1. 276. b
 pens in paradiso, hareticorum venena
 significat. tom. 1. 279. b. c
 pens in paradiso Christum fuisse, Ma-
 tthei affirmant to. 6. 7. m
 pens morsus. tom. 10. 71. d. e
 pens ænei historia. to. 3. 341. m. to. 5. 83.
 tom. 10. 71. d. e. & 178. c
 pens ænei exaltatio, quid præfiguravit.
 tom. 4. 433. g. to. 6. 66. e. to. 9. 24. k. to. 10.
 11. c. & 178. c. d
 pens serpens in deserto tactus fuit æneus,
 non aureus, vel argenteus, & huiusmo-
 di. tom. 10. 178. c
 pens morsus, aspectione serpētis ænei
 nantur. tom. 10. 100. m
 E. hias rex serpente cōtriiuit. to. 5. 83. c

serpens exaltatus in eremo, & serpens Moy-
 si deuorans Magorū serpētes, quid signi-
 ficient. tom. 8. 250. b. & 1. m.
 Recordatio cognitioni Dei, & morū emē-
 datio serpētis signo prouenit. to. 4. 304. h
 serpētis aspectu egēt, & paruuli. to. 7. 222. d. e
 A serpente sanari, magnum sacramentum.
 tom. 9. 25. b
 serpens sēper suggerit iniquitatē. to. 10. 142. a
 serpens hæreticus, Eua ecclesia. to. 1. 279. b
 A serpente manducari quid. tom. 3. 252. c. d
 serpētis nomine, peccatum appellatur. to.
 8. 123. l. tom. 9. 24. k. tom. 10. 71. g
 serpens diabolus. tom. 10. 26. d
 serpens pro sapientia. tom. 10. 171. b
 Tu domine seruabis nos, & custodies nos a
 generatione hac in æternum, exponitur.
 tom. 5. 107. e
 Q. Seruilius. tom. 5. 25. i
 seruilius prætor. tom. 5. 28. a
 Quis quibus dominis seruiat. tom. 4. 413. c
 si seruiat bonus, liber est, malus autem etiā
 si regnet, seruus est. tomo. 5. 3. e
 seruire volunt homines victi victorib prius
 interire. tom. 5. 168. d
 sicut seruientibus prodest humilitas, ita do-
 minantibus obest superbia. eodē. 193. h
 seruiunt multi religiosi a peccato non libe-
 ris sed seruis ipsius. ibidem
 seruitur dominis felicius, quam libidini. to-
 mo. 5. 195. l
 Si dominus celi seruiuit indignis, homines
 seruire debent domino, etiam malo, &
 potestati inique. tomo. 8. 485. i
 Iudei dicentes, Nemini se vnquam seruisse,
 mentiebantur. tom. 9. 66. fg
 seruire pro colere. tom. 3. 81. b
 seruimus Deo ad vtilitatem nostram, quo-
 modo intelligatur. tom. 3. 204. k. l
 seruendum Deo liberaliter. tom. 1. 237. k
 seruendum potius creatori, quam creatu-
 re. tom. 1. 13. k. 236. b
 seruire Deo omnē creaturam. tom. 3. 153
 seruire Deo cedit in bonum nostrum, non
 autem suum. tom. 5. 76. c
 Non seruientes Deo, iustitia carēt. eo. 193. l
 Seruiens Deo obediens peccatis, plus pos-
 sideretur a diabolo, quā qui solum aliena
 tus est a Deo. tom. 5. 201. f
 seruendum Deo in timore & tremore. to.
 8. 222. c

eruire debemus Deo tam in prosperis quā
aduersis. eodem. 251.i
Facit Deo qđ pati nō vult, qđ Deo seruire nō
vult, & vult vt illi seruiat hō. to. 9. 201. g
Quid melius ministrare domino & seruire
an verbum eius audire. to. 10. 24. i
Carne seruire Deo & Deo seruire spiritu,
quid differant. to. 10. 72. i
seruire carne lege peccati. to. 10. 145. i
seruire mente legi Dei. ibidem
Seruitutis nomē, vnde ortum. to. 5. 193.
Seruitus est introducta ppter peccatū. ibid.
Seruitutis conditio. to. 3. 223. h. i. & 350. i
Seruitus vitiorum grauis. to. 1. 212. h. i. & se
quen. to. 9. 66. g. & sequen.
Seruitus misera idololatrarum. to. 1. 242. e. f
Seruitus sub peccato, quē dicatur. ibi. 343. h
Seruitus animę, & seruitus corporis. to. 1.
247. l
Seruitus legis, libertas euangelii. eod. 254.
K. to. 3. 16. l
Seruitus animę carnalis miserabilis. to. 3.
16. l
Seruitus Christianorum grauior quam Iu
dæorum. to. 2. 173. i
Seruitute nostra non indiget Deus. to. 3.
203. K
Seruitutem miserabilem sub diabolo pri
mus homo habuit peccando, pro liber
tate quam concupiuerat ad seipsum con
uertendo. to. 5. 126. d. e
Seruitutis conditio iure intelligitur imposi
ta peccatori. eodem 193. g
Seruitute subdi malis dominis, dummodo
ad peccatum non pertrahantur, nihil in
terest cum parua sit hec vita. to. 5. 31. f
Seruitus non est sine Deo iudicāte. eo. 93. h
Seruitus qua lege ordinatur. ibidem
Cum omnis seruitus amaritudine sit plena,
& cōditione obligati qui seruiunt, in ser
uitute domini, nō erit gemitus, nec mur
mur, nec indignatio. to. 8. 386. f. g
Libera seruitus, vbi charitas non necessitas
seruit. ibidem
Seruitutem debet omnis creatura creatori,
quā cū exhibet, libera est, hanc accipiēs
a domino gratiam, vt ei non neces sitate,
sed voluntate deseruiat. to. 8. 434. c
Seruitus Dei vtilis. to. 5. 195. l
Seruitus pessim a, peccatum. to. 9. 66. i. K
Seruitus duplex. to. 9. 98. b. & fo. seq. c

Deus hominum seruituti, subiecit omni
tom. 9. 168. & sequen.
Seruitus quatuor modis variatur. to. 10.
261. a. b
Debita seruitia sanctis impensa, redduntur,
non dantur. to. 10. 21. i
Nō est laboriosa, sed amabilis seruitus. Ei
perpetuo. to. 10. 260. i
Seruus seruorum. to. 2. 13. f
Seruus & mancipiū, vnde dista. to. 4. 40. i
Serui quomodo tractandi Christianis. to.
4. 40. d
Seruorum origo. to. 5. 19. i
Serui culpa meruit. ibidem
Seruo expedit esse sub domino, & sub pi
cepto. to. 8. 255. i
Seruum te charitas faciat, quia liberum
veritas fecit. eodem 368. i
Bene Christo seruis, si seruis quib. Christi
seruiuit. to. 8. 395. g
serui & ancillę Dei fideles. Ibidem. 47. i
Quomodo finis serui domini. ibidem
Quod serui propter creationem, & filii p
adoptionem. ibidem
Quid sic quod serui habent oculos in n
nus domini, donec miseratur. ibidem
Cū Christo iubente seruis hominib. non
seruis, sed illi qui iussit. to. 8. 484. g
Christus non fecit de seruis liberos, sed
malis seruis, bonos seruos. ibidem
seruus bonus esse non potest, nisi prace
domini sui impleat. to. 9. 97. i
seruus bonus, est seruus & amicus. ibidem
Peccator vult vt meliorem seruum habe
quam illum Deus. to. 9. 201. i
seruus nesciens voluntatem domini sui
ponitur. to. 10. 1. i
Puer Iesus, secundum serui formam, etiā
parentibus suis minor. to. 10. 47. c
A quo quis denictus est, huic & seruus
dictus est. to. 10. 13. d
serui fortis mulieris, vestiti duplicibus, &
Christiani. to. 10. 23. p
De seruo pigro, qui talentum acceptum o
luit erogare. to. 10. 27. h
seruus Tullius, rex Romanus a Tarqui
superbo genero suo occiditur. to. 5. 12. g
& sequentibus.
Seth. to. 5. 21. a
Seth. to. 5. 13. h
Filius Seth, filius resurrectionis. to. 5. 1. i
Seth

IN DI VVM AVGVSTIN VM.

S, resurrectio interpretatur. tom. 5. 137. c.
 S, hiani heretici sic appellati, quoniam Seth
 non orant. tom. 6. 5. e. f.
 In sem filiū Noe Christū esse dicunt. ibi.
 ferinus. tom. 2. 3. 1. a. b.
 Veritas Dei puniendos corripit malos. to.
 5. 3. d.
 Si severitas post iudicium tom. 10. 21. c. d.
 Veritas, quasi sequa veritas. tom. 10. 3. 1. h.
 Verus Episcopus Siulensis. tom. 2. 190. f.
 Verus heresiarcha, unde severiani exorti.
 tomo. 6. 5. g.
 Num non bibunt, resurrectionem cum ve
 ri testamento respuentes. ibidem
 Verianę heresis socia Philumena puella
 ibidem.
 Status Christianus tom. 1. 25. c.
 Si numeri mysterium. tom. 3. 97. h.
 Status a corpore nominatur. tom. 2. 84. h.
 Natus officii, sexui, dignitatib. in sacris
 literis pręscribitur norma viuendi. tom.
 10. 20. f.
 Illina vaticinia de Christo filio Dei, con
 tra paganos & iudeos. to. 2. 249. c. to. 4.
 29. k. 1. & 417. h. i. to. 6. 8. l. & fo. 20. g. h.
 Illi aliqui libri dubie scripti sunt, et nō
 habent certam interpretationem tom. 5.
 26. m.
 Illa Cum 2a. tom. 5. 90. b.
 Illa Erythraea quo tempore fuerit. Eodē
 74. f.
 Illa Samia. ibidem. & 174. l.
 Illa Sibyllę vaticiniis, quibus prędixit passio
 nem Christi. tom. 5. 174. f.
 Illa Sibyllę Erythraę versibus. ibidem
 Illa Cumana ibidem. i.
 Illa maga. tom. 5. 216. a.
 Illa Sibyllinis vaticiniis. tom. 6. 20. g.
 Illarum pręsagia, de filio Dei quatenus
 aleant. tom. 6. 92. l.
 Illas cœli. tom. 3. 244. a.
 Illam diuidere, quid sit. tom. 8. 200. a.
 Illa, interpretatur humerus. to. 10. 168. b.
 Illa depopulata. tom. 5. 28. a. b.
 Illa oppleta, fauilla vi. Eodem. 30. l.
 Argentinum Sicilię salem perhibent an
 ignem fluere. tom. 5. 215. b.
 Quid quinquaginta Sicli pro area Hiebusi
 lati. tom. 10. 226. c.
 Et, aliquando ad similitudinē, aliquando
 ad proprietatem refertur. tom. 8. 486. ik.

De scyriarum regno, currente cū illo Assy
 riorum, quo tēpore Abraham natus est.
 tom. 5. 168. e.
 Scyriarum regnū cōsumptū. tom. 5. 173. i.
 Ex Sigiberto in epistola ad Macedoniū de
 ortu, cōuersione & vita Augu. t. 10. 3. 13. c.
 Signare, quia Deus verax est, quid est. tom.
 9. 28. h.
 Signare quid est, cum dī de Christo, Ideo
 hunc Deus pater signauit. tom. 9. 47. l. m.
 De signaculo sinus, & nephandis mysteriis.
 tom. 1. 265. f. g.
 Signum non esse nisi aliquid significet. tom.
 1. 183. a.
 Signum rerum, verba. ibidem
 Et alia de signis. tom. 3. 3. i. k.
 An signis vt quærimus, ita respondeamus.
 tom. 1. 184. d.
 An signa signis monstrentur. ibidem. h.
 Signa signorum eodem. m. & sequen.
 Signa sui significatiua. tom. 1. 185. b. c.
 Signa rebus illustrantur tom. 1. 188. f. g.
 Signum, quid mathematicis. eodē. 197. l. m.
 Signa, sacramenta. tomo. 2. 6. c.
 Signorum, alia naturalia, alia data. tom. 3. 7.
 i. k.
 Inter signa principatū obtinēt verba. ibid. l.
 Signa verborum literarū. ibidem. m.
 Signa modo proprie, nunc methaphorice
 accipiuntur. tom. 3. 9. k.
 Signum quid sit tom. 3. 7. i.
 Signa vtilia & inutilia to. 3. 16. b.
 Signa Christianorum, & Israelitarum. tom.
 3. 16. c.
 Christiani signa interpretantur. ibid.
 Signorum ratio & expositio. to. 2. 29. a. b. to.
 mo. 4. 333. f. Vide, Sacramenta.
 Signa cœlestia tom. 5. 99. m.
 Signa quę significant videntur sustinere per
 sonas illarum rerum quas significant. to.
 5. 183. g.
 Signum salutis in fronte. tom. 6. 19. a.
 Signa Romana tom. 8. 266. f. g.
 Signa petere satan suggerit tom. 1. 41. l.
 Signa & virtutes faciunt etiā mali. t. 3. 69. m.
 Signa neminem faciunt sanctum. ibidem
 Non fuit aliud signum quod fieret a Moyse
 palā Pharaoni, nisi serpens. to. 4. 303. g. h.
 Christus signis sufficientib. resurrectionem
 suam manifestauit. tom. 10. 202. c. Vide,
 Miracula.

- Silentium nihil est. tom. 1. 268. c. & sequen.
 Silētium perniciosum pastorib. to. 2. 250. g
 Silentium quomodo seruari mandabat digi-
 tus labiis impressus idoli constituti in tē-
 plo Serapis. tom. 5. 169. c
 Silentium Patalorinchitarum hereticorū.
 tom. 6. 8. K
 Silentium, vocis absentia. to. 6. 179. e
 Deus modo silet a iudicio, non a p̄cepto
 tom. 8. 85. d. & 90. i. K. & fo. 153. h
 Silētiū cordis, frigus ē charitatis. eo. 104. K. l
 Silet Deus & non silet. tomo. 8. 154. h. & fo.
 370. e. & 373. a. b
 Christus silentio suo in passione non reus,
 sed istar agni ī nocēs p̄pendit. 9. 117. b. c
 Silere inō Deus dicit, & quare. to. 10. 90. m
 Silere siue taciturnitas Dei, quid. ibidem.
 De eo qđ Prophetā dicit in psalm. Deus ma-
 nifeste veniet & non silebit. Homilia. to.
 10. 106. c. & sequentibus.
 Deus qūo sileat, & loquatur nobis. ibidem.
 De silentio, Sermon. tom. 10. 279. K
 filiqua porcorum cibus. tom. 3. 16. a
 filiquē, doctrinē seculares comparatē. tom.
 4. 117. g
 filuani. tom. 5. 140. c
 filuanus Deus. tom. 5. 53. h
 filuanus Circhenſis Donatista traditor. to.
 7. 85. m. & sequen. copiose.
 filuius Aenē filius. tom. 5. 173. h
 Simeon gaudebat de Christi aduentu. tom.
 5. 72. a. & 158. b
 Simeon, viso Christo, de suo exitu gratula-
 batur. tom. 9. 210. d
 Simeonis senis desiderium, & eius laus. to.
 10. 56. l. & 128. K. l
 Simeon ille senex meruit edoceri super na-
 tuitate Christi. tom. 10. 131. m
 Simeon senex portabat puerum a quo por-
 tabatur. tom. 10. 128. K. l
 Oratio Simeonis de aduentu Mesſie. tom.
 10. 131. m. & sequen.
 Agnouit simeon infantem tacentem, & oc-
 ciderunt iudēi iuuenem mirabilia faciē-
 tem. eodem. 132. a
 Simia. tom. 5. 145. b
 Similaginis tres mensurę quid. to. 10. 161. i
 Simile & equale si differant. tomo. 8. 153. a
 Per similia ad summum bonum excitamur.
 tom. 1. 219. K. l. & sequentibus.
 simile simile nouit. tom. 3. 119. b
 similes sumus dēmonib. p. peccatū. t. 5. e
 similis simili cohēret, dis similis disſimiles
 refugit. tom. 10. 25. b
 Tanto quis est similior Deo, quanto ab in-
 munditia vanę glorię est mundior. t. n.
 5. 44. g
 si Deo quāto similior, tāto fit quisq; p. n.
 quiori nulla est ab illo alia longinquitas
 quam eius disſimilitudo. tom. 5. 79. m
 ille similis est Deo, qui & c. to. 8. 2. i
 Homo voluit peruerſe similis esse Deo &
 factus est similis pecori. ibid. to. 255. c
 Homo in quo similis vel disſimilis fit Deo,
 tom. 8. 271. f. g
 ſicut multis similis esse voluit Christu
 humilitate, ita in claritate cum veni-
 t, nemo illi similis erit. eodem. 306. K
 Quod similitudine vel disſimilitudine a Deo
 dimus aut recedimus a Deo. tom. 8. 37.
 a. b. & fo. 367. c. d.
 Ad similitudinem suam Christus nos in-
 tat, qui per disſimilitudinem recessi-
 mus a Deo. tom. 8. 337. l
 Deus quid in nobis sibi simile requirat,
 9. 174. a. b
 similitudines plerunque fallunt. to. 1. 2.
 h. tom. 9. 42. c. d
 similitudo viſibilis, rei inuiſibili incor-
 niens. tom. 1. 215. i
 similitudines a viſibilib. ad inuiſibilia to-
 modo aſſumantur. tom. 2. 13. i
 similitudines gratę. tom. 3. c
 similitudo de ſpiritu ſuper aquas. t. 3. 102. a
 similitudo quid. to. 3. 165. d. to. 4. 1. l
 Formationes similitudinum in animo. to.
 3. 230. d. e
 similitudinum Christi varietas. to. 4. 120.
 similitudo, equalitas, & imago diſtante. to.
 206. b. & sequen.
 similitudo voluntatis bonę nobis ange-
 ſcit beneuolos & beneficos. to. 5. 73. n
 similitudo in faciebus hominum est mas
 ſecundum naturam, quam disſimilitudo
 tom. 5. 217. b
 Quod de rebus non laudandis trahantur
 cundum quendam modum nonnullę
 similitudines. tom. 8. 188. n
 similitudines in quocunq; loco ſcriptu-
 rum fuerint, circumſtantię ſui exponun-
 tur. tom. 8. 393. b. & fo. 39. n
 similitudines dātur de rebus mortalib. a ſi-
 gnificandam

gificandam rem imm
 383. b.
 De quacūq; creatura
 ni ad creatorē, tu intel
 & ad ora ariſticem crea
 similitudines quę dant in
 ſeris veras, crede: & ſi n
 ſci fama, nec valde cre
 meſt, forte non eſt tibi
 ſuorem ſimilitudo.
 ſimilitudo eius rei nomen
 ſimilitudo.
 ſimilitudines in difficili
 intelligantur.
 ſimilitudines de terrenis a
 danda.
 ſimone mago
 mundū nō eſſe a De
 ſignat reſurrectionem
 nem ſe credi volebat.
 Petrus Romę exp
 dicebat Chriſtum
 meretricem ſua
 ſuit
 hic fuit primus om
 hereticus. ibide
 magum plus del
 ſolorum, quam iui
 ideo emere voleb
 ponebat.
 magū baptizauit
 102.
 volebat ſpiritum ſan
 10. 10. 103. e. f
 pecunia voluit eme
 103. e. f. & ſequen.
 Petrus permiſit Sim
 108. a. b
 magus figura erat di
 quę vniūſquam gra
 105. 125. K
 ſignatur ab his
 plo eiecit oues & b
 10. 20. i. K
 monachos.
 Cyrenzus.
 Cyrenęū loco C
 ſimili credunt.
 Cyrenzus angarian
 Chriſti.
 ſimplicitas veſtigiu

gnificandam rem immortalem. tom. 8.
383. b.

quacumq; creatura similitudo ducta fue-
rit ad creatore, tu intellige similitudinē,
& adora artificem creaturę. eod. 343. b. c.
similitudines quę dant in scripturis, si inue-
neris veras, crede: & si non inueneris, nisi
dici fama, nec valde credas: res ipsa forte
ita est, forte non est: tibi tamen proficit ad
salutem similitudo. tom. 8. 229. a.

similitudo eius rei nomen capit, cuius vst si
similitudo. tom. 10. 40. l.

similitudines in difficilioribus adhibendę
vt intelligantur. tom. 10. 44. c.

similitudines de terrenis ad coelestia aliqua
do danda. ibid.

noniam, a simone mago. tom. 6. 4. k.

non mundū nō esse a Deo factū credidit.

Negabat resurrectionem.

Iouem se credi volebat, & alia.

Hunc Petrus Romę expugnauit. ibidem.

non se dicebat Christum, itemq; Iouē &
Selenem meretricem suam, Mineruam ap-
pellauit. ibidem.

non hic fuit primus omnium Christiano-
rum hæreticus. ibidem. & fo. 204. g. h.

nonem magum plus delectabat potentia
Apostolorum, quam iustitia Christiano-
rum, ideo emere volebat quod vendere
disponebat. tom. 8. 50. l. b. c.

nonem magū baptizauit Philippus in Sa-
maria. tom. 9. 13. e.

non volebat spiritum sanctum emere. tom. 9.
20. i. k. to. 10. 103. e. f.

non pecunia voluit emere domum Dei.
tom. 10. 103. e. f. & sequen.

quare Petrus permisit Simonem volare. to.
10. 268. a. b.

non magus figura erat diaboli. to. 2. 117. l.

nonne vitium quam graue sit & detestabi-
le. tom. 5. 125. k.

noniaci signantur ab his quos Christus a
templo eiecit oues & boues vendentes.
tom. 9. 20. i. k.

simoniacos. tom. 10. 296. e. f.

non Cyrenęus. tom. 4. 170. d.

nonem Cyrenęū loco Christi crucifixū,
Iulidiani credunt. tom. 6. 4. l.

non Cyrenęus angariatus est tollere cru-
cem Christi. tom. 9. 234. e. f.

rum simplicitas vestigium est Dei. tom. 1.

Quomodo in ipsa simplicitate Dei sit trini-
tas. tom. 3. 148. l. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.

solus Deus perfectę simplicitatis. to. 3. 109. f.

simplicitas. tom. 3. 206. c.

Quod de simplici bono genitum est pariter
simplex est. to. 5. 96. f. & seq.

simplex bonum solum Deus est. ibidē.

simplicem nō dicimus Deū, qā solus pater,
sed quoniam hoc est quod habet. ibidem.

simplicia quę dicantur. ibid.

simplicitas sine astutia, stultitia est. tom. 10.
280. c.

simplices quid de Deo quærere debeant. to.
10. 285. a. c.

simplex ineffabili simplicitate. to. 10. 109. g.

Ad simplicianum pergit Augustinus. tom. 1.
51. h. i. & l. m.

simplicianus de vita Victorini. ibi l. m.

simplicianus episcopus Mediolanensis, suc-
cessor Ambrosii. to. 7. 403. e.

simplicianus doctor Augu. to. 10. 287. f.

simplicii memoria incōparabilis. to. 7. 388. i.

Modi simul. to. 1. 104. e.

simulachrorum adoratores. to. 1. 256. e.

simulachrorum pestilens cultus. to. 2. 60. k. l.

tom. 3. 16. a. b.

simulachrorum pulchritudo. tom. 4. 207. l.

Custodes simulachrum custodiunt, & non
econuerso. tom. 5. 2. h.

simulacris dæmonēs alligantur ad decipien-
dum. tom. 5. 73. k.

simulachra quę prius non habebantur, quan-
do fuerunt instituta. eodem. 174. l.

Gaudentius & Iouius in Carthagine simula-
chra confregerunt, & templa euerterunt.
tom. 5. 186. a. b.

simulachrorū vsus quō exortus. to. 6. 127. f.

simulachrorum cultores ridentur. to. 8. 430.
i. & sequen. abunde

Quod per simulachra quę Græce appellant
idola quo nomine iam vtimur, p Latino,
intelligantur dæmonia. eod. 5. 17. e. f.

simulachrorum confractio, post creditum
Euangelium, & aliorum in meliores vsus
commutatio. to. 10. 56. g. h.

simulatio perniciofa. to. 2. 11. k.

simulatio fallax. tom. 2. 13. h. & 17. e.

simulatio & timor Petri. to. 2. 15. c. d.

simulatio Pauli. ibid. i. & seq.

simulatio. to. 3. 25. i. k.

Simulatio

I N D E X

simulatio Petri & Barnabæ reprehensa. to. 4
 3. m. & fo. 101. & 15. d.
 simulatio vel dolus quomodo Iacob simula-
 uit se esse Elau, non fuit malus. to. 5. 156. l.
 Infimulatione officii sunt infidia occultissi-
 mæ. to. 5. 189. f.
 simulatio falforum Christianorum figuran-
 tium imaginem bestiarum. eod. 202. m.
 simulatio in Ecclesia. to. 7. 157. d. e.
 simulata equitas, duplex est iniquitas. to. 8.
 215. f.
 simulata innocentia. ibidem.
 simulatio est iniquitas ibidem.
 simulatores Ecclesiæ sibi congregant iniqui-
 tatem non Ecclesiæ, dum Ecclesiæ secre-
 ta calumniose considerant. tomo. 8. 121. i.
 simulatio vitanda. to. 10. 15. h.
 Qui manet in clauistro & intus habet simula-
 tionem, totus cecidit. to. 10. 314. K.
 sin, quid. to. 10. 174. e.
 sina, mons. to. 5. 171. d.
 sina, interpretatur mandatum. to. 8. 234. f.
 sinapis granum quid signet. to. 4. 111. l. & fo.
 119. e.
 Vires sinapis. to. 10. 269. g. h. & 270. a. b.
 Christus quomodo fuerit singularis ante pas-
 sionem, & post passionem multiplicatus.
 to. 8. 340. e.
 Per sinistram & dexteram in scripturis qd.
 to. 3. 32. c. & 48. f. to. 8. 471. m. & sequent.
 copiose. & 520. m. & 525. e. f.
 sinistra nesciat qd faciat dextera in eleemo-
 synis: exponit. to. 4. 148. c. & 405. i. & m.
 to. 8. 471. a. & f. & 529. m. tomo. 10. 156. e.
 sinistra, delectatio laudis. to. 4. 406. m.
 sinistra. to. 4. 402. f.
 sinistra eius sub capite meo, qd fit. to. 8. 472. d.
 In sinistra eius, diuitiæ & gloria quomodo
 sint. ibidem. e.
 sinistra cur præbenda sit percutienti te. ibid.
 sinistra nostra, vtilis est temporalis. to. 8. 520.
 m. fo. 551. f.
 Contra eos qui de sinistra faciunt dexteram
 eodem 521. a. b.
 Qualiter de sinistra transeat ad dexteram.
 to. 10. 170. g. h.
 sinistra vtamur ad tempus, dexteram deside-
 remus in æternum. to. 8. 551. e.
 sinistra desperationis, & dextera præsumptio-
 nis, & iñter istas tenenda via media. tomo
 10. 46. d.

sinistra vanitas. to. 10. 150.
 sinistra quid. ibidem.
 De sinistra semper festinandum est fugere
 dexteram. to. 10. 21. f.
 Qui sint futuri iudicio ad sinistram. tomo
 273. a.
 sinus Abrahæ to. 2. 81. h. & 132. e. to. 3. 20. h.
 & 23. i. g. to. 10. 184. c.
 sinus Abrahæ num corporeus. to. 7. 391. f.
 In sinu Abrahæ iustorum animæ diem iu-
 cii secure expectant. to. 8. 9. h.
 sinus & vterus Dei, p. secreto. ponunt. to.
 84. g. h. & 298. i. & fo. 424. d. tomo. 9. 2.
 sinus patris quid. to. 9. 7. c.
 Quid sit sinus Abrahæ. to. 10. 18. c.
 Vide, Abraham.
 Mons sion Iudæam significat. to. 5. 17. l.
 sion, ipsa est quæ Hierusalem. to. 7. 169. h.
 8. 363. i. to. 9. 81. b.
 sion, speculatio interpretat, & significa-
 clesiam, to. 5. 165. g. to. 6. 23. e. f. to. 8. 1. m.
 & 20. d. & fol. 163. g. h. & 218. d. e. & f.
 363. i. & 497. K. & fo. 510. m. & sequen-
 sion mons est, & a meridie contrarius
 loni. to. 8. 14. g.
 sion, & filia sion, eadē est ciuitas. eod. 2. 1. m.
 sion quasi patria est Iudæorum, sed
 sion Ecclesia est Christianorum. to. 8.
 273. e. f. & 288. l.
 sion terrena, vmbra gestauit cœlestis. d.
 315. l.
 Quid sit ædificare sion. to. 8. 37. d.
 Quod significet omnem animam fidelē.
 eodem. 363. h. i.
 sion quomodo æterna, & quomodo cari-
 ua. to. 8. 486. h.
 sisara, gaudii exclusio interpretatur, & d.
 figuret. to. 8. 30. d.
 De siti formanda. to. 1. 4. m.
 sitis bona. to. 3. 3. f.
 Nihil sitit Christus nisi bona opera nota.
 to. 8. 84. g. & 136. i.
 sitire quid debeamus. eodem. 1. 4. m.
 Qui sitit in isto seculo, in futuro satiabitur.
 to. 8. 210. c.
 sunt qui sitiunt sed non Deo, ipsum dese-
 rium sitis est. ibidem. g.
 sicut caro sitit aquā istam, sic anima sitit
 tem sapientiæ. ibidem. m.
 sitienda iustitia, sapientiæ. ibidem. g.
 Qui Deo sitiunt, vndiq; debent sitire & ani-
 & carn

INDI VVM AUGVSTIN VM

Si quis fuerit primò in isto maloin quo
st, nunquam peruenit ad bonum quod
est Deus. tom. 9. 17. f. ibidem. l. m.
Si sine fatietate. tom. 9. 19. h.
Si multiplex inscripturatom. 10. 17. f.
Si Christi spiritualis. tom. 8. 24. f.
Si, in euangelio quid. to. 10. 10. f.
Si bar Chritus in cruce, & qd. it. 10. 18. f.
Si aut episcopus Romanus citat. to. 7. 24. 7.
keracta. tom. 1. 25. c. 1.
Si sepiusco. & martyrt. r. 2. 5. c. to. 9. 5. 2. a.
Si alinterpretat vana vetustas. to. 8. 199. d. e.
Cid prodest sobrietas, qui ebrietate exer-
et. tom. 9. 207. c.
Sobrietas mentis & corporis castitas est. to.
126. m.
Sobrietas cor hominis preparatur facit. ibi.
Sobrietas conquentes & proprietates. ibi.
em. m. & sequentibus.
Sobrietas, sanitas est animæ & corporis. to.
125. 2. f. g.
Sobrietas & ebrietatis comparatio. to. 10.
09. d. & i.
Societas sanctorum. tom. 2. 28. k.
Societas humana. tom. 3. 50. f.
Societas populi quomodo consumitur. to.
143. a.
Societas bonorum & malorum angelorū
ifferunt octo differentiis. tom. 5. 102. K.
Societas mortalium diuiditur bellis. eodē.
68. d.
Socialem vitam beatam dicunt Academici.
om. 5. 188. m.
Sociali amore latent fictio & infidię eo-
lem. 186. d. & sequen.
Societas ab Academicis distinguitur in qua
uoi gradus. ibidem.
Societatem humanam alienauit linguarum
luerfas. ibidem.
Sociali amore est quedam muliebritas.
ibidem. 190. c. & sequen.
Scii sumus Apostolorum, quia fidem cō-
nunēm habemus. to. 9. 124. h.
Si focii passionum sanctorum fuerint, si
nūl & consolationis erunt. to. 10. 25. 9. m.
Societas & conuersatio quid possit. tomo.
10. 120. e.
Socrates præceptor Platonis. tom. 1. 102. h.
tom. 4. 127. g.
Socraticus lepos. tom. 1. 154. i.

Socratis dictum. tom. 1. 195. m.
Socrates de diis quid senserit eodem. 33. h.
Socratis sententia de viro bono. 2. 26. g. &
sequentibus.
Socrates dicit nostrum discere, esse reme-
morari. tom. 2. 10. a.
Socrates omnia hominum sapientissimus.
tom. 4. 127. h. & fo. sequi.
Socratis sententia, vnum quousque Deum sic co-
li oportere quomodo seipsum colendum
preceperit. tom. 4. 129. i.
Socrates Archelai discipulus. tom. 5. 65. g.
Socrates primo philosophiam moralem in-
uenit. ibidem. 65. c.
Socratis mortis causa. ibidem.
Socrates veneno occiditur. ibidem.
Socrates philosophus occisus fuit invidia.
ibidem.
Socrates in philosophia morali excelluisse
memoratur. ibidem.
Atheniensis ciuitas publice Socratem luxu-
tom. 5. 65. e.
Socratis accusatores occiduntur. ibidem.
De Socratis Deo. to. 5. 69. & sequen.
Socrates. tom. 5. 179. d.
Inter focum & nukum memorabilis bene-
uolentia. tom. 1. 5. d.
focrus Ecclesie, synagoga. tom. 8. 133. m.
focrus Petri sanara. tom. 4. 133. f.
focales mali, contagiosa res. tom. 1. 33. c. d.
fodalitas nulla tam felix, in qua non aliquod
flagitium existerit. tom. 2. 195. e. f.
focales dñr vnus coniuuii. tom. 9. 233. i. k.
focales vnde dicti. tom. 10. 43. g.
fodalis Sampsonis, eius uxorem ducens, hæ-
reticos figurabat. tom. 10. 181. h.
E fodomis exire more vxoris Loth. tomo.
4. 27. d.
In fodomis quare permiserit Deus perire
infantes. tom. 4. 244. m.
fodomica vindicta. tom. 3. 237. c. tomo. 9.
193. d.
De fodomorum ciuitatibus exultis, & po-
mis exultis. tom. 5. 152. f. & 215. a.
De terra fodomorum, cuius natura conuer-
sa est in foedisissimam diuersitatem a con-
ditore naturarum. tom. 5. 217. c.
fodomitæ non videntes ostium Loth, eis
presens, & tamen alia videbant, percussus
fuerunt a orasita. tom. 5. 235. e.
fodomitas coluerunt Caiani heretici. 6. 5. e.
fodomam

Sodomā iustificare. tom. 3. 6. d. tom. 7. 153. l.
Sodomitæ iustiores quam Iudæi. to. 7. 153. l.
Sodoma & Gomorra non infidelitate, sed
 luxuria damnata. tom. 9. 195. b
Pluvia sulphurea Sodomorum, tentationes
 tom. 10. 26. c
Sodomitarum cōsuetudo mala. to. 10. 37. l.
Sodoma cæcitas interpretatur. to. 10. 29. h
Quid sit fugere Sodomam. ibidem.
Sodomiticum peccatum, est immunditia
 Deo summe odibilis. tomo. 10. 30. g. h
Sol, quid. to. 10. 155. m
Sol, duplex. tom. 10. 155. k
Solis creatio. tom. 3. 168. c
Sol forte accensus est ex illa luce prima. to.
 5. 94. i
Sol est vnus in vno mundo, Dixerunt tamē
 quidā, quod anima vna ex peccatib. vni-
 ta sibi erat tanquā carceri. Eodē. fo. 99. K
Solem esse lapidem ardentem dixit Anaxa-
 goras. to. 3. 180. e
Sol circulum signiferum p. annū complet.
 tom. 3. 163. b. c & 171. f
Solis & lunę cursus. to. 3. 237. K
In sole, esse lucere, & illuminare. to. 1. 175. c
In sole calor & splendor. to. 10. 114. d
Sol, candor, & calor, & tria sunt vocabula,
 & tria vnum. to. 10. 55. d. e & 217. b
Solē & lunā sentire, metaphoricos. to. 1. 22. i
Sol aquilarum oculos vegetat. Eodē. 259. b
Solis & lunę statio. tom. 3. 242. h & sequen.
Sol stetit. tom. 5. 217. in
Sol retrocedit. tom. 5. 247. K
Sole præstantior musca. tom. 6. 47. c
Sol pro manifestatione. to. 6. 194. g. h. tom. 7.
 35. c. tom. 8. 31. g. & i.
De sole, lunā & syderibus quæstio. to. 6. 207.
 f & 210. b
Sol non occidat super iracundiā vestrā, duo
 bus modis intelligi potest. tom. 8. 40. d
Sol prius vestit montes quā terram. Eodē.
 88. i. K
sub sole non est, quicquid visibile non ibi.
 110. c. d
Sol iustitię quib. oriatur, & non oriatur. to.
 8. 191. k. & 397. a. b. & fo. 544. a. b. & fol.
 575. d. c
Cum sole permanere & ante lunam, quę
 sit. Eodē. 257.
Solis nomīne tempora designantur, ibidem
 256. b

Sol cognouit occasum suum, quid sit. to.
 8. 37. c. & sequen.
Sol quos non vrat per diem eodem. 472. l.
Sol quomodo factus sit in potestatem Iu-
 & c. tom. 8. 517. m
Sol occidit, & quare. tom. 10. 187. b
Solis obscuratio in passione Christi. tom.
 2. 109. g
Solis obscuratio prophetata. tomo. 4. 27. i
Solis obscuritas indicauit cælus iudęorū
 in passione Christi. tomo. 5. 293. g
Solis eclipsis, in passione Christi, non
 naturalis. ibidem.
Solem lunamve quid faciat deficere. to.
 7. 259. d
Sol obscuratus peccata sunt maiorum
 clesiā obsc. rantium to. 9. 144. f. g. & i.
Sol & luna naues Manichęis. tom. 2. 165. l.
 tom. 6. 7. g
De sole Manichęi quid sentiant. to. 6. 114. a
 & sequentibus.
Solem coluerunt Manichęi. tom. 1. 267. e
 279. b. tom. 2. 102. l. to. 6. 95. i. k
Orantes, contra solem & lunam. to. 6. 114. a
 & fo. 51. c. d. & 95. i. K
Nec ideo est adorandus quia aliquando
 scripturis Christum significat. to. 7. 21. d
 & 397. b. c
Solatiū vera & certa in hac vita nulla sit.
 tom. 2. 182. l.
Homines boni videntur in hac vita præ-
 re non parua solatia. tom. 1. 181. a
Victorię inania miserorum solatia. tom.
 5. 25. f
Solatiū animæ & corporis. tom. 8. 21. m
Vnde dicatur solemnitās, tomo. 10. 22. m
Deo solemnitās quorū annis celebratur,
 quod semel factum est, de memoria
 leatur. ibidem.
Soliloquiorum libri I I. to. 1. 172. g. & i.
 Retracta. 8. 2
Soliloquia cur inscripta. tom. 1. 9. a. & l.
 179. a
Soliloquiorum, animæ ad Deum, liber
 9. 164. 2. & sequentibus.
Sollicitudo docet, quos negligentes secū-
 tas fecit. tom. 2. 6. e
Sollicitudo Dei circa nos. to. 9. 1. l.
Sollicitudo erga salutem animę est appē-
 da. tom. 10. 17. a
Solæcismus quid. tom. 4. c
 solæcism

IN DIVVM AVGVSTINVM

cecissimos & barbarissimos postea amant.
omo. 1. 161. a.
on claret. to. 5. 15. d.
onis leges Romani ab Atheniensibus mu-
uarunt. ibidem.
uere legem quid est. to. 5. 202. h.
x solueritis in terra, soluta erunt & in cœ-
lo exponitur. to. 10. 103. c.
n quia solus sit pater vel filius vel spiri-
tus sanctus, vel sola sit trinitas, ut dicunt
Sabelliani ideo simplex est Deus. to. 5.
96. f. g.
norum imagines & ludibria. to. 4. 64. h. i.
to. 2. 135. h. i. to. 3. 127. g. & 225. 8.
nnia Venerea. to. 3. 228. i.
tiones de somniis refelluntur, to. 1.
152. g.
onia Daniel interpretatur, to. 3. 248. c.
norum quinque genera. to. 3. 302. c.
nantes quomodo per phantasiā pos-
sunt aliis apparere. to. 5. 172. l.
i somnium indicant, cur, quasi, addant.
om. 8. 15. i. i.
nium pauperem diuitem facit, euigila-
tio pauperem. to. 8. 25. g. h. & 275. c.
quid scribantur somnia parum in scri-
pturis. to. 10. 34. g.
i somnio Ioseph, Sermo. to. 10. 167. m.
nium Ioseph de sole, luna, & stellis vn-
tecim, in Christo perfecte impletum, est.
om. 1. 168. d. e.
onus & somnia, actus animæ. r. 1. 206. l. m.
onus non adimit aīe vires. Eod. fo. 194. f.
ono membra languescunt. to. 1. 201. c.
omno & vigiliis medium quiddam. to-
no. 1. 233. c. d.
or Adæ quid adumbret. to. 1. 276. K. l.
omno qui debet esse quietus, quomodo
ludatur a demonibus. to. 5. 123. 1. d.
onus pro morte poni solet. to. 8. 6. i. K.
lo Deus donauit somnū corpori, quo re-
antur membra corporis, ut possint vigi-
ntem animam sustinere. eodem. 210. d.
onus venit ad oculos requie temporum.
om. 7. 505. K. l.
ominis vnde animata tam multa videantur
om. 9. 86. m. & sequentibus.
Dilex somnus. to. 10. 22. l. m.
orum numerus quid & quomodo de-
rehendatur. to. 1. 131. b.
orum diuersorum moderatus cōcentus,
129. l.

cōcordi varietate, compactā bene ordina-
te ciuitatis insinuat vnitatem. to. 5. 164. l.
sonorum tria sunt genera, voce, flatu & pul-
su, & significant mentem, & spiritum &
corpus. to. 8. 581. l. m.
sonus Apostolorum ideo in omnem terram
exiuit, ut tu in cœlum intres. to. 8. 31. g.
sophi, qui. to. 5. 74. l.
sophisticatur Augustinus. to. 1. 177. 2.
Qui sophisticè loquitur, odibilis est exponi-
tur. to. 3. 13. K.
sophisticè captioſa. ibidem. K. l.
sophista, sapientes. to. 3. 36. f.
sophonias quo tempore prophetauit. to. 5.
5. 178. a.
soranus medicus. to. 7. 357. d.
Retracta. to. 1. 27. h.
Qui in sordibus est, sordescat adhuc. to. 5.
9. 150. g.
Nihil sordidum inueniat dominus in anima
nra, si nihil in domo nostra volumus sor-
didum inueniri. to. 10. 123. e. f.
Qui sordibus inquinatus ad festiuitatem do-
mini accesserit, terribilem a domino re-
cipiet in die iudicii sententiam. ibidem. K.
A foricibus cum vestis roditur, superstitio.
to. 3. 11. f.
Vis sortis. to. 1. 36. h. i. & 48. g. b. & l.
sortitio sedat contradictiones. to. 2. 234. i. K.
sortis non aliquid mali est, sed res ex in dubita-
tione humana diuinam iudicans volunta-
tem. to. 8. 57. K. l.
sortis nomine gratia Dei qua saluati sumus
appellatur, quia in sorte est electio sed vo-
luntas Dei. ibidem.
sortes ex promissione Dei partes heredita-
tis vocantur, quæ populo sunt distributæ
to. 8. 233. g.
sortilegi non querendi. to. 2. 119. K. to-
mo. 8. 57. l.
sortilegi cur non sint consulendi. to. 8.
252. m.
sortilegi fugiendi Christianis. to. 9. 14. K.
& sequentibus.
Vide de Mathematicis.
spatia seculorum definita. to. 5. 106. x.
species rerum in anima. to. 1. 62. l.
species quid sit. to. 1. 98. e. to. 10. 75. g. h.
species ex Deo est. to. 1. 237. d.
species a specie vicissim gignitur. to. 3.
129. l.

Est

Est species vna summa omnino incommutabilis, quæ est principium omnium. *tom. 3. 67. c.*
 Species intelligibiles mens quidam nostra conspicit, sed ubi deficiunt, nesciendū cōdiscit. *Eodem. 101. d. e.*
 Species duplex, vna quæ adhibetur exterius, altera intrinsecus habet causa efficientes. *tom. 5. 111. h. i.*
 Species omnium animalium fuerunt abegerunt in diuinā mēte secundum Platonem. *ibidem. 111. c.*
 Species domus, cuius spolia diuiduntur, quæ sit. *tom. 8. 232. l. m.*
 sunt tres species rectitudinis scolasticorum. *tom. 10. 305. h.*
 Christus, cur speciosus præ filiis hominum, non præ angelis. *tom. 8. 133. e. f.*
 Christus est filius hominis, tamen speciosus præ filiis hominum. *Eodem. 388. m.*
 Christus quomodo speciosus sit, qui legitur non habuisse speciem neque decorem. *tom. 8. 387. b. c.*
 Spectacula tragica. *tom. 10. 33. f. g.*
 De inani gaudio & dolore eorundem. *ibidem. & sequentibus.*
 Spectacula sunt vanitates & insanie mendaces. *tom. 8. 116. e. f.*
 Quæ spectacula sint danda Christiano, vta spectaculis vanis retrahatur. *ibidem. 11. k.*
 spectare si vis, esto spectaculum. *tom. 8. 111. b. & 115. l.*
 Aliud sit in spectaculis mundi, quam in spectaculis Dei. *ibidem. 115. m. & sequentibus.*
 Post spectacula euntes corrigite arguendo, consolamini alloquendo, exemplum præbete bene viuendo. *tom. 8. 159. a.*
 Spectacula Christiana martyrum. *eodem. fo. 116. i. k.*
 sunt spectacula quædam appetenda, & quædam fugienda. *tom. 8. 298. l.*
 Spectacula curiosa in quæ mutata sunt alia. *tom. 9. 240. i. & sequenti.*
 Comparatio spectaculorum gentium, ad faciem scripturæ spectacula. *ibid. utrobique*
 spectaculorum theatralium detestatio. *tom. 10. 101. a. b.*
 spectra. *tom. 3. 188. d.*
 specula magna non reddunt maiores imagines & cetera. *tom. 2. 208. c.*
 Speculatores, quare constituti sint in ecclesiis. *tom. 5. 4. l.*

Specula dicitur ubi ponantur custodes. *mo. 8. 3. 77. l.*
 Speculari est prospicere, vel conspiciere intendere, ut videas. *Eodem. 361.*
 Locus Ezechielis. 33. de speculatore declaratus. *tom. 1. 642. i.*
 Speculum Augustini. *tom. 1. in Pofsidon. tom. 3. 360. f.*
 Speculum in quo Deus videtur. *tom. 3. 14.*
 Speculum & enigma, quid. *ibidem.*
 sperantes in Deo quomodo salui facti dicuntur. *tom. 2. 84. c. d.*
 Non sperat, sed Deus tentat, qui non caret periculis. *tom. 5. 145.*
 sperantem vix latro vnus in cruce, in palatio Christi, nunc vero sperant omnes. *tom. 5. 213. m.*
 sperantur solum bona. *tom. 8.*
 sperant in Deū qui cognoscunt hominem. *Eodem. 26. c.*
 In domino non sperat, qui inter malos dilabitur. *tom. 8. 411. b.*
 Cur sperandum sit in Deo, nec in aliqua re in homine. *ibidem. 54. m. 57.*
 Ille sperat, qui bonam conscientiam gerit. *tom. 8. 61. f. g.*
 sperandum est misericordia Dei, non in meritis, non de virtute, non de fortitudine. *ibidem. 73. a. b.*
 Quisquis non sperat in dño, miser est, & qui sit, qui non speret in domino. *tom. 8. 7.*
 De nullo viuentis est desperandū. *Eod. 94.*
 Licet iniusti iustos imitentur, non tamen sperant nisi in domino. *tom. 8. 11.*
 Cur sperare debeat homo auxilium a Deo non de se. *tom. 8. 143.*
 Nihil aliud speres in hac vita, nisi laborē tribulationē, & temptationem. *Eodem. 15.*
 In futurum sperant quicunque sperant. *tom. 8. 206. b.*
 Quomodo Christus legatur defecisse sperando in Deum. *tom. 8. 230.*
 supersperare, & si minus vltate composuerit verbum ex Greco, tamen implet veritatis interpretandę necessitatem. *tom. 8. 44.*
 sperare in domino a custodia matutina, & fit. *tom. 1. 499. i.*
 Coepisti sperare ex quo resurrexit dominus noli deficere sperare vsque ad noctem: si non vsque ad noctē speraueris, de leuitate quod

IN DIUVM AVGVSTINVM

quod speraueras. *eo. 3. 12. b*
 id sit sperare vsque ad noctem. *ibidem. c*
 el cur speret in domino. *ibidem. e. f.*
 erando & desperando homines periclitā-
 tur. *to. 9. 57. m. to. 10. 40. d. e*
 id sperent qui sedent in coelo nouissi-
 ma verba negligunt. *to. 9. 14. 1. b. c*
 uersi sperant in & desperant in cogita-
 tiones. *to. 10. 95. K.*
 rantium peruerse periculum. *ibi. m*
 i sperat & non timet, negligens est: qui ti-
 met & non sperat, inanis est. *to. 10. 283. e.*
 Deo spes. *to. 1. 64. h*
 vires ministrat. *to. 1. 201. c*
 spes mea, ab vberibus matris meae: exponi-
 tur. *to. 2. 177. g.*
 ouo comparatur, & quare. *to. 2. 187. a.*
 & seq. *to. 10. 26. d.*
 fidelium, hereditas Christi, *to. 2. 205. e.*
tom. 3. 348. i.
 est in tenebris, & melior est canis viuus
 leone mortuo, exponitur. *tom. 4. 305. e. f.*
 spes. *to. 5. 89. f. & 138. f.*
 ne infelicitatis, est foelix. *Eod. 110. c. d.*
 perdidit discipuli. *to. 5. 213. l.*
 spe resurrectionis viuit hic ciuitas Dei.
 Eod. *115. K. & seq.*
 salui facti sumus. *to. 6. 81. b. to. 8. 235. l. &*
485. d.
 iniquorum mortalis est caduca, fragilis
 transitoria, & inanis. *to. 8. 91. l. m.*
 quæ in Deo est posita, nō confundit. *eo*
dem 94. m.
 impiorum præsens, est fluxa & falsa, pio-
 rum futura, est certa & vera. *tom. 8. 169. f.*
 nostra quomodo factus est Christus. *ibi*
dem. 202. d. e.
 Christianorum, quæ sit. *tom. 8. 210. g.*
 & 221. h. i.
 nostra ancoræ cōparatur. *Eod. 217. d. e.*
 od Deus sit spes omnium finium terre,
 non vnus anguli, nec Orientis vel Occi-
 dentis. *tom. 8. 219. g.*
 spes nostra Deus a iuuentute, non a pue-
 ritia, vel ab infantia. *eod. 250. h.*
 de corruptibilibus præsumpserunt spes
 illorum corrumpetur, nostra vero spes,
 unce. *erit res. to. 8. 270. m*
 diu vocatur spes quæ fidei succedit, quæ
 siu non videtur quæ speratur. *Eod. 336. i.*
 in qua humilitate consoletur hominē.

tom. 8. 448. l. m.
 spes nostram certa, est, quasi res iam per-
 secta sit. *eadem. 480. l.*
 Non semper malum est non habere spem.
tom. 8. 499. d.
 Qui modo est spes tua, erit res tua. *Eo. 558. c*
 spes non ponenda in homine. *to. 6. 2. i.*
 spes nimia misericordiæ Dei, & desperatio,
 plures occidunt. *to. 9. 58. a.*
 Beneficium spei. *eadem. 162. k*
 spes humana in tribus consistit. *ibi. l.*
 Prouocatio spei, in corde peccatoris. *tom.*
9. 182. g. h.
 spes amplius viuēdi, multos p̄dit. *to. 10. 17. a.*
 spem a Deo accepimus. *tom. 10. 26. b. c*
 spes ad quid nos hortetur. *ibidem. d. e.*
 spei quid maxime inimicum. *ibidem.*
 spe periclitantes. *tom. 10. 40. d. e.*
 In quo spes nostra ponenda. *ibidem. 49. a. b.*
 spes & desperatio animas occidunt, & viro-
 bique periculosa sunt. *to. 10. 49. f. Et quali*
ter ibidem, & sequenti.
 spes falsa. *ibidem.*
 spes nostra quando complebitur. *to. 10. 51. c.*
 spes nostra vbi. *tom. 10. 53. g.*
 spes peregrinationi est necessaria. *to. 10. 75. f.*
 De verbis Apostoli, Spe salui facti sumus.
 Spes autem quæ videtur non est spes, Ser-
 mo. *tom. 10. 82. g.*
 spem nostram quid erigat. *to. 10. 115. c.*
 spes est nobis necessaria. *to. 10. 153. a. b.*
 Quæ sit spes firma. *ibidem.*
 Bonorum spes in hoc mundo posita nō est.
tom. 10. 184. k.
 spe, semper in anteriora penetrandum non
 retro respiciendum. *to. 10. 16. e. f.*
 Et de spe plura. *ibidem.*
 Diabolus toto nisu tentat a nobis spem ab-
 scindere. *tom. 10. 218. b.*
 Capitis nostri præcessio, spes membrorum
 est. *tom. 10. 318. i.*
 speusippus, Platonis successor. *to. 5. 68. e*
 sphæræ extremum tardius rotatur, quā me-
 dium. *tom. 2. 208. c*
 sphinga monstrum ab Oedipo soluto eni-
 gmate occiditur. *to. 5. 171. l.*
 spicas confricantes discipuli, quid adūbrent
 tom. 4. 111. g.
 spicæ vulsæ. *tom. 4. 149. g*
 Discipuli spicas sabbato vellebant. *tom. 4.*
308. l. m.

spina ea cur creata & tribuli. tom. 3. 78. a.
 spina dorsi sic aliquando curuatur homo vt
 quasi quadrupedem faciat. tom. 5. 302. f.
 spina significat conscientiam peccati. tom. 8.
 62. c. & fo. sequen. c.
 spine significant peccatores. Eod. 161. m. &
 497. m. & sequen.
 Quid sit conuerti in erumna dum configit.
 tom. 8. 22. f. g.
 Mala facientes sunt spine. tom. 9. 232. d.
 De spina potest vna legi. tom. 10. 42. f. g.
 spina, Phariseus est. tom. 10. 42. f. g. ibidem f.
 Qn spina decerpente botros pugat. ibide. g.
 spine, facta malorum praelatorum & sacer-
 dotum ibidem g.
 spina compunctio poenitentie. tom. 10. 64. l.
 Qui spinas seminant, ignem colligent. tom. 10.
 276. m.
 spinensis, Deus. tom. 5. 35. b.
 spiritus vocabulu πνεῦμα. tom. 2. 135. g. h.
 & seq. to. 3. 141. K. l. & 226. g. & 283. a. b. &
 292. e. to. 3. 337. b. c. to. 5. 119. m. to. 7. 393.
 h. i. & seq. copiose to. 10. 36. i. K. & 69. f. g.
 spiritus sex modis in scripturis dicitur. tom.
 9. 183. f.
 spiritus pro animo. to. 2. 11. e. to. 3. 134. K. &
 191. i. tom. 4. 303. d.
 spūs pecoris t. 3. 149. K. & 226. g. to. 10. 36. K.
 spiritus ventus dicitur. tom. 3. 150. l. & 206. i.
 tom. 10. 36. K.
 spiritus, mens rationalis. to. 3. 226. g.
 spiritus, dicitur etiam Deus. ibid. h.
 spiritus dicitur aer ventus, sed non spiritus
 vitæ tom. 5. 42. b.
 spiritus siue diuinus, siue humanus, siue bru-
 torū, siue iste aer in sacra scriptura dicat,
 semper Græce dicitur πνεῦμα. status autē
 dicitur πνοή. to. 5. 119. b.
 spiritus spiritales significat. tom. 6. 390. c. d.
 Effectus spiritus to. 1. 78. c.
 spiritus vnio, quid sit. tom. 3. 109. e.
 spiritus, & mentis, differentia. to. 3. 226. h. &
 sequen. copiose. to. 7. 393. h. i.
 spiritus inferior mente. to. 3. 226. i. K.
 spiritus corpore prestantior. tom. 3. 228. m.
 De spiritu & anima. to. 3. 281. m.
 spiritus corporeus, aer, ignis. tom. 3. 289. e.
 spiritus rationalis. tom. 3. 292. K.
 spiritus intellectualis. to. 3. 296. l.
 spiritus triplex vis. to. 4. 342. c.
 spiritus & anima. to. 7. 390. K. l.

spiritus dicitur vir, caro mulier. tom. 9. 1.
 Tres spiritus ex ore draconis procedentis.
 mo. 9. 157. g. h.
 spiritus nō fuit tantum spiritus. to. 9. 203. c.
 Prudentia spiritus. tom. 10. 1.
 spiritus superfluous aquis. tom. 1. 78.
 Quomodo ferebatur spiritus, & c. & de Ch.
 tom. 1. 268. d.
 Quis spūs Dei ferebat sup aquas. to. 10. 19.
 spiraculum vitæ. to. 3. 296. g.
 spiritus vitæ. to. 4. 30. l.
 spiritus vitæ est ipse Deus. tom. 5. 42. b.
 spiritus insufflatio, quid. tom. 1. 27. a.
 Qualiter accipienda sit vel illa insufflatio
 qua primus homo factus est in animā
 uentem, vel illa quā dominus fecit, d.
 Accipite spiritum sanctum. tom. 5. 119. m.
 spiritus vitalis mundi. tom. 4. 22. c.
 spiritus vitæ, quare sic dicitur. tom. 5. 119. m.
 spiritus hominis immundus. tom. 1. 78. c.
 spūs hominis, vocat mēs siue rō. to. 1. 2. l.
 & 275. c. to. 3. 47. a. & fo. seq. f. & 115. d.
 226. g. to. 4. 191. i. m. to. 7. 393. h.
 spiritus noster dicitur bisariam. to. 3. 10. a.
 spiritus, noster, quomodo dicatur. ibid.
 spiritus Dei, & spiritus hominis, quomodo
 spiritus fiat. to. 3. 108. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus dicitur etiam in nomine, qui
 mens est. to. 3. 145. K. & 23. i. h.
 spiritus hominis, anima. to. 3. 213. i. & se-
 piose, & 283. l. & fo. seq. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus hominis, animæ quasi maritus. tom.
 4. 198. h. i.
 spiritus hominis factus a Deo. tom. 4. 1.
 spiritus & anima hominis, quid distent
 mo. 7. 393. h.
 spiritus hominum, superbia eorum, qui
 aufertur, quomodo in puluerem co-
 tentur. to. 8. 402. m.
 Omnis homo q spiritum suum sequitur
 perbus est: subde ergo spiritum tuum
 capias spiritum Dei. tom. 8. 1. h.
 spiritu illius aguntur, cuius reguntur in-
 rio. tom. 10. 137. l.
 Duplex spiritus in homine. tom. 10. 36. K.
 Apparitiones spirituum. to. 3. 226. h.
 Confutatio erroris dicentis hominem de
 ta carne esse spiritum. to. 10. 22. m.
 spiritus egressus a corpore, tribus sen-
 vutur. to. 10. 3. K.
 Spu

Spiritus sanctus
 sanctus. to. 3. 56. g.
 sanctus quid sit
 sancto quomodo
 scriptis Dy
 solitarie semper bo
 quare dicatur sanct
 sancti pro: estatio
 que spiritus spi
 de spiritu sancto
 Spiritus sanctus
 sanctus Deus. to. 2. 9.
 345. a. tom. 6. 24.
 Accipite spiritum sanctum. tom. 5. 119. m.
 spiritus vitalis mundi. tom. 4. 22. c.
 spiritus vitæ, quare sic dicitur. tom. 5. 119. m.
 spiritus hominis immundus. tom. 1. 78. c.
 spūs hominis, vocat mēs siue rō. to. 1. 2. l.
 & 275. c. to. 3. 47. a. & fo. seq. f. & 115. d.
 226. g. to. 4. 191. i. m. to. 7. 393. h.
 spiritus noster dicitur bisariam. to. 3. 10. a.
 spiritus, noster, quomodo dicatur. ibid.
 spiritus Dei, & spiritus hominis, quomodo
 spiritus fiat. to. 3. 108. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus dicitur etiam in nomine, qui
 mens est. to. 3. 145. K. & 23. i. h.
 spiritus hominis, anima. to. 3. 213. i. & se-
 piose, & 283. l. & fo. seq. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus hominis, animæ quasi maritus. tom.
 4. 198. h. i.
 spiritus hominis factus a Deo. tom. 4. 1.
 spiritus & anima hominis, quid distent
 mo. 7. 393. h.
 spiritus hominum, superbia eorum, qui
 aufertur, quomodo in puluerem co-
 tentur. to. 8. 402. m.
 Omnis homo q spiritum suum sequitur
 perbus est: subde ergo spiritum tuum
 capias spiritum Dei. tom. 8. 1. h.
 spiritu illius aguntur, cuius reguntur in-
 rio. tom. 10. 137. l.
 Duplex spiritus in homine. tom. 10. 36. K.
 Apparitiones spirituum. to. 3. 226. h.
 Confutatio erroris dicentis hominem de
 ta carne esse spiritum. to. 10. 22. m.
 spiritus egressus a corpore, tribus sen-
 vutur. to. 10. 3. K.
 Spu
 Spiritus sanctus
 sanctus. to. 3. 56. g.
 sanctus quid sit
 sancto quomodo
 scriptis Dy
 solitarie semper bo
 quare dicatur sanct
 sancti pro: estatio
 que spiritus spi
 de spiritu sancto
 Spiritus sanctus
 sanctus Deus. to. 2. 9.
 345. a. tom. 6. 24.
 Accipite spiritum sanctum. tom. 5. 119. m.
 spiritus vitalis mundi. tom. 4. 22. c.
 spiritus vitæ, quare sic dicitur. tom. 5. 119. m.
 spiritus hominis immundus. tom. 1. 78. c.
 spūs hominis, vocat mēs siue rō. to. 1. 2. l.
 & 275. c. to. 3. 47. a. & fo. seq. f. & 115. d.
 226. g. to. 4. 191. i. m. to. 7. 393. h.
 spiritus noster dicitur bisariam. to. 3. 10. a.
 spiritus, noster, quomodo dicatur. ibid.
 spiritus Dei, & spiritus hominis, quomodo
 spiritus fiat. to. 3. 108. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus dicitur etiam in nomine, qui
 mens est. to. 3. 145. K. & 23. i. h.
 spiritus hominis, anima. to. 3. 213. i. & se-
 piose, & 283. l. & fo. seq. a. b. to. 4. 81. a. b.
 spiritus hominis, animæ quasi maritus. tom.
 4. 198. h. i.
 spiritus hominis factus a Deo. tom. 4. 1.
 spiritus & anima hominis, quid distent
 mo. 7. 393. h.
 spiritus hominum, superbia eorum, qui
 aufertur, quomodo in puluerem co-
 tentur. to. 8. 402. m.
 Omnis homo q spiritum suum sequitur
 perbus est: subde ergo spiritum tuum
 capias spiritum Dei. tom. 8. 1. h.
 spiritu illius aguntur, cuius reguntur in-
 rio. tom. 10. 137. l.
 Duplex spiritus in homine. tom. 10. 36. K.
 Apparitiones spirituum. to. 3. 226. h.
 Confutatio erroris dicentis hominem de
 ta carne esse spiritum. to. 10. 22. m.
 spiritus egressus a corpore, tribus sen-
 vutur. to. 10. 3. K.
 Spu

IN DIVVM AVGVSTINVM

Spiritus sanctus,

Spiritus sanctus. to. 3. 56. g. & 75. f. & 256. K.
Spiritus sanctus quid sit. tom. 9. 185. b. c.
I Spiritus sancto quomodo loquatur scri-
ptura. tom. 3. 86. a.
I Spiritus sancto scripsit Dydimus. 4. 45. m.
Spiritus solitarie semper bonam partem
capitur. tom. 4. 223. a. & 337. c.
Spiritus quare dicatur sanctus. to. 5. 100. b.
Spiritus sancti proestatio. tom. 9. 152. f. g.
N quicunque spiritus spiritus sanctus est.
om. 10. 10. c.
Aculi de spiritu sancto. tom. 10. 194. h. i.
Spiritus sanctus Deus. tom. 4. 48. d.
Spiritus sanctus Deus. to. 2. 96. h. tom. 4. 48. d.
4. h. & 345. a. tom. 6. 243. K. l. & sequen.
om. 9. 11. k.
Caron. tom. 1. 25. o. e. & l. tom. 3. 59. h. tom.
2. 40. c. d. & sequen.
Spiritus in diuinis, ad aliquid. to. 2. 235. f. g.
Spiritus sanctus verus Deus non creatura to.
10. 3. 81. b.
Spiritus sancti dignitas. to. 4. 224. K. 337. m.
Patet deitatem spiritus sancti. tom. 4. 345.
d. tom. 10. 224. c. d.
Spiritus sanctus non est creatura, quia ipse
est creator. tom. 8. 70. a. b.
Spiritus Deus est, & presens ubique & to-
tus. tom. 9. 188. a. & seq.
Spiritus sanctus, tertia in trinitate persona.
m. 5. 100. b.
Vnde spiritum sanctum gratia testatur, quia
in baptisma in nomine trinitatis. to.
2. 58. g.
Spiritus patris & filii.
Spiritus sancti pater & filius, vnicum princi-
pum. to. 3. 107. a. b.
Spiritus Deus & Christus, vnus. to. 4. 341. h.
Spiritus patris & filii, spiritus sanctus pro-
a quadam notione huius nominis, in
ris literis nuncupatur. tom. 5. 96. f.
Spiritus sanctus communis patris & filio, po-
tendi eorum sanctitas. eodem. 100. b.
Spiritus sanctum suum esse & patris signifi-
cat, in sufflans in discipulos suos. tom.
14. b.
Spiritus sanctus, vnus patris & filii spiritus,
eiusdem cum patre & filio substantiae. to.
36. K. l. to. 8. 235. i. tom. 9. 106. c. d. to.
10. m. & sequen. & 139. g. h. & 224. d.
Spiritus sanctus dicitur virtus filii, sicut vir-

tus patris

tom. 9. 108. e.
Spiritus sanctus accipit de eo quod est filii
ibidem. m. & seq.
Spiritus sancto annunciente, annunciat pa-
ter & filius. tom. 9. 108. l. m.
Spiritus sanctus non est minor patre & fi-
lio. to. 9. 203. f. g. & 242. l. m.
Nullus hereticus vnquam dixit, in trinitate
spiritum sanctum esse maiorem filio. c. 10. 11. d.
Spiritus sancti, potestas, a patre & filio pla-
ne indiuidua. tom. 10. 11. h. i.
Spiritus sanctus communiter habetur a pa-
tre & filio, quia spiritus est vnus ambo-
rum. eodem. 12. f.
Spiritus sanctus, nec minor patre & filio,
nec eorum minister est. tom. 10. 125. f. g.
Spiritus processio.
Spiritus sanctus a patre & filio procedens.
to. 3. 75. f. & 151. i. k. tom. 6. 23. k. & seq.
tom. 9. 106. c. & seq.
Spiritus sanctus procedit a filio, sicut proce-
dit a patre. to. 9. 106. c. d.
Spiritus sanctus non dicitur natus, sed pro-
cedens. tom. 9. 106. f. g.
Processio spiritus sancti, a patre & filio. to.
9. 190. h.
Spiritus sanctus nec est genitus, nec ingeni-
tus. tom. 10. 140. g. & 191. a.
Spiritus sanctus non est minor filio, licet ab
eum committatur. tom. 10. 214. e.
Spiritus sancti adoratio.
In spiritum sanctum credere. tom. 3. 48. g.
Spiritus sanctus, donum.
Spiritus sanctus donum Dei. tom. 1. 235. e. &
236. g. h. & 247. a. to. 3. 48. m. & sequen.
& 55. c. & 344. l. tom. 9. 29. m.
Spiritus sancti dona, & auxilium to. 2. 140.
i. k. & sequen.
Quomodo in spiritum sancto etiam antequam
daretur, possit doni nomen intelligi, ut
ei semper non aliud fuerit donum esse,
quam ipsum esse. tom. 3. 109. b.
Spiritus sancti septem dona, siue gratiae to.
4. 393. m. to. 10. 203. f. g. & 262. m.
Spiritus sancti donum, ipse spiritus sanctus
to. 3. 107. b. & 154. b.
Spiritus sanctus donum & donatum quomo-
do dicatur. to. 3. 107. i. & fo. seq. b. c.
Spiritus sancti diuersa dona. tom. 3. 354. l. m.
tom. 8. 72. K.
Spiritus sancti donum, remissio peccatorum.

tom. 5. 21. c. d
Ad donū spiritus sancti pertinet, si tibi displi-
ceat malum quod fecisti. tomo. 8. 162. a
spiritus sanctus, Deus & donum Dei. tomo.
10. 10. h
Munus quod spiritus sanctus credentibus at-
tulit. tomo. 10. 50. e. & seq.
spiritus sanctus, donum maximum. ibidē. K
spiritus Dei. tomo. 10. 50. e. & seq.
spiritus Dei ferebatur super aquas. to. 1. 78.
a. b. tomo. 3. 145. a & 167. h. to. 4. 223. b &
239. f. & 248. m
spiritus Dei pro vitali creatura. to. 3. 160. b
spiritus Dei insinuatō. tomo. 4. 39. l. & 38. a
spiritus Dei pro creatura. tomo. 4. 223. a
spiritus Dei, spiritus sanctus. ibidem
spiritus Dei, arra. tomo. 10. 70. b
spiritus qui ex Deo est. tomo. 10. 97. m
spiritus Dei, qd cognoscatur. to. 8. 7. m. et se.
spiritus Dei in homine.
spiritus nolite extinguere, exponitur. tomo.
2. 27. f. g
spiritus timoris nihil prodest, sine spiritu
charitatis. tomo. 3. 305. l
spiritu Dei qui aguntur. tomo. 3. 353. a tomo.
10. 69. h. & sequen.
Vivere secundum spiritum, quid. to. 5. 120. b
spiritus quomodo dicatur scrutari etiā pro-
funda Dei. tomo. 8. 169. b
spiritus confitens Christum venisse in car-
ne, ex Deo est. tomo. 9. 134. d
An heretici confitens Deum in carne venisse,
spiritu Dei habeant. ibid. e. & sequen.
spiritum Dei habemus, si viscera nostra sint
plena charitate. tomo. 9. 137. g
Aliud nasci de spiritu, aliud pasci de spiri-
tu. tomo. 10. 10. K
spiritu ambulare, & concupiscentias carnis
ne perfeceritis. tomo. 10. 36. e. f. & 56. h
Quis spiritus pugnet in homine. aduersus
carnem. Eodem. 36. h. i. & seq.
In spiritu esse, quid. tomo. 10. 58. h. i
spiritum Christi habere. tomo. 10. 62. d
spiritus gratie, quid petat. ibidem. h. i
spiritum nostrum contemnere debemus, vt
accipiamus spiritum Dei. tomo. 10. 74. d
spiritus Dei & hominis, quomodo non so-
lum sine angustia, sed & cum dilatioe co-
habitent. ibidem
Quid est duci spiritu. tomo. 10. 145. a
Fructus spiritus. tomo. 10. 166. f

Spiritus sancti missio, aduentus, datio.
spiritus sanctus bis datur. to. 3. 103. h. et 30.
g. tomo. 9. 93. i
spiritus sancti an possint dare viri sancti
& Ecclesie prelati. tomo. 3. 30. g
spiritus sanctus accepit Christus, & qn. ibid.
spiritus sanctum accepit Cornelius a
baptismo. tomo. 4. 77. h. & 89. b. & 19. i
spiritus sancti aduentus duplex. to. 4. 19. g
spiritus sancti influxus, & varie operatio.
to. 4. 337. d. & seq.
Accipite spiritum sanctum, exponitur. to.
5. 118. i. & sequen.
spiritus sanctus missus ad Apostolos, qd
significet. tomo. 5. 118. i
spiritum sanctum acceperunt Apostoli
igne charitatis arderent. ibidem
De spiritu dando. tomo. 6. 33. i
spiritus domini super quem requiescit.
6. 268. i. K
spiritus ad mensuram datur hominibus
autem Christo. tomo. 9. 2
spiritum sanctum quare non dedit C-
ristus ante suam resurrectionem, & q-
modo Euangelium dicat eum non d-
cum Symeon dicatur Christum in sp-
tu suscepisse. Eodem. 2. i
spiritum sanctum nondum datum dicit
Christus, eo quod non esset glorific-
cū multi sine spiritu sancto loquerent-
to. 9. 82. g. h
sanctum paracletum quomodo Christi
miserit Apostolis. tomo. 6. 1
spiritum sanctum quomodo dicebat C-
ristus sed daturum Apostolis si diliger-
quem qui non habent, diligere non o-
se alibi docet. ibid.
Christo presente non missus est spiritus
sanctus ad Apostolos. tomo. 9. 1
Adherendo Christo carnaliter, non ne-
tur spiritum sanctum accipere. ibid. e
Discipuli imperiti & idiotę, spiritus sancti
aduentu subito omnes scientias &
linguas didicerunt. tomo. 9. 6
spiritus sanctus venit super centum viros
homines sedentes in Hierusalem. ibid.
spiritus sancti missio, quid operetur in ho-
minibus. tomo. 9. 17. K
spiritus sancti signa datio tollit seruitutem
& dat libertatem. tomo. 9. 10. b
spiritus sancti signa ad aiam venientis. 9. 17. d
Quid

Quid Apostoli, accepto
gentium linguis
sequen.
spiritus quid attulerit sp-
to. 10. 50. e.
ulla post missum spiritu
mo incredulis.
spiritus ad virginem
spiritus non mittitur
seruans sit Deo impe-
post Apostolos spir-
putat modo spir-
est dignus accip-
quod Christus di-
pot venire, nisi eg-
Christus bis dedit
10. 19. f.
spiritus sancti, Se-
to. 10. 20. m. & 22. r. h. d.
spiritus sanctus qual-
quando missus
sancti missio visibili
sancti sensibilis dem-
K. l.
sanctus varie datus. t-
copiole.
sanctus in primitia
spiritus
spiritus sancti mod-
sanctus in specie colu-
sanctus per columba
sancti substantia nec in-
gem est transmutata.
sancti descensus in lin-
to. 10. 615. 6. d. tomo. 7. 3
sanctus cur in linguis
modo quibus datur sp-
loquantur omniū ling-
570. K.
sanctus diuinus in ling-
quid significet.
spiritus sancto tota
minibus erat, sed i lu-
Quid

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quare Apostoli, accepto spiritu sancto, om-
nium gentium linguis locuti sunt. tom. 10
11. m. & sequen.
redituris quid attulerit spiritus sanctus. to-
mo. 10. 50. e.
illa post missum spiritum sanctum excu-
lacio incredulis. ibidem. h.
ritus sanctus ad virginem missus. tomo. 10
12. 7. l.
ritus sanctus non mittitur, quia subiectus
ac seruans sit Deo imperati. to. 10. 220. a.
ulti post Apostolos spiritus sancto reple-
i sunt. ibidem. i. k.
quid putat modo spiritum sanctum non
lati, non est dignus accipere. to. 10. 221. b.
Quid est quod Christus dixit, Spiritus san-
tus non potest venire, nisi ego abiero. ibi. h. i.
Quare Christus bis dedit spiritum sanctum
tom. 10. 3. 19. f.
Induentu spiritus sancti, Sermones duo. to
10. 10. 220. m. & 221. h. & 319. k.
spiritus sanctus qualiter, &
quando missus.
ritus sancti missio visibilis. tom. 3. 87. i. k.
ritus sancti sensibilis demonstratio tomo.
104. k. l.
ritus sanctus varie datus. to. 10. 103. g. h. &
sequen. copiose.
ritus sanctus in primitiua Ecclesia appare-
at datus. ibidem. d.
Aenius spiritus sancti modus. tom. 10. 221.
ritus sanctus in specie columbe, quid pre-
curauit. tomo. 3. 255. d.
ritus sanctus per columbam & ignem qua-
ostensus. tom. 4. 180. l. to. 9. 11. i.
ritus sancti substantia nec in columba, nec
ignem est transmutata. tom. 8. 185. d. e.
ritus sancti descensus in linguis igneis quod
net. to. 6. 156. d. tomo. 7. 35. d. e. & 50. e.
mo. 8. 353. c.
ritus sanctus cur in linguis venerit. tomo.
11. i.
Quemodo quibus datur spiritus sanctus;
non loquantur omnium linguis sicut prius.
dem. 570. k.
ritus sanctus diuisus in linguis, & in colu-
mnis, quid significet. to. 9. 12. g. h.
Adueniente spiritus sancto tota Ecclesia in pau-
hominiibus erat, sed in linguis totus or-
erat. tom. 10. 221. c.

spiritus sancti missio quinquagesimo die, fi-
cut lex in Sina. tomo. 4. 49. b. & 264. c. to-
mo. 6. 155. l.
spiritus sanctus quando missus. tomo. 6. 38. i.
spiritus sancti missio est conformis dationi
legis in monte Sina. tom. 10. 61. b. c.
Spiritus sancti inhabitatio.
spiritus sanctus habitat in paruulis baptiza-
tis. tom. 2. 84. c.
spiritus sanctus aliter adiuuat nondum inha-
bitans, aliter inhabitans. tomo. 2. 138. i.
spiritus sancti sensibilis demonstratio, quo-
modo accipienda tom. 3. 104. k. l.
spiritus sanctus loquutus est per Prophetas. ibid. i.
spiritus sancti repletiones. tom. 4. 223. c.
spiritus sancti templa credentes. to. 6. 216. b.
c. & fol. sequentibus. c.
spiritus sanctus etiam in Patriarchis. tomo.
7. 292. i. k.
spiritus Dei plenus est mundus. to. 8. 527. a. b.
spiritum sanctum non habent, ab Ecclesia
segregati. to. 10. 12. a.
spiritus sanctus loquutus est in Prophetis &
Apostolis tomo. 10. 12. f. g.
spiritus sanctus est in tota Ecclesia, sicut ani-
ma est in toto corpore & qualibet parte
eius. tom. 10. 221. d.
Spiritus sancti discelsio.
Quid remanet in anima, spiritus sancti fer-
uore discedente. to. 9. 178. a.
Pater, filius & spiritus sanctus, simul deferunt
impios. tom. 9. 241. h. i.
Quare spiritus sancti feruor animam aliquam
tulum deferit. to. 9. 178. b.
Spiritus sancti opera, & effectus.
spiritus sancti effectus in cordibus nostris. to
mo. 1. 78. c.
spiritus fouens animas infirmas. ibid.
spiritus cur solus ferebatur super aquas. ibi-
dem. e.
spiritus Dei, amor. ibidem. e. f.
spiritus sanctus dimittit peccata. tom. 1. 79. h.
spiritus primitiæ. ibidem. i.
spiritus sanctus gemere dicitur, quando nos
gemere fecit. to. 1. 271. i. k. to. 2. 140. k. to.
6. 217. g. & 221. g. h. 230. k. & 242. c. tomo.
7. 421. g. h. to. 8. 11. k.
De spiritus sancto natus Christus. tomo. 3. 47.
m. & 54. m. & 157. i.
spiritus sanctus implet legem in nobis. tomo
4. 53. l. m.

spiritus sanctus neminem viuificat extra Ecclesiam. *tom. 2. 69. b.*
spiritus domini agit per bonos & malos. *tom. 4. 107. c.*
De spiritu sancto Mariā cōcepisse. *to. 4. 136. f.*
spiritus ubi vult spirat. *tom. 4. 222. f.*
De spiritu sancti influxibus, & variis operationibus. *to. 4. 337. d.*
spiritus vis triplex. *tom. 4. 342. e.*
spiritus sanctus est ipse q. nos curat interior, sine quo medicina spiritalis nihil valet. *tom. 5. 132. f.*
Quod in primæua Ecclesia, faciebat vnus homo accepto spiritu sancto, hoc modo vnitas facit vt lingua omnibus loquatur. *tom. 8. 32. k. l.*
spiritum suum quando Deus emittit, aufert spiritum nostrum. *tom. 8. 402. l. m.*
spiritus sanctus quomodo arguit mūdum de peccato, de iustitia, & de iudicio. *tom. 8. 421. l. m.*
spiritus Dei bonus deducet me in terram rectam, quia spiritus meus malus, deducit me in terram peruersam. *tom. 8. 547. n.*
spiritus sancto testimonium perhibente de Christo, timor omnis abscedit. *to. 9. 102. h.*
spiritus quomodo clarificet filium. *tom. 9. 106. g. h.*
spiritus Dei nos hortatur ad se bibendum. *Eodem. 13. 5. d.*
Per spiritum sanctum, idest charitatem Deo reconciliamur, & colligimur in vnum. *tom. 10. 10. h. i.*
Christus sic in spū sancto peccata dimittit, sicut in spiritu sancto dēmonia eiicit. *ibid. i.*
In spiritu sancto populus Dei in vnum colligitur, spiritus vero immundus in seipsum diuisus est. *ibidem. m.*
Ad spiritum sanctum proprie pertinet collectio in vnum, & remissio peccatorum. *tom. 10. 11. l. m. & 12. e. f.*
spiritus sanctus habitator noster ipse facit, auget, perficit iustitiam nostram. *to. 10. 12. e.*
spiritus sanctus, spiritus vnitatis & societatis diabolus, spiritus in se diuisus. *tom. 10. 12. g. & i. k.*
spiritus sanctus non solum indiuisus, sed & peccatorum quę in se diuisa sunt, dimissor & purgator. *ibidem i.*
Sancti spiritus dispensatione pro meritis reseruntur. *tom. 10. 161. d. e.*

IN DIVVM AVGVSTINVM

Vu 4 nichos

- nichos. tom. 6. 8. b
Spiritus & carnis spiritale, coniugium. Vide, Coniugium, Vxor.
Spirituales etiam venundati sub peccato. to. 1. 20. h
Spiritalis homo quomodo fiat. to. 1. 236. g
Spiritalis domus edificanda. to. 2. 85. a & seq. to. 8. 471. i. & seq.
Spirituales homines non diuiduntur, sed carnales. tom. 5. 150. i. & seq.
Sicut in veteri testamento quidam spirituales, ita in nouo quidam carnales inueniuntur. tom. 7. 124. e f
Spirituales etiam errare possunt, tom. 7. 146. b
Spiritalis intellectus credentem saluum facit. tom. 8. 75. f. g
Spiritalibus inimici sunt, omnes carnales. ibi. 521. e
Spirituale in malo. to. 9. 85. d
Spiritalis, quis. to. 10. 59. l
Spirituales, duabus alis, id est, dilectione Dei & proximi, eleuantur in altum. to. 10. 153. g
Spirituales a Dei & proximi amore separari non possunt. ibidem
Spitamus, quid. tom. 4. 54. d
Splendor patris, Christus. to. 2. 96. a. tom. 6. 15. b. & seq.
Splendor sanctorum, quid sit. to. 8. 423. b. c
De quibus splendor dicatur, tom. 10. 48. d
Qui est splendor glorie. ibidem. d. e
Spolia dicuntur quae victis hostibus detrahuntur. tom. 8. 232. a
Spoliare Paganum, & vestire Christianum. tom. 10. 79. d
Sponsus Christus, sponsa Ecclesia. to. 2. 176. d. to. 4. 195. h. to. 6. 27. d. to. 8. 29. f. & 131. i. to. 9. 26. e. & seq. copiose. tom. 10. 21. l. & 89. d
Sponsus & sponsa, Christus. tom. 8. 53. x. & 184. l. & to. 3. 74. h. to. 9. 150. g
Sponsa non amabit nisi cum facta fuerit vxor, quia fieri potest & ut alius sponset, & alius ducat vxorem. to. 8. 478. f. g
Sponsus & sponsa coniuncti sunt in vtero virginis. tom. 9. 124. g
Cognoscens sponsum & sponsam, merito venit nuptias. tom. 9. 126. e
Sponsus & sponsa duo videntur, & vnus est. to. 10. 142. h
Spurius Aemilius. to. 5. 25. h
Nemo tanta est firmitate suffultus, vnde stabilitate sua debeat esse securus. to. 10. 158. g
Stadia 25. aut. 30. quibus nauigatis Apostolis venit Iesus, quid significant. tom. 9. 47. f
Stare, sedere, quid tropice. to. 1. 35. f
Stare Dei. tom. 4. 349. b
Stare, quid. to. 5. 203. b.
Stare in scripturis, a sfiduitatem signat. tom. 8. 4. e. & 87. c
Stare perseverantium est. tom. 8. 512. e. & stantem Iesum videre quid. to. 10. 19. f
Stans Iesus, quid. ibidem
Qui sunt stantes. to. 10. 298. a. b. & se
Staulinus Deus. to. 5. 35. f
Statoris nomen, vnde. to. 5. 23. f
Statera charitatis. to. 6. 271. c
Statera dominica. to. 7. 126. d. & fo. sec
Statera in manu diaboli, deceptiones eius. tom. 9. 143. f. & h.
Staterę dolořę, & mensurę duplices, sunt gladius diaboli timede. to. 10. 234. f
Stater, ponderis genus est, habens quatuor drachmas. to. 8. 525. g
Status hominis qualis ante peccatum fuerit. to. 5. 129. f. & seq.
De statu hominum triplici. to. 5. 19. f
Statuta quomodo dicat mutare Deus. to. 5. 12. f
Constellationum vis incerta. tom. 1. 44. f
Stellę non sunt adorandę. tom. 2. 170. f
Ex constellationibus quid debeamus credere. ibidem. e. & f.
Stella differt a stella in claritate. exponitur. 2. 204. d
Stellę planetarum consistę. tom. 4. 13. f
Stellarum positiones. to. 5. 4. f
Stellę cęli non omnes videri possunt. to. 5. 15. d
Stellarum numerum vel lyderum quomodo dixerit scripsisse, cōtēnit Gen. liber. 1. 5. 209. d
Stella circumfulget Anchisen. ibidem. e
Stellarum nomine, Ecclesię particulare nomen sinantur. tom. 8. 1. e
Non stellarum necessitate, sed pro meritis suis quisque agitur. to. 8. 263. f
Stellę, signa sunt temporum. tom. 8. 3. l
Stellę tunc cadunt, cum &c. tom. 8. 343. e
Deo numerare stellas, non puto esse magnum. cū & hoc homines conati sint. to. 8. 50. i
Sunt stellę lumina quędam in ecclesia, & solantia noctem nostram. ibidem
Stella matutina, prima resurrectio baptizati. tom. 9. 1. l
Stellarum nulla est potestas. to. 10. 15. e
Stella Magorum. tom. 3. 250. g. tom. 6. 6. f
Orietur stella ex Iacob. &c. tom. 4. 10. f
Magn

1 gna stella è celo cadens, personas poten
 tum designat. tom. 9. 144. c
 2 la fuit tribus Magis lingua coelorum. to.
 10. 136. b
 3 la quæ Magos perduxit, quare se subtra
 xerit. ibidem. d
 4 la illa trium Magorum nunquam antea
 apparuerat, nec post apparuit. ibidem. h
 5 ritus nouâ stellam declarauit natus, qui
 antiquum solē obscurauit occisus. ibidē
 6 le Magorum quid erat ibidem
 7 are magis venientibus Hierosolymam,
 stella abscondita est. tom. 10. 136. k
 8 la, die qua natus est Christus, tribus Ma
 gis in Oriente apparuit ibidem. m
 9 la a Christo in celo demonstrata, Christū
 lem monstrabat adorandum. Bodē. 137. c
 10 tellæ luce gratia Dei, & in tribus Magis,
 vocatio gentium designatur. Ibidem. e. f
 11 or asserentium Christum sub certo stel
 larum decreto fuisse natum. ibidem. m
 12 s non sub dominatu illius stellæ, sed po
 tius stellæ illius dñs apparuit. eod. 183. a
 13 la Magorū nō tenebat lydereas vias. ibi.
 stella Magis apparente ante biennium.
 om. 10. 316. e. & g.
 14 us Magis reuelauit, quod stella indicare
 non potuit ibidem.
 15 are stella Magorum biennio ante Chri
 sti natalem apparuerit. to. 10. 316. h
 16 liones. tom. 5. 142. m
 17 enelus siue stheneleus. to. 3. 170. a
 18 phanus Græce, dicitur Latine corona. to.
 3. 193. b. to. 10. 255. h
 19 phani martyris reliquæ. tomo. 2. 138. e
 20 phanus. tom. 5. 185. g
 21 an Stephani verba ex Actis Apostolicis
 citantur to. 5. 227. g. & sequen.
 22 phano prædicante clausurunt Iudæi au
 res suas tom. 8. 188. a. b
 23 phanus martyr sauebat in Iudæos ore,
 corde diligebat, ideo non est victa chari
 tas in eodem. to. 8. 511. h. i. tom. 10. 245.
 a. b. & 255. i. k
 24 phanus ex suo martyrio ceterum fructū
 domino reportauit tom. 9. 212. d. e
 25 sanctus Stephanus sic non orasset, Eccle
 sia Paulum non haberet. tom. 1. 255. f. &
 256. g
 26 phanus, exemplo Christi, orauit pro ini
 micis & persecutoribus, ipsum lapidan

tibus. to. 10. 157. f. & 194. d. & 212. b. &
 245. a. 257. i. k
 Stephanum vocat Augustinus Apostolum.
 to. 10. 194. d
 Stephanus talia in oratione exhibuit qualia
 in mensa domini sui comedit. t. 10. 255. e
 Stephanus primus Christi vestigia secutus.
 ibidem. h. & m. & seq.
 Stephanus prædicando Iudæis, cōciliabat au
 ditores vt commēdaret saluatore. ibi. l. m
 Qui Stephanum fuerit imitatus, & pudicitie
 palmam & martyrii consequetur coro
 nam. tom. 10. 256. i
 Stephanus plus Iudæorum impietatem, quā
 suam mortem dolebat. ibidem. l
 Stephanus pulcher erat corde & corpore.
 tom. 10. 257. d
 Iudæorum consilium aduersus Stephanum.
 ibidem. e & seq.
 Stephanus disputabat in Iudæos, super cere
 moniis ipsorum ibidem. e
 Stephanus rapitur, ad Iudæorum concilium
 ibidem. g
 Cōstantia Stephani, inter Iudæos. ibidē. h. i
 Stephanus plenus spiritu sancto, iam coelo
 aperto Dei gloriam vidit. tom. 10. 220. g
 Vinebat Stephanus de Christo, sicut farmē
 tum de vite. to. 10. 255. c
 Stephanus discipulus erat ordine, sed magi
 ster exemplo. to. 10. 256. i. & k.
 Mortem quam saluator pro omnib. digna
 tus est pati, Stephanus primus reddidit.
 ibidem. l
 Quod Stephanus præpositus est seminis, te
 stimonium meruit syncerissime castita
 tis. ibidem. i
 Sancti Stephani miracula. tom. 5. 230. m. &
 seq. to. 10. 257. k
 Ad beati Stephani memoriam multi mor
 tui reuixerunt. to. 5. 231. b
 Eucharis presbyter Hispanus, memoria
 sancti Stephani morbo calculi sanatus est
 to. 10. 257. l
 Lucilli Episcopi fistula, reliquiarum sancti
 Stephani portatione, sanata est. ibi
 dem. k
 Mulier cæca, oratione sancti Stephani illu
 minata est. ibidem.
 Eucharis presbyter morbo alio, vita san
 ctus, per dicti sancti memoriam suscita
 tus est. tom. 10. 257. l
 Martialis

Martialis infidelis, oratiōe generi fidelis ad
sanctū Stephanū, in Christū credidit. ibi.
In vrbe Calamæ duo podagrīci, duo ciues,
& vnus peregrinus, memoria sancti Ste-
phani sunt sanati. to. 10. 257. m
Puer quidam rota collisus ad memoriā sā-
cti Stephani delatus, reuixit. ibidem
Filia cuiusdam bassi, Syri nomine, per ve-
stem suam, quæ memoriā dicti sancti
tetigerat, sanata est. eod. 258. a
Clarissima quēdam femina, nomine Petro-
nia, meritis beati Stephani diuturno lan-
guore liberata est. ibidem. b
Filius cuiusdam Irengi defunctus, martyris
oleo perunctus, reuixit. ibidem
Filius tribunitii Eleusini, post orationē sup-
memoriā martyris, sulcitus est. ibidem
Ex decem fratribus trementibus membris,
vnus apud Hyponem sanatus est, meritis
diui Stephani. to. 10. 258. c
Soror ex prædictis decem eo modo quomo-
do frater est sanatus restituta. ibidem. c. f
De sancto Stephano sermo. septē. t. 10. 255. c
Stercoris vtilitas. tomo. 1. 239. a
Stercutius, stercore inuentor. ibidem
Stercus, Iudæos persecutores designat. to.
5. 159. g
Stercus, vnde dicatur. to. 5. 172. K
De stercore elenare pauperem, & colloca-
re cum principibus, quid sit. to. 8. 428.
& 539. l
Cophinum stercoreis, in Euāgelio, id est, sor-
des penitentię. to. 10. 13. e
Stercore nihil sordidius, quo si bene vtaris,
nihil fructuosius. ibidem. e
Stercora, detrimenta, & damna, quæ existi-
mauerit Apostolus, vt Christum lucrifa-
ceret. to. 10. 73. d
Stercoris locus opportunus, dat fructū, im-
portunus autem locum facit immundū.
to. 10. 204. e. & g.
Steriles scemina quomodo cōceperint. to.
3. 118. e
Latere sterilis quæ non parit, &c. exponi-
tur. to. 4. 304. b. & seq.
Sterilitatis allegoria. to. 6. 66. l
Nemo sternutationes sacrilegas obseruet.
to. 10. 245. g. h
Stigmata Iesu porto. to. 4. 441. m
Stulicia Ecclesiæ, quæ sint. tomo. 8. 220. d
Stimula, dea. to. 5. 33. c. & 34. i

stimulus satanæ. to. 7. 258. g
Stipendium iustitiæ, vita æterna. to. 2. 24. K
Quod stipendium est militantium, hoc est
merces operantium. ibidem.
Stipendium peccati, mors. to. 3. 1. K
Stoici notati. tomo. 1. 2. h
Stoicorū, de origine verborum, opinio. o.
1. 93. m
Stoici peccata faciunt paria. to. 2. 34. n. o.
4. 16. m
Stoicorum secta vsque ad Christum dū-
uit. to. 2. 4. K
Stoici nil nisi corporea cognouerunt. to. 2. 4. K
79. d. e
Stoicorū & Peripateticorū differētia. to. 2. 4. K
Stoicorum misericordia. tomo. 5. 1. K
Stoici. ibidem.
Stoicorum error, ponentium mala cor-
ris non esse mala. to. 5. 188. e
Stoici insignes dialectici. to. 2. 68. c. & n.
Stoicorum & epicurorum opiniones. to. 2. 68. c. & n.
trarię. to. 10. 6. e
Stola data Adę. to. 3. 1. K
Stola prima. to. 4. 117. K. to. 7. 14. f. to. 9. 136. l
Stolæ albę, dona spiritus sancti. to. 9. 143. m
& fo. sequen. d
Quæ sint stolę albę datę martyribus. to. 10. 25. K. l
Stola animæ nostrę per quid corrumpit
& per quid refarcitur. to. 10. 1. K
Stomachum Faustus Manicheus legēda-
pit. to. 6. 13. d
Strati nomine aliquid terrenum significat
in quo anima infirma in hac via regē-
scit, quod tunc versatur in infirmitate
cum, &c. to. 8. 1. d
Strenua, dea. to. 5. 1. K
Struthionum os sibus supersticiosi vtuntur.
to. 3. 11. e
Actiua pars studii sapientiæ. to. 5. 1. K
In studio nostro indigemus diuino magiste-
rio, & adiutorio. to. 5. 193. e
Studio cognoscendę veritatis nemo præ-
betur. to. 5. 193. f
Oē studiū pii hoīs, in hac vita, qđ to. 10. 1. a
De studio sapientię. to. 10. 185. e
Stultorum immensaturba. to. 1. 1. e
Stultitia an cum Deo sit. to. 1. 1. e
Stultitia, egestas animi. tomo. 1. 171. K
Omnis stultus miser. ibidem
stul

IN
sapientis, discrimen
stultitiam & sapientiam
to. 1
quid.
Dei,
vt luna mutatur, exp
& sapientum (sc
per quare Deus cor
67. i.
sibi placent, tanqu
parto.
minis comparati.
quia atque turpiloq
2. 52. f.
esse, est tenebrosum
10. 7. l
esse, quid.
malesculos, &c.
animi an strupis co
fine voluntatis affe
ariat Augustinus.
Augustini taxat Hier
c.
iudicium.
& sollicitare potest
vero non.
auitas disci non po
8. 452. e.
auitas, maior quā
ad peccatum indu
seruire non nocet.
propria
datur voluntas De
potest.
esse debeant qui in
liberorum discutere.
subditis data si b
rorem, & si malum
sololationem habe
pium bonus sit, siue
Deus.
dicatur de subiecto,
to. 1
de subiecto signific
timor, vni, vel alteri
107. e. f.
substantia bona tor
a & fo. sequen. a. b.
ma, & accidens
in substantia, & q

IN DIUVM AVGVSTINVM

& sapientis, discrimen. tom. 1. 211. a. b. substantia duar Manicheorum. to. 1. 233. m.
 In stultitiam & sapientiam, medium quid tom. 6. 6. e.
 um. to. 1. 14. h. & 29 i. K. substantia nulla per se mala, sed p incogruē
 stitia quid. eod. 156. m. tiam. tom. 1. 258. K. & sequenti.
 stitia Dei, to. 2. 136. e. substantia, pro persona. tomo. 2. 69. l.
 stus vt luna mutatur, exponit. to. 2. 169. m. substantia a subsistendo dicta. tomo. 3. 113. b.
 storum & sapientum scopi. tom. 1. 91. g. h. substantia quomodo dicatur Deus ibidem. i
 stue queri quare Deus condiderit mundū. Quomodo confiteamur vnus substantię ef-
 dem. 267. i. se patrem & filium & spiritum sanctum.
 stui qui sibi placent, tanquam de bono a se tom. 8. 239. f. g.
 bi parto. tom. 2. 184. b. Quod ita sit ibi substantię societas, vt equa-
 stui afinis comparati. tom. 4. 449. c. litatem admittat, pluralitatem non admit-
 iloquia atque turpiloquia sunt cauenda tat. to. 8. 239. h.
 om. 9. 252. f. Hereditaria successio. tomo. 3. 302. l.
 stum esse, est tenebrosum in corde esse. to Succinctoria primorum parentum. unde.
 to. 10. 7. l. tom. 10. 64. a.
 stum esse, quid. to. 10. 148. f. Quibus potissimum sit succurrendum. to-
 st. or. tom. 1. 68. a. mo. 3. 5. g.
 stia in masculos, &c. tom. 5. 152. f. g. succurrendum omni laboranti & periclitan-
 tus animi an strupris cotaminari possit, ti de vita siue anima. tom. 10. 77. a. b.
 tiam sine voluntatis assensu. tom. 5. 6. a. b. sudor Christi. tom. 3. 348. f.
 sum variat Augustinus. to. 1. 267. g. Esse quosdam qui sudent, quum velint. tom.
 sum Augustini taxat Hieronymus. tomo. 5. 129. a
 16. c. Sufflare quid sit. to. 5. 100. d.
 stilo iudicium. to. 2. 55. K. Suffragia sanctorum valent. to. 5. 220. K. & se-
 clere & sollicitare potest diabolus, persua quē & fo. sequen. l. & sequen.
 clere vero non. to. 10. 96. g. suggestio diabolica, miracula petere. tomo.
 od suauitas disci non possit nisi delectet 1. 66. l.
 omo. 8. 452. e. suggestio serpentis in paradiso. to. 2. 233. c.
 ntis suauitas, maior quā ventris. to. 25. a. d. & fo. 276. a. b.
 uitas ad peccatum inducit. tom. 10. 76. d. Cuius suggestionē diabolus ceciderit. Eo-
 dicitis seruire non nocet, nisi eorum ini- dem. 233. d. e.
 quitas propria to. 5. 31. g. suggestio. to. 4. 397. d
 si subdatur voluntas Deo, habere iustitiā to. 4. 212. b.
 non potest. eodem 97. K. l. Quod summe est.
 ales esse debeant qui imperant, non est Ego sum qui sum, exponitur. tom. 5. 103. m.
 subditorum discutere. to. 9. 225. a. Ego sum, proprium soli Deo to. 9. 63. i.
 nstilia subditis data si bonum habuerint summa, id est, conclusio. to. 1. 93. e.
 pastorem, & si malum. tom. 10. 38. K. l. In summo bono & summo malo inuenien-
 oditi cōsolationem habent, siue prelatūs do, multum laborauerunt philosophi. to-
 ipsoi um bonus sit, siue malus. ibid. mo. 5. 186. f. g.
 ogus, Deus. to. 5. 54. K. & seq. summum malum. ibidem. g.
 x dicantur de subiecto, quā sunt in subie- ibidem. m.
 cto. tom. 1. 98. m. & sequen. summum bonum. ibidem.
 q de subiecto significantur. Eodem. 98. d. summum bonum non est in hac vita. ibidē
 niamur, vni, vel alteri, parum interest. summum bonum & summum malum, quid
 tom. 1. 107. e. f. tom. 5. 187. d.
 nnis substantia bona tomo. 1. 238. f. & se summū bonum, bonū erit beatitudinis cer-
 quen. & fo. sequen. a. b. tissima & æternæ, vel beatitudo pacis hu-
 stantia, & accidenis tom. 1. 97. K. l. ius. Eodem. 197. a.
 x sint in substantia, & quē extra. eo. 99. g. Filius Sunamitis non potuit a Cieti suscita-
 ri. tom. 10. 129. i
 super

- super & Subter. tom. 1. 92. l.
 Rebus superior. tom. 3. 350. c.
 Christus de supernis dicebat se esse, idest, de
 patre, qui supra omne est. to. 9. 63. c.
 Infra nos est caro nostra, supra nos est Deus
 noster. tom. 9. 254. i. K.
 Observatio superiorum ad inferiores. tom.
 10. 308. i. K.
 superbia quid sit. to. 1. 274. h. tom. 5. 125. K. l.
 superbia vitium. tom. 1. 66. a. & seq.
 superbia vitio nihil est immanius t. 1. 147. K. l.
 superbia, auerit nos a sapientia. eo. 233. a. b.
 superbia appetit potentia, quæ refert ad agē
 di facilitatem, quam non inuenit nisi aia
 perfecta & subdita Deo, & ad eius regnū
 summa charitate conuersa. tom. 1. 246. b.
 supbia est, deserto secretario cōsciētiæ, foris
 videri velle, quod non est. tom. 1. 274. h.
 superbia, est mater omnium hereticorum.
 ibidem. i. tom. 6. 38. d.
 Per superbiam nō solum fiunt mala, sed etiā
 pereunt bona. to. 2. 39. e & 153. K.
 superbia destruit omnia bona, & maxime in
 recte factis est timenda. tom. 2. 79. m.
 supbia destruit, qđ iustitia edificat. to. 2. 95. e.
 Inter apicem superbiæ & voraginem defi-
 diæ, iter nostrum temperare debemus. to
 mo. 2. 111. e.
 superbia, confortium odit. to. 2. 179. g.
 superbia mater inuidiæ, nec vnquam est sine
 tali prole aut comite. tomo. 2. 180. g. tom.
 4. 323. m. tom. 6. 266. g. h.
 superbia, est auersio a bono, & c. t. 2. 183. a. b.
 superbia est Dei iustitiæ contraria, qui fidit
 tanquam de operibus propriis. ibid. e. f.
 superbiæ tumor, quandoq; sanatur per mo-
 lestias & tribulationes temporales. tom. 2.
 188. l. & 260. h.
 superbia habet quendam appetitum vnitatis
 & omnipotentis, sed in principatu rerum
 temporalium: quæ omnia veluti vmbra
 transeunt. tom. 1. 244. K.
 superbia lapsi cū sumus, humilitate ad patriā
 redeamus oportet cum tribus regibus, q
 per aliam viam reuersi sunt in regionem
 suam. to. 3. 47. K. 100. h.
 superbia est maxima culpa, quare huic pec-
 cato datur maxima poena. tom. 3. 102. e.
 superbia est vitium, cui plus ceteris, lege di-
 uina resistitur. ibidem.
 superbiæ destructio, est humilitas Dei incar-
 nati. to. 3. 110. m.
 superbia est maximum impedimentum ne
 homo Deo adhareat. to. 3. 13. n.
 superbia est amor propriæ excellentiæ, ni-
 dia aut, odium foelicitatis alienæ, supbia
 namque est causa inuidiæ. tom. 3. 21. a.
 superbia est caput & origo omnium vitiū
 ibid. & tom. 4. 479. a to. 5. 104. K & 12. g.
 tom. 9. 48. f. & 132. f. tom. 10. 35. c &
 e. & 285. g.
 superbia habet cōfusionis deformitatē,
 aut cōfessionis humilitatem. to. 3. 2. e.
 superbiæ vitio & ingrati tudinis, multi
 uinæ stabilitate substantiæ repulsi sunt.
 mo. 3. 269. h.
 superbia. to. 3. 34. b.
 superbia & inuidia. to. 3. 3. i.
 superbia vituperatur. tomo. 4. 3. d.
 superbiam reuelationis congruenter signi-
 care videtur specula Galaad. tom. 4. 1. e.
 De superbia nascuntur hæreses, schisma,
 detractiones, inuidiæ, iræ, rixæ, dissen-
 nes, contentiones, iactantia, verbosita-
 nitas, & c. huiusmodi. to. 4. 3. 7. a.
 superbia, ex angelis fecit demones. ibid. b.
 superbia non est sine cupiditate. ibid.
 Cum superbia non est acceptum Deo, c
 quid homo facit. tom. 4. 38. l.
 superbus quomodo cognoscatur. ibid.
 superbia dinoscitur in verbis, gestis, vultu,
 & incessu. ibid. f.
 superbiam carnis nostræ teramus, quia co-
 est quæ animam perdit, & totam sup-
 biam adfert. to. 4. 38. e.
 superbiam vitare debemus, & amici grā
 humilitatis beneficio preuenire debemus
 ob hanc causam populū & vrbes filiū
 Ammon, gladius Dauid & ignis con-
 pfit. to. 4. 390. l.
 superbia, humilitatem violat. to. 4. 4. d.
 superbia magis damnatur in paupere, quam
 in diuite. to. 4. 29. l.
 Deus permisit a Barbaris virgines violari
 superbiam deponerent. to. 5. 1. a.
 superbia diaboli homo possidebatur, a co-
 liberauit humilitas Christo. eod. 79. l.
 superbia abstulit a philosophis Christi
 gnitionem. to. 5. 90. l.
 superbia peccatum angelorum. ibid. 104. l.
 superbia non est vitium dantis potestatem,
 etiā ipsius potestatis, sed animæ peruer-
 amantis

nantis potestatem suam, potēioris cō
 pta iustitia, sed scilicet Dei. to. 5. 105. f
 rbia decedit & euāescit quodcunque
 genium. tom. 5. 124. t
 rbia p̄cessit malum opus primorum
 arentū, q̄a p̄uersa appeterunt celsitudi
 ē, & sibi nimis placuerūt. Eod. 125. K. l
 rbia facit esse deorsum, humilitas fur
 im. ibidem. l. m
 rperbia & humilitate, discernitur ciui
 tis Dei a ciuitati diaboli. ibidem
 rbia q̄ in peccatis manifestis excusatio
 ē quærit, est damnabilior. ibid. fo. se. d. e
 rperbia transgressionis, quæ ipsa fuit
 ansgressione deterior. ibidem
 rperbia significatur in erectione turris Ba
 ylonæ contra dominum. tom. 5. 144. a
 rbia, peruersè imitatur Deū. 15. 192. c. d
 rbia proprietates. ibidem
 rbia est mater errorum, sicut Ecclesia
 catholica est mater omnium Christiano
 um. tom. 6. 129. i. tom. 9. 23. i. f
 rbia nos priuat hereditate cēlesti, quod
 himaelis exhereditatio figurat. tomo. 7.
 04. h. i
 rperbiam vincendam atque auferēdā
 cēlestis medicus venit humilis. 7. 22. 8. g
 rperbia extolli proprię volūtatis est ho
 minū, non operis Dei, neq; enim ad hoc
 os compellit aut adiuvat Deus. ibid. m
 rperbia se peccatam impedit, quæ nisi gra
 tia superetur, ad iustitiam nemo conuer
 titur. tom. 7. 262. f
 rperbia in humana miseria peior hostis ca
 uenda est. tomo. 7. 334. i
 rperbia tom. 8. 4. h. tom. 10. 57. b. c
 rperbia vitium est maximum, quia caput
 est omnium vitiorum. tom. 8. 32. b
 rperbia genus est de bonis Dei
 se super alterum extollere. Eodem. 63. h.
 & 501. f. g
 rperbia est radix & pes peccati. to. 8. 90. a

Inde solū puniendus est diabolus, quia sola
 superbia lapsus est, & ideo inuider statū,
 q̄a comes superbix inuidētia. Eod. 197. a
 Omnia vitia in malefactis timenda sunt, su
 perbia in bñfactis plus metuēda est. ibi. b
 Comprehendi in superbia ex maledicto &
 mendacio, quid sit. tom. 8. 297. m
 supbia est velle similis esse Deo. eo. 254. i. K
 superbia vana granditate tumens non finit
 hominem ambulare per arctam viā Chri
 sti. tom. 8. 427. i. k
 Sicut superbia p̄sumit, ita humilitas con
 fitetur. Eodem. 475. k
 superbia, malorū, quæ a creaturis patimur,
 est causa. tom. 9. 3. i
 Diabolus vincit, quemcūque superbū
 facit. tom. 9. 134. i. m
 Aegyptiorum superbia, muscis & ranis hu
 milibus domita est. Eodem. 136. K
 superbia fuit causa diuersitatis linguarum,
 humilitas autem vnitatis. tom. 9. 12. h
 superbia est mater inuidiæ. tom. 9. 198. b. c
 superbia excusationē nō habet, cetera pec
 cata habent. Eod. 205. m. & sequentibus
 superbiq; ad cetera peccata comparatio. ibi
 dem. 206. a. b
 Qui superbiam habet, omnium malorum
 habet principium. tom. 9. 206. b
 superbia nascitur, quando quis fratres non
 indignatur visitare. ibidem. d
 superbiq; & humilitatis cōflictus. tomo. 9.
 224. h. i
 Vna mater superbia, omnes hære ses, licet
 diuersas, genuit. tomo. 9. 231. i. K
 Quod per primorum parentum superbiam
 amissum erat, per Mariæ humilitatem re
 cuperaum est. tom. 9. 261. h. e
 superbiæ conditiones. tom. 9. 136. m. & seq.
 tom. 10. 293. f. i
 superbia cauenda. tom. 10. 7. b
 superbia cecidit homo, humilitate reduci
 tur in statum pristinum. tom. 10. 29. i. &
 96. e. f
 superbia & inuidia diabolu mittūt in ignē
 æternum. tom. 10. 45. h
 superbiæ detestatio. tom. 10. 45. h. & 55. k
 superbia prior est in vitiis. tom. 10. 45. i
 superbia ne prior an inuidia. ibidem
 superbia, amor excellentiæ. ibidem
 superbia & humilitas, vtrq; quid efficiat.
 ibidem. m. & seq. copiose.

superbia

superbia angeli ceciderunt. eodem. 46. a.
superbia fecit nos recedere a vita. ibidē. e. f.
superbia, diuitiarum vermis. tomo. 10. 97. a.
superbia impedit animę reditū. to. 10. 10. b.
superbię tumor, & contra ipsum remediū
ibidem. d. & seq.
supbia non potest abscondi ab oculis Dei.
tom. 10. 120. h.
Per superbiā primus homo deiectus est.
tom. 10. 126. c.
superbia non est magnitudo sed tumor. to.
10. 134. f.
superbia Aegyptiorum decem plagis affligitur.
tom. 10. 175. i. & seq.
superbia morbus cauendus est in diuitiis.
tom. 10. 183. m.
Nihil profuit superbia diuiti. tom. 10. 213. c.
superbia ex angelis demones fecit. to. 10. 283. m.
De superbia & humilitate, Sermo. ibidem.
superbia de paradiso Adam expulsi. eodem.
284. a.
Exempla multa superbię. ibidem. a. b.
Effectus superbię. ibidem. b.
Quid superbia vitę. tom. 10. 293. f.
A superbis Deus non inuenitur, p̄pinq̄uat
enim oberitis corde. tom. 1. 34. f. g.
superbus miser, indignus est misericordia.
eodem. 2. 27. a. b.
superbus non desiderat habere consortem.
tom. 2. 67. K. in fine.
superbi quare displicent Deo. tom. 2. 86. K.
superbos arguit Augustinus. tomo. 2. 119. h.
superbus solus cupit eminere. tom. 2. 179. g.
superbi in vnicornibus intelliguntur. tom.
2. 179. h. Vide, Vnicornis.
superbi huius mundi Christianis aduersantur.
ibidem.
superborum hominum viuientium secūdu
sp̄ritum terrenū, & de sua vanitate prę
sumptionem, quodammodo aufertur sp̄
ritus proprius. tom. 3. 213. K.
superbi ex mutatiōe nominis sancti Pauli,
exemplum humilitatis sumere debent.
tom. 3. 268. K.
superbi & immundi per porcos in scriptu
ra intelliguntur, in quos dæmonia ire p
missa sunt. tom. 4. 115. e.
supbus cupit se sēper laudari ab hominib.
& de benis, q̄b alienus ē, p̄dicari se vult,
nō patitur se cuiq̄ esse subiectū, sed sem

per iter suos pares primatū cupit
& in maiore gradū ascendere, & quā
ritis obtinere nō pōt, adulando & cō
hendo praelatis, vult inuadere. to. 4. 31.
superbus Deo odibilis & diabolo sim
& quomodo naui comparetur. 1b
superbi regna terrarū, sicut humiles
celestia desiderant. tom. 4. 33.
superbi. tom. 5.
superbus Cato subiici dignans im
tori, occidit seipsum. to. 5. 8. K. & 1b
fo. seq. b
Qd̄ superbiūt quidam damnabilius
pabilius, q̄a sciunt animi affectione
derati, & huiusmodi eodem. fo. 10. K.
superbi dicūt sibi placentes. to. 5. 12.
Audeo dicere superbis esse vile cader
aliquod peccatum apertū, manifestū
vnde sibi displiceant, qui iam sibi p
do ceciderant, Et exemplificat de Iero
ibidem fo. seq. a. & seq. 1b
superbis philosophis quare Christus
rit, eodem. 9. r. a. & seq.
superbi rete ruperūt, de quo habetur
gelo. tom. 1.
superbi sunt quibus parum est quā
ciunt, sed & peccata sua defendunt.
8. 3. 4 c
superbus quis sit. eodem. 3. 1.
sic odit Deus superbos, vt ei magis pla
humilitas in malefactis, quā sup
in benefactis. ibidem.
superbus eo ipso quo se altum putat, c
ibidem. f
Omnis superbus fictus & mendax. tom. 8.
476. c. d. & 53 2. b
Omnis superbus se attendit, & magnū
videtur qui sibi placet. eodem. 4. 1.
superbi quare abundant. to. 8. 4. 7.
superbi superiores se putant omnibus
minibus, cum sint per iniquitatem
riores omnibus. eodem. 4. 1.
superbis non sufficiat, q̄ eos qui sancti
non diligunt & imitantur, verum
vbicunque possunt, persequuntur. to. 9.
in Apocalypsi. Homil. 1. 2. in p.
Qui superbit, in iudicium diaboli incit
tom. 9. 2. o. 5. m. & seq.
Contra arrogantes & supbos. to. 10. 2.
superborum mors. tom. 10. 2.
superbi humiliabuntur. tom. 10. 4.
superbus

verbis non pōt esse nō inuidus. to. 10. 45. h. surgere non potuit homo, qui sponte ceci-
 derat. tomo. 1. 1. 1. h. & 2. 22. x. l. tom. 3. 53. derat. tomo. 1. 1. 1. h. & 2. 22. x. l. tom. 3. 53.
 10. 10. 46. a. fit. tom. 4. 200. l. surgere ante lucem quid sit. tom. 8. 489. l. m.
 ubi pereunt de via iusta. tom. 10. 174. m. surgite postquam sederitis, quid sit. ibidē. m.
 verbus sic se erigit contra Deum, sicut fu- surrectio exaltationem significat. ibid.
 rus contra coelum. 10. 10. 183. g. sus coenum manuli quā vnguentum precio-
 verbus raro vel nunquam obediens est. to sum. tom. 1. 32. h.
 10. 10. 307. d. susanna tentata. to. 4. 408. m.
 querogare egroto, qd mystice. t. 6. 273. c. Clamor Susannæ. tom. 10. 70. a.
 veritiosa phantasmata nostra. tomo. 1. De Susanna, Sermo. eod. 187. c.
 42. e. f. susannæ castitas iudicem Danielem prome-
 veritio, demonum honor. tom. 1. 246. b. ruit. ibidem. d. e.
 10. 10. 234. a. b. susanna inimicos suos tacuit, & vicit. ibid. d.
 veritiose observationes taxatę. to. 2. 91. h. Constantia Susannę. tom. 10. 246. d. e.
 2. sequen. Infirmus Susannæ sexus contra viros exur-
 veritiosa timiditas in ceremoniis. tomo. git fortior. ibidem. e.
 1. 67. i. susanna quæ mori voluit, cum gloria casti-
 veritio gentiliū. tom. 3. 11. d. e. tatis evasit. ibidem.
 veritio mathematica. ibidem. f. Non sic te suscepit Deus, quomodo infan-
 veritio, meretricis nomine dicta. tomo. tem, aut agrum suscipit mater vel medi-
 1. 18. c. cus. tom. 8. 140. a.
 veritio quid sit. tom. 5. 38. K. Christus se suscitavit. tom. 8. 314. a.
 veritio antiquorum ablatę sunt per suspitiosi. tom. 4. 391. m.
 veritio humilitatem per Apostolorū prę- suspitiones, inimicitia, & huiusmodi, i ami-
 veritio, & martyrum fidem. ibidem. corum honestis amoribus plerunque cō-
 veritio multarum superstitionem. tomo. tingunt. to. 5. 189. c.
 103. m. Quod in seipso agit, hoc de aliis quisque su-
 veritio, inimicitia, & huiusmodi etiā spicatur. to. 8. 447. g.
 veritio, amicorum honestis amoribus plerun- Ideo datus suspitionibus locus, qd & c. ibid.
 que contingunt. to. 5. 189. e. Hoc proclivius suspicatur homo in altero,
 veritio, & c. 9. 240. K. l. & seq. quod sentit in seipso. ibidem. i.
 veritio, & c. 40. b. c. & sequentibus. Contra suspitionis malum quod remedium
 veritio vana, fidei est impossibilis. to ibidem. k.
 10. 10. 153. a. Non sustinet nisi qui nondum accepit quod
 veritio, maior frater a minore, & quid prouisum est. to. 8. 499. K. l.
 veritio, & c. 10. 10. 34. l. Qui sustentiam perdidit, effoeminatus est,
 veritio, & c. 10. 8. 368. K. & perdidit vigorem. eod. 46. h. i.
 veritio, nominatur poena peccati. tom. sustinendo dominum, habebis eum. ibidem
 veritio, & c. 12. 182. 230. a. sustine dominū, viriliter age, & sustine, quo
 veritio, peccatorum suorum animas lue- modo intelligatur. to. 8. 50. i.
 veritio, & c. eodem. 231. c. De eo quod propheta dicit in Psalmo, Susti-
 veritio, nocentum moderanda. tom. 2. epi ne dominum, viriliter age, & confortetur
 veritio, & c. 0. 202. cor tuum, Homil. tom. 10. 95. i.
 veritio, quare nos terreat dominus. eo. 3. d. sustine dominum, quid. ibidem.
 veritio, & c. tom. 1. 200. e. tom. 1. 111. a. siche. to. 5. 149. f. & sequen.
 veritio, & c. 10. 2. 83. i. sycomorus quid interpretetur. to. 10. 63. l. m.
 veritio, & c. 10. 10. 17. K. l. & 18. f. sycomorum in Iudæa multitudo. ibid.
 veritio, & c. eod. 319. l. Observatio syderum. to. 3. 11. h.
 veritio, & c. 4. 6. syderū magnitudo, & an æqualitē fulgeant.
 veritio, & c. eodem. 175. f. & sequentibus.

Et de fatis syderum. *ibid.* h. & seq.
 sydera an rectores habeant. *eod.* 175. l.
 syderum fata Priscillianiste admittunt. *tom.*
 6. 7. b. c.
 syderum afflatus ad quid valeant. *tom.* 5. 5. f.
 syderum positioni nihil est attribuen-
 dum, quod homini accideret boni vel mali.
tom. 5. 39. a. & sequen.
 syderibus vnde nomina imposita legantur.
tom. 8. 342. l. m.
 Non ideo sunt colenda, quia, inde aliqua si-
 militudo ducta est ad significationem san-
 ctorum. *eodem* 344. b. c.
 Quid significet quod quarta die formata le-
 guntur. *ibid.* a. b.
 sicut sydera peragunt itinera sua in celo, nec
 mouentur iniuriis & criminationibus ho-
 minum, sic sanctificare debent. *ibidem.* c.
 d. & 346. f.
 Vide, Astra
 sylle mors, & quomodo pre iracundia vo-
 mens sanguinem moritur. *tom.* 5. 18. f.
 sylle fingit deos sibi loqui. *tom.* 5. 18. d.
 sylle tyrannides & victoria contra Archelaum,
 & Michridatem regem Ponti. *ibid.* & seq.
 sylle predicatur a demonibus victoria de ini-
 micis, vel de sua corruptione curantibus,
 & de similitudine coronae quam vidit in
 sacrificio. *ibidem.*
 sylle infidelitas, & quomodo occidit legio-
 nes & Preneestinos. *tom.* 5. 29. h.
 Qualis fuerit sylana victoria vindex Maria-
 nae crudelitatis. *ibid.* & seq.
 sylle, Cinnæ, & Marii crudelitas. *tom.* 5. 49. d.
 syllabarum quantitas quomodo inuenta. *tom.*
 1. 70. a. b. & 165. h.
 De ratione syllabarum, ac pedibus metricis, plu-
 ra in libris de Musica. *tom.* 1. 108. K. & seq.
 syllogismus captiosus & sophisticus. *tom.* 3. 13. x.
 Et alia de ratione syllogistica. *ibid.*
 syllogismo Diogenes captus etiam. *tom.* 3. 13. K.
 sylloa, missus, & signat Christum. *tom.* 10. 116. f.
 syluia Numitoris filia. *tom.* 5. 21. b.
 syluia vestalis sacerdos. *ibidem.* c.
 syluii Latinorum reges. *tom.* 5. 173. i.
 In symbolum, quod vocant Apostolorum,
 expositio. *tom.* 2. 46. c. & seq. *tom.* 10. 190. d.
 & 191. a. & 194. d.
 symbolum fidei, p nouellis Christianis con-
 gestum. *tom.* 3. 46. c. & seq.
 symbolum & oratio dominica. *eodem.* 50. c.

symbolum & lac parvulorum & cibum.
tom. 3. 63. c. d.
 De symbolo ad catechumenos libri tra-
 tuor. *tom.* 9. 138. h. & seq.
 Memoria debet esse codex symboli dei. *ibid.*
 symbolum apostolorum quod contineat. *tom.* 1. 105. e.
 symbolum Apostolorum & orationem omni-
 nicam reddebant catechumeni sabbatis in
 ecclesia. *ibid.* *eod.* 115. c. d. m. 11. d.
 symbolum Græce, Latine collatio dicitur.
tom. 10. 185. m. & 187. f. g.
 De traditione symboli. *Ser.* *tom.* 10. 1. m.
 Ordo symboli per singulos apostolos dicitur.
ibid. m. & seq.
 Virtus doctrinae symboli. *tom.* 10. 10. d.
 symbolum in cordibus scribendum est. *tom.* 10. 106. a.
 symbolum est regula fidei. *tom.* 10. 106. a.
 Quare Apostoli symbolum condiderunt. *tom.*
 2. 15. e.
 Quicquid continetur in utroque testamento,
 continetur sub compendio in symbolo. *ibid.*
 symbolum Apostolorum. *ibid.*
 Quis tenetur, cum ad annos peruenerit, re-
 ligibiles scire symbolum fidei. *ibid.* m. f.
 De symbolo ac deitate & omnipotentia pa-
 tris, Sermo. *tom.* 10. 106. 3. d.
 De symbolo & articulis spiritus sancti. *Ser.*
tom. 2. 24. b.
 symmachus interpres. *tom.* 3. 3. f. & 4. m.
 symphalma quid sit. *tom.* 3. 7. d.
 synagoga ex congregatione appellata. *tom.*
 4. 417. g. to. 8. 281. f. g.
 synagoge & ecclesie altercatio. *tom.* 6. 5. b.
 synagoga mater Christi. *tom.* 8. 4. b.
 synagoga nuda, ecclesia. *ibid.*
 Audito nomine synagoga, noli contem-
 testari quasi interfectorem domini. *tom.* 8. 60. a.
 synagoga generali nomine omnis congrega-
 tio appellatur. *eod.* 264. e. & 39. a.
 synagoga proprie Iudeorum, ecclesia
 Christianorum. *tom.* 8. 2. 1. f. g.
 Quamuis & ecclesia dicta sit, nostram
 apostoli nunquam synagoga diximus.
eodem. 299. m. & 30. seq. i. K.
 Extra synagoga facere Apostolos quid sit.
tom. 9. 101. f. g. & seq.
 Raptus ecclesia synagoga regnum. *tom.* 10.
 265. h.
 synagoga quomodo separata a Deo. *tom.* 10.
 165. f.
 synagoga infidelitas. *ibid.* f. g.
 synecdoche

synecdoche

IN DIVVM AVGVSTINVM

ecdoche. to. 3. 21. b, 36. g, & K. 38. m, 42. l
45. h, 54. m, 96. f, & 189. K, tom. 4. 37. K, &
154. a
ecdoche quando fiat, regula. tom. 3. 38. a
bs Syraculana eueritur. tom. 5. 3. k
aculana ciuitas tom. 5. 24. m
ri mariti tom. 6. 280. l
ria interpretatur sublimis. tom. 8. 199. d
sara interpretatur gaudiis exclusio. 301. d
T
Abernaculum testimonii proprie, tom.
4. 56. h, tom. 5. 156. d, e
bernaculi topographia. to. 4. 60. d, & seq.
bernaculo templum successit. to. 4. 104. a
Mole posuit tabernaculum suum. & c. expo
nitur. to. 4. 305. d
bernaculum filii dei ibidem
bernaculum & alia quomodo figurabant
illa quę sunt adimpleta per Christum. to.
mo. 5. 64. m
bernaculum. Eodem. 86. a
cipi in tabernacula æterna. tom. 5. 226. i
bernaculum dei, Ecclesiam figurabat. to.
3. 76. e, f
bernaculum testimonii cur appellatū. ibi.
bernaculum est proprie, res belli, quanuis
pro habitatione sempiterna accipiat. to.
mo. 8. 26. d
od significet dispensationem incarnatio
nis Christi. Eod. 29. f, & 31. g, & 33. h
bernaculum peregrinantium est quidam
modo militantiū, aduersus hostes pugna
tum, & quid significet. to. 8. 44. i, & 47. d,
& 60. d, & 124. l, & 505. m
bernaculū absconditū, quid sit. eo. 44. d, e
bernaculum dei, est Ecclesia in terra. tom.
3. 128. i, K
bernaculum dei homines sunt fideles, &
quid in illo mirabile ibidem
m audis tabernaculum, bellum intellige.
tom. 8. 127. g, h
bernaculum & domus differunt. ibidem
bernaculum dei in celo sunt sancti in ec
lesia. tomo. 9. 146. e
bernaculum dei est anima fidelis, quod
unc sanctificatur, & c. tom. 8. 13. i
etici diuidentes se a tabernaculis dei, si
oi tabernacula posuerunt. Eodem. 565. e, f
bernaculum Christi dignum esse ubi Chri
stus est. tomo. 9. 196. l
ignum mysterium figuratum, in fabrica
tione tabernaculi. tomo. 10. 15. g
Recipiendi in æterna tabernacula, qui san
ctorum indigentia seruiunt. Eodem. 29. I
Aeterna tabernacula qui habebunt. ibidem.
In tabulis quę decem verba data sint. tom. 4.
243. d, e
Tabulę legis fractę quid signent. r. 4. 249. g
Tabula Syllana tomo. 5. 29. i, K
Tabulę cuiusdam pictura notabilis. to. 5. 47
h, & sequen.
Tabulę lapideę quid signent. tom. 6. 96. K
Tabulę cordis. tom. 10. 29. m, & seq.
Iusi tacere to. 4. 181. i
Taciturnitatis simulachrū ponitur. to. 5. 38. b
Deus modo tacet iudicio, non a doctrina. to
mo. 8. 82. c
Deus modo tacet a præcepto, non tacet a
supplicio. Eod. 271. l, m
Non tacet vindicta qui tacet verbo. t. 8. 158.
d, e, & 355. g, h
Christus tacuit in passione, non taciturus in
iudicio. eod. 165. g, h, & 298. l
Christus nunc tacet in iudicio, non autem
præcepto. to. 9. 7. k, l
Tacet deus & non tacet, quomodo to. 8. 154
h, & 345. f, & sequen.
Deus videtur parcere dum tacet, sed nō sem
per tacebit. tomo. 9. 198. m
Tacens confirmat. to. 10. 3. i, e
Tacere dei, quid. eod. 90. m
Sacerdotes in ecclesia non taceant. to. 10. 181. a
Quare Christus cum accusaretur coram Pi
lato, tacebat eod. 187. d
Taciani qui & Encratę nuptias damnant,
carnes abominantur. tomo. 6. 5. h
Tacianos & Encratitas Epiphanius discernit
ibidem.
Tacius a Romulo recipitur consors regni,
& quomodo occiditur. to. 5. 23. g
Tagastense oppidum, patria Augustini. to
mo. 1. 32. d, & 37. d, & in polysid.
Talentorum parabola exponit. to. 1. 246. e, f
Talentum pro munere diuino. to. 4. 224. m
Talanta, peccata tom. 10. 15. c
Decem milia talentorū, quid significant ibi. t
Talionis pena tom. 5. 218. e
Tangere Christum, est in ipsum credere. to. 2
87. l, & 92. b, to. 9. 120. c, & 128. d
Tangere & premere dominū, quid. t. 10. 4. d
Mulier Christum tangebatur, turba premebat.
Eodem. 28. e

- Noli me tangere** nondum enim ascendit ad patrem, &c. exponitur. to. 4. 310 c, d, to. 10. 50. g, & sequen.
- Tangia Magdalena** quō Christus nolebat, q. tactu suę fimbrię, aliā sanauerat. to. 9. 49. d
- Quare Magdalena sic dixerit.** to. 10. 205. b, c & 206. b, c
- Et quid significet.** to. 9. 120. a, & seq.
- Maria Christum tangere volens.** Ecclesiam figurabat. to. 10. 50. g
- tangere immundum.** to. 10. 19. m, & seq.
- Tanquam non negat, sed ostendit proprietatem.** to. 8. 486. i, k
- Tantalus rex** to. 5. 171. m
- Tardare quomodo deus dicatur.** to. 8. 248. d
- Tardiora sunt omnia frigidiora.** to. 8. 571. d
- Tarentum oppugnatur a Fabio.** to. 5. 3. k, l
- Tarentinorum ditirami.** ibid. l
- Tarentini cum Romanis pugnant.** to. 5. 25. f, & seq. & 26. x, l
- Tarentina vrbs euertitur.** eod. 3. k
- Tarentini, naues Romanorū capiūt.** t. 5. 26. f
- Tarquinius Collatinus vrbe pellitur propter nomen** to. 5. 16. h, & 25. b
- Lucius Tarquinius Collatinus Lucretię maritus** to. 5. 15. h
- Tarquinius regis filius** to. 5. 7. i
- Tarquinius Lucretiam oppressit.** ibid.
- Tarquinius superbus propter filium expellitur** to. 5. 15. h, & 24. i
- Tarquinius cum patre exulat.** eod. 7. k
- Tarquinius nouacula cotem secuit.** t. 5. 86. e
- Tarquinius Priscus.** eod. 177. l
- Taruntius siue Tarutius.** to. 5. 52. h
- T. litera in Græcis numerorum notis trecentos significat, in quo numero crucis signū est.** to. 4. 104. c, to. 8. 235. c, d
- Tauri, principes plebis.** to. 2. 178. a
- Taurus Aegypti procuratus fuit per demones.** to. 5. 169. c
- Taurus in sacrificiis Christum pręfigurabat.** to. 6. 109. m, & seq.
- Taurorū nomine hæretici, & superbi significatur.** to. 8. 177. i, k, & 236. k, l
- Tegat de^o peccata tua, nō tu.** t. 8. 63. g, & 370. c
- Quid sit lanis ouium, se tegere.** to. 9. 230. c
- Tegumentum quotidianum quare non petimus.** to. 10. 115. f, g
- Teletæ** to. 5. 88. f
- Telexion quintus rex Syciniorū.** to. 5. 169. h
- Tellus dea** eod. 5. m
- Tellus deus** to. 5. 61. k, & 9.
- telluris mysteria.** Eod. 60.
- temeritas asserēdi vitā dat.** 3. 158. m, & 108
- Non temere asseruandum.** to. 3. 20. g
- temetum quid** to. 3. 12. d
- temperantia quid sit.** to. 1. 12. k
- temperantię officium.** to. 1. 152. e
- temperantiam probat ex sacris literis.** id.
- temperantia qualis esse debeat.** to. 2. 12. a
- temperantię contrariatur parsimonia.** id.
- temperantię partes,** to. 4. 17. i
- tēperatiā carnales libidines frenant.** t. 5. 15. f
- temperantia.** Eod. 10. g
- Intemperantia venialis** to. 7. 2. h
- temperantia dicitur, qua libidines refrenantur.** to. 8. 304. k
- tempestas aque quosdam demergit secundum carnem quosdam secundum spiritum.** to. 8. 239. k, & 341. c
- tempestas, in circumitu iudicātis, qualis sit eodem,** 155. l, m
- tempestuum & intempestiuū qd dici solet.** to. 8. 464. a, b
- templum dei, homo interior.** to. 1. 122. m, to. 3. 354. g
- templum vni omnes, & singuli singuli.** to. 2. 83. i, to. 4. 17. i
- templum sumus.** to. 2. 83. i, to. 4. 17. i
- templum dei, abusus locus dei.** to. 4. 17. i
- templum ædificatum est annis quadraginta sex.** eod. 15. m
- templa Christianorum venerati sunt patres victores** to. 5. 83. i, & 89. g
- templum lunonis sibi elegerat auaritia, superbia leuium Gręcorum, & Christi astutia, & humilitas immū Barbarorum.** id. f
- Romani nullas ceperunt ciuitates, vt in eis plis earum parcerent victis.** id.
- templum dei sumus nos Christiani.** t. 5. 2. h
- to. 10. 16. m, & 158. c**
- templum in Hierusalē reædificatur.** t. 5. 1. i
- templum Salomonis gloriosius fuit rectoris suo, quam post fuerit: sed domus deo gloriosior est significata per illud.** to. 5. 3. g
- In tēplo deus, cum in loco nō sit.** t. 5. 3. g
- templa spiritus sancti, fideles.** eod. 2. 16. m, & 218. & 213. g, & 232. i, & 243. k
- templa materialia diuis erigere, non leuatur.** to. 6. 223. g
- templum sanctum est deo mens pura, & optime, cor mundum.** to. 7. 47. f
- temple**

IN DIVVM AVGVSTINVM

templum Dei violat, qui unitatem violat. to.
 8.24.1
 templum regis ipsa est Ecclesia, constructū
 vivis, ex lapidibus. eo.137.d
 reedificatione templi post septuaginta an-
 nos, & de eius significatione. t.8.217.1.m
 quod iterum delectum sit post mortē Chri-
 sti, quia fabricatum erat in imagine futuri
 corporis domini. ibidem. m
 templum dei sanctū mirabile est non in stru-
 ctura, sed in iustitia. to.8.219.e, f
 are Iudaei accusabant Christū de blasphem-
 ia, dicentes eum dissolvere, Soluam templum
 hoc & non soluite, sicut Christus di-
 cerat eod.221. m
 templum Dei polluit, quid sit. to.8.190.2, b
 templum dei est anima quieta & iusta, Eodē
 41. h, i
 templū Dei quale sit, & ex quibus lapidibus
 edificetur. tom.5.22.c, d
 id significet, De templo Christus eiecit
 vendentes & ementes. eodem, 500. i
 templum Salomonis umbra erat, in qua de-
 monstrabatur quod venturū erat & ideo
 Iudiam cecidit. ibidem, l
 templum Dei non tantum singuli, sed & om-
 nes simul sunt. to.8.304. f
 templum quod destruxerunt Iudaei a Christo
 itatum, Christus est. to.9.21. e
 templo vis orare, in te ora. eod.31. a, b
 Ius voluit vnum templum sibi edificari in
 a, vbi rogaretur, vbi moraretur. to.6.240
 templum Christi in suo capite dedicatum,
 & quando. to.10.16. i
 templum dñi quomodo edificetur. t.10.69.
 verbis sancti Lucæ in Actis apostolorū,
 Petrus & Ioannes & ascendebant in templū
 ermo. to.10.83. m
 Coties aliquod peccatū committimus, tem-
 plum Dei destruimus. Eo.131. c
 pla cordis & corporis fidelium sunt Deo
 magis preciosa quam templa lapidea. to.
 0.253. m
 quomodo cōversari debemus, vt coedifice-
 mur in templum sanctū dño. eod.334. h, i
 pus quid sit. to.1.71. & seq.
 pus hoc nihil est aliud, quā velocissim-
 us ad mortem. to.5.11. K
 pus a creatura cepit. to.3.188. K, & 352. e
 ndus non est factus in tempora sed cum
 tempore.

tempus fuit ante motum celi in aliquo muta-
 bili motu. eod.107. h
 Omni tempore fuerunt angeli. ibid. h, i
 Quæ tempora vel secula fuerint ante genus
 humanum, dicit se ignorare. ibid. 108. b
 Ante tempora dicit Apostolus fuisse nobis p-
 missam vitam. ibid. & seq.
 tempore creatura dei sunt. tom.8.339. c
 tempus & motus. tom.3.188. K, & 206. l, m
 tempus quantumcumque prolixum, momen-
 torum minutatim detractioe consumit.
 tomo.5.106. h, i
 tempus non est sine mutatione aliqua. to. 51
 64. e, & 107. f, & seq.
 tempus æternitati nō potest esse cōternū. ibi.
 tempus mutabilitate transcurrit. ibid.
 tempus n. breue est, &c. exponitur. t.7.266. g
 temporis breuitas. to.10.82. m
 Mensura temporis, in quo. to.1.69. d, e
 Quale tempus metiri liceat, & quale non.
 ibidem. h, & m
 De mensura temporis. tom.1.71. h
 tempora metimur animo. ibidem. l
 temporis differentiæ tres. t.1.74. & to.2.176. g
 Non est vestrum nosse tempora vel momē-
 ta. exponitur. tomo.2.10. K, & 104. & m
 Differentiæ temporum quomodo nominan-
 dz. to.1.70. l
 Discrimina temporum. to.3.173. a
 temporum differentia diuinis operibus attri-
 buitur. to.9.106. b, c
 templus triplex ante legem, sub lege, & sub
 gratia. to.8.296. K, to.10.27. h
 tempus præsens an possit esse longū. t.1.69. d, e
 tempus præsens omne, apud deū. to.4.185. g
 tempus præsens non inuenitur. tom.5.188. i
 Omne tempus in hoc tempore ideo venit, vt
 non sit quia, &c. to.7.378. h, i
 Comparatio præsens temporis ad præteri-
 tam. tom.9.115. h, i
 tempus præteritū & futurū, vbi sunt. t.1.70. h
 Quomodo præterita & futura tempora præ-
 sentia sint. ibidem, i
 Quomodo præsciantur futura. ibid. l
 tempora futura, iam sunt facta in dispositio-
 ne diuina. to.5.147. d
 tempora certa. to.1.69. b, c, & 267. i, K
 tempora aliter cognoscit deus, aliter homo.
 tom.1.65. b, c
 Omnia suis temporibus agi. to.2.65. d
 tempora vtiliter nesciuntur. to.2.106. d
 tempora

IN DIVVM AVGVSTINVM

enebra animarum, peccata. to. 7. 122. h, t. 8
16. g, h, & 41. a, & 46. d, & 58. d, t. 9. 224. l
enebrae exteriores vel interiores, quae sint.
tom. 8. 12. i, K
enebrae significant peccatores. Eodem. 8. 1. f
& 137. b
Quod figurent infideles. Eod. 320. m
enebrae pinguiore sunt umbrae. to. 8. 469. f
qui tenebrent tenebras suas quas deus non
tenebrat. Eodem. 528. g, h
enebrae noctis, quando ita sint, ut lumē eius
ibidem. 1
enebrae, non natura, sed voluntate. t. 8. 548. h
enebrae in homine, lux in dño. tom. 9. 4. K, l
enebrae quae dicantur, cum dicitur, Lux in
tenebris lucet. tom. 9. 6. c
enebrae oculorum interiorum. to. 9. 59. c
enebrae pellendae sunt, si cum Christi luce
societatem habere velimus. tom. 9. 124. K
in peccatis tenebris est, non videt laqueos
sibi ab hoste paratos. to. 9. 167. e
enebrae quibus diabolus rector, infideles sunt.
tom. 10. 7. g
enebrae spirituales commutantur, & fiunt lux
in domino. ibidem.
enebrae nos ipsi, Et libera nos a malo, id est
a nobis ipsis. tom. 10. 88. c, d
ut sint tenebrae huius mundi. to. 10. 148. b
flores tenebrarum. ibidem.
enebrae Aegypti. to. 10. 171. f, g
enebrae quando sumus. to. 10. 173. d
enebrae densae. Eod. 176. b, & seq.
non dat homini tenebras, qui dedit ei lucē.
tom. 10. 241. d
cum qui modo tenet, teneat donec de me
dio fiat: exponitur. tom. 5. 206. i
tentatio, alia mētis, alia corporis. t. 2. 178. K, l
tentatio alia deceptionis, alia probationis.
to. 2. 205. a, to. 4. 46. c, & to. seq. K, & 147. i
& 158. i, tom. 9. 69. f
tentatio duplex. to. 4. 418. l, to. 9. 69. f, to. 10.
to. e, & 116. a, & sequen.
Et obiter declarati loci, Deus neminem
tentat: & tentat vos deus. to. 10. 10. e
& sunt tentationes, quibus abundat haec
vita signis, & aqua. to. 8. 226. k
est tentatio quae fit ignorantibus, alia qui
cientibus. tom. 8. 33. 1. b, c
tentatio triplex in mūdo. t. 1. 163. e, t. 8. 18. a
quatuor sunt tentationes ex quibus nos deus
liberat, cui confitentur suae miserationes:

prima est erroris & famis. ibidem. 412. g, h
Secunda est difficultatis vincendarum concupiscentiarum. ibidem. h
Tertia, tardium & fastidium verbi dei. ibi. K, l
Quarta, est tempestatis, & periculorum in gubernandis Ecclesiis. ibidem.
Contra has quatuor tentationes sunt quatuor exclamationes, quatuor liberationes, quatuor miserationum dei confessiones. ibi. m
De diversis animae tentationibus, & modo vincendi illas. to. 10. 317. c
Tentatio, & ieiunium. to. 3. 250. a, & 347. l
Tentatur homo in diversis. to. 4. 316. b, c
Tentatio non omnis culpanda. to. 5. 153. i
Tentatio adducens peccatum, & tentatio probans fidem. tom. 10. 10. c
Tentatio hominis quare permittitur. to. 3. 218. b
Tentatio quare hominem deiecerit. ibidem. f
Tentatio cur per serpente. t. 3. 219. l, & 221. e
Tentatoris verba. ibidem. i
Tentatio diaboli incipit a muliere. t. 5. 125. d
A tentatione non preservavit deus hominem quem praesciuit esse casurum. t. 5. 130. l, & seq.
Tentatio Euae in paradiso. tom. 9. 130. b
Tentatio diaboli ad Adam. tom. 9. 257. i, K
Tentatio diaboli cedit in decorem universi. tom. 1. 242. K, l
De tentationibus antiqui serpentis. to. 1. 276. a, b, & seq. copiose.
Tentationes quomodo fiant per Satanam. to. mo. 409. c
De tentatione gravissima diaboli, qua solutus tentabit, bellaturus contra sanctos fortissimos. to. 5. 201. m, & seq.
Ibi tentat inimicus, ubi perfectio est. tom. 8. 182. a, b
Tentare tantum diabolus finitur, quantum expedit proficientibus. to. 8. 213. g, h
Aliquando qui tentantur, traduntur occulto merito suo in manus tentatoris. Eo. 373. l
Tentare non audet diabolus, nisi permissus: & potestas ei datur aut ad damnandos impios aut ad probandos pios. t. 8. 398. f, & 399. l, m
Diaboli tentationes. to. 9. 267. b, c, & seq. to. 10. 162. K
Tentatio diaboli, de maioribus peccatis parva mentitur. to. 10. 209. h, i
Tentat deus, & non tentat. to. 2. 136. m, tom. 4. 32. h, i to. 7. 412. g, to. 9. 69. f
Tentatio divina. to. 4. 213. d, e
Quomodo deus inducat in tentationem. to.

mo. 4. 408. K
Tentatur Abraham, vt obedientia sua seculis
innotescat, non deo. tom. 5. 153. i
Tentauit deus aliquos, quos erudiri sic opus
est, vel decipi iustum est. to. 5. 190. e
Tentat vos deus, quomodo, intelligatur. to. 8
9. i, & fo. seq. K, l
Diabolus foras eiectus est, non q̄ non tentet
sed quia non tam facile in tentationem
nos inducat. to. 9. 81. g, h
De tentatione Abraham a Deo, Sermo. to. 10
162. e
Tentat Deus hominē, non vt eum inueniat;
sed vt homo se inueniat. t. 10. 162. g, h, & K
Vbi inuenitur tētans Deus, lex loquitur: vbi
vero Christus, Euangelium. to. 10. 162. i
Differētia tēntationis Dei & heretici. ibi. i, k
Si deus cessat tentare, magister cessat docere
ibidem. k
Tentat Deus, & quare. to. 10. 191. g
Tentari, & induci in tentationem, differunt.
to. 4. 408. l
Tentationes non deprecandæ. ibid.
Tentationis exempla. ibid. m
Quomodo inducamur in tentationem. to. 4
409. d
In tentationem introire & exire, quid sit. to.
8. 473. d
In tentationem intrare, est a fide exire. to. 10.
30. i
Quid sit Deum inducere aliquem in tenta-
tionem. to. 10. 191. g
Deus aliquem educit a tentatione cum libe-
rat a malo. ibidem.
Aliud est tentari, aliud in tentationem indu-
ci. to. 10. 219. f
Tentatio, vita humana. to. 1. 64. g, & fo. seq. d
to. 2. 84. f, to. 3. 348. l
Tentationes & illecebræ nocturnæ. to. 1. 64.
h, i
Tentatio gula, & reliquorum sensum. ibid. l
Superbiæ vitium. to. 1. 66. a
Vanæ gloriæ vitium. ibid. c
Tentationes homini necessariæ. to. 3. 178. m
& 351. e
Tentatio humana. to. 4. 313. e, & 409. c, to. 9.
100. d, & seq.
Tentationum varietas. to. 4. 409. d
Sine tentatione non potest esse vita humana
tom. 8. 262. b, c
Vita ista tentationibus plena est. t. 10. 206. m

Aetas pueri nascentis tentationibus iata b-
iacet. to. 10. 249. b
Tentationem esse vitam hanc, quomodo di-
xerit Iob. to. 10. 1. a
Precatio contra tentationes to. 9. 170. c
Tentationis remedia. eod. 250. h, & seq. m.
10. 207. a, b
Remedium contra tentationes diaboli. m.
10. 162. K, l, & 209. h, i
Cautio circa tentationes. tom. 10. 208. h
Contra tentationes maior est adiutor, cām
oppugnator. id. i
Tentatio quomodo delicit. to. 1. 26. d
In tentationibus sperandum in domino. to.
2. 176. e, f, & fo. seq. e
Tentationum fructus. to. 3. 332. l, to. 4. 36. e
Tentatio aliquando ad probationem fili-
quādo sub dolo ad subuersionē. t. 4. 6. b
Tentari desiderant, & metunt boni, scilicet
dum differentiam perfectionis, vel im-
fectionis in eis. to. 5. 12. K, l
Tentatio est acceptanda qua fit probatio. to.
5. 151. h
In tēntatione multiformi, reddimur fertio-
res ad desiderandū celestē pacē. eo. 1. g
In tentationibus etiā vincens, indiget ce-
re, Dimitte nobis debita nostra. t. 5. 1. K
De tentationibus & periculis obiectis illis
in quibus oportet eos bellare vigilare.
to. 5. 237. h, & seq.
Tentationes animi non sentit, qui non noi-
cit. to. 10. 8. o
In tentatione se quisque agnoscit, qua-
eod. 90. d
De tentatione nostra deus non accipit
tiam, sed ostendit. ibi. & 1. b
Omnis tēntatio, probatio est, & fructū. ibi.
tom. 8. 330. h
Nemo sibi innotescit, nisi tentatus. to. 8. 10.
b, c, to. 10. 162. K, l
Qui tentatori dat potestatem, ipse tentat
bet misericordiam, quia ad mensuram per-
mittitur tentare diabolus. tom. 8. 22. a, b
Omnis pertinet ad Christum, necessitas
tationibus, variis agitari. eod. 1. 2. m
Qui non tentatur, non probatur: & qui non
probatur, non proficit. to. 8. 7. h
Tentationes huius vitæ sine adiutorio
arbitrii voluntatis superare nō possunt
eod. 327. l, m
Tentatio malis est, vt ignis fœno, bonis
quā

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quam ignis auro. to. 8. 398. f
 tationes repunt, sed caue ne surripiant. bid. 399. e, f
 modo tota vita nostra sit tentatio. to. 8. 79. l
 natio oculorum, non est nisi mendaciū oculorum. eod. 515. b
 lius est tentari & probari quā non tentari & reprobari to. 8. 552. c
 o tempora sunt, vnum quod nunc est in tationibus: alterum, quod erit in secutate, &c. eod. 572. e, f
 rationibus probatur homines. to. 9. 132. c
 mo in tentatione stetit in deum factorem & diabolum deceptorem. to. 9. 257. i, K
 ilium dei in tentationibus. to. 9. 162. d, e
 tantum tentatio proficit, inquātum fides efficit. to. 10. 30. i
 ator quomodo vincatur. to. 10. 35. d
 cunq; tentatione vincitur, peccatum ipse committit. to. 10. 116. a
 tentatione nullus probatus est iustus. to. 10. 219. f
 ratio, & ieiunium Christi tom. 3. 250. a
 tentatus. to. 4. 141. K, & 306. b, c, to. 10. 5. d
 tauit Christum princeps dæmonum. to. 80. K
 mini tentatio tripartita, quid significet. tom. 8. 18. a
 oolus totū corpus Christi, sicut & Christus duobus modis tentat, scilicet errore & terrore. tom. 8. 54. h
 ratio Christi, nostra est doctrina. eodem 29. c
 atus est Christus, ne vincatur a tentato Christiano. to. 8. 332. c, d
 e non vinceret tentatorem, quomodo disceres cū tatore pugnare? ibi. 334. e
 Christus ideo tentari voluit, ideo tristis effectus est: vt quid in tationibus nostris respondeamus, & quem in tribulationibus inuocemus, ostenderet. to. 9. 82. a
 us malis mundi, tentatus est dominus. to. 127. m
 istus diabolo in tentatione respondēdo occit nos qd respondeamus ibi. 128. a, b
 istus quare ad diaboli tentationem non accerit panes. to. 1. 35. d
 are Christus tentatus est. to. 10. 207. d, e
 or super tentatione dei, & Christi. to. 10. 162. i, & sequen.

Contra tentantes deum tom. 3. 265. g, h
 Quod vtendum industria nostra, ne deum tentare videamur; ibidi
 Periculum, quantū cauere potest non cauēs; magis tentat deum, quam speret in deo. to. 1. 149. h
 Tentare Deum non audeat homo, quando habet quod faciat. tom. 6. 131. b, c
 Terebinthi arboris natura. to. 4. 101. h
 Terentii verba ponuntur. to. 2. 25. b
 Terentius quidam. to. 5. 64. d
 Terentianus adolescēs, qualiter in flagitium corruerit. to. 2. 248. b
 Tergeo secundę inflexionis. to. 1. 89. h
 Terminus deus. to. 5. 47. m
 Terminus fines habet. to. 5. 57. h
 terminalia in Februario celebrantur. ibid. i
 Terræ vocabulum quomodo accipiat. to. 3. 207. m
 Terra duplex. to. 10. 76. l, m
 Deliramentum de duplici terra to. 6. 41. d, e
 Terra erat inanis, variē intellectum. t. 1. 75. c
 Terra; corpus est simplex. to. 1. 195. b
 Terra inuisibilis. tom. 3. 159. h, to. 10. 195. i
 Terra, in duas partes diuiditur. to. 5. 57. f, & 61. h, & sequen.
 Terras in tres partes diuiditur. eod. 149. g
 De lateribus, & figura terrarum. to. 6. 41. e, f
 Terrarum coniunctio. to. 6. 42. b, c
 Terra quasi finis est rerum, quia vltimum est elementum. to. 8. 24. g, h
 Quomodo fundata dicatur, & permanere in seculum seculi. eod. 45. i
 Quomodo firmata sit super aquas, cum grauior videat ut nō portari aquis, sed aquas portare potius credatur. to. 8. 517. i
 Terra quare gignat infrugifera, & noxia. to. 1. 269. c
 Terra, tellus, tellum, differunt. tom. 5. 32. d
 Terra deuorat quodāmodo q̄ genuerit. eo. 60. a
 Terra dea, & mater deorum. to. 5. 62. a
 Terra, mater foecunda omnium. ibid. 111. i
 Terra liberatur in medio, in nihilo. t. 5. 116. h
 Terra, & linguę, quando diuise sint. eo. 147. g
 Peccatis innumeris, terra inquinat. t. 3. 31. c
 Terra es, & in terram ibis: exponitur. t. 5. 155. c, & 207. c
 Quomodo terra restituta sit Christo. tom. 8. 511. a, & sequen.

- cupiditate ire sub terra eod. 213. c
 Terra quomodo dicatur interfecta in sanguinibus to. 8. 410. c
 Quo deus dederit eam filiis hominum. eod. 432. i
 Terra promissionis, quæ to. 4. 98. d
 Terra promissionis mysticè. to. 10. 100. l
 Terra promissionis, terra fluens lac & mel. tom. 8. 404. c, d
 Terra repromissionis fluens lacte & melle, quid figurabat. ibi. & 409. l, m
 Terra promissionis erat natura humana ante lapsum Adæ tom. 10. 169. I
 Terram promissionis ingrediunt filii Israel tom. 5. 86. a
 Terra promissionis Israelitico populo reformari Iesū Moyfi successore, quid t. to. 180
 Terra repromissionis si semper duratura esset non esse figura, sed res. to. 8. 261. a, b
 Qui filiorum Israel intrauerunt terram promissionis tom. 4. 311. h, i
 Duo tantum de sexcentis milibus viri terram promissionis ingressi sunt. to. 10. 178. i
 Non amplius quam duo, de seniore populo meruerunt terram promissionis intrare. to. 10. 180. m
 Et quid hoc significet. t. 8. 383. f, g, to. 10. 180. m
 Iusto dei iudicio filii Israel terram promissionis receperunt. tom. 10. 180. b
 Terra promissionis non recuperatur, nisi regnante Iesu fluuius Iordanis transeat. ibidem, f
 Terra promissionis, Sem filio Noe, in diuisione orbis obuenit in possessionem. ibi. b, c
 Quid terra promissionis designet. ibid. d
 Terra promissionis, non lege nature, nec lege scripta Moyfi, sed per Iesum reformatur. tom. 10. 180. f
 Omnis terra in scripturis. to. 3. 345. a
 Terra domini, est ecclesia eius, ipsam rigat & colit tom. 7. 91. I
 Terram spiritualiter firmari super aquas quid sit eod. 49. g
 Terra quando spiritualiter fundata. t. 8. 339. m
 Terra nostra, quid to. 10. 151. k, l
 In terra deserta, inuia, & in aquosa: exponit. to. 10. 166. c
 Fructus terræ, allegorice sunt officia pietatis tom. 1. 82. i, k
 Terra quomodo benedicat dominum. to. 4. 304. c, d
 Terra nostra tunc dat fructum suum, cum & c. tom. 8. 228. h, i
 Terra quomodo producat spiritualiter fructum iumentis, & herbam seruituti hominum. eod. 383. i, & 395. d
 Terra quomodo spiritualis educat panem. to. 8. 36. d
 Terra viuientium ecclesia. to. 3. 2. a
 Quid sit terra viuientium & quid terra morientium. to. 10. 15. l
 Et quomodo differant. to. 8. 46. g
 Terra viuorum est regnum sanctorum. Ed. 95. h, & 100. a, b
 Quomodo repleta sit possessione dei. to. 8. 398. l, & fo. seq. c
 In terra morientium, spes mea deus: in terra viuientium, portio mea ibid. 3. e
 Terram tunc commouet, & turbat deus. 8. 200. h, & seq. & 231. r
 Quomodo mota sit a facie dei. eod. 4. f
 Terra quomodo liquecat, & defluat. t. 8. 2. g
 Est orbis terrarum qui non commouebitur & est orbis terrarum qui commouebitur. to. 4. 166. c
 Terram commouet, quid sit to. 8. 36. f
 Terra quomodo innumeris inquinata. c. catis. to. 3. 31. c
 Terram iudicare, est corpus damnare. to. 194. K
 Quomodo sit iudicanda terra. ibi
 Terra, anima sitiens. to. 1. 79. c
 Terra pro aqua ponitur. to. 4. m
 Terra, arbores, segetum sunt homines terreni. to. 9. 144. b
 Terra nostra, est caro nostra. t. 4. 407. t. 10. 152. K, l
 Inferiora terræ, sunt terrenæ, cupiditate. to. 8. 213. c
 Terræ nomine, designat ecclesiam ex gentibus. to. 8. 76. d
 Terra, cibis diaboli to. 8. 11. h
 Terra dicit homo qui terrena sapit. ibi. h
 Quod significet ecclesiam, & quæ sit firmitas eius, super quam fundata est. to. 8. 3. a, b
 Terra pro hominibus. to. 3. 3. h, & 364. o. a
 404. c, d, to. 5. 210. h
 Terra dicitur quicquid infra spiritalem hominem est. tom. 5. b
 Terra, infideles to. 10. 15. l
 Terræ nomine, figuratur humilitas hominum. tom. 8. 314. l
 Quod significet gentem Iudeorum. to. 8. 148. d, & 144. a
 Terra pro mari. to. 8. 10. m
 T

IN DIUVM AVGVSTINVM

ra, virgo Maria tom. 1. 279. m
 tra noie, stabilitas i deo significat. t. 8. 4. h
 tra appellatus est peccator. to. 4. 400. g. &
 404. i. to. 8. 24. m
 iusti, p amore terreno, terra sūt t. 9. 145. m
 remotus i Aphrica & Thracia. t. 3. 242. h
 ramotus cordis tomo. 8. 402. a, b
 rigenæ, sunt filii terræ. tom. 8. 147. a
 (omodo) terribilis deus to. 8. 223. d, e
 ius mente sauisimas terruit. to. 5. 3. b
 ror optimus ciuitatis tutor. tom. 5. 11. g
 ius nos terret, & contristat ad emendatio
 nem to. 10. 46. c
 tullianus tomo. 1. 50. d, to. 2. 29. i
 tullianus multa eloquentissime scripsit.
 to. 6. 10. h
 tullianum nobis inter hereticos habitum
 quod ad Cataphrygas descuerit, & itera
 tas nuptias pro stupro damnauerit. ibid. i
 tullianus Cataphrygarum ad stipulator.
 to. 4. 366. c
 um corporeum esse somnauit. t. 2. 214. d
 to. 3. 217. d, to. 6. 10. h, i, to. 7. 380. m
 imam corpoream. t. 2. 214. d, to. 3. 217. d,
 & seq. to. 6. 10. h
 imas post mortem cōuertit, in demones,
 & in quęcunque animalia. to. 6. 10. d, & i
 imam ex traduce. to. 2. 215. d, tom. 6. 10. i
 tullianus heretice sentit de monogamia.
 to. 6. 204. d
 tullius. tom. 5. 20. f
 ta ante ignem mollis, & post ignem fortis
 quid significet tom. 8. 36. f
 tamentum pro pacto pacis. to. 3. 33. d, &
 l, & fo. seq. a, to. 8. 300. a
 tamentum pro pcepto. to. 3. 44. l
 tamento dei appellantur multa alia a no
 uo & veteri tom. 5. 152. k
 tamentū differre ab instrumēto. t. 7. 293. f
 tamentum, in scripturis, non illud solum
 dicitur quod non valeat, nisi testatoribus
 mortuis, sed omne pactū placitum testa
 mentum vocatur to. 8. 300. a
 tamenta duo signata per Agar & Saram.
 to. 1. 7. l, to. 2. 180. m, to. 4. 43. l, m
 nouo testamento pene nulla esse, quę non
 in veteri to. 1. 18. l, m
 tamentū vetus, & nouum, quō differant.
 to. 2. 74. g, to. 3. 273. f, to. 4. 59. f, g, & 83. m
 & 89. i, & f. seq. a, t. 5. 88. c. & 15. c, t. 7. 292. i
 vnde illud nouum, hoc vetus dicatur. to.

3. 272. h tom. 7. 193. h
 Vtriusque testamenti deus vnus est. tomo. 1.
 237. c, & 251. k, l, to. 6. 63. g, & 193. l, m
 Et fo. sequen. g
 testamentorum ratio. to. 2. 239. i
 De concordia vtriusq; testamenti cōtra Ma
 nichęos. to. 1. 248. f, g, & 249. f, g
 testamentum vetus, & nouum, quid conti
 neant. tom. 1. 254. k
 Testamentum nouum ante prędictum. tom.
 2. 7. d, e, & 16. m
 Veteris testamenti quadragintaquatuor libri
 tom. 3. 8. h, i
 Retracta. to. 1. 21. e
 testamenti noui libri enumerantur. to. 3. 8. i
 testamentum nouum ex Gręcis volumini
 bus emendandum tom. 3. 10. h
 Vetus item, secundum septuaginta. ibid. g, h
 testamentum nouum a Hieronymo castiga
 tum probat August. to. 2. 24. d
 Vetus testamentū nō itē. t. 2. 11. i, & fo. 13. a, b
 testamenta duo, duas felicitates pręferunt.
 tom. 2. 174. c, d
 testamenti veteris & noui vicinitas. t. 4. 49. k
 Concordia. to. 6. 45. f, & 56. m, Retracta. to.
 1. 18. l to. 10. 16. e, f
 testamentorū duorū differentia patet in Psal.
 Quam bonus Israel deus. t. 5. 89. d, & seq.
 testamenta duo duntaxat tom. 4. 94. c
 Duorum testamentorū dispensatio, iuxta ho
 minum etates tom. 4. 192. b
 Testamentum vetus, est occultatio noui. to.
 4. 325. m tom. 5. 151. f
 Testamentum nouum, est manifestatio vete
 ris to. 4. 325. m, to. 5. 49. m, & 151. f
 Testamentum vetus ad timorem pertineat,
 nouum ad charitatem. to. 4. 424. m
 Testamentum vetus & nouum, eadem scri
 ptura vocatur. tom. 4. 440. c
 Testamentum nouum promissum, non secū
 dum testamentum to. 6. 23. h
 Testamēta duo significant. per Ismael. & Isa
 ac. to. 4. 346. m, to. 5. 152. h, tomo. 6. 87. g
 fo. 8. 74. l, m, & 469. d, e
 Per scribā doctū, in regno celorū. t. 9. 69. g, h
 Testamentum vetus, prophetia noui testa
 menti. ibidem. i, & to. 10. 151. k
 Testamentorum discrimen, ratione bellorū.
 to. 6. 238. k, l, & seq.
 Testamentū nouum in vetere figuratū, & ve
 tus in nouū releuatū. t. 6. 85. a, & seq. co
 piose,

piose item. 194. g
 Noui & veteris testamenti scripturas, quo-
 modo accipere debemus. to. 5. 13. i. g
 Testamentū vetus significatur per Heli sacer-
 dotem, & Saulem regem reprobos: No-
 uū vero per regem Dauid, & Samuelem
 institutos a Deo eod. 15. 8. K, & seq.
 Testamentum vetus nihil proficit, nisi quia
 testimoniū perhibet testamento nouo. to.
 5. 162. K
 Testamentū vetus debuit præcedere nouum
 sicut animale præcedit spiritale. 15. 171. d
 In testamento veteri habentur lex & prophe-
 tia, in nouo Euangelium & Apostolica li-
 tera. eod. 199. e
 Testimonia noui testamenti præponenda sūt
 testimoniis veteris testamenti. ibidem.
 Testamenti vtriusq; contlatio, contra Adi-
 mantum. to. 6. 55. c. d
 Testamentorum duorum breuissima diffe-
 rentia. to. 6. 63. g, & l
 Testamentū vetus tēporalia promittit, nouū
 æterna. to. 5. 171. d, to. 6. 71. i, to. 8. 265. h, i
 Testificatio veteris testamenti, fidem nouo
 conciliat to. 6. 71. h, i
 Testamentum nouum absconditū, latet in ve-
 teri, tanquam in fece corporalium sacra-
 mentorum to. 8. 424. g
 Testamentum vetus vocatur, quia per nouū
 aboletur. eod. 403. m
 Quod gratia noui testamenti in veteri lege
 velabatur & in Euangelio reuelabatur, fi-
 guraliter ostenditur to. 8. 547. b, c
 Testamentum nouum, a veteri distinguendū
 tom. 9. 5. K
 Duo testamēta, sunt duo vbera matris Eccle-
 siæ. tom. 9. 128. c
 Testamentum in nouum canticum, vetus in
 nouum, mutātū est, homo vetus mutetur
 in nouum Eodem. 202. e, f
 Comparatio veteris ad nouum testamentū,
 ex parte signorum to. 10. 324. a, b
 Vetus testamentum figuratur per Agar, & Is-
 maelem to. 1. 18. m
 Vetus testamētum, quid dicatur. Eod. fo. 21. e
 Vetus testamentum nō accipiunt Manichei.
 to. 1. 21. i, & 21. g, & 27. d, 254. K, & to. 3.
 202. b, to. 6. 7. a, & 71. h, i, & fo. 96. d
 Item Cerdoniani, Marcionistę, Seueriani. to.
 6. 5. f, g
 Vetus testamētum proprie, quod datum est

in monte sina. to. 1. 18. l, m, & i
 Vetus testamentum to. 5. 8. c
 Testamētum est a seculo morte mori eos
 transgrediuntur, præcepta dei. to. 5. 15. l, i
 Testamentum vetus duplicia præcepta con-
 tinet. tom. 6. 74. g, 78. g, & 122. g
 Testamentum vetus, quatenus Christiani ac-
 cipiant. to. 6. 71. a, & 74. g, to. 7. 292. c
 Nō humana suspitione, sed apostolico sti-
 monio & prophetico declarantur omnia
 quæ in testamento veteri gerebantur, quæ
 ram esse noui to. 8. 43. m
 Testamentum vetus inspicim, si rationi
 Christus intelligatur to. 1. 1. m
 Testamētum vetus, ymbra futurorum. 8.
 74. l, m, to. 9. 52. m
 Testamentum vetus quid, & eius promissio-
 nes. to. 9. 1. d
 Nouum testamētum, figuratur per Sara &
 filium eius tom. 1. 18. m
 Testamenti noui, ex prophetis, commemo-
 ratio. to. 3. 2. e
 Testamenti noui præfiguratio. tom. 4. 5. g
 Testamentum nouum, reuelatum est per
 carnationem Christi to. 5. 1. d
 Per testamentum nouum quicquid nobis
 agitur, non pertinet nisi ad nouam heredi-
 tatem noui testamenti. to. 5. 219. b, & c
 Ante testamētū noui releuationem ciuitatis
 dei, non in lumine, sed in ymbra cucurrit
 tom. 5. 168. l, & seq.
 Testamentum Christi ascendens. to. 7. 1. a
 Testamentum nouum dicitur, quod reuelat
 ad nouam hereditatem. to. 8. 41. a
 Testamentum pacis, est testamentum patris
 nostri to. 9. 2. f
 Testimonia, Græcè dicuntur martyria, no-
 stro iā vtimur, p latino, ita vt testes ar-
 tyres appellemus. to. 8. 444. c, 449. i, & 4.
 Testimonium triplex to. 6. 2. a
 Testimonia ex lege & prophetis. to. 6. 12. &
 seq. copiose, & 19. l, m
 Ex libris Ethnicorum. eo. 1. f
 Testimonium legis, eis qui lege non vtun-
 tur, testimonium est quo conuincantur
 niendi: his vero qui ea legitime vtuntur,
 testimonium est, quo demonstratur ad
 quem liberandi confugere debeant per-
 cutores. to. 8. 28. b
 Testimonia dei scrutari, quomodo intellegē-
 dum. eod. 437. m, & seq.

Testi

IN DIUVM AVGVSTINVM

imonia dei sunt, quibus quātum nos di-
 gar, nobis probare dignatur. to. 8. 441. g
 imonia Dei, quæ. Eod. 446. i. K. 464. f
 imonia dei, mirabilia. tom. 8. 461. i
 E sunt mirabilia testimonia dei, & vtrum
 ideamus hominem ab eorum scrutatio-
 e reuocare, an potius vt sedulo id agat
 xhortari. ibid. l
 imonia dei custodiuntur, dum nō negāt,
 uia hoc est martyrum officiū. t. 8. 466. e
 imonium conscientia. to. 4. 422. d
 imonium inimicorum, roborat fidem
 ostram. to. 5. 183. c
 imonia non vendēda. to. 2. 75. c
 imonium falsum. tom. 4. 6. m
 N falsum testimonium dices. to. 5. 8. c
 imonium falsum, apud deum nō valebit
 om. 8. 105. g
 Dederunt testimonium omnia, præter
 ominem. to. 9. 6. d
 imoniū Christi neminem accepisse, quo
 modo dicebat Ioannes. to. 9. 28. f
 imonia de Christo diuersa. to. 9. 44. a, b
 uclerum testimonium perhibere de Chri-
 o, quid sit. to. 9. 101. a, b
 imonium Christi verum. tom. 10. 36. a
 eo quod scriptum est in Euangelio, Si er-
 o testimonium perhibeo de me, & c. to.
 103. 5. m. & sequen.
 quomodo hoc intelligēdum. Eod. 36. a
 illius in martyribus, & per ipsos testimo-
 nium sibi dicit. ibidem. c
 Ellites a Phariseis missi, Christo testimo-
 nium tribuunt. to. 10. 39. g
 testimonio Christi de Ioanne, & Ioānis
 de Christo: Homilia. to. 10. 117. c
 iudæi, nostræ fidei testimonium seruant.
 tom. 10. 166. g
 I quolibet gradu hominum habuit testi-
 monium salus omnium. to. 10. 131. l
 alteri, fornicatores, & id genus immūdo-
 rum, non inueniuntur perhibuisse testimo-
 nium Christo. to. 10. 132. b
 imonium Apostolorum de Christo. to.
 10. 200. g
 is nō debet vendere testimoniū. t. 2. 75. c
 stes ueri aliquando puniuntur in iudiciis,
 falsis testibus prævalentibus. tom. 5. 190. i
 stes introducendi sunt, prius tamen causa
 proposita. to. 5. 199. a, b
 stus in iudicio, & nō solū iudex Christus
 erit. to. 5. 211. e
 Ero testis velox super maleficos, & super ad-
 ulteros, & c. exponitur. ibid.
 Testes tres. tom. 6. 244. h
 Quando deus iudex est, alius testis quam cō-
 scientia tua non erit. to. 8. 106. h
 Testes duo, aut res, qui sint, in ore quorum
 debet stare omne verbum. to. 9. 61. g
 Deus testes habere voluit homines, vt homi-
 nes deum testem haberent. Eodem. 124. f
 Testes Dei, passi sunt. ibidem
 Duo testes Christi, sint duo testamenta. to. 9.
 145. e
 Tethys, dea Marina, pro mari. tom. 3. 240. K
 Thabor interpretatur veniens lumen. tomo.
 8. 323. m
 Thaddæus trinominis fuit. to. 4. 147. i
 Thales Philosophus. to. 5. 65. f, & 174. l
 Thamar mendacium excusatum. tom. 4. 16. l
 Thamar quatenus excusabilis. tom. 6. 136. c
 Thamar amaritudo interpretatur. tomo. 6.
 141. f, & K
 Thamar, Ecclesiæ typum gerit. ibid. l
 Thamis mandatum humile interpretatur. to-
 mo. 8. 284. c
 Thare domus vna. to. 5. 147. m
 Thare domus persecutionem passa est Chal-
 deis. ibidem. 147. c
 De Thare patre Abaaham, & numero an-
 norum vitæ eius in Charra. ibid. b, & d
 Tharsus patria Pauli. to. 8. 144. b
 Tharsis quæ nā ciuitas sit, & quid signet. ibi.
 Theatrica turpitudine. to. 1. 114. m
 Theatrum Christianis prohibet. to. 10. 19. d
 Themistius Philosophus. tom. 1. 97. h
 Themistoclis dictum. to. 2. 78. a
 Theobrius. to. 5. 8. h
 Theodorus laudatus. to. 1. 159. e, & 168. e,
 Retracta. 9. K
 Theodorus. tom. 2. 14. i
 Theodosius pecunia mulcauit hæreticos. to-
 mo. 2. 66. m, 68. a. tom. 7. 88. c, d
 Per Theodosium Monichæi proditi. to. 6. 2. f
 Theodosius Imperator, qualis in virtutibus
 fuerit, & quomodo aliis exemplum reli-
 querit. tom. 5. 49. c
 Theodosius, publicam egit penitentiam. to.
 10. 120. a
 Theodotion hæresiarcha, a quo Theodotia-
 ni. tom. 6. 6. l
 Christum merum hominē fuisse sensit. ibid.
 Theole-

I N D E X

- Theologiae studium qualem animum requi-
rat. to. 3. 14. l. m
- Theologia Platonis, Pythagorica, t. 3. 12. e, f
- De tribus generibus theologiae, secundum Var-
ronem. s. vno fabuloso, altero naturali, ter-
tio civili. tom. 5. 5. 1. h, & 87. c, & seq.
- De theologia mythica, i. fabulosa, & civili,
contra Varronem. to. 5. 5. o. m
- Theologia civilis quot habeat partes. ibid. 51
e, f
- Theologia poetica, quot habeat nomina. ibi.
- Per Theologiae verbum graecum, quid intelli-
gamus. to. 5. 64. a, b
- Theologi dicti sunt poetae. to. 5. 172. c
- Theopropria, seu theoproprium. to. 2. 2. 16. f
- Theosebia interpretatur, dei cultus. t. 3. 269. g
- Theolebia. tom. 5
- Θεοτης. tom. 3. 46. g
- Theriacum quale antidoti genus. to. 10. 57. c
- Thesaurus in vasis fictilibus. tomo. 4. 108. e
- Thesaurus in agro absconditus, quid signet.
tom. 4. 117. l
- Thesauros abscondere in celo, quid. t. 4. 418. c
- Thesaurus communis veritatis erit in patria
to. 5. 45. m
- Thesaurus desiderabilis instituitur, to. 6. 193. d
- Thesaurus dei, dicitur secretum dei. to. 8. 71. i
- In thesauro pauperum, dulcissima requies,
& vera securitas. to. 8. 95. g
- Thesaurus tuus, meritum tuum. tom. 8. 99. g
- Thesaurizare filiis, & heredibus, stultum esse
probat. to. 8. 110. e, & 149. e
- Thesaurizare, fundamentum bonum in futu-
rum. tom. 10. 4. i
- Quae vanitas thesaurizare in hoc mundo. to.
10. 150. h, & sequen.
- Vbi thesaurizandum ibid. m
- Merito thesaurus in terra, quia cor in terra.
ibidem.
- Mala quae thesaurizando committuntur. to.
10. 151. a
- Thesaurum in terra condere ibidem
- Qui condit thesaurum in coelo, non perdit
thesaurum. ibidem.
- Quicquid homo facit modo, in thesaurum
mittit. to. 10. 236. b
- Bonus homo, de thesauro suo certus, est ma-
lus autem prorsus ignarus. ibid. b, c
- Qui sint thesauri bonorum. tom. 10. 236. d
- Malorum thesauri ibidem d
- Pauperes sunt laturarii, elemosynas in the-
saurum coelestem portantes. ibi e
- Thesis & Hypothesis. tom. 1. 10. m
- Theurgiae commendatio a Porphyrio. to. 1.
5. 84. d
- Et quod falsam purgationem animis, dae-
monum inuocatione, promittat. ibi m
- Thomas Apostoli historia apocrypha. t. 4.
402. K, l, to. 6. 64. K, l
- Thomas Apostoli vindicta. tom. 6. 64. x, &
seq. & 140. K, l
- Thomas an Christum tetigerit, nec ne, dubi-
um est. tom. 9. 1. i
- Thomam Apostolum quid impediuerit a re-
dultate. tom. 10. 28. k, m
- Thomas vidit, tetigit, digitos misit. to. 10. 9.
a, & 206. b, g, h, 208. d, & K, l
- Thomas alius discipulis credere noluit. to.
206. g, & 208. c
- Thomas signa clauorum & lanceae querebat
ideo non credebatur. tom. 10. 208. d
- Thomas non petiuit tangere Christum
ipse dubitaret, sed ut omnem suspitionem
incredulitatis excluderet. ibi l
- Thomas, Christum tangendo, multum nobis
profuit. ibid. i
- Thomas prius dubius, factus est certus. to.
10. 220. g
- De sancto Thomas, Sermo. tomo. 10. 20. b
- Throni Graece, sedes sunt honorabiles. Luce
tom. 8. 469. h
- Thronus bestiae, Ecclesia impiorum. to. 9. 1. d
- Thuriarchus, siue Thurimarchus. t. 5. 16. e
- Thuribulum, est Ecclesia. tom. 9. 1. a
- Thuribula figurant imaginem diuinam ti-
pturam. to. 10. 17. x
- Quid thuribulum ignitum, altari imposi-
tū, figuret. to. 10. 1. a
- Thurificati qui. to. 2. 2. c
- Tiberis glacie constringitur. tomo. 5. 2. m
- Tiberis ultra morem exundauit. ibid. 2. g
- Tiberis, prius Albulus. tom. 3. 20. m
- Tiberinus deus. tom. 5. 5. g
- Ticonii regulae septem. to. 3. 1. c
- Ticonii Donatistae ingenium, & eloquia.
tom. 7. 4. c
- Tigillus. tom. 5. 1. i
- Tigris fluiuius paradisi. t. 1. 276. K, l, to. 3. 27.
m, to. 5. 192. c
- Tilos insula. tom. 5. 2. c
- Seruare vestes & id genus, ita ut a tineis
rodantur, peccatum est. to. 9. 25. 2. f
- Timor

IN DIVVM AVGVSTINVM

nor.to.1.2.5.4.1.& 264.K.1.to.3.249.a. to.
5.124.d.& sequen.
nor duplex.to.2.180.d.to.8.492.1.t.9.69.
3.98.b.& 138.h.to.10.94.K
nor est duplex, exemplum de duabus ma-
ronis, quia aliter timer adultera virū suū,
aliter casta to.8.447.g. & 465.b.& 493.
m. & sequentibus.
nore penarum mali coercendi.to.2.epif.
48.& 50.per totum.
nor humanus, populo Israel condonatus
tom.4.101.i
n timeat homo quod non habet in pote-
tate deuitare. to.8.147.c,d
nere, vbi non timendum. eod.169.g,h
n non timer, non est immortalitate indu-
us, sed sensu exutus. tom.8.169.c
n non timent, nec homines sunt.eod.2.15
1.b
ore timore **minora** contēnimus, & ma-
ore aternitatis cupiditate omnia tempo-
alia fastidimus. to.8.238.b, c
nor in præsenti vita est, non in futura. ibi-
dem. 454.h, i
ore configere carnes, quid sit. 8.460.i, k
nor quo non amatur iustitia, sed timerur
pena seruilis est, quia carnalis est, & ideo
non configit carnem, sicut timor castus,
quem foras mittit charitas. ibid.1.m
nendum non est Christianis, de contritio-
ne temporalium. tom.9.47.g,h
c timor, nec amor noster, certus est eod.
232.
ritus nec Iudeos armatos, nec tormenta
timuit. tom.9.242.f
nor huius vite, & securitas in alia vita sine
fine. to.10.3.f
nebunt damnati in alia vita, qui hunc ti-
mere nolunt. to.10.33.K
ritibus magnis præditi, timere debent, &
non respicere quantum alias præcesserint
sed quantum eis adhuc desit. tom.10.45.i
nere quid debeamus. tom.10.77.f, & 78.l
nor hominum vanus. tom.10.77.e
is timendus est qui iubet, quam qui detra-
hit. eodem.126.h
am maiora timentur, minora celerius ca-
uentur. tom.10.159.l
dod a nobis extorquet hominis timor, de-
beret a nobis exigere Christi amor. eo-
dem. 257.c

Timor qui penitentiam concupiscit, contri-
tionem parit. to.10.283.l
Tria maximè timere debemus. to.10.309.m
Timor infirmorum videtur esse, nō fortium.
eod.3.1.m
Timor pręparat locum charitati. to.2.179.i,
& sequentibus.
Timor alius sanctus alius seruilis ibid.K, & f.
seq. d, & 179.a, & seq. cop. to.5.124.d, e
Timoris spiritus nihil prodest sine spiritu
charitatis. to.3.350.l
Timore seruili qui nō est in charitate, timet
deum illi qui timore penarum suam vo-
lunt statuere iustitiam, quę est in lege. to-
mo. 5.222.f, g
Timor legem non implebat, amor implebit
to.8.335.m, & seq.
Alius est timor domini sanctus permanens,
alius quem foras mittit charitas. ibi. 493.
l, m, to.10.233.d, e
Cum per timorem se continent homines a
peccato, fit consuetudo iustitię & incipit
quod durum erat amari, & dulcescit deus.
tom.8.493.m
Nisi a timore incipiat homo deum colere,
non perueniet ad amorem. eo.5.79.h
Timor quomodo non est in charitate, cum
dicat psalm. Timor domini castus perma-
nens. tom.9.69.f
Timor est medicamentum, sed charitas est
sanitas. eod.138.h
Timor seruilis penā metuit, timor castus me-
tuit amittere bona. ibidem.i
Comparatio amborum timorum. ibid.i, K
Idē spiritus, timoris & dilectionis. t.10.1, m
Timor, seruus est Charitatis. ibidem.m
Et quomodo. eod.77.h
Timor seruilis & filiorum dei, siue timor ca-
stus. ibid.f, g
Quomodo perfecta charitas foras mittit ti-
morem. tomo.10.233.g
Timor ducit ad charitatem, & perfecta cha-
ritas foras mittit timorem. to.10.233.i, k
Multi per timorem correcti, ad amorem per-
uenerunt. to.10.175.g, h
Timor pęnæ. to.3.49.a, t.4.45.f, t.6.268.f, g
Timor, vtrum peccatum sit. tomo.4.207.K
Timor pęnæ, non amore iustitię Deo ser-
uientes, veniā nō consequuntur. t.5.124.l
Qui timendo non facit mala, nō lē facere ta-
men si liceret, nondum amat. to.8.68.l

I N D E X

In veteri testamēto deus timebatur, propter
promissa carnalia Eodem. 308. m
timor seruilis, carnalis est. tomo. 8. 460. l. m
timor impedit intrare per arctam portam.
tom. 9. 46. f. & seq.
timere pēnam, quid tom. 10. 79. i
Quod homines timent pēnas in hoc secu-
lo, nec timent supplicia aeterna. eo. 77. a, b
timor est quidam custos. ibidem. h
timor seruilis ibidem. h, i
Per timorem pēnē. bona vita retinetur. to-
mo. 10. 233. g
timor, pietatis initium. tom. 1. 237. b
timor, amor Eodem. 254. l
Qui timetis deum, laudate eum, & timeat eū
omne semen israel exponitur. to. 2. 179. x
timor dei primus gradus sapientie. to. 3. 8. c
timor dei to. 3. 348. g, to. 6. 268. g
timor dei & amor, bona opera pariunt. tom.
3. 351. K
timor Dei donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
timor castus. 4. 439. l, to. 9. 69. f, g, & 98. b, c
tom. 10. 77. h, i
timor castus, manet in seculum seculi. tom.
5. 124. d, & 223. g tom. 10. 233. K
timore casto deo seruiūt, quibus charitas di-
uina inspirat. to. 5. 223. g
timor domini. castus vel seruilis, quis sit. to.
8. 30. h, & fo. sequen. K
Cur solus dominus sit timendus. Eodē. 7. 1. i
Eum timere debet homo, a quo factus est ho-
mo. Nam quod supra homines est time, &
homines te non terreunt. tom. 8. 216. c
timor dei aperit aures. Eodem. 225. f
timor est in iucunditate. tom. 8. 212. a, b
timere in nocte & in die, quid sit. Eodem.
331. b, c, & 333. i
Quomodo intelligatur, Ecce sic benedicetur
homo, qui timet dominum, vxor tua & c.
cum multi timentes dominum nolint hēre
vxores, aut vxores steriles habeāt, & illi q
nō timen deū, abundant illis. to. 8. 492. e, f
timor castus est, qui facit timere amissionē
vultus dei, etiam si omnibus bonis abun-
dare posset Eodem. 493. e
timor castus venit de amore: ille nondum
castus qui timore pēnē facit, quicquid
boni facit ibidem. d
Sic time deū, vt speres in misericordia eius,
tom. 8. 555. f
Sicut linum sequitur seram, sic charitas ti-

morem. tom. 9. 1. f
Sine timore nemo potest iustificari. t. 9. 13. m
timor domini, quid sit. Eod. 224. l, & 23.
a, 261. b, c
timor castus & oratio, sunt arma contra dia-
bolum. tom. 9. 2. g
De timore domini, & vera humilitate, Sma.
tom. 10. 233. a
timoris dei affectus ibidem. f
timentis deum bona est anima, & a tentatio-
ne diabolica tuta tom. 10. 233. g
Nihil vilius quā homo, sine timore dei
Gradus timoris secundum accessum ac-
mum ibidem. K
A timore, per singula dona, ascendendum est
ad veram sapientiam. to. 10. 2. b
Nemo, nisi deum timeat, potest seruare ius-
tiam. Eodem. 2. m
De timore dñi, & auaritia vitāda. t. 10. 3. f
Per timorem domini plurima nascuntur bo-
na. ibidem.
timotheus valetudinarius. to. 3. 1. m
timotheum, cur Paulus circumciderit. 2.
15. e, f to. 4. 3. m, 314. g, h, to. 6. 1. b
timotheus natus est matre iudaea, & matre
Græco. tomo. 4. 314. h
titulos quare veteres erexerint. tomo. 4. 1. a
Psalmus primus, quare oculum non habet
tom. 8. 3. c, d
Contra eos qui mendaces titulos potētio-
nunt in possessione, ne ipsam inuadant
quis potens Eodem. 3. m
In titulos psalmi pendet omnis versus quā
tatur, sicut si quis in domus fronte cono-
scit, quod præfixum est, securus intrat,
nec cum intrauerit, errabit. to. 8. 170. &
178. e, & 192. i
In titulis psalmorum, cur aliquando ab enu-
sione rerū gestarū recedat, & aliqd ca-
qd in historia nō inueniatur. Eod. 1. b
titulus crucis Christi, scriptus erat tribus lin-
guis. to. 2. 240. i, to. 10. 13. m
titulus crucis Christi, tribus linguis scriptus
cur corrumpi non poterat. to. 8. 178. &
180. h, i, & 187. e, & 192. i
titulorum vilitas to. 10. 9. l
titus cur non circumcissus a Paulo. to. 4. 1. b
titi conclusio tomo. 4. 4. K
T. tatus Sabinorum rex. tom. 5. 23. g, &
titus Latinus compulsus est a dēmonibus
ciare senatui, ad instaurandū Iudæos &
nico

IN DIVVM AVGVSTINVM

icos. eod. 36. K
 Latinus. tomo. 5. 69. m
 obel. to. 5. 137. d
 as innocentie exemplum. tomo. 4. 293. h
 am sepelendo mortuos, deum prome-
 nisse. to. 4. 319. c, to. 5. 6. d
 as consilio filium d ucebat, cuius pedes
 lius dirigebat. to. 9. 25. h
 as cecus videbat, & vxor eius videns ce-
 a erat. tomo. 10. 19. b, c
 Deo Tobia, Sermo. tomo. 10. 238. h
 & filii, erat anima vna. ibid. c
 ni Tobie consilium de mercede angeli
 uctoris. ibid. c, d
 cio mercedis ad angelum. to. 10. 238. d
 eli Tobie de suis operibus manifestatio
 idem. d, e
 desus Raphaelis, & admiratio Tobie vtri-
 que. ibid. e
 antia proximi. to. 3. 349. b
 antia in aduersis. eod. 352. c
 anis tolerantia latronum. tomo. 4. 361. c
 antia que patientia, que sustinentia, que
 nganimitas dicitur, non est nisi in malis
 tomo. 8. 65. l, m
 Aleratiam mutuam exortatio. eo. 368. k, l
 torare Christi membra oportet. tomo. 9.
 2. g, h
 Cunt foris, & q intus tolerandi. to. 2. 53. g
 ere proprie quid dicatur. tomo. 8. 258. b
 ctuum vox dei. to. 3. 37. d, to. 4. 450. k, to.
 282. l
 trua & fulgura, tempore datæ legis, qua
 a. to. 2. 137. l, to. 3. 88. a, & fo. seq. i, & seq.
 294. d
 trui & cornuscationis generatio. to. 3. 177.
 to. 4. 389. a
 trua de celo. to. 10. 171. h
 trion lapis. tomo. 8. 461. h
 tular, Ecclesia. tomo. 8. 161. i, & fo. seq. m, &
 94. c, & 301. i, & seq. cop.
 tular Christianorum, pressura tentatio
 um. to. 8. 301. l, m
 tularia significant Ecclesias, & verbu dei.
 odem. 16. i
 od significant martyria. ibidem. l
 tulari fructuosa est pressura, & signifi-
 cat pressuram quam sancti patiuntur. to. 8. 179. l
 tulari tria sunt, lacus, prælum, & fissi-
 ra. to. 8. 294. d, & 301. i
 tularibus gemitus, & non est sine spe.

eod. 33. f
 Non sine causa quidam psalmi, pro torcula-
 ribus inscribuntur. to. 8. 519. d, e
 torcularis calcatio, retributio est peccatoru.
 tomo. 9. 146. m
 torcularia sunt mali, & mundi amatores. to.
 10. 94. d
 Immanitas tormentorum in æterno igne. to.
 10. 77. a
 torneamenta aspicere, inutilis est voluptatis.
 tomo. 9. 240. i
 torporis & virtutis exercitii confictus. to. 9.
 225. k, l
 torquat filiu suu occidi iussit. to. 5. 81. l, & 46. f
 torrens dicitur aqua veniens cum impetu, &
 significat misericordiam dei, ad rigandu
 sperantes in eum. to. 8. 84. g, h
 torrentem huius seculi bibit Christus. to. 8.
 190. d, & 429. a
 Quod significet profluxionem mortalita-
 tis humanæ. eod. 429. a
 torrentes proprie dicuntur fluiui, qui æstate
 deficiunt, aquis autem hyemalibus inundan-
 tur & currunt, licet translati pro fluuiis
 ponantur, & quid designent. to. 8. 167. e, f
 Quod significant hæreticos, & seculi tumultus.
 eod. 190. d
 Quod figurent præsens seculum. to. 8. 481. i
 De torrente in via bibere, quid sit. ibid.
 torrens in austro, quid significet. to. 8. 487. g
 tortores anime sunt duo. to. 10. 35. i
 Maius totum sua parte. tomo. 10. 32. a, b
 trabem eicere de oculo. to. 4. 413. b
 trabes in oculo, quid. to. 10. 15. k
 trabaletelum. tomo. 10. 40. a
 traditur filius dei a se & patre. to. 3. 87. f, to. 6.
 248. i
 Et Iuda, & Iudæis. to. 8. 439. f, tomo. 9. 135. e, f
 traditores Donatistæ. tomo. 7. 209. d, e
 tradi in animas tribulantiu, qd sit. to. 8. 46. e, f
 Si pater tradidit filium, & filius seipsum, in
 das quid fecit. eod. 223. b, c, & 349. f
 traditio Christi nostra redemptio. eod. 349. f
 Deus tradit quem deserit. tomo. 8. 300. h, i
 traditio patris, filii, & Iudæ, in quo differant
 tomo. 9. 135. g
 traditores qui dicantur. eod. 141. c, d
 traditiones paternæ obseruandæ secundum
 Augustinum. tomo. 2. 12. l
 Extraduce corpus, non anima. to. 2. 12. f, & 29
 h, i, 33. c, d, & 215. m

Traducere

INDEX

- Traducere. tom. 2. 73. l
De traducere peccati contra Pelagianos. to. 7. 256. a, & sequen.
Tradux libidinis. tomo. 7. 267. i, k
Tradux peccati, tradux mortis de primo peccato. tomo. 8. 400. i
Quomodo rapiat hominē Deus. to. 1. 64. f, g
Trahī a patre, quid sit. to. 7. 404. c, vique ad finem capituli.
Trahit hominem solus Deus. to. 3. 67. i
Trahit p̄r, cū operatur per filium. to. 4. 310. k
Trahī ad Christum a patre, quid sit. to. 9. 49. c
Omnia ad se tracturum, dicit Christus, non omnes. eodem. 8. 2. i
Quomodo ad se trahat pater hominem. tomo. 10. 55. i
Transfiguratio hominum in lupos tomo. 3. 288. d, e
Transfiguratio domini. eodem. 251. f
Transgressio primorum parentum. to. 3. 215. d, & seq. copiosē. tomo. 4. 378. h
Transiliendo cantā, & cantando transili. to. 8. 107. f, & 204. d
Transilienda omnia desideria carnalia. eodem. 277. k
Transitus domini quomodo celebretur. to. 2. 169. e, f
Transire Dei, quid. tomo. 4. 349. d
Transire a morte in vitā, quid sit. to. 9. 42. d, e
Transire in affectū cordis, quid sit. to. 8. 262. i
Transitus Christianorum. tomo. 9. 84. m
Transire de sinistra ad dexteram. tomo. 10. 170. g, h
De transitu Iordanis, Helix, & Helisai. tomo. 3. 245. i
Transitus Iordani, quid figuret. tomo. 10. 180. f, g
De transitu Iordanis Sermo. Ibidem, i, k
Transitus Christi, quid. to. 8. 238. m, & 295. m, 42. 2. 2, & 526. g, h, tomo. 9. 213. j, to. 10. 18. f, g, & 152. i
Quorum oculi sanentur a transeunte Iesu. tomo. 10. 19. b
Transiens ministrabit eis, exponit. to. 10. 24. l
Translatio Hieronymi ex Hebraica veritate taxata. tomo. 2. 11. i, k, & fol. sequen. a
De translatione facta per septuaginta interpretes, ex p̄curatione Ptolomei. to. 5. 68. g, h
Translationis beati Hieronymi, commenda to. 5. 181. c
Ex translatione diuersa diuersorum interpre-
tum, plenius cognoscitur veritas re-
dem. 2. 12. h, i
Transmigratio Iudeorum in Babylonem. tomo. 6. 87. e
Vide, Captiuitas.
Transmutationes corporum. tomo. 1. 2. m
Transuasio. to. 8. i
Tremor non est nisi de conscientia de-
rum. tomo. 8. 1. m
Melior est tremor humilitatis, quam ca-
dentia superbix. to. 8. 2. i
Triduum Christi. tomo. 2. 2. a
Tria pessima, totidem optima. tomo. 4. 3. a
Tres pueri in camino ignis. tomo. 5. 2. d
Tria hominum genera, de tribulatione be-
rat deus. tomo. 9. 26. a
Tres mortui a domino suscitati. to. 10. 3. d
De trina interrogatione domini, si Petrus
diligeret, & trina Petri responsione. tomo. 1. 1. d
Trina demissio lintei in visione Petri
mysticē. tomo. 10. 8. e
Tres mensuræ similitudinis vel trinitate vel
tres virtutes theologas figurabant. to. 10. 161. i
Tres dies quibus eundum est ad sacrificiū
Deo. to. 10. 3. a
Trecenti viri quos Gedeon assumpsit, ut
domini figurabant. tomo. 10. 182. b, & 2. a
Apud Treueros vita Antonii reperta. tomo. 53. 2
Tribulatione quomodo seruandē. to. 1. 45. e, f, & 278. h, i
Tribulationes mundi quandoq; valent
tra superbiam. tomo. 2. 38. a
Tribulationes eueniunt iustis & malis. tomo. 2. 188. h, & 195. i, & 199. f
Tribulantur sancti propter peccata sua
to. 2. 189. k, & sequen.
In tribulationibus non est murmurandū
Tribulationes fortiter sunt tollerandæ. tomo. 2. 189. h, i
Tribulatos deus consolatur. Eod. 188. a, b
Tribulationes sunt admonitiones cogitandi
aternam requiem, & eternas penas Eo-
dem. 198. k
Quod tribulationes sint dona dei. to. 2. 8. b
Tribulationes amicorum scire, ad qui pro-
sit. tomo. 2. 19. f, i
Contra tribulationū procellas premuniri
to. 3. 350. a, b
Tribula

IN DIVV M AVGVSTINVM

Tulatio omnis, aut est pœna impiorũ, aut exercitatio iustorum. tom. 4. 86. a.
Tulatio vnde nomen acceperit. ibidem.
Tulationes prodesse. tom. 4. 42. s. f. tom. 8. 59. c.
Tulatio prodest bonis vt exerceatur, malis vero vt corrigantur. tom. 5. 2. d.
Eam tribulatio confert bonis, malis obest. tom. 5. 3. d.
Tulationes tempore probatur homo. Eodem. 4. d.
Tulationes vel tormenta vitiora fuerũt, et verum bonum amare docuerũt, quãdãque suos dominos prę sui amore prequebant. ibidem. f.
Tulationes in vita ista, bonos aut probat, et emendant. tom. 5. 16. e.
Tulatio vrbem volebat Scipio pontifex, et ciues in pace positi per vicia efflueret. ibidem. e.
Tulatio pręferuat a malis. tom. 5. 14. e.
Tulationes sunt magis ex misericordia ammonentis, quam severitate punientis. tom. 5. 3. o. d.
Tulatio, licet inducat passionem inferioribus, non tamen mentis. ibidem. 75. m.
Tulationum & tentationum humilitate, clesia sibi comparat paradisum. tom. 83. i.
Tulatio nũquam cessabit, vel persecutio, Abel vsque ad finem mundi. ibidem. l.
Tulationibus. tom. 5. 23. f.
Tulatio pestifera vltimi temporis, quando soluetur diabolus. tom. 5. 201. m.
Tulationes quanto fideliori, tãto fortiori deportantur. tom. 5. 23. f.
Tulationum flagellis, aliquando persequuntur. tom. 5. 45. f.
Tulatio medicamentum est salutis. tom. 83. m.
Tulatio boni sunt meliores, sicut autem. Eodem. 35. a.
Tulatio dolorem habet. tom. 8. 55. g. h.
Tulatio fornax aurificis. eodem. 61. c.
Tulatio iusti, quam iniusti. tom. 8. 80. g.
Tulatio quã maxime cogitare debeat Christianus. eodem. 84. b.
Tulatio cum tribulatur foris, nullum habet in conscientia solatium. tom. 8. 94. a.
Tulatio nobis promittunt scripturę. tom. 1. 18. l. m.

[illegible]

In omni tribulatione bene sperandum est to
mo. 10. 153. b
Tribulatio est nobis proficua. to. 10. 180. g
Tribulationes, Dei iudicio immittuntur. to.
10. 184. k. & sequen.
Aliorum tribulatio, debet esse nostra corre
ptio. eodem. 185. a.
Tribulationem Iob in omnibus bonis pas
sus est preterquam in spiritu. to. 10. 237
f. g. & sequen.
Deus permittit multas tribulationes nobis a
diabolo fieri ad probationem. to. 10. 245
g. h. & sequentibus.
Tribus duce. i. Iudei, & Benjamin erant de re
gno Iudee, sed decem tribus erant de re
gno Israel. to. 5. 167. d
Tribus duas fecit Ioseph. i. effrem & Manas
se. ibidem. e.
Tribus Levi, cur decima tertia numerabatur
ibidem.
Tribus decem captivatae sunt in Babylonia,
tempore Romuli. to. 5. 174. k.
Tribus, alio nomine dici possunt curie, sed
non proprie, has habuit populus Israel
duodecim, iuxta numerum filiorum Ia
cob. to. 8. 475. g. h.
Sunt tribus diaboli, sunt & tribus dñi. ibide.
Iudei quando incaperunt tributa Romanis
soluere. to. 5. 182. d.
Tributum cur Cæsari præstatur. to. 6. 932. m.
tributarii Iudei. to. 8. 189. h.
Per triennium quasi Deus visitavit genus hu
manum, ante legem, sub lege & modo.
to. 10. 13. c. d.
Triennium, quid in Euangelio. to. 10. 27. h.
De vacca, ariete, vel capra trium annorum,
turture quoque, & columba. to. 10. 153. d.
Et quid figurent. ibidem. c.
Trigenus concubis, & discipulus Augustini.
to. 1. 168. h.
triginta argentei. to. 10. 189. i.
trima animalia quare sic dicantur. to. 5.
trimegitus fuit vocatus ipse Mercurius. to.
mo. 5. 180. l.
trinitatis insinuatio. to. 1. 78. a. & 81. a. & se
quentibus. to. 3. 71. b. & 167. h.
Vna trinitas, & trina vnitas. to. 1. 5. b. to. mo.
3. 355. d. e. to. 6. 17. l. m.
Trinitatis symbola in homine. to. 1. 78. f. g.
trinitas firmiter credenda. to. 1. 232. l. m. to.
2. 96. g. & sequen. & epistola 174. & 178.

to. mo. 3. 3. m. & sequentibus.
Trinitas, vnus Deus. to. 1. 14. d. to. 3. 48. g. a.
6. 243. d. to. 9. 215. c. to. mo. 10. 241. i.
Trinitatis opera cōis & indiuisa. to. 1. 23. R.
to. 1. 133. f. to. 3. 55. d. & 80. d. to. 4. 344. &
347. f. to. 6. 125. f. g. to. 9. 34. d. e. to. 10. 12. f.
Trinitatis ingenua confessio. to. 1. 24. m.
Trinitati summo bono dilectione heret
to. 1. 250. e.
trinitas perfecta. to. 2. 10. h.
Trinitas personarum, vnitas diuinæ
to. eodem. 70. g.
De trinitate error Donatistarum & Ario
to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
Que de patre, filio & spiritu sancto di
to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
ut vox patris, homo, nubes, columba
to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
nus vocis, lingue diuise velut ignis
to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
modo accipienda. to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
De trinitate qd credere sufficiat. to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
Credatur honorifice vnitatis, ne
to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
ri trinitati. to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
De Deo nō triformi, sed vno. to. 3. 134. a. & seq.
trinitas. to. 3. 3. m. & 48. g. & 167. g. &
to. 4. 342. i.
trium personarum eadem essentia. to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
& sequen. cop. & 113. d.
trinitas incorporea. to. 1. 319. to. mo. 1. 70. per. to. mo.
De fide trinitatis. to. 3. 64. m. & 141. m.
De trinitate perfecta. to. 3. 64. m. & 141. m.
Personarum distinctio. to. 3. 64. m. & 141. m.
trinitas, nullis terminis circumscribitur
to. 3. 64. m. & 141. m.
Quare nō dicamus vnā psonā, sicut
to. 3. 64. m. & 141. m.
sensū, & vnū Deum. to. 3. 69. f. & 141. m.
Persona filii. to. 3. 69. f. & 141. m.
Trinitatis vnitas, laboriose quæritur. to. 3. 69. f. & 141. m.
Et quod iudicia lectorum varia. to. 3. 69. f. & 141. m.
De trinitate libri quindecim. to. 3. 69. f. & 141. m.
Retracta. to. 1. 2. b.
Quar tardius editi. to. 2. 10. i. & 31. m.
Eadem personarum diuinitas. to. 2. 10. i. & 31. m.
trinitas tota inuisibilis. to. 2. 10. i. & 31. m.
Et de apparitionibus diuinis plura. to. 2. 10. i. & 31. m.
& sequen. cop. & 207. a. b.
trinitas coeterna. to. 2. 10. i. & 31. m.
trinitas an possit dici spūs sanctus. to. 2. 10. i. & 31. m.
tres personæ improprie dicuntur. ibidem.
trinitas non excludit simplicitatem. to. 2. 10. i. & 31. m.
to. 3. 109. f. & h.
trinitas, solus Deus quō dicatur. eod.
trinus dicitur Deus, non triplex.
Omnibus personis cōuenit luminis

In vocabulum tom. 3. i. r. ab
e personarum qua necessitate Græci hypostasibus dixerint.
Es dixerunt. ibidem g
deos quare non dicimus, nec tres essen-
tias. tom. 3. i. r. l.
Trinitate nō est maius aut minus. t. 1. b. c
Trinitas qūo diligitur incognita. Ibidem m
Trinitate quomodo cogitandum. ibidē
Trinitate quomodo inquirendum. tom.
8. h. i.
Cognitio Dei quando proficietur. ibid. i.
Trinitatis vestigium in anima. to. 3. i. 24. m. &
q. 9. & 12. s. g.
Deopore tom. 3. i. 27. e
in omni sensu corporis. ibid. g
in memoria. tom. 3. i. 28. b.
Trinitatis imago, in bonis tantum. tomo. 3.
7. h.
Trinitatis similitudo, & imago, differūt. eo-
m. 30. g.
vestigium triadis in cognitione spiritali
to. 3. i. 34. a. & seq.
Trinitas simul operata est redemptionē ho-
nis. eodem. 137. c
Imperfecta trinitatis imago ē etia in qui-
libet. to. 3. i. 40. b. c
Trinitas animi parte si vera trinitatis imago.
to. 3. i. 41. m
Trinitas que in simplicitate Dei est incom-
prehensibilis. eodem. 148. 2
Trinitas aliter nobis, quam in deo. t. 3. i. 56. l.
Trinitas quantā vera sit in Dei unitate, & quā
in eiusdem trinitate unitas. ibidē. m
Unitate nulla temporis interualla. tom.
6. f.
Peculiaritas trinitatis tom. 3. i. 17. h
Trinitate questiuunculae to. 3. i. 43. d
Deos qui inducunt vniuērstratem in
am trinitatem tom. 3. i. 25. 4. i
Cur non ab initio prædicata. tom. 4.
3. b. c
Deus est cur in tribus spes salutis
est nō in duobus, aut quatuor, aut cer-
te eo uno, & quare nō est trinitas prius
Prædicata. to. 4. 3. o. 4. i
Trinitate & vnitate Dei. co. 340. f. & seq.
o. 10. h
Iris genitus, & procedens. Ibidem
In sinuant salutationes Pauline. to.
4. 17. i. R.
Trinitate quomō scriperit Porphyrius.

Circa trinitatem non sic licet nobis loqui,
ut hic loquitur Porphyrius. Ibidem la
Trinitas est unus Deus. tomo. 5. 66. e
Trinitas in diuinis, non est solum nominum
Trinitas sine subsistentia personarum, vt
dicunt Sabelliani. Ibidem i
Pater & filius & spiritus sanctus sunt trini-
tas, & sunt unus Deus. tomo. 5. 99. b
Trinitas diuina ostenditur in tribus partib.
philosophie. Ibidem e
Trinitatis imago quō est in nobis. ibidē. f
Deus est æterna & uera trinitas, neque con-
fusa, neque separata. Ibidem m
Trinitas & pluralitas intelligitur ibi. Facia-
mus hominem. eodem. 145. f
De trinitate male sentit Donatus. to. 6. 9. m
Triadis vnitas. eodem. I
Trinitas incomprehensibilis. Ibidem m
Personarum æqualitas. Ibidem. 18. c
In una persona, interdum intelliguntur
tres omnes. to. 4. 82. b. c. to. 6. 24. c
Deunitate trinitatis ad Optatum. tomo. 6.
25. o. ii. b. p. q. iii. m. o. i. m. q. i. m. q. d. 8. c
Quod trinitas vnus sit Deus manifeste ostē-
ditur verbo. to. 8. 8. g. h. & 70. a. b. & 162. b
Quomodo unius sit substantię. eodē. 139. g
Tanta est ibi substantię societas, ut æqualita-
tem admittat, non pluralitatem. Ibidem. h
Deus apte potest dici ter, non tamē tres dii
to. 9. 2. 1. K
Trinitas manifestissima apparuit. Ibidem,
12. c
Trinitatis mysterium. to. 9. 64. c. d
Trinitatis unitas ostenditur. tomo. 9. 29. h
Trinitas em in personis, & in essentia unita
tem per pulchre describit Augustinus.
tomo. 9. 64. e
Trinitatis opera indiuisa, quare quandoq;
separatim nominantur. tomo. 9. 94. k. l
Trinitatis inuocatio tom. 9. 152. h. i. & seq.
156. e. f. & seq. copiose.
Sanctę trinitatis cognitio. eodem. 190. b
Sancta trinitas indiuisa est. Ibidem. c.
& e.
Trim personarum comparatio. Ibidem. K
Trinitatis sacramentum magis est creden-
dum quam exponendum. tomo. 9. 208. f
Trinitatis proprietates. tomo. 9. 170. d. e. &
230. e. f.
Non sunt diuersi gradus, ubi est una trinitas
eodem. 248. a. b

Circa trinitatem non sic licet nobis loqui,
ut hic loquitur Porphyrius. *ibidem.*
trinitas est unus Deus. *ibidem.*
trinitas in diuinis, non est solum nomen
Trinitas sine substantia personarum, ve
dicunt Sabelliani. *ibidem.*
Pater & filius & spiritus sanctus sunt trini-
tates, & sunt unus Deus. *ibidem.*
Trinitas diuina ostenditur in tribus partib.
philosophie. *ibidem.*
Trinitatis imago quō est in nobis. *ibidem.*
Deus est æterna & uera trinitas, neque con-
fusa, neque separata. *ibidem.*
Trinitas & pluralitas intelligitur ibi. Facia-
mus hominem. *ibidem.*
De trinitate male sentit Donatus. *ibidem.*
triadis vnitas. *ibidem.*
Trinitas incomprehensibilis. *ibidem.*
Personarum æqualitas. *ibidem.*
In una persona, interdum intelliguntur
omnes. *ibidem.*
De unitate trinitatis ad Optatum. *ibidem.*
Quod trinitas vnus sit Deus manifeste ostē-
ditur verbo. *ibidem.*
Quomodo vnus sit substantię. *ibidem.*
anta est ibi substantię societas, ut æqualita-
tem admittat, non pluralitatem. *ibidem.*
Deus apte potest dici ter, non tamē tres dii
trinitas manifestissima apparuit. *ibidem.*
trinitatis mysterium. *ibidem.*
trinitatis unitas ostenditur. *ibidem.*
trinitatem in personis, & in essentia unita-
tem per pulchre describit Augustinus. *ibidem.*
trinitatis opera indiuisa, quare quandoq;
separatim nominentur. *ibidem.*
trinitatis inuocatio. *ibidem.*
trinitatis cognitio. *ibidem.*
trinitas indiuisa est. *ibidem.*
personarum comparatio. *ibidem.*
trinitatis sacramentum magis est creden-
dum quam exponendum. *ibidem.*
trinitatis proprietates. *ibidem.*
sunt diuersi gradus, vbi est una trinitas
ibidem.

Ex intellectu generatur voluntas, & ex am-
 bobus procedit memoria, in istar trium
 diuinarum personarum. *tom. 9. 275. e.*
 Per speculum & in enigmate, trinitatem
 Dei contemplamur. *tom. 10. 10. h.*
 In patre, in diuinis, insinuat nobis autho-
 ritas, in filio natiuitas, in spiritu sancto pa-
 tris, filiiq; communitas, in tribus aqua-
 litas. *ibidem.*
 Pater filio veritati origo verax filius de ve-
 rati patre orta veritas, spiritus sanctus a pa-
 tre bono et filio bono, effusa bonitas. *ibid.*
 Trinitatis, in diuinis, equalitas, *tom. 10. 1. d. e.*
 Trinitatis mysteria ineffabilia, & potius fi-
 lenda, quam de ipsis loquendum. *tom. 10. 32. f. g.*
 Nullis similitudinibus peruenitur ad trini-
 tatis cognitionem. *ibidem.*
 Quare similitudines non possint adhiberi
 in demonstranda trinitate. *tom. 10. 33. c. d.*
 Gratiarum Deo agit pro loco trinitatis. *intelle*
tom. 10. 33. d. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 De manifesta offensione trinitatis in Deo no-
 stro, & baptismo domini apud flumē Ior-
 danem, Sermo. *tom. 10. 51. h. & seq.*
 Trinitas distincte manifestata, in baptisma-
 te Iesu ad Iordanem. *ibidem. h. i.*
 Et quasi separabiliter. *ibidem. i.*
 Trinitas inseparabilis. *tom. 10. 51. K.*
 De trinitate plura. *ibidem. K. l.*
 De trinitate non facie disputandum, sed vi-
 dendum, quid sit, qui nos, ubi & quomo-
 do positi, & c. *ibidem.*
 In homine inueniri aliquantulum imaginem tri-
 nitatis. *tom. 10. 52. k. l. & seq.*
 Trinitas fecit carnem Christum. *tom. 10. 53. e.*
 Trinitas fecit de celo vocem. *ibidem.*
 De indiuidua trinitate, & inseparabili vnita-
 te, Arrianorumque confutationes, ac fi-
 delium populorum, de fide catholica, co-
 nfirmatione, Sermo. *tom. 10. 55. b.*
 De trinitate & vnitate Dei contra Arrianos
ibidem. c. & seq.
 In creaturis inueniri quasdam trinitatis si-
 militudines. *ibidem. e. & seq.*
 Trinitatis discussio. *tom. 10. 69. b.*
 De trinitate quid sentiendum. *tom. 10. 91. m.*
 De vnitate trinitatis, & incarnatione verbi
tom. 10. 124. c.
 Tres magi trinitatem designabant. *tom. 10.*
135. K. u. d. i. d. u. t. r. y. q. u. i. d. u. m. i. n. i. s. t. i. a. m. d. e. i. u. s. i. n. f. r. a. o. c. t. a. u. a. s. E. p. i. p. h. a. n. i. a. m. d. e. t. r. i.

Dominica infra octauas Epiphaniae, de tri-

nitatis & columba, Sermo. *tom. 10. 139.*
 Nihil in trinitate ad se dictum, potest di-
 plataliter. *tom. 10. 142.*
 Trinitatis inseparabilis est substantia, et
 ua, & operatio. *ibid.*
 Trinitas in substantia, est vnus solus, in p-
 sonis est tres, vel tria. *tom. 10. 140. m.*
 Dies tertius, in scriptura sacra, mysti-
 designat, trinitatis. *tom. 10. 26. n.*
 In tribus viris susceptis, Abraham trinita-
 tem agnouit. *ibid.*
 Tertii diei appellatione, trinitatis mysti-
 intelligitur. *tom. 10. 18. K.*
 Ad trinitatis mysterium quomodo pe-
 niatur. *ibid. l.*
 In trinitate nulla est diuersitas, sed omni-
 da equalitas. *tom. 10. 18. K.*
 Trinitas personarum coeterna est, & co-
 lis. *tom. 10. 18. K.*
 In trinitate nihil maius vel minus. *tom. 10. 18. K.*
 De sancta trinitate, Sermo. *tom. 10. 21. m.*
 Angeli trinitatis naturam ignorant, item
 Periculosa est disputatio de trinitate, ad
 m. & seq. *tom. 10. 21. m.*
 Nobis sufficiat scire de trinitate, quod eni-
 nus exponere dignatus est. eodem. *ibid.*
 Trinitatis probatio ex scriptura sancta. *ibid.*
 Fidelibus sufficiat pauca de trinitate. *ibid.*
 Non querenda ratio trinitatis, sed
 credere, quia est. *ibid.*
 In trinitate nihil superius aut inferius
 De sancta trinitate, contra Arianos, *ibid.*
 In trinitate, tantummodo personarum
 distinctio est. *tom. 10. 21. m.*
 De fide trinitatis a simplicibus non in-
 ganda. *tom. 10. 21. m.*
 Nec periculosus alicubi erratur, qui
 rendat trinitate. *ibid.*
 Trinitas diuiditur indiuisibiliter, &
 gitur diuisibiliter. *ibid.*
 Trinitatis probatio, per similitudinem pa-
 tris animae. *ibid.*
 In festo sanctae trinitatis, Sermones
 tom. 10. 22. m. & seq. *ibid.*
 Tres personas negantes, reprehenduntur.
 Item, tres Deos inducentes
 Triopas rex. *tom. 10. 22. m. & seq.*

Trinita

IN DIVVM AVGVSTINVM

- T**ristitia pia, quid sit. to. 2. 203. i.
Tristitia soluit cor. tom. 2. 178. b.
Tristitiaque malum. tom. 3. 231. m.
Tristitia melior, quam Ictitia. tom. 3. 350. d.
Tristitia cadit insipientem, adversus Stoicos. tom. 5. 123. f.
Tristitia & invidentia, quæ habentur de bonis alienis. to. 5. 132. m.
Tristitia nostra habet quasi, gaudium nostrum non habet quasi. to. 8. 151. K.
Tristitiam sumpsit Christus quemadmodum armen. tom. 3. 47. b. c.
Tristitiam cur Deus misceat latis. eod. 523. d.
Tristitiaque tuæ causæ peccatum est. to. 8. 126. e. f.
Tristitia, & dolor, quomodo differant. Ibidem. m. m.
Cristatus est, ut Iustificaret, ut te consolaretur. tom. 8. 66. f. g.
Mor est tristitia iniqua patientis, quam lætia iniqua facientis. eod. 185. c. d.
Tristis voluit Christus imminente passione ostenderet infirmorum personam. to. 8. 396. a.
Sumpsit tristitiam veram quomodo carum veram. eod. 347. c. d.
Tristis est animam mea usque ad mortem, &c. ponitur. Ibidem. 348. l. m. fo. sequē. c. d.
Distincta tristitia. to. 9. 209. l. & sequentibus.
Tristitia mundi, mortem operatur. eo. 2. 10. c.
Tristitiaque & spiritualis gaudii, confictus. Ibidem. 25. i.
Superius autem infertur dominus tristitiam nostram ut non largiretur lætitiā suam. to. 10. 186. K.
Tristitia sicut sterco operatur. to. 10. 204. e. f.
Tristitia de iniquitate propriam iustitiā parit. Ibidem. f.
Tristitiaque diuersitas. tom. 10. Ibidem. h.
Quia tristitia erit, cum miseri in iudicio patientiam audierint. tom. 10. 216. l. m.
Tumphantium, deuicta morte, vox. tom. 10. 36. l. m.
Tumphantium, in æterna vita vox. tom. 10. 37. b.
Tum cum seminatum. tom. 5. 199. c. d.
Tum Pompeius. tom. 5. 31. K.
Tum destructio a Græcis facta. to. 5. 2. h. & 172. c. d.
Tum mater Romani populi. tom. 5. 3. e. & d.
Tum an dii. tom. 5. 23. K.
Tum deleta, reliquæ ipsorum cum Aen^a in Italiam portatæ sunt. eod. 173. g.
Troporum cognitio necessaria. tom. 3. 19. m. & sequentibus.
Tropicalis locutio, quæ. tom. 3. 21. i. & 149. i.
Tropi veteris instrumenti explicati. tom. 3. 31. col. 1. & libris sequentibus.
Troporum nomina non facile enunciantur. tom. 3. 150. K.
Tropi sacræ scripturæ, quomodo intelligendi. tom. 4. 14. g.
Tropi non sunt mendacia. Ibidem. i.
Tropi in scripturis, quare. Ibidem. l.
Tropus, quid. tom. 5. 235. K. l.
Tropus, quid Græcis. tom. 8. 230. l.
Tropi, locutionum modi sunt. to. 9. 124. a. b.
Vide locutio.
Tuba nomine, quid intelligatur. tom. 2. 184. a. & fo. 204. l.
Tube ductilis malleo producit, ita & Christianum cor in Deum, pressuratum plagis extenditur. tom. 8. 71. i.
Tube ductiles, & tube cornæ, quæ sint. tom. 8. 361. f. g.
Septima tuba, finis est persecutionis, & aduentus domini. tom. 9. 144. m.
Tuba peccatoribus necessaria est, tom. 10. 181. a.
Tube proprietates. Ibidem. a. b.
Quid sacerdotales tube figuret. Ibidem. c. d.
Tube ductiles, quando dicuntur produci. tom. 10. 237. a.
Tullius in dialogo Hortensio. tom. 7. 344. i.
Tullius. tom. 5. 29. K.
Tullii error de præsentia diuina. tom. 5. 41. h. & sequentibus.
Tullius Hostilius. tom. 5. 23. f.
Tullus Hostilius fulmine assumptus est eod. 24. g.
Tumoris, & humilis satisfactionis bellum. tom. 9. 225. i. K.
Tumor, & magnitudo differunt. tom. 10. 9. K. & 110. d. e.
Tunso pectoris, obrutio, est cordis. tom. 8. 63. K.
Tundere pectus, quid significet. tom. 10. 7. c. & fo. 147. K.
De tunica inconsutili saluatoris. tom. 2. 232. f. & fo. 249. c.
Tunica pelliceæ. tom. 3. 224. K.
Tunica duæ, quid allegorice. tom. 4. 148. b.
Tunica. tom. 4. 402. e.

tunica Christi non feindenda contra Arrianos. to. 6. 11. d. e. to. 8. 5. 7. l. m. to. 6. 26. l. m.
 Si quis noluerit tibi tunicam tollere, & iudicio tecum contendere, dimitte illi & palium: exponitur. tomo. 2. 51. a
 tunica dñi inconfutis, significet. to. 8. 36. g.
 tunica Christi de super texta, nec diuisa, qd significet. tomo. 9. 26. l. m.
 turba, turbulenta, & ceca. tomo. 9. 54. c. d.
 turba tunc fuit turbata, cum Christo dixit, Demonium habes. ibidem.
 turbauit seipsum Christus ad nostrum exemplum. tomo. 9. 87. h.
 turba quæ cecos clamare prohibet qd adhibet. tomo. 10. 18. l. m.
 turba, idest, peccatores. tomo. 10. 19. d. e.
 turia flumen. tomo. 1. 83. m.
 Gradus ad turpissima. tomo. 3. 13. 2. i.
 turris Babylonica, superbiam designat. to. 5.
 turris fortitudinis Christus. tomo. 8. 202. f. g.
 144. c.
 currim quare edificarint Babyloni. tomo. 9. 12. h.
 Oppidum tusculi. tomo. 5. 25. k.
 turtur. tomo. 5. 158. i. tomo. 10. 109. k.
 turtur tunc inuenit nidum, vbi ponat pullos suos, cum &c. tomo. 8. 302. g. h.
 turturis vox. tomo. 10. 109. k.
 Christus, turtur. ibidem.
 turtur, & columba. tomo. 10. 153. f.
 Si turtures oua refrigerare permittant, perdunt fructum eorum. tomo. 10. 235. d.
 Tyberis creuit vastas omnia: arua. to. 5. 26. g.
 Tychonius Donatista. tomo. 2. 56. c.
 Tychonii libri. eodem. 99. i.
 Tychonius scripsit de septem clauibus scripturæ. tomo. 2. 103. i.
 Tychonium citat. to. 1. 23. g. to. 4. 23. e.
 Tymasius adulescens, seductus a Pelagio. tomo. 2. 129. d. e.
 Tympanum sit de corio siccatu & extento, & significat carnis donationem. tomo. 8. 226. e. f. 129. d. e.
 Tympanum quid sit, & quid figuret. ibidem 378. h. i. & fo. 581. k.
 Quod significet carnem Christi. to. 8. 71. j. k.
 Typus pro saltu, frequens apud Augustinu. tomo. 2. 53. c.
 709. x. pro arrogantis. to. 2. 83. l.
 709. o. superbia est. tomo. 5. 103. m.
 Tyrannus quare a Deo pmittitur. to. 5. 46. d. e.

Tyrus qd significet. to. 7. 174. k. l. to. 8. 30.
 Princeps Tyrii, diabolus significat. tomo. 22. i. b. c.

V

& b in pnunciatione affinitas. t. i. d.
 Vocadu vt Deu cognoscat. t. i. 2. a.
 Vaccæ nomine plebs Iudeorū figurat. tomo. 8. 394. k. l.
 Vaccæ dicuntur animæ seductiles. eod. 7. k. l. & fo. 236. k. l. & 416. c. d.
 Vacca triennis, quid. to. 10. 1.
 Vadari. tomo. 1.
 Vadiani, schismatici potius quam hæretici. tomo. 6. 8. d.
 Alii vocant Anthropomorphitas. ibi. tomo. 2. 20. m.
 Agaitana sententia. tomo. 2. 20. m.
 Dissolutæ vagationis & stabilitatis firmi gressio. to. 9. 22.
 Vagitanus Deus. to. 5.
 Pueri vagitus prophetia. to. 103.
 Valens imperator hæreticus fauens Arrianis. tomo. 5. 49. d. & 85. h.
 Valentinus hereticus, vnde Valentinianus. tomo. 6. 5. c.
 Valentinus triginta zonas, idest, seculas. ruit xpm a virgine nihil accepisse. i. d. De obitu Valentinus episcopi Carthaginensis. tomo. 10. 305. c.
 Valentiniani Cæsaris comitatus. to. 4. 5. b. & seq.
 In Possidonio. tomo. 5. 4. d.
 Valentinianus. tomo. 5. 1. d.
 Valentinianus maior. tomo. 5. 1. d.
 Valerius comes. tomo. 1. 6. a. & seq.
 Valerius episcopus Hipponensis. to. 10. 1. d.
 In Possidonio. tomo. 5. 1. d.
 Valerii episcopi Augustinus coadiutor. to. 26. k. to. 2. 38. b.
 Valerius Græcus, Augustini doctor. to. 10. 1. d.
 In Possidonio. tomo. 5. 1. d.
 Valerius in Capitolio occisus. tomo. 5. 1. d.
 Valerius episcopus Hipponensis dedit secretu August. ad habitandu. to. 10. 1. d.
 Valetudini parcendum. tomo. 1. 176. c. d.
 Valetudinis ratio habenda. tomo. 1. 176. c. d.
 Valetudo aduersa toleranda. tomo. 2. 7. d.
 Hippocrates de duobus fratribus aduersitate preteritis & simul conualescentibus iudicauit secundum regulas proprias. tomo. 5. 39. g. & sequentibus.
 Vallarex Gothorum Vandalos occidit. tomo. 437. tomo. 1. 13. d.
 Et abbat. anno domini. 437. tomo. 1. 13. d.

IN DIVVM AVGVSTINVM

is pro humilitate tom. 8. 199. f
is lacrymarum tom. 8. 304. d. e
es & conualles, collibus & montibus co
a figura opponatur. Eodem 302. g
is, locus terræ est depressus. t. 8. 469. l. m
onia dea tom. 5. 32. f
ali Africam inuaserunt. to. 10. 313. e. f
itas, mēdaciū, studia humana t. 1. 56. c. d
tas vanitatum. to. 1. 207. e. f. & 23. K
241. k tom. 4. 425. c
tas, uita præfens. to. 1. 66. l. m
tati omnē creaturam subiectam, quo
odo intelligendum. tom. 4. 325. b. & se
uentibus.
tati homo assimilatus est. ibidem. c. &
8. 549. g. h
gloriæ auida Lucretia, se interemit. to.
7. i. & sequen.
anq̃ gloriæ uitationem, Deus uirgines
cras permisit a Barberis violari. tom. 5.
m. & seq.
to quilibet est Deo similior, quanto &
hac immunditia mundior. Eod. 44. g
gloriam, quare amauerint Romani.
ide m. i
rueritas seculi admitteret, ut honora
res essent quique meliores, nec sic p
agno debuit haberi honor human⁹. ibi
m. 45. b. & seq.
gloriæ cupiditas, vicit in corde Tor
ati dolorem mortui filii ibid. f.
gloriæ, diuersimodē seruiunt diuersi
dem. a. & seq.
as loquax tom. 5. 49. k
gloriæ vitium, vtrum sit ipsa iactantia,
aliquid aliud Eodem. 105. f
na gloria quam querunt mundani, &
gloria vera quam querunt iusti. tom.
30. a
essent omnes filii hominum, si non li
arentur per filiū hominis. ibi. 163. m
as sub sole. to. 5. 198. K. & seq.
atem obseruat, qui timendo mori, mē
ur tom. 8. 54. l. m
atem obseruat, qui in alia re quam in
mino, sperat. ibidem. & sequen.
vanitas oīs hō viuens. tom. 8. 109. b. c
is & ueritas, contraria inter se, disse
nt. Eodem. 4. 6. m
Quodo, ppheta petat oculos suos auer
ne uideant uanitatem, cū omnis crea

tura subiecta sit uanitatis, & omnia uan
tas. ibidem
Qd̃ in spe, qua speramus nos adhesuros ue
ritati, subiecti sumus uanitati. ibidem. f. g.
446. a. b
A qua uanitate petat propheta auerti ocu
los suos ibidem b. & seq.
vanitas humanæ naturę propter peccatum.
to. 10. 150. g. & seq.
In quo uanitas pmanet, deficit ueritas. ibi
dem. i. K. 605
De uanitate seculi. Serm. to. 10. 306. e
De fuga uanitatis. Serm. to. 10. 309. i
vapor uirtutis, Dei filius tom. 4. 336. d
vappa tom. 1. 261. f
Cupido uarietatis, vñ nascatur. to. 3. 297. h
varro, doctissimus uir. tom. 5. 21. b. & seq.
varronis pericia Eodem. 26. a
varro quid de diis senserit. to. 5. 50. h. i
varronis laus ibidem
Quæ sit partitio Varronis librorum, suorū
quos de antiquitatib. rerū humanarū, diui
narūq; cōposuit. ibidem. m. & sequen.
varro acutissimus & doctissimus, non elo
quentiss. ibidem. h. i. & seq. & fo. 52. b
varronis libri. tom. 5. 50. a. b
varro. to. 6. 159. c
uasa dominica, indigentibus frangi. Augu
stinus iussit. tom. 1. In Possido.
uasa aurea & argentea in domo magna, ex
ponitur. tom. 1. 23. f. g. to. 7. 79. d
uasa irę & misericordię. to. 2. 139. m. & se.
& 141. c to. 3. 350. h
uasa irę, quare dicantur. to. 2. 214. m
Ex eadem massa fecit aliud uas in honorem
aliud in contumeliam, quomodo intel
ligatur tom. 5. 130. e
Ob uasa inhonorata non recedendum ab
Ecclesia tom. 7. 79. c. & l.
uasa mortis quę sint tom. 8. 15. c
uasa diaboli, omnes impii Eodem. 193. d
Tota massa perditionis, uasa diaboli. tom.
10. 9. a
uasa diaboli, quę ibidem
Ex uasis diaboli, uasa misericordię. ibidem
De uase cum quatuor lineis Petro ostenso,
cui est dictum, Occide & manduca, & c.
tom. 10. 118. b. & seq.
uasa charitatis, sunt homines. to. 10. 229. g
Duplicia sunt uasa in domo Dei, qdā i hō
norē, quā dā in cōtumeliam to. 10. 253. a

INDEX

Omnis uastator, plus ipse uastat uirio suo.
 to. 8.286.h.i
Vates mente loquuntur aliena. to. 1.143.b.c
Vates qui apud nos prophetę. tom. 3.102.g
Vaticinia mundi ibidem.f
**Vathes Ethnici, cur permittantur propheti-
 zare.** ibidem.i
**vatum gentilium pręsagia de filio Dei, qua
 tenus ualeant.** tom. 6.92.l
vberrates Euangelicę triplices. to. 5.141.g
vberritas terrę, quid. eod. 15.2.i. & seq
veum capitur. to. 5.15.h
veientes hostes Romanorũ. ibidem
veii per decenniu Ro. oppugnaverũ. to. 5.
 25.i. & seq.
vela in ostiis Iudi literarii. to. 1.30.b, in fine
Velamen super corda Iudeo. tom. 2.165.m
Veli tēpli scissio, quid adũbret. to. 2.177.c.
 to. 4.173.e. to. 6.83.m. to. 10.41.K. & 185.l
**Velamen ueteris testamenti, quomodo au-
 feratur.** tom. 2.177.c
**Velamentum Moyfi, & coma pręscorũ san-
 ctorum, idem significant.** tom. 3.266.d
Velare caput, quid signet. ibidem.d. & h.
Velamen Moyfi. 3.271.b.c. 203. ft. 7.293.f
**Velamen super faciē Moyfi, quid designet,
 & quando auferetur.** tom. 8.218.a
**Vela candentia, simplex conuersatio, & pu-
 ra confessio.** tom. 10.14.g. h
Velamen quare Moyſes ponebat ante faciē
 tom. 10.41.k
Velum quid. tom. 10.105.d
Voluntas. to. 1.15.m. to. 3.275.l. to. 4.212.c.
 to. 5.123.l. & seq. to. 10.53.b.c. & sequen.
Voluntas, quid fit. to. 6.49.K. Retra. tom. 1.
 15.m. to. 7.212.c
**Voluntas ipsa nisi Dei gratia liberetur a ser-
 uitate, qua facta est serua peccati, & ut ui-
 tia superet, adiuuetur, recte pieque uiui a
 mortalibus non potest.** to. 11.1.f.g
Voluntas facti & voluntas peccati. to. 1.15.a
Velle anceps. tom. 11.4.f. & seq.
Volũtas libera, quomodo usurpata. to. 1.230.b
De uoluntate & gratia, quęstio difficillima
 tom. 2.50.a. & 139.m
Volũtas aliena, quomodo cernatur. to. 3.135.K
Voluntas ipsa cõcipit malitiam. to. 4.364.b
**Voluntas omnis non est a Deo, sed omnis
 potestas.** tom. 5.41.d
Voluntas cui subiiciantur. eodem. 42.b
Voluntas licet proprio quodam modo fit

respectu bonorum, tam en inuenitur
 esse respectu malorum to. 5.123
**Voluntas mutatur de bono in malũ lib-
 arbitrio, nõ de malo in bonum sine ei
 adiutorio.** tom. 5.123
**Tũc volũtas pro facto cõputatur, quãdã
 ciendi uoluntas discernitur.** to. 8.487.e
voluntas quando dicatur calida vel frigida
 ibidem l.m
Voluntas Dei principium nescit. to. 1.6.m
Voluntas Dei, omniũ causa. to. 1.267.m. to.
 3.94.a. & 195.k. & fo. 348.d. to. 4.1.
 & fo. seq. c. to. 8.208.m
**Voluntati diuinę, quomodo uoluntas
 minis subdatur.** to. 2.95.c. & q.
**Voluntatem Dei in scripturis sanctis di-
 mus.** to. 3.8.c. & fo.
voluntas Dei efficax. tom. 3.1
volũtates Dei in saluandis & pdendis. ibid.
Contra uoluntatem Dei nihil fit. ibid.
volũtas bona, alia Dei, alia hois. tom. 3.1
**voluntas Dei bona, mala hominũ uolun-
 tate impletur.** ibid.
De uoluntate Dei. to. 3.277.i. & 354.
 7.394.d. & seq.
**voluntas Dei fit, cum obtemperatur
 ptis eius.** tom. 4.40.b
volũtas Dei, est lex in curia cęlesti. 5.61
voluntas Dei, est causa certissima omniũ
 eodem. 89.a
volũtatis successio, nõ est i Deo. to. 5.11.d
voluntas Dei potentissima eodem. 6.g
**voluntas Dei non impeditur actũ aliq-
 monum uel hominum** tom. 5.11.m
voluntas Dei, est natura cuiusque rei
 to. 5.170
**voluntate incommutabili quomodo eum
 hominem cõdiderit in tempore quod uo-
 luit.** tom. 5.61
**Contra uoluntatem Dei, multa fiunt. a
 lis.** ibid.
**voluntas Dei eum mutari dicitur, non
 sed nos mutamur.** it. 61
voluntatem Dei, quõ facit hõ. to. 6.21
**voluntas Dei bona, pręcedit nostram uolun-
 tatem** tom. 10.1
**Si in Christo erant duę uoluntates, a
 to. 8.66.h. & fo. seq. c**
**voluntas Dei, tantum a uoluntate ho
 tum Deus distat, ab homine.** tom. 7.1
Non potest dispar esse uoluntas, quomodo

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ff diuinitas
 voluntas Dei est lex eius, quæ nunquam de
 corde iusti recedit to. 8. 99. d
 vult Deus vt pecces, nã phibet tñ si pec
 caueris, nõ putes hoïem fecisse q̃ voluit,
 & deo accidisse qđ noluit. Eodem. 485. f
 nõ solum in domo sua, nec in agro suo,
 sed nec in carne sua, vel i spiritu suo, im
 plet omnia quæ vult, sed Deus omnia q̃
 cunque voluit, fecit to. 8. 513. c
 voluntas Dei in cẽlo, pax. tom. 10. 25. g. h
 i & diaboli, diuersę erga nos & peccata
 nostra voluntates tom. 10. 96. d. e
 voluntas Dei, quomodo fiat. to. 10. 115. c. f
 voluntas domini semper respicienda, & nõ
 nostra. tom. 10. 191. e
 voluntas sicut in cẽlo & in terra. to. 2. 188
 3. to. 4. 407. a & seq.
 Cypriano. tom. 7. 302. d. e. tom. 10. 115. f
 voluntas in Ecclesia sua, in predicatoribus
 & plebibus suis impletur, tanquam in cẽ
 lo & in terra. tom. 8. 514. h
 mare optemus volutãtẽ Dei fieri i cẽlo, si
 cut fit in terra. to. 10. 191. e. & fo. 196. b. c
 voluntas tua, & c. pertinet ad tertĩã bea
 titudinem. tom. 10. 219. d
 voluntate humana, plura to. 11. 11. d. & (e.
 le multa Paulus, quæ non vult. tom. 1. 12.
 i. & 229. m
 ore peccamus. to. 1. 12. h. & l. & fo. 13. l.
 m. & 219. h. & seq. & 236. i. K
 voluntatem domino preparante, facile fit
 opus pietatis, quod difficile aut impossi
 bile fuit. tom. 2. 18. b
 voluntates in homine diuersę. to. 1. 54. i. K
 voluntates duæ hominis. to. 1. 12. i. & fo. 15.
 l. & 229. m
 voluntatem nostram, misericordia Dei præ
 uenit, & preparat to. 1. 20. K
 eter voluntatem beatę vite, id est, perue
 niendi ad Deum, nihil habet homo. tom.
 1. 173. b & 211. g
 voluntas aliqua an sit homini. to. 1. 211. f. g
 volunt omnes beati esse. to. 1. 212. b. c
 Vide, Beatitudo.
 bene velle & recte viuere, quomodo disse
 rant. ibidem. c
 voluntate homines esse miseros, quomodo
 dictum. ibidem
 voluntate, meritum, præmium, & suppli
 cium ibidem. retracta. 3. e
 Sponte cecidit homo, sponte surgere non
 potuit. tom. 1. 11. h. & l. & 222. i
 voluntas maxime libera to. 1. 223. g
 voluntas hominis tripartita. Eodẽ. 229. i. K
 voluntas nostra, qualis futura sit. to. 3. 62. h
 voluntas hoïs post baptisimũ. to. 3. 67. m
 voluntas Adam libera. tom. 3. 76. b
 volũtas aliena, quomõ cernatur. to. 3. 135. K
 voluntas hominis repugnãs deo. t. 3. 205. c
 voluntas hominis eget ope Dei. to. 3. 367. a.
 & seq. tom. 7. 224. l
 voluntatem estimari to. 3. 349. a
 voluntas hominis, causa deprauationi hu
 manę. tom. 4. 185. a. b
 velle nostrum misereantis Dei. to. 4. 204. g
 velle in potestate nostra, posse non item. to.
 4. 227. l. Retracta. tom. 1. 21. b
 voluntas impiorum post iudiciũ. to. 3. 74. c
 voluntates diuersę hominum vnde, cũ ani
 marum natura una sit. to. 4. 189. K
 voluntates hominum to. 5. 42. a. b
 voluntates nostrę quantũ valeant. ibidẽ. d
 Præter voluntatem suam quicquid homo
 paritur, nõ debet tribuere humanis, aut
 angelicis, vel cuiuscunque creati spiritus
 voluntatibus, sed eius potius qui dat po
 testatem voluntatibus ibidem. h. i
 voluntas hominis prior est ad malum, sed
 ad bonũ volũtas Dei prior est. eo. 115. d
 voluntatem in melius mutare, in potestate
 hominis esse Retracta. 18. a
 voluntas excitatur a domino. to. 7. 285. c. d
 volũtate sua cadit, qui cadit, & volũtate Dei
 stat, qui stat. to. 7. 413. b
 voluntates duę, hominis & Dei. to. 8. 66. g.
 h. & fo. seq. b
 voluntas nostra dirigenda ad voluntatẽ Dei
 tom. 8. 89. K
 voluntas quę est in corde recto, paratura
 domino fide præcedente, qua accedit ad
 Deũ directũ, vt fiat cor rectũ. ibi. 283. K. l
 Deus discuit, quid quisque voluerit, nõ qđ
 potuerit. tom. 8. 208. f
 voluntates nostrę, non sunt subiectę syde
 ribus. tom. 8. 263. e
 volũtatẽ Deũ attẽdit, nõ facultatẽ. eo. 150. m
 Quicquid vis, & nõ potes, factum Deus cõ
 putat tom. 8. 342. g
 voluntatem intus bonam coronat Deus, vbi
 non inuenit facultatem. Eodẽ. 391. i
 vltima voluntas morientis, ab heredib. im
 plende

INDEX

- plende est. to. 9. 141. b
 Seruus nesciens voluntatem domini sui, & feruus eandē sciens, qui sint. to. 10. 13. h
 Volūtas, pro effectu, corā Deo. to. 10. 37. c. d
 Nos uolumus Deum sic esse misericordem ut non sit iustus. to. 10. 183. c
 Quomodo intelligatur, Non quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malū hoc ago. to. 10. 59. f. & seq. & 143. K. & fol. 144. l. m. & 145. f. g
 voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro opere facti. to. 10. 251. f
 Bona uoluntas, quid sit. to. 1. 211. g
 voluntas bona a Deo preparatur. to. 1. 12. a. & 13. m. & 20. K. & fo. seq. b. t. 2. 138. l. & 148. l. & seq. to. 3. 63. K. to. 10. 97. f
 voluntas bona a Deo. to. 3. 54. h. & fo. 67. g. & 267. m. t. 4. 364. c to. 5. 104. l. t. 7. l. 228. h. & 299. g
 voluntas bona comitatur gratiā. to. 2. 144. l
 volūtas bona, alia Dei, alia homini. t. 3. 62. c
 Beatius bona uelle quē non habeas, quā habere quicquid, utrunque uis. to. 3. 136. f
 voluntas Angelorum. to. 5. 42. a
 volūtas sancta, sanctū facit corpus. t. 5. 6. a. b
 volūtatē bonā similitudo, facit nobis angelos beneficos, & beneuolos. Eod. fo. 73. a
 voluntatis bonā quis dicitur esse, propter amorem Dei, & proximi. to. 5. 122. h. i
 volūtas recta, amor est bonus, peruersa, malus. Ibidem. K
 voluntas bona opus Dei est. to. 5. 124. b
 voluntatem bonam præcedit fides, fidē gratia. to. 8. 283. k. l
 voluntas bona, dicitur charitas. Eod. 95. g
 Voluntas bona uacare non potest. Ibidem
 Ut homo uelit uiam domini, ab ipso domino gressus eius diriguntur. Ibidem. i
 Nihil tam facili bone uoluntati, quam ipsa sibi. to. 10. 8. e. & 149. b
 Bona uoluntas nostra, a quo. to. 10. 65. m
 Bona uoluntas, quam magna res. to. 10. 94. b
 Qui nihil penitus habet erogandum huic bona uoluntas sufficit. to. 10. 228. g
 Voluntas mala unde. to. 1. 229. i
 Voluntas mala, ipsa est origo peccati. to. 1. 229. K. l. to. 7. 324. c. in fine.
 Malæ uoluntatis homines meritiò damnari. to. 2. 250. l
 Voluntatem rectē cogi ad meliora, ibidem
 Voluntas hoīs repugnās Deo. to. 3. 205. e
 volūtatē ppria, quisquis malus est. to. 5. e
 Voluntas male. to. 5. 1. l
 Voluntas bona vel mala, quomodo cōtineantur passiones bonas, vel malas. Eodem. 1. 1. l
 velle quis debet qđ pōt fieri. to. 5. 1. f
 voluntates malas Deus relinquit, & damnat bonas autem adiuuat, & remunerat, & que autem ordinat. Ibidem
 Voluntatis malæ merito ita damnatus est angelus, ut nunquam uoluntatem bonam haberet. Ibidem
 Voluntas mala grande testimonium est turē bonę, licet sit cōtra naturā. to. 5. 8. a
 Voluntaria vitia solum puniuntur a Deo. Eodem. 104. c
 voluntatis malæ causa si quæratur, nulla. Ibidem. K. l
 Voluntas mala non habet causam efficientem. Ibidem. l
 Cum uoluntas relicto superiori, ad inferiora se cōuertit, efficitur mala. t. 5. 10. a. e
 Voluntatum malarum quærere causas, si cut uelle videre tenebras, & audire finitium. Ibidem
 Voluntarios defectus non necessarios, la pena consequitur. Ibidem
 Nisi uoluntas mala præcessisset, non pōt niretur ad malum opus. to. 5. 12. K
 Voluntaria oris, sacrificia sunt laudis in fessione charitatis, non timore necessitat. to. 8. 4. d
 Velleris nomine Iudeos significari. to. 8. 179. m. & 258. a. b. & fo. 523. K. to. 8. 182. c. Vide, Geden.
 Velociter Dei tale est, ut uelocius nihil ito. 8. 132. d. e
 Velocitas ipsa quid sit, & quod ubique non in parte. to. 8. 57. c
 Velociora sunt omnia feruentiora, & cōtra frigida tardiora. Ibidem. l
 Venatoribus dare, & vestire eos reprehenditur a domino, & improbatum ante illos omnipotentis. to. 8. 578. l
 Qui venatori dat res suas, non homini sed arti neq̃ssimæ, & hoc in illo am in quo est neq̃ssimus. Eodem. 382. n
 Venantes significant presequentes, qui cedinem huius unę posuerunt in multipula. to. 8. 48. l
 Venator in theatro depugnans. to. 10. 1. l
 Verba vendere. to. 2. 192. l
 ven

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quis malus est. tom. 4. 102. l.
 Vendari sub peccato. tom. 5. 424. f.
 Volentes oves, boues, & columbas in ec-
 clesia, qui sint. tom. 9. 20. g.
 Bonorum venditores qui a Christo a templo
 ieiuntur, qui sint. tom. 9. 20. i.
 Figura venditionis Christi a Iuda, precesse-
 rit in Cain & Abel. tom. 9. 212. a. & seq.
 Inter vendentem, & ementem. to. 10. 174. e. f.
 Quid fuit causa venditionis nostrae. ibid. g. h.
 Venum, an malum. tom. 1. 258. l.
 Venis affueta mulier. Ibidem. m.
 Venosa quare gignit tellus. tom. 1. 169. c.
 Venosa animalia, quare creata. to. 3. 177. k.
 Venum, quod vita est serpentis, mors est
 hominis. tom. 4. 381. h.
 Venum maledictionis. tom. 7. 30. c.
 Venu adpidum, dolus significat. to. 8. 26. b.
 Venti. tom. 6. 76. a.
 Via quae, & a quibus est petenda. to. 2. 154. i.
 Via est concedenda petenti, & culpa agno-
 senti. tom. 2. 103. b.
 Via. tom. 3. 351. d.
 Via a fratribus est petenda. tom. 10. 114. g.
 Viadatur mutato. tom. 10. 183. e.
 Cuius illis petebat veniam, a quibus acci-
 ebat iniuriam. tom. 10. 187. a.
 Vialia peccata difficilimum est inuenire,
 periculosissimum est definire. to. 5. 225. g.
 Vialia, quomodo redimantur. to. 10. 274. a.
 Villa dea, est nuda quae ad litus venit. tom.
 6. 1. d. e.
 Tis qui venturus es, an alium expectamus
 xponitur. tomo 4. 306. d. & sequentibus.
 Col. 3. 10. d.
 Non venit ad me, nisi pater meus qui mi-
 t me, traxerit eum. tom. 4. 147. d. & seq.
 Vient Christus ad iudicium manifeste. to-
 mo. 5. 210. f.
 Cuius quomodo venit ad nos, & a nobis
 ecessit. tom. 9. 91. f. g.
 Cuius nisi se comprehendere permisset, non
 ecissent Iudei, propter quod venerant, sed
 nec ille, propter quod venerat. Eo. 114. K.
 Venit ad nos vita, reprehendamus vicem, ea-
 nus ad illam. tom. 9. 248. d. e.
 I eo quod scriptum, Venite ad me omnes
 qui laboratis, & onerati estis, &c. Sermo.
 om. 10. 8. a. & sequen.
 Ius in Evangelio Iohannis, si non venissem
 ocutus eis fuisset, &c. expositus. tomo.

10. 9. l. m. & sequentibus.
 Quibus dicturus sit dominus, Venite bene-
 dicti, &c. tomo. 10. 28. b.
 Si non venissem, peccatum non haberent:
 quomodo intelligendum. tom. 10. 50. d.
 Venire, & peruenire. tom. 10. 68. e.
 Venire ad Christum. tom. 10. 102. b.
 Venire regnum Dei, qui sit. tom. 10. 115. d. e.
 Veniamus ad Christum credendo, proficia-
 mus gratias agendo, agnoscamus perfe-
 uerando. tom. 10. 129. e.
 Ventris nomine, quid intelligatur. tom. 10. 2.
 88. h. & 178. b.
 De ventre matris meae, tu es Deus meus: ex-
 ponitur. tom. 2. 177. g.
 Ventriloqua. tom. 3. 11. k.
 Venter Dei. tom. 4. 348. K. Vide Vterus.
 Venter duo significat. tom. 8. 34. a. b.
 Venter Christi, infirmos Ecclesiae significat.
 Eodem. 35. e.
 Venter pro inferioribus ponitur. to. 8. 56. l.
 Venter pro memoria poni solet. tom. 8. 28. b.
 Quod significet carnales in ecclesia. Eodem
 131. c. d.
 Ventus quid sit. tomo. 1. 196. g.
 Ventos pascere, quid sit. to. 1. 36. f. to. 7. 82. m.
 Venti generatio. tom. 3. 176. a.
 Ventorum nomina, quatuor partes mundi.
 tomo. 4. 135. m.
 Ventus. tomo. 4. 416. c.
 Ventus, spiritus. tomo. 5. 42. b.
 Ventus, significat tentationem. tom. 8. 8. h. &
 82. b. & 201. e. f. tom. 10. 14. k.
 Ventus quid sit, & quod significet velocita-
 tem verbi Dei. tom. 8. 389. i. k.
 Quod ventus flet, sentis: quam causa flet, vel
 de quo thesauro rationis reductus, nescis.
 ibidem. 5. 3. d. e.
 Ventorum nomine animarum designantur. to-
 mo. 8. 28. f. & 380. i. & 525. c.
 Vento moveri, & circumflari omni spiritu
 seductorio. tomo. 9. 8. g.
 Ventus contrarius non calamitas externa,
 sed potius foelicitas externa. tom. 10. 14. e.
 Venus calua. tomo. 2. 46. g.
 Venus fit mater Aeneae. tomo. 5. 21. k.
 Venus, quomodo Troianis fauebat. Eo. 23. c.
 Venus victrix. tom. 5. 28. l.
 Veneres tres. Ibidem. 32. d.
 Venus dea. tom. 5. 54. l. & sequen.
 Venus quandoque sumitur, per Luna. to. 5. 59. m.
 De

INDEX

- De veneris claritate, q̄ superat oīa. astra. ibi.
venus cur vxor Vulcani. to. 6. 117. g. h.
Venus quare Martis adultera fingatur. ibid.
veneris stellā scribit Varro mutasse colorē,
 magnitudinē, figurā & cursum. t. 5. 217. l.
venustiani hæretici qui. to. 6. 10. g. in fi.
ver nouellos in fide significat. tom. 8. 268. k.
verba quatuor modis accipimus to. 1. 88. a.
De verbis simplicibus & coniunctis. tom. 1.
 92. c. d.
De origine verbi. ib. dem. l.
verbum vnde dictum. ibidem.
verbis non est immorandum, cum res cōstat
 tom. 1. 147. c. & 152. i. & 196. a. to. 5. 76. i.
verbis res potiores. to. 1. 188. a. to. 4. 156. b. c.
verba signa rerum. to. 1. 183. a. tom. 3. 3. l. k.
 Vide signum.
verba delictorum quę dicantur. to. 2. 177. c.
verba vendere. to. 2. 193. c.
Inter signa principatū obtinet verba. to. 3. 7. l.
verba nunc proprie, nunc metaphorice ac-
 cipiuntur. to. 3. 9. k.
verborum proprietas, quomodo percipien-
 da. tom. 3. 9. e. f.
Idem verbum, non idem significat ubiq; to
 3. fo. 17. i.
In verbis verum ametur nō verba. to. 3. 25. b.
verbis contendere. to. 3. 36. i.
verbum, pro facto. to. 4. 103. e.
verbum quare dictum. to. 3. 45. l.
verba quare in stitura. to. 3. 56. m.
Et cogitatio, & nutus, & literę verba sunt, &
 verbi diuini habent imaginem. to. 3. 164.
 m. & sequen.
verbum hominis, quatenus verū. to. 3. 151. k.
verborum aucupes taxati. to. 4. 247. e.
verborum pro sententia. tom. 4. 243. c.
verbum vnū, diuersas habet significationes.
 tom. 4. 317. m.
verbi cōtrouersia, homines torquet. t. 5. 76. i.
Quomodo verbum ad certam regulam, so-
 lum loqui fas est catholicis. eodem. 87. g.
verba fœda, in necessitate, non sunt tacenda
 vel horrenda. to. 5. 13. i.
verborum quanta fuerit cura Demostheni.
 tom. 7. 72. h.
verba tua inueniant in vita tua. to. 8. 187. h.
verba iniquorum tunc praualent super iu-
 stos. eodem. 218. i.
verbum asperum mittit in laqueos venantiū
 tom. 8. 330. i. & 333. g. h.
verba signorū quō accipiēda sint ibi 40.
verbum hominis quomodo percipiatu.
 9. 61. m. & sequen. & 65. f. g.
verba etiā opera sunt. to. 9. 92. tom. 10. 4.
verbum accipitur, quando mente percip-
 tur. tom. 9. 110. i. k.
verbum diuersimode accipitur in scrip-
 to. to. 10. 11. b.
verba multa, vnum verbum scriptura a-
 lare solet. ibid.
verbum mentale, quomodo transiit in vo-
 le. tom. 10. 134. l.
verba sunt signa conceptuum. to. 10. 17. m.
verbum hominis, non potest ab homin-
 e. plicari. to. 10. 20. i.
verba turpia & luxuriosa, dedecet chri-
 num. to. 10. 2. c.
Quid intersit inter verbum & vocem. to. 2.
 265. d.
Ad verbi ministerium sed accingit Augu-
 nus. tom. 1. 68. b. & p.
verbo Dei docemur. in omnibus. ibidem.
verbum Dei, quomō loquatur cordi. ib. l.
verbū Dei ad mensam legēdum. to. 1. 28. m.
verbi ministri, dispensatores salutis æte-
 tom. 2. 199. d.
verbum quod dominus breuiavit super
 ram. tom. 2. 251. b.
verbum Dei nostris opinionibus præfer-
 dum. tom. 3. 96. i. k. & 212. d.
verbum Dei doctrina diuina. tom. 3. 150. g.
Sermo Dei cur subinde obscurus. t. 3. 153. i.
verbi ministerium non esse mendicatum.
 tom. 3. 261. b. & seq.
verbi præcones quare stipendium accip-
 tom. 3. 264. d.
verbi ministris debetur victus. to. 3. 258. k.
 sequen. & 261. b. to. 4. 148. m.
verbi externi vsus. to. 3. 277. a. to. 9. 5. i.
verbi ruminatio. to. 3. 350. b. tom. 8. 99. d.
 540. g. h. tom. 9. 9. f.
verbum consummans & breuians, quid
 tom. 4. 220. g.
verbum Dei. tom. 4. 348. i.
verbum veritatis mūdāt ab errore. to. 7. 7.
verbo veritatis quare alii credunt, alii cō-
 dicunt. to. 7. 404. i.
verbum Dei & annunciare, & audire, lat-
 est. tom. 8. 69. k.
verbum Dei colligendum, ab exemplo fo-
 micarum. eodem. 94. c. & 125. i.
 verbum

Verbum Dei liberat a laqueo libe-
 ra via praua liberat a lapfari. 106. b. c.
 Verbum Dei excitant amorem & dolorem.
 Verbum Dei, ut cibis, est colligendum & refer-
 um, pro tempore infanti. 10. 8. 125. K.
 Verbum Dei cor transfigurat, & amorem exci-
 tat. ibidem. 139. g.
 Verbum Dei audire nolentes afpici furdæ
 comparantur. 10. 8. 188. a.
 Verbum Dei velocitas. 10. 8. 389. i.
 Verbum Dei tegdium & fastidium, qualis tenta-
 tio. 10. 8. 412. K. l. & seq.
 Verbum veritatis auferri de ore viquequa-
 re, quid fit. 10. 8. 448. a. b.
 Verbum Dei sic possumus custodire, si & c. co-
 m. 457. K.
 Verbum Dei bifariam accipi. 10. 8. 457. b. c.
 Verbum Dei, promissio Dei. ibidem. d.
 Quod fit verbum fidei, in quo nos vult per-
 anere Christus ut cognoscamus verita-
 tem. 10. 8. 480. m.
 Verbum Dei quibus superfluum. eod. 495. h.
 Verbum Dei non omnibus vult. 10. 8. 534. g.
 Verbum Dei pertinet, non esse in parte,
 sed ubique esse per seipsum. eod. 571. c. d.
 Verbum habeat motum. ibidem.
 Verbum Dei, in omni motu suo, omnia deser-
 unt. 10. 8. 575. l. m.
 Verbum Dei exhortatio. 10. 9. c. et. 14.
 Verbum Dei & hominum, in quibus differat,
 in quibus concordent. 10. 8. c. & seq.
 Verbum Dei videtur. 10. 9. 54. c. d.
 Verbum Dei tunc audit, quod predicat. ibi. 82. b. c.
 Verbum Dei est, quod dat sacramenti virtu-
 tem. 10. 9. 69. d.
 Verbum Dei, spiritualibus predicatum, dulce
 est, carnalibus amarum. Eodem. 145. c. d.
 Verbum Dei, nec predicandum solum, nec au-
 diendum, sed faciendum. 10. 9. 215. a. b. & seq.
 Predicatur verbum Christi opportunè, uolenti-
 bus, importunè, nolentibus. 10. 9. 231. d.
 Verbum Dei omnia subiici possunt. 10. 10. 31. K.
 Verbum Dei nihil equari potest. ibidem. l.
 Verbum Dei propositum omnibus. 10. 10. 31. l.
 Verbum Dei quomodo comparatur. ibi. d.
 Infirmitas verbi, est dispensare verbum Dei, po-
 puli autem, erogare pauperibus. 10. 10. 35. b.
 Verbum domini manet in æternum, exponi-
 tur. ibidem. i. & seq.

In verbo Dei manere, quid. 10. 10. 40. g.
 Præmiū quod, manentibus. in verbo Dei. ibi. g.
 Verbum Dei, regula nostra. 10. 10. 67. g. h.
 Verbum Dei, non minus quam corpus Christi
 flet. 10. 10. 104. g.
 De verbo Dei. 10. 10. 79. f. g. & seq.
 An verbum Dei, corpori Christi præferen-
 dum. 10. 10. 104. g.
 Euangelistæ, verbi annunciatores, non ver-
 borum. 10. 10. 111. c.
 Verbum quomodo videatur. 10. 10. 109. e. & seq.
 Verbum Dei, vita æterna est. 10. 10. 129. b.
 Verbum diuinum multa fecit mirabilia. ibi. c.
 Verbi diuini mirabilia. 10. 10. 234. h. i.
 Verbum Dei, reddit in ore nostro sapientem
 quencunque vouerimus. 10. 10. 173. m.
 Verbum Dei fit quodcumque desideramus. ibi.
 De verbo Dei audiendo. Serm. 10. 10. 235. c.
 Deus duobus præceptis consummavit ver-
 bum, cuius duobus annis stella prænun-
 ciauit aduentum. 10. 10. 316. h. i.
 Verbum Dei nunquam tacet, sed non semper
 auditur. ibidem. l.
 Verbum Dei, gladius, ignis. 10. 2. 88. c. in fi.
 Verbum Dei, lac. 10. 10. 33. g.
 Verbum Dei, lumen, lucerna. 10. 1. 243. d. e.
 Verbum Dei, margarita preciosa. 10. 4. 124. f. g.
 Verbum Dei panis, & quomodo comeden-
 dum. 10. 8. 99. c. d.
 Verbum Dei, sagitta. eod. 103. i. & 180. K. l.
 Verbum Dei semen est, quo generantur fi-
 deles. 10. 8. 12. a. b. & 28. k.
 Verbum Dei, vna. 10. 8. 16. i. k.
 Verbum Dei est filius Dei patris. 10. 6. 68. i.
 Verbum Dei, Christus dicitur. 10. 3. 46. g.
 Verbum, sapientia. 10. 3. 106. e.
 Verbum, Deus. 10. 10. 131. g.
 Quare verbum dicatur filius. 10. 9. 184. l. m.
 De verbo summo. 10. 3. 151. i. & seq.
 De verbo perfecto scripsit Mercurius. 10. 6. 8. K.
 Verbum per omnia æquale patri promenti-
 tur. 10. 3. 152. e.
 Verbum æternum quale. 10. 10. 131. g.
 Verbum quale sit, ex creaturis cognoscitur.
 10. 9. 3. c. i.
 Verbi natiuitas incognabilis. 10. 4. 33. f. i.
 Verbum imago patris. 10. 10. 131. g.

In

- In verbo, angeli cognoscunt res clarius quam**
in ipsis rebus. tom. 5. 101. i
- verbi eterni generatio** tom. 6. 218. i. K
- capere possumus verbum Dei, apud Deum**
patre dedit aliquid inspicendum, & aliquid cre-
dendum, aliquid post viuendum. to. 8. 423. h
- verbum, in sole posuit tabernaculum suum**
ut oculis solem videntibus, videretur. to.
9. 124. e. f
- Quod sit sine initio & sine fine vnum ver-**
bum. tom. 8. 139. e. f
- In verbo Dei erat, quicquid facturus erat**
Deus in creatura, nec esset in rebus nisi
esset in verbo ibidem.
- verbum Dei in principio apud Deum, non**
habet syllabas, nec tempora, sed propter
nos descendit ad particulas sonorum no-
strorum. tom. 8. 398. m
- verbum non factum est** tom. 9. 3. d
- verbum quid sit cum dicitur, In principio**
erat verbum tom. 9. 2. m
- In principio erat verbum Ser. t. 10. 31. K. & se-**
quens
- Ineffabile & incomprehensibile est verbum**
quod legitur in Evangelio Iohannis, capi-
te primo ibidem. m
- verbum, quod homini dulce sit verbum dei.** to. 10. 74. e
- verbum Dei ante omnia tempora.** to. 10. 134. h
- verbum eternum, a verbo hominis, quomo-**
do differat. t. 3. 120. a. et 130. e. f. t. 8. 139. e. f
- Homo non eo modo facit verba, quomo-**
do factus est per verbum. tom. 10. 134. a
- Explicatio verbi diuini, per comparationem**
ad nostrum verbum prolatum. tom. 10.
141. h. i
- verbum Dei est, quod non potest dicere ver-**
bum hominis. to. 10. 201. f. g
- verbum Dei forma omnium rerum.** to. 10. 32. a
- verbo eterno Deus condidit omnia.** tom. 1.
68. g. h
- Quomodo verbum sit de Deo, & omnia per**
ipsum tom. 8. 138. c. d
- verbum est per quod facte sunt creature.**
tom. 9. 3. e
- Omnia sub verbo & in verbo Dei.** tom. 10.
31. l. m
- verbum caro factum est, exponitur.** tom. 2.
175. a & seq. to. 10. 131. g & 141. K. l
- verbum quomodo caro factum.** to. 3. 4. f. to.
mo. 110. h tom. 10. 124. l. m
- Et quare** to. 8. 21. K. l. to. 10. 33. f. g
- verbi & carnis unio.** to. 3. 76. K
- verbum non mutatum in carnem.** to. 4. 417.
to. 6. 166. a
- verbi missio** tom. 3. 354. l
- verbi incarnatio.** tom. 3. 349. b. & 354. f. 8
K. to. 4. 334. b. & seq.
- verbum, totum hominem suscepit, & totum**
homo factus est verbum. tom. 8. 184. l
- Quod homo verbo, tanquam corpus lumi-**
ni accessit. tom. 8. 233. l. n
- verbum sic erat in homine, ut homo verbo**
in vnam Christi personam copularetur
ibidem 224. c. d
- verbum non est mutatum in hominem, ho-**
mo illo mutatus est, ut melior fieret qui
erat, non ut in ipsam substantiam verb-
conuerteretur. to. 8. 502. b.
- verbum & caro non vtrunque vnum, pate-**
t & verbum vtrunque vnum, Christus &
Ecclesia vtrunque vnum. tomo. 8. 374. l
- verbi processio** to. 9. 68. d.
- verbum vite, manifestatum est in carne, v-**
videretur in corde. tomo. 9. 124. i. K
- verbi incarnati conditiones.** ibidem
- verbum caro, oportuno tempore.** t. 10. 134. l
- verbum Dei suscepit totum corpus & totam**
animam hominis tomo. 10. 201. l
- verbosi** tom. 4. 402. K
- verbositas super omnia fugienda est.** to. 10.
279. l. m
- Contra verbosos** ibidem. m. & seq.
- verecundus concedit Augustinus rus suum.**
tom. 1. 56. K
- verecundia quid sit** tomo. 2. 71. d
- verecundia humana** tom. 5. 12. f
- De uerecundia pudendorum, quare si inest**
animae. to. 5. 12. m. & seq.
- De uerecundia, quam a concubitu coniuga-**
li tollebat philosophi Cynici eo. 12. 7. K. l
- verecundie causa, libido est.** tom. 5. 234. g
- vergiana lectio.** to. 1. 140. f. & 145. i. & 148.
K. & 158. K
- vergilius, Poeta magnus** tom. 5. 2. l
- vergilius Poetarum more mentitus est.** ibi-
dem. 3. g
- Vergilius ueritatem ex persona sua dicit, re-**
gna scilicet terrena peritura. to. 10. 26. l
- Vergilius cum ueritatem sciret, mentis Ro-**
manis adulatus ibidem. h. i
- Vergilius medicum suum temperauit.** ibid. h
- Vergilius, Romanis uerba uendebat.** ibid. e.
- Verinus.** ibid. tom. 2. 211. d

Verisimile,

IN DIVVM AVGVSTINVM

erifime. to. 1. 9. i. K. Ad veritatem inveniendam sacra litera ne-
erifime Academicorum. to. 2. 146. e. cessariq. to. 1. 44. K.
erifimilis opinio q̄uo fallat. tom. 5. 237. h. Veri inquisitio difficilis. to. 1. 72. d.
eritatem annunciare per noctem, quid sit. Veritas reuelata. eod. 77. h.
tom. 8. 337. e. In inuentione veri, an foelicitas. ibid. 141. J.
Iō est homo verax nisi in quo loquit̄ Deus In inuestigatione veri an foelicitas. ibidem.
Eodem. 5. 15. l. Veritatis inueniendae duo impedimenta. to.
erax pater, quomodo dicitur, & filius veri 1. 145. g. h.
tas. to. 9. 64. k. l. verum inuenire posse. to. 1. 147. K.
Veraces, filii Dei sunt, mendaces, filii diabo veritatis inquisitores quales esse debeant. to.
li. tom. 10. 309. i. 1. 199. h. & 206. a. b.
Veritas, quid Ciceroni. to. 4. 187. h. verum potius amplexandum, quam nomi-
Veritas vnde nata secundum Manichæos. to. na philosophorum. to. 1. 234. c. d.
mo. 6. 69. c. verum non vincendi, sed inueniendi gratia
Veritas & verum, an idem sint. to. 1. 177. f. g. querendum. eod. 257. d.
Veritas. tom. 3. 351. d. to. 10. 226. g. verum in verbis ametur, non verba. to. 0. 3.
Veritas vnde oritur. to. 3. 241. b. 25. b. & 203. a.
Orat Augustinus vt oriatur de terra veritas, Quomodo reddimur habiles percipiendae
& iustitia de coelo respiciat. eodem. 70. d. veritati. to. 3. 98. a.
Veritas de terra oritur, duobus modis intel- veritas in humilioribus quoque locis inue-
ligitur. tom. 8. 308. d. stiganda. to. e. 141. K. l.
Quomodo veritas de terra orta est, & iusti- veritas an percipi possit corporeis sensibus
tia de coelo prospexit. tom. 10. 138. b. c. tom. 4. 185. c. & sequen.
Veritas odium parit. tom. 1. 64. d. to. 0. 3. veritatis capax mens non est, nisi a vitis libe-
350. m. ra. to. 3. 254. g.
Veritas summa libertas. to. 1. 219. a. veritatis cognitio. to. 3. 257. f.
Veritatem nemo amittit inuitus. ibidem. a. b. Natura nostra capax est edificere veritatem.
Veritas & fides. to. 0. 3. 355. l. m. fol. sequen- tom. 4. 311. i.
tibus. c. veritas quomodo indaganda. tom. 4. 334. f.
Veritas per malos & nescientes sepe loqui- Ad verum & optimum, homo attingit per
tur. tom. 4. 157. b. & seq. copiose. to. 5. 66. a.
Veritas propter seipsam diligenda. to. 4. 459. illud quod in eo precellit. to. 5. 66. a.
b. in fine. Non tam veritatis cupidos quam contentio
Que a veritate non veniunt plerunque etiā omis, torquet verbi controuersia, secundū
nullo impellente, seipsa subuertunt. to. 0. 5. 60. c. Tullium. eodem. 76. i.
Veritatis iudicium Stoici & Epicuræi po- Pro veritate mors suscipitur, vt eterna mors
suerunt in sensibus corporis. eodem. 67. g. euitetur. to. 5. 113. l.
De veritate que habetur, per ociosum stu- veritatis perceptio parua est in hoc seculo.
dium. tom. 5. 72. e. f. ibidem. 188. f.
Veritates multe dici possunt ab vna veritate veritas nō reuelatur discordibus. to. 7. 126. K. l.
qua illustantur animiq̄ sanctæ. tom. 8. 25. veritatem audire nihil est, si non sequat̄ fru-
Quod nec quadra, nec rotūda, nec lōga, sed ctus. to. 8. 229. b.
vbique præsens sit si cordis oculus ad eā veritas communis est omnibus. eod. 278. f. g.
pateat. to. 8. 54. e. f. veritatis cognitio, quid sit. to. 9. 174. i. K.
Veritas non tacet, non labiis clamat, vocife- Cognitio veritatis, ad qd̄ proficit. to. 10. 40. g.
ratur ex corde. to. 8. 187. b. veritas a quocunq; dicta, recipiēda. to. 1. 77. g.
Veritatis condiciones. tom. 9. 66. d. veritas credenda & loquenda. tom. 3. 350. m.
Sine diuina luce nō est veritas. to. 9. 194. i. K. veritatis prædicatio, bonus odor Christi. to.
Veritas salubris etiā pios, cum occultatur 3. 355. m.
exercet. to. 10. 3. a. veritas non semp dicēda. to. 4. 7. m. & 413. e.
tom. 4. 17. b. verum ne dicendum, si cui mortem adferat;
veritatis

Veritatis predicatorum persecutionem patiuntur. to. 4. 394. f. & seq.
 Veritas semper predicanda. to. 7. 67. a.
 Verum occultari potest aliquando vultu. to. 7. 417. l. m. to. 8. 9. m.
 Verum dicitur, si hoc dicitur quod est. ibi. l.
 Quando verum dicitur, non est quod contradicatur. to. 8. 252. a.
 Veritas totius audit, quam praedice. to. 9. 86. c.
 Veritati assentiendum. to. 1. 149. i.
 Veritas sola iudicat, & a nemine iudicatur. to. 1. 240. d. e.
 Veritas omnibus praeferenda. to. 1. 245. g.
 Veritas superat. to. 2. 13. c.
 Veritas vincit. to. 2. 236. l. to. 3. 359. d.
 Pro & contra veritatem leges principum. to. 7. 89. i.
 Veritati reuelatę cedit consuetudo. to. 7. 170. e.
 Veritas & rationi consuetudo est postponenda. to. 7. 134. b. c. & 156. m.
 Veritas oibus supereminens est. to. 8. 77. h. i.
 Veritas quomodo usque ad nubes. eod. 87. g. h.
 Veritas quomodo preparabitur in coelis. to. 8. 321. i. k.
 Veritas falsesse non nouit. to. 9. 129. m.
 Necesse est impleri quod veritas promissit. to. 10. 209. b.
 Veritati diuinę contradicentes notantur. to. 1. 74. i.
 Veritatis contradictores reperiuntur. to. 1. 268. d. e.
 Veritatis attestatio per hostes eiusdem. to. 1. 3280. l. & fo. sequenti. d.
 Pro veritate contra mendacium. to. 4. 18. m. & sequentibus.
 Veritatis oppugnatores dicti canes. to. 4. 414. f.
 Veritatis contemptores porci dicuntur. ibi. g.
 Veritati contradicentiū, est prohibenda transgressio. to. 5. 99. l.
 Veritatem non intelligentes, veritati sepe testimonium perhibent. to. 6. 104. h. i.
 Ad veritatem quatenus cogendi inuiti. to. 7. 45. f. & 114. l. m.
 Veritas alienis ingerenda. to. 7. 68. l. m.
 Veritati Christianę contraria, persequi debet Christiani. to. 7. 89. k.
 Veritas occultari potest ad tempus, vinci non potest. to. 8. 207. e. f.
 Anima mala, recedens a luce veritatis, quia ipsa non videt Deum, putat se non videri.

Deo. to. 8. 213. f. g.
 Quæ liquidò vera. to. 1. 75. a. v.
 Verum scire sapientem. to. 1. 78. a.
 Verum quid sit. to. 1. 78. f.
 Verum est, quidquid est. ibi. g.
 Verum crimen est, delectari falso crimine. to. 5. 171. k.
 Quo veritas & falsitas in creaturis. to. 1. 50. l.
 De vero & falso, sophistica inductio. to. 1. 177. m. & sequentibus.
 De vero & simili. to. 1. 179. m. & sequenti.
 Verum & falsum, vnde. ibi. d. 179. b.
 Veri & falsi natura. to. 1. 181. f.
 Nunquid ex omni parte falsum sit aut verum. ibi. d. l.
 Veritas & falsitas, vnde oriuntur. to. 1. 241. b.
 Verum probamus, vanitatem sectamur. to. 1. 245. h. & sequenti.
 Veritas excedit vanitatem quamuis vanitate nihil loquacius. to. 5. 49. i.
 Aliud est verum tacere, aliud falsum dicere. to. 8. 90. m.
 Veritas Dei, perpetua, eterna, immortalis.
 Veritas perpetua. to. 1. 179. m.
 Veritas Dei est, mendacium hominis. to. 1. 82. i. k. to. 3. 2. g. & 354. d. to. 9. 9. f. g. & 27. f. & sequenti.
 Veritas eterna supra mentem hominis. to. 1. 240. d. e.
 Veritas immortalis arguit animam immortalem. to. 1. 182. c.
 Vna omnium communis summa veritas, eodem. 219. h. & fo. sequenti. a.
 Ex rebus conditis quomodo deprehendatur summa veritas. to. 1. 241. h.
 Veritate nisi diuina ope non percipi. eod. 45. m.
 Veritas ubi cunctis inueta, domini est. to. 3. 11. c.
 Veritas Christus. to. 3. 354. e.
 Ex veritate qui sunt. to. 3. 356. h.
 Veritas per Christum, quo fiat. to. 4. 309. h.
 Veritas Dei odiosa est dilectoribus mundi. to. 5. 45. m.
 Veritati huic ut possitis acquiescere, humilitate opus erit quæ ceruici vestre difficillime persuaderi potest: loquitur contra Platonem de veritate incarnationis diuinę. to. 5. 90. h. i.
 De veritate diuinę lucis quomodo anima illustratur, ut possit de rebus rectus iudicium habere. to. 5. 101. a.
 In veritate incommutabili, aliter iusticia cognoscitur quam in anima iusti. ibi. d. e.

IN DIVVM AVGVSTINVM

An veritatem diuinam mouetur angeli, tan-
quam ad fontem vitæ, vt quod nō habeāt
ex seipſis, capiant ex ipſa. tom. 5. 144. f. g.
veritas Dei eſt, quia non fallit reddere quæ
promiſit. tomo. 3. 203. a.
veritas Dei quomodo in circumitu eius eſſe
dicatur. eodem. 3. 22. h. i.
veritas immortalis eſt & incommutabilis,
quia eſt illud verbum quod erat in prin-
cipio apud Deum. tom. 8. 489. m. & ſeq.
veritas quomodo filius, & pater verax, tom.
9. 64. i. & ſeq.
Docere omnē veritatē, qd ſit. eod. 103. l. m.
Ex veritate eſſe quid ſit. tom. 9. 116. i. K.
Quid magiſtri foris, & veritas intus opere-
tur eodem. 177. b.
veritas ad dominum pertinet, miſericordia
ad ſaluatorem. tom. 9. 260. l. m.
veritas liberabit vos: exponitur. to. 10. 40. g.
De eo quod ſcriptū, Ego ſum via veritas &
vita, Sermones duo. tomo. 10. 46. c.
De eodem, Homilia. tomo. 10. 109. l.
De eo quod ſcriptum eſt, Ego veritatem di-
co vobis, expedit vobis, vt ego vadā, Ser-
mo. tom. 10. 50. b. & ſequentibus
vermiculi ſecti quō moueantur. to. 1. 295. l.
Vermiculorum laus copioſa. tomo. 1. 243. c.
vermis matutinus, Chriſtus. to. 2. 62. c.
vermiculi etiam obediunt iuſſioni diuine.
tom. 3. 210. i.
Herodes percuſſus ab angelo Dei ſcatens
verbum expirauit. tom. 4. 306. g.
vermes aliqui viuunt in calidiſſimis aquis.
tom. 5. 313. f.
vermē damnatorum & ignem, diuerſi mode
expoſuerunt. eodem. 208. g. & 217. i.
vermis an ad corpus proprię, an ad animū,
translato a corporalibus ad incorpora-
lia vocabulo, pertineat. to. 6. 217. g.
vermis de carne ſine concubitu naſcitur, ſic
& Chriſtus de Maria. tomo. 8. 35. b.
Qui ſint vermes qui ex manus ebulant. to-
mo. 10. 173. k. l.
vermes ſunt in nobis ex verbo Dei. ibidē. j.
Primus vermis diuitiarū, ſupbia. to. 228. k.
Qui verſus perpera pronunciatus, & gram-
maticū offendat, & muſicum. to. 1. 214. f.
verſus certo pedum vt ſyllabarum, numero
conſtat. tom. 1. 115. K.
Quid inter verſum & metrum. eod. 118. i.
verſus quid ſit. ibidem. m.

De arte verſifica, plura in libris de muſica.
tomo. 1.
verſus metrum, & rythmus, quomodo diſſe-
rant. tom. 1. 127. m.
verſus, vnde dictus ibidem. 127. b. c. 166. h.
Terminus verſuum, varius. tom. 1. 127. e.
De verſus ſine. ibidem. m.
De paritate in mēbris verſuum, vario ſem-
pedum numero connexorum. to. 1. 129. i.
Quod patres Horicorū verſuum maiorē
omnibus habeant, quoad ſemipedes nu-
merorum concordiam. ibidem. 130. f.
Auerſibus conſciendis apta ſimilitudo. to-
mo. 1. 238. K. l.
verſus hemptametri. tomo. 2. 199. b.
vrtex capilli perambulantiū in delictis qd
ſit. tomo. 2. 86. c. d. & 89. c. tomo. 8. 235. l.
veſicæ tumentes. tom. 10. 171. e. & h.
veſpeſiani mores. tomo. 5. 47. l.
veſpē, quid myſtice. tomo. 4. 100. c.
veſpera quare non ſequatur diem ſeptimū.
tom. 1. 83. K. tom. 3. 183. f. & ſequentibus.
veſpere ſabbati quomodo accipiendum. to-
mo. 4. 175. h.
veſpera exponitur. tom. 5. 94. i.
veſperugo, ſtella. tom. 5. 91. l.
veſpera ſit quando ſol occidit, & quid ſigni-
ficet. tomo. 8. 50. d.
veſpera præteritum ſignificat. Eodem. 179. c.
& 195. h.
Qd ſignificet tribulationē ſeculi. to. 8. 220. m.
veſpera, p ſine ponitur. to. 8. 339. l. & 304. l.
veſta dea, ignem æternum habet. to. 5. 20. K.
veſtē templum incenſum. tom. 5. 123. g.
veſta quandoque dicitur terra, quandoque
ignis. eodem. 32. d.
veſtales ſacerdotes in ſupro detectas Ro-
mani viuas deſodiebant. to. 5. 21. d.
virgo veſtalis cribrū aqua impleuit. Eo. 86. e.
veſtigū trinitatis cognolciſmus in omni crea-
tura, ſecundum magis & minus, in nobis
autem imaginem. tomo. 5. 110. h.
Quomodo ſequemur Chriſti veſtigia. tomo
10. 157. e.
veſtire ſententiam. tomo. 1. 41. f.
veſtis muliebris an deceat virum. to. 1. 181. K.
veſtis monachorum non ſit notabilis. tom.
1. 282. b. c. tom. 2. 153. a.
veſtimentorum moleſtia. tomo. 2. 102. h. i.
veſtis, eccleſiæ varietas. to. 1. 211. m.
veſtimentorum Chriſti diuiſores. to. 2. 232. f.
Z z Hebi

Habit⁹ ornatus cōcedit. t. 2. 244. m. t. 8. 165. h.
 Habitus matronalis, a viduali veste distin-
 ctus. tom. 2. 244. m.
 vestes nigellę, candidi mores. ibidem. 2. 45. a.
 Ornatum regium sicut pannum mēstruales
 reputauit Hester. ibidem. & to. 8. 165. h.
 Vestes non detritę. tomo. 3. 242. h.
 vestium partitio. tomo. 4. 170. l.
 vestimentum Dei. tom. 4. 349. m.
 vestimentum. tom. 4. 407. c.
 vestimēta, Christianorū mores significant
 tom. 6. 76. e.
 vestimentum vetus, & pannus, nouus, misti-
 ce. tom. 6. 96. g. h.
 vestem non habere nuptialem. to. 6. 127. h.
 & 193. l. to. 7. 194. h. i.
 vestit nudos dominos. to. 7. 14. f. & sequen.
 vestimenta Christi sua sunt sacramenta, que
 tunc diuiduntur, quando & c. tom. 8. 36. g.
 Quod significant sanctos & electos eius, &
 totam ecclesiam. eodem. 135. d.
 vestitus reginę ecclesię sunt sacramenta do-
 ctrina in variis linguis. ibidem. i.
 Vestis Christi dealbata, significat. ecclesiā, oī
 macula peccati mūdātā. t. 7. 162. g. 561. e. f.
 vestimentum animę, corpus. eodem. 382. c.
 Deum vestiri luce, sicut vestimento, quid sit
 to. 8. 391. m. & seq.
 vestis sacerdotalis quid figuret. eodē. 509. k.
 vestimentorum Christi quadripartita diui-
 sio quid significet. tom. 9. 118. d. & sequē.
 vestis Christi, Apostoli. tom. 10. 5. f.
 vestitus virtutibus, digne communicat. tom.
 10. 123. k.
 vestitus peccatis indigne communicat. ibid.
 vestē ituemur, & vestrū adoram⁹. t. 10. 186. k.
 vetustas carnalis, quomodo cedat nouitati
 spiritali. to. 2. 117. a.
 vetus homo. to. 3. 348. l.
 vetus testamentum & nouum, quare dican-
 tur. tom. 3. 271. h. to. 7. 293. g. h.
 vetus testamentum ideo dicitur, quia in figu-
 ris spiritalium rerum habere videbatur p
 missa carnali. to. 5. 75. c. d.
 vetera pręconia sunt nouorū. Eodem. 103. i.
 veritas quomodo diruatur, & nouitas ē di-
 ficietur. to. 8. 353. b.
 vetus homo vetus vita est. eod. 361. a.
 vetus vita. ex Adam trahitur. ibidem.
 vetustas etia tuam Christus excutit, exemplū.
 tom. 8. 382. b. c.
 vetus testamentum ideo vocatur, quia p no-
 uum aboletur. eod. 403. a.
 vetus testamentum in nouo reuelatū, & no-
 uum in veteri velatum. to. 8. 410. h.
 Quid exuere veterem hominem, & induere
 nouum. to. 9. 200. e. f.
 vetustinum commendat Paulino. to. 2. 39. e.
 via fidei. tom. 1. 14. e. f.
 via alia, vię alia. tom. 1. 9. c.
 via quę sit optima ad foelicitatē. to. 2. 26. g. h.
 vię quę a dextris sunt nouit dominus, & c.
 exponitur. to. 2. 55. g. & seq.
 via Dei, fides recta. to. 2. 248. i.
 via ad Deum. to. 3. 3. d. 5. i. 6. b. & 50. k.
 via angusta. tomo. 3. 190. c.
 Deus quomodo nobiscū sit in via. t. 4. 397. b.
 via vniuersarum gentium. tom. 5. 92. e.
 via eundi ad vitam Christus est. to. 5. 93. d.
 via vniuersalis aīę. liberādę. Xpi est. t. 5. 93. d.
 via ad patriam. to. 6. 20. g.
 via media accedere, quid sit. to. 7. 232. f.
 Christus in viam peccatorum venit, sed nō
 stetit. to. 4. e. & seq.
 via domini angusta est laboranti, sed amanti
 lata. eod. 55. d. & seq.
 In via Deus iussū instruit, non vt hareat, sed
 ne aboret. tom. 8. 75. l. m.
 In via sumus, & oīa qbus vtimur i hac vita,
 sic esse debēt quō viaturi stabulū. ibi. 83. k.
 vię peccatorum tunc sunt tenebrę & lubri-
 cum & c. tom. 8. 82. b.
 In via quibūsdam est prosperitas, & in per-
 uentione infœlicitas: aliis labor in via, &
 in peruatione foelicitas. eo. 91. c. c.
 In via Christi non tibi prosperitatem seculi
 promittas, nam & c. to. 8. 95. i. k.
 Non est sequendum malos per vias latas p-
 ditionis, quia vię latę mortifera sunt. ibi.
 dem. 114. c.
 via nostra venit ad homines, inuenit errātes
 vocauit ad se ambulantes. to. 3. 117. l. m.
 Qui male agunt & viam seculi eligunt mori-
 pastor est eis: qui eligunt viam Dei, ita pa-
 storem eis eod. 150. a. b.
 Quę sit via quā optamus cognoscere in ter-
 ra. tom. 8. 227. l. m.
 viā nobis Chrs mōstrauit & in viam collo-
 cauit, nec in via nos dimittet. ibid. 255. b. c.
 via Dei in sancto quę sit. ibid. 255. e. f.
 Aliud est deduci in viam, aliud deduci in
 via. tomo. 8. 212. m. & sequentibus.

via

IN DIVVM AVGVSTINVM

Via fortitudinis Dei quæ sit. Eod. 377.a.b
vite occulte, quas notas fecit dñs Moyſi, q̄
ſint. to. 8.383.m
Non eſt certior via domini, quam fide qua
iuſtus viuit. ibidem. 438.h.i
Non dicit in quo exercet iunior memoriã
ſuam, ſed in quo corrigit uiam ſuam, q̄
nullo modo dicenda eſt via correctã, quã
diu eſt uita peruerſa. Eodem. 440. K
viam ſuam nemo per ſe corrigere poteſt, ni
ſi Deo regente & faciente. tom. 8.440.a.b
via teſtimoniorum Dei Chriſtus eſt. ibid. g
Quomodo omnes uia Dei ueritas, cum in
alio loco dicatur, uniuerſe uia domini
miſericordia & ueritas. ibid. 404.e
Via iuſtorum ad hoc ſunt in conſpectu do
mini, ut &c. tom. 8.466.f
via eterna non niſi Chriſtus eſt, qui eſt uita
eterna. to. 8.530.e.f
via diſſert a ſemita, & quæ uia ipſa, & uia.
tom. 8.541.c
via noſtra charitas eſt, & non ambulant in
ea niſi humiles. ibidem d
via qua ingrediebatur Chriſtus. ibidem. f
via peccatorum, quam diſperdet dominus,
quæ ſit. tom. 8.560.e
via ad celũ Chriſtũ eſt. to. 8.137.d.e. to. 10.46.d.e
De ingredienda uia arcta. tom. 9.207.g.h
Qui præter uiam currit, errat potius, quam
ad finem perueniat optatum. Eod. 139.h
Qui ſint remanentes in via. tom. 9.202.m
Qui ſint aberrantes à uia. ibidem. 103.a.b
via (in qua cum aduerſario ambulamus) ui
ta iſta eſt. tom. 10.2.e.f. & 4.l
Quare inimicus permittatur inſidias & la
queos ponere iuxta uiam. tom. 10.46.d
Eſſe in uia, & eſſe iuxta uiam. to. 10.46.d. &
109.m. & ſeq.
Pagani aliqui bene currunt, id eſt uiuunt, ſed
non in uia. to. 10.47.c
Non neceſſe nobis uiam quærere, ſed uia ue
nit ad nos. ibidem. b.c
Et pereatis de uia iuſta, exponiſ. to. 10.56.a
uiatores, quomodo perfecti. tom. 10.74.i
Duplex perditionis uia, ſperandi & deſpe
randi. to. 10.95.K. & ſeq.
via ad uitam eternam factus nobis eſt Chri
ſtus, q̄ non poteſt impediri. to. 10.150.d
via lata & anguſta. tom. 10.154.a
Propter iuſtos uiatores martyrum uindicta
diſſertur. to. 10.259.m

De uia trium dierũ, Ser. to. 10.172.m. & ſeq.
via tres q̄ pueniunt ad infernũ. to. 10.173.d
via tres per quas peruenitur ad celum. ibi.
Qualis eſt uia iuſtorum. tom. 10.183.i
vias noctis ambulare quid ſit. to. 10.173.d
uiator Manichæus liberatus. tom. 6.5.i
uiator ad uitam eternam per Chriſtum per
gens, errare non p̄t. to. 9.207.c. & ſeq.
vicini quõ ſint tractandi, cũ ſuitamus eos ad
comedendum nobiſcum. tom. 10.124.a
vicini a quibus uidua vaſa petiuit, ſunt po
pulus gentium. tom. 10.229.d.e
viſtimas cruentas cepimus, &c. tom. 5.82.i
De Victorino rectore conuerſo plura. tom.
5.1.l. & ſeq.
victorinus Platonica tranſtulit. ibid. l
Statua in Romano foro meruit. ibidem. m
videre reſertur ad omnes ſenſus. to. 1.66.i. &
252. ſ. to. 2.159.i. to. 3.42.h. to. 9.126.e.f.
to. 10.29.b.c
viſio quomodo fiat. tom. 1.201.g. & ſeq.
viſibilium nomine omnia ſenſibilia ſigni
ficantur. tom. 1.252.f
viſus excellentior ceteris ſenſibus. to. 2.3.l
videmus partim corpore, partim mente. to.
2.158.c. & ſeq.
videre pro intelligere. to. 1.174.l. & ſeq. to.
4.50.i. & 96.c. & 3.17.i
Quiſquis nõ uidet, cæcus, quiſquis uidet nec
laudat, ingratus, quiſquis laudanti relu
ctatur, inſanus eſt. tom. 5.3.b
videri intelligibilia ſolo mentis aſpectu, &
corporalia ſolo corporis ſenſu, dicunt phi
loſophi. tom. 5.241.e
Si parui nolint uidere, unde poſſint cadere,
proponendi ſunt magni qui ceciderunt.
to. 8.160.c.d
vide ſecurus, ſi non habes unũ mouearis. ibi. d
Qui non uident uideant, & qui uident cæci
ſiant, quomodo intelligatur. tom. 8.295.l
Quid inter reſpicere & uidere interſit. tom.
9.261.a.b
Nihil etiam corporale uiſu totum aſpicitur
to. 10.31.c
Qui ea quæ non videntur in ueritate quæ
fierit, & ea & quæ uidentur accipiet. tom.
10.156.m
Quæ uidentur temporalia ſunt, & quæ non
uidentur eterna. ibidem.
Aliter Deus, aliter hõ uidet creatura. to. 1.83.l
videre uel, quid ſit. tom. 4.344.e. to. 9.125.c
Z z 2 uidit

INDEX

vidit Deus, quia bonum, est quomodo intelligatur. tom. 5. 98. a. & seq.
Deus ad tempus videre & cognoscere dicitur. tom. 5. 144. e
Dominus vidit, id est, apparuit. Eod. 1. 53. l
Videre Christi, respectum gratiæ suæ significat. tom. 8. 63. f
videre Dei, est punire peccata. ibidem. g
visio Dei miserantis & punientis. to. 8. 72. i
Aliter uidet Deus q̄ hō. Ibid. l. & fol. 540. K
videre Dei, animaduertere est. tom. 8. 134. i
Quod Deus uideat super filios hominum, si sit intelligens, &c. Eodem. 168. a
videre Deus dī cū facit uidere. to. 8. 194. i. k
Ideo uidisti me ut uiderem te. Eod. 2. 1. l. m
Patris & filii non potest separari uisio, quia &c. tom. 8. 314. m
Dei uidere audire, &c. eius esse est, non sic in homine. to. 9. 35. K
videt filius a patre ex quo operatur nō eōtra. tom. 9. 36. b
Videre filii, est natum esse de patre. tom. 9. 39. g. in fine
Deus in natura sua nos uidet. tom. 9. 189. m
Videt nos Christus in umbra. tom. 10. 8. i
Deus ubique uidet. to. 10. 39. d. e
Cor uidere Dei est, hominum non est. t. 10. 205. d
videre deū quomodo possit anima. t. 1. 177 h, i, & fo. 174. l, m, & seq.
De videndo Deo. to. 2. epi. 111. & 112.
Videmus nunc per speculū & in ænigmate, tunc autem facie ad faciem, exponitur. to. 2. 9. l. & 165. l
Qui uidet me, uidet, & patrem meum, exponitur. to. 2. 159. b. to. 4. 3. 12. b. c
Animus purgatus Deum uidet. tom. 3. 3. d
Deus uisibilis induta carne. ibidem. d
Mundo corde cernuntur diuina. to. 3. 156. d
Dei nemo uidit vnquā exponit. t. 4. 3. 17. h. i
visio Dei tāte est pulchritudinis, ut infelicitissimum sit omnia alia habere, illa prætermissa. to. 5. 86. c
videre Deū, est præmiū sanctorū. ibi. 155. f
videbimus Deum & omnia quæ nūc credimus, quādo erimus in patria. to. 5. 207. K
Sancti quō sint Deum uisuri. tom. 5. 240. K
Quomō uidebitur Deus a beatis. eo. 241. f
videbatis, me māducare, sed uisu uestro uidebatis, &c. exponitur. tom. 5. 117. l. m
Deus non nisi animo uideri potest, nec tū

ita, ut animus, uideri potest. tom. 8. 124. g
Non uidetur Deus ab iniquis, sed mane cū nox iniquitatis transferit. to. 8. 9. K
Quod patres non viderint Deum facie ad faciem, secundum quod est, quia uisio facie ad faciem liberalis in resurrectione reseruatur. Ibidem. 127. K
visionem illam quā deus promisit dilectoribus suis, impij in dubio nō videbunt. t. 8. 147. b, c
Quod nō videmus, credamus, ut credendo uidere mereamur. tom. 8. 194. a. 423. b
Fide uidetur procul, nā oculis vix ante pedes videmus. Eodem. 269. g
Vis deū uidere, prius confitere peccata tua. tom. 8. 273. e, f
Cū vnus deus uidetur, trinitas uidetur, & visio ipsa tribuit nobis beatitudinē, & nihil interest inter visionē filij & patris. Ibid. 307. g
Quō boni post iudiciū à visione formæ hominis, pergant ad visionē formæ dei. to. 8. 314. l
visio Dei, tota est merces beatorum. Eod. 336. f
Sicut oculis ista corpora, sic Deus mente attenditur & uidetur. tom. 8. 367. b. c
Para unde uideas quod amas, antequam uideas. ibidem
visio Dei est uita æterna to. 8. 423. c. d
Prius uidendus est Deus per fidem, postea per speciem, quod singulariter dominus Moysi dixit, posteriora mea uidebis. ibi. 471. h. i
Tunc homo est, quando uidet eum qui est, & uidendo eum qui est, fit & ipse pro modulo suo ut sit. ibidem. 475. h. i
Olim non per substantiam, sed per aliquā creaturam corporalem, uisus est Deus Moysi. to. 8. 526. g. h
Quōd Moyses nouerit istam uisionē Dei, alumptis quibusdam corporeis creaturis, fieri, ideo petiuit amica quadam familiaritate eius maiestatem uidere. ibidem. h. i
De eo quod dominus ait Moysi, Faciē meā non uidebis, sed ponante supra petram, &c. ibidem. K. l
Christus secundum formam Dei quæ quælis est patri, inuisibilis est sicut pater. ibi. K. tom. 9. 7. d
Qui uidet Deū, in ipso latetur a quo factus est.

est.
Est qdam visio huius tē
altera quæ futura est
Quisquis charitatē hā
Filius Dei tunc factus
carne apparuit.
videre Christum in tu
Visio Dei nō turba, sed
ibidem. & m
Deum uolens uidere
mam suam.
Damnati non uidebunt
que post.
Visio Dei non est præ
eodem. 107. e. f.
Visio beatifica in Dei
to. 9. 109. e. f. & sequi
Visio Dei, est merces fi
Iusti in iudicio Chrī
impī uidebūt & cō
fratres, quem uides,
uidebis.
Homo non uidit Deum
lectionem.
Varia nomina beatæ ui
vident.
In uisione Dei contin
erit. tom. 9. 589. g.
Quanto q̄ terrenis oc
implicatur, tanto m
uisione impeditur.
Visio Dei per essentian
deri possit.
Mundo cordis oculo De
Videre uerbi, quid sit.
Quibus oculis uideatur
Videndo faciem Dei,
& semper saturi sun
pne fide recta & spe
Deum. to. 10. 153. c.
Christus uidebatur a d
non cognoscebatur
beatifica uisio non fit
mentis purę.
Discipuli purantes se s
stam uidendo in ill
serunt. to. 10. 20
Qui uult uidere Deum
dare.
Quomodo mundi co
tom. 10. 323. b. & seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM

est. to. 8. 577. c. Quomodo mundendum sit cor nostrum, ad
videndum Deum. ibidem. e.
Est qdam visio huius tēporis, q̄ mō est p̄ fidē,
altera quā futura est per speciem. ibidem.
Quisquis charitatē habet, Deū uidet. ibidē.
Filius Dei tunc factus est visibilis, quādo in
carne apparuit. to. 9. 7. d.
videre Christum in turba, difficile. to. 9. 33. l.
Visio Dei nō turba, sed in solitudine quārit.
ibidem. & m.
Deum uolens uidere effundat supra se ani-
mam suam. to. 9. 39. l.
Damnati non uidebunt Deum in iudicio, ne-
que post. to. 9. 43. g.
Visio Dei non est præsens uita sed futurę.
eodem. 107. e. f.
Visio beatifica in Dei cognitione consistit.
to. 9. 109. e. f. & sequen.
Visio Dei, est merces fidei. to. 9. 114. a. b.
Iusti in iudicio Chr̄m videbūt & gaudebūt,
impij videbūt & confundētur. eo. 130. e. f.
Si fratrē, quem uides, dilexeris, simul & Deū
videbis. to. 9. 132. b.
Homo non uidit Deum, quia non habet di-
lectionem. eodem. 139. f.
Varia nomina beatę uisionis quā beati Deū
vident. tom. 9. 184. d. e.
In uisione Dei continua sitis sine satietate
erit. tom. 9. 589. g.
Quanto q̄s terrenis occupationibus magis
implicatur, tanto magis a sui conditoris
uisione impeditur. to. 9. 204. c.
Visio Dei per essentiam an pro hoc, statu vi-
deri possit. to. 9. 246. K.
Mūdo cordis oculo Deus uidet. to. 10. 33. f.
Videre uerbi, quid sit. tom. 10. 109. e.
Quibus oculis videatur Deus. to. 10. 113. d.
Videndo faciem Dei, semper sancti esuriūt,
& semper saturi sunt. to. 10. 150. b. c.
sine fide recta & spe firma nemo videbit
Deum. to. 10. 153. c.
Christus videbatur a duobus discipulis, &
non cognoscebatur. to. 10. 108. d.
Beatifica uisio non fit oculis corporeis, sed
mentis purę. to. 10. 140. l.
Discipuli putantes se spiritum uidere, Chri-
stum uidendo in illo errore non reman-
serunt. to. 10. 201. f.
Qui uult uidere Deum, debet cor suum mū-
dare. to. 10. 213. K. l.
Quomodo mundi corde Deum videbunt.
tom. 10. 323. b. & seq.

Quomodo mundendum sit cor nostrum, ad
videndum Deum. ibidem. e.
Omnes alij beati Deum uidebunt, sed non
quia pauperes seu mites vel huiusmodi
sed quia mundi corde ibidem. d. e.
Visiones curiosę. tom. 1. 67. i.
Visorum genera discernenda. tom. 1. 233. e.
Visiones uariis modis fiunt. to. 2. 137. a.
Visa prodigiosa. to. 2. epist. 100. & 101.
Visio in Sina. tom. 3. 90. i.
Visiones sanctorum quales. to. 3. 212. e.
Visionū genera tria, aut corpore aut spiritu,
aut mente. to. 3. 225. i. & 130. f. to. 6. 67. d.
Visa somniantium egrotantium, phrenetico-
rum in ecclasi, & cęcorum considerata. to.
mo. 3. 229. f. g. to. 4. 321. f. g.
visiones pueri cuiusdā egrotātis. t. 3. 228. c. d.
Visionum causę, & diuersitas. ibidē. e.
Visiones diuinitus demonstratę. to. 3. 230. m.
Visiones corporales plerumq̄ fallūt. t. 3. 231. i.
Sola uisio intellectualis certa. ibidem.
Visiones prophetarum. ibidem. m.
Visio spiritalis quō accipienda. to. 3. 232. e. f.
Visio beatorum post mortem. ibidē. 233. e.
Visionum animę uaria genera. to. 3. 257. l.
& sequen. tom. 6. 67. d.
Visionum exempla tom. 2. 227. m. to. 4.
321. e. f. & 323. g.
Visio intellectualis imaginaria vel corpora-
lis, elici potest ex modis, quibus Deus di-
citur loqui homini. tom. 5. 93. c.
Visio facta Abrahę de animalib. & aubus,
exponitur spiritaliter. to. 5. 150. f. g.
Visionum, varia genera. tom. 6. 67. d.
De diuisione Petri, quādo uidit linteum de-
missum a cœlo plenum animalibus, &c.
Homilia. tom. 10. 117. m.
Et quid hoc mystice. ibidem.
Vidua quę in delictis agit, uiuens mortua est
exponitur tom. 2. 186. f. g.
Vidux quibus uotis quandoque occupen-
tur. ibidem. h. i.
Anna Phanuelis. to. 2. 89. e. to. 4. 266. a.
Vidux institutio to. 2. epist. 121.
Viduarum exempla proba. ibidem.
Viduis nuptias phibentes taxant. to. 3. 252. d.
Viduarum vestimenta. to. 4. 93. d. e.
Vidux uerę. tom. 4. 93. d.
De bono siue perfectione uiduitatis. tom. 4.
365. i. & seq.
Innuprę dux paulo. ibidem. x.
Zz 3 Viduis

Viduas quare sit concessa nubendi facultas.
tom. 4. 366. h. i.
Viduarum merita, ex ipsis continentia viri-
bus, æstimanda. to. 4. 367. d.
Vidua triplices, tom. 4. 367. f. to. 6. 195. h. i.
Viduarum oblectamenta. eod. 363. e.
Vidua & pupilli quomodo accipiendi in
scripturis. to. 4. 449. d.
Vidua mortuæ. to. 6. 267. m.
Vidua dici omnis aia, q se intelligit desertã
omni auxilio, nisi solius Dei. to. 8. 507. a.
Tota ecclesia una vidua est. ibidem. b. 160. e.
Clericorum erga viduas negotiationes. to.
mo. 10. 20. i.
Sermo ad viduas. to. 10. 126. g.
Viduarum exercitium. ibidem.
Exhortatio ad viduas. to. 10. 130. a.
Deus est iudex viduarum, & pater orphano
rum. to. 10. 212. d.
Vidua gentilis, ad quam Helias missus est,
Ecclesiam gentium significat. to. 10. 226. l.
Vidua quæ Heliseum recepit, designabat Ec-
clesiam. tom. 10. 229. c.
Vigiliarum ratio in castris. to. 4. 79. i.
Vigilare & dormire Dei, quid sit. to. 4. 350. i.
Vigiliis cur insunt boni. to. 5. 227. h.
Vigiliæ Christianæ. to. 6. 17. d.
In vigiliis sanctis, ut citharæ pellerentur de
Ecclesia, Augustinus in Christi nomine
egit. tom. 8. 68. g.
Non vigilares in te nisi oriretur lux tua, quæ
te de somno excitaret. eod. 210. c.
Vigilias anticipare, quid sit. tom. 8. 278. h. i.
Vigilia noctis tres habet horas. ibid. 343. f.
Vigilia matutina finis est noctis, & qd signi-
ficet. to. 8. 194. m.
Vigilia una tres horas habet. to. 10. 14. h.
Vigiliæ noctis quatuor. ibidem.
Quomodo sit vigilandum. to. 10. 23. h.
De vigilatione & ociositate vitanda. Sermo
tom. 10. 285. l.
Modus celebrandi vigilias, tẽpore Augusti-
ni. tom. 10. 289. d.
Si in nobis vigilat Christus, vigilat & fides
nostra. to. 10. 317. c.
Vigefimi numeri mysterium. tom. 4. 78. f. g.
Vigintiquatuor seniores possunt dici libri
veteris testamenti. tom. 9. 142. m.
In villa empti dominatio notatur, & proin-
de castigatur superbia. to. 10. 28. h.
Vincentius Victor, to. 1. 27. e.

Vincentii Victoris errores. to. 7. 387. d.
De sancto Vicetio martyre, Sermones duo.
tom. 10. 260. c. & seq.
Vincentius vsque poenis variis exaratus est,
ut membra adhuc durarent, & tamen tor-
menta deficerent. ibidem.
Vincentius habebat in sermone virtutem &
in passione tolerantiam. ibidem.
In Christo Vincentius vicit a quo victus est
mundus. ibid. d.
Vincentii caro patiebat, & spiritus loque-
batur. to. 10. 160. c.
Vicit Datianum viuens Vincentius, vicit &
mortuus. ibidem. f.
Vincentius quicquid poenarum ira Datiani
sæuentis excogitabat, insuperabilis patiẽ-
do vincebat. ibidem. h.
Mors vincentii. ibidem. l.
Datianus corpus Vincetii ferarum iuberet impleri
ventrẽ, quarum ipse gerebat mentẽ. ibid. m.
Coruus cadaueribus inimicus, Vincetii cor-
pus ab læsione tuendũ mittitur. ibidem. m.
Daur nautis corpus Vincentii mergendum
fluctibus. eod. 261. a.
Qui nec tormentis, nec carcere, vel bestiis
fuerat victus, Vincetius, nec aquis vinc-
potuit. ibidem.
Vincetius multipharis vincit, to. 10. 320. a. b.
In natali beati Vincetii, Ser. duo. ibi. a & seq.
Tanta pena erat in membris Vincentii, tanta
securitas in verbis, tanquã alius torquere-
tur, alius loqueretur. ibidem. e.
Magis diabolus torquebatur quam Vincet-
tius, dum Vincentium torqueret. ibid. f. g.
Inuictus vere quis tom. 1. 244. b.
Vincit ab hominibus melius est quam a vi-
tiis. to. 1. 244. l. to. 2. 24. f.
vincere clamore. to. 2. 237. g.
victoria veritatis. ibidem. l.
victus apud bellicosos, dicitur victor occi-
sus. to. 2. 243. l.
Inter victos & vincẽtes qd intersit. to. 5. 45. l.
vincẽdi libido dici periuicacia. Eod. 107. c.
Vinctus in bello, vult potius seruire quã in-
terire. to. 5. 67. e.
victoribus quomodo consueuerat oleũ im-
poni. eodem. 171. h.
victi aliqui confugiunt ad gratiam adiutri-
cem, qua post pugnantem viriliter, victo-
res efficiantur. to. 5. 22. g.
Eorũ q vincunt duo sunt genera. to. 8. 150. a.

In Christo vincimus,
mus.
Hoc est non vinci, ut
ab inimicis.
vincere in bono malũ.
Victoria per Helisau-
victoria cur non sem-
4. 101. c. & fo seq. a.
victoria est veritas in
tas est sanctitas, & p-
victoria dea.
De victoria ciuitatis
lis est & morifera.
victoria, donum Dei.
victoria, quid.
victoria belli causatur
to succumbentis, &
to uincens.
victoria diuino iudic-
emẽdans peccata, &
victoria nostra ex De-
Christus pro nobis m-
maro milite, sed in-
Christus prius morie-
te doceret cũ diabol-
Christus non uicisset
bra uicisse mundus
Completa est victoria
eius.
Quomodo uicit Chri-
Christianus, ut ubi
stianus.
vincula peccatorum g-
vincula cupiditatum
modo soluantur.
vincula ferrea uel aur-
579. e. f.
Christus misericordi-
quitatis uincula di-
Duplex uindemia.
Vide infra, Vineã,
uindemia spiritalis, q-
uindicta non optand-
Vide, Vltio.
uindicta Sodomitica.
uindictę officia bono-
tom. 4. 111.
uindicta iustorum.
uindictio quid Cice-
uindicta Dei.
uindictę modus. to. 4.

IN DIVVM AVGVSTINVM

In Christo vincimus, qui in nobis uicti sumus. Eodem. 381. i.
 Hoc est non uinci, ut charitas non uincatur ab inimicis. tom. 8. 509. g. h.
 Vincere in bono malū, quid sit. to. 10. 311. K.
 Victoria per Helisæum. to. 3. 245. e.
 victoria cur non semper deur fidelibus. to. 4. 101. c. & fo seq. a.
 victoria est ueritas in celesti ciuitate, dignitas est sanctitas, & pax ē felicitas. t. 5. 26. m.
 victoria dea. tom. 5. 33. f. & m.
 De uictoria ciuitatis mundanæ quæ mortalis est & mortifera. Eod. 131. m.
 victoria, donum Dei. Ibidem. 131. b.
 victoria, quid. to. 5. 191. l.
 victoria belli causatur aliquando ex peccato succumbentis, & non semper ex merito uicentis. ibidem. 156. f.
 victoria diuino iudicio uictos humiliat, uel emedans peccata, uel puniēs. t. 5. 193. g. h.
 victoria nostra ex Deo. tom. 7. 426. g.
 Christus pro nobis mundum uicit, non armato milite, sed irrisa cruce. to. 8. 213. d.
 Christus prius moriens uicit diabolū, ut te doceret cū diabolo dimicaf. t. 8. 481. g. h.
 Christus non uicisset mundum si eius membra uicisset mundus to. 9. 108. i.
 Completa est uictoria Christi in ascensione eius. to. 10. 213. f.
 Quomodo uicit Christus, uincere appetat Christianus, ut ubi ē Christus, ibi sit Christianus. to. 10. 276. e.
 vincula peccatorum graua. tom. 8. 230. k. l.
 vincula cupiditatum uel peccatorum quomodo soluantur. Eodem. 377. i.
 vincula ferrea uel aurea quæ sint. tom. 8. 579. e. f.
 Christus misericordiæ ligatus uinculo, iniquitatis uincula dirupit. tom. 10. 281. i.
 Duplex uindemia. to. 10. 48. g.
 Vide infra, Vineæ, Vinum.
 uindemia spiritalis, quid. to. 10. 178. b.
 uindicta non optanda. to. 2. 7. i. k. to. 4. 401. K.
 Vide, Ultio.
 uindicta Sodomitica. to. 3. 237. c.
 uindictæ officia bono aīo impleri possunt tom. 4. 111. i.
 uindicta iustorum. tom. 4. 121. e. & 256. b.
 uindicatio quid Ciceroni. to. 4. 187. g.
 uindicta Dei. to. 4. 222. m.
 uindictæ modus. to. 4. 401. K. tom. 6. 194. f. g.

& 286. d.
 uindicta quæ ad correptionem ualet, non prohibita. to. 4. 402. g.
 uindicta non locum sequitur, sed causam, to. 4. 304. b.
 uindicta Apostolorū rep̃ssa. ibi. b. c. t. 6. 64. b. c.
 uindicta Helix expensa. tom. 4. 402. i.
 uindicta martyrum quomodo accipienda. to. 4. 404 to. 8. 291. l.
 uindicta Petri i Ananiā excusata. t. 6. 64. b. c.
 vindex animus quō mitigādu. to. 6. 279. i. k.
 vindicari uis Christiane, nondum uindictus est Christus. tom. 8. 60. i.
 Necesse est ut uindice in iustus, siue cōuertat se, siue se cōuertat, si se conuerterit, hoc ipsum in illo uindicatur, quod petiit iniquitas. Eodem 93. c.
 Omnis uindicta Dei ira dicitur, sed aliquando ad hoc uindicat, ut perficiat, aliquando ut damnet. tom. 8. 198. e.
 Deus uindicat in peccatores duobus modis Eodem. 291. m.
 uindictam suam Deus differt. tom. 8. 284. f.
 Cum homo iustus & homo malus de inimicis suis uolunt a domino uindicari, unde discernantur. ibidem. K. l.
 Quia non uindicat Deus in malis, ideo quidam murmurant. to. 8. 344. i. K.
 Deus uindicat non irascens, sed prohibitus, quia &c. Eodem 365. a.
 Quod uindice propitius in omnes affectiones sanctorum. ibidem. b.
 uindicta conceditur, quia iustum est, sed uideas, utrum ne sit in te quod uindicetur, & uindica. to. 8. 383. g. h.
 Eum qui se uult uindicare, Deus destruit, ut non illi dimittant peccata sua. ibi. 384. b.
 uindicta fieri debet animo dilectionis nō uinditionis. ibidem.
 Qui uendicari desiderat, gloriam quærit. to. mo. 3. 427. f.
 uindicta Deo commendanda. eod. 524. f. g.
 Sancti quomodo uindictam faciant in rationibus to. 8. 578. c. d.
 Qui uindictā facit uel minatur, negat Christum in carne uenisse. to. 9. 13.
 uindicta Dei siue ecclesię in incredulos. to. 1. 111. b.
 Non est uindicta de aliquo sumenda. tom. 10. 157. K. & 317. d.
 A dānabilibus factis homines uindicta com

INDEX

- pefcit tom. 10. 176. i
 Quod Deus non statim in peccatores vindi-
 cat, patientia est nō negligentia. tom. 10.
 219. g
 vindicta soli Deo relinquenda to. 10. 255. h
 Quare martyres quarant vindictam sangui-
 nis sui. tom. 10. 259. h. i
 Sancti petūt vindictā de inimicis suis duo-
 bus modis ibidem. K
 Sancti petūt de reprobis vindictam, quia diē
 extremi iudicii uenire exoptant. ibidem
 Quare Deus sanctis petentibus vindictam,
 iubet expectare suos fratres. ibidem. l
 Quanto dominus diutius expectat, tanto du-
 rius vindicat. to. 10. 178. K
 Qui uult de inimico vindictam sumere, pro-
 uocat in se Dei vindictam. to. 10. 311. K
 vindiciani medici dictum. tom. 2. 6. m
 Conducti in uineam. tom. 5. 155. h. i.
 uinea Noe. to. 6. 85. b
 uinea dñi, est Ecclesiā. to. 8. 226. m. & 389. g
 Qd significet populū Iudaicum. to. 8. 293. d
 Laborans in uinea domini, non obliuiscat-
 ur mercedis. tom. 9. 129. e. f
 De uinea, cultoribus, seruis, & herede occi-
 sis, parabola declarata to. 10. 41. i
 Per homines conductos in uinea, intelligū-
 tur oēs cuiusuis etatis hoīes. to. 10. 244. a
 Deus est, qui nos in uineam conducit. ibid. c
 De uino sumendo. to. 1. In Possido.
 vini & carniū abstinētia. tom. 1. 256. c. d
 uinea vetusta. tom. 1. 263. K
 vinum myrrhatum. to. 4. 170. e
 vinum Deus ad letitiam corporis, non ad
 ebrietatem donauit. tom. 4. 381. K
 vinum non bibunt Seueriani to. 6. 5. g
 vinum nouum non mittēdum in utres vete-
 res. to. 6. 96. g. h
 vinum compunctionis, quid sit. to. 8. 200. K
 Est unum erroris, & uinū impietatis, & ui-
 num superbum. tom. 8. 241. a
 vinum spiritale, quod uere latificat cor ho-
 minis, quale sit. tom. 8. 396. d
 Iudei a uino patriarcharum, & prophetarū
 degenerantes, erāt acetum cum spongio
 fo corde. tom. 9. 119. a
 vinum, & oleum quid significent. to. 9. 143.
 h. & l. m. & fo. seq. d
 vini conditiones. to. 9. 217. b. c
 vinum aliqñ leuitis interdictum fuit. ibid. e.
 vinum medicamentum, plus iusto sumptū,
 est venenum. tom. 9. 317. e. f
 vinum spiritale, uerbum Dei. to. 10. 166. K
 Iudeorum populus postquam uinum plu-
 quam oportebat accepit, idola sibi fabri-
 care cepit. to. 10. 240. b
 vinum, & mulierum communicatio nutrit
 luxuriam. tom. 10. 246. g
 De eo qd scriptū, Ego sum uitis, & uos estis
 farnēta, pī meus agricola, Ser. 1. 10. 48. g
 Violentia leuis. to. 7. 118. f. g
 viperarū progenies, filii diaboli. to. 4. 111. h
 Viperarum genimina pharisaei. to. 6. 57. c. d
 Viperarum natura tom. 10. 169. g
 Vir pro utroque sexu in scriptura accipitur
 tom. 5. 208. d
 Vir quis proprie dicatur. to. 10. 120. d
 Vir a uirtute, & mulier a mollicie, nomen
 accepit. to. 10. 246. g
 Decem uiri, septem uiri, qua forma dicantur
 to. 1. 92. b
 De uiri poena. tom. 1. 278. a. b
 Viro lex auctoritatem tribuit. tom. 4. 87. d
 & 90. & seq.
 Vir mago Dei est. to. 4. 317. g. h
 Supbos uiros uitare debemus, inuidos quo-
 que & detractores, mendaces, periuros,
 seipfos, & salutem suam negligentes, qui
 mortui sui uirtutibus. to. 4. 382. f
 Vir perfectus. tom. 5. 235. K
 Virum debere ignoscere vxori adulterę p-
 nitenti. to. 6. 277. h
 Inter uirum, & mulierem par pudicitia for-
 ma seruetur. ibidem. i. k
 Virorum impudicitia maior peiorque quā
 foeminarum. ibidem. l. m
 vir alligatus quamdiu, siue mēcha, siue ca-
 sta uxor eius uiuit. Eodem. 279. h
 viri sanguinum, qui dicantur. tom. 8. 178. b.
 c. & 193. b. & 530. m
 Vir spiritus quare dicatur, mulier autem ea-
 ro. to. 9. 5. f
 Virum uocandum dicebat Christus Samari-
 tanę, id est intellectum praelentandū. eo-
 dem. 30. e
 ubi melius uiuit mulier quā uir, capite deor-
 sum pender domas. to. 9. 199. h
 vir in eo quod fornicatur cum aliena, nō est
 caput uxoris suę. Eodem. 200. l
 Nihil exigit uir a muliere, quod ipse praesta-
 re nolit. tom. 10. 39. c
 Multi uiri a feminis vincuntur. ibidem. c. d
 Chri-

Christianus uir zelare
 uxor uirum.
 uiri qualiter se gerere
 suas.
 Iesus solus est, qui pote-
 res.
 vires corporis quō cre-
 De uiribus infanorum
 1. 101. c. d
 vires humane.
 uirga, plana in scripturis
 9. 14. h
 uirga ferrea, disciplina
 uirga ferrea reguntur
 dem. K. l
 De uirga, & petra.
 uirga ferenda, & non fe-
 cipiendum.
 uirga nomine, potesta-
 148. a
 uirga ad gregem ouium
 ad grandiores filios
 uirga directionis Dei,
 uirga Dei regit spiritali-
 ibidem g
 uirga hereditatis Christi
 uirga uirtutis Christi
 eius, qua regit in uir-
 uirga ferrea iustitia est
 Nō potest quis regere
 uirgam
 uirga nucēa
 uirga corporis nostri
 ne, quatuor germin-
 uirga Aaron quomod-
 & 241. l
 uirga in serpentem. to.
 b. & seq. & 205. h
 uirga Iacob uariarū
 uirga Moysi, Christi
 6. 86. i. K. to. 8. 265. b
 & 171. c. & 173. b
 uirgam habet omnis
 li.
 uirgines scriptura di-
 & 41. c. d.
 uirgo, nomen etatis.
 uirginum religio
 uirgo uelata commo-
 Quod Deus pmissi: a-
 larius, superbiā

IN DIVVM AVGVSTINVM

Christianus uir zelare debet uxorem suā, &
 uxor uirum. tom. 10. 220. b
 viri qualiter se gerere debent erga uxores
 suas. Ibidem. d
 Iesus solus est, qui potest uiros eligere potē
 tes. to. 10. 174. h
 vires corporis quō crescāt. t. 1. 204. a. & seq.
 De uiribus infanorum, & furiosorum. tom.
 1. 201. c. d
 vires humanę. vide, Homo.
 virga, plana in scripturis sacris significat. to.
 9. 214. h
 virga ferrea, disciplina laboriosa. to. 4. 135. K
 In uirga ferrea reguntur boni, & mali. Ibi-
 dem. K. l
 De uirga, & petra. tom. 4. 147. g
 virga ferenda, & non ferenda, quomodo ac-
 cipiendum. tom. 4. 147. i
 virgæ nomine, potestatem significari. Eodē.
 148. a
 virga ad gregem ouium, tanquam baculus
 ad grandiores filios pertinet. tom. 8. 37. l
 virga directionis Dei, quæ sit. to. 8. 134. f. g
 virga Dei regit spiritales conterit carnales.
 ibidem g
 virga hereditatis Christi quæ sit. to. 8. 266. b
 Virga uirtutis Christi est regnum potentie
 eius, qua regit in uirga ferrea. t. 8. 42. 2. c. d
 Virga ferrea iustitia est to. 9. 149. d
 Nō potest quis regere populum nisi habeat
 uirgam to. 10. 177. c
 Virga nucæ ibidem. e
 Virga corporis nostri arida, in resurrectione,
 ne, quatuor germinabit. tom. 10. 177. f. g
 Virga Aaron quomodo floruit. to. 3. 211. e.
 & 241. l
 Virga in serpentem. to. 3. 238. m. to. 10. 171.
 b. & seq. & 205. h
 Virgē Iacob uariatæ tom. 4. 35. f
 Virga Moyfi, Christi mortem figurauit. to.
 6. 86. i. K. to. 8. 265. b. c. to. 10. 170. m. & se.
 & 171. c. & 173. b
 Virgam habet omnis princeps tribus popu-
 li. to. 10. 177. c
 Virgines scriptura dicit mulieres. to. 3. 2. b.
 & 41. c. d. to. 4. 86. m. & 347. c
 Virgo, nomen etatis. to. 4. 36. c
 Virginum religio to. 1. 234. b
 Virgo uelata commendatur. tom. 2. 240. m
 Quod Deus pmisit a Ba hāris uirgines uiro
 lari, ut superbiam deponerent, uel visu-

perbiam non incurrerent de sua uirgini-
 tate. to. 5. 10. a
 Virgo dea tom. 5. 19. a
 Virgini inobedienti mulier obediens præ-
 fertur. to. 6. 261. m. & 270. c. d
 Ad uirgines exhortatio. to. 6. 262. e. f. to. 10.
 126. f. & 129. l
 Virginum Christi gaudia. to. 6. 266. b. & c. f
 Virgines agnum sequuntur quocunque ie-
 rit. ibidem. b. & seq.
 Virginibus maxime cauenda superbia. tom.
 6. 266. f. g
 Virginum corona to. 6. 269. d. e
 Virgo Ecclesia appellatur. to. 3. 568. d. to. 9.
 26. i. K
 Virgo castimonialia uotum non soluat. to.
 8. 276. b. & seq. & 302. b. c
 Virginem hæreticā præcedit mulier catholi-
 ca. to. 8. 335. c
 Virgo iam dicata Deo etsi habeat cætera q̄
 ornant ipsam uirginitatem, nihil prodest
 si sit corpore integra, mente corrupta, si
 ebriosa si superba & litigiosa, quæ omnia
 Deus damnat. to. 8. 276. d
 Sunt uirgines extra templum regis, quæ nisi
 adducantur in templum regis, spōlo pla-
 cere non possunt to. 8. 137. d
 Virgines hæreticorum tom. 9. 26. K. l
 Per baptismum & penitentia possumus uir-
 gines in interiori homine effici. tomo. 9.
 146. K
 Virginum habitus, sermo, & conuersatio.
 to. 9. 217. h. i. & seq.
 Virginum continentia, labor & mores. ibi.
 Virginis nomen, quis accipiat. to. 10. 22. g. h
 Virginibus multum cauēda superbia, & ma-
 ximē amplexanda humilitas. to. 10. 46. b
 De uirginibus præceptum non habeo, & c.
 exponitur. tom. 10. 77. l
 Virgines orent perseverantiam integritatis.
 to. 10. 126. g
 Virgo in corde ibidem. f
 Christi uirgines propter Christum parere
 noluerunt tom. 10. 130. a
 Virgo domum paternam sedans adulterio,
 olim lapidabatur tom. 10. 131. a
 Qui usque ad nuptias uirgo non permansit
 in nuptiis suis cum sponsa uirgine bene-
 dictionem non accipiet. to. 10. 146. l. m
 Virginis præconia tom. 10. 271. f
 In seculis sanctarū uirginū, Homi. t. 10. 278. A
 Eua

INDEX

- Eua q̄ diu abstinuit, uirgo fuit. t. 10.289.b.c
 Virginem beatam semper fuisse uirginē. to.
 3.68.g
 Sine uirginis detrimento pudoris, filium la-
 ctant ubera genitricis to.10.127.d
 Christus fecit gravidā uirginem, qui naci-
 turus erat de uirgine. ibidem.i
 Virgo partu suo nupsit, uirginitatem dū pa-
 reret, duplicauit. ibidem
 Præclara Marię uirginitas, & gloriosa foecū-
 ditas ibidem.K
 Nascenti Christo, non est ablata, sed conse-
 crata uirginitas to.10.133.l
 Cum spiritus sanctus ministrator Christi in-
 carnationis fuerit, non est dubitandū uir-
 ginem concipere potuisse. to.10.190.e
 virgo peperit, mutatur natura, deletur & cul-
 pa to.10.132.e
 Nullo modo uirginitatem matris suę, nascē-
 do, Christus ademit to.10.263.d
 De decē uirginibus, quarū quinque stultę &
 quinque sapientes. to.2.183.g. to. 4. 194.
 m. to.8.568.d.e. to.10.211.i. k. & 122.a.b.
 & 111.f. & seq.
 Quinque uirgines quid adumbrent. to.10.
 211.m
 Sapientium est stultas uirgines uerba, non
 consilium, sed ex obliquo criminum cō-
 memoratio. Eodem.22.c
 Non facile indigari potest, quę sint decem
 uirgines sapientes, & quę stultę. ibid.f.g
 uirgines quare quinque ibidem.g
 Stultę uirgines, tamē uirgines, & lampades
 portantes, si non admittuntur, ubi mane-
 bunt impenitentes peccatores, & nul-
 lius boni operi factores. Ibidem.i
 Somnus uirginum, quis. Eodem.23.m
 Virginitatem Deus permittit à multis aufer-
 ri, propter superbiam uanitatem. to.5.111.b
 In uirginitatis testimonium, uirgo Vestalis
 de stupro accusata, portauit aquā in cri-
 bro to.5.233.b
 uirginitas ex consilio est, non ex præcepto.
 to.6.261.a.b
 uirginitas Ecclesię in quo consistat. tom.9.
 261.K
 uirginitas Ecclesię corruptor diabolus. to.
 10.221.i
 uirginitas duplex ibidem.K
 uirginitas ab abstinentia ab illicitis nomen
 accepit. ibidem.i
 Pueri atque puellę usque ad nuptias uirgini-
 tatem seruent to.10.247.e
 uirginitas carnis & animę. to.3.348.g
 uirginitas corporis etiā spiritalis. t.6.263.c
 uirginitas corporis, pudicitia animi. tom.7.
 332.i
 uirginitatem corporis pauci in Ecclesia ha-
 bent, sed uirginitatem cordis omnes fide-
 les habent, quę tunc corrumpitur, si &c.
 to.8.335.b.c
 Paucorum est uirginitas in carne, omnium
 debet esse in corde tom.8.568.d
 uirginitas carnis, corpus intactum, uirgini-
 tas cordis, fides incorrupta ibidem.
 uirginitas mentis, quę to.9.26.K. to.10.10.
 141.m
 uirginitas corporis & cordis. tom.10.22.i.
 & 141.m
 uirginitas fidei. ibidem
 Serpens uirginitatem cordis Euzę extinxit.
 to.10.188.b.c
 uirginitas præfertur nuptiis. tom.3.
 68.f
 uirginitas & nuptię. tom.3.208.h
 uirgines & nuptas Iouinianisq̄ æquant. to.
 6.9.f
 uirginitas apud Christianos, patriarcharum
 nuptiis præferri non debet. tom.6.260.h.
 i. & seq.
 Melior est maritata humilis, quam uirgo su-
 perba, & si respexerit ad nuptias, damna-
 tur, quia iam ante recesserat. tom.8.276.d
 Melius est humile coniugium quam super-
 ba uirginitas, quia nihil prodest integra
 caro, mente corrupta to.8.369.f
 uirginitas etiam in coniugatis. to.10.
 22.h
 uirginitatis laudatio ex Cypriano & Am-
 brofio. tom.3.28.e
 De sancta uirginitate. to.6.262.h.i. Retracta.
 to.1.23.l
 uirginitas, donum Dei. tom.6.268.m
 Vide, Continentia.
 Virginitatis excellentia tom.10.84.g
 Beata uirginitas, definit esse mortis ancilla
 quę illum gestat in mentem, quē Maria
 portauit in uentre to.10.127.i
 uirginitatis magnum meritum. to.10.
 131.e
 uirginensis dea tom.5.33.e. & 54.i
 uiride agri, quid designet tom.1.274.g
 uiride

IN DIVVM AVGVSTINVM

Viride agri cur additum. to. 3. 187. c.
 Virtutes quatuor. tom. 2. 282. d. tom. 5. 44. K.
 virtus quomodo accipiat. tom. 1. 250. m.
 Virtus quid. to. 5. 35. m. & 140. m. & 186. h.
 Virtutis nomine appellati etiam spiritum-
 sanctum. tom. 9. 106. e. f.
 Virtus, & disciplina differunt. tom. 1. 102. h.
 A virtute non dicimus virtuosus ibidem. m.
 virtus circulo similis. tom. 1. 199. m.
 virtutum catena. to. 2. 34. a.
 virtuti periculum a vanagloria. tom. 1. 67. f.
 virtutibus diuitie insidiantur. to. 1. 140. d. e.
 Virtus voluntati aliquando preferitur, secun-
 dum Varronem, aliquando subditur, aliquan-
 do iungitur. tom. 5. 186. h.
 Qui virtutes vitii oppositas Deo vouet, hic
 votum offert. to. 10. 126. d. e.
 Exhortatio ad virtutes vitii oppositas. tom.
 10. 224. i.
 Quomodo per virtutes obuiandum sit vitii
 tom. 10. 309. m.
 Oppositę virtutes peccatis. Eod. 3. 10. b.
 Virtutes non esse veras, nisi referantur ad fi-
 dem. to. 3. 140. f. & 1.
 virtute vera beatificatur ciuitas, sicut & ho-
 mo. tom. 5. 6. K.
 Quę sit vera virtus. to. 5. 44. i.
 Secundum virtutem viuere dixit plato illi
 soli euenire, qui est Dei cognitor, & imi-
 tator. tom. 5. 67. c.
 Virtutibus ueris anima in Dei amplexibus
 foecundatur. tom. 5. 82. K.
 virtus vera, non nisi in iustis. tomo. 7. 335. e.
 Et de virtutibus gentilium plura. Ibidem. e. f.
 virtus quid sit. Ibidem. i.
 Virtus ipsa ab eo regitur, eiq; militat, a quo
 datur. to. 8. 232. l.
 virtutis luce fulsisse philosophos, non vera
 pietate pręditos. tomo. 1. 141. l. Reracta.
 fol. 1. l.
 virtutem facilius est simulare, quam, habere
 tom. 1. 278. h. i.
 virtutibus Roma. Deus reddidit mercedem
 temporalem. tom. 5. 45. K.
 virtutes mirabiles quorundam Romanorū.
 tom. 5. 45. d. e.
 virtutes non relatę ad Deum, sunt vitia po-
 tius, quam virtutes. tom. 5. 197. f.
 virtutum genera. to. 4. 212. c.
 virtutes animi quomodo a Cicerone diuisę
 & definitę sint. tom. 4. 187. g.

virtutum tria genera. to. 4. 212. c. & fo. seq. a.
 Ordo trium virtutum theologarum. tom. 10.
 153. b.
 Tres virtutes theologę sūt necessarię ad cor-
 nostrum mundandum. tomo. 10. 323. f. g.
 virtutum quatuor vocabula expensa. tomo:
 1. 11. g. h.
 De quatuor virtutibus, an & quomodo sint
 in beatis. to. 1. 139. e.
 virtutes cardinales quatuor. tom. 1. 143. b. &
 212. i. K. tom. 3. 282. d.
 virtutes quatuor animę Christianę. tomo. 4.
 196. d. e.
 virtutes Cardinales intelliguntur per qua-
 tuor flumina. to. 1. 275. g. to. 5. 117. f.
 virtutes quatuor definit iuxta scripturam sa-
 cram. to. 1. 250. e. & 268. b. tomo. 8. 304. i.
 Virtus in quatuor species distribuenda, scili-
 cet in prudentiam, iustitiam fortitudinē,
 & temperantiam tom. 5. 34. f. & seq.
 virtutes in anima. tom. 3. 232. f. g.
 virtus qua bene viuatur, ab animi sede mem-
 bris corporis imperat. to. 5. 6. b.
 virtutes videntur esse in irascibili, & concu-
 piscibili. tom. 5. 127. h. i.
 virtutes animi, partim in opere, partim in ha-
 bitu. tom. 6. 260. e. f.
 Non est in promissione, sed in consumma-
 tione virtus. to. 10. 191. l.
 virtutum seminaria quomodo plantanda. to-
 mo. 1. 80. f. g.
 virtus discitur sicut & doctrina. to. 5. 188. m.
 In virtutibus obtinendis dubius modus. to-
 mo. 10. 1. 8. e.
 De virtutum adeptione, Sermo. to. 10. 309. i.
 virtutibus nemo male, vituit. tomo. 1. 221. f.
 virtutes habenti, magna virtus est contemne-
 re gloriam. tom. 5. 46. c.
 virtutes politicę ppter quid haberi debeant
 Ibidem. h.
 Difficile est medium tenere virtutis. tom. 10.
 158. e.
 virtutum officia quatuor ex scripturis. tom.
 1. 253. b. c.
 virtutis opus, quid. to. 1. 221. f.
 virtutes an definant in vita futura. tomo. 3.
 143. e.
 virtus omnia agenda complectitur, omnia
 optanda foelicitas. tomo. 5. 35. m.
 virtus secundum Var. bene vituit, & seip-
 sa, & ceteris quę faciunt hominem bea-
 tum.

I N D E X

- tum. tom. 5. 187. K. l.
- Virtus secundum Varronem nihil omnino praeponit omnium bonorum animę vel corporis. Ibidem.
- Virtutum munus a Deo nobis collatum. to. mo. 9. 161. h. i.
- De virtutibus suis nemo praeumat. tomo. 2. 119. l. & 123. d.
- Virtute nostra nō purgamur a peccatis, sed miseratione diuina. tom. 5. 87. e.
- Virtus nostra non est æterna, alioquin lapsi nō essem⁹, sed eius participes efficiamur, in cuius virtute nos erimus fortes, ille in sua virtute dominat in eternū. to. 8. 224. h.
- Virtute nihil est melius in hac vita. tomo. 5. 189. a.
- Virtutes in hac vita non possunt esse sine vera pietate. tom. 5. 82. k.
- Virtutes quomodo estimande. tom. 7.
- virtutes laudantur, quanuis oculo exteriori non videantur. tomo. 9. 136. a.
- Virtutis praeium, Deus. tom. 1. 208. a.
- Nō virtus, sed causa virtutis apud Deū mercedem habet. tom. 10. 156. e.
- Virtutum spiritalis creatio, to. 1. 80. h.
- de virtute magnetis, quam vere stupendā dicit. to. 5. 214. g.
- Virtutes inuisibiles, membra mouent visibilibus. to. 9. 136. a. b.
- Virtus altissimi, Christus est. tomo. 4. 310. d. 336. m.
- Deficiat in te virtus tua, maneat, in te virtus Christi. tom. 8. 250. l.
- Alia est virtus Christi, qua subiecit gentes iugo suo: alia est sicuti est virtus Dei & sapientia Dei, in lumine perpetuo incommutabilis veritatis. tom. 8. 423. l.
- Alia virtus virtutis eius, alia est virtus infirmitatis sue. Eodem. 423. a.
- Virtus salutis nostrę quę sit. tom. 8. 333. k.
- Virtus exiens de Christo, est Euāgelii missum qđ totū orbem impleuit. to. 10. 164. e.
- Virtus duplici genere saluator operatus est. tom. 10. 179. g.
- Virtutes Christi debent nos mouere ad bene viuendum. tom. 10. 126. e. f.
- De virtute & fides quas Pagani templis & sacris honorauerunt, prætermittentes alia bona, quę similiter colenda fuerunt, si recte aliis diuinis tribuebatur. tom. 5. 66. f.
- Virtus & honor ædes propinquas habuerūt tom. 5. 80. k.
- vim vi repellere an liceat. tom. 1. 109. a. tomo. 2. 212. i.
- vi nihil egit Christus. to. 1. 237. m.
- Retractatio. fo. 5. a.
- vis diuina. to. 5. 196. d. & seq.
- visitatio Dei, delicta Adam ante lapsum. tomo. 10. 29. h.
- Visiones. Vide, Videre.
- vitis vera & agricola Christus. to. 9. 96. a. b.
- Vide, Vineæ, Vinum.
- Vites viuere dicuntur. to. 10. 84. k.
- Sine vitiorum labe nemo. to. 1. 10. k.
- Contra vitia lucta. to. 1. 67. g. tomo. 3. 235. i.
- Vitiorum remedia. tom. 1. 67. i. to. 4. 379. m.
- Vitia expurganda. tom. 1. 80. f.
- Vitia ipsa, non homines odio habendi. tom. 1. 107. i. tom. 2. 164. d. tomo. 3. 348. e. fo. sequen. a.
- Vitium & corruptio. to. 1. 228. m.
- In uitiosis quoque laudandus Deus. Ibidem.
228. c. & sequen.
- vitium animę vnde. tomo. 1. 238. f. & fol. sequentibus. a. b.
- vitia, sunt occasio ad virtutem. to. 1. 246. a.
- Vitia uirtutibus contraria. to. 2. 34. a. b.
- Idem probatur exemplo. Eodem. 34. a. b.
- Vitiorum tria genera. Eodem. 94. g.
- vitiorum notitia non mala, sed ipsa vitia. tomo. 3. 121. d.
- Vitiorum fuga in contraria. to. 3. 208. i.
- vitium non nisi in bono. to. 3. 353. k. tom. 5. 105. m. & sequen.
- Vitio prior natura. to. 3. 349. d.
- vitium est omnia credere, & uitium est nihil credere. to. 4. 383. m.
- vitia impediūt cogitationē veritatis. to. 5. 93. d.
- Vitium quodlibet est contra naturam, & contrarium Deo. tom. 5. 98. e.
- Vitium non nocet Deo. to. 5. 104. b.
- Vitium frequentatum consuetudine nimia, & quasi naturale iam factum: est etiam uoluntarium. ibidem. d.
- Vitium rei atestatur bonitati naturę eius, & quomodo. Ibidem. k.
- Vitium non tollit naturam. to. 5. 192. d.
- Vitia quando uincantur facilius. to. 5. 219. e.
- Contra vitia bellum suspiciendum est. ibid.
- Vitia quomodo uincantur. ibidem.
- Quod vitium est, sanatur tantum. tomo. 7. 159. l.

vkia

IN DIVVM AVGVSTIN VM.

itia ex nobis, & ex nra volutate habemus, vitam multiplicē Varro distinguit esse phi-
 & uitia non sunt substantia. tom. 8. 23. 9. i. losophorum. tom. 5. 186. K
 odē cōfl. ctu uincunt oīa uitia. t. 9. 201. b. c. vita hominum duplex. to. 2. 124. a. b. tom. 4.
 omnia sub meū discipulū uitia iacent. to. 9. m & 126. a. tom. 5. 120. b. to. 10. 90. g.
 9. 206. g. h. & 108. a
 de conflictu uitiorum, & uirtutum. tom. 9. Genera uitē tria. tom. 5. 187. f
 224. f. & seq. Vitas duas, significant uinum nouū, & vires
 itia deuincere magna est pars martyrii. to. ueteres. tom. 6. 96. g. h
 9. 222. h. Multē sunt uitā humanē, sed unā uitā, p
 itia capitalia, quē sint tom. 9. 25. 1. g. h. mittit Deus, & non illam dat nobis, pro-
 itia omnia mortalium inter se contraria. pter merita nostra, sed propter miseri-
 tom. 10. 9. c. cordiam suam. tom. 8. 211. e
 itia ac passionē nostrē eleuabūt nos si fue- uitē duē, una in fide, altera in specie. tom. 9.
 rint infra nos. tom. 10. 214. d. 123. f. g
 itrum mundum, fidei puritatem designat. Duā uitā in Maria, & sorore eius Martha fi-
 tom. 9. 150. d. gurata. tom. 10. 25. d
 tituli minores in plebe. to. 2. 178. m De exhortatione ad generalem hominum
 titulus pro boue. tom. 3. 4. K instructionem pro desiderio uitā cēle-
 titulorū aureorum dedicatio. to. 3. 244. m stis, & contemptu præsētis. to. 10. 309. a
 titulus saginatus est Christus. tom. 4. 117. l uita corporis, anima, uita animæ, Deus. to.
 titulus significat Lucā Euāgelistā. t. 4. 126. b 8. 254. e. to. 10. 5. b. 77. d. 86. d. 322. c
 titumns Deus. tom. 5. 56. a uita pertinet ad animam. tom. 10. 124. e
 ad uiuum refecare, id est, omnino tollere. to. uita actiua, & contemplatiua. to. 4. 126. a. to.
 mo. 1. 32. g. 5. 172. a. to. 10. 297. e
 ita communis. to. 1. 46. f uita bona, & mala. tom. 10. 17. b. c
 ita potior inquisitione. tom. 2. 158. b De coniugali, & casta uita, utra excellentior
 itē differentia. to. 4. 318. K to. 10. 45. g. & m. & seq.
 Quomodo uiuendum. tom. 3. 304. d De uita mortali, & immortalī, Sermo. tom.
 ita mortalium. to. 5. 42. h 10. 185. f
 uiuere nō est in potestate nostra. t. 5. 129. e. f uitē præsētis ad futuram comparatio. tom.
 ita omnis a Christo. tom. 6. 46. l. m 3. 273. l. m. to. 9. 119. i. i. K. & 205. c. d
 apostolorū potestati datum est, ut non aliq̄ Differentia. tom. 6. 21. e. f
 de quā ex Euangelio uiuerent. to. 9. 119. K uita ista, quantum distet a uita cēlestis ciui-
 ita præponenda multis. tom. 10. 13. f tatis. tom. 5. 45. b
 itiam arbores, & fructera uiuūt. to. 10. 84. K Ex uitā huius donis, quē Deus communiter
 ita. tom. 10. 90. h. i largitur bonis, & malis, conicere pos-
 uiuentes qui. to. 10. 177. b sumus quē in patria daturus est. tomo. 5.
 ita uera, aut mors, quā. tom. 1. 236. d 236. K. l
 uiui & mortui, qui dicantur. tom. 2. 134. i Ad uitā istam temporalem Deus subuenit
 tom. 3. 48. g. & 56. f alii inde, alii inde, uitā eternam, non
 ita & mors animæ. to. 3. 296. m. & 350. K. dat nisi Deus de se. to. 8. 81. i
 & fo. seq. i. Habemus duas uitas, unā in qua sumus, al-
 In uita ista est mors ita grauis, ut mors quē teram quam speramus, tolera in qua es,
 ab hac liberat, amore huius mortis timea- & habebis quam nondum habes. tom. 8.
 tur. tom. 5. 109. b 208. e
 In uita homo nunquam est, ex quo est i isto uita uitā mortalis, spes est uitā immortalis.
 corpore, moriente potius, quam uiuente tom. 8. 402. c
 tom. 5. 114. d. to. 8. 150. a Si uita nostra ibi est, ubi est ueritas, uita est,
 uiuus quō generet mortuum. tom. 7. 360. K non est uita nostra sub sole, ubi est uani-
 uita ista morti similis. to. 10. 34. c tas. tom. 8. 446. a
 uita multiplex. tom. 5. 67. b. c uitē præsētis, & futurē consideratio. to. 8.

I N D E X.

571.e.& seq.		g nitare.	tom. 5.240.i
vita in arte, non autem in opere, cum dici		vita æterna testimonia.	tom. 6.78.e
qđ factū est in ipso, uita erat. tomo. 9.3.l		vita æterna datur per solum Christum. tom.	
vita hominū media inter angelorum & pe-		8.62.l	
corum uitam.	tom. 9.35.d	vitam talem desidera, quæ non habet finem.	
De qua uita, & quib. diebus loquatur scri-		tom. 8.336.e	
ptura dicens, Quis est hō qui uult uitam,		Ipsa enim sine ullo additamento dicitur ui-	
& diligit dies uidere bonos. & Si uis ad		ta, nec intelligitur nisi æterna, & beata,	
uitā ingredi, &c. Homilia. tom. 10.90.f.g		quando nihil potero timere, ne moriar.	
Nullus æternam uitam desiderat, nisi eum p-		tom. 8.454.K	
sentis uitæ peniteat.	tom. 9.220.i	vita nostra perfecta, nō est, nisi illa quæ pro-	
vita, & umbra uitæ.	to. 10.121.a	mittitur.	tom. 8.556.h
Mutet uitam, qui uult accipere uitam. to. 10.		vita æterna promissa.	to. 9.57.b.c
123.e		vita æterna una omnibus, sed in ea diuersæ	
vita præsens est nox, uita futura erit mane.		dignitates, iuxta diuersa merita. to. 9.90.h	
tom. 10.311.e.f		Christus fidelibus sibi datis dat uitam æter-	
vita filii Dei.	to. 3.354.g. to. 6.215.h.i	nam.	tom. 9.113.h
vita pater, filius & spiritus sanctus. to. 3.356.f		vita nostra cum Christo est. tomo. 9.114.c.d	
vita Dei, non nisi in regno Dei. to. 7.326.h.i		De uita æterna.	tom. 9.191.i.k
vita, lux hominum non brutorum. to. 9.3.m		Merceres bonæ uitæ æterna est.	tom. 9.198.m
uiuere Dei, eius est esse.	tom. 9.37.a.b	uitæ æternæ excellentiæ.	to. 9.205.d
Filius uitam habet in semetipso sicut pater,		Exhortatio ad uitam æternam prosequendā.	
eisi pater uitam det filio.	ibid. b.c	Ibidem. c	
uitam habere in semetipso patrem similiter		vita in scriptura, uita æterna.	tom. 10.17.d
& filium, quid sit.	tom. 9.43.c	vita æterna quare nobis promittatur. tom.	
vita æterna, cognitio Dei.	tom. 1.9.K	10.53.i	
253 d. tom. 3.272.K. tom. 6.48.e		Ad æternam uitam adipiscendam exhorta-	
Sapientia.	tom. 1.58.g	tio.	Ibidem. k.
veritas.	Eodem. 63.c	Facilius inueniri quid in æterna uita nō sit,	
Christus.	tom. 9.91.i.k	quam quid ibi sit.	ibidem. k.
uiuunt sancti in sinu Abraham, nostri memo-		vita æterna quanto æmatur.	ibidem. l.
res.	tom. 1.56.l.m	vita æterna tantum ualeat, quātum habes. ibi.	
vita æterna sanctorum qualis futura. tom. 1.		vita æterna quid.	tom. 10.54.K.l
58.f		vita æterna regnum Dei	tom. 10.70.e
vita æterna gratis datur. to. 2.140. m. tom. 8.		Quid faciendum homini, ut acquirat uitam	
211.c.d		æternam.	tom. 10.90.f
vita æterna, gratia Dei.	to. 3.69.k	vita æterna est uera salus.	to. 10.113.h.i
vita æterna	to. 3.274.K. & 355.c	Quomō sit amanda uita æterna.	to. 10.185.f
vita æterna mansiones multæ.	tom. 3.355.c	Inuitatio ad uitam æternam. to. 10.247. m.	
uitam æternam quis det.	tom. 5.55.g	& fo. 248.i	
uitam æternam magis dicimus finem bono-		Beatæ uiuere uolens, non uiuat secundum ra-	
tū nostrorum, quam pacem. Item magis		tionem naturalem.	tom. 1.8.f
quam uitam æternam.	to. 5.191.K	vita beata ubi quærenda. tom. 1.38. i. 63. k. l.	
Eam quippe uitam æternam dicimus, ubi est		vita beata quæ.	tom. 1.212.i
fine fine felicitas, & quomodo eam so-		Et cur pauci euadant beati.	tom. 1.212.b.c
lus Deus det.	to. 5.55.c	vita beata, non est aliud quam uita æterna.	
vita, quam desiderare debeamus.	tomo. 5.	tom. 5.55.h	
198.l		Non uiuit ut uult, nisi beatus.	tom. 5.129.e
uiuere, pro in damnationem non uenire.		vita quando beata.	ibidem. f.
tom. 5.200.l		uiuere beate, non est ab homine uel a uirtu-	
De uitæ æternæ incomprehensibilitate, & di-		tibus, sed à Deo.	tom. 5.197.f
		vita	

IN DIVVM AVGVSTINVM

vita beata hominis, Deus est. *ibidem. i.* vita praesenti conveniunt deformitates, &
 vita sola dicenda est, quae beata est, *tomo. 5.* monstra, quae a corporibus resurgentibus
 200 l.m. tollentur. *tomo. 5. 235. c.*
 verba Christi spiritus & vita sunt. i. spiritali- De vitæ huius miseria multa prosequitur cir-
 ter intelligenda. *to. 9. 51. e.* ca corpus & animam *tomo. 5. 236. l.*
 vita beata. *tomo. 10. 183. a.* vitam praesentem ostendit plenam multis ca-
 Nemo adeo malus qui non velit beatam vitam lamitatibus. *Ibidem,*
 vivere. *tomo. 10. 198. l.* In vita praesenti, quae bona Deus contulerit
 vitam philosophari. *tomo. 10. 199. l.* naturæ hu manæ, quavis per peccatū dā-
 Perfectio vitæ beatæ. *tomo. 10. 205. c. d.* natæ enumerat. *to. 5. 237. K. & seq.*
 vita vera. *to. 9. 42. g. h.* In hac vita duo sunt cauenda. *tomo. 8. 277. K.*
 erę vitæ utilitas, & prævia eius dispositio. vita ista, qualibet renundans foelicitate, mul-
tomo. 9. 182. m. tos fallit, Deus neminem. *Ibidem.*
 vita vera quō apprehendenda. *tomo. 10. 4. i.* vitæ breuitas *tomo. 8. 328. c. d.*
 era vita quę. *tomo. 10. 17. f.* Vita huius domus locata est nobis, non do-
 n vita futura fides transibit. *to. 3. 141. l.* nata. *tomo. 8. 575. a.*
 n & ceterę virtutes designant. *tomo. 3. 143. e.* vita praesens falsa. *to. 9. 42. g. h.*
 itæ future gaudia. *tomo. 4. 382. b. c. tomo.* Vita hæc tentatio est super terrā. *to. 9. 112. e.*
 632. f. g. Exhortatio ad vitam seculi fugiendum. *to-*
 ita aliqualis erit post mortem in ore laudā- *mo. 9. 205. b. c.*
 tium. *tomo. 5. 45. K.* vitæ praesentis molestiæ, *to. 9. 208. b.*
 Nemo potest fieri idoneus vitæ future, quę se- vita praesens, initium dolorem est. *tomo. 9.*
 ad illam modo non exercuerit. *to. 8. 573. f.* 208. b. c.
 Conditiones vitæ future. *to. 9. 172. h.* Falsa vita, hæc vita. *tomo. 10. 4. i.*
 ita futura quāto precio sit emēda. *to. 10. 8. c.* vitæ huius inconstantia. *to. 10. 24. d. e. & 34. a.*
 iram futura diligere quando incipiat Chri- b. & sequen. & fo. 35. l. m
 stianus. *tomo. 10. 108. h.* vita ista morti similis *to. 10. 34. c.*
 De futura vita diligenter excogitanda. *tomo.* vitæ huius breuitas, & miseria, *to. 10. 90. g. h.*
 10. 311. l. vita ista, penitentię, & compunctionis vitæ.
 Gradus incrementorum corporeæ vitæ. *to-* *tomo. 10. 92. f.*
 mo. 3. 285. c. Labores praesentis vitæ. *to. 10. 185. f.*
 tria sunt in quibus tota vita nostra pendet. Quare in hac vita sumus tā solliciti. *to. 241. l.*
tomo. 10. 299. f. Quid miseri, quam curando vitā amittere
 Vitæ praesentis miseria. *to. 1. 64. g.* vitam. *tomo. 10. 274. m.*
 n hac vita nihil securum. *eodem. 65. c.* Solitaria vitæ exempla. *to. 10. 297. g. h.*
 vita mortalium plena calamitatum. *tomo. 1* Sepulchra mortuorum indicans quā sit hæc
 140. d. misera vita. *to. 10. 309. h. i.*
 Vitæ praesentis diluvium qua in naui evade- Detestatio huius vitæ. *Eodem 310. c. d.*
 re possimus. *to. 4. 354. h.* vitæ praesentis contemptus. *to. 4. 329. g.*
 vita praesens quibusdam sentitur amara. *to-* vitam temporalem quia ultra debitum etiā
 mo. 5. 4. h. boni amant, ideo cum ipsis malis eā ama-
 vita ista sine multis calamitatibus non dici- rum sentiunt in flagellis temporalibus. *to-*
 tur. *tomo. 5. 9. K.* mo. 5. 4. K.
 vita hac miserrima est, respectu future. *tomo.* vitæ huius mūdi spe ac negociis, Augu. quo
 5. 194. h. i. modo implicatus fuerit *to. 6. 29. g. h.*
 vitam hanc vanitati subditam quomodo de- Qui tantum istam vitam cogitat, bestiis est
 scribat. Ecclesiastes. *tomo. 5. 198. K.* similis. *tomo. 9. 249. f.*
 vita mortalium tota est poena. *tomo. 5. 232. c.* vita ista quantum a nobis ametur. *tomo. 10.*
 vita nostra incipit a fletu, quando nascimur. *17. d. e. & 53. i. K.*
 Ibidem. d. Qualis de vita ista exieris, talis redderis. alte-
 ri vitæ. *tomo. 8. 92. g.*
 vitæ

INDEX

Vitę huius dies ultimus, est incertus. tomo.
10.35.m.
vita mortalis semper indiget expoliri. tomo
10.158.g.
Corrigenda est vita ante mortę to. 10.209.l
vita pręsens, bellum est asiduum. tomo.9.
213.d.
Desertum. to.6.86.l.
Aegritudo. to.10.21.h
Incolatus super terram. to.4.40.b.c. tomo.
8.123.h & 375.a.
Peregrinatio. tomo.3.3.l. tomo.8.524.b.c.
Stabulum itinerantium, non habitatio com
manentium. tomo.8.81.i K. & 479.a.b.
Tribulatio. tomo.8.278.b.c. & 524.b.
Vanitas. tomo.3.91.c
Vapor & tribulatio. tomo 10.35.h.i
Via in qua sumus cum aduersario, id est, ser
mone Dei. tomo.10.92.b.
Vita negociosa. tomo.5.186.K.
Solitaria vitę pręconia. tomo.10.297.g.h.
Vita primorum parentum.
vita duplici vivebat primus homo in para
diso. tomo.5.129.f
De vita felici primorum parentū in paradi
so, quę fuit tam brevis, ut ad nascentiū sen
sum nec ipsa perueneris. tomo.5.236.K.l.
Vita longa, Viuere diu.
De fine temporalis vitę, siue longioris, siue
breuioris. tomo.5.5.i.
vitę nullius hominis durauit mille annis. to
mo.5.133.K.
vita gentis alicuius adhuc protęditur, vsque
ad ducentos annos, secundum Plinium.
ibidem. 134.b.
vixisse post diluuium Mathusalem quatuor
decim annos. ibidem.h.
vixerunt aliqui post diluuium vltra quingę
tos annos. tomo.5.141.b.
vita priscorū, cur tam longęua. to.7.259.d.e
vita cuiusquam longissima, est quasi aura
matutina. tomo.8.92.g.
vita hominis longa, nihil est ad æternitatem
tomo.8.338.K.
viuere hominem diu, quid. tomo.10.17.f. &
fol.34.a. & 185.h
viuere diu, aut semper viuere, non magnum
est, sed beate viuere, magnum est. tomo.
10.53.i.
Diu, & beate viuere, quęrunt omnes homi
nes in hac vita. tomo.10.34.a.b

Vita hominis siue humana.
vitę humanę gradus quatuor, ante legę, sub
lege, sub gratia, in pace. tomo.4.422.e. &
438.b.c.
vitam multiplicę, quomodo participet ho
mo. tomo.5.43.c.
vita socialis. tomo.5.187.a.
viuere velle cur debeat homo. tomo.5.193.d.
vitę humanę conditiones. tomo.9.154.f.
vita hominis. to.10.33.m. & 35.f.
viuere in hac vita, accedere ad iudicem est.
tomo.10.2.e.f.
viuere nobis cum multis aliis creaturis, cō
mune. to.10.84.K.
Nullus hō sibi solūmodo viuat. to.10.209.g
In vita. & eruditione, consistit vera discipli
na. tomo 1.163.b.
vitę pręcepta pauci assequuntur. ibidem.g
viuendi pręcepta ex scriptura petenda. tomo.
3.300.i. & sequen.
vitę animę, Deus. tomo.1.61.d. & 63.K. & fo.
220.c.c.d. tomo.8.253.k.
vi a proborū ac studioforum, qualis esse de
beat. tomo.1.163.b.c
vita bonorum, nisi diuino auxilio. Ibidem.i.
vitę Christianę varia instituta. to.1.255.g.h
vita bona, donum Dei. tomo.3.267.e.
vita iustorū, abominatio iniquis. to.4.45.b.
vita Christiana traditur. to.4.392.c.
Ad vitam bonam exhortatio. tomo.1.167.K.
to.7.248.m. & sequen.
vitę bonę maximus fructus est. tomo.4.302.
l.m.
vita quę mundat hominem. tomo.5.92.g.
viuit anima ex Deo, cum bene viuit. tomo.5.
112.i.
viuere secundum veritatem. tomo.5.101.K.
Homo qui secundum Deum, non secundum
hominem viuit, oportet quod sit amator
boni. tomo.5.122.c.
vita recta qua peruenitur ad vitam beatam,
recte habet omnes suas affectiones. tomo.
5.124.e.
vitam bonam ppter quid agere debeamus.
tomo.5.188.d.
viuere recte non nobis ex nobis, nisi creden
tes, & orantes adiuuet, qui fidem dedit.
Ibidem.
vita sapiētis debet esse socialis. to.5.190.g.h.
vita iustorum, est disponere testamentū Dei
super sacrificia. tomo.5.210.f.
vitę

vita quidā modus est. A
bus ad salutē, quidā v
vita est in voluntate. L
meritis nostris.
Perfecti non hic viuunt
quorum vita tunc in
quando &c.
Quid vita bona non su
fide.
vita sanctorū modo ab
sio in Deo quomode
mis in terra, &c.
viuens secundum Chri
ganis, sed etiam a fal
re dicitur.
viuendum est inter mal
qua cum mali essen
vixerunt boni inter m
vita nostra dilectio est,
8.175.h.
Quid sit pie viuere in C
fo.179.a.
Quid sibi tribuunt, nō
viuit, si nō bene viu
na opera facere vide
Hoc ipsum qđ iuste
homo iuste viuit, n
sed beneficii diuini.
Nemo incipit bene viu
8.414.K.l.
Tanto magis viuere ten
in Dei cognitione p
Quę spectent ad bene v
Dicitur sic bene viuere
viuere.
Quid sit bene viuere.
Dicitur bene viuere, qui
mo.9.198.m.
sed bene viuendum om
mo.10.20.f.
viuere secundum Deum
uite bene, ne moriam
ad bonam vitam exho
viuere debemus, quom
telere.
viuere pie in Christo.
Non ite recte viuere q
tom.10.91.i.
viuere hic iusti non po
ne. tomo.10.95.c.
vite recte.

IN DIVVM AVGVSTINVM

ita quidā modus est sufficiens ipsis viuēti-
bus ad salutē, quidā vero nō. to. 5. 226. K.
vita est in voluntate Dei, non in viribus aut
meritis nostris. to. 8. 50. c.
perfecti non hic viuunt nisi propter alios,
quorum vita tunc in egestate infirmatur,
quando &c. to. 8. 56. K.
Quid vita bona non sufficiat ad salutem sine
fide. to. 8. 61. c.
vita sanctorū modo abscondita est cum Chri-
sto in Deo quomodo radix tempore hye-
mis in terra, &c. to. 8. 91. l. 150. c. d.
iuens secundum Christum, nō solum a pa-
ganis, sed etiam a falsis Christianis insani-
re dicitur. ibidem. f. g.
iuendum est inter malos cum tolerantia,
quā cum mali essemus, cum tolerantia
vixerunt boni inter nos. to. 8. 163. i. K.
ita nostra dilectio est, & odium mors to. 8. 175. h.
Quid sit pie viuere in Christo. ibidem. m. &
fo. 175. a. l. 150. c. d.
Quid sibi tribuunt, nō gratia Dei, qd bene
viuūt, sā nō bene viuunt, quantacūq; bo-
na opera facere videantur. to. 8. 256. b.
Hoc ipsum qd iuste viuūt, inquantū pōt
homo iuste viuere, nō meriti humani est,
sed beneficii diuini. to. 8. 420. K.
Nemo incipit bene viuere, nisi a fide. to. 8. 414. K. l.
anto magis viuere tendimus, quāto magis
in Dei cognitione p̄ficiemus. to. 9. 109. f.
quā spectent ad bene viuendū. to. 9. 197. f.
discitur sic bene viuere: ut discatur semper
viuere. ibidem.
Quid sit bene viuere. ibidem. g.
discat bene viuere, qui, bene vult mori. to-
mo. 9. 198. m.
d bene viuendum omnes prouocamur. to-
mo. 10. 20. f.
iuere secundum Deum. to. 10. 21. f.
uite bene, ne moriamini male. to. 10. 23. K.
d bonam vitam exhortatio. to. 10. 34. a.
iuere debemus, quomodo volumus inno-
tescere. to. 10. 36. h.
iuere pie in Christo. to. 10. 83. d.
Nō ita recte viuere qui recte nouit orare.
to. 10. 91. l.
iuere hic iusti non possunt, sine persecutio-
ne. to. 10. 95. c.
iuere recte. to. 10. 122. K.

Quitoto anno nobis viximus, paucos dies
Deo viuamus. to. 10. 159. d.
Si bene viuimus, mortui sumus, & resurrexi-
mus. to. 10. 198. K.
vita aliquando erit vita, sed prēmia diuersa.
to. 10. 123. b.
Tota vita Christiani hominis, si secundum
Euangelium vinat, crux est atque marty-
rium. to. 10. 270. a.
vita misera fugienda. to. 1. 212. m.
vitę malę origo. to. 3. 73. m.
vitę malę perpetua pēna, & aeterni cruciatus
to. 4. 302. l. m.
viuere secundum carnem. to. 4. 78. l.
viuitur male, si de Deo non bene credatur.
to. 5. 43. K.
vita non est appellanda, quę est in inferno.
to. 5. 112. l.
vita in corporibus impiorum, non anima-
rum sed corporum vita est. to. 5. 112. b.
viuere scđm bonum creatum, deserto crea-
tore bono, causat peccatum. to. 5. 121. c.
vita peruersa. to. 5. 124. e. & seq.
viuere impie, qui dicantur. to. 5. 195. m.
vitam, non tamen bonam, omnes habere no-
lunt. to. 8. 76. l.
Magna hominum & vīrata peruersitas, qā
cum debeant ipsi viuere secundū volūta-
tem Dei, Deum volunt viuere secundum
voluntatem suam. to. 8. 146. e.
Qui vitam non ponit nisi delicias quotidiana-
nas, laborabit in aeternum, & viuet in fine
to. 8. 148. l.
viuentes male, nihil aliud dicunt, quam nō
est Deus. to. 8. 168. h. i.
Falsa est vita impiorum, non enim viuūt sed
viuere sibi videntur. to. 8. 192. b. c.
vita infidelium, nox est: vita fidelium, dies.
to. 8. 278. c. d.
vita vetus ex Adā trahitur: vita noua, in Chri-
sto formatur. to. 8. 361. a. b.
vita misera amatur, quanto plus debet ama-
ri aeterna. to. 10. 17. d. e.
viuere secundum hominem. to. 10. 21. f.
vita non habens sensum. to. 10. 84. K.
vitam malum habere. to. 10. 104. d. e.
Difficile est ut male viuatur qui bene credit. to-
mo. 10. 244. c.
Non viuificatur, nisi quod mortuum fuerit.
to. 8. 12. l. m.
Ille annūciat Dei vitā suam qui cōfiteatur q
A a a cum

eum uiuere fecit to. 8. 181. d
De eo qđ dominus ait in euāgelio, Sicut pater suscitāt mortuos & uiuificat, sic & fili⁹ quos uult uiuificat, Homilia. to. 10. 101. m.
Sicut anima non uiuificat membra nisi unita, sic nec spiritus sanctus non nisi unitos uiuificat. to. 10. 279. g.
Vlmaus, ciuitatis nomen. to. 4. 34. b.
Quæ & Bethel & Luza. eod. 36. f.
Vlcera egypti. to. 10. 171. e. & h.
Periculosum est vlcus iuuentutis, quod cupiditatibus contabescit to. 10. 249. d.
Vlixes. tom. 5. 2. h.
Vlixis sociorum mutatio. to. 5. 172. h.
Vltio. to. 3. 346. g.
Vltor Deus, & clemens. to. 6. 57. g.
Vltio permissa, & uetita. ibidem. l.
Vltio quatenus permissa. to. 6. 63. h.
Vltiores destruet dominus to. 8. 384. a. b.
Vlbrarum responsa. to. 1. 66. l.
Vmbra mortis, pro ignorantie tenebris. to. 2. 133. d. to. 8. 318. a.
Vmbra transit ueniente luce to. 5. 231. h.
Vmbra futurorum fuerunt multa, quæ licet in se transferint, non tamen in his, quæ figurabant. to. 1. 51. l.
Vmbra futurorum, quomodo uetus testamētum. to. 6. 82. l. m.
Vmbra fit a lumine & corpore, & intelligitur desenfaculum ab estu concupiscentiarum carnalium. to. 8. 233. l. m.
Vnanimitas non rumpenda, dum dubia discutuntur. to. 7. 126. i.
Vnanimis sunt vnum sentientes. to. 8. 230. i.
Vnanimis, locus domini sanctus. ibidem. i. k.
In nobis prima unanimitas multa diminuta est. to. 10. 210. d.
In prima vnanimitate vendebant quæ habebant, in ista uero potius emunt. ibidem.
Vnda, persecutio. to. 10. 14. g.
De vndecim uelis, & cilicinis, quæ erant in tabernaculo testimonii. to. 5. 239. d.
In tabernaculo quare vndecim cilicia. tom. 10. 15. g.
Vn denarius numerus, significat peccatum. tom. 5. 139. d. & seq.
Vndenarius numerus, transgressio legis est. tom. 10. 15. g.
Vndecim hora operationis in uinea, decrepitam ætatem significat. to. 10. 49. c.
Christiani, quare vngantur. to. 10. 39. i.
Vncti reges, sacerdotes, & propheta. tom. 4. 195. k. Retracta. tom. 1. 20. f.
Et quare. to. 8. 43. d. & 577. f.
Vnctum audis, Christū intellige: nec in aliquo alibi vngebantur reges & sacerdotes nisi in regno Iudeorum, unde uenturum erat Christi nomen. to. 8. 134. i.
Vnctio Christi spiritalis. to. 3. 157. h. tom. 6. 240. c. d. to. 9. 80. a. & 128. i.
Vnctio sacerdotum æqualis. to. 4. 69. a.
Vnctionis sacramentum. to. 4. 52. a.
Vnctioni inuisibili vngit Deus tom. 5. 165. f.
Vnctio inuisibilis, quid sit. to. 9. 129. g.
Vnctio cur modo ad omnes Christianos pertineat. to. 8. 43. d. e.
Vnctio lapidis apud patriarchas, Christum designabat. tom. 8. 40. f.
Vnctionem habentes, cognoscunt bonos & malos tom. 9. 128. i.
Vnctio super infirmum. to. 9. 208. l.
Vngueta ex carnibus animantū. to. 1. 262. e.
Vnguētum preciosum mystice. tom. 3. 17. h.
Vnguētum charitatis. to. 7. 52. e.
Vnguētum a capite descendens in barbaram Aaron, & oram uelimenti eius, quid significet. to. 8. 509. h. i.
Vngulam nō diuidentia, mystice. to. 6. 106. b.
Fissa vngula, quid mystice. tom. 10. 11. h.
Fissa vngulo, in ueteri testamēto, quid, tom. 10. 118. a.
Vnicornes superbi. tom. 2. 179. g. to. 8. 36. h.
Vnicorni recte intelliguntur, quorum firma spes est in vnum Deum. to. 8. 288. l.
Vnicornis aliquādo superbiā, aliquādo exaltationem unitatis significat. tom. 8. 338. c.
Vnigentius, Christus. tom. 3. 47. k. to. 4. 425. h. tom. 6. 45. c.
De unitate catholica. to. 1. 27. e. f.
Unitatis commendatio. tom. 1. 232. i.
Unitas siue simplicitas rerum, uestigium est Dei. tom. 1. 141. g. h.
Unitatis pulchritudo, in quibus. to. 1. 243. d. e.
Unitas Christiana amplexanda tom. 2. 67. l.
Unitas dilectionis. to. 3. 355. l.
Unitas commendatur in hoc qđ mulier de uero facta est. to. 5. 234. g. h.
Ut unitas ostendat quā Deo sit grata, uoluit Deus hominem solū creare. to. 5. 110. m.
Unitate & concordia omnium Christianorum fidelium, Ecclesia Dei sit regina. to. 5. 165. e. f.
Unitas quantum ualeat. to. 7. 14. m.
unitas

Unitas Ecclesie non to. 7. 17. a. b. & seq.
Unitas Ecclesie Cyprianus 7. 19. c. d. & seq.
Unitas Christianorum, uelitas seruatur charitate seruanda est unitas in pacis, to.
Unitas ex charitate est Non habet charitatem, diuidit unitatem
Unitas Ecclesie per spiritum Unitas non deserenda. Unitatem etiā ipsa auau Unitatis ad ipsam ascendit, o to. 24. e. f. & h. & seq.
Unitatis dilectio. Ad unitatem, unum non Unitatis excellentia Unitatis & multitudinis Unitatem quantum donis rit suis,
Unitas & charitas corpus bonum.
Meritum Christiane unitatis, si unitas nō habet heretici, Pagani, & Iudei fecerint.
Quod omnia in unum to. num de diuersis naturis sumus in Christo f. & charitatem.
Unum esse nō possunt, qđ stantia.
Quod fideles unum efficiuntur Deo tribuendum e diuersis intentionibus, quid tendimus.
Unum, unitas
Unum esse, quid dicto sit
Unum, non a multis, sed
to. 25. b
Unum est necessarium, ex
Unum multis proponitur
Unitas trinitatis
Unitas in Deo
Unum pater & filius
3. 108. a
Unum esse cum p
Unum
Unum dominum comu

IN DIUVM AVGVSTINVM

Vnitas Ecclesie non temere scindenda. to-
7.17.a.b.& seq.
Vnitas Ecclesie Cypriani temporibus. tom.
7.19.c.d.& seq.
Vnitas Christianoru, unus est ho. t. 8. 49.c.d
Vnitas seruat charitatem. tom. 8. 55.f.g
Seruanda est unitas in Ecclesia, sub uinculo
pacis. to. 9. 24.g.h. to. 10. 281.c
Vnitas ex charitate est to. 9. 28.i
Non habet charitatem, qui pro honore suo
diuidit unitatem to. 9. 134.g
Vnitas Ecclesie p spiritus sanctu. to. 10. 12.f.g
Vnitas non deferenda. to. 10. 19.i
Vnitatem etiā ipsa auaritia amat. t. 10. 20.m
Vnitatis adipiscendæ, omnium intentio. to.
10. 24.e.f.& h. & seq.
Vnitatis dilectio. ibidem. h. i
Ad unitatem, unum nos perducit. ibid. h.
Vnitatis excellentia Eodem. 25.a.b
Vnitatis & multitudinis differētia. t. 10. 25.c
Vnitatem quantum dominus commendaue-
rit suis. to. 10. 43.a
Vnitas & charitas corporis mystici, quantū
bonum. to. 10. 110.i
Fecit Christiane uirtutis uilescit in cun-
ctis, si unitatē nō habet pacis. to. 10. 211.d
Ratīci, Pagani, & Iudei, quomodo unitatē
fecerint. to. 10. 6.g & seq.
Quod omnia in unum tendant. to. 1. 166.e
num de diuersis naturis. to. 2. 136.e.f
num sumus in Christo omnes, p naturam
f. & charitatem. to. 3. 100.d
num esse nō possunt, quæ sunt diuersæ sub
stantiæ. to. 6. 243.b.c
Quod fideles unum efficiantur charitate, gra-
tiæ Dei tribuendum est. tom. 9. 112.l
iueris intentionibus, omnes ad unum ali-
quid tendimus. to. 10. 24.e.f. & h.
num, unitas ibidem. g
num esse, quid dicto sit to. 10. 44.c
num, non a multis, sed multa ab uno. tom.
10. 25.b
num est necessariū, exponitur. to. 10. 74.g
num multis præponitur. tom. 10. 143.m
nitas trinitatis to. 3. 120.h
nitas in Deo tom. 10. 241.g
liter unum pater & filius, aliter nos. tom.
3. 108.a
hūd, unum esse cum patre, aliud unum no-
biscum to. 10. 51.b
num dominum cōmunis natura testatur,

quia unus est mundus to. 10. 258.g
Verbi & carnis unio to. 3. 76.K
Propter unitatem corporis Chri, omnes ho-
mines unus homo sumus. tom. 8. 386.h
Quāte græ sit ut Chrs uoluerit esse unus no-
biscu, q cū patre unum est. to. 8. 513.e.d
vnitas Chri & Ecclesie, una est. to. 10. 315.h
Error Orientalium, circa unionem natura-
rum in Christo. to. 10. 214.a
vniuersitates rerum, bonitate Dei consistit.
tom. 3. 51.g
vniuersi decus. to. 1. 226.e.f. & fo. 230.d. &
seq. & 271.g
vniuersi concentus tom. 2. 31.b
vniuersitas to. 3. 165.f
Natura uniuersitatis to. 3. 206.e
Vtrū aliquid sit sursum aut deorsum in uni-
uerso to. 4. 186.c
vniuoca to. 1. 97.e
uocabulorum opifices tom. 1. 147.d
uocabulorum proprietates to. 1. 171.m
De uoculis non anxie laborandum. to. 1.
196.m. & seq. & fo. seq. m
Vide, verbum.
vocatio fm ppositū Dei to. 1. 18.f. t. 4. 423.g
vocare Dei, quid tom. 1. 269.l.m
vocatio nostri, etiam fidem præuenit. to. 1.
19.h & fo. seq. K
vocat dominus uerbo, & ui. tom. 3. 65.h
vocatio interna & æterna. tom. 4. 202.h
vocatio nostri ante omne meritum, ibi h. &
217.h. i. 418.l. & 427.g
vocatio, quæ sit in occulto. tom. 4. 198.m
vocati non omnes iustificabunt. to. 4. 425.g
vocationem omnium iustorum semel fecit
Deus. tom. 4. 452.i
vocatio non meritorū nostrorum, sed bene-
uolentiæ & misericordiæ Dei, est. t. 8. 10.i
Deus uocat peccatores multis modis. to. 8.
384.f
Beneficium uocationis ad fidē. tom. 9. 161.f
Dominus, aliquos ultro se offerētes repulit,
aliquos se excusātes, uocauit. to. 10. 5.a.b
Quare dominus se offerentem discipulum
respuerit, & tacentem uocauit. to. 10. 6.K
Qui non uocentur a domino. tom. 10. 19.f
uolatilia quadrupedia in lege. tom. 1. 22. c.d
uolatilia tom. 3. 164.i
uolatilia coeli non metunt, & c. quomodo
intelligatur. tom. 3. 264.f
uolatilia coeli, quæ to. 10. 111.k

De volatu Dædalii. to. 1. 180. i. K
De volatu Medee. to. 1. 181. i
volucrum nomine, uetola elatio. to. 6. 270. a
volucres cæli, pro superbis. to. 8. 18. l. m
volucres quæ non habitant nisi super mon-
tes spiritualia corda significant. to. 8. 394. i
Volumna, dea. to. 5. 33. m
volumnus, Deus. ibidem
vna arbor fuit in medio paradisi, explorans
hominis uoluntatem. to. 9. 257. h. i
vide, velle. to. 1. 181. i
voluptas, dea. to. 5. 33. m
voluntas aurium. to. 1. 65. d
voluptatum & deliciarum huius uitæ contē-
ptus. to. 1. 140. d. e
voluptatis imbecillitas protrudit nos ad su-
blimiora. to. 1. 250. l. m
Trahit sua quemque uoluptas. to. 1. 44. d. e
In voluptuarios. to. 3. 31. d. e
voluptas & uirtutes. to. 5. 47. f
Fieri aliqua possunt præter mentis uolunta-
tem, quæ tamen sine carnis uoluptate fie-
ri non possunt. to. 5. 6. b
voluptatem, quidam philosophi ponebant es-
se summum bonum. to. 5. 46. h
voluptas querit, quid iocundum sit sensibus
ratio aut, quid mētī uerū appareat. to. 5. 98. e
voluptas carnis extrema, aciem cogitantis
obruit. to. 5. 124. l
voluptas corporis aut animi, uirtuti subdi-
tur, aut præfertur, aut iungitur, secundū
Varronem. to. 5. 181. i
voluptas quando subdatur aut præfertur
uirtuti. to. 5. 187. h
voluptas quedam cordis, & quedam cor-
poris. to. 9. 49. e
voluptas carnis per abstinētiā extingui-
tur. to. 10. 158. l
voluptates huius mundi. to. 9. 226. l. m
Diabolus plures capit per uoluptatem, quā
per timorem. to. 9. 240. g. h
voluptas præmium uenditionis nostræ, tan-
guis Christi præciū redemptionis. to. 10. 67. g
voluptatem paruam præcium accepit Adā,
& eo seipsum vendidit. ibidem. h
Sufficit præteritum tempus, uoluptates gen-
tium consumasse. to. 10. 100. m
voluptates transitorie, sempiternam prepa-
rant amaritudinem. to. 10. 153. m
voluptates carnis. to. 10. 304. f
voluptas, dea. to. 5. 32. g
voracibus comes, est adulatio, & omnibus
malis. to. 8. 26. a. b
vota quotidiana. Deo reddidit Augustinus.
to. 1. 158. h. i
vota seruanda. to. 2. 48. g. to. 3. 74. m. & seq.
to. 8. 276. a. & seq.
votum contingent non suscipiendum, nisi
ex coniugum consensu. to. 2. epist. 199.
votum continentis seruandum. to. 3. 34. m.
& seq. to. 8. 302. b
Etiam coniugatis. to. 3. 74. m. & seq.
votum Christianorum. to. 3. 347. h
uouet nemo recte quicquam, nisi a domino
accipiat. ibidem. 347. c
votum septem. to. 4. 106. e. & seq.
Post uotum, nubentes uerum contrahunt
matrimonium. to. 4. 367. l. m
voto soluto, nubentes dirimi nō debent. ibi. m
voti solutio mala, coniugium bonū. to. 3. 67. b
De uoto Apostolorum, quomodo uouerūt,
omnia se relinquere, & sequi Christum
to. 5. 159. f. g
votum rectum, a Deo. ibidem. i
votum non licet frangere. to. 6. 275. g. h
vota & sacrificia Christianorum interna
to. 8. 163. f. g. & 182. l. m
In te est, quod uoueas & reddas. to. 8. 182. i
Qui sint qui uoueant, & non reddant, & qui
sint qui reddant uotum in Hierusalem. to.
10. 8. 217. c. f
In uotis reddendis, quæ distinctio sit. to. 8. 225. f
vota hominum diuersa. to. 8. 226. b. c
Quis quid potest uoueat, & reddat, nec si-
piger ad uouendum, &c. to. 8. 276. e
Quædam sunt uota omnium, quædam sunt
propria & singulorum. ibidem
Quisque quod uouere uoluerit uoueat, il-
lud attendat, ut quod uouerit, reddat. ibi. d
Post uotum nemini de monasterio recede-
re licet. ibidem
Quia audisti reddite, non uis uouere? ergo
uouere uolebas, nō reddere? imo utrumque
fac, unum sit ex professione tua, aliud e
adiutorio Dei perficietur. to. 8. 276. d.
Magis est uouere, nō pati nuptia, quam casti-
tatem conjugalem, quia &c. to. 8. 300. a
vota distincta, & reddenda Deo, quæ sint, &
8. 350. c. d
votū quale exigatur a Christiano. to. 8. 434. f
Quæ uota reddenda sint Deo, & ubi. ibi. d
& to. 10. 126. g
Nemo

Nemo presumat suis ui-
uenerit.
Qui te horrat ut uou-
reddas.
Hoc omnes uouimus D-
simus.
Debet impiger esse ani-
dat, ne cui le minus i-
dendum, piger sit ad
enim reddet, si de si-
turum.
vota rerum particulari-
nec perfecta uota.
Qui rancorem in alteri-
Dei amore, offert
Quid, & quomodo uo-
votum offerre simul, &
Qui uotum Deo benep-
nedicetur, & uotum
Christi offeretur.
Deus in uoto Abraham
facto tenuit.
Non sunt ad arbores uo-
245. m. & seq.
roces dicuntur tonitru-
rox Dei ambulantis.
rox mentis.
Nō uocē, sed affectum
tua uox.
vox hybrida.
Exrema uox.
vox quomodo a pulmo-
cto pectori, tanquan-
roces autem, & bellia-
nes imitantur, ut nō
non possint.
vox corporalis auditur
com. 8. 8. f. g
vox Christi, uox nostrā
est.
Ad hoc uox est, pp quā
vox est animi diffusi le-
experiments affectu
prehendens.
vox animæ tuæ, est ion-
rox proprie animato-
to. 8. 533. i. & X.
Christi uocem audit, &
te.
vox sonus est, index c-
pia cogitatio.

IN DIVVM AVGVSTINVM

nemo præsumat suis uiribus reddere, quod
 uouerit. to. 8. 504 d
 Qui te hortatur ut uoueas, ipse te adiuuat ut
 reddas. Ibidem
 Hoc omnes uouimus Deo, ut templum eius
 simus. Ibidem. e
 Debet impiger esse animus, ut uoueat & red
 dat, ne cū se minus idoneum putat ad red
 dendum, piger sit ad uouendum, nunquā
 enim reddet, si de suo se putauerit reddi
 turum. tom. 8. 508. l
 tota rerum particularium, nō sunt optima,
 nec perfecta uota. tom. 10. 126. b
 Qui rancorem in alterum dimittit, propter
 Dei amorem, offert Deo uotum. ibid. c
 Quid, & quomodo uouēdum sit Deo. ibi. d
 totum offerre simul, & reddere Deo. ibi. e
 Qui uotum Deo beneplacitum obtulerit, be
 nedicitur, & uotum suum ante tribunal
 Christi offeretur. ibidem. d. e
 Deus in uoto Abraham probauit, quem in
 facto tenuit. to. 10. 163. h
 Non sunt ad arbores uota reddenda. to. 10.
 245. m. & seq. to. 3. 36. K
 Voces dicuntur tonitrua. tom. 3. 223. b
 Vox Dei ambulantis. to. 3. 348. h
 Vox mentis. to. 3. 348. h
 Nō vocē, sed affectum audit Deus. t. 4. 326. l
 sua vox. tom. 2. 29. K
 Vox hybrida. tom. 2. 136. c
 Extrema uox. tom. 4. 173. d
 Vox quomodo a pulmone procedat coniu
 cto pectori, tanquam foliibus. to. 5. 129. l
 Voces auium, & bestiarum sic quidā homi
 nes imitantur, ut nisi uideantur, discerni
 non possint. Ibidem. m
 Vox corporalis auditur, spiritalis intelligit.
 tom. 8. 8. f. g
 Vox Christi, uox nostra, & uox nostra ipsius
 est. tomo. 8. 210. d. & 213. f
 Ad hoc uox est, p. p. quod edū uox. t. 8. 277. l
 Vox est animi diffusi legitia, quantum potest
 exprimentis affectum, non sensum com
 prehendentis. to. 8. 367. m
 Vox anima tua, est innocentia. tom. 8. 383. K
 Vox proprie animatorum est, & uiuorum.
 to. 8. 533. i. & K.
 Christi uocem audit, quisquis est ex uerita
 te. tom. 9. 116. h
 Vox sonus est, index cogitationis, uerbum,
 ipsa cogitatio. to. 10. 265. d
 vrbs ab orbe, vel ab urbo dicta. tom. 1. 94. c
 vrbeus primum Manichæus dictus. to. 6. 6. c
 yrias, interpretatur lux mea Dei. to. 6. 142. a
 vrsus tribunus, Manichæorum examinador.
 to. 6. 7. h
 Duo urfi lacerantes 42. pueros Iudeorum,
 sunt Vespasianus, & Titus. tom. 10. 228. e
 vrticis falsi doctores comparati. to. 4. 452. h
 vsia quid. to. 1. 97. b. & fo. seq. i. 257. b
 Secundæ usiæ, quæ dicantur. tom. 1. 99. i
 Et quare. eodem. 99. a
 vsque, duobus modis capitur in scripturis.
 to. 8. 26. m. & 428. l
 vsquequaque, quid significet. to. 8. 439. d. &
 h. & 446. a
 Sed tu dñe vsquequo, exponitur. to. 10. 85. b
 vstio scandalum est. to. 8. 473. l. m
 Egnore trucidans pauperem, & diuiti quip
 piam rapiens, & que crudeles. tom. 2. 75. e
 vsuram committit, qui plus expectat, quam
 dedit. to. 8. 99. e
 Sis usurarius Dei. Ibidem
 vsura quādo dicat esse in plateis. to. 8. 176. f
 Illa usura peior est, quæ exigit damnationis
 supplicium. Ibidem
 Cur nomine usuræ, peccata significentur.
 to. 8. 259. h. i
 vires noui, & ueteres, mystice. to. 4. 115. h. i.
 to. 6. 96. g. h
 uter in pruina, quid sit. to. 8. 456. e
 vterus Dei, qui. to. 4. 233. e. & 340. f. & 348.
 k. l. to. 6. 241. i. to. 8. 424. d
 vterus matris nostræ, quis sit. tom. 8. 528. m
 Deus quando suscipiet nos de utero matris
 Eodem. 528. a
 Ex utero ante luciferū genui te. to. 10. 116. i
 Chrs pudiciā uteri uirginis elegit, ut ca
 stitatē prę oib. cōmendaret. to. 10. 128. d
 uteri uirginis ad sepulchrum Christi col
 latio. tom. 10. 195. b. & seq.
 vti, quid. vide Frui.
 Sicut enim malum est male uti bonis, ita bo
 num est, bene uti malis. to. 1. 23. K. l
 vsus illicitus, abusus dicitur. tom. 3. 3. l
 vtendum quomodo temporalibus. to. 3. 6. d
 vti quomodo differat a frui. to. 5. 100. e. f
 vtimur temporalibus. Ibidem
 Homo non seipso, diuina uoluntate contē
 pta, nisi perniciose uti potest. to. 5. 117. h
 Mali uti uolunt Deo, ut fruantur mundo. to.
 5. 132. m
 vsus:

INDEX

- vlus** rerum temporalium referunt ad fructū
 pacis terrenæ, in ciuitate terrena, in cēle
 sti, ad fructum pacis æternæ. to. 5. 193. c
vlus rerum mundanarū cōmunis est bonis,
 & malis, sed finis vtendi, cuique suus pro
 prius est, multūque diuersus. to. 5. 194. a
vtica ciuitas. to. 5. 30. m
vinam vbi audis, uocem optantis, agnosce,
 & agnita uoce optantis, depone superbiā
 p̄sumptis. to. 8. 439. f
vtile & honestū differunt. to. 4. 187. d. & seq.
In utilitatem hominis omnia facta. ibidem. f
viuentiū impie nulla est utilitas. to. 5. 195. m
vua, uerbum Dei. to. 8. 16. K
vua inter spinas in sepibus nascens, quid si
 gnificet. to. 9. 232. d
vua, Christus. to. 10. 177. i. K
vua a terra promissionis delata, Christum si
 gurabat. ibidem. l
Vuandalorum irruptio. to. 1. In Posido.
 Vulcanus, ignis. to. 6. 59. d. to. 8. 279. c
Vulcanus. to. 5. 2. l. l. & 171. i. k. & fo. seq. g. h
Vulcanus cur claudus. to. 6. 117. f
Vulcani uxor Venus, quare fingatur. ibid. g
Inscū est naturaliter uulgo, ut de bonis sem
 per male iudicet. to. 9. 207. a. b
Achilles inuulnerabilis. to. 2. 30. c. to. 5. 66. a
Vulnus sub tegmine medici sanat, sed tegmi
 ne vulnerati celatur. to. 8. 64. m
Vulnera Christi, quæ. to. 8. 264. m
Vulnerum Christi recordatio. to. 9. 174. c
Homo sua uoluntate uulnerare se potuit, sa
 nare uero non. to. 10. 3. m
Vulnus sumus. to. 10. 25. i
Christi uulnera seruata sunt ad sananda du
 bitantium corda. to. 10. 120. d
vulnera recentia, facilius uteribus curantur
 to. 10. 172. c
Quanta solitudine corporis uulnerib. me
 dicamenta applicamus, tanta animæ. Eo
 dem. 179. a
Christus vulnera portauit in cēlum, iterum
 reportabit ad iudicium. to. 10. 215. c
vulpium nomine, austria significatur. to.
 6. 270. a
vulpes, reges seculi. to. 8. 213. d. & 326. i. K
vulpem Christus appellauit Herodem regē.
 Ibidem.
vulpes, heretici dolosi. to. 8. 297. h
Vulpium caudas Sampson colligauit. Ibid. l
Vulpes solent habere tales foueas, ut ex una
 parte intrent, & ex alia parte exeant, &
 quid significant. Ibidem. l
Vulpes dolosos, & volucres superbos signi
 fican. to. 8. 334. l
Vulpes insidias, & uolatilia cēli superbian
 notant. to. 10. 5. a
vulpes foueas habent, & uolatilia cēli nido
 quid. to. 10. 5. a & 68. f
Quid uulpes Sampsonis. to. 10. 81. l
Quid uulpes capere demolientes uineas
 Ibidem.
vulpium caudæ, quid. to. 10. 181. f
vultur acnte uidet. to. 5. 69. h
vultus Dei, est demonstratio sua. to. 8.
 139. K
vultus seuerus, custos est disciplinæ. to. 10.
 176. i
vulua concludere, quid. to. 7. 272. d. e
vxor quæritur Augustino. to. 1. 46. e
vxor prudens, & Christiana describitur. to.
 1. 58. c.
vxoris commoda, & incommoda. Eodem
 175. e. & seq.
vxorem cuique poscere nunquā uoluit Au
 gustinus. to. 1. In Posido.
vxores uiris subditæ sint. to. 2. episto. 199.
 to. 4. 87. c. d
Vxoribus non licet dicere, facio quod uolo
 de meo. to. 2. 244. K
Vxores multas habuerunt patriarchæ. to.
 3. 17. i. & fo. sequen. c. to. 4. 366. c. to. 6.
 259. e. f
Et quid adumbrarint. to. 6. 259. l
Vxor & concubina quomodo differant. to.
 4. 35. e
Vxor, caro. to. 4. 397. e. to. 9. 5. f. g
Vide coniugium.
vxorem non nisi ob adulterium, dimitten
 dam. to. 4. 367. m. & 498. K. l. to. 8.
 579. i. K
Vxor an citra crimen fornicari possit, con
 sentiente marito. to. 4. 357. c
Vxorem adulteram dimittere, si permissum
 uel iustum. to. 1. 17. d. e. to. 4. 398. K.
 & seq.
Vxores quomodo diligendæ, & relinquen
 dæ. to. 4. 398. a. b. to. 6. 54. f. & seq.
Vxor Loth uersa in salis statuam, monet nos
 ne descendamus de uia Dei. to. 5. 152. f.
 to. 8. 276. c. & 302. b. c
Vxores plures habere causa posteritatis, lex
 nulla

nulla prohibebat.
 Siores accipere vxores
 & de matrimonio co
 5. 137. h. i.
 mores quidam amant se
 quidam secundum se
 sum.
 De vxore non dimittent
 259. f. g. & 271. f. & 271.
 mores multæ vnus.
 morati vinculis ferreis
 579. h.
 vxorem sterilem dimittit
 ditatis aliam ducere
 f. g. to. 7. 265. a. b.
 vxorem suam Cato viu
 4. 20. i. to. 6. 260. d.
 de coniuge infideli di
 mittendo to. 6. 271. f.
 vxor alligata quandoq
 flus, uir eius uiuit.
 vxorem adulteram occ
 sianio marito.
 vxor Christi, sicut uiris
 8. 494. h. i.
 vxores uolentes vxores
 clesiam coniugientes
 Eodem. 579. h.
 Casta vxor est, quæ dolo
 fornicantem.
 vxoris conditiones.
 vxorem ducere, quid.
 vxores ducturi, seruient
 mo. 10. 39. d.
 Quæ vxores uiri Iacob.
 Eodem. 41. i.
 Casta vxor quæ, & vere
 dem. 4. b
 abstinentium a propriis
 tibus domini & san
 Qui timore regis non a
 timore Dei nō adeat
 abraham quærens vxor
 guret
 Quare Iacob in sua peg
 res accepit.
 natiuitate mōdi, vxor
 tem: in Christi passi
 uocat ad salutem.
 nullus, nisi pro procre
 agnoscat.

IN DIVVM AVGVSTINVM

nulla prohibebat. to. 5. 155. d.
 sorores accipere vxores aliquando licuit,
 & de matrimonio consobrinarum. tomo
 5. 137. h. 1.
 xores quidam amant secundum Christum,
 quidam secundum seculū, sed infra Chri-
 stum. to. 5. 224. f.
 De vxore non dimittenda. to. 6. 115. a. b. &
 259. f. g. & 271. f. & sequen.
 xores multę vnus. to. 7. 265. m.
 xorati vinculis ferreis constricti. tomo. 8.
 579. h.
 xorem sterilem dimittere, & causa fecun-
 ditatis aliam ducere non licet. to. 6. 259
 f. g. to. 7. 265. a. b.
 xorem suam Cato viuus alteri tradidit. to.
 4. 20. i. to. 6. 260. d.
 De coniuge infideli dimittendo, vel non di-
 mittendo. to. 6. 271. l. m. & seq. copiose.
 xor alligata quandiu, siue mœchus, siue ca-
 stus, vir eius viuat. to. 6. 278. g.
 xorem adulteram occidere non licet Chri-
 stiano marito. ibidem. l. m.
 xor Christi, sicut vitis abundans quę sit. to.
 8. 494. h. i.
 iri volentes vxores suas dimittere, & ad ec-
 clesiam confugientes, arctius colligantur
 Eodem. 579. h.
 astra vxor est, quę dolet ex charitate virum
 fornicantem. to. 9. 200. l.
 xoris conditiones. Ibidem. m.
 xorem ducere, quid. to. 10. 29. a.
 xores ducturi, seruient se vxoribus suis. to-
 mo. 10. 39. d.
 quę vxores viri Iacob, quid præfigurant.
 Eodem. 41. i.
 astra vxor quę, & vere amans maritum. Eo-
 dem. 4. b.
 bstinendum a propriis vxoribus in solenni-
 tatibus domini & sanctorū. to. 10. 123. m.
 qui timore regis non adit vxorē propriam,
 timore Dei nō adeat alienā. to. 10. 247. b.
 braham quęrens vxorem filio suo, quid fi-
 guret. Eodem. 165. c. d.
 quare Iacob in sua pegrinatione, duas vxo-
 res acceperit. to. 10. 167. g. h.
 natiuitate mūdi, vxor virū duxit ad mor-
 tem; in Christi passione, vxor virum pro-
 uocat ad salutem. to. 10. 189. K.
 Nullus, nisi pro procreandis liberis, vxorē
 agnoscat. Eodem. 247. f.

vxorem, excepto desiderio filium, agnosce-
 re, peccatum est. Ibidem. h.
 Nullus vxorem suam, ppe dies dominicos
 vel festos, tangat. to. 10. 247. K. l.
 Qui vxorem suam in profluuiis, die domini
 co, aut festo agnouerit, filii, qui inde na-
 scuntur, aut leprosi, aut epileptici, aut dæ-
 moniaci nascuntur. Ibidem

X

X Antippus Tagonenfis episcopus. to. m.
 2. 257. m.
 Xantius. to. 5. 173. h.
 Xenocrates auditor Platonis. to. 2. 78. f.
 Xenocrates, Polemonem ebrium, quomo-
 do conuerterit. to. 2. 104. g.
 Xenocrates. to. 5. 68. e.
 Xenodochium, vox noua. to. 9. 104. e.
 Xenophanes Physicus. to. 5. 175. l.
 Xerxes antiquior qui & Baleus appellaban-
 tur. to. 5. 169. e. & g.
 Xistus Philosophus. to. 7. 247. e. Retractatio-
 num. to. 1. 25. c.
 Ὑπόστασις. Vide in litera h. Hypostasis.

Z

Z Abulon interpretatur habitaculū for-
 titudinis. to. 8. 236. h.
 Zacchęus quanti emerit regnum cœlorum.
 to. 4. 231. g.
 Zacchęus statura breuis erat, sed opere ma-
 gnus. to. 8. 495. h.
 Zacchęus Christū hospitio suscipiens, sal-
 uatus est a morbo auaritię. to. 9. 131. i. K.
 Zacchęus dimidium rerum suarum dedi-
 t pauperibus. eodem. 201. m.
 Zacchęi historia. to. 10. 30. b. c.
 Allegorice. Eodem. 63. l. m.
 Zacchęus quare dimidium retinebat. to. m.
 10. 64. b. & 184. a.
 Zacchęus super Sycomorō, quid significet.
 Eod. 63. l. m. Et ibi. de Zacchęo & eius vo-
 catione plura.
 Zacchęus humiles figurat. ibidem. m.
 Zacchęus bonus diues, & quō. to. 10. 184. a.
 Pro Zacharia, Hieremias citatus. r. 4. 167. i. K.
 Zacharias, pater Ioannis, pphetę. to. 5. 168. i.
 zacharias & Elizabet, quomodo sine que-
 rela. to. 7. 226. g. 155. K. & 467. g.
 zacharias & Aggęus, quando prophetarint
 to. 8. 423. K. l. 565. e. & 573. l.
 zachariam dicit Augustinus, fuisse magnum
 sacerdotem. to. 9. 79. g. h.
 Non

- Non solum populi, sed & sacerdotes con-
spirauerunt in sanguinem Zacharie. Eo-
dem. 149. c.
- Zacharias quare mutus factus. to. 10. 117. f.
g. & sequen.
- zacharias desperado, angelo respodit. ibi. h. i.
- zacharias pontifex magnus, pro cultu Dei,
martyrium sustinuit. to. 10. 246. d.
- Idem nuncius ad zacharia & Elizabeth mit-
titur, qui ad Mariam. Eodem. 265. c.
- zacharie & Elisabet laudes. tom. 10. 266. b. c.
- Gabrielis nuncium ad Zachariam. ibidem. d.
- zacharias ambulauit in omnibus iustifica-
tionibus domini. to. 10. 73. b.
- zeb interpretatur lupus. to. 8. 301. d.
- zebee, victima lupi. Ibidem.
- zebaoth. to. 1. 21. b.
- Filii zebedai to. 4. 155. i.
- zelpha, ancilla Rachel, os hians interpreta-
tur. to. 6. 135. f.
- zelator Deus. to. 4. 58. c.
- zelus Dei quomodo accipiendum. Eod. 198
a. 225. f. & 350. g. 58. h. 60. f. 127. f. & 195.
f. g. to. 8. 290. a.
- zelus & ira, improprie Deo tribuuntur. to.
6. 59. f.
- zelus tam in bonam, quam in malam parte
accipitur. to. 5. 203. h.
- zelus ardentissimus. Ibidem.
- zelandum quid sit. tom. 7. 135. K.
- zelum Dei habere, sed non secundum scie-
tiam, quid sit. to. 8. 59. b. & 545. f. g. tom. 10.
39. d. & seq. & 56. f.
- zelus Christi, est persequi iniquitates. tomo.
8. 241. K.
- zeli nomine, exactio castitatis intelligit, ne
anima legem domini sui contemnat. & a
Deo suo fornicando desperet. to. 8. 290.
e. f. 463. f. g. & fo. seq. K. l.
- zelo Dei, qui comeduntur. to. 9. 21. b.
- zelum Dei habere. tom. 10. 73. K.
- zelent mulieres viros suos. tom. 10. 120. b.
- zelare non licet populo Christiano. to. 10. 169. h.
- zeno princeps stoicorum. tomo. 1. 154. K. to
mo. 5. 75. a. & i.
- & huius placita. Ibidem. 77. f. g.
- zenobio dicat Augustinus disputatione de
ordine. to. 1. 155. K.
- zenobius. to. 2. 256. d.
- ziph vicus vnde ziphai dicti. tom. 8. 170. i.
- zephai, florescentes interpretantur. Ibid.
- zizania, heretici. to. 1. 24. d.
- De zizaniis in ecclesia, Cypriani opinio. ibi
dem.
- zizania & palea in ecclesia to. 1. 239. i. & 256
g. to. 2. 32. g. to. 4. 123. h. i.
- zizaniarum sator, diabolus. to. 4. 123. i. tom.
5. 199. e. to. 7. 186. a. b. to. 8. 220. e. f.
- Ob zizania, non recedendum ab ecclesia. to. 4.
20. d. to. 7. 79. d. & seq.
- De zizaniis, que in iudicio, igni tradentur.
to. 5. 199. c.
- zizania colligi, est de regno eius omnia sca-
dala colligi. eod. 202. g.
- zizania non regnant cum Christo ibidem. m.
- zizania sunt toleranda inter frumentum, vs-
que ad messum. tom. 7. 135. l. m.
- zizania illa proprie dicuntur, que nascuntur
in similitudine frumentorum: & quid si-
gnificent. to. 8. 577. a. b.
- zizania sunt, a solis messoribus, a frumento
separanda. tom. 9. 235. d.
- zizaniarum parabola. tom. 10. 19. i.
- Qui sint inter segetes mixta zizania. tomo. 10.
141. e.
- De parabola zizaniarum, Sermo. tomo. 10.
273. c.
- zizania, sunt peccatores. Ibidem. d.
- De non habendo ex in zonis. to. 6. 65. m.
- zona aurea, multitudo sanctorum est. tomo.
9. 141. f.
- zoroastres statim quando natus est, risit. to.
5. 29. m.
- zozimus apostolicę sedis episcopus. tomo.
1. 27. i. to. 2. 228. f.
- Beatissimus papa. to. 7. 256. a.

Indicis in omnia opera D. Augustini,

FINIS.

AV
HI
EPI

Accesserunt
aliquo-
quo, prater lo-
cationem vetul-
ca omnia,
possi-

Adhuc est & in
unc recens in

ENETIIS
M

...fina...
...no...
...finita...
49 Sono 2 fl.
...ad...

